Cartea lui Mormon

UN ALT

TESTAMENT AL LUI

ISUS
HRISTOS

© 2004 de Intellectual Reserve, Inc.

Toate drepturile rezervate

Tipărită în Germania
3/2004

1993200
3

Translation of The Book of Mormon
Romania
n
ISBN 1-59297-516-X (34406 171)

Cartea lui Mormon

O RELATARE SCRISĂ
DE MÂNA LUI
MORMON PE PLĂCI,
CONFORM PLĂCILOR LUI
NEFI

De aceea, este o prescurtare a cronicii poporului lui Nefi și, de asemenea, a lamaniților — Scrisă lamaniților, care sunt urmașii casei lui Israel; și, de asemenea, iudeilor și neamurilor — Scrisă sub formă de poruncă și, de asemenea, prin spiritul profeției și al revelației — Scrisă și pecetluită și ascunsă pentru Domnul pentru a nu putea fi distrusă — Să apară prin harul și puterea lui Dumnezeu, folosite în interpretarea ei — Pecetluită de mâna lui Moroni și ascunsă pentru Domnul, să fie descoperită la timpul potrivit prin intermediul neamurilor — Iar interpretarea ei, prin harul lui Dumnezeu.

De asemenea, o prescurtare luată din Cartea lui Eter, care este o cronică a poporului lui Iared, care a fost risipit atunci când Domnul a încurcat limba oamenilor, când ei construiau un turn ca să ajungă la cer — Care arată urmașilor casei lui Israel ce lucruri măreațe a făcut Domnul pentru strămoșii lor; și ca ei să cunoască legămintele Domnului, că ei nu sunt alungați pentru totdeauna — Și, de ase- menea, pentru convingerea iudeilor și a neamurilor că Isus este Hristosul, Dumnezeul Veșnic, care Se arată tuturor națiunilor — Și acum, dacă există erori, ele sunt greșelile oamenilor; de aceea, nu condamnați lucrurile lui Dumnezeu, ca să fiți găsiți fără pată la scaunul de judecată al lui Hristos.

Traducere originală după plăci, în limba engleză de Joseph Smith, Jr.
Prima ediție în limba engleză publicată la
Palmyra, New York, S.U.A., în

1830

Publicată de
către
Biserica lui Isus Hristos a
Sfinților din Zilele din Urmă
Salt Lake City, Utah,
S.U.A.

ABREVIERI ȘI INDICAfiII ÎN NOTELE DE SUBSOL ȘI ÎN GHIDUL PENTRU SCRIPTURI

Vechiul Testament

Gen. Genesa (Facere
a) Ex. Exodul (Ieșire
a) Lev. Leviticul
Num. Numeri
Deut.

Deuteronomul
Ios. Iosua
Jud. Judecătorii
Rut Rut
1 Sam. 1 Samuel
2 Sam. 2 Samuel
1 Regi 1 Împărați (1 Regi)
2 Regi 2 Împărați (2 Regi)
1 Cron. 1 Cronici
2 Cron. 2 Cronici Ezra
Ezra
Neemia
Neemia Est.
Estera
Iov Iov
Ps. Psalmii
Prov. Proverbele (Pildele)
Ecl.

Eclesiastul Cânt.

Cântarea cântărilor
Isa. Isaia Ier. Ieremia
Plâng. Plângerile lui Ieremi
a Ezec.

Ezechiel Dan. Daniel
Osea Osea
Ioel Ioel
Amos Amos
Obad. Obadia
Iona Iona
Mica Mica
Naum Naum
Hab. Habacuc fief.

fiefania Hag.

Hagai Zah.

Zaharia Mal.

Maleahi

Noul Testament

Matei Mat.
Marcu Marcu
Luca Luca
Ioan Ioan
Fapte Faptele Apostolilor
Rom. Romani
1 Cor. 1 Corinteni
2 Cor. 2 Corinteni
Gal. Galateni
Ef. Efeseni
Filip. Filipeni
Col. Coloseni
1 Tes. 1 Tesaloniceni
2 Tes. 2 Tesaloniceni
1 Tim. 1 Timotei
2 Tim. 2 Timotei
Tit Tit Filim. Filimon
Evr. Evrei
Iacov Iacov
1 Pet. 1 Petru
2 Pet. 2 Petru
1 Ioan 1 Ioan
2 Ioan 2 Ioan
3 Ioan 3 Ioan
Iuda Iuda
Apoc. Apocalipsa

Cartea lui Mormon

1 Ne.	1 Nefi
2 Ne.	2 Nefi
Iacov	Iacov
Enos	Enos
Iarom	Iarom
Omni	Omni
C. lui M.	Cuvintele lui Mormon
Mosia	Mosia
Alma	Alma
Hel.	Helaman
3 Ne.	3 Nefi
4 Ne.	4 Nefi
Morm.	Mormon
Eter	Eter
Moro.	Moroni

Doctrină și Legăminte

D&L	Doctrină și Legăminte
DO—1	Declarația oficială—1
DO—2	Declarația oficială—2

Perla de Mare Preț

Moise	Moise
Avr.	Avraam
JS—M	Joseph Smith — Matei
JS—I	Joseph Smith — Istorie
A. de C.	Articolele de Credință
TJS	Traducerea lui Joseph Smith
GS	Ghid pentru Scripturi

EBR	Altă traducere posibilă din ebraică
I.E.	Explicarea unei expresii sau a unei formulări dificile
SAU	Altă formulare pentru clarificarea înțelesului unei expresii arhaice

INTRODUCER

E

Cartea lui Mormon este un volum de scriptură sfântă comparabil cu Biblia. Este o cronică a legăturilor lui Dumnezeu cu vechii locuitori ai Americilor și conține plenitudinea nepieritoarei Evan- ghelii.

Cartea a fost scrisă de mai mulți profeți din vechime prin spiritul profeției și al revelației. Cuvintele lor, scrise pe plăci de aur, au fost citate și prescurtate de către un profet și istoric numit Mormon. Cronica relatează despre două mari civilizații. Una a venit din Ierusalim în anul 600 î.H. și după aceea s-a separat în două neamuri cunoscute sub numele de nefiți și lamaniți. Cealaltă a venit mult mai devreme, pe vremea când Domnul a încurcat limbile la Turnul Babel. Acest grup este cunoscut drept iarediți. După mii de ani, toți au fost distruși cu excepția lamaniților și ei sunt principalii strămoși ai indienilor americani.

Evenimentul suprem consemnat în Cartea lui Mormon este slujirea personală a Domnului Isus Hristos printre nefiți, curând după învierea Sa. Cartea dezvăluie doctrinele Evangheliei, înfăți- șează planul salvării și spune oamenilor ce trebuie să facă pentru a câștiga pace în această viață și mântuire veșnică în viața viitoare.

După ce Mormon și-a terminat scrierile, el a încredințat relatarea fiului său Moroni, care a adăugat câteva cuvinte de-ale sale și a ascuns plăcile pe dealul Cumora. La 21 septembrie 1823, același Moroni, atunci o ființă glorificată și înviată, a apărut profetului Joseph Smith și l-a instruit cu privire la vechea cronică și traducerea sa în limba engleză.

La timpul potrivit, plăcile i-au fost înmânate lui Joseph Smith, care le-a tradus prin harul și puterea lui Dumnezeu. Cronica este acum publicată în multe limbi ca o nouă și suplimentară mărturie că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu cel Viu și că toți cei ce vor veni la El și se vor supune legilor și rânduielilor Evangheliei Sale pot fi salvați.

În legătură cu această cronică, profetul Joseph Smith

a spus:

„Le-am spus fraților despre Cartea lui Mormon că este cea mai corectă carte de pe Pământ și cheia de boltă a religiei noastre și că omul va ajunge mai aproape de Dumnezeu supunându-se învăță- turii ei, decât a oricărei alte cărți”.

Pe lângă Joseph Smith, Domnul a mai lăsat pe alți unsprezece să vadă plăcile de aur și să fie martori speciali ai adevărului și ai divinității Cărții lui Mormon. Mărturiile lor scrise sunt incluse aici ca „Mărturia a trei martori” și „Mărturia a opt martori”.

Noi îi invităm pe toți oamenii de pretutindeni să citească Cartea lui Mormon, să chibzuiască în inimile lor mesajul pe care îl conține și, după aceea să-L întrebe pe Dumnezeu, Tatăl Veșnic, în numele lui Hristos, dacă este adevărată cartea. Aceia care vor urma această cale și vor întreba cu credință, vor obține o mărturie despre adevărul și divinitatea ei prin puterea Duhului Sfânt. (Vezi Moroni 10:3 – 5.)

Aceia care vor obține aceasta mărturie divină de la Spiritul Sfânt vor ajunge să cunoască, de asemenea, prin intermediul aceleiași puteri, că Isus Hristos este Salvatorul lumii, că Joseph Smith este revelatorul și profetul Său din aceste ultime zile și că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este Împărăția Domnului întemeiată din nou pe pământ, pregătind a doua venire a lui Mesia.

MĂRTURIA A TREI MARTORI

Fie cunoscut tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoa- relor la care va ajunge lucrarea că noi, prin harul lui Dumnezeu Tatăl și al Domnului nostru Isus Hristos, am văzut plăcile care conțin această cronică, care este o cronică a poporului lui Nefi și, de asemenea, a lamaniților, frații lor și, de asemenea, a poporului lui Iared, care au venit din turnul despre care s-a vorbit. Și, de asemenea, noi știm că au fost traduse prin harul și puterea lui Dumnezeu, căci glasul Lui ne-a spus-o nouă; de aceea, noi știm cu siguranță că această lucrare este adevărată. Și noi, de asemenea, mărturisim că am văzut inscripțiile care sunt pe plăci; și ele ne-au fost arătate prin puterea lui Dumnezeu și nu a omului. Și noi declarăm în cuvinte chibzuite că un înger al lui Dumnezeu a coborât din cer și a adus și a pus în fața ochilor noștri, astfel că noi ne-am uitat și am văzut plăcile și inscripțiile de pe ele; și noi știm că prin harul lui Dumnezeu Tatăl și al Domnului nostru Isus Hristos noi am văzut și depunem mărturie că aceste lucruri sunt adevărate. Și este minunat în ochii noștri. Cu toate acestea, glasul Domnului ne-a poruncit să depunem mărturie despre aceasta; de aceea, ca să ne supunem poruncii lui Dumnezeu, noi depunem mărturie despre toate aceste lucruri. Și noi știm că, dacă suntem credincioși lui Hristos, ne vom curăța veșmintele de sângele tuturor oamenilor și vom fi găsiți fără pată la scaunul de judecată al lui Hristos și vom locui veșnic cu El în ceruri. Și onoarea să fie a Tatălui, și a Fiului, și a Duhului Sfânt, care este un Dumnezeu. Amin.

Oliver
Cowdery
David
Whitmer
Martin
Harris

MĂRTURIA A OPT MARTORI

Fie cunoscut tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoa- relor la care va ajunge această carte că Joseph Smith Jr., traducătorul acestei lucrări, ne-a arătat plăcile despre care s-a vorbit și care se aseamănă cu aurul: și atâtea foi câte numitul Smith a tradus, noi cu adevărat le-am avut în mână; și noi, de asemenea, am văzut inscripțiile de pe ele, toate câte erau arătau ca lucru din vechime și de o lucrătură neobișnuită. Și despre aceasta noi depunem mărturie în cuvinte chibzuite, că numitul Smith ni le-a arătat, căci noi le-am văzut și le-am ridicat și știm cu siguranță că numitul Smith a avut plăcile despre care am vorbit. Și noi ne dăm numele lumii întregi spre a mărturisi lumii ceea ce am văzut. Și noi nu mințim, Dumnezeu depunând mărturie despre aceasta.

Christian Whitmer Hiram Page
Jacob Whitmer Joseph Smith, Sen. Peter Whitmer, Jun.
Hyrum Smith
John Whitmer Samuel H. Smith

MĂRTURIA PROFETULUI JOSEPH SMITH

Propriile cuvinte ale Profetului Joseph Smith despre apariția Cărții lui Mormon sunt:

„În seara . . . de douăzeci și unu septembrie [1823] . . . m-am adresat în rugăciune și implorare Atotputernicului Dumnezeu. . . .

În timp ce Îl chemam astfel pe Dumnezeu, am descoperit o lumină apărând în camera mea care a continuat să crească până când camera a fost mai luminoasă decât ziua în amiaza-mare, când imediat un personaj a apărut la marginea patului meu, stând în aer, deoarece picioarele sale nu atingeau podeaua.

El purta o mantie amplă, de un alb minunat. Era un alb care întrecea orice văzusem vreodată pe pământ; și nici nu cred că ceva pe acest pământ ar putea fi făcut să apară atât de extraordinar de alb și de strălucitor. Mâinile sale erau goale și tot așa erau și brațele sale, până puțin mai sus de încheietura mâinii; tot asa erau goale tălpile și picioarele sale până puțin mai sus de glezne. Capul și gâtul erau, de asemenea, descoperite. Am putut să descopăr că nu avea pe el alte haine decât această mantie, căci aceasta era deschisă, astfel că i-am putut vedea pieptul.

Nu numai mantia sa era extraordinar de albă, dar întreaga sa persoană era glorioasă, mai presus de orice descriere, și înfățișarea sa era într-adevăr ca fulgerul. Camera era extrem de luminată, dar nu atât de strălucitoare ca în imediata apropiere a persoanei sale. Când m-am uitat întâi la el, mi-a fost teamă; dar frica m-a părăsit de îndată.

El m-a chemat pe nume și mi-a spus că era un mesager trimis la mine din prezența lui Dumnezeu și că numele lui era Moroni; că Dumnezeu avea o lucrare pe care să o fac eu: și că numele meu va fi ținut de bine și de rău printre toate națiunile, neamurile și limbile, sau va fi pomenit și de bine și de rău printre toate popoarele.

El a spus că a fost depozitată o carte, scrisă pe plăci de aur, cuprinzând o relatare despre foștii locuitori ai acestui continent și despre originea lor. De asemenea, a spus că plenitudinea nepieri- toarei Evanghelii este cuprinsă în această carte, așa cum a

fost dată de către Salvator vechilor locuitori.

De asemenea, că erau două pietre montate în arcuri de argint — și aceste pietre, atașate unei platoșe, constituiau ceea ce se numește Urimul și Tumimul — depozitate cu plăcile; și posesiunea și folosința acestor pietre erau ceea ce făceau „văzătorii” în vechime sau în vremurile trecute; și că Dumnezeu le pregătise în scopul traduce- rii cărții.

* * * * * * *

Din nou, el mi-a spus că atunci când voi primi acele plăci despre care îmi vorbise — deoarece timpul când ele urmau să fie obținute nu era încă împlinit — nu trebuie să le arăt nici unei persoane; nici platoșa cu Urimul și Tumimul; numai acelor persoane cărora mi se va porunci să le arăt; dacă voi face contrariul, voi fi distrus. În timp ce el vorbea cu mine despre plăci, minții mele i-a fost dezvăluită o viziune, astfel încât am putut vedea locul în care fuseseră depozitate plăcile și aceasta atât de clar și de distinct, încât am recunoscut locul atunci când l-am vizitat.

După această comunicare, am văzut că lumina din cameră începe să se strângă imediat în jurul persoanei care îmi vorbise și a continuat tot așa până când camera a rămas din nou în întuneric, cu excepția locului exact dimprejurul lui; când, dintr-o dată, am văzut cum s-a deschis o cale direct spre cer și el s-a ridicat până când a dispărut cu totul și camera a rămas în întuneric așa cum fusese înainte ca această lumină cerească să-și fi făcut apariția.

Stăteam întins, meditând asupra acestei scene neobișnuite și minunându-mă mult de ceea ce îmi fusese spus de acest mesager extraordinar; atunci, în mijlocul meditației mele, deodată, am desco- perit că, din nou, camera începea să se lumineze și, de parcă ar fi fost într-o clipă, același mesager ceresc a fost din nou lângă patul meu.

El a început, și mi-a spus, din nou, exact aceleași lucruri pe care le spusese la prima sa vizită, fără cea mai mică schimbare; după ce a terminat, el m-a informat despre marile judecăți care aveau să
vină pe pământ, cu mari pustiiri prin foamete, sabie și ciumă; și că
aceste amarnice judecăți vor sosi pe pământ în această generație. După ce a relatat aceste lucruri, s-a ridicat din nou, așa cum făcuse și mai înainte.

În acel moment, atât de profunde erau impresiile făcute asupra minții mele, încât somnul îmi părăsise ochii și stăteam culcat, copleșit de uimire de ceea ce văzusem și auzisem. Dar cât de mare mi-a fost surpriza, când l-am văzut, din nou, pe același mesager lângă patul meu și l-am auzit spunând sau repetând aceleași lucruri ca și mai înainte; și a adăugat un avertisment pentru mine, spunându-mi că Satana

va încerca să mă ispitească (din cauza situației sărăcăcioase a familiei tatălui meu) să iau plăcile cu scopul de a deveni bogat. Aceasta el mi-a interzis-o, spunându-mi că nu trebuie să am în vedere nici un alt scop, atunci când primesc plăcile, decât să-L slăvesc pe Dumnezeu și că nu trebuia să fiu influențat de nici un alt motiv, decât acela de a clădi împărăția Lui; altfel, eu nu voi putea să le primesc.

După această a treia vizită, el s-a ridicat din nou la cer ca și mai înainte și am fost lăsat, din nou, să meditez asupra ciudățeniei

evenimentelor prin care tocmai trecusem; aproape imediat după ce mesagerul ceresc se ridicase de lângă mine pentru a treia oară, cocoșul a cântat și am văzut că se făcea ziuă, așa că întrevederile noastre trebuie să fi durat toată noaptea.

Curând după aceea, m-am ridicat din pat și, ca de obicei, m-am
dus la treburile mele zilnice; dar, încercând să lucrez ca în alte dăți,
am găsit că puterea mea era atât de epuizată încât eram incapabil să fac ceva. Tatăl meu, care lucra împreună cu mine, a observat că era ceva în neregulă cu mine și mi-a spus să mă duc acasă. Am pornit cu intenția de a merge acasă; dar, încercând să trec peste gardul câmpului unde eram, puterile m-au părăsit complet și am căzut neajutorat la pământ și am fost, un timp, complet inconștient.

Primul lucru, de care îmi amintesc, a fost un glas care-mi vorbea, chemându-mă pe nume. M-am uitat în sus și l-am văzut pe același mesager stând deasupra capului meu, înconjurat de lumină ca și mai înainte. El mi-a relatat atunci, din nou, tot ce-mi povestise noaptea anterioară și mi-a poruncit să merg la tatăl meu și să-i spun despre viziunea pe care am avut-o și despre poruncile pe care le primisem.

Am ascultat; m-am întors la tatăl meu pe câmp și i-am repetat toată întâmplarea. El mi-a răspuns că aceasta era de la Dumnezeu și mi-a spus să merg și să fac așa cum mi-a poruncit mesagerul. Am părăsit câmpul și m-am dus la locul unde mesagerul îmi spusese că erau depozitate plăcile; și, datorită clarității viziunii pe care o avuse- sem despre acesta, am cunoscut locul de îndată ce am ajuns acolo.

Aproape de satul Manchester, ținutul Ontario din statul New York, se află un deal de mărime considerabilă, și cel mai înalt din împrejurimi. Pe partea de vest a acestui deal, nu departe de vârf, sub o piatră de o mărime considerabilă se aflau plăcile, depozitate într-o cutie de piatră. Această piatră era groasă și rotunjită în mijlocul părții superioare și mai subțire pe margini, astfel încât partea din mijloc era vizibilă deasupra pământului, iar marginea era

acoperită, de jur împrejur, cu pământ.

După ce am îndepărtat pământul, mi-am procurat o pârghie pe care am fixat-o sub marginea pietrei și, cu puțin efort, am ridicat-o. Am privit înăuntru și acolo am văzut, într-adevăr, plăcile, Urimul și Tumimul și platoșa așa cum declarase mesagerul. Cutia în care se aflau ele era formată prin împreunarea pietrelor într-un fel de ciment. Pe fundul cutiei se aflau două pietre așezate transversal față de cutie și pe aceste pietre erau așezate plăcile și celelalte lucruri împreună cu ele.

Am încercat să le scot afară, dar mesagerul mi-a interzis și am fost înștiințat, din nou, că nu sosise încă timpul pentru ca ele să

apară și nici nu va sosi decât peste patru ani de la acea dată; dar mi-a spus că va trebui să vin în acel loc exact peste un an de la acea dată și că se va întâlni cu mine acolo și că eu va trebui să continui să fac astfel până va veni vremea să obțin plăcile.

Ca urmare, după cum mi-a fost poruncit, m-am dus la sfârșitul fiecărui an și, de fiecare dată, am găsit acolo pe același mesager și, la fiecare dintre întrevederile noastre, am primit instrucțiuni și informații de la el referitoare la ceea ce va face Domnul și cum și în ce fel va trebui condusă împărăția Sa în zilele din urmă.

* * * * * * *

În cele din urmă, a venit timpul pentru a obține plăcile, Urimul și Tumimul, și platoșa. În a douăzeci și doua zi a lui septembrie, o mie opt sute douăzeci și șapte, ducându-mă, ca de obicei, la sfârșitul unui alt an, la locul unde erau depozitate aceste lucruri, același mesager ceresc mi le-a dat împreună cu această poruncă: că eu va trebui să fiu răspunzător pentru ele; dacă le voi pierde prin nepăsare sau prin neglijența mea de orice fel, voi fi nimicit; dar, dacă voi depune toate eforturile să le păstrez până când el, mesagerul, le va cere înapoi, ele vor fi protejate.

Curând am aflat motivul pentru care primisem porunci atât de stricte de a le păstra în siguranță și de ce mesagerul spusese că, după ce voi fi făcut ceea ce mi s-a cerut, el le va cere înapoi. Pentru că, imediat ce s-a aflat că plăcile erau în posesia mea, au fost depuse cele mai înverșunate eforturi pentru a-mi fi luate. Orice stratagemă ce a putut fi inventată a fost folosită în acest scop. Persecuția a devenit mai amară și mai aspră decât înainte și mulțimi mă urmăreau să mi le ia, dacă s-ar fi putut. Dar, prin înțelepciunea lui Dumnezeu, ele au rămas în siguranță în mâinile mele până când am împlinit prin ele ceea ce mi s-a cerut. Când, conform înțelegerii, mesagerul mi le-a cerut înapoi eu i le-am dat; și el le are în grija sa până în această zi, fiind cea de a doua zi a lunii mai, o mie opt sute treizeci și opt."

Pentru înregistrarea completă, vezi Joseph Smith — Istorie, în Perla de mare preț și *History of The Church*

of Jesus Christ of Latter-day Saints [Istoria Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă], volumul 1, capitolele 1 până la 6.

Această cronică străveche a fost scoasă din pământ, ca glasul unui popor vorbind din țărână, și a fost tradusă în vorbirea modernă prin harul și prin puterea lui Dumnezeu așa cum arată mărturiile divine; a fost publicată pentru prima dată în limba engleză în anul 1830, sub titlul The Book of Mormon.

O SCURTĂ EXPLICAȚIE DESPRE

Cartea lui Mormon

Cartea lui Mormon este o cronică sfântă despre popoarele vechii Americi, care a fost gravată pe foi de metal. În carte se vorbește despre patru feluri de plăci metalice:

1. *Plăcile lui Nefi,* care erau de două feluri: plăcile mici și plăcile mari. Primele erau dedicate în special lucrurilor spirituale, slujirii și învățăturilor profeților, în timp ce celelalte se ocupau de istoria seculară a oamenilor despre care se vorbea (1 Nefi 9:2–4). Totuși, din timpul lui Mosia, plăcile mari includeau, de asemenea, lucruri de importanță spirituală majoră.
2. *Plăcile lui Mormon,* care conțin o prescurtare făcută de Mormon după plăcile mari ale lui Nefi, cu multe comentarii. Aceste plăci conțin, de asemenea, o continuare a istoriei făcută de Mormon și adăugiri ale fiului său, Moroni.
3. *Plăcile lui Eter,* care prezintă o istorie a iarediților. Această cronică a fost prescurtată de Moroni, care a introdus comentariile sale personale și a încorporat cronica în istoria generală sub titlul de „Cartea lui Eter".
4. *Plăcile de aramă* aduse de poporul lui Lehi de la Ierusalim în anul 600 î.H. Acestea conțineau „cele cinci cărți ale lui Moise . . . Și, de asemenea, o cronică a Iudeilor de la începuturi . . . de la începutul domniei lui Zedechia, regele Iudeii; și, de asemenea, profețiile sfinților profeți" (1 Nefi 5:11 – 13). Multe citate de pe aceste plăci, care-i citează pe Isaia și pe alți profeți biblici și nebiblici, apar în Cartea lui Mormon.

Cartea lui Mormon cuprinde cincisprezece părți principale sau diviziuni cunoscute, cu o singură excepție, sub numele de cărți, fiecare numită după principalul său autor. Prima porțiune (primele șase cărți, sfârșind cu Omni) este o traducere după plăcile mici

ale lui Nefi. Între cărțile lui Omni și a lui Mosia este o intercalare numită Cuvintele lui Mormon. Această intercalare face o legătură între cronica gravată pe plăcile mici și prescurtarea lui Mormon făcută la plăcile mari.

Cea mai lungă porțiune, de la Mosia la Mormon, capitolul 7 inclusiv, este o traducere a prescurtării lui Mormon a plăcilor mari ale lui Nefi. Porțiunea de încheiere din Mormon, capitolul 8 până la sfârșitul volumului, a fost gravată de Moroni, fiul lui Mormon, care, după ce a terminat cronica despre viața tatălui său, a făcut o

prescurtare a cronicii iarediților (denumită Cartea lui Eter) și mai târziu a adăugat părțile cunoscute sub numele de Cartea lui Moroni.

În sau în jurul anului 421 d.H., Moroni, ultimul dintre profeții și istoricii nefiților, a pecetluit cronica sfântă și a ascuns-o pentru Domnul, să fie descoperită în ultimele zile, așa cum a fost prezis prin glasul lui Dumnezeu prin profeții Săi străvechi. În anul 1823, după nașterea lui Hristos, același Moroni, atunci o persoană înviată, l-a vizitat pe profetul Joseph Smith și mai târziu i-a înmânat plăcile gravate.

NUMELE ȘI ORDINEA CĂRȚILOR
ÎN

Cartea lui Mormon

Denumire	*P*
Prima carte a lui	1
A doua carte a lui	62
Cartea lui Iacov	
Cartea lui Enos	
Cartea lui Iarom	
Cartea lui Omni	
Cuvintele lui	
Cartea lui Mosia	
Cartea lui Alma	
Cartea lui Helaman	
Al treilea Nefi	
Al patrulea Nefi	
Cartea lui Mormon	
Cartea lui Eter	
Cartea lui Moroni	

GHID PENTRU SCRIPTURI

Introducere

Lista Alfabetică a Temelor

ILUSTRAȚI

I

1. *Domnul Isus Hristos*
Pictură de Heinrich Hofmann

2. *Profetul Joseph Smith*
Pictură de Alvin Gittins
Vezi „Mărturia profetului Joseph Smith”, pag. ix–xii

3. *Lehi descoperă Liahona* Pictură de Arnold Friberg Vezi 1 Nefi 16, pag. 39–42

4. *Lehi și poporul său sosesc pe pământul făgăduinței*
Pictură de Arnold Friberg
Vezi 1 Nefi 18, pag. 48–51

5. *Alma botează în Apele lui Mormon*
Pictură de Arnold Friberg
Vezi Mosia 18, pag. 211–214

6. *Samuel Lamanitul profețește*
Pictură de Arnold Friberg
Vezi Helaman 16, pag. 487–490

7. *Isus Hristos vizitează Americile*
Pictură de John Scott
Vezi 3 Nefi 11, pag. 515–519

8. *Moroni îngroapă însemnarea nefită*
Pictură de Tom Lovell
Vezi Mormon 8, pag. 579–583

Prima Carte a lui Nefi

SLUJIREA ȘI DOMNIA LUI

O relatare a lui Lehi și a nevestei lui, Saria, și a celor patru fii ai săi care se numeau (începând cu cel mai mare) Laman, Lemuel, Sam și Nefi. Domnul îl avertizează pe Lehi să plece din țara Ierusalimului, deoarece el profețește poporului despre nedreptățile lor, iar ei caută să-i distrugă viața. El călătorește trei zile în pustiu împreună cu familia sa. Pentru obținerea scrierilor Iudeilor, Nefi își ia frații și se reîntoarce în ținutul Ierusalimului. Relatarea suferințelor lor. Ei le iau de neveste pe fiicele lui Ismael. Ei își iau familiile și pleacă în pustiu. Suferințele și chinurile lor în pustiu. Traseul călătoriilor lor. Ei ajung la apele cele mari. Frații lui Nefi se răzvrătesc împotriva lui. El îi face de rușine, apoi construiește o corabie. Ei dau acelui loc numele de Abundența. Ei traversează apele cele mari către un pământ Făgăduit, apoi mai departe. Acesta este relatarea lui Nefi asupra lucrurilor

CAPITOLUL 1

Nefi începe cronica despre poporul său — Lehi vede într-o viziune o coloană de foc şi citeşte dintr-o carte de profeţii — El Îl laudă pe Dumnezeu, prezice venirea lui Mesia şi profeţeşte distrugerea Ierusalimului — El este prigonit de către iudei. Circa 600 î.H.

EU, [a] Nefi, fiind născut de [b] părinți de [c] seamă, am fost

1 conform cu înțelepciunea lui Dumnezeu, de aceea, scriu o [g] cronică a întâmplărilor din zilele mele.

2 Da, scriu o cronică în [a] limba tatălui meu, care constă din învățăturile iudeilor și limba egiptenilor.

3 Și știu că scriu o cronică [a] adevărată; și o scriu cu propria mea mână; și o fac după cunoș- tinflele mele.

4 Căci s-a întâmplat la începu-

[1 nefi]
1 1 *a* gs Nefi, fiul lui Lehi.
b D&L 68:25, 28.
gs Părinfli.
c Prov. 22:29; Eter 5:1–3; D&L 17:6.
e gs Adversitate.
f gs Tainele lui Dumnezeu.
g gs Scripturi — Cronici.
4 *a* gs Cronologie — 598 î.H.
b 2 Cron. 36:10; Eter 5:1–3; D&L 17:6.

an mulți [d]profeți au venit, pro- fețind poporului că ei trebuie să se pocăiască sau, dacă nu, marele oraș [e]Ierusalim trebuie să fie distrus.

5 Prin urmare, s-a întâmplat că tatăl meu, [a]Lehi, s-a dus să se roage Domnului, da, chiar din toată [b]inima sa, pentru poporul său.

6 Și s-a întâmplat că, pe când el se ruga Domnului, a apărut o [a]coloană de foc și s-a așezat pe o stâncă în fața lui; și el a văzut și a auzit multe; și, din cauza lucrurilor pe care le-a văzut și le-a auzit, el s-a cutremurat și a tremurat nespus de mult.

7 Și s-a întâmplat că el s-a reîn- tors la casa lui din Ierusalim; și s-a aruncat pe patul său, fiind [a]copleșit de Spirit și de lucrurile pe care le văzuse.

8 Și fiind astfel copleșit de Spirit, el a fost purtat într-o [a] viziune, încât chiar a [b] văzut cerurile deschizându-se și a crezut că Îl vede pe

din înaltul cerului și a văzut că [a]strălucirea Lui era mai presus decât cea a soarelui la amiază.

10 Și el a văzut, de asemenea, pe alți [a]doisprezece care-L ur- mau, iar strălucirea lor era mai presus decât a stelelor de pe cer.

11 Și ei s-au pogorât și s-au dus pe fața pământului; iar pri- mul a înaintat și a stat în fața tatălui meu și i-a dat o [a]carte și i-a cerut s-o citească.

12 Și s-a întâmplat că, pe când citea, el se umplea de [a]Spiritul Domnului.

13 Și el citea astfel: Vai, vai, de Ierusalim, eu am văzut [a]lucruri- le tale abominabile! Da, și multe lucruri a citit tatăl meu despre [b]Ierusalim — că va fi distrus cu locuitorii lui cu tot; mulți vor pieri de sabie, iar mulți vor fi [c]luați robi în Babilon.

14 Și s-a întâmplat că după ce tatăl meu a citit ș a văzut multe lucruri mar și minunate, el a exclamat multe lucrur

4 *d* 2 Regi 17:13–15; 2 Cron. 36:15–16; Ier. 7:25–26. gs Profet.
e Ier. 26:18; 2 Ne. 1:4; Hel. 8:20.
5 *a* gs Lehi, tatăl lui Nefi.
b Iac. 5:16.
7 *a* Dan. 10:8; 1 Ne. 17:47; Moise 1:9–10; JS—I 1:20.
8 *a* 1 Ne. 5:4. gs Viziune.
b Ezec. 1:1; Fapte 7:55–56; 1 Ne. JS—I 1:16.
9 *a* JS—I 1:16–17.
10 *a* gs Apostol.
11 *a* Ezec. 2:9.
12 *a* D&L 6:15.
13 *a* 2 Regi 24:18–20; 2 Cron. 36:14.
b 2 Regi 23:27; 24:2; Ier. 13:13–14; 2 Ne. 1:4.

că Tu ești milos, Tu nu vei îngădui ca acei ce [a]vin la Tine să piară!

15 Și în acest fel a fost vorbirea tatălui meu preaslăvindu-L pe Dumnezeul său; căci sufletul lui s-a bucurat, iar inima lui toată era plină, datorită lucruri- lor pe care le văzuse, da, pe care Domnul i le arătase.

16 Și acum, eu, Nefi, nu fac o relatare completă a lucrurilor pe care tatăl meu le-a scris, căci el a scris multe lucruri pe care el le-a văzut în viziuni și în vise; și el, de asemenea, a scris multe lucruri, pe care le-a [a]profețit și le-a spus copiilor săi, despre care eu nu voi face o relatare completă.

17 Dar eu voi relata întâmp- lările din zilele mele. Iată, eu fac un [a]rezumat al [b]cronicii tată- lui meu pe plăci, pe care eu le-am făcut cu mâinile mele; și astfel, după ce voi rezuma croni- ca tatălui meu, voi relata propria mea viață.

18 De aceea, eu vreau ca voi să știți că după ce Domnul a arătat așa de multe lucruri minunate tatălui meu, Lehi, da, despre [a]distrugerea risit despre ei; căci el într- adevăr a mărturisit despre ticăloșia și despre lucrurile lor abominabile; și a purtat mărturie că lucrurile pe care el le-a văzut și le-a auzit, precum și lucrurile pe care le-a citit în carte, vorbesc limpede despre venirea unui [b]Mesia și despre mântuirea lumii.

20 Și, când iudeii au auzit lucrurile acestea, s au înfuriat împotriva lui da, la fel ca și împotriva profeților din vechi- me, pe care ei i-au [a]alungat, i au bătut cu pietre și i-au ucis; și, de asemenea, i-au căutat viața, ca să i-o poată lua. Dar iată, eu, Nefi, vă voi arăta că [b]îndurarea blândă a Domnului este asupra tuturor celor pe care El i a ales, datorită credințe lor pentru a-i întări astfel încât să aibă puterea izbăvirii.

CAPITOLUL 2

Lehi își duce familia în pustiu lângă Marea Roșie – Ei își părăsesc ave- rile – Lehi oferă o jertfă Domnului și îi învață pe fiii săi să țină po- runcile — Laman ș

14 *a* Alma 5:33–36; 3 Ne. 9:14.
16 *a* 1 Ne. 7:1.
17 *a* 1 Ne. 9:2–5.
b 1 Ne. 6:1–3; 19:1–6; 2 Ne. 5:29–33:
18 *a* 2 Ne. 25:9–10; D&L 5:20.
b gs Profeție, (a) profeți.
19 *a* 2 Cron. 36:15–16;
20 *a* Hel. 13:24–26.
b Alma 34:38; D&L 46:15.
gs Milostiv, milostenie, milă.

da, chiar în vis, și i-a spus: Binecuvântat ești tu, Lehi, da- torită lucrurilor pe care le-ai făcut; și pentru că tu ai fost cre- dincios și le-ai mărturisit acestor oameni ceea ce ți-am poruncit, iată, ei caută să-ți [a]ia viața.

2 Și s-a întâmplat că Domnul i-a [a]poruncit tatălui meu, chiar într-un [b]vis, că el trebuie să-și [c]ia familia și să plece în pustiu.

3 Și s-a întâmplat că el s-a [a]supus cuvântului Domnului și a făcut așa cum Domnul i-a poruncit.

4 Și s-a întâmplat că el a plecat în pustiu. Și și-a părăsit casa și țara moștenirii sale și aurul și argintul și lucrurile sale de preț și nu a luat nimic cu el, în afară de familia sa și de pro- vizii și corturi și a [a]plecat în pustiu.

5 Și a coborât până la țărmurile care sunt aproape de Marea Roșie; și a călătorit în pustiu pe țărmurile din apropierea [a]Mării Roșii; și a călătorit în pustiu împreună cu

jertfă Domnului și a [c]mulțumit Domnului, Dumnezeului nostru.

8 Și s-a întâmplat că el a dat râului numele Laman și acesta se vărsa în Marea Roșie; iar valea se întindea pe locurile de lângă gura lui.

9 Iar când tatăl meu a văzut că apele râului se vărsau în Marea Roșie, el i-a vorbit lui Laman, spunându-i: O, dacă tu ai putea să fii asemenea acestui râu, cur- gând fără oprire în albia tuturor dreptăților!

10 Și el, de asemenea, i-a vorbit lui Lemuel: O, dacă tu ai putea să fii asemenea acestei văi, ferm și neclintit și nemișcat în ținerea poruncilor Domnului!

11 Acum, el a spus acestea din cauza încăpățânării lui Laman și Lemuel; căci iată, ei au [a]cârtit mult împotriva [b]tatălui lor: că el era un [c]vizionar și că i-a scos din Ierusalim, făcându-i să-și părăsească țara moșteniri lor, precum și aurul argintul și lu- crurile lor de preț, pentru ca să

2 1 *a* 1 Ne. 7:14.
2 *a* 1 Ne. 5:8; 17:44.
b gs Vis.
c Gen. 12:1; 2 Ne. 10:20; Eter 1:42; Avr. 2:3.
3 *a* gs Supunere, supus
4 *a* 1 Ne. 10:4; 19:8.
5 *a* 1 Ne. 16:14; D&C 17:1.
b gs Laman.
6 *a* 1 Ne. 9:1.
Deut. 27:5–6.
c gs Recunoscător, recunoștință.
11 *a* 1 Ne. 17:17.
gs (a) Murmura.
b Prov. 20:20.
c 1 Ne. 5:2–4

Ierusalimul, acel oraș mare, pu- tea să fie [a]distrus, după cuvinte- le profeților. Și ei erau asemenea iudeilor din Ierusalim, care au căutat să-i ia viața tatălui meu.

14 Și s-a întâmplat că tatăl meu le-a vorbit în valea lui Lemuel, cu [a] putere, fiind cu- prins de Spirit, până când tru- purile lor s-au [b]cutremurat în fața lui. Și el i-a amuțit pentru ca ei să nu îndrăznească să se plân- gă împotriva lui; de aceea ei au făcut așa cum le-a poruncit el.

15 Iar tatăl meu a locuit într-un cort.

16 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, fiind foarte tânăr și totuși mare la trup și totodată având mare dorință să cunosc [a]tainele lui Dumnezeu, de aceea, L-am im- plorat pe Domnul; și iată că El m-a [b]vizitat și mi-a [c]înmuiat ini- ma într-atât, încât eu am [d]crezut toate cuvintele care fuseseră spuse de [e]tatăl meu; prin urma- re, nu m-am răzvrătit împotriva vintele mele; și eu, fiind [a]îndu- rerat din cauza împietririi inimii lor, L-am implorat pe Domnul pentru ei.

19 Și s-a întâmplat că Domnul mi-a vorbit astfel: Binecuvântat ești tu Nefi, datorită [a]credinței tale, căci tu M-ai căutat pe Mine cu sârguință, cu umilința inimii.

20 Și atât timp cât voi veți ține poruncile Mele, veți [a]prospera și veți fi conduși spre un [b]pământ al făgăduinței; da, și anume un pământ pe care Eu l- am pregătit pentru voi; da, un pământ care este ales mai presus de oricare alt pământ.

21 Și în măsura în care frații tăi se vor răzvrăti împotriva ta, ei vor fi [a]alungați din prezența Domnului.

22 Și în măsura în care vei ține poruncile Mele, tu vei fi făcut [a]conducător și învățător peste frații tăi.

23 Căci iată, în ziua aceea în care ei se vor răzvrăti împotriva Mea, Eu îi voi [a]blestema chiar cu ur

13 *a* Ier. 13:14; 1 Ne. 1:13.
14 *a* gs Putere. *b* 1 Ne. 17:45.
16 *a* gs Tainele lui Dumnezeu. *b* Ps. 8:4; Alma *d* 1 Ne. 11:5. *e* gs Tată muritor; Profet.
18 *a* Alma 31:24; 3 Ne. 7:16.
19 *a* 1 Ne. 7:12; 15:11.
gs Pământul făgăduinței.
21 *a* 2 Ne. 5:20–24; Alma 9:13–15; 38:1.
22 *a* Gen. 37:8–11; 1 Ne. 3:29.

pra seminției tale, ca să-i [b]ațâțe pe ei pe căile de aducere-aminte.

CAPITOLUL 3

Fiii lui Lehi se reîntorc la Ierusalim ca să obțină plăcile de aramă — Laban refuză să cedeze plăcile — Nefi îi îndeamnă și-i încurajează pe frații săi — Laban le fură averea și încearcă să-i ucidă — Laman și Lemuel îi lovesc pe Nefi și pe Sam și sunt pedepsiți de un înger. Circa 600 – 592 î.H.

Și s-a întâmplat că eu, Nefi, m-am întors la cortul tatălui meu după ce am vorbit cu Domnul.

2 Și s-a întâmplat că el mi-a vorbit, zicând: Iată, eu am visat un [a] vis în care Domnul mi-a poruncit ca tu și frații tăi să vă reîntoarceți la Ierusalim.

3 Căci iată, Laban are cronicile iudeilor, precum și o [a]genealo- gie a strămoșilor mei, iar acestea sunt gravate pe plăci de aramă.

4 Prin urmare, Domnul mi-a poruncit ca tu și

6 De aceea, mergi, fiul meu, și vei fi plăcut de Domnul pentru că tu [a]nu ai cârtit.

7 Și s-a întâmplat că eu Nefi, i-am spus tatălu meu: Mă [a]voi duce și voi face lucrurile pe care Domnul le-a poruncit căci eu știu că Domnul nu dă [b]porunci copiilor oamenilor fără să [c]pre gătească o cale pentru ei ca ei să îndeplinească lucrurile pe care El le-a poruncit.

8 Și s-a întâmplat că atunci când tatăl meu a auzit aceste cuvinte, el s-a bucurat nespus, căci el a știut că eu fusesem binecuvântat de Domnul.

9 Și eu, Nefi, precum și frații mei, am făcut călătoria în pus- tiu, cu corturile, până la ținutul Ierusalimului.

10 Și s-a întâmplat că atunci când noi ne-am dus până la ținutul Ierusalimului, eu și frații mei ne-am sfătuit unul cu altul.

11 Și noi am [a]tras la sorț — care dintre noi să se ducă la casa lui Laban. Și s-a întâmplat că sorții au căzut pe Laman; și Laman a dus în casa lui Laban

24 *b* 2 Ne. 5:25.
3 2 *a* gs Vis.
3 *a* 1 Ne. 5:14.
6 *a* gs Susținerea conducătorilor Bisericii
1 Regi 17:11–15. gs Credință; Supunere, supus, (a) se supune.
b gs Poruncile lui
Filip. 4:13; 1 Ne. 17:3, 50; D&L 5:34.
11 *a* Neemia

i-a spus: Iată, ești un hoț și te voi ucide.

14 Dar Laman a fugit de la el și ne-a povestit lucrurile pe care Laban ni le-a făcut. Și noi ne-am întristat nespus de tare, iar frații mei erau cât pe ce să se reîn- toarcă la tatăl meu în pustiu.

15 Dar iată, eu le-am spus: Așa cum Domnul trăiește și tot așa cum noi trăim, nu ne vom duce la tatăl nostru în pustiu până când nu vom îndeplini ceea ce Domnul ne-a poruncit.

16 Prin urmare, să fim cre- dincioși în ținerea poruncilor Domnului; de aceea, să mergem în țara [a]moștenirii tatălui nostru, căci, iată, el a lăsat acolo aur și argint și tot felul de bogății. Și toate acestea le-a făcut din [b]porunca Domnului.

17 Căci, el a știut că Ierusalimul trebuie să fie [a]distrus din cauza ticăloșiei poporului.

18 Căci, iată, ei au [a]respins vor- bele profeților. Și atunci, dacă tatăl meu ar locui în țară după ce i s-a [b]poruncit să fugă de acolo, iată, el, de asemenea, va pieri. De aceea, el trebuie să fugă din țară care le-au fost date lor de către Spiritul și puterea lui Dumne- zeu de la începutul lumii, chiar până acum.

21 Și s-a întâmplat că vorbind astfel, eu i-am convins pe frații mei să fie credincioși în ținerea poruncilor lu Dumnezeu.

22 Și s-a întâmplat că noi ne-am dus în țara moștenirii noastre și am adunat laolaltă [a]aurul nostru și argintul nostru, și lucrurile noastre de preț.

23 Și după ce am adunat aces- te lucruri laolaltă, ne-am dus iarăși la casa lui Laban.

24 Și s-a întâmplat că noi ne-am dus la Laban și i-am spus că dorim ca el să ne dea cronicile care erau gravate pe [a]plăcile de aramă, pentru care noi îi vom da aurul nostru și argintul nos- tru, și toate lucrurile noastre de preț.

25 Și s-a întâmplat că atunci când Laban a văzut avuțiile noastre și că ele erau nespus de mari, le-a [a]dorit așa de mult în- cât ne-a alungat și a trimis pe slujitorii lu să ne ucidă, astfel ca e

16 *a* 1 Ne. 2:4.
b 1 Ne. 2:2; 4:34.
17 *a* 2 Cron. 36:16–20; Scripturile vor fi păstrate.
18 *a* gs Răzvrătire.
b 1 Ne. 16:8.
19 *a* Omni 1:17; Mosia 1:2–6.
22 *a* 1 Ne. 2:4.
24 *a* 1 Ne. 3:3.

iar noi ne-am ascuns în scobitu- ra unei stânci.

28 Și s-a întâmplat că Laman s-a mâniat pe mine și pe tatăl meu; și tot așa și Lemuel, pentru că el asculta de cuvintele lui Laman. Și atunci Laman și Lemuel au spus multe vorbe [a]grele către noi, frații lor mai ti- neri, și ne-au lovit chiar cu bâta.

29 Și s-a întâmplat că în timp ce ne loveau cu bâta, iată, un [a]înger de-al Domnului a venit și s-a așezat în fața lor și le-a vorbit, zicând: De ce îl loviți cu bâta pe fratele vostru mai tânăr? Nu știți că Domnul l-a ales ca să fie [b]conducător peste voi și aceasta din cauza nedreptăților voastre? Iată, vă veți duce ia- răși la Ierusalim, iar Domnul îl va preda pe Laban în mâinile voastre.

30 Și, după ce [a]îngerul ne-a vorbit, a plecat.

~~31 Și, după ce îngerul a plecat, Laman și Lemuel au început ia-~~ răși să [a]cârtească, spunând: Cum este posibil ca Domnul să-l pre- dea pe Laban în mâinile noas-

hotărăște să se alăture familiei lui
Lehi în pustiu. Circa 600–592 î.H.

Și s-a întâmplat că eu le-am vorbit fraților mei, zicând: Să mergem iarăși în Ierusalim și să fim [a]credincioși în ținerea po- runcilor Domnului; căci, iată, El este mai puternic decât tot pă- mântul, atunci, de ce nu și mai [b]puternic decât Laban și decât cei cincizeci ai lui, da, chiar și decât zecile de mii ale lui?

2 De aceea, să mergem; să fim [a]puternici ca și [b]Moise; căci el într-adevăr a vorbit apelor [c]Mării Roșii și ele s-au despărțit de o parte și de alta, iar strămo- șii noștri au trecut printre ele eliberați din robie, pe pământ uscat iar armatele Faraonului au venit după ei și s-au înecat în apele Mării Roșii.

3 Acum, iată, voi știți că aceasta este adevărat; și voi știți, de asemenea, că un [a]înger a vorbit către voi; prin urmare, puteți voi oare să vă îndoiți? Să mergem. Domnul este în putere să ne eli- bereze la fel ca și pe strămoșii noștri și să-l distrugă pe Laban la fel ca și pe Egipteni.

28 *a* 1 Ne. 17:17–18.
29 *a* 1 Ne. 4:3; 7:10.
gs
31 *a* gs (a) Murmura.
4 1*a* gs Curaj, curajos; Credință.
b 1 Ne. 7:11–
b gs Moise.
c Ex. 14:21; 1 Ne. 17:26; Mosia 7:19.
3 *a* 1 Ne. 3:29–31;

Nefi, m-am strecurat în oraș și am înaintat către casa lui Laban.

6 Și am fost [a]condus de Spirit, [b]neștiind dinainte lucrurile pe care trebuia să le fac.

7 Totuși, am mers înainte și, când am ajuns aproape de casa lui Laban, am văzut un om și el a căzut la pământ în fața mea pentru că se îmbătase cu vin.

8 Și atunci când m-am apropiat de el am descoperit că era Laban.

9 Și i-am zărit [a] sabia și am scos-o din teacă; iar mânerul ei era din aur pur, iar lucrătura ei era nespus de fină; și am văzut că lama ei era din cel mai pre- țios oțel.

10 Și s-a întâmplat că am fost [a]constrâns de către Spirit să-l ucid pe Laban; dar mi-am spus în inima mea: Niciodată, în nici o împrejurare, n-am vărsat eu sânge de om. Și am șovăit și am dorit să nu-l ucid.

11 Iar Spiritul mi-a spus din nou: Iată, [a]Domnul l-a dat pe mâinile tale. Da, și eu am știut, de asemenea, că el a căutat să-mi ia viața; da, și ca un om să piară, decât ca un neam să se rătăcească și să piară în necredință.

14 Și acum când eu, Nefi am auzit aceste cuvinte mi-am amintit de cuvintele Domnului pe care El mi le-a spus în pustiu, astfel: [a]Atât timp cât cei din se- minția ta Îmi vor ține [b]poruncile, ei vor [c]prospera pe [d]pământul făgăduinței.

15 Da, și eu m-am gândit că ei n-ar putea să păstreze poruncile Domnului după legea lui Moise, decât dacă ar avea legea.

16 Și eu am mai știut că [a]legea era gravată pe plăcile de aramă.

17 Și din nou eu am știut că Domnul l-a dat pe Laban pe mâinile mele în scopul acesta — pentru ca eu să obțin cronicile, potrivit poruncilor Sale.

18 De aceea, am ascultat de glasul Spiritului și l-am apucat pe Laban de păr și i-am retezat capul chiar cu [a]sabia lui.

19 Și după ce i-am retezat capul chiar cu sabia lui am luat veșmintele lui Laban și le-am pus pe trupul meu; da, fiecare

6 *a* gs Duhul Sfânt; Inspirație, a inspira.
b Evr. 11:8.
9 *a* 2 Ne. 5:14; D&L
13 *a* 1 Ne. 17:33–38; D&L 98:31–32.
b gs Răutate, rău.
c Alma 30:47.
14 *a* Omni 1:6; Mosia
Dumnezeu.
c 1 Ne. 2:20.
d 1 Ne. 17:13–14; Iacov

lui. Și i-am poruncit, cu glasul lui Laban, să meargă cu mine la tezaur.

21 Și el a crezut că eu eram stăpânul său, Laban, pentru că el a văzut veșmintele și, de asemenea, sabia cu care mă încinsesem.

22 Și el mi-a vorbit despre vârstnicii iudeilor, știind că stăpânul său, Laban, fusese noaptea printre aceștia.

23 Și i-am vorbit ca și cum eu aș fi fost Laban.

24 Și i-am spus, de asemenea, că trebuie să iau cu mine inscripțiile care erau făcute pe [a]plăcile de aramă și să le duc fraților mei mai vârstnici care erau în afara zidurilor.

25 Și i-am mai cerut să mă urmeze.

26 Și el, crezând că vorbeam despre frații din biserica și că eram într-adevăr acel Laban pe care îl ucisesem, m-a urmat.

27 Și mi-a vorbit de multe ori despre vârstnicii iudeilor în timp ce mergeam către frații mei care erau în afara zidurilor.

28 Și s-a întâmplat că atunci când Laman m-a văzut, a fost foarte înfricoșat și de asemenea

30 Și s-a întâmplat că atunci când slujitorul lui Laban i-a văzut pe frații mei a început să tremure și era cât pe ce să fugă din fața mea și să se întoarcă în orașul Ierusalim.

31 Și acum eu, Nefi, fiind un om mare de statură și, de asemenea, primind multă [a]putere de la Domnul, l-am prins pe slujitorul lui Laban și l-am ținut să nu fugă.

32 Și s-a întâmplat că am vorbit cu el că, dacă va asculta de cuvintele mele, așa cum Domnul trăiește și tot așa cum eu trăiesc, tot așa, dacă el va asculta de cuvintele noastre, atunci noi îi vom cruța viața.

33 Și i-am spus, chiar cu [a]jurământ, că nu trebuie să se teamă; că va fi om liber la fel ca și noi dacă va merge în pustiu împreună cu noi.

34 Și i-am mai spus zicând: Cu adevărat Domnul ne-a [a]poruncit să facem acest lucru; și nu vom fi noi sârguincioși în ținerea poruncilor Domnului? De aceea dacă tu vei merge în pustiu la tatăl meu, vei avea un loc printre noi.

35 Și s-a întâmplat că [a]Zoram a prins curaj de la vorbele pe care i le-am

24 *a* 1 Ne. 3:12, 19–24; Alma 5:10.

33 *a* ge Jurământ.

35 *a* 1 Ne. 16:7; 2 Ne. 5:5–6. gs Zoram.

să nu știe despre fuga noastră în pustiu, ca să nu ne urmărească și să ne distrugă.

37 Și s-a întâmplat că atunci când Zoram s-a legat cu [a]jură- mânt în fața noastră, temerile noastre au încetat.

38 Și s-a întâmplat că noi am luat plăcile de ~~aramă și pe slujitorul lui~~ Laban, și am plecat în pustiu, și am călătorit către cortul tatălui nostru.

CAPITOLUL 5

Saria se plânge de Lehi — Amândoi se bucură de reîntoarcerea fiilor lor — Ei oferă jertfe — Plăcile de aramă conțin scrieri ale lui Moise și ale profeților — Plăcile îl arată pe Lehi ca fiind un urmaș al lui Iosif — Lehi profețește despre semințiа sa și despre păstrarea plăcilor. Circa 600 – 592 î.H.

Și s-a întâmplat că atunci când am ajuns în pustiu la tatăl meu, iată, el a fost copleșit de bucurie și, de asemenea, și mama mea, [a]Saria, a fost foarte bucuroasă, căci ea într-adevăr jelise din cauza

3 Și în felul acesta s-a plâns mama mea de tatăl meu.

4 Și s-a întâmplat că tată meu a vorbit către ea zicând: Eu știu că sunt un [a]vizionar; căci dacă n-aș f văzut lucrurile lu Dumnezeu într-o [b]viziune, atunci n-aș f cunoscut bunăta- tea lu Dumnezeu, dar în schimb, aș fi rămas în Ierusa- lim și aș fi pierit laolaltă cu fraților mei.

5 Dar iată, eu am dobândit un [a]pământ al făgăduinței, lucru de care într-adevăr mă bucur; da, și [b]știu că Domnul îi va salva pe fiii mei din mâinile lui Laban și îi va aduce înapoi la noi în pustiu.

6 Și în felul acesta a liniștit-o tatăl meu, Lehi, pe mama mea, Saria, de grija pentru noi, în timp ce noi călătoream prin pustiu până la pământul Ieru- salimului pentru a obține cro- nica de la Iudei.

7 Și când ne-am întors la cor- tul tatălui meu, iată că bucuria lor a fost deplină, și mama mea s-a liniștit.

8 Și ea a vorbit, zicând Acum eu știu cu siguranță că Domnul i-a [a] porunci

37 *a* Ios. 9:1–21; Ecl. 5:4.
gs Jurământ.

b 1 Ne. 1:8–13.
gs Viziune.

făgăduinței.
b gs Credință.
8 *a* 1 Ne. 2:2

9 Și s-a întâmplat că ei s-au bucurat foarte mult și au oferit [a] jertfe și daruri arse pentru Domnul; și i-au [b] mulțumit Dumnezeului lui Israel.

10 Și după ce au adus mulțu- miri Dumnezeului lui Israel, tatăl meu, Lehi, a luat cronicile care erau gravate pe [a] plăcile de aramă și le-a cercetat de la început.

11 Și a văzut că ele cuprindeau cele cinci [a] cărți ale lui Moise, care cuprind istoria creării lumii și a lui Adam și a Evei, care sunt părinții noștri cei dintâi;

12 Și, de asemenea, o [a] cronică a iudeilor de la începuturi, chiar de la începutul domniei lui Zedechia, regele Iudeii;

13 Și, de asemenea, profețiile profeților celor sfinți de la înce- puturi chiar până la începutul domniei lui [a] Zedechia; și, de asemenea, multe profeții rostite de gura lui [b] Ieremia.

14 Și s-a întâmplat că tatăl meu, Lehi, a mai găsit pe [a] plăcile de aramă o toată casa lui de la pieire prin înfometare.

15 Și ei au fost, de asemenea, [a] scoși din robie și afară din țara Egiptului de către același Dumnezeu care i-a apărat.

16 Și astfel tatăl meu, Lehi, a descoperit genealogia strămo- șilor săi. Iar Laban era și el un descendent al lui [a] Iosif, prin urmare, el și strămoșii lui au păstrat cronicile.

17 Și acum, când tatăl meu a văzut toate aceste lucruri, el a fost cuprins de Spirit și a început să profețească despre seminția sa —

18 Precum că aceste plăci de aramă trebuie să ajungă până la toate națiunile, neamurile, limbile și popoarele care erau din seminția lui.

19 Și atunci, el a spus că aceste plăci de aramă nu trebuie să piară [a] niciodată; și nici nu trebu- ie să se șteargă odată cu trecerea timpului. Și el a profețit multe lucruri despre seminția sa.

9 *a* Mosia 2:3; 3 Ne. 9:19–20.
gs Legea lui Moise.
b gs Recunoscător, recunoștință.
10 *a* 1 Ne. 4:24, 38; 13:23.
gs Plăcile de aramă.
13 *a* 2 Regi 24:18; Ier. 37:1.
b Ezra 1:1; Ier. 36:17–32; 1 Ne. 7:14; Hel. 8:20.
14 *a* 1 Ne. 3:3, 12.
gs Plăcile de
c gs Iacov, fiul lui Isaac.
d Gen. 37:29–36.
e Gen. 45:4–5.
15 *a* Ex. 13:17–18; Amos 3:1–2;

chiar de mare [a]valoare pentru noi, încât puteam să [b]păstrăm poruncile Domnului pentru copiii noștri.

22 Prin urmare, prin înțelep- ciunea Domnului le-am purtat cu noi în timp ce călătoream în pustiu către pământul făgă- duinței.

CAPITOLUL 6

Nefi scrie despre lucrurile lui Dumnezeu — Scopul lui Nefi este să-i convingă pe oameni să vină la Dumnezeul lui Avraam și să fie salvați. Circa 600 – 592 î.H.

Și acum, eu, Nefi, nu fac genea- logia strămoșilor mei în [a]această parte a cronicii mele; și nici altă dată nu o voi face pe aceste [b]plăci pe care le scriu; pentru că ea este dată în cronica ce a fost păstrată de către [c] tatăl meu; prin urmare, n-o scriu în această lucrare.

2 Căci îmi este de ajuns să spun că suntem urmașii lui [a]Iosif.

3 Și nu are nici o importanță pentru mine să pot să-i [a]conving pe oameni să [b] vină la Dumnezeul lui Avraam și la Dumnezeul lui Isaac, și la Dumnezeul lui Iacov, și să fie salvați.

5 Prin urmare, lucrurile care sunt [a]plăcute lumii nu le scriu, ci numai lucrurile care sunt plă- cute lui Dumnezeu, precum și acelora care nu sunt de-ai lumii.

6 Prin urmare, voi da poruncă celor din seminția mea să nu ocupe plăcile ~~acestea cu lucruri care~~ nu sunt de preț pentru copiii oamenilor.

CAPITOLUL 7

Fiii lui Lehi se întorc la Ierusalim și îi invită pe Ismael și pe casa lui să meargă cu ei în călătoria lor — Laman și ceilalți se revoltă — Nefi îi îndeamnă pe frații lui să aibă credință în Domnul — Ei îl leagă cu frânghii și plănuiesc să-l distrugă — El este eliberat prin puterea credinței — Frați lui îi cer iertare — Lehi și tovarășii lui ofer[a] jertfe și daruri arse. Circ[a]

21 *a* gs Scripturi—Valoarea scripturilor.
b 2 Ne. 25:26.
2 *a* 1 Ne. 5:14–16.
3 *a* Iacov 7:27; Iarom 1:2, 14; Omni 1:30.
19:1–6.
titlu a Cărții lui Mormon.
b 2 Ne. 9:41, 45, 51.
5 *a* 1 Tes. 2:4; C. lui M. 1:4.
4 a Ioan 20:30
7 1 a 1 Ne. 5:17

ia [b]fiice ca [c]neveste, ca să poată să crească semința lor pentru Domnul, pe pământul făgă- duinței.

2 Și s-a întâmplat că Domnul i-a [a]poruncit lui ca eu, Nefi, și frații mei, să ne întoarcem ia- răși în țara Ierusalimului și să-i aducem pe Ismael și pe familia lui în pustiu.

3 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am plecat [a]din nou în pustiu împreună cu frații mei, îndrep- tându-ne spre Ierusalim.

4 Și s-a întâmplat că ne-am dus la casa lui Ismael și am dobân- dit trecere în fața lui Ismael într-atât, încât i-am spus cuvin- tele Domnului.

5 Și s-a întâmplat că Domnul i-a înmuiat inima lui Ismael, precum și acelora din casa lui, într-atât încât au făcut călătoria cu noi în pustiu până la cortul tatălui nostru.

6 Și s-a întâmplat că în timp ce noi călătoream prin pustiu, iată că Laman și Lemuel, și două dintre fiicele lui Ismael, și cei doi [a]fii ai lui Ismael și familiile lor s-au răzvrătit împotriva noastră, de- tat de împietrirea inimilor lor, le-am vorbit spunându-le, da, chiar și lui Laman și lui Lemuel: Iată, voi sunteți frații me mai vârstnici; atunci, cum de sunteți așa de împietriți în inimile voastre și așa de orbiți în cuge- tul vostru, încât trebuie ca eu, fratele vostru mai tânăr, să vă vorbesc, da, și să fiu un exem- plu pentru voi?

9 Cum de nu ați ascultat de cuvântul Domnului?

10 Cum de ați [a] uitat că ați văzut un înger al Domnului?

11 Da, și cum de ați uitat ce lucruri mari a făcut Domnul pentru noi, [a] salvându-ne din mâinile lui Laban și, de asemenea, pentru ca noi să obținem cronicile?

12 Da, și cum de ați uitat că Domnul poate să facă toate [a]lu- crurile după voința Sa pentru copiii oamenilor, de va fi ca ei să dovedească [b]credință în El? Prin urmare, să fim credincioși Lui.

13 Și dacă așa se va întâmpla ca noi să fim credincioși Lui, atunci vom obține [a] pământul făgă- duinței; iar voi veți ști că la tim- pul potrivit cuvântu-

1 *b* 1 Ne. 16:7.
c gs Căsătorie, (a) se căsători.
2 *a* 1 Ne. 16:7–8.
3 *a* 1 Ne. 3:2–3.
6 *a* 2 Ne. 4:10.
Moise 7:41.
10 *a* Deut. 4:9; 1 Ne. 3:29; 4:3.
11 *a* 1 Ne. 4.
12 *a* 1 Ne. 17:50; Alma 26:12
13 *a* 1 Ne. 2:20. gs Pământul făgăduinței.
b 2 Regi 25:1–21; 2 Ne. 6:8; 25:10; Omni 1:15;

lui va înceta în curând să se străduie cu ei; căci, iată, ei i-au [a]respins pe profeți, iar pe [b]Ieremia l-au aruncat în închisoare. Și au căutat să-i ia [c]viața tatălui meu într-atât, încât ei l-au alungat din țară.

15 Acum, iată, vă spun vouă că, dacă vă veți reîntoarce la Ierusalim, veți pieri împreună cu ei. Și acum, dacă voi aveți de ales, duceți-vă în țară și adu- ceți-vă aminte de vorbele pe care vi le-am spus, anume că, dacă vă veți duce, atunci și voi veți pieri; căci în felul acesta m-a silit Spiritul Domnului să vă vorbesc.

16 Și s-a întâmplat că atunci când eu, Nefi, am spus aceste cuvinte către frații mei, ei s-au mâniat pe mine. Și s-a întâmplat că ei au pus mâinile pe mine, căci, iată, ei erau foarte mânioși,
și m-au [a]legat cu frânghii, în- trucât căutau să-mi ia viața și să mă părăsească în pustiu ca să fiu sfâșiat de fiarele sălbatice.

17 Dar s-a întâmplat că m-am rugat Domnului, zicând: O, Doamne, pe măsura credinței mele în Tine, vrei Tu să mă eliberezi din mâinile fraților

19 Și s-a întâmplat că e s-au mâniat iar și au încercat să pună mâinile pe mine; dar iată, una dintre [a]fiicele lui Ismael, da, și, de asemenea, mama ei, și unul dintre fii lui Ismael s-au rugat de frații mei într-atât, încât le-au înmuiat inimile; și au încetat să se mă străduie să-mi ia viața.

20 Și s-a întâmplat că erau
întristați din cauza ticăloșiei lor într-atât, încât s-au plecat în fața mea și s-au pledat de mine să-i iert pentru fapta pe care au făcut-o împotriva mea.

21 Și s - a întâmplat că eu
într-adevăr i-am [a]iertat pentru
tot ceea ce au făcut și i-am în-
demnat să se roage Domnului
Dumnezeului lor pentru iertare. Și s-a întâmplat că au făcut așa. Și după ce au făcut rugăciuni către Domnul, am călătorit iarăși pe drumul către cortul tatălui nostru.

22 Și s-a întâmplat că ne-am întors la cortu tatălui nostru. Și, după ce eu și frații mei și toată casa lui Ismael ne-am întors la cortul tatălu meu, ei

14 *a* Ezec. 5:6; 1 Ne. 1:18–20; 2:13.
gs Răzvrătire.
c 1 Ne. 2:1.
16 *a* 1 Ne. 18:11–15.
17 *a* Alma 14:26–28
21 *a* gs (a) Ierta.
22 *a* gs Recunoscător, recunostintă

fel — El vede o bară de fier, o cărare strâmtă și îngustă și o negură de întuneric care-i înfășoară pe oameni — Saria, Nefi și Sam iau din fruct, dar Laman și Lemuel refuză. Circa 600 – 592 î.H.

Și s-a întâmplat că noi am adunat laolaltă toate felurile de semințe de toate soiurile, atât de cereale de toate felurile, cât și semințe de fructe de toate felurile.

2 Și s-a întâmplat că, în timp ce tatăl meu se afla în pustiu, el ne-a vorbit, zicând: Iată, eu am [a]visat un vis; sau cu alte cuvinte, am văzut o [b]viziune.

3 Și iată, datorită lucrului pe care l-am văzut am motiv să mă bucur în Domnul pentru [a]Nefi și pentru Sam; căci eu am motive să cred că ei, precum și mulți din semințiia lor, vor fi salvați.

4 Dar iată, [a]Laman și Lemuel, eu mă tem nespus de mult din cauza voastră; căci iată, mi s-a părut că am văzut în vis un pustiu întunecat și mohorât.

5 Și s-a întâmplat că am văzut un om, iar el era

8 Și după ce am călătorit multe ore în întuneric, am început să mă rog Domnului ca El să aibă [a]milă de mine pe măsura blândeții multelor Sale îndu- plecări.

9 Și s-a întâmplat că după ce m - am rugat Domnului, am văzut o [a]câmpie mare și întinsă.

10 Și s-a întâmplat că am văzut un [a] pom al cărui [b] fruct era vrednic de dorit pentru a face pe oricine fericit.

11 Și s-a întâmplat că am mers și am luat din [a]fructul acela; și am văzut că era mai dulce decât orice gustasem eu vreodată. Da, și am văzut că fructul acela era alb, [b]mai alb decât orice alt lucru alb am văzut vreodată.

12 Și cum gustam din fructul acela, el îmi umplea sufletul de o [a] bucurie foarte mare; prin urmare, am început să [b]doresc ca și familia mea să ia din el; căci am știut că el era vrednic de [c]dorit mai presus decât orice alt fruct.

13 Și cum mi-am aruncat

8 2 *a* gs Vis; Revelație. *b* 1 Ne. 10:17. gs Viziune. 3 *a* 1 Ne. 8:14–18 milostenie, milă. 9 *a* Mat. 13:38. 10 *a* Gen. 2:9; Apoc. 2:7; 22:2; 1 Ne. 11:4, 8–25. 11 *a* Alma 5:34. *b* 1 Ne. 11:8. 12 *a* gs Bucurie. *b* Alma 36:24.

și pe Nefi; și ei stăteau ca și cum nu știau încotro să meargă.

15 Și s-a întâmplat că le-am făcut un semn să vină; și, de asemenea, am strigat către ei cu glas tare că trebuie să vină la mine și să ia din fructul care era vrednic de dorit mai presus decât orice alt fruct.

16 Și s-a întâmplat că au venit la mine și au luat și ei din fruct.

17 Și s-a întâmplat că am dorit ca și Laman și Lemuel să vină și să ia din fruct; prin urmare, mi-am aruncat privirea către izvorul râului sperând să-i văd.

18 Și s-a întâmplat că i-am văzut, dar ei n-au vrut să [a]vină și să ia din fruct.

19 Și am văzut o [a]bară de fier și aceasta se întindea de-a lungul malului râului și ducea la pomul lângă care stăteam.

20 Și am văzut, de asemenea, o cărare [a]strâmtă și îngustă care mergea de-a lungul barei de fier chiar până la pomul lângă care stăteam; ea ducea pe lângă izvorul fântânii pornit și au început să meargă pe drumul care ducea la pom.

23 Și s-a întâmplat că s-a lăsat o [a]negură de întuneric; da, chiar o foarte mare negură de întuneric, întratât, încât cei care au pornit pe acel drum și-au pierdut calea, s-au rătăcit și au fost pierduți.

24 Și s-a întâmplat că am văzut pe alții făcându-și drum înainte și au ajuns și au apucat capătul barei de fier; și au înaintat prin negura întunericului ținându-se de bara de fier chiar până când au ajuns și au luat din [a]fructul pomului.

25 Și, după ce luaseră din fructul pomului, și-au aruncat privirile împrejur, ca și cum le era [a]rușine.

26 Și mi-am aruncat privirile împrejur și am văzut pe partea cealaltă a râului cu apă o clădire mare și [a]spațioasă; și ea stătea ca și cum ar fi fost în aer, cu mult deasupra pământului.

27 Și era plină de oameni tineri și bătrâni, bărbați și

18 *a* 2 Ne. 5:20–25.
19 *a* Ps. 2:9; Apoc. 12:5; jst, Apoc. 19:15; 1 Ne. 8:30; 11:25; 15:23–24.
20 *a* Mat. 7:14; *b* Mat. 13:38.
21 *a* gs Cale.
23 *a* 1 Ne. 12:17; 15:24.
24 *a* 1 Ne. 8:10–12.
25 *a* Rom. 1:16; 1 Tim.
26 *a* 1 Ne. 11:35–36; 12:18.
27 *a* gs Mândrie.
28 *a* 2 Pet. 2:19–22. *b* Marcu 4:14–20; 8:38; Luca 8:11–

29 Și acum eu, Nefi, nu spun [a]toate cuvintele tatălui meu.

30 Dar, ca să scriu mai pe scurt, iată, el a văzut alte mulțimi făcându-și drum înainte; și au venit, s-au apucat de capătul [a]barei de fier; și și-au făcut drum înainte, ținându-se tot timpul bine de bara de fier, până când au ajuns și au căzut jos și au luat din fructul pomului.

31 Și a văzut, de asemenea, alte [a]mulțimi făcându-și drum către clădirea aceea mare și spațioasă.

32 Și s-a întâmplat că mulți s-au înecat în adâncimile [a]fân- tânii; și mulți s-au pierdut din vederea lui, rătăcindu-se pe drumuri necunoscute.

33 Și mare a fost mulțimea care a intrat în acea clădire ciudată. Și după ce au intrat în acea clădire, ei au arătat cu degetul cu [a]dispreț către mine și către cei care, de asemenea, luau din fruct; dar noi nu i-am luat în seamă.

34 Acestea sunt cuvintele tată- lui meu: Căci toți cei care i-au [a]luat da, el se temea că ei vor fi alun- gați din prezența Domnului.

37 Și atunci el i-a îndemnat, cu toată simțirea unui [a]părinte blând, să asculte de cuvintele lui, căci poate Domnul va fi milos cu e și nu-i va alunga; da, tată meu le-a predicat lor.

38 Și după ce le-a predicat ~~și le-a profețit despre~~ multe lucruri, el le-a cerut să țină po- runcile Domnului; și a încetat să le mai vorbească.

CAPITOLUL 9

Nefi face două rânduri de cronici — Fiecare dintre ele poartă numele de plăcile lui Nefi — Plăcile cele mai mari conțin o istorie seculară; plăcile cele mai mici se ocupă mai ales de lucruri sfinte. Circa 600 – 592 î.H.

Și pe toate lucrurile acestea le-a văzut și le-a auzit și le-a spus tatăl meu

29 *a* 1 Ne. 1:16–17.
30 *a* 1 Ne. 15:23–24.
31 *a* Mat. 7:13.
32 *a* 1 Ne. 15:26–29.
33 *a* gs (a) Persecuta, persecuți
34 *a* Ex. 23:2.
35 *a* 1 Ne. 8:17–18; 2 Ne. 5:19–24.
37 *a* gs Familie; Părinți.
9 1 *a* 1 Ne. 2:4–6, 8.
2 *a* 1 Ne. 19:2, 4; Iacov 3:13–14; C. lui M. 1:2–11; D&L 10:38–40. gs

meu nume; și aceste plăci, de asemenea, sunt numite plăcile lui Nefi.

3 C u toate acestea, eu am primit poruncă de la Domnul să fac aceste plăci cu [a]scopul special ca să existe o relatare gravată despre [b] slujirea poporului meu.

4 Pe celelalte plăci trebuie să fie gravată o relatare despre domnia regilor și despre războaiele și conflictele poporului meu; prin urmare, aceste plăci sunt în cea mai mare parte despre slujire; iar [a]celelalte plăci sunt în cea mai mare parte de- spre domnia regilor și despre războaiele și conflictele poporu- lui meu.

5 Prin urmare, Domnul mi-a dat poruncă să fac aceste plăci pentru scopul Lui [a]înțelept, scop pe care eu nu îl cunosc.

6 Dar Domnul [a]cunoaște toate lucrurile de la început; prin ur- mare, El pregătește o cale pentru înfăptuirea tuturor lucrărilor Sale printre copiii oamenilor;

te despre venirea printre iudei a unui Mesia, Salvator și Mântuitor — Lehi vorbește și despre venirea aceluia care-L va boteza pe Mielul lui Dumnezeu — Lehi vorbește de- spre moartea și învierea lui Mesia —El compară împrăștierea și adu- narea laolaltă a Israelului cu un măslin — Nefi vorbește despre Fiul lui Dumnezeu, despre darul Du- hului Sfânt și despre nevoia de dreptate. Circa 600 – 592 î.H.

Și acum eu, Nefi, încep să fac o relatare pe [a]aceste plăci despre faptele mele domnia și slujirea mea; de aceea, ca să încep relata- rea mea, trebuie să vorbesc cum- va despre faptele tatălui meu și, de asemenea, despre cele ale fraților mei.

2 Căci iată, s-a întâmplat că după ce tatăl meu a terminat de spus cuvintele despre [a]visu lui și, de asemenea, după ce i-a în- demnat la devotament total, le-a vorbit despre Iudei —

3 Precum că, după ce e

3 *a* D&L 3:19.
b 1 Ne. 6:3.
4 *a* Iacov 1:2–4; C. lui M. 1:10.
5 *a* 1 Ne. 19:3; C. lui M. 1:7; Alma 37:2, 12, 14.
6 *a* 2 Ne. 9:20; D&L 88:41; Abr. 3:19; Moise 1:6; 7:36; Avr. 1:2.
10 1 *a* 1 Ne. 9:1–5; 19:1–6; Iacov 1:1–4.
2 *a* 1 Ne. 8.
3 *a* Est. 2:6; 2 Ne. 6:8; Hel. 8:20–21.
4 *a* 1 Ne. 1:16–17; 2 Ne. 4:14–15; Mos. 1:3–4; Alma 37:2; Hel. 3:13–14.
b 2 Ne. 25:19; Jac. 4:14; Mos. 1:6; Alma 37:2.
c Ier. 36:2; 1 Ne. 1:17; 19:1–3; Omni 1:14–15.
d 1 Ne. 19:4; 2 Ne. 25:19; Jac. 4:14; Mos. 1:6; Alma 37:2.
5 *a* 1 Ne. 19:3; C. lui M. 1:7; Alma 37:2, 12, 14.
b 1 Ne. 19:4; 2 Ne. 25:19; Jac. 4:14; Mos. 1:6; Alma 37:2.
6 *a* 2 Ne. 9:20; D&L 88:41; Abr. 3:19; Moise 1:6; 7:36; Avr. 1:2.
b Mat. 28:18.
10 1 *a* 1 Ne. 9:1–5; 19:1–6; Iacov 1:1–4.
2 *a* 1 Ne. 8.
3 *a* Est. 2:6; 2 Ne. 6:8; Hel. 8:20–21.
b 1 Ne. 1:4; 2 Ne. 25:19; Jac. 4:14; Mos. 1:6; Alma 37:2.
c Ier. 36:2; 1 Ne. 1:17; 19:1–3; Omni 1:14–15.
d Ier. 29:10; 2 Ne. 6:8–9.
4 *a* 1 Ne. 1:16–17; 2 Ne. 4:14–15; Mos. 1:3–4; Alma 37:2; Hel. 3:13–14.

de când tatăl meu a părăsit Ierusalimul, un [b]profet va înălța Domnul Dumnezeu printre iu- dei — și anume, chiar [c] Mesia sau, cu alte cuvinte, un Salvator al lumii.

5 Și el a mai vorbit și despre profeți, cât de mulți [a]mărturisi- seră despre aceste lucruri privi- toare la acest Mesia, despre care el vorbise, sau acest Mântuitor al lumii.

6 Prin urmare, toată omenirea era într-o stare de [a]pierzanie și decădere și așa ar fi pentru tot- deauna, dacă nu ar avea nădejde în acest Mântuitor.

7 Și el a mai vorbit despre un [a]profet care trebuia să vină înaintea lui Mesia, pentru a pregăti calea Domnului —

8 Da, chiar el trebuia să se ducă și să strige în pustiu: [a]Pregătiți calea Domnului și faceți cărările Lui drepte; căci printre voi este Unul pe care voi nu-L cunoaș- teți; și El este mai puternic anume că Îl va [b]boteza pe Mesia cu apă.

10 Și după ce L-a botezat pe Mesia cu apă, el trebuia să re- cunoască și să depună mărturie că el L-a botezat pe [a]Mielul lui Dumnezeu care trebuia să ia păcatele lumii.

11 Și s-a întâmplat că după ce tatăl meu a spus aceste cuvinte, el le-a vorbit fraților mei despre Evanghelia care va fi propovă- duită printre iudei, precum și despre [a] rătăcirea iudeilor în [b]necredință. Și după ce ei Îl vor fi [c]ucis pe Mesia, Cel care va veni, și după ce va fi fost ucis, El se va [d]scula din morți și se va face cunoscut neamurilor prin [e]Duhul Sfânt.

12 Da, chiar, tatăl meu a vorbit mult despre neamuri și despre casa lui Israel, precum că ei se vor asemăna cu un [a]măslin ale cărui ramuri trebuie să fie rup- te ș

4 *b* 1 Ne. 22:20–21.
c gs Mesia.
5 *a* Iacov 7:11; Mosia 13:33; Hel. 8:19–24; 3 Ne. 20:23–24.
6 *a* gs Căderea lui Adam și a Evei.
7 *a* 1 Ne. 11:27; 2 Ne. 31:4.
8 *a* Isa. 40:3; Mat. 3:3; Luca 3:4; Ioan 1:23.
b gs Ioan Botezătorul.
10 *a* gs Mielul lui Dumnezeu.
11 *a* Iacov 4:14–18.
b Morm. 5:14.
c gs Isus Hristos; Răstignire.
Iacov 5; 6:1–7.
gs Măslin; Via Domnului.
b 1 Ne. 22:3–8.
gs Israel—Împrăștierea Israelului.
13 *a* 1 Ne. 2:20.
gs Pământul făgăduinței.
14 *a* gs Israel—

iarăși laolaltă; sau, în sfârșit, după ce [b]neamurile au primit plenitudinea Evangheliei, ra- murile naturale ale [c]măslinului, sau rămășițele casei lui Israel, vor fi altoite sau vor ajunge la cunoașterea lui Mesia cel Adevărat, Domnul lor și Mân- tuitorul lor.

15 Și în acest fel de vorbire a profețit tatăl meu și le-a vorbit fraților mei mult mai multe lu- cruri pe care nu le scriu în cartea aceasta; pentru că am scris în [a]cealaltă carte a mea atât de mul- te câte mi s-au părut potrivite.

16 Și toate aceste lucruri despre care am vorbit s-au întâmplat în timp ce tatăl meu trăia într-un cort în valea lui Lemuel.

17 Și s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, auzind toate [a]cuvintele tatălui meu despre lucrurile pe care le-a văzut într-o [b]viziune, precum și lucrurile pe care le-a cuvântat prin puterea Duhului Sfânt, putere pe care a căpătat-o prin credință în Fiul lui Dum- nezeu — iar Fiul lui Dumnezeu era [c]Mesia atunci când El Însuși se va arăta copiilor oamenilor.

18 Căci El este [a]același ieri, as- tăzi și în vecii vecilor; iar calea este pregătită pentru toți oame- nii de la întemeierea lumii, dacă așa le este menit să se pocăiască și să vină la El.

19 Pentru că cel care caută cu sârguință va găsi; iar [a]tainele lui Dumnezeu le vor fi dezvăluite lor prin puterea [b]Duhului Sfânt, în timpurile de acum, la fel ca în timpurile din vechime, la fel ca în timpurile care vor veni; prin urmare, [c]calea Domnului este un cerc veșnic.

20 De aceea amintește- ți, o omule, că pentru toate faptele tale vei fi adus la [a]judecată.

21 Prin urmare, dacă a ales să faci ticăloșii în zilele tale de [a]încercare atunci vei fi găsit necurat în fața scaunului de judecată a lui Dumnezeu; și nici un lucru necurat nu poate locui cu Dumnezeu; prin urmare, va trebui să fi alungat pentru

14 *b* 1 Ne. 13:42; D&L 14:10.
c Iacov 5:8, 52, 54, 60, 68.
15 *a* 1 Ne. 1:16–17
e Moro. 10:4–5, 7, 19.
f D&L 20:26.
18 *a* Evr. 13:8; Morm. 9:9; D&L 20:12.
gs Dumnezeu
c Alma 7:20; D&L 3:2; 35:1.
20 *a* Ecl. 12:14; 2 Ne. 9:46.
gs Judecată, ultima.
21 *a* Alma 34:32–35.

El o vede pe mama Fiului lui Dum- nezeu și află despre pogorârea lui Dumnezeu — El vede botezul, slu- jirea și răstignirea Mielului lui Dumnezeu — El vede, de asemenea, chemarea și slujirea celor Doispre- zece Apostoli ai Mielului. Circa 600 – 592 î.H.

Căci, s-a întâmplat că, după ce am dorit să cunosc lucrurile pe care tatăl meu le văzuse și cre- zând că Domnul putea să mi le facă și mie cunoscute, așa cum stăteam [a]cumpănind în inima mea, am fost [b]purtat în Spiritul Domnului, da, pe un [c] munte foarte înalt pe care nu-l văzusem niciodată până atunci și pe care niciodată până atunci nu puse- sem piciorul.

2 Iar Spiritul mi-a spus: Iată, ce dorești tu?

3 Iar eu am spus: Doresc să văd lucrurile pe care tatăl meu le-a [a]văzut.

4 Iar Spiritul mi-a spus: Crezi că tatăl tău a văzut [a] pomul despre care a vorbit?

5 Iar eu am spus: Da, Tu de orice. Și binecuvântat ești tu, Nefi, căci tu [b]crezi în Fiul Dumnezeului Ce Prea Înalt; prin urmare, vei vedea lucrurile pe care le-ai dorit.

7 Și iată, acest lucru îți va fi dat ca un [a]semn că, după ce ai văzut pomul care purta fructul pe care tatăl tău l-a gustat, vei vedea, de asemenea, un Om po- gorându-se din cer și vei depune mărturie despre El; și după ce ve depune mărturie despre El, vei mai [b]depune mărturie că El este Fiul lu Dumnezeu.

8 Și s-a întâmplat că Spiritul mi-a spus: Privește! Și eu am privit și am văzut un pom; și el era la fel ca [a]pomul pe care îl văzuse tatăl meu; iar frumuse- țea lui era mult mai presus, da, depășind orice frumusețe; iar [b]albul lui depășea albul zăpezii troienite.

9 Și s-a întâmplat că după ce am văzut pomul, am spus către Spirit: Văd că Tu mi-ai arătat pomul care este mai de [a]preț decât orice.

10 Iar El mi - a spus: Ce dorești?

11 Iar eu I-am spus: Și

11 1 *a* D&L 76:19.
gs (a) Cugeta.
b 2 Cor. 12:1–4; Apoc. 21:10;
4 *a* 1 Ne. 8:10–12; 15:21–22.
5 *a* 1 Ne. 2:16.
6 *a* Ex. 9:29; 2 Ne. 29:7;
7 *a* gs Semn.
b gs Mărturie.
8 *a* 1 Ne. 8:10.
b 1 Ne. 8:11.
9 *a* 1 Ne. 11:22–25.

mi-a vorbit așa cum un om vorbește cu un alt om.

12 Și s-a întâmplat că mi-a spus: Privește! Și eu am privit așa ca și cum aș fi privit către El, dar nu L-am văzut; căci El dispăruse din fața mea.

13 Și s-a întâmplat că am pri- vit și am văzut orașul cel mare al Ierusalimului, precum și alte orașe. Și am văzut orașul [a]Nazaret; iar în orașul Nazaret am văzut o [b]fecioară și ea era foarte frumoasă și albă.

14 Și s-a întâmplat că am văzut [a] cerurile deschizându- se; și un înger s-a pogorât rămânând în picioare în fața mea; și el mi-a spus: Nefi, ce vezi tu?

15 Iar eu i-am spus: O fecioa- ră foarte frumoasă și pură, mai presus de toate celelalte fecioare.

16 Iar el mi-a spus: Înțelegi tu bunăvoința lui Dumnezeu?

17 Iar eu i-am spus: Eu știu că El îi iubește pe copiii Săi; și totuși, eu nu cunosc înțelesul tuturor

Spirit; și după ce a fost purtată de acolo în [a]Spirit pentru un timp, îngerul mi-a vorbit, zi- când: Privește!

20 Și am privit și am văzut-o iarăși pe fecioară, purtând un [a]copil în brațe.

21 Iar îngerul mi-a spus: Iată-L pe [a] Mielul Dumnezeului, da, chiar [b]Fiul [c]Tatălui Veșnic! Cunoști tu înțelesul [d]pomului pe care tatăl tău l-a văzut?

22 Iar eu i-am răspuns, zicând: Da, este [a]dragostea lui Dumne- zeu care se răsfrânge în inimile copiilor oamenilor; de aceea, ea este de dorit mai presus de toate lucrurile.

23 Iar el mi-a vorbit, zicând: Da, și cea mai [a]plăcută sufletului.

24 Și după ce a spus aceste cuvinte, el mi-a spus: Privește! Și am privi și L-am văzut pe Fiul lu Dumnezeu [a]înain- tând printre copiii oamenilor și i-am văzut pe mulț căzând la picioarele Lu și preasla- vindu-L

13 *a* Mat. 2:23.
b Luca 1:26–27; Alma 7:10. gs Maria, mama lui Isus.
14 *a* Ezec. 1:1; 1 Ne. 1:8.
18 *a* Isa. 7:14; 19 *a* Mat. 1:20.
20 *a* Luca 2:16.
21 *a* gs Mielul lui Dumneze u.
b gs Isus Hristos.
c gs Dumnezeu, divinitate
gs Pomul vieții.
22 *a* gs Dragoste.
23 *a* gs Bucurie.
24 *a* Luca 4:14–21.
25 *a* 1 Ne. 8:19.
b gs Apă vie

era un simbol al dragostei lui Dumnezeu.

26 Iar îngerul mi-a spus iarăși: Privește și vezi [a]bunăvoința lui Dumnezeu!

27 Iar eu am privit și L-am [a] văzut pe Mântuitorul lumii despre care vorbise tatăl meu; și, de asemenea, l-am văzut pe [b]profetul care trebuia să pregătească calea înaintea Lui. Iar Mielul lui Dumnezeu a mers înainte și a fost botezat de către el; iar după ce a fost [c]botezat, am văzut cerurile deschizân- du-se și pe Duhul Sfânt po- gorând din cer și stând asupra Lui în chip de [d]porumbel.

28 Și am văzut că El a mers înainte, slujind poporului, cu [a]putere și cu mare slavă; iar noroadele erau adunate laolaltă ca să-L audă pe El; și am văzut că L-au alungat dintre ei.

29 Și am mai văzut pe alți [a]doisprezece mergând după El. Și s-a întâmplat că ei erau purtați în Spirit din fața mea zicând: Privește! Și am privit și L-am văzut pe Mielul lui Dum- nezeu mergând înainte printre copiii oamenilor. Și am văzut mulțimi de oameni care erau bolnavi și chinuiți de tot felul de boli, precum și de [a]diavoli și de spirite [b]necurate; iar îngerul mi-a vorbit și mi-a arătat toate aceste lucruri. Iar ei au fost [c]vin- decați prin puterea Mielului lui Dumnezeu; iar diavolii și spiri- tele necurate au fost alungate.

32 Și s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit iarăși, zicând: Pri- vește! Și eu am privit și L-am văzut pe Mielul lui Dumnezeu cum era luat de către oameni; da, Fiul Dumnezeului Veșnic era [a]judecat de către lume; și am văzut ș depun mărturie.

33 Și eu, Nefi, am văzut că El a fost ridicat pe [a]cruce și a fost [b]ucis pentru păcatele lumii.

34 Și după ce El a fost ucis, am văzut că mulțimile pământulu erau adunate laolaltă ca să lupte împotriva Apostolilor Mielului; căc

26 *a* 1 Ne. 11:16–33.
27 *a* 2 Ne. 25:13.
b Mat. 11:10; 1 Ne. 10:7–10; 2 Ne. 31:4.
c gs Botez, (a)
29 *a* gs Apostol.
30 *a* gs Îngeri.
31 *a* Marcu 5:15–20; Mosia 3:5–7.
gs Diavol.
b gs Spirit—Spirite rele.
32 *a* Marcu 15:17–20.
33 *a* Ioan 19:16–19; Mosia 3:9–10; 3 Ne. 27:14.
gs Cruce

lumea și înțelepciunea ei; da, iată cum cei din casa lui Israel s-au adunat laolaltă ca să lupte împotriva celor Doisprezece Apostoli ai Mielului.

36 Și s-a întâmplat că am văzut și depun mărturie că acea clădire mare și spațioasă era [a]mândria lumii; și ea s-a dărâ- mat, iar căderea ei a fost groza- vă. Iar îngerul Domnului mi-a vorbit iarăși, zicând: Așa va fi distrugerea tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoa- relor care vor lupta împotriva celor Doisprezece Apostoli ai Mielului.

CAPITOLUL 12

Nefi vede într-o viziune țara făgă- duinței; dreptatea, nedreptatea și decăderea locuitorilor ei; venirea printre ei a Mielului lui Dumne- zeu; cum cei Doisprezece Ucenici și cei Doisprezece Apostoli vor judeca Israelul; starea dezgustătoare și murdară a celor care rătăcesc în necredință. Circa 600 – 592 î.H.

Și s-a întâmplat că îngerul a grăit către

și am văzut [a]războaie și zvonuri de războaie și multe vărsări de sânge cu sabia în rândurile poporului meu.

3 Și s-a întâmplat că am văzut multe generați murind din cauza războaielor și a conflicte- lor din țară; și eu am văzut multe orașe, da, chiar dacă nu le-am numărat.

4 Și s-a întâmplat că am văzut [a]negura [b]întunericului pe fața țării făgăduinței; și am văzut fulgere și am auzit tunete și cu- tremure de pământ, precum și tot felul de zgomote tumul- tuoase; și am văzut pământul și pietrele cutremurându-se; și am văzut munți sfărâmându- se în bucăți; și am văzut câmpiile pământului cum erau despicate;

și am văzut multe orașe [c]scufun- dându-se; și i-am văzut pe mulți arzând în foc; și i-am văzut pe mulți căzând la pământ din cauza cutremurelor.

5 Și s-a întâmplat că după ce am văzut aceste lucruri, am văzut cum [a]aburul întunericului s-a risipit de pe fața pământului; și iată am văzut mulțimi care nu

36 *a* gs Mândrie.
12 1 *a* gs Pământul făgăduinței.
2 *a* Enos 1:24; Morm. 8:7–8.
gs Război.
4 *a* Hel. 14:20–*c* 3 Ne. 8:14.
5 *a* 3 Ne. 8:20; 10:9.
6 *a* 2 Ne. 26:1, 9;

[a] doisprezece; iar ei erau rân- duiți de Dumnezeu și aleși.

8 Iar îngerul mi-a vorbit, zi- când: Iată-i pe cei doisprezece ucenici ai Mielului care sunt aleși ca să slujească printre cei din seminția ta.

9 Iar el mi-a spus: Îți aduci aminte de cei [a] Doisprezece Apostoli ai Mielului? Iată, ei sunt cei care le vor [b]judeca pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel; prin urmare, cei doi- sprezece preoți din seminția ta vor fi judecați de către ei; căci voi sunteți din casa lui Israel.

10 Și acești [a]doisprezece preoți pe care tu îi vezi vor judeca pe cei din seminția ta. Și iată, ei sunt drepți în vecii vecilor; căci datorită credinței lor în Mielul lui Dumnezeu, [b] veș- mintele lor sunt albite în sân- gele Lui.

11 Iar îngerul mi-a spus: Pri- vește! Iar eu am privit și am văzut [a]trei generații murind în dreptate; iar [a] patra generație murind în dreptate.

13 Și s-a întâmplat că am văzut mulțimile pământului adunate laolaltă.

14 Iar îngerul a spus către mine: Iată seminția ta, precum și seminția fraților tăi.

15 Și s-a întâmplat că am privit și am văzut oamenii din semin- ția mea adunați laolaltă în mulțimi [a] împotriva celor din seminția fraților mei; și ei erau adunați laolaltă ca să lupte.

16 Iar îngerul mi-a spus, zi- când: Iată fântâna cu apă [a]mur- dară pe care tatăl tău a văzut-o; da, chiar și [b]râul despre care a vorbit; iar adâncimile lor sunt adâncimile [c]iadului.

17 Iar [a]negurile întunericului sunt ademenirile diavolului, care [b]orbesc ochii și împietresc inimile copiilor oamenilor și îi duc pe aceștia pe drumuri [c]largi pentru ca ei să dispară și să fie pierduți.

18 Iar [a] clădirea cea mare

7 *a* 3 Ne. 12:1; 19:12–13.
9 *a* Luca 6:13.
b Mat. 19:28; D&L 29:12.
gs Judecată, ultima.
10 *a* 3 Ne. 27:27; Morm. 3:18–
11 *a* 2 Ne. 26:9–10; 3 Ne. 27:30–32.
12 *a* Alma 45:10–12; Hel. 13:5, 9–10; 3 Ne. 27:32; 4 Ne. 1:14–27.
15 *a* Morm. 6.
16 *a* gs Murdărie.
17 *a* 1 Ne. 8:23; 15:24; D&L 10:20–32.
b gs Apostazie.
c Mat. 7:13–14.
18 *a* 1 Ne. 8:26; 11:35–36.
b Ier. 7:24.
c gs Mândrie.
d Luca 16:26; 1 Ne. 15:28–

Mesia, care este Mielul lui Dum- nezeu despre care Duhul Sfânt depune mărturie de la începu- tul lumii până la acest timp, și din acest timp până în vecii vecilor.

19 Și în timp ce îngerul spunea aceste cuvinte, am privit și am văzut că cei din semința fraților mei luptau împotriva celor din semința mea, potrivit cuvântului îngerului; și din cau- za mândriei celor din semința mea și a [a]ademenirilor diavolu- lui, am văzut că cei din semința fraților mei i-au [b]învins pe cei din semința mea.

20 Și s-a întâmplat că am privit și am văzut pe cei din semința fraților mei cum i-au învins pe cei din semința mea; și ei au mers înainte în mulțimi pe în- tinsul țării.

21 Și i-am văzut adunați lao- laltă în mulțimi; și am văzut [a]războaie și zvonuri de războaie printre ei; iar în războaie și în zvonuri de războaie am văzut murind multe generații.

22 Iar îngerul mi-a spus: Iată, aceștia vor [a]rătăci în

CAPITOLUL 13

Nefi vede într-o viziune biserica diavolului ridicată printre nea- muri, descoperirea și colonizarea Americii, pierderea multor părți clare și prețioase ale Bibliei, starea de apostazie a neamurilor care a urmat, restaurarea Evangheliei, apariția scripturilor din zilele din urmă ș construirea Sionului. Circa 600 – 592 î.H.

Și s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit, zicând: Privește! Iar eu am privit și am văzut multe neamuri și împărății.

2 Iar îngerul mi-a spus: Ce vezi tu? Iar eu am spus: Văd multe popoare și împărății.

3 Iar el mi-a spus: Acestea sunt popoarele și împărățiile neamurilor.

4 Și s-a întâmplat că eu am văzut printre popoarele [a]nea- murilor formarea unei biserici [b]mar i.

5 Iar îngerul mi-a spus

19 *a* gs Ispită, (a) ispiti.
b Iarom 1:10; C. lui M. 1:1–2.
21 *a* Morm. 8:8; Moro. 1:2
2 Ne. 26:15.
23 *a* 2 Ne. 26:33.
b 2 Ne. 5:20–25.
c gs Leneș, lenevie.
13 4 *a* gs
5 *a* Apoc. 17:3–6; 1 Ne. 14:13.
b Ier. 28:10–14.
6 *a* D&L 88:94

7 Și am văzut, de asemenea, [a]aur și argint și mătase, și veșminte roșii, strălucitoare, și pânze fin țesute, și tot felul de haine de preț; și am văzut multe curve.

8 Iar îngerul mi-a vorbit, zi- când: Iată, aurul, și argintul, și mătăsurile, și veșmintele roșii, strălucitoare, și pânzele fin țesute, și hainele de preț, și curvele sunt [a]dorințele acestei biserici mari și odioase.

9 Și, de asemenea, pentru a câștiga lauda lumii, ei îi [a]distrug pe sfinții lui Dumnezeu și îi coboară în robie.

10 Și s-a întâmplat că m-am uitat și am văzut multe ape; și acestea despărțeau neamurile de cei din semința fraților mei.

11 Și s-a întâmplat că îngerul mi-a spus: Iată, mânia lui Dum- nezeu este asupra celor din semința fraților tăi.

12 Și am privit și am văzut un om printre neamuri, care era despărțit de cei din semința fraților mei de către apele cele

ele au mers înainte, afară din robie, peste apele cele multe.

14 Și s-a întâmplat că am văzut multe [a]mulțimi de neamuri în [b]țara făgăduinței; și am văzut mânia lui Dumnezeu asupra celor din semința fraților mei; și ei au fost [c]împrăștiați în fața neamurilor și au fost pedepsiți.

15 Iar eu am văzut Spiritul Domnului, că era asupra nea- murilor, iar acestea au prosperat și au căpătat [a]țara drept moște- nire; iar eu am văzut că ele erau albe și foarte pure și [b]frumoase, la fel ca și poporul meu înainte de a fi fost [c]ucis.

16 Și s-a întâmplat că eu Nefi, am văzut că neamurile care au ieșit din robie s-au plecat cu umilință în fața Domnului; iar puterea Domnului era cu [a]ele.

17 Iar eu am văzut că neamuri- le din patria lor mamă erau adu- nate laolaltă peste ape și peste țară ca să lupte împotriva lor.

18 Și am văzut că puterea lui Dumnezeu

7 *a* Morm. 8:36–38.
8 *a* Apoc. 18:10–24; Morm. 8:35–38.
9 *a* Apoc. 13:4–7.
12 *a* gs Inspirație, a inspira.
Morm. 5:19–20.
b gs Pământul făgăduinței.
c 1 Ne. 22:7–8.
gs Israel
15 *a* 2 Ne. 10:19.
b 2 Ne. 5:21.
c Morm. 6:17–22.
16 *a* D&L 101:80.
19 *a* 2 Ne. 10:10–14; 3 Ne. 21:4; Eter

aceasta era răspândită printre ele.

21 Iar îngerul mi - a spus: Cunoști înțelesul acestei cărți?

22 Iar eu i-am răspuns: Nu-l cunosc.

23 Iar el a spus: Iată, ea iese din gura unui iudeu. Iar eu, Nefi, am văzut asta; iar el mi-a spus: [a]Cartea pe care tu o vezi este o [b]cronică a [c]Iudeilor care cuprinde legămintele Domnului pe care El le - a făcut cu cei din casa lui Israel; și ea conține, de asemenea, multe dintre profețiile profeților celor sfinți; și ea este o cronică la fel ca și inscripțiile de pe [d]plăcile de aramă, numai că ele nu sunt așa de multe; cu toate acestea, ele cuprind legă- mintele Domnului pe care El le-a făcut cu casa lui Israel; de aceea, ele sunt de mare valoare pentru neamuri.

24 Iar îngerul Domnului mi-a spus: Tu ai văzut că această carte a ieșit din gura unui iudeu; și atunci când a ieșit din gura unui iudeu, ea a cuprins plenitudinea Evangheliei Domnului [illegible] potrivit cu adevărul, care este în Dumnezeu.

26 Și după ce ele sunt răspân- dite de mâna celor Doisprezece Apostoli ai Mielului de la iudei [a]către neamuri, tu vezi formarea acelei [b]mari și odioase [c]biserici care este mai odioasă decât toate celelalte biserici; căci iată, ei au [d]dat deoparte din Evanghelia Mielului multe părți care sunt [e]simple și foarte prețioase; și, de asemenea, multe legăminte ale Domnului au dat ei deoparte.

27 Și toate acestea le-au făcut pentru ca să poată să strice dru- murile drepte ale Domnului, pentru ca ei să poată să orbeas- că ochii și să întărească inimile copiilor oamenilor.

28 Prin urmare, ai văzut că, după ce cartea a trecut prin mâinile bisericii celei mari și odioase, multe lucruri clare și prețioase au fost date deoparte din carte, care este cartea Mielu- lui Dumnezeu.

29 Și după ce aceste lucruri clare și prețioase [illegible]

23 *a* 1 Ne. 13:38; 2 Ne. 29:4–12.
b gs Scripturi.
c 2 Ne. 3:12 gs Iudei.
b gs Neamuri.
26 *a* Mat. 21:43.
b 1 Ne. 13:4 creștine timpurii.
d Morm. 8:33; Moise 1:41.
e 1 Ne. 14:20–26;

rea copiilor oamenilor, potrivit cu limpezimea care este în Mielul lui Dumnezeu — datorită acestor lucruri, care sunt scoase din Evanghelia Mielului, foarte mulți se poticnesc, da, într-așa măsură, încât Satana are o mare putere asupra lor.

30 Și totuși, tu vezi că neamurile care au ieșit din robie și au fost înălțate prin puterea lui Dumnezeu deasupra tuturor celorlalte popoare de pe fața țării, care este aleasă mai presus decât oricare altă țară, care este țara în care Domnul Dumnezeu a făcut legământ cu tatăl tău că semințiа acestuia o să aibă o [a]țară a moștenirii lor; prin urmare, tu vezi că Domnul Dumnezeu nu va permite ca neamurile să distrugă cu totul pe cei din [b]amestecul sămânței tale, care sunt printre frații tăi.

31 Și, de asemenea, El nu va permite ca neamurile să [a]distrugă semințiа fraților tăi.

32 Și, de asemenea, Domnul Dumnezeu nu

lui Dumnezeu: Voi fi milos cu neamurile în timp ce voi vizita cu judecată mare rămășița din casa lui Israel.

34 Și s-a întâmplat că îngerul Domnului mi-a vorbit, zicând: Iată, spune Mielul lui Dumnezeu, după ce voi vizita [a]rămășița casei lui Israel — iar rămășița asta despre care vorbesc este semințiа tatălui tău — prin ur- mare după ce îi voi vizita cu judecată și-i voi lovi cu mâna neamurilor; și după ce neamu- rile se vor [b]poticni foarte mult din cauza părților celor mai clare și prețioase ale [c]Evangheliei Mielului, care au fost scoase de către acea biserică odioasă, care este mama curve- lor, spune Mielul — voi fi milos cu neamurile în ziua aceea în așa măsură încât le voi [d]aduce lor, prin puterea Mea, mult din Evanghelia Mea care va fi clară și prețioasă, a zis Mielul.

35 Căci iată, spune Mielul: Mă voi arăta Eu Însumi celor din semințiа ta pentru ca ei să scrie multe lucruri pe care Eu le voi propovădui, care

30 *a* gs Pământul făgăduinței.
b Alma 45:10–14.
31 *a* 2 Ne. 4:7; Morm. 5:20–21.
32 *a* gs Diavol—Biserica diavolului.
34 *a* gs Iosif, fiul lui Iacov.
c gs Evanghelie.
d D&L 10:62. gs Restaurarea Evangheliei

[a]Evanghelia Mea, spune Mielul, precum și [b]stânca și Salvarea Mea.

37 Și [a]binecuvântați sunt aceia care vor căuta să înfăptuiască [b]Sionul Meu în ziua aceea, căci ei vor avea [c]darul și puterea Duhului Sfânt; și, dacă ei vor [d]răbda până la sfârșit, ei vor fi înălțați în ultima zi și vor fi sal- vați în [e]Împărăția nepieritoare a Mielului; și toți cei care vor [f]vesti pacea, da, vestea cea bună, cât de frumoși vor fi ei sus pe munți.

38 Și s-a întâmplat că am vă- zut rămășița seminției fraților mei, precum și [a]cartea Mielului lui Dumnezeu, care a ieșit din gura iudeului, cum a pătruns de la neamuri [b]până la rămășița seminției fraților mei.

39 Și după ce a pătruns printre ei, am văzut alte [a]cărți care au pătruns prin puterea Mielului de la neamuri până la ei, pentru [b] convingerea

zicând: Aceste cronici de pe [a] urmă, pe care tu le-a văzut printre neamuri vor [b]conferma adevărul celor [c]dintâi, care sunt de la cei Doisprezece Apostoli ai Mielului ș care vor face cu- noscute lucrurile cele clare și prețioase care au fost luate de la ei; și vor face cunoscut tuturor neamurilor, limbilor ș popoa- relor că Mielul lu Dumnezeu este Fiu Tatălui cel Veșnic și [d] Salvatorul lumii; și că toți oamenii trebuie să vină la El, altfel ei nu vor putea fi salvați.

41 Și ei trebuie să vină potrivit cuvintelor care vor fi confirmate de către gura Mielului; iar cu vintele Mielului vor f făcute cunoscute în cronicile celor dir semința ta, ca și în cronicile celo Doisprezece Apostoli a Mielului; prin urmare acestea amândouă vor f unite într-una [a]singură căci există un [b]singu

36 *a* 3 Ne. 27:13–21.
b Hel. 5:12; 3 Ne. 11:38–39.
gs Stâncă.
37 *a* D&L 21:9.
b gs Sion.
c gs Darul Duhului Sfânt.
d 3 Ne. 27:16.
gs (a) Îndura
3 Ne. 20:40.
38 *a* 1 Ne. 13:23; 2 Ne. 29:4–6.
b Morm. 5:15.
39 *a* gs Scripturi—Scripturile au fost profețite că vor apare.
b Ezec. 37:15–
Mormon.
b Morm. 7:8–9.
c gs Biblie.
d Vezi pagina de titlu a Cărții lui Mormon.
Moise 1:6.
41 *a* Ezec. 37:17.
b Deut.
6:4

cum și iudeilor, iar [b]cel de pe urmă va fi cel dintâi, iar [c]cel dintâi va fi cel de pe urmă.

CAPITOLUL 14

Un înger îi spune lui Nefi despre binecuvântările și blestemele care vor cădea asupra neamurilor — Numai două biserici sunt: Biserica Mielului lui Dumnezeu și biserica diavolului — Sfinții lui Dumnezeu din toate națiunile sunt prigoniți de către biserica cea mare și odioasă — Apostolul Ioan va scrie despre sfârșitul lumii. Circa 600–592 î.H.

Și se va întâmpla că, dacă [a]nea- murile vor asculta de Mielul lui Dumnezeu în ziua în care El li Se va arăta în cuvânt, precum și în [b]putere, chiar prin faptă, El va înlătura pietrele lor de [c]poticnire —

2 Și dacă nu-și întăresc inimile lor împotriva Mielului lui Dum- nezeu, le vor fi [a]numărate prin- fost săpată de către biserica aceea mare ș odioasă înființată de către diavol și copiii lui pentru ca el să poată conduce în rătăcire sufletele oamenilor în adâncul iadului — da, acea groapă mare care a fost săpată pentru distrugerea oamenilor, va fi umplută de către cei care au săpat o, pentru distrugerea lor completă, a spus Mielul lui Dumnezeu; nu distrugerea sufletului decât dacă el este aruncat în acel [b] iad fără de sfârșit.

4 Căci iată, aceasta este robia diavolului, precum și dreptatea lui Dumnezeu față de toți cei care vor face fapte de ticăloșie și lucruri abominabile în fața Lui.

5 Și s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit, Nefi zicând: Tu ai văzut că, dacă neamurile se vor pocăi atunci va fi bine de ei; ș mai știi despre legămintele Domnului cu casa lui Israel; și, de asemenea, ai auzit că ce care se va [a]pocăi nu va pieri

42 *b* Iacov 5:63.
c Luca 13:30; 1 Ne. 15:13–20.

14 1*a* 3 Ne. 16:6–13.
gs Neamuri.
b 1 Tes. 1:5; 2 Ne. 26:20.
2 *a* Gal. 3:7, 29; 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:13; 21:6, 22; Avr. 2:9–11.
b 2 Ne. 6:12; 10:8–14; 3 Ne. 16:6–7; 20:27

5 *a* gs Pocăință, (a) se pocăi.
6 *a* 2 Ne. 28:32.
7 *a* Isa. 29:14; 1 Ne. 22:8; 2 Ne. 27:26; 29:1–2; D&L 4:1.

re care va fi nepieritoare, deopo- trivă pentru unii sau pentru alții — fie convingându-i pe ei pentru pace și [b]viață veșnică, fie lăsându-i pradă împietririi inimilor lor și orbirii minților lor, spre înrobirea și distrugerea lor vremelnică și spirituală, po- trivit [c]robiei diavolului, despre care am vorbit.

8 Și s-a întâmplat că atunci când îngerul a glăsuit aceste cuvinte, el mi-a spus: Îți aduci aminte de [a]legământele Tatălui față de casa lui Israel? Iar eu i-am răspuns: Da.

9 Și s-a întâmplat că el mi-a spus: Privește și vezi acea biserică mare și odioasă care este mama lucrurilor abomina- bile, al cărei întemeietor este [a]diavolul.

10 Și el mi-a spus: Iată, sunt numai [a]două biserici; una este Biserica Mielului lui Dumnezeu, iar [b]cealaltă este biserica diavo- lului; prin urmare, națiunile, neamurile, limbile și popoarele.

12 Și s-a întâmplat că am văzut Biserica Mielului lui Dumnezeu și ea număra [a]puțini, din cauza ticăloșiei și a lucrurilor abomi- nabile ale curvei care stătea pes- te multe ape; cu toate acestea, am văzut că Biserica Mielului, care cuprindea pe sfinții lui Dumnezeu, de asemenea, era pe [b]toată fața pământului; iar stăpânirile acesteia pe fața pă- mântului erau mici din cauza ticăloșiilor curvei celei mari pe care am văzut-o.

13 Și s-a întâmplat că am văzut că mama cea mare a lu- crurilor abominabile adunase laolaltă mulțimi de pe toată fața pământului printre toate popoarele neamurilor, ca să se [a]lupte împotriva Mielului lui Dumnezeu.

14 Și s-a întâmplat că eu Nefi, am văzut puterea Mielului lui Dumnezeu cum se pogora asu- pra sfinților Bisericii Mielului precum și asupra celor care făcuseră legământ cu Domnul, care erau

7 *b* gs Viață veșnică.
c 2 Ne. 2:26–29; Alma 12:9–11.
8 *a* gs Legământul avraamic.
9 *a* 1 Ne. 13:4–6, 26.
b 1 Ne. 13:4–6, 26.
c Apoc. 17:5, 15; 2 Ne. 10:16.
11 *a* Ier. 51:13; Apoc. 17:15.
b D&L 90:11.
13 *a* Apoc. 17:1–6; 18:24; 1 Ne. 13:5; D&L 123:7–8.
14 *a* Iacov 6:2; D&L 38:32–38.
15 *a* D&L 1:13–14

aceleia mari și odioase într-atât de mult, încât erau războaie și zvonuri de războaie printre toate [b] neamurile și semințiile pământului.

16 Și în timp ce începeau răz- boaie și zvonuri de [a]războaie printre toate neamurile care aparțineau mamei lucrurilor abominabile, îngerul mi-a vor- bit, zicând: Iată, mânia lui Dumnezeu este asupra mamei curvelor; și iată, tu vezi toate aceste lucruri —

17 Iar atunci când va veni [a]ziua în care [b]mânia lui Dum- nezeu se va revărsa asupra mamei curvelor, care este biserica cea mare și odioasă a întregului pământ, al cărei întemeietor este diavolul, atunci, în ziua aceea, [c]lucrarea Tatălui va începe, pregătind calea pentru îndeplinirea [d]legămintelor Sale pe care le-a făcut cu poporul Său, care este din casa lui Israel.

18 Și s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit

lucruri; da, precum și multe lucruri care au fost.

22 Și el, de asemenea, va scrie despre sfârșitul lumii.

23 Prin urmare, lucrurile pe care le va scrie sunt drepte și adevărate; și iată, ele sunt scri- se în [a]cartea pe care tu o vezi ieșind din gura Iudeului; și la timpul când ele ieșeau din gura Iudeului sau la timpul când cartea ieșea din gura Iudeului, lucrurile care erau scrise erau clare și pure, precum și [b]pre- țioase și ușor de înțeles pentru toți oamenii.

24 Și iată, lucrurile pe care acest [a]Apostol a Mielului le va scrie sunt multe lucruri pe care tu le-ai văzut; și iată, pe cele care au mai rămas le ve vedea.

25 Dar lucrurile pe care le vei vedea după aceea nu le vei scrie; căc Domnul Dumnezeu l-a rânduit Apostol a Mielului lui Dumnezeu pentru ca el să le [a]scrie.

26 Și, de asemenea, El a arătat multora toate

15 *b* Marcu 13:8; D&L 87:6.
16 *a* 1 Ne. 22:13–14; Morm. 8:30.
17 *a* gs Ultimele zile,
Evanghelie i.
d Morm. 8:21, 41.
gs Legământul avraamic.
20 *a* Apoc. 1:1–3; 1 Ne. 14:27
24 *a* Eter 4:16.
25 *a* Ioan 20:30–31; Apoc. 1:19.
26 *a* 2 Ne. 27:6–23; Eter 3:21–27; 4:4–7;

Apostolului Mielului era [a]Ioan, potrivit cuvântului îngerului.

28 Și iată mie, Nefi, îmi este interzis de a scrie ceea ce a rămas din lucrurile pe care le-am văzut și le-am auzit; de aceea, lucrurile pe care le-am scris sunt destule pentru mine; și am scris numai o parte mică din lucrurile pe care le-am văzut.

29 Și eu depun mărturie că am văzut lucrurile pe care [a]tatăl meu le-a văzut și că îngerul Domnului mi le-a făcut mie cunoscute.

30 Și acum, termin povestirea despre lucrurile pe care le-am văzut în timp ce eram purtat în Spirit; și dacă nu toate lucru- rile pe care le-am văzut sunt scrise, lucrurile pe care le-am scris sunt [a]adevărate. Și așa este. Amin.

CAPITOLUL 15

Seminția lui Lehi va primi Evan- ghelia de la neamuri în zilele din urmă — Adunarea lui Israel se aseamănă cu un măslin ale cărui ramuri naturale vor fi iarăși altoite.

1 Și acum, eu, Nefi, m-am m-am reîntors la cortul tatălui meu.

2 Și s-a întâmplat că i-am văzut pe frații mei, iar ei se certau unul cu altul despre lucrurile pe care tatăl meu le-a spus.

3 Căci el într-adevăr le-a spus multe lucruri mari, care erau greu de [a]înțeles, în afară de ca- zul când omul l-ar întreba pe Domnul; dar ei fiind împietriți în inimile lor, nu și-au înălțat privirile către Domnul așa cum ar fi trebuit.

4 Și acum eu, Nefi, m-am în- tristat din cauza împietririi ini- milor lor și, de asemenea, din cauza lucrurilor pe care le-am văzut și care știam că trebuie să se îndeplinească negreșit din cauza ticăloșiei mari a copiilor oamenilor.

5 Și s-a întâmplat că am fost doborât de supărările mele, căci am crezut că [a]supărările mele erau mai mari decât oricare altele din cauza [b]distrugerii oa- menilor mei, căci eu am văzut căderea lor.

6 Și s-a întâmplat că, după ce eu am căpătat [a]putere, am vorbit către frații mei, dorind să

27 *a* Apoc. 1:1–3.
29 *a* 1 Ne. 8.
30 *a* 2 Ne. 33:10–14.
15 3 *a* 1 Cor. 2:10–12; Alma 12:9–11.
5 *a* gs Adversitate.
b Enos 1:13; Morm. JS—I 1:20, 48.
8 *a* Mosia 26:13; Alma 40:3

9 Iar ei au răspuns: N-am făcut-o; căci Domnul nu ne face nouă cunoscute asemenea lucruri.

10 Iată, le-am spus eu: Cum se face că nu țineți poruncile Domnului? Cum se face că veți pieri din cauza [a]împietririi inimilor voastre?

11 Nu vă aduceți aminte de lucrurile pe care Domnul le-a spus? — Dacă nu vă veți împietri inimile și cu credință Mă veți [a]întreba pe Mine, crezând că le veți căpăta, și cu sârguință în ținerea poruncilor Mele, atunci cu siguranță aceste lucruri vă vor fi făcute cunoscute.

12 Iată, eu vă spun că a fost asemănată casa lui Israel cu un măslin, de către Spiritul Dom- nului care era în tatăl nostru; și iată, nu suntem noi rupți din casa lui Israel și nu suntem noi o [a]ramură a casei lui Israel?

13 Și acum, lucrul pe care tatăl nostru l-a pomenit despre altoi- rea oamenilor, atunci plenitudinea [c]Evangheliei lui Mesia va ajun- ge la neamuri, iar de la [d]nea- muri la cei rămași din semința noastră —

14 Și în ziua aceea, cei rămași din [a]semința noastră vor afla că sunt din casa lui Israel și că ei sunt poporul de [b]legământ al Domnului; și atunci vor ști și vor ajunge la [c]cunoașterea stră- moșilor lor și, de asemenea, la cunoașterea Evangheliei Mân- tuitorului lor, care a fost propo- văduită strămoșilor de către El; astfel că ei vor ajunge la cunoaș- terea Mântuitorului lor, precum și a punctelor adevărate ale doc- trinei Lui, pentru ca ei să știe cum să vină la El și să fie salvați.

15 Și oare atunci, în ziua aceea, nu se vor bucura și nu-L vor preamări pe Dumnezeul lor veșnic [a]stânca lor și salvarea lor? Da, în ziua aceea, nu vor căpăta ei puterea ș

10 *a* gs Apostazie.
11 *a* Iac. 1:5–6; Enos 1:15; Moro. 7:26; D&L 18:18. gs (a) Cere.
12 *a* Gen. 49:22–26; 1 Ne. 10:12–14;
13 *a* 1 Ne. 12:22–23; 2 Ne. 26:15.
b gs Mesia.
c gs Evangheliе.
d 1 Ne. 13:42; 22:5–10; D&L 14:10.
c 2 Ne. 3:12; 30:5; Morm. 7:1, 9–10; D&L 3:16–20. Vezi, de asemenea, pagina de titlu a Cărții lui Mormon.
15 *a* gs Stâncă.
b Gen.

17 Și aceasta este ceea ce tatăl nostru dorește; și el dorește ca aceasta să nu se întâmple decât după ce ei sunt împrăștiați de către neamuri; și el dorește ca aceasta să se întâmple după felul neamurilor, pentru ca Domnul să poată să le arate neamurilor puterea Sa, deoare- ce El va fi [a]respins de către Iudei sau de către casa lui Israel.

18 Prin urmare, tatăl nostru nu a vorbit numai despre semințiа noastră, ci și despre toată casa lui Israel, arătând legământul care va trebui să fie împlinit în zilele din urmă; legământ pe care Domnul l-a făcut cu ta- tăl nostru, Avraam, zicând: În [a]semințiа ta, toate neamurile de pe pământ vor fi binecuvântate.

19 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, le-am vorbit mult despre aceste lucruri; da, am cuvântat către ei despre [a]restaurarea Iudeilor în zilele din urmă.

20 Și am repetat către ei cuvin- tele lui [a]Isaia care a vorbit de spre

22 [a] 1 Ne. 11:4, 25; Moise 3:9.
23 [a] 1 Ne. 8:19–24.
24 [a] gs Cuvântul lui Dumnezeu. [b] 1 Ne.

vorbit iarăși către mine, zicând: Ce înseamnă lucrul acesta pe care tatăl nostru l-a văzut în vis? Ce înseamnă [a]pomul pe care l-a văzut?

22 Iar eu le-am spus: Acesta era o reprezentare a [a]pomului vieții.

23 Și ei mi-au spus: Ce înseam- nă [a]bara de fier pe care tatăl nostru a văzut-o și care ducea către pom?

24 Iar eu le-am spus că era cuvântul lu Dumnezeu; iar aceia care vor asculta de [a]cu vântul lui Dumnezeu ș se vor [b]ține tare de el aceia nu vor pieri niciodată; și, de asemenea, nici [c]ispitele ș nici [d]săgețile de foc ale [e] dușmanilor nu-i vor învinge până la orbire ca să-i ducă la distrugere.

25 Prin urmare, eu, Nefi i-am îndemnat să dea ascultare cuvântulu Domnului; da, eu i-am îndemnat cu toată puterea sufletului meu ș cu toată capa- citatea pe care o aveam, pentru ca ei să dea ascultare cuvântu- lui lu

d Ef. 6:16; D&L 3:8; 27:17.
e gs Diavol.
25 [a] D&L 11:2; 32:4; 84:43–44

de absorbită de alte lucruri, încât nu a văzut necurăția apei.

28 Iar eu le-am spus lor că era o [a]prăpastie îngrozitoare care îi despărțea pe cei păcătoși de pomul vieții, precum și de sfinții lui Dumnezeu.

29 Iar eu le-am spus lor că aceasta era o reprezentare a ace- lui [a]iad îngrozitor, despre care îngerul mi-a spus că era pregătit pentru cei păcătoși.

30 Iar eu le-am spus lor că tatăl nostru, de asemenea, a văzut că [a]dreptatea lui Dumnezeu îi despărțea pe cei păcătoși de cei drepți; iar strălucirea acesteia era ca strălucirea unui foc cu flăcări, care se ridică până la Dumnezeu în vecii vecilor și nu are sfârșit.

31 Iar ei mi-au spus: Înseam- nă acest lucru chinul trupului în zilele de [a]încercare, ori în- seamnă starea de pe urmă a sufletului după [b]moartea tru- pului vremelnic, ori vorbește către trupul vremelnic în zilele lor de încercare.

33 Prin urmare, dacă ei vor [a]muri în ticăloșia lor, vor trebui, de asemenea, să fie [b]alungați, datorită lucrurilor spirituale care aparțin dreptății; prin ur- mare, ei trebuie să fie aduși ca să stea în fața lui Dumnezeu și să fie [c]judecați pentru [d]faptele lor; iar dacă faptele lor au fost necurate, atunci ei sunt [e]necu- rați; iar dacă sunt necurați, ei nu pot să locuiască în Împărăția lui Dumnezeu; căci dacă ar fi așa, atunci și Împărăția lui Dumne- zeu ar fi necurată, de asemenea.

34 Dar iată, vă spun eu vouă, Împărăția lui Dumnezeu nu este [a]necurată și nu este cu putință ca vreun lucru necurat să intre în Împărăția lui Dumnezeu; prin urmare, trebuie să fie un loc de necurăție pregătit pentru ceea ce este necurat.

35 Și este un loc pregătit da, și anume acel [a]iac înfrozitor despre care am vorbit, iar [b]dia- volu

28 *a* Luca 16:26; 1 Ne. 12:18; 2 Ne. 1:13.
29 *a* gs Iad.
30 *a* gs Dreptate.
31 *a* Alma 12:24; 42:10; Hel. 13:38.

Moro. 10:26.
b Alma 12:12–16; 40:26.
c gs Judecată, ultima.
d 3 Ne. 27:23–27.
e 2 Ne. 9:16;

Moise 6:57.
34 *a* gs Murdărie, necurăție.
35 *a* 2 Ne. 9:19; Mosia

alungați dintre cei drepți, pre- cum și de la acel [a]pom al vieții, al cărui fruct este cel mai prețios și cel mai [b] dorit, mai presus decât toate celelalte fructe; da, și este [c]cel mai mare dintre toate [d]darunile de la Dumnezeu. Și astfel am vorbit eu către frații mei. Amin.

CAPITOLUL 16

Pentru cei păcătoși adevărul este greu de suportat — Fiii lui Lehi se însoară cu fiicele lui Ismael — Liahona le arată drumul prin pus- tiu — Mesajele Domnului sunt scrise pe Liahona din când în când — Ismael moare; cei din familia lui cârtesc din cauza suferințelor. Circa 600 – 592 î.H.

Și acum s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, am terminat de vor- bit către frații mei, iată ei mi-au spus: Tu ne-ai spus lucruri grele, mai mult decât suntem noi în stare să suportăm.

2 Și s-a întâmplat că eu le-am spus că știam că le pentru că acesta îi [c]lovește drept în inimă.

3 Și acum frații mei, dacă voi ați fi drepți și ați f dornici să ascultaț adevărul și să dați atenție acestuia pentru ca să puteți [a]merge drept în fața lui Dumnezeu, atunci n-ați cârti din cauza adevărului și ați spune: Tu spui lucruri grele împotriva noastră.

4 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am îndemnat pe frații mei cu toată sârguința, să țină poruncile Domnului.

5 Și s-a întâmplat că ei s-au plecat cu [a]umilință în fața Dom- nului; într-atât, încât am avut mare bucurie și speranță în ei că vor păși pe drumul dreptății.

6 Acum, toate lucrurile acestea au fost spuse și făcute în timp ce tatăl meu locuia într-un cort în valea pe care el a numit-o Lemuel.

7 Și s-a întâmplat că eu Nefi, am luat de [a] nevastă pe una dintre [b]fiicele lu Ismael; și, de asemenea frații mei au luat de neveste fiice de-ale lu Ismael; și de asemenea

36 *a* Gen. 2:9; 2 Ne. 2:15. *b* 1 Ne. 8:10–12; Alma 32:42. *c* D&L 6:13. *d* D&L Enos 1:23; Hel. 14:10. gs Vină. *b* Prov. 15:10; 2 Ne. 1:26; 9:40; gs (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.

5 *a* 1 Ne. 16:24, 39; 18:4.

7 *a* gs Căsătorie.

binecuvântat nespus de mult de Domnul.

9 Și s-a întâmplat că glasul Domnului i-a vorbit tatălui meu în timp de noapte și i-a poruncit ca, de dimineață, să pornească în călătorie în pustiu.

10 Și s-a întâmplat că atunci când tatăl meu s-a sculat de dimineață și s-a dus către ușa cortului, spre marea lui mirare a văzut pe pământ un [a]glob ro- tund, făcut cu o măiestrie deo- sebită; și el era făcut din aramă fină. Iar înăuntrul globului erau două săgeți; iar una dintre ele arăta drumul pe care noi trebuia să mergem în pustiu.

11 Și s-a întâmplat că noi am adunat lucrurile pe care trebuia să le ducem în pustiu, precum și rămășițele proviziilor pe care Domnul ni le dăduse; și am luat semințe de toate felurile pe care le puteam duce în pustiu.

12 Și s-a întâmplat că ne-am luat corturile și am plecat în pustiu, peste râul Laman.

13 Și s-a întâmplat că am călă- torit timp de patru aceeași direcție, rămânând în părțile cele mai fertile ale pus- tiului, care erau lângă malurile [a]Mării Roșii.

15 Și s-a întâmplat că am călă- torit timp de multe zile, vânând hrană pe drum, cu arcurile și săgețile noastre și cu pietrele și praștiile noastre.

16 Și am urmat [a]direcția arătată de glob, care ne-a dus la părțile cele mai fertile ale pustiului.

17 Și după ce am călătorit timp de multe zile, ne-am pus corturi- le pentru un timp ca să ne odih- nim și să găsim hrană pentru familiile noastre.

18 Și s-a întâmplat că în timp ce eu, Nefi, m-am dus să vânez hrană, iată mi-am rupt arcul, care era făcut din [a]oțel fin; și după ce mi-am rupt arcul, iată, frații mei erau furioși pe mine din cauza pierderi arcului meu, căci noi n am găsit nimic de hrană.

19 Și s-a întâmplat că ne-am reîntors fără hrană la familiile noastre care, fiind foarte obosite din cauza călătoriei, au suferit mult din cauza lipsei de hrană.

20 Și s-a întâmplat că Laman și Lemuel și fiii lu

10 *a* Alma 37:38–46. gs Liahona.

16 *a* 1 Ne. 16:10, 16, 26; 18:12.

18 *a* 2 Sam. 22:35.

Nefi, fiind supărat de frații mei din cauza pierderii arcului meu, iar arcurile lor pierzându-și cor- zile, a început să fie foarte greu, da, într-atât, încât noi nu mai puteam să facem rost de hrană.

22 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, le-am vorbit mult fraților mei pentru că ei își împietriseră inimile din nou, chiar într-atât, încât se [a] plângeau împotriva Domnului Dumnezeului lor.

23 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am făcut un arc din lemn și o săgeată dintr-o ramură dreaptă; prin urmare, m-am înarmat cu un arc și o săgeată, cu o praștie și cu pietre. Și i-am spus [a]tatălui meu: Unde să mă duc să fac rost de hrană?

24 Și s-a întâmplat că el L-a [a]întrebat pe Domnul, căci ei s-au plecat cu umilință din cauza cuvintelor mele; căci am spus multe lucruri către ei cu puterea sufletului meu.

25 Și s-a întâmplat că glasul Domnului a ajuns până la tatăl meu; iar el a fost cu adevărat [a] dojenit din cauza cârtelilor sale împotriva temut și s-a cutremurat foarte mult și, de asemenea, frații mei și fiii lui Ismael și nevestele noastre.

28 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am văzut săgețile care erau în glob și că ele funcționau după [a]credința și sârguința și ascul- tarea pe care noi le-o dădeam.

29 Și, de asemenea, era pe ele o nouă scriere, care era simplu de citit și care ne ajuta să [a]price- pem despre căile Domnului; și aceasta era scrisă ș schimbată din când în când, conform credințe și sârguinței pe care noi i o dădeam. Și astfel vedem cum, cu mijloace [b]mici, Domnul poate să îndeplinească lucruri mari.

30 Și s-a întâmplat că eu Nefi, m-am dus până în vârful mun- telui, după direcțiile care erau arătate pe glob.

31 Și s-a întâmplat că eu am ucis animale sălbatice, atât de multe, încât am făcut rost de hrană pentru familiile noastre.

32 Și s-a întâmplat că m am în- tors la corturile noastre, cărând

22 *a* Ex. 16:8; Num. 11:1.
23 *a* Ex.
25 *a* Eter 2:14. gs (a) Mustra, mustrare.
28 *a* Alma 37:40.
29 *a* gs Înțelegere. *b* 2 Regi 5:13; Iac. 3:4;

multe zile, ne-am întins iarăși corturile, ca să putem să stăm un timp.

34 Și s-a întâmplat că [a]Ismael a murit și a fost îngropat în locul numit Nahom.

35 Și s-a întâmplat că fiicele lui Ismael au jelit foarte mult din cauza pierderii tatălui lor și din cauza [a]suferințelor lor în pustiu; și au cârtit împotriva tatălui meu, deoarece el le adu- sese din țara Ierusalimului, zicând: Tatăl nostru este mort; da, și noi am rătăcit mult în pustiu și am suferit multe neajunsuri, foamete, sete și oboseală; și du- pă toate aceste suferințe trebuie să pierim de foame în pustiu.

36 Și astfel au cârtit ele împo- triva tatălui meu, precum și împotriva mea; și doreau să se întoarcă la Ierusalim.

37 Iar Laman a spus către Lemuel și, de asemenea, către fiii lui Ismael: Iată, să-l [a]ucidem pe tatăl nostru, precum și pe fra- tele nostru Nefi, care și-a luat asupra sa să ne fie [b]conducător și învățător nouă, care suntem frații lui mai vârstnici.

38 Acum, el spune că ce ne-a dus departe, s-a gândit să se facă rege și conducător asupra noastră, pentru ca să poată face cu noi după voința și plăcerea lui. Și în felul acesta a ațâțat fratele meu, Laman, inimile lor în mânie.

39 Și s-a întâmplat că Domnul era cu noi, da chiar glasul Domnului a venit și a vorbit multe cuvinte către ei și i-a [a]dojenit foarte mult; iar după ce au fost dojeniți de către gla- sul Domnului și-au abătut mânia și s-au pocăit de păcatele lor într- atât, încât Domnul ne-a binecuvântat iarăși cu hrană, ca să nu pierim.

CAPITOLUL 17

Nefi primește poruncă să constru- iască o corabie — Frații lui se îm- potrivesc — El îi îndeamnă rea- mintindu-le istoria înțelegerilor lui Dumnezeu cu Israelul — Nefi este plin de puterea lui Dumnezeu — Frații lui nu au voie să- atingă, căci altfel ei se vor ofili ca o trestie uscată Circa 592 – 591 î.H.

Și s-a întâmplat că am

34 *a* 1 Ne. 7:2–6.
35 *a* gs Adversitate.
37 *a* 1 Ne. 17:44. gs (a) Omorî. *b* Gen. 37:9–11.
38 *a* 1 Ne. 3:30–31; 4:3.
39 *a* gs (a) Mustra

trăit cu carne [a]crudă în pustiu, femeile noastre au avut lapte din abundență pentru copiii lor și au fost puternice, da, chiar la fel ca și bărbații; și au început să suporte călătoriile fără să cârtească.

3 Și astfel vedem că poruncile lui Dumnezeu trebuie să fie împlinite. Și dacă copiii oame- nilor [a]țin poruncile lui Dumnezeu, El îi hrănește, îi întărește și le dă mijloace ca să poată înfăptui lucrul pe care El le-a poruncit lor; de aceea, El ne-a [b]dat ajutor în timp ce noi călătoream în pustiu.

4 Și am călătorit mulți ani, da, chiar timp de opt ani în pustiu.

5 Și am ajuns la țara pe care noi am numit-o Abundența, datori- tă abundenței roadelor ei și mie- rii de albine sălbatice; și toate aceste lucruri au fost pregătite de către Domnul, ca noi să nu pierim. Iar noi am văzut marea, pe care am numit-o Irreantum, care tălmăcită înseamnă multe ape.

6 Și s-a întâmplat că ne- am întins corturile la malul mării; și cu toate că suferisem multe Abundenței multe zile glasul Domnului a vorbit către mine, zicând Ridică-te și du-te la munte. Și s-a întâmplat că eu m-am ridicat și m-am dus la munte și L-am implorat pe Domnul.

8 Și s-a întâmplat că Domnul mi-a vorbit, zicând: Vei con- strui o corabie după [a]felul în care îți voi arăta Eu, pentru ca să pot să-i duc pe oamenii tăi peste aceste ape.

9 Iar eu am spus Doamne, unde să mă duc ca să pot găsi minereuri să le topesc, pentru ca să îmi pot face unelte cu care să construiesc corabia după felul în care Tu mi ai arătat?

10 Și s-a întâmplat că Domnul mi-a spus unde să mă duc ca să găsesc minereuri, pentru a-mi face unelte.

11 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am făcut din piele de animale foale cu care să suflu în foc; și după ce am făcut foalele, ca să pot să suflu în foc, am lovit două pietre una de alta ca să pot face focul.

12 Căci Domnul până atunci nu ne lăsase să facem mult foc în timp ce călătoream prin pus- tiu căci El a zis: Eu voi face

17 2 *a* 1 Ne. 17:12.
3 *a* Mosia 2:41; Alma 26:12.
gs Supunere (a) se supune.
b 1 Ne. 3:7.
6 *a* 2 Ne.
12 *a* 1 Ne. 17:2.
13 *a* Alma 37:38–39.

în care voi veți ține poruncile Mele, veți fi conduși către [b]țara făgăduită; și veți [c]ști că Eu sunt Cel de care voi sunteți conduși.

14 Da, și Domnul a mai spus: După ce veți ajunge în țara fă- găduită, veți [a]ști că Eu, Domnul, sunt [b] Dumnezeu; și că Eu, Domnul, v-am salvat de la dis- trugere; da, că Eu v-am scos pe voi din țara Ierusalimului.

15 Prin urmare eu, Nefi, m-am străduit să țin poruncile Dom- nului și i-am îndemnat pe frații mei la credință și sârguință.

16 Și s-a întâmplat că eu am făcut unelte din minereul pe care l-am topit din stâncă.

17 Și atunci când frații mei au văzut că mă pregăteam să [a] construiesc o corabie, ei au început să cârtească împotriva mea, zicând: Fratele nostru este nebun, căci el crede că poate să construiască o corabie; da, și crede, de asemenea, că poate să treacă peste apele acestea mari.

18 Și astfel frații mei s-au plâns împotriva mea și nu doreau să muncească deoarece nu credeau că o corabie, căci am știut că îți lipsea judecata; prin urmare, nu puteai să îndeplinești o lucrare așa de mare.

20 Și tu ești la fel ca ș tatăl nostru, purtat de [a] imaginația nebunească a inimii lui; da, el ne-a scos din țara Ierusalimului ș noi am rătăcit prin pustiu toți acești ani mulți; ș femeile noastre au muncit din greu, fiind grele cu copii; și ele au născut copii în pustiu ș au su- ferit toate lucrurile în afară de moarte; și ar fi fost mai bine dacă ele ar fi murit înainte de a f părăsit Ierusalimul decât să fi suferit aceste neajunsuri.

21 Iată, acești ani mulți am suferit în pustiu, timp în care am fi putut să ne bucurăm de avuțiile noastre și de țara moș- tenirii noastre; da, și am fi putut fi fericiți.

22 Și noi știm că oamenii care erau în Ierusalim erau [a]drepți; căci au ținut legile și judecățile Domnului, precum ș toate poruncile Lui, dup legea lui Moise; prin urmare, noi știm că e sunt un popor drept; ia tatăl nostru i-a judecat s

13 *b* 1 Ne. 2:20; Iacov 2:12.

gs Mărturie.
b D&L

persecuție.
20 *a* 1 Ne. 2:11.
22 *a* 1 Ne. 1:13.

copiii lui Israel, ar fi fost scoși din mâinile Egiptenilor dacă nu ar fi ascultat de cuvintele Domnului?

24 Da, presupuneți voi că ei ar fi fost scoși din [a]robie, dacă Domnul nu i-ar fi dat poruncă lui Moise să-i scoată din robie?

25 Acum voi știți, copiii lui Israel erau în [a]robie; și voi știți că erau încărcați de [b]poveri care erau greu de dus; prin urmare, știți că trebuie să fi fost un lucru bun pentru ei să fie scoși din robie.

26 Acum voi știți că lui [a]Moise i-a poruncit Domnul să facă acea lucrare măreață; și voi știți că la [b]cuvântul lui apele Mării Roșii s-au despărțit întâi într-o parte și apoi în cealaltă, iar ei au trecut prin aceasta ca pe uscat.

27 Dar voi știți că egiptenii, care erau în oștile Faraonului, au fost înecați în Marea Roșie.

28 Și voi, de asemenea, știți că ei au fost hrăniți cu [a]mană în pustiu.

29 Da, și, de asemenea, știți [illegible] lor, Mântuitorul lor, mergând înaintea lor conducându-i în timp de zi și dându-le lumină în timp de noapte și făcând astfel ca ei să primească toate lucrurile care erau [a]folositoare omului, e totuși și-au împietrit inimile și și-au orbit mințile și au [b]hulit împotriva lui Moise ș împotri- va lui Dumnezeu cel Adevărat și Viu.

31 Și s-a întâmplat că după cuvântul Lui, El i-a [a] distrus; și după cuvântul Lui, El i-a [b]condus; și după cuvântul Lui, El a făcut toate lucrurile pentru ei; și nimic nu a fost făcut decât prin cuvântul Lui.

32 Și după ce au trecut râul Iordan, El i-a făcut puternici ca să poată să-[a]alunge pe copiii pământului afară din ținut, da, împrăștiindu- până la dis- trugere.

33 Și acum, presupuneț că copiii acestui pământ care erau în țara făgăduinței, care au fost alungați de strămoși noștri, credeți voi că e

24 *a* Ex. 3:2–10; 1 Ne. 19:10; 2 Ne. 3:9; 25:20.
25 *a* Gen. 15:13–14.
b Ex. 1:11; 2:11.
26 *a* Fapte 7:22–39.
28 *a* Ex. 16:4, 14–15, 35; Num. 11:7–8; Deut. 8:3; Mosia 7:19.
29 *a* Ex. 17:6; Num. 20:11; Deut. 8:15; 1 Ne. 20:21.
30 *a* D&L 18:18; Ezec. 20:13–16; D&L 84:23–25.
31 *a* Num. 26:65.
b 1 Ne. 5:15; D&L 103:16–18.
32 *a* Num. 33:52–53; Ios. 24:8.

este [b]drept are [c]bunăvoința lui Dumnezeu. Dar iată, acest po- por a respins fiecare cuvânt al lui Dumnezeu și era plin de nedreptate; iar întreaga mânie a lui Dumnezeu era asupra lor, iar Domnul a blestemat țara pentru ei și a binecuvântat-o pentru strămoșii noștri; da, El a blestemat-o spre distrugerea lor și a binecuvântat-o pentru strămoșii noștri pentru ca ei să capete putere asupra ei.

36 Iată, Domnul a [a]creat [b]pă- mântul ca să fie [c]locuit; și El i-a creat pe copiii Săi pentru ca ei să-l stăpânească.

37 Și El [a]ridică un popor drept și distruge popoarele păcătoșilor.

38 Și El îi conduce pe cei drepți în [a]ținuturi bogate, iar pe cei păcătoși îi [b]distruge și le bleste- mă țara din cauza lor.

39 El domnește sus în ceruri, căci acesta este tronul Lui, iar cu ei; prin urmare, i-a scos din țara [d]Egiptului.

41 Și El le-a dat greutăți în pustiu cu toiagul Său; căci ei și-au [a]împietrit inimile, la fel ca și voi; iar Domnul le-a dat greu- tăți din cauza nedreptății lor. El a trimis [b]șerpi zburători înfocați printre ei; iar după ce au fost mușcați, El a pregătit o cale pentru ca ei să fie [c]vindecați; iar singurul lucru pe care trebuia să-l facă era să privească; și datorită [d]simplității acestei căi sau a ușurinței ei, mulți au fost aceia care au pierit.

42 Și ei și-au împietrit inimile din când în când și au [a]hulit împotriva lui [b]Moise și, de aseme- nea, împotriva lui Dumnezeu; cu toate acestea, voi știți că au fost conduși de către puterea Lui fără de asemănare până în țara făgăduinței.

43 Și acum, după toate aceste lucruri, a venit timpul ca ei să devină păcătoși, da, aproape până la culme; și nu știu dar în această zi ei sunt

35 *b* Ps. 55:22; 1 Ne. 22:17.
c 1 Sam. 2:30; Ps. 97:10; 145:20; Alma 13:4; D&L 82:10.
36 *a* gs (a) Crea, creație.
Eter 2:10; D&L 117:6.
38 *a* gs Pământul făgăduinței.
b Lev. 20:22.
39 *a* Isa. 66:1; D&L 38:17; Avr. 2:7
d Deut. 4:37.
41 *a* 2 Regi 17:7–23.
b Num. 21:4–9; Deut. 8:15; Alma 33:18–22.
c Ioan 3:13–15; 2 Ne. 25:20.

[a] dat poruncă tatălui meu să plece în pustiu; iar Iudeii, de asemenea, au căutat să-i ia viața; da, și [b]voi, de asemenea, ați căutat să-i luați viața; prin urmare, voi sunteți ucigași în inimile voastre și sunteți la fel ca și ei.

45 Voi sunteți [a]iuți în a face nedreptate, dar sunteți înceți în a vă aduce aminte de Domnul Dumnezeul vostru. Ați văzut un [b]înger, iar el a glăsuit către voi; da, ați auzit glasul lui din când în când; iar el a vorbit către voi cu un glas blând și încet, dar erați [c]lipsiți de sentimente, așa încât nu ați putut să simțiți cuvintele lui; prin urmare, a glăsuit către voi cu un glas ca de tunet, care a făcut pământul să se cutremure ca și cum s-ar să se despicat în bucăți.

46 Și voi știți, de asemenea, că prin [a]puterea cuvântului Său atotputernic, El poate să facă pământul să piară; da, și voi știți că prin cuvântul Său El poate face locurile aspre să devină netede, iar locurile netede să fie sfărâmate. O, atunci, cum puteți să fiți atât de

48 Și acum, s-a întâmplat că atunci când am glăsuit aceste cuvinte, ei s-au mâniat pe mine și voiau să mă arunce în adâncurile mării; și cum veneau să pună mâna pe mine, le-am spus, zicând În numele lui Dumnezeu cel Atotputernic, vă poruncesc să nu mă [a]atingeți, căci eu sunt plin de [b]puterea lui Dumnezeu, chiar până la mis- tuirea trupului meu; și cel care va pune mâna pe mine se va [c]veșteji chiar ca o trestie uscată; și el va fi o nimica toată în fața puterii lu Dumnezeu pentru că Dumnezeu îl va lovi.

49 Și s-a întâmplat că eu Nefi, le-am spus că n-ar mai trebui să cârtească împotriva tatălui lor; ș nici să nu șovăiască să mă ajute la lucrul meu, căci Dumnezeu îmi dăduse poruncă să construiesc o corabie.

50 Și eu le-am spus: [a]Dacă Dumnezeu mi-a porunci să fac toate lucrurile atunci eu voi fi în stare să le fac. Dacă El mi-ar da poruncă să-i spun aceste ape să se facă pământ atunci ea ar fi pământ; ș dacă aș zice aceasta atunci așa s-ar întâmpla

44 *a* 1 Ne. 2:1–2.
b 1 Ne. 16:37.
45 *a* Mosia

46 *a* Hel. 12:6–18.
47 *a* Mica 3:8.
b 1 Ne. 19:20.
48 *a* Mosia 13:3.

gs Putere.
c 1 Regi 13:4–7.

fraţii mei, atâtea încât ei au fost făcuţi de ruşine şi nu au mai putut să mi se împotrivească; şi nici n-au mai îndrăznit să pună mâna pe mine sau să mă atingă cu degetele lor, chiar timp de mai multe zile. Acum, ei nu îndrăzneau să facă aceasta ca să nu se ofilească în faţa mea, căci aşa de puternic era [a]Spiritul lui Dumnezeu; şi astfel a lucrat El asupra lor.

53 Şi s-a întâmplat că Domnul a vorbit către mine: Întinde-ţi iarăşi mâna către fraţii tăi şi nu se vor ofili în faţa ta, dar Eu îi voi cutremura, a spus Domnul, şi asta o voi face pentru ca ei să ştie că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor.

54 Şi s-a întâmplat că mi-am întins mâna către fraţii mei, iar ei nu s-au ofilit în faţa mea; dar Domnul i-a făcut să se cutremure, chiar după cuvântul pe care El l-a spus.

55 Şi acum, ei au spus: Noi ştim cu siguranţă că Domnul este cu tine, căci noi ştim că puterea Domnului este aceea care ne-a făcut să ne cutremu- răm. Şi au căzut în faţa mea şi erau gata să mă [a]preaslăvească, dar nu am permis aceasta, zicân-

CAPITOLUL 18

Corabia este terminată — Sunt pomenite naşterile lui Iacov şi a lui Iosif — Grupul se îmbarcă pentru călătoria către ţara făgăduinţei — Fiii lui Ismael şi nevestele lor se unesc în orgii şi răzvrătire — Nefi este legat şi corabia este mânată înapoi de o furtună grozavă — Nefi este eliberat şi, prin rugăciunea lui, furtuna se potoleşte — Oamenii ajung în ţara făgăduinţei. Circa 591 – 589 î.H.

Şi s-a întâmplat că ei L au preaslăvit pe Domnu şi au mers mai departe împreună cu mine; iar no am prelucrat lem- nul cu o iscusinţă neobişnuită. Iar Domnul mi-a arătat din când în când în ce fe trebuia să lucrez lemnu corabiei.

2 Acum eu, Nefi, nu am lucrat lemnul în modul învăţat de oa- meni, nici nu am construit cora- bia după felul oamenilor; ci am construit-o după felul în care Domnul mi-a arătat; prin urma- re, nu era după felul oamenilor.

3 Şi eu, Nefi, m-am dus deseori în munţi şi m-am [a]rugat deseori Domnului; prin urmare

52 *a* gs Duhul Sfânt.
55 *a* Fapte 14:11–15.
b Ex. 20:12; Mosia 13:20.
4 *a* 1 Ne. 16:5.

Domnului i-a spus tatălui meu că noi trebuia să ne sculăm și să coborâm în corabie.

6 Și s-a întâmplat că dimineața, după ce pregătisem toate lucrurile, multe roade și [a]carne din pustiu și miere din belșug, precum și provizii așa cum Domnul ne poruncise, am coborât în corabie împreună cu toată încărcătura noastră și cu semințele noastre și cu fiecare lucru pe care noi îl adusesem cu noi, fiecare după vârsta lui; prin urmare, ne-am coborât cu toții în corabie, împreună cu nevestele și copiii noștri.

7 Și acum, tatăl meu avusese doi fii în pustiu; cel mai vârstnic a fost numit [a]Iacov, iar cel mai tânăr, [b]Iosif.

8 Și s-a întâmplat că după ce noi toți am coborât în corabie și am luat cu noi proviziile, precum și lucrurile care ni s-au poruncit, am început să înaintăm pe [a]mare și am fost mânați înainte de vânt către [b]pământul făgăduit.

9 Și după ce am fost împinși de vânt timp de multe zile, iată, fraților mei

10 Și eu, Nefi, am început să mă tem foarte tare ca Domnul să nu se mânieze pe noi și să nu ne lovească din cauza nedreptă- țiilor noastre și să fim înghițiți de adâncurile mării; prin urmare eu, Nefi, am început să le vorbesc cu multă seriozitate; dar iată, ei erau [a]mânioși pe mine, zicând: Nu vrem ca fratele nostru mai tânăr să fie [b]conducător peste noi.

11 Și s-a întâmplat că Laman și Lemuel m-au luat și m-au legat cu frânghii și s-au purtat cu mine cu multă cruzime; totuși, Domnul a [a]permis toate acestea pentru ca să-Ș poată arăta puterea pentru îndeplinirea cuvântului Său pe care L a ros- tit despre ce păcătoși.

12 Și s-a întâmplat că după ce m-au legat astfel încât să nu mai pot să mă mișc, [a]busola care fu- sese pregătită de către Domnul a încetat să mai meargă.

13 Prin urmare, ei nu știau în- cotro să conducă corabia, cu atât mai mult cu cât s-a pornit o furtună mare, da, un uragan mare și teribil, și noi am

6 *a* 1 Ne. 17:2.
7 *a* 2 Ne. 2:1.
b 2 Ne. 3:1.
făgăduinței.
10 *a* 1 Ne. 17:17–55.
b Gen. 37:9–11; 1 Ne. 16:37–38;
12 *a* 1 Ne. 16:10, 16, 26; 2 Ne. 5:12; Alma 37:38–47; D&L 17:1.
13 *a* Mosia 1:17.

curile mării. Și după ce am fost împinși înapoi pe ape timp de patru zile, frații mei au început să [a]vadă că pedepsele lui Dum- nezeu erau asupra lor și că ei trebuia să piară dacă nu se po- căiau de nedreptățile lor; prin urmare, au venit la mine și au dezlegat legăturile care erau în jurul încheieturilor mâinilor mele; și iată că acestea erau foarte umflate; și, de asemenea, gleznele mele erau foarte um- flate și mare îmi era durerea din cauza aceasta.

16 Cu toate acestea, mi-am înălțat privirea către Dumnezeul meu și L-am [a]preamărit cât a fost ziua de lungă; și nu am cârtit împotriva Domnului din cauza suferințelor mele.

17 Acum tatăl meu, Lehi, le-a spus multe lucruri lor și fiilor lui [a]Ismael; dar, iată, ei au spus multe amenințări împotriva oricui ar fi vorbit în sprijinul meu; iar părinții mei fiind îm- povărați de ani și suferind multe supărări din cauza copiilor lor erau doborâți, da, chiar pe patul de moarte.

18 Din cauza supărării și marii lor întristări, re, erau necăjiți din cauza sufe- rințelor mamei lor; și, de aseme- nea, [a]nevasta mea cu lacrimile și rugăciunile ei, precum și co- piii mei nu au înmuiat inimile fraților mei ca să mă dezlege.

20 Și nu a fost nimic în afară de puterea lu Dumnezeu, care i-a amenințat cu distrugerea, care a putut să le înmoaie inimile; prin urmare, atunci când au văzut că erau aproape să fie înghițiți în adâncurile mării, s-au pocăit de lucrul pe care îl făcuseră, într-atât, încât m-au dezlegat.

21 Și s-a întâmplat că, după ce m-au dezlegat, iată, am luat busola, iar aceasta a mers așa cum am dorit eu. Și s-a întâm- plat că m-am rugat Domnului; și după ce m-am rugat, vânturile s-au oprit, iar furtuna a încetat și era o liniște desăvârșită.

22 Și s-a întâmplat că eu Nefi, am condus corabia, astfel încât am navigat iarăși către țara făgăduinței.

23 Și s-a întâmplat că după ce am navigat timp de mai multe zile, am ajuns în [a]țara făgăduin- ței; și am înaintat pe uscat și ne-am pus corturile; și am nu- mit-o țara făgăduinței.

15 *a* Hel. 12:3.
16 *a* Alma 36:28.
17 *a* 1 Ne. 7:4–20.
19 *a* 1 Ne. 7:19; 16:7.
23 *a* gs Pământul

25 Și s-a întâmplat că am descoperit, în țara făgăduinței, în timp ce umblam prin pustiu, că în păduri erau animale de tot felul, atât vaci, cât și boi, măgari și cai, capre și capre sălbatice, precum și tot felul de animale sălbatice, care erau pentru folosul oamenilor. Și noi am găsit tot felul de minereuri, atât de aur, cât și de argint și de cupru.

CAPITOLUL 19

Nefi face plăci din metal și scrie istoria poporului său — Dumnezeul lui Israel va veni după șase sute de ani de la timpul când Lehi a plecat din Ierusalim — Nefi vorbește despre suferințele Lui și despre răstignire — Iudeii vor fi dispersați și împrăștiați până în zilele din urmă, când ei se vor reîntoarce la Domnul. Circa 588 – 570 î.H.

Și s-a întâmplat că Domnul mi-a poruncit, prin urmare am făcut plăci din metal pentru ca să pot grava pe ele cronica poporului meu. Și pe [a]plăcile pe care le-am făcut am gravat cronica cea mai mare parte a tuturor întâmplărilor noastre din pustiu sunt gravate pe aceste plăci dintâi despre care eu am vorbit; prin urmare lucrurile care s-au întâmplat înainte ca eu să fi făcut [b]aceste plăci sunt, într-adevăr pomenite în detaliu în primele plăci.

3 Și după ce am făcut aceste plăci după poruncă, eu, Nefi, am primit o poruncă precum că slujirea și profețiile, părțile cele mai clare și mai prețioase ale acestora, trebuia să fie scrise pe [a]aceste plăci; și că lucrurile care erau scrise trebuia păstrate pentru instruirea poporului meu, care trebuia să stăpânească țara și, de asemenea, și pentru alte scopuri [b]înțelepte, care scopuri sunt cunoscute Domnului.

4 De aceea eu, Nefi, am scris o cronică pe celelalte plăci, care face o descriere sau care face o relatare mai amănunțită a războaielor și conflictelor și disputelor poporului meu. Și așa am făcut și am dat poruncă poporului meu despre ceea ce trebuia să facă

19 1 *a* gs Plăci.
b 1 Ne. 1:16–17; 6:1–3.
2 *a* 2 Ne. 5:30
3 *a* Iacov 1:1–4; 3:13–14; 4:1–4.
b 1 Ne. 9:4–5; D&L 3:19–20; 10:1–51.
5 *a* 2 Ne. 5:28–33.

cele mai sfinte lucruri să poată fi păstrate pentru a fi [b]aduse la cunoștință poporului meu.

6 Cu toate acestea, eu nu scriu nimic pe plăci în afară doar de ceea ce cred că este [a]sfânt. Și acum, dacă eu greșesc, tot așa au greșit și cei din vechime; nu că m-aș scuza pe mine pe seama altor oameni, ci numai din cauza [b]slăbiciunii trupești care este în mine m-aș putea scuza.

7 Căci lucrurile pe care unii oameni le consideră de mare valoare, atât pentru trup, cât și pentru suflet, alții nu [a]țin seama de ele și le [b]calcă în picioare. Da, chiar și pe Dumnezeul lui Israel Îl calcă oamenii în picioare; spun Îl calcă în picioare, dar dacă aș folosi alte cuvinte — ei Îl nesocotesc și nu ascultă de glasul sfaturilor Lui.

9 Da, ei Îl biciuiesc, iar El rabdă; și Îl lovesc, iar El rabdă. Da, ei Îl [a]scuipă, iar El rabdă, datorită bunătății Sale pline de iubire și a îndelungatei Sale suferințe pentru copiii oamenilor.

10 Iar [a]Dumnezeu strămoșilor noștri, care au fost [b]scoși din Egipt din robie și care, de asemenea, au fost apărați în pustiu de către El, da Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și [c]Dumnezeul lui Iacov, se va [d]preda El Însuși, potrivit cuvintelor îngerului, ca om, în mâinile oamenilor păcătoși, pentru ca să fie [e]ridicat, potrivit cuvintelor lui [f] Zenoc, și să fie [g]răstignit, potrivit cuvintelor lui Neum, și să fie îngropat într-un [h]mor- mânt, potrivit cuvintelor lui [i]Zenos pe care acesta le-a vorbit despre cele trei zile de

5 *b* gs Scripturi — Scripturile vor fi păstrate.

6 *a* Vezi pagina titlu a Cărții lui Mormon. gs Sfânt.
b Morm. 8:13–17; Eter 12:23–28.

7 *a* 2 Ne. 33:2; Iacov 4:14.
b gs Răzvrătire.

9 *a* Isa. 50:5–6; Mat. 27:30.

10 *a* 2 Ne. 26:12; Mosia 7:27; 27:30–31; Alma 11:38–39; 3 Ne. 11:14–15.
b Ex. 3:2–10; 6:6; 1 Ne. 5:15; D&L 136:22.
c Gen. 32:9; Mosia 7:19; D&L Hel. 8:19–20; 3 Ne. 10:15–16. gs Scripturi—Scripturi pierdute; Zenoc.
g 2 Ne. 6:9; Mosia 3:9. gs Răstignire.
h Mat. 27:60; Luca 23:53; 2 Ne. 25:13.
i Iacov 6:1; Hel. 15:11. gs

ță îi va [a]vizita pe toți cei din casa lui Israel în ziua aceea, pe unii cu glasul Său, datorită dreptății lor, spre marea lor bucurie și salvare, iar pe alții cu [b]tunetele și fulgerele puterii Sale, cu furtu- nă, cu foc și cu fum și cu aburul [c]întunericului și prin deschide- rea [d]pământului și prin [e]munții care se vor înălța.

12 Și [a]toate aceste lucruri tre- buie cu siguranță să se întâmple, a spus profetul [b]Zenos. Iar [c]pie- trele pământului vor trebui să crape; și din cauza gemetelor pământului, mulți dintre regii insulelor mării vor fi inspirați de către Spiritul lui Dumnezeu să exclame: Dumnezeul naturii suferă.

13 Cât despre cei care sunt în Ierusalim, a spus profetul, ei vor fi [a]pedepsiți de către toți oamenii, deoarece Îl [b]răstignesc pe Dumnezeul lui Israel și își întorc inimile de la El, respin- gând semnele și minunile, pre-

15 Cu toate acestea atunci când ziua aceea va veni, a spus profetul atunci când ei [a]nu-și vor mai întoarce inimile împo- triva Celui Sfânt a lui Israel, atunci El își va aduce aminte de [b]legămintele pe care le-a făcut cu strămoșii lor.

16 Da, atunci El își va aduce aminte de [a]insulele mării; da, și pe toți oamenii care sunt din casa lui Israel, Eu îi voi [b]aduna, a spus Domnul, potrivit cuvin- telor profetului Zenos, din cele patru colțuri ale pământului.

17 Da, și tot pământul va [a] vedea Salvarea Domnului, a spus profetul; fiecare națiune, neam, limbă și popor va f bine- cuvântat.

18 Și eu, Nefi, am scris aceste lucruri către poporul meu, pen- tru că poate aș reuși să-i conving să-și aducă aminte de Domnul, Mântuitorul lor.

19 Prin urmare, vorbesc între- gii case a lui Israel dacă se va întâmpla ca e să creadă aceste lucruri

11 *a* 3 Ne. 9:1–22; D&L 5:16.
b Hel. 14:20–27; 3 Ne. 8:5–23.
c Luca 23:44–45; 3 Ne. 8:19–20.
d 2 Ne. 26:5.
c Mat. 27:51.
13 *a* Luca 23:27–30.
b 2 Ne. 10:3.
14 *a* Isa. 53:3–6; Mosia 14:3–6.
b gs Iudei
b gs Legământul avraamic.
16 *a* 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:21.
b Isa. 49:20–22.
gs Israel—Adunarea lui Israel.

a făcut cu profeții din vechime, aș fi pierit și eu.

21 Și El cu siguranță le-a dezvăluit [a]profeților din vechime toate lucrurile [b]despre ei; și, de asemenea, El a dezvăluit multora lucrurile despre noi; prin urmare, trebuie ca noi să cunoaștem lucrurile acestea pentru că ele sunt scrise pe plăcile de aramă.

22 Acum, s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am învățat pe frații mei aceste lucruri; și s-a întâmplat că le-am citit multe lucruri, care erau gravate pe [a]plăcile de aramă, așa ca ei să știe despre lucrările Domnului în alte țări, printre popoarele din vechime.

23 Și le-am citit multe lucruri care erau scrise în [a]cărțile lui Moise; dar, pentru ca să-i conving mai mult să creadă în Domnul, Mântuitorul lor, le-am citit ceea ce era scris de către profetul [b]Isaia; căci eu am [c]făcut ca toate scripturile despărțit; căci în felul acesta a scris profetul.

CAPITOLUL 20

Domnul îi dezvăluie lui Israel planurile Sale — Israel a fost ales în vâltoarea de foc a suferinței și va ieși din Babilon — Compară cu Isaia 48. Circa 588 – 570 î.H.

Ascultați și auziți aceasta, o, voi cei din casa lui Iacov, care sunteți chemați cu numele de Israel și care ați ieșit din apele lui Iuda, sau din apele [a]botezu- lui, care jurați pe numele Domnului și pomeniți pe Dumnezeul lui Israel și care totuși nu jurați în adevăr și nici în dreptate.

2 Și totuși, ei își iau numele de la orașul [a]sfânt, dar nu se [b]sprijină pe Dumnezeul lui Israel, care este Domnul oștirilor; da, Dom- nul oștirilor este numele Lui.

3 Iată, am dezvăluit lucrurile cele [a]dintâi de la început și ele au ieșit din gura Mea și Eu le-am vestit. Le

21 *a* 2 Regi 17:13; Amos 3:7. gs Profet.
b 3 Ne. 10:16–17.
22 *a* 1 Ne. 22:1.
23 *a* Ex. 17:14; *b* 1 Ne. 15:20; 2 Ne. 25:4–6; 3 Ne. 23:1.
c gs Scripturi—
1 Ne. 15:12; 2 Ne. 3:4–5.
20 1 *a* gs Botez, (a) boteza.
2 *a* Isa. 52:1.

să zici — [a]Idolul meu le-a făcut iar chipul meu cioplit și chipul meu turnat le-a poruncit.

6 Tu ai văzut și ai auzit toate acestea; și nu vrei să le mărturi- sești? Și Eu ți-am arătat lucruri noi de acum, chiar lucruri ascunse, pe care nu le-ai cunoscut.

7 Ele sunt create acum și nu de la început, chiar înainte de ziua când nu le-ai auzit ele ți-au fost vestite, ca să nu poți zice — Iată, eu le știam.

8 Da, și tu nu ai auzit; da, nu ai știut; da, de la acel timp încolo urechea ta nu a fost deschisă; căci am știut că tu te vei purta cu necredință și tu vei numi [a]păcătos din pântece.

9 Cu toate acestea, din pricina [a]numelui Meu, Îmi voi potoli mânia și pentru slava Mea, Mă voi stăpâni ca să nu te nimicesc.

10 Căci iată, Eu te-am purificat, te-am ales în vâltoarea de foc a [a]suferinț ei.

11 Pentru Mine Însumi, Pentru Mine Însumi, cerurile. Le chem și ele stau în fața Mea laolaltă.

14 Voi cu toții, adunați-vă și ascultați; care dintre ei le-a vestit aceste lucruri? Domnul L-a iubit pe El; da, și El va [a]împlini cuvântul Său pe care l-a vestit lor; și El va împlini voia Lui împotriva [b]Babilonului, iar bra- țul Lui se va ridica asupra haldeilor.

15 Și Domnul a mai spus: Eu, Domnul, da, Eu am glăsuit; da, Eu L-am chemat pe El ca să vestească, Eu L-am adus pe El, iar El va face ca lucrarea Sa să izbutească.

16 Veniți aproape de Mine; nu am vorbit în [a]ascuns; de la început, din timpul care fusese vestit, Eu am glăsuit; și Domnul Dumnezeu și Spiritul Său M-au trimis.

17 Și astfel a spus Domnul, [a]Mântuitorul tău, Cel Sfânt al lui Israel; Eu L-am trimis pe El; pe Domnul Dumnezeul tău, care te învață pe tine spre folosul tău, Cel care te [b]conduce pe tine pe calea pe care trebuie să mergi și El a

5 *a* gs Idolatrie.
8 *a* Ps. 58:3.
9 *a* 1 Sam. 12:22; Ps. 23:3; 1 Ioan 2:12.
10 *a* gs Adversitate.
11 *a* Ier. 44:26.
b Isa.
12 *a* Apoc. 1:17; 22:13.
gs Alfa; Primul născut.
b gs Omega.
13 *a* Ps. 102:25.
gs (a) Creație.
b gs Babel, Babilon.
16 *a* Isa. 45:19.
17 *a* gs Mântuitor.
b gs Inspirație, a inspira; Revelație.
18 *a* Ecl. 8:5.
19 *a* Gen. 22:15–19;

lui nu ar fi fost alungat sau distrus din fața Mea.

20 [a]Plecați din Babilon, fugiți de Haldei și cu un glas de cân- tare vestiți, da, spuneți aceasta, dați de știre până la capătul pământului; ziceți: Domnul l-a mântuit pe [b]robul Său, Iacov.

21 Și ei nu au [a]suferit de sete; El i-a condus prin pustiuri; El a făcut să curgă ape din [b]stânci pentru ei; de asemenea, El a crăpat stânca și apele au țâșnit din ea.

22 Și cu toate că El a făcut toate acestea și chiar lucruri și mai mari, nu există [a]pace pentru cei păcătoși, a spus Domnul.

CAPITOLUL 21

Mesia va fi o lumină pentru neamuri și îi va elibera pe robi — Israelul va fi adunat cu putere în ultimele zile — Regii vor fi părinții lor adoptivi — Compară cu Isaia 49. Circa 588 – 570 î.H.

Și iarăși: Ascultați, o, voi cei din casa lui Israel, voi toți cei care sunteți despărțiți și alungați din cauza ticăloșiei preoților po- [b]depărtare; Domnul M-a chemat pe Mine din pântece; din pân- tecele mamei Mele a chemat El numele Meu.

2 Și El a făcut gura Mea ca o sabie ascuțită; cu umbra mâinii Sale El M-a ascuns pe Mine și M-a făcut ca o săgeată ascuțită; în tolba Lui M-a ascuns El pe Mine;

3 Și Mi-a spus: Tu ești [a]robul Meu, o, Israel, în care Mă voi slăvi.

4 Și apoi am spus că am lucrat în zadar, Mi-am irosit puterea pentru nimic și în zadar; cu si- guranță, judecata Mea este cu Domnul și lucrul meu este cu Dumnezeul Meu.

5 Și acum, a spus Domnul — care M-a [a]făcut încă din pântece ca să fiu robul Lui, ca să-l aduc pe Iacov iarăși la El — chiar dacă Israelul nu va f adunat, Eu tot voi f slăvit în ochii Domnului, iar Dumnezeul Meu va fi puterea Mea.

6 Iar El a spus: Este un lucru ușor ca Tu să fii robul Meu și să ridici [a]triburile lui Iacov și să aduci înapoi pe ce rămași din Israel. Te vo da ca pe o [b]lumină pentru

20 *a* Ier. 51:6; D&L 133:5-14.
b Isa. 44:1–2, 21.
21 *a* Isa. 41:17–20.
b Ex. 17:6; Num.
22 *a* gs Pace.
21 1 *a* 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:20–22.
b D&L 1:1.
3 *a* Lev.
5 *a* Isa. 44:24.
6 *a* gs Israel—Cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

Îl urăsc, către robul celor care domnesc: Regii vor vedea și se vor înălța, prinții, de asemenea, vor preaslăvi, din cauza Domnului care este credincios.

8 Astfel a spus Domnul: La timpul potrivit Te-am auzit, o, insule ale mării, și în ziua salvă- rii Te-am ajutat; și Te voi păstra și-ți voi da pe robul [a]Meu pentru un legământ cu poporul, ca să întemeieze pământul, ca să împartă moștenirile pustiite.

9 Pentru ca Tu să poți spune celor în [a]robie: Ieșiți; și celor care sunt în [b]întuneric: Ară- tați - vă. Ei se vor hrăni pe drumuri, iar [c]pășunile lor vor fi în toate locurile înalte.

10 Ei nu vor suferi de foame ori de sete, iar căldura sau soare- le nu-i vor lovi; căci Cel care este milostiv față de ei îi va călăuzi, chiar la izvoare de apă îi va călăuzi El.

11 Și voi face ca toți munții Mei să fie drumuri, iar [a]drumu- rile Mele mari vor fi înălțate.

12 Și atunci, o, casă a lui Israel, iată, [a]acestea vor veni din depăr- tare; și iată, acestea de la nord

Său și va avea milă de cei în suferință.

14 Dar iată, a spus Sionul: Domnul m-a părăsit și Domnul a uitat de mine — dar El va arăta că nu a făcut așa.

15 Căci poate o [a]femeie să-și uite pruncul care suge și să nu aibă milă de fiul pântecelui
său? Da, ele pot să-i [b]uite, dar Eu nu te voi uita pe tine, o, casă a lui Israel.

16 Iată, Eu te-am întipărit pe
tine pe [a]palmele mâinilor Mele;
zidurile tale sunt tot timpul în fața Mea.

17 Copiii tăi se vor grăbi îm- potriva celor care vor să te dis- trugă; iar cei care te-au [a]distrus se vor îndepărta de tine.

18 Ridică-ți ochii de jur îm- prejur și privește; toți aceștia se [a]adună laolaltă și vor veni
la tine. Și pe viața Mea, a spus Domnul, tu te vei înveșmânta cu ei toți ca și cu o podoabă și te vei lega de ei ca de o mireasă.

19 Căci deșerturile ș locurile tale pustiite precum și țara ta nimicită, vor fi chiar acum prea strâmte pentru locuitorii lor; iar cei care voiau să te înghită se vo

8 *a* 2 Ne. 3:6–15; 3 Ne. 21:8–11; Morm. 8:16, 25.
9 *a* gs Salvarea pentru morți
c Ezec. 34:14.
11 *a* Isa. 62:10; D&L 133:23–32.
12 *a* Isa. 43:5–6.
13 *a* Isa. 44:23.
b Isa. 41:17; Alma 46:8; D&L 61:36.
16 *a* Zah. 13:6.
17 *a* 3 Ne. 21:12–20.
18 *a* Mica 4:11–13.
21 *a* i.e. Sion.

ta: Cine mi-a dat mie toate aces- tea văzând că mi-am pierdut copiii și că sunt [b]însingurat și captiv și izgonit de ici-colo? Și cine a făcut toate acestea? Iată, eu am fost lăsat singur; toate acestea, unde au fost ele?

22 Așa spune Domnul Dum- nezeu: Iată, Eu Îmi voi ridica
mâna către [a]neamuri și voi înăl- ța [b]steagul Meu către popor; iar ei îi vor aduce pe fiii tăi în [c]brațe, iar fiicele tale vor fi purtate pe umerii lor.

23 Și [a]regii vor fi părinții tăi adoptivi și reginele lor vor fi mamele tale [b]adoptive; ei se vor pleca înaintea ta cu fața la pământ și vor linge țărâna de pe picioarele tale; iar tu vei ști că Eu sunt Domnul; căci cei
care Mă vor [c]aștepta pe Mine nu vor fi dați de rușine.

24 Căci poate prada să fie luată de la cel puternic sau robii de [a]drept să scape?

25 Dar așa spune Domnul, până și robii celor puternici vor fi luați, iar cei care sunt pradă
celor de temut vor fi

Mântuitorul tău, Cel [c]Puternic al lui Iacov.

CAPITOLUL 22

Israelul va fi împrăștiat pe toată fața pământului — Neamurile vor îngriji și vor hrăni Israelul cu Evanghelia în ultimele zile — Israelul va fi adunat și salvat, iar cei păcătoși vor arde ca miriștea — Împărăția diavolului va fi distrusă și Satana va fi legat. Circa 588–570 î.H.

Și acum s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, am citit aceste lucruri, care erau gravate pe [a]plăcile de aramă, frații mei au venit la mine și mi-au spus: Ce înseam- nă toate aceste lucruri pe care tu le-a citit? Iată, oare trebuie să fie ele înțelese după lucrurile care sunt spirituale, care se vor împlini potrivit spiritului și nu trupului?

2 Iar eu, Nefi, le-am spus: Iată, ele s-au [a]arătat profetului
prin glasul [b]Spiritului; căc prin Spirit sunt făcute cunoscute [c]profetilo

21 *b* Isa. 54:1; Gal. 4:27.
22 *a* Isa. 66:18–20.
b Isa. 11:12; 18:3.
c 1 Ne. 22:8; 2 Ne. 10:8–9
c 2 Ne. 6:13; D&C 98:2; 133:10–11, 45.
24 *a* 1 Ne. 21:25.
26 *a* 1 Ne. 22:13–
22 1*a* 1 Ne. 19:22; 2 Ne. 4:2.
2 *a* 2 Pet. 1:19–21.

vor fi [b]împrăștiați pe toată fața pământului și, de asemenea, printre toate națiunile.

4 Și iată, mulți sunt aceia care deja nu mai sunt cunoscuți celor care se află la Ierusalim. Da, cea mai mare parte a tuturor [a]triburilor a fost [b]alungată; iar ei sunt împrăștiați încoace și încolo pe [c]insulele mării; și ni- meni nu știe unde sunt, știm doar că au fost alungați.

5 Și pentru că au fost alungați, aceste lucruri au fost profețite despre ei, și, de asemenea, despre toți cei care după aceea vor fi împrăștiați și amestecați din pricina Celui Sfânt al lui Israel; căci își vor împietri inimile împotriva Lui; prin urmare, ei vor fi împrăștiați printre toate națiunile și vor fi [a]urâți de către toți oamenii.

6 Cu toate acestea, după ce vor fi [a]hrăniți de

3 *b* 1 Ne. 10:12–14; 2 Ne. 25:14–16. gs Israel—Împrăștierea Israelului.
4 *a* gs Israel—Cele zece triburi pierdute ale lui Israel. *b* 2 Ne.

însemnătate pentru noi în zilele care vor veni, precum și pentru frații noștri care sunt din casa lui Israel.

7 Și aceasta înseamnă că va veni un timp când, după ce toți din casa lui Israel vor fi fost împrăștiați și amestecați, Domnul Dumnezeu va ridica un popor puternic printre [a]neamuri, da, chiar pe fața acestei țări; și prin el va fi seminția noastră [b]împrăștiată.

8 Iar după ce seminția noastră va fi împrăștiată, Domnul Dum- nezeu va începe să facă o lucrare [a] minunată printre [b] neamuri, care va fi de mare [c]preț pentru seminția noastră; prin urmare, este ca și când ar fi hrăniți de neamuri și purtați pe brațele și pe umerii lor.

9 Și aceasta va fi, de asemenea, de [a]preț și pentru neamuri; și nu numai pentru neamuri, dar și [b]pentru toți cei din [c]casa

6 *a* 1 Ne. 21:23. *b* gs Neamuri. *c* 1 Ne. 15:13.
7 *a* 3 Ne. 20:27. *b* 1 Ne. 13:12–14; 2 Ne. 1:11. Morm. 5:19. *c* 1 Ne. 15:13–18; 3 Ne. 5:21–26; 21:7.
9 *a* 1 Ne. 14:1–5. *b* 2 Ne. 30:1–7. *c* 2 Ne. 29:13–14. *d* Deut. 4:31. e gs Legământul

decât dacă El Își va [a]dezvălui brațul în fața națiunilor.

11 Prin urmare, Domnul Dum- nezeu Își va dezvălui brațul în fața tuturor națiunilor, înfăp- tuind legămintele Sale și Evan- ghelia Sa pentru cei care sunt din casa lui Israel.

12 Prin urmare, El îi va scoate iarăși din robie, iar ei vor fi [a]adunați laolaltă în țara moște- nirii lor; și vor fi scoși din obscuritate și din [b]întuneric; și vor ști că [c]Domnul este [d]Salva- torul și Mântuitorul lor, cel [e]Puternic al lui Israel.

13 Iar sângele bisericii aceleia mari și [a]odioase, care este curva întregului pământ, se va întoar- ce împotriva propriilor lor ca- pete; căci ei se vor [b]lupta unii cu alții, iar sabia din [c]propria lor mână va cădea pe propriile lor capete și ei se vor îmbăta cu propriul lor sânge.

14 Și fiecare [a]națiune care va purta războaie aceea mare și odioasă, se va prăbuși în [d]țărână și mare va fi căderea ei.

15 Căci iată, a spus profetul, cu mare iuțeală vine timpul când Satana nu va mai avea nici o putere asupra inimilor copiilor oamenilor; căci curând va veni ziua aceea când toți cei mândri și cei care fac răutăți vor fi ca [a]miriștea; și vine ziua când ei trebuie să fie [b]arși.

16 Căci curând va ven timpul când întreaga mânie a lui Dumnezeu se va revărsa asu- pra tuturor copiilor oamenilor; căci El nu va îngădui ca cei păcă- toși să- nimicească pe cei drepți.

17 Prin urmare, El îi va [a]apăra pe cei [b] drepți cu puterea Sa, chiar dacă mânia Sa întreagă se va revărsa, iar cei drepți vor fi apărați prin nimicirea dușma- nilor lor prin foc. Prin urmare, cei drepți nu trebuie să se tea- mă; căci așa a spus profetul, că ei vor fi salvați, de va trebui chiar prin foc.

18 Iată, frații mei, vă

10 *a* Isa. 52:10.
12 *a* gs Israel—Adunarea lui Israel.
b gs Întunecime spirituală.
c 2 Ne. 6:10–11.
d gs Salvator.
c 1 Ne. 21:26.
14 *a* Luca 21:10.
b Isa. 60:12; 1 Ne. 14:3; D&L 109:25.
c 2 Ne. 10:13; 27:3.
d Isa. D&L 64:23–24; 133:64.
b Ps. 21:9; 3 Ne. 25:1; D&L 29:9.
gs Pământ—Curățirea pământului.
16 *a* 1 Ne. 14:17.
17 *a* 2 Ne.

vor împietri inimile împotriva Celui Sfânt al lui Israel.

19 Căci iată, cei drepți nu vor pieri; căci acel timp trebuie să vină cu siguranță, când toți cei care luptă împotriva Sionului vor fi alungați.

20 Iar Domnul va pregăti cu siguranță o cale pentru poporul Său, pentru îndeplinirea cuvin- telor lui Moise, care a glăsuit, zicând: Domnul Dumnezeu va ridica un [a]profet pentru voi, ca și pentru mine; pe El trebuie să-L ascultați în toate lucrurile pe care El vi le va spune. Și se va întâmpla că toți aceia care nu-L vor asculta pe profet vor fi [b]alungați dintre oameni.

21 Și acum eu, Nefi, vă vestesc că acest [a] profet despre care Moise a vorbit era Cel Sfânt al lui Israel ; prin urmare, [b]jude- cata Sa va fi dreaptă —

22 Iar cei drepți nu trebuie să se teamă, căci nu ei sunt cei care vor fi făcuți de rușine. Ci este împărăția diavolului, care care sunt construite ca să devină [b]plăcute în ochi lumii și acelea care caută plăcerea căr- nii ș lucrurile lumești și să facă tot felul de nedreptăți; da în sfârșit, toți aceia care aparțin împărăție diavolului, sunt cei care trebuie să se teamă și să [c]tremure și să se cutremure; ei sunt aceia care vor trebui să fie doborâți în țărână; ei sunt aceia care vor trebui să fie [d]mistuiți de foc ca miriștea; și așa este după spusele profetului.

24 Și cu repeziciune vine tim- pul când cei drepți trebuie să fie conduși ca [a]viței din staul, și Cel Sfânt al lui Israel trebuie să domnească precum un stăpân și cu tărie și cu putere și cu mare slavă.

25 Și El își [a]adună copiii Lui din cele patru colțuri ale lumii; și El numără oile Lui, iar ele Îl cunosc pe El; și va exista o sin- gură turmă și un singur [b]păs- tor; iar El își va hrăni oile, iar ele vor găsi [c]hrană în El.

26 Și datorită

20 *a* Ioan 4:19; 7:40. *b* D&L 133:63.
21 *a* Deut. 18:15, 18; Fapte 3:20–23; 1 Ne. 10:4; gs Vicleșug preoțesc. *b* Luca 6:26; Alma 1:3. *c* 2 Ne. 28:19.
b gs Păstorul cel bun. *c* Ps. 23.
26 *a* Apoc. 20:2; Alma 48:17; D&L 43:31; 45:55; 88:110; 101:28. gs Diavol

spun vouă că toate aceste lucruri trebuie să vină potrivit trupului.

28 Dar iată, toate naţiunile, neamurile, limbile şi popoarele vor locui în liniște în Cel Sfânt al
lui Israel, dacă se vor [a]pocăi.

29 Şi acum eu, Nefi, închei; căci nu îndrăznesc să spun mai mult despre aceste lucruri.

30 Prin urmare, fraţii mei, aş vrea ca voi să credeţi că lucrurile care au fost scrise pe aceste [a]plăci de aramă sunt adevărate; iar ele poartă mărturie că omul trebuie să fie supus poruncilor lui Dumnezeu.

31 Prin urmare, nu trebuie să credeţi că eu şi tatăl meu suntem singurii care am mărturisit şi care am propovăduit. Prin urmare, dacă veţi fi supuşi [a]porun- cilor şi veţi răbda până la sfârşit, veţi fi salvaţi în ziua de pe urmă. Şi aşa este aceasta. Amin.

A Doua Carte a lui Nefi

O relatare a morţii lui Lehi. Fraţii lui Nefi se răzvrătesc împotri- va lui. Domnul îl avertizează pe Nefi să plece în pustiu. Călătoriile lui în pustie. S.a.m.d.

Căci profeţia despre [a]răz- vrătirile lor de pe flaræ a li- bertæflii — Seminflia lui va fi împræotiatæ øi pedepsitæ dacæ Îl vor respinge pe Cel Sfânt al lui Israel — E l î i îndeamnæ pe fiii sæi sæ-øi îmbrace armura dreptæflii. Circa 588 – 570 î.H.

CAPITOLUL 1

Şi acum, s-a întâmplat că eu, Nefi, am terminat de dupæ predicat fraflilor mei, tatæl nostru, Lehi, de asemenea, le-a vorbit despre multe lucruri şi

2 Şi el le-a vorbit despre apæ øi despre mila lui Dumnezeu pentru salvarea vieflilor lor, cæci nu au fost înghiflifli de mare.

3 Şi, de asemenea, le-a vorbit despre flara fægæduinflei pe care ei au cæpætat-o — cât de milos a fost Domnul atunci când El ne-a avertizat sæ fugim din flara Ierusalimului.

4 Cæci iatæ, a spus el, am
væzut o [a]viziune din care am aflat cæ [b]Ierusalimul este dis- trus; øi dacæ am

28 *a* gs Pocæinflæ, (a) se pocæi; (a) Ierta.
30 *a* 2 Ne. 4:2.
31 *a* Mat. 19:17.

Dumnezeu. [2 nefi]
1 1 *a* gs Patriarh, patriarha

4 *a* gs Viziune.
b 2 Regi 24:14–15; Ier. 44:2; 1 Ne. 1:4.

[a]țară a făgăduinței, o țară care este [b]aleasă mai presus de toate celelalte țări; o țară pentru care Domnul Dumnezeu a făcut le- gământ cu mine ca să fie țara moștenirii seminției mele. Da, Domnul mi-a [c]făgăduit această țară prin legământ, mie și copii- lor mei, pentru veșnicie, precum și tuturor acelora care vor fi conduși din alte țări de către mâna Domnului.

6 Prin urmare, eu, Lehi, pro- fețesc, potrivit cu lucrările Spiritului care este în mine, că [a]nimeni nu va veni în această țară, decât dacă va fi adus de mâna Domnului.

7 Prin urmare, această [a]țară este sfințită aceluia pe care El îl va aduce. Și dacă ei Îl vor sluji după poruncile pe care El le-a dat, atunci aceasta va fi pentru ei o țară a [b]libertății; prin urma- re, nu vor fi niciodată duși în robie; dacă aceasta se va întâm- pla, atunci va fi din cauza ne- dreptății; căci dacă nedreptatea va abunda, atunci [c]blestemată va fi țara pentru ei; dar pentru cei drepți, va fi binecuvântată pentru veșnicie.

obținut o făgăduință, că [a]atât timp cât cei pe care Domnul Dumnezeu îi va aduce din țara Ierusalimului vor ține poruncile Lui, ei vor [b]prospera pe fața acestei țări; și vor fi apărați de toate celelalte neamuri pentru ca să poată stăpâni această țară pentru ei înșiși. Și dacă vor [c]ține poruncile Lui, vor fi binecuvântați pe fața acestei țări și nimeni nu-i va necăji și nu le va lua țara moștenirii lor; și vor trăi acolo în siguranță în veci- vecilor.

10 Dar iată, când va veni timpul ca ei să rătăcească în necredință după ce au primit binecuvântări atât de mari din mâna Domnului — având cu- noștință despre crearea pămân- tului și a tuturor oamenilor, cunoscând lucrările cele mari și minunate ale Domnului de la crearea lumii, având puterea dată lor ca să facă toate lucrurile prin credință; având toate po- runcile de la început și fiind aduși de bunătatea Lui fără margini în această

5 *a* gs Pământul făgăduinței.
b Eter 2:9–10.
c gs
b 2 Ne. 10:11. gs Liber, libertate.
c Alma 45:10–14, 16; Morm. 1:17;
b Deut. 29:9.
c gs Supunere, supus, (a) se supune.
10 *a* gs Mesia.
11 *a* 1 Ne. 13:12–20; Morm. 5:19–20.

putere, și le va lua țara din stăpânire și va face ca ei să fie [b]împrăștiați și distruși.

12 Da, în timp ce generațiile trec una după alta, printre ei vor fi [a]vărsări de sânge și mari pedepse; prin urmare, fiii mei, aș dori ca voi să vă aduceți aminte; da, aș dori ca voi să ascultați de cuvintele mele.

13 O, dacă v-ați trezi; treziți-vă din somnul cel adânc, da, chiar din somnul [a]iadului și scuturați [b]lanțurile groaznice cu care sunteți legați, care sunt lanțurile ce-i leagă pe copiii oamenilor, încât să fie duși robi în [c]prăpastia veșnică a suferinței și nenorocirii.

14 Treziți-vă! și ridicați-vă din țărână și auziți cuvintele unui [a] părinte tremurător ale cărui mădulare voi va trebui curând să le așezați în [b]mormântul rece și tăcut de unde nici un călător nu se poate întoarce; încă vreo câteva zile și mă duc pe [c]calea pe care merge

aceasta a fost teama sufletului meu de la început.

17 Inima mea a fost îngreuna- tă de supărare din când în când, căci m am temut ca, din cauza împietririi inimilor voastre, Domnu Dumnezeul vostru să nu vină cu toată [a]răzbunarea Sa asupra voastră, iar vo să fiți [b]alungați și distruș pentru tot- deauna;

18 Sau, ca un blestem să nu vină asupra voastră timp de [a]multe generații; și voi să fiți vizitați de sabie și de foamete și să fiț urâți și să fiți mânați de puterea și înrobirea [b]diavolului.

19 O, fiii mei, fie ca aceste lu- cruri să nu vină peste voi, ci voi să fiți un popor ales și [a]favorizat al Domnului. Dar iată, facă-se voia Lui; căci [b]căile Sale sunt drepte, în vecii vecilor.

20 Și El a spus: [a]În măsura în care veți ține [b]poruncile Mele, voi veț [c]prospera în țară; iar în măsura în care nu veți ține poruncile Mele, veți f

11 *b* 1 Ne. 22:7.
12 *a* Morm. 1:11–19; 4:11.
13 *a* gs Iad.
b Alma 12:9–11.
c 1 Ne. 15:28–30; Hel. 3:29–30.
14 *a* gs Părinți.
(a) ispăși.
b Iacov 6:5; Alma 5:33; 3 Ne. 9:14.
c Rom. 8:39.
gs Dragoste.
16 *a* Deut.
b gs Diavol.
19 *a* gs Ales (adjectiv sau substantiv).
b Osea 14:9.
20 *a* Iarom 1:9; Mosia 1:6–7; Alma 9:13–14.

mei, și fiți [a]bărbați și fiți ho- tărâți într-o [b]singură minte și o singură inimă, uniți în toate lucrurile pentru ca să nu fiți duși în robie.

22 Pentru ca să nu fiți bleste- mați cu un blestem dureros; și, de asemenea, pentru ca să nu atrageți nemulțumirea unui Dumnezeu [a]drept asupra voas- tră până la distrugere, da, dis- trugerea veșnică atât a sufletului cât și a trupului.

23 Treziți-vă, fiii mei; puneți pe voi [a]armura dreptății. Scu- turați lanțurile cu care sunteți legați și ieșiți afară din obscuri- tate și ridicați-vă din țărână.

24 Nu vă mai răzvrătiți împo- triva fratelui vostru ale cărui vederi au fost glorioase și care a ținut poruncile încă din timpul când noi am plecat din Ierusa- lim; și care a fost o unealtă în mâinile lui Dumnezeu în adu- cerea noastră în țara făgăduin- ței; căci, dacă nu ar fi fost el, noi am fi pierit de [a]foame în pustiu; cu toate acestea, voi ați căutat să-i [b]luați precum și bunăstarea voastră veșnică.

26 Iar voi ați cârtit pentru că a fost sincer cu voi. Spuneți că a fost [a]aspru cu voi; spuneți că a fost mânios pe voi; dar iată, asprimea lui a fost asprimea puterii cuvântului lu Dumne- zeu, care era în el; iar ceea ce voi numiț mânie era adevărul, potrivit celui ce este în Dumne- zeu, pe care el nu putea să-l țină ascuns ș care se manifesta cu putere în legătură cu nedreptă- țile voastre.

27 Și trebuia ca [a]puterea lui Dumnezeu să fie cu el, chiar și atunci când vă poruncea, ca voi să vă supuneți. Dar iată că nu era el, ci [b]Spiritul Domnului care era în el, care i-a [c]deschis gura să vorbească fără ca el să poată s-o închidă.

28 Și acum, fiul meu, Laman, precum și Lemuel și Sam și, de asemenea, fiii mei care sunt fiii lui Ismael, iată, dacă veți asculta de glasul lui Nefi, atunci nu veți pieri. Ș dacă veți asculta de el, atunci vă voi lăsa o [a]bine- cuvântare, da, chiar prima mea binecuvânta-

21 *a* 1 Sam. 4:9; 1 Regi 2:2.
b Moise 7:18.
22 *a* D&L 3:4.
23 *a* Ef. 6:11–17
25 *a* Gen. 37:9–11.
26 *a* Prov. 15:10; 1 Ne. 16:2; Moro. 9:4; D&L 121:41–43
b D&L 121:43.
c D&L 33:8.
28 *a* gs Dreptul primului

țara Ierusalimului, iar eu știu că ești un prieten adevărat al fiului meu, Nefi, pentru totdeauna.

31 Prin urmare, pentru că ai fost credincios, semința ta va fi binecuvântată împreună [a] cu semința lui, pentru ca ei să trăiască în prosperitate mult timp pe suprafața acestei țări; și, dacă nu va fi nedreptate printre ei, nimic nu le va vătăma și nu le va tulbura prosperitatea pe suprafața acestei țări, în vecii vecilor.

32 Prin urmare, dacă veți ține poruncile Domnului, Domnul va sfinți această țară pentru siguranța seminției tale laolaltă cu semința fiului meu.

CAPITOLUL 2

Mântuirea vine prin Mesia cel Sfânt — Libertatea de a alege (alegerea) este esențială pentru existență și progres — Adam a căzut pentru ca oamenii să poată exista — Oamenii sunt liberi să aleagă libertatea și viața veșnică. Circa 588 –

măreția lui Dumnezeu; iar El va sfinți suferințele tale spre binele tău.

3 Prin urmare, sufletul tău va fi binecuvântat, iar tu vei trăi în siguranță cu fratele tău, Nefi; iar zilele tale vor trece în slujba Dumnezeului tău. Prin urmare, știu că ești mântuit datorită dreptății Mântuitorului tău; căci tu ai văzut că, la plenitudinea timpurilor El vine ca să aducă salvare oamenilor.

4 Și ai [a] văzut în tinerețea ta slava Lui; prin urmare, ești binecuvântat la fel ca și cei cărora El le va sluji trupește; căci Spiritul este același ieri, azi și în vecii vecilor. Și calea este pregătită de la căderea omului, iar salvarea este fără [b] plată.

5 Și oamenii sunt instruiți îndeajuns ca să [a] deosebească binele de rău. Iar legea este dată oamenilor. Iar după lege nici un trup nu este [b] justificat; sau, după lege, oamenii sunt [c] alungați; da, după legea vremelnică au fost alungați; și, de aseme

31 *a* 2 Ne. 5:6.
2 1 *a* 1 Ne. 18:7.
4 *a* 2 Ne. 11:3; Iacov 7:5.
b gs Har.
5 *a* Moro. 7:16.
b Rom. 3:20; gs Neprihănire, neprihănit.
c 1 Ne. 10:6; 2 Ne. 9:6–38; Alma 11:40–45; 12:16, 24; 42:6–11; 2 Ne. 25:20; Alma 12:22–25.
gs Planul mântuirii.
b gs Mesia.
c Ioan 1:14.

ca să răspundă la cerințele legii în favoarea tuturor acelora care au o inimă frântă și un spirit smerit; și pentru nimeni altul [b] cerințele legii nu pot să fie împlinite.

8 Prin urmare, cât este de important ca aceste lucruri să fie cunoscute de locuitorii pământ- tului, pentru ca ei să poată ști că nu este nici un trup care poate să locuiască în prezența lui Dumnezeu, [a]decât prin meritele și mila și harul lui Mesia cel Sfânt, care Și-a oferit viața Sa trupească și pe care a recăpă- tat-o prin puterea Spiritului, pentru ca El să poată înfăptui [b] învierea morților, El fiind primul care va învia.

9 Prin urmare, El este primul rod al lui Dumnezeu într-atât, încât El va [a]mijloci pentru toți copiii oamenilor; iar cei care cred în El vor fi salvați.

10 Și datorită mijlocirii Lui în favoarea [a]tuturor, toți oamenii vor veni la Dumnezeu; prin urmare, ei stau în prezența Lui, pentru ca să fie [b]judecați de El după

11 Căci trebuie să fie o [a]opozi- ție în toate lucrurile. Dacă nu ar f așa, tu, primul meu născut în pustiu dreptatea nu ar putea f împlinită și nici ticăloșia și nici sfințenia, nic suferința, nici binele ș nici răul. Prin urmare toate lucrurile trebuie să fie îmbinate într-unu sin- gur; prin urmare dacă trebuie să fie un singur trup, el tre- buie să rămână ca și mort neavând nici viață ș nici moarte, nic corupție și nici incoruptibilitate, nic fericire și nici suferință nici simțire și nic insensibilitate.

12 De aceea, acesta ar fi trebuit să fie creat pentru un lucru de nimic; prin urmare, nu ar fi avut nici un [a]scop crearea lui. Prin urmare, acest lucru ar distruge înțelepciunea lui Dumnezeu și scopurile Sale veșnice, precum
și puterea și mila și [b]dreptatea lui Dumnezeu.

13 Iar dacă veți spune că [a]nu este lege, veț

7 *b* Rom. 10:4.
8 *a* 2 Ne. 25:20; 31:21; Mosia 4:8; 5:8; Alma 38:9.
b 1 Cor. 15:20; Alma 7:12; 12:24–

9 *a* Isa. 53:1–12; Mosia 14:12; 15:8–9.
10 *a* gs Mântuitor.
b gs Judecată, ultima

11 *a* D&L 29:39; 122:5–9.
gs Adversitate.
12 *a* D&L 88:25–26.
gs Pământ—Creat pentru

Și dacă Dumnezeu nu este, atunci nici noi nu suntem și nici pământul; căci n-ar fi putut exista crearea lucrurilor și nici posibilitatea de a acționa sau de a fi obiectul unei acțiuni; prin urmare, toate lucrurile ar fi trebuit să dispară.

14 Și acum, fiii mei, vă spun toate lucrurile acestea pentru folosul și învățătura voastră; căci este un Dumnezeu, iar El a [a] creat toate lucrurile, atât cerurile, cât și pământul, pre- cum și toate lucrurile care sunt în ele, atât lucrurile care lu- crează, cât și cele asupra cărora se [b]lucrează.

15 Și pentru a înfăptui [a]scopu- rile Sale veșnice pentru folosul omului, după ce El a făcut pe primii părinți ai noștri și animalele din câmpie și păsă- rile cerului și, în sfârșit, toate lucrurile care sunt făcute, tre- buie să fi fost o opoziție; chiar dacă este [b]ademenit fie de un lucru, fie de altul.

17 Iar eu, Lehi, potrivit lucru- rilor pe care le-am citit, trebuie să presupun că un [a]înger de la Dumnezeu, după cum este scris, a [b]căzut din cer; prin urmare, el a devenit un [c]diavol, căutând să facă ceea ce era rău în fața lui Dumnezeu.

18 Și pentru că a căzut din cer și a devenit nenorocit pentru totdeauna, a [a]căutat, de aseme- nea, să aducă nenorocire întregii omeniri. Prin urmare, a spus către [b]Eva, da, chiar acel șarpe bătrân, care este diavolul, care este tatăl tuturor [c]minciunilor, prin urmare, el a zis: Ia din fruc- tul oprit și nu vei muri, ci vei fi ca și Dumnezeu, [d]cunoscând binele și răul.

19 Și după ce Adam și Eva au [a]luat din fructul oprit, ei au fost alungați din grădina [b]Edenului ca să cultive pământul.

14 *a* gs (a) Crea, creație.
b D&L 93:30.
15 *a* Isa. 45:18; Alma 42:26; Moise 1:31, 39.
b Gen. 3:6; Alma 12:21–23.
c Gen. 2:16–17; Alma 12:31.
gs Libertatea de a alege.
b D&L 29:39–40.
17 *a* gs Diavol.
b Isa. 14:12; 2 Ne. 9:8; Moise 4:3–4; Avr. 3:27–28.
c gs Diavol.
18 *a* 2 Ne. 28:19–
c 2 Ne. 28:8; Moise 4:4.
d Gen. 3:5; Alma 29:5; Moro. 7:15–19.
19 *a* Alma 12:31.
gs Căderea lui Adam și a Evei.
b gs Eden.
20 *a* D&L 138:38–39.
21 *a* Alma

devenit o stare de [c]încercare, iar timpul lor a fost prelungit, potri- vit poruncilor pe care Domnul Dumnezeu le-a dat copiilor oa- menilor. Căci El a poruncit ca toți oamenii să se pocăiască; căci El le-a arătat tuturor oame- nilor că erau [d]rătăciți din cauza păcatului părinților lor.

22 Și acum iată, dacă Adam n-ar fi păcătuit, nu ar fi căzut, ci ar fi rămas în grădina Edenului. Iar toate lucrurile care au fost create ar fi rămas în aceeași stare în care au fost, după ce au fost create; și ele ar fi rămas așa în vecii vecilor și nu ar fi avut nici un scop.

23 Și ei nu ar fi avut [a]copii; prin urmare, ar fi rămas într-o stare de nevinovăție, neavând nici o bucurie, întrucât ei n-ar fi cunoscut nici o suferință; nefăcând nici un bine, căci nu cunoșteau păcatul.

24 Dar iată, toate lucrurile au fost făcute potrivit înțelepciunii Aceluia care [a] cunoaște toate lucrurile.

mântuiți de la cădere, au deve- nit [c] liberi pentru totdeauna, deosebind binele de rău; pen- tru a acționa pentru ei înșiși, și nu pentru a se acționa asupra lor, decât dacă aceasta ar fi pedeapsa [d]legii din acea zi mare de pe urmă, potrivit poruncilor pe care Dumnezeu le-a dat.

27 Prin urmare, oamenii sunt [a]liberi în trup; și le sunt date toate lucrurile care sunt de folos omului. Și ei sunt liberi să [b]aleagă libertatea și viața [c]veș- nică, prin intermediul marelui Mijlocitor a tuturor oamenilor sau să aleagă robia și moartea, potrivit robiei și puterii diavolu- lui; căci el caută ca toți oamenii să fie nenorociți la fel ca și el.

28 Și acum, fiii mei, doresc ca voi să vă uitați la marele [a]Mijlo- citor și să ascultați poruncile Lui mari; și să fiți credincioși cuvintelor Lui și să alegeți via- ța veșnică, potrivit cu voința Spiritului Lui Sfânt.

21 *c* gs Muritor, viață muritoare.
d Iacov 7:12.
23 *a* Moise 5:11.
24 *a* gs Dumnezeu, divinitat
c gs Muritor, viață muritoare.
d Moise 5:10. gs Bucurie; Om, oameni.
26 *a* gs Mesia
27 *a* Gal. 5:1; Moise 6:56.
b gs Libertatea de a alege.
c gs Viață veșnică.
28 *a* gs Mijlocitor.
29 *a* Rom. 6:16–18; Alma

cuvinte către voi toți, fiii mei, în ultimele mele zile de încerca- re; și am ales partea cea bună, conform cuvintelor profetului. Și eu nu am nici un alt scop, decât bunăstarea nepieritoare a sufletelor voastre. Amin.

CAPITOLUL 3

Iosif, în Egipt, i-a văzut pe nefiți într-o viziune — El a profețit despre Joseph Smith, văzătorul zilelor din urmă; despre Moise, cel care va elibera Israelul, precum și despre apariția Cărții lui Mormon. Circa 588 – 570 î.H.

Și acum îți vorbesc ție, Iosif, [a]ultimul meu născut. Tu ai fost născut în pustiul suferințelor mele; da, în zilele întristării mele cele mai mari te-a purtat mama ta pe tine.

2 Și fie ca Domnul să sfințească și pentru tine această [a]țară, care este o țară foarte de preț pentru moștenirea ta și moștenirea să- mânței tale împreună cu frații

4 Căci iată, ești rodul coapselor mele; iar eu sunt un urmaș al lui [a]Iosif, cel care a fost luat [b]rob în Egipt. Și mari au fost legămintele pe care Domnul le-a făcut cu Iosif.

5 Prin urmare, Iosif într-adevăr a [a]văzut ziua noastră. Și a căpătat o făgăduință de la Domnul, precum că Domnul Dumnezeu va crește din rodul coapselor lui o [b]ramură [c]dreaptă pentru casa lui Israel; nu [d]Mesia, ci o ramură care trebuia totuși să fie ruptă, pentru ca să fie pomenită în legămintele Domnului, precum că Mesia va trebui să se arate lor în zilele din urmă, în spiritul puterii, pentru scoaterea lor din [e]întunecime la lumină — da, afară din întunecimea ascunsă și afară din robie la libertate.

6 Căci Iosif într-adevăr a măr- turisit, zicând: Domnul Dumne- zeul meu va ridica un văzător, care va fi un [a] vizionar ales pentru rodul [b]coapselor mele.

7 Da, Iosif într-adevăr a spus: Așa spune Domnu

3 1 *a* 1 Ne. 18:7.
2 *a* 1 Ne. 2:20.
gs Pământul făgăduinței.
3 *a* 2 Ne. 9:53.
4 *a* Gen. 39:1–2; 45:4; 49:22–26; 1 Ne. 5:14–16
b Gen. 37:29–36.
5 *a* jst Gen. 50:24–38; 2 Ne. 4:1–2.
b Gen. 49:22–26; 1 Ne. 15:12; 19:24.
gs Via Domnului.
c Iacov 2:25.
D&L 3:16–20.
e Isa. 42:16.
6 *a* 3 Ne. 21:8–11; Morm. 8:16.
gs Văzător

cunoașterea legămintelor pe care Eu le-am făcut cu strămoșii tăi.

8 Și Eu îi voi da poruncă să nu facă [a]nici un fel de altă lucrare, decât aceea pe care i-o voi po- runci Eu. Și îl voi face mare în ochii Mei; căci el va face lucrarea Mea.

9 Iar el va fi mare, la fel ca și [a]Moise, pe care Eu am spus că-l voi ridica printre voi, pentru ca să [b]elibereze poporul Meu, o, casă a lui Israel.

10 Iar pe Moise îl voi ridica pentru ca să salveze poporul tău din țara Egiptului.

11 Dar din rodul coapselor tale voi ridica un văzător; și lui îi voi da [a] puterea să dezvăluie cuvântul Meu către semințiа coapselor tale — și nu numai să dezvaluie cuvântul Meu, a spus Domnul, ci să-i și convingă de cuvântul Meu, care va fi fost deja propovăduit printre ei.

12 Prin urmare, rodul coap- selor tale va [a] scrie; și rodul coapselor lui [b]Iuda va [c]scrie; iar ceea ce va fi cunoașterea legămintelor Mele, a spus Domnul.

13 Și din slăbiciune el va fi făcut tare în ziua în care lucrarea Mea va începe printre toate popoarele Mele, pentru restaurarea ta, o, casă a lui Israel, a spus Domnul.

14 Și în felul acesta a profețit Iosif, zicând: Iată pe acel văză- tor îl va binecuvânta Domnul; iar cei care caută să- distrugă vor fi făcuți de rușine; căci această făgăduință, pe care am căpătat-o de la Domnul despre rodul coapselor mele, va fi împlinită. Iată sunt sigur de îndeplinirea acestei făgăduințe.

15 Iar [a]numele lui va fi chemat după mine; și va fi după [b]nume- le tatălui său. Iar el va semăna cu mine; căci lucrul pe care Domnul îl va îndeplini cu mâna lui, prin puterea Domnului, va aduce salvarea poporului meu.

16 Da, așa a profețit Iosif: Eu sunt sigur de acest lucru, tot așa cum sunt sigur de făgăduința lui Moise; căci Domnul a spus către mine: Eu voi [a]păstra

8 *a* D&L 24:7, 9.
9 *a* Moise 1:41.
b Ex. 3:7–10; 1 Ne. 17:23–29.
c gs Biblie.
d Ezec. 37:15–20; 1 Ne. 13:38–41; 2 Ne. 29:8; 33:10–11.
2 Ne. 30:5; Morm. 7:1, 5, 9–10.
15 *a* D&L 18:8.
b JS—I 1:3

cu degetul propriei Mele mâini; și Eu voi face un [b] vorbitor pentru el.

18 Și Domnul, de asemenea, a spus către mine: Eu voi ridica pe unul din rodul coapselor tale; și îi voi da un vorbitor. Și Eu, iată, îl voi face să scrie scrierea rodului coapselor tale pentru rodul coapselor tale; iar vorbitorul coapselor tale va proclama aceasta.

19 Iar cuvintele pe care acesta le va scrie vor fi cuvintele pe care Eu le socotesc potrivite în înțelepciunea Mea ca să fie propovăduite celor din [a] rodul coapselor tale. Și va fi ca și cum rodul coapselor tale a strigat către ei [b] din țărână; căci Eu cunosc credința lor.

20 Iar ei vor [a] striga din țărână; da, chiar pocăință pentru frații lor, chiar și după ce multe generații vor fi trecut peste ei. Și se va întâmpla că strigătul lor va răsuna după simplitatea cuvintelor lor.

21 Datorită credinței lor, [a] cu- vintele lor vor ieși din gura Mea către frații tăi [illegible] căci semința ta nu va fi distrusă, căci ei vor asculta de cuvintele cărții.

24 Iar unul puternic se va ridica printre ei care va face mult bine, atât în vorbă, cât și în faptă, fiind o unealtă în mâinile lui Dumnezeu, cu credință mare, ca să facă lucrări minunate și să facă acel lucru care este măreț în ochii lui Dumnezeu și să înfăptuiască o mare restaurare pentru casa lui Israel și pentru semința fraților tăi.

25 Și acum binecuvântat ești tu Iosif. Iată, ești mic; prin urmare, să asculți de cuvântul fratelui tău Nefi, și atunci se va ~~întâmpla cu tine chiar~~ după cuvintele pe care le am spus. Adu-ți aminte de cuvintele tată- lui tău muribund. Amin.

CAPITOLUL 4

Lehi îi sfătuiește și- binecuvân- tează pe urmași săi — El moare și este îngropat — Nefi preaslăvește bunătatea lui Dumnezeu — Nefi își pune încrederea în Domnul pen tru totdeauna. Circa 588

17 *b* Ex. 4:16.
19 *a* D&L 28:8.
b Isa. Morm. 9:30; Moro. 10:27.
21 *a* 2 Ne. 29:2.
22 *a* 2 Ne. 3:5.
4 1 *a* Gen. 39:1–2.
2 *a* 2 Ne. 3:5.

noi și generațiile noastre vii- toare; iar acestea sunt scrise pe plăcile de aramă.

3 Prin urmare, după ce tatăl meu a terminat să vorbească de- spre profețiile lui Iosif, a chemat pe copiii lui Laman, fii și [a]fiicele lui și le-a spus: Iată, fii mei și fiicele mele, voi care sunteți fii și fiicele primului meu năs- cut, doresc ca voi să ascultați cuvintele mele.

4 Căci Domnul Dumnezeu a spus că: [a]În măsura în care veți ține poruncile Mele, voi veți prospera în țară; și în măsura în care nu veți ține poruncile Mele, veți fi alungați din prezența Mea.

5 Dar iată, fii și fiicele mele, nu mă pot coborî în mormânt, decât dacă las o [a]binecuvântare pentru voi; căci iată, știu că, dacă sunteți crescuți pe [b]calea pe care trebuie să mergeți, voi nu vă veți îndepărta de aceasta.

6 Prin urmare, dacă sunteți blestemați, iată, las binecuvânta- rea mea pentru ca blestemul să fie luat de la voi, iar răspunde- el a făcut ca fiii și fiicele lui Lemuel să fie aduși în fața lui.

9 Și le-a vorbit acestora, zicând: Iată, fii și fiicele mele, care sunteți fii și fiicele celui de-al doilea fiu al meu; iată, vă las vouă aceeași binecuvântare pe care am lăsat-o fiilor și fiicelor lui Laman; prin urmare, nu veți fi distruși în întregime; dar până la urmă semința voastră va fi binecuvântată.

10 Și s-a întâmplat că, atunci când tatăl meu a terminat de vorbit către ei, iată, el a vorbit către fiii lui [a]Ismael, da, și chiar către întreaga sa casă.

11 Și după ce a terminat de vor- bit către ei, a vorbit către Sam, zicând: Binecuvântat ești tu și semința ta; căci tu vei moșteni țara la fel ca și fratele tău, Nefi. Iar semința ta va fi numărată laolaltă cu semința lui; iar tu vei fi chiar la fel ca fratele tău, iar semința ta va fi asemănă- toare cu semința lui; iar tu vei fi binecuvântat în toate zilele tale.

12 Și s-a întâmplat că

3 *a* gs Primul născut.
4 *a* 2 Ne. 1:9.
5 *a* gs Binecuvântări patriarhale.
6 *a* D&L 68:25–29.
7 *a* 2 Ne. 30:3–6; D&L 3:17–
Iacov 3:5–9; Hel. 15:12–13.
10 *a* 1 Ne. 7:6.

14 Căci eu, Nefi, am fost forțat să le vorbesc după cuvântul Lui; căci le-am spus multe lu- cruri, la fel ca și tatăl meu înain- te de a muri; multe din cele ce le-am spus fiind scrise pe [a]cele- lalte plăci ale mele; pentru că o parte cu mai multă istorie este scrisă de mine pe alte plăci.

15 Iar pe [a]acestea scriu lucru- rile sufletului meu, și multe dintre scripturile care sunt gra- vate pe plăcile de aramă. Căci sufletul meu se desfată în scripturi, iar inima mea le [b]cân- tărește și le scrie pentru [c]învă- țătura și folosul copiilor mei.

16 Iată, [a]sufletul meu se desfată în lucrurile Domnului; iar [b]ini- ma mea cântărește tot timpul lucrurile pe care le-am văzut și le-am auzit.

17 Cu toate acestea, în ciuda [a]bunătății mari a Domnului, care mi-a arătat lucrările Lui cele mari și minunate, inima mea exclamă: O, ce om [b]ticălos sunt! Da, inima mea se întris- tează din cauza trupului meu; sufletul meu jelește din cauza nedreptăților mele.

20 Dumnezeul meu a fost sprijinul meu; El m-a condus prin suferințele din pustiu; și El m-a apărat pe apele de mare adâncime.

21 El m-a umplut pe mine cu [a]iubirea Lui, chiar până la mis- tuirea totală a trupului meu.

22 El i-a făcut de rușine pe [a]dușmanii me făcându-i să se cutremure în fața mea.

23 Iată, El a auzit strigătul meu în timpul zilei și mi-a dat cunoaștere prin [a]viziuni în tim- pul nopții.

24 Și în timpul zilei mi-am întă- rit curajul în [a]rugăciuni puter- nice către El; da, glasul l-am trimis către înălțimi; și îngeri au pogorât și mi-au slujit.

25 Iar pe aripile Spiritului Său trupul meu a fost [a]purtat pe munți foarte înalți. Iar ochii mei au văzut lucruri mari, da chiar prea mari pentru un om; prin urmare, m s-a poruncit să nu le scriu.

26 Și atunci, o, dacă am văzut lucruri atât de

14 *a* 1 Ne. 1:16–17; 9:4.
15 *a* 1 Ne. 6:4–6.
b gs (a) Cugeta; Scriptur i
b gs Inimă.
17 *a* 2 Ne. 9:10; D&L 86:11.
b Rom.
22 *a* 1 Ne. 17:52.
23 *a* gs Viziune.
24 *a* Iac. 5:16; 1 Ne. 2:16.
25 *a* 1 Ne. 11:1; Moise 1:1–2.
26 *a* Ps. 43:5.

de ce să dau cale liberă [b]ispite- lor, pentru ca cel rău să capete un loc în inima mea, ca să-mi distrugă [c]pacea și să-mi răneas- că sufletul? De ce sunt mânios din cauza dușmanilor mei?

28 Trezește-te, sufletul meu! Nu te mai vești în păcat. Bucu- ră-te, o, inima mea și nu mai face loc [a]dușmanului sufletului meu.

29 Nu te mai mânia din cauza dușmanilor mei. Nu-mi mai slăbi puterea din cauza suferin- țelor mele.

30 Bucură-te, o, inima mea și imploră-L pe Domnul și spune: O, Doamne, eu Te voi preamări pe Tine în vecii vecilor; da, su- fletul meu se va bucura datorită fiie, Dumnezeul meu și [a]stânca salvării mele.

31 O, Doamne, vrei să -mi mântuiești sufletul? Vrei să mă salvezi din mâna dușmanilor mei? Vrei să mă faci să mă cu- tremur la apariția [a]păcatului?

32 Fie ca porțile iadului să fie închise pentru totdeauna în fața mea, căci [a]inima mea este frântă, iar spiritul meu este manilor mei! Vrei să faci calea dreaptă înaintea mea! Vrei să nu pui o piedică în drumul meu — ci să cureți drumul în fața mea și să nu ridici opreliști în calea mea, ci în calea dușmanilor mei.

34 O, Doamne, m-am încrezut în Tine și mă voi [a]încrede în Tine întotdeauna. Nu îmi voi [b]pune încrederea în brațul omului, căci eu știu că blestemat este acela care își pune [c]încrederea în brațul omului. Da, blestemat este acela care își pune încre- derea în om sau face din om brațul său.

35 Da, știu că Dumnezeu va da cu [a]generozitate celui care cere. Da, Dumnezeul meu îmi va da, dacă nu voi [b]cere [c]greșit; de aceea, îmi voi ridica glasul către Tine; da, Te voi implora pe Tine, Dumnezeul meu, [d]stânca dreptății mele. Iată, glasul meu se va ridica întotdeauna către Tine, stânca mea și Dumnezeul meu cel Veșnic. Amin.

CAPITOLUL

27 *b* gs Ispită, (a) ispiti.
c gs Pace.
28 *a* gs Diavol.
30 *a* 1 Cor. 3:11. gs Stâncă
32 *a* gs Inimă frântă.
b gs (a) Merge, (a) merge cu Dumneze
Morm. 3:9; 4:8.
35 *a* Iac. 1:5.
b gs Rugăciune.
c Hel. 10:5.
d Deut. 32:4.

L-am implorat mult pe Domnul Dumnezeul meu din cauza [a]mâniei fraților mei.

2 Dar iată, mânia lor a crescut împotriva mea într-atât, încât ei au căutat să-mi ia viața.

3 Da, ei s-au plâns împotriva mea, zicând: Fratele nostru mai mic caută să [a]domnească asupra noastră; și noi am avut multe încercări din cauza lui; prin ur- mare, să-l ucidem, pentru ca să nu mai suferim din cauza vor- belor lui. Căci iată, nu-l vrem să domnească asupra noastră; căci este dreptul nostru, ca frați mai vârstnici, să domnim asupra acestui popor.

4 Acum, nu scriu pe aceste plăci toate cuvintele cu care au cârtit împotriva mea. Dar este destul pentru mine să spun că au căutat să-mi ia viața.

5 Și s-a întâmplat că Domnul m-a [a]avertizat că eu, [b]Nefi, trebuia să mă despart de ei și să fug în pustiu, împreună cu toți cei care voiau să vină cu mine.

6 Și s-a întâmplat că am plecat în pustiu, așa cum ne-a poruncit Domnul, și am călătorit în pustiu timp de multe zile, până ce am ajuns în [a]ținutul pe care l-am numit Țara Promisiunii; și am ajuns în locul unde ne-am așezat corturile.

7 Și ne-am luat corturile și orice alte lucruri am putut și am călătorit în pustiu timp de multe zile. Și după ce am călătorit timp de multe zile, ne-am insta- lat corturile.

8 Iar oamenii mei au dorit ca noi să numim acel loc [a]Nefi; prin urmare, noi l-am numit Nefi.

9 Și toți cei care erau cu mine s-au înțeles să se numească [a]poporul lui Nefi.

10 Și am avut grijă să păstrăm judecățile și legile și poruncile Domnului în toate lucrurile, după [a]legea lui Moise.

11 Și Domnul a fost cu noi; și am prosperat foarte mult; căci noi am semănat semințe și am cules din nou din abundență. Și am început să creștem turme și cirezi și animale de tot felul.

12 Iar eu, Nefi, adusesem, de asemenea, cronicile care erau gravate pe [a]plăcile de aramă, precum și [b]globul

5 1 *a* 2 Ne. 4:13–14.
3 *a* 1 Ne. 16:37–38; Mosia 10:14–15.
5 *a* gs Inspirație, a
b gs (a) Avertiza, avertizare.
8 *a* Omni 1:12, 27; Mosia 9:1–4; 28:1.
9 *a* Iacov 1:13–14.
10 *a* 2 Ne. 11:4. gs Legea lui
gs Plăci.
b Mosia 1:16.
c 1 Ne. 16:10, 16, 26; 18:12, 21; Alma 37:38–47; D&L 17:1

poporul care acum era numit [b]Lamanit ar năvăli peste noi să ne distrugă; căci eu cunoșteam ura lor față de mine și de copiii mei și de cei care se numeau poporul meu.

15 Și eu am învățat pe poporul meu să construiască clădiri și să facă tot felul de lucrări în lemn și [a]fier și cupru și aramă și oțel și aur și argint și metale prețioase, care erau din abundență.

16 Și eu, Nefi, am construit un [a]templu; și l-am construit după felul [b] templului lui Solomon, numai că el nu era construit cu așa de multe lucruri [c]prețioase; căci acestea nu puteau fi găsite în țară, prin urmare, nu putea fi construit la fel ca templul lui Solomon. Dar felul construcției era la fel ca acela al templului lui Solomon; iar lucrătura lui era deosebit de frumoasă.

17 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am făcut poporul meu să fie [a]harnic și să lucreze cu mâinile lor.

18 Și s-a întâmplat că eu, [b]învățătorul lor. Prin urmare, am fost conducătorul și învățătorul lor după poruncile Dom- nului până când ei au căutat să-mi ia viața.

20 Prin urmare cuvântul Domnului a fost împlinit, care a vorbit către mine zicând că: În măsura în care [a]nu vor asculta cuvintele tale, ei vor fi [b]alungați din prezența Domnu- lui. Și iată, ei au fost alungați din prezența Lui.

21 Și El a făcut ca [a]blestemele să vină asupra lor, da, chiar un blestem dureros, din cauza nedreptății lor Căci iată, și-au împietrit inimile împotriva Lui așa încât s-au făcut precum cremenea; prin urmare, așa cum ei erau albi și deosebit de blonzi și [b]plăcuți, Domnul Dumnezeu a făcut ca [c]pielea lor să fie neagră la culoare pentru ca să nu fie o ispită pentru poporul meu.

22 Și astfel spune Domnul Dumnezeu: Eu voi face ca ei să fie [a]respingători pentru

14 *b* gs Lamaniți.
15 *a* Eter 10:23.
16 *a* gs Templu, casa Domnului
i.
b 1 Regi 6;
D&L 42:42.
18 *a* Iacov 1:9, 11.
19 *a* 1 Ne. 2:22.
b gs Învăța, învățător.
b 4 Ne. 1:10.
c 2 Ne. 26:33; 3 Ne. 2:14–16.
22 *a* 1 Ne. 12:23.
23 *a* gs Căsătorie

un popor [a]leneș, plin de răutate și șiretenie, iar ei căutau prin pustiu animale de pradă.

25 Iar Domnul Dumnezeu mi-a spus: Ei vor fi o pacoste pentru seminția ta, să-i ațâțe să-și aducă aminte de Mine; și în măsura în care nu-și vor aduce aminte de Mine și nu vor asculta de cuvintele Mele, ei îi vor chinui chiar până la distrugere.

26 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am [a]uns pe Iacov și Iosif, pentru ca ei să fie preoți și învățători peste țara poporului meu.

27 Și s-a întâmplat că noi am trăit în fericire.

28 Și treizeci de ani trecuseră de când am plecat din Ierusalim.

29 Iar eu, Nefi, am păstrat cro- nicile despre poporul meu până acum, pe plăcile pe care le-am făcut.

30 Și s-a întâmplat că Domnul Dumnezeu mi-a spus: Fă [a]alte plăci; și vei grava multe lucruri pe ele, care sunt bune în ochii Mei, pentru binele poporului tău.

31 Prin urmare, eu, Nefi, să cunoască partea mai deose- bită a istoriei poporului meu, atunci trebuie să cerceteze celelalte plăci ale mele.

34 Și este destul pentru mine să spun că trecuseră patruzeci de ani și noi deja avusesem răz- boaie și conflicte cu frații noștri.

CAPITOLUL 6

Iacov povestește istoria iudeilor: robia în Babilon și reîntoarcerea; slujirea și răstignirea Celui Sfânt a lui Israel; ajutorul primit de la neamuri; și restaurarea iudeilor în zilele din urmă, când ei vor crede în Mesia. Circa 559 – 545 î.H.

Cuvintele lui Iacov fratele lui Nefi, pe care le-a vorbit către poporul lui Nefi:

2 Iată, frații mei preaiubiți, eu, Iacov, fiind chemat de către Dumnezeu și rânduit după felul ordinului Său Sfânt, și fiind uns de către fratele meu Nefi, către care priviți ca la un [a]rege sau un protector și de care depindeți pentru siguranța voastră, iată, voi știți că v-am vorbit foarte multe lucruri.

3 Cu toate acestea, vă

24 *a* gs Leneș, lenevie

Mosia 23:17.

30 *a* 1 Ne. 19:1–6

31 *a* gs Plăci.

6 2 *a* Iacov 1:9, 11.

4 Și acum, iată, vă voi vorbi despre lucrurile care sunt și care vor veni; prin urmare, vă voi citi cuvintele lui [a]Isaia. Și acestea sunt cuvintele pe care fratele meu a dorit ca eu să le grăiesc către voi. Și vă vorbesc de dra- gul vostru, pentru ca voi să învățați și să slăviți numele Dumnezeului vostru.

5 Și acum, cuvintele pe care o să le citesc sunt cuvintele pe care Isaia le-a vorbit despre toată casa lui Israel; prin urmare, ele se potrivesc vouă, căci sunteți din casa lui Israel. Și sunt mul- te lucruri care au fost spuse de Isaia, care pot fi potrivite vouă, pentru că sunteți din casa lui Israel.

6 Și acum, acestea sunt cuvin- tele: [a]Așa spune Domnul Dum- nezeu: Iată, Eu Îmi voi ridica mâna către neamuri și voi înălța [b]steagul Meu către popor; iar ei îi vor strânge pe fiii tăi în brațe, iar fiicele tale vor fi purtate pe umeri.

7 Și regii vor fi părinții tăi adoptivi și reginele lor vor fi mamele tale

8 Și acum eu, Iacov, voi glăsui întrucâtva despre aceste cuvin- te. Căci iată, Domnul mi-a arătat că acei care erau la [a]Ierusalim, de unde noi am venit, au fost uciși și [b]luați robi.

9 Cu toate acestea Domnul mi-a arătat că e trebuia iarăși să se [a] întoarcă. Și El, de ase menea, mi-a arătat că Domnul Dumnezeu, Ce Sfânt al lui Israel, va trebui să apară în fața lor în trup; iar după ce El va apărea, ei Îl vor chinui și-L vor [b]răstigni după cuvintele înge- rului care le-a vorbit către mine.

10 Și după ce ei și-au împietrit inimile și s-au încăpățânat îm- potriva Celui Sfânt al lui Israel, iată, [a]judecățile Celui Sfânt al lui Israel vor veni asupra lor. Și va veni ziua aceea când ei vor fi loviți și chinuiți.

11 Prin urmare, după ce vor fi mânați de colo-colo căci așa a spus îngerul mulți vor fi pedep- siți în trup, dar nu vor fi lăsați să piară, datorită rugăciunilor celor credincioși; vor fi împrăș tiați și loviți și urâți; cu

4 *a* 3 Ne. 23:1.
6 *a* Isa. 49:22–23.
b gs Steag.
7 *a* Moise 1:6; D&L 133:45.
8 *a* Est. 2:6; 1 Ne. 7:13;
b 2 Regi 24:10–16; 25:1–12. gs Israel—Împrăștierea Israelului.
9 *a* 1 Ne. 10:3.
b 1 Ne. 19:10
gs Răstignire.
10 *a* Mat. 27:24–25.
11 *a* 1 Ne. 22:11–12; 2 Ne. 9:2.
b Osea 3:5

a scris; căci, iată, dacă va fi ca ei să se pocăiască și să nu lupte împotriva Sionului și să nu se unească cu acea biserică mare și [b]odioasă, atunci ei vor fi sal- vați; căci Domnul Dumnezeu va îndeplini [c]legămintele pe care le-a făcut cu copiii Săi; și în acest scop a scris profetul aceste lucruri.

13 Prin urmare, cei care luptă împotriva Sionului și a poporu- lui de legământ al Domnului vor linge țărâna de pe picioarele lor; iar poporul Domnului nu va fi [a]rușinat. Căci oamenii Dom- nului sunt cei care Îl [b]așteaptă pe El; căci ei încă mai așteaptă venirea lui Mesia.

14 Și iată, după cuvintele pro- fetului, Mesia va veni iarăși pen- tru a [a]doua oară ca să-i salveze; prin urmare, El li se va [b]arăta în putere și slavă mare pentru [c] distrugerea dușmanilor lor, atunci când ziua aceea va veni, când ei vor crede în El; și El nu va distruge pe nici unul care va crede în El.

16 [a] Căci poate prada să fie luată de la cel puternic, iar robul de [b]drept eliberat?

17 Dar așa spune Domnul: Chiar și [a]robi celor puternici vor fi luați, iar prada celor groaznici va fi eliberată; căci Dumnezeul [b] ce Puternic va [c]elibera poporul Său de legă- mânt. Căci așa spune Domnul: Eu Mă voi lupta cu cei care se luptă cu tine —

18 Iar pe cei care te asupresc îi voi hrăni cu propria lor carne; și ei se vor îmbăta cu propriul lor sânge ca și cu un vin dulce; și toți muritorii vor ști că Eu, Domnul, sunt Salvatorul tău și [a]Mântuitorul tău, [b]Cel Puternic al lui Iacov.

CAPITOLUL 7

Isaia vorbește într-un fel mesianic

— Mesia va avea limba celor învă- ți — El va întoarce

12 *b* gs Diavol—Biserica diavolului.
c gs Legământul avraamic.
13 *a* 3 Ne. 22:4.
b Isa. 40:31; 2 Ne. 3:5.
c 1 Ne. 22:13–14.
15 *a* 2 Ne. 10:16; 28:15; 3 Ne. 16:8.
gs Ultimele zile, zilele din urmă.
b Iacov 6:3.
16 *a* gs Legământ al Domnului așa cum se menționează în v. 17.
17 *a* 1 Ne. 21:25.
b gs Iehova.
c 2 Regi

te-am dat sau căruia dintre creditorii mei te-am vândut Eu pe tine? Da, cui te-am vândut? Iată, din cauza nedreptăților voastre voi v-ați [a]vândut pe voi înșivă și din cauza nelegiuirilor voastre, mama voastră este izgonită.

2 Prin urmare, atunci când Eu am venit, nu era nici un om; atunci când Eu am [a]chemat, nu era nimeni care să răspundă. O, casă a lui Israel, este mâna Mea scurtată în așa fel încât nu poate mântui, ori nu am nici o putere ca să izbăvesc? Iată, la comanda Mea usuc [b]marea, Eu transform [c]râurile lor într-un pustiu și fac ca [d]peștii lor să pută pentru că apele sunt uscate, iar ei mor de sete.

3 Eu îmbrac cerurile cu [a]întuneric și le acopăr cu un [b]veșmânt de doliu.

4 Domnul Dumnezeu Mi-a dat [a]limba celui învățat pentru ca să știu să vorbesc la timpul potrivit către tine, o, casă a lui Israel. Atunci când ești obosită, El veghează dimineață după dimineață. Și El Îmi trezește urechea ca să asculte ca cel învățat.

5 Domnul Dumnezeu Mi-a [a]deschis urechea, și Eu nu M-am răzvrătit, nici nu M-am dat înapoi.

6 Am dat [a]spatele Meu celor ce Mă loveau și obrajii Mei celor ce smulgeau părul; nu M-am ascuns fața de la rușine și scuipături.

7 Căci Domnul Dumnezeu Mă va ajuta, de aceea nu voi fi făcut de rușine. De aceea, Mi-am făcut fața ca o cremene și știu că nu voi fi umilit.

8 Și Domnul este aproape și Mă îndreptățește. Cine se va întrece cu Mine? Să stăm împreună. Cine este potrivnicul Meu? Lăsați-l să vină lângă Mine, iar Eu îl voi lovi cu tăria gurii Mele.

9 Căci Domnul Dumnezeu Mă va ajuta. Și iată, toți cei care Mă vor [a]condamna vor îmbătrâni ca o haină, iar moliile o vor mânca.

10 Cine dintre voi se teme de Domnul, se supune [a]glasului slujitorului Său, merge în întuneric și nu are nici o lumină?

11 Priviți, voi toți ce care faceți focuri, care vă călăuziți după scântei, mergeți în lumina focului [a]vostru și în scânteile pe care le-ați făcut. Aceasta veți căpăta din mâna Mea — veți zace pe jos în suferință.

CAPITOLUL

7 1 *a* gs Apostazie.
2 *a* Prov. 1:24–25; Isa. [illegible]
D&L 133:68–69.
c Ios. 3:15–16.
d Ex. 7:21.
3 *a* Ex. 10:21.
b Apoc. 6:12.
4 *a* Luca 2:46–
5 *a* D&L 58:1.
6 *a* Mat. 27:26; 2 Ne. 9:5.
9 *a* Rom.

către [a] piatra din care sunteți făcuți și în groapa din care ați fost săpați.

2 Priviți la Avraam, [a] tatăl vostru, și la [b]Sara, cea care v-a purtat; căci pe el singur l-am chemat și l-am binecuvântat.

3 Căci Domnul va alina [a]Sio- nul, El va alina toate locurile lui părăsite; și El va face [b]pustiul lui ca Edenul, iar deșertul lui ca grădina Domnului. Bucurie și veselie se vor afla acolo, mulțu- miri și sunete melodioase.

4 Ascultați-Mă pe Mine, po- porul Meu, și îndreptați-vă urechea către Mine, o, neamul Meu; căci o [a]lege va porni de la Mine, iar Eu voi face judecata Mea să fie [b]lumina poporului.

5 Dreptatea Mea este aproape; [a]Salvarea Mea a mers mai de- parte, iar brațul Meu îi va judeca pe oameni. [b] Insulele Mă vor aștepta și în brațul Meu își vor pune nădejdea.

6 Ridicați-vă ochii către [a]ceruri și priviți la pământul de dede- subt; căci cerurile vor [b]dispărea ca un fum, iar pământul

cunoașteți dreptatea, popor în inima căruia am scris legea Mea, nu vă [a]temeți de ocara oameni- lor, nici de mânia lor.

8 Căci moliile îi vor mânca așa ca pe un veșmânt, iar viermii îi vor mânca așa ca pe lână. Dar dreptatea Mea va fi veșnică, iar Salvarea Mea, din generație în generație.

9 Treziți-vă, treziți-vă! Îmbra- că-ți [a]puterea, o braț al Dom- nului; trezește-te ca în zilele din vechime. Nu ești Tu acela care l-ai tăiat pe Rahav ș l-ai rănit pe balaur?

10 Nu ești Tu acela care ai uscat marea, apele cu mare adâncime; care ai făcut adâncimile mării să fie o [a]cale pentru ca cei răs- cumpărați să treacă prin ea?

11 De aceea, cei [a]mântuiți ai Domnului se vor reîntoarce și vor veni [b]cântând către Sion; iar pe capul lor va fi bucurie și sfințenie nepieritoare; și ei vor avea bucurie și veselie; tristețea și [c]jalea vor fugi de ei.

12 [a]Eu sunt Acela; da, Eu sunt

8 1 *a* gs Stâncă.
2 *a* Gen. 17:1–8; D&L 132:49.
b Gen. 24:36.
3 *a* gs Sion.
b Isa. 35:1–2, 6–7.
4 *a* sau o învățătură, doctrină. Isa. lui Hristos.
5 *a* gs Salvare.
b 2 Ne. 10:20.
6 *a* 2 Pet. 3:10.
b ebr A fi dispersat. Ps. 102:25–27.
c ebr Se va
10 *a* Isa. 35:8.
11 *a* gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
b Isa. 35:10.
c Apoc. 21:4.
12 *a* D&L 133:47;

și a pus temeliile pământului, și să te temi fără oprire în fiecare zi din cauza furiei celui care te subjugă, ca și cum acesta ar fi gata să distrugă? Și unde este furia asupritorului?

14 Robul exilat se grăbește pentru ca să poată fi dezlegat și să nu moară în groapă sau să-și piardă pâinea.

15 Dar Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, ale cărui [a]valuri au gemut; Domnul oștirilor este numele Meu.

16 Și Mi-am pus cuvintele în gura ta și te-am acoperit în umbra mâinii Mele pentru ca să pot așeza cerurile, să pun temeliile pământului și să vorbesc către Sion: Iată, tu ești [a]poporul Meu.

17 Trezește-te, trezește-te, ridică-te, o, Ierusalim, care ai băut din mâna Domnului [a]paharul [b] mâniei Sale — tu ai băut din paharul fricii până la ultima picătură —

18 Și nimeni ca să-l călăuzească dintre toți fiii pe care el i-a crescut; nici unul nu l-a luat de mână dintre toți fiii pe

15 *a* 1 Ne. 4:2.
16 *a* 2 Ne. 3:9; 29:14.
17 *a* Isa. 29:9; Ier. 25:15.
b Luca 21:24.

batic într-o plasă, ei sunt plini de furia Domnului, de mustrarea Dumnezeului tău.

21 De aceea, ascultă acum aceasta, tu cel în suferință și [a]beat, dar nu de vin:

22 Astfel spune Domnul tău, Domnul și Dumnezeul tău care a [a]pledat cauza poporului Său; iată, Eu am luat din mâna ta paharul fricii, drojdia paharului furiei Mele; tu n-o vei mai bea din nou.

23 Dar [a]Eu îl voi pune în mâna acelora care te lovesc pe tine; care au spus sufletului tău: Apleacă-te pentru ca noi să putem să trecem peste tine — iar tu ți-ai pus trupul jos pentru ca ei să calce peste tine.

24 [a]Trezește-te, trezește-te, îmbracă-ți [b]tăria, o [c]Sion; înveșmântează-te cu veșmintele tale frumoase, o, Ierusalim, Oraș Sfânt; căci de-acum încolo [d]nu vor mai veni la tine cei netăiați împrejur și cei necurați.

25 Scuturătă-te de țărână [a]ridică-te, așază-te, o Ierusalim; dezlegă-te de [b]legăturile din jurul gâtului tău, O tu fiică

22 *a* Ier. 50:34.
23 *a* Zah. 12:9.
24 *a* Isa. 52:1–2
25 *a* i.e. ridică-te din țărână și așează-te cu demnitate, fiind mântuit până la urmă.
b D&L 113:9–10.

mormânt, și spiritele lor din iad și din Paradis — Ei vor fi judecați — Ispășirea salvează de la moarte, de la iad, de la diavol și de la chin fără de sfârșit — Cei drepți vor fi salvați în Împărăția lui Dumne- zeu — Pedepsele pentru păcate sunt hotărâte — Cel Sfânt al lui Israel este păzitorul porții. Circa 559 – 545 î.H.

Și acum, frații mei preaiubiți, am citit aceste lucruri pentru ca voi să cunoașteți [a]legămintele Domnului pe care El le-a făcut cu toți cei din casa lui Israel —

2 Că El a vorbit către iudei prin gura profeților Săi sfinți chiar de la începuturi, din generație în generație, până când va veni acel timp când ei se vor [a]întoarce la adevărata Biserică și turmă ale lui Dumnezeu; atunci ei vor fi [b]adunați acasă, în [c]țările moștenirii lor, și se vor stabili în toate țările făgăduite lor.

3 Iată, frații mei preaiubiți, vă spun mare, știu că voi știți că trupul nostru trebuie să se degradeze și să moară; și totuși, în [a]trupu- rile noastre Îl vom vedea pe Dumnezeu.

5 Da, știu că voi cunoașteți că El se va arăta în trup celor din Ierusalim, de unde noi am venit; căci este potrivit ca aceasta să se întâmple printre ei; căci este nevoie ca Marele [a]Creator să sufere El Însuși, ca ființă, ca să devină supus omului în trup și să moară pentru [b]toți oamenii, pentru ca toți oamenii să poată deveni supușii Lui.

6 Căci, după cum moartea a trecut asupra tuturor oameni- lor pentru ca [a]planul milos al Marelui Creator să fie împlinit, e necesar să existe o putere a [b]învierii, iar învierea trebuie să vină asupra omului din cauza [c]căderii; iar căderea a venit din cauza nelegiuirii; și din cauza căderii omului, ei au fost [d]alun- gați din prezența

9 1 *a* gs Legământul avraamic.
2 *a* 2 Ne. 6:11. gs Restaurarea Evangheliei.
b gs Israel—Adunarea lui Israel.
c 2 Ne. 3 *a* jst, Ps. 24:7–10.
4 *a* Iov 19:26; Alma 11:41–45; 42:23; Hel. 14:15; Morm. 9:13.
5 *a* gs (a) Crea, creatie.
b gs Înviere.
c gs Căderea lui Adam și a Evei.
d 2 Ne. 2:5.
7 *a* gs Ispășire, (a)

trebuit să fie lăsat în pământ ca să putrezească și să se macine în țărâna-mamă, ca să nu se mai ridice niciodată.

8 O, [a]înțelepciune a lui Dum- nezeu, [b]mila și [c]harul Lui! Căci iată, dacă [d]trupul ar trebui să nu se mai ridice, atunci spiritele noastre ar trebui să se supună îngerului care a [e]căzut din pre- zența Dumnezeului Veșnic și a devenit [f] diavolul, ca să nu se mai ridice.

9 Și spiritele noastre ar trebui să devină asemănătoare lui, și noi să devenim diavoli, [a]îngeri ai unui diavol, ca să fim [b]despăr- țiți de prezența Dumnezeului nostru și să rămânem cu tatăl [c]minciunilor, în nenorocire, ca și el însuși; da, cu acea ființă care i-a [d] înșelat pe strămoșii noștri cei dintâi, care aproape s-a [e]transformat el însuși într-un [f] înger de lumină și îi stârnească pe copiii

monstru, [a]moarte și [b]iad, pe care eu îl numesc moartea trupului și, de asemenea, moartea spiri- tului.

11 Și datorită căii de [a]eliberare a Dumnezeului nostru, Cel Sfânt al lui Israel, această [b]moar- te despre care am vorbit, care este vremelnică, va elibera pe morții săi; moartea aceasta este mormântul.

12 Și această [a]moarte despre care am vorbit, care este moar- tea spirituală, va elibera pe mor- ții ei; moartea spirituală care este [b]iadul; prin urmare, moar- tea și iadul trebuie să elibereze pe morții lor, și iadul trebuie să elibereze spiritele lui înrobite, iar mormântul trebuie să elibe- reze trupurile lui înrobite, iar trupurile și [c]spiritele oamenilor vor fi [d]reunite; și aceasta este prin puterea de înviere a Celui Sfânt al lui Israel.

13 O, cât de mare este

8 *a* Iov 12:13; Avr. 3:21. gs Înțelepciune. *b* gs Milostiv, milostenie, milă. *c* gs Har. *d* D&L 93:33–34. *e* Isa. 14:12; 2 Ne. 2:17–18; Moise 4:3–4; Alma 5:25, 39. *b* Apoc. 12:7–9. *c* gs Minciună. *d* Gen. 3:1–13; Mosia 16:3; Moise 4:5–19. *e* 2 Cor. 11:14; Alma 42:6–15. *b* gs Iad.

11 *a* gs Eliberator. *b* gs Moarte fizică.

12 *a* gs Moarte spirituală. *b* D&L 76:81–85. *c* gs Spirit. *d* gs Înviere.

13 *a* gs Planul

și [d]nemuritori, iar ei sunt suflete vii, care au o [e]cunoaștere [f]desă- vârșită, la fel ca și noi, muritorii, numai dacă cunoașterea noastră va fi desăvârșită.

14 Prin urmare, vom avea o [a]cunoaștere desăvârșită despre toată [b]vina noastră și despre ne- curățenia noastră și despre [c]goliciunea noastră; iar cei drepți vor avea o cunoaștere desăvâr- șită despre bucuria și [d]drepta- tea lor, fiind [e]înveșmântați cu [f]puritate, da, chiar cu [g]mantia dreptății.

15 Și se va întâmpla că, atunci când toți oamenii vor trece de la prima moarte la viață într-atât încât să devină nemuritori, ei vor trebui să apară în fața [a]scaunului de judecată al Celui Sfânt al lui Israel; și apoi va veni [b]judecata și atunci vor tre- bui să fie judecați după sfânta judecată a lui Dumnezeu.

16 Și cu siguranță, așa cum Domnul trăiește

care sunt întinați sunt [e]diavolul și îngerii lui; și ei vor pieri în focul nepieritor pregătit pentru ei; și chinul lor este ca un [g]lac de foc și pucioasă, a cărui flacără se înalță pentru totdeauna și nu are sfârșit.

17 O, măreția și [a]dreptatea Dumnezeului nostru! Căci El îndeplinește toate cuvintele Sale, iar ele au ieșit din gura Lui și legea Lui trebuie împlinită.

18 Dar iată, cei drepți, [a]sfin- ții Celui Sfânt al lui Israel, cei care au crezut în Cel Sfânt al lui Israel, cei care au îndurat [b]crucile lumii și au disprețuit rușinea acesteia, vor [c]moșteni [d]Împărăția lui Dumnezeu, care a fost pregătită pentru ei încă [e]de la întemeierea lumii, iar bucu- ria lor va fi deplină în [f]vecii vecilor.

19 O, măreția milosteniei Dumnezeului nostru, Ce Sfânt al lui Israel! Căci El î

13 *d* gs Nemuritor, nemurire.
e D&L 130:18–19.
f gs Perfect.
14 *a* Mosia 3:25; Alma 5:18.
b gs Vină.
c Morm. 9:5.
d gs Drept, dreptate.
2 Ne. 30:9.
16 *a* 1 Regi 8:56; D&L 1:38; Moise 1:4.
b D&L 56:11.
c gs Murdărie, necurățeni
2 Ne. 28:23; D&L 63:17.
17 *a* gs Dreptate.
18 *a* gs Sfânt.
b Luca 14:27.
c D&L 45:58; 84:38.
d gs Exaltare.
e Alma 13:3.
f gs Viață veșnică.
19 *a* D&L

[b]cunoaște toate lucrurile și nu este ceva ce El să nu cunoască.

21 Iar El vine pe lume pentru ca să-i [a]salveze pe toți oamenii, dacă ei vor asculta de glasul Lui; căci iată, El suferă durerile tuturor oamenilor, da, [b]durerile fiecărei făpturi vii, atât bărbați, cât și femei și copii, care fac parte din familia lui [c]Adam.

22 Și El suferă aceasta pentru ca învierea să poată veni asupra tuturor oamenilor, pentru ca toți să poată să stea în fața Lui în ziua cea mare a judecății.

23 Iar El poruncește tuturor oamenilor să se [a]pocăiască și să fie [b]botezați în numele Lui, având credință desăvârșită în Cel Sfânt al lui Israel, căci altfel ei nu vor putea fi salvați în Împărăția lui Dumnezeu.

24 Iar dacă nu se vor pocăi și nu vor crede în [a]numele Lui și nu se vor dată, nu este nici o pedeapsă; și unde nu este nici o pedeapsă, nu este nici o condamnare; și unde nu este nici o condamna- re, mila Celui Sfânt al lui Israel pune stăpânire pe ei, datorită ispășirii; căci ei sunt eliberați prin puterea Lui.

26 Căci [a] ispășirea satisface cerințele [b]dreptății Lui asupra tuturor celor cărora nu l s-a [c]dat [d]legea, ca să fie eliberați de acel monstru îngrozitor, moarte și iad și diavolul și lacul de foc și pucioasă, care este un chin fără de sfârșit; și e sunt readuși la Dumnezeul care le-a dat [e]su- flare, care este Ce Sfânt al lui Israel.

27 Dar vai de acela căruia i-a fost dată [a] legea, da, care are toate poruncile lui Dumnezeu, la fel ca și noi, și care le calcă și care irosește zilele încercării sale, căci groaznică este starea lui!

28 O, acel [a]plan siret a

20 *b* Alma 26:35; D&L 38:2.
21 *a* gs Salvare.
b D&L 18:11; 19:18.
c gs Adam.
23 *a* gs Pocăință, (a) se pocăi.
b gs Botez, (a) boteza.
24 *a* gs Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos
gs Lege.
b Rom. 4:15; 2 Ne. 2:13; Alma 42:12–24.
gs Răspunzător, (a fi) răspunzător.
26 *a* 2 Ne. 2:10; Alma 34:15–16.
gs Ispășire, (a) ispăși.
b gs Dreptate.
c Mosia
Avr. 5:7.
27 *a* Luca 12:47–48.
28 *a* Alma 28:13.
b gs Deșertăciune, deșert.
c Luca 16:15; 2 Ne. 26:20; 28:4, 15.
d Prov. 14:6; Ier. 8:8–9;
Rom. 1:22

dau deoparte crezând că ei cu- nosc prin ei înșiși, prin urmare înțelepciunea lor este nebunie și nu este spre folosul lor. Și ei vor pieri.

29 Dar este bine să fie învățați, dacă [a]ascultă de [b]sfaturile lui Dumnezeu.

30 Dar vai de cei bogați, care sunt [a]bogați în lucrurile lumești. Căci, pentru că sunt bogați, ei îi disprețuiesc pe cei [b]săraci și îi persecută pe cei umili, iar inimile lor sunt în averile lor; prin urmare, averea lor este Dumnezeul lor. Și iată, averea lor va pieri împreună cu ei.

31 Și vai de cei surzi care nu vor [a]auzi; căci vor pieri.

32 Vai de cei orbi care nu vor vedea; căci, de asemenea, vor pieri.

33 Vai de cei cu inima împie- trită, căci cunoașterea nedrep- tăților lor îi va lovi în ziua

nă la idoli, căci diavolul tuturor diavolilor se desfată în ei.

38 Și, în sfârșit, vai de toți cei care mor în păcat; căci se vor [a] întoarce la Dumnezeu și-I vor vedea fața, dar vor rămâne în păcatele lor.

39 O, frații me preaiubiți, aduceți-vă aminte de oroarea de a încălca legile acelui Dumnezeu Sfânt, precum și oroarea de a ceda ispitelor aceluia [a]înșelător. Amintiți-vă că a umbla după [b]lucrurile pământești înseamnă [c] moarte, dar a umbla după lucrurile spirituale înseamnă [d]viață [e]veșnică.

40 O, frații me preaiubiți, deschideți-vă urechile la cuvin- tele mele. Aduceți-vă aminte de măreția Celui Sfânt a lui Israel. Nu spuneți că am glăsuit lucruri aspre împotriva voastră; căci dacă o faceți, voi veț insulta [a]adevărul; căci eu am vorbit cu- vintele Făcătorului. Eu știu că vorbele adevărului sunt

29 *a* 2 Ne. 28:26.
b Iacov 4:10.
30 *a* Luca 12:34; 1 Tim. 6:10; D&L 56:16.
b gs Săraci.
31 *a* Ezec. 33:30–33; Mat. 11:15; Minciună.
b gs Iad.
35 *a* Ex. 20:13; Mosia 13:21.
b gs Pedeapsă capitală.
36 *a* 3 Ne. 12:27–29.
gs Castitate.
b Rom. 8:6.
gs Carnal.
c gs Moarte spirituală.
d Prov. 11:19.
e gs Viață veșnică.
40 *a* gs Adevăr.
b 1 Ne. 16:2;

Lui că sunt drepte. Iată, [b]calea omului este [c]strâmtă, dar se întinde dreaptă în fața Lui, iar păzitorul [d]porții este Cel Sfânt al lui Israel; și El nu folosește acolo nici un slujitor; și nu este nici o altă cale decât prin poartă; și El nu poate fi înșelat, căci Domnul Dumnezeu este numele Lui.

42 Și oricui bate la poarta Lui, El aceluia îi va deschide; iar cei [a]înțelepți și cei învățați și cei care sunt bogați, care sunt [b]plini de ei din cauza învățăturii lor și a înțelepciunii lor și a bogăției lor — da, aceștia sunt cei pe care El îi disprețuiește; și dacă ei nu leapădă aceste lucruri și nu se consideră [c]nevrednici în fața lui Dumnezeu și nu se cufundă în adâncurile [d]umilinței, atunci El nu va deschide poarta pentru ei.

43 Dar lucrurile celor înțelepți și ale celor prudenți vor fi [a]ascunse de ei pentru totdeau- na — da, acea fericire care este pregătită

lui Israel a fost martor că eu am [b]scuturat nedreptățile voastre din sufletul meu și că stau cu strălucire în fața Lui și că mă [c]lepăd de sângele vostru.

45 O, frații mei preaiubiți, îndepărtați-vă de păcatele voas- tre scuturați [a]lanțurile aceluia care vrea să vă înlănțuie veniți la acel Dumnezeu care este [b]stânca salvării voastre.

46 Pregătiți-vă sufletele pentru acea zi glorioasă când [a]drepta- tea va fi împărțită celor drepți, chiar Ziua [b]judecății, pentru ca voi să nu vă chirciți de groază; pentru ca voi să nu vă aduceți aminte de [c]păcatul vostru îngro- zitor în perfecțiune și să trebu- iască să exclamați: Sfinte, sfinte sunt judecățile Tale, o, Doamne Dumnezeule [d]Atotputernic — dar eu îmi cunosc păcatul; am călcat legea, iar nelegiuirile sunt ale mele și diavolul a pus stăpânire pe mine, iar eu sunt o pradă a nenorocirii lu

41 *b* 2 Ne. 31:17–21; Alma 37:46; D&L 132:22, 25.
c Luca 13:24; 2 Ne. 33:9; Hel. 3:29–30.
42 *a* Mat. 11:25.
b gs Mândrie.
c 1 Cor. 3:18–21.
d gs Umil, umilință.
43 *a* 1 Cor. 2:9–16.
D&L 43:7; 137:2.
c Iacov 2:2; Mosia 2:28.
45 *a* 2 Ne. 28:22; Alma 36:18.
b gs Stâncă.
46 *a* gs

pentru că vă uitați la mine ca la un învățător, este necesar și potrivit ca eu să vă [a]învăț care sunt consecințele [b]păcatului.

49 Iată, sufletului meu îi este scârbă de păcat, iar inima mea se bucură în dreptate; iar eu voi [a]preamări numele sfânt al Dumnezeului meu.

50 Veniți, frații mei, fiecare dintre voi care este însetat, ve- niți la [a]apă; iar cel care nu are nici un ban, să vină și să cum- pere și să mănânce; da, vino și cumpără vin și lapte, fără [b]bani și fără preț.

51 Prin urmare, nu cheltuiți bani pe ceea ce nu are nici o valoare, nici [a]munca voastră pe ceea ce nu aduce satisfacții. Ascultați-mă cu sârguință și aduceți-vă aminte de cuvintele pe care le-am spus; și veniți către Cel Sfânt al lui Israel și [b] îndestulați-vă cu ceea ce nu piere și nici nu poate fi corupt și lăsați-vă sufletul să se bucure în abundență.

52 Iată, frații mei preaiubiți, aduceți-vă [a]aminte de cuvintele mă- reției Lui și a harului și [b]milostenie Lui, El ne-a făgăduit că semința noastră nu va fi distrusă cu totul, trupește, ci că E o va păstra; și în generațiile viitoare ei vor deveni o [c]ramură dreaptă a casei lui Israel.

54 Și acum, frații mei, aș dori să vă vorbesc mai mult; dar restul cuvintelor mele vi le voi spune mâine. Amin.

CAPITOLUL 10

Iudeii Îl vor răstigni pe Dumnezeul lor — Ei vor fi împrăștiați până când vor începe să creadă în El — America va fi o țară a libertății în care nu va domni nici un rege — Împăcați-vă cu Dumnezeu și căș- tigați-vă Salvarea prin harul Lui. Circa 559 – 545 î.H.

Și acum eu, Iacov, vă vorbesc iarăși vouă, frații mei preaiubiți, despre această [a]ramură dreaptă despre care v-am vorbit.

2 Căci iată, [a]făgăduielile pe ca- re le-am primit sunt făgăduieli care țin de trup; prin urmare, așa cum mi s-a arătat mie că mulți dintre copiii noștri vor

48 *a* Alma 37:32.
b gs Păcat.
49 *a* 1 Ne. 18:16.
50 *a* gs Apă.
3 Ne. 12:6.
52 *a* gs Recunoscător, recunoștință.
53 *a* gs Legământ.
b gs Milostiv
10 1*a* 1 Ne. 15:12–16; 2 Ne. 3:5; Iacov 5:43–45.
2 *a* 1 Ne. 22:8; 3 Ne. 5:21–26; 21:4, 7

3 Prin urmare, așa cum v-am spus, este necesar și potrivit ca Hristos — căci în noaptea din urmă [a] îngerul mi-a spus că acesta trebuie să fie numele Lui — să [b] vină printre iudei, printre cei care sunt cea mai păcătoasă parte a lumii; iar ei Îl [c] vor răstigni pe El — căci așa vrea Dumnezeul nostru și nu este nici o altă națiune de pe pământ care să-L [d] răstignească pe [e] Dumnezeul lor.

4 Căci dacă [a] minunile foarte mari ar fi făcute printre alte na- țiuni, acestea s-ar pocăi și ar ști că El este Dumnezeul lor.

5 Dar din cauza [a] vicleșugurilor preoțești, precum și din cauza nedreptăților, cei din Ierusalim se vor încăpățâna împotriva Lui pentru ca El să fie răstignit.

6 Prin urmare, din cauza ne- dreptăților lor, distrugere și foamete, și molimi și vărsare de sânge vor veni peste ei, iar cei

stituiți în trup, pe pământ, în țările moștenirii lor.

8 Și se va întâmpla că ei vor fi [a] adunați din îndelungata lor împrăștiere, din [b] insulele mării și din cele patru colțuri ale lu- mii; iar popoarele neamurilor vor fi mari în ochii Mei, spune Dumnezeu, [c] ducându-i pe ei în țările moștenirii lor.

9 [a] Da, regii neamurilor vor fi tați adoptivi pentru ei, iar reginele lor vor fi mame adop- tive; prin urmare, [b] făgăduințele Domnului pentru neamuri sunt mari, căci așa a spus El, și cine poate tăgădui aceasta?

10 Dar iată, această țară, a spus Dumnezeu, va fi o țară a moștenirii tale, iar [a] neamurile vor fi binecuvântate în țară.

11 Și această țară va fi o țară a [a] libertății pentru neamuri, și în această țară nu vor fi [b] regi care să se ridice împotriva nea- murilor

3 *a* 2 Ne. 25:19; Iacov 7:5; Moro. 7:22.
b gs Isus Hristos — Profeții despre nașterea și moartea lui Isus Hristos.
c 1 Ne. 11:33; 2 Ne. 10:20–22; D&L 133:8.
c 1 Ne. 22:8.
4 *a* gs Minune.
5 *a* Luca 22:2. gs Vicleșug preoțesc.
6 *a* 1 Ne. 19:13–14. gs Israel— Împrăștierea Israelului.
7 *a* gs
9 *a* Isa. 49:22–23.
b 1 Ne. 22:8–9; D&L 3:19–20.
10 *a* 2 Ne. 6:12.

Domnul, [a]Regele Cerului, voi fi regele lor și Eu voi fi o [b]lumină în vecii vecilor pentru cei care ascultă de cuvintele Mele.

15 Prin urmare, pentru ca [a]legămintele Mele pe care le-am făcut cu copiii oamenilor să fie împlinite, în legătură cu lucruri- le pe care Eu le voi face pentru ei în timp ce ei sunt în trup, Eu trebuie să distrug lucrările [b]secrete ale [c]întunericului, ale crimelor și ale lucrurilor abo- minabile.

16 Prin urmare, cei care luptă împotriva [a]Sionului, atât iudeii, cât și neamurile, atât sclavii, cât și cei liberi, atât bărbați, cât și femei, vor pieri; căci [b]ei sunt ace- ia care sunt curvele întregului pământ; căci [c]cei care [d]nu sunt pentru Mine sunt [e] împotriva Mea, spune Dumnezeul nostru.

17 Căci Eu voi [a]îndeplini făgă- duielile Mele pe care le-am făcut copiilor oamenilor, să le voi pentru ca ele să fie ca un părinte pentru ei; prin urmare, nea- murile vor fi [b]binecuvântate și [c]numărate printre cei din casa lui Israel.

19 Prin urmare, Eu voi [a]sfinți această țară pentru semințiа voastră și pentru aceia care vor fi numărați în semințiа voastră în vecii vecilor, ca să fie țara moștenirii lor; căci aceasta este o țară aleasă, spune Dumnezeu către mine, mai presus decât toate celelalte țări; prin urmare, Eu voi cere ca toți oamenii care locuiesc acolo să Mă preaslă- vească, spune Dumnezeu.

20 Și acum, frații me prea- iubiți, văzând că Dumnezeul nostru ce milos ne-a făcu cunoscut atât de mult despre aceste lucruri, să ne aducem aminte de E și să ne lepădăm d păcatele noastre și să nu ne plecăm capul, căc noi nu suntem alungați cu toate acestea, noi an

14 *a* Alma 5:50; D&L 38:21–22; 128:22–23; Moise 7:53.
b gs Lumină, lumina lui Hristos.
15 *a* gs Legământ.
b Hel.
16 *a* gs Sion.
b 1 Ne. 13:4–5.
c 1 Ne. 14:10.
d 1 Ne. 22:13–23; 2 Ne. 28:15–32; 3 Ne. 16:8–15; Eter 2:9.
e Mat. 12:30.
17 *a* D&L 1:38.
18 *a* Luca 13:28–
c Gal. 3:7, 29; 1 Ne. 14:1–2; 3 Ne. 16:13; 21:6, 22; 30:2; Avr. 2:9–11.
19 *a* 2 Ne. 3:2.
20 *a* 1 Ne. 2:1–4

Domnului către cei care sunt pe [a]insulele mării; prin urmare, vorbind despre insule, înțele- gem că trebuie să fie mai multe la număr decât aceasta, iar ele sunt locuite, de asemenea, de frați de-ai noștri.

22 Căci iată, Domnul Dumne- zeu i-a [a]condus afară din casa lui Israel din când în când, după voința și plăcerea Lui. Și acum iată, Domnul își aduce aminte de toți aceia care au fost dezră- dăcinați; prin urmare, El își aduce aminte și de noi.

23 De aceea, înveseliți - vă inimile și aduceți-vă aminte că voi sunteți [a]liberi să [b]acționați pentru voi înșivă — să [c]alegeți calea morții nepieritoare sau calea vieții veșnice.

24 Prin urmare, frații mei preaiubiți, împăcați-vă cu voin- ța lui Dumnezeu și nu cu voința diavolului și a trupului; și adu- ceți-vă aminte, după ce v-ați împăcat cu Dumnezeu, că numai în și prin [a]harul lui Dumnezeu puteți să fiți [b]salvați.

25 Prin urmare, fie ca Dumne- zeu să vă scoale

CAPITOLUL 11

Iacov L-a văzut pe Mântuitorul său — Legea lui Moise Îl reprezintă pe Hristos și dovedește că El va veni. Circa 559 – 545 î.H.

Și acum, [a]Iacov a spus mult mai multe lucruri către poporul meu în acel timp; cu toate acestea, numai pe acestea le-am scris, căci lucrurile pe care le-am [b]scris îmi sunt de ajuns.

2 Și acum, eu, Nefi, scriu mai mult din cuvintele lui [a]Isaia căci sufletul meu se desfată în cu- vintele lui. Pentru că voi aplica vorbele lui la poporul meu și le voi trimite până la toți copiii mei căci el într- adevăr L-a văzut pe [b] Mântuitorul meu, tot așa cum L-am văzut eu.

3 Ș i fratele meu, Iacov de asemenea, L-a [a] văzut pe El, cum și L-am văzut eu; prin urmare, vo trimite cuvintele lor până la copiii mei, ca să le dovedesc că vorbele mele sunt adevărate. Ș astfel, prin cuvintele [b]trei oameni, a spus

21 *a* 1 Ne. 19:15–16; 22:4.
22 *a* 1 Ne. 22:4.
23 *a* gs Libertatea de a alege
b 2 Ne.
25 *a* gs Ispășire, (a) ispăși.
11 1 *a* 2 Ne. 6:1–10.
b 2 Ne. 31:1.
2 *a* 3 Ne.
b 2 Ne. 27:12; Eter 5:2–4; D&L 5:11.
4 *a* 2 Ne. 31:2.
b Iacov

căci pentru acest scop a fost dată [c]legea lui Moise; și toate lucrurile care au fost date de Dumnezeu omului, de la înce- putul lumii, sunt o reprezenta- re a Lui.

5 Și, de asemenea, sufletul meu se desfată în [a]legămintele Domnului, pe care El le-a făcut cu strămoșii noștri; da, sufletul meu se desfată în harul Lui și în dreptatea și puterea și mila Lui, în planul măreț și veșnic al salvării de la moarte.

6 Iar sufletul meu se desfa- tă dovedind poporului meu că, [a] dacă Hristos n-ar veni, atunci toți oamenii ar trebui să piară.

7 Pentru că, dacă Hristos n-ar fi, atunci nici Dumnezeu [a]n-ar fi; și dacă Dumnezeu n-ar fi, atunci nici noi n-am fi, căci atunci n - ar fi putut fi nici [b]crearea. Dar Dumnezeu este, iar El este Hristos și El va veni la timpul Său cuvenit.

8 Și acum scriu unele dintre cuvintele lui Isaia pentru ca oricine din

CAPITOLUL 12

Isaia vede templul din zilele din urmă, adunarea lui Israel, și jude- cata milenară și pacea — Ce mândri și cei păcătoși vor fi umiliți la cea de a Doua Venire — Compară cu Isaia 2. Circa 559 –545 î.H.

Cuvântul pe care [a]Isaia, fiul lui Amoț, l-a [b]văzut despre Iuda și despre Ierusalim:

2 Și se va întâmpla în ultimele zile, când [a] muntele [b] Case Domnului va fi întemeiat pe vârful [c]munților și va f înălțat deasupra dealurilor, iar toate națiunile vor curge către acel loc.

3 Și mulți oameni se vor duce și vor spune: Veniți, să mergem sus la muntele Domnului, la casa Dumnezeului lui Iacov; iar El ne va învăța căile Sale, iar noi vom [a]păși pe căile Lui;
pentru că din Sion va ieș [b]legea, iar din Ierusalim cuvântul Domnului.

4 *c* 2 Ne. 5:10.
5 *a* gs Legământul avraamic.
6 *a* Mosia 3:15.
7 *a* 2 Ne. 2:13.
b gs (a) Crea, creație.

12 1 *a* Capitolele 2–4 din Isaia sunt citate de unele diferențe de exprimare care trebuie remarcate.
b ebr *Khazah*, înseamnă „a avea o viziune”. Înseamnă că Isaia a primit mesajul lui

gs Sion.
b gs Templu, casa Domnului.
c D&L 49:25.
3 *a* gs (a) Merge, (a) merge cu Dumneze

5 O, casă a lui Iacov, veniți și să mergem în lumina Domnului; da, veniți, căci voi toți sunteți [a] rătăciți, fiecare în felul său păcătos.

6 De aceea, o, Doamne, Tu ai abandonat poporul Tău, casa lui Iacov, pentru că el este [a]in- fluențat din Răsărit și ascultă de vrăjitori care pretind că pot citi viitorul, la fel ca [b]filistenii, și își [c]găsește bucurie în copiii străinilor.

7 Pământul lor este, de aseme- nea, plin de argint și aur, iar bogățiile lor nu au nici un sfâr- șit; țara lor este, de asemenea, plină de cai, iar căruțele lor sunt fără de număr.

8 fiara lor este, de asemenea, plină de [a]idoli; ei preaslăvesc lucrul propriilor lor mâini, acela făcut de propriile lor degete.

9 Și omul cel mic nu se [a]pleacă, iar omul cel mare nu se umileș- te, de aceea, nu-l ierta.

10 O, voi cei păcătoși,

12 Căci [a]ziua Domnului oști- rilor vine curând peste toate națiunile, da, asupra fiecăruia; da, asupra celui [b]mândru și tru- faș, asupra fiecăruia care este înălțat și va trebui să fie doborât.

13 Da, iar ziua Domnului va veni asupra tuturor cedrilor din Liban, căci ei sunt mari și înăl-
ți; și asupra tuturor stejarilor din Basan.

14 Și asupra tuturor munților
înalți, și asupra tuturor dealuri- lor, și asupra tuturor națiunilor care sunt înălțate, și asupra fiecărui popor;

15 Și asupra fiecărui turn înalt și asupra fiecărui zid fortificat;

16 Și asupra tuturor corăbiilor de pe [a]mare și asupra tuturor corăbiilor de la Tars și asupra a tot ceea ce este plăcut la vedere.

17 Trufia omului va fi frântă, iar îngâmfarea oamenilor va fi micșorată; iar Domnul singur va fi înălțat în [a]ziua aceea.

5 *a* 2 Ne. 28:14; Mosia 14:6; Alma 5:37.
6 *a* i.e. sunt alimentați, li se oferă învățături, credințe străine. Ps. 106:35.
9 *a* i.e. în fața lui Dumnezeu; în schimb preaslăvește idoli.
10 *a* Alma 12:14.
12 *a* gs (a) Doua Venire a lui Isus Hristos. *b* Mal. 4:1; 2 Ne. 23:11;
expresie care în ebraică nu există și ebraica are o expresie care nu există în greacă; dar 2 Nefi 12:16 le cuprinde pe amândouă.
17 *a* i.e. Ziua în care

trebuie să [a]arunce la cârtițe și la lilieci pe idolii lui de argint și pe idolii lui de aur pe care i-a făcut pentru el însuși, ca să-i preaslăvească;

21 Să intre în crăpăturile pie- trelor și în vârful rocilor aspre, căci frica Domnului va veni peste ei, iar măreția slăvii Lui îi va lovi atunci când El se va ridica pentru a zdruncina pământul.

22 Feriți-vă de [a]omul a cărui răsuflare este în nările sale; căci cine este el ca să-l luați în seamă?

CAPITOLUL 13

Iuda și Ierusalimul vor fi pedepsiți pentru nesupunerea lor — Domnul apără și judecă poporul Său — Fiicele Sionului sunt blestemate și chinuite pentru purtarea lor lumească — Compară cu Isaia 3. Circa 559 – 545 î.H.

Căci iată, Domnul, Domnul oștirilor, va lua înapoi de la Ierusalim și de la Iuda, spriji- nul și toate lucrurile, toată pâinea și toată apa —

4 Iar Eu le voi da copii ca să fie prinții lor, iar țâncii vor domni asupra lor.

5 Și poporul va fi asuprit, unul de către celălalt și fiecare de către vecinul său; copilul se va purta cu mândrie față de cel bătrân, iar cel de nimic față de cel de vază.

6 Când un om va lua pe fratele său din casa tatălui său și va spune: Tu ai îmbrăcăminte, fii conducătorul nostru și nu lăsa această [a]ruină să intre sub mâna ta —

7 În ziua aceea, el va jura, zicând: Eu nu voi fi un [a]vindecă- tor; căci în casa mea nu este nici pâine și nici îmbrăcăminte; nu mă faceți pe mine conducătorul poporului.

8 Căci Ierusalimul este [a]ruinat, iar Iuda este [b]căzut pentru că vorbele și faptele lor au fost împotriva Domnului ca să în- frunte ochii slăvii Lui.

9 Fața lor poartă mărturie îm- potriva lor și declară că păcatul lor este chiar ca cel a [a]Sodomei, iar ei nu pot să ascundă aceasta. Vai de sufletele lor, căci ei au atras răul asupra lor înșiși!

20 *a* ebr. Să scape de.
22 *a* i.e. Încetați să mai depindeți de omul muritor; aceasta Dumnezeu.
13 6 *a* Isa. 3:6.
7 *a* ebr. Cel care să-ți lege rănile; i.e. nu pot să-ți prejau
8 *a* Ier. 9:11.
b Plâng. 1:3.
9 *a* Gen. 19:1, 4–7, 24–25.

femeile domnesc peste ei. O, poporul meu, cei care te [a]conduc te fac să greșești și distrug calea drumurilor tale.

13 Domnul se va ridica pentru ca să [a]apere și să-i judece pe oameni.

14 Domnul va începe judeca- ta cu cei bătrâni din poporul Său și cu [a]prinții acestuia; căci voi ați [b]mâncat [c]via și ceea ce ați [d]jefuit de la [e]săraci, în casele voastre.

15 Ce vreți? Voi îmi faceți poporul bucățele și oprimați pe cei săraci, spune Domnul Dumnezeul oștirilor.

16 Mai mult, Domnul a spus: Pentru că fiicele Sionului sunt îngâmfate și pășesc cu spinările bățoase și cu priviri pofticioase, [a]pășind cu afectare și zornăind din picioarele lor —

17 De aceea, Domnul va lovi cu râie vârful capului fiicelor Sionului și Domnul va [a] dez- veli părțile secrete ale trupului.

19 Lanțurile, brățările și [a]eșar- fele;

20 Bonetele și ornamentele picioarelor, cordelușele de pe cap și cutiușele de mirodenii și cerceii;

21 Inelele și bijuteriile de la nas;

22 [a]Hainele de gală și manta- lele, broboadele care le ascund fața și acele de păr;

23 [a]Oglinzile și lenjeria fină, capișoanele și voalurile.

24 Și se va întâmpla că în loc de parfumuri va fi putoare; și în loc de o centură, o [a]zdreanță; și în loc de păr frumos și bogat, chelie; și în loc de [b]rochi largi și bogate, veșminte strâmte de pânză de sac; [c] arsuri în loc de frumusețe.

25 Bărbații tăi vor cădea de sabie, iar vitejii tăi, în război.

26 Și porțile lui se vor tângui și vor jeli; și va fi părăsit și va fi la pământ.

12 *a* Isa. 9:16.
13 *a* ebr. Să lupte pentru.
Mica 6:2; D&L 45:3–5.
14 *a* ebr. Stăpânitori sau conducători.
b ebr. Consumat sau ars.
c Isa. 5:7.
d i.e. însușit
mod afectat.
17 *a* ebr. A expune; expresie care înseamnă „a se face de rușine”.
18 *a* Probabil plase pentru păr. Autoritățile nu sunt întotdeauna de
b i.e. ornamente în formă de lună.
19 *a* ebr. Voaluri.
22 *a* ebr Veșminte splendide.
23 *a* sau Veșminte transparente.
24 *a* ebr Cârpă.

Și în ziua aceea, șapte femei vor pune stăpânire pe un băr- bat, zicând: Noi vom mânca pâinea noastră și vom purta propriile noastre haine; lasă-ne numai să ne cheme după numele Tău ca să scăpăm de [a]rușine.

2 În ziua aceea, [a]ramura Dom- nului va fi frumoasă și glorioa- să; rodul pământului foarte gustos și delicat pentru cei care sunt scăpați din Israel.

3 Și se va întâmpla că cei care au rămas în Sion și cei rămași în Ierusalim vor fi numiți sfinți, chiar fiecare care este înscris printre cei care trăiesc în Ieru- salim —

4 [a]Atunci când Domnul va fi [b]spălat murdăria de pe fiicele Sionului și va fi purificat Ieru- salimul de sângele care era în el cu spiritul judecății și cu spiri- tul [c]focului.

5 Iar Domnul va face peste fiecare locuință de pe muntele Sionului și peste fiecare adunare a lui un [a]nor de fum în timp de zi și strălucirea unui foc cu flăcări în timp de

CAPITOLUL 15

Via Domnului (Israelul) va deveni pustie și poporul Lui va fi împrăș- tiat — Nenorociri vor veni peste ei în starea lor de apostazie și îm- prăștiere — Domnul va ridica un steag și va aduna Israelul — Com- pară cu Isaia 5. Circa 559–545 î.H.

Și atunci voi cânta pentru Cel mult-preaiubit al Meu [a]cântecul Celui Drag Mie, despre această vie. Cel Mult-preaiubit are o vie pe un deal foarte fertil.

2 Și El a îngrădit-o și a adunat pietrele din ea și a plantat-o cu [a]vița cea mai aleasă, și a con- struit un turn în mijlocul ei și, de asemenea, a făcut un teasc; și El a făcut tot ce trebuia ca via să producă struguri; și ea a produs struguri sălbatici.

3 Și acum, o, voi locuitori ai Ierusalimului și oameni ai Iudeii, fiți, vă rog, judecători între Mine și via Mea.

4 Ce s-ar fi putut face

14 1 *a* i.e. stigmatul de a nu fi căsătorit și a nu avea copii.
2 *a* Isa. 60:21; 2 Ne. 3:5;
b gs (a) Spăla, spălat, spălări.
c Mal. 3:2–3; 4:1.
5 *a* Ex. 13:21.
6 *a* Isa. 25:4; D&L 115:6.

sau o pildă poetică a unei vii, arătând mila lui Dumnezeu și indiferența poporului lui Israel.
2 *a* Ier.

6 Și o voi lăsa în părăsire; ea nu va fi nici tunsă, nici săpată; și [a]buruieni și mărăcini vor crește; și voi porunci norilor să nu mai [b]plouă peste ea.

7 Căci [a]via Domnului oștirilor este casa lui Israel, iar oamenii Iudeii sunt plantele care îi aduc bucurie; și El s-a așteptat la [b]judecată, și iată, asuprire; la dreptate, dar iată, plânset.

8 Vai de cei care pun casă lângă [a]casă, până când nu mai este nici un loc, ca ei să se așeze [b]singuri în mijlocul pământului!

9 În urechile Mele, a glăsuit Domnul oștirilor, cu adevăr că o mulțime de case vor fi părăsite și orașe mari și frumoase vor fi nelocuite.

10 Da, zece acri de vie vor produce numai un [a]bat, iar sământa dintr-un omer va produce numai o efă.

11 Vai de cei care se scoală dis-de-dimineață ca să poată să [a]bea mult până noaptea, iar [b]vinul să le aprindă simțurile!

12 Și harpa, și alăuta, tamburina și fluierul, și vinul sunt în ospețele lor; dar nu au nici o [a]cunoaștere; iar oamenii de vază vor fi înfometați, iar noroadele lor vor fi uscate de sete.

13 De aceea, iadul se mărește și își deschide gura fără măsură; și slava lor și mulțimea lor și faima lor, precum și acela care se veselește vor coborî în el.

14 Și cel meschin va fi doborât, iar cel puternic va fi umilit, și ochii celui trufaș vor fi umiliți.

15 Dar Domnul oștirilor va fi înălțat în [a]judecată, iar Dumnezeu, care este sfânt, va fi sfințit în dreptate.

16 Atunci mieii vor paște după felul lor, iar străinii vor mânca în locurile părăsite de cei bogați.

17 Vai de cei care aduc nedreptate cu funiile [a]vanității și păcat cu [b]șleaul căruței;

18 Care spun: Lasă-L să se [a]grăbească, să-Și iuțească lucrul pentru ca noi să-L [b]vedem; și lasă povața Celui Sfânt al lui Israel să

6 *a* Isa. 7:23; 32:13.
b Ier. 3:3.
7 *a* gs Via Domnului.
b sau justiția.
8 *a* Mica 2:1–2.
b i.e. vor fi lăsați să locuiască singuri. Proprietarii bogați înghit

11 *a* Prov. 23:30–32.
b gs Cuvânt de Înțelepciune.
12 *a* Ps. 28:5.
13 *a* Osea 4:6.
gs Cunoaștere.
16 *a* gs Isus Hristos—

păcatele lor precum animalele de povara lor.
19 *a* Ier. 17:15.
b i.e. Ei nu vor crede în Mesia până când nu-L vor vedea.
20 *a* Moro. 7:14, 18;

21 Vai de cei care sunt [a]deștepți în proprii lor ochi și care se cred prevăzători!

22 Vai de cei grozavi în a bea vin și de cei care se voinicesc să amestece băuturi tari;

23 Cei care iartă pe cei păcătoși și-i răsplătesc și care îi [a]lipsesc de dreptate pe cei drepți!

24 De aceea, așa cum [a]focul nimicește [b]miriștea și flacăra consumă [c]pleava, tot așa rădă- cina lor va putrezi, iar florile lor se vor risipi ca pulberea; pentru că au nesocotit legea Domnului oștirilor și au [d]disprețuit cu- vântul Celui Sfânt al lui Israel.

25 De aceea, este [a]mânia Dom- nului aprinsă împotriva po- porului Său, iar El Și-a întins mâna împotriva lor și i-a lovit; iar dealurile s-au cutremurat, iar cadavrele au fost aruncate în mijlocul străzilor. Căci toată mânia aceasta a Lui nu s-a potolit, iar mâna Lui este încă întinsă.

26 Și El va înălța un [a] nu se va desface și nici șnurul papucilor lor nu se va deznoda;

28 Săgețile lor vor fi ascuțite, iar arcurile lor încordate, iar copitele cailor lor vor părea tari ca piatra, iar roțile căruțelor lor ca vârtejurile vântului, răcnetele lor ca acelea ale leilor.

29 Ei vor răcni ca [a]leii tineri; da, vor răcni și vor ține bine prada și o vor căra departe în siguranță și nimeni nu o va eliber a.

30 Și în ziua aceea, vor răcni împotriva lor la fel ca urletul mării; și dacă ei se uită către pământ, iată, întuneric și jale, iar lumina cerului lui este întu- necată.

CAPITOLUL 16

Isaia Îl vede pe Domnul – Păcatele lui Isaia sun iertate — El este che- ma să profețească — El profețește despre respingerea d către iudei a învățăturile

21 *a* Prov. 3:5–7; 2 Ne. 28:15.
23 *a* i.e. Îi privează de drepturile legale.
24 *a* Obad. 1:18; Mal. 4:1–2; 2 Ne. 20:17 D&L 64:23–24; 133:64.
c Luca 3:17; Mosia 7:29–31.
d 2 Sam. 12:7–9.
25 *a* D&L 63:32; Moise 6:27 Isa. 7:18; 2 Ne. 29:2.
c gs Israel— Adunarea lui Israel.
29 *a* 3 Ne. 21:12–13.
16 1 *a* i.e. aproximativ 750 î.H.
b i.e. Marginea

2 Deasupra Lui stăteau [a]sera- fimii; fiecare dintre ei avea șase aripi; cu două dintre ele și-a aco- perit fața; cu două și-a acoperit picioarele; iar cu două zbura.

3 Iar unul a strigat către celălalt și a zis: Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor; pământul în- treg este plin de slava Lui.

4 Iar [a] coloanele porții s-au mișcat la glasul celui care striga, iar casa era plină de fum.

5 Atunci am spus: Vai de mine! căci eu sunt [a]pierdut; pentru că sunt un om cu buze necurate; și trăiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate; căci ochii mei L-au văzut pe Rege, pe Domnul oștirilor.

6 Atunci, unul dintre serafimi a zburat către mine, având un [a]cărbune aprins în mână, pe care el îl luase cu un clește de pe altar.

7 Și l-a pus pe acesta peste gura mea și a spus: Iată, acesta ți-a atins buzele; și [a]nedrepta- tea ta este ștearsă, și păcatul tău este purificat.

8 Și am auzit glasul Domnu- lui zicând: Pe

10 Întărește inima acestui popor, și surzește i și închide-le ochii — ca să nu vadă cu ochii lor și să [a]audă cu urechile lor și să înțeleagă cu inima lor și să fie convertiți și vindecați.

11 Apoi am spus: Doamne, cât timp? Și El a spus: Până când orașele vor fi golite de locuitori și casele vor fi fără bărbat, și țara va fi pustie cu totul;

12 Iar Domnul i-a [a] dus pe oameni departe, căc va fi un mare pustiu în mijlocul țării.

13 Dar totuși va fi o zecime și ei se vor întoarce și vor fi nimiciți, ca un tei și ca un stejar a căror substanță este în ei când își lea- pădă frunzele; tot astfel, semin- ția sfântă va fi [a]substanța lor.

CAPITOLUL 17

Efraim și Siria poartă război împo- triva Iudeii — Hristos se va naște dintr-o fecioară — Compară cu Isaia 7. Circa 559 – 545 î.H.

Și s-a întâmplat în zilele lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiu

2 *a* gs Heruvim.
4 *a* ebr Fundația porții s-a cutremurat.
5 *a* ebr Dezmoștenit; adică, el a fost
păcatelor sale și ale poporului său.
6 *a* i.e. Un simbol al curățeniei .
7 *a* gs Iertarea
13 *a* i.e. Ca un copac, deși frunzele îi sunt risipite, trăiește și are capacitatea de a produce seminte în

[a]Efraim. Iar inima sa este miș- cată și, de asemenea, inima po- porului său, tot așa cum copacii pădurii sunt mișcați de vânt.

3 Atunci, Domnul a vorbit că- tre Isaia: Du-te acum tot înainte ca să-l întâlnești pe Ahaz, tu și fiul tău, [a]Șir-Iașub, la capătul apeductului bazinului de sus, pe drumul care duce la nălbitorul de pânză.

4 Și spune-i acestuia: Ia aminte și fii liniștit; nu te [a]teme, nici nu avea inima slăbită din cauza celor două zdrențe fumegânde, din cauza furiei groaznice a lui Rețin împotriva Siriei și a fiului lui Remalia.

5 Căci Siria, Efraim și fiul lui Remalia au conspirat împotriva ta, zicând:

6 S ă n e ridicăm împotriva Iudeii și s-o atacăm, și să [a]facem o gaură în zidurile ei pentru noi și să punem un rege în mijlocul ei, da pe fiul lui Tabeel.

7 Astfel spune Domnul Dum- nezeu: Aceasta nu este posibil și nu se va întâmpla.

fiul lui Remalia. Dacă voi [a]nu credeți, atunci cu siguranță nu veți fi întemeiați.

10 Mai mult, Domnul a vorbit iarăși către Ahaz, zicând:

11 Cere un [a]semn de la Dom- nul Dumnezeul tău; cere-l fie în adâncuri, fie în înălțimile de sus.

12 Dar Ahaz a spus: Eu nu voi cere și nici nu-L voi [a]ispiti pe Domnul.

13 Și el a spus: Ascultați-mă acum, o, casa lui David; nu este destul că puneți la încercare răbdarea oamenilor; acum vreți să puneți la încercare și răbda- rea Dumnezeului meu?

14 De aceea, Domnul Însuși vă va da un semn — Iată, o [a]fecioară va zămisli și va purta un fiu și-L va numi [b]Emanuel.

15 Unt și miere va mânca El pentru ca să știe să refuze răul și să aleagă binele.

16 Căci înainte ca acest [a]copil să știe să refuze răul și să aleagă binele țara pe care tu o urăști va fi părăsită de către [b]amândoi regii ei.

17 Domnul va [a]aduce

17 2 *a* i.e. Întreg Israelul de nord a fost numit după numele lui Efraim, tribul conducător de la nord.
3 *a* ebr. Urmașul se va întoarce.
de atac; cei doi regi au doar puțină putere.
6 *a* ebr S-o divizăm.
9 *a* 2 Cron. 20:20.
11 *a* gs Semn.
12 *a* i.e. tenta.
14 *a* gs Fecior, fecioară.
b ebr Dumnezeu este cu noi.
gs Emanuel.
16 *a* 2 Ne. 18:4

aceea că Domnul [a] va șuiera după musca din partea cea mai îndepărtată a Egiptului și după albina din țara Asiriei.

19 Și ele vor veni și se vor așeza toate în văile cele pustiite și în crăpăturile pietrelor, prin toți mărăcinii și în toate tufișurile.

20 În aceeași zi, Domnul va [a]rade cu o lamă împrumutată de la cei de dincolo de râu, de la [b]regele Asiriei, capul și părul de pe picioare; și, de asemenea, El va rade chiar și barba.

21 Și se va întâmpla în acea zi că fiecare om va [a]hrăni o viță și două oi;

22 Și se va întâmpla că, din abundența laptelui pe care aces- tea îl vor da, ei vor mânca unt; căci lapte și miere va mânca fie- care din cei rămași în țară.

23 Și se va întâmpla în acea zi că, acolo unde astăzi sunt o mie de butuci de viță de vie care valorează o mie de [a]lingouri de argint, acolo va fi numai iarbă neagră și mărăcini.

24 Cu săgeți și cu arcuri

CAPITOLUL 18

Hristos va fi ca o piatră de poticnire și ca o stâncă de păcătuire — Cau- tă-L pe Domnul, nu te uita la vră- jitori — Întoarce-te la lege și la măr- turie pentru îndrumare — Compară cu Isaia 8. Circa 559 – 545 î.H.

Mai mult, cuvântu Domnului mi-a spus: Ia un sul mare de pergament ș scrie pe el cu o peniță omenească despre [a]Maher-Șalal-Haș-Baz.

2 Și am luat doi [a]martori de încredere, pe preotul Urie și pe Zaharia, fiul lui Ieberechia.

3 Și m-am dus la [a]profetesă; iar ea a zămislit și a născut un fiu. Iar Domnul a spus către mine: Dă-i numele Maher-Șa- lal-Haș-Baz.

4 Căci iată, [a]copilul [b]nu va ști să strige: Tatăl meu și mama mea înainte ca bogățiile Damas- cului și [c]prăzile Samariei să fie luate din fața regelui Asiriei.

18 *a* sau fluiera; i.e. semnala, chema. Isa. 5:26.
20 *a* i.e. Pământul va fi depopulat din cauza unui invadator străin.
supraviețuitori vor rămâne.
23 *a* sau Bucăți de argint.
25 *a* ebr Oi sau capre.
18 1 *a* i.e. Distrugerea este iminentă.
b Isa. 8:4.
c 2 Regi 15:29.
6 *a* Gen. 49:10; jst, Gen. 50:24.
b Isa. 7:1.
7 *a* i.e. Mai întâi peste partea de nord a

el va veni pe toate canalele lui și se va revărsa peste toate malurile lui.

8 Și el va [a]trece prin Iudeea; el se va revărsa și va ajunge chiar până la gât; iar întinderea aripilor lui va umple lărgimea întregii Tale țări, o, [b]Emanuel.

9 [a]Uniți-vă, o, voi oameni, și veți fi rupți în bucățele; și voi toți din țările îndepărtate, ascul- tați; încingeți-vă și veți fi rupți în bucățele; da, încingeți-vă și veți fi sfărâmați în bucățele.

10 Sfătuiți-vă între voi și totul va fi degeaba; luați hotărâri și acestea nu vor rezista; [a]pentru că Dumnezeu este cu noi.

11 Căci așa a spus Domnul către mine cu fermitate și m-a sfătuit să nu merg pe urma acestui popor, zicând:

12 Nu spune că este o [a]uneltire tot ceea ce acest popor spune că este o uneltire, nici nu te teme

amândouă casele lui Israel, o cursă și un laț pentru locuitorii Ierusalimului.

15 Și mulți dintre ei se vor [a]împiedica și vor cădea, și vor fi distruși, și vor fi prinși, și vor fi luați.

16 Învelește această mărturie, pecetluiește [a]legea printre uce- nicii Mei.

17 Iar eu Îl voi aștepta pe Domnul care Își [a]ascunde fața de casa lui Iacov, iar eu Îl voi căuta pe El.

18 Iată, eu și copiii pe care Domnul mi i-a dat suntem [a]semne și minuni în Israel de la Domnul oștirilor, Cel care trăiește în muntele Sionului.

19 Iar atunci când ei vă vor spune: Căutați-i pe aceia care au spirite [a]cunoscute și pe [b]vrăjitorii care privesc pe furiș și bodogănesc — nu [c]trebuie un popor să- caute pe Dumnezeul lor pentru ca cei în viață să audă [d]de la cei morți?

8 *a* i.e. Asiria va pătrunde în Iudeea.
b gs Emanuel.
9 *a* i.e. Formați alianțe.
10 *a* i.e. Iuda (țara lui Emanuel) va fi cruțată. Ps. 46:7.
12 *a* i.e. Iuda nu trebuie

Dumnezeu.
14 *a* Ezec. 11:15–21.
b 1 Pet. 2:4–8; Iacov 4:14–15.
15 *a* Mat. 21:42–44.
16 *a* ebr. Învățătură sau doctrină.
17 *a* Isa. 54:8.
18 *a* i.e. Numele lui

urmaș se va întoarce”. 2 Ne. 17:3; 18:3.
19 *a* Lev. 20:6.
b i.e. Vraci, ghicitori.
c 1 Sam. 28:6–20.
d sau Din partea morților.
20 *a* i.e. Mediumurile

întâmpla că, atunci când vor fi flămânzi, atunci se vor mânia și-L vor blestema pe regele lor și pe Dumnezeul lor și își vor ridica privirile către înălțimi.

22 Și se vor uita la pământ și vor vedea necaz și întuneric, bezna fricii și vor fi mânați către întuneric.

CAPITOLUL 19

Isaia vorbește într-un fel mesianic — Popoarele din întuneric vor vedea o lumină mare — Un copil s-a născut pentru noi — El va fi Domn al Păcii și va domni pe tronul lui David — Compară cu Isaia 9. Circa 559 – 545 î.H.

Cu toate acestea, bezna nu va fi așa de mare cum era în timpul marilor necazuri când, întâi, el a lovit țara lui Zabulon și [a]țara lui Neftali, iar apoi a lovit mai puternic pe calea Mării Roșii, dincolo de Iordan, în Galilea

4 Căci Tu ai sfărâmat jugul poverii ei și greutatea de pe umerii ei și toiagul celui care o subjugă.

5 Căci fiecare luptă a răz- boinicului este însoțită de un zgomot neclar și de veșminte pline de sânge; dar toate aces- tea vor fi aruncate într-un foc arzând.

6 Căci un [a]Copil a fost născut pentru noi ; un Fiu ne este dat; iar [b] domnia se va sprijini pe umerii Lui; iar numele Lui va fi Minunat, Sfătuitor, Dumnezeu [c] cel Puternic, Părinte [d] Veșnic, Prințul [e]Păcii.

7 Sporirea [a]domniei și a păcii nu va [b] avea sfârșit pe tronul lui David și peste împărăția lui pentru a o rândui, ca s-o întemeieze în judecată ș dreptate, acum și în vecii vecilor. Râvna Domnului oștirilor va face toate acestea.

8 Domnul a trimis cuvântul Său către Iacov și acesta a căzut ca un trăsnet peste [a]Israel.

9 Și toți oamenii vor ști

19 1 *a* Mat. 4:12–16.
2 *a* „Întunecimea” și „întunericul” erau apostazie și robie; „marea lumină” este Hristos.
3 *a* Isa. 9:3.
Luca 2:11.
b Mat. 28:18.
c Tit 2:13–14.
d Alma 11:38–39, 44
care urmează (versetele 8 – 21) a fost o avertizare pentru cele zece triburi din nord, numite Israel.

va lui și-i va uni laolaltă pe dușmanii lui;

12 Și pe sirieni în față, iar pe filisteni în spate; iar ei îl vor [a]devora pe Israel cu gura plină. Căci toată [b]mânia aceasta a Lui nu a slăbit, iar mâna Lui este încă întinsă.

13 Pentru că poporul nu se [a]întoarce către cel care îl lovește și nici nu caută pe Domnul oștirilor

14 De aceea, Domnul va alunga din Israel capul și coada, ramura și trestia într-o singură zi.

15 Cel bătrân, el este capul; iar profetul care îi învață minciuni, el este coada.

16 Căci conducătorii acestui popor îi fac să greșească; și cei care sunt conduși de aceștia sunt distruși.

17 De aceea, Domnul nu va avea nici o bucurie în copiii lor și nici [a]milă de orfani și de văduve; căci fiecare dintre ei este un ipocrit și un făcător de rele și fiecare gură spune lucruri [b]nebunești. Căci toată mânia aceasta a Lui nu a slăbit, iar [c]mâna Lui este încă întinsă.

18 Căci răutatea arde ca poporul va fi ca ars de foc; [a]nici un om nu-și va cruța fratele.

20 Și el va fura în dreapta și va fi flămând; și va [a]mânca în stân- ga și ei nu vor fi sătui; va mânca fiecare om carnea propriului său braț —

21 [a] Manase pe [b] Efraim iar Efraim pe Manase; ei împreună vor f împotriva lui [c]Iuda. Căci toată mânia aceasta a Lui nu a slăbit, iar mâna Lui este încă întinsă.

CAPITOLUL 20

Distrugerea Asiriei este un fel de distrugere a celor păcătoși la cea de a Doua Venire — Puțini oameni vor rămâne după ce Domnul va veni din nou — Rămășița lui Iacov se va reîntoarce în ziua aceea— Compară cu Isaia 10. Circa 559 –545 î.H.

Vai de cei care dau hotărâri ne- drepte și care scriu nenorocirea pe care au impus-o,

2 Ca să-i lipsească pe cei nevo- iași de [a]judecată și să-i jefuiască

12 *a* 2 Regi 17:6, 18.
b Isa. 5:25; 10:4.
13 *a* Amos 4:6–12.
17 *a* gs Milostiv.
b 2 Ne. 9:28–29.
c Iacov 5:47; 6:4.
19 *a* Mica 7:2–6
b gs Efraim.
c gs Iuda.
20 2 *a* sau Dreptate.
b gs

printre prizonieri și vor cădea sub cei uciși. Căci toată această mânie a Lui nu a slăbit, iar mâna Lui este încă întinsă.

5 O, asirianule, toiagul mâniei
Mele, și nuiaua din mâna lor este mânia [a]lor.

6 Eu îl voi trimite [a]împotriva
unei națiuni fățarnice; iar împo- triva poporului pe care sunt mâniat îi voi da sarcina să-i jefuiască și să-i prade și să-i doboare jos ca pe noroiul de pe drumuri.

7 Totuși el nu intenționează asta și nici inima lui nu gândește așa; dar în inima lui el hotărăște să distrugă și să alunge multe națiuni.

8 Căci el a spus: Nu sunt toți prinții mei și regi?

9 Nu este Calno la fel ca și Carchemiș? Nu este Hamat la fel ca și Arpad? Nu este Samaria la fel ca și Damascul?

10 După cum mâna [a]mea a pus temelia împărățiilor idolilor, ale căror imagini cioplite le de- pășesc pe cele ale Ierusalimului și ale Samariei;

11 Să nu fac eu

mii mândre a regelui [b]Asiriei și slava privirii lui semețe.

13 Căci [a]el a spus: Prin tăria mâinii mele și prin înțelep- ciunea mea am făcut eu toate lucrurile acestea; căci eu sunt priceput; și am mutat granițele popoarelor, și le-am jefuit bogă- țiile, și ca un viteaz i-am doborât pe locuitori;

14 Iar mâna mea a găsit bogă- țiile oamenilor ca pe un cuib; și așa cum aduni ouă părăsite, tot așa am adunat întreg pământul; și nu a fost nimeni care să miște aripa sau să deschidă gura, sau să ciripească.

15 [a] Trebuie [b] toporul să se mândrească împotriva celui care se folosește de el? Trebuie ferăstrăul să se preamărească împotriva aceluia care-l mânu iește? Ca și cum toiagul s ar mișca singur împotriva celor care-ridică, sau ca și cum nuia- ua s-ar ridica în sus singură, de parcă n-ar f de lemn!

16 De aceea, Domnul Domnul oștirilor, va

5 *a* Isa. 10:5.
6 *a* i.e. Împotriva Israelului
i.
10 *a* i.e. Mâna regelui Asiriei (versetele 10–11).
b fief. 2:13.
13 *a* i.e. Regele Asiriei (versetele 13–14).
15 *a* Toate metaforele din acest verset pun
reușească împotriva lui Dumnezeu?
b i.e. Profetul îl compară pe rege cu o unealtă.

și a câmpiilor lui fertile, [a]suflet și trup; și ei vor fi ca și atunci când stegarul cade.

19 Iar [a]copacii lui care vor rămâne vor fi așa de puțini, încât chiar și un copil îi va putea număra.

20 Și se va întâmpla în acea [a]zi că cei care vor rămâne din Israel și cei care vor scăpa din [b]casa lui Iacov nu se vor mai [c]sprijini pe cel care i-a lovit, ci într-adevăr se vor sprijini pe Domnul, Cel Sfânt al lui Israel.

21 Cei rămași, da, chiar și cei [a]rămași după Iacov, se vor întoarce la Dumnezeul cel Puternic.

22 Căci, deși poporul tău, Israele, va fi ca nisipul mării, totuși numai o rămășiță a sa se va întoarce; iar [a]nimicirea decretată va fi [b]plină de dreptate.

23 Căci Domnul, Dumnezeul oștirilor va [a]aduce această distrugere hotărâtă peste toată țara Mea va fi potolită de distrugerea lor.

26 Iar Domnul oștirilor va aținea o pacoste pentru el, tot așa cum a făcut-o în măcelul lui [a]Madian la Muntele Orebului; și așa cum toiagul Lui a fost ridicat asupra mării, tot așa îl va ridica El, ca în Egipt.

27 Și se va întâmpla în acea zi, că [a]povara lui va fi luată de pe umerii tăi, iar jugul lui va fi luat de pe gâtul tău, iar jugul va fi distrus din cauza [b]ungerii.

28 [a]El a venit la Aiat, a trecut prin Migron, iar la Micmaș El și-a lăsat boccelele.

29 Ei au trecut peste trecătoare și au poposit la Gheba; Ramat se teme; Ghibea a lui Saul a fugit.

30 Ridică-ți glasul, o, tu fiică a lui Galim; fă ca Laiș să audă aceasta, o, sărmane Anatot.

31 Madmena a fost îndepărtat; locuitorii Ghebimului se adună ca să fugă.

32 Pentru ziua aceea va

18 *a* i.e. Asiria va dispărea complet.
19 *a* i.e. Rămășițele armatei asiriene.
20 *a* i.e. În zilele din urmă.
b Amos 9:8–9.
c i.e. Nu
b i.e. Chiar atunci când vine pedeapsa, există milă.
23 *a* i.e. Va cauza distrugerea hotărâtă.
24 *a* i.e. Așa cum au făcut egiptenii
b gs (cel) Uns.
28 *a* i.e. Avansarea armatelor asiriene către Ierusalim este indicată; apoi (versetele 33–34) acțiunea Domnului împotriva lor

doborâte; iar cei înfumurați vor fi umiliți.

34 Și El va tăia cu toporul desi- șurile pădurilor, iar Libanul va cădea de mâna Celui Puternic.

CAPITOLUL 21

Tulpina lui Isai (Hristos) va judeca cu dreptate — Cunoașterea lui Dumnezeu va cuprinde pământul în Mileniu — Domnul va ridica un steag și va aduna Israelul — Compară cu Isaia 11. Circa 559 – 545 î.H.

Și va ieși o [a]creangă din [b]tulpina lui [c]Isai, iar o ramură va crește din rădăcinile lui.

2 Iar [a]Spiritul Domnului va fi asupra lui, spiritul înțelepciunii și înțelegerii, spiritul sfatului și puterii, spiritul cunoașterii și al fricii de Domnul.

3 Ș i-l v a face să înțeleagă repede frica de Domnul; și nu va

5 Și dreptatea va fi brâul coap- selor Sale și credința va fi brâul [a]domniei Lui.

6 Iar lupul va trăi împreună cu mielul și leopardul se va întinde alături de ied; vițelul, puiul de leu și vitele îngrășate vor fi împreună și le va mâna un copilaș.

7 Și vaca și ursul vor paște; puii lor vor sta împreună; iar leul va mânca paie la fel ca și boul.

8 Și pruncul de țâță se va juca la gaura [a]viperii, iar copilul înțărcat va pune mâna pe cul- cușul [b]șarpelui.

9 Ei [a]nu vor lovi și nici distruge în tot muntele Meu sfânt, căci pământul va fi plin de [b]cunoaș- terea Domnului, tot așa cum apele acoperă marea.

10 Și în [a]ziua aceea o [b]rădăcină a lui Isai se va înălța ca un steag a poporului; pe [c]acesta Îl vor căuta [d]neamurile; iar locul păs- trat de El pentru credincioși va f

21 1 *a* D&L 113:3–4. *b* D&L 113:1–2. *c* Isai este tatăl lui David; se face referință la arborele genealogic al

2 *a* Isa. 61:1–3.
3 *a* Ioan 7:24.
4 *a* Ps. 72:2–4; Mosia 29:12. *b* ebr Alege. *c* gs Blând,

9 *a* Isa. 2:4. gs Mileniu. *b* D&L 101:32–33; 130:9.
10 *a* i.e. În zilele din urmă. JS—I 1:40. *b* Rom. 15:12; D&L 113:5–

12 Și El va ridica un [a] steag pentru națiuni și-i va aduna pe cei [b]alungați ai lui Israel și va [c]aduna laolaltă pe cei împrăștiați ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului.

13 De asemenea, [a]invidia Efrai- mului va dispărea, iar dușmanii Iudeii vor fi alungați; Efraim nu va [b]invidia pe [c]Iuda, iar Iuda nu va lovi pe Efraim.

14 Ci ei vor [a]zbura către apus pe umerii Filistenilor; împreună îi vor jefui pe cei din răsărit, și-și vor pune mâinile asupra Edomului și Moabului; și copiii lui Amon li se vor supune lor.

15 Și Domnul va [a]distruge cu totul limba Mării Egiptene; și cu vântul Lui cel puternic El Își va ridica mâna deasupra râului și îl va împărți pe acesta în șapte pârâuri și-i va face pe oameni să treacă peste el fără să-și ude încălțămintea.

16 Și va fi o cale [a]largă pentru cei rămași din poporul Lui, ră- mași din

vor lăuda pe Domnul — El va locui printre ei — Compară cu Isaia 12. Circa 559 – 545 î.H.

Și în ziua aceea tu ve spune: O, Doamne, te vo lăuda pe Tine; cu toate că ai fost mânios pe mine mânia Ta a slăbit, iar Tu m-ai alinat.

2 Iată, Dumnezeu este salvarea mea; Eu ma voi avea [a]încrede și nu mă vo teme; căci Domnul [b]Iehova este tăria mea ș cân- tarea mea; El mi-a devenit salvarea.

3 De aceea, cu bucurie veți scoate voi [a] apă din fântânile salvării.

4 Și în ziua aceea veț spune: [a]Lăudați-L pe Domnul, strigați numele Lui, vestiți lucrările Lu printre oameni, aminț că numele Lui este preamărit.

5 [a] Cântați pentru Domnul; căci El a făcut lucruri minunate; aceasta este știut peste tot pă- mântul.

6 [a]Strigați și bucurați-vă voi locuitori ai Sionului căci mare este Cel Sfân

12 *a* gs Steag.
b 3 Ne. 15:15; 16:1–4.
c Neemia 1:9; 1 Ne. 22:10–12; D&L 45:24–25.
gs Israel—Adunarea lui Israel.
13 *a* Ier. 3:18.
b Triburile conduse de evenimentele din 1 Regi 12:16-20). În zilele din urmă această dușmănie va dispare. Ezec. 37:16–22.
gs Invidie.
c gs Iuda.
14 *a* i.e. Ei vor ataca
15 *a* Zah. 10:11.
16 *a* Isa. 35:8; D&L 133:27.
22 2 *a* Mosia 4:6; Hel. 12:1.
b Ex. 15:2; Ps. 83:18.
gs Iehova.
3 *a* gs Apă vie.

de distrugere ca la cea de-a Doua Venire — Aceasta va fi o zi de mânie și răzbunare — Babilonul (lumea) va cădea pentru totdeauna — Compară cu Isaia 13. Circa 559 – 545 î.H.

[a]Povara [b]Babilonului pe care Isaia, fiul lui Amoț, a văzut-o.

2 Ridicați un [a]steag pe muntele cel înalt; ridicați-vă glasurile către ei, [b]faceți semne cu mâna ca ei să treacă prin porțile celor nobili.

3 Eu le-am dat poruncă celor [a]sfințiți ai Mei și, de asemenea, i-am chemat pe cei puternici ai Mei, căci mânia Mea nu este asupra celor care se bucură în măreția Mea.

4 Zgomotul mulțimii în munți este acela al unui popor nume- ros, un zgomot

Chinuri și dureri îi vor cuprinde; ei se vor uita unul la altul uimiți; fețele lor vor fi ca flăcările.

9 Iată, ziua Domnului vine cu cruzime, cu mânie și supărare cruntă ca să lase țara pustiită; și El va [a]distruge pe păcătoșii de acolo.

10 Căci stelele cerului și conste- lațiile lui nu vor lumina; [a]soarele va fi întunecat în drumul lui, iar luna nu va lăsa lumina ei să strălucească.

11 Iar Eu voi [a]pedepsi lumea din cauza răutății, iar pe cei pă- cătoși din cauza nedreptății lor; Eu voi face ca înfumurarea celor [b]mândri să se termine și voi su- pune îngâmfarea celor tirani.

12 Eu voi face [a]omul mai pre- țios decât aurul fin; chiar mai prețios decât lingoul de aur din Ofir.

13 De aceea, Eu voi cutremura cerurile, iar pământul se va [a]muta din loc în furia Domnu- lui oștirilor și în ziua mâniei Lui aprinse.

14 Și va fi ca o [a]căprioară fugă- rită și ca o oaie pe care nici un om nu o

23 1 *a* i.e. mesaj despre judecata de apoi.
b Distrugerea istorică a Babilonului păcătos, profețită de Isaia în versetele D&L 133:5, 7, 14.
gs Babel, Babilon.
2 *a* sau Steag.
gs Steag.
b i.e. Fluturați mâna, semnalizați.
3 *a* i.e. Curățirea pământului.
10 *a* gs Lume—Sfârșitul lumii.
11 *a* Mal. 4:1.
b D&L 64:24.
12 *a* Isa. 4:1–4.
13 *a* gs Pământ—

16 Copiii lor, de asemenea, vor fi ciopârțiți în bucăți în fața ochilor lor; casele lor vor fi jefuite și nevestele lor vor fi siluite.

17 Iată, Eu îi voi ațâța împotri- va lor pe Mezi, care nu vor fi interesați în argint și aur și nici nu se vor bucura de acestea.

18 Arcurile lor, de asemenea, îi vor ciopârți pe tinerii lor în bucățele; și ei nu vor avea nici o milă de rodul pântecelui; ochii lor nu-i vor cruța pe copii.

19 Și Babilonul, slava împărățiilor, [a]frumusețea desăvâr- șirii Haldeii, va fi la fel ca atunci când Dumnezeu a distrus [b]Sodoma și Gomora.

20 El nu va mai fi [a]locuit nicio- dată și nici nu va mai fi locuit generație după generație; nici arabul nu-și va instala cortul acolo; nici păstorul nu-și va face coliba acolo.

21 Dar animalele [a]sălbatice ale deșertului vor trăi acolo; iar casele lor vor fi pline de jivine; și bufnițele vor trăi acolo și [b]satirii vor dansa acolo.

22 Iar animalele sălbatice ale insulelor vor

CAPITOLUL 24

Israelul va fi adunat și se va bucura de odihna milenară — Lucifer a fost alungat din cer din cauza răzvră- tirii lui — Israelul va triumfa peste Babilon (lume) — Compară cu Isaia 14. Circa 559 – 545 î.H.

Căci Domnul va avea milă de Iacov și încă îl va [a]alege pe Israel, și-i va așeza pe ei în țara lor; iar [b]străini vor fi uniți cu ei și ei se vor alătura casei lui Iacov.

2 Iar [a]poporul îi va lua și-i va aduce la locul lor da, de depar- te, din marginile pământului; și ei se vor întoarce la [b]pămân- turile lor făgăduite. Iar casa lui Israel îi va stăpâni, iar țara Domnului va fi a [c]slujitorilor și a slujnicilor; și ei îi vor lua robi pe cei sub care ei au fost robi; și vor domni peste cei care i-au asuprit.

3 Și se va întâmpla în ziua ace- ea, că Domnul îți va [a]da odihnă, de supărare ș

19 *a* i.e. Inutilitatea.
b Gen. 19:24–25; Deut. 29:23; 2 Ne.

Demoni.

22 *a* ebr Palate.
b ebr (poate) Șacali sau câini sălbatici.

ajuta Israelul.
b gs Pământul făgăduinței.
c Isa. 60:14.

3 *a* Isa. 1:13; D&L 84:24

mânie cu lovituri fără răgaz, cel care a domnit cu mânie peste națiuni este persecutat și nimeni nu împiedică aceasta.

7 Întregul pământ se află în odihnă și e liniștit; oamenii iz- bucnesc în [a]cântece.

8 Da, [a] chiparoșii se bucură de tine, ca și cedrii din Liban, zicând: De când ai fost [b]învins, nici un [c]tăietor n-a venit ca să ne doboare.

9 [a]Iadul din adâncuri e pus în mișcare pentru tine, ca să te întâmpine la venirea ta; el își trezește [b] morții pentru tine, chiar pe toți dregătorii pământ- tului; el a sculat din tronurile lor pe toți regii națiunilor.

10 Toți vor glăsui și vă vor spune: Și voi ați devenit slabi ca și noi? Ați devenit și voi asemeni nouă?

11 Îngâmfarea ta a fost co- borâtă în mormânt; zgomotul lăutelor tale nu se aude; vier- mele este întins ca un așternut sub tine și viermii te acoperă.

12 Cum ai căzut din cer, [a]Lucifer, fiul dimineții! Cum ai fost doborât la pământ, tu care ai slăbit națiunile!

13 Căci ai spus în inima ta: Voi [a]urca în cer, voi înălța tronul meu deasupra stelelor lui Dumnezeu și voi sta pe muntele adunării, în partea dinspre [b]miazănoapte;

14 Eu mă voi urca deasupra înălțimii norilor; voi fi la fel ca Cel Prea Înalt.

15 Totuși, vei fi aruncat în adâncul iadului, la marginile [a]hăului.

16 Cei care te vor vedea vor privi cu ochi [a]neîncrezători către tine te vor și vor spune: Este acesta omul care a făcut pământ- tul să tremure, cel care a clătinat împărățiile?

17 Și a făcut pământul ca un pustiu și a distrus orașele lui și nu a deschis casa prizonierilor săi?

18 Toți regii națiunilor, da, ei toți, se odihnesc în slavă, fiecare dintre ei în propria [a]sa casă.

19 Dar tu ești aruncat afară din mormântul tău ca o ramură [a]odioasă, ca o rămășiță a celor uciși străpunși cu sabia, care cad jos până la [b]stâncile

7 *a* Isa. 55:12.
8 *a* ebr Conifer.
b i.e. Omorât
c ebr Tăietorul (de copaci) nu a venit împotriva noastră.
9 *a* gs Iad.
b i.e. Spiritele fără

Conducătorul lumii păcătoase (Babilonul) este asemănat cu Lucifer, conducătorul tuturor celor păcătoși.
13 *a* Moise 4:1–4.
b i.e. Locul unde locuiau zeii conform

15 *a* 1 Ne. 14:3.
16 *a* ebr Pieziș și vor face reflecții asupra ta.
18 *a* i.e. În mormântul familiei sale.
19 *a* i.e. O ramură neacceptată, tăiată și aruncată.
b i.e. Chiar până

21 Pregătește măcelărirea co- piilor săi pentru [a]nedreptățile strămoșilor lor, pentru ca ei să nu se scoale, nici să stăpânească pământul și nici să umple fața pământului cu orașe.

22 Căci Eu mă voi ridica împo- triva lor, a spus Domnul oștiri- lor, și voi alunga din Babilon [a]numele și rămășița, fiu și [b]ne- pot, a spus Domnul.

23 Eu, de asemenea, îl voi face [a]lăcașul stârcului de noapte și o mlaștină; și îl voi mătura cu [b]mătura distrugerii, a spus Domnul oștirilor.

24 Domnul oștirilor a jurat, zi- când: Cu siguranță, așa cum am gândit, așa se va întâmpla; și așa cum Eu am hotărât, așa va fi —

25 Și anume, îl voi aduce pe [a]Asirian în țara Mea și-l voi călca în picioare în munții [b]Mei; și apoi [c]jugul lui se va îndepărta de ei, iar povara lor va fi înde- părtată de pe umerii lor.

26 Acesta este planul pentru întregul pământ; și aceasta este mâna care este întinsă peste [a]toate

29 Nu te bucura, tu întreagă Palestină, că toiagul celui care te-a lovit este rupt; căci din rădăcina șarpelui se va iv un bazilic, iar rodul lu va fi un groaznic șarpe zburător.

30 Iar primul-născut al celui sărac se va hrăni și cei în nevo- ie se vor așeza în siguranță; și Eu voi ucide rădăcina ta cu foa- mete, iar ea va ucide rămășița ta.

31 Gemi, o, poartă; plângi, o, cetate; tu, întreagă Palestină, ești pierdută; căci un fum va veni din miazănoapte și nimeni nu va fi singur în timpul lui dinain- te hotărât.

32 Ce vor răspunde atunci tri- mișii națiunilor? Că Domnul a întemeiat [a]Sionul și că cei [b]săraci ai poporului Său se vor [c]încrede în el.

CAPITOLUL 25

21 *a* Ex. 20:5.
22 *a* Prov. 10:7.
b Iov 18:19.
23 *a* Isa. 34:11–15.
b sau Târnul.
25 *a* Subiectul se schimbă la atacul Asiriei și căderea Iudeeii. Isa. 37:33–38.
b i.e. Munții din Iudeea și din Israel.
c Isa. 10:27.
26 *a* i.e. Până la urmă toate neamurile lumii vor fi răsturnate
a fost profețită filistenilor, în timp ce iudeii vor fi în siguranță.
b 2 Regi 16:20.
32 *a* gs Sion.
b fief. 3:12.
c sau vor căuta refugiu în el.

legea lui Moise și cred în Hristos, care este Cel Sfânt al lui Israel. Circa 559 – 545 î.H.

Acum eu, Nefi, spun ceva de- spre cuvintele pe care le-am scris, care au fost spuse de gura lui Isaia. Căci iată, Isaia a spus multe lucruri care erau [a]greu de înțeles pentru mulți din poporul meu; căci ei nu știu despre felul profeției iudeilor.

2 Căci eu, Nefi, nu i-am învățat multe lucruri despre felul Iudei- lor; căci [a]lucrările lor erau lucrările întunericului, iar faptele lor erau faptele lucrurilor abo- minabile.

3 Prin urmare, scriu pentru po- porul meu, pentru toți cei care vor primi în posteritate aceste lucruri pe care le scriu, pentru ca ei să poată cunoaște judecățile lui Dumnezeu și că ele vor veni asupra tuturor națiunilor, după cuvântul pe care El l-a spus.

4 Prin urmare, ascultă, o, po- porul meu, care ești din casa lui Israel, și apleacă-ți urechea către cuvintele mele; căci cu tatăl meu; căci iată, sufletul meu se bucură de claritate pen- tru poporul meu, pentru că ei pot să învețe.

5 Da, și sufletul meu se bucură de cuvintele lui [a]Isaia, căci am plecat din Ierusalim, iar ochii mei au văzut lucrurile [b]iudeilor, iar eu știu că iudeii înțeleg lucrurile profeților; și nu este nici un alt popor care înțelege lucru- rile care au fost spuse iudeilor tot atât de bine ca ei înșiși, decât dacă sunt învățați după felul lucrurilor iudeilor.

6 Căci iată, eu, Nefi, nu i-am învățat pe copiii mei după felul lucrurilor iudeilor; dar iată, eu însumi am locuit la Ierusalim, prin urmare, cunosc împrejuri- mile lui; și am pomenit copiilor mei despre judecățile lui Dumnezeu care s-au [a]înfăptuit prin- tre iudei, copiilor mei, în acord cu ceea ce Isaia a spus; și eu nu le scriu.

7 Dar iată, îmi continui profeția potrivit [a]clarității mele; în care știu că nimeni nu poate greși, toți cei în

25 1 *a* 2 Ne. 25:5–6.
2 *a* 2 Regi 17:13–20.
4 *a* gs Duhul Sfânt.
5 *a* 1 Ne. 19:23; 3 Ne. 23:1.
b gs Iudei.
6 *a* 2 Ne. 6:8.
8 *a* gs Scripturi—Valoarea scripturilor.
b Enos 1:13–16;

pentru el în [c]ultimele zile; căci în ziua aceea oamenii le vor înțelege; prin urmare, pentru binele lor le-am scris.

9 Și la fel cum o generație a fost [a]distrusă printre iudei din cauza nedreptății, tot așa ei au fost distruși din generație în generație după nedreptățile lor; și nimeni dintre ei nu a fost distrus vreodată, decât dacă așa le-a fost [b]prezis de către profeții Domnului.

10 Prin urmare, li s-a spus de- spre distrugerea care trebuia să vină asupra lor imediat după ce tatăl meu pleca din Ierusa- lim; cu toate acestea, ei și-au împietrit inimile; și după pro- feția mea, ei au fost [a]distruși, în afară de cei care sunt [b]duși robi în Babilon.

11 Și acum vorbesc aceasta datorită Spiritului care este în mine. Și cu toate că au fost duși departe, ei se vor întoarce și vor stăpâni pământul Ierusalimului; prin urmare, vor fi [a]restaurați în țara a împietririi inimilor lor și a încăpățânării lor.

13 Iată, ei Îl vor [a]răstigni; și după ce El va fi pus în [b]mor- mânt timp de [c]trei zile, El se va [d]scula din morți, cu vindecarea în aripile Sale; și toți cei care vor crede în numele Său vor fi salvați în Împărăția lui Dumne- zeu. Prin urmare, sufletul meu se bucură să profețească despre El, căci am [e]văzut ziua Lui și inima mea preamărește numele Lui Sfânt.

14 Și iată, se va întâmpla că, după ce [a]Mesia se va ridica din morți și se va arăta poporului Său, în fața atâtora câți vor crede în numele Lui, iată, Ierusalimul va fi iarăși [b]distrus; căci vai de cei care se luptă împotriva lui Dumnezeu și a poporului Bisericii Lui.

15 Prin urmare, [a]iudeii vor fi [b]împrăștiați printre toate națiu- nile; da, și, de asemenea, [c]Babi- lonul va fi distrus; prin urmare, iudeii vor fi împrăștiați de alte națiuni.

16 Și după ce sunt împrăș tiați și Domnu Dumnezeu îi pedepsește

8 *c* gs Ultimele zile, zilele din urmă.
9 *a* Ier. 39:4–10; Mat. 23:37–38.
b Amos 3:7; 1 Ne. 1:13.
10 *a* 1 Ne. 7:13; 2 Ne. Ier. 52:3–16.
11 *a* Ezra 1:1–4; Ier. 24:5–7.
12 *a* gs Singurul Născut.
13 *a* Luca 23:33.
b Isaia 10:41
d gs Înviere.
e 1 Ne. 11:13–34.
14 *a* gs Mesia.
b Luca 21:24; JS—M 1:1–18.
15 *a* gs Iudei.
b Neemia 1:8–9; 2 Ne.

fără de sfârșit pentru toată omenirea — și când acea zi va veni ca ei să [a]creadă în Hristos și să-L preaslăvească pe Tatăl în numele Lui, cu inimi pure și mâini curate și să nu mai aștepte venirea unui alt Mesia, atunci, la timpul acela, va veni ziua când va fi potrivit ca ei să creadă aceste lucruri.

17 Și Domnul Își va întinde iarăși mâna Sa a doua oară, ca să [a]aduca înapoi poporul Său din starea lui de pierzanie și cădere. Prin urmare, El va face o lucrare [b]minunată și un miracol pentru copiii oamenilor.

18 Prin urmare, El le va aduce [a]cuvintele Sale, cuvinte care îi vor [b]judeca în ziua din urmă, căci ele le vor fi date ca să-i [c]convingă despre Mesia cel adevărat, care a fost respins de ei; și ca să-i convingă să nu mai aștepte venirea unui Mesia, căci nu va veni nici unul, decât dacă acesta va fi un Mesia [d]neadevă- rat care-i va înșela pe oameni; căci este profeților și, de asemenea, după cuvintele [c]îngerului lui Dum- nezeu, numele Lui va fi Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

20 Și acum, frații mei am vorbit limpede pentru ca voi să nu greșiți. Și așa cum Domnul Dumnezeu trăiește, Ce care a [a]scos Israelul afară din Egipt și i-a dat lu Moise puterea să [b]vindece națiunile după ce ele au fost mușcate de șerpii cei veninoși, dacă e își vor arunca privirile către [c]șarpele care l-a ridicat în fața lor, și care de asemenea, i-a dat lu putere să lovească [d]stânca pentru ca din ea să țâșnească apă; da, iată, eu vă spun vouă că, tot așa cum aceste lucruri sunt adevărate și așa cum Domnul Dumnezeu trăiește, nu este nici un alt [e]nume dat sub cer decât dacă va fi Isus Hristos despre care am vorbit, prin care omul poate fi salvat.

21 Prin urmare, din această cauză mi-a promis Domnu

16 *a* 2 Ne. 10:6–9; 30:7; Morm. 5:14.
17 *a* 2 Ne. 21:11–12; 29:1. gs Restaurarea Evangheliei.
b Isa. 29:14; 2 Ne. 27:26; 3 Ne. 28:31–
d gs Antihrist.
19 *a* gs Isus Hristos—Profeții despre nașterea și moartea lui Isus Hristos.
b 1 Ne. 10:4; 3 Ne. 1:1, 13.
c 2 Ne.
c Num. 21:8–9; Alma 33:19; Hel. 8:14–15.
d Ex. 17:6; Num. 20:11; 1 Ne. 17:29; 20:21.
e Osea 13:4; Fapte 4:10–12; Mosia 5:8;

[b]piară niciodată atâta timp cât pământul va exista.

22 Prin urmare, aceste lucruri vor trece din generație în gene- rație, atât timp cât pământul va exista; și ele vor fi transmise după voința și plăcerea lui Dumnezeu; iar națiunile care le vor avea vor fi [a]judecate după cuvintele care sunt scrise.

23 Căci noi lucrăm cu sârguință ca să scriem, ca să-i [a]convingem pe copiii noștri, precum și pe frații noștri să creadă în Hristos și să se împace cu Dumnezeu; căci noi știm că, după ce am [b]făcut tot posibilul, numai prin [c]har suntem salvați.

24 Și, cu toate că noi credem în Hristos, [a]păstrăm legea lui Moise și Îl așteptăm neclintiți pe Hristos, până ce legea va fi împlinită.

25 Căci, în scopul acesta a fost dată [a]legea; prin urmare, legea a devenit [b]moartă pentru noi, iar noi suntem făcuți vii prin Hristos datorită credinței noas- tre; totuși păstrăm legea datorită poruncilor.

26 Și noi [a] vorbim să se uite pentru [d]iertarea păca- telor lor.

27 Prin urmare, no vorbim despre lege pentru ca să știe co- pii noștri că legea este moartă; și, știind că legea este moartă, să poată aștepta acea viață care este datorită lui Hristos și să cunoască în ce scop a fost dată legea. Și după ce legea este împlinită în Hristos, ei să nu trebuiască să-ș împietrească inimile împotriva Lui când legea va trebui să fie desființată.

28 Și acum iată, poporul meu, voi sunteți un popor [a]încăpă- țânat; prin urmare, am vorbit limpede către voi ca să nu înțe- legeți greșit. Și cuvintele pe care le-am vorbit vor fi ca o [b]mărturie împotriva voastră; căci ele sunt suficiente ca să [c]învețe pe orice om calea cea dreaptă; căci calea cea dreaptă este să credeți în Hristos și să nu-L tăgăduiți; căci dacă-L tăgăduiți pe El, atunci voi tăgăduiți, de asemenea, pro- fețiile ș legea.

29 Și acum iată, vă spun

21 *b* Amos 5:15; 2 Ne. 3:16; Alma 46:24–27.
22 *a* 2 Ne. 29:11; 33:10–15; 3 Ne. 27:23–27.
23 *a* gs Copil, copii.
b Iac. 2:14–26; Mosia 13:32; Alma 42:12–16; D&L 138:4.
gs Har.
24 *a* Iacov 4:4–5.
25 *a* gs Legea lui Moise.
b Rom. 7:4–6; Luca 10:23–24.
c gs Copil, copii.
d gs Iertarea păcatelor.
28 *a* Mosia 3:14.
b gs Mărturie.
c 2 Ne. 33:10.
29 *a* Deut. 6:5; Marcu 12:29–31.

și cu tot sufletul vostru; și dacă veți face toate acestea, nu veți fi alungați în nici un caz.

30 Și în măsura în care aceasta va fi potrivit, va trebui să păstrați [a]ritualurile și rânduielile lui Dumnezeu până când legea care a fost dată lui Moise se va împlini.

CAPITOLUL 26

Hristos va sluji printre nefiți — Nefi prevede distrugerea poporului său — Ei vor glăsui din țărână — Neamurile vor zidi biserici neadevărate și combinații secrete — Domnul le interzice oamenilor să practice vicleșuguri preoțești. Circa 559 – 545 î.H.

Și după ce Hristos se va [a]ridica din morți, El vi se va [b] arăta vouă, copiii mei, precum și vouă, frații mei preaiubiți; iar cuvintele pe care El le va vorbi către voi vor fi [c]legea pe care voi va trebui s-o urmați.

2 Căci iată, vă spun că eu am văzut că multe generații sfinți și îi lovesc cu pietre și îi ucid; prin urmare, strigătul [c]sângelui sfinților se va urca împotriva lor de la pământ până la Dumnezeu.

4 Prin urmare, ziua care va veni îi va [a]arde pe toți cei care sunt mândri și care păcătuiesc, spune Domnul oștirilor, căci ei vor fi ca miriștea.

5 Iar cei care-i ucid pe profeți și pe sfinți vor fi [a]înghițiți de adâncurile pământului spune Domnul oștirilor; și [b]munții îi vor acoperi; și vârtejurile de vânt îi vor duce departe; și clădirile se vor prăbuși peste ei și-i vor sfărâma în bucățele și i vor măcina până când vor fi ca pulberea.

6 Și tunete și trăsnete și cutremure de pământ și tot felul de distrugeri vor veni asupra lor, căci focul mâniei Domnului se va aprinde împotriva lor, iar ei vor fi ca miriștea și ziua care va veni îi va mistui, a spus Domnul oștirilor.

7 O, câtă durere și suferință simte sufletul meu din cauza pierderii celor uciși din popor

30 *a* gs Rânduieli.

26 1 *a* 3 Ne. 11:1–12. *b* 1 Ne. 11:7; 12:6. *c* 3 Ne. 15:2–*b* gs Isus Hristos — Profeții despre nașterea și moartea lui Isus Hristos. *c* Gen. 4:10; Morm. 8:27.

4 *a* 3 Ne. 8:14–24; 9:3, 9.

5 *a* 1 Ne. 19:11;

neclintiți în Hristos, semnele care sunt date, în ciuda tuturor [a]persecuțiilor — iată, ei sunt cei care [b]nu vor pieri.

9 Dar Fiul Dreptății li se va [a]arăta lor; și El îi va [b]vindeca, iar ei vor avea [c]pace cu El timp de [d]trei generații; și mulți din cei din a [e]patra generație vor muri în dreptate.

10 Și atunci când aceste lucruri se vor întâmpla, o [a]distrugere rapidă va veni peste poporul meu; căci, în ciuda durerii sufletului meu, am văzut aceasta; prin urmare știu că aceasta se va întâmpla; și ei se vând pe ei în- șișipe degeaba; căci, ca răsplată pentru mândria și nebunia lor, ei vor culege distrugere; căci, întrucât se vând diavolului și aleg lucrările întunericului în loc de cele ale luminii, ei trebuie să se coboare în [b]iad.

11 Căci Spiritul Domnului nu se va [a]strădui mereu cu omul. Și atunci când Spiritul va înceta să se

13 Și că El se arată tuturor celor care cred în El prin puterea Duhului [a]Sfânt; da, în fața fie- cărei națiuni, neam, limbă și popor, făcând minuni, semne și miracole minunate pentru copiii oamenilor, după credința lor.

14 Dar iată, vă profețesc despre [a] ultimele zile; despre zilele când Domnul Dumnezeu va [b]înfăptui aceste lucruri pentru copiii oamenilor.

15 După ce seminția mea și seminția fraților me vor fi rătăcit în necredință și vor fi fost lovită de neamuri; da, după ce Domnul Dumnezeu îi va împresura de jur împrejur și îi va asedia cu cete și va ridica fortărețe împotriva lor; și după ce ei vor fi fost doborâți în țărână până când ei nu vor mai exista, totuș cuvintele celor drepți vor fi scrise și rugăciunile celui credincios vor f auzite și toți cei care au rătăcit în necredință nu vor fi uitați.

16 Căci cei care vor f

8 *a* gs (a) Persecuta, persecuție.
b 3 Ne. 10:12–13.
9 *a* 3 Ne. 11:8–15.
b 3 Ne. 17:7–9.
c 4 Ne. 1:1–4.

10 *a* Alma 45:9–14; Morm. 8:1–9.
b gs Iad.
11 *a* Eter 2:15.
12 *a* 2 Ne. 25:18.
b 2 Ne. 30:7; Morm.

14 *a* gs Ultimele zile, zilele din urmă.
b gs Restaurarea Evangheli ei.
16 *a* Isa. 29:4; Moro. 10:27;

din pământ; iar glasul lor va șopti din țărână.

17 Căci așa a spus Domnul Dumnezeu: Ei vor [a]scrie lucru- rile care vor fi făcute printre ei, iar ele vor fi scrise și pecetluite într-o carte, iar cei care au rătă- cit în necredință nu le vor avea, căci ei [b] încearcă să distrugă lucrurile lui Dumnezeu.

18 Prin urmare, așa cum cei care au fost distruși au fost distruși repede; iar mulțimea celor nelegiuiți va fi ca [a]pleava spulberată — da, așa spune Domnul Dumnezeu: aceasta se va întâmpla într-o secundă, dintr-odată —

19 Și se va întâmpla că cei care au rătăcit în necredință vor fi [a]loviți de mâna neamurilor.

20 Iar neamurile s-au făli în [a]mândria lor și s-au [b]împiedicat din cauza mărimii propriului lor [c]obstacol, căci au zidit multe [d] biserici; și totuși, ele renegă puterea și minunile lui Dumne- zeu și predică înspre ei înșiși propria înțelepciune și [e]învață, tură pentru ca să

timpurile din vechime, după combinațiile diavolului, căci el este întemeietorul tuturor aces- tor lucruri; da, întemeietorul crimelor și lucrărilor întuneri- cului; da, și el îi conduce cu o funie de in în jurul gâtului până când îi leagă cu frânghii groase pentru totdeauna.

23 Căci iată, frații me preaiu- biți, eu vă spun că Domnul Dumnezeu nu lucrează în întuneric.

24 El nu face nimic decât dacă este spre binele lumii; căci El [a]iubește lumea, chiar într-atât, încât Și-a jertfit propria viață pentru ca să poată să- tragă pe [b]oameni la El. Prin urmare, nu poruncește la nimeni să nu ia parte la salvarea Sa.

25 Iată, strigă El la cineva, zicând: Te depărtezi de Mine? Iată, eu vă spun: Nu; dar El spune: [a]Veniți la Mine, voi, toate marginile pământului, [b] cum- părați lapte și miere fără bani și fără
preț.

26 Iată, a poruncit E

17 *a* 2 Ne. 29:12.
b Enos 1:14.
18 *a* Morm. 5:16–18.
19 *a* 3 Ne. 16:8–9; 20:27–28
d 1 Ne. 14:10; 22:23; Morm. 8:28.
e Morm. 9:7–8; 2 Ne. 9:28.
f Isa. 3:15;
24 *a* Ioan 3:16.
b 3 Ne. 27:14–15.
25 *a* Alma 5:33–35; 3 Ne. 9:13–14.
b Isa. 55:1–2.
27 *a* gs Salvare.
b Ef. 2:8; 2 Ne.

Său ca să convingă pe toți oamenii să se [c]pocăiască.

28 Iată, a poruncit Domnul cuiva să nu ia parte la bunătatea Sa? Iată, eu vă spun vouă: Nu; ci [a]toți oamenii sunt privilegiați, unul la fel ca altul și nimeni nu este oprit.

29 El poruncește să nu fie nici un fel de [a]vicleșuguri preoțești; căci iată, vicleșugurile preoțești sunt acelea în care oamenii pre- dică și se prezintă pe ei înșiși ca fiind lumina lumii, pentru ca să capete câștiguri și [b]preamărire de la lume; dar ei nu caută bunăstarea Sionului.

30 Iată, Domnul a interzis lu- crul acesta; prin urmare, Dom- nul Dumnezeu a dat o poruncă, că toți oamenii trebuie să aibă [a] caritate, căci caritatea este [b]dragoste. Și dacă ei nu au cari- tate, ei nu sunt nimic. Prin ur- mare, dacă au milostenie, nu vor permite ca lucrătorii din Sion să piară

nici unul din aceste lucruri; căci oricine le face va pieri.

33 Căci nici una dintre aceste nedreptăți nu vine de la Dom- nul; căci El face ceea ce este bine pentru copiii oamenilor; și El nu face nimic, decât dacă este ușor de înțeles pentru copiii oamenilor; și El îi cheamă pe ei toți să vină la El și să ia parte la bunătatea Sa; și El nu [a]respinge pe nimen dintre cei care vin la El negri și albi, sclavi ș liberi, bărbați și femei; ș El își aduce aminte de [b]păgâni; și [c]toți sunt egal în fa- ța lui Dumnezeu atât iudeii, cât și neamurile.

CAPITOLUL 27

Întunericul și apostazia vo cuprin- de pământul în ultimele zile — Cartea lu Mormon va ap ărea — Tre martori vor depune mărturie despre carte – Omul învățat va spune c nu poate citi cartea pecet luită — Domnul va face

27 *c* gs Pocăință, (a) se pocăi.
28 *a* Rom. 2:11; 1 Ne. 17:33–35.
gs Caritate.
b gs Dragoste.
31 *a* gs Sion.
b Iacov 2:17–
b gs Profanare.
33 *a* Fapte 10:9–35, 44–45.
b Alma 26:37.
c Rom. 2:11;

nedreptate și de tot felul de lucruri abominabile —

2 Și când ziua aceea va veni, ei vor fi vizitați de către Domnul oștirilor cu tunete și cutremur de pământ, cu zgomot puternic și vijelie, cu furtună și cu [a]flacă- ra unui foc mistuitor.

3 Și toate [a]națiunile care vor [b]lupta împotriva Sionului și care îl fac să sufere vor fi ca un vis, ca o vedenie a nopții; da, aceasta va fi cu ei la fel ca și cu cel flămând care visează că mănân- că, dar se trezește cu sufletul gol; sau ca și cel însetat care vi- sează că bea, dar se trezește fără putere și cu sufletul jinduind; da, chiar așa va fi mulțimea tuturor neamurilor care luptă împotriva Muntelui Sionului.

4 Căci iată, voi toți care faceți nedreptate, stați și întrebați-vă, căci veți striga și veți plânge; da, veți fi beți, dar nu de vin, vă veți clătina, dar nu din cauza unei băuturi tari.

5 Căci iată, Domnul a turnat peste voi spiritul unui somn adânc. Căci

7 Și iată, cartea va fi [a]pecetluită; și în carte va fi o [b]revelație de la Dumnezeu, de la începutul lumii până la [c]sfârșitul ei.

8 Prin urmare, din cauza lu- crurilor care sunt [a] pecetluite, lucrurile care sunt pecetluite nu vor fi [b]dezvăluite în ziua ticălo- șiei și a lucrurilor abominabile ale oamenilor. Prin urmare, car- tea va fi ținută ascunsă de ei.

9 Dar cartea va fi dezvăluită unui [a]om, iar el va dezvălui cu- vintele cărții, care sunt cuvintele celor care sunt adormiți în țărâ- nă, iar el va dezvălui aceste cuvinte unui [b]alt om;

10 Dar cuvintele care sunt pecetluite nu le va dezvălui și nu va dezvălu nici cartea. Căci cartea va fi pecetluită prin pute- rea lui Dumnezeu, ia revelația care a fost pecetluită va fi păs- trată în carte până la timpu ales de Domnul, când ele vor fi scoase la lumină căci iată, ele dezvăluie toate lucrurile, de la facerea lumii până la

2 *a* Isa. 24:6; 66:15–16; Iacov 6:3; 3 Ne. 25:1.
3 *a* Isa. 29:7–8.
b 1 Ne. 22:14.
6 *a* Iarom 1:2; gs Cartea lui Mormon.
7 *a* Isa. 29:11–12; Eter 3:25–27; 4:4–7
b 3 Ne. 26:9–12; Eter 4:5–6.
9 *a* D&L 17:5–6.
b JS—I 1:64–65.
11 *a* Luca 12:3;

cartea va fi dezvăluită omului despre care am vorbit, cartea va fi ascunsă de ochii lumii pentru ca ochii nimănui să nu o vadă decât dacă [a]trei [b]martori o vor vedea, prin puterea lui Dumne- zeu, pe lângă cel căruia cartea îi va fi dezvăluită; și ei vor purta mărturie despre adevărul cărții și al lucrurilor din ea.

13 Și nu este nimeni altul care o va vedea, în afară de câțiva, după voința lui Dumnezeu, pentru a depune mărturie de- spre cuvântul Lui copiilor oamenilor; căci Domnul Dum- nezeu a zis despre cuvintele celui credincios că trebuie să vorbească așa ca și cum ar fi [a]din morți.

14 Prin urmare, Domnul Dum- nezeu va începe să aducă cu- vintele cărții; și în gura atâtor martori câți va socoti El potrivit va întemeia cuvântul Său; și vai de cel ce [a]respinge cuvântul lui Dumneze u!

15 Dar iată, se va întâmpla că Domnul Dumnezeu va spune celui căruia El îi va dezvălui cartea: Ia guri vor spune ei aceasta, iar nu pentru slava lui Dumnezeu.

17 Iar omul va răspunde: Nu pot să aduc cartea, căci este pecetluită.

18 Atunci, învățatul va răspun- de: Nu pot să o citesc.

19 Prin urmare, se va întâmpla că Domnul Dumnezeu va dez- vălui iarăși cartea și cuvintele ei aceluia care nu este învățat; iar omul care nu este învățat va spune: Eu nu sunt învățat.

20 Atunci, Domnul Dumnezeu va spune către el: Cei învățați nu le vor citi, căci le-au respins, iar Eu pot să înfăptuiesc propria Mea lucrare; prin urmare, tu vei citi cuvintele pe care Eu ți le voi da.

21 Nu [a] atinge lucrurile care sunt pecetluite, căc Eu le voi dezvălui la timpul ales de Mine; căci voi arăta copiilor oamenilor că Eu sunt capabil să-Mi înfăp- tuiesc lucrarea.

22 Prin urmare, după ce ai citit cuvintele pe care Eu ți le-am poruncit și a obținut [a]martorii pe care Eu ți i-am făgăduit, tu va trebui să pecetluiești iarăși cartea și s-

12 *a* 2 Ne. 11:3; Eter 5:2–4; D&L 5:11, 15; 33:13–15; Moro. 10:27.
14 *a* 2 Ne. 28:29–30; JS—I 1:65.
16 *a* gs Vicleșug preoțesc.
21 *a* Eter 5:1.
22 *a* gs Martori ai

[a] miracolelor; și Eu voi arăta lumii că sunt [b]același ieri, astăzi și în vecii vecilor; și Eu nu lucrez printre copiii oamenilor decât [c]în funcție de credința lor.

24 Și iarăși se va întâmpla că Domnul va spune celui care va citi cuvintele ce-i vor fi dezvăluite:

25 [a]În măsura în care poporul acesta se apropie de Mine cu gura sa și Mă [b] cinstește cu buzele sale, dar inima sa și-o îndepărtează de Mine și frica pe care o are de Mine este o [c]învățătură omenească.

26 De aceea, Eu voi continua să fac o lucrare [a]minunată prin- tre oamenii aceștia, da, o lucra- re [b]minunată și un miracol, căci înțelepciunea înțelepților și învățaților lor va pieri, iar înțe- legerea celor pricepuți se va face nevăzută.

27 Și [a]vai de cei care caută să-și ascundă planurile de Domnul! Și lucrările lor sunt în întuneric; și ei zic: Cine ne vede și cine ne știe? Și, spună despre cel care l-a lucrat, el nu are pricepere?

28 Dar iată, spune Domnul oștirilor: Eu vo arăta copiilor oamenilor că a mai rămas puțin timp până când Libanul va f transformat într-o grădină; și grădina va f socotită ca o pădure.

29 [a]Și în ziua aceea surzii vor auzi cuvintele cărții iar ochii orbilor vor vedea, eliberați din obscuritate și din întuneric.

30 Și cei [a]sfioși, de asemenea, vor crește și se vor [b]bucura dato- rită Domnului, iar săracii printre oameni se vor veseli de Cel Sfânt al lui Israel.

31 Căci cu siguranță, așa cum
Domnul trăiește, ei vor vedea că cel [a]asupritor este nimicit,
iar cel batjocoritor este pierdut, și toți cei care pândesc nelegiui- rea vor fi alungați;

32 Și cei care [a]osândesc un om pentru un cuvân și întind o capcană aceluia care-i înfruntă la [b]poartă și-l [c]înlătură pe ce corect pentru un lucru de nimic.

23 *a* gs Minune.
b Evr. 13:8.
c Evr. 11; Eter 12:7–22.
25 *a* Isa. 2 Ne. 29:1–2. gs Restaurarea Evangheliei.
b Isa. 29:14; 2 Ne. 25:17.
27 *a* Isa. 29:15
30 *a* gs Blând, blândețe.
b D&L 101:36.
31 *a* Isa. 29:20.
32 *a* Luca 11:54.
b Amos 5:10

Cel Sfânt al lui Iacov și se vor teme de Dumnezeul lui Israel.

35 De asemenea, cei [a]rătăciți în spirit vor ajunge să înțeleagă, iar cei care au cârtit vor [b]cu- noaște doctrină.

CAPITOLUL 28

Multe biserici neadevărate vor fi construite în zilele din urmă — Ele vor propovădui doctrine neadevărate, deșarte și nesăbuite — Apostazia va exista din abundență din cauza învățătorilor neadevărați — Diavolul va face ravagii în ini- mile oamenilor — El va propovădui tot felul de doctrine neadevărate. Circa 559 – 545 î.H.

Și acum iată, frații mei, eu v-am vorbit vouă așa după cum Spiritul m-a îndemnat; prin urmare, știu sigur că acestea trebuie să se întâmple.

2 Iar lucrurile care vor fi scrise în [a]carte vor fi de mare [b]valoare pentru copiii oamenilor și în special pentru cei din semin- ția nului; iar celelalte vor spune: eu, eu sunt biserica Domnului; și astfel va spune fiecare dintre cei care au construit biserici, dar nu pentru Domnul —

4 Și ele se vor lupta una cu alta; și preoții lor se vor lupta unul cu altul și îi vor învăța pe alții [a]învățătura lor și vor tăgădui Duhul Sfânt care dă putere de exprimare.

5 Și ei [a] renegă [b] puterea lui Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israel; și ei spun către oameni: Ascultați de noi și ascultați de preceptele noastre; căci iată, nu este [c]nici un Dumnezeu astăzi, căci Domnul și Mântuitorul și-a făcut lucrarea și a trecut puterea Lui oamenilor;

6 Iată, ascultați de preceptele mele; dacă ei vor spune că este un miracol făcut de mâna Dom- nului, să nu-credeți; căci în ziua aceasta El nu este un Dum- nezeu al [a] miracolelor; El și-a terminat lucrarea.

7 Da, și vor fi mulți care vor spune: [a] Mâncați, beț și vă veseliți, căci mâine

35 *a* 2 Ne. 28:14; D&L 33:4.
b Dan. 12:4.
28 2 *a* gs Cartea lui Mormo
1 Ne. 22:23; 4 Ne. 1:25–29; Morm. 8:28, 32–38.
4 *a* 2 Ne. 9:28.
5 *a* 2 Ne. 26:20.
b 1 Tim. 3:5
7 *a* 1 Cor. 15:32; Alma 30:17–18.
8 *a* Morm. 8:31. *b* D&L 10:25; Moise 4:4.
gs Minciună.

[c]groapa vecinului; nu este nimic rău în aceasta; și faceți toate aceste lucruri, căci mâine vom muri; și dacă va fi așa, că noi suntem vinovați, Dumnezeu ne va da câteva lovituri de bici și până la urmă noi vom fi salvați în Împărăția lui Dumnezeu.

9 Da, și vor fi mulți care vor predica în felul acesta [a]doctrine [b]neadevărate, deșarte și nesă- buite; și vor fi îngâmfați în inimile lor și vor căuta să as- cundă adânc planurile lor de Domnul; iar lucrările lor vor fi în întuneric.

10 Iar [a] sângele sfinților va striga din pământ împotriva lor.

11 Da, ei toți s-au abătut de la [a] drumul drept; ei au devenit [b]corupți.

12 Din cauza [a]mândriei și din cauza învățătorilor neadevărați și a doctrinelor neadevărate, bi- sericile lor au devenit corupte, iar bisericile lor sunt preamărite; din cauza mândriei, ele sunt înfumurate.

13 Ei îi [a]pradă pe cei [b]săraci din cauza sanctuarelor lor, fru- cauza mândriei, și a ticăloșiei, și a lucrurilor lor abominabile, și a curviei, ei s-au [b]rătăcit cu toții, în afară de câțiva care sunt urmașii umil ai lui Hristos; și totuși ei sunt conduși astfel încât de multe ori greșesc pentru că ei au fost învățați după preceptele oamenilor.

15 O, cei [a]înțelepți și cei învă- țați și cei bogați, care sunt în- gâmfați în [b]mândria inimilor lor, precum și toți cei care predică doctrine neadevărate și toți cei care preacurvesc și care strică drumul cel drept al Domnului, [c]vai, vai, vai lor, a spus Domnul Dumnezeu cel Atotputernic, căci ei vor fi aruncați în iad!

16 Vai de cei care- [a]îndepăr- tează pe cel drept pentru un lucru de nimic și insultă ceea ce este bun și spun că nu are nici o valoare! Căci va veni ziua când Domnul Dumnezeu îi va vizita în grabă pe locuitorii pământului; și în ziua aceea, când ei vor fi [b]plini de ne- dreptate și vor

8 *c* Prov. 26:27; 1 Ne. 14:3.
9 *a* Mat. 15:9. *b* Ezec. 13:3; Hel. 13:29 D&L 87:7.
11 *a* Hel. 6:31. *b* Morm. 8:28–41; D&L 33:4.
12 *a* Prov. 29:25 *b* Isa. 53:6.
15 *a* Prov. 3:5–7. *b* gs Mândrie. *c* 3 Ne. 29:5.
16 *a* Isa. 29:21. *b* Eter 2:9–10.

șească la pământ și mare trebuie să fie căderea ei.

19 Căci împărăția diavolului trebuie să se [a]cutremure, iar cei care îi aparțin vor trebui să fie stârniți spre pocăință, dacă nu, atunci [b]diavolul îi va prinde în [c]lanțurile lui nepieritoare, iar ei vor fi turbați de mânie și vor pieri;

20 Căci iată, în ziua aceea el va [a] năvăli în inimile copiilor oamenilor și-i va ațâța în mânie împotriva a ceea ce este bun.

21 Iar pe alții îi va [a]potoli și-i va legăna într-o siguranță carnală, așa încât ei vor spune: Totul este bine în Sion; da, Sionul prospe- ră, totul este bine — și în felul acesta [b]diavolul înșală sufletele lor și-i conduce cu grijă în jos, în iad.

22 Și iată, pe alții îi va linguși și le va spune că nu este nici un [a]iad; și le spune: Eu nu sunt diavolul, căci nu este nici un diavol — și astfel va șopti el la urechile lor, până când îi prinde în [b]lanțurile lui trebui să se ducă în locul pregă- tit pentru ei, și anume într-un [b]lac de foc și pucioasă care este un chin fără de sfârșit.

24 De aceea, vai de cel care tratează totul cu ușurință în Sion!

25 Vai de cel care strigă: Totul este bine!

26 Da, vai de cel care [a]ascultă de preceptele oamenilor și re- neagă puterea lui Dumnezeu și darul Duhului Sfânt!

27 Da, vai de cel care spune: Noi am primit și nouă [a]nu ne trebuie mai mult!

28 Și în sfârșit, vai de toți cei care tremură și sunt [a]mânioși din cauza adevărului lui Dum- nezeu! Căci iată, cel care este zidit pe [b]stâncă îl primește cu bucurie; iar cel care este zidit pe o temelie de nisip tremură de frică să nu cadă.

29 Vai de cel care va spune: Noi am primit cuvântul lui Dumnezeu și [a] nu mai avem [b]nevoie de cuvântul lui Dum- nezeu, căci avem destul!

19 *a* 1 Ne. 22:23. *b* Alma 34:35. *c* Alma 12:11.
20 *a* D&L 10:20–27.
21 *a* Morm. 8:31
23 *a* gs Isus Hristos — Judecător; Judecată, ultima. *b* 2 Ne. 9:16, 19, 26.
26 *a* 2 Ne. 9:29.
27 *a* Alma 12:10–11.
28 *a* 2 Ne. 9:40; 33:5. *b* Mat. 7:24–27. gs Stâncă.
29 *a* 2 Ne. 27:14; Eter 4:8

[c]primește Eu îi voi da [d]mai mult; iar de la cei care spun: noi avem destul, de la ei se va lua chiar și ceea ce au.

31 Blestemat este cel care își pune [a]nădejdea în om sau își face din carne puterea sa sau ascultă de preceptele omului, cu excepția preceptelor care sunt date prin puterea Duhului Sfânt.

32 [a] Vai de neamuri, a spus Domnul Dumnezeul oștirilor! Căci, în ciuda faptului că Eu Îmi voi întinde mâna către ele zi de zi, ele Mă vor tăgădui pe Mine; cu toate acestea, Eu voi fi milos cu ele, a spus Domnul Dumnezeu, dacă se vor pocăi și vor veni la Mine; căci [b]brațul Meu este întins cât este ziua de lungă, a spus Domnul Dumne- zeul oștirilor.

CAPITOLUL 29

Multe neamuri vor respinge Car- tea lui Mormon — Ele vor spune: Noi nu avem nevoie de

de [b]legămintele pe care le- am făcut cu copiii oamenilor pre- cum că Eu voi acționa, pentru a [c]doua oară, ca să salvez poporul Meu, cei care sunt din casa lui Israel;

2 Și, de asemenea, pot să-Mi amintesc făgăduințele pe care ți le- am făcut ție, Nefi, și tatălui tău și Eu Îmi voi aduce aminte de seminția ta; și că [a]vorbele seminției tale vor ieși din gura Mea către semința ta; și cu- vintele Mele vor [b]șuiera până la marginile pământului, ca un [c]steag pentru poporul Meu, care este din casa lui Israel.

3 Și pentru că vorbele Mele vor șuiera până departe — multe dintre neamuri vor spune: O [a]Biblie! O Biblie! Avem o Biblie și nu poate să mai fie o altă Biblie.

4 Dar așa spune Domnu Dum- nezeu: O, nesăbuiți ele vor avea o Biblie; și ea va purcede de la [a]iudei vechiul Meu popor de le gământ. Și cum le-au mulțumit ei [b] iudeilor pentru [c] Biblia pe care o primesc de la acestia? Da

30 *c* Luca 8:18.
d Alma 12:10; D&L 50:24.
31 *a* D&L 1:19–20.
32 *a* 1 Ne. 14:6.
b Iacov 5:47; 6:4.
b gs Legământul avraamic.
c 2 Ne. 6:14; 21:11–12; 25:17.
gs Israel—Adunarea lui Israel.
c 1 Ne. 21:22.
gs Steag.
3 *a* 1 Ne. 13:23–25.
gs Biblie; Cartea lui Mormon.
4 *a* D&L

mintelor Mele din vechime? Nu; dar voi i-ați blestemat și i-ați [a]urât și nu ați căutat să-i salvați. Dar iată, voi întoarce toate aceste lucruri împotriva capului vostru; căci Eu, Dom- nul, n-am uitat poporul Meu.

6 Voi, nesăbuiților, care veți spune: O [a] Biblie, avem deja o Biblie și nu ne mai trebuie o altă Biblie. Ați fi obținut voi vreo Biblie din altă parte decât de la iudei?

7 Nu știți că este mai mult decât un singur neam? Nu știți că Eu, Domnul Dumnezeul vos- tru, i-am [a]creat pe toți oamenii și că Eu Îmi aduc aminte de cei care sunt pe [b]insulele mării; și că Eu domnesc sus în ceruri și jos pe pământ; și Eu fac să ajun- gă cuvântul Meu până la copiii oamenilor, da, chiar până la toate națiunile pământului?

8 Prin urmare, cârtiți voi că primiți mai mult din cuvântul Meu? Nu știți că mărturia a [a]două națiuni este o [b]dovadă pentru voi că Eu sunt Dumne- zeu, că Eu Îmi aduc aminte de o națiune la fel ca și de alta?

9 Și Eu fac aceasta pentru ca să dovedesc multora că Eu sunt [a]același ieri, astăzi și în vecii vecilor; și că Eu vorbesc cuvin- tele Mele după propria Mea plăcere. Și fiindcă Eu am vorbit un [b]cuvânt, voi nu trebuie să credeți că Eu nu mai pot vorbi altul; căc lucrarea Mea nu este încă terminată; și nici nu va fi până la sfârșitul omului și nici chiar de atunci înainte și în vecii vecilor.

10 Prin urmare, pentru că voi aveți o Biblie, voi nu trebuie să credeți că ea conține toate [a]cuvintele Mele; nici nu trebuie să credeți că Eu nu am făcut să fie scrise mai multe.

11 Căci Eu poruncesc [a]tuturor oamenilor, atâ la răsărit, cât și la apus, și de asemenea, la mia zănoapte și la miazăzi precum și în insulele mării, pentru ca ei să [b]scrie cuvintele pe care Eu le vorbesc către ei; căc după [c] cărțile care vor f scrise voi [d] judeca Eu lumea, pe fiecare om după faptele sale, așa după cum este scris

5 *a* 3 Ne. 29:8.
6 *a* 1 Ne. 13:38.
7 *a* gs (a) Crea, creație.
b 1 Ne. 22:4.
8 *a* Ezec. 37:15–20; *c* Osea 1:11.
9 *a* Evr. 13:8.
b gs Revelație.
10 *a* gs Scripturi—Scripturile au fost profetite că *c* gs Cartea vieții.
d 2 Ne. 25:22; 33:11, 14–15.
gs Judecată, ultima.
12 *a* 1 Ne. 13:23–29.
b 1 Ne. 13:38–

departe, iar ele vor scrie aceasta; și Eu iarăși voi vorbi către [c]toate națiunile pământului, iar ele vor scrie aceasta.

13 Și se va întâmpla că [a]iudeii vor avea cuvintele nefiților, iar nefiții vor avea cuvintele iudei- lor; iar nefiții și iudeii vor avea cuvintele triburilor pierdute ale lui Israel; iar triburile [b]pierdute ale lui Israel vor avea cuvintele nefiților și ale iudeilor.

14 Și se va întâmpla că poporul Meu, care este din [a] casa lui Israel, se va aduna acasă în țările stăpânirilor sale; iar cuvântul Meu, de asemenea, se va aduna într-unul [b]singur. Și Eu voi arăta celor care luptă împotriva cuvântului Meu și împotriva poporului Meu, care este din [c] casa lui Israel, că Eu sunt Dumnezeu și că Eu am făcut un [d]legământ cu Avraam, că Eu Îmi voi aduce aminte de [e]semința lui în [f]vecii vecilor.

CAPITOLUL 30

Și acum iată, frații mei preaiu- biți, voi vorbi către voi; căci eu, Nefi, nu voi accepta ca voi să credeți că sunteți mai drepți decât vor fi neamurile. Căci iată, dacă nu veți ține poruncile lui Dumnezeu veți pieri, de asemenea; și datorită cuvintelor care au fost spuse nu trebuie să credeți că neamurile sunt distruse cu totul.

2 Căci iată, vă spun că atâtea neamuri câte se vor pocăi, vor fi poporul de [a]legământ al Domnului, iar atâția dintre [b]Iudei câți nu se vor pocăi vor fi alungați; căci Domnul nu face legăminte cu nimeni, decât cu cei care se [c]pocăiesc și care cred în Fiul Său, care este Cel Sfânt al lui Israel.

3 Și acum voi profeți ceva mai mult despre iudei și neamuri. Căci după ce cartea despre care am vorbit va fi scoasă la lumină și va fi scrisă pentru neamuri și va fi pecetluită iarăși de Domnul, mulți vor fi care vor [a]crede cuvintele care sunt scrise; iar [b]ei le vor

12 *c* 2 Ne. 26:33.
13 *a* Morm. 5:12–14.
b gs Israel—Cele zece triburi pierdute ale lui Israel.
1 Ne. 17:40; 3 Ne. 20:27; Avr. 2:9.
gs Legământul avraamic.
e D&L 132:30.
f Gen.
c gs Pocăință, (a) se pocăi.
3 *a* 3 Ne. 16:6–7.
b 1 Ne. 22:8–9.
5 *a* 3 Ne. 21:3–7, 24–

strămoșilor lor și, de asemenea, la cunoașterea lui Isus Hristos, cunoaștere pe care o avuseseră și strămoșii lor.

6 Și atunci se vor bucura; căci vor ști că aceasta este o binecuvântare pentru ei, din mâna lui Dumnezeu; iar perdelele de în- tuneric vor începe să cadă de pe ochii lor; și nu vor trece multe generații până când vor deveni un popor pur și [a]plăcut.

7 Și se va întâmpla că [a]iudeii care sunt împrăștiați vor [b]înce- pe, de asemenea, să creadă în Hristos; și vor începe să se adune de pe fața pământului; și atât de mulți câți vor crede în Hristos vor deveni, de aseme- nea, oameni plăcuți.

8 Și se va întâmpla că Domnul Dumnezeu își va începe lucra- rea Sa printre toate națiunile, neamurile, limbile și popoarele pentru ca să restaureze poporul Său pe pământ.

9 Și cu dreptate va [a]judeca [b]Domnul Dumnezeu pe cei să- raci poporul Său, da, chiar dacă va trebui să- [d]distrugă prin foc pe cei păcătoși.

11 Iar [a]dreptatea va fi brâul coapselor Sale, iar credința va fi brâul domniei Lui.

12 Și atunci lupul va [a]trăi îm- preună cu mielul și leopardul va sta alaturi de ied; vițelul, puiul de leu și vitele îngrășate vor fi împreună și le va mâna un copilaș.

13 Iar vaca și ursul vor paște; puii lor vor sta împreună; și leul va mânca paie la fel ca și boul.

14 Iar pruncul de țâță se va juca la gaura viperii, iar copilul înțărcat va pune mâna pe cul- cușul șarpelui.

15 Ei nu vor lovi și nici nu vor distruge în tot muntele Meu sfânt; căci pământul va fi plin de cunoașterea Domnului, tot așa cum apele acoperă marea.

16 Prin urmare, lucrurile [a]tutu- ror națiunilor vor fi [b]cunoscute; da, toate lucrurile vor fi cunoscute de copiii oamenilor.

17 Nu va mai fi nici ur secret care să nu fie

6 *a* D&L 49:24; 109:65.
7 *a* 2 Ne. 29:13–14.
b 2 Ne. 25:16–17.
9 *a* 2 Ne. 9:15.
b Isa. 11:4–9.
c gs Blând
zilele din urmă.
b D&L 63:53–54.
c Moise 7:61.
d 1 Ne. 22:15–17, 23.
gs Pământ—Curățirea
11 *a* Isa. 11:5–9.
12 *a* Isa. 65:25.
gs Mileniu.
16 *a* D&L 101:32–35; 121:28–29.

ziua aceea; iar Satana [a]nu va mai avea putere asupra inimilor copiilor oamenilor pentru un timp îndelungat. Și acum, frații mei preaiubiți, eu pun capăt cuvântărilor mele.

CAPITOLUL 31

Nefi spune de ce Hristos a fost botezat — Oamenii trebuie să-L urmeze pe Hristos, să fie botezați, să primească Duhul Sfânt și să îndure până la sfârșit pentru a fi salvați — Pocăința și botezul sunt poarta către calea strâmtă și în- gustă — Viața veșnică vine la cei care respectă poruncile după botez. Circa 559 – 545 î.H.

Și acum eu, Nefi, sfârșesc [a]pro- fația mea către voi, frații mei preaiubiți. Și nu pot să scriu decât puține lucruri de care știu cu siguranță că se vor întâmpla; și, de asemenea, nu pot să scriu decât puține dintre cuvintele fratelui meu, Iacov.

2 Prin urmare, lucrurile pe care le-am scris sunt lucrează Domnul Dumnezeu printre copiii oamenilor. Căci Domnul Dumnezeu dă [a]lumină pentru înțelegere; căci El vor- bește către oameni după [b]limba lor, pentru înțelegerea lor.

4 Prin urmare, aș dori să vă aduceți aminte că v-am vorbit despre [a]profetul pe care Domnul mi l-a arătat, cel care Îl va boteza pe [b]Mielul lui Dumnezeu care trebuie să ia păcatele lumii.

5 Și acum, dacă Mielul lui Dumnezeu, El fiind Sfânt, a tre- buit să fie [a]botezat cu apă ca să înfăptuiască toată dreptatea, o, atunci, cu atât mai mult noi, nefiind sfinți, avem nevoie să fim botezați, da, chiar cu apă!

6 Și acum v-aș întreba pe voi, frații mei preaiubiți, prin ce a înfăptuit Mielul lui Dumnezeu toată dreptatea fiind botezat cu apă?

7 Nu știți că El era sfânt? Dar, cu toate că El era sfânt, El le arată copiilor oamenilor că, în ce privește trupul, El se umilește în fața Tatălui și poartă mărtu- rie înaintea Tatălui că El va fi

18 *a* Apoc. 20:1–3; Eter 8:26.
31 1 *a* 2 Ne. 25:1–4.
2 *a* 2 Ne. 11:6–7.
3 *a* gs Lumină, gs Ioan Botezătorul.
b gs Mielul lui Dumnezeu.
5 *a* Mat. 3:11–17.
8 *a* 1 Ne. 11:27.
b gs Porumbel, semnul.
9 *a* 2 Ne. 9:41.

îngustimea porții prin care ei trebuie să intre, El stabilind un exemplu înaintea lor.

10 Și El le-a spus copiilor oa- menilor: [a]Urmați-Mă pe Mine.

Prin urmare, frații mei preaiu- biți, putem să-L [b] urmăm pe Isus altfel decât dorind să păs- trăm poruncile Tatălui?

11 Iar Tatăl a spus: Pocăiți-vă, pocăiți-vă și fiți botezați în numele Fiului Meu Iubit.

12 Și iarăși, glasul Fiului a venit către mine, zicând: Acela care este botezat în numele Meu,

Tatăl îi va [a] da Duhul Sfânt, la fel ca și Mie; prin urmare, [b] urmați-Mă pe Mine și faceți lucrurile pe care M-ați văzut pe Mine că le fac.

13 Prin urmare, frații mei preaiubiți, eu știu că dacă-L veți urma pe Fiu cu toată inima, fără ipocrizie sau înșelăciune în fața lui Dumnezeu, ci cu in- tenții adevărate, pocăindu-vă de păcate, mărturisind Tatălui că vreți să luați asupra voastră numele lui Hristos prin [a] bo- tez — da, urmându-L pe Dom- nul și Salvatorul

14 Dar iată, frații mei prea- iubiți, astfel a venit glasul Fiului către mine, zicând: După ce v-ați pocăit de păcatele voastre și ați depus mărturie Tatălui că voi vreți să țineț poruncile Mele prin botezul cu apă și aț primit botezul focului ș al Duhului Sfânt și puteți vorbi o limbă nouă, da, chiar limba îngerilor, iar după aceasta Mă [a]tăgăduiți pe Mine, atunci ar fi fost [b]mai bine pentru voi dacă nu M-ați fi cunoscut.

15 Și eu am auzit un glas de la Tatăl, zicând: Da, cuvintele Iubitului Meu sunt adevărate și demne de încredere. Cel care îndură până la sfârșit, acela va fi salvat.

16 Și acum, frații mei prea- iubiți, știu prin aceasta că, dacă

omul nu va [a] îndura până la sfârșit, urmând [b]exemplul Fiului Dumnezeului cel Viu, el nu va putea fi salvat.

17 Prin urmare, faceț lucrurile pe care vi le-am spus că L-am văzut pe Domnul vostru și Mân tuitorul vostru că trebuia să le facă; căci de aceea ele mi-au fos

10 *a* Mat. 4:19; 8:22; 9:9.
b Moro. 7:11; D&L 56:2.
12 *a* gs Darul Duhului Sfânt
b gs Darul Duhului Sfânt; Foc.
c 2 Ne. 32:2–3.
14 *a* Mat. 10:32–33; Alma
16 *a* Alma 5:13; 38:2; D&L 20:29.
b gs Isus Hristos—Exemplul lui Isus Hristos.
17 *a* Mosia

18 Și atunci sunteți pe această [a]cale [b]strâmtă și îngustă care duce până la viața veșnică; da, voi ați intrat prin poartă; voi ați făcut așa cum au cerut poruncile Tatălui și ale Fiului; și voi ați primit Duhul Sfânt care [c]depune mărturie despre Tatăl și Fiul pentru înfăptuirea făgăduinței pe care El a făcut-o, că, dacă voi intrați pe această cale, voi veți primi.

19 Și acum, frații mei prea- iubiți, după ce ați intrat pe această cale strâmtă și îngustă, v-aș întreba dacă totul este [a]îm- plinit? Iată, vă spun: Nu; căci voi nu ați fi ajuns atât de departe, decât dacă ar fi fost prin cuvântul lui Hristos, cu [b]credință nestrămutată în El, [c]bazându-vă cu totul pe meritele Lui care are puterea de a salva.

20 Prin urmare, trebuie să [a]înaintați cu fermitate în Hristos, având o strălucire perfectă a [b]speranței și o [c]iubire de Dum- nezeu și de toți oamenii. Prin urmare, dacă înaintați

un alt [c]nume dat sub cer prin care omul să poată fi salvat în împărăția lui Dumnezeu. Și acum, aceasta este [d]doctrina lui Hristos, singura și adevărata doctrină a [e]Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, care este un Dumnezeu, fără de sfârșit. Amin.

CAPITOLUL 32

Îngerii vorbesc prin puterea Du- hului Sfânt — Oamenii trebuie să se roage și să dobândească cunoaștere pentru ei înșiși de la Duhul Sfânt. Circa 559 – 545 î.H.

Și acum iată, frații mei preaiu- biți, cred că voi cântăriți întru- câtva în inimile voastre ceea ce trebuie să faceți după ce ați intrat pe cale. Dar iată, de ce cântăriți lucrurile acestea în inimile voastre?

2 Nu vă aduceți aminte că v-am spus că după ce ați [a]primit Duhul Sfânt veți putea vorbi pe [b]limba îngerilor? Și acum, cum

18 *a* Prov. 4:18.
gs Cale.
b 1 Ne. 8:20.
c Fapte 5:29–32.
19 *a* Mosia 4:10.
b gs Credință.
c gs Dragoste.
d gs (a) Îndura.
21 *a* Fapte 4:10–12; 2 Ne. 9:41; Alma 37:46; D&L 132:22, 25.
b Mosia
d Mat. 7:28; Ioan 7:16–17.
e gs Dumnezeu, divinitate.
f 3 Ne. 11:27, 35–36.
gs Unitate.
32 2 *a* 3 Ne.

vă vor spune toate lucrurile pe care trebuie să le faceți.

4 Prin urmare acum, după ce am spus aceste cuvinte, dacă nu le puteți înțelege, este pentru că nu [a]întrebați și nici nu bateți la ușă; prin urmare, nu sunteți aduși la lumină, ci trebuie să pieriți în întuneric.

5 Căci iată, iarăși vă spun că, dacă veți intra pe această cale și veți primi Duhul Sfânt, El vă va arăta toate lucrurile pe care trebuie să le faceți.

6 Iată, aceasta este doctrina lui Hristos și nu va mai fi nici o altă doctrină dată până
când El Însuși nu vi se va [a]arăta vouă în carne. Și atunci când El Însuși vi se va arăta vouă în carne, voi va trebui să faceți lucrurile pe care El vi le va spune.

7 Și acum eu, Nefi, nu pot să spun mai mult; Spiritul îmi oprește vorbirea și sunt lăsat să
jelesc din cauza [a]necredinței și a ticăloșiei și a ignoranței și a încăpățânării oamenilor; căci ei nu vor căuta cunoaștere și nici nu vor

[a]învață pe om să se roage, ați și ști că trebuie să vă rugați; căci spiritul cel [b]rău nu îl învață pe om să se roage, ci îl învață că nu trebuie să se roage.

9 Dar iată, vă spun că voi tre- buie întotdeauna să vă [a]rugați și să nu vă descurajați; că voi nu trebuie să faceți nimic pentru
Domnul până când în primul rând nu vă rugați Tatălui în [b]numele lui Hristos ca El să
sfințească fapta voastră pentru voi înșivă, pentru ca fapta voas- tră să fie pentru [c]binele sufletu- lui vostru.

CAPITOLUL 33

Cuvintele lui Nefi sunt adevărate

— Ele mărturisesc despre Hristos

— Cei care cred în Hristos vor crede în cuvintele lui Nefi, care vor sta ca o mărturie la scaunul de judecată. Circa 559 – 545 î.H.

Și acum eu, Nefi, nu po scrie toate lucrurile care au fost predi- cate poporului meu; și nici nu

4 *a* gs (a) Cere.
6 *a* 3 Ne. 11:8.
7 *a* gs Necredință.
b 2 Ne. 31:2–3;
8 *a* gs Rugăciune.
b Mosia 4:14.
b Moise 5:8.
c Alma 34:27.
33 1 *a* Eter 12:23–24.

și le consideră ca fiind lucruri de nimic.

3 Dar eu, Nefi, am scris ceea ce am scris și le consider de mare [a]valoare, mai ales pentru po- porul meu. Căci ziua mă [b]rog tot timpul pentru ei, iar noaptea ochii mei udă perna din cauza lor; și eu Îl implor pe Dumne- zeul meu în credință și știu că El va auzi plânsul meu.

4 Și știu că Domnul Dumne- zeu va sfinți rugăciunile mele pentru câștigul poporului meu. Și cuvintele pe care le-am scris în slăbiciune vor fi [a]întărite pen- tru ei; căci aceasta îi va [b]convin- ge să facă bine; îi va învăța de- spre strămoșii lor; și le va vorbi despre Isus și îi va convinge să creadă în El și să rabde până la sfârșit, care este viața [c]veșnică.

5 Și cuvintele vorbesc cu [a]aspri- me împotriva păcatului, potrivit [b] limpezimii adevărului; prin urmare, nici un om nu va fi mânios din cauza cuvintelor pe care le-am

suflete curate la scaunul Lui de judecată.

8 Eu am caritate pentru [a]iu- dei — Eu spun iudeu pentru că mă refer la cei din care mă trag.

9 De asemenea, am caritate pentru [a]neamuri. Dar iată, nu pot spera în nici unul, cu excep- ția acelora care se vor [b]întoarce la Hristos și vor intra prin poarta [c]strâmtă și vor [d]merge pe calea [e]dreaptă care duce la viață, și vor continua să meargă pe cale până la sfârșitul zilei de încercare.

10 Și acum, frații me prea- iubiți, precum și vo iudeilor și voi toți de la marginile pământ- tului ascultați aceste cuvinte ș [a]credeți în Hristos; și dacă nu credeți în aceste cuvinte, credeți în Hristos. Și dacă credeți în Hristos, atunci voi veț crede în aceste [b] cuvinte căci ele sunt [c]cuvintele lui Hristos și El mi le-a dat mie; și ele îi [d] învață pe toți oamenii că ar trebu

3 *a* gs Scripturi—Valoarea scripturilor.
b Enos 1:9–12; C. lui M. 1:8.
4 *a* Eter 12:26–27.
Iacov 4:13.
6 *a* gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
7 *a* gs Caritate.
8 *a* gs Iudei.
9 *a* gs
e Hel. 3:29–30; D&C 132:22.
10 *a* gs (a) Crede.
b gs Cartea lui Mormon.
c Moro. 10:27–29.
d 2 Ne.

către El ca să scriu aceste lucruri, în ciuda slăbiciunii mele.

12 Și mă rog Tatălui, în numele lui Hristos, ca mulți dintre noi, dacă nu toți, să poată fi salvați în [a]împărăția Lui în acea mare și ultimă zi.

13 Și acum, frații mei prea- iubiți, toți cei care sunteți din casa lui Israel și voi toți de la marginile pământului, vă vor- besc ca glasul unuia care [a]strigă din țărână: Bun rămas până când acea zi mare va veni.

14 Iar voi care nu vreți să vă împărtășiți din bunătatea lui Dumnezeu și să respectați [a]cuvintele iudeilor, precum și [b]cuvintele mele și cuvintele care vor ieși din gura Mielului lui Dumnezeu, iată, eu vă las o urare nepieritoare de rămas bun, căci aceste cuvinte vă vor [c]condamna în ultima zi.

15 Căci ceea ce pecetluiesc pe pământ va fi adus împotriva voastră la scaunul de [a]judecată; căci așa mi-a poruncit Domnul mie, iar eu trebuie să mă su- pun. Amin.

Cartea lui Iacov

FRATELE LUI NEFI

CAPITOLUL 1

Cuvintele predicilor lui Iacov, pe care le-a ținut în templu. El îl face de ruşine pe cel care va încerca să răstălmăcească doctrina lui Hristos. Câteva cuvinte despre istoria poporului lui Nefi. Circa 544 – 421 î.H.

CÆCI iatæ, s-a întâmplat cæ trecuseræ de când Lehi a plecat din cincizeci și cinci de ani

2 Şi el mi-a dat mie, Iacov, porunci. Eu îl fac de pe această plăci câteva din lucrurile pe care le consider ca fiind deosebit de preflioase; cæ nu ar trebui sæ tratez, decât în treacæt, istoria acestui popor care este numit poporul lui Nefi.

3 Cæci el a spus cæ istoria po- porului sæu trebuie sæ fie gra- vatæ pe celelalte plæci ale sale

12 *a* gs Gloria celestialæ.
13 *a* Isa. 29:4; 2 Ne. 26:16.
14 *a* gs Biblie.
c 2 Ne. 29:11; Eter 4:8–10.
15 *a* C. lui M. 1:11.
Lehi.
b Iacov 7:27.
c 2 Ne. 5:28–33; Iacov 3:13–14.
gs Plæci

revelație care era mare sau pro- feții, eu trebuia să gravez [a]punc- tele lor principale pe aceste plăci și să mă aplec asupra lor pe cât de mult posibil, de dragul lui Hristos și de dragul poporului nostru.

5 Căci datorită credinței și a neliniștii mari ni s-a făcut nouă într-adevăr cunoscut despre po- porul nostru, despre ce lucruri ar trebui să i se [a]întâmple.

6 Și noi, de asemenea, am avut multe revelații și spiritul multor profeții; prin urmare am știut despre [a]Hristos și Împărăția Lui care va veni.

7 Prin urmare, am lucrat cu sârguință printre oamenii noștri ca să-i convingem să [a]vină la Hristos și să se împărtășească din bunătatea lui Dumnezeu, ca ei să poată să intre în [b]odihna Lui, exceptând cazul în care El va jura în mânia sa că ei nu vor [c]intra acolo, ca în [d]răzvrătirea din zilele ispitei în timp ce copiii lui moartea Lui și să-I poarte [c]cru- cea și să ducă rușinea lumii; prin urmare, eu, Iacov, iau asupra mea să îndeplinesc poruncile fratelui meu, Nefi.

9 Acum Nefi a început să îmbă- trânească și a văzut că în curând trebuia să [a]moară; prin urmare, a [b]uns pe un om să fie rege și domnitor asupra poporului său acum, potrivit cu domnia [c]regilor.

10 Deoarece poporul l-a iubit foarte mult pe Nefi, el fiind un mare apărător al lor, mânuind cu dibăcie [a]sabia lui Laban în apărarea lor și lucrând toată viața pentru bunăstarea lor —

11 Prin urmare, poporul dorea să păstreze numele lui în memo- rie. Iar cei care au domnit după el au fost numiți de popor al doilea Nefi, al treilea Nefi și așa mai departe, potrivit cu domnia regilor; și așa au fost numiți de popor, indiferent de numele lor.

12 Și s-a întâmplat să

4 *a* i.e. lucrurile predominante, importante.
5 *a* 1 Ne. 12.
6 *a* 1 Ne. 10:4–11; 19:8–14.
7 *a* 2 Ne. 9:41; Omni 1:26; Moro. 10:32.
d Evr. 3:8.
e Num. 26:65; 1 Ne. 17:23–31.
8 *a* gs Răzvrătire.
b 1 Ne. 17:30; Alma 12:36–37; Hel. 7:18.
c jst, Mat. 16:25–26.
10 *a* 1 Ne. 4:9; 2 Ne. 5:14; C. lui M. 1:13; Mosia 1:16; D&L 17:1.
13 *a* Enos 1:13; D&L 3:18.
b gs Nefiti.

să distrugă poporul lui Nefi, iar pe cei care sunt de partea lui Nefi îi voi numi [b]nefiți sau [c]poporul lui Nefi, după domnia regilor.

15 Și acum s-a întâmplat că poporul lui Nefi, sub domnia celui de al doilea rege, a început să se împietrească în inimă și să se dedea întrucâtva la unele practici păcătoase, ca cele ale lui David în vechime, dorind multe [a]neveste și concubine, la fel ca și Solomon, fiul lui.

16 Da, și ei, de asemenea, au început să caute mult aur și argint și au început să crească întrucâtva în mândrie.

17 Prin urmare eu, Iacov, le-am dat lor aceste cuvinte așa cum i-am învățat în [a]templu, având mai întâi [b]misiunea mea de la Domnul.

18 Căci eu, Iacov, și fratele meu Iosif, am fost [a] rânduiți preoți și învățători ai acestui popor de către mâna lui Nefi.

19 Și am îndeplinit cu credința și sârguință [a] slujba noastră pentru Domnul, luând [b] res-

CAPITOLUL 2

Iacov denunță dragostea pentru bogății, mândria și lipsa de casti- tate — Oamenii pot căuta bogății ca să-i ajute pe semenii lor — Iacov condamnă practica nepermisă a căsătoriei multiple — Domnul se bucură de castitatea femeilor. Circa 544 – 421 î.H.

Cuvintele pe care Iacov, fratele lui Nefi, le-a vorbit către po- porul lui Nefi, după moartea lui Nefi:

2 Și acum, frații mei preaiubiți, eu, Iacov, potrivit răspunderii pe care o am față de Domnul, ca să îndeplinesc cu credința și sârguința și cumpatare slujba mea și ca să scap de păcatele voastre de pe veșmintele mele, vin la templu în ziua aceasta pentru ca să vă declar cuvântul lui Dumnezeu.

3 Și voi înșivă știți că până acum am fost sârguincios în slujba chemării mele dar în ziua aceas- ta mă simt mult mai împovărat de dorința și neliniștea pentru bunăstarea

14 *b* 2 Ne. 4:11.
c 2 Ne. 5:9.
15 *a* D&L 132:38–39.
17 *a* 2 Ne. 5:16.
gs Templu, casa
b gs (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare.
18 *a* 2 Ne. 5:26.
19 *a* gs Oficiu, gs Administrator, administrație.
c 2 Ne. 9:44.
2 5 *a* Alma 12:3; D&L.

pot spune că voi ați început să lucrați în păcat, care mie mi se pare un lucru abominabil, da, și lucru abominabil pentru Dumnezeu.

6 Da, aceasta îmi întristează sufletul și mă face să mă fac mic de rușine în fața Făcătorului meu, că trebuie să depun mărturie despre ticăloșia inimilor voastre.

7 Și, de asemenea, mă întristează că trebuie să folosesc cuvinte atât de [a]tăioase despre voi în fața nevestelor voastre și a copiilor voștri, sentimentele multora dintre ei fiind foarte gingașe și [b] curate și delicate înaintea lui Dumnezeu, ceea ce este plăcut lui Dumnezeu;

8 Și cred că au venit aici ca să asculte [a]cuvântul plăcut al lui Dumnezeu, da, cuvântul care vindecă sufletul rănit.

9 Prin urmare, sufletul meu este îngreunat pentru că sunt constrâns, din cauza poruncii stricte pe care am primit-o de la Dumnezeu, ca să vă cert din cauza crimelor voastre, să mă rosc rănile [a]poruncile stricte ale lui Dumnezeu și să vă vorbesc despre ticăloșia voastră și lucrurile voastre abominabile în prezența celor cu inima pură și a acelora cu inima frântă, precum și sub privirea ochiului [b]pătrunzător al lui Dumnezeu cel Atotputernic.

11 Prin urmare, trebuie să vă spun adevărul potrivit [a]limpezimi cuvântului lui Dumnezeu. Căci iată, așa cum L am întrebat pe Domnul, așa a venit cuvântul către mine, zicând: Iacov du-te mâine la templu și vestește cuvântul pe care ți-l voi da pentru poporul acesta.

12 Și iată acum, frații mei, acesta este cuvântul pe care vi-l anunț, că mulți dintre voi au început să caute aur și argint și tot felul de [a]metale prețioase care abundă din plin în această țară, care este o [b]țară a făgăduinței pentru voi și pentru semința voastră.

13 Iar providența v-a zâmbit în felul cel mai plăcut, așa încât ați primit multe bogății; și pentru că unii dintre voi

7 *a* D&L 121:43.
b gs Virtute.
8 *a* Alma 31:5
b 2 Ne. 9:44.
11 *a* 2 Ne. 25:4; 31:2–3.
12 *a* 1 Ne. 18:25.
b 1 Ne. 2:20. gs Pământul făgăduinței.
13 *a* Morm. 8:35–

că Dumnezeu vă iartă pentru aceasta? Iată, eu vă spun: Nu. Dar El vă condamnă pe voi, iar de continuați să faceți aceste lucruri, atunci judecata Lui trebuie să vină repede asupra voastră.

15 O, de ar fi să vă arate că El poate să vă străpungă și cu o singură privire a ochiului Lui vă poate trimite în țărână!

16 O, de v-ar curăța de această nedreptate și lucru abominabil. Și, o, dacă ați asculta voi de cuvântul poruncilor Lui și nu ați lăsa [a]mândria aceasta a inimilor voastre să vă distrugă sufletele!

17 Gândiți-vă la frații voștri la fel ca la voi înșivă și fiți prietenoși cu toți și darnici cu [a]avuția voastră, așa ca și [b]ei să fie la fel de bogați ca voi.

18 Dar înainte de a căuta [a]bogății, căutați [b] împărăția lui Dumnezeu.

19 Și după ce ați căpătat speranță în Hristos, veți căpăta bogății, dacă le căutați și le

crurile pe care Dumnezeu vi le-a dat?

21 Nu credeți că astfel de lucruri sunt abominabile în fața Celui care a creat toate trupurile? Și orice ființă este la fel de valoroasă în fața Lui ca și oricare alta. Și orice trup este din țărână; și pentru același scop El le-a creat, ca să țină [a]poruncile Lui și să-L slăvească pe El în vecii vecilor.

22 Și acum, termin de vorbit despre această mândrie. Și dacă n-ar trebui să vă vorbesc despre o crimă și mai mare, inima mea s-ar bucura foarte mult datorită vouă.

23 Dar cuvântul lui Dumnezeu mă apasă din cauza crimelor voastre mai mari. Căci iată, așa spune Domnul: Poporul acesta a început să crească în nedreptate; ei nu înțeleg scripturile, căci ei caută să se scuze atunci când preacurvesc, din cauza lucrurilor care au fost scrise despre David și Solomon, fiul lui.

24 Iată, David și Solomon într-adevăr au avut multe [b]neveste și concubine, lucru care

16 *a* gs Mândrie.
17 *a* gs Milostenie; Bunăstare.
b 4 Ne. 1:3.
18 *a* 1 Regi 3:11–13; gs Bogății.
b Luca 12:22–31.
19 *a* Mosia 4:26.
21 *a* D&L 11:20; Avr. 3:25–26.
24 *a* 1 Regi 11:1; *b* 1 Regi 11:1–3; Ezra 9:1–2; D&L 132:38–39.
25 *a* Gen. 49:22–26; Amos 5:15; 2 Ne.

26 Prin urmare Eu, Domnul Dumnezeu, nu voi permite ca acest popor să facă la fel ca cei din vechime.

27 Prin urmare, fraţii mei, ascultaţi-mă şi auziţi cuvân- tul Domnului: Căci să nu fie nici un om printre voi care să aibă mai mult decât o [a]singură nevastă; şi să nu aibă nici o concubină.

28 Căci Eu, Domnul Dumne- zeu, Mă bucur de [a]castitatea fe- meilor. Iar curviile sunt lucruri abominabile în faţa Mea; astfel spune Domnul oştirilor.

29 Prin urmare, acest popor va trebui să ţină poruncile Mele, spune Domnul oştirilor, dacă nu, [a]blestemat va fi pământul din cauza lor.

30 Căci, dacă vreau, a spus Domnul oştirilor, să cresc [a]se- minţiei pentru Mine, Eu voi porunci poporului Meu; altfel, ei vor trebui să asculte de aceste lucruri.

31 Căci iată Eu, Domnul, am văzut supărarea şi am auzit jelirea fiicelor poporului Meu în ţara Ierusalimului, da, şi în toate ţările poporului Meu, din cauza ticăloşiei şi a lucru- rilor lor poporului Meu, a spus Domnul oştirilor.

33 Căci ei nu vor duce pe fiicele poporului Meu în robie datorită bunătăţii lor, căci altfel voi abate asupra lor un blestem dureros, chiar până la distrugere; căci ei nu trebuie să [a]preacurvească la fel ca cei din vechime, a spus Domnul oştirilor.

34 Şi acum iată, fraţii mei, voi ştiţi că aceste porunci au fost date tatălu nostru, Lehi; prin urmare, le-aţi cunoscut dinainte; şi aţi suferit o mare condamna- re; căc aţi făcut acele lucruri pe care nu trebuia să le faceţi.

35 Iată, aţi făcu [a]nedreptăţi mai mari decâ lamaniţii, fraţii noştri. Vo aţi frânt inimile blândelor voastre neveste şi aţi pierdu încrederea copiilo voştri, pentru că sunteţ un exemplu rău pentru ei; iar suspi- nele inimilo lor se înalţă până la Dumnezeu împotriva voastră. Şi din cauza stricteţii cuvântu- lui lu Dumnezeu, care coboară împotriva voastră, multe

27 *a* D&L 42:22; 49:16.
gs Căsătorie.
29 *a* Eter 2:8–12.
30 *a* Mal. 2:15; D&L 132:61–66.
33 *a* gs Senzual, senzualitate; Imoralitate sexuală.
35 *a* Iacov 3:5–7.

Dar iată eu, Iacov, aș dori să vă spun vouă, celor care sunteți cu inimile pure. Priviți către Dumnezeu cu fermitatea minții și rugați-vă la El cu credință mare, iar El vă va consola în suferințele voastre și vă va lua apărarea și va trimite dreptate asupra acelora care caută să vă distrugă.

2 O, voi toți cei care sunteți cu inimile pure, ridicați-vă capul și primiți cuvântul plăcut al lui Dumnezeu și ospătați-vă din dragostea Lui; căci voi puteți să faceți aceasta, dacă mințile voastre sunt [a]neclintite, în vecii vecilor.

3 Dar vai, vai de voi, cei care nu sunteți cu inimile curate, care sunteți [a]murdari în această zi în fața lui Dumnezeu; căci dacă nu vă pocăiți, țara este blestemată din cauza voastră; și lamaniții, care nu sunt murdari ca voi și totuși sunt [b] blestemați cu un blestem dureros, vă vor asupri chiar până la distrugere.

4 Și repede va veni timpul când, dacă nu vă pocăiți, ei vor stăpâni țara moștenirii voastre, iar Domnul Dumnezeu îi va [a] conduce pe cei drepți afară dintre voi

nostru — cum că ei trebuie să aibă o singură nevastă și că nu trebuie să aibă nici o concubină și că nici o curvie nu trebuie să existe printre ei.

6 Și acum, ei sunt atenți să țină această poruncă; prin ur- mare, pentru că sunt atenți în ținerea acestei porunci, Dom- nu Dumnezeu nu-i va distruge, ci va fi [a]milos cu ei; și într-o zi, ei vor deveni un popor bine- cuvântat.

7 Iată, bărbații lor își [a]iubesc nevestele și nevestele lor își iubesc bărbații; și bărbații și nevestele își iubesc copiii; iar necredința și ura lor față de voi sunt din cauza nedreptății strămoșilor lor; prin urmare, cu cât sunteți voi mai buni decât ei în ochii Marelui Creator al vostru?

8 O, frații mei, mă tem că, dacă nu vă pocăiți de păcatele voastre, pielea lor va fi mai albă decât a voastră atunci când veți fi aduși împreună cu ei în fața tronului lui Dumnezeu.

9 Prin urmare, vă dau o po- runcă, ce este cuvântul lui Dumnezeu ca să nu mai rostiți injurii împotriva lor din cauza întunecimii pielii lor; și nici nu trebuie să rostiț

3 2 *a* Alma 57:26–27.
3 *a* gs Murdărie
b 1 Ne. 12:23.
4 *a* Omni 1:5–7, 12–
6 *a* 2 Ne. 4:3, 6–7; Hel. 15:10–13.

10 Prin urmare, trebuie să vă aduceți aminte de [a] copiii voștri, cum le-ați îndurerat ini- mile din cauza exemplului vostru dat în fața lor; și, de asemenea, aduceți-vă aminte că, din cauza murdăriei voastre, puteți să-i aduceți pe copiii voștri la distrugere, iar păcate- le lor să se adune pe capul vostru în ultima zi.

11 O, frații mei, ascultați de cuvintele mele; înviați înzes- trările sufletelor voastre; scu- turați-vă, ca să vă puteți [a]trezi din somnul morții; și depăr- tați-vă de chinurile [b]iadului ca să nu deveniți [c]îngerii diavolu- lui și să fiți aruncați în acel lac de foc și pucioasă care este cea de a doua [d]moarte.

12 Și acum eu, Iacov, am spus multe alte lucruri către poporul lui Nefi, avertizându-i împotriva [a]imoralității, [b]lascivității și orică- rui alt fel de păcat, spunându-le care sunt urmările groaznice ale acestora.

13 Și nici a suta parte din întâmplările acestui popor, care a început să fie numeros, nu poate fi scrisă pe [a]aceste plăci; dar multe din întâmplările lor sunt scrise pe plăcile mai

CAPITOLUL 4

Toți profeții Îl preaslăvesc pe Tată- lui în numele lui Hristos — Jertfi- rea lui Isaac de către Avraam a fost asemănătoare cu jertfirea de către Dumnezeu a Singurului Său Născut — Oamenii trebuie să se împace cu Dumnezeu prin Ispășire — Iudeii vor respinge piatra de temelie. Circa 544–421 î.H.

Acum iată, s-a întâmplat că eu, Iacov, am slujit mult poporului meu în cuvinte (și nu pot să scriu decât o mică parte din cuvintele mele din cauza greu- tăți de a grava cuvintele pe plăci); și noi știm că lucrurile pe care le scriem pe plăci trebuie să rămână;

2 Dar orice lucru pe care îl scriem pe altceva în afară de plăci trebuie să piară și să dis- pară; dar noi putem să scriem câteva cuvinte pe plăc care vor da copiilor noștri și fraților noștr preaiubiți ceva cunoaș- tere despre noi sau despre stră- moșii lor —

3 Acum noi ne bucurăm de aceasta; și lucrăm dir greu ca să gravăm aceste cuvinte pe plăci, sperând

10 *a* gs Copil, copii.
11 *a* Alma 5:6–9.
b gs Iad.
c 2 Ne. 9:8–9.
d gs Moarte spirituală.
b gs Poftă; Răutate, rău.
13 *a* 1 Ne. 19:1–4;

știe că noi L-am [a]cunoscut pe Hristos și că am avut speranță în slava Lui multe sute de ani înaintea venirii Lui; și nu numai noi am avut speranță în slava Lui, ci și toți [b]profeții sfinți care au fost înaintea noastră.

5 Iată, ei au crezut în Hristos și L-au preaslăvit pe Tatăl în numele Lui și, de asemenea, noi [a]preaslăvim pe Tatăl în nume- le Lui. Și pentru acest scop ținem [b]legea lui Moise, care ne [c]îndreaptă sufletele către El; și datorită acestui fapt ea este sfințită pentru noi în dreptate, tot așa cum ea a fost dată lui Avraam în pustiu, ca el să se supună poruncilor lui Dumne- zeu jertfind pe fiul său Isaac, ceea ce se aseamănă cu jertfirea de către Dumnezeu a [d]Singuru- lui Său Născut.

6 Prin urmare, îi cercetăm pe profeți și avem multe revelații și spiritul [a]profeției; și având toate aceste

7 Și totuși, Domnul Dumne- zeu ne arată [a]slăbiciunea noas- tră ca să știm că, prin harul Lui și prin marea Lui bună-voință față de copiii oamenilor, avem puterea să facem aceste lucruri.

8 Iată, mari și minunate sunt lucrările Domnului. Cât de [a] nepătrunse sunt adâncimile [b]misterelor Lui; și este imposibil ca omul să înțeleagă toate căile Lui. Și nici un om nu [c]cunoaște [d] căile Lui decât dacă îi sunt revelate; prin urmare fraților, nu disprețuiți revelațiile lui Dumnezeu.

9 Căci iată, prin puterea [a]cuvântului Lui a venit [b]omul pe fața pământului, pământ care a fost creat prin puterea cuvân- tului Lui. Prin urmare, dacă Dumnezeu a putut vorb și pământul a fost creat, a vorbit și omul a fost creat o, atunci, de ce să nu fie El capabil să

4 4 *a* gs Isus Hristos. *b* Luca 24:25–27; Iacov 7:11; Mosia 13:33–35; D&L 20:26.
5 *a* Moise 5:8. *b* 2 Ne. 25:24; Iarom 1:11; Ioan 3:16–18. gs Singurul Născut.
6 *a* gs Profeție, (a) profeți. *b* gs Martor. *c* gs Putere. *d* Fapte 3:6–16.
c 1 Cor. 2:9–16; Alma 26:21–22. gs Cunoaștere. *d* Isa. 55:8–9.
9 *a* Morm. 9:17; Moise 1:32. *b* gs (a) Crea, creație; Om.

sfătuiește în [b]înțelepciune și în dreptate și în mare milă peste toate lucrările Sale.

11 Prin urmare, frați prea- iubiți, fiți împăcați cu El prin [a]ispășirea lui Hristos, [b]Singurul Său Fiu Născut, și veți putea obține o [c] înviere după puterea învierii care este în Hristos și veți fi prezentați ca [d] primele roade ale lui Hristos către Dum- nezeu, având credință și obți- nând bună-speranță de slavă în El înainte ca El Însuși să se arate în trup.

12 Și acum, preaiubiților, nu vă minunați că vă spun aceste lucruri; căci de ce să nu [a]vorbesc despre ispășirea lui Hristos și să ajung la o înțelegere deplină a Lui ca și la cunoașterea învierii și a lumii care va veni?

13 Iată, frații mei, pe cel care profețește, lăsați-l să profețească pentru înțelegerea oamenilor; căci [a]Spiritul vorbește adevărul și nu minte. Prin urmare, el vorbește despre lucruri așa cum [b]sunt ele într-adevăr și le-a cuvântat către profeții din vechime.

14 Dar iată, iudeii au fost un popor [a]încăpățânat; și ei au [b]dis- prețuit cuvintele clare și au ucis profeții ș au căutat lucruri pe care ei nu le-au putut înțelege. Prin urmare, din cauza [c]orbirii lor, care orbire a venit pentru că s-au uitat dincolo de limite, ei trebuie să cadă; căc Dumnezeu a îndepărtat claritate Lui de la ei și le-a dat multe lucruri pe care ei nu le [d]pot înțelege, pentru că ei au dorit aceasta. Și pentru că au dorit aceasta, Dumnezeu a făcut așa ca ei să se împiedice.

15 Și acum eu, Iacov, sunt con- dus de Spirit ca să profețesc; căci îmi dau seama, prin lucra- rea Spiritului care este în mine, că prin [a]împiedicarea iudeilor, ei vor [b]respinge [c]piatra pe care puteau să zidească și să aibă o temelie sigură.

16 Dar iată, potrivit scriptu- rilor, această [a]piatră va deveni marea ș ultima și unica [b]teme- lie

10 *b* gs Atotcunoscător; Înțelepciune.
11 *a* gs Ispășire, (a) ispăși.
b Evr. 5:9.
c gs Înviere.
d Mosia 15:21–23; 18:9; Adevăr.
b D&L 93:24.
c Alma 13:23.
14 *a* Mat. 23:37–38; 2 Ne. 25:2.
b 2 Cor.
15 *a* Isa. 8:13–15; 1 Cor. 1:23; 2 Ne. 18:13–15.
b 1 Ne. 10:11.
c gs Piatra din capul unghiului; Stâncă

18 Iată, fraţii mei preaiubiţi, vă voi dezvălui acest mister; dacă nu o voi face în vreun fel, mă voi zdruncina din tăria mea în Spirit şi mă voi împiedica din cauza îngrijorării mele foarte mari pentru voi.

CAPITOLUL 5

Iacov îl pomeneşte pe Zenos în legătură cu pilda măslinului cul- tivat şi a celui sălbatic — Ei sunt asemănători lui Israel şi neamu- rilor — Se prevede împrăştierea şi adunarea lui Israel — Se fac alu- zii la nefiţi şi lamaniţi şi la întrea- ga casă a lui Israel — Neamurile vor fi altoite pe Israel — În cele din urmă, via va fi arsă. Circa 544 – 421 î.H.

Iată, fraţii mei, nu vă aduceţi aminte că aţi citit cuvintele pro- fetului [a]Zenos pe care le-a vor- bit către casa lui Israel, zicând:

2 Ascultaţi, o, voi casă a lui Israel, şi ascultaţi cuvintele mele, un profet al Domnului.

3 Căci iată, aşa a spus Domnul. Eu te voi poate va da ramuri tinere şi fragede şi nu va pieri.

5 Şi s-a întâmplat că el l-a tuns şi l-a prăşit şi l-a îngrăşat, după cuvântul lui.

6 Şi s-a întâmplat că după multe zile a început să dea câteva ramuri tinere şi fragede; dar iată, vârful lu principal a început să piară.

7 Şi s-a întâmplat că stăpânul viei a văzut aceasta şi i-a spus slujitorului său: Mă întristează să pierd acest pom; prin urmare, du-te ş adună ramurile de la un măslin [a]sălbatic şi adu-le aici
la mine; şi noi vom smulge
ramurile principale care au început să se veştejească şi le vom arunca în foc ca să ardă.

8 Şi iată, spune domnul viei, eu dau deoparte multe dintre aceste ramuri tinere şi fragede şi le voi altoi oriunde vo vrea; şi nu-i nimic dacă rădăcina aces- tui pom va pieri, dacă pot să păstrez roadele lui pentru mine; prin urmare, eu voi lua aceste ramuri tinere ş fragede şi le voi alto oriunde vreau.

9 Ia ramurile măslinulu

5 1 *a* gs Zenos.
3 *a* Ezec. 36:8.
gs
Măslin.
c D&L
7 *a* Rom. 11:17, 24.
9 *a* Rom. 1:13.
10 *a* gs Neamuri.

să fie prășit și tuns și îngrășat, zicând către slujitorul său: Mă întristează că trebuie să pierd acest pom; prin urmare, am fă- cut aceasta, căci poate voi reuși să păstrez rădăcinile lui și ele nu vor pieri ca să le pot păstra pentru mine.

12 Prin urmare, du-te pe dru- mul tău; observă pomul și îngri- jește-l potrivit cuvintelor mele.

13 Și pe acestea le voi [a]pune în partea cea mai de jos a viei mele, oriunde vreau, asta nu te interesează pe tine; și eu fac aceasta ca să păstrez pentru mine ramurile firești ale pomului; și, de ase- menea, ca să pot să adun pentru mine rodul la timpul potrivit; căci pe mine mă întristează să pierd acest pom și rodul lui.

14 Și s-a întâmplat că domnul viei a plecat pe drumul său și a ascuns ramurile firești ale măs- linului cultivat în partea cea mai de jos a viei, unele într-o parte și altele în cealaltă, după dorința și plăcerea lui.

15 Și s-a întâmplat că a trecut un timp îndelungat și domnul viei a spus slujitorului său: Vino, hai să mergem

și a început să poarte [a]rod. Și el a văzut că era bun; iar rodul lui era la fel ca rodul firesc.

18 Și el i-a spus slujitorului: Iată ramurile pomului sălbatic au folosit umezeala rădăcinii, așa încât rădăcina i-a adus mul- tă putere; și datorită puterii mari a rădăcinii, ramurile săl- batice au făcut roade altoite. Acum, dacă noi nu am fi altoit aceste ramuri, pomul ar fi pierit. Și acum, iată, eu vo aduna multe roade pe care pomul le-a făcut; ș roadele acestea le voi aduna la vremea potrivită pen- tru mine însumi.

19 Și s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului: Vino, hai să mergem în partea cea mai de jos a viei și să vedem dacă și ramurile firești ale pomului au făcut multe roade, ca să culeg roadele la vremea potrivită pentru mine însumi.

20 Și s-a întâmplat că s- au dus acolo unde stăpânul ascunsese ramurile firești ale pomului, iar el i-a spus slujitorului: Iată-le;

și el s-a uitat la [a]prima ramură care a făcut roade multe; și el, de asemenea

13 *a* 1 Ne. 10:12. | 17 *a* Ioan 15:16. | 20 *a* Iacov 5:39.

pomului? Căci iată, acesta era cel mai rău loc din toată via.

22 Iar domnul viei i-a spus: Nu-mi da sfaturi; eu știu că aceasta era o parte proastă a pământului; prin urmare, ți-am spus, eu l-am îngrijit tot acest timp îndelungat și iată, vezi acum că a făcut multe roade.

23 Și s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului său: Privește aici; iată, eu am mai plantat încă o ramură a pomu- lui; și știi că această bucată de pământ era și mai proastă decât prima. Dar, privește pomul. Eu l-am îngrijit tot acest timp înde- lungat și el a făcut multe roade; de aceea, adună-le și pune-le la un loc la vremea potrivită, pentru ca eu să le pot păstra pentru mine însumi.

24 Și s-a întâmplat că domnul viei a spus iarăși către slujitorul său: Privește aici și iată încă o altă [a]ramură pe care am plan- tat-o; iată, eu am îngrijit-o și pe aceasta și ea a făcut rod.

25 Și el i-a spus slujitorului: Privește aici și iat-o și pe ultima. Iată, pe aceasta am plantat-o

ramurile care nu au făcut [a]roade bune și aruncă-le în foc.

27 Dar iată, slujitorul i-a spus: Să-l tundem și să-prășim și să-l îngrijim ceva mai mult, că poate o să-ț facă roade bune pe care tu să le poți aduna la vremea potrivită.

28 Și s-a întâmplat că domnul viei și slujitorul domnului viei au îngrijit de toate roadele din vie.

29 Și s-a întâmplat că a trecut un timp îndelungat și domnul viei i-a spus [a]slujitorului său: Vino, hai să mergem jos la vie ca să lucrăm din nou. Căci iată, [b]vremea se apropie și [c]sfârșitul vine în curând; prin urmare, eu trebuie să adun roade pentru mine însumi, la vremea potri- vită.

30 Și s-a întâmplat că domnul viei și slujitorul s-au dus jos la vie; și ei au ajuns la pomul ale cărui ramuri firești au fost tăiate și ramurile sălbatice au fost altoite; și iată, tot felul de [a]roade încărcaseră pomul.

31 Și s-a întâmplat că domnul viei a gustat din roade, din fiecare fe după numărul lor. Ș

24 *a* Ezec. 17:22–24; Alma 16:17; 3 Ne. 15:21–24.

26 *a* Mat. 7:15–20; Alma 5:36; D&L 97:7.

29 *a* D&L 101:55; zilele din urmă. *c* 2 Ne. 30:10; Iacov 6:2.

30 *a* gs

tot felul de roade proaste; și ele nu-mi aduc nici un folos, cu toată munca noastră; iar acum, pe mine mă întristează să pierd acest pom.

33 Iar domnul viei i-a spus slujitorului: Ce trebuie să facem cu acest pom pentru ca să pot păstra iarăși roade bune de la el pentru mine însumi?

34 Iar slujitorul i-a spus stăpâ- nului său: Iată, pentru că ai altoit ramurile măslinului săl- batic, ele au hrănit rădăcinile așa încât acestea sunt vii și nu au pierit; prin urmare, vezi că ele sunt încă bune.

35 Și s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului său: Pomul nu-mi este de nici un folos și rădăcinile nu-mi sunt de nici un folos atât timp cât el produce roade rele.

36 Și totuși, eu știu că rădăci- nile sunt bune și eu le-am păs- trat pentru scopurile mele; și datorită tăriei lor, au făcut până acum roade bune din ramurile sălbatice.

37 Dar iată, ramurile sălbatice au crescut și au [a]năpădit rădă- cinile; și pentru că ramurile săl- batice au năpădit rădăcinile, s-au făcut multe roade rele și pentru ramurile firești au făcut, de asemenea, roade rele.

39 Și s-a întâmplat că au mers până la partea cea mai de jos a viei. Și s-a întâmplat, că au văzut că și roadele ramurilor firești se stricaseră; da, [a]primul și al doilea și, de asemenea, și ultimul; și ele toate se stricaseră.

40 Și roadele [a] sălbatice ale ultimei ramuri năpădiseră acea parte a pomului care facea roade bune, chiar într-atât ramura s-a veștejit și a murit.

41 Și s-a întâmplat că domnul viei a plâns și a zis către slujitor:

[a]Ce aș mai fi putut face pentru via mea?

42 Iată, am știut că toate roa- dele viei, în afară de acestea, s-au stricat; Și acum, acelea care au fost odată roade bune, de asemenea, s-au stricat; ș acum, toți pomii viei mele nu sunt buni de nimic decât să fie do- borâți și aruncați în foc.

43 Și iată, pe acesta din urmă, ale cărui ramuri s au veștejit, l-am planta într-un loc cu pă- mân [a]bun; da, chiar în locu care era un loc ales, ma presus decât toate celelalte locuri din via

37 *a* D&L 45:28–30.
39 *a* Iacov 5:20. 23.
40 *a* Morm. 6:6–18.
41 *a* 2 Ne. 26:24.
43 *a* 2 Ne. 1:5.
44 *a* Eter 13:20–21.

46 Și acum iată, în ciuda grijii mari pe care am avut-o pentru via mea, pomii ei s-au stricat într-atât, încât nu fac roade bune; și am sperat să-i păstrez ca să facă roade la vremea po- trivită pentru mine însumi. Dar iată, ei au devenit la fel ca și măslinul sălbatic și nu sunt buni de nimic, decât să fie [a]do- borâți și aruncați în foc; și mă întristează că trebuie să-i pierd.

47 Dar ce-aș fi putut să fac mai mult pentru via mea? Mi-am încetinit mâna într-atât, încât n-am hrănit-o? Nu, eu am hră- nit-o și am prășit-o și am tuns-o și am îngrășat-o; și mi-am [a]în- tins mâna aproape cât era ziua de lungă și [b]sfârșitul se apropie. Și mă întristează că trebuie să dobor toți acești pomi din via mea și să-i arunc în foc ca să ardă. Cine este acela care mi-a stricat via?

48 Și s-a întâmplat că slujitorul i-a spus stăpânului său: Nu este semeția viei tale — n-au năpădit ramurile rădăcinile care sunt bune? Și pentru că ramurile au năpădit rădăcinile, iată, ele au crescut mai repede decât tăria rădăcinilor, luând

Ce aș fi putut să fac mai mult pentru via mea?

50 Dar iată, i-a spus slujitorul domnului viei: Păstrează-i încă puțin [a]timp.

51 Iar domnul a spus: Da, îi voi păstra încă puțin timp, căci mă întristează să pierd acești pomi din via mea.

52 Prin urmare, să luăm din [a]ramurile acestora pe care le-am plantat în partea cea mai de jos a viei mele și să le altoim în pomii din care se trag; ș să smulgem din pom ramurile ale căror roade sunt cele mai amare și să altoim în locul lor ramurile firești ale pomului.

53 Și aceasta o voi face ca să nu piară pomul, pentru ca eventual să pot păstra rădăcinile pentru scopurile mele.

54 Și iată, rădăcinile ramurilor firești ale pomului pe care l-am plantat unde am vrut sunt încă vii; prin urmare ca să le păstrez pentru scopurile mele, voi lua ramurile acestui pom și le voi [a]altoi pe acestea. Da voi altoi pe ele ramurile pomului-mamă pentru ca să pot păstra și rădă- cinile pentru mine; pentru că atunci când vor fi destu de puternice poate vo

46 *a* 3 Ne. 27:11.
47 *a* 2 Ne.
b gs Lume—Sfârșitul lumii.
50 *a* Iacov 5:27.
52 *a* gs Israel—Adunarea lui Israel.

56 Și ei, de asemenea, au luat din pomii firești care deveniseră sălbatici și i-au altoit pe po- mul-mamă.

57 Și domnul viei i-a spus slu- jitorului: Nu smulge ramurile sălbatice ale pomilor, în afară de cele care sunt cele mai amare; și altoiește pe ele așa cum ți-am spus.

58 Și vom îngriji iarăși pomii viei și le vom tunde ramurile; și vom smulge din pomi acele ramuri care sunt nesănătoase, care trebuie să piară, și le vom arunca în foc.

59 Și fac aceasta pentru că, poa- te, rădăcinile vor căpăta tărie datorită bunătății lor; și datorită schimbării ramurilor, pentru ca binele să poată predomina răul.

60 Și pentru că am păstrat ramurile firești și rădăcinile lor, și am altoit iarăși ramurile firești pe pomul-mamă și am păstrat rădăcinile pomului- ma- mă ca pomii viei mele să poată iarăși face [a]roade bune; și ca eu să mă pot iarăși bucura de roadele viei mele și, poate, o să mă bucur foarte mult că am păstrat rădăcinile și ramurile primului rod —

61 Prin urmare, du-te și chea- mă-i pe [a]slujitori pentru ca să

să muncim cu toată puterea noastră pentru ultima oară căci iată, sfârșitul este aproape și aceasta este ultima dată când Îmi voi tunde via.

63 Altoiți ramurile; începeți cu [a] ultimele pentru ca ele să poată fi primele și ca primele să poată fi ultimele; și prășiți po- mii, atât pe cei bătrâni, cât și pe cei tineri, pe primii ca și pe ulti- mii; și primii și ultimii pentru ca toți să poată fi iarăși îngrijiți pentru ultima dată.

64 Prin urmare, săpați- și în- grășați-i și tundeți- încă odată, pentru ultima dată, căci sfârși- tul este aproape. Și dacă se va întâmpla ca aceste ultime altoaie să crească și să producă roadele firești, atunci trebuie să le pregătiți calea pentru ca ele să poată crește.

65 Și când încep să crească, voi trebuie să [a]îndepărtați ra- murile care fac roade amare, în acord cu tăria și mărimea celor bune; și nu trebuie să înde- părtați ramurile cele rele toate dintr- odată, decât dacă rădăci- nile lor sunt prea puternice pentru altoire, și altoiul acesta ar pieri, iar eu aș pierde

60 *a* Isa. 27:6.
61 *a* Iacov 6:2; D&L 39:11, 13, 17.
63 *a* 1 Ne. 13:42; Eter 13:10–12.
65 *a* D&L 86:6–7

fie doborât și aruncat în foc pentru ca să nu stânjenească pământul viei mele; și astfel, eu voi elimina ceea ce este rău în grădina mea.

67 Iar ramurile pomului firesc le voi altoi iarăși pe pomul firesc.

68 Iar ramurile pomului firesc le voi altoi pe ramurile firești ale pomului; și în felul acesta le voi aduce iarăși laolaltă pentru ca să facă roade firești și să fie unite.

69 Iar ceea ce este rău va fi [a]îndepărtat da, chiar afară din tot pământul viei mele; căci iată, numai de data aceasta voi tunde via mea.

70 Și s-a întâmplat că domnul viei l-a trimis pe [a]slujitorul său; și slujitorul s-a dus și a făcut așa cum domnul i-a poruncit și a adus alți slujitori; și ei erau [b]puțini.

71 Iar domnul viei a spus către ei: Duceți-vă și [a]munciți în vie după puterea voastră. Căci iată, aceasta este [b]ultima dată când voi îngriji via mea; căci sfârșitul este aproape, iar timpul se apropie repede; și dacă munciți cu toată puterea voastră, îm- prună- cu

s-au supus poruncilor domnu- lui viei în toate lucrurile.

73 Și iarăși au început să se facă roade firești în vie; iar ra- murile firești au început să crească și să se dezvolte foarte bine; iar ramurile sălbatice au început să fie smulse ș arunca- te; și ei au păstrat rădăcina și vârfu la fel, după puterea acestora.

74 Și astfel au muncit cu toată sârguința, după poruncile dom- nului viei, chiar până când ceea ce era rău a fost aruncat din vie, iar domnul a avut grijă ca pomii să aibă iarăși rodul firesc; și au devenit ca un [a]singur trup; iar roadele erau egale; iar domnul viei a păstrat pentru el rodul firesc care fusese foarte prețios pentru el de la început.

75 Și s-a întâmplat că atunci când domnul vie a văzut că rodul era bur și că via lui nu mai era stricată, el i-a chemat pe slujitorii săi și le-a spus Iată, pentru ultima dată am îngrijit via mea; ș vedeți că am făcut așa cum am vrut; și am păstrat rodul firesc care este bun chiar așa cum a fost la

69 *a* 1 Ne. 22:15–17, 23; 2 Ne. 30:9–10

71 *a* Mat. 21:28; Iacov 6:2–3; D&L *c* D&L 18:10–16.

74 *a* D&L 38:27.

75 *a* 1 Ne.

76 Căci iată, un timp [a]îndelun- gat voi aduna din rodul viei mele pentru mine, în vremea care se apropie repede; și pentru ultima dată am îngrijit via mea și am curățat-o și am săpat-o și am tuns-o; prin urmare, îmi voi aduna rodul pentru mine un timp îndelungat, așa după cum am spus.

77 Și atunci când timpul va veni ca rodul rău să apară iarăși în via mea, atunci voi porunci ca ceea ce este bun și ceea ce este rău să fie adunate; și ceea ce este bun voi păstra pentru mine însumi, iar ceea ce este rău voi arunca în locul potrivit pentru aceasta. Și apoi va veni [a] timpul și sfârșitul; iar via mea o voi face să [b]ardă în foc.

CAPITOLUL 6

Domnul va salva Israelul în zilele din urmă — Lumea va fi arsă în foc — Oamenii trebuie să-L urmeze pe Hristos ca să evite lacul de

un măslin cultivat, vor trebui cu siguranță să se întâmple.

2 Iar ziua în care El își va pune mâna Sa din nou, pentru a doua oară, ca să [a]salveze poporul Său este ziua, da, chiar ultima dată când [b]slujitorii Domnului se vor duce, învestiți cu [c]puterea Lui, ca să [d]îngrijească și să tundă [e]via Lui; iar curând după aceea va veni [f]sfârșitul.

3 Și cât de binecuvântați sunt cei care au muncit cu sârguință în via Lui; și cât de blestemați sunt cei care vor fi alungați în locul potrivit lor! Iar lumea va fi [a]arsă în foc.

4 Și cât de milos este cu noi Dumnezeul nostru, căci El își amintește de casa lui [a] Israel, atât de rădăcini, cât și de ramuri; și El își întinde [b]mâna către ei cât este ziua de lungă; iar ei sunt un popor [c]încăpățânat și neas- cultător; dar atâți câți nu- și vor împietri inimile vor fi salvați în Împărăția lu Dumnezeu.

5 Prin urmare, frați mei preaiubiți, vă implor în cuvinte chibzuite să

76 *a* 1 Ne. 22:24–26. gs Mileniu.
77 *a* Apoc. 20:2–10; D&L 29:22–24; 43:29–33; 88:110–116.
b gs Lume—Sfârșitul lumii.

D&L 110:11. gs Restaurarea Evangheliei.
b Iacov 5:61.
c 1 Ne. 14:14.
d Iacov 5:71.

Iacov 5:77; 3 Ne. 25:1.
4 *a* 2 Sam. 7:24.
b Iacov 5:47.

glasul Lui, nu vă împietriți ini- mile; căci de ce să [a]muriți?

7 Căci iată, după ce ați fost hrăniți cu cuvântul bun al lui Dumnezeu cât este ziua de lun- gă, veți face roade rele ca să trebuiască să fiți [a] doborâți și aruncați în foc?

8 Iată, veți respinge aceste cuvinte? Veți respinge cuvintele profeților; și veți respinge voi toate cuvintele care au fost spuse despre Hristos după ce atât de mulți au vorbit despre El; și veți nega cuvântul cel bun al lui Hristos și puterea lui Dumnezeu, și [a]darul Duhului Sfânt și veți înăbuși Spiritul Sfânt și vă veți bate joc de planul cel mare al mântuirii care a fost creat pentru voi?

9 Nu știți că, dacă veți face aceste lucruri, atunci puterea mântuirii și a învierii, care este în Hristos, vă va aduce să stați cu rușine și [a]vinovăție îngrozi- toare în fața [b]scaunului de ju- decată al lui Dumnezeu?

10 Și în acord cu puterea [a]drep- tății, căci dreptatea nu poate fi pe calea cea îngustă până când veți căpăta viață veșnică.

12 O, fiți [a]înțelepți; ce pot să vă spun mai mult?

13 În sfârșit, îmi iau rămas bun de la voi până când vă voi întâlni în fața judecății plăcute a lui Dumnezeu, care judecată îi lovește pe cei păcătoși cu frică și spaimă [a]îngrozitoare. Amin.

CAPITOLUL 7

Șerem Îl tăgăduiește pe Hristos, se ceartă cu Iacov cere un semn și este lovit de Dumnezeu — Toți profeții au vorbit despre Hristos și despre ispășirea Lui — nefiții și-au trăit zilele ca hoinarii, născuți în suferințe și urâți de lamaniți. Circa 544 – 421 î.H.

Și acum s-a întâmplat că după ce au trecut câțiva ani, a venit un om printre poporul lui Nefi, al cărui nume era Șerem.

2 Și s-a întâmplat că el a înce- put să predice printre oameni și să le

6 *a* Ezec. 18:21–23.
7 *a* Alma 5:51–52; 3 Ne. 27:11–12.
8 *a* gs Darul Duhului Sfânt.
9 *a* Mosia 15:26. gs Vină.
b gs Judecată, ultima.
10 *a* gs Dreptate.
b 2 Ne. 28:23
d D&L 19:10–12.
11 *a* 2 Ne. 9:41.
12 *a* Morm. 9:28.
13 *a* Alma 40:14.

va veni, a căutat mult ocazia să vină la mine.

4 Și era învățat și cunoștea perfect limba poporului; prin urmare, putea să măgulească mult și să folosească puterea cuvântului, după puterea dia- volului.

5 Și sperase să mă clintească din credința mea, neținând seama de [a]revelațiile și de lucrurile multe pe care le văzusem despre aceste lucruri; căci eu într-adevăr am văzut îngeri și aceștia mi-au slujit. Și, de asemenea, am auzit glasul Domnului vorbind către mine cu cuvinte adevărate, din când în când; prin urmare, nu am putut fi clintit.

6 Și s-a întâmplat că el a venit la mine și în felul acesta înțelept mi-a vorbit, zicând: Frate Iacov, am căutat mult ocazia să pot vorbi cu tine; căci am auzit și, de asemenea, știu că tu umbli mult predicând ceea ce tu nu- mești Evanghelie sau doctrina lui Hristos.

7 Și ai rătăcit pe mulți din po- porul acesta ca ei să denatureze calea cea dreaptă a lui Dumnezeu mie; căci nici un om nu cunoaște astfel de lucruri căci el nu [b] poate vorbi despre lucrurile care vor fi. Și în felul acesta m-a înfruntat Șerem.

8 Dar iată, Domnul Dumnezeu și-a turnat [a]Spiritul Său în su- fletul meu într-atât, încât l-am făcut de rușine în toate cuvin- tele lui.

9 Și am spus către el: Îl tăgă- duiești pe Hristos care va veni? Iar el a spus: Dacă ar fi un Hristos, nu l-aș tăgădui; dar știu că nu este nici un Hristos, nici n-a fost și nici nu va fi vreodată.

10 Și am spus către el: Crezi în scripturi? Iar el a spus, Da.

11 Iar eu am spus către el: Atunci nu le înțelegi; căci ele într-adevăr mărturisesc despre Hristos. Iată, îți spun că nici unul dintre [a]profeți nu a scris sau profețit altceva decât despre acest Hristos.

12 Și aceasta nu este totul — aceasta mi s-a arătat mie, căci am auzit și am văzut; și, de ase- menea mi s-a arătat prin [a]puterea Duhului Sfânt; prin urma- re, știu că, dacă nu se va face o ispășire

7 5 *a* 2 Ne. 11:3; Iacov 2:11.
7 *a* Iacov 4:5.
b Alma 30:13.
1 Ne. 10:5; Iacov 4:4; Mosia 13:33–35; D&L 20:26.
Dumnezeu Duhul Sfânt; Duhul Sfânt.
b 2 Ne. 2:21.

sunt eu ca să-l ademenesc pe Dumnezeu să-ți arate ție un semn al faptului despre care tu știi că este [a]adevărat? Și totuși tu îl vei tăgădui, căci tu ești al [b]diavolului. Cu toate acestea, nu voința mea va fi împlinită; ci, dacă Dumnezeu te va pedepsi pe tine, fie ca aceasta să fie un semn pentru tine că El are pute- re atât în cer, cât și pe pământ; și, de asemenea, că Hristos va veni. Și fie ca voința Ta, o, Doamne, nu a mea, să fie împli- nită.

15 Și s-a întâmplat că atunci când eu, Iacov, am vorbit aceste cuvinte, puterea Domnului a venit asupra lui într- atât de mult, încât el a căzut la pământ. Și s-a întâmplat că a fost îngrijit timp de multe zile.

16 Și s-a întâmplat că el a spus poporului: Adunați-vă laolaltă mâine, căci eu voi muri; prin urmare, doresc să vorbesc către popor înainte de a muri.

17 Și s-a întâmplat că în ziua următoare mulțimile s-au adu- nat laolaltă; iar el le-a vorbit limpede și a tăgăduit lucrurile pe care le propovăduise lor, mărturisind pe Hristos și

19 Și el a spus: Mă tem că am făcut păcatul care nu poate fi [a] iertat, căci am mințit pe Dumnezeu; căc L-am tăgăduit pe Hristos și am spus că cre- deam în scripturi; și acestea într adevăr poartă mărturie despre El. Și pentru că am min- țit în felul acesta în fața lui Dumnezeu, mă tem foarte mult că situația mea este [b] îngrozi toare; dar voi mărturis lui Dumnezeu.

20 Și s-a întâmplat că, după ce a spus aceste cuvinte, nu a mai putut să spună nimic și
și-a [a]dat
duhul.

21 Și atunci când mulțimile
au văzut că el a vorbit aceste lucruri când era gata să-și dea duhul, au fost foarte uimite; într- atât, încât puterea lui Dum- nezeu s-a pogorât asupra lor și au fost așa de [a]copleșite, încât au căzut la pământ.

22 Acum, acest lucru a fost plăcut pentru mine Iacov, pen- tru că eu l-am cerut de la Tatăl meu care e în ceruri; iar El mi-a auzit strigătul și a răspuns la rugăciunea mea.

23 Și s-a întâmplat că pacea și dragostea de

14 *a* Alma 30:41–42.
b Alma 30:53

(a) înșela, înșelăciune.
b gs Diavol.

20 *a* Ier. 28:15–17.
21 *a* Alma 19:6.
23 *a* Alma 17:2.
24 *a* Enos 1:20.

adevărului; dar totul a fost [b]zadarnic, pentru că ei se bucu- rau în [c]războaie și [d]vărsări de sânge și aveau o [e]ură veșnică împotriva noastră, frații lor. Și căutau mereu să ne distrugă prin puterea armelor.

25 De aceea, poporul lui Nefi s-a întărit împotriva lor cu armele și cu toată puterea lor, încrezându-se în Dumnezeul și [a]Stânca Salvării lor; prin urmare, au devenit deocamdată cuceri- torii dușmanilor lor.

26 Și s-a întâmplat că eu, Iacov, am început să îmbătrâ- nesc; iar cronica acestui popor fiind păstrată pe [a]celelalte plăci ale lui Nefi, de aceea eu închei această cronică, decla- rând că am scris-o așa cum am știut mai bine, spunând că timpul a trecut o dată cu noi și, de asemenea, [b]viețile noas- tre au trecut ca și cum ar fi fost un vis, noi fiind un popor singuratic și îngâmfat, pribegi, alungați din Ierusalim, năs- cuți în suferințe în pustiu și urâți de frații noștri, ceea ce a dus la războaie și conflicte; prin urmare, am jelit zilele noastre.

27 Și eu, Iacov, am văzut că trebuia să cobor în curând în mormânt; prin urmare, i-am spus fiului meu, [a]Enos: Ia aceste plăci. Și i-am spus lui lucrurile pe care fratele meu, Nefi, mi le-a [b]poruncit, iar el a făgăduit să se supună porun- cilor. Iar eu termin scrierile mele pe aceste plăci, care scrie- re a fost mică; și îmi iau rămas bun de la cititor, sperând că mulți dintre frații mei vor citi, poate, cuvintele mele. Fraților, adio.

Cartea lui Enos

Enos se roagă cu putere și obține iertarea păcatelor sale — Glasul Domnului vine în mintea lui făgăduind salvarea lamaniților într-o zi viitoare — Nefiții au încercat să-i îndrepte pe lamaniți — Enos se bucură pentru Mântuitorul său.

IATĂ, s-a întâmplat că eu, Enos, cunoscând că tatăl meu

[b] era un om drept — căci el m-a [c] învățat în limba lui precum și în [d] învățătura și în mustrarea Domnului — și binecuvântat fie

24 *b* Enos 1:14.
c Mosia 10:11–18.
d Iarom 1:6; Alma 26:23–25.

26 *a* 1 Ne. 19:1–6; Iarom 1:14–15. gs Plăci.
b Iac. 4:14.

27 *a* Enos 1:1.

[enos]
1 1 *a* gs Enos, fiul lui Iacov.
b 2 Ne. 2:2–4. *c* 1 Ne. 1:1–2.

2 Și vă voi spune vouă despre [a]lupta pe care am avut-o în fața lui Dumnezeu înainte de a primi [b]iertarea păcatelor mele.

3 Iată, m-am dus să vânez animale sălbatice în păduri; și cuvintele pe care le-am auzit deseori spuse de tatăl meu despre viața veșnică și despre [a] bucuria sfinților au [b] coborât adânc în inima mea.

4 Și sufletul meu [a]flămânzea; și am [b] îngenuncheat înaintea Făcătorului meu și am strigat către El în [c]rugăciune fierbinte și implorare pentru sufletul meu; și cât e ziua de lungă L-am im- plorat; da, iar atunci când veni noaptea, eu încă îmi ridicam glasul ca să ajungă la ceruri.

5 Și iată a venit un [a]glas către mine, zicând: Enos, păcatele tale îți sunt iertate, iar tu vei fi binecuvântat.

6 Iar eu, Enos, am știut că Dumnezeu nu putea să mintă; prin urmare, vina mea a fost ștearsă.

7 Și am spus: Doamne

9 Acum s-a întâmplat că, atunci când am auzit aceste cuvinte, am început să simt o [a]dorință pentru bunăstarea fraților mei, nefiții; prin urmare, mi - am [b] golit tot sufletul în fața lui Dumnezeu pentru ei.

10 Și în timp ce mă luptam în felul acesta în spirit, iată, glasul Domnului apăru iarăși în [a]min- tea mea, zicând: Eu îi voi vizita pe frații tă după sârguința lor în ținerea poruncilor Mele. Eu le-am [b]dat această țară și este o țară sfântă; iar Eu nu o [c]bles- tem decât numai dacă ar fi din cauza nedreptății; prin ur mare, Eu îi voi vizita pe frații tăi, așa după cum am spus; iar nelegiuirile lor le voi coborî cu întristare asupra propriilor lor capete.

11 Și după ce eu, Enos am auzit aceste cuvinte, credința mea în Domnul a devenit de neclintit; și m- am rugat la El cu multe, îndelungate străduințe pentru frații mei lamaniții.

12 Și s-a întâmplat că după ce m-am [a]rugat s

2 *a* Gen. 32:24–32; Alma 8:10.
gs Pocăință, (a) se pocăi.
b gs Iertarea păcatelor.
b gs Reverență.
c gs Rugăciune.
5 *a* gs Revelație.
8 *a* Eter 3:12–13.
gs Credință
C. lui M. 1:8; Alma 34:26–27.
10 *a* gs Inspirație, a inspira; Minte.
b 1 Ne. 2:20.
c Eter 2:7–

poporul meu, nefiții, să cadă în nelegiuire și să fie [a]distrus prin orice mijloace, iar lamaniții să nu fie distruși, Domnul Dumnezeu să [b]păstreze o cronică a poporului meu, nefiții; chiar dacă ar fi prin puterea brațului Său sfânt, ca să poată fi [c]adusă lamaniților când va, în viitor, ca astfel ei să poată fi [d]aduși la salvare —

14 Căci în prezent străduințele noastre pentru întoarcerea lor la adevărata credință au fost [a]deșarte. Și ei au jurat în mânia lor că, dacă va fi posibil, vor [b]distruge cronicile noastre și pe noi, precum și toate tradițiile strămoșilor noștri.

15 Prin urmare, știind că Dom- nul Dumnezeu era în stare să [a]păstreze cronicile noastre, L-am implorat continuu, căci El mi-a spus: Orice lucru vei cere în credință, crezând că-l vei primi în numele lui Hristos, tu îl vei primi.

16 Iar eu am avut credință și L-am implorat pe Dumnezeu ca El să [a]păstreze [b]cronicile; iar El a făcut un legământ cu

18 Iar Domnul a spus către mine: Strămoșii tăi de aseme- nea, Mi-au cerut acest lucru; și aceasta se va întâmpla după credința lor; căci credința lor era la fel ca și a ta.

19 Și acum s-a întâmplat că eu, Enos, m-am dus printre poporul lui Nefi, profețind despre lucru- rile care vor veni și depunând mărturie despre lucrurile pe care le-am auzit și le-am văzut.

20 Și depun mărturie că po- porul lui Nefi a căuta cu sâr- guință să-i readucă pe lamaniți la credința cea adevărată în Dumnezeu Dar [a] eforturile noastre au fost deșarte; ura lor era nestrămutată și erau conduși de către natura lor rea într-atât, încât au devenit sălbatici și fio roși, un popor [b]însetat de sânge, plin de [c]idolatrie și murdărie; hrănindu-se cu animale de pra- dă; trăind în corturi și rătăcind în pustiu cu un brâu scur de piele în jurul coapselor și cu capetele rase; iar îndemânarea lor era în [d]arc și în sabie și în toporișcă. Și mulți dintre ei nu mâncau nimic altceva decât carne crudă

13 *a* Morm. 6:1, 6.
b C. lui M. 1:6–11; Alma 37:2.
c Alma 37:19; Eter
b Morm. 6:6.
15 *a* gs Scripturi—Scripturile vor fi păstrate.
16 *a* 3 Ne. 5:13–
Mormon.
c 2 Ne. 27:6.
20 *a* Moro. 9:6.
b Iarom

capre și capre sălbatice și, de asemenea, mulți cai.

22 Iar printre noi erau foarte mulți [a]profeți. Iar oamenii erau un popor [b]încăpățânat, greu de înțeles.

23 Și nu era nimic altceva decât [a]grosolănie, [b]predici și profeții despre războaie și conflicte și distrugeri, [c]amintindu-le tot timpul despre moarte, veșnicie și judecăți, și despre puterea lui Dumnezeu și toate aceste lucruri — agitându-i [d]tot timpul ca să-i țină în frica Domnului. Eu spun că nu era lipsă de astfel de lucruri, iar o vorbire limpede i-ar împiedica de la o rapidă distrugere. Și în felul acesta scriu despre ei.

24 Și am văzut războaie între nefiți și lamaniți în timpul zilelor mele.

25 Și s-a întâmplat că am început să îmbătrânesc și o sută șaptezeci și nouă de ani trecuseră de când tatăl nostru, Lehi, [a]plecase din Ierusalim.

26 Și am văzut că trebuia să cobor curând în mormânt, asupra mea lucrând puterea lui Dumnezeu, în așa fel că trebuia să predic și să profețesc acestui popor și să vestesc cuvântul potrivit cu adevărul care este în Hristos. Iar eu l-am vestit în toate zilele mele și m-am bucurat de el mai presus decât de cele lumești.

27 Și mă duc în curând la locul meu de [a]odihnă, care este cu Mântuitorul meu; căci știu că în El mă voi odihni. Și mă bucur în ziua când [b]trupul meu muritor se va îmbrăca cu [c]nemurire și va sta în fața Lui; atunci voi vedea fața Lui cu plăcere, iar El va spune către mine: Vino la Mine, tu cel binecuvântat, căci este un loc pregătit pentru tine în [d]locașurile Tatălui Meu. Amin.

Cartea lui Iarom

Nefiții țin legea lui Moise, așteaptă cu bucurie venirea lui Hristos și prosperă în țară — Mulți profeți lucrează ca să păstreze poporul pe drumul adevărului. Circa 200

ACUM iată eu, Iarom, scriu câteva cuvinte potrivit poruncii tatălui meu Enos, pentru ca genealogia noastră să

22 *a* C. lui M. 1:16–18.
b Iarom 1:3.
23 *a* 1 Ne. 16:2; 2 Ne. 33:5. Alma 31:5.
25 *a* 1 Ne. 2:2–4.
27 *a* gs Odihnă.
b gs Muritor, viață muritoare.
c gs Nemuritor
d Ioan 14:2–3; Eter 12:32–34; D&L 72:4; 98:18.

[iarom]
1 1*a* 1 Ne. 3:12; 5:14.
2 *a* Iacov

[b]mici, iar cum aceste lucruri sunt [c] scrise pentru folosul fraților noștri, [d]lamaniții, prin urmare, trebuie să scriu puțin; dar nu voi scrie lucrurile profeților mele, nici ale revelațiilor mele. Căci ce aș putea să scriu mai mult decât ceea ce strămoșii mei au scris? Căci n-au dezvă- luit ei planul salvării? Eu vă spun vouă: Da; și aceasta este destul pentru mine.

3 Iată, este nimerit ca să se facă mult pentru acest popor din cauza împietririi inimilor lor și a surzeniei urechilor lor, a orbirii minților lor și a [a]încăpățânării lor; cu toate acestea, Dumnezeu este foarte milos cu ei și încă nu i-a [b]măturat de pe fața pă- mântului.

4 Și sunt mulți printre noi care au multe [a]revelații, căci nu toți sunt încăpățânați. Și atâția câți nu sunt încăpățânați și au cre- dință, au o [b]legătură cu Spiritul Sfânt care se manifestă în copiii oamenilor, după credința lor.

5 Și acum iată, două sute la fel. Și erau mult mai numeroși decât acei nefiți; și le plăcea să [a]ucidă și aveau obiceiul să bea sângele animalelor sălbatice.

7 Și s-a întâmplat că au venit de multe ori împotriva noastră, nefiții, ca să se bată. Dar [a]regii și conducători noștri erau oa- meni puternici în credință în Domnul; și ei i-au învățat pe oameni căile Domnului; prin ur- mare, noi am rezistat lamaniților și i-am măturat afară din țara [b] noastră și am început să ne fortificăm orașele noastre și orice loc al moștenirii noastre.

8 Și ne-am înmulțit foarte mult și ne-am răspândit pe fața pă- mântului și am devenit foarte bogați în aur și argint și lucruri prețioase, în lucrături fine în lemn, în clădiri și mașinării, precum și în fier și cupru, și aramă și oțel, făcând tot felul de unelte pentru cultivarea pămân- tului și [a]arme de război — da, săgeți cu vârfurile ascuțite și tolbe, lănci și sulițe, și toate pregătirile de război

2 *b* 1 Ne. 6:1–6.
c gs Scripturi—Valoarea scripturilor.
d 2 Ne. 27:6; Hel. 11:23; D&C 107:18–19.
gs Revelație.
b gs Duhul Sfânt.
5 *a* 2 Ne. 25:24; Alma 34:13–14
c gs Profanare.
d gs Blasfemie.
6 *a* Iacov 7:24; Enos 1:20.
7 *a* Iacov 1:9, 11

Domnului au amenințat po- porul lui Nefi, potrivit cuvân- tului lui Dumnezeu, că, dacă nu va ține poruncile și va cădea în nelegiuire, va trebui să fie [a]distrus de pe fața pământului.

11 Prin urmare, profeții și preo- ții și învățătorii au lucrat cu sâr- guință, îndemnând cu răbdare poporul la sârguință; învățând [a]legea lui Moise și scopul pentru care [b]aceasta a fost dată; convin- gându-i să-l aștepte cu bucurie pe Mesia și să creadă în venirea Lui [c]ca și cum El deja ar fi venit. Și în felul acesta i-au învățat.

12 Și s-a întâmplat că astfel i-a ferit pe aceștia de a fi [a]dis- truși de pe fața țării; căci ei le-au [b]atins inimile cu cuvântul, îndemnându-i tot timpul la pocăință.

13 Și s-a întâmplat că două sute treizeci și opt de ani au trecut în războaie, conflicte și neînțelegeri în cea mai mare parte a timpului.

14 Iar eu, Iarom, nu scriu mai mult, căci plăcile sunt mici. Dar iată, frații mei, voi puteți să vă duceți la [a]celelalte plăci ale lui Nefi; căci iată, pe ele este gravată povestea războaielor noastre, după scrierile regilor ori după cele pe care aceștia au pus să fie scrise.

15 Și dau aceste plăci în mâinile fiului meu, Omni, ca ele să poată fi păstrate după [a]poruncile stră- moșilor mei.

Cartea lui Omni

Omni, Amaron, Cemiø, Abinadom øi Amalechi, fiecare la rândul sæu, flin cronicile — Mosia descoperæ poporul lui Zarahemla, care a venit din Ierusalim în zilele lui Zedechia — Mosia este fæcut rege peste ei — Descendenflii lui Mulec la Zarahemla l-au descoperit pe Coriantumr, ultimul dintre iare- difli — Regele Beniamin îi urmeazæ lui Mosia — Oamenii trebuie sæ-øi ofere sufletele ca jertfæ lui Hristos. Circa 323–130

1 Acum eu, Omni, nu știu prea bine ce să scriu, căci toate lucrurile pentru care am trudit să păstrez poporul meu nu au fost decât în zadar; căci în fiecare zi războiul este atât de aprig între noi și lamaniți, încât bărbații noștri viteji cad în fața dușmanului.

2 Și nici un om nu știe despre păcatele și nelegiuirile poporului meu mai mult decât știu eu, căci eu însumi am scris cronicile regilor. Și am fost un om foarte păcătos înaintea Domnului, și nu știu decât că Dumnezeu este milostiv cu toți cei care vin la El cu toată inima, fără să-și îngăduie păcatele; și nu știu decât că ai Lui vor avea un loc pregătit la dreapta Lui, în ziua în care va fi voia Lui să se arate oamenilor Săi. Nu știu decât că ziua Lui a sosit pentru mine; și voi vorbi despre aceasta în fața acestui popor.

3 Eu sunt în vârstă de optzeci și cinci de ani și știu despre tatæl meu, Iarom, ca sæ scriu ceva pe aceste plæci pentru a pæstra genealogia noastræ —

2 Prin urmare, în zilele mele vreau ca voi sæ øtifli cæ m-am luptat mult cu sabia pentru a pæstra poporul meu, nefiflii, de la cæderea în mâna duømanilor lor, lamaniflii Dar iatæ, eu în- sumi sunt un om pæcætos øi nu am pæstrat regulile ø poruncile Domnului aøa cum ar fi trebuit s-o fac.

10 *a* 1 Ne. 12:19–20; Omni 1:5.
11 *a* Iacov 4:5; *b* 2 Ne. 11:4; Eter 12:18–19. *c* 2 Ne. 25:24–27; 12 *a* Eter 2:10. *b* Alma 31:5.
14 *a* 1 Ne.

Omni, având poruncă de la

de pace; și am avut multe perioade de războaie grele și vărsări de sânge. Da, și în sfârșit, două sute optzeci și doi de ani au trecut și am păstrat aceste plăci după [a]poruncile strămoși- lor mei; și le-am dat fiului meu, Amaron. Și închei aici.

4 Și acum eu, Amaron, scriu lucrurile pe care le scriu, care sunt puține la număr, în cartea tatălui meu.

5 Iată, s-a întâmplat că trei sute douăzeci de ani au trecut și cea mai păcătoasă parte a nefiților a fost [a]distrusă.

6 Căci Domnul nu permite ca, după ce i-a condus afară din țara Ierusalimului și i-a păstrat și i-a ferit pe ei de la căderea în mâinile dușmanilor lor, da, El nu permite ca vorbele să nu se adeverească, cele pe care El le-a vorbit către strămoșii noștri, zicând că: În măsura în care voi nu veți ține poruncile Mele, voi nu veți prospera în țară.

7 Prin urmare, Domnul i-a vi- zitat în mare judecată; și totuși, El i-a cruțat pe cei drepți ca să nu piară și i-a salvat din mâinile dușmanilor lor.

8 Și s-a întâmplat că eu am dat plăcile fratelui este potrivit poruncilor strămo- șilor noștri. Și închei aici.

10 Iată eu, Abinadom sunt fiul lui Cemiș. Iată, s-a întâmplat că am văzut multe războaie și conflicte între poporul meu, nefiții, și lamaniți; iar eu cu propria mea sabie, am luat viața multor lamaniț în apărarea fraților mei.

11 Și iată, cronica acestui popor este gravată pe plăcile care sunt în posesia regilor după generații; și nu cunosc nic o altă revelație decât cea care a fost scrisă, și nici o profeție; prin urmare s-a scris ceea ce este îndeajuns. Și închei aici.

12 Iată, eu sunt Amalechi, fiul lui Abinadom. Iată, vă voi vorbi ceva despre Mosia, cel care a fost făcut rege peste țara lui Zarahemla; căci iată, el fiind anunțat de către Domnul că tre- buia să fugă din țara lui [a]Nefi
și, de asemenea, atâția câți vor
asculta de glasu Domnului trebuia, de asemenea, să [b]plece din țară cu el, în pustiu —

13 Și s-a întâmplat că el a făcut așa cum Domnul i-a poruncit. Și ei au pleca din țară în pustiu, atâția câți au ascultat de glasu

[omni]
1 3 *a* Iacov 1:1–4; Iarom 1:15
12 *a* 2 Ne. 5:6–9

[a]Zarahemla. Acum, era o mare bucurie printre poporul lui Zarahemla; și, de asemenea, Zarahemla s-a bucurat nespus de mult pentru că Domnul a trimis poporul lui Mosia cu [b] plăcile de aramă care conți- neau cronica iudeilor.

15 Iată, s-a întâmplat că Mosia a descoperit că [a] poporul lui Zarahemla a plecat din Ierusa- lim atunci când [b]Zedechia, regele Iudeii, a fost prins și dus rob în Babilon.

16 Și ei au călătorit în pustiu și au fost conduși de mâna Domnului peste apele cele mari, în țara în care Mosia i-a descoperit; și ei au locuit acolo de atunci încoace.

17 Și la timpul când Mosia i-a descoperit, ei deveniseră foarte numeroși. Cu toate acestea, avu- seseră nespus de multe războaie și conflicte serioase și căzuseră sub sabie din când în când; iar vorbirea lor devenise stâlcită; și nu aduseseră cu ei nici o [a] cronică; și negau existența Creatorului lor; nici Mosia și nici poporul lui Mosia nu pu-

19 Și s-a întâmplat că poporul lui Zarahemla și acela al lui Mosia s-au [a]unit; și [b]Mosia a fost numit regele lor.

20 Și s-a întâmplat că, în zile- le lui Mosia, a fost adusă o piatră în fața lui, cu inscripții pe ea; iar el a [a]tălmăcit inscrip- țiile prin darul și puterea lui Dumneze u.

21 Și au făcut o relatare despre unul, numit [a] Coriantumr, și despre cei uciși din poporul său. Iar Coriantumr a fost descoperit de către poporul lui Zarahemla; și el a locuit cu ei timp de nouă luni.

22 El, de asemenea, a spus câ- teva cuvinte despre strămoșii săi. Și primii lui strămoși au ieșit din [a]turn, atunci când Domnul a [b]încurcat limbile popoarelor; iar asprimea Domnului a căzut asupra lor după judecățile Sale care sunt drepte; și [c]oasele lor zăceau împrăștiate în țara dinspre nord.

23 Iată eu, Amalechi, m am născut în zilele lu Mosia; și am trăit ca să

14 *a* gs Zarahemla.
b 1 Ne. 3:3, 19–20; 5:10–22.
15 *a* Mosia
17 *a* Mosia 1:2–6.
19 *a* Mosia 25:13.
b Omni 1:12.
20 *a* Mosia 8:13–19.
gs Coriantumr.
22 *a* Eter 1:1–5.
b Gen. 11:6–9; Mosia 28:17; Eter

25 Și s-a întâmplat că am înce- put să îmbătrânesc; și neavând nici un urmaș și cunoscându-l pe regele [a] Beniamin ca fiind un om drept în fața Domnului, de aceea, îi voi [b]da lui aceste plăci, îndemnându-i p e toți oamenii să vină la Dumnezeu, Cel Sfânt al Israelului, și să creadă în profeții și în revelații, și în slujirea îngerilor și în darul de a vorbi în alte limbi, și în darul tălmăcirii limbilor și în toate lucrurile care sunt [c]bune; căci nu este nimic care este bun, decât dacă vine de la Dumnezeu; iar ceea ce este rău vine de la diavol.

26 Și acum, frații mei prea- iubiți, doresc ca voi să [a]veniți la Hristos, care este Cel Sfânt al Israelului, și să vă împărtășiți din Salvarea Lui și din puterea mântuirii Lui. Da, veniți la El și [b]oferiți-i sufletele voastre întregi ca o [c]jertfă pentru El, și conti- nuați în [d]posturi și rugăciuni și răbdați până la capăt; și așa cum Domnul trăiește, tot așa veți fi salvați.

27 Iar acum voi vorbi despre un anumit număr de oameni care s-au dus în pustiu ca să se reîntoarcă în țara lui Nefi; căci a fost un număr mare care dorea să stăpânească țara moș- tenirii lor.

28 De aceea, ei s-au dus în pus- tiu. Și conducătorul lor, fiind un om tare și puternic, și un om încăpățânat, prin urmare a pro- vocat un conflict printre ei; și toți au fost [a]uciși în pustiu, în afară de cincizeci, iar aceștia s-au întors în țara lui Zarahemla.

29 Și s-a întâmplat că ei, de asemenea, au luat pe alții în număr mare și au călătorit ia- răși în pustiu.

30 Iar eu, Amalechi, am avut un frate care, de asemenea, s-a dus cu ei; și de atunci nu am aflat nimic de ei. Și timpul se apropie să mă culc în mormânt; iar [a]aceste plăci sunt pline. Și închei vorbirea mea.

Cuvintele lui Mormon

Mormon prescurtează plăcile mari ale lui Nefi — El pune plăcile mici împreună cu celelalte plăci — Re- gele Beniamin instaurează pacea în țară. Circa 385 d.H.

Și acum eu, [a]Mormon, fiind gata să dau în mâna fiului meu, Moroni, cronica pe care am făcut-o, iată, am fost martor la aproape

25 *a* C. lui M. 1:17–18; Mosia 29:13.
b C. lui M. 1:10.
c Alma 5:40; Eter 4:12;
26 *a* Iacov 1:7; Alma 29:2; Moro. 10:32.
b gs Sacrificiu.
c 3 Ne. 9:20.
d gs (a) Posti, post.
30 *a* 1 Ne. 6:1–6. [cuvintele lui mormon]
1 1 *a* 3 Ne. 5:9–12; Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5.

2 Și iată aceasta s-a întâmplat [a]multe sute de ani după venirea lui Hristos, când am dat aceste cronici în mâinile fiului meu și se presupune că el va fi martor la întreaga distrugere a poporu- lui meu. Dar să dea Dumnezeu ca el să supraviețuiască pentru ca să scrie ceva despre acesta și ceva despre Hristos, care poate că într-o zi îi va [b]fi de folos.

3 Și acum, vorbesc ceva despre ceea ce am scris căci, după ce am făcut o [a]prescurtare după [b]plăcile lui Nefi până la domnia acestui rege Beniamin despre care a vorbit Amalechi, am căutat printre [c]cronicile care mi-au fost date în mâinile mele și am găsit aceste plăci care conțin această mică relatare despre profeți, de la Iacov până la dom- nia acestui rege [d]Beniamin, pre- cum și multe dintre cuvintele lui Nefi.

4 Și lucrurile care sunt pe aces- te plăci mă [a]bucură din cauza profețiilor

5 Prin urmare, am ales [a]aceste lucruri ca să termin cronica mea despre ele, iar restul croni- cii mele îl voi lua de pe [b]plăcile lui Nefi; și nu pot scrie nici a [c]suta parte din faptele poporu- lui meu.

6 Dar iată, voi lua aceste plăci care conțin aceste profeții și revelații și le voi pune îm- preună cu ceea ce a rămas din cronica mea, căci ele sunt pre- țioase pentru mine și eu știu că ele vor fi prețioase pentru frații mei.

7 Și fac aceasta pentru un scop [a]înțelept, căci așa mi se șoptește, potrivit cu lucrările Spiritului Domnului care este în mine. Și acum, nu cunosc toate lucruri- le, dar Domnul [b]cunoaște toate lucrurile care vor veni, prin ur- mare, El lucrează în mine ca să facă așa cum este voința Sa.

8 Iar [a] rugăciunea mea către Dumnezeu este despre frații mei, ca ei să poată iarăși ajunge la

2 *a* Morm. 6:5–6.
b D&L 3:16–20.
3 *a* D&L 10:44.
b D&L 10:38–40.
c Mosia 1:6;

4 *a* 1 Ne. 6:5.
5 *a* i.e. lucrurile plăcute, menționate în versetul 4.
b 1 Ne. 9:2

D&L 3:12–20; 10:1–19, 30–47.
b gs Atotcunoscător.
8 *a* 2 Ne. 33:3–4;

10 Prin urmare, s-a întâmplat că, după ce Amalechi a [a] dat aceste plăci în mâinile regelui Beniamin, el le-a luat și le-a pus împreună cu [b] celelalte plăci, care conțineau cronici transmi- se din generație în generație de către [c] regi, până în zilele regelui Beniamin.

11 Și ele au fost transmise de la regele Beniamin din generație în generație până când au căzut în mâinile [a]mele. Și eu, Mormon, mă rog lui Dumnezeu ca ele să fie păstrate de acum înainte. Și știu că vor fi păstrate, căci sunt scrise pe ele lucruri mari după care poporul meu și frații lor vor fi [b]judecați în ziua cea mare din urmă după cuvântul lui Dumnezeu care este scris.

12 Și acum, despre acest rege, Beniamin — el a avut câteva conflicte printre poporul său.

13 Și, de asemenea, s-a întâm- plat că armatele lamaniților au venit din [a]țara lui Nefi ca să se bată împotriva poporului lui. Dar iată, regele de lamaniți. Și s-a întâmplat că s-au luptat împotriva lama- niților până când i-au alungat pe aceștia afară din țara moște- nirii lor.

15 Și s-a întâmplat că, după ce au fost [a] Hristoși neadevă- rați, și gurile lor au fost închise, și ei au fost pedepsiți după crimele lor;

16 Și după ce au fost profeți neadevărați și predicatori nea- devărați și învățători neadevă- rați în popor, și toți aceștia au fost pedepsiți după crimele lor, și după ce au fost multe conflicte și multe neînțeleger printre lamaniți, iată, s-a întâmplat că regele Beniamin, cu ajutorul [a] profeților sfinți care erau în poporul lui —

17 Căci iată, regele Beniamin era un om [a]sfânt și el a domnit peste poporul său cu dreptate, și au fost mulți oameni sfinți în țară, iar e spuneau cuvântul lu Dumnezeu cu [b]putere și cu autoritate și au folosit multă [c] asprime din cauza încăpățâ- nări poporului

10 *a* Omni 1:25, 30.
b 1 Ne. 9:4.
c Iarom 1:14.
11 *a* 3 Ne. 5:8–
3 Ne. 27:23–27.
13 *a* Omni 1:12.
b 1 Ne. 4:9; 2 Ne. 5:14; Jacov
15 *a* gs Antihrist.
16 *a* Enos 1:22.
17 *a* Alma 13:26.
b Alma 17:2–3

Cartea lui Mosia

CAPITOLUL 1

Regele Beniamin îi învaflæ pe fiii sæi limba øi profefliile stræmoøilor lor — Religia øi civilizaflia lor au fost pæstrate datoritæ cronicilor pæstrate pe diferite plæci — Mosia este ales ca rege øi i se dau în îngri- jire cronicile øi alte lucruri. Circa 130 î.Hr. — 124 î.Hr.

Şi acum nu mai erau conflicte printre toate popoarele care aparflineau regelui Beniamin, aøa încât regele Beniamin a avut pace continuæ pânæ la sfârøitul zilelor sale.

2 Şi s-a întâmplat cæ el a avut trei fii; øi le-a dat numele de Mosia, Helorum øi Helaman. Şi a fæcut ca ei sæ fie [a]învæflafli în toate [b] limbile stræmoøilor lor pentru ca astfel sæ devinæ oameni cu înflelegere; øi pen- tru ca sæ poatæ øti despre pro- fefliile care au fost græite de gurile stræmoøilor lor, care le-

3 [a]În toatæ tara lui Zarahemla suferim în [b]necunoaøtere chiar øi azi, neøtiin tainele lui Dum- nezeu.

4 Cæci nu ar fi fost posibi ca stræmoøul nostru Lehi, sæ-øi fi putut aduc aminte de toate lucruril acestea, sæ-i învefle pe copiii sæi, dacæ nu ar existat ajutorul acesto plæci; cæci fiind învæflat î [a]limba Egiptenilor, el putea sæ citeascæ aceste înscripflii øi sæ-i învefle pe copiii sæi, pentru ca astfel aceøtia sæ-i poatæ învaflæ pe copiii lor, îndeplinin astfel poruncile lu Dumnezeu, chiar pânæ î timpul de azi.

5 Eu væ spun vouæ, fi mei, dacæ nu ar fi fos aceste lucruri, care au fos flinute øi [a]pæstrate d mâna lui Dumnezeu pentru ca noi sæ puter [b]citi øi sæ înflele- gem tainele Lui øi sæ aver poruncile Lu întotdeauna în faf ochilor noøtri, chiar ş stræ- moøii noøtri ar rætæcit în necre- dinflæ, ia noi am fi fost la fel ca ş fraflii noøtri, lamanifli care nu øtiu nimic despr aceste lucruri øi nici n cred în ele atunci când l învaflæ, din cauz

[mosia]
1 1 *a* Omni 1:13.
2 *a* Mosia 4:14–15; D&L 68:25, 28.
b Morm. 9:32.
b Alma 37:8–9.
4 *a* JS—I 1:64.
5 *a* gs Scripturi—Scripturile vor fi
c gs Tainele lui Dumnezeu.
d Mosia 10:11–17

vorbele strămoșilor noștri din timpul când ei au plecat din Ierusalim și până acum, iar ele sunt adevărate; și putem ști cu siguranță că ele sunt adevărate, pentru că noi le avem în fața ochilor noștri.

7 Și acum, fiii mei, doresc ca voi să vă aduceți aminte să le [a]cercetați cu sârguință pentru ca să puteți profita de ele; și doresc ca să [b]țineți poruncile lui Dumnezeu ca să [c]prosperați în țară, după [d]făgăduielile pe care Domnul le-a făcut strămoșilor noștri.

8 Și multe alte lucruri i-a învă- țat regele Beniamin pe fiii săi, care nu sunt scrise în această carte.

9 Și s-a întâmplat că, după ce regele Beniamin a terminat să-i învețe pe fiii săi, el a îmbătrânit și a văzut că foarte curând tre- buia să se ducă pe calea pe care merge toată lumea; de aceea, a crezut că era potrivit să dea împărăția unuia dintre fiii săi.

10 De aceea, a făcut ca Mosia să fie adus în fața lui; și acestea sunt cuvintele pe care i le-a spus, zicând: Fiul meu, doresc ca tu să dai de pe care Domnul Dumnezeul nostru ni l-a dat.

11 Și mai mult, voi da acestui popor un [a]nume ca ei să se deo- sebească de toate popoarele pe care Domnul Dumnezeu le-a adus afară din țara Ierusalimu- lui; și fac aceasta pentru că el a fost un popor sârguincios în ținerea poruncilor Domnului.

12 Și eu le dau un nume care nu va fi șters niciodată, decât dacă aceasta se va întâmpla prin [a]nelegiuiri.

13 Da, și mai mult, vă spun vouă că, dacă acest popor foarte favorizat a Domnului va cădea în [a]nelegiuire și va deven un popor păcătos ș curvar, atunci Domnul î va abandona pentru ca el să devină [b]slab ca ș frații lui; și El nu-i va ma [c]păs- tra cu puterea Sa fără pereche și minunată așa cum i-a păstrat pe strămoșii noștri.

14 Căci așa vă spun voua că, dacă El nu și-ar f întins brațul pentru păstrarea strămoșilo noștri, aceștia ar fi căzut în mâi- nile lamaniților și a fi devenit victimele uni

7 *a* gs Scripturi.
b Mosia 2:22; Alma 50:20–22
d Alma 9:12–14.
10 *a* Omni 1:14.
b Mosia 2:30.
11 *a* Mosia 5:8–12.
12 *a* gs Păcat.
13 *a* Evr. 6:4–6.
b Hel. 4:24–26.
c D&L 103:8–10.
16 *a* Mosia 1:3.

asemenea, [b]sabia lui Laban și [c]globul, sau îndrumătorul, care i-a condus pe strămoșii noștri prin pustiu, care era făcut de mâna Domnului pentru ca ei să poată fi conduși, fiecare după atenția și sârguința pe care i-au dat-o Lui.

17 De aceea, cum ei erau ne- credincioși, nu au prosperat și nici nu au progresat în călătoria lor, ci au fost [a]mânați înapoi și au atras mânia lui Dumnezeu asupra lor; și de aceea, au fost loviți cu foamete și suferințe ca să-i aducă pentru amintirea datoriilor lor.

18 Și acum, s-a întâmplat că Mosia s-a dus și a făcut așa cum tatăl său i-a poruncit și a procla- mat către toate popoarele care erau în țara lui Zarahemla, că ele trebuia să se adune laolaltă și să meargă sus la templu ca să audă cuvintele pe care tatăl său trebuia să le spună către ei.

CAPITOLUL 2

Regele Beniamin se

Și s-a întâmplat că, după ce Mosia a făcut așa cum tatăl său i-a poruncit și a dat de ves- te în toată țara, poporul s-a adunat laolaltă din toată țara ca să se ducă sus la templu să as- culte cuvintele pe care regele Beniamin trebuia să le spună către el.

2 Și erau în număr mare, așa de mulți încât nu i-au numărat; căci se înmulțiseră extrem de mult și deveniseră mulți în țară.

3 Și ei, de asemenea, au luat pe [a]primii născuți din turmele lor ca să-i poată oferi ca [b]jertfă și ca [c]daruri arse, [d]după legea lui Moise.

4 Și, de asemenea, ca e să poa- tă să dea mulțumir Domnului Dumnezeulu lor care i-a scos afară dir țara Ierusalimului și care i-a salvat din mâinile duș manilor lor și a [a]numit oameni drepți ca să fie [b]învățătorii lor și, de asemenea, un om drept ca să fie regele lor, care a stabilit pacea în [c]țara lu Zarahemla și care i-a învățat să [d]țină poruncile lu Dumnezeu, ca ei să se poată bucura și să fie plini de [e]dra- goste față de Dumnezeu și de tot

16 *b* 1 Ne. 4:8–19; C. lui M. 1:13; D&L 17:1.
c 1 Ne. 16:10.
17 *a* 1 Ne. 18:12–
c 1 Ne. 5:9.
d 2 Ne. 25:24; Alma 30:3; 34:13–14.
4 *a* gs (a) Chema.
gs Învăța, învățător.
c Omni 1:12–15.
d Ioan 15:10.
e gs Dragoste.
5 *a* gs Familie

le lor, de la cel mai bătrân până la cel mai tânăr, fiecare familie fiind separată una de alta.

6 Și și-au instalat corturile de jur-împrejurul templului, fie-
care bărbat având [a]cortul său cu ușa îndreptată către templu pentru ca să poată rămâne în cort și să audă cuvintele pe care regele Beniamin trebuia să le spună către ei;

7 Căci mulțimea fiind așa de mare încât regele Beniamin nu putea să le predice la toți înăun- trul zidurilor templului, el a pus de aceea să se ridice un turn, ca poporul său să poată auzi cuvin- tele pe care trebuia să le spună către ei.

8 Și s-a întâmplat că el a înce- put să vorbească din turn către poporul său; și nu puteau să audă toți cuvintele lui din cauza marii mulțimi de oameni; de aceea, el a pus să fie scrise cuvintele pe care le spunea și trimise celor care nu-i puteau auzi glasul, ca și ei să poată primi cuvintele sale.

9 Și acestea sunt cuvintele pe care le-a [a]vorbit și pe care le-a pus să fie scrise, zicând: Frații mei, voi, toți care v-ați [d]inimile voastre ca să puteți înțe- lege și [e]mințile voastre pentru ca [f]tainele lui Dumnezeu să poată fi dezvăluite în fața voastră.

10 Eu nu v-am poruncit să veniți aici ca să vă [a]temeți de mine sau ca să credeți că eu, prin mine însumi, sunt mai presus decât un muritor.

11 Eu sunt la fel ca și voi, supus la tot felul de slăbiciuni la trup și la minte; și totuși, am fost ales de către acest popor și uns de către tatăl meu și mi s-a permis de către mâna Domnului să fiu conducător și rege peste acest popor; și am fost păstrat și apărat de către puterea Lui fără asemănare, ca să vă slujesc cu toată puterea, mintea și tăria pe care Domnul mi le-a dat.

12 Vă spun că, așa cum mi s-a permis să-m petrec zilele în slujba voastră chiar până acum și nu am căutat nici [a]aur și nici argint, nici alte feluri de bogății de la voi;

13 Nici nu am permis ca voi să fiți închiși în temnițe și nici să vă înrobiți unul pe altul, nic

6 *a* Ex. 33:8–10.
9 *a* Mosia 8:3
d Mosia 12:27; 3 Ne. 19:33.
e gs Minte.
Dumnezeu.
10 *a* gs Teamă.

ca nimic să nu vină asupra voas- tră care să fie greu de suportat — și pentru toate aceste lucruri pe care vi le-am spus, voi înșivă sunteți astăzi martori.

15 Și totuși, frații mei, nu am făcut toate lucrurile acestea ca să mă laud și nici nu spun lucrurile acestea ca să vă învinovățesc; ci vă spun aceste lu- cruri pentru ca voi să știți că pot răspunde în ziua aceasta cu [a]conștiința curată înaintea lui Dumnezeu.

16 Iată, vă spun vouă că, din pricină că v-am spus că mi-am petrecut zilele în slujba voastră, eu nu doresc să mă laud, căci am fost numai în slujba lui Dumnezeu.

17 Și iată, vă spun aceste lucruri ca voi să puteți învăța [a]înțelepciune; ca voi să puteți învăța că, atunci când sunteți în [b]slujba [c]aproapelui, sunteți numai în slujba Dumnezeului vostru.

18 Iată, m-ați numit regele vostru; și dacă eu, pe care voi îl numiți cum trebuie voi să-I [a]mulțumiți Regelui vostru Ceresc!

20 Eu vă spun, frații mei că, dacă veți aduce toate mulțu- mirile și [a]lauda de care întreg sufletu vostru este în stare către acel [b]Dumnezeu care v-a făcut și care v-a apărat și a făcut ca voi să vă bucurați și a admis ca voi să trăiți în pace unul cu altul —

21 Vă spun vouă că dacă Îl veți sluji pe Acela care v-a creat de la început și care vă apără zi de zi, împrumutându- vă ră- suflarea ca să puteți să trăiți și să vă mișcați ș să faceți după propria voastră [a]vrere și chiar sprijinindu-vă de la un moment la altul — vă spun, dacă Îl veți sluji cu tot sufletul vostru, totuși nu veți fi decât slujitori [b]netrebnici.

22 Și iată, tot ceea ce E cere de la voi este să [a]țineți [b]porun- cile Sale; ș El v-a făgăduit că, dacă veți ține poruncile Sale veți prospera în țară; și E nu se va [c]abate niciodată de la ceea ce a spus; de aceea, dacă voi [d]țineț poruncile Lui, atunci E vă va binecuvânta și vet

15 *a* gs Conștiință.
17 *a* gs Înțelepciune.
b Mat. 25:40; Iac. 1:27; D&L 42:29, 31
19 *a* gs Recunoscător, recunoștință.
20 *a* 1 Ne. 18:16.
b gs Dumnezeu, divinitat
b Luca 17:7–10.
22 *a* Lev. 25:18–19; 2 Ne. 1:9.
b gs Poruncile lui

face așa, El vă va [a]binecuvânta imediat; și de aceea, El v-a plătit. Iar voi Îi sunteți încă îndatorați și sunteți și veți fi în vecii vecilor; de aceea, pentru ce vă lăudați?

25 Și acum întreb, puteți voi să spuneți ceva despre voi înșivă? Vă răspund: Nu. Voi nu puteți să spuneți că sunteți nici măcar ca firul de praf de pe pământ;
totuși, voi ați fost [a]creați din [b] praful pământului; dar iată, aceasta aparține Celui care v-a creat pe voi.

26 Iar eu, chiar și eu, pe care îl numiți regele vostru, nu sunt mai bun decât voi înșivă; căci și eu sunt din praf. Și voi vedeți că eu sunt bătrân și sunt aproa- pe să înapoiez acest trup muri-
tor mamei sale,
tărâna.

27 De aceea, după cum v-am spus că v-am slujit, [a]mergând
cu conștiința curată înaintea lui Dumnezeu, chiar așa la timpul acesta am făcut ca voi să vă adunați laolaltă, ca eu să nu pot fi găsit vinovat și ca [b]sângele vostru să nu trebuiască să vină asupra mea atunci când voi sta să

liniște, iar [b]spiritul meu nemu- ritor să poată să se unească cu [c]corurile de sus cântând laude pentru un Dumnezeu drept.

29 Și mai mult, vă spun că am făcut ca voi să vă adunați laolal- tă ca să vă pot anunța că nu mai pot fi învățătorul, nici regele vostru;

30 Căci chiar la timpul acesta, întregul meu trup tremură ex- trem de tare încercând să vă vorbesc; dar Domnul Dumne- zeu mă sprijină și mi-a permis să vă vorbesc și mi-a poruncit să vă anunț în această zi că fiul meu, Mosia, este rege și condu- cător peste voi.

31 Și acum, frații mei, aș vrea ca voi să faceți așa cum ați făcut până acum. Așa cum ați ținut poruncile mele, precum și po- runcile tatălui meu și ați pros- perat, și ați fost ținuți pentru a nu cădea în mâinile dușmanilor voștri, tot așa trebuie să păziți poruncile fiului meu sau porun- cile lui Dumnezeu, care vă vor fi date de către El, și atunci veți prospera în țară, iar dușmanii voștri nu vor avea nici o putere asupra voastră.

24 *a* gs (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare.
25 *a* gs (a) Crea, Iacov 2:21.
27 *a* gs (a) Merge, (a) merge cu
28 *a* Iacov 2:2. *b* gs Spirit. *c* Morm. 7:7.

ascultă să se supună acelui spirit; căci dacă el ascultă să i se supună și rămâne și moare în păcatele sale, tot el este acela care bea din [a]blestemul sufletu- lui său; căci el primește drept răsplată o pedeapsă [b]nepieritoa- re pentru că a încălcat legea lui Dumnezeu împotriva celor cunoscute de el.

34 Eu vă spun că nu este nici unul printre voi, în afară de copilașii voștri ce nu au fost în- vățați despre aceste lucruri, care să nu știe că sunteți îndatorați pe veșnicie Tatălui vostru ceresc, ca să-I aduceți Lui tot ceea ce aveți și ce sunteți; și, de aseme- nea, ați fost învățați despre cronicile care conțin profețiile spuse de către profeții cei sfinți, încă din timpul când părintele nostru, Lehi, a plecat din Ierusalim.

35 Și, de asemenea, tot ceea ce s-a spus de către strămoșii noștri până acum. Și iată, iarăși, au spus ceea ce li s-a poruncit de către Domnul; de aceea, acestea sunt drepte și adevărate.

36 Și acum, vă spun vouă, frații mei că, după ce ați cunoscut și ați fost

37 Eu vă spun că omul care face aceasta, el este acela care se [a]răzvrătește deschis împotri- va lui Dumnezeu; de aceea, el ascultă să se supună spiritului rău și devine un dușman al întregii dreptăți; de aceea, Domnul nu are nici un loc în el, căci El nu locuiește în temple care [b]nu sunt sfinte.

38 De aceea, dacă ace om nu se [a]pocăiește și rămâne și moare ca dușman al lu Dumnezeu, atunci cerințele [b]dreptății divine îi vor trezi sufletul nemuritor la o înțelegere vie a propriei sale vinovății, ceea ce îl va face să se retragă din prezența Domnului și-i va umple pieptul de [c]vino- văție și de durere și de frică, care este ca un foc nestins a cărui flacără se ridică fără de sfârșit.

39 Și acum, vă spun vouă că [a]îndurarea nu îl ajunge pe acel om; de aceea, osânda lui de pe urmă este să rabde un chin fără de sfârșit.

40 O, voi toți bătrânii ș voi cei tineri și voi copilaș care puteți să-mi înțelegeț cuvintele, căci eu v-am vorbit limpede, așa ca ve

33 *a* gs Condamnare.
b D&L 19:6, 10–12.
37 *a* Mosia 3:12; Hel. 8:24–
38 *a* gs Pocăință, (a) se pocăi.
b gs Dreptate.
c gs Vină.
milostenie, milă.
40 *a* Alma 5:18.
41 *a* 4 Ne. 1:15–18.
gs Bucurie.

Căci iată, ei sunt [b]binecuvântați în toate lucrurile, atât cele lumești, cât și cele spirituale; și dacă ei se mențin cu [c]credință până la sfârșit, atunci sunt primiți în [d]cer pentru ca să poată locui cu Dumnezeu într-o stare de fericire fără de sfârșit. O, aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte că aceste lucruri sunt adevărate; căci Domnul Dum- nezeu le-a spus.

CAPITOLUL 3

Regele Beniamin continuă mesajul său — Domnul Atotputernic va sluji printre oameni într-un taber- nacol de lut — Sânge va țâșni din fiecare por în timp ce El ispășește pentru păcatele lumii — Numele Lui este singurul prin care vine salvarea — Oamenii pot să renun- țe la starea lor naturală și să devină Sfinți prin Ispășire — Chinurile celor păcătoși vor fi ca un lac de foc și pucioasă. Circa 124 î.H.

Și iarăși, frații mei, vreau să vă atrag atenția, căci mai am ceva să vă spun; căci iată, am lucruri să vă

3 Și el mi-a spus: Trezește-te și auzi cuvintele pe care ți le voi spune; căci iată, am venit să-ți anunț ție vești [a]bune, de mare bucurie.

4 Căci Domnul a auzit rugăciu- nile tale și a judecat dreptatea ta și m-a trimis să-ți spun că poți să te bucuri; și că poț declara poporului tău, ca și ei să fie plini de bucurie.

5 Căci iată, timpul acela va veni și nu este prea departe când, cu putere, [a]Domnul Atotputernic care domnește, care a fost și este din veșnicie până la toate veșni- ciile, va pogor din cer printre copii oamenilor și va locui într-un [b]tabernacol de lut și va merge printre oameni, făcând [c]miracole puternice, cum ar fi să- vindece pe cei bolnavi, să i învie pe cei morți, să-i facă pe cei schilozi să meargă iar pe orbi să-și capete vederea, și pe surzi să audă, și să vindece tot felul de boli.

6 Iar El va alunga toți [a]diavolii sau spiritele rele care trăiesc în inimile copiilor oamenilor.

7 Și iată, El va sufer

41 *b* gs (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare.
c D&L 6:13.
d gs Cer.

5 *a* gs Iehova.
b Mosia 7:27; Alma 7:9–13.
c Mat. 4:23–

6 *a* Marcu 1:32–34.
7 *a* gs Ispită, (a) ispiti.
b Mat. 4:1–2.
c D&L 19:15–18.
d Luca 22:44.
e Isa. 53:4–5.

8 Și El se va numi [a]Isus Hristos, [b]Fiul lui Dumnezeu, [c]Tatăl ce- rului și al pământului, Creatorul tuturor lucrurilor de la început; iar [d] mama Lui se va numi [e]Maria.

9 Și iată, El va veni la ai Săi, pentru ca [a] salvarea să poată veni la copiii oamenilor chiar prin [b]credința în numele Lui; și chiar și după toate acestea, ei tot Îl vor considera om și vor spune că are pe [c] diavol în El, și-L vor [d]biciui, și-L vor [e]răstigni.

10 Iar El se va [a]ridica a [b]treia zi din morți; și iată, El stă să [c]judece lumea; și iată, toate aces- te lucruri sunt făcute pentru ca o judecată dreaptă să pogoare asupra copiilor oamenilor.

11 Căci iată, [a]sângele Lui, de asemenea, [b] ispășește păcatele celor care au [c]căzut prin păcatul lui Adam, care au murit fără pocăință și credință în [b]Dom- nul Isus Hristos.

13 Și Domnul Dumnezeu i-a trimis pe profeții Lui sfinți prin- tre toți copiii oamenilor, pentru ca ei să vestească aceste lucruri către fiecare neam, seminție și limbă, pentru ca astfel oricine care va crede că Hristos va veni, acela va putea primi [a]iertarea păcatelor lui și se va bucura cu nespusă bucurie, [b]ca și cum El ar fi venit deja printre ei.

14 Totuși, Domnul Dumnezeu a văzut că poporul Său era un po- por încăpățânat și El le-a dat lor o lege, și anume, [a]legea lui Moise.

15 Și multe semne ș minuni și [a]simboluri ș umbre le-a arătat E despre venirea Sa; și, de ase- menea, profeți sfinți le au vorbit despre venirea Lui; și totuși ei și-au împietrit inimile și nu au înțeles că [b]legea lui Mois

8 *a* gs Dumnezeu, divinitate—Dumnezeu Fiul.
b Alma 7:10.
c Hel. 14:12; 3 Ne. 9:15.
d Mat. 1:16; 1 Ne. 11:14–21.
e gs Maria, mama lui

1 Ne. 19:10; 2 Ne. 10:3.
gs Răstignire.
10 *a* gs Înviere.
b Mat. 16:21; 2 Ne. 25:13; Hel. 14:20–27.
c gs (a) Judeca, judecată.

12 *a* Mosia 2:36–38; Hel. 8:25.
gs Răzvrătire.
b gs Domnul.
13 *a* gs Iertarea păcatelor.
b 2 Ne. 25:24–27; Iarom 1:11.
14 *a* gs Legea lui Moise.
15 *a* gs Isus

sângele lui Hristos ispășește pentru păcatele lor.

17 Și mai mult, vă spun vouă că nu va exista [a]nici un alt nume dat, precum și nici un alt mijloc sau o altă cale prin care [b]salvarea să poată veni pentru copiii oamenilor, ci numai prin și în numele lui [c] Hristos, Domnul Atotputernic.

18 Căci iată, El judecă, iar judecata Lui este dreaptă; iar copilul care moare în pruncie nu piere; dar oamenii beau blestemul pentru sufletele lor dacă nu se umilesc și dacă nu [a]devin ca și copiii mici și cred că salvarea a fost și este și va fi în și prin sângele [b]ispășitor al lui Hristos, Domnul Atotputernic.

19 Căci omul prin [a]firea lui este un dușman al lui Dumnezeu și a fost de la [b]căderea lui Adam și va fi în vecii vecilor, dacă el nu se [c] supune chemărilor [d]Spiritului Sfânt și înlătură omul firesc și devine un [e]sfânt prin ispășirea lui Hristos Domnul și devine ca un [f] copil, ascultător, blând, umil, răbdător, plin [a]cunoașterea despre un Salvator se va răspândi la [b]fiecare națiu- ne, neam, limbă și popor.

21 Și iată, atunci când acel timp va veni, nimeni nu va fi găsit [a]fără vină în fața lui Dum- nezeu, în afară de prunci, decât numai prin pocăință și credință în numele Domnului Dumne- zeu cel Atotputernic.

22 Și chiar la timpul acesta când tu vei f învățat poporul tău lucrurile pe care Domnul Dumnezeul tău ți le-a poruncit, chiar și atunc nu sunt nevi- novați în fața lui Dumnezeu decât după cuvintele pe care vi le-am vorbit.

23 Și acum, am vorbit cuvinte- le pe care Domnul Dumnezeu mi le-a poruncit.

24 Și astfel spune Domnul: Ele vor sta ca o mărturie strălucită împotriva acestui popor în ziua judecății; astfel vor fi ei judecați, fiecare om după faptele sale, fie că ele sunt bune sau rele.

25 Și dacă sunt rele atunci ei sunt puși față în

17 *a* Fapte 4:10–12; 2 Ne. 31:21.
b gs Salvare.
c gs Isus Hristos—A lua numele lui Isus

19 *a* 1 Cor. 2:11–14; Mosia 16:2–3. gs Omul firesc.
b gs Căderea lui Adam și a Evei.
c 2 Cron. 30:8.
d Moro. 10:4–5. gs Duhul Sfânt.
f 3 Ne. 9:22.

20 *a* D&L 3:16.
b gs Munca misionară.

21 *a* gs Răspunzător, (a fi) răspunzător.

25 *a* Alma 5:18; 12:14–15.

26 De aceea, ei au băut din cupa mâniei lui Dumnezeu, a cărui judecată n-ar putea să-i acuze pe ei mai mult decât a putut să-l acuze pe [a]Adam care trebuia să cadă pentru că a luat din [b]fructul oprit; de aceea, [c] îndurarea nu poate să-i mai ajungă în vecii vecilor.

27 Iar [a]chinul lor este ca un [b]lac de foc și pucioasă ale cărui flăcări sunt nestinse și al cărui fum se înalță în vecii vecilor. Așa mi-a poruncit Domnul. Amin.

CAPITOLUL 4

Regele Beniamin continuă mesajul său — Salvarea vine datorită Ispășirii — Credeți în Dumnezeu ca să fiți salvați — Păstrați iertarea păcatelor voastre prin credință — Împărțiți din averea voastră celor săraci — Faceți toate lucrurile cu înțelepciune și în ordine. Circa 124 î.H.

Și acum, s-a întâmplat că, atunci când regele Beniamin a terminat de jos decât țărâna pământului. Și cu toții au strigat tare într-un singur glas, zicând: O, ai milă ș folosește sângele [c]ispășitor al lui Hristos pentru ca noi să putem prim iertarea păcatelor noastre și inimile noastre să fie purificate; căci no credem în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care a [d]făcut cerul și pământul, precum și toate lucrurile, Cel care se va pogor printre copiii oamenilor.

3 Și s-a întâmplat că, după ce au spus aceste cuvinte, Spiritul Domnului a venit asupra lor și au fost umpluți de bucurie,

primind [a]iertarea păcatelor lor și având pace în [b]conștiință datorită [c]credinței lor foarte mari în Isus Hristos care va veni, potrivit cuvintelor pe care regele Beniamin le-a vorbit către ei.

4 Și regele Beniamir iarăși și-a deschis gura și a început să le vorbească zicând: Prietenii mei ș frații mei, neamurile mele și poporul meu, eu iarăș vreau să vă atrag atenția ca să puteți auzi și să înțelegeți restul cuvin- tele

26 *a* Morm. 9:12.
b Gen. 3:1–12; 2 Ne. 2:15–19; Alma 12:21–23.
c gs Milostiv, milostenie, milă.
b 2 Ne. 9:16; Iacov 6:10; D&L 76:36.
4 1 *a* gs Teamă.
Hel. 5:9.
d gs (a) Crea, creație.
3 *a* gs Iertarea păcatelor.

la o [a]cunoaștere a bunătății lui Dumnezeu și a puterii Lui fără de asemănare și a înțelepciunii Lui și a răbdării Lui și a suferințelor Lui îndelungate pentru copiii oamenilor; și, de asemenea, a [b]ispășirii care a fost pregătită încă de la [c]începutul lumii, pentru ca astfel salvarea să poată veni la cel care își va pune [d]încrederea în Domnul și care va fi sârguincios în ținerea poruncilor Lui și va continua în credință chiar până la capătul vieții sale, vreau să spun viața trupului muritor —

7 Eu spun că acesta este omul care primește salvarea prin ispășirea care a fost pregătită încă de la crearea lumii pentru toată omenirea, care a fost de la [a]căderea lui Adam sau care este, sau care va fi vreodată, chiar până la sfârșitul lumii.

8 Și acesta este felul în care va veni salvarea. Și nu este [a]nici un alt fel de salvare în afară de aceasta despre care s-a vorbit; și nici nu sunt alte condiții prin care omul poate fi atât în cer, cât și pe pământ; credeți că omul nu [b] înțelege toate lucrurile pe care Domnul le poate înțelege.

10 Și iarăși, credeți că trebuie să vă [a]pocăiți de păcate și să renunțați la ele și să vă umiliți în fața lui Dumnezeu; și cereți cu sinceritatea inimii voastre ca El să vă [b]ierte; și acum, de [c] credeți toate aceste lucruri, aveți grijă să le [d]faceți.

11 Și iarăși vă spun, așa cum v-am spus mai înainte că, așa cum voi ați ajuns la cunoașterea slăvii lui Dumnezeu sau dacă ați cunoscut bunătatea Lui și ați [a] gustat din dragostea Lui și ați primit iertarea păcatelor voastre, ceea ce v-a adus bucurie foarte mare în sufletele voastre, chiar așa, eu aș vrea ca să vă aduceți aminte și să păstrați întotdeauna în memoria voastră măreția lui Dumnezeu și [c] nimicnicia voastră precum și [d]bunătatea Lui și suferințele Lui îndelungate pentru voi

6 *a* gs Dumnezeu, divinitate.
b gs Ispășire, (a) ispăși.
c Mosia 15:19.

și a Evei.
8 *a* Fapte 4:12; 2 Ne. 31:21; Mosia 3:17.
9 *a* Rom. 11:33–34; Iacov 4:8, 13

b D&L 61:2.
c Mat. 7:24–27.
d 2 Ne. 31:19–21.
11 *a* Alma 36:24–26.
b gs Iertarea păcatelor.
c Moise 1:10.
d Ex. 34:6; Moro.

[a]iubirea lui Dumnezeu și veți [b]păstra pentru totdeauna ierta- rea păcatelor voastre; și veți crește în cunoașterea slăvii ace- luia care v-a făcut pe voi sau în cunoașterea a ceea ce este drept și adevărat.

13 Și nu veți avea dorința să vă faceți rău unul altuia, ci să trăiți în [a]pace și să dați fiecăruia ceea ce i se cuvine.

14 Și nu veți îngădui [a]copiilor voștri ca ei să umble flămânzi sau goi; și nici nu veți îngădui ca ei să încalce legile lui Dumnezeu și să se [b]bată și să se certe unul cu altul și să-l slujească pe dia- vol, care este stăpânul păcatului sau care este spiritul rău despre care au vorbit strămoșii noștri, el fiind un dușman al întregii dreptăți.

15 Dar îi veți [a] învăța să [b]meargă pe căile adevărului și cumpătării; îi veți învăța să se [c]iubească unul pe altul și să se slujească unul pe altul.

16 Și, de asemenea, voi înșivă veți [a]ajuta pe cei care au nevoie de [illegible] cu el din bunurile mele pentru ca el să nu sufere, căci pedepsele lui sunt drepte —

18 Dar îți spun ție, o, omule, că oricine face așa are mare mo- tiv să se pocăiască; și dacă nu se pocăiește pentru ceea ce a făcut, atunci el va pieri pentru veșnicie și nu va avea nici un drept la împărăția lui Dumnezeu.

19 Căci iată, nu suntem noi cu toții cerșetori? Nu depin- dem noi toți de aceeași Ființă, chiar Dumnezeu, pentru toate bunurile pe care le avem, atât pentru mâncare, cât și pentru îmbrăcăminte, și pentru aur, și pentru argint, și pentru toate bogățiile de tot felul pe care le avem?

20 Și iată, chiar în timpul acesta, voi I-ați strigat numele și I-ați cerșit iertarea păcatelor voastre. Și a răbdat El ca voi să cerșiți în zadar? Nu; El și-a revărsat Spiritu asupra voastră și a făcu ca inimile voastre să se umple de [a]bucurie și a făcut ca gurile voastre să se oprească pentru ca să nu mai puteți vorbi, atâ de mare era bucuria voastră.

12 *a* gs Dragoste.
b Mosia 4:26; Alma 4:13–14; 5:26–35; D&C 20:31–

b gs Dispută.
15 *a* D&C 68:25–28; Moise 6:58. gs Învăța

c Mosia 18:21.
16 *a* gs Caritate; Slujire.
b Deut. 15:7–11; Prov

cât de mult trebuie să [a]împăr- ți unul la altul din bunurile voastre.

22 Și dacă îl [a]judecați pe omul care vă cere din averea voastră pentru ca să nu piară și-l condamnați, cu atât mai dreaptă va fi condamnarea voastră pentru că nu [b]împărțiți din averea voas- tră care nu vă aparține vouă, ci lui Dumnezeu, căruia, de ase- menea, Îi aparține viața voastră; și totuși voi nu cereți nimic și nici nu vă pocăiți pentru lucrul pe care l-ați făcut.

23 Eu vă spun vouă că va fi vai de acel om, căci averea lui va pieri împreună cu el; și acum, spun aceste lucruri către cei care sunt [a] bogați în lucrurile care aparțin de lumea aceasta.

24 Și iarăși, vorbesc către cel sărac, către voi, cei care nu aveți nimic și totuși aveți destul ca să trăiți de pe o zi pe alta; mă refer la voi toți care îi respingeți pe cerșetori pentru că nu aveți nimic; aș vrea ca voi să spuneți în inimile voastre că: Eu nu dăru- iesc pentru că nu am nimic pentru ca să păstrați iertarea păcatelor voastre de la o zi la alta, pentru ca să puteți [a]păși nevinovați în fața lui Dumne- zeu — aș vrea ca voi să [b]împărțiți din averea voastră celor [c]săraci, fiecare după ceea ce are, cum ar fi să [d]hrăniți pe cei flămânzi, să îmbrăcați pe cei goi, să vizitați și să mângâiați pe cei bolnavi, atât spiritual, cât și material, după lipsurile lor.

27 Și vedeți ca toate aceste lu- cruri să fie făcute în înțelepciune și ordine; căci nu este nevoie ca omul să fugă mai [a]repede decât este puterea lui. Și iarăși este potrivit ca el să fie sârguincios pentru ca astfel să poată câștiga premiul; de aceea, toate lucruri- le trebuie să fie făcute în ordine.

28 Și aș dori ca să vă aduceți aminte că oricine dintre voi care împrumută de la vecinu său, trebuie să dea înapo ceea ce a împrumutat după cum s-a înțeles, căc altfel păcătuiți; și poate că veți face ca și vecinu vostru să păcătuiască.

21 *a* gs Slujire; Bunăstare.
22 *a* Mat. 7:1–2; Ioan 7:24.
b 1 Ioan 3:17.
23 *a* D&L 56:16 (a) merge cu Dumnezeu.
b Iacov 2:17–19.
27 *a* D&L 10:4.
30 *a* Alma 12:14. gs (a) Păzi, păzitori.
b Marcu 7:18–23. gs

cile lui Dumnezeu, și nu conti- nuați în credința a ceea ce voi ați auzit despre venirea Domnului nostru, chiar până la sfârșitul vieților voastre, atunci va trebui să pieriți. Și acum, o, omule, adu-ți aminte și nu pieri.

CAPITOLUL 5

Sfinții devin fiii și fiicele lui Hristos prin credință — De aceea ei sunt numiți după numele lui Hristos — Regele Beniamin îi îndeamnă să fie fermi și neclintiți în lucrări bune. Circa 124 î.H.

Și acum, s-a întâmplat că atunci când regele Beniamin a vorbit în felul acesta către poporul său, el a trimis printre ei, dorind să știe dacă poporul său credea în cuvintele pe care le vorbise către ei.

2 Și ei toți au strigat într-un singur glas, zicând: Da, noi cre- dem toate cuvintele pe care ni le-ai spus către noi; și, de aseme- nea, știm că ele sunt sigure și adevărate datorită Spiritului Domnului, cel viziuni mari despre ceea ce va veni; și dacă ar fi potrivit, am putea profeți despre toate lucrurile.

4 Și este credința pe care noi am avut-o despre lucrurile pe care regele nostru le-a vorbit către noi care ne-a adus la această mare cunoaștere de ca- re ne bucurăm foarte mult.

5 Și dorim să facem un [a]legă- mânt cu Dumnezeul nostru ca să împlinim voința Lui și să fim supuși poruncilor Lui în toate lucrurile pe care El ni le va porunci, până la sfârșitul zilelor noastre, pentru ca să nu aducem asupra noastră un chin [b]fără de sfârșit, așa cum a fost grăit de către [c]înger, și ca să nu bem din cupa mâniei lui Dumnezeu.

6 Și acum, acestea sunt cuvin- tele pe care regele Beniamin le-a dorit de la ei; și de aceea el a spus către ei: Ați grăit cuvintele pe care le-am dorit; și legămân- tul pe care l-ați făcut este un legământ drept.

7 Și acum, datorită legămân- tului pe care l-ați făcut, veți fi numiți [a]copii lui Hristos, fiii și fiicele Lui; căci iată, în ziua

5 2 *a* Alma 5:14.
gs Născut din nou, născut din Dumnezeu.
c Mosia 3:2.
7 *a* Mosia 27:24–26; Moise 6:64–68.
gs Fii și fiice ale lui Dumnezeu.
d Mosia 15:10–11.
gs Născut din nou, născut din Dumnezeu.
e D&L 11:30.

fost făcuți [a] liberi și nu este nici o altă căpetenie care ar putea să vă facă liberi. Nu este [b] nici un alt [c] nume dat prin care vine salvarea; de aceea, doresc ca să [d] luați asupra voastră numele lui Hristos, toți aceia care ați intrat într-un legământ cu Dumnezeu, că veți fi su- puși până la sfârșitul vieților voastre.

9 Și se va întâmpla că oricine va face aceasta va fi găsit la dreapta lui Dumnezeu, căci el va cunoaște numele prin care este chemat; căci el va fi chemat prin numele lui Hristos.

10 Și acum se va întâmpla că oricine care nu va lua numele lui Hristos asupra sa va trebui să fie chemat printr-un [a] alt nume; de aceea, el se va găsi la [b] stânga lui Dumnezeu.

11 Și aș dori ca să vă aduceți aminte, de asemenea, că acesta este [a] numele pe care am spus că vi-l voi da și care nu se va șterge niciodată decât prin încălcarea legii; de aceea, aveți grijă să nu încălcați legea, pentru ca numele să nu fie șters din

chemați, precum și numele cu care El vă va chema.

13 Căci, cum poate un om să [a] cunoască stăpânul pe care nu l-a slujit și care este un străin pentru el și departe de gându- rile și intențiile sale?

14 Și iarăși, ia un om măgarul care aparține vecinului său și-l păstrează? Eu vă spun vouă: Nu; el nu va permite ca acesta să se hrănească laolaltă cu turmele sale, ci îl va alunga și-l va da afară. Eu vă spun vouă că tot așa va fi și cu voi, dacă nu cunoașteți numele cu care veți fi chemați.

15 De aceea, aș vrea ca să fiți neclintiți și nestrămutați, făcând întotdeauna lucruri bune din abundență pentru ca Hristos Domnul Dumnezeu ce Atotpu- ternic, să vă poată [a] pecetlui ca ai Săi, pentru ca să puteți fi aduși în cer ca să aveți salvare și viață veșnică prin înțelepciunea și puterea, dreptatea și îndurarea Celui care a [b] făcut toate lucruri- le, atât în cer, cât și pe pământ care este Dumnezeu peste toate. Amin.

8 *a* Rom. 6:18; Gal. 5:1; Hel. 14:30.
b Fapte 4:10, 12; Alma 21:9.
c Mosia
10 *a* Alma 5:38–39.
b Mat. 25:33.
11 *a* Mosia 1:11–12.
gs Isus Hristos—A
12 *a* D&L 18:23–25.
13 *a* Mosia 26:24–27.
15 *a* gs Chemare și alegere; Sfințire

zut că era potrivit ca, după ce a terminat de vorbit poporului, să [a]ia numele tuturor celor care au intrat într-un legământ cu Dum- nezeu ca să-i țină poruncile Lui.

2 Și s-a întâmplat că nu exista nici un suflet, doar dacă erau prunci, care să nu fi intrat într-un legământ și să nu fi luat asupra lor numele lui Hristos.

3 Și iarăși, s-a întâmplat că atunci când regele Beniamin a sfârșit toate aceste lucruri și l-a uns pe fiul său [a]Mosia ca dom- nitor și rege peste poporul său și i-a încredințat toate treburile împărăției, și, de asemenea, a [b] numit preoți ca să [c] învețe poporul, pentru ca ei să audă și să cunoască poruncile lui Dum- nezeu și să-i atâțe să-și aducă aminte de [d]jurământul pe care l-au făcut, el a dat drumul mul- țimii, iar aceștia s-au întors, fie- care cu familiile lor, la casele lor.

4 Iar [a]Mosia a început să dom- nească în locul tatălui său. Și el a început să domnească în cel de al treizecilea an al vieții sale, fiind în total aproximativ patru sute

7 Și regele Mosia a pus poporul său să cultive pământul. Și el însuși a cultivat pământul pen- tru ca să [a]nu devină o povară pentru poporul său, pentru ca să facă tot așa cum a făcut tatăl său în toate lucrurile. Și nu a fost nici un conflict printre poporul lui timp de trei ani.

CAPITOLUL 7

Amon găsește țara lui Lehi Nefi, unde Limhi este rege — Poporul lui Limhi este înrobit lamaniților — Limh povestește istoria lor — Un profet (Abinadi) a depus mărturie că Hristos este Dumnezeul și Tatăl tuturor lucrurilor — Cei care sea- mănă vânt culeg furtună iar cei care-și pun nădejdea lor în Domnul vor fi salvați Circa 121 î.H.

Și acum s-a întâmplat că după ce regele Mosia avusese pace conti- nuă timp de trei ani, el a dorit să afle despre poporu care s-a [a]dus să locuiască în țara lui Lehi-Nefi sau în orașul lui Lehi-Nefi; căci poporul său nu auzise nimic de- spre ei din timpul când au plecat din țara lui [b]Zarahemla; de

6 1 *a* D&L 128:8.
3 *a* Mosia 1:10; 2:30.
b gs (a) Rânduri
c Alma 4:7.
d Mosia 5:5–7.
4 *a* gs Mosia, fiul lui Beniamin
b 1 Ne. 1:4.
7 *a* 2 Cor. 11:9

un om tare și puternic și un ur- maș al lui Zarahemla; și el a fost, de asemenea, conducătorul lor.

4 Și acum, ei nu știau pe ce cale să meargă în pustiu ca să ajungă la țara lui Lehi-Nefi; de aceea, au rătăcit timp de multe zile în pustiu, și anume patru- zeci de zile au rătăcit ei.

5 Și după ce au rătăcit patru- zeci de zile, au ajuns la un deal care este la nord de țara lui [a]Șilom și acolo și-au instalat corturile.

6 Iar Amon a luat pe trei dintre frații săi și numele lor erau Amalec, Helem și Hem și s-au coborât în țara lui [a]Nefi.

7 Și iată, au întâlnit pe regele poporului care era în țara lui Nefi și în țara lui Șilom; și au fost înconjurați de garda regelui și au fost luați, legați și băgați la închisoare.

8 Și s-a întâmplat că, după ce au stat în închisoare timp de două zile, au fost aduși iarăși în fața regelui, iar legăturile lor au fost dezlegate; și au stat în fața regelui și li s-a dat voie ori, mai degrabă, li s-a poruncit să răspundă la întrebările pe care el le a pus

de îndrăzneți ca să veniți aproa- pe de zidurile orașului, când eu însumi am fost împreună cu gărzile mele în afara porții?

11 Și acum, din cauza aceasta am poruncit ca să fiți reținuți, ca să vă pot întreba, căci altfel aș fi făcut ca gărzile mele să vă omoare. Aveți voie să vorbiți.

12 Și acum, când Amon a văzut că i s-a dat voie să vorbească, a înaintat și s-a închinat în fața regelui; și ridicându-se iarăși el a spus: O, rege, eu sunt foarte recunoscător în fața lui Dumne- zeu în ziua aceasta pentru că sunt încă în viață și mi se dă voie să vorbesc; și mă voi strădui să vorbesc cu îndrăzneală;

13 Căci sunt sigur că dacă m-ai fi cunoscut, nu ai fi permis să port aceste legături. Căci eu, Amon, sunt un urmaș al lui [a]Za- rahemla și am venit din țara lui Zarahemla ca să întreb despre frații noștri pe care Zenif i-a adus afară din țara aceea.

14 Și acum s-a întâmplat că după ce Limhi a auzit cuvintele lui Amon, a fost foarte bucuros și a spus: Acum știu cu siguran- ță că ai mei frați care erau în țara lui Zarahemla sunt încă în viață. Și acum mă

5 *a* Mosia 9:6, 8, 14.
6 *a* 2 Ne. 5:8.
9 *a* Mosia 11:1.
13 *a* Omni 1:12–15.
15 *a* Mosia 19:15.

fim sclavi sub nefiți decât să plătim tribut regelui lamaniților.

16 Și acum, regele Limhi a dat poruncă gărzilor sale ca să nu-l mai lege pe Amon, nici pe frații lui, ci a făcut ca ei să se ducă la dealul care era la nord de Șilom și să-i aducă pe frații lor în oraș pentru ca ei să poată să mănânce și să bea și să se odihnească după oboseala călătoriei; căci ei au răbdat multe; ei suferiseră de foame, sete și de oboseală.

17 Și acum, s-a întâmplat în ziua următoare că regele Limhi a dat de veste către poporul său cum că trebuia să se adune cu toții la [a]templu ca să asculte cuvintele pe care avea să le vor- bească către ei.

18 Și s-a întâmplat că atunci când s-au adunat laolaltă, el le-a vorbit în felul acesta înțelept, zicând: O, voi, poporul meu, ridicați-vă capul și fiți alinați; căci iată, timpul a venit sau nu este prea îndepărtat, când noi nu vom mai fi supușii dușmani- lor noștri, cu toate străduințele noastre care au fost deșarte; și totuși cred că a mai rămas ei să meargă prin Marea Roșie ca pe pământ uscat și i-a hrănit pe ei cu [c]mană pentru ca să nu piară în pustiu; și încă multe alte lucruri a făcut El pentru ei.

20 Și iarăși, acelaș Dumnezeu i-a scos pe strămoșii noștri [a]din țara Ierusalimului și a ținut și a păstrat pe poporul Său chiar până acum; și iată din cauza nedreptăților și a lucrurilor noastre abominabile, El ne-a adus pe noi în sclavie.

21 Și voi toți sunteț martori în ziua aceasta că Zenif, care a fost făcut rege peste acest popor, el fiind prea [a]ambițios să moște- nească țara strămoșilor săi, de aceea fiind înșelat de viclenia ș înșelătoria regelui Laman care, intrând într-o înțelegere cu regele Zenif și cedând o parte din țară, și chiar orașul lui Lehi-Nefi, precum ș orașul lui Șilom; și țara dimprejur —

22 Și el a făcut toate acestea cu singurul scop de a [a]aduce po- poru acesta în robie său în sclavie. Și iată, noi în aces timp plătim tribut regelu lamaniților, și anume jumătate din porum- bu nostru și orzul nostru ș

17 *a* 2 Ne. 5:16.
19 *a* Ex. 3:6; 1 Ne. 19:10.
Alma 36:28.
c Ex. 16:15, 35; Num. 11:7–8; Ios.
20 *a* 1 Ne. 2:1–4.
21 *a* Mosia 9:1–3.
22 *a* Mosia 10:18.

suferință a noastră mare? Acum iată ce puternic motiv avem să jelim.

24 Da, eu vă spun, mari sunt motivele pe care le avem ca să jelim; căci iată, cât de mulți dintre frații noștri au fost uciși, iar sângele lor a fost vărsat în zadar; și toate acestea din cauza nedreptății.

25 Căci, dacă acest popor n-ar fi căzut în nelegiuire, Domnul n-ar fi dat voie ca acest mare rău să vină peste el. Dar iată, ei nu au vrut să asculte de cuvin- tele Lui; și au început conflicte între ei, chiar atât de multe, încât au vărsat sânge între ei.

26 Și au ucis un [a] profet al Domnului; da, un om ales al lui Dumnezeu, care le-a spus de- spre ticălo șia și lucrurile lor abominabile și care a profețit despre multe lucruri care vor fi să vină, da, chiar și despre venirea lui Hristos.

27 Și pentru că el le-a spus că Hristos era [a] Dumnezeu, Tatăl tuturor lucrurilor, și a spus că El trebuia să-și ia înfățișarea unui om; și

28 Și acum, pentru că a spus acestea, ei l-au ucis; și mult mai multe lucruri au făcut ei care au adus mânia lui Dumnezeu asupra lor. De aceea, cine se miră că sunt în sclavie și că sunt loviți cu suferințe dureroase?

29 Căci iată, Domnul a spus:

Eu nu voi mai [a] adăposti poporul meu în ziua nelegiuirii sale; ci voi îngrădi căile sale ca să nu prospere; iar faptele sale vor fi ca o piedică în fața lor.

30 Și iarăși, a spus: Dacă po- porul meu va semăna [a] ticălosie atunci va [b] culege neghina adusă de furtună; iar efectul acesteia este otravă.

31 Și el iarăși a spus: Dacă po- porul meu va semăna ticălosie, atunci va culege vântul de la [a] răsărit, care aduce distrugere imediată.

32 Și acum, iată, făgăduința Domnului este împlinită, iar voi sunteți loviți și în suferință.

33 Dar dacă vă veț [a] întoarce către Domnul cu toată hotărârea inimii și vă veți pune nădejdea în El și L- veți sluji cu toată

26 *a* Mosia 17:12–20.
27 *a* gs Dumnezeu, divinitatea
c Mosia 13:33–34; 15:1–4.
29 *a* 1 Sam. 12:15; 2 Cron. 24:20
b Gal. 6:7–8; D&L 6:33. gs Seceriș.
31 *a* Ier. 18:17; Mosia 12:6.

diților — Inscripții vechi pot fi traduse de văzători — Nici un dar nu este mai presus decât cel de a fi văzător. Circa 121 î.H.

Și s-a întâmplat că după ce regele Limhi a terminat de vorbit către poporul său, căci el a vorbit multe lucruri către el și numai câteva dintre acestea le-am scris în această carte, el a spus poporului său toate lucrurile despre frații lor care erau în țara lui Zarahemla.

2 Și el a făcut ca Amon să se ridice în picioare în fața mulțimii și să repete ceea ce li s-a întâmplat fraților lor din timpul când Zenif a plecat din țară chiar până când el însuși a ieșit din țară.

3 Și el, de asemenea, le-a repetat ultimele cuvinte pe care regele Beniamin le-a propovăduit și le-a explicat poporului lui Limhi, așa încât ei să poată înțelege toate cuvintele pe care le-a spus.

4 Și s-a întâmplat că după ce a făcut toate acestea, regele Limhi a dat drumul mulțimii și a făcut ca fiecare să se întoarcă la casa lui.

5 Și s-a întâmplat că el a dispus ca plăcile care conțineau iar Amon i-a spus că el nu putea.

7 Iar regele a spus către el: Fiind întristat din cauza suferințelor poporului meu, am dispus ca patruzeci și trei de oameni din poporul meu să se ducă în pustiu și să găsească țara lui Zarahemla pentru ca să putem să le cerem fraților noștri să ne elibereze din sclavie.

8 Și ei au rătăcit în pustiu timp de mai multe zile, dar cu toată străduința lor ei nu au găsit țara lui Zarahemla, ci s-au reîntors la țara aceasta după ce au călătorit printr-o țară printre multe ape, descoperind o țară care era acoperită cu oase de oameni și de animale, și, de asemenea, cu ruine de clădiri de tot felul, descoperind o țară care fusese populată de oameni care erau atât de numeroși cât oștirile lui Israel.

9 Și ca mărturie că lucrurile pe care le-au spus erau adevărate, ei au adus [a]douăzeci și patru de plăci care sunt pline de inscripții și sunt făcute din aur curat.

10 Și iată, ei, de asemenea, au adus [a]scuturi care erau mari și erau făcute din [b]aramă și cupru și erau întregi pe

8 5 *a* Mosia 9–22. 9 *a* Eter 1:1–2 | 10 *a* Eter 15:15

Căci doresc ca aceste cronici să fie tălmăcite în limba noastră; căci, poate, ele ne vor da cunoș- tințe despre rămășița poporului care a fost distrus și de la care au venit aceste cronici; sau, poate, ele ne vor da cunoștințe despre acest popor care a fost distrus; și doresc să știu cauza distrugerii lui.

13 Acum, Amon a spus către el: Eu pot cu siguranță să-ți spun, o, rege, despre un om care poate [a] tălmăci cronicile; căci el are ceva prin care el se poate uita și poate tălmăci toate cronicile din vechime; și acesta este un dar de la Dumnezeu. Iar lucrurile acestea se numesc [b]tălmăcitoare, și nimeni nu se poate uita prin ele decât dacă i se poruncește, ca să nu se uite la ceva care este interzis și să piară. Iar cel
căruia i se poruncește să se uite prin ele, acela se numește un [c]văzător.

14 Și iată, regele poporului care este în țara lui Zarahemla este omul căruia i s-a poruncit să facă aceste lucruri și care are acest mare dar de la Dumnezeu.

15 Iar regele a spus că un văzător este mai presus decât un profet aibă o putere mai mare dată de la Dumnezeu.

17 Dar un văzător poate să știe lucruri din trecut, precum și lucruri care vor veni, iar prin el toate lucrurile vor fi dezvăluite, sau mai degrabă, lucrurile secre- te vor fi descoperite, iar lucru- rile ascunse vor ieși la lumină, iar lucruri care nu sunt cunoscu- te vor fi făcute cunoscute prin ei și, de asemenea, vor fi făcute cu- noscute prin el lucruri care alt- fel nu ar putea să fie cunoscute.

18 Astfel, Dumnezeu a oferit o posibilitate ca omul, prin credin- ță, să poată face mari minuni; de aceea, el devine foarte folositor pentru semenii săi.

19 Și acum, când Amon a ter- minat de spus aceste cuvinte, regele s-a bucurat foarte mult și a adus mulțumiri lui Dumne- zeu, zicând: Fără îndoială aceste plăc cuprind o [a]mare taină, iar acești tălmăcitori au fost fără îndoială pregătiți pentru scopul de a dezvălui copiilor oamenilor aceste taine.

20 O, cât de minunate sunt lucrările Domnulu și cât de mult suferă El cu poporul Său; da, și cât de oarbe și de nepă- trunsc

13 *a* Mosia 28:10–17.
b gs Urim și
c gs Văzător.
19 *a* Eter 3:21–28;

Cronica lui Zenif —O relatare despre poporul său din timpul când au plecat din țara lui Zarahemla, până la timpul când au fost eliberați din mâinile lamaniților.

Cuprinde capitolele 9 până la 22, inclusiv.

CAPITOLUL 9

Zenif conduce un grup din Zarahemla ca să ocupe țara lui Lehi-Nefi — Regele lamanit le dă permisiunea să moștenească pă- mântul — Este război între lamaniți și poporul lui Zenif. Circa 200 – 187 î.H.

Eu, Zenif, fiind învățat în toate limbile nefiților și având cu- noștință despre țara lui Nefi sau despre [a]țara primei moște- niri a strămoșilor noștri și fiind trimis ca spion printre lamaniți ca să spionez despre forțele lor, pentru ca armata noastră să poată merge împotriva lor și să-i distrugă — dar când am văzut ceea ce era bun printre ei, am dorit ca ei să nu fie distruși.

2 De aceea, m-am certat cu frații mei în pustiu, căci am dorit ca a fost distrusă în pustiu; și noi ne-am reîntors aceia dintre noi care scăpasem cu viață, în țara lui Zarahemla, ca să spu nem povestea nevestelor și copiilor lor.

3 Și totuși, eu fiind prea zelos să moștenesc țara strămoșilor noștri, am adunat atât de mulți câți voiau să meargă și să ocupe pământul și am pornit iarăși în călătoria noastră în pustiu ca să mergem sus până la ținu- tul acela; dar am fost loviți de foamete și de suferințe dure- roase; căci eram leneși în a ne aduce aminte de Domnul Dum- nezeul nostru.

4 Cu toate acestea, după multe zile de rătăcire în pustiu, ne-am instalat corturile în locul în care frații noștri fuseseră uciși, care era aproape de țara strămoșilor noștri.

5 Și s-a întâmplat că m- am dus iarăși împreună cu patru dintre oamenii mei în oraș, până la rege, pentru ca să cunosc inten- țiile lui și ca să pot să aflu dacă aș putea să mă duc împreună cu oamenii mei și să stăpânesc pământul în pace.

6 Și m-am dus până la rege, iar el a făcu legământ cu mine ca să po stăpâni țara lui Lehi-Nef

9 1*a* 2 Ne. 5:5–8; Omni 1:12.

zidurile orașului lui Lehi-Nefi și ale orașului lui Șilom.

9 Și am început să cultivăm pământul, da, chiar cu tot felul de semințe, cu semințe de porumb și de grâu, și de orz și de neas și de șeum, precum și cu semințe de tot felul de roade; și am început să ne înmulțim și să prosperăm în țară.

10 Acum, viclenia și șiretenia regelui Laman au [a]adus poporul meu în sclavie; el ne cedase țara pentru ca noi s-o stăpânim.

11 De aceea, s-a întâmplat că, după ce trăisem în țară timp de doisprezece ani, regele Laman a început să devină neliniștit, temându-se că po- porul meu avea să nu devină puternic în țară și că el nu va putea să-l răstoarne și să-l ducă în sclavie.

12 Acum, ei erau un popor leneș și [a]idolatru; de aceea au dorit să ne ducă pe noi în scla- vie, pentru ca ei să poată să se folosească de munca mâinilor noastre; da, ca ei să poată să se ospăteze din turmele de pe câmpiile noastre.

13 De aceea, s-a întâmplat că regele Laman a început să atâte numeroasă de lamaniți a venit peste ei și a început să-i omoare, să le ia turmele și porumbul din câmpiile lor.

15 Da, și s-a întâmplat că ei au fugit, toți cei care nu au fost prinși, chiar până la orașul lui Nefi și m-au chemat pe mine ca să-apăr.

16 Și s-a întâmplat că eu i-am înarmat cu arcuri și cu săgeți, cu săbii și cu paloșe, și cu bâte și cu praștii și cu tot felul de arme pe care le-am putut inventa, iar eu și cu oamenii mei ne-am dus împotriva lamaniților ca să ne luptăm.

17 Da, cu puterea Domnului ne-am dus ca să ne luptăm îm- potriva lamaniților; căci eu și oamenii mei am implorat pu- ternic pe Domnul ca El să ne scape din mâinile dușmanilor noștri, căci noi fusesem treziți în a ne aduce aminte de eliberarea strămoșilor noștri.

18 Iar Dumnezeu a [a]auzit stri- gătele noastre și a răspuns la rugăciunile noastre; și noi am înaintat prin puterea Lui da, noi am înaintat împotriva lamani- ților și într-o zi și o noapte am ucis trei mii patruzeci și trei; i-am ucis pe ei până

10 *a* Mosia 7:21–22.
12 *a* Enos 1:20.
gs Idolatrie.
18 *a* Mosia 29:20

CAPITOLUL 10

Regele Laman moare — Oamenii lui sunt sălbatici și fioroși și cred în tradiții neadevărate — Zenif și oamenii săi îi predomină. Circa 187 – 160 î.H.

Și s-a întâmplat că iarăși am început să întemeiem împărăția și să stăpânim din nou țara în pace. Și eu am dispus ca să se facă arme de război de tot felul, pentru ca să pot avea arme pentru poporul meu în caz că lamaniții ar veni iarăși cu război împotriva poporului meu.

2 Și am pus gărzi de jur-împre- jurul țării pentru ca lamaniții să nu mai poată veni asupra noastră pe nepregătite și să ne distrugă; și astfel am apărat poporul și turmele mele și i-am salvat de la căderea în mâinile dușmanilor noștri.

3 Și s-a întâmplat că am moștenit țara strămoșilor noștri pentru mulți ani, da, pentru douăzeci și doi de ani.

4 Și eu am făcut ca bărbații să cultive

6 Și s-a întâmplat că regele [a]Laman a murit iar fiul lui a început să domnească în locul lui. Ș a început să-și ațâțe poporul să se răzvrătească împotriva poporului meu; de aceea au început să se pregă tească de război și să se ridice la luptă împotriva poporului meu.

7 Dar eu îmi trimisesem spio- nii de jur-împrejurul țării lui [a] Șemlon ca să pot descoperi pregătirile lor ca să pot să mă păzesc de ei, pentru ca ei să nu poată veni peste oamenii mei și să-i distrugă.

8 Și s-a întâmplat că au venit la miazănoapte de țara lui Șilom, cu oștirile lor numeroase, băr- bați [a]înarmați cu [b]arcuri și săbii, cu paloșe, cu pietre și cu praștii; și ei aveau capetele rase și erau goi; și erau încinși cu brâuri de piele în jurul coapselor.

9 Și s-a întâmplat că an făcut ca femeile și copii oamenilor mei să fie ascunși în pustiu; și eu de asemenea, am hotărâ ca toți bătrânii care puteau purta arme precum și toți tineri care erau în stare să

10 4 *a* Mosia 9:9.
5 *a* Alma 1:29.
6 *a* Mosia 9:10–11; 24:3.
8 *a* Iarom 1:8.
b Alma 3:4–5.

tâmplat că ne-am ridicat la luptă prin [a]puterea Domnului.

11 Acum, lamaniții nu știau ni- mic despre Domnul, nici despre puterea Domnului, de aceea depindeau numai de puterea lor. Și totuși erau un popor puternic în ceea ce privește puterea bărbaților.

12 Ei erau un popor [a]sălbatic, fioros și însetat de sânge, cre- zând în [b]tradiția strămoșilor lor, care este aceasta — Crezând că fuseseră alungați afară din Ierusalim din cauza nedreptă- ților strămoșilor lor și că au fost prigoniți în pustiu de către frații lor și, de asemenea, că au fost prigoniți în timp ce au trecut marea;

13 Și iarăși, că au fost prigoniți în țara [a] primei lor moșteniri, după ce trecuseră marea, iar toate acestea pentru că Nefi a fost mai credincios în ținerea poruncilor Domnului — de ace- ea el a fost [b]favorizat de Dom- nul, căci Domnul a auzit rugă- ciunile lui și le- a răspuns și a luat conducerea călătoriei lor în pustiu.

14 [illegible]

din mâinile lor; și au căutat să-l ucidă.

16 Și iarăși, au fost mânioși pe el pentru că a plecat în pustiu așa cum Domnul îi poruncise și a luat [a]cronicile care erau gra- vate pe plăcile de aramă, căci ei spuneau că i-a [b]jefuit.

17 Și astfel, i-au învățat pe copiii lor cum că e trebuia să-i urască și că trebuia să-i ucidă, și că trebuia să-i fure și să-i jefuiască și să facă tot ce puteau ca să-i distrugă; de aceea ei poartă o ură veșnică față de copiii lu Nefi.

18 Chiar din cauza aceasta regele Laman prin viclenia și înșelătoria lui mincinoasă, pre- cum și prin făgăduielile lui plăcute, m-a înșelat ca să aduc pe acest popor a meu în țara aceasta pentru ca el să-l poată distruge; da, și noi am suferit mulți ani în țară.

19 Și acum eu, Zenif, după ce am spus către poporul meu toa- te lucrurile acestea despre lama- niți, i-am îndemnat să se ducă la luptă cu putere, punându-și încrederea în Domnul; și astfel, ne-am luptat cu ei față în față.

10 *a* gs (a) se Încrede.
12 *a* Alma 17:14.
b 2 Ne. 5:1–
b 1 Ne. 17:35.
14 *a* 1 Ne. 15:7–11.
b 1 Ne. 18:10–11.
15 *a* 2 Ne. 5:3.
16 *a* 2 Ne. 5:12.
b Alma 20:10, 13.

put iarăși să-și îngrijească tur- mele și să-și cultive pământul.

22 Și acum eu, fiind bătrân, am dat împărăția unuia dintre fiii mei; de aceea, nu mai spun nimic. Și fie ca Domnul să binecuvânteze poporul meu. Amin.

CAPITOLUL 11

Regele Noe domnește în ticăloșie

—El petrece într-o viață desfrânată cu nevestele și concubinele sale — Abinadi profețește că poporul va fi luat în sclavie — Regele Noe a căutat să-i ia viața. Circa 160 – 150 î.H.

Și acum s-a întâmplat că Zenif a dat împărăția lui Noe, unul dintre fiii săi; de aceea, Noe a început să domnească în locul lui; și el nu a mers pe urmele tatălui său.

2 Căci iată, el nu a ținut porun- cile lui Dumnezeu, ci a mers după dorințele propriei inimi. Și el a avut multe neveste și [a]con- cubine. Și a [b]făcut ca poporul său să păcătuiască și să facă la îngrășat; și a cincea parte din toate grânele lor.

4 Și toate acestea le-a luat ca să se întrețină pe e însuși și pe nevestele și concubinele sale; și, de asemenea, pe preoții să cu nevestele ș concubinele lor; și astfe a schimbat treburile împărăției.

5 Căci el a dat jos pe toți preoții care fuseseră unș de către tatăl său și a uns pe alții în locul lor, ce care erau mândri în trufia inimilor lor.

6 Da, și astfel erau ei întreținuți în lenea lor și în idolatria lor și în curvia lor de birurile pe care regele Noe le-a impus poporului său; astfel a muncit poporul foarte mult ca să suporte ne- dreptatea.

7 Da, și oamenii, de asemenea, au devenit idolatri, pentru că erau înșelați de cuvintele deșar- te și lingușitoare ale regelui și ale preoților; căci aceștia vorbeau cuvinte lingușitoare către ei.

8 Și s-a întâmplat că regele Noe a zidit multe clădiri elegan- te ș spațioase; și el le-a decorat pe acestea cu lucrări fine în lemn și cu tot felul de lucrur

11 2 *a* Iacov 3:5.
b 1 Regi 14:15–16;
c 2 Ne. 28:15.
3 a obr
„strălucitor”; verb
„a acoperi sau a
placa cu metal”

ca lucrătorii săi să facă tot felul de lucrări fine înăuntrul ziduri- lor templului, din lemn fin și din cupru și din aramă.

11 Iar scaunele care erau puse deoparte pentru marii preoți, care erau deasupra tuturor ce- lorlalte scaune, le-a ornamentat cu aur curat; și a dispus ca să se construiască o balustradă în fața lor, pentru ca ei să poată să-și sprijine trupurile și brațele pe ea în timp ce trebuia să vorbeas- că cuvinte deșarte și mincinoase către poporul său.

12 Și s-a întâmplat că a zidit un [a]turn lângă templu; da, un turn foarte înalt, chiar atât de înalt încât putea să stea pe vâr- ful lui și să vadă țara lui Șilom și, de asemenea, țara lui Șemlon, care era stăpânită de lamaniți; și el putea să se uite chiar peste toată țara de jur-împrejur.

13 Și s-a întâmplat că a făcut ca multe case să fie zidite în țara lui Șilom; și a dispus ca un turn mare să fie zidit pe dealul de la miazănoapte de țara lui Șilom, care era locul de refugiu pentru copiii lui Nefi atunci când au fugit din țară; și astfel a dispus el de bogățiile pe care le-a vii de jur-împrejurul țării; și a construit teascuri și a făcut vin din abundență; și astfel a devenit un [a]băutor de vin, la fel ca și poporul lui.

16 Și s-a întâmplat că lamaniții au început să năvălească peste poporul lui în număr mic și să-i ucidă pe câmpurile lor ș atunci când își îngrijeau turmele.

17 Și regele Noe a trimis gărzi de jur-împrejurul țării ca să-i țină afară; dar el nu a trimis destui la număr și lamaniții au năvălit asupra lor și i-au ucis și au mânat multe din turmele lor în afara țării astfel, lamaniții au început să-i distrugă și să- și verse ura asupra lor.

18 Și s-a întâmplat că regele Noe și-a trimis armatele împo- triva lor iar ei au fost goniți înapo sau, ei i-au gonit pe ei înapoi pentru un timp; de aceea, s-au întors bucurându-se de prada lor.

19 Și acum, din cauza acestei mari biruințe, s-au înfumurat mult în inimile lor; ei s-au [a]făli de tăria lor, zicând că cincizec dintre ei puteau să stea împo- triva a mii de oameni dintre lamaniți și astfel s-au îngâmfat ș s-au desfătat în sânge ș în curgerea sângelu

12 *a* Mosia 19:5–6.
15 *a* gs Cuvânt de Înțelepciune.
19 *a* D&L 3:4
20 *a* gs Abinadi gs Mândrie.

poruncit El mie, zicând: Du-te și spune acestui popor, așa a spus Domnul — Vai de acest popor, căci Eu am văzut lucrurile abominabile și ticăloșia lor și curvia lor; și dacă nu se vor po- căi, îi voi vizita cu mânia Mea.

21 Și dacă ei nu se pocăiesc și nu se întorc către Domnul Dum- nezeul lor, iată, Eu îi voi da pe mâna dușmanilor lor; da, și ei vor fi duși în [a]sclavie; și ei vor cunoaște suferința prin mâna dușmanilor lor.

22 Și se va întâmpla că ei vor ști că Eu sunt Domnul Dumne- zeul lor și că Eu sunt un Dum- nezeu [a]gelos, venind asupra lor din cauza nedreptăților poporu- lui Meu.

23 Și se va întâmpla că dacă acest popor nu se pocăiește și nu se întoarce către Domnul Dum- nezeul său, atunci ei vor fi duși în sclavie; și nimeni nu-i va eli- bera decât Domnul Dumnezeul cel Atotputernic.

24 Da, și se va întâmpla că atunci când ei Mă vor striga pe Mine, Eu [a]nu mă voi grăbi să aud strigătele lor;

26 Și acum s-a întâmplat că atunci când Abinadi a spus aces- te cuvinte, ei s-au mâniat pe el și au căutat să-i ia viața; dar Dom- nul l-a eliberat din mâinile lor.

27 Acum când regele Noe a auzit despre cuvintele pe care Abinadi le-a spus poporului, el, de asemenea, s-a mâniat; și a spus: Cine este Abinadi, ca eu și poporul meu să fim judecați de către el sau [a]cine este Dom- nul care va aduce peste poporul meu atâta suferință?

28 Vă poruncesc să-l aduceți pe Abinadi aici, ca să-l pot ucide pentru că a spus aceste cuvinte ca să atâțe oamenii unul împo- triva altuia și să provoace vrajbă între ei; de aceea, îl voi ucide.

29 Acum, ochii oamenilor erau [a]orbiți; de aceea ei și-au [b]împie- trit inimile împotriva cuvintelor lu Abinadi și de atunci încolo au căutat să- prindă. Iar regele Noe și-a împietrit inima împo- triva cuvântului Domnului și nu s-a pocăit de faptele lui rele.

CAPITOLUL 12

21 *a* Mosia 12:2; 20:21; 21:13–15; 23:21–23

24 *a* Mica 3:4; Mosia 21:15.
25 *a* Isa. 1:15; 59:2. Mosia 12:13.
29 *a* Moise 4:4.
b Alma

după ce Abinadi a venit printre ei în ascuns, așa ca ei să nu-l cunoască, și a început să profe- țească printre ei, zicând: Astfel mi-a poruncit Domnul, zicând: Abinadi, du-te și profețește către acest popor al Meu, căci el și-a împietrit inimile împotriva cuvintelor Mele; oamenii nu s-au pocăit pentru faptele lor rele; de aceea, Eu îi voi [a] vizita în mânia Mea, da, în mânia Mea groaznică îi voi vizita Eu din cauza nedreptă- ților și a lucrurilor lor abominabile.

2 Da, vai de această genera- ție! Și Domnul mi-a spus: În- tinde-ți mâna și profețește, zicând: Așa a spus Domnul, se va întâmpla că această genera- ție, din cauza nedreptăților, va fi dusă în [a] sclavie și va fi lovită peste [b] obraz; da, și va fi mânată de oameni și va fi ucisă; iar vulturii din cer și câinii, da, precum și fiarele sălbatice vor devora carnea lor.

3 Și se va întâmpla că [a] viața regelui Noe va fi prețuită chiar ca un veșmânt într-un [b] cuptor fierbinte; căci el trebuie să știe că Eu sunt Domnul.

lor; și să fie mânați înainte ca niște măgari proști.

6 Și se va întâmpla că voi trimite grindină printre ei și aceasta îi va lovi; și ei, de ase- menea vor fi loviți de vântul de la [a] răsărit; și [b] insectele vor infesta pământul și vor devora grânele lor.

7 Și ei vor fi loviți de o molimă mare — și toate acestea le voi face Eu din cauza [a] nedreptăților și a lucrurilor lor abominabile.

8 Și se va întâmpla că dacă nu se pocăiesc atunci îi voi [a] distruge cu totul de pe fața pământului; și totuși, ei vor lăsa o [b] cronică în urma lor, iar Eu o voi păstra pentru alte națiuni care vor stăpâni țara; da, chiar aceas- ta voi face Eu, ca să dezvălui altor națiun lucrurile abomi- nabile ale acestui popor. Ș multe lucruri a profețit Abinadi împotriva acestu popor.

9 Și s-a întâmplat că e erau mânioși pe el; și l-au luat și l-au dus legat la rege; și au spus regelui Iată, noi am adus în fața ta pe un om care a profeți lucruri rele despre poporul tău și a spus că

12 1 *a* Isa. 65:6.
2 *a* Mosia 11:21; 20:21; 21:13–15; 23:21–23
b Mosia 19:20.
4 *a* D&L 97:26.
b Mosia 21:9–10.
5 *a* Mosia 7:31.
b Ex. 10:1–12.

de fiare și sfărâmat sub picioa- rele lor.

12 Și iarăși, el a spus că tu vei fi ca floarea de scaiete care, atunci când este coaptă bine, dacă vântul bate, atunci aceasta este spulberată pe fața pămân- tului. Și el pretinde că Domnul a cuvântat aceasta. Și a spus că toate acestea vor veni peste tine, dacă tu nu te pocăiești; și toate acestea din cauza ne- dreptăților tale.

13 Și acum, o, rege, ce rău mare ai făcut sau ce păcate mari a comis poporul tău, ca noi să fim condamnați de Dumnezeu sau judecați de acest om?

14 Și acum, o, rege, iată, noi suntem fără de vină, iar tu, o, rege, nu ai păcătuit; de aceea, acest om a mințit despre tine și a profețit în deșert.

15 Și iată, noi suntem tari, noi nu vom deveni sclavi și nu vom fi luați robi de către dușmanii noștri; da, iar tu ai prosperat în țară și încă vei mai prospera.

16 Iată, aici este acest om, noi îl dăm pe mâinile tale; poți să faci cu el așa cum crezi că este bine.

17 Și s-a întâmplat că regele Noe a pus ca Abinadi să fie aruncat în închisoare; și a po- runcit ca [illegible]

19 Și ei au început să-l întrebe ca să-l facă să se contrazică și astfel să poată să aibă ceva pen- tru care să-l poată acuza; dar el le-a răspuns cu curaj și a rezistat la toate întrebările lor, da, spre marea lor uimire; căci el le-a [a]rezistat la toate întrebările; și el i-a făcut de rușine în toate cuvintele lor.

20 Și s-a întâmplat că unul din- tre ei a spus către el: Ce înseam- nă cuvintele care sunt scrise și ce ne- au învățat strămoșii noștri, zicând:

21 [a] Cât de frumoase sunt sus pe munte picioarele celui care aduce vești bune care proclamă pace; care aduce vești bune despre lucruri bune; care proclamă salvare; care spune către Sion Dumnezeul tău domnește;

22 Străjile tale își vor ridica glasul; cu glasurile laolaltă vor cânta ele; căci ele vor vedea cu ochii lor când Domnul va aduce înapoi Sionul;

23 Izbucniți în bucurie; cântați împreună, voi, locuri pierdute ale Ierusalimului; căci Domnul a mângâiat pe poporul Său, El a mântuit Ierusalimul;

24 Domnul și- a [illegible]

17 *a* Mosia 11:11.
19 *a* D&L 100:5–6.
21 *a* Isa. 52:7–10; Naum
24 *a* 1 Ne. 22:11.
25 *a* Mosia 11:5.

și totuși vreți să știți de la mine ce înseamnă lucrurile acestea?

26 Eu vă spun, vai de voi pen- tru că tăgăduiți căile Domnului! Căci, dacă înțelegeți aceste lucruri, voi nu i-ați învățat pe ei; de aceea, ați tăgăduit căile Domnului.

27 Voi nu v-ați dedicat inimile voastre [a] înțelegerii; de aceea, nu ați fost înțelepți. Deci, ce-l învățați pe acest popor?

28 Iar ei au răspuns: Noi îl învățăm legea lui Moise.

29 Și el iarăși a spus către ei: Dacă voi îi învățați [a]legea lui Moise, de ce nu o țineți? De ce vă puneți inimile la bogății? De ce [b]preacurviți și vă irosiți ener- gia cu prostituate, da, și faceți ca acest popor să păcătuiască pentru ca Domnul să aibă motiv să mă trimită pe mine ca să pro- fețesc împotriva acestui popor, da, chiar un mare rău împotriva acestui popor?

30 Nu știți că eu spun ade- vărul? Da, voi știți că eu grăiesc adevărul; și ar trebui să tremu- rați înaintea lui Dumnezeu.

31 Și se va întâmpla că

27 *a* gs Înțelegere.
29 *a* gs Legea lui Moise.
b gs Adulter.

33 Dar acum Abinadi a spus către ei: Eu știu că dacă voi ți- neți poruncile lui Dumnezeu veți fi salvați; da, dacă voi țineți poruncile pe care Domnul i le-a dat lui Moise pe muntele [a]Sinai, zicând:

34 [a]Eu sunt Domnul Dumne- zeul tău care te-am [b]scos pe tine afară din țara Egiptului, afară din casa sclaviei.

35 Nu trebuie să ai nici un [a]alt Dumnezeu înaintea Mea.

36 Nu trebuie să fac pentru tine nici o imagine gravată sau nic o asemănare de nici un fel în cerul de deasupra sau lu- cruri care sunt în pământul de dedesu
bt.

37 Acum, Abinadi a spus către ei: Ați făcut voi toate acestea? Eu vă spun vouă: Nu, voi n-ați făcut Și ați [a]învățat acest popor că el trebuie să facă toate lucru- rile acestea? Eu vă spun vouă: Nu, voi n-ați făcut-o.

CAPITOLUL 13

33 *a* Ex. 19:9, 16–20; Mosia 13:5.
34 *a* Ex. 20:2–4. Mosia 7:19.
35 *a* Osea 13:4. gs Idolatrie

ucideți-l; că ce avem noi de a face cu el, căci este nebun.

2 Iar ei s-au ridicat și au încer- cat să pună mâna pe el; dar el le-a rezistat și le-a spus:

3 Nu mă atingeți, căci Dumne- zeu vă va lovi dacă puneți mâna pe mine, deoarece nu am pre- zentat mesajul pe care Domnul m-a trimis să-l prezint; și nici nu am spus ceea ce voi mi-ați [a]cerut să spun; de aceea, Dum- nezeu nu va permite ca să fiu distrus la timpul acesta.

4 Ci eu trebuie să îndeplinesc poruncile pe care Dumnezeu mi le-a poruncit; și pentru că v- am spus adevărul, voi sunteți mânioși pe mine. Și iarăși, pentru că am vorbit cuvântul lui Dumnezeu, voi m-ați jude- cat pe mine cum că sunt nebun.

5 Acum, s-a întâmplat că, după ce Abinadi a vorbit aceste cuvinte, oamenii regelui Noe nu au îndrăznit să pună mâna pe el, pentru că Spiritul Domnului era asupra sa; iar fața lui [a]strălucea cu un luciu minunat, tot așa ca și Moise pe muntele Sinai, atunci când a vorbit cu

plu de mirare și uimire, precum și de mânie.

9 Dar îmi sfârșesc mesajul; și după aceea nu are nici o impor- tanță unde plec, dacă va fi să fiu salvat.

10 Dar atât vă spun vouă, ceea ce voi faceți cu mine după asta va fi ca un [a]semn și un simbol a ceea ce va să vină.

11 Și acum, vă citesc restul [a]poruncilor lui Dumnezeu, căci îmi dau seama că ele nu sunt scrise în inimile voastre; eu îmi dau seama că ați studiat și ați predicat nedreptate în cea mai mare parte a vieții voastre.

12 Și acum, vă aduceți aminte că am spus către voi: Voi nu trebuie să faceți pentru voi nici o imagine gravată ori vreun simbol al lucrurilor care sunt în cerul de deasupra sau care sunt în pământul de dedesubt sau care sunt în apa de sub pământ.

13 Și iarăși: Voi nu trebuie să le preaslăviți nici să le slujiți; căci Eu Domnul Dumnezeul vostru, sunt un Dumnezeu ge- los trecând nedreptățile străbunilor asupra copiilor până la a treia și a patra

13 3 *a* Mosia 12:20–24.
5 *a* Ex. 34:29–35.
7 *a* 1 Ne. 16:2.
10 *a* Mosia 17:13–19; Alma
11 *a* Ex. 20:1–17.

[a]sabat ca s-o sărbătoriți ca pe o zi sfântă.

17 Șase zile trebuie să munciți și să faceți toată treaba voastră;

18 Dar în a șaptea zi, ziua de sabat a Domnului Dumnezeului vostru, va trebui să nu faceți nici o treabă, nici tu și nici fiul tău și nici fiica ta, robul tău sau roaba ta sau vitele tale și nici străinul care este înăuntrul porților tale;

19 Căci în [a]șase zile Domnul a făcut cerul și pământul și marea și tot ceea ce este în ele; de aceea, Domnul a binecuvântat ziua de sabat și a sfințit-o.

20 [a]Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta pentru ca zilele tale să ți se lungească în țara pe care Domnul Dumnezeu ți-a dat-o.

21 Să nu [a]ucizi.

22 Să nu [a]comiți adulter. Să nu [b]furi.

23 Să nu depui mărturie [a]nea- devărată împotriva vecinului tău.

24 Să nu [a]râvnești la casa vecinului tău, să nu ...ța voi acest popor că trebuia să aibă grijă să facă toate aceste lucruri ca să țină aceste po- runci?

26 Eu vă spun vouă: Nu; căci dacă ați fi făcut aceasta, Domnul n-ar fi făcut ca să vin și să profețesc rău despre acest popor.

27 Și acum, voi ați spus că Salvarea vine prin legea lui Moise. Eu vă spun vouă că este potrivit ca voi să țineți [a]legea lui Moise pentru moment; dar vă spun că va veni timpul când [b]nu va mai fi potrivit să țineți legea lui Moise.

28 Și mai mult, vă spun că [a]Salvarea nu vine numai prin [b]lege; și dacă nu ar fi pentru [c]ispășirea pe care Domnul Dumnezeu Însuși o va face pentru păcatele și nedreptățile poporu- lui Său, atunci el trebuie fără îndoială să piară, în ciuda legii lui Moise.

29 Și acum vă spun că a fost potrivit ca să fie o lege dată copiilor lui Israel da, chiar o lege foarte [a]strictă; căci ei erau un popor încăpățânat, [b]iuț ...să facă nedreptate s...

16 *a* gs Ziua de sabat.
19 *a* Gen. 1:31.
20 *a* Marcu 7:10.
21 *a* Mat. 5:21–22; D&L 42:18. gs (a) Omorî.
22 *a* gs Adulter. gs Minciună.
24 *a* gs (a) Râvni.
27 *a* gs Legea lui Moise. *b* 3 Ne. 9:19–20; 15:4–5.
28 *a* Gal. 2:16. gs Mântuire, (a) mântui Mosia 3:14–15; Alma 25:15–16. *c* gs Ispășire, (a) ispăși.
29 *a* Ios. 1:7–8. *b* Alma 46:8.

de la o zi la alta ca să-i păstreze în amintirea lui Dumnezeu și a datoriei lor către El.

31 Dar iată, vă spun că toate aceste lucruri erau [a] feluri de lucruri care vor fi să vină.

32 Și acum, au înțeles ei legea? Eu vă spun vouă: Nu, nu toți au înțeles legea; și aceasta din cauza împietririi inimilor lor; căci ei nu au înțeles că nici un om nu poate fi salvat [a] decât prin mântuirea lui Dumnezeu.

33 Căci iată, nu a profețit Moise către ei despre venirea lui Mesia și că Dumnezeu va mântui poporul Său? Da, chiar și [a] toți profeții care au profețit de la începutul lumii — nu au vorbit ei mai mult sau mai puțin despre aceste lucruri?

34 Nu au spus ei că [a] Dumne- zeu Însuși va trebui să se pogoa- re printre copiii oamenilor și să ia asupra Sa forma de om și să pășească în măreție și putere pe fața pământului?

35 Da, și nu au spus ei, de asemenea, că El va înfăptui [a] învierea morților

face o rugăciune pentru iertarea păcătoșilor — Compară cu Isaia 53. Circa 148 î.H.

Da, nu spune chiar Isaia: Cine a crezut povestirea noastră și cui i s-a dezvăluit brațul Domnului?

2 Căci El va crește în fața Lui ca o odraslă fragedă și ca o rădă- cină care iese din pământ uscat; El nu are nici formă, nici strălu- cire; și când Îl vom vedea, nu va fi nici o frumusețe pe care să o dorim de la El.

3 El este disprețuit și respins de către oameni; un om al sufe- rinței și obișnuit cu durerea; iar noi ne-am ascuns fața de la El; El a fost disprețuit, iar noi nu L-am luat în seamă.

4 Cu siguranță, El ne-a [a] purtat [b] supărările noastre și a luat asupra sa durerile noastre; și totuși noi L-am considerat un pedepsit, bătut de Dumnezeu și nenorocit.

5 Dar El a fost rănit pentru [a] păcatele noastre, El a fost zdro- bit pentru fărădelegile noastre

31 *a* Mosia 16:14; Alma 25:15.
gs Simbolism.
32 *a* 2 Ne. 25:23–25.
gs Dumnezeu, divinitate.
35 *a* Isa. 26:19; 2 Ne. 2:8.
14 4 *a* Alma 7:11–12. *b* Mat. Alma 11:40.
b 1 Pet. 2:24–25.
6 *a* Mat. 9:36; 2 Ne. 28:14; Alma 5:37

totuși nici nu a deschis gura; El este dus ca un [b]miel la tăiere și, ca o oaie mută înaintea celui care o tunde, tot așa nici El nu Și-a deschis gura.

8 El a fost luat de la închisoare și de la judecată; și cine va vorbi despre El dintre urmașii Lui? Căci El a fost alungat din țara celor vii; pentru păcatele poporului meu a fost El lovit.

9 Și Și-a făcut mormântul lao- laltă cu cei păcătoși și cu cei [a]bogați; măcar că nu a făcut nici un [b]rău și nici o înșelăciune nu i-a ieșit din gură.

10 Totuși, Domnului I-a plăcut să-L zdrobească ; El L-a pus în suferință; atunci când vei oferi sufletul Lui ca pe o jertfă pentru păcate, atunci El Își va vedea [a]semința, Își va prelungi zilele, iar plăcerea Domnului va pros- pera în mâna Lui.

11 El va vedea chinurile sufle- tului Lui și va fi sufletul în moarte; și a fost nu- mărat împreună cu păcătoșii; și a purtat păcatele multora și s-a [a]rugat pentru ce păcătoși.

CAPITOLUL 15

Cum Hristos este în același timp și Tatăl și Fiul — El va face o rugă- ciune pentru iertare și va lua cu El păcatele poporului Său — E și toți profeții cei sfinț sunt seminția Lui — El va înfăptui învierea din morț — Pruncii au viață veșnică. Circa 148 î.H.

Și acum, Abinadi le-a spus: Aș dori să înțelegeți că [a]Dumnezeu Însuși va pogorî printre copiii oamenilor și va [b]mântui poporul Său.

2 Și pentru că va [a]trăi în carne, El va fi numit Fiul lui Dumne- zeu; și fiindcă Și-a pus carnea sub voința [b]Tatălui, fiind Tatăl și Fiu —

3 Tatăl, [a]pentru că a fost

7 *b* gs Mielul lui Dumnezeu; Paște.
9 *a* Mat. 27:57–60; Marcu 15:27, 43–46. gs Iosif din Arimateea. *b* Ioan 19:4.
10 *a* Mosia 15:10
15 1 *a* 1 Tim. 3:16; Mosia 13:33–34. gs Isus Hristos. *b* gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
2 *a* Mosia 3:5; 7:27; Alma 7:9–13. *b* Isa. 64:8;
b Luca 1:31–33; Mosia 3:8–9; Alma 7:10; 3 Ne. 1:14.
4 *a* Deut. 6:4; Ioan 17:20–23. gs Dumnezeu, divinitate. *b* Alma 11:39. *c* Mosia

pusă Spiritului, sau Fiul Tatălui, fiind un singur Dumnezeu, [a]rabdă ispita, dar nu cedează ispitei, ci rabdă să fie batjocorit și [b]biciuit, alungat și [c]tăgăduit de către poporul Său.

6 Și după toate acestea, după ce a înfăptuit multe minuni mărețe printre copiii oamenilor, El va fi dus, da, chiar [a]așa cum Isaia a spus, așa cum oaia este mută înaintea celui care o tunde, tot așa El nu și-a [b]deschis gura.

7 Da, așa va fi El dus, [a]răstignit și ucis, trupul fiind supus chiar până la moarte, [b]voința Fiului fiind înghițită în voința Tatălui.

8 Și astfel Dumnezeu rupe [a]le- găturile morții, câștigând [b]vic- toria asupra morții; dând Fiului puterea să [c]mijlocească pentru copiii oamenilor —

9 Înălțându-Se la cer, având o inimă plină de îndurare; fiind plin de îndurare pentru copiii oamenilor; așezându-se pentru păcat, El își va vedea [a]seminția. Și acum, ce spuneți voi? Și cine va fi semințiа Lui?

11 Iată, vă spun că acela care a auzit cuvintele profeților, da, ale tuturor profeților sfinți care au profețit despre venirea Domnului — vă spun că toți aceia care au ascultat de cuvin- tele lor și au crezut că Domnul va mântui poporul Său și au așteptat ziua aceea cu nerăbdare pentru iertarea păcatelor lor, așa vă spun eu vouă, că aceștia sunt semințiа Lui sau ei sun moștenitorii [b] împărăției lui Dumnezeu.

12 Căci aceștia sunt ce ale căror păcate [a] El le-a purtat; aceștia sunt ce pentru care El a murit ca să-i mântuiască de la încălcările lor. Și acum, nu sunt ei semințiа Lui?

13 Da, și nu sunt profeți fiecare dintre cei care și au deschis gura ca să profețească, care nu au căzut în păcat, vreau să spun, toți profeții chiar de la începu- tul lumii? Vă

5 *a* Luca 4:2; Evr. 4:14–15.
b Ioan 19:1.
c Marcu 8:31; Luca 17:25.
6 *a* Isa. 53:7.
b Luca 23:9; Ioan 19:9; Mosia
8 *a* Mosia 16:7; Alma 22:14.
b Osea 13:14; 1 Cor. 15:55–57.
c 2 Ne. 2:9.
9 *a* Isa. 53; Mosia 14:5–12.
b gs Ispășire.
11 *a* D&L 84:36–38.
b gs Împărăția lui Dumnezeu sau împărăția cerului; Salvare.
12 *a* Mosia 14:12; Alma 7:13; 11:40–41.
14 *a* Isa. 52:7; Rom. 10:15;

15 O și, cât de frumoase erau picioarele lor în munți!

16 Și iarăși, cât de frumoase sunt în munți picioarele acelora care încă mai vestesc pace!

17 Și iarăși, cât de frumoase sunt în munți picioarele celor care vor vesti de acum încolo pace, da, de acum încolo și în veșnicie!

18 Și iată, vă spun aceasta nu este totul. Căci, o, cât de frumoase sunt în munți [a]picioarele celui care aduce vești bune, care este întemeietorul [b] păcii, da, chiar Domnul care a mântuit poporul Său; da, El, Cel care a dat Salvarea poporului Său;

19 Căci dacă nu ar fi fost mân- tuirea pe care El a adus-o po- porului Său, care a fost pregătită încă de la [a] facerea lumii, vă spun eu vouă, dacă nu ar fi fost aceasta, atunci toată omenirea ar fi trebuit să [b]piară.

20 Dar iată, legăturile morții vor fi rupte, iar Fiul va domni și va avea putere peste morți; și astfel, El va înfăptui

care au crezut în cuvintele lor, sau a tuturor celor care au ținut poruncile lui Dumnezeu, se va înfăptui la învierea dintâi; de aceea, ei sunt învierea dintâi.

23 Ei sunt înălțați ca să [a]locu- iască cu Dumnezeul care i-a mântuit; astfel, ei au viață veș- nică prin Hristos, Cel care a [b]rupt legăturile morții.

24 Și aceștia sunt cei care au parte de prima înviere; și aceștia sunt cei care au murit înainte de venirea lui Hristos,

în neștiință, neavând [a]salvarea vestită lor. Ș astfel, Domnul va înfăptu învierea acestora; și ei au parte de învierea dintâi sau au viață veșnică fiind mântuiți de către Domnul.

25 Iar [a]pruncii, de asemenea, au viață veșnică.

26 Dar ia aminte, ș [a]teme-te, și tremură în fața lui Dumnezeu, căci trebuie să tremuri; căci Domnul nu va mântui pe ni-

meni dintre cei care s

18 *a* 3 Ne. 20:40; D&L 128:19.
b Ioan 16:33.
gs Pace.

1 Ne. 15:33–36; D&L 76:50–70.
b gs Moarte fizică.

24 *a* 2 Ne. 9:25–26; D&L 137:7.

26 *a* Deut. 5:29; Iacov 6:9.
b 1 Ne. 2:21–24.
c Ezec. 18:26; 1 Ne. 15:32–33;

tremurați? Căci Salvarea nu vine la nici unul dintre aceștia; da, căci Domnul nu a mântuit pe nici unul dintre aceștia; căci El nu se poate tăgădui pe El Însuși; căci El nu poate tăgădui [a]dreptatea când aceasta își cere plata.

28 Și acum vă spun că va veni acel timp când Salvarea Domnului va fi [a]proclamată la fiecare națiune, neam, limbă și popor.

29 Da, Doamne, [a]străjile Tale își vor înălța glasurile; cu glasurile împreunate vor cânta; căci ei vor vedea cu ochii lor când Domnul va aduce înapoi Sionul.

30 Izbucniți în bucurie, cântați împreună, voi locuri pierdute ale Ierusalimului; căci Domnul și-a mângâiat poporul, El a mântuit Ierusalimul.

31 Domnul și - a dezvăluit brațul sfânt în ochii tuturor neamurilor; și toate marginile pământului vor vedea Salvarea Dumnezeului nostru.

către o condamnare fără de sfârșit. Circa 148 î.H.

Și acum, s-a întâmplat că după ce Abinadi a vorbit aceste cuvin- te, el și-a întins mâna și a spus: Va veni timpul când toți vor vedea [a]Salvarea Domnului; când fiecare națiune, neam, limbă și popor va vedea cu ochi săi și va [b]mărturisi înain tea lui Dumnezeu că judecățile Lui sunt drepte.

2 Și apoi, păcătoșii vor fi [a]alun- gați și vor avea motiv să urle și să [b]plângă și să geamă și să-și scrâșnească dinții; și aceasta pentru că nu au ascultat de glasu Domnului; de aceea Domnul nu-i va mântui.

3 Căci ei sunt [a]carnali și diabo- lici, iar [b] diavolul are putere asupra lor da, chiar acel șarpe bătrân care i-a [c]înșelat pe primii noștri părinți, care a fost cauza [d]căderii lor care a fost cauza pentru care toată omenirea a devenit carnală, senzuală dia- volească, [e]cunoscând binele de rău supunându-se diavolului.

4 Astfel, toată omenirea

27 *a* Alma 34:15–16; 42:1.
28 *a* gs Munca misionară.
29 *a* gs (a) Păzi, păzitori.
16 1 *a* gs Salvare.
b Mosia Alma 40:13.
3 *a* Gal. 5:16–25; Mosia 3:19.
gs Omul firesc.
b 2 Ne. 9:8
d gs Căderea lui Adam și a Evei.
e 2 Ne. 2:17–18, 22–26.
4 *a* Alma 42:6–14.
5 *a* Alma 41:11.

și merge pe drumul păcatului și al răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu, acela rămâne în sta- rea lui decăzută, iar diavolul are toată puterea asupra lui. De aceea, el este ca și cum nu ar fi nici o [b]mântuire, fiind un dușman al lui Dumnezeu; și, de asemenea, diavolul este un dușman al lui Dumnezeu.

6 Și acum, dacă Hristos nu ar fi venit pe lume, vorbind despre lucrurile care vor veni [a]ca și cum ele ar fi fost deja venite, atunci n-ar fi fost nici o mântuire.

7 Și dacă Hristos nu s-ar fi ri-
dicat din morți sau n-ar fi rupt
legăturile morții pentru ca
mormântul să nu obțină nici o victorie și moartea să nu [a]ră- nească pe nimeni, atunci n-ar fi fost nici o înviere.

8 Dar [a]învierea este, de aceea mormântul nu câștigă nici o victorie, iar mușcătura [b]morții este înghițită în Hristos.

mânta în incorupție și vor fi aduse ca să [b]stea înaintea scau- nului de [c]judecată al lui Dum- nezeu să fie judecate de către El după faptele lor, fie că ele sunt bune sau fie că ele sunt rele —

11 Dacă ele sunt bune, la învie- rea vieții [a]fără de sfârșit și ferici- re; iar dacă sunt rele, la învierea [b]veșnic, fiind blestemului date pe mâna diavolului care le-a supus, care este un blestem —

12 Mergând după propriile lor voințe și dorințe carnale; ne- chemându-L niciodată pe Dom- nul în timp ce brațele îndurării erau întinse către ei; căci brațele [a]îndurării erau întinse către ei, iar ei nu le-au dorit; fiind avertizați despre nedreptățile lor și totuși nu au vrut să se lepede de acestea; și li s-a poruncit să se pocăiască, dar totuși nu au vrut să se pocăiască.

13 Și acum, n-ar trebu să tremurați și să vă pocăiți de păcatele voastre și să vă aduceț aminte că numai în ș prin Hristos puteți să fiț

5 *b* gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
6 *a* Mosia 3:13.
7 *a* Osea 13:14; Mosia 15:8, 20; Morm. 7:5.
9 *a* D&L 88:5–13. gs Lumină, lumina lui Hristos.
10 *a* Alma 40:2. gs Nemuritor, nemurire.
b gs Judecată
11 *a* gs Viață veșnică.
b gs Condamnare.
12 *a* gs Milostiv, milostenie, milă.
14 *a* gs Legea lui Moise.
15 *a* Mosia 3:8; 5:7;

CAPITOLUL 17

Alma crede și scrie cuvintele lui Abinadi — Abinadi suferă moartea prin foc — El profețește boală și moarte prin foc asupra ucigașilor săi. Circa 148 î.H.

Și acum s-a întâmplat că, atunci când Abinadi a terminat spusele sale, regele a poruncit ca [a]preoții să-l ia și să facă așa ca el să fie ucis.

2 Dar era unul printre ei al cărui nume era [a]Alma, el fiind, de asemenea, un urmaș al lui Nefi. Și era tânăr și a [b]crezut în cuvintele pe care Abinadi le vorbise, căci el cunoștea ne- dreptatea pe care Abinadi o mărturisise împotriva lor; de aceea, a început să pledeze în fața regelui ca acesta să nu fie mânios pe Abinadi, ci să-i dea voie să plece în pace.

3 Dar regele s-a mâniat și mai tare și a făcut ca Alma să fie dat afară și i-a trimis pe slujitorii săi după el ca să-l ucidă.

4 Dar el a fugit dinaintea lor și s-a ascuns, așa că nu l-au găsit. Și fiind izolat timp ordonat ca să fie iarăși adus în fața lui.

7 Și el i-a spus: Abinadi, noi am găsit o învinuire împotriva ta, iar tu ești vrednic să mori.

8 Căci ai zis că [a] Dumnezeu Însuși va pogorî printre copiii oamenilor; și acum, din cauza aceasta, vei fi trimis la moarte dacă nu vei retrage toate cuvintele rele pe care le-ai grăit de- spre mine și poporul meu.

9 Acum, Abinadi i-a spus: Îți spun că nu-mi voi retrage cuvin- tele pe care le-am vorbit către tine despre acest popor, căc ele sunt adevărate; ș pentru ca să poț cunoaște adevărul lor, am răbdat să cad în mâinile tale.

10 Da, și voi suferi chiar până la moarte, dar nu-mi voi retrage cuvintele, iar acestea vor sta ca mărturie împotriva ta. Ș dacă mă ucizi, atunci vei vărsa sânge [a]nevinovat ș acesta, de aseme- nea, va sta împotriva ta în ziua din urmă.

11 Și acum, regele Noe era cât pe ce să- elibereze, căci s-a temu de cuvintul lui; căci el s-a temut că judecata lu Dum- nezeu va ven

17 1 *a* Mosia 11:1, 5–6.
2 *a* Mosia 23:6, 9–10.
gs Alma, cel
b Mosia 26:15.
4 *a* gs Scripturi
10 *a* Alma 60:13.

pielea cu nuiele, da, chiar până la moarte.

14 Și acum, când flăcările au început să-l ardă, el a strigat către ei, zicând:

15 Iată, așa cum voi mi-ați făcut mie, tot așa se va întâmpla că semința voastră va face ca mulți să sufere durerile pe care eu le sufăr, chiar și durerile [a]morții în foc; și aceasta pentru că ei cred în Salvarea Domnului Dumnezeului lor.

16 Și se va întâmpla că veți fi loviți de tot felul de boli din cauza nedreptăților voastre.

17 Da, și veți fi [a]loviți din toate părțile și veți fi alungați și îm- prăștiați încoace și-ncolo, tot așa cum o turmă este împrăștiată de animale sălbatice și fioroase.

18 Și în ziua aceea veți fi vânați și veți cădea în mâinile dușma- nilor voștri, și atunci veți suferi la fel ca și mine chinurile [a]morții prin foc.

19 Astfel se [a]răzbună Dumne- zeu pe cei care distrug poporul Său. O, Dumnezeule, primește sufletul meu.

20 Și acum, după ce Abinadi a spus aceste cuvinte, a căzut murind în foc; fiind omorât pentru că nu a vrut să

El stabilește legământul botezului și botează în apele lui Mormon — El organizează Biserica lui Hristos și rânduiește preoți — Ei se întrețin singuri și învață poporul — Alma și poporul său fug de regele Noe în pustiu. Circa 147 – 145 î.H.

Și acum, s-a întâmplat că Alma, care fugise de slujitorii regelui Noe, s-a [a]pocăit de păcatele și nedreptățile sale și a umblat în secret printre oameni și a înce- put să-învețe cuvintele lui Abinadi —

2 Da, despre ceea ce urma să vină și, de asemenea, despre învierea morților ș [a]mântuirea poporului care aveau să se în tâmple prin [b]puterea, prin sufe- rințele și moartea lui Hristos, și prin învierea și înălțarea Lui la cer.

3 Și el a învățat pe toți ce care voiau să-l asculte. Și e i-a învă- țat în ascuns pentru ca aceasta să nu ajungă la cunoștința rege- lui. Și mulți au crezut în cuvin- tele lui.

4 Și s-a întâmplat că atâți câți l-au crezut s-au adunat într-un [a] loc care se numea Mormon, numele acesta provenind

15 *a* Mosia 13:9–10; Alma 25:4–12.

19 *a* gs Răzbunare.
18 1 *a* Mosia 23:9–10.
2 *a* gs Mântuire, (a) mântui.

b gs Ispășire, (a) ispăși.
4 *a* Alma 5:3.

6 Și s-a întâmplat că atâți câți au crezut în el s-au adunat acolo să-i asculte cuvintele.

7 Și s-a întâmplat că, după multe zile, mulți erau adunați la locul lui Mormon ca să asculte cuvintele lui Alma. Da, toți cei care credeau în cuvintul lui erau adunați împreună ca să-l asculte. Și el i-a [a]învățat și le-a predicat pocăință și mântuire și credință în Domnul.

8 Și s-a întâmplat că le-a spus: Iată, aici sunt apele lui Mor- mon (căci așa erau ele numite) și acum, după cum sunteți [a] dornici să vă alăturați [b] tur- mei lui Dumnezeu și să vă numiți poporul Lui și sunteți [c] dornici să purtați greutățile unul altuia, pentru ca ele să fie ușoare;

9 Da, și sunteți dornici să jeliți împreună cu cei care jelesc; da, și să-i mângâiați pe aceia care au nevoie să fie mângâiați și să fiți [a]martorii lui Dumnezeu în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile în care se întâm- plă să vă aflați, chiar până în numele Domnului, ca o măr- turie în fața Lui, că ați intrat într-un [b]legământ cu El, că Îl veți sluji și veți ține poruncile Lui pentru ca El să-și poată revărsa Spiritul Său ma din plin asupra voastră?

11 Și acum, când oamenii au auzit aceste cuvinte, ei au bătut din palme de bucurie și au exclamat: Aceasta este dorința inimilor noastre.

12 Și acum s-a întâmplat că Alma l-a luat pe Helam, el fiind unul dintre primii, și a mers și a stat în apă ș a implorat, zicând: O Doamne, revarsă-ț Spiritul asupra slujitorului Tău, pentru ca el să poată să facă această lucrare cu sfințenia inimii.

13 Și când a spus aceste cu- vinte, [a] Spiritu Domnului s-a pogorât asupra lui și el a zis Helam, te [b]botez pe tine având [c]autoritate de la Dumnezeu ce Atotputernic, ca o mărturie că ai intrat într un legământ ca să-L slujești pe El până la moartea trupului tău muritor; și fie ca Spiritu Domnului să se reverse

7 *a* Alma 5:11–13.
8 *a* D&L 20:37.
b gs Biserica lui Isus Hristos.
c gs Compasiune (compătimire).
9 *a* gs Munca
b Mosia 15:21–26.
c gs Viață veșnică.
10 *a* 2 Ne. 31:17.
gs Botez, (a) boteza.
b gs Legământ.
13 *a* gs Dubul
c A. de C. 1:5.
gs Preoție.
d gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
e Moise 4:2;

și ei s-au ridicat și au ieșit din apă bucurându-se, fiind plini de Spirit.

15 Și iarăși, Alma a luat pe altul și s-a dus pentru a doua oară în apă și l-a botezat la fel ca și pe primul, numai că el nu s-a cufundat iarăși în apă.

16 Și în felul acesta a botezat pe fiecare dintre cei care s-au dus la locul lui Mormon; și ei erau cu toții cam două sute pa- tru suflete; da, și au fost [a]bote- zați în apele lui Mormon și au fost umpluți de [b]harul lui Dumnezeu.

17 Și au fost numiți Biserica lui Dumnezeu sau [a]Biserica lui Hristos de atunci încolo. Și s-a întâmplat că oricine a fost bote- zat prin puterea și autoritatea lui Dumnezeu a fost adăugat la această Biserică.

18 Și s-a întâmplat că Alma, având [a]autoritate de la Dumne- zeu, a rânduit preoți; și anume el a rânduit un preot la fiecare cincizeci dintre ei, pentru ca să le predice și să-i [b]învețe despre lucrurile legate de Împărăția lui Dumnezeu.

pocăință și credință în Domnul care a mântuit poporul Său.

21 Și le-a poruncit să nu existe nici un [a]conflict între ei, ci să privească înainte ca un [b]singur ochi, având o singură credință și un singur botez, având inimile legate în [c]unitate și iubire unul pentru altul.

22 Și astfel le-a poruncit să predice. Și astfel ei au devenit [a]copiii lui Dumnezeu.

23 Și el le-a poruncit să respecte ziua de [a]sabat și s-o păstreze ca zi sfântă și, de asemenea, să dea mulțumiri în fiecare zi Domnu- lui Dumnezeului lor.

24 Și el, de asemenea, le-a poruncit preoților pe care el i-a rânduit să [a]muncească cu mâi- nile lor ca să se întrețină.

25 Și era o zi în fiecare săptă- mână care a fost pusă deoparte pentru ca ei să se adune laolaltă să învețe poporul și să-l [a]proa- măgească pe

16 *a* Mosia 25:18.
b gs Har.
17 *a* 3 Ne. 26:21; 27:3–8.
gs Biserica lui Isus Hristo
21 *a* 3 Ne. 11:28–30.
gs Dispută.
b Mat. 6:22; D&L 88:67–68.
c gs
D&L 59:9–12.
24 *a* Fapte 20:33–35; Mosia 27:3–5; Alma 1:26.
25 *a* gs Propăvăduire

27 Și iarăși, Alma a poruncit ca oamenii Bisericii să împartă din bunurile lor, [a]fiecare după ceea ce avea; dacă unul avea mai din abundență, el trebuia să îm- partă mai din abundență; iar de la cel care avea puțin, puțin trebuia să i se ceară; iar celui care nu avea nimic trebuia să i se dea.

28 Și astfel trebuia să împartă din bunurile lor din propria lor voință și cu intenții bune către Dumnezeu și către acei preoți care erau în nevoie, da, și către fiecare suflet gol și în nevoie.

29 Și aceasta a spus el către ei, având poruncă de la Dumne- zeu; și ei au [a]pășit drept înaintea lui Dumnezeu, [b]împărțind unul cu altul, atât lucruri materiale, cât și spirituale, după nevoile și lipsurile lor.

30 Și acum s-a întâmplat că toate acestea s-au întâmplat în Mormon, da, lângă [a]apele lui Mormon, în pădurea care era lângă apele lui Mormon; da, locul lui Mormon, apele lui Mormon, pădurea lui Mormon, cât de frumoase sunt ele în ochii acelora care au ajuns acolo la cunoașterea

slujitorii săi ca să-i pândească. De aceea, într-o zi când ei erau adunați ca să asculte cuvântul Domnului, au fost descoperiți de rege.

33 Și acum, regele a zis că Alma ațâța poporul la răzvrătire îm- potriva lui; de aceea, el a trimis oștirea ca să-i distrugă.

34 Și s-a întâmplat că Alma și poporul Domnului au [a]aflat despre venirea oștirii regelui; de aceea, și-au luat corturile și familiile și au plecat în pustiu.

35 Și erau în număr de aproape patru sute cincizeci de suflete.

CAPITOLUL 19

Ghedeon încearcă să-l ucidă pe regele Noe — Lamaniții invadează țara — Regele Noe moare prin foc — Limhi domnește ca un domnitor tributar. Circa 145–121 î.H.

Și s-a întâmplat că oștirea rege- lui s-a întors după ce a căutat în zadar poporul Domnului.

2 Și acum iată, forțele regelui erau mici, ele fiind micșorate; și a început

27 *a* Fapte 2:44–45; 4 Ne

(a) merge cu Dumnezeu

30 *a* Mosia 26:15.
31 *a* Mosia 18:4.
34 *a* Mosia 23:1.

5 Și s-a întâmplat că s-a luptat cu regele; și atunci când regele a văzut că el era cât pe ce să-l învingă, a fugit și a alergat și s-a urcat în [a]turnul care era lângă templu.

6 Și Ghedeon l-a urmărit și a fost cât pe ce să se urce în turn și să-l ucidă pe rege, iar regele și-a aruncat privirile de jur-împ- prejur către țara lui Șemlon și iată, oștirea lamaniților era înăuntrul granițelor țării.

7 Și acum, regele a implorat cu sufletul înfricoșat, zicând: Ghedeon, cruță-mă, căci lamani- ții năvălesc și ne vor distruge; da, ei vor distruge poporul meu.

8 Și acum, regele nu era așa de îngrijorat pentru poporul său, cât era îngrijorat de propria sa viață; cu toate acestea, Ghedeon i-a cruțat viața.

9 Și regele a poruncit poporu- lui să fugă din fața lamaniților, iar el însuși a mers înaintea lor; și au fugit în pustiu împreună cu nevestele și copiii lor.

10 Și s-a întâmplat că lamaniții i-au urmărit și i-au ajuns din urmă și au început să-i ucidă.

11 Acum, s-a întâmplat că re- gele le-a poruncit ca toți bărbații să-și părăsească nevestele și lor au pus pe fiicele lor cele fru- moase să stea în frunte și să se roage de lamaniți ca să nu-i ucidă.

14 Și s-a întâmplat că lamaniții au avut milă de ei, căci ei erau fermecați de frumusețea femei- lor lor.

15 De aceea, lamaniții le-au cruțat viețile și i-au luat robi, i-au dus înapoi în țara lui Nefi și le-au dat voie să stăpânească pământul cu condiția ca să-l predea pe regele Noe în mâinile lamaniților și să și predea ave- rea, chiar jumătate din tot ceea ce stăpâneau, jumătate din au- rul lor și din argintul lor și din toate lucrurile lor prețioase și astfel trebuia să plătească tribut regelui lamaniților de la un an la altul.

16 Și acum, printre cei care fuseseră luați robi era unul din- tre fiii regelui, al cărui nume era [a]Limhi.

17 Și acum, Limhi dorea ca tatăl său să nu fie distrus; cu toate acestea, Limhi știa despre nedreptățile tatălui său, el însuși fiind un om drept.

18 Și s-a întâmplat că Ghe- deon a trimis în secret oameni în pustiu ca să-l caute pe rege și pe cei care erau cu el. Și s-a

19 5 *a* Mosia 11:12. 16 *a* Mosia 7:9.

ei, atunci vor căuta răzbunare și vor pieri cu ei.

20 Iar regele le-a poruncit să nu se întoarcă; și ei erau mânioși pe rege și au făcut ca el să sufere chiar [a]moartea prin foc.

21 Și erau cât pe ce să-i ia și pe preoți ca să-i omoare, iar aceștia au fugit de ei.

22 Și s-a întâmplat că erau cât pe ce să se întoarcă în țara lui Nefi când i-au întâlnit pe oamenii lui Ghedeon. Și oamenii lui Ghedeon le-au spus despre tot ceea ce li se întâmplase nevestelor și copiilor lor; și că lamaniții le dăduseră voie să stăpânească țara, plătindu-le lamaniților ca tribut jumătate din toate averile lor.

23 Iar poporul le-a spus oame- nilor lui Ghedeon că l-au ucis pe rege și că preoții lui au fugit departe în pustiu.

24 Și s-a întâmplat că, după ce au terminat ceremonia, ei s-au întors în țara lui Nefi bucurându-se pentru că nevestele și copiii lor nu fuseseră uciși; și i-au spus lui Ghedeon ce i-au făcut regelui.

25 Și s-a întâmplat că regele lamaniților le-a [a]jurat că poporul său nu-i va ucide dacă el va începe să întemeieze împărăția și să stabilească pacea printre poporul său.

28 Iar regele lamaniților a pus gărzi de jur-împrejurul hotare- lor ca să poată ține în țară poporul lui Limhi, ca să nu poată fugi în pustiu; și el i-a plătit pe paznici din tributul pe care-l primea de la nefiți.

29 Și acum, regele Limhi a avut pace continuă în țara sa timp de doi ani, iar lamaniții nu i-au hărțuit și nici n-au încer- cat să-l distrugă.

CAPITOLUL 20

Câteva fiice de-ale lamaniților sunt răpite de preoții lui Noe — Lamaniții poartă război împotriva lui Limhi și a poporului lui — Oștile lamaniților sunt respinse și forțate să facă pace. Circa 145 – 123 î.H.

Acum, era un loc în Șemlon unde fiicele lamaniților se adu- nau laolaltă ca să cânte și să danseze și să se veselească.

2 Și s-a întâmplat că într-o zi, un număr mic dintre ele s-au adunat laolaltă ca să cânte și să danseze.

3 Și acum, preoții regelu

20 *a* Mosia 17:13–19;
25 *a* Mosia 21:3.
26 *a* Mosia 7:9.

5 Și atunci când erau numai câteva dintre ele adunate ca să danseze, ei au ieșit din ascunzătorile lor și le-au luat și le-au dus în pustiu; da, pe douăzeci și patru dintre fiicele lamaniților le-au luat ei în pustiu.

6 Și s-a întâmplat că, atunci când lamaniții au aflat că fiicele lor lipseau, ei au fost mânioși pe poporul lui Limhi, căci ei au crezut că poporul lui Limhi făcuse asta.

7 De aceea, ei au trimis oștiri; da, chiar și regele însuși a mers în fața poporului său; și s-au dus în țara lui Nefi ca să distrugă poporul lui Limhi.

8 Și acum, Limhi i-a descoperit pe ei din turn; chiar și pregătirile lor de război le-au descoperit; de aceea, el a adunat tot poporul său laolaltă și s-au așezat la pândă în câmpii și în păduri.

9 Și s-a întâmplat că atunci când lamaniții au venit, poporul lui Limhi a început să năvă- lească peste ei din locurile de pândă și a început să-i ucidă.

10 Și s-a întâmplat că bătălia a devenit foarte aprinsă, căci ei s-au luptat cum se luptă leii pentru pradă

găsit pe regele lamaniților prin- tre cei morți; dar nu era încă mort, fiind rănit și lăsat pe pământ, așa grăbită fusese fuga poporului lui.

13 Și ei l-au luat și i-au legat rănile și l-au adus înaintea lui Limhi și au spus: Iată, aici este regele lamaniților; el, fiind rănit, a căzut printre cei morți ș ei l-au părăsit; și iată, no l-am adus pe el în fața ta; și acum, lasă-ne să- ucidem.

14 Dar Limhi le-a spus: Voi nu-l veți ucide pe el, ci aduceți-l aici pentru ca să l pot vedea. Și ei l-au adus Și Limhi l-a spus: Ce motiv ai tu să vii cu război împotriva poporulu meu? Iată, poporul meu nu a încălcat [a]jurământu pe care eu ți l-am făcut ție de aceea, de ce ai încălcat jurământul pe care tu l-a făcut poporului meu?

15 Și acum regele a zis: Eu am încălcat jurământul pentru că oamenii tăi au răpit pe fiicele poporului meu; de aceea, în mânia mea, eu am făcut ca po- porul meu să se ridice cu război împotriva poporului tău.

16 Și acum, Limhi nu auzise nimic despre aceasta; de aceea, el a zis Eu voi cerceta poporu meu și oricine a făcut

20 11 *a* Alma 43:45. | 14 *a* Mosia 19:25–26. | 17 *a* Mosia 19:4–8.

popor și să nu pui acest lucru pe seama lor.

18 Căci nu-ți aduci tu aminte de preoții tatălui tău, pe care acest popor au căutat să-i dis- trugă? Și nu sunt ei în pustiu? Și nu sunt ei aceia care le-au răpit pe fiicele lamaniților?

19 Și acum iată, spune-i regelui aceste lucruri pentru ca el să spună poporului său să nu se mai războiască cu noi; căci iată, ei deja se pregătesc să se ridice împotriva noastră; și iată, de asemenea, noi suntem doar puțini la număr.

20 Și iată, ei vin cu oștirile lor numeroase; și dacă regele nu-i potolește, atunci noi va trebui să pierim.

21 Căci nu sunt cuvintele lui Abinadi [a]înfăptuite, pe care el le-a profețit împotriva noas- tră — și toate acestea pentru că noi nu vrem să ascultăm de cuvintele Domnului și să ne îndepărtăm de la nedreptățile noastre?

22 Și acum, să-l potolim pe rege și să îndeplinim jurământul pe care noi i l-am făcut; căci este mai bine să fim în sclavie, decât să ne pierdem viața; de aceea, să punem capăt la atâta vărsare de sânge.

23 Și acum, Limhi i-a spus întâlnim pe poporul meu, fără arme; și cu jurământ vă jur eu vouă că poporul meu nu va ucide pe poporul tău.

25 Și s-a întâmplat că el l-au urmat pe rege și s-au dus fără arme să-i întâlnească pe lama- niți. Și s-a întâmplat că ei i-au întâlnit pe lamaniți; iar regele lamaniților s-a închinat adânc în fața lor și a pledat în numele poporului lui Limhi.

26 Și atunci când lamaniții au văzut poporul lui Limhi, că aceștia erau fără arme, le-a fost [a]milă de ei și s-au potolit și s-au întors împreună cu regele în pace în țara lor.

CAPITOLUL 21

Oamenii lui Limhi sunt atacați și învinși de către lamaniți — Oame- nii lu Limhi îl întâlnesc pe Amon și sunt convertiți — Ei î povestesc lui Amon despre cele douăzeci și patru de plăci ale iarediților. Circa 122 – 121 î.H.

Și s-a întâmplat că Limhi și po- porul lui s-au întors în orașul lui Nefi și au început să locu- iască în țară iarăși în pace.

21 *a* Mosia 12:1–8.
23 *a* Mosia 19:21, 23.
26 *a* gs Compasiune (compătimire).
21 3 *a* Mosia 12:2.

fost duri cu ei; și au început să pună [b]poveri grele pe spinările lor și să-i mâne ca pe un măgar prost —

4 Da, toate acestea s-au întâm- plat pentru ca să poată fi împli- nit cuvântul Domnului.

5 Și acum, suferințele nefiților erau mari și nu era nici o posi- bilitate ca ei să se elibereze din mâinile lor, căci lamaniții îi înconjuraseră din toate părțile.

6 Și s-a întâmplat că poporul a început să se plângă regelui din cauza suferințelor lor; și oamenii au început să dorească să meargă la luptă împotriva lor. Și ei l-au mâhnit foarte mult pe rege din cauza plângerilor lor; de aceea, el le-a dat voie să facă așa cum doreau.

7 Și ei s-au adunat iarăși lao- laltă și și-au pus armurile și au pornit împotriva lamaniților ca să-i alunge afară din țara lor.

8 Și s-a întâmplat că lamaniții i-au învins și i-au mânat înapoi și au ucis pe mulți dintre ei.

9 Și acum, a fost o mare [a]jale și plângere printre poporul lui Limhi, văduva jelind după băr- batul ei, fiul și fiica după tatăl lor, și fiecare familie jelind după cei dragi ai lor care fuseseră uciși în luptă; și cu adevărat, jelirea și plângerea erau mari printre toți locuitorii.

10 Și s-a întâmplat că a doua zi, iată, luptele au început din nou, și ei au luptat toată ziua; și au ucis mulți dintre lamaniți, totuși nu fără să piardă mulți dintre ei înșiși.

11 Și s-a întâmplat că au luptat toată noaptea; și au luptat până în zorii zilei următoare, și iată, ei au ucis mulți dintre lamaniți, totuși nu fără să piardă mulți dintre ei înșiși.

12 Da, ei s-au dus din nou, chiar și a treia oară, și au suferit în același fel; iar cei care nu au fost uciși s-au întors iarăși în orașul lui Nefi.

13 Și ei s - au umilit chiar plecându-se în țărână, supunân- du-se jugului sclaviei, supunându-se la lovituri și să fie mânați de colo-colo și împovărați după dorința dușmanilor lor.

14 Și ei s-au [a]umilit chiar până în adâncurile umilinței; și L-au implorat cu putere pe Dumnezeu; da, chiar ziua întreagă L-au implorat pe Dumnezeul lor ca El să-i salveze din suferințele lor.

15 Și acum, Domnul a fost [a]încet în a le auzi strigătul, din cauza nedreptăților lor; cu toate acestea, Domnul a auzit strigăte- le lor și a început să înmoaie inimile lamaniților, așa încât ei au început să ușureze povara lor; totuși Domnul nu a găsit potrivit să-i elibereze din sclavie.

16 Și s-a întâmplat că ei au în- ceput să prospere treptat în țară și au început să crească grâne

3 *b* Mosia 12:5.
9 *a* Mosia 12:4.
14 *a* Mosia 29:20.
gs Umil, umilință.
15 *a* Prov. 15:29; Mosia 11:23–25; D&L 101:7–9.
17 *a* Mosia 4:16, 26

au făcut aceasta din cauza nu- mărului mare al celor care au fost uciși.

18 Acum, poporul lui Limhi a stat unit ca un singur trup, atât de mult cât a fost posibil și și-au asigurat grânele lor și turmele lor;

19 Iar regele însuși nu risca să iasă în afara zidurilor orașului, decât dacă lua cu el garda sa, de teamă ca nu cumva să cadă în mâinile lamaniților.

20 Și el a făcut ca poporul său să păzească țara zi și noapte pentru ca prin orice mijloace să-i prindă pe preoții aceia care fugiseră în pustiu și care răpise- ră pe [a]fiicele lamaniților și care făcuseră ca o distrugere așa de mare să vină asupra lor.

21 Căci ei doreau să-i prindă pe aceștia ca să-i poată pedepsi; căci ei veniseră în țara lui Nefi noaptea și luaseră cu ei grânele lor și multe din lucrurile lor prețioase; de aceea, ei s-au pus să-i aștepte.

22 Și s-a întâmplat că nu a mai fost nici o tulburare între lama- niți și poporul lui Limhi, chiar până când [a]Amon și frații săi au venit în

24 Dar când a aflat că nu erau, ci că ei erau frații săi și că veniseră din țara lui Zarahemla, el s-a umplut de o bucurie nes- pus de mare.

25 Acum, regele Limh trimi- sese înainte de venirea lui Amon un număr [a]mic de oameni ca să [b]caute țara lu Zarahemla; dar ei n-au putut s-o găsească și s-au pierdut în pustiu.

26 Cu toate acestea, ei au găsit o țară care fusese populată; da, o țară care era acoperită cu [a]oase uscate; da, o țară care fusese populată și care fusese distrusă; și ei, presupunând că aceasta era țara lui Zarahemla, s-au întors în țara lui Nefi, ajungând la grani- țele țării cu numai câteva zile înainte de venirea lui Amon.

27 Și au adus cu ei o cronică, chiar o cronică a poporului ale căror oase le găsiseră; și era gravată pe plăci de metal.

28 Și acum, Limhi era iarăși plin de bucurie aflând din gura lui Amon că regele Mosia avea un [a]dar de la Dumnezeu prin care el putea tălmăc asemenea inscripții; da, și Amon, de ase- menea, s-a bucurat.

29 Și totuși Amon și frați

20 *a* Mosia 20:5.
22 *a* Mosia 7:6–13.
23 *a* Hel. 5:21.
25 *a* Mosia 8:7.
b Mosia 7:14.
26 *a* Mosia 8:8.
28 *a* Omni 1:20–22; Mosia 28:11–16.

asemenea, din cauza [b]plecării lui Alma și a poporului care plecase cu el, care formaseră o biserică a lui Dumnezeu prin tăria și puterea lui Dumnezeu și prin credință în cuvintele care fuse- seră spuse de către Abinadi.

31 Da, ei au jelit plecarea lor căci ei nu știau încotro fugiseră. Acum, ei ar fi vrut bucuroși să se unească cu ei, căci ei înșiși intraseră într-un legământ cu Dumnezeu ca să-L slujească și să-I țină poruncile.

32 Și acum, de la venirea lui Amon, regele Limhi, de aseme- nea, a intrat într-un legământ cu Dumnezeu, la fel ca și mulți din poporul lui, ca să-L slujească și să-I țină poruncile.

33 Și s-a întâmplat că regele Limhi, precum și mulți din po- porul lui voiau să fie botezați; dar nu era nimeni în țară care să aibă [a]autoritate de la Dumne- zeu. Iar Amon a refuzat să facă lucrul acesta, considerând că era un slujitor nevrednic.

34 De aceea, ei nu s-au unit la acel timp într-o biserică, aștep- tând Spiritul Domnului. Acum, ei doreau să devină la fel precum și a regelui Limh și a poporului lui, era să se elibereze din mâna lamaniților și din sclavie.

CAPITOLUL 22

Se fac planuri pentru ca poporul să scape de sub sclavia lamaniților — Lamaniții sunt îmbătați — Po- porul scapă, se întoarce la Zara- hemla și devine supus regelui Mosia Circa 121 – 120 î.H.

Și acum s-a întâmplat că Amon și regele Limhi au început să se sfătuiască cu poporul cum să se elibereze din sclavie; și chiar au făcut ca tot poporul să se adune laolaltă; și aceasta au făcut-o ca să cunoască glasul poporului despre această problemă.

2 Și s-a întâmplat că ei n-au putut găsi nici o cale să se elibe- reze din sclavie, decât să-și ia femeile și copiii și turmele și cirezile și corturile și să plece în pustiu; căc lamaniții fiind atât de numeroși, era imposibil pen- tru poporul lui Limhi să se lupte cu ei, gândindu-se să se elibere- ze din sclavie prin sabie.

3 Acum s-a întâmplat că Ghe- deon s-a dus și a stat

30 *b* Mosia 18:34–35. | 33 *a* gs Autoritate. | 35 *a* Mosia 25:17–18.

cuvintele mele într-o oarecare măsură și ele au fost de folos pentru tine, chiar așa, eu doresc ca tu să asculți cuvintele mele la acest timp; și voi fi slujitorul tău și voi elibera acest popor din sclavie.

5 Și regele i-a dat lui voie să vorbească. Și Ghedeon i-a spus:

6 Uită-te la trecătoarea din spate, prin zidul din spate, în partea din spatele orașului. Lamaniții sau gărzile lamaniților sunt beți noaptea; de aceea, să dăm de veste către tot acest popor, ca să-și adune laolaltă turmele și cirezile pentru ca să le poată mâna în pustiu pe timp de noapte.

7 Iar eu mă voi duce, potrivit poruncii tale și voi plăti lamaniților ultimul tribut de vin și ei vor fi beți; iar noi vom trece prin trecătoarea secretă de la stânga taberei lor, atunci când ei sunt beți și adormiți.

8 Astfel, noi vom pleca în pustiu împreună cu femeile noastre și cu copiii noștri, cu turmele noastre și cu cirezile noastre; iar noi vom călători în jurul țării lui Șilom.

9 Și s-a întâmplat că regele a ascultat de

11 Și s-a întâmplat că oamenii regelui Limhi a plecat pe timp de noapte în pustiu cu turmele lor și cu cirezile lor; și au mers în jurul țării lui Șilom în pustiu și apoi au cotit drumul lor către țara lui Zarahemla, fiind conduși de către Amon și frații lui.

12 Și ei își luaseră cu e tot aurul lor și argintul ș lucrurile lor prețioase pe care le-au putut căra precum și proviziile lor, în pustiu. Și și-au continuat călătoria.

13 Și după ce fuseseră timp de multe zile în pustiu, au ajuns în țara lui Zarahemla și s-au unit cu poporul lui Mosia ș au devenit supușii lui.

14 Și s-a întâmplat că Mosia i-a primit cu bucurie; și, de asemenea, a primit [a]cronicile lor, precum și [b]cronicile care fuseseră găsite de către poporul lui Limhi.

15 Și acum, s-a întâmplat că atunci când lamaniții au descoperit că poporul lui Limhi pleca-se din țară pe timp de noapte, ei au trimis o armată în pustiu ca să-i urmărească;

16 Și după ce i-au urmărit timp de două zile, nu au mai putut să calce pe urmele lor; de aceea, s-au rătăcit în pustiu.

---

22 14 *a* Mosia 8:5. *b* Mosia 8:9.

CAPITOLUL 23

Alma refuză să fie rege — El slujește ca mare preot — Domnul pedepsește pe poporul Său, iar lamaniții cuceresc țara lui Helam — Amulon, conducătorul preoților păcătoși ai regelui Noe, domnește ca supus al regelui lamaniților. Circa 145–121 î.H.

Acum, Alma a fost avertizat de către Domnul că oștirile regelui Noe vor năvăli asupra lor și a făcut cunoscut aceasta către poporul său, de aceea ei și-au adunat laolaltă turmele lor și au luat din grânele lor și au plecat în pustiu înaintea oștirilor regelui Noe.

2 Iar Domnul i-a întărit pe ei, așa încât oamenii regelui Noe nu i-au putut birui ca să-i distrugă.

3 Și ei au fugit timp de opt zile în pustiu.

4 Și au ajuns la un ținut, da, și anume un ținut foarte fruMos și plăcut, un ținut cu apă pură.

5 Și și-au pus corturile și au început să cultive pământul și au început să ridice case; da, ei au fost harnici și au muncit trebuie să se creadă mai presus de altul; de aceea, eu vă spun vouă, nu este potrivit ca voi să aveți un rege.

8 Cu toate acestea, dacă ar fi posibil ca voi întotdeauna să aveți oameni drepți ca să fie regii voștri, atunci ar fi bine pentru voi să aveți un rege.

9 Dar aduceți-vă aminte de [a]nedreptatea regelui Noe și a preoților lui; și eu însumi am fost [b]prins într-o cursă și am făcut multe lucruri care erau odioase în ochii Domnului, ceea ce m-a făcut pe mine să mă pocăiesc cu durere;

10 Cu toate acestea, după multe [a]suferințe, Domnul mi-a auzit strigătele și a răspuns rugăciunilor mele și m-a făcut pe mine să fiu o unealtă în mâinile Sale ca să [b]aduc pe atât de mulți dintre voi la cunoașterea adevărului Lui.

11 Cu toate acestea, eu nu mă făl esc cu asta, căci sunt nevrednic să mă făl esc.

12 Și acum vă spun eu vouă, voi ați fost oprimați de către regele Noe și ați fost în sclavia lui și a preoților lui și ați fost aduși de ei în nedreptate; de aceea, ați fost legați cu

23 7 *a* Mosia 27:3–5. 9 *a* Prov. 16:12; Mosia 11:1–15. *b* Mosia 17:1–4. 10 *a* D&L 58:4. *b* Mosia 18:35. 12 *a* 2 Ne. 28:19–22.

să vă [a] țineți bine în această [b] libertate în care voi ați fost făcuți liberi și să nu aveți încredere în [c] nici un om ca să fie rege peste voi.

14 Și, de asemenea, să nu aveți încredere în nimeni să fie [a] învă- ță torul vostru sau preotul vos- tru, decât dacă el este un om al lui Dumnezeu, călcând pe căile Lui și ținând poruncile Lui.

15 Astfel a învățat Alma pe porul său, ca fiecare om să-l [a] iubească pe vecinul său la fel ca pe sine însuși, pentru ca să nu fie nici un [b] conflict printre ei.

16 Și acum, Alma era preotul lor cel [a] mare, el fiind întemeie- torul bisericii lor.

17 Și s-a întâmplat că nimeni nu a căpătat [a] autoritate să pre- dice sau să-i învețe, decât dacă era de la Dumnezeu. De aceea, el a uns pe toți preoții și pe toți învățătorii lor; și nimeni nu a fost uns decât dacă era un om drep
t.

18 De aceea, ei au vegheat asu- pra poporului lor și l-au

21 Cu toate acestea, Domnul găsește potrivit să [a] pedepsească pe poporul Său; da, El a pus la încercare [b] răbdarea și credința lor.

22 Cu toate acestea — oricine își pune [a] nădejdea în El, acela va fi [b] înălțat în ziua din urmă. Da, și astfel a fost cu poporul acesta.

23 Căci iată, vă voi arăta vouă că au fost aduși în sclavie și nimeni nu putea să-i elibereze, decât Domnul Dumnezeul lor, da, chiar Dumnezeul lui Avraam Isaac și Iacov.

24 Și s-a întâmplat că El i-a eliberat și și-a manifestat către e puterea Lui măreață; și mare a fost bucuria lor.

25 Căci iată, s-a întâmplat că în timp ce ei erau în țara Helamu- lui, da, în orașu Helamului, în timp ce cultivau pământul țării de jur-împrejur, iată, o oștire a lamaniților era la granițele țării.

26 Acum, s-a întâmplat că fra ții lui Alma au fugit de pe câmpu- rile lor și s-au adunat laolaltă în orașu Helamului; și ei erau foarte înfricoșați din

13 *a* Gal. 5:1.
b gs Liber, libertate.
c Mosia 29:13.
14 *a* Mosia 18:18–22.
15 *a* gs Dragoste.
16 *a* Mosia 26:7.
17 *a* gs Autoritate; Preoție.
18 *a* 1 Tim. 4:6.
21 *a* Hel. 12:3; gs (a) Mustra, mustrare.
b gs Răbdare.
22 *a* gs (a) Se încrede.

pe ei și pe nevestele lor și pe copiii lor.

29 Și s-a întâmplat că Domnul a înmuiat inimile lamaniților. Iar Alma și frații săi s-au dus și s-au predat singuri în mâinile lor; iar lamaniții au pus stăpâ- nire pe țara Helamului.

30 Acum, oștirile lamaniților care se duseseră după oamenii regelui Limhi se rătăciseră în pustiu timp de multe zile.

31 Și iată, ei i-au găsit pe preoții aceia ai regelui Noe într-un loc pe care ei îl numeau Amulon; iar ei au început să stăpânească țara Amulonului și au început să cultive pământul.

32 Acum, numele conducăto- rului acestor preoți era Amulon.

33 Și s-a întâmplat că Amulon a pledat în fața lamaniților; și, de asemenea, a trimis pe ne- [a] vestele lor, care erau fiicele lamaniților, ca să pledeze în fața fraților lor pentru ca aceștia să nu-i nimicească pe bărbații lor.

34 Și lamaniților le-a fost [a] milă de Amulon și de frații lui și nu i-au nimicit datorită neves- telor lor.

35 Și Amulon și frații lui

37 Dar după ce Alma le-a arătat drumul care ducea la țara lui Nefi, lamaniți n-au vrut să-și păstreze făgăduiala; ci au pus [a] gărzi de jur-împrejurul țării Helamului, peste Alma și frații lui.

38 Iar cei rămași dintre ei s-au dus în țara lui Nefi și o parte dintre ei s-au întors în țara Helamului și, de asemenea, au adus cu ei nevestele și copiii găr- zilor care fuseseră lăsate în țară.

39 Iar regele lamaniților i-a dat voie lui Amulon să fie rege și conducător peste poporul său, care era în țara Helamului; cu toate acestea, el trebuia să nu aibă nici o putere să facă ceva împotriva voinței regelui lamaniților.

CAPITOLUL 24

Amulon îl persecută pe Alma și pe poporul lui — E sunt condamnați la moarte dacă se roagă — Domnul face ca poverile lor să pară ușoare — El îi salvează din sclavie și ei se întorc la Zarahemla. Circa 145 – 120 î.H.

Și s-a întâmplat că Amulon a dobândit

33 *a* Mosia 20:3–5.
34 *a* gs Compasiune (compătimire).
37 *a* Mosia 24:8–15

aceea, regele lamaniților a numit regi peste toate aceste țări.

3 Și acum, numele regelui lamaniților era Laman, el fiind numit după numele tatălui său; și de aceea, el era numit regele Laman. Și el era rege peste un popor numeros.

4 Și el a numit învățători dintre frații lui Amulon, în fiecare ținut care era stăpânit de po- porul său; și astfel, limba lui Nefi a început să fie învățată de către tot poporul lamaniților.

5 Și erau oameni prietenoși unul cu altul; cu toate acestea, ei nu-L cunoșteau pe Dumne- zeu; și nici frații lui Amulon nu i-au învățat nimic despre Domnul Dumnezeul lor, nici de- spre legea lui Moise; nici nu i-au învățat cuvintele lui Abinadi.

6 Dar i-au învățat că trebuia să păstreze cronica lor și că puteau să scrie unul altuia.

7 Și astfel lamaniții au început să se îmbogățească și au început să facă comerț unul cu altul și au devenit importanți și au început să fie un popor dibaci și înțelept, cu înțelepciune lumească, dibaci în tot felul de

credea în cuvintele lui Abinadi și care fusese alungat din pre- zența regelui; și de aceea, el era mânios pe el; căci el era supus regelui Laman și totuși avea autoritate asupra lor și-i punea la [b]muncă și punea supraveghe- tori asupra lor.

10 Și s-a întâmplat că suferin- țele lor erau așa de mari, încât ei au început să-L implore cu putere pe Dumnezeu.

11 Iar Amulon le-a poruncit să-și oprească strigătele; și a pus gărzi peste ei ca să-i păzească, pentru ca oricine care va fi găsit rugându-se la Dumnezeu să fie omorât.

12 Iar Alma și oamenii săi nu și-au ridicat glasurile către Domnul Dumnezeul lor, dar și-au [a]descărcat inimile către El; iar El a cunoscut gândurile inimilor lor.

13 Și s-a întâmplat că glasul Domnului a venit către ei în suferințele lor zicând: Ridi- cați-vă capul și fiți mângâiați, căci Eu cunosc legământul pe care voi l-ați făcut cu Mine; și Eu voi face un legământ cu poporul Meu și îl voi elibera pe el din sclavie.

14 Și Eu, de asemenea voi ușura poverile care sunt puse pe umerii voștri pentru ca nici

24 8 *a* D&L 121:39. 9 *a* Mosia 17:1–4; *b* Mosia 21:3–6. 14 *a* gs Martor.

vizitez poporul Meu în [b]sufe- rințele lui.

15 Și acum, s-a întâmplat că poverile care erau puse asupra lui Alma și a fraților lui s-au făcut ușoare; da, Domnul i-a [a] întărit pe ei pentru ca să-și poată purta [b]poverile cu ușurin- ță, iar ei s-au supus cu bucurie și cu [c]răbdare voinței Domnului.

16 Și s-a întâmplat că atât de mare era credința lor și răbdarea lor, încât glasul Domnului a venit iarăși către ei, zicând: Fiți mângâiați, căci mâine Eu vă voi elibera din sclavie.

17 Și El a spus către Alma: Tu vei merge înaintea poporului acesta, iar Eu voi merge cu tine și voi elibera acest popor din [a]sclavie.

18 Acum s-a întâmplat că Alma și poporul său și-au adunat într-o noapte turmele laolaltă, precum și grânele; da, chiar toată noaptea și-au adunat ei turmele laolaltă.

19 Și dimineața, Domnul a făcut ca un somn [a]greu să vină peste lamaniți, da, și toți supra- veghetorii lor erau într-un somn adânc.

20 Iar Alma și poporul său au plecat în pustiu; și, după ce ei au călătorit toată ziua, ei și-au pus corturile într-o vale; și au poverile și i-a eliberat din scla- vie; căci ei au fost în sclavie și nimeni nu putea să-i salveze decât Domnul Dumnezeul lor.

22 Și i-au dat mulțumiri lui Dumnezeu, da, toți bărbații și toate femeile lor și toți copiii lor care puteau vorbi și-au ridicat glasurile, lăudându-L pe Dumnezeul lor.

23 Și acum, Domnul a spus către Alma: Grăbește- te și pleacă, tu și poporul tău, din această țară, căc lamaniții s-au trezit și vă urmăresc; de aceea, plecați din această țară, iar Eu î voi opri pe lamaniți în valea aceas- ta pentru ca ei să nu se ducă mai departe să urmărească acest popor.

24 Și s-a întâmplat că ei au plecat din vale și au pornit în călătorie în pustiu.

25 Și după ce au fost în pustiu douăsprezece zile ei au ajuns în țara lui Zarahemla; iar regele Mosia i-a primit cu bucurie.

CAPITOLUL 25

Urmașii lui Mulec din Zarahemla devin nefiți – Ei învață de la po- poarele lui Alma și Zenif — Alma ș

14 *b* gs Adversitate.
15 *a* Mat. 11:28–30.
b Alma 31:38; *c* D&L 54:10.
19 *a* 1 Sam. 26:12.
21 *a* gs Recunoscător.

mulți dintre descendenții lui Nefi cum era [a]poporul lui Zara- hemla, care era un urmaș al lui [b]Mulec, și cei care au venit cu el în pustiu.

3 Iar poporul lui Nefi și po- porul lui Zarahemla nu erau la fel de numeroși ca lamaniții; da, nu erau nici jumătate cât ei.

4 Și acum, tot poporul lui Nefi era adunat laolaltă și, de aseme- nea, tot poporul lui Zarahemla; și ei erau adunați în două cete.

5 Și s-a întâmplat că Mosia a citit și a făcut ca să fie citite cronicile lui Zenif către poporul său; da, el a citit cronicile po- porului lui Zenif din timpul când ei au părăsit țara lui Zara- hemla până când s-au întors.

6 Și el, de asemenea, a citit relatarea lui Alma și a fraților lui și toate suferințele lor, din timpul când ei au părăsit țara lui Zarahemla până când s-au reîntors.

7 Și acum, când Mosia a termi- nat de citit cronicile, oamenii lui care trăiau în țară au fost cuprinși de mirare și uimire.

8 Căci ei nu știau ce să creadă; căci atunci când ei i-au văzut pe cei care Dumnezeu și la puterea Lui în a-i elibera pe Alma și pe frații lui din mâinile lamaniților și din sclavie ei și-au ridicat glasurile și i-au dat mulțumiri lu Dumnezeu.

11 Și iarăși, atunci când s au gândit la lamaniți care erau frații lor, la starea lor păcătoasă ș murdară, s-au umplut de [a] durere și de teamă pentru bunăstarea [b]sufletelor lor.

12 Și s-a întâmplat că ce care erau fiii lui Amulon și ai fraților lui, care luaseră de neveste pe fiicele lamaniților, erau ne mulțumiți de purtarea taților lor și nu voiau să mai fie numiți după numele taților lor, de aceea ei și-au luat numele lui Nefi pentru ca să poată fi numiți copiii lui Nefi și să fie numărați printre cei care se numeau nefiți.

13 Și acum, toți oamenii lui Zarahemla erau [a]numiți nefiți și aceasta pentru că împărăția nu fusese dată nimănui, decât celor care erau urmașii lui Nefi.

14 Și acum, s-a întâmplat că atunci când Mosia a terminat de vorbit și de citit către popor, el a dorit ca și Alma să vor

25 2 *a* Omni 1:13–19.
b Hel
8 *a* Mosia 22:11–13.
11 *a* Mosia 28:3–4; Alma
b gs Suflet—Valoarea sufletelor.

din sclavie, ca ei să-și aducă aminte că Domnul a fost Cel care i-a eliberat pe ei.

17 Și s-a întâmplat că după ce Alma a învățat poporul multe lucruri și a terminat de cuvântat către ei, regele Limhi a dorit să fie botezat; și toți oamenii lui au dorit, de asemenea, ca și ei să fie botezați.

18 De aceea, Alma s-a dus în apă și i-a [a]botezat; i-a botezat în același fel cum i-a botezat pe frații săi în [b]apa Mormonu- lui; da, și cei pe care i-a botezat au aparținut de Biserica lui Dumnezeu; și aceasta datorită credinței lor în cuvintele lui Alma.

19 Și s-a întâmplat că regele Mosia l-a împuternicit pe Alma să întemeieze biserici peste tot în țara lui Zarahemla; și i-a dat lui [a]puterea să rânduiască preoți și învățători în fiecare biserică.

20 Acum, lucrul acesta a fost făcut pentru că erau atât de mulți oameni, încât ei nu puteau fi guvernați de un singur învă- ță tor; și nici nu puteau să audă cuvântul lui Dumnezeu într-o Biserica lui Dumnezeu; căci în toate bisericile nu se predica nimic altceva decât pocăință și credință în Dumnezeu.

23 Și acum, erau șapte biserici în țara lui Zarahemla. Și s-a în- tâmplat că aceia care voiau să ia asupra lor [a]numele lui Hristos sau al lui Dumnezeu s-au unit cu bisericile lui Dumnezeu;

24 Și ei s-au numit [a]poporul lui Dumnezeu. Iar Domnul și-a revărsat Spiritul Său asupra lor, iar ei au fost binecuvântați și au prosperat în țară.

CAPITOLUL 26

Mulți membri ai Bisericii sunt conduși în păcat de către necredin- cioși — Lu Alma i se făgăduiește viață veșnică — Cei care se pocăiesc și se botează câștigă iertare — Mem- brii păcătoși ai Bisericii care se pocăiesc și se spovedesc lui Alma ș Domnului vor fi iertați altfel, ei nu vor face parte dintre oamenii Bisericii Circa 120 – 100 î.H.

Acum, s-a întâmplat că erau mulți din generația care se ridi- ca, și care nu puteau înțelege cuvintele

18 *a* Mosia 21:35.
b Mosia 18:8–17.
19 *a* gs Preoție.
22 *a* Mosia 18:17.
23 *a* gs Isus Hristos—A Hristos asupra noastră.

ței lor, ei nu puteau [a]înțelege cuvântul lui Dumnezeu; iar inimile lor erau împietrite.

4 Și ei nu voiau să fie botezați; și nici nu voiau să se unească cu Biserica. Și ei erau un popor separat în ceea ce privește credința lor; și au rămas așa pentru totdeauna, chiar în starea lor [a]carnală și păcătoasă; căci ei nu voiau să-L cheme pe Domnul Dumnezeul lor.

5 Și acum, în domnia lui Mosia, ei nu erau nici cât jumătate din poporul lui Dumnezeu; dar din cauza [a]neînțelegerilor dintre frați, ei au devenit mai numeroși.

6 Căci s-a întâmplat că ei, cu vorbele lor lingușitoare, au înșelat pe mulți dintre cei care erau în Biserică și i-au făcut pe aceștia să facă multe păcate; de aceea, a fost potrivit ca cei care au făcut păcate, care erau în Biserică, să fie [a]pedepsiți de către Biserică.

7 Și s-a întâmplat că ei au fost aduși în fața preoților și dați pe mâna preoților de către învățători; iar preoții i-au adus în fața lui Alma, care era [a]marele

10 Acum, asemenea lucruri nu se mai întâmplaseră înainte în Biserică; de aceea, Alma a fost tulburat în spiritul său și a făcut ca ei să fie aduși în fața regelui.

11 Și el a spus către rege: Iată, aici sunt mulți pe care noi i-am adus în fața ta, care sunt acuzați de către frații lor; da, și ei au fost găsiți făcând tot felul de nedreptăți. Și ei nu se pocăiesc de păcatele lor; de aceea, noi i-am adus în fața ta pentru ca tu să-i judeci după crimele lor.

12 Dar regele Mosia a spus către Alma: Iată, eu nu-i judec; de aceea, eu îi [a]dau pe mâna ta ca să fie judecați.

13 Și acum, spiritul lui Alma iarăși a fost tulburat; și el s-a dus și L-a întrebat pe Domnul, ce trebuia să facă în această problemă, căci se temea să nu facă rău în fața lui Dumnezeu.

14 Și s-a întâmplat că după ce și-a revărsat întregul suflet lui Dumnezeu, glasul Domnului a venit către el, zicând:

15 Binecuvântat ești tu, Alma, și binecuvântați sunt cei care au fost botezați în [a]apele Mormonului. Tu ești

26 3 *a* gs Înțelegere.
4 *a* gs Omul firesc.
6 *a* Alma 5:57–58; 6:3. gs (a) Avertiza, avertizare.
12 *a* D&L 42:78–93.
15 *a* Mosia 18:30

pentru că ai întemeiat o [a]biserică în acest popor; iar el va fi întemeiat și va fi poporul Meu.

18 Da, binecuvântat este acest popor care vrea să poarte [a]numele Meu; căci în numele Meu vor fi ei chemați; și ei sunt ai Mei.

19 Și pentru că tu M-ai întrebat pe Mine în legătură cu păcătoșii, tu ești binecuvântat.

20 Tu ești slujitorul Meu; iar Eu fac un legământ cu tine ca tu să ai viață [a]veșnică; și tu Mă vei sluji pe Mine și vei merge înain- te în numele Meu și vei aduna laolaltă oile Mele.

21 Iar acela care va auzi glasul Meu va fi [a]oaia Mea; și pe el îl veți primi voi în biserică și pe el Eu, de asemenea, îl voi primi.

22 Căci iată, aceasta este Bise- rica Mea; oricine este [a]botezat, va fi botezat pentru pocăință. Și cel pe care tu îl primești va crede în numele Meu; și pe el sunt ei chemați; și dacă ei Mă [a]cunosc pe Mine, ei vor merge înainte și vor avea un loc pentru veșnicie la dreapta Mea.

25 Și se va întâmpla că atunci când cea de a [a]doua trâmbiță va suna, atunci cei care nu m-au [b]cunoscut pe Mine niciodată vor merge înainte și vor sta în fața Mea.

26 Și atunci vor ști ei că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor, că Eu sunt Mântuitorul lor; dar ei nu vor fi mântuiți.

27 Și apoi Eu le voi mărturisi că Eu niciodată nu i-am [a]cunos- cut; și ei se vor [b]duce într-un foc [c]nepieritor, pregătit pentru diavol și îngeri lui.

28 De aceea, îți spun Eu ție că acela care nu va [a]auz glasul Meu, pe acela vo nu trebuie să-l primiți în Biserica Mea, căci pe e nu-l voi primi Eu în ultima zi.

29 De aceea, îți spun Eu ție, Du-te; și oricine greșește împo- triva Mea să-l [a] judeci [b] după

17 *a* Mosia 25:19–24.
18 *a* Mosia 1:11; 5:8.
gs Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
20 *a* gs (cei) Aleși; Alegere; Viață veșnică.
21 *a* gs Păstorul cel bun.
b gs (a) Ierta; Iertarea păcatelor.
23 *a* gs Mântuitor.
b gs (a) Crea, creație.
24 *a* Ioan 17:3.
25 *a* D&L 88:99, 109.
b D&L 76:81–86.
27 *a* Mat. 7:21–23.
b Luca
29 *a* gs (a) Judeca, judecată.
b gs Răspunzător, (a fi) răspunzător.
c 3 Ne. 1:25.
gs Mărturisire, (a) mărturisi.
d gs Pocăință, (a) se

se [b]pocăiește poporul Meu, tot așa îi voi ierta Eu greșelile față de Mine.

31 Și voi, de asemenea, veți [a]ierta unul altuia greșelile voas- tre; căci adevărat îți spun Eu ție, cel care nu iartă greșelile vecinului său, atunci când acesta spune că se pocăiește, acela s-a condamnat pe sine.

32 Acum îți spun Eu ție: Du-te; și cel care nu se pocăiește de păcatele sale, acela nu va fi numărat printre oamenii Mei; și așa va fi de-acum încolo.

33 Și s-a întâmplat că atunci când Alma a auzit aceste cuvin- te, le-a scris pentru ca să le poată avea și ca să poată să judece poporul acelei biserici după poruncile lui Dumnezeu.

34 Și s-a întâmplat că Alma s-a dus și i-a judecat pe aceia care fuseseră duși în nedreptate, după cuvântul Domnului.

35 Și aceia care s-au pocăit de păcatele lor și le-au [a]mărturisit, pe aceia el i-a numărat printre oamenii Bisericii;

36 Și cei care nu voiau să-și spovedească păcatele și să se pocăiască de grijă în fața lui Dumnezeu, pri- mindu-i pe mulți și botezându-i pe mulți.

38 Și acum, toate aceste lucruri le-au făcut Alma ș ajutoarele sale care conduceau Biserica, mergând cu toată sârguința, în- vățând cuvântul lui Dumnezeu în toate lucrurile, răbdând tot felul de suferințe, fiind perse- cutați de către toț cei care nu făceau parte din Biserica lui Dumnezeu.

39 Și ei i-au mustrat pe frații lor; și ei, de asemenea, erau [a]mustrați fiecare dintre e de către cuvântul lu Dumnezeu, după păcatele sale sau după păcatele pe care le-au făptuit, lor poruncindu-li-se de către Dumnezeu să se [b]roage fără în- cetare și să dea [c]mulțumiri în toate cele.

CAPITOLUL 27

Mosia interzice persecuțiil și im- pune egalitatea – Alma cel Tânăr și cei patru fii ai lui Mosia caută să distrugă Biserica — Un înger apare și le poruncește să înceteze

30 *b* Ezec. 33:11, 15–16; Fapte 3:19–20; Mosia 29:19–20.

31 *a* 3 Ne.

35 *a* gs Mărturisire, (a) mărturisi.

36 *a* Ex. 32:33; Alma

39 *a* gs (a) Avertiza, avertizare.
b 2 Ne. 32:8–9.
c gs Recunoscător,

de către necredincioși au deve- nit așa de mari, încât Biserica a început să cârtească și să se plângă conducătorilor lor de- spre aceasta; și ei s-au plâns lui Alma. Și Alma a adus cazul în fața regelui Mosia. Iar Mosia s-a sfătuit cu preoții lui.

2 Și s-a întâmplat că regele Mosia a dat de veste peste tot în țară, cum că nici un necredincios nu trebuie să [a]persecute pe nici unul dintre aceia care țineau de Biserica lui Dumnezeu.

3 Și a fost dat un ordin strict prin toate bisericile ca să nu fie nici o persecuție printre ele, ca să fie [a] egalitate între toți oamenii;

4 Ca să nu lase nici o mândrie sau îngâmfare să tulbure [a]pacea lor; ca fiecare om să [b]respecte pe vecinul său ca pe el însuși, lucrând cu mâinile lor proprii pentru întreținerea lor.

5 Da, și toți preoții și învățăto- rii lor trebuia, de asemenea, să [a]lucreze cu propriile lor mâini pentru întreținerea lor, în toate cazurile în afară de boală sau de multă nevoie; și făcând aceste lucruri, ei s-au bucurat din plin de orașe și sate în toate colțurile țării.

7 Iar Domnul i-a vizitat și a făcut ca ei să prospere, iar ei au devenit un popor mare și bogat.

8 Acum, fiii lui Mosia se nu- mărau printre necredincioși; și, de asemenea, unul dintre [a]fiii lui Alma se număra printre aceștia, e chemându-se Alma, după tatăl lui; cu toate acestea, a devenit un om foarte rău și [b]idolatru. Și era un om vorbăreț și vorbise multe cuvinte linguși- toare către oameni; de aceea, a condus pe mulți să facă ne- dreptăți la fel ca și el.

9 Și el a devenit o mare piedică pentru prosperitatea Bisericii lui Dumnezeu; [a]furând inimile oamenilor; provocând multă discordie printre oameni; dând o șansă dușmanului lui Dum- nezeu să-și folosească puterea asupra lor.

10 Și acum s-a întâmplat că în timp ce era pe cale să distrugă Biserica lu Dumnezeu, căci el s-a întovărășit în secret cu fii lui Mosia căutând să distrugă Biserica și să

27 2 *a* gs (a) Persecuta, persecuție.
3 *a* Mosia 23:7; 29:32.
5 *a* Mosia 18:24, 26.
b gs Har.
8 *a* gs Alma, fiul lui Alma
9 *a* 2 Sam. 15:1–6.
11 *a* gs Răzvrătire.
b gs Ingeri

cu un glas de tunet care a făcut ca pământul pe care ei stăteau să se cutremure;

12 Și mirarea lor a fost așa de mare, încât au căzut la pământ și nu au înțeles cuvintele pe care le-a vorbit către ei.

13 Cu toate acestea, el a strigat iarăși, zicând: Alma, ridică-te și ieși în față, căci de ce persecuți tu Biserica lui Dumnezeu? Căci Domnul a spus: [a]Aceasta este Biserica Mea și Eu o voi întemeia; și nimic nu o va răsturna, în afară de păcătoșenia poporului Meu.

14 Și iarăși, îngerul a spus: Iată, Domnul a auzit rugăciunile poporului Său, precum și [a]rugăciunile slujitorului Său, Alma, care este tatăl tău; căci el s-a rugat cu multă credință în legătură cu tine pentru ca tu să poți fi adus la cunoașterea adevărului; de aceea, în scopul acesta am venit eu, ca să te conving de puterea și autoritatea lui Dumnezeu, pentru ca [b]rugăciunile slujitorilor Lui să fie satisfăcute după credința lor.

15 Și acum, iată, poți tu să te îndoiești de puterea lui Dumnezeu? Căci iată, nu cutremură glasul meu pământul? Și poți tu să nu

16 acum îți spun ție, Alma, du-te pe drumul tău și nu mai căuta să distrugi Biserica pentru ca rugăciunile lor să poată primi răspuns, iar aceasta chiar dacă tu însuți alegi să fii alungat.

17 Și acum s-a întâmplat că acestea au fost ultimele cuvinte pe care îngerul le-a vorbit către Alma și a plecat.

18 Și acum, Alma și cei care erau cu el au căzut iarăși la pământ, căci mare a fost mirarea lor; căci cu ochii lor l-au văzut pe îngerul Domnului; iar glasul lui era ca tunetul care a cutremurat pământul; și au știut că nimic altceva nu era, în afară de puterea lui Dumnezeu, care putea să cutremure pământul și să-l facă să tremure ca și cum s-ar fi crăpat.

19 Și acum, mirarea lui Alma a fost așa de mare, încât a amuțit și n-a mai putut să-și deschidă gura; da, și a devenit atât de neputincios încât n-a mai putut să-și miște mâinile; de aceea, a fost luat de către cei care erau cu el și a fost dus fără nici o putere, chiar până când a fost așezat în fața tatălui său.

20 Și ei i-au repetat tatălui lui tot ceea ce i se întâmplase, iar tatăl său

13 *a* gs Isus Hristos—

14 *a* Alma 10:22.
b Morm. 9:36–37.

16 *a* Mosia 23:1–4.

adune laolaltă; și ei au început să postească și să se roage Domnului Dumnezeului lor ca să-i deschidă gura lui Alma pentru ca el să poată vorbi și, de asemenea, ca picioarele și mâinile lui să-și capete putere — pentru ca ochii poporului să se deschidă ca să vadă și să cunoască bunătatea și slava lui Dumnezeu.

23 Și s-a întâmplat că după ce au postit și s-au rugat timp de două zile și două nopți, mâinile și picioarele lui Alma și-au căpătat puterea, iar el s-a ridicat și a început să le vorbească, cerându-le să se liniștească.

24 Căci, a spus el, m-am pocăit de păcatele mele și am fost [a]mântuit de către Domnul; iată, eu sunt născut în Spirit.

25 Iar Domnul mi-a spus: Nu te minuna că toată omenirea, da, bărbați și femei, toate națiunile, neamurile, limbile și popoarele trebuie să se [a]nască din nou; da, să se nască din Dumnezeu, să se [b]schimbe din starea lor [c]carnală și decăzută la o stare de dreptate, fiind atunci ei vor trebui să fie alungați; și știu aceasta pentru că eu era cât pe ce să fiu alungat.

28 Cu toate acestea, după ce m-am rătăcit în multă suferință, pocăindu-mă aproape până la moarte, Domnul în mila Sa a găsit de cuviință să mă smulgă din arderea [a]nepieritoare, iar acum sunt născut de Dumnezeu.

29 Sufletul meu a fost mântuit de fierea amărăciunii și de legăturile nedreptății. Am fost în cel mai întunecat hău; dar acum eu văd lumina cea minunată a lui Dumnezeu. Sufletul meu a fost [a]chinuit de o tortură veșnică; dar eu sunt smuls, iar sufletul meu nu mai este în durere.

30 Eu L-am respins pe Mântuitorul meu și am renegat ceea ce fusese spus de către strămoșii noștri; dar acum, pentru că ei prevăd că El va veni și că El își va aduce aminte de fiecare făptură a creației Sale, El se va manifesta în fața tuturor.

31 Da, [a]fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi în fața Lui. Da, chiar în ultima zi, atunci când toți oa-

24 *a* 2 Ne. 2:6–7. gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
25 *a* Rom. 6:3–11; Mosia 5:7; Alma 5:14; 36:23–24; 3 Ne. 9:20; 27:19–20; Moroni 8:25. gs Botez. *b* Mosia 3:19; 16:3. *c* gs Carnal.
26 *a* Ioan 3:5. gs Născut din Dumnezeu.
31 *a* Filip. 2:9–11; Mosia 16:1–2; D&L 88:104. *b* gs Isus Hristos—Judecător

mici sub privirea ochiului Lui [d]atotcercetător.

32 Și acum, s-a întâmplat că Alma a început de aici încolo să învețe poporul, iar cei care au fost împreună cu Alma atunci când îngerul a apărut înaintea lor au început să călătorească peste tot în țară, făcând cunos- cute întregului popor lucrurile pe care le auziseră și le văzuseră și predicând cuvântul lui Dum- nezeu în mare suferință, fiind mult persecutați de către cei care erau necredincioși și fiind loviți de mulți dintre aceștia.

33 Dar cu toate acestea, ei au adus multă consolare Bisericii, confirmând credința lor și în- demnându-i la suferințe lungi și muncă multă ca să țină poruncile lui Dumnezeu.

34 Și patru dintre ei erau [a]fiii lui Mosia; iar numele lor erau Amon, Aaron, Omner și Himni; acestea erau numele fiilor lui Mosia.

35 Și ei au călătorit în toată țara lui Zarahemla și printre toate popoarele care erau sub domnia regelui Mosia, străduindu-se să aducă pe toți la cunoașterea adevărului, da, la cunoașterea Mântuitorului lor.

37 Și cât de binecuvântați sunt ei! Căci ei au [a]propovăduit pace; ei au făcut cunoscute vești [b] bune despre lucruri bune; și ei au declarat către popor că Domnul domnește.

CAPITOLUL 28

Fiii lui Mosia se duc să predice lamaniților — Cu ajutorul celor două pietre văzătoare, Mosia traduce plăcile iarediților. Circa 92 î.H.

Acum, s-a întâmplat că după ce [a] fiii lui Mosia au făcut toate aceste lucruri, ei au luat un număr mic dintre ei și s-au în- tors la tatăl lor, regele și l-au rugat ca acesta să le dea voie ca ei, împreună cu cei pe care i-au ales, să se ducă în [b]țara lui Nefi, ca să poată să predice lucrurile pe care le-au auzit și să împartă cuvântul lui Dumnezeu printre frații lor, lamaniți —

2 Pentru ca ei să poată să-i aducă pe aceștia la cunoașterea Domnului

31 *d* gs Dumnezeu.
34 *a* gs Amon, fiul lui Mosia.
Mosia 15:14–17.
gs (a) Predica.
b gs
b Omni 1:12–13; Mosia 9:1.
2 *a* Iacov 7:24.

te în toată țara pe care Domnul Dumnezeu le-o dăduse lor.

3 Acum, ei doreau ca Salvarea să fie vestită fiecărei ființe, căci nu [a]suportau să piară nici un [b]suflet omenesc; da, până chiar și gândul că vreun suflet ar îndura chinul [c]fără de sfârșit îi făcea pe ei să se zguduie și să tremure.

4 Și astfel a lucrat Spiritul Domnului asupra lor, căci ei erau cei mai [a]răi dintre păcătoși. Și Domnul, în [b]bunătatea Sa fă- ră margini, a crezut de cuviință să-i păstreze; cu toate acestea, ei au suferit mult chin sufletesc din cauza nedreptăților lor, suferind mult și temându-se că vor fi alungați pentru totdeauna.

5 Și s-a întâmplat că ei au pledat în fața tatălui lor timp de multe zile ca să se ducă în țara lui Nefi.

6 Și regele Mosia a mers și L-a întrebat pe Domnul dacă să-i lase pe fiii săi să se ducă printre lamaniți ca să predice cuvântul.

a întâmplărilor lor în cele ce urmează.

10 Acum, regele Mosia nu avea pe nimeni căruia să-i dea pe mână împărăția, căci nu era nici un fiu de-al lui care putea să ia împărăția în primire.

11 De aceea, a luat cronicile care erau gravate pe [a]plăcile de aramă, precum și plăcile lui Nefi și toate lucrurile pe care el le ținuse și le păstrase după poruncile lui Dumnezeu, după ce le tălmăcise și pusese să fie scrise cronicile care erau făcute pe [b]plăcile de aur ce fuseseră găsite de poporul lui Limhi, care i-au fost date acestuia de mâna lui Limhi;

12 Și a făcut aceasta din cauza îngrijorării mari a poporului său; căci ei erau dornici peste măsură să cunoască despre po- porul acela care fusese distrus.

13 Și acum, el le-a tălmăcit cu ajutorul celor două [a]pietre care erau montate în cele două mar- gini ale unui arc.

14 Acum, aceste lucruri erau pregătite de la început și erau

3 *a* Alma 13:27; 3 Ne. 17:14; Moise 7:41
D&L 19:10–12.
4 *a* Mosia 27:10.
b gs Milostiv, milostenie, milă
b Alma 17–26.
11 *a* gs Plăcile de aramă.
b gs Plăci de aur.
13 *a* gs Urim și

se numește [a]văzător, după obi- ceiul timpurilor din vechime.

17 Acum, după ce Mosia a ter- minat de tălmăcit aceste cronici, iată, ele au făcut o relatare a po- porului care fusese [a]distrus, din timpul când ei au fost distruși la clădirea [b]marelui turn, în tim- pul când Domnul a [c]încurcat limbile popoarelor și ei au fost împrăștiați pe suprafața între- gului pământ, da, chiar din acel timp și înapoi, până la facerea lui Adam.

18 Acum, această relatare a făcut ca poporul lui Mosia să jeluiască foarte mult, da, ei erau plini de durere; cu toate acestea, ea le-a dat lor multe cunoștințe, de care ei s-au bucurat.

19 Iar această relatare va fi scrisă de aici încolo; căci iată, este potrivit ca tot poporul să cunoască lucrurile care sunt scrise în această relatare.

20 Și acum, așa după cum v-am spus vouă că, după ce regele Mosia făcuse aceste lu- cruri, el a luat plăcile de [a]ara- mă, precum și toate lucrurile pe care le ținuse și le-a dat lui Alma, care era fiul lui Alma; da, toate

CAPITOLUL 29

Mosia propune ca judecătorii să fie aleși în locul regelui — Regii nedrepți conduc popoarele lor în păcat — Alma cel Tânăr este ales șef prin glasul poporului — El este, de asemenea, marele preot în Bise- rică — Alma cel Vârstnic și Mosia mor. Circa 92 – 91 î.H.

A cum , când Mosia a făcut aceasta, el a trimis solii în toată țara, la tot poporul, dorind să cunoască voința sa despre cine trebuia să fie regele lor.

2 Și s-a întâmplat că glasul poporului s-a auzit, zicând: Noi dorim ca Aaron, fiul tău, să fie regele și conducătorul nostru.

3 Acum, Aaron s-a dus în țara lui Nefi, de aceea regele nu putea să-i dea lui țara; și nici Aaron nu voia să ia țara asupra sa; și nici ceilalți dintre [a]fiii lui Mosia nu voiau să ia asupra lor împărăția.

4 De aceea, regele Mosia iarăși a trimis soli poporului; da, chiar un mesaj scris a trimis po porului. Și acestea erau

16 *a* Mosia 8:13–18.
gs Văzător
c Gen. 11:6–9.
20 *a* Alma 37:3–10.
b gs Urim și Scripturile vor fi păstrate.
29 3 *a* Mosia 27:34.

aparține de drept a refuzat și nu va lua împărăția asupra lui.

7 Și acum, dacă altul ar fi să fie numit în locul lui, iată, mă tem că aceasta ar isca vrajbe între voi. Și cine știe dacă fiul meu, căruia împărăția îi aparține, nu se va mânia și nu va lua cu el o parte din acest popor, ceea ce ar cauza războaie și vrajbe între voi, ceea ce ar face să fie multă vărsare de sânge și să se strice calea Domnului, da, și s-ar distruge sufletele multor oameni.

8 Acum, vă spun vouă, să fim înțelepți și să judecăm aceste lucruri, căci noi nu avem nici un drept să-l distrugem pe fiul meu, nici nu avem dreptul să distrugem pe altul care ar fi numit în locul lui.

9 Și dacă fiul meu se va întoarce iarăși la mândria sa și la lucrurile sale deșarte, el își va aduce aminte de lucrurile pe care le-a spus și își va cere dreptul său la regat, ceea ce ar cauza ca el și acest popor să facă multe păcate.

10 Și acum, să fim înțelepți și să așteptăm cu bucurie aceste lucruri și să facem ceea ce aduce pace acestui popor.

11 De aceea, voi fi regele acest popor după poruncile lui Dumnezeu.

12 Acum, este mai bine ca un om să fie judecat de Dumnezeu decât de un om, căci judecățile lui Dumnezeu sunt întotdeauna drepte, dar judecățile omului nu sunt întotdeauna drepte.

13 De aceea, dacă ar fi posibil ca voi să aveți oameni [a]drepți ca să fie regii voștri, care vor întemeia legile lui Dumnezeu și vor judeca acest popor după porunc- ile Lui, da dacă voi ați putea avea oameni ca să fie regii voștri, care să facă tot așa cum tatăl meu, [b]Beniamin, a făcut pentru acest popor — vă spun eu vouă, dacă întotdeauna ar fi cazul, atunci ar fi potrivit ca voi să aveți întotdeauna regi care să domnească asupra voastră.

14 Și chiar eu însumi am mun- cit cu toată puterea și priceperea pe care le am avut ca să vă învăț pe voi poruncile lui Dumnezeu și să stabilesc pace peste toată țara pentru ca să nu fie războa- ie, nici conflicte nici furturi, nici jafuri

11 *a* Mosia 29:25–27

13 *a* Mosia 23:8, 13–14

15 *a* Alma 1:32–33.

[a]nedreptate face un [b]rege tică- los ca să se întâmple, da, și ce distrugere mare!

18 Da, aduceți-vă aminte de regele Noe, de [a]păcatul și de lucrurile lui abominabile, pre- cum și de ticăloșia și de lucrurile abominabile ale poporului său. Iată ce distrugere mare a venit peste ei; și, de asemenea, din cauza nedreptăților lor, ei au fost duși în [b]sclavie.

19 Și dacă nu ar fi fost mijlo- cirea Creatorului lor cel Ato- tînțelept, iar aceasta datorită pocăinței lor sincere, ei ar fi trebuit să rămână în sclavie, fără scăpare până acum.

20 Dar iată, El i-a eliberat pen- tru că ei s-au [a]umilit în fața Lui; și pentru că ei L-au [b]implorat cu putere, El i-a eliberat din sclavie; și astfel lucrează Domnul cu pu- terea Sa în toate cazurile printre copiii oamenilor, întinzându-și brațul [c]îndurării Sale către aceia care și-au pus [d]încrederea în El.

21 Și iată, acum vă spun eu vouă, nu puteți să detronați pe un rege

23 Și el face legi și le trimite poporului său, da, legi după felul [a]ticăloșiei sale; și oricine nu se supune legilor lui, pe acela îl distruge; și asupra oricui se răzvrătește împotriva lui va tri- mite oștirile sale cu război, iar dacă poate, atunci îl va distruge; și astfel, un rege nedrept schim- bă în rău căile care sunt drepte.

24 Și acum, iată, vă spun eu vouă, nu este potrivit ca aseme- nea lucruri abominabile să vină asupra voastră.

25 De aceea, alegeți prin glasul poporului judecători care să vă judece după legile care v-au fost date de către strămoșii voștri, care sunt corecte și care le-au fost date lor de către mâna Domnului.

26 Acum, nu este obișnuit ca glasul poporului să dorească ceva care este împotriva a ceea ce este drept; dar este obișnuit ca partea cea mai mică a po- porului să dorească ceea ce nu este drept; de aceea, aceasta tre- buie să aveți voi grijă și s-o faceți lege — să rezolvați problemele voastre după

17 *a* Alma 46:9–10.
b Mosia 23:7–9.
18 *a* Mosia 11:1–Eter 6:22–23.
20 *a* Mosia 21:13–15.
Mosia 26:30.
d gs (a) se Încrede.
22 *a* 1 Regi 12:8–14.
23 *a* gs Răutate, rău.

28 Și acum, dacă aveți judecă- tori și ei nu vă judecă după legile date, atunci puteți cere ca ei să fie judecați de un judecător superior.

29 Dacă înalții voștri judecători nu dau judecăți drepte, atunci voi va trebui să faceți ca un număr mic de judecători de rang mai mic să se adune laolaltă și să-i judece pe înalții judecători după glasul poporului.

30 Și vă poruncesc vouă să faceți aceste lucruri în frica Domnului; și vă poruncesc vouă să faceți aceste lucruri și să nu aveți nici un rege; că dacă acești oameni fac păcate și nedreptăți, atunci ei vor trebui să răspundă cu propriile lor capete.

31 Căci iată, vă spun eu vouă,
păcatele multor oameni au fost cauzate de nedreptățile regilor lor; de aceea, nedreptățile lor se întorc înapoi peste capetele regilor lor.

32 Și acum, eu doresc ca aceas-
tă [a]inegalitate să nu mai existe în această țară, mai ales pentru
acest popor al meu; ci doresc ca această țară să fie o țară a [b]libertății și [c]fiecare om să se
bucure de aceleași

muncile sufletului său pentru poporul său, ca și toate plângeri- le poporului către regele lor; și el le-a explicat lor toate acestea.

34 Și le-a spus că aceste lucruri trebuia să nu se întâmple; dar că povara trebuia să cadă pe toți oamenii pentru ca fiecare om să poarte partea sa.

35 Și, de asemenea, le-a dez- văluit toate dezavantajele de a avea un rege nedrept care să domnească peste ei.

36 Da, toate nedreptățile și lucrurile lui abominabile și toate războaiele și conflictele, vărsări- le de sânge, furturile și jefuirile, curviile și tot felul de nedrep- tăți care nu pot f numărate — spunându-le că aceste lucruri nu trebuie să fie, că acestea erau cu totul opuse poruncilor lu Dumnezeu.

37 Și acum s-a întâmplat că, după ce regele Mosia a trimis aceste lucruri către popor, ei au fost convinși de adevărul cu- vintelor lui.

38 De aceea, au renunța la dorința lor de a avea un rege și au deveni foarte nerăbdători ca fiecare om să aibă o șansă

32 *a* Alma 30:11.
b 2 Ne. 1:7; 10:11. gs Liber, libertate

39 *a* Alma 1:14.
b gs Liber.

40 Și ei s-au întărit în iubirea lor pentru Mosia; da, ei l-au res- pectat mai mult decât pe oricare alt om; căci nu s-au uitat la el ca la un tiran care căuta câștig, da, acel câștig care corupe sufletul; căci el nu a cerut bogății de la ei, nici nu s-a bucurat în vărsări de sânge; ci a stabilit [a]pace în țară și a făcut ca ei să fie eliberați din orice fel de sclavie; de aceea ei l-au respectat, da, foarte mult, peste măsură.

41 Și s-a întâmplat că ei au nu- mit [a]judecători ca să domnească asupra lor sau să-i judece pe ei după lege; și aceasta au făcut-o ei în toată țara.

42 Și s-a întâmplat că Alma a fost numit să fie primul jude- cător-șef, el, de asemenea, fiind și marele preot, tatăl lui dându-i această poziție, precum și sarcina legată de treburile Bisericii.

43 Și acum, s-a întâmplat că Alma a [a]mers pe căile Domnului și a ținut poruncile Lui și a făcut judecăți drepte; și a fost pace neîntreruptă în țară.

44 Și astfel, a început domnia judecătorilor în toată țara lui Zarahemla, printre toți oamenii care se numeau nefiți; iar Alma a fost primul judecător-șef.

45 Și acum s-a întâmplat că tatăl lui a murit, fiind bătrân, de optzeci și doi de ani, după ce a trăit ca să îndeplinească po- runcile lui Dumnezeu.

46 Și s-a întâmplat că Mosia, de asemenea, a murit în al trei- zeci și treilea an al domniei sale, fiind bătrân de [a]șaizeci și trei de ani; făcând în total cinci sute nouă ani de la timpul când Lehi a plecat din Ierusalim.

47 Și astfel s-a terminat domnia regilor asupra poporului lui Nefi; și astfel s-au terminat zilele lui Alma care era întemeietorul bisericii lor.

Cartea lui Alma

FIUL LUI ALMA

Relatarea lui Alma, care era fiul lui Alma, primul

judecător-șef peste poporul lui Nefi și, de asemenea, marele preot în Biserică.

O relatare a domniei judecătorilor și a războaielor și a neînțelegerilor dintre oameni. Și, de asemenea, o relatare a unui război dintre nefiți și lamaniți potrivit cronicii lui Alma, primul judecător-șef.

CAPITOLUL 1

Nehor propovăduiește introduce vicleșugur preoțești și-l ucide pe Ghedeon — Nehor este omorât pentru crimele sal Viele cuvintele proorocu

40 *a* gs Făcător de pace

43 *a* gs (a) Merge, (a)

Dumnezeu.

46 *a* Mosia 6:4

se ræspândesc în popor — Preoflii se întreflin pe ei înøiøi, poporul are grijæ de cei særaci, iar Biserica prosperæ. Circa 91 – 88 î.H.

ACUM, s-a întâmplat cæ în primul an al domniei judecætorilor peste poporul lui Nefi, de acum înainte, regele Mosia a [a]mers pe calea pe care merge toatæ lumea, a purtat un ræzboi bun, a mers cu dreptate înaintea lui Dumnezeu, nu a læsat pe nimeni sæ domneascæ în locul lui; øi, pe lângæ acestea, el a întemeiat [b] legi øi acestea au fost recunoscute de cætre popor; de aceea, ei erau obligafli sæ se supunæ legilor pe care el le fæcuse.

2 Şi s-a întâmplat cæ în primul an al domniei lui Alma în scaunul de judecatæ, un [a]om a fost adus înaintea lui ca sæ fie judecat, un om care era mare de staturæ øi care era cunoscut pentru puterea lui mare.

3 Şi el mersese prin popor predicând ceea ce el [a] în ultima zi øi cæ ei n trebuie sæ se teamæ ø nici sæ tremure, ci cæ e pot sæ-øi înalfle capul øi sæ se bucure; cæci Domnul i- creat pe tofli oamenii øi El de asemenea, i-a mântui pe tofli oamenii; øi l sfârøit, tofli oameni trebuia sæ aibæ viaflæ veønicæ.

5 Şi s-a întâmplat cæ el predi- cat aceste lucrur atât de mult, încât mulfli au crezut în cuvinte- le lui chiar atât de mulfli, încât ei au început sæ întreflinæ øi sæ-i dea bani.

6 Şi el a început sæ fi înælflat în mândria inimi sale øi sæ poarte veømint foarte scumpe, da, øi chia a început sæ întemeieze o [a]bisericæ dupæ felu predicilor sale.

7 Şi s-a întâmplat cæ atunci când el s-a dus c sæ predice acelora car credeau în cuvân- tul lui a întâlnit un om care aparflinea de Biserica lu Dum- nezeu, da, chiar unu dintre în- væflætorii lor; ø el a început a s contrazice cu el într-u mod înverøunat, cum cæ el putea sæ ducæ î rætæcire poporul B sericii; dar omul l- înfruntat, mustrându-l c

[alma]
1 1 *a* Mosia 29:46.
b Iarom 1:5; Alma 4:16; Hel. 4:22.
2 *a* Alma 1:15.
3 *a* Ezec. 13:3.
b gs Antihrist.
c Luca 6:26; 1 Ne.
6 *a* 1 Ne. 14:10.
7 *a* gs Cuvântul lui Dumnezeu.
8 *a* Mosia 20:17; 22:3

l-a înfruntat cu cuvintele lui Dumnezeu, el era mânios pe Ghedeon și și-a scos sabia și a început să-l lovească. Acum, Ghedeon fiind împovărat de mulți ani, de aceea, el nu a fost în stare să reziste la loviturile lui, de aceea, el a fost [a]ucis de sabie.

10 Iar omul care l-a ucis pe el a fost luat de către oamenii din Biserică și a fost adus înaintea lui Alma ca să fie [a]judecat după crimele pe care le-a făptuit.

11 Și s-a întâmplat că el a stat înaintea lui Alma și a pledat pentru el însuși cu mult curaj.

12 Dar Alma i-a spus: Iată, aceasta este prima dată când [a]vicleșugul preoțesc a fost adus acestui popor. Și iată, tu nu ești vinovat numai de vicleșugul preoțesc, dar te-ai și străduit să-l impui cu sabia; și dacă vi- cleșugul preoțesc s-ar impune în acest popor, atunci acesta ar dovedi distrugerea sa totală.

13 Și tu ai vărsat sângele unui om drept, da, un om care a făcut mult bine acestui popor; și dacă noi te-am cruța, atunci sângele lui s-ar întoarce asupra noastră pentru

pe el; și numele lui era [a]Nehor; și l-au dus pe el până în vârful dealului Manti; și acolo el a fost făcut să recunoască sau mai degrabă a recunoscut, între cer și pământ, că ceea ce el a predi- cat poporului era împotriva cu- vântului lui Dumnezeu; și acolo a suferit o [b]moarte rușinoasă.

16 Cu toate acestea, aceasta nu a pus capăt răspândirii vicleșu- gului preoțesc prin țară; căci erau mulți care iubeau lucruri- le lumești, deșarte și ei umblau predicând doctrine neadevăra- te; și au făcut aceasta de dragul [a]bogățiilor și onorurilor.

17 Cu toate acestea, ei nu în- drăzneau să [a]mintă, dacă erau descoperiți, de frica legii, fiindcă mincinoșii erau pedepsiți; de aceea, ei pretindeau că predicau așa cum era credința lor; și acum, legea nu avea nici o putere asupra nici unui om datorită credinței [b]lui.

18 Și ei nu îndrăzneau să [a]fure de frica legii, căci așa ceva era pedepsit, nici nu îndrăzneau să jefuiască, nici să omoare, căci cel care [b]omoară va [c]

9 *a* Alma 6:7.
10 *a* Mosia 29:42.
12 *a* 2 Ne. 26:29. gs Vicleșug preoțesc.
13 *a* gs Răzbunare.
15 *a* Alma 1:2. *b* Deut. 13:1–9.
16 *a* gs Bogății; Deșertăciune, deșert.
b Alma 30:7–12; A. de C. 1:11.
18 *a* gs Fura, furt. *b* gs (a) Omorî. *c* gs Pedeapsă

aceștia cu tot felul de cuvinte și aceasta din cauza umilinței lor; pentru că ei nu erau mândri în ochii lor proprii și pentru că ei își împărtășeau unul altuia cuvântul lui Dumnezeu, fără [a]bani și fără preț.

21 Acum, era o lege foarte strictă printre oamenii Bisericii, ca nici un om aparținând Bisericii să nu se ridice și să [a]persecute pe cei care nu aparțineau bisericii și că nu trebuia să existe nici o persecuție printre ei.

22 Cu toate acestea, erau mulți printre ei care au început să fie mândri și au început să înfrunte aprins pe adversarii lor, chiar și până la bătăi; da, puteau chiar să se lovească unul pe altul cu pumnii.

23 Acum, aceasta era în al doilea an al domniei lui Alma și era motiv de mare suferință pentru Biserică; da, era motiv de mare încercare pentru Biserică.

24 Căci inimile multora erau împietrite, iar numele lor erau [a]șterse pentru ca nimeni din poporul lui [a] răbdare persecuția care s-a abătut din plin asupra lor.

26 Iar când preoții și-au părăsit [a]muncile lor ca să răspândească cuvântul lui Dumnezeu printre oameni, oamenii, de asemenea, și-au părăsit munca lor ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu. Iar când preoții le-au dat lor cuvântul lui Dumnezeu, toți s-au reîntors cu sârguință la munci- le lor; iar preotul nu se prețuia pe el însuș mai presus de cei care-ascultau, căci preotul nu era mai bun decât ce care-l ascultau; și nici învățătorul nu era mai presus decât cei care învățau; și astfel, ei erau egali și făceau toată munca, fiecare om [b]după puterea sa.

27 Și ei au [a]împărțit din avuțiile lor, fiecare om după ceea ce avea, celor [b]săraci și celor nevoiași și celor bolnavi și celor suferinzi; și ei nu purtau vești- minte scumpe, totuși erau îngrijiți și plăcuți.

28 Și în felul acesta au

20 *a* Isa. 55:1–2.
21 *a* gs (a) Persecuta, persecuție.
24 *a* Ex. 32:33; Mosia 26:36; Alma 6:3. gs Excomunicare.
b Alma 46:7. gs Apostazie.
25 *a* gs Răbdare.
26 *a* Mosia 18:24, 26.
27 *a* gs Milostenie.
b Luca 18:22; Mosia 4:26; D&L 42:29–31

precum și abundență de grâne și de aur și de argint și de lucruri prețioase și abundență de [b]mă- tase și de pânzeturi frumos țesute și tot felul de stofe bune țesute acasă.

30 Și astfel, în starea lor de [a]prosperitate, ei nu au alungat pe nimeni care era [b]gol sau flă- mând, însetat sau bolnav, sau care nu primise îngrijire; și nu și-au îndreptat inimile către bo- gății; de aceea, ei erau darnici cu toți, bătrâni și tineri, sclavi sau liberi, bărbați și femei, fie că erau din afara Bisericii sau aparțineau Bisericii, [c]neținând seama de nimic atunci când era vorba de o persoană în nevoie.

31 Și astfel, ei au prosperat și au devenit mult mai bogați decât cei care nu aparțineau Bisericii.

32 Căci cei care nu aparțineau Bisericii se dedau la vrăjitorii și la [a]idolatrie sau [b]lene și la [c]vorbe fără sens și la [d]invidie și la conflicte; purtând veșminte scumpe; [e]crescând în mândrie în propriii lor ochi; persecutau, mințeau, furau, jefuiau

și nu au îndrăznit să facă nici o ticăloșie pe față; de aceea, a fost multă pace printre poporul lui Nefi până în al cincilea an al domniei judecătorilor.

CAPITOLUL 2

Amlici caută să fie rege și este res- pins prin glasu poporului — Cei care- urmează îl fac rege — Amli- cițiii fac război cu nefiții ș sunt învinși — Lamaniții ș amliciții își unesc forțele ș sunt învinși — Alma î ucide pe Amlici. Circa 87 î.H.

Și s-a întâmplat că la începutul celui de al cincilea an al domniei lor, un conflict a început între oameni; căci un anumit om, nu- mit Amlici, el fiind un om foarte viclean da, un om înțelept după înțelepciunea lumească, el fiind de ordinul aceluia care îl ucisese pe [a]Ghedeon cu sabia și care fusese omorât după lege —

2 Acum, acest Amlici prin vi- clenia lui, a tras după el în rătă- cire pe mulți; chiar atât de mulți încât ei au început să fie foarte puternici; și au

29 *b* Alma 4:6.
30 *a* Iacov 2:17–19.
b gs Săraci.
32 *a* gs Idolatrie.
b gs Leneș, lenevie.
c gs (a) Vorbi de rău.
Alma 31:25; Morm. 8:28.
gs Mândrie.

după legea lor, asemenea lucruri trebuie să fie stabilite prin [a]glasul poporului.

4 De aceea, dacă ar fi fost posi- bil ca Amlici să câștige glasul poporului, el fiind un om tică- los, i-ar fi [a]privat pe ei de drep- turile și privilegiile Bisericii; căci intenția lui era să distrugă Biserica lui Dumnezeu.

5 Și s-a întâmplat că oamenii s-au adunat laolaltă pe tot cu- prinsul țării, fiecare om după mintea lui, fie că erau de partea lui Amlici, fie împotriva lui, în cete separate, având multe certuri și [a]conflicte surprinză- toare unul cu altul.

6 Și astfel, ei s-au adunat cu toții laolaltă ca să-și ridice glasurile în legătură cu această problemă; și au fost târâți în fața judecătorilor.

7 Și s-a întâmplat că glasul poporului s-a ridicat împotriva lui Amlici, încât el nu a fost făcut rege peste popor.

8 Acum, aceasta a adus multă bucurie în inimile celor care erau împotriva lui; dar Amlici i-a aținut pe cei care erau de partea sa ca să se înfurie împo- triva celor care nu erau de și a făcut aceasta pentru ca să-i poată subjuga.

11 Acum, poporul lui Amlici era cunoscut după numele lui Amlici, fiind numiți [a]amliciți; iar ceilalți erau numiți [b]nefiți, sau poporul lui Dumnezeu.

12 Și acum, poporul nefiților știa despre intențiile amliciților și, de aceea, s-a pregătit să- înfrunte; da, s-a înarmat cu săbii și cu paloșe, cu arcuri și cu săgeți, cu pietre și cu praștii și cu tot felul de [a]arme de război de toate categoriile.

13 Și astfel, erau pregătiți să-i întâlnească pe amliciți în tim- pul sosirii lor. Și au fost numiți căpitani și căpitani-superiori și căpitani-șefi, după numărul lor.

14 Și s-a întâmplat că Amlici i-a înarmat pe oamenii săi cu tot felul de arme de război de toate categoriile; și el, de aseme- nea, a numit șefi și conducători peste oamenii săi ca să-i conducă pe aceștia împotriva fraților lor.

15 Și s-a întâmplat că amliciții au venit la dealul Amnihu, care era la miazăzi de [a]râul Sidon, care curgea prin [b]țara lui Zara- hemla; s

3 *a* Mosia 29:25–27; Alma 4:16.
4 *a* Alma 10:19; Hel.
11 *a* Alma 3:4.
b Iacov 1:13–14; Mosia
12 *a* Mosia 10:8; Hel. 1:14.
15 *a* Alma 3:3.
b Omni 1:13–15

17 Și au început să-i ucidă pe amliciți pe dealul de la miazăzi de Sidon. Iar amliciții s-au bătut cu nefiții din răsputeri, într-atât de mult, încât mulți dintre nefiți au căzut în fața amliciților.

18 Cu toate acestea, Domnul a întărit brațul nefiților, încât ei i-au măcelărit pe amliciți într-un mare măcel, așa că aceștia au început să fugă din fața lor.

19 Și s-a întâmplat că nefiții i-au urmărit pe amliciți toată ziua aceea și i-au măcelărit cu mult măcel într-atât, încât două- sprezece mii cinci sute treizeci și două de suflete de amliciți au fost [a]ucise; iar dintre nefiți au fost ucise șase mii cinci sute șaizeci și două de suflete.

20 Și s-a întâmplat că, atunci când Alma nu a mai putut să-i urmărească pe amliciți, el a decis ca oamenii săi să-și instaleze corturile în [a] valea lui Ghedeon, valea fiind numită după acel Ghedeon care fusese ucis de mâna lui [b] Nehor cu sabia; și în această vale și-au instalat nefiții corturile lor pen- tru noapte.

21 Iar Alma a trimis [a] spioni în tabăra Amliciților și Manti și Limher; aceștia erau cei care s-au dus împreună cu oa- menii lor ca să pândească tabăra Amliciților.

23 Și s-a întâmplat că în ziua următoare ei s-au întors în ta- băra nefiților în mare grabă, fiind împietriți și îngroziți de frică, zicând:

24 Iată, am urmărit tabăra [a]amliciților și, spre marea noas- tră uimire, în țara lui Minon, peste țara lu Zarahemla, în drumul către țara lui [b]Nefi, noi am văzut o mare oștire a lama- niților; și iată Amliciții s-au unit cu ei;

25 Și ei sunt asupra fraților noștri în țara aceea; iar aceștia fug dinaintea lor cu turmele și cu nevestele și cu copiii lor către orașul nostru; și dacă noi nu ne grăbim, ei vor pune stăpâ- nire pe orașul nostru și pe părinții și nevestele noastre, iar copiii noștri vor fi uciși.

26 Și s-a întâmplat că oamenii lui Nefi și-au luat corturile și au plecat din valea lui Ghedeon către orașul lor, care era orașul lui [a]Zarahemla.

27 Și iată, când ei treceau râul Sidon, lamaniții și

19 *a* Alma 3:1–2, 26; 4:2.
20 *a* Alma 6:7
24 *a* Alma 3:4, 13–18.
b 2 Ne. 5:8.
26 *a* Omni 1:14, 18.
27 *a* Iarom 1:6.
28 *a* Deut. 31:6.

strigătele și i-a întărit, iar la- maniții și amliciții au căzut în fața lor.

29 Și s-a întâmplat că Alma s-a luptat cu Amlici cu sabia, față în față; și ei s-au confruntat cu putere unul cu altul.

30 Și s-a întâmplat că Alma, fiind un om al lui Dumne- zeu, fiind mânat de multă [a] credință, a implorat, zicând: O, Doamne, ai milă și salvea- ză-mi viața, pentru ca să pot să fiu un instrument în mâinile Tale, ca să salvez și să păstrez acest popor.

31 Acum, când Alma a spus aceste cuvinte, el s-a confruntat iarăși cu Amlici; și el a căpătat putere într-atâta, încât l-a ucis pe Amlici cu sabia.

32 Și, de asemenea, s-a luptat cu regele lamaniților; dar regele lamaniților a fugit dinaintea lui Alma și și-a trimis gărzile ca să se lupte cu Alma.

33 Dar Alma și cu gărzile sale s-au luptat cu gărzile regelui lamaniților până când le-au ucis și le-au împins înapoi.

34 Și astfel a curățat pământul sau, mai degrabă, malul care era la apus de râul Sidon, aruncând în apele Sidonului trupurile lamaniților care fuseseră să fugă din fața lor, cu toate că ei erau atât de numeroși, încât nici nu puteau fi numărați.

36 Și ei au fugit din fața nefiți- lor către pustiul care era la apus și la miazănoapte, departe, din- colo de granițele țării iar nefiții i-au urmărit cu toată puterea și i-au ucis.

37 Da, ei au fost înconjurați din toate părțile și au fost uciși și goniți până când au fost împrăștiați la apus și la miazănoapte, până când aceștia au împânzit pustiul ce se numea Hermaunț; și acesta era acea parte a pustiu- lui care era invadată de animale sălbatice și hămesite.

38 Și s-a întâmplat că mulți au murit în pustiu din cauza răni- lor și au fost devorați de animalele acelea sălbatice precum și de vulturii din ceruri; iar oasele lor au fost găsite și au fost adunate într-o movilă pe pământ.

CAPITOLUL 3

Amliciții s-au însemnat așa cum zicea cuvântul profeției — Lamani- ții au fost blestemați pentru răzvrătirea lor — Oamenii își aduc singuri blestemele asupra

30 *a* gs Credință.

3 1*a* Alma 2:19; 4:2.

minat de îngropat morții, ei s-au reîntors la ținuturile și la casele lor, la nevestele și la copiii lor.

2 Acum, multe femei și copii fuseseră uciși cu sabia, precum și multe dintre turmele și cirezile lor; și, de asemenea, multe dintre câmpiile lor cu grâne fuseseră distruse, pentru că ele fuseseră călcate în picioare de oștirile de oameni.

3 Și acum, mulți dintre lamaniții și amliciții care fuseseră uciși pe malul râului Sidon au fost aruncați în [a]apele Sidonului; și iată, oasele lor sunt în adâncurile [b]mării și ele sunt multe.

4 Iar [a]Amliciții erau deosebiți de nefiți, pentru că ei se [b]însemnaseră pe ei înșiși cu roșu pe frunte, după obiceiul lamaniților; cu toate acestea, ei nu-și răseseră capul la fel ca lamaniții.

5 Acum, capetele lamaniților erau rase; și ei erau [a]goi în afară de pieile care erau puse ca un brâu în jurul coapselor lor, și de armurile care erau puse în jurul lor, și de arcurile și săgețile lor, de pietrele

7 Iar frații lor au căutat să-i distrugă pe ei, de aceea au fost blestemați; iar Domnul Dumnezeu a pus un [a]semn asupra lor, da, pe Laman și pe Lemuel și, de asemenea, pe fiii lui Ismael și pe femeile ismaelite.

8 Și aceasta s-a făcut pentru ca semința lor să poată să se deosebească de semința fraților lor, pentru ca prin aceasta Domnul Dumnezeu să poată să păstreze poporul Său, pentru ca ei să nu se [a]amestece și să creadă în [b]tradiții incorecte, ceea ce ar dovedi distrugerea lor.

9 Și s-a întâmplat că oricine își amesteca semința cu aceea a lamaniților aducea același blestem asupra seminției sale.

10 De aceea, oricine tolera să fie dus în rătăcire de către lamaniți era chemat sub căpetenia lor și era pus pe el un semn.

11 Și s-a întâmplat că oricine nu voia să creadă în [a]tradițiile lamaniților, dar credea în cronicile acelea care fuseseră aduse din țara Ierusalimului și, de asemenea, în tradiția

3 *a* Alma 2:15.
b Alma 44:22.
4 *a* Alma 2:11.
b Alma 3:13–19.
5 *a* Enos 1:20; Mosia
6 *a* 2 Ne. 5:21; 26:33. gs (a) Blestema, blestem.
7 *a* 1 Ne. 12:23.
8 *a* gs Căsătorie, (a) între confesiuni.
b Mosia 10:11–18; Alma 9:16.
11 *a* Alma 17:9–11

13 Acum, noi ne întoarcem iarăși la Amliciți, căci ei, de asemenea, aveau un [a]semn pus pe ei; da, și-au pus semnul pe ei înșiși, da chiar un semn roșu pe frunte.

14 Astfel, cuvântul lui Dum- nezeu este împlinit, căci acestea sunt cuvintele pe care El le-a spus lui Nefi: Iată, i-am bleste- mat pe lamaniți și Eu voi pune un semn pe ei pentru ca ei și semința lor să poată fi deosebiți de voi și de semința voastră de acum înainte și până în vecii vecilor, dacă ei nu se vor pocăi de ticăloșia lor și nu se vor [a]întoarce către Mine pentru ca Eu să am milă de ei.

15 Și iarăși: Eu voi pune un semn pe acela care își amestecă semința sa cu frații voștri, pen- tru ca ei să fie, de asemenea, blestemați.

16 Și iarăși: Eu voi pune un semn pe acela care se va lupta împotriva ta și a seminției tale.

17 Și iarăși vă spun Eu vouă că aceia care se îndepărtează de voi nu vor mai fi numiți semin- ția voastră; și Eu vă voi binecu- vânta pe voi și pe oricine care va fi numit semința voastră de acum lui Dumnezeu; de aceea, a fost nevoie ca blestemul să cadă asupra lor.

19 Acum, aș dori ca voi să ve- deți că ei și-au adus [a]blestemul asupra lor înșiși; și tot așa, orice om care este blestemat aduce asupra lui propria condamnare.

20 Acum s-a întâmplat că nu multe zile după bătălia din țara lui Zarahemla, care fusese pur- tată de către lamaniți și Amliciți, o altă oștire a lamaniților a nă- vălit peste poporul nefiților în [a]același loc în care prima oștire i-a întâlnit pe Amliciți.

21 Și s-a întâmplat că o armată a fost trimisă ca să-i alunge pe ei în afara țării lor.

22 Acum, Alma fiind el însuși [a]rănit, nu s-a dus de data aceasta la bătălia împotriva lamaniților;

23 Dar a trimis o oștire nume- roasă împotriva lor; și ei s-au dus și au ucis pe mulți dintre lamaniți, iar pe cei rămaș i-au alungat în afara granițelor țării.

24 Și apoi s-au reîntors și au început să stabilească pacea în țară nemaifiind tulburați pentru un timp de dușmanii lor.

25 Acum, toate lucrurile

13 *a* Alma 3:4.
14 *a* 2 Ne. 30:4–6.
18 *a* 4 Ne. 1:38.
gs Răzvrătire.
19 *a* 2 Ne. 5:21–25.
20 *a* Alma 2:24.
22 *a* Alma 2:29–33.
26 *a* gs Fapte.

veșnică sau nenorocire veșnică, după spiritul căruia au ales să se supună, fie că acesta era un spirit bun sau unul rău.

27 Căci fiecare om primește [a]plata de la cel căruia el a ales să i se [b](a) supună, iar aceasta în acord cu cuvintele spiritului profeției; de aceea, așa să fie, în acord cu adevărul. Și astfel se termină cel de-al cincilea an al domniei judecătorilor.

CAPITOLUL 4

Alma botează mii de convertiți — Nedreptatea pătrunde în Biserică și progresul Bisericii este frânat — Nefiha este numit judecător-sef — Alma, ca mare preot, se dedică slujirii preoțești. Circa 86 – 83 î.H.

Acum, s-a întâmplat că în al șaselea an al domniei judecăto- rilor asupra poporului lui Nefi nu erau nici conflicte și nici războaie în [a]țara lui Zarahemla; trimisă asupra lor din cauza ticăloșiei și a lucrurilor lor abominabile; de aceea, ei au fost treziți ca să-și aducă aminte de datoria lor.

4 Și au început să întemeieze Biserica în întregime; da, și mulți au fost [a]botezați în apele Sidonului și au fost uniți cu Biserica lui Dumnezeu; da, ei au fost botezați de către mâna lui Alma, care fusese uns [b]mare preot peste poporul Bisericii de mâna tatălui său, Alma.

5 Și s-a întâmplat că în cel de-al șaptelea an a domniei judecătorilor erau cam trei mii cinc sute de suflete care s-au unit cu [a]Biserica lui Dumnezeu și au fost botezate. Și astfel, s-a terminat cel de-a șaptelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi; și a fost pace neîntreruptă în tot acel timp.

6 Și s-a întâmplat că în cel de-al optulea an a domniei ju- decătorilor, oamenii Bisericii au început să devină mândri din cauza [a]bogățiilor lor deosebit de mari, și a [b]mătăsurilor fine și

27 *a* Mosia 2:31–33; Alma 5:41–42.
b Rom. 6:16; (a) se supune.
4 1 *a* Omni 1:12–19.
2 *a* Alma 2:19; 3:1–2, 26.
5 *a* Mosia 25:18–23; 3 Ne. 26:21.
6 *a* gs Bogății.
b Alma

7 Acum, acesta a fost prilej de mare suferință pentru Alma, da, și pentru mulți dintre oamenii pe care Alma îi [a]rânduise să fie învățători și preoți și vârstnici în Biserică; da, mulți dintre ei erau foarte îndureraţi din cauza răutății care au văzut că înce- puse să fie printre oamenii lor.

8 Căci ei s-au uitat și au văzut cu mare întristare că oamenii Bisericii au început să se înalțe în [a]mândrie în fața propriilor lor ochi și să-și îndrepte inimile către bogății și către lucrurile lumești deșarte, că ei au început să se batjocorească unul pe altul și au început să persecute pe aceia care [b]nu credeau conform voinței și propriilor lor plăceri.

9 Și astfel, în cel de-al optulea an al domniei judecătorilor, au început să fie mari [a] conflicte printre oamenii Bisericii; da, erau [b]invidii și conflicte, răutate și persecuții și mândrie, chiar mai mult decât mândria celor care nu aparțineau Bisericii lui Dumnezeu.

10 Și astfel s-a terminat

și a mai văzut că exemplul Bise- ricii a început să-i conducă pe cei care erau necredincioși de la o nedreptate la alta, astfel adu- când distrugerea poporului.

12 Da, el a văzut mare nedrep- tate printre oameni, unii dintre e înălțandu-se pe ei înșiși în mândria lor disprețuindu-i pe ceilalți întorcând spatele celor care erau [a]nevoiași și celor goi și celor care erau [b]flămânzi și celor care erau însetați și celor care erau bolnavi și în suferință.

13 Acum, aceasta era pricină mare de plângeri printre oa- meni, în timp ce alții se umi- leau pe e înșiși, ajutându-i pe ce care aveau nevoie de aju- torul lor, cum ar f [a]împărțind avuțiile lor la săraci și la cei nevoiași, hrănind pe cei flă- mânzi și suferind tot felul de [b]greutăți de [c]dragul lui Hristos, care trebuia să vină conform spiritului profeției;

14 Așteptând ziua aceea [a]păs- trând astfe iertarea păcatelor lor fiind plini de mare [b]bucurie datorită învieri

7 *a* gs Autoritate.
8 *a* gs Mândrie; Deșertăciune, deșert.
11 *a* 2 Sam. 12:14; Alma 39:11.
12 *a* Isa. 3:14; Iacov 2:17.
c 2 Cor. 12:10.
14 *a* Mosia 4:12; Alma 5:26–35.
gs Neprihănire.

[a]nedreptățile lor, el a început să fie foarte întristat; cu toate acestea, Spiritul Domnului nu l-a părăsit pe el.

16 Și el a ales pe un om înțelept care era printre vârstnicii bise- ricii și i-a dat putere, în acord cu [a]glasul poporului, ca el să facă [b]legi potrivit legilor care fuseseră date și să le pună în aplicare potrivit cu ticăloșia și crimele poporului.

17 Acum, numele acestui om era Nefiha, iar el a fost numit [a]judecător-șef; și el stătea în scaunul de judecată ca să judece și să guverneze poporul.

18 Acum, Alma nu i-a dat sluj- ba de a fi mare preot în Biserică, ci el și-a păstrat slujba de mare preot pentru el însuși și a cedat scaunul de judecată lui Nefiha.

19 Și a făcut aceasta pentru ca el [a]însuși să poată merge printre oamenii lui sau la poporul lui Nefi, pentru ca el să poată să le predice [b]cuvântul lui Dumne- zeu, ca să-i [c]aţâțe pentru [d]aduce- rea aminte a datoriei lor și pen- tru ca el să poată doborî, prin cuvântul lui Dumnezeu, judecată lui [a]Nefiha, iar el însuși s-a dedicat cu totu treburilor [b]marii preoții a ordinului sfânt al lu Dumnezeu pentru mărtu- ria cuvântului, după spiritul revelației ș al profeției.

Cuvintele pe care Alma, marele preot al ordinului sfânt al lui Dumnezeu, le- a trimis poporu- lui în orașele și satele lor din toată țara.

Cuprinde capitolul 5.

CAPITOLUL 5

Pentru ca să obțină Salvarea, oa- menii trebuie să se pocăiască și să respecte poruncile, să se nască din nou, să-și curețe veșmintele prin sângele lui Hristos, să fie umili și să se elibereze de mândrie și invidie, precum și să facă lucrările drep- tății — Păstorul cel Bun cheamă poporul Său — Cei care fac lucrări rele sunt copiii diavolului — Alma depune mărturie despre adevărul doctrinei Sale și le poruncește oa- menilor să se pocăiască — Numele

15 *a* D&L 38:27; 49:20.
16 *a* Alma 2:3–7.
b Alma 1:1, 14, 18
b Alma 31:5; D&L 11:21–22.
c Enos 1:23.
d Mosia 1:17; Hel.
20 *a* Alma 8:12.
b Mosia 29:42; Alma 5:3, 44, 49.
5 1 *a* Alma

care el le-a vorbit către popor în Biserica ce a fost întemeiată în orașul lui Zarahemla, după cronica lui proprie, zicând:

3 Eu, Alma, fiind [a]uns de către tatăl meu, Alma, ca să fiu [b]mare preot peste Biserica lui Dumnezeu, el având putere și [c]autoritate de la Dumnezeu ca să facă aceste lucruri, iată, vă spun vouă că el a început să întemeieze o Biserică în [d]țara care era între granițele lui Nefi; da, țara care era numită țara lui Mormon; da, și el i-a botezat pe frații săi în apa Mormonului.

4 Și iată, vă spun vouă, ei au fost [a]eliberați din mâinile poporului regelui Noe prin mila și puterea lui Dumnezeu.

5 Și iată, după aceasta, ei au fost aduși în [a]sclavie de către mâinile lamaniților, în pustiu; da, vă spun vouă, ei erau în robie și iarăși Domnul i-a eliberat din [b]sclavie prin puterea cuvântului Său; și noi am fost aduși în această țară și am început, de asemenea, să întemeiem amintire că El a eliberat sufletele lor din iad?

7 Iată, El a schimbat inimile lor; da, El i-a trezit dintr-un somn adânc, iar ei s-au trezit la Dumnezeu. Iată, erau în mijlocul întunericului; totuși sufletele lor erau iluminate de lumina cuvântului nepieritor; da, ei erau încercuiți de [a]legăturile morții și de [b]lanțurile iadului și distrugerea nepieritoare îi aștepta.

8 Și acum vă întreb pe voi, frații mei, au fost ei distruși? Iată, vă spun vouă: Nu, nu au fost.

9 Și iarăși vă întreb pe voi, au fost legăturile sclaviei rupte și lanțurile iadului care i-au înconjurat pe ei au fost desfăcute? Vă spun vouă: Da, ele au fost desfăcute iar sufletele lor au crescut și ei au cântat iubire mântuitoare. Și vă spun vouă că ei sunt salvați.

10 Și acum, vă întreb pe voi, în ce condiții sunt [a]salvați? Da, ce bază au ei ca să nădăjduiască să fie salvați? Care este cauza că ei au fost desfăcuți din legăturile morții da și de

3 *a* gs (a) Rândui, rânduire.
b Alma 4:4, 18, 20.
c Mosia 18:13; 3 Ne. 5:12.
4 *a* Mosia 23:1–3.
5 *a* Mosia 23:37–39; 24:9.
b Alma 12:11; D&L 138:23.
10 *a* gs Salvare; Planul

produs o mare [a]schimbare în inima lui. Iată, vă spun vouă că lucrul acesta este cu totul adevărat.

13 Și iată, el a [a]predicat cuvântul către strămoșii voștri și o mare schimbare s-a petre- cut în inimile lor și ei s-au umilit și și-au pus [b]nădejdea în Dumnezeul cel [c]Viu și Adevă- rat. Și iată, ei au fost credincioși până la [d]sfârșit; de aceea, au fost salvați.

14 Și acum, iată, vă întreb pe voi, frații mei din Biserică, v-ați [a]născut voi spiritual din Dumnezeu? Ați primit voi imaginea Lui în înfățișarea voastră? Ați simțit voi această măreață [b]schimbare în inimile voastre?

15 Dați voi dovadă de credință în mântuirea Aceluia care v-a [a]făcut pe voi? Vă uitați voi cu ochiul credinței și vedeți voi acest trup înălțat în nemurire și această corupție [b]înălțată la incorupție, ca să stea înaintea lui Dumnezeu

voastre au fost faptele dreptății pe fața pământului?

17 Sau vă imaginați voi că ați putea minți în fața Domnului în acea zi, [a]zicând — Doamne, faptele noastre au fost fapte drepte pe fața pământului — și că El vă va salva?

18 Sau dimpotrivă puteți voi să vă imaginați pe voi înșivă aduși înaintea judecății lui Dumnezeu, cu sufletele pline de vinovăție și de remușcare, amin- tindu-vă de toată vinovăția voastră da, o perfectă aducere aminte a tuturor ticăloșiilor voastre, da, o [a]aducere aminte a faptului că voi ați nesocotit poruncile lui Dumnezeu?

19 Vă spun vouă, puteți să priviți în sus către Dumnezeu în ziua aceea cu inima pură și cu mâinile curate? Vă spun vouă, puteți voi să priviți în sus, având [a]imaginea lui Dum- nezeu imprimată pe înfățișarea voastră?

12 *a* gs Convertire, convertit.
13 *a* Mosia 18:7.
b gs (a) se Încrede.
c Morm. 9:28; D&L 20:19.
d gs (a) Îndura. Dumnezeu.
b Rom. 8:11–17; Mosia 5:2; Moise 6:65.
gs Convertire, converti
18 *a* Ezec. 20:43; 2 Ne. 9:14; Mosia 3:25; Alma 11:43.
19 *a* 1 Ioan 3:1–3.
20 *a* Mosia 2:32.
21 *a* gs Salvare.
b 1 Ne. 12:10.

da, veșmintele lui trebuie să fie [c]purificate până când sunt curățate de toate petele, prin sângele Aceluia despre care au vorbit strămoșii voștri, care va veni ca să mântuiască poporul Său de păcatele lor.

22 Și acum, vă întreb pe voi, frații mei, cum s-ar simți orica- re dintre voi să stea înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu având veșmintele pătate cu [a]sânge și cu tot felul de [b]murdării? Iată, ce vor măr- turisi aceste lucruri împotriva voastră?

23 Iată, nu vor [a]mărturisi ele că sunteți criminali, da, și, de asemenea, că sunteți vinovați de tot felul de ticăloșii?

24 Iată, frații mei, credeți voi că unul ca acesta poate să aibă un loc în Împărăția lui Dumne-
zeu împreună cu [a]Avraam, cu Isaac și cu Iacov și, de asemenea, împreună cu toți profeții sfinți ale căror veșminte sunt curățate și sunt fără pată, pure și albe?

25 Vă spun vouă: Nu; decât dacă voi Îl faceți pe Creatorul vostru un mincinos de la înce- put

frații mei, dacă voi ați simțit o [a]schimbare în inima voastră și dacă ați simțit dorința să cântați [b] cântecul iubirii mântuitoare, vreau să vă întreb, [c]puteți să simțiț astfel acum?

27 Ați mers voi păstrându-vă fără de vină în [a]fața lui Dumne- zeu? Puteți voi să spuneți în si- nea voastră, dacă ați fi chemați să muriți chiar acum, că ați fost destul de [b]umili? Că veșmintele voastre au fost curățate și albite prin sângele lui Hristos, care va veni să [c]mântuiască poporul Său de păcatele lor?

28 Iată, v- ați eliberat de [a] mândrie? Vă spun vouă că, dacă nu, atunc voi nu sunteți pregătiți să-L întâlniți pe Dum- nezeu Iată, voi trebuie să vă pregătiți în grabă; căc împără- ția cerului va ven în curând și unul ca acesta nu are viață veșnică
.

29 Iată, zic eu, este printre voi vreunul care nu s-a eliberat de [a]invidie? Vă spun vouă că unul ca acesta nu este pregătit; și aș dori ca el să

21 *c* gs Pur, puritate.
22 *a* Isa. 59:3.
b gs Murdărie, necurățeni e.
23 *a* Isa. 59:12.
26 *a* gs Convertire, convertit.
b Alma 26:13.
c Mosia 4:12;
b gs Umil, umilință.
c gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
28 *a* gs Mândrie.
29 *a* gs Invidie.
30 *a* gs (a) Vorbi de

pregătit, iar timpul este aproape pentru ca el să se pocăiască, ori altfel, nu poate fi salvat!

32 Da, vai chiar și de voi toți care [a]faceți de nedreptăți; po- căiți-vă, pocăiți-vă, căci Domnul Dumnezeu a spus aceasta!

33 Iată, El trimite o chemare către [a]toți oamenii, pentru că [b]brațele milosteniei sunt întinse către ei; și El spune: Pocăiți-vă și Eu vă voi primi.

34 Da, El spune: [a]Veniți la Mine și vă veți împărtăși din [b]fructul copacului vieții; da, voi veți mânca și veți bea din abundență din [c]pâinea și din apele vieții, [d]nestingheriți;

35 Da, veniți la Mine și adu- ceți fapte drepte și nu veți fi doborâți și aruncați în foc —

36 Pentru că, iată, este aproape timpul când oricine care nu [a]aduce fructe bune sau oricine care nu face fapte drepte

seama că un păstor a [d]strigat după voi și încă mai strigă după voi, dar voi nu vreți să [e]ascultați glasul Lui!

38 Iată, vă spun vouă că [a]Păs- torul cel Bun vă cheamă; da, și în numele Său propriu vă cheamă El pe voi, care este nu- mele lui Hristos; și dacă nu veți [b] asculta de glasul Păstorului cel [c]Bun, de [d]numele cu care voi sunteți chemați, iată, voi nu sunteți oile Păstorului cel Bun.

39 Și acum, dacă voi nu sun- teți oile Păstorulu Bun, atunci din care [a]turmă sunteți voi? Iată, vă spun vouă, că [b] diavolul este păstorul vostru, iar voi sunteți turma lui; ș acum, cine poate să nege aceasta? Iată, vă spun vouă, oricine tăgăduie aceasta este un [c]mincinos și un [d]copil al diavolului.

40 Pentru că iată, vă spun vouă, că orice lucru care este [a]bun vine

32 *a* Ps. 5:5.
33 *a* Alma 19:36; 3 Ne. 18:25.
b Iacov 6:5; 3 Ne. 9:14.
34 *a* 2 Ne. 26:24–28; 3 Ne. 9:13–14.
b 1 Ne. 8:11; 15:36.
c gs Pâinea vieții.
37 *a* gs Deșertăciune, deșert.
b 2 Ne. 12:5; 28:14; Mosia 14:6.
c Mat. 9:36.
d Prov. 1:24–27; Isa. 65:12.
e Ier. 26:4–5; Alma 10:6.
38 *a* gs Păstorul cel
Alma 34:38.
39 *a* Mat. 6:24; Luca 16:13.
b Mosia 5:10. gs Diavol.
c 1 Ioan 2:22.
d 2 Ne. 9:9.
40 *a* Omni

el ascultă de glasul lui și îl urmează pe el.

42 Și oricine face aceasta tre- buie să-și primească [a]plata de la el; de aceea, ca [b]plată primește [c] moarte în ceea ce privește lucrurile dreptății, fiind mort pentru toate faptele bune.

43 Și acum, frații mei, aș dori ca voi să mă auziți pe mine, căci vorbesc cu toată puterea sufletului meu; căci iată, am vorbit către voi limpede ca voi să nu greșiți sau am vorbit după poruncile lui Dumnezeu.

44 Pentru că, eu sunt chemat ca să vorbesc în felul acesta, după ordinul [a]sfânt a lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos; da, mie mi s-a poruncit să mă ridic și să depun mărturie către acest po- por despre lucrurile care au fost spuse de către strămoșii noștri, despre lucrurile care vor veni.

45 Și aceasta nu este totul. Nu credeți voi că [a]știu despre aceste lucruri eu însumi? Iată, vă mărturisesc vouă că lucrurile despre care v- am vorbit sunt adevărate

prin Spiritul Lui Sfânt; și acesta este spiritul [c]revelației care este în mine.

47 Și mai mult, vă spun vouă că astfel mi s-a revelat, că vorbe- le care au fost spuse de către strămoșii noștri sunt adevărate, chiar în acord cu spiritul profeți- ei care este în mine, care este, de asemenea, prin manifestarea Spiritului lui Dumnezeu.

48 Eu vă spun vouă că știu că orice vă voi spune despre ceea ce va veni este adevărat; și vă spun vouă că știu că Isus Hristos va veni, da, Fiul, Singu- rul Născut al Tatălui, plin de har și de milă și de adevăr. Și iată, El este Acela care va veni să ia toate păcatele lumii, da, păcatele fiecărui om care va crede cu fermitate în numele Lui.

49 Și acum, vă spun vouă că acesta este [a]ordinul după care eu sunt chemat, da, să predic către frații me preaiubiți, da, și către oricine trăiește în țară da, să le predic tuturor atât celor bătrâni, cât ș celor tineri, atât sclavilor cât și celor liberi; da, vă grăiesc vouă, celo

42 *a* Alma 3:26–27; D&L 29:45.
b Rom. 6:23.
c Hel. 14:16–18.
gs Moarte

45 *a* gs Mărturie.
46 *a* 1 Cor. 2:9–16.
b gs (a) Posti, post.
c gs Revelație.
49 *a* gs (a) Chema, chemare; Preoție.
b gs Născut din nou, născut din Dumnezeu.

părăția cerului este în curând aproape; da, Fiul lui Dumnezeu va veni în [a]slava Sa, în măreția Sa, în maiestatea Sa, puterea și dominația Sa. Da, frații mei preaiubiți, vă spun vouă că Spiritul spune: Iată, slava [b]Re- gelui întregului pământ; și, de asemenea, Regele cerului va străluci în curând printre toți copiii oamenilor.

51 Și, de asemenea, Spiritul spune către mine, da, strigă către mine cu un glas puternic, zicând: Mergi și spune către acest popor — Pocăiți-vă, căci dacă nu vă pocăiți, în nici un caz nu puteți voi să moșteniți Împărăția [a]cerului.

52 Și iarăși vă spun vouă, Spiri- tul spune: Iată, [a] Securea este înfipta la rădăcina pomului; de aceea, orice pom care nu face fructe bune va fi [b] doborât și aruncat în foc, da, un foc care nu poate avea sfârșit, chiar un foc nestins. Iată, și aduceți-vă amin- te, Cel Sfânt a vorbit aceasta

[b]mândria inimilor voastre; da, veți stărui voi în obiceiul de a purta veșminte [c]scumpe și de a vă fixa inimile pe lucrurile lumești deșarte, pe [d] bogățiile voastre?

54 Da, veți stărui voi în cre- dința că sunteți ma buni decât alții; da, veț persista în perse cutarea fraților voștr care se umilesc și care merg după ordinul sfânt al lui Dumnezeu, așa cum au fost crescuți în Bise- rică, fiind [a]sfințiți de către Spiri- tul Sfânt; și ei fac fapte bune care sunt apreciate pentru pocăință.

55 Da, și veți stărui voi întor- când spatele celor [a]săraci și celor în nevoie și păstrându-vă averea voastră departe de ei?

56 Și în sfârșit, voi toți cei care veți stărui în ticăloșia voastră, vă spun că aceștia sunt cei care vor fi doborâți și aruncați în foc, în afară dacă ei se pocăiesc cu grăbire.

57 Și acum vă spur vouă, toți cei care suntet

50 *a* gs Slavă; (a) Doua Venire a lui Isus Hristos.
b Ps. 24; Mat. 2:2; Luca 23:2; 2 Ne. 10:14; D&L 38:21–22; 128:22–23; Moise 7:53.
gs Isus Hristos; împărăția cerului.
51 *a* gs Cer.
52 *a* Luca 3:9; D&L 97:7.
b Iacov 5:46; 6:7; 3 Ne. 27:11–12.
53 *a* 1 Ne. 19:7.
b gs Mândrie.
c 2 Ne. 28:11–14; Morm. 8:36–39.
d Ps. 62:10;
54 *a* gs Sfințire.
55 *a* Ps. 109:15–16; Iacov 2:17; Hel. 6:39–40.
57 *a* gs Păstorul cel bun.
b Ezra 6:21; 9:1; Neemia 9:2;

drepți pentru ca să se îndepli- nească cuvântul lui Dumnezeu, cuvânt care va spune: Numele celor păcătoși nu vor fi ameste- cate cu numele celor din po- porul Meu.

58 Căci numele celor drepți vor fi scrise în [a]cartea vieții și lor le voi da Eu o moștenire în dreapta Mea. Și acum, frații mei, ce aveți voi de spus împotriva acestui lucru? Vă spun vouă, dacă veți vorbi împotriva acestui lucru, nu are nici o importanță, deoarece cuvântul lui Dumnezeu trebuie să se înfăptuiască.

59 Deoarece, care păstor dintre voi, având multe oi, nu le pă- zește pentru ca lupii să nu intre și să-i devoreze turma? Și iată, dacă un lup intră în turma lui, nu-l alungă el pe acesta? Da, și la sfârșit, dacă el poate, îl va distruge.

60 Și acum, vă spun vouă că Păstorul cel Bun vă cheamă; și dacă veți asculta glasul Lui, atunci El vă va aduce în turma Sa, și voi sunteți oile Lui; și El vă poruncește să nu permiteți nici unui lup lacom să intre printre poruncă, vouă celor care apar- țineți Bisericii; și celor care nu aparțin Bisericii le vorbesc printr-o invitație, zicând: Veniți să vă botezați pentru pocăință, ca să puteți să vă împărtășiți din fructu [a]pomului vieții.

CAPITOLUL 6

Biserica din Zarahemla este cură- țată și pusă în ordine — Alma se duce să predice la Ghedeon. Circa 83 î.H.

Și s-a întâmplat că, după ce Alma a terminat de vorbit oamenilor Bisericii, care era în temeiată în orașu Zarahemla, el a [a]rânduit preoți și [b]vârstnici, prin așezarea [c] mâinilor sale conform rânduielii lu Dumne- zeu, ca ei să conducă și să [d]aibă grijă de Biserică.

2 Ș i s-a întâmplat că aceia care nu făceau parte din Bi- serică, dar care s-au pocăit de păcatele lor, au fost [a]botezați pentru pocăință, și au fost primiți în Biserică.

3 Și, de asemenea, s-a

58 *a* gs Cartea vieții.
61 *a* Alma 5:44.
62 *a* 1 Ne. 8:10; 11:21–23.
6 1 *a* gs (a) Rândui,
b gs Vârstnic.
c gs Mâini, așezarea lor.
d D&L 52:39.
2 *a* gs Botez, (a)
b gs Mândrie.
c Ex. 32:33; Mosia 26:36; Alma 1:24; 5:57–58.

mai numărau printre ale celor drepți.

4 Și astfel ei au început să înte- meieze ordinea Bisericii în ora- șul Zarahemla.

5 Acum, voi ar trebui să înțe- legeți că acest cuvânt al lui Dumnezeu era liber pentru toată lumea, că nimeni nu era lipsit de posibilitatea de a se aduna ca să audă cuvântul lui Dumnezeu.

6 Ba mai mult, copiilor lui Dumnezeu li se ceruse să se adune cu toții și să se unească în [a]post și în rugaciune fierbinte pentru binele sufletelor acelora care nu-L cunoșteau pe Dumnezeu.

7 Și s-a întâmplat că, după ce Alma a făcut aceste reguli, el a plecat de la ei, da, de la Biserica care era în orașul Zarahemla, și s-a îndreptat către estul râului Sidon, către valea lui Ghedeon, unde fusese construit un oraș, care era numit orașul lui Ghedeon, care era în [a]valea numită Ghedeon, numită după omul care a fost [b]omorât cu sabia de mâna lui Nehor.

8 Și Alma a plecat și a început să vestească cuvântul lui Dum- nezeu către Biserica ce fusese păcatele lor, și cu sfântul ordin prin care el a fost chemat. Și așa este scris. Amin.

Cuvintele lui Alma pe care le-a adresat poporului în Ghedeon, conform cronicii sale.

Cuprinde capitolul 7.

CAPITOLUL 7

Hristos se va naște din Maria — El va dezlega legăturile morții și va purta păcatele poporului Său — Aceia care se pocăiesc sunt bote- zați, iar cei care respectă poruncile vor avea viață veșnică — Murdăria nu poate moșteni împărăția lui Dumnezeu — Se cere umilință, credință, speranță și caritate. Circa 83 î.H.

I ată , preaiubiții me frați, văzând că mi s-a permis să vin la voi încerc să mă [a] adresez vouă pe limba mea; da prin gura mea, văzând că este pentru prima dată când v-am vorbit în cuvinte cu propria mea gură, am fost în totalitate reținut la [b]scaunul de

6 *a* gs (a) Posti, post.
7 *a* Alma 2:20.
b Alma

8 *a* Apoc. 19:10.

7 1 *a* Alma 4:19

2 *a* Alma 4:16–18.

mari și multă dorință de a des- coperi că voi v-ați umilit în fața lui Dumnezeu și ați continuat să implorați harul Său și să vă găsesc fără pată în fața Lui și să nu vă găsesc în groaznica dile- mă în care erau frații noștri în Zarahemla.

4 Dar binecuvântat fie numele lui Dumnezeu, pe care El mi l-a dat mie să-l cunosc, da, mi-a dat mie imensa bucurie de a afla că ei s-au rânduit din nou după dreptatea Lui.

5 Și am încredere, în acord cu Spiritul lui Dumnezeu care este în mine, că, de asemenea, voi avea bucurie de la voi; ba mai mult, nu doresc ca bucuria mea pentru voi să vină din cauza multelor suferințe și dureri pe care le-am avut pentru frații din Zarahemla, dar iată, bucu- ria mea ce s-a lăsat asupra lor după ce am trecut prin multe suferințe și durere.

6 Dar uite, am încredere că voi nu sunteți într-o stare așa mare de necredință precum erau frații voștri; am încredere că voi nu sunteți îndârjiți în mân- dria inimilor cu nerăbdare, cu o veșnică cre- dință, iertarea păcatelor voastre, care va să vină.

7 Dar iată, v-am spus că vor fi multe lucruri care vor veni; și iată, există un singur lucru care este mai important decât toate celelalte — deoarece, iată, nu mai este [a]mult pentru că Mân- tuitorul trăiește și va veni la poporul Său.

8 Iată, nu spun că El va veni printre noi în timpu când va trăi în tabernacolul Său muritor; pentru că iată, Spiritul nu mi-a spus că va fi așa Acum acest lucru nu- cunosc; dar știu aceasta că Domnul Dumnezeu are putere să facă tot ceea ce este în acord cu cuvântu Său.

9 Dar iată, Spiritul mi-a spus atât: Strigă către oameni, spu- nând — [a]Pocăiți-vă și pregătiți drumul Domnului și mergeți pe cărările Lui, căci sunt drep- te; căci iată, Împărăția cerului vă este la îndemână, iar Fiul lui Dumnezeu [b] vine pe fața pământului

6 *a* 2 Ne. 9:37; Hel. 6:31.
b Dan. 6:26.
7 *a* Alma 15:1–2.
10 *a* Isa. 7:14; Luca 1:27.
b Mosia 3:8.
gs Maria, mama
2 Cron. 15:9; 1 Ne. 1:4; 3 Ne. 20:29.
d 1 Ne. 11:13–21.
e Mat. 1:20;

dând dureri și [a]suferințe și ispite de toate felurile; și aceasta pen- tru ca să fie împlinit cuvântul, acela care spune că El va lua asupra Lui durerile și bolile po- porului Său.

12 Și El va lua moartea asu- pra Lui, ca să poată dezlega legăturile [a] morții care leagă poporul Său; și va lua asupra Lui infirmitățile lor, ca inima Lui să fie inundată de milă, în ce privește trupul, ca El să știe, în ce privește trupul, cum să-i [b] ajute pe oameni după infirmitățile lor.

13 Acum, Spiritul [a]știe toate lucrurile; cu toale acestea, Fiul lui Dumnezeu a suferit după cum arată trupul Său, pentru că a [b]luat asupra Lui păcatele po- porului Său și a șters păcatele lor prin puterea Lui mântuitoa- re; și acum, iată, aceasta este mărturia pe care o depun.

14 Acum, vă spun vouă că tre- buie să vă pocăiți și să vă [a]năș- teți din nou; căci Spiritul a spus că dacă voi nu vă năș teți din nou, nu puteți moșteni împără- ția

puneți deoparte toate păcatele care vă [a]copleșesc cu ușurință, care vă leagă de distrugere, da, veniți ș mergeți înainte și arătat Dumnezeului vostru că sunteți dispuși să vă pocăiț de păcatele voastre și să faceți un legământ cu E spre a-I respecta poruncile, și mărturisiți aceasta Lui în această zi intrând în apele botezului.

16 Și oricine face aceasta și ține poruncile lu Dumnezeu de acum înainte, acela își va amint că i-am spus, da, își va aminti că i-am spus că va primi viața veșnică, așa cum a mărtu- risit Spiritu Sfânt, care mi-a mărturisit mie.

17 Și acum mult preaiubiții mei frați, vo credeți aceste lucruri? Iată, vă spun vouă, da, știu că voi le credeți; și felul în care știu că voi le credeți este manifestarea Spiritului care este în mine. Și acum, deoarece cre- dința voastră este puternică în această privință, da, în privința lucrurilor despre care am vor- bit, mare este bucuria mea.

18 Pentru că așa cum v

11 *a* Isa. 53:3–5; Mosia 14:3–5.
12 *a* 2 Ne. 2:8; Alma 12:24–25.
gs D&L 62:1.
13 *a* gs Dumnezeu, divinitat
14 *a* gs Născut din nou, născut din Dumnezeu.
15 *a* 2 Ne. 4:18.

Dumnezeu; da, eu consider că voi faceți [a]cărările Lui drepte.

20 Eu înțeleg că vi s-a spus, prin mărturia cuvântului Său, că El nu poate [a]să meargă pe căi strâmbe; nici să se îndepărteze de la ceea ce a spus; nici să aibă o umbră de întoarcere de la dreapta la stânga sau de la ceea ce este drept la ceea ce este gre- șit; de aceea, mersul Său este un cerc veșnic.

21 Și El nu trebuie să locuiască în temple [a] nesfințite; și nici murdăria sau orice este necurat să fie primit în Împărăția lui Dumnezeu; de aceea, vă spun vouă că timpul va veni, da, și va fi în ultima zi, când acela care este [b]murdar va rămâne în murdărie.

22 Și acum preaiubiții mei frați, v-am spus aceste lucruri pentru a vă trezi simțul datoriei față de Dumnezeu, ca voi să mergeți fără greșeală în fața Lui, ca voi să mergeți după sfânta ordine a lui Dumnezeu, după care voi ați fost primiți.

23 Și acum aș vrea ca voi să fiți miri lui Dumnezeu pentru orice lucru primiți.

24 Și îngrijiți-vă să aveți [a]credință, speranță și caritate și atunci voi veți avea mereu o mulțime de lucruri bune.

25 Și Domnul să vă binecu- vânteze și să vă țină veșmintele [a]fără pată, ca la sfârșit să puteți fi aduși ca să vă așezați alături de Avraam, Isaac și Iacov și sfinții profeți care au fost de când a început lumea, având veșmintele voastre fără pată ca și veșmintele lor care sunt fără pată, în împărăția cerului, fără a o mai părăsi.

26 Și acum frații mei preaiubiți, v-am spus aceste cuvinte în acord cu Spiritul care a mărturi- sit în mine; și sufletul meu s-a bucurat foarte mult pentru ma- rea sârguință și atenție pe care voi le-ți acordat cuvântului meu.

27 Și acum, fie ca [a]pacea lui Dumnezeu să rămână asupra voastră și asupra caselor voastre și a pământului vostru și asupra turmelor voastre

19 *a* Mat. 3:3.
20 *a* 1 Ne. 10:19; Alma 37:12; D&L 3:2.
21 *a* 1 Cor. 3:16–17; 6:19; Alma 34:36.
b 1 Ne. 15:33–35; 2 Ne. 9:16;
24 *a* 1 Cor. 13:1–13; Eter 12:30–35; Moro. 7:33–48.
25 *a* 2 Pet. 3:14.

pleacă — Un înger îi porunceşte să se întoarcă şi să strige pocăinţă către popor — El este primit de Amulec şi amândoi predică în Amoniha. Circa 82 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că Alma s-a întors din [a]ţara lui Ghedeon, după ce i-a învăţat pe oamenii ţinutului lui Ghedeon multe lucruri care nu pot fi scrise, după ce a întemeiat ordinea Bisericii, aşa după cum a făcut în ţinutul Zarahemla, da, el s-a întors la casa lui în Zarahemla să se odihnească după munca pe care o depusese.

2 Şi astfel s-a sfârşit al nouălea an de domnie al judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

3 Şi s-a întâmplat la începutul celui de-al zecelea an de domnie al judecătorilor asupra poporu- lui lui Nefi că Alma a plecat de acolo şi a călătorit pe pământul lui Melec, la vestul [a]râului Si- don, spre vest, la marginea pustiului.

4 Şi el a început să-i înveţe pe oamenii din ţinutul Melec, în acord cu ordinul [a]sfânt al lui Dumnezeu, prin care în ţinutul Melec, el a plecat de acolo şi a călătorit trei zile la nord de ţinutul Melec; şi a ajuns la un oraş numit Amoniha.

7 Acum, era obiceiul la po- porul lui Nefi să-ş numească oraşele ş satele, da, chiar satele lor cele mai mici, după numele aceluia care le stăpânise pri- mul; şi aşa era şi cu ţinutul Amoniha.

8 Şi s-a întâmplat că atunci când Alma a sosit în oraşul Amoniha, el a început să le pre- dice lor cuvântul lui Dumne- zeu.

9 Acum, Satana avea mare [a]stăpânire asupra inimilor oa- menilor din oraşul Amoniha; de aceea, ei nu au ascultat cuvintele lui Alma.

10 Cu toate acestea, Alma a [a]muncit mult în spirit, [b]luptân- du-se cu Dumnezeu în rugăciu- ne [c]fierbinte, ca El să reverse din Spiritul Său asupra oameni- lor din oraş; ca El să-i îngăduie să-i boteze pe ei spre pocăinţă.

11 Cu toate acestea, ei şi au întărit inimile spunându-i: Uite, noi ştim că tu eşti Alma; şi ştim că eşti mare preot al Bisericii

8 1 *a* Alma 2:20; 6:7.
3 *a* Alma 16:6–7.
4 *a* D&L 107:2–4.
gs Preoţia lui Melhisedec.
9 *a* 2 Ne. 28:19–22; D&L 10:20
b Enos 1:1–12.
c 3 Ne. 27:1.
gs Rugăciune.

dat judecata asupra lui [a]Nefiha; de aceea, tu nu ești judecător-șef asupra noastră.

13 Și acum, când oamenii au spus acestea și au desconsiderat toate cuvintele lui și l-au ocărât și l-au scuipat și au făcut ca el să fie alungat din oraș, el a plecat de acolo și și-a continuat călătoria către orașul care era numit Aaron.

14 Și s-a întâmplat că atunci când călătorea într-acolo, copleșit de suferință, plin de [a]mâhnire adâncă și de durere în suflet din cauza ticăloșiei oamenilor din orașul Amoniha, s-a întâmplat că atunci când Alma era astfel doborât de suferință, un [b]înger al Domnului i s-a înfățișat, spunând:

15 Binecuvântat ești tu, Alma; de aceea, ridică-ți capul și bucură-te, pentru că ai mare motiv de bucurie; căci tu ai fost credincios în ținerea poruncilor lui Dumnezeu, din primul moment când ai primit primul Lui semn. Uite, eu sunt aici să ți-l [a]aduc.

16 Și uite, sunt trimis să-ți poruncesc să te reîntorci în orașul

și poruncile pe care El le-a dat oamenilor Săi.

18 Și s-a întâmplat că după ce Alma și-a primit mesajul de la îngerul Domnului, el s-a întors în grabă în ținutul Amoniha. Și el a intrat în oraș printr-un loc diferit, dar prin partea de sud a orașului Amoniha.

19 Și pe când intra în oraș, era flămând și a spus unui om: Vrei să-i dai ceva să mănânce unui umil slujitor al lui Dumnezeu?

20 Și omul i-a răspuns: Eu sunt un nefit și știu că ești un profet sfânt al lui Dumnezeu, că tu ești omul căruia un [a]înger i-a spus într-o viziune: Tu vei primi. De aceea, vino cu mine în casa mea și am să împart mâncarea mea cu tine; și știu că vei fi o binecuvântare pentru mine și casa mea.

21 Și s-a întâmplat că omul l-a primit în casa lui; și omul se numea [a]Amulec; și el a adus pâine și carne și le-a așezat înaintea lui Alma.

22 Și s-a întâmplat că Alma a mâncat pâinea și s-a săturat; și l-a [a]binecuvântat pe Amulec în casa lui și I-a mulțumit lui Dumnezeu.

23 Și după ce a mâncat

12 *a* Alma 4:20.
14 *a* gs Adversitate.
b Alma 10:7–10, 20.
15 *a* Mosia 27:11–16.
16 *a* Alma 9:12, 18, 24.
20 *a* Alma 10:7–9.
22 *a* Alma 10:11.
23 *a* Alma 5:3, 44, 49; 13:1–20.

spiritul revelației și al profeției; și am fost în ținutul acesta și nu m-au primit, ei m-au [a]alungat și tocmai voiam să întorc spatele acestui ținut.

25 Dar uite, mi s-a poruncit să mă întorc și să profețesc acestor oameni, da, și să depun mărtu- rie împotriva lor în legătură cu nedreptățile lor.

26 Și acum Amulec, pentru că tu m-ai hrănit și m-ai primit înăuntru, tu ești binecuvântat; pentru că eu eram flămând, pentru că am postit multe zile.

27 Și Alma a stat multe zile cu Amulec, înainte de a începe să predice poporului.

28 Și s-a întâmplat că oamenii s-au afundat și mai mult în nedreptățile lor.

29 Și cuvântul a venit către Alma, spunând: Du- te; și, de asemenea, spune-i slujitorului Meu, Amulec, mergi înainte și profețește oamenilor aceștia, spunând — [a]Pocăiți-vă, căci așa a spus Domnul, pentru că dacă nu vă pocăiți am să vă arăt mânia Mea; da, și n- am să-mi ridic crunta Mea mânie.

30 Și Alma a plecat înainte printre oameni, închiși în închisoare Acum, aceasta se întâmpla pentru ca Domnul să-și arate ma departe puterea prin ei.

32 Și s-a întâmplat că ei au mers înainte și au început să predice și să profețească oame- nilor, potrivit Spiritului și pute- rii pe care Domnul le dăduse lor.

Cuvintele lui Alma și, de ase- menea, cuvintele lu Amulec, care au fost spuse oamenilor din ținutu Amoniha. Și, de asemenea, ei sunt aruncați în închisoare ș eliberați prin pu- terea miraculoasă a lui Dumne- zeu care era în ei, după cum arată cronica lu Alma.

Cuprinde capitolele a până la 14, inclusiv.

CAPITOLUL 9

Alma le poruncește oamenilor din Amoniha să se pocăiască — Dom- nul va fi milos cu lamaniții în zilele din urmă — Dacă nefiții re- nunță la lumină ei vor fi distruși de către lamaniți — Fiul lui Dum nezeu va veni în curând – El îi va mântui pe cei care

24 *a* Alma 8:13.
29 *a* Alma 9:12, 18.
gs Pocăință, (a) se pocăi.
31 *a* 1 Ne. 1:20.
b Alma 14:17–29.

început să le predic lor, au în- ceput să mă combată, spunând:

2 Cine ești tu? Presupunând că noi ne vom încrede în mărtu- ria unui [a]singur om, totuși el va trebui să ne predice nouă că pământul va dispărea?

3 Acum, ei nu înțelegeau cu- vintele pe care le spuneau; pentru că ei nu știau că pământul va dispărea.

4 Și ei au mai spus: Noi nu ne vom încrede în cuvintele tale dacă tu vei profeți că acest mare oraș va fi distrus într-o [a]singură zi.

5 Acum, ei nu știau că Dum- nezeu ar putea să facă lucruri atât de uimitoare, pentru că ei aveau inimile împietrite și erau oameni încăpățânați.

6 Și ei au spus: [a] Cine este Dumnezeu, care nu trimite [b]altă autoritate, decât un singur om la acest popor, ca să le vesteas- că lor adevărul acestor mari și uimitoare lucruri?

7 Și ei au înaintat ca să pună mâna pe mine; dar uite, nu au putut. Și eu am stat cu îndrăz- neală să le spun lor, da, le-am amintiți că ei toți au fost conduși prin pustiu de către El?

10 Și ați uitat atât de repede de câte ori El i-a eliberat pe strămo- și noștri din mâinile dușmani- lor și i-a scăpat de a fi distruși chiar de mâinile fraților lor?

11 Da, și dacă nu ar f fost pu- terea Lui de neegalat și mila Lui și răbdarea lui îndelungată pentru noi, am fi fost, fără îndoială, de mult șterș de pe fața pământului, mult înaintea acestui timp, și poate am fi fost supuși unei [a]nesfârșite stări de mizerie și de nenorocire.

12 Iată, acum vă spun vouă că vi se poruncește să vă pocăiți; și numai dacă vă pocăiți puteți moșteni împărăția lu Dumne- zeu. Dar iată, asta nu este tot — El v-a poruncit să vă pocăiți ori vă va [a]distruge complet de pe fața pământului; da, El vă va vizita cu mânie și în mânia Lui [b]puternică El nu se va întoarce.

13 Iată, nu vă amintiți de cu- vintele pe care El i le-a spus lui Lehi zicând: [a]În măsura în care Îmi veț ține poruncile, veț prospera pe pământ? Ș

9 2 *a* Deut. 17:6.
4 *a* Alma 16:9–10.
6 *a* Ex. 5:2; Mosia 11:27; Moise
8 *a* Alma 10:17–25.
9 *a* 1 Ne. 2:1–7.
11 *a* Mosia 16:11.
12 *a* Alma 8:16; 10:19, 23.
b Alma 8:29.
13 *a* 2 Ne. 1:20; Mosia 1:7; Alma 37:13.
14 *a* 2 Ne.

noi vedem că a fost verificat prin aceasta cuvântul Domnu- lui și lamaniții au fost alungați din prezența Lui, de la începu- tul greșelilor lor în ținut.

15 Cu toate acestea, eu vă spun vouă că va fi mai ușor de [a]su- portat pentru ei ziua judecății decât pentru voi, dacă voi con- tinuați în păcatele voastre, da, și chiar mai ușor în această viață pentru ei decât pentru voi, aceasta cu condiția să se pocăiască.

16 Pentru că sunt multe fă- găduințe [a] făcute lamaniților; pentru că din cauza [b]tradiției strămoșilor lor ei au rămas în această stare de [c]ignoranță; de aceea, Domnul va fi milos cu ei și le va [d]prelungi existența pe pământ.

17 Și într-o zi, ei vor fi [a]făcuți să creadă în cuvântul Lui și să cunoască incorectitudinea tradițiilor strămoșilor lor; și mulți vor fi salvați, pentru că Domnul va fi milos cu toți aceia care-I [b]cheamă numele.

19 Pentru că El nu va permite ca voi să trăiți în nedreptățile voastre pentru a-i distruge pe oamenii Săi. Eu vă spun vouă: Nu; El, mai curând va suporta ca lamaniți să-i [a] distrugă pe oameni Săi, care se numesc po porul lui Nefi, dacă ar f fost posibil ca ei să [b]cadă în păcate și răutăți, după ce au avut atâta lumină ș învățătură de la Domnu Dumnezeul lor.

20 Da, după ce au fost atât de mult favorizați oamenii Dom- nului; da după ce au fost favo- rizați mai mult decât orice alt națiune, neam, limbă ș popor; după ce li s-au [a]făcut cunoscute toate lucrurile, după dorința lor și credința lor ș rugăciunile lor, care au fost și care sunt și care vor veni;

21 Fiind vizitați de Spiritul lui Dumnezeu vorbind cu îngerii ș vorbindu-vi-se prin glasul Domnului; ș având spiritul profeție și spiritul revelației și, de asemenea, multe daruri darul de a vorbi în alte limbi, darul de a predica și darul Du- hului Sfânt ș darul [a]tălmăcirii.

15 *a* Mat. 11:22, 24.
16 *a* Alma 17:15.
b Mosia 18:11–17.
c Mosia 3:11.
d Hel. 15:10–12; D&C 3:8.
18 *a* Alma 16:2–3.
b Alma 16:9.
20 *a* gs Revelație.
21 *a* Omni 1:20; Mosia 8:13–19; 28:11–17.
22 *a* 2 Ne. 1:4.

[b]sclavie de fiecare dată și fiind păziți și apărați până acum; și ei au prosperat până au devenit bogați în toate lucrurile —

23 Și acum uite, vă spun vouă că, dacă acești oameni, care au primit atâtea binecuvântări din mâna Domnului, au să păcătu- iască în ciuda luminii și a cunoștințelor pe care le au, eu vă spun vouă că, dacă va fi așa, dacă ei vor cădea în păcat, va fi mult mai ușor de [a]suportat pentru lamaniți decât pentru ei.

24 Pentru că iată, [a]făgăduielile Domnului se extind asupra lamaniților, dar nu și asupra voastră dacă păcătuiți; pentru că nu a făgăduit Domnul des- chis și nu a decretat cu tărie că, dacă voi vă veți răscula împo- triva Lui, voi veți fi definitiv distruși de pe fața pământului?

25 Și acum, din această cauză, ca voi să nu fiți distruși, Domnul și-a trimis îngerul să-i viziteze pe mulți dintre oamenii Săi, spunându - le că trebuie să meargă înainte strigând cu pu- să [e]asculte strigătele poporului Său și să răspundă rugăciunilor lor.

27 Și iată, El vine să- [a]mântu- iască pe cei care vor fi [b]botezați spre pocăire cu credință în numele Lui.

28 De aceea, pregătiți calea Domnului, pentru că este aproa- pe timpul când toți oamenii vor primi răsplata pentru [a]faptele lor, după cum au fost — dacă au fost drepți, ei vor [b]primi salva- rea sufletelor lor, potrivit pute- rii și izbăvirii lui Isus Hristos; și dacă au fost răi, ei vor primi [c] condamnarea sufletelor lor, după puterea și înrobirea diavolului.

29 Acum iată, aceasta este gla- sul îngerului strigând oamenilor.

30 Și acum, [a] preaiubiți mei frați, căci voi sunteț frații mei și voi ar trebu să fiți preaiubiți, iar voi a trebui să faceți lucrur care sunt necesare pentru po- căință, văzând că inimile voastre au fos foarte împietrite împo triva cuvântului lu Dumnezeu și văzând că sunteți oameni

22 *b* Mosia 27:16.
23 *a* Mat. 11:22–24.
24 *a* 2 Ne. 30:4–6; D&L 3:20.
25 *a* Alma 7:9; Hel. 5:32.
c gs Har.
d gs Milostiv, milostenie, milă.
e Deut. 26:7.
27 *a* gs Mântuire, (a) mântui.
28 *a* D&L 1:10; 6:33.
b Ps. 7:16.
c gs Condamnare.
30 *a* 1 Ioan 4:11.
b Alma 12:22.
31 *a* 2 Ne. 25:28; Mosia

le-am spus cæ sunt oameni pier- dufli øi decæzufli, ei s-au supærat pe mine øi s-au gândit sæ punæ mâna pe mine ca sæ mæ arunce în temniflæ.

33 Dar s-a întâmplat cæ Dom- nului nu le-a permis ca ei sæ mæ ia øi sæ mæ arunce în temniflæ.

34 Şi s-a întâmplat cæ Amulec s-a dus øi a stat înaintea lor øi a început sæ le predice. Şi acum [a] cuvintele lui Amulec nu au fost toate scrise, dar o parte din cuvintele lui au fost scrise în această carte.

CAPITOLUL 10

Lehi se trage din Manase — Amulec relateazæ porunca îngerilor ca el sæ îngrijeascæ de Alma — Rugæciunile celor drepfli îi ocrotesc pe oameni — Învæflætorii legii øi judecætorii nedrepfli pun temelia distrugerii oamenilor. Circa 82 î.H.

Acum, acestea sunt [a]cuvintele pe care [b]Amulec le-a predicat oamenilor din flinutul Amoniha, spunând:

2 Eu sunt Amulec: Eu a venit din flinutu Ierusalimu- lui, care s trægea din [a]Manase, car era fiul lui [b]Iosif, care a fos [c]vândut Egiptului d cætre mâinile fraflilor lui.

4 Şi iatæ, eu, d asemenea, nu sunt un om de micæ impor- tanflæ printre acei car mæ cu- nosc; da, øi iatæ am multe rude øi [a]prieteni øi am aduna multe bogæflii pri hærnicia mâinilor mele.

5 Dar, dupæ toate acestea eu nu am cunoscut mult despre cæile Domnulu øi [a] misterele Lui øi puterea Lui extraordinaræ. Eu am spus cæ nu am cunoscut

dar iatæ, greøesc, pentr cæ am væzut multe di misterele Sale ø extraordinara Sa putere da, chiar prin pæstrare vieflii aces- tor oameni.

6 Cu toate acestea, mi-am îm- pietrit inima pentru cæ am fost [a]chemat de multe ori øi n am vrut sæ [b]aud; de acee am øtiut despre acest lucruri, da, øi totuøi nu a vrut sæ øtiu; de aceea, a mers înainte rævræ- tindu mæ împotriva lui Dum nezeu, în ticæloøia inim mele, chiar până în ziua

34 *a* Alma 10.

10 1 *a* Alma 9:34. *b* Alma 8:21–29.

3 *a* Gen. 41:51; *b* gs Iosif, fiul lui Iacov. *c* Gen. 37:29–36.

4 *a* Alma 15:16.

Dumnezeu.

6 *a* Alma 5:37. *b* D&L 39:9.

7 *a* Alma

întoarce-te la casa ta, pentru că tu va trebui să hrănești un profet al Domnului; da, un om sfânt care este un om ales al lui Dum- nezeu; pentru că el a [b] postit multe zile din cauza păcatelor acestui popor și este flămând și tu va trebui să-l [c] primești în casa ta și să-l hrănești și el te va binecuvânta pe tine și casa ta; și binecuvântarea Domnului va sta asupra ta și a casei tale.

8 Și s-a întâmplat că m-am su- pus glasului îngerului și m-am întors la casa mea. Și pe când mă întorceam, l-am găsit pe [a] omul despre care îngerul mi-a spus: Tu îl vei primi în casa ta — și uite, era același om care îți vorbise ție despre lucrurile lui Dumnezeu.

9 Și îngerul mi-a spus că el este un om [a] sfânt; de aceea, eu știu că este un om sfânt, pentru că acest lucru a fost spus de că- tre un înger al lui Dumnezeu.

10 Și din nou, știu că lucrurile pe care el le-a mărturisit sunt adevărate; pentru că, iată, vă spun vouă că așa cum Domnul binecuvântate, iar binecuvânta- rea Domnului s-a lăsat asupra noastră chiar după cum El mi-a spus.

12 Și acum, când Amulec a spus aceste cuvinte, oamenii au început să fie uimiți, văzând că era [a] mai mult decât un martor care a mărturisit despre aceste lucruri de care ei erau acuzați și, de asemenea, despre lucrurile care urmau să vină, conform spiritului profeției pe care ei îl aveau.

13 Cu toate acestea, au fost câ țiva printre e care s - au gândit să le pună întrebări ca prin [a] șiretenie să-i prindă cu propriile lor vorbe, să găsească un martor împotriva lor, să-i aducă în fața judecătorilor lor ca ei să poată fi judecați după lege, și să fie uciși sau întem- niță ți după crima pe care ar putea să o descopere sau să o mărturisească împotriva lor.

14 Acum, aceștia erau oamenii care se gândeau să-i distrugă pe ei, care erau [a] învățători ai legi angajați sau numiți de către oameni să administreze legea în timpul proceselor lor

7 *b* Alma 5:46; 6:6.
gs (a) Posti, post.
c Fapte 10:30–
9 *a* gs Sfânt.
10 *a* Alma 11:30–31.
b Alma 8:27.
12 *a* Alma 9:6.
13 *a* Alma 11:21.
14 *a* Alma 10:24; 11:20–21; 14:18.

început să-l întrebe pe Amulec, ca prin aceasta să-l facă să-și retragă cuvintele sau să-și contrazică vorbele pe care le-a spus.

17 Acum ei nu știau că Amulec putea să le cunoască planurile. Și s-a întâmplat că, pe când au început să-l întrebe, el le-a [a]aflat gândurile și le-a spus: O, voi, păcătoasă și stricată [b]generație, voi învățători ai legii și ipocriți, pentru că voi așezați temelia diavolului; pentru că voi întin- deți [c]capcane ca să-i prindeți pe cei sfinți ai lui Dumnezeu.

18 Voi pregătiți planuri ca să [a]schimbați drumurile celor drepți și să atrageți mânia lui Dumnezeu asupra capului vos- tru, chiar până la completa distrugere a acestui popor.

19 Da, bine a spus Mosia, care a fost ultimul nostru rege, când era aproape de a elibera împă- răția, neavând pe nimeni cui să o încredințeze, făcând ca acești oameni să fie conduși de pro- priile lor glasuri — da, bine a spus el că, dacă va veni timpul ca glasul acestui popor să [a]aleagă nedreptatea, căiți-vă, pentru că împărăția cerului este aproape.

21 Da, așa strigă El, prin glasul îngerilor Săi: [a]O să mă cobor și am să vin printre oamenii Mei cu nepărtinire și dreptate în mâinile Mele.

22 Da, și eu vă spun vouă că, dacă n-ar fi fost pentru [a]rugă- ciunile celor drepți care sunt acum pe pământ, chiar acum vi s-ar fi trimis completa distru- gere; și nu va fi prin [b]inundații cum a fost pentru oamenii de pe vremea lui Noe, ci va fi prin foamete, molimă și sabie.

23 Dar datorită [a]rugăciunilor celor drepți voi sunteți salvați; acum dacă voi îi veți îndepărta pe cei drepți dintre voi atunci Domnul nu-și va întinde mâna; dar prin mânia lui puternică El va veni împotriva voastră; atunci voi veți fi loviți cu foa- mete și molimă și sabie; și [b] timpul se apropie dacă voi nu vă pocăiți.

24 Și acum s-a întâmplat că oamenii erau și mai supărați pe Amulec și au strigat, spunând: Omul acesta s-a ridicat împotriva legilor noastre, care

17 *a* Alma 12:3; 20:18, 32; D&L 6:16.
b Mat. 3:7; Alma 9:8.

19 *a* Mosia 29:27; Alma 2:3–7; Hel. 5:2.

20 *a* Alma 8:14–16; 13:22.

21 *a* Mosia 13:34.

b Gen. 8:21; 3 Ne. 22:8–10.

gs Potopul din timpul lui

cum el ar avea putere asupra voastră să vă [a] orbească ochii pentru ca voi să nu înțelegeți cuvintele care vă sunt spuse, potrivit adevărului lor?

26 Pentru că, iată, am mărtu- risit eu împotriva legii voastre? Voi nu înțelegeți; voi spuneți că v-am vorbit împotriva legii voastre; dar eu nu am făcut-o, ci am vorbit în favoarea legii voastre, spre condamnarea voastră.

27 Și acum, iată, vă spun vouă că începutul distrugerii acestui popor a început prin nedrepta- tea [a] învățătorilor legii și a jude- cătorilor voștri.

28 Și acum s-a întâmplat că atunci când Amulec a rostit aceste cuvinte, oamenii au stri- gat împotriva lui, spunând: Acum noi știm că acest om este un copil al diavolului și că ne-a [a] mințit, pentru că el a vorbit împotriva legii noastre. Și acum spune că nu a vorbit îm- potriva ei.

29 Și din nou, el a vorbit împo- triva învățătorilor legii și a judecătorilor noștri.

30 Și s-a întâmplat că [illegible]

ți ai legii era să câștige; și ei au câștigat după sârguința lor.

CAPITOLUL 11

Sistemul monetar a nefiților este făcut cunoscut — Amulec se luptă cu Zeezrom — Hristos nu-i va salva pe oameni în păcatele lor — Numai acei care moștenesc împărăția cerului vor fi salvați — Toț oamenii se vor ridica în nemurire — Moar- tea nu mai există după înviere. Circa 82 î.H.

Acum, era legea lui Mosia ca fiecare om care era judecător al legii sau ce care erau numiți să fie judecători să primească sa larii după perioada de timp pe care au petrecut- o în a-i judeca pe aceia care fuseseră aduși înaintea lor spre a f judecați.

2 Acum, dacă un om î datora celuilalt și el nu î plătea ceea ce îi datora el era pârât jude cătorului; și judecătoru își exercita autoritatea ș trimitea ofițeri ca omu să fie adus înaintea lui și el îl judeca pe om după lege și după dovezile care erau aduse împotriva lui și omul era obligat să

25 *a* 2 Cor. 4:4; Alma 14:6

28 *a* Alma 14:2.

31 *a* Alma 11:20–36.

4 Acum, acestea sunt numele diferitelor piese din aurul și ar- gintul lor, în acord cu valoarea lor. Și numele au fost date de nefiți, pentru că ei nu socoteau la fel cu iudeii din Ierusalim; și nici nu măsurau la fel ca iudeii; dar ei și-au schimbat felul de a socoti și de a măsura, potrivit minții și împrejurărilor în care se găseau oamenii în fiecare generație, până la domnia ju- decătorilor, ei fiind [a]întemeiați de regele Mosia.

5 Acum, calculul este următo- torul — o senină de aur, un seon de aur, un șum de aur și o limna de aur.

6 U n senum de argint, un amnor de argint, un ezrom de argint și un onti de argint.

7 Un senum de argint era egal cu o senină de aur și era la fel și pentru măsurarea orzului și, de asemenea, pentru măsurarea oricăror altor grâne.

8 Acum, valoarea pentru un seon de aur era de două ori va- loarea unei senine.

9 Și un șum de aur era de două ori valoarea unui seon.

10 Și o limna de aur era cât valoarea tuturor.

11 Și un amnor de șiblon era pentru o jumătate din măsura orzului.

16 Și un șiblum este cât o ju- mătate de șiblon.

17 Și o lea este o jumătate de șiblum.

18 Acum, acestea sunt valorile lor, după calculul lor.

19 Acum, un antion de aur este egal cu trei șibloni.

20 Acum, era numai pentru profit, pentru că ei își primeau salariile după munca depusă, de aceea ei i-au ațâțat pe oameni la tot felul de scandaluri și de- zordini și ticăloșii, pentru ca ei să aibă mai mult de lucru ș să [a]primească bani după procesele care erau aduse înaintea lor; de aceea, ei i-au ațâțat pe oa- meni împotriva lui Amulec și a lui Alma.

21 Și acest Zeezrom a început să-l întrebe pe Amulec, spu- nând: Vei voi să răspunzi la câteva întrebări pe care am să ți le pun? Acum Zeezrom era o persoană expertă în [a]uneltele diavolului, capabil să distrugă ceea ce era bun; de aceea, el i- a spus lui Amulec: Vei voi să răs- punzi la întrebările pe care am să ți le pun?

22 Și Amulec i-a spus: Da dacă este în acord cu Spiritul Domnu- lui, care

11 4 *a* Mosia 29:40–44
21 *a* Alma 10:13.
22 *a* gs Duhul Sfânt.

23 Acum, Amulec i-a spus: O, tu, [a]copil al iadului, de ce mă [b]ispitești? Nu știi că cel drept nu se supune unor astfel de ispite?

24 Tu crezi că nu este Dumne- zeu? Eu îți spun ție: Nu, tu știi că este Dumnezeu, dar iubești mai mult [a]profitul decât pe El.

25 Și acum, tu m-ai mințit pe mine înaintea lui Dumnezeu. Tu mi-ai spus mie — Iată aceste șase ontii, care au mare valoare, eu ți le dau ție — pe când tu aveai în inima ta să nu mi le dai; și era numai dorința ta ca eu să tăgăduiesc existența ade- văratului Dumnezeu în viață, ca tu să ai posibilitatea să mă distrugi. Și acum iată, pentru această mare răutate, trebuie să-ți primești răsplata.

26 Și Zeezrom i-a spus lui: Tu spui că este un adevărat Dum- nezeu în viață?

27 Și Amulec i-a spus: Da, este un adevărat Dumnezeu în viață.

28 Acum, Zeezrom a spus: Este mai mult decât un Dumnezeu?

29 Și el a răspuns: Nu.

30 Acum, Zeezrom i-a spus din nou: Cum de știi păcatele lor? Și Amulec i-a răs- puns și i-a spus lui: Eu îți spun ție că El nu o va face, pentru că este imposibil pentru El să-Și calce cuvântul Lui.

35 Acum, Zeezrom le-a spus oamenilor: Vedeți să vă amin- tiți aceste lucruri aceea că el a spus ca nu este decât un singur Dumnezeu; și el a ma spus că Fiul lu Dumnezeu va veni, dar că El nu-și va salva poporul Său — ca și cum el ar avea auto- ritatea să-i poruncească lui Dumneze u.

36 Acum, Amulec din nou i-a spus lui: Iată, tu ai mințit, pen- tru că spui că am zis că aș avea autoritatea să-I poruncesc lui Dumnezeu pentru că am spus că El nu-și va salva poporul din păcatele lor.

37 Și îți spun din nou că El nu-i poate salva din [a]păcatele lor; pentru că eu nu pot să-I tă- găduiesc cuvântul și El a spus că [b]nici un lucru necurat nu poate moșteni [c]împărăția ceru- lui; de aceea, cum puteți fi voi salvați dacă nu moșteniți Împărăția Cerului? De aceea, voi nu puteți f

23 *a* Alma 5:41.
b gs Ispită, (a) ispiti.
24 *a* 1 Tim. 6:10; Tit 1:11.
37 *a* 1 Cor. 6:9–10.
b 1 Ne. 15:33; Alma
c gs Împărăția lui Dumnezeu sau împărăția cerului.
39 *a* Isa. 9:6.

începutul și sfârșitul, primul și ultimul;

40 Și El va veni pe [a]lume să-l [b]mântuiască pe poporul Lui; și El va [c]lua asupra Lui păcatele acelora care cred în numele Său; și aceștia vor fi cei care o să primească viața veșnică, iar Salvarea nu va veni la nimeni altcineva.

41 De aceea, cei ticăloși rămân ca și cum [a]nu s-ar fi făcut mân- tuirea, dacă legăturile mortii nu vor fi dezlegate; dar iată, ziua va veni când [b]toți se vor ridica din moarte și vor sta înaintea lui Dumnezeu și vor fi [c]judecați după faptele lor.

42 Acum, este o moarte care este numită moartea vremelni- că; și moartea lui Hristos va dezlega [a]legăturile acestei morți vremelnice, astfel ca toți să fie ridicați din moartea vremelnică.

43 Spiritul și corpul vor fi [a]reunite în forma lor perfectă; membrele și încheieturile vor fi refăcute într-o formă potrivită, chiar așa cum

re o să vină la toți, bătrân și tânăr, sclav și liber, bărbat și femeie, nedrept și drept; și va fi așa încât nici un fir de păr de pe capul lor nu va fi pierdut; fieca- re lucru va fi [a]reconstituit în forma lui perfectă, așa cum este acum în corp și vor fi aduși la judecată în fața scaunului de judecată al lui Hristos Fiul și al lui Dumnezeu [b]Tatăl și al Spiri- tului Sfânt, care este [c]un Dum- nezeu Veșnic, să fie [d]judecați după faptele lor, fie că sunt bune, fie că sunt rele.

45 Acum, iată, v-am vorbit de- spre moartea corpului muritor și, de asemenea, despre [a]învie- rea corpului muritor. Eu v-am spus că acest corp muritor este [b]transformat într-un corp [c]ne- muritor, deci din moarte, chiar din prima moarte, în viață pentru ca ei să nu mai poată [d] muri încă o dată pentru ca spiritele lor odată unite cu cor- purile lor, să nu mai fie nici

40 *a* gs Lume.
b Rom. 11:26–27.
c Ex. 34:6–7; Isa. 53:5; 1 Ioan 2:2; Mosia 14:5; 15:12; D&L 19:16–19.
41 *a* Alma 12:18; D&L 88:33.
42 *a* Alma 12:16.
43 *a* 2 Ne. 9:13; Alma 40:23.
b 2 Ne. 9:14; Mosia 3:25; Alma 5:18
gs Dumnezeu, divinitate.
d Apoc. 20:12–13.
45 *a* Alma 40:23; D&L 88:16.
b gs Înviere.
c gs Nemuritor, nemurir

Și astfel s-au încheiat cuvintele lui Amulec sau, aceasta este tot ce am scris.

CAPITOLUL 12

Alma se ceartă cu Zeezrom — Taine le lui Dumnezeu pot fi dăruite numai celor credincioși — Oamenii sunt judecați după gândurile, credințele, cuvintele și faptele lor — Ticăloșii vor suferi o moarte spirituală — Această viață muritoare este o stare de încercare — Planul mântuirii aduce înviere și, prin credință, iertarea păcatelor — Cei care se pocăiesc poate să revendice iertare prin Singurul Fiu Născut. Circa 82 î.H.

Acum, Alma, văzând că vorbele lui Amulec l-au amuțit pe Zeezrom, pentru că acesta a văzut că Amulec l-a prins pe el [a]minți și înșelând ca să-l distrugă și văzând că el a început să tremure sub [b]conștiința vinovăției sale, și-a deschis gura și a început să-i vorbească și să adeverească cuvintele lui Amulec și să explice lucrurile mai amănunțit sau să dezvăluie numai pentru oameni, ci tu L-ai mințit, de asemenea, pe Dumnezeu; pentru ca, iată, El cunoaște toate [a]gândurile tale și tu vezi că gândurile tale ne sunt făcute cunoscute nouă prin Spiritul Lui;

4 Și tu vezi că noi știm că planul tău era un plan foarte dibaci, după dibăcia diavolului, ca să minți și să înșeli acest popor pentru ca să-l ațâți împotriva noastră, ca să ne insulte și să ne alunge pe noi —

5 Acum, acesta a fost un plan al [a]dușmanului tău iar el și-a exercitat puterea asupra ta. Acum, aș vrea ca tu să-ți aduci aminte că ceea ce eu spun pentru tine, eu spun pentru toți.

6 Și iată, vă spun vouă, tuturor, că aceasta a fost o capcană a dușmanului pe care acesta a întins-o ca să prindă acest popor, pentru ca el să poată să vă aducă pe voi în supunere sub el, pentru ca el să poată să vă încercuiască pe voi cu [a]lanțurile sale pentru ca el să poată să vă înlănțuiască pe voi pentru distrugere veșnică, în acord cu puterea înrobirii sale.

7 Acum, când Alma a vorbit aceste cuvinte

12 1 *a* Alma 11:20–38. *b* gs Conștiință

Alma 10:17; D&C 6:16.

6 *a* Alma 5:7–10.

și intențiile din inima sa; pentru că lor li se dăduse puterea să poată cunoaște aceste lucruri, în acord cu spiritul profeției.

8 Și Zeezrom a început să-i cerceteze pe ei cu sârguință ca să afle mai mult despre împă- răția lui Dumnezeu. Și el i-a zis lui Alma: Ce înseamnă ceea ce Amulec a spus despre învierea morților, că toți vor învia din morți, atât cei drepți, cât și cei nedrepți și că vor fi aduși să stea înaintea lui Dumnezeu ca să fie judecați potrivit faptelor lor?

9 Și acum, Alma a început să-i explice aceste lucruri, zicând: Multora le este dat să cunoască [a]tainele lui Dumnezeu; cu toate acestea, ei sunt puși sub o po- runcă strictă ca să nu dezvăluie [b]decât o parte din cuvântul Lui, pe care El a dat-o copiilor oame- nilor în acord cu atenția și hărni- cia pe care aceștia I-o dau Lui.

10 Și de aceea, acela care își va [a]împietri inima, acela va primi partea cea [b]mai mică a cuvân- tului; iar acela care [c]nu-și [a] cea mai mică a cuvântului până când e nu [b]cunosc nimic despre tainele Lui; și apoi ei sunt luați robi de către diavol și duși de voința lui la distrugere. Acum aceasta este ceea ce se înțelege prin [c]lanțurile [d]iadului.

12 Iar Amulec a vorbit clar despre [a]moarte și despre ridi- carea din această mortalitate la o stare de nemurire și despre aducerea în fața scaunului de ju- decată al lui Dumnezeu pentru a fi [b]judecați după faptele noastre.

13 Și atunci, dacă inimile noastre au fost împietrite, da, dacă noi ne-am împietrit inimile împotriva cuvântulu într-atât, încât acesta nu s-a aflat în noi, atunc starea noastră va fi în grozitoare, pentru că atunci noi vom f condamnați.

14 Deoarece [a]cuvintele noastre ne vor condamna pe noi; da, toate faptele noastre ne vor condamna; noi nu vom f găsiți nepătați; iar gândurile noastre, de

9 *a* Alma 26:22. gs Tainele lui Dumnezeu.
b Ioan 16:12; Alma 29:8; 3 Ne. 26:8–11;
c gs Umil, umilință.
d 2 Ne. 28:30; D&L 50:24.
11 *a* Mat. 25:29.
b gs Apostazie.
c Ioan 8:34; 2 Ne.
12 *a* Alma 11:41–45.
b gs Judecată, ultima.
14 *a* Mat. 12:36; Iac. 3:6; Mosia 4:29–30.
b Osea

noi va trebui să înaintăm și să stăm înaintea Lui în slava Sa, și în puterea Lui, și în măreția, maiestatea și dominația Lui, și să recunoaștem, în [a]rușinea noastră veșnică, că toate [b]jude- cățile Lui sunt drepte; că El este drept în toate lucrările Sale și că El este milos cu copiii oame- nilor și că El are toată puterea ca să salveze pe fiecare om care crede în numele Lui și care produce fructul pocăinței.

16 Și acum iată, vă spun vouă, după aceea vine o [a]moar- te, și anume cea de a doua moarte, care este o moarte spi- rituală; și apoi este timpul când oricine care moare în păcatele sale, legate de [b] moartea vre- melnică, de asemenea, va [c]muri într-o moarte spirituală; da, el va muri în tot ceea ce ține de dreptat e.

17 După aceea, vine timpul când chinurile lor vor fi ca un [a]lac de foc și de pucioasă ale cărui flăcări se înalță veșnic și tea lui Dumnezeu; și ei nu pot [b]muri, pentru că nu mai există nici o corupție.

19 Acum, s-a întâmplat că atunci când Alma a terminat de spus aceste cuvinte oamenii au început să fie uimiți și mai mult;

20 Dar era unul, Antiona, care era un conducător-șef printre ei, care a înaintat și a spus către el: Ce este aceasta ce ai zis, că omu se va ridica din morți și va fi schimbat din această stare muritoare la o stare [a]nemu- ritoare; că sufletul nu poate să moară niciodată?

21 Ce înseamnă scriptura care zice că Dumnezeu a așezat [a]heruvimi și o sabie arzătoare la răsărit de grădina [b]Edenului pentru ca primii părinți ai noștri să nu intre și să guste din fructul pomului vieții și să tră- iască în veșnicie? Și astfel, noi vedem că nu era nici o șansă ca ei să trăiască în veșnicie.

22 Acum, Alma i-a spus Aces- ta este lucrul pe care tocmai era să-l explic

15 *a* Mosia 3:25.
b 2 Pet. 2:9.
gs Dreptate.
16 *a* gs Moarte spirituală.
b Alma 11:40–45.
c 1 Ne.

18 *a* Alma 11:41. *b* Apoc. 21:4; Alma 11:45; D&L 63:49.
20 *a* gs Nemuritor, nemurire

gs Heruvim.
b gs Eden.
22 *a* gs Căderea lui Adam și a Evei.
b Gen. 3:6; 2 Ne. 2:15–19; Mosia 3:26

23 Și acum iată, vă spun vouă că, dacă ar fi fost posibil pentru Adam ca să [a]ia din fructul pomului vieții la acel timp, atunci nu ar fi fost nici o moarte, iar cuvântul ar fi fost deșert, făcân- du-L pe Dumnezeu să fie un mincinos, căci El a spus: [b]Dacă tu vei mânca, atunci tu cu sigu- ranță vei muri.

24 Și noi vedem că [a]moartea vine asupra omenirii, da, moar- tea despre care Amulec a vorbit, care este moartea vremelnică; cu toate acestea, a existat un spațiu oferit [b]omului, în care el se poate pocăi; de aceea, această viață a devenit o stare de încercare; un timp de [c]pregătire pen- tru a-L întâlni pe Dumnezeu; un timp de pregătire pentru acea stare fără de sfârșit despre care noi am vorbit, care vine după învierea morților.

25 Acum, dacă nu ar fi fost [a] planul mântuirii care a fost făcut încă de la începutul lumii, atunci nu ar fi putut fi nici o [b] înviere a morților; dar un plan al mântuirii a fost nici o stare de pregătire; și astfel, [b] planul mântuirii ar fi fost încurcat, iar cuvântul lui Dumnezeu ar fi fost deșert, fără nici un efect.

27 Dar iată, nu a fost așa; ci oamenilor le-a fost [a]dat să poa- tă muri; iar după moarte, ei trebuie să vină la [b]judecată, chiar aceeași judecată despre care noi am vorbit, care este sfârșitul.

28 Și după ce Dumnezeu a făcut ca aceste lucruri să ajun- gă la om, iată, atunci El a văzut că era potrivit ca omul să știe despre lucrurile care fuse- seră date;

29 De aceea, El a trimis [a]îngeri să vorbească cu ei care i-au făcut pe oameni să vadă slava Sa.

30 Și ei au început, de la acel timp înainte, să strige numele Lui; de aceea Dumnezeu a [a]vorbit cu oamenii și le-a făcut cunoscut [b]planul mântuirii, care a fost pregătit încă de la [c]crearea lumii; și El le-a făcut lor cunos- cut aceasta potrivit credințe lor și pocăintei lor s

23 *a* Alma 42:2–9.
b Gen. 2:17.
24 *a* gs Moarte fizică.
b 2 Ne. 2:21; Moise 5:8–12.
c Alma 34:32–35.
25 *a* gs Planul

26 *a* Gen. 2:9; 1 Ne. 15:36; Alma 32:40.
b Alma 34:8–16; 42:6–28; Moise 6:59–62.
27 *a* Iov 7:1; Evr. 9:27;

D&C 29:42.
30 *a* Moise 5:4–5; 6:51.
b gs Planul mântuirii.
c Mosia 18:13;

dumnezeii, [c] deosebind binele de rău, punându-se pe ei înșiși într-o stare de [d]acțiune sau fiind puși într-o stare de acțiune după voința și plăcerile lor, fie să facă rău, fie să facă bine —

32 De aceea, Dumnezeu le-a dat porunci, după ce le-a făcut [a]cunoscut planul mântuirii, ca ei să nu facă rău, pedeapsa pentru aceasta fiind a doua [b]moarte, care era o moarte veș- nică, în ceea ce privește lucrurile legate de dreptate; deoarece pentru unii ca aceștia, planul mântuirii nu putea să aibă nici o putere, pentru că cuvintele [c]dreptății nu puteau să fie dis- truse, potrivit bunătății supreme a lui Dumnezeu.

33 Dar Dumnezeu i-a chemat pe oameni, în numele Fiului Său (acesta fiind planul mân- tuirii care a fost făcut), zicând: Dacă voi vă veți pocăi și nu vă veți împietri inimile, atunci Eu voi avea milă de voi [...]

36 Și acum, frații mei iată, vă spun vouă că dacă voi vă veți împietri inimile voastre, atunci nu veți intra în odihna Dom nului; de aceea nedreptatea voastră Î va provoca pe Acela care a trimis mânia Lui să coboare asupra voastră ca în [a]prima răzvrătire da, potrivit cuvântului Său, în ultima răzvrătire la fel ca și în prima, pentru [b]distrugerea veșnică a sufletelor voastre; de aceea, po trivit cuvântului Său pentru moartea cea de pe urmă, la fel ca ș pentru prima.

37 Și acum, frații mei văzând că noi cunoaștem aceste lucruri, iar ele sunt adevărate, să ne pocăim ș să nu ne împietrim inimile noastre pentru ca să nu L [a] provocăm pe Domnul Dumnezeul nostru să-Și coboare mânia asupra noastră în aceste porunci pe care El ni le-a dat a doua oară; ci să intrăm în [b]odihna lui Dumnezeu, care este pregătită potrivit cuvântului Său.

CAPITOLUL 13

31 *c* Gen. 3:22–23; Moise 4:11.
d 2 Ne. 2:16. gs Libertatea de a alege.
32 *a* Moise [illegible]
c Mosia 15:27; Alma 34:15–16; 42:15.
34 *a* gs Milostiv, milostenie, milă.
b gs Iertarea
Alma 42:6, 9, 14.
b gs Condamnare.
37 *a* 1 Ne. 17:30; Iacov 1:8; Hel

Domnului — Melhisedec a fost unul dintre aceștia — Îngerii anun- ță vești de bucurie în toată țara — Ei vor dezvălui adevărata venire a lui Hristos. Circa 82 î.H.

Și iarăși, frații mei, aș dori să vă îndrept mințile înainte, la timpul când Domnul Dumne- zeu a dat aceste porunci către copiii Săi; și aș dori ca voi să vă amintiți că Domnul Dum- nezeu a [a]rânduit preoți potrivit ordinului Său cel sfânt, care era potrivit ordinului Fiului Său, ca să propovăduiască aceste lucruri către popor.

2 Și acei preoți au fost rân- duiți după [a]ordinul Fiului Său în așa [b] fel încât poporul să poată cunoaște în ce fel să-L aștepte pe Fiul Său pentru mântuire.

3 Și acesta este felul în care ei au fost rânduiți — fiind [a]chemați și [b]pregătiți încă de la [c]crearea lumii, potrivit [d] previziunii făcute de Dumnezeu, potrivit cu marea lor credință și cu faptele lor mântuire pregătitoare pentru aceștia.

4 Și astfel, ei au fost [a]chemați la această chemare sfântă dato- rită credinței lor, în timp ce alții au respins Spiritul lui Dumne- zeu din cauza tăriei inimilor lor și a orbirii minților lor, pe când, dacă nu ar fi fost aceasta, ei ar fi avut un [b]privilegiu tot atât de mare ca și frații lor.

5 Sau, în sfârșit, pentru întâia oară ei au fost în aceeași [a]situa- ție ca și frații lor; astfel, această chemare sfântă fiind pregătită încă de la crearea lumii pentru aceia care nu-și vor împietri inimile, aceasta fiind în și prin ispășirea Singurului Fiu Născut, care a fost pregătit —

6 Și astfel fiind chemați cu această chemare sfântă și fiind rânduiți în marea preoție a or- dinului sfânt al lui Dumnezeu ca să propovăduiască poruncile Lui către copiii oamenilor, pen- tru ca și ei să poată să intre în [a]odihna Lui —

7 Această mare preoție fiind după ordinul Fiului

13 1 *a* Avr. 2:9, 11.
2 *a* D&L 107:2–4.
b Alma 13:16.
3 *a* D&L 127:2.
premuritoare.
d D&L 38:2.
e gs Libertatea de a alege.
f gs Credință.
g gs (a) Chema, chemat de Dumnezeu
b 1 Ne. 17:32–35.
5 *a* 2 Ne. 26:28.
6 *a* Alma 12:37; 16:17.
gs Odihnă.
7 *a* Evr. 7:3.
b gs

8 Acum, ei au fost [a]rânduiți după felul acesta — fiind che- mați cu o chemare sfântă și rânduiți printr-o rânduială sfântă și luând asupra lor marea preoție a sfântului ordin, care chemare și rânduială și mare preoție sunt fără de început sau de sfârșit —

9 Astfel ei au devenit [a]mari preoți pentru veșnicie, după ordinul Fiului, Singurul Născut al Tatălui, care este fără de în- ceput al zilelor sau de sfârșit al anilor, care este plin de [b]har, de dreptate și de adevăr. Și așa este. Amin.

10 Acum, așa cum am spus despre ordinul sfânt sau această [a]mare preoție, mulți au fost care au fost rânduiți și au devenit mari preoți ai lui Dumnezeu; și s-a povestit despre nemărginita lor credință și [b]pocăință și despre faptele lor drepte înaintea lui Dumnezeu, ei alegând mai degrabă să se pocăiască și să facă fapte drepte decât să piară;

lui Dumnezeu, ei nu puteau să se uite la [d]păcat decât cu [e]groază; și au fost mulți, nespus de mulți, care au fost făcuți puri și au intrat în odihna Domnului Dumnezeului lor.

13 Și acum, frații mei, aș vrea ca voi să vă umiliți înaintea lui Dumnezeu și să aduceți [a]rod demn de pocăință pentru ca și voi să intrați în acea odihnă.

14 Da, umiliți-vă pe voi înșivă, chiar la fel ca și poporul din zilele lui [a]Melhisedec, care, de asemenea, a fost un mare preot după același ordin ca acela despre care eu am vorbit, care, de asemenea, a luat asupra sa marea preoție pentru veșnicie.

15 Și a fost același Melhisedec căruia [a]Avraam i-a plătit [b] zeciuieli; da, până și tatăl nostru, Avraam, a plătit că zeciuială o zecime din toată avuția sa.

16 Acum, aceste [a]rânduieli au fost date în felul acesta, pentru ca prin aceasta poporul să

8 *a* D&L 84:33–42. gs Preoția lui Melhisedec.
9 *a* gs Înalt preot.
b 2 Ne. 2:6. gs Har.
10 *a* D&L 84:18–22. Alma 5:21–27; 3 Ne. 27:19–20.
12 *a* Rom. 8:1–9. gs Sfințire.
b gs Duhul Sfânt.
c gs Pur, puritate.
d Mosia 5:2;
14 *a* D&L 84:14. jst, Gen. 14:25–40. gs Melhisedec.
15 *a* gs Avraam.
b Gen. 14:18–20; Mal. 3:8–10. gs Zeciuială.
16 *a* gs Rânduieli.

era un rege peste țara Salemu- lui; iar poporul lui se stricase mult în nedreptate și în lucruri abominabile; da, toți oamenii se rătăciseră; erau plini de tot felul de ticăloșii;

18 Dar Melhisedec, având cre- dință mare și primind oficiul înaltei preoții în acord cu ordi- nul cel [a]sfânt al lui Dumnezedu, a predicat pocăință către po- porul său. Și iată, ei s-au pocăit; iar Melhisedec a stabilit pace în țară în zilele sale; de aceea, el a fost numit prințul păcii, căci era regele Salemului; și a domnit sub tatăl său.

19 Acum, au fost [a]mulți înain- tea lui și au mai fost mulți după el, dar [b]nici unul nu a fost mai mare decât el; de aceea, ei pe el l-au menționat în mod mai deosobit.

20 Acum, eu nu am nevoie să repet aceasta; ceea ce am spus este îndeajuns. Iată, [a]scripturile sunt în fața voastră; dacă vă veți [b]opune lor, atunci aceasta va fi distrugerea voastră.

21 Și acum, s-a întâmplat că atunci când Alma a spus aceste cuvinte către o mare bucurie; da, și a făcut să răsune aceste vești bune printre toți oamenii Săi, da, chiar și printre cei care sunt împrăștiați pretutindeni pe fața pământului; de aceea ele au venit la noi.

23 Și ele ne sunt făcute cunos- cute în cuvinte [a]clare pentru ca noi să le putem înțelege, pentru ca noi să nu greșim; și aceasta, pentru că suntem [b]rătăcitori într-o țară străină; de aceea, suntem astfel mult favorizați, pentru că avem aceste vești bune vestite nouă în toate părțile viei noastre.

24 Pentru că iată, [a]îngerii ves- tesc aceasta către mulți la timpul acesta, în țara noastră; și aceasta este pentru scopul de a pregăti inimile copiilor oamenilor ca să primească cuvântul Lui, la timpul venirii Lui în slava Sa.

25 Și acum, noi așteptăm nu- mai să auzim vestea cea bună, vestită către noi prin gura îngerilor, despre venirea Lui; pentru ca, timpul vine noi nu [a]știm cât de curând. Eu aș dori ca Dumnezeu să

18 *a* gs Preoția lui Melhisedec.
19 *a* Hel. 8:18; D&C 84:6–16; 107:40–
20 *a* gs Scripturi.
b 2 Pet. 3:16; Alma 41:1.
21 *a* gs Pocăință, (a) se pocăi.
22 *a* Alma 10:20.
Iacov 4:13; Eter 12:39.
b Iacov 7:26.
24 *a* Alma 10:10; 39:19.

strămoșilor noștri, așa după cum au spus ei despre El, care era în acord cu spiritul profeției ce era în ei.

27 Și acum, frații mei, îmi [a]doresc din adâncul inimii, da, cu mare îngrijorare, chiar până la durere, ca voi să ascultați de cuvintele mele și să vă lepădați de păcatele voastre și să nu amânați ziua pocăinței voastre;

28 Ci să vă umiliți înaintea Domnului și să strigați numele Lui sfânt și să [a]vegheați și să vă rugați fără răgaz pentru ca să nu fiți [b]ademeniți mai pre- sus decât ceea ce voi puteți duce și astfel să fiți conduși de către Spiritul Sfânt, deve- nind umili, [c]blânzi, supuși, răb- dători, plini de dragoste și de îndurare;

29 [a]Având credință în Domnul; având speranța că veți primi viață veșnică; având întotdeau- na [b]dragostea de Dumnezeu în inimile voastre pentru ca să fiți înălțați în ziua din urmă și să

CAPITOLUL 14

Alma și Amulec sunt duși la închisoare și bătuți — Credincioșii și scripturile lor sfinte sunt arse în foc — Acești martiri sunt primiți de către Domnul în slavă — Zidurile închisori sunt distruse și se prăbușesc — Alma ș Amulec sunt eliberați, iar cei care i-au per- secutat sunt uciși. Circa 82–81 î.H.

Și s-a întâmplat că după ce a terminat de vorbit către popor, mulți dintre ei au crezut în cuvintele lui și au început să se pocăiască și să cerceteze [a]scripturile.

2 Dar cea mai mare parte a lor a dorit să să-i poată distruge pe Alma și pe Amulec; pentru că erau mânioși pe Alma datorită [a] claritățiicuvintelor lu către Zeezrom; și ei, de asemenea, au spus că Amulec i-a [b]mințit pe ei ș a vorbit insulte la adresa legii lor și, de asemenea, la adresa învățătorilor legii și a judecătorilor lor.

3 Și ei, de asemenea, au fost mânioși pe Alma ș Amulec; și, pentru că au purtat mărturie așa d

27 *a* Mosia 28:3.
28 *a* gs Rugăciune; (a) Păzi, păzitori. *b* 1 Cor. 10:13.
29 *a* Alma 7:24. *b* D&L 20:31; 76:116. gs Caritate. *c* D&L 84:24.
14 1 *a* 2 Regi 22:8–13. gs Scripturi. 2 *a* Alma 12:3–7. *b* Alma 10:27

depus mărturie împotriva lor — mărturisind că au vorbit insulte la adresa legii și a învățătorilor legii lor și a judecătorilor țării, precum și a tuturor oamenilor care erau în țară; și, de aseme- nea, au depus mărturie că este numai un singur Dumnezeu și că El trebuia să-L trimită pe Fiul Său printre oameni, dar că El nu trebuia să-i salveze pe aceștia; și multe lucruri de felul acesta au mărturisit oamenii împotriva lui Alma și a lui Amulec. Acum, aceasta s-a în- tâmplat în fața judecătorului șef al țării.

6 Și s-a întâmplat că Zeezrom a fost uimit de cuvintele care fuseseră spuse; și, de asemenea, a știut despre orbirea minților, pe care el o cauzase printre oa- meni prin cuvintele sale minci- noase; iar sufletul lui a început să se [a]tulbure sub [b]conștiința vinovăției sale; da, el a început să fie încercuit de jur-împrejur de către chinurile iadului.

7 Și s-a întâmplat că a început să strige către popor, zicând:

alungat și au trimis oameni să arunce cu pietre în ei.

8 Și și-au adus nevestele și copiii laolaltă; și pe toți care credeau sau erau învățați să creadă în cuvântul lui Dumne- zeu ei au făcut ca aceștia să fie aruncați în foc; și ei, de aseme- nea, au adus cronicile lor care conțineau sfintele scripturi și pe acestea de asemenea, le-au aruncat în foc pentru ca să ardă și să fie distruse prin foc.

9 Și s-a întâmplat că i-au luat pe Alma și pe Amulec și i-au dus la locul de caznă pentru ca ei să poată fi martori la distru- gerea acelora care erau mistuiți de foc.

10 Și atunci când Amulec a văzut durerile femeilor și copii- lor care erau mistuiți de foc, el, de asemenea, a simțit durere; și el a spus către Alma: Cum pu- tem noi să fim martori la această scenă îngrozitoare? De aceea, să ne întindem mâinile noastre și să exercităm [a]puterea lui Dumnezeu care este în noi și să-i salvăm pe e din flăcări.

11 Dar Alma i-a spus

6 *a* Alma 15:5.
b gs Conștiință.
7 *a* Alma 11:21–37.
b Alma 15:1.
10 *a* Alma 8:30–31.
11 *a* gs Slavă.
b Ps. 37:8–
D&L 103:3.
gs Dreptate.

[c]sângele celui [d]nevinovat va sta ca o mărturie împotriva lor, da, și va striga cu putere împotriva lor în ultima zi.

12 Acum, Amulec l-a spus lui Alma: Iată, s-ar putea ca ei să ne ardă și pe noi.

13 Iar Alma a spus: Să fie potri- vit voinței Domnului. Dar iată, lucrarea noastră nu este termi- nată; de aceea, ei nu ne vor arde.

14 Acum, s-a întâmplat că atunci când trupurile acelora care fuseseră aruncați în foc au fost arse, precum și cronicile care fuseseră aruncate în foc împreună cu ei, judecătorul-șef al țării a venit și a stat înaintea lui Alma și Amulec care erau legați; și i-a lovit pe ei cu mâna peste obraji și le-a zis: După ceea ce ați văzut, veți mai predica iarăși către acest popor că ei vor fi aruncați într-un [a]lac de foc și pucioasă?

15 Iată, voi vedeți că nu aveți puterea să-i salvați pe aceia care au fost aruncați în foc; și nici Dumnezeu nu i-a salvat pe ei pentru că erau din credința voastră. Și judecătorul i-a lovit iarăși peste obraji și i-a întrebat: Ce aveți voi de spus la aruncați în închisoare, timp de trei zile, au venit mulți [a]învățători ai legii și judecători și preoți și învățători, care erau din credința lui Nehor; și ei au venit în închisoare ca să-i vadă pe ei și i-au întrebat pe ei despre multe cuvinte; dar ei nu le-au răspuns nimic.

19 Și s-a întâmplat că judecă- torul a stat înaintea lor și a zis: De ce nu răspundeți voi la cuvintele acestor oameni? Nu știți că am puterea să vă dau flăcărilor? Și le-a poruncit să vorbească; dar ei nu au răspuns nimic.

20 Și s-a întâmplat că ei au ple- cat și s-au dus în drumurile lor, dar s-au întors înapoi în ziua următoare; iar judecătorul iarăși i-a lovit pe ei peste obraji. Și mulți s-au apropiat, de aseme- nea și i-au lovit, zicând: Vreți voi să stați iarăși și să-i judecați pe acești oameni și să condam- nați legea noastră? Dacă voi aveți puteri atât de mari, de ce nu vă [a]salvați pe voi înșivă?

21 Și multe astfel de lucruri le-au spus lor scrâșnind din dinți către ei și scuipându-i și zicând: Cum vom arăta noi când vom fi condamnați?

22 Și multe astfel de lucruri, da, tot felul de

11 *c* gs Martir, martiriu

14 *a* Alma 12:17.
16 *a* Alma 1:7–15.

18 *a* Alma 10:14; 11:20

fie goi; și astfel au fost legați cu frânghii puternice și închiși în închisoare.

23 Și s-a întâmplat că după ce ei au suferit astfel timp de multe zile (și aceasta s-a întâm- plat în cea de-a douăsprezecea zi, în a zecea lună, în al zecelea an al domniei judecătorilor pes- te poporul lui Nefi), judecăto- rul-șef peste țara lui Amoniha, precum și mulți dintre învă- tătorii lor și învățătorii legii s-au dus la închisoarea unde Alma și Amulec erau legați cu frânghii.

24 Iar judecătorul-șef a stat înaintea lor și i-a lovit iarăși și le-a spus: Dacă voi aveți pute- rea lui Dumnezeu, eliberați-vă din aceste legături și atunci noi vom crede că Domnul va distru- ge acest popor după cuvintele voastre.

25 Și s-a întâmplat că ei toți au înaintat și i-au lovit pe ei zicând aceleași cuvinte, chiar până la ultimul; și atunci când ultimul cuvânt a fost spus către ei, [a]pu- terea lui Dumnezeu a fost asu- pra lui Alma și a lui Amulec, iar aceștia s-au ridicat și au stat pe picioarele lor.

26 Iar Alma a implorat

25 *a* Alma 8:31.
26 *a* Iac. 5:10–11; Mosia 17:10–20; D&L 121:7–8.
27 *a* Fapte 16:26; Eter 12:13
28 *a* Iacov 4:6; 3 Ne. 28:19–22.

au văzut aceasta, au început să fugă, penatru că frica distrugerii venise asupra lor.

27 Și s-a întâmplat că frica lor era atât de mare, încât au căzut la pământ și nu au nimerit ușa care dădea afară din [a]închisoare; iar pământu s-a cutremurat cu putere, iar zidurile închisorii s-au crăpat în două, așa încât au căzut la pământ; iar judecă- torul-șef și învățători legii, preoții și învățători care i-au lovit pe Alma ș pe Amulec au fost uciși de căderea lor.

28 Iar Alma și Amulec au ie- șit din închisoare și nu erau răniți; căci Domnul le-a dat putere potrivit credinței lor care era în Hristos. Și ei au ieșit direct din închisoare; ș au fost [a]eliberați din legăturile lor; iar închisoarea a căzut la pământ, și fiecare suflet care era în ea, în afară de Alma și de Amulec, a fost ucis; iar ei au venit direct în oraș.

29 Acum, oamenii auzind un mare zgomot au venit fugind în mare mulțime ca să afle cau- za acestuia; și atunci când i au văzut pe Alma și pe Amulec ieșind afară din închisoare și au văzut că

CAPITOLUL 15

Alma și Amulec se duc la Sidom și întemeiază o biserică — Alma îl vindecă pe Zeezrom, care se unește cu Biserica — Mulți sunt botezați și Biserica prosperă — Alma și Amulec se duc la Zarahemla. Circa 81 î.H.

Și s-a întâmplat că lui Alma și lui Amulec li s-a poruncit să plece din orașul acela; și au plecat și au ajuns chiar în țara lui Sidom; și iată, acolo i-au găsit pe toți oamenii care pleca- seră din țara lui [a]Amoniha, care fuseseră [b]alungați și bătuți cu pietre, pentru că ei credeau în cuvintele lui Alma.

2 Și ei le-au povestit despre tot ceea ce li se întâmplase [a]neves- telor și copiilor lor, și despre ei înșiși, și despre [b]puterea lor de eliberare.

3 Și, de asemenea, Zeezrom zăcea bolnav la Sidom, cu febră mare, care era cauzată de marile suferințe ale minții sale din

4 Acum, când el a auzit că Alma și Amulec erau în țara lui Sidom, inima lui a început să prindă curaj; și le-a trimis ime- diat un mesaj, dorind ca ei să vină la el.

5 Și s-a întâmplat că ei au venit imediat, supunându-se mesa- jului pe care el li-l trimisese; și s-au dus în casa lui Zeezrom; și l-au găsit pe acesta în pat, bolnav, fiind foarte slăbit, cu febră mare; și mintea lui, de asemenea, era în durere foarte mare din cauza nedreptăților lui; ș când el i-a văzut, și-a întins mâna și s-a rugat de ei să- l vindece.

6 Și s-a întâmplat că Alma i-a spus luându-l de mână; [a]Crezi tu în puterea de Salvare a lui Hristos?

7 Iar el a răspuns și a zis: Da, cred toate cuvintele pe care tu le-a propovăduit.

8 Iar Alma a zis: Dacă tu crezi în mântuirea lui Hristos, atunci tu poți fi [a]vindecat.

9 Iar el a zis: Da, cred potrivit cu cuvintelor tale.

10 Și apoi, Alma l-a

15 1 *a* Alma 16:2–3, 9, 11.
b Alma 14:7.
2 *a* Alma 14:8, 14
3 *a* Alma 14:6–7.
6 *a* Marcu 9:23.
8 *a* gs (a) Tămădui, tămăduiri
10 *a* Marcu 2:1–12.
11 *a* Fapte 3:1–11.

aceasta s-a dus în toată ţara lui Sidom.

12 Şi Alma l-a botezat pe Zeezrom în Domnul; şi el a început de la acel timp încolo să predice către popor.

13 Şi Alma a întemeiat o biserică în ţara lui Sidom şi a rânduit preoţi şi învăţători în ţară pentru ca aceştia să boteze pentru Domnul pe oricine voia să fie botezat.

14 Şi s-a întâmplat că aceştia erau mulţi; pentru că ei s-au adunat din toate regiunile dimprejurul Sidomului şi au fost botezaţi.

15 Cât despre oamenii care erau în ţara lui Amoniha, ei au rămas mai departe un popor cu inima împietrită şi încăpăţânat; şi nu s-au pocăit de păcatele lor, atribuind diavolului încercare în legătură cu mândria din inimile lor şi au început să se [b]umilească înaintea lui Dumnezeu şi au început să se adune laolaltă în sanctuarele lor sa-L [c]preaslăvească pe Dumnezeu în faţa altarului, [d]veghind şi rugându-se fără încetare pentru ca ei să poată să fie eliberaţi de Satana şi de la [e]moarte şi de la distrugere —

18 Acum, aşa cum am spus, Alma, după ce a văzut toate aceste lucruri, l-a luat pe Amulec şi s-a dus în ţara lui Zarahemla şi l-a luat la casa lui şi l-a alinat în suferinţele sale şi l-a întărit în Domnul.

19 Şi astfel s-a terminat cel de al zecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

CAPITOLUL 16

Lamaniţii distrug poporul lui Amoniha — Zoram îi conduce pe nefiţi la victorie asupra lamaniţilor — Alma şi Amulec şi mulţi alţii predică cuvântu

15 *a* Alma 1:2–15.
16 *a* Luca 14:33; Alma
persecuţi e.
17 *a* Alma 16:21.
b gs Umil, umilinţă
d gs Rugăciune; (a) Păzi, păzitori.
e gs Moarte

cincea zi a celei de a doua luni în cel de al unsprezecelea an, s-a auzit un strigăt de război peste tot în țară.

2 Pentru că iată, oștirile lamaniților au venit dinspre partea pustiului până la granițele țării, chiar până la orașul lui [a]Amoniha și au început să ucidă oamenii și să distrugă orașul.

3 Și acum, s-a întâmplat că înainte ca nefiții să poată să-și ridice o oștire destul de mare ca să-i alunge pe aceștia din țară, ei îi [a] distruseseră pe oamenii care erau în orașul lui Amoniha, precum și pe unii dimprejurul granițelor lui Noe și îi luaseră robi pe alții, în pustiu.

4 Acum, s-a întâmplat că nefiții doreau să-i capete înapoi pe aceia care fuseseră luați robi în pustiu.

5 De aceea, acela care fusese numit căpitan-șef peste oștirile nefiților (și numele lui era Zoram și avea doi fii, Lehi și Aha) — acum, Zoram și cei doi fii ai săi, știind că Alma era mare preot în biserică și auzind că el avea spiritul profeției, ei s-au dus de aceea la el și au dorit să afle de la el dacă Domnul în pustiul de la miazăzi, depar- te, dincolo de granițele țării lui Manti. Și iată, acolo îi veți în- tâlni voi pe ei, la răsărit de râul Sidom, și acolo Domnul îi va elibera pe frații voștri, aceia care au fost luați robi de către lamaniți.

7 Și s-a întâmplat că Zoram și fiii lui au trecut râul Sidom cu oștirile lor și s-au dus dincolo de granițele lui Manti, în pus- tiul de la miazăzi, care era în partea de răsărit a râului Sidom.

8 Și au năvălit peste oștirile lamaniților, iar lamaniții au fost împrăștiați și goniți în pustiu; și i-au luat pe frații lor care fuseseră luați robi de către lamaniți; și nici un suflet nu a fost pierdut dintre cei care fuseseră luați robi. Și i-au adus pe frații lor ca să-și stăpânească pământurile.

9 Și astfel s-a terminat cel de al unsprezecelea an al judecători- lor lamaniții fiind alungați afară din țară, iar poporul lui Amoniha fiind [a]distrus da, fie- care suflet viu dintre amoniți a fost [b]distrus, precum și orașul lor cel mare despre care ei au spus că Dumnezeu nu-l putea

16 2 *a* Alma 15:1, 15–16.
3 *a* Alma 9:18
9 *a* Alma 8:16; 9:18–24; Morm. 6:15–22.
10 *a* Alma 9:4.

prea adânc. Și acum, mirosul era atât de puternic, încât oamenii nu s-au dus ca să stăpânească țara lui Amoniha timp de mulți ani. Și ea a fost numită Pustiul Nehorilor; căci erau din credin- ța lui [a]Nehor cei care fuseseră uciși; iar țara lor a rămas pustie.

12 Iar lamaniții nu au mai ve- nit iarăși cu război împotriva nefiților până la cel de al patru-sprezecelea an al domniei jude- cătorilor peste poporul lui Nefi. Și astfel, timp de trei ani a avut poporul lui Nefi pace neîntreruptă în țară.

13 Iar Alma și Amulec s-au dus și au predicat pocăință către popor în [a]templele lor și sanctuarele lor și, de asemenea, în [b]sinagogile lor, care erau construite după felul iudeilor.

14 Și acelora care voiau să audă cuvintele lor le-au împărtășit ei cuvântul lui Dumnezeu, fără să [a]țină seama de persoană, fără întrerupere.

15 Și astfel au mers Alma Spiritul Său asupra tuturor de pe fața țării ca să pregătească mințile copiilor oamenilor sau să le pregătească [b]inimile lor ca să primească cuvântul care tre- buia să fie propovăduit printre ei la timpul venirii Lui —

17 Pentru ca ei să nu se împie- trească împotriva cuvântului, pentru ca ei să nu fie necredin- cioși și să meargă către distrugere, ci ca ei să poată primi cuvântul cu bucurie și, ca o [a]ramură, să fie altoiți pe [b]vița cea adevărată, pentru ca ei să poată intra în [c]odihna Domnului Dumnezeului lor.

18 Acum, acei [a]preoți care s-au dus în popor au predicat împo- triva minciunilor de tot felul și a [b]înșelătoriilor și a [c]invidiilor, a certurilor și a răutății și a inju- riilor și a furturilor, tâlhăriilor, crimelor, curviei, precum și a tuturor felurilor de imoralități, strigând că aceste lucruri nu trebuie să fie —

19 Prezicând lucrurile care trebuie să se întâmple în curând;

11 *a* Alma 1:15; 24:28–30.
13 *a* 2 Ne. 5:16.
b Alma 21:4–6, 20.
14 *a* Alma 1:30.
16 *a* Mosia 18:19–29; 4 Ne. 1:3
b gs Via Domnului.
c Alma 12:37; 13:10–13.
18 *a* Alma 15:13.
b gs Înșelare, (a) înșela, înșelăciune.
Profeții despre nașterea și moartea lui Isus Hristos.
20 *a* 2 Ne. 26:9; 3 Ne. 11:7–14.
b 1 Ne. 12:4–6.

poporul a ascultat aceasta cu mare veselie și bucurie.

21 Și acum, după ce Biserica s-a întemeiat în toată țara — având [a]victorie asupra diavolului, și cuvântul lui Dumnezeu fiind predicat în curățenia lui în toată țara, și Domnul revărsându-Și binecuvântările Sale asupra po- porului — astfel s-a terminat cel de al patrusprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

O relatare a fiilor lui Mosia, care au renunțat la drepturile lor asupra împărăției pentru cuvântul lui Dumnezeu și s-au dus în țara lui Nefi ca să le pre- dice lamaniților; suferințele și eliberarea lor — Potrivit cronicii lui Alma.

Cuprinde capitolele 17 până la 27, inclusiv.

CAPITOLUL 17

Fiii lui Mosia au spiritul profeției și al revelației — Ei merg pe dru- murile lor

Și acum, s-a întâmplat că în timp ce Alma călătorea din țara lui Ghedeon către miazăzi, înspre țara lui Manti, iată, spre uimirea sa, el s-a [a]întâlnit cu [b]fiii lui Mosia care călătoreau înspre țara lu Zarahemla.

2 Acum, acești fii ai lu Mosia erau cu Alma atunci când înge- rul a apărut pentru [a]prima dată în fața lui; de aceea Alma s-a bucurat nespus de mult să-i vadă pe frați săi; și ceea ce a mărit bucuria lui era faptul că aceștia încă mai erau frați lui în Domnul; da, și ei se întărise- ră în cunoașterea adevărului; pentru că ei erau oameni cu bună înțelegere și [b]cercetaseră scripturile cu sârguință pentru ca să poată cunoaște cuvântul lui Dumnezeu.

3 Dar aceasta nu este totul; ei se dedaseră la multă rugăciune și [a]post; de aceea, aveau spiritul profeției și spiritul revelației și atunci când [b]propovăduiau, ei propovăduiau cu puterea și autoritatea de la Dumnezeu.

4 Și ei propovăduiseră

21 *a* Alma 15:17.

17 1 *a* Alma 27:16.
b Mosia 27:34.

3 *a* gs (a) Posti, post; Rugăciune.
b gs Învăța, învățător — A preda cu

b gs Munca misionară.
c gs Mărturisire, (a) mărturisi

5 Acum, acestea sunt împreju- rările în care s-au desfășurat călătoriile lor, deoarece ei au avut multe suferințe; au suferit mult, atât în trup, cât și în minte, cum ar fi foame, sete și oboseală și, de asemenea, [a]muncă multă în spirit.

6 Acum, acestea au fost călă- toriile lor: [a] Luându-și rămas bun de la tatăl lor, Mosia, în primul an al judecătorilor; [b]re- fuzând împărăția pe care tatăl lor dorea să le-o dea și aceasta fiind și dorința poporului;

7 Cu toate acestea, ei au plecat din țara lui Zarahemla și și-au luat săbiile și sulițele, arcurile și săgețile și praștiile; și aceasta au făcut-o pentru a putea să-și facă rost de mâncare în timp ce erau în pustiu.

8 Și astfel, au plecat ei în pus- tiu împreună cu un grup de oa- meni pe care i-au ales, ca să meargă în țara lui Nefi și să predice cuvântul lui Dumnezeu către lamaniți.

9 Și s-a întâmplat că au călăto- rit timp de multe zile în pustiu și au postit mult și s-au [a]rugat mult ca Domnul să le dea o par- te din

cătoșeniei [c]tradițiilor strămoși- lor lor, care nu erau corecte.

10 Și s-a întâmplat că Domnul i-a [a]vizitat pe ei cu [b]Spiritul Său și le-a zis: Căutați [c]liniștea sufle- tească. Și ei au găsit liniștea sufletească.

11 Iar Domnul, de asemenea, le-a spus lor Duceți-vă prin- tre lamaniți, frații voștri, și întemeiați cuvântul Meu și totuși, voi trebuie să fiți [a]răb- dători în suferințe îndelungate și în supărări pentru ca voi să le arătați lor un exemplu bun în Mine, iar Eu vo face din voi un instrument în mâinile Mele, pentru salvarea multor suflete.

12 Și s-a întâmplat că inimile fiilor lui Mosia și ale acelora care erau cu ei au prins curaj ca să se ducă la lamaniți să le vestească acestora cuvântul lui Dumneze u.

13 Și s-a întâmplat că, atunci când au ajuns la granițele țării lamaniților, s-au [a]separa și s-au despărțit unul de altul având încredere în

5 *a* Alma 8:10.
6 *a* Mosia 28:1, 5–9.
b Mosia 29:3.
9 *a* Alma 25:17.
Alma 26:3.
c Alma 3:10–12.
10 *a* D&L 5:16.
b gs Duhul Sfânt.
gs Răbdare.
13 *a* Alma 21:1.
b Mat. 9:37.
14 *a* Mosia

pe aceștia; iar inimile lor erau îndreptate către bogății sau către aur și argint și pietre prețioase; și totuși, au căutat să obțină aceste lucruri prin crime și furturi pentru ca să nu muncească pentru ele cu mâinile lor.

15 Astfel, ei erau un popor foarte leneș, mulți rugându-se la idoli, iar [a]blestemul lui Dumnezeu căzuse peste ei din cauza [b]tradițiilor strămoșilor lor; cu toate acestea, făgăduielile Domnului le-au fost date cu condiția ca ei să se pocăiască.

16 De aceea, acesta a fost [a]mo- tivul pentru care fiii lui Mosia au întreprins lucrarea lor pentru ca, poate, să-i poată aduce pe aceștia la pocăință; pentru ca să poată să-i aducă pe aceștia la cunoașterea planului mântuirii.

17 De aceea, s-au despărțit unul de altul și au mers printre ei, fiecare om singur, potrivit cu cuvântul și cu puterea lui Dum- nezeu care i-au fost date lui.

18 Acum, Amon, era șef prin- tre ei sau, mai degrabă, le slujea lor și a plecat dintre ei după ce i-a [a]binecuvântat potrivit trat în țara lui Ismael, lamaniții l-au luat și l-au legat, după cum le era obiceiul să-i lege pe toți nefiții care cădeau în mâinile lor și să-i ducă înaintea regelui; și astfel erau lăsați la plăcerea regelui ca să-i ucidă sau să-i țină în robie sau să-i arunce în închisoare or să-i alunge din țară, potrivit voinței și plăcerii lui.

21 Și astfel, Amon a fost dus înaintea regelui care era peste țara lui Ismael; iar numele său era Lamoni; și era un urmaș al lui Ismael.

22 Și regele l-a întrebat pe Amon dacă dorința lu era să locuiască în țară printre lama- niți sau printre oamenii săi.

23 Și Amon i-a spus: Da eu doresc să locuiesc cu acest popor un timp; da poate chiar până în ziua când voi muri.

24 Și s-a întâmplat că regelui Lamoni i - a plăcut mult de Amon și a făcut ca legăturile lui să fie desfăcute; și a dorit ca Amon să ia de nevastă pe una dintre fiicele sale.

25 Dar Amon i-a spus: Nu dar eu voi fi slujitorul tău De aceea, Amon a deveni slujitorul rege- lu Lamoni. Și s-a întâmpla că a fost pus împreună cu

15 *a* Alma 3:6–19; 3 Ne. 2:15–16.
b Alma 9:16–24:

16 *a* Mosia 28:1–3.

18 *a* gs (a) Binecuvânta.

binecuvântare.

19 *a* 1 Ne. 7:4–6.

slujitorii lamaniți la locul de adăpare, care era numit apa lui Sebus, iar toți lamaniții își mânau turmele acolo ca să se adape —

27 Și acum, în timp ce Amon și slujitorii regelui își mânau tur- mele la acest loc de adăpare, iată, un anumit număr de lama- niți, care fuseseră cu turmele lor la apă, au stat și au împrăștiat turmele lui Amon și ale slujito- rilor regelui; și le-au împrăștiat în așa măsură încât ele au fugit în multe părți.

28 Acum, slujitorii regelui au început să se plângă, zicând: Acum regele ne va ucide pe noi, tot așa ca și pe frații noștri pentru că turmele lor au fost împrăștiate de ticăloșia acestor oameni. Și au început să se vaiete, zicând: Iată, turmele noastre sunt deja împrăștiate.

29 Acum, ei s-au jeluit din cau- za fricii de a fi uciși. Acum, când Amon a văzut aceasta, inima lui era plin de bucurie; căci, a zis el, eu voi arăta puterea mea acestor slujitori camarazi ai mei sau pu- terea care este în mine, înapoind aceste turme regelui, pentru ca să pot să câștig inimile acestor slujitori să mergem în căutarea turme- lor; și noi le vom aduna laolaltă și le vom aduce înapoi la locul de adăpare; și astfel, vom păstra turmele pentru rege și acesta nu ne va ucide.

32 Și s-a întâmplat că e au mers în căutarea turmelor și l-au urmat pe Amon și s-au gră- bit cu multă iuțeală, și au ajuns din urmă turmele regelu și le-au adunat pe acestea iarăși laolaltă la locul de adăpare.

33 Iar oamenii aceia iarăși s-au ridicat și au împrăștiat turmele; dar Amon a spus către frații săi: Încercuiți turmele de jur-îm- prejur pentru ca ele să nu se mai împrăștie; iar eu mă duc să mă cert cu oamenii aceștia care împrăștie turmele noastre.

34 De aceea, au făcut așa cum Amon le-a poruncit și el s-a dus și s-a certat cu aceia care stătu- seră la apele lui Sebus; și ei nu erau în număr mic.

35 De aceea, ei nu s-au temut de Amon, pentru că au crezut că unul dintre oamenii lor îl va ucide după plăcerea lor, căci ei nu știau că Domnul îi făgăduise lui Mosia că El îi va [a]elibera pe fiii lui din mâinile acestora, și nic

35 *a* Mosia 28:7; Alma 19:22–23. 36 *a* Eter 12:15.

ucis un [b]anumit număr dintre ei într-atât, încât ei au început să fie uimiți de puterea lui; cu toate acestea, erau mânioși din cauza uciderii fraților lor și erau hotărâți ca el să cadă; de aceea, văzând că nu [c] puteau să-l lovească cu pietrele lor, au înaintat cu bâte ca să-l ucidă.

37 Dar iată, fiecărui om care-și ridica bâta ca să-l lovească pe Amon, acesta îi reteza brațele cu sabia sa; căci el a rezistat la loviturile lor, retezându-le bra- țele cu muchia sabiei sale într-atât, încât ei au început să se mire și au început să fugă din fața lui; da, iar ei nu erau puțini la număr; și el i-a pus pe ei să fugă prin puterea brațului său.

38 Acum, șase dintre ei căzu- seră de praștie, dar el nu a ucis pe nici unul, decât pe conducă- torul lor, cu sabia sa; și a retezat atât de multe brațe de-ale lor câte erau ridicate împotriva lui și acestea nu erau puține.

39 Și atunci când i-a alungat pe ei până departe, s-a reîntors, iar ei și-au adăpat turmele și le-au întors pe acestea la pășu- nea regelui, cărând cu ei brațele care fuseseră retezate de sabia lui Amon, ale acelora care au căutat să-l

lucrările lui Dumnezeu pentru oameni și despre mântuirea care vine prin Hristos — Lamoni crede și cade la pământ ca și cum ar fi fost mort. Circa 90 î.H.

Și s-a întâmplat că regele Lamoni a făcut ca slujitorii săi să înain- teze și să mărturisească despre toate lucrurile pe care ei le văzu- seră privind această problemă.

2 Și când toți au mărturisit despre lucrurile pe care le-au văzut și el a aflat despre devo- tamentul lui Amon în păstrarea turmelor lui și, de asemenea, despre puterea lui mare în lupta împotriva acelora care au căutat să-l ucidă, a fost nespus de mirat și a zis: Cu siguranță, acesta este mai mult decât un om. Iată, nu este acesta Marele Spirit care va trimite pedepse mari asupra acestui popor din cauza crimelor lui?

3 Iar ei au răspuns regelui și au zis: Dacă el este Marele Spi- rit sau este un om, noi nu știm, dar atâta știm, că el nu [a]poate fi ucis de către dușmanii regelui; și nici ei nu pot împrăștia tur- mele regelui atunci când el este cu noi, datorită dibăciei și pu- terii lui mari; de aceea, noi știm că

36 *b* Alma 18:16. *c* Alma 18:3. **18** 3 *a* Alma 17:34–

voastre pentru ca eu să nu vă [a]ucid pe voi așa cum am făcut cu frații voștri. Acum, acesta este Marele Spirit despre care au vorbit strămoșii noștri.

5 Acum, aceasta era tradiția lui Lamoni, pe care el o primise de la tatăl său, și anume că exista un [a]Mare Spirit. În ciuda faptului că ei credeau într-un Mare Spirit, ei presupuneau că tot ceea făceau ei era drept; cu toate acestea, Lamoni a început să se teamă nespus de mult pentru răutatea pe care a făcut-o ucigându-i pe slujitorii săi;

6 Pentru că, a ucis pe mulți dintre ei pentru că frații lor împrăștiaseră turmele la locul de adăpare; și astfel, pentru că avuseseră turmele împrăștiate, ei au fost uciși.

7 Acum, era obiceiul acestor lamaniți să stea pe lângă apele Sebusului ca să împrăștie tur- mele oamenilor pentru ca astfel ei să poată să mâne departe pe multe dintre cele care erau împrăștiate, către țara lor proprie, acesta fiind un obicei de jefuială printre ei.

8 Și s-a întâmplat că regele La- moni i-a petrecere în țara lui Nefi de către tatăl lui Lamoni, care era rege peste întreaga țară.

10 Acum, când regele Lamoni a auzit că Amon pregătea caii și carele sale, el a fost și mai uimit datorită devotamentului lui Amon, zicând: Cu siguranță, nici un slujitor nu a fost printre toți slujitorii mei atât de devotat ca acest om; căci e chiar își aduce aminte de toate poruncile mele ca să le execute.

11 Acum, eu știu cu siguranță că acesta este Marele Spirit; și aș dori ca El să vină la mine, dar nu îndrăznesc.

12 Și s-a întâmplat că atunci când Amon a fost gata cu pregă- tirea cailor și a carelor pentru rege și slujitorii lui, el a venit la rege și a văzut că fața regelui era schimbată; de aceea, era pe punctul de a pleca din pre- zența lui.

13 Și unul dintre slujitorii regelui i-a spus Rabana, care înseamnă dacă este tălmăcit, rege puternic sau mare, consi- derând că regii lor erau puter- nici; și astfel i-a spus: Rabana, regele dorește ca tu să stai.

14 De aceea, Amon s-a întors către rege și i-a spus: Ce dorești să fa-

4 *a* Alma 17:28–31.
5 *a* Alma 19:25–27.

gs Dumnezeu.

16 Și s-a întâmplat că Amon fiind plin de Spiritul lui Dum- nezeu, el a ghicit [a] gândurile regelui. Și el i-a spus: Pentru că tu ai auzit că i-am apărat pe slujitorii tăi și turmele tale și am ucis pe șapte dintre frații lor cu praștia și cu sabia și le-am retezat brațele altora ca să apăr turmele tale și pe slujitorii tăi; iată, este acesta motivul pentru care tu te minunezi?

17 Eu îți spun ție, pentru care uimirea ta este atât de mare? Iată, eu sunt un om și sunt slujitorul tău; de aceea, orice dorești și este drept, aceea voi face.

18 Acum, când regele a auzit aceste cuvinte s-a minunat ia- răși, fiindcă a văzut că Amon putea să-i [a] ghicească gândurile; dar, cu toate acestea, regele Lamoni și-a deschis gura și i-a spus: Cine ești tu? Ești tu acel Mare Spirit care [b] cunoaște toate lucrurile?

19 Amon a răspuns și i-a spus: Nu, nu sunt eu.

20 Și regele a zis: Cum de cunoști tu gândurile din inima mea? Tu poți să vorbești cu curaj și să-mi spui despre aceste lu- cruri; și, de asemenea, spune-mi prin ce putere ai ucis și ai rete- zat brațele fraților mei care au împrăștiat turmele dar știu că tu ești mai puternic decât ele toate; cu toate acestea, orice dorești de la mine îți voi da.

22 Acum, Amon fiind înțelept și totuși inofensiv, el i-a spus lui Lamoni: Vrei tu să asculți de cuvintele mele dacă îți spun prin ce putere am făcut toate aceste lucruri? Și acesta este lu- crul pe care îl doresc de la tine.

23 Iar regele i-a răspuns și a zis: Da, voi crede toate cuvintele tale. Și astfel, el a fost prins cu dibăcie.

24 Iar Amon a început sa-i vorbească cu [a] curaj și i-a spus: Crezi tu că este un Dumnezeu?

25 Și el a răspuns și a zis către el: Eu nu știu ce înseamnă aceasta.

26 Și apoi, Amon a spus: Crezi tu că este un Mare Spirit?

27 Și el a răspuns, Da.

28 Și Amon a zis: Acesta este Dumnezeu. Iar Amon i-a spus iarăși: Crezi tu că acest Mare Spirit, care este Dumnezeu, a făcut toate lucrurile care sunt în cer și pe pământ?

29 Și el a zis: Da, eu cred că El a făcut toate lucrurile care sunt pe pământ; dar eu nu cunosc cerurile.

30 Și Amon i-a spus Cerurile sunt un loc

16 *a* Alma 12:3.
18 *a* gs darul.
b gs Dumnezeu divinitate.
24 *a* Alma 38:12

[a]gândurile și intențiile inimii; pentru că de mâna Lui au fost ele toate făcute de la început.

33 Și regele Lamoni a spus: Eu cred toate aceste lucruri pe care le-ai vorbit. Ești tu trimis de către Dumnezeu?

34 Amon i-a spus: Eu sunt un om; iar [a]omul a fost creat la început după înfățișarea lui Dumnezeu și eu sunt chemat de către Spiritul Sfânt al Lui ca să [b]propovăduiesc aceste lucruri către acest popor, pentru ca el să poată fi adus la cunoașterea a ceea ce este drept și adevărat;

35 Iar o parte din acel [a]Spirit trăiește în mine, care îmi dă mie [b]cunoaștere și, de asemenea, putere potrivit credinței și dorințelor mele care sunt în Dumnezeu.

36 Acum, când Amon a spus aceste cuvinte, el a început cu crearea lumii și, de asemenea, cu crearea lui Adam și i-a spus toate lucrurile despre căderea omului și a [a]explicat și a pus în fața lui cronicile ei [b]scripturile.

38 Și el, de asemenea, le-a repetat despre răzvrătirile lui Laman și Lemuel și despre fiii lui Ismael, da, despre toate răzvrătirile lor le-a povestit; și le-a dezvăluit despre toate cronicile și scripturile în momentul în care Lehi a plecat din Ierusalim până în prezent.

39 Dar aceasta nu este tot; căci le-a dezvăluit despre [a]planul mântuirii care a fost pregătit încă de la începutul lumii; și, de asemenea, le-a făcut cunoscut despre venirea lui Hristos; și toate lucrările Domnului le-a făcut el cunoscute lor.

40 Și s-a întâmplat că după ce a spus toate aceste lucruri și le-a dezvăluit regelui, regele a crezut toate cuvintele lui.

41 Și a început să-L implore pe Domnul, zicând: O, Doamne, ai milă; potrivit [a]milei Tale mari pe care Tu ai avut-o față de poporul lui Nefi, ai milă de mine și de poporul meu.

42 Și acum, când a spus aceasta, el a căzut la

32 *a* Amos 4:13; 3 Ne. 28:6; D&L 6:16.

învățător—A preda cu Spiritul.

35 *a* gs Inspirație, a inspira.

Alma 22:12; 37:9.

b gs Scripturi.

c Fapte 3:18–21.

39 *a* gs Planul mântuirii

CAPITOLUL 19

Lamoni primește lumina vieții celei fără de sfârșit și Îl vede pe Mân- tuitor — Cei din casa lui cad în extaz, iar mulți dintre ei văd în- geri — Amon este salvat în mod miraculos — El îi botează pe mulți și întemeiază o biserică printre ei. Circa 90 î.H.

Și s-a întâmplat că, după două zile și două nopți, ei erau pe punctul să ia trupul lui și să-l pună într-un mormânt pe care îl făcuseră cu scopul de a-i îngropa pe morții lor.

2 Acum, regina, auzind de fai- ma lui Amon, a trimis și a dorit ca el să vină la ea.

3 Și s-a întâmplat că Amon a făcut așa cum i s-a poruncit și a venit la regină și a dorit să afle ce voia să facă el.

4 Iar ea i-a spus: Slujitorii băr- batului meu mi-au făcut mie cunoscut că ești un [a]profet al unui Dumnezeu Sfânt și că ai puterea să faci lucrări mari în numele Lui;

5 D e aceea, dacă așa este cazul, atunci aș vrea ca tu să te duci înăuntru și să-l vezi pe bărbatul meu, Amon dorea, căci știa că regele Lamoni era sub puterea lui Dumnezeu; el știa că [a]vălul în- tunecat al necredinței era arun- cat la o parte de pe mintea lui și că lumina care îi luminase min- tea, care era [b]lumina slave lui Dumnezeu, care era o lumină minunată a bunătății Lui — da, această lumină a trezit atâta bucurie în sufletul lui norul de întuneric fiind risipit, și că lu- mina vieți fără de sfârșit era aprinsă în sufletul lui, da, el știa că aceasta pusese stăpânire pe trupul lu firesc și că era dus pentru Dumnezeu —

7 De aceea, ceea ce regina a dorit de la el era singura lui dorință. De aceea, a intrat înăuntru ca să-l vadă pe rege, așa cum regina dorise ca el să facă; și l-a văzut pe rege ș a știut că nu era mort.

8 Și i-a spus reginei: El nu este mort, ci doarme în Dumnezeu, iar mâine se va ridica iarăși; de aceea, nu îl îngropa.

9 Și Amon i-a spus ei: Crezi tu aceasta? Iar i-a spus lui Eu nu am avut nici ur martor în afară de cuvântul tău și cuvântu slujitorilor noștri; cu toate acestea cred că așa

19 4 *a* gs Profet.
b gs Lumină, lumina lui Hristos.
gs Credință.

din acel moment chiar până la momentul din ziua următoare când Amon a anunțat că el trebuia să se ridice.

12 Și s-a întâmplat că el s-a ri- dicat, potrivit cuvintelor lui Amon; și cum se ridica, el și-a întins mâna către femeie și a zis: Binecuvântat fie numele lui Dumnezeu și binecuvântată ești tu.

13 Căci tot așa de sigur cum tu trăiești, iată, eu L-am văzut pe Mântuitorul meu; iar El va veni și va fi [a]născut de către o [b]femeie; și El va mântui toată omeni- rea care crede în numele Său. Acum, când a spus aceste cuvin- te, inima lui crescuse în el, iar el a căzut iarăși de bucurie; iar regina, de asemenea, a căzut, fiind cuprinsă de către Spirit.

14 Acum Amon, văzând Spiri- tul Domnului revărsat potrivit [a]rugăciunilor sale asupra lama- niților, frații săi, care au fost cauza atât de multor jeluiri printre nefiți sau în poporul lui Dumnezeu din cauza nedrep- tăților lor și a [b]obiceiurilor lor, el a căzut în genunchi și a înce- put să-și reverse sufletul în rugăciune și în mulțumiri aduse lui

implore pe Dumnezeu, pentru că frica Domnului venise și asupra lor, căci [a]ei au fost aceia care stătuseră înaintea regelui și-mărturisiseră despre marea putere a lu Amon.

16 Și s-a întâmplat că au strigat numele Domnului, cu puterea lor, chiar până când cu toții au căzut la pământ în afară de una dintre femeile lamanite, al carei nume era Abiș, ea fiind conver- tită în Domnul cu mulți ani înainte, datorită unei viziuni remarcabile a tatălui ei —

17 Astfel, fiind convertită în Domnul, dar nefăcând cunoscut lucrul acesta niciodată, atunci când ea a văzut că toți slujitorii lu Lamoni căzuseră la pământ și, de asemenea, și stăpâna ei, regina precum și regele, iar Amon zăcea întins la pământ, ea a știut că aceasta era puterea lu Dumnezeu; ș presupunând că această ocazie, de a face cunoscut poporului ceea ce li se întâmplase lor, ș că vederea acestei scene îi va [a]face pe ei să creadă în puterea lui Dumne- zeu

13 *a* gs Isus Hristos — Profeții despre nașterea și moartea lui
b 1 Ne. 11:13–21.
14 *a* D&L 42:14.
b Mosia 1:5.
d Alma 27:17.
15 *a* Alma 18:1–2

văzut pe Amon și, iată, el era un nefit.

19 Și acum, oamenii au început să cârtească între ei; unii zicând că era un mare rău care venise peste ei sau peste rege și casa lui, pentru că el acceptase ca nefitul să [a]rămână în țară.

20 Dar alții i-au contrazis, zicând: Regele a adus acest rău asupra casei sale pentru că el i-a ucis pe slujitorii săi care avuseseră turmele împrăștiate la [a]apele lui Sebus.

21 Și ei, de asemenea, au fost contrazișiși de către acei oameni care stătuseră la apele lui Sebus și [a]împrăștiaseră turmele care aparțineau regelui, pentru că erau mânioși pe Amon din cauza numărului celor pe care el îi ucisese dintre frații lor la apele lui Sebus în timp ce apărau turmele regelui.

22 Acum, unul dintre ei, al cărui frate fusese [a]ucis de către sabia lui Amon, fiind nespus de mânios pe Amon, și-a scos sabia și a înaintat ca s-o lase să cadă asupra lui Amon, ca să-l ucidă; și cum își ridica sabia ca să-l lovească, iată, el a căzut mort.

23 Acum, noi vedem că care ridicase sabia ca să-l ucidă pe Amon căzuse mort, frica a venit asupra lor și nu au îndrăznit să-și întindă mâna ca să-l atingă pe el sau pe oricare dintre cei care căzuseră; și au început iarăși să se minuneze care putea să fie cauza acestei puteri atât de mari sau ce ar putea să însemne toate aceste lucruri.

25 Și s-a întâmplat că erau mulți printre ei care ziceau că Amon era [a]Marele Spirit, iar alții ziceau că el era trimis de către Marele Spirit;

26 Și alții i-au contrazis pe toți zicând că era un monstru care fusese trimis de către nefiți ca să-i chinuie pe ei.

27 Și erau unii care ziceau că Amon era trimis de către Marele Spirit pentru ca să-i chinuie pe ei din cauza nedreptăților lor; și că era Marele Spirit care întot- deauna i-a ajutat pe nefiți și care întotdeauna i-a eliberat pe aceștia din mâinile lor; și au zis că era acest Mare Spirit care distrusese atât de mulți dintre frații lor, lamaniții.

28 Și astfel, vrajba dintre ei a început să fi[b]

19 *a* Alma 17:22–23.
20 *a* Alma 17:26; 18:7.
21 *a* Alma 17:27; 18:3.
22 *a* Alma 17:38.
23 *a* Mosia 28:7; Alma 17:35.
b gs (a) se Încrede.
25 *a* Alma 18:2–5

mână pentru ca s-o poată ridica de la pământ; și imediat după ce i-a atins mâna, ea s-a ridicat și a stat pe picioarele sale și a strigat cu o glas puternic, zicând: O, Isus Cel binecuvân- tat, care m-a salvat pe mine de la un iad [a] îngrozitor! O, Dumnezeu Cel binecuvântat, ai [b]milă de acest popor!

30 Și atunci când ea a spus aceasta, a bătut din palme, fiind plină de bucurie, spunând multe cuvinte care nu au fost înțelese; și când ea a făcut aceasta, l-a luat de mână pe re- gele Lamoni și iată, el s-a ridi- cat și a stat pe picioarele sale.

31 Și el imediat, văzând vrajba dintre oamenii lui, a înaintat și a început să-i contrazică și să-i învețe [a]cuvintele pe care le au- zise din gura lui Amon; și toți cei care au auzit cuvintele lui au crezut și s-au convertit în Domnul.

32 Dar erau mulți printre ei care nu voiau să audă cuvintele lui; de aceea, aceștia s-au dus pe drumul lor.

33 Și s-a întâmplat că atunci când Amon s-a ridicat, el, de asemenea, le-a slujit lor; și tot așa au

poporului că au văzut [a]îngeri și că au vorbit cu ei; și astfel, le-au spus lucruri despre Dumnezeu și despre dreptatea Lui.

35 Și s-a întâmplat că erau mulți care au crezut în cuvintele lor; și toți cei care au crezut, au fost [a]botezați; și ei au devenit un popor drept; și ei au întemeiat o biserică la ei.

36 Și astfel, lucrarea Domnului a început printre lamaniți; astfel Domnul a început să-Ș reverse Spiritul Său asupra lor; și noi vedem că brațul Său este întins către [a]toți oamenii care se pocă- iesc și cred în numele Lui.

CAPITOLUL 20

Domnul îl trimite pe Amon la Midoni ca să-elibereze pe frații lui închiși — Amon și Lamon îl întâlnesc pe tatăl lu Lamoni, care este rege peste întreaga țară — Amon îl forțează pe bătrânul rege să-elibereze pe frații lui. Circa 90 î.H.

Și s-a întâmplat că atunc

29 *a* 1 Ne. 14:3.
b gs Milostiv, milostenie, milă.

născut din Dumnezeu.
b Mosia 5:2; Alma 13:12

35 *a* gs Botez, (a) boteza.
36 *a* 2 Ne. 26:33; Alma 5:33.

duci în țara lui Midoni; pentru ca, iată, fratele tău, Aaron, pre- cum și Mulochi și Ama sunt în închisoare.

3 Acum s-a întâmplat că atunci când Amon a auzit aceasta, i-a spus lui Lamoni: Iată, fratele meu și frații sunt în închisoare la Midoni și eu merg ca să pot să-i eliberez.

4 Acum, Lamoni i-a spus lui Amon: Eu știu că, în [a]puterea Domnului, tu poți face orice lu- cru. Dar iată, voi merge cu tine în țara lui Midoni; căci regele țării lui Midoni, al cărui nume este Antiomno, este un prieten de-al meu; de aceea, merg în țara lui Midoni ca să-l măg- luesc pe regele țării, iar el îi va scoate pe frații tăi afară din [b]închisoare. Acum, Lamoni i-a spus: Cine ți-a spus că frații tăi sunt în închisoare?

5 Iar Amon i-a spus: Nimeni nu mi-a spus în afară de Dum- nezeu; iar El mi-a spus: Du-te și-i eliberează pe frații tăi, căci ei sunt în închisoare în țara lui Midoni.

6 Acum, când Lamoni a auzit aceasta, a pus ca slujitorii săi să pregătească [a]caii și carele sale.

7 Iar el i-a spus lui Amon: Vino, eu voi merge cu tine jos în țara lui Midoni și lui Lamoni, care era rege [a]peste întreaga țară.

9 Și iată, tatăl lui Lamoni i-a spus: De ce nu ai venit tu la [a]pe- trecerea din ziua aceea mare când am făcut o petrecere pentru fiii mei și pentru poporul meu?

10 Și, de asemenea, a zis: Înco- tro te duci tu împreună cu acest nefit, care este unul dintre copiii unui [a]mincinos?

11 Și s-a întâmplat că Lamoni i-a repetat lui unde se ducea, căci el se temea să nu-l insulte.

12 Și el, de asemenea, i-a spus motivul pentru care a rămas în țara sa și nu s-a dus la petrecerea tatălui său pe care acesta a pre- gătit-o.

13 Și acum, când Lamoni i-a repetat lui toate aceste lucruri, iată, spre uimirea sa, tatăl său a fost mânios pe el și a zis: Lamoni, urmează ca tu să-i eliberezi pe acești nefiți, care sunt fiii unui mincinos. Iată, el i-a jefuit pe strămoșii noștri; și acum și copiii lui au venit peste noi pentru ca prin înșelătoriile lor și min- ciunile lor să ne înșele, pentru ca iarăși să ne jefuiască de avuția noastră.

14 Acum, tatăl lui Lamon i-a dat lui poruncă să- ucidă pe Amon cu sabia

20 4 *a* Alma 26:12.
b Alma 20:28–30
8 *a* Alma 22:1.
9 *a* Alma 18:9.
10 *a* Mosia 10:12–17.
14 *a* Alma 17:19.

lui Midoni ca să-i eliberez pe frații lui Amon, și știu că ei sunt oameni drepți și pro- fețI sfinți ai Dumnezeului Cel adevărat.

16 Acum, când tatăl lui a auzit aceste cuvinte, a fost mânios pe el și și-a scos sabia ca să-l doboare la pământ.

17 Dar Amon a înaintat și i-a spus: Iată, tu nu-l vei ucide pe fiul tău; cu toate acestea, ar fi [a]mai bine dacă el ar cădea, mai degrabă decât tine căci iată, el s-a [b]pocăit de păcatele sale; dar dacă tu ai cădea în acest moment în mânia ta, atunci sufletul tău n-ar putea să fie salvat.

18 Și iarăși, este potrivit ca tu să te abții; căci dacă tu l-ai [a]ucide pe fiul tău, el fiind un om nevi- novat, atunci sângele lui L-ar implora din pământ pe Domnul, Dumnezeul său pentru ca răz- bunarea să vină peste tine; și s-ar putea ca tu să-ți pierzi [b]sufletul.

19 Acum, când Amon i-a spus lucrurile acestea, el i-a răspuns, zicând: Știu că dacă eu l-aș ucide pe fiul meu, atunci aș vărsa sân- ge nevinovat; pentru că, tu ești acela care ai căutat să-l distrugi.

20 Și și-a întins mâna ca să-l ucidă pe Amon. Dar Amon

22 Dar Amon și-a ridicat sabia și i-a spus: Iată, nu te voi lovi pe tine, dacă tu îmi vei permite ca frații mei să fie eliberați din închisoare.

23 Acum regele, temându-se să nu-și piardă viața, a zis: Dacă tu mă vei cruța, atunci îți voi da orice vei cere, chiar și jumătate din împărăție.

24 Acum, când Amon a văzut că l-a influențat pe bătrânul rege după dorința sa, i-a spus: Dacă îmi vei permite ca frații mei să fie eliberați din închisoare și, de asemenea, ca Lamoni să-și păstreze împărăția și ca tu să nu fii supărat pe el, ci îi vei da voie să facă așa după cum sunt propriile sale dorințe în [a]orice lucruri pe care le gândeș- te, atunci te voi cruța pe tine; altfel, te voi doborî la pământ.

25 Acum, când Amon a spus aceste cuvinte, regele a început să se bucure datorită vieții sale.

26 Și atunci când a văzu că Amon nu avea nici o dorință să-l distrugă și, de asemenea, când a văzu ce mare dragoste avea acesta pentru fiul lui Lamoni, a fost nespus de uimit și a zis: Fiindcă aceasta este tot ceea ce tu ai dorit, ca eu să-i elibere pe frații tăi și să permit ca fiul meu Lamoni să-s

17 *a* Alma 48:23.
b Alma 19:12–13.

18 *a* gs (a) Omorî

24 *a* Alma 21:21–22.

scoși afară din închisoare, iar tu și frații tăi să veniți la mine, în împărăția mea; pentru că eu voi dori nespus de mult să vă văd. Pentru că regele a fost nespus de uimit de cuvintele pe care el le spusese și, de aseme- nea, de cuvintele care fuseseră spuse de fiul său, Lamoni, de aceea, era [a]dornic să le învețe.

28 Și s-a întâmplat că Amon și Lamoni au continuat călătoria lor către țara lui Midoni. Și Lamoni a dobândit trecere în ochii regelui țării; de aceea, frații lui Amon au fost eliberați din închisoare.

29 Iar când Amon i-a întâlnit pe ei, a fost nespus de supărat, pentru că, iată, erau goi, iar pielea lor era nespus de rănită pentru că fuseseră legați cu funii puternice. Și, de asemenea, suferiseră foame, sete și tot felul de suferințe; cu toate acestea, au fost [a] răbdători în toate suferințele lor.

30 Și, așa după cum s-a întâm- plat, soarta lor era să cadă în mâinile unui popor mai împie- trit și mai încăpățânat; de aceea, oamenii acestui popor nu

O relatare a predicilor lui Aaron și ale lui Mulochi și ale fraților lor, către lamaniți.

Cuprinde capitolele 21 până la 26, inclusiv.

CAPITOLUL 21

Aaron îi învață pe amaleciți despre Hristos și despre ispășirea Lui — Aaron și frații lui sunt închiși în Midoni — După eliberarea lor, ei predică în sinagogi și îi conver- tesc pe mulți — Lamoni dă liberta- te religioasă poporului în țara lui Ismael. Circa 90 – 77 î.H.

Acum, când Amon și frați lui s-au [a]despărțit la granițele țării lamaniților iată, Aaron și-a început călătoria către lo- cul care era numit de lamaniți Ierusalim, numindu-astfel după locul de origine al stră- moșilor lor și acesta era depar- te unindu-se cu granițele lui Mormon.

2 Acum, lamaniții și amaleciții și poporul lui [a]Amulon zidiseră un oraș mare care era numit Ierusalim.

3 Acum, lamaniții e înșiși erau destul de împietriți, dar amaleciți și amuloniții erau ma împietriți; de aceea, ei i

27 *a* gs Umil, umilință.
29 *a* Alma 17:11.
30 *a* Alma 26:29.
21 1 *a* Alma 17:13, 17.
2 *a* Mosia 24:1; Alma

către amaleciți. Și a început să predice către ei în sinagogile lor, căci zidiseră sinagogi după [a]ordinul nehorilor; căci mulți dintre amaleciți și amuloniți erau din ordinul nehorilor.

5 De aceea, când Aaron a in- trat într-una dintre sinagogile lor ca să predice către popor și în timp ce cuvânta către ei, iată, un amalecit s-a ridicat și a înce- put să se certe cu el, zicând: Ce este acest lucru pentru care tu ai depus mărturie? Ai văzut tu vreun [a]înger? De ce îngerii nu ne apar și nouă? Iată, nu sunt oamenii aceștia la fel de buni ca și oamenii tăi?

6 Tu spui, de asemenea, că, dacă noi nu ne pocăim, atunci vom pieri. Cum de cunoști tu gândul și intenția inimilor noas- tre? Cum de știi tu că noi avem motiv să ne pocăim? Cum de știi tu că noi nu suntem un popor drept? Iată, noi am construit sanctuare și ne adunăm laolaltă ca să ne rugăm la Dumnezeu. Noi credem că Dumnezeu îi va salva pe toți oamenii.

7 Acum, Aaron i-a spus: Crezi tu că Fiul lui Dumnezeu va veni ca să mântuiască omenirea de despre lucrurile pe care le-au vorbit, despre ceea ce va veni.

9 Acum, Aaron a început să deschidă scripturile și să le arate lor despre venirea lui Hristos, ș despre învierea morților și despre faptul că nu putea să fie [a]nici o mântuire pentru omenire decât prin moartea și suferin- țele lui Hristos și [b]ispășirea sângelui Lui.

10 Și s-a întâmplat că în timp ce a început să le expună aceste lucruri, ei au fost mânioși pe el și au început să-și bată joc de el; și nu voiau să asculte cuvintele pe care el le spunea.

11 De aceea, când a văzut că nu voiau să audă cuvintele sale, a plecat din sinagoga lor și s-a dus într-un sat care se numea Ani-Anti și acolo l-a găsit pe Mulochi predicând cuvântul către ei; și, de asemenea, pe Ama și pe frații lui. Și s-au certat cu mulți în legătură cu cuvântul.

12 Și s-a întâmplat că au văzut că oamenii îș împietreau ini- mile; de aceea, au plecat și s-au dus în țara lui Midoni. Ș au predicat cuvântu către mulți; și puțini au crezut în cuvintele pe

4 *a* Alma 1:2–15.
5 *a* Mosia 27:11–15.
8 *a* Iacov 7:1–8.
9 *a* Mosia 5:8; Alma 38:9.
(a) ispășii.
14 a Alma

multe lucruri și au fost eliberați de mâna lui Lamoni și a lui Amon și au fost hrăniți și îmbrăcați.

15 Și ei au mers iarăși pentru a vesti cuvântul; și astfel au fost eliberați pentru prima dată din închisoare; și astfel au suferit ei.

16 Și ei au mers oriîncotro, unde erau conduși de către [a] Spiritul Domnului, propovăduind cuvântul lui Dumnezeu în fiecare sinagogă a amaleciților sau în fiecare adunare a lamaniților în care ei puteau fi admiși.

17 Și s-a întâmplat că Domnul a început să-i binecuvânteze pe ei atât de mult, încât ei au adus pe mulți la cunoașterea adevărului; da, au [a] convins pe mulți despre păcatele lor și despre tradițiile strămoșilor lor, care nu erau corecte.

18 Și s-a întâmplat că Amon și Lamoni s-au reîntors din țara lui Midoni în țara lui Ismael, care era țara moștenirii lor.

19 Și regele Amoni n-a îngăduit ca Amon să-l servească pe el sau să fie slujitorul său.

20 Dar el a pus ca să fie zidite sinagogi în țara lui lăsat să domnească peste poporul care era în țara lui Ismael și în toată țara dimprejur.

22 Și el, de asemenea, le-a vestit că aveau [a] libertatea să se roage la Domnul, Dumnezeul lor potrivit dorințelor lor, în orice loc se aflau, dacă acesta era în țara care era sub domnia regelui Lamoni.

23 Și Amon a predicat către poporul regelui Lamoni; și s-a întâmplat că i-a învățat despre toate lucrurile legate de dreptate. Și i-a îndemnat pe ei zilnic, cu toată sârguința; și ei au ascultat de cuvântul lui și erau zeloși în ținerea poruncilor lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 22

Aaron îl învață pe tatăl lui Lamoni despre crearea lumii, despre căderea lui Adam și despre planul mântuirii prin Hristos — Regele și toată casa lui sunt convertiți — Împărțirea țării între nefiți și lamaniți este explicată. Circa 90–77 î.H.

Acum, în timp ce Amon propovăduia fără

16 *a* Alma 22:1.
17 *a* D&L 18:44.
22 *a* D&L 134:1–4; A. de C. 1:11.
gs Liber, libertate
b Alma 21:21–22.

cu frații săi și s-a plecat în fața regelui și i-a spus: Iată, o, rege, noi suntem frații lui Amon pe care tu i-ai [a] eliberat din închisoare.

3 Și acum, o, rege, dacă tu vei vrea să ne cruți viețile, noi vom fi slujitorii tăi. Și regele le-a spus: Ridicați-vă, căci vă voi cruța viețile și nu voi dori ca voi să fiți slujitorii mei; dar voi insista ca voi să aveți grijă de mine; căci eu am fost tulburat întrucâtva în mintea mea dato- rită generozității și a măreției cuvintelor fratelui vostru, Amon; și doresc să cunosc motivul pentru care el nu a venit de la Midoni împreună cu voi.

4 Și Aaron i-a spus regelui: Iată, Spiritul Domnului l-a che- mat pe el pe altă cale; el s-a dus în țara lui Ismael ca să-l învețe pe poporul lui Lamoni.

5 Acum, regele le-a spus: Ce înseamnă cele spuse de voi de- spre Spiritul Domnului? Iată, acesta este lucrul care mă tul- bură pe mine.

6 Și, de asemenea, ce înseam- nă cele spuse de Amon — [a]Dacă voi vă veți pocăi, atunci voi veți fi salvați, se adune laolaltă și să se roage la El. Și dacă voi ziceți acum că este un Dumnezeu, iată, voi [a]crede.

8 Și acum, când Aaron a auzit aceasta, inima lui a început să se bucure, iar el a zis: Iată, tot așa de sigur cum este faptul că tu trăiești, o, rege, tot așa este un Dumnezeu.

9 Iar regele a spus: Este Dum- nezeu acel [a]Mare Spirit care i-a scos pe strămoșii noștri afară din țara Ierusalimului?

10 Iar Aaron i-a spus: Da, El este acel Mare Spirit și El a [a] făcut toate lucrurile, atât în cer, cât și pe pământ. Crezi tu aceasta?

11 Iar el a spus: Da, eu cred că Marele Spirit a făcut toate lu- crurile și doresc ca voi să-mi spuneți despre toate aceste lu- cruri, și eu voi [a]crede cuvintele voastre.

12 Și s-a întâmplat că atunci când Aaron a văzut că regele voia să creadă cuvintele lui, a început de la crearea lui Adam, [a]citindu-i regelu scripturile — despre cum l-a făcut Dumnezeu pe om după propria Sa înfățișa re; și despri cum i-a da lui porunci Dumnezeu; ș despre cum din cauz

2 *a* Alma 20:26.
6 *a* Alma 20:17–18.
7 *a* D&L 46:13–14.
9 *a* Alma 18:18–28.
10 *a* gs (a) Crea, creație.
11 *a* gs (a) Crede.
12 *a* 1 Ne. 5:10–18.
13 *a* Gen. 1:26–28.
b gs Planul mântuirii

era pregătit încă [c]de la crearea lumii prin Hristos pentru ori- cine care voia să creadă în numele Lui.

14 Și fiindcă omul a [a]căzut, el nu putea să [b]merite nimic prin el însuși; dar suferințele și moartea lui Hristos [c] ispășesc păcatele lor, prin credință și po- căință și așa mai departe; și El va rupe legăturile morții, astfel că [d]mormântul nu va avea nici o victorie; și înțepătura morții va trebui să fie înghițită în speran- țele slăvii; și Aaron a expus toate aceste lucruri către rege.

15 Și s-a întâmplat că după ce Aaron a expus aceste lucruri către el, regele a zis: [a]Ce trebuie să fac pentru ca să pot avea această viață veșnică despre care ai vorbit? Da, ce trebuie să fac eu ca să pot fi [b]născut din Dumnezeu, având acest spirit păcătos dezrădăcinat din piep- tul meu și să primesc Spiritul Lui, pentru ca să pot să fiu um- plut de bucurie, pentru ca să pot să nu fiu alungat în ultima zi? Iată, a zis el, voi

Lui în credință, crezând că vei primi, atunci tu vei primi [b]nă- dejdea pe care o dorești.

17 Și s-a întâmplat că atunci când Aaron a spus aceste cu- vinte, regele s-a [a]plecat adânc în fața Domnului în genunchi; da, el chiar s-a prosternat la pământ și a [b]strigat cu putere, zicând:

18 O, Dumnezeule, Aaron mi-a spus mie că este un Dumnezeu; și dacă este un Dumnezeu, și dacă Tu ești Dumnezeu, vrei Tu să Te faci cunoscut mie iar eu voi abandona toate păca- tele mele pentru ca să Te pot cunoaște pe Tine și pentru ca să pot să fiu ridicat din morți și să fiu salvat în ultima zi. Și acum, când a spus aceste cuvin- te, regele a fost lovit ca și cum ar fi fost mort.

19 Și s-a întâmplat că slujitorii lui au alergat și i-au spus regi- nei tot ceea ce i se întâmplase regelui. Iar ea a venit la rege; și atunci când l-a văzut pe el zăcând ca și cum ar fi fost mort și i-a văzut, de asemenea, pe Aaron și pe frații lu-

14 *a* gs Căderea lui Adam și a Evei.
b 2 Ne. 25:23; Alma 42:10–25.
c Alma 34:8–16. gs
(a) ispăși.
d Isa. 25:8; 1 Cor. 15:55.
15 *a* Fapte 2:37
19:16–22.
16 *a* gs Convertire, converti

ei au pledat în fața reginei, zicând: De ce dai tu poruncă să-i ucidem pe acești oameni când iată, unul dintre ei este [a]mai puternic decât noi toți? De aceea, noi vom cădea în fața lor.

21 Acum, când regina a văzut frica slujitorilor, ea, de aseme- nea, a început să se teamă nes- pus de mult ca vreun fel de rău să nu vină asupra sa. Și le-a po- runcit slujitorilor săi să meargă și să-i cheme pe oameni pentru ca aceștia să-i ucidă pe Aaron și pe frații lui.

22 Acum, când Aaron a văzut hotărârea reginei, el cunoscând, de asemenea, împietrirea ini- milor oamenilor, s-a temut că o mulțime se va aduna laolaltă și că va fi mare vrajbă și tulburare printre ei; de aceea, și-a întins mâna și l-a ridicat pe rege de la pământ și i-a spus: Ridică-te. Iar el s-a ridicat în picioare, căpătându-și puterea.

23 Acum, aceasta s-a întâmplat în prezența reginei și a multora dintre slujitori. Și atunci când ei au văzut aceasta, s-au minunat mult și au început să se teamă. Iar regele s-a ridicat și a început să le [a]predice. Și el le-a s-au potolit în ceea ce-l privea pe Aaron și pe cei care erau cu el.

26 Și s-a întâmplat că atunci când regele a văzut că poporul era potolit, e a făcut ca Aaron și frați lui să înainteze în mijlocul mulțimii și să predice cuvântul către ei.

27 Și s-a întâmplat că regele a trimis o [a] veste în toată țara, printre toți oamenii să care erau în toată țara care erau în toate regiunile dimprejur, care era mărginită chiar de mare, la răsărit și la apus, și care era des- părțită de țara lui [b]Zarahemla printr-o fâșie îngustă de pustiu, care mergea de la marea de la răsărit chiar până la marea de la apus și în jurul granițelor malu- lui mării și a granițelor pustiului care era la miazănoapte, lângă țara lui Zarahemla, prin grani- țele lui Manti lângă izvorul râului Sidon, care curgea de la răsărit către apus — și astfel erau despărțiți lamaniții și nefiții.

28 Acum, cei mai [a]leneș dintre lamaniți trăiau în pustiu și lo- cuiau în

20 *a* Alma 18:1–3.
23 *a* gs (a) Sluji; (a) Predica; Învăța, învățător.
b gs Convertire, convertit
27 *a* Alma 23:1–4.
b Omni 1:13–17.

înconjurați de lamaniți; cu toa- te acestea, nefiții puseseră stăpânire pe toate părțile de la miazănoapte ale țării care se mărginea cu pustiul, la izvorul râului Sidon, de la răsărit la apus, de jur-împrejur, de partea pustiului; la miazănoapte, chiar până când ei au ajuns în țara pe care o numeau [a]Abundența.

30 Și aceasta se mărginea cu țara pe care o numeau [a]Pustiu, aceasta fiind atât de mult la miazănoapte, încât venea în țara care fusese populată și fusese distrusă, țara [b]oaselor acelora despre care noi am vorbit, care a fost descoperită de către po-porul lui Zarahemla, acesta fiind locul [c]primei lor așezări.

31 Și s-au dus de acolo până în pustiul de la miazăzi. Astfel, țara de la miazănoapte a fost numită [a]Pustiu, iar țara de la miazăzi a fost numită Abun- dența, acesta fiind pustiul care era plin de tot felul de animale sălbatice, o parte dintre ele venind din țara de la miază-noapte pentru mâncare.

32 Și acum, era [a]distanță [illegible] locuiau în țara Abundenței, chiar de la marea de la răsărit până la marea de la apus; și ast fel, nefiții, în înțelepciunea lor, cu gărzile și cu oștirile lor, i-au blocat pe lamaniț la miazăzi pentru ca e să nu mai aibă stăpânire asupra ținutului de la miazănoapte, pentru ca ei să nu mai năvălească peste țara de la miazănoapte.

34 De aceea, lamaniții nu pu- teau să mai aibă posesiuni decât numai în țara lui Nefi și în pus- tiul dimprejur. Acum, aceasta era înțelepciune la nefiți — dat fiind că lamaniții erau dușmanii lor, ei nu puteau să permită atacuri- le lor din orice parte și făceau aceasta pentru ca ei să aibă o țară unde să poată fugi, după dorințele lor.

35 Și acum eu, după ce am spus acestea, mă întorc iarăși la relatarea lui Amon și a lui Aaron, Omner și Himni și frații lor.

CAPITOLUL 23

Libertatea religioasă este procla- mată — lamaniți din șapte țări și orașe sun convertiți — Ei își dau numele de anti-nefi-lehit

29 *a* Alma 52:9; 63:5.
30 *a* Alma 50:34; Morm. 4:1–

28:11–19.
c Hel. 6:10

b Alma 50:34.
23 1 *a* Alma 22:27.

Aaron sau pe Omner sau pe Himni, sau pe nici unul dintre frații lor care trebuia să meargă și să predice cuvântul lui Dum- nezeu, în orice loc ar fi, în orice parte a țării lor.

2 Da, el a trimis un decret printre ei, cum că nu trebuia să pună mâna pe ei ca să-i lege sau să-i arunce în închisoare; și nici nu trebuia să-i scuipe pe ei sau să-i lovească sau să-i arunce pe ei afară din sinagogile lor sau să-i insulte; și nici nu trebuia să arunce cu pietre în ei, ci că ei trebuia să aibă acces liber la ca- sele lor și, de asemenea, la tem- plele lor și la sanctuarele lor.

3 Și astfel, ei puteau să meargă și să predice cuvântul, potrivit dorinței lor, căci regele fusese convertit către Domnul, la fel ca și toată casa lui; de aceea, el a trimis vestea sa prin țară, că- tre poporul său, potrivit căreia cuvântul lui Dumnezeu putea să nu aibă nici o piedică, ci că putea să înainteze prin toată țara pentru ca poporul său să poată fi convins de [a]tradițiile rele ale strămoșilor lor și pen- tru ca ei să poată fi convinși ungând preoți și învățători prin toată țara printre lamaniți, pentru a predica și a propovă- dui cuvântul lu Dumnezeu printre ei; ș astfel, au început să aibă mare succes.

5 Și cu miile au fost aduși la cunoașterea Domnului, da, cu miile au fost aduși să creadă în [a]tradițiile nefiților; și au fost în- vățați în [b]scrierile și profețiile care erau trecute din mână în mână, chiar până la timpul pre- zent.

6 Și atât de sigur cum Domnul trăiește, tot atât de sigur mulți au crezut sau tot atât de mulți au fost aduși la cunoașterea adevărului prin predicile lui Amon și ale fraților lui, în acord cu spiritul revelației și al profe- ției, iar puterea lui Dumnezeu făcând miracole în ei — da, eu vă zic vouă, așa cum Domnul tră- iește, tot atât de mulți lamaniți care au crezut în predicile lor și au [a]fost convertiți pentru Dom- nul nu s-au rătăcit [b]niciodată.

7 Pentru că au deveni un popor drept; ei și-au pus jos armele războiului pentru ca să nu se ma lupte împotriva lu Dumnezeu și nic

3 *a* Alma 26:24.
5 *a* Alma
gs Scripturi.
6 *a* gs Convertire
b Alma 27:27.
8 *a* Alma 26:3

11 Și, de asemenea, cei din poporul lamaniților care erau în orașul lui Nefi;

12 Și, de asemenea, cei din poporul lamaniților care erau în țara lui [a] Șilom și cei care erau în țara lui Șemlon, în ora- șul lui Lemuel și în orașul lui Șimnilom.

13 Și acestea sunt numele orașelor lamaniților care au fost [a]convertiți pentru Domnul; și aceștia sunt aceia care au pus jos armele răzvrătirii lor, da, toate armele lor de război; și ei erau lamaniți cu toții.

14 Iar amaleciții nu au fost [a]convertiți, în afară de unul; și tot așa nu a fost nici unul dintre [b]amuloniți; iar ei și-au împietrit inimile, la fel ca și inimile la- maniților din acea parte a țării, oriunde locuiau, da, și toate satele și toate orașele lor.

15 De aceea, noi am numit toate orașele lamaniților în care ei s-au pocăit și au venit la cunoașterea adevărului și au fost convertiți.

16 Și acum s-a întâmplat că re- gele și cei care s-au convertit au dorit să

și ei au fost chemați cu numele acesta și nu au mai fost numiți lamaniți.

18 Și au început să fie un popor foarte harnic; da, și erau foarte prietenoși cu nefiții; de aceea, au început să comunice cu ei, iar [a] blestemul lu Dumnezeu nu i-a ma urmărit pe ei.

CAPITOLUL 24

Lamaniții se ridică împotriva po- porului lui Dumnezeu — Anti- nefi lehiții se bucură de Hristos și sunt vizitați de către îngeri — Ei aleg mai degrabă să îndure moartea decât să se apere pe ei înșiși — Tot mai mulți lamaniți sunt convertiți. Circa 90 – 77 î.H.

Și s-a întâmplat că amaleciții, amuloniții și lamaniții care erau în țara lui Amulon și, de asemenea, în țara lui Helam ș care erau în țara [a]Ierusalimului; și, în sfârșit, în toată țara dimpre- jur, care nu fuseseră convertiți și nu-ș luaseră numele de [b]anti-nefi-lehiți, au fost

12 *a* Mosia 22:8, 11.
13 *a* Alma 53:10.
14 *a* Alma 24:29.
b Mosia 23:31–39.
17 *a* gs Anti-nefi-lehiți.
18 *a* 1 Ne. 2:23; 2 Ne. 30:5–
24 1 *a* Alma 21:1.
b Alma 25:1, 13.

împotriva poporului anti-ne- fi-lehiților.

3 Acum, regele a dat împărăția fiului său, iar el și-a luat numele de Anti-Nefi-Lehi.

4 Iar regele a murit în același an când lamaniții au început să facă pregătiri de război împotriva poporului lui Dumnezeu.

5 Acum, când Amon și frații săi și toți cei care veniseră cu el au văzut pregătirile lamaniți- lor ca să-i distrugă pe frații lor, ei au mers în țara lui Midian, iar acolo Amon i-a întâlnit pe toți frații săi; și de acolo au venit în țara lui Ismael, pentru ca să poată ține [a] consiliu cu Lamoni și, de asemenea, cu fratele lui, Anti - Nefi - Lehi, despre ceea ce trebuia să facă pentru a se apăra împotriva lamaniților.

6 Acum, nu exista nici un suflet printre toți oamenii care fuseseră convertiți către Dom- nul care voia să pună mâna pe arme împotriva fraților lor; nu, ei nu voiau nici măcar să facă vreo pregătire de răz- boi; da, și chiar și regele lor le-a dat poruncă să nu facă aceasta.

7 Acum, acestea sunt cuvintele pe care el le-a spus către popor despre [a] tradițiile păcătoase ale strămo- șilor noștri.

8 Și iată, eu Îi mulțumesc Dumnezeului meu ce Mare pentru că El ne-a dat nouă o parte din Spiritul Său ca să ne înmoaie inimile, încât no am început să comunicăm cu acești frați, nefiții.

9 Și iată, de asemenea, Îi mulțu- mesc Dumnezeului meu pentru că, prin începerea acestei relații, noi am fost convinși de [a] păcatele noastre și de multele crime pe care le-am făcut.

10 Și, de asemenea, Îi mulțu- mesc Dumnezeului meu da, Dumnezeului meu cel Mare, pentru că El ne a dat nouă voie să ne pocăim de aceste lucruri; și, de asemenea, pentru că El ne-a [a] iertat pe noi de acele multe păcate ș crime ale noastre pe care noi le-am făcut și că a șters [b] vinovăția din inimile noastre prin meritele Fiului Său.

11 Și acum iată, frați mei, fiindcă aceasta a fos tot ceea ce noi puteam să facem (căci noi am fost ce mai pierduți din toată omenirea), să ne pocăim de toate păcatele noastre și de crimele numeroase pe care le-am făcut și să-I avem pe Dumnezeu ca să

5 *a* Alma 27:4–13.
7 *a* Mosia 1:5.
9 *a* D&L 18:44.
10 *a* Dan. 9:9.
b gs Vină

săbiile noastre s-au făcut strălucitoare, atunci să nu ne mai pătăm săbiile cu sângele fraților noștri.

13 Iată, vă spun vouă: Nu, să ne reținem săbiile pentru ca ele să nu fie pătate de sângele fraților noștri; pentru că, poate că, dacă noi ne-am păta iarăși săbiile, ele nu vor mai putea fi [a]curățate strălucitor prin sângele Fiului Dumnezeului nostru cel Mare, care va fi vărsat pentru ispășirea păcatelor noastre.

14 Iar Dumnezeu cel Mare a avut milă de noi și ne-a făcut aceste lucruri cunoscute, pentru ca noi să putem să nu pierim; da, și El ne-a făcut nouă cunoscute aceste lucruri mai înainte, pentru că El iubește [a]sufletele noastre tot așa cum El îi iubește pe copiii noștri; de aceea, în mila Lui, El ne vizitează pe noi prin îngerii Săi pentru ca [b]planul salvării să poată să ne fie făcut cunoscut, la fel ca și generațiilor viitoare.

15 O, cât de milos este Dumnezeul nostru! Și acum iată, fiindcă aceasta a fost cât de mult puteam face pentru ca să avem petele noastre îndepărtate de pe noi, iar săbiile noastre sunt făcute strălucitoare să le ne-am pătat săbiile în sângele fraților noștri, întrucât El ne-a împărtășit nouă cuvântul Său și prin aceasta ne-a făcut pe noi curați.

16 Și acum, frații mei, dacă frații noștri caută să ne distrugă, iată, noi ne vom ascunde săbiile, da noi chiar le vom îngropa adânc în pământ pentru ca ele să poată fi păstrate strălucitoare, ca o mărturie, în ultima zi că noi nu le-am folosit niciodată; iar dacă frații noștri ne distrug, iată, noi ne vom [a]duce la Dumnezeul nostru și vom fi salvați.

17 Și acum s-a întâmplat că, atunci când regele a terminat de spus aceste lucruri și toți oamenii erau adunați laolaltă, ei și-au luat săbiile și toate armele care fuseseră folosite ca să verse sânge de om și le-au [a]îngropat adânc în pământ.

18 Și aceasta au făcut-o ei, fiind după părerea lor o mărturie către Dumnezeu, precum și către oameni, a faptului că ei [a]niciodată nu vor mai folosi arme pentru vărsarea de sânge omenesc; și aceasta au făcut-o, făgăduind și [b]făcând un legământ cu Dumnezeu cum că dacă

13 *a* Apoc. 1:5.
14 *a* gs Suflet—Valoarea
b gs Planul mântuirii.
16 *a* Alma 40:11–15
18 *a* Alma 53:11.
b gs Legământ.
c gs Sacrificiu.

când acești lamaniți au fost aduși să creadă și să cunoască adevărul, ei au fost [a]neînduple- cați și au preferat mai degrabă să îndure chiar și până la moarte decât să păcătuiască; și astfel, vedem că ei și-au îngropat ar-
mele de pace sau, și-au îngropat
armele lor de război pentru
pac
e.

20 Și s-a întâmplat că frații lor, lamaniții, au făcut pregătiri de război și au venit până în țara lui Nefi cu scopul de a-l distruge pe rege și de a așeza pe altul în locul lui și de a alunga poporul anti-nefi-lehiți- lor afară din țară.

21 Acum, când poporul a vă- zut că ei veneau împotriva lor, au ieșit ca să-i întâlnească și s-au [a]trântit la pământ în fața lor și au început să strige numele Domnului; și astfel, în această atitudine au fost ei atunci când lamaniții au început să năvă- lească peste ei și au început să-i ucidă cu sabia.

22 Și astfel, fără a întâlni nici o rezistență, ei au ucis o mie cinci dintre ei; și chiar și în actul de a muri sub sabie —

24 Acum, când lamaniți au văzut aceasta, ei s-au [a]abținut de a-i ucide pe ei și au fost mulți ale căror inimi erau [b]în- durerate pentru aceia dintre frații lor care căzuseră sub sabie, pentru că, ei s au pocăit de ceea ce făcuseră.

25 Și s-a întâmplat că au arun- cat armele lor de război și n-au vrut să le mai apuce iarăși, căci aveau remușcări pentru crimele pe care le făcuseră; și s-au pros ternat la fel ca și frați lor, încrezându-se în mila celor ale căror arme erau ridicate ca să-i ucidă.

26 Și s-a întâmplat că poporul lui Dumnezeu s-a unit în ziua aceea cu mai mulți decât cei care fuseseră uciși; iar cei care fusese- ră uciși erau oameni drepți; de aceea, noi nu avem nici o pricină să ne îndoim că au fost [a]salvați.

27 Și nu a fost nici un om păcă- tos ucis printre ei; dar au fost mai mult decât o mie care au fost aduși la cunoașterea ade- vărului; astfel, noi vedem că Domnul lucrează pe multe [a]căi pentru

19 *a* gs Credință.
21 *a* Alma 27:3.
23 *a* Alma 26:32.
24 *a* Alma 25:1.
b gs Compasiune (compătimire)
Alma 37:6–7.
28 *a* Alma 21:4.
b Alma 1:15; 2:1, 20

nu era [a]nici unul care era ama- lecit sau amulonit sau care era din ordinul lui Nehor, ci erau urmași adevărați ai lui Laman și ai lui Lemuel.

30 Și astfel, noi putem vedea clar că, după ce un popor a fost odată [a]iluminat de către Spiritul lui Dumnezeu și a avut [b]cu- noaștere mare despre lucrurile legate de dreptate, iar apoi a [c]căzut în păcat și încălcare, el devine și [d]mai împietrit și astfel, starea lui devine mai rea decât dacă nu ar fi cunoscut niciodată aceste lucruri.

CAPITOLUL 25

Agresiunile lamaniților se răs- pândesc — Semința preoților lui Noe dispare, așa după cum a pro- fețit Abinadi — Mulți lamaniți sunt convertiți și se unesc cu poporul anti-nefi-lehiților — Ei cred în Hristos și țin legea lui Moise.
Circa 90–77 î.H.

Și iată, acum s-a întâmplat că acei lamaniți erau încă mai mânioși pentru că i-au lui Amoniha și l-a [a]distrus pe acesta.

3 Și după aceasta, au avut multe bătălii cu nefiții, în care ei au fost alungați și uciși.

4 Iar printre lamaniții care au fost uciși erau aproape toți din [a]semința lui Amulon și a fraților lui, care erau preoții lui Noe, și ei au fost uciși de mâinile nefiților;

5 Iar cei rămași, după ce au fugit în pustiul de la răsărit și după ce au uzurpat puterea și autoritatea asupra lamaniților, au făcut ca mulți dintre lamaniți să [a]piară prin foc datorită credinței lor —

6 Pentru că, mulți dintre [a]ei, după ce au suferit multe pier- deri și atât de multe suferințe, au început să se agite în aminti- rea [b]cuvintelor pe care Aaron și frații lui le predicaseră către ei în țara lor; de aceea, au început să nu mai creadă în [c]tradițiile strămoșilor lor și să creadă în Domnul și că El le-a dat putere mare nefiților; și astfel, mulți dintre ei au fost convertiți în pustiu

29 *a* Alma 23:14.
30 *a* Mat. 12:45. *b* Evr. 10:26. gs Apostazie. *d* 2 Pet. 2:20–21.
25 1*a* gs Anti-nefi-lehiți.
6 *a* i.e. Lamaniți. *b* Alma 21:9. *c* Alma 26:24

lamaniții au început să-i [a]ur- mărească pe cei din semința lui Amulon și a frații lor și au început să-i ucidă pe ei; iar ei au fugit în pustiul de la răsărit.

9 Și iată, până în această zi sunt ei urmăriți de lamaniți. Astfel, cuvintele lui Abinadi pe care el le-a spus despre semința preoților care au făcut ca el să îndure moarte prin foc au fost înfăptuite.

10 Căci el a spus către ei: Ceea ce voi îmi veți [a]face mie va fi felul de lucruri care vor veni.

11 Și acum, Abinadi a fost pri- mul care a suferit [a]moartea prin foc datorită credinței lui în Dumnezeu; acum, aceasta a fost ceea ce a vrut să spună, și anume că mulți vor suferi moarte prin foc, tot așa cum el a suferit.

12 Iar el a spus către preoții lui Noe, că semința lor trebuia să facă în așa fel ca mulți să fie omorâți în același fel ca și el, și că ei trebuia să fie împrăștiați pretutindeni și uciși, tot așa cum o oaie fără de păstor este mânată și ucisă de către bestiile sălbatice; și acum, iată și mulți dintre ei au venit ca să locuiască în țara lui Ismael și în țara lui Nefi și s-au unit cu po- porul lui Dumnezeu, care era poporul [a]anti-nefi-lehiților.

14 Și ei, de asemenea, și-au [a]îngropat armele de război, tot așa cum frații lor făcuseră, și au început să fie un popor drept; și au mers pe căile Domnului și au avut grijă să țină poruncile și legile Lui.

15 Da, și ei au ținut legea lui Moise; căci era potrivit să mai țină încă legea lui Moise, pentru că ea încă nu era împlinită. Dar chiar și dacă țineau [a]legea lui Moise, ei așteptau cu bucurie venirea lui Hristos, considerând că legea lui Moise era un [b]fel de venire a Lui și crezând că ei tre- buia să țină acele manifestări [c]exterioare până la timpul când El li se va arăta lor.

16 Acum, ei nu au presupus că [a]salvarea venea prin [b]legea lui Moise; dar că legea lui Moise servea ca să le întărească credin- ța lor în Hristos; și astfel, ei au păstrat o [c]nădejde prin

8 *a* Mosia 17:18.
10 *a* Mosia 13:10.
11 *a* Mosia 17:13.
13 *a* Alma 23:16–17.
14 *a* Alma 24:15:
15 *a* Iacov 4:5; Iarom 1:11. gs Legea lui Moise.
b Mosia 3:14–15;
16 *a* Mosia 12:31–37; 13:27–33.
b 2 Ne. 11:4.

El, de asemenea, le-a verificat lor cuvântul Său în toate cele.

CAPITOLUL 26

Amon se slăvește în Domnul — Cei credincioși sunt întăriți de către Domnul și li se dă cunoașterea — Prin credință oamenii pot să aducă mii de suflete la pocăire — Dum- nezeu are toată puterea și înțelege toate lucrurile. Circa 90 – 77 î.H.

Și acum, acestea sunt cuvintele lui Amon către frații săi, care spun astfel: Frații mei de sânge și frații mei în credință, iată, vă spun vouă, ce motiv mare avem noi să ne bucurăm; căci puteam noi să presupunem, atunci când am [a]plecat din țara lui Zarahemla, că Dumnezeu ne va acorda binecuvântări atât de mari?

2 Și acum, întreb, ce binecu- vântări mari ne-a acordat El nouă? Puteți voi să spuneți?

3 Iată, răspund eu pentru voi; căci frații noștri, lamaniții, au fost în întuneric, da, chiar și în

4 Iată, [a]mii dintre ei se bucură și au fost aduși în stâna lui Dumnezeu.

5 Iată, [a]câmpul a fost copt și binecuvântați sunteți voi căci ați pus mâna pe [b]seceră și ați recoltat cu toată puterea, da, cât e ziua de lungă ați muncit; și iată numărul [c]snopilor voștri! Și ei vor fi adunați în grânar pentru ca să nu se irosească.

6 Da, ei nu vor fi doborâți de furtună în ziua din urmă; da, și nici nu vor f sfâșiați de vârte- juri; ci, atunci când [a]furtuna va veni, ei vor fi adunați laolaltă în locul lor pentru ca furtuna să nu pătrundă până la ei; da, și nici nu vor fi mânați de vânturi sălbatice oriunde dușmanul va vrea să- ducă.

7 Dar iată, ei sunt în mâinile Domnului [a]Recoltei și ei sunt ai Lui; iar El îi va [b]ridica pe ei în ziua din urmă.

8 Binecuvântat să fie numele Dumnezeulu nostru; să [a]cântăm pentru preamărirea Lui, da, să dăm [b] mulțumiri numelu Lui sfânt, căci El face dreptate în totdeauna

26 1 *a* Mosia 28:9; Alma 17:6–11.
3 *a* Alma 23:8–13.
b 2 Cor. 4:5; Mosia D&L 4:4.
b Ioel 3:13.
c D&L 33:7–11; 75:2,
b Mosia 23:22; Alma 36:28.
8 *a* D&L 25:12.
b gs Recunoscător,

10 Și s-a întâmplat că atunci când Amon a spus aceste cu- vinte, fratele lui, Aaron, l-a contrazis pe el, zicând: Amon, mă tem că bucuria ta te duce pe tine la îngâmfare.

11 Dar Amon i-a spus: Eu nu mă [a]laud pentru propria mea putere și nici pentru propria mea înțelepciune; ci iată, [b] bucuria îmi este plină, da, inima îmi este încărcată de bucurie și mă voi bucura de Dumnezeul meu.

12 Da, știu că eu sunt nimic; iar în ceea ce privește puterea mea, sunt slab; de aceea, nu mă voi [a]îngâmfa din cauza mea, ci mă voi îngâmfa din cauza Dumnezeului meu, căci în [b] puterea Lui pot eu să fac toate lucrurile; da, iată, multe miracole mărețe am făcut noi în această țară, pentru care noi Îi vom preamări numele Lui pentru totdeauna.

13 Iată, câte mii dintre frații noștri a dezlegat El din durerile [a]iadului; și ei sunt aduși ca să [b] cânte iubire mântuitoare; și aceasta întunecime și distrugere veșnică; dar iată, El i-a adus în [a]lumina Sa veșnică, da, pentru salvare nepieritoare; și ei sunt încon- jurați de iubirea Lui fără de asemănare; da, iar noi am fost instrumente în mâinile Lui ca să facem această lucrare mă- reață și minunată!

16 De aceea, să ne [a]slăvim, da, ne vom [b]slăvi în Domnul; da, ne vom bucura în Domnul, căci bucuria noastră este întreagă; da, noi Îl vom preamări pe Dum- nezeul nostru în vecii vecilor. Iată, cine poate să slăvească prea mult pe Domnul? Da, cine poate să spună prea mult de- spre puterea Lui și despre [c]mila Lui și despre răbdarea Lui în ceea ce-i privește pe copii oa- menilor? Iată, vă spun vouă, eu nu pot să spun nici cea mai mică parte din ceea ce simt.

17 Cine a putut să presupună că Dumnezeul nostru ar putea să fie atât de milos ca să ne smulgă din starea noastră groaznică, păcătoasă și necurată?

18 Iată, noi am pornit chiar cu

11 *a* 2 Cor. 7:14.
b D&L 18:14–16.
gs Bucurie.
12 *a* Ier. 9:24; Filip. 4:13; 1 Ne. 17:3.
13 *a* gs Iad.
b Alma 5:26.
16 *a* Rom. 15:17; 1 Cor. 1:31.
b 2 Cor. 10:15–18; D&L 76:61.

acesta. Iată, El nu și-a aplicat dreptatea asupra noastră, ci în marea Sa milă ne-a adus pe noi de partea cealaltă a acelui [a]abis veșnic al morții și al nenoroci- rii, chiar până la salvarea sufle- telor noastre.

21 Și acum iată, frații mei, care om prin [a]firea lui cunoaște aceste lucruri? Vă spun vouă, nu este nici unul care să [b]știe aceste lucruri, decât acela care s-a pocăit.

22 Da, acela care se [a]pocăiește și dă dovadă [b]credință și face fapte bune și se roagă contin- nuu, fără întrerupere — aceluia îi este dat să cunoască [c]tainele lui Dumnezeu; da, aceluia îi este dat să dezvăluie lucruri care nu au fost dezvăluite niciodată; da, și aceluia îi va fi dat să aducă mii de suflete către pocăință, tot așa cum ne-a fost dat nouă să-i aducem pe acești frați ai noștri către pocăință.

23 Acum, vă aduceți voi amin- te, frații mei, că le-am spus fraților noștri din țara lui Zara- hemla că ne ducem în țara lui Nefi ca să predicăm către frații noștri, lamaniții, iar ei au râs și și-au bătut joc de popor [b]încăpățânat așa cum sunt ei; ale căror inimi se bucură în vărsarea de sânge; ale căror zile au fost petrecute în cea mai grosolană nedreptate; ale căror căi au fost căile unui păcătos de la început? Acum, frații mei, vă aduceți aminte că aceasta era vorbirea lor.

25 Da, mai mult, ei au zis: Să luăm armele împotriva lor ca să-i distrugem pe ei și nedrep- tatea lor s-o dăm afară din țară, ca să nu ne acapareze și să ne distrugă pe noi.

26 Dar iată, frații mei prea- iubiți, noi am venit în pustiu nu cu intenția de a-i distruge pe frații noștri, ci cu intenția ca, poate, să salvăm câteva dintre sufletele lor.

27 Acum, când inimile noastre erau descurajate și era cât pe ce să ne întoarcem, iată, Domnul ne-a [a]alinat și a zis: Duceți-vă printre frații voștri, lamaniții, și suportați cu [b]răbdare [c]sufe- rințele voastre, iar Eu vă voi da vouă izbândă.

28 Și acum iată, noi am venit și am mers printre ei; și am fost răbdători în suferințele noastre și am suferit tot felul de lipsuri da, am călătorit din casă

20 *a* 2 Ne. 1:13; Hel. 3:29–30.
21 *a* gs Omul firesc.
b 1 Cor. 2:9–gs Pocăință, (a) se pocăi.
b gs Credință.
b Mosia 13:29.
27 *a* Alma 17:9–11.
b gs Răbdare.
c Alma 20:29–30.
gs

dicat pe străzile lor; da, și le-am predicat pe dealurile lor; și, de asemenea, am intrat în temple- le și în sinagogile lor și le-am predicat; și am fost alungați și batjocoriți, scuipați și loviți peste obraz; și am fost bătuți cu pietre și prinși cu frânghii re- zistente și aruncați în închisoare; și, prin puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu, iarăși am fost salvați.

30 Și am îndurat tot felul de suferințe, iar toate acestea pen- tru ca, poate, să putem fi mijlocul prin care niște suflete să fie salvate; și noi am presupus că [a]bucuria noastră va fi deplină dacă, poate, noi vom putea fi mijlocul prin care unii să fie salvați.

31 Acum iată, putem privi înainte și putem vedea roadele muncilor noastre; și sunt ele puține? Vă spun vouă: Nu, ele sunt [a]multe; da, iar noi putem să depunem mărturie despre sinceritatea lor datorită iubirii lor față de frații lor și, de asemenea, față de noi.

32 Căci iată, ei mai

34 Căci iată, ei erau în stare să ia armele împotriva fraților lor; e înșiși nu îngăduiau să fie uciși. Dar iată cât de mulț din- tre aceștia și-au oferit viețile; și noi știm că s-au dus la Dumne- zeul lor datorită iubirii lor și datorită urii lor față de păcat.

35 Acum, nu avem no motiv să ne bucurăm? Da vă spun vouă, niciodată nu au existat oameni care să aibă atât de multe motive de bucurie ca noi, încă de la începutul lumii; da, iar bucuria mea este exaltată, chiar până la îngâmfare în Dumnezeul meu; căci E are toată [a] puterea, toată înțelep- ciunea și toată înțelegerea; El [b]înțelege toate lucrurile și este o Ființă [c]miloasă, chiar până la Salvare, față de cei care se vor pocăi și care vor crede în nu- mele Lui.

36 Acum, dacă aceasta este laudă atunci așa mă voi lăuda eu; căci aceasta este viața mea și lumina mea, bucuria mea ș Salvarea mea ș mântuirea mea de la nenorocire veșnică. Da binecuvântat este numele Dum- nezeului meu care

30 *a* D&L 18:15–16.
31 *a* Alma 23:8–13

35 *a* gs Putere.
b D&L 88:41.
c gs Milostiv, milostenie, milă.

36 *a* Gen. 49:22–26; Iacov 2:25; 5:25.
b Iacov 7:26.

vedem că Dumnezeu este gri- juliu cu fiecare [a]popor, în orice țară ar fi el; da, El îi va număra pe oamenii Săi, iar inima Lui miloasă este peste tot pământul. Acum, aceasta este bucuria mea și mulțumirea mea cea mare; da, și voi da mulțumiri Dumnezeu- lui meu în vecii vecilor. Amin.

CAPITOLUL 27

Domnul îi dă ordin lui Amon să conducă poporul anti-nefi-lehiților într-un loc sigur — Atunci când îl întâlnește pe Alma, bucuria lui Amon îi epuizează toată puterea — nefiții dau anti-nefi-lehiților pă- mântul lui Ierșon — Ei se numesc poporul lui Amon. Circa 90 – 77 î.H.

Acum, s-a întâmplat că atunci când lamaniții, care merseseră la război împotriva nefiților, după luptele lor multe de ai distruge, au constatat, că era în zadar să caute distrugerea lor și s-au reîntors în țara lui Nefi.

2 Și s-a întâmplat că amaleci- ții, din cauza pierderii lor, erau nespus de mânioși. Și când au văzut că nu

4 Acum, când Amon și frații săi au văzut această lucrare de distrugere printre cei pe care îi iubeau atât de mult și printre cei care i-au preaiubit pe ei atât de mult — căci erau tratați ca și cum erau îngeri trimiși de la Dumnezeu ca să-i salveze de la distrugere veșnică — de aceea, atunc când Amon și frații săi au văzut această mare lucrare de distrugere, au fost emoționați de milă și au [a]spus către rege:

5 Să adunăm laolaltă acest po- por al Domnului și să mergem jos în țara lui Zarahemla la frații noștri, nefiții și să fugim din mâinile dușmanilor noștri pentru ca să nu fim distruși.

6 Dar regele le-a spus Iată, nefiții ne vor distruge din cauza numeroaselor crime și păcate pe care le-am făcut împotriva lor.

7 Iar Amon a zis: Eu mă voi duce și-L voi întreba pe Dom- nul și dacă El ne va spune, Duceți-vă peste frații voștri, ne vom duce?

8 Iar regele i-a spus: Da dacă Domnul ne spune să ne du- cem, atunci ne vom duce jos la frați noștri și vom fi sclavii lo până când le vom plăti lo

37 *a* Fapte 10:34–35; 2 Ne
b Alma 25:1. gs Anti-nefi-lehiți.
3 *a* Alma 24:21–26.
4 *a* Alma 24:5.
9 *a* Mosia 2:13; 29:32, 38, 40.

să mergem jos și să ne încredem în mila fraților noștri.

10 Dar regele le-a spus: Între- abă-L pe Domnul și dacă El ne va spune să ne ducem, atunci ne vom duce; altfel, vom pieri în țară.

11 Și s-a întâmplat că Amon a mers și L-a întrebat pe Domnul și Domnul i-a spus:

12 Du-i pe oamenii aceștia afa- ră din țara aceasta pentru ca ei să nu piară; căci Satana are mare stăpânire pe inimile amaleciți- lor, care-i aţâță pe lamaniți în mânie împotriva fraților lor ca să-i ucidă pe ei; de aceea, plecați din această țară; și bine- cuvântați sunt acești oameni în această generație, căci Eu îi voi cruța pe ei.

13 Și acum, s-a întâmplat că Amon a mers și i-a spus regelui toate cuvintele pe care Domnul le spusese lui.

14 Și au adunat laolaltă pe toți oamenii lor, da, pe toți oamenii Domnului, și au adunat laolal- tă toate turmele și cirezile lor și au plecat din țară și au mers în pustiul care despărțea țara lui Nefi de țara lui Zarahemla și au venit aproape de granițele țării.

15 Și s-a întâmplat că Amon s-a dus în țară, el ș fraţii lui l-au întâlnit pe Alma în [a]locul despre care s-a vorbit; și iată aceasta a fost o întâlnire plină de bucurie.

17 Acum, [a]bucuria lui Amon era atât de mare încât el a fost plin de ea; da, el era stăpânit de bucuria Dumnezeului său, chiar până la [b]epuizarea puteri- lor sale; și el [c]iarăși a căzut la pământ

18 Acum, nu era aceasta o bucurie nespus de mare? Iată, aceasta este o bucurie pe care nimeni nu o primește, decât acela care într-adevăr se pocăeș- te și caută cu umilință fericirea.

19 Acum, bucuria lu Alma de a-i întâlni pe frații săi a fost într- adevăr mare, precum și bucuria lui Aaron, a lu Omner și a lui Himni; dar iată, bucuria lor nu a fost într-atât de mare încât să întreacă puterea lor.

20 Și acum, s-a întâmplat că Alma i-a condus pe frații săi înapoi în țara lu Zarahemla; chiar până la propria lui casă. Și au mers și i-au povestit [a]judecătorului-șef toate lucru-
rile care li se întâmplaseră în
țara lui Nefi, printre frați lor lamaniții

16 *a* Alma 17:1–4.
17 *a* gs Bucurie.
b 1 Ne. 1:7.
c Alma 19:14.
20 *a* Alma 4:16–18.

Ierșon, care este la răsărit, lângă mare, care mărginește ținutul Abundenței, care este la miazăzi de ținutul Abundenței; iar ținu- tul acesta, Ierșon, este ținutul pe care noi îl vom da fraților noștri ca moștenire.

23 Și iată, vom pune oștirile noastre între ținutul Ierșonului și ținutul lui Nefi, pentru ca noi să putem să-i apărăm pe frații noștri în ținutul Ierșonului; și facem aceasta pentru frații noștri, ținând seama de teama lor de a pune mâna pe arme împotriva fraților lor, ca să nu păcătuiască; și această mare teamă a lor a venit din cauza pocăinței lor dureroase pe care au avut-o, din cauza crimelor lor numeroase și a ticăloșiei lor îngrozitoare.

24 Și acum iată, aceasta o vom face pentru frații noștri pentru ca ei să moștenească ținutul Ierșonului; și îi vom păzi pe ei de dușmanii lor, cu oștirile noastre, cu condiția ca ei să ne dea nouă o parte din bunurile lor ca să ne ajute să întreținem oștirile noastre.

25 Acum, s-a întâmplat că atunci când Amon a

26 Și s-a întâmplat că aceasta a făcut să fie mare bucurie prin- tre ei. Și au mers jos în ținutul Ierșonului și au pus stăpânire pe ținutul Ierșonului; și erau numiți de către nefiți poporul lui Amon; de aceea, au fost deosebiți prin acest nume pen- tru totdeauna de atunci încolo.

27 Și erau dintre poporul lui Nefi; și, de asemenea, se numă- rau printre poporul care aparți- nea de Biserica lui Dumnezeu. Și au fost, de asemenea, deose- biți pentru zelul lor față de Dumnezeu, precum și față de oameni; căci erau foarte [a]cin-
stiți și drepți în toate lucrurile;
și erau [b] neclintiți în credința lor în Hristos, chiar până la sfârșit.

28 Și ei priveau vărsarea sân- gelui fraților lor cu cea mai mare scârbă; și nu au putut ni- ciodată să fie convinși să pună mâna pe arme împotriva frați- lor lor; și niciodată nu au privit moartea nici cu cel mai mic sentiment de groază datorită speranțe lor și a credinței lor în Hristos și în înviere; de aceea, moartea era înghițită, după părerea lor, de către victoria lu

25 *a* Mosia 27:10–24.
27 *a* gs Cinstit, cinste.
b Alma 23:6

CAPITOLUL 28

Lamaniții sunt învinși într-o bă- tălie înspăimântătoare — Zeci de mii sunt uciși — Cei păcătoși sunt consemnați într-o stare de nenoro- cire fără de sfârșit; cei drepți ajung la o stare de fericire fără de sfârșit. Circa 77 – 76 î.H.

Și acum, s-a întâmplat că după ce poporul lui Amon s-a stabilit în ținutul [a]Ierșonului și o bise- rică, de asemenea, a fost înte- meiată în ținutul Ierșonului și oștirile nefiților au fost tri- mise de jur-împrejurul țării lui Ierșon, da, la toate granițele dimprejurul țării lui Zarahemla; iată, oștirile lamaniților i-au urmărit pe frații lor până în pustiu.

2 Și astfel, a fost o bătălie înspăimântătoare; da, chiar una cum nu s-a mai cunoscut printre toate popoarele din țară, încă din timpul când Lehi a plecat din Ierusalim; da, și zeci de mii dintre lamaniți au fost uciși și împrăștiați afară din țară.

3 Da, și, de asemenea, a fost un măcel înspăimântător al poporului lui Nefi, cu acela al tații jelindu-și fiii; și fiica pentru frate da, fratele pentru tată; și astfel, strigătul de jale s-a auzit printre toți, jelire pentru neamurile lor care fuseseră ucise.

6 Și acum, cu siguranță aceasta a fost o zi tristă; da, un timp solemn și un timp pentru mult [a]post și rugăciune.

7 Și astfel s-a terminat cel de al cincisprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi;

8 Și aceasta este relatarea lui Amon și a fraților lui, călătoriile lor în țara lui Nefi, suferințele lor în țară, supărările lor și necazurile lor și bucuria lor [a]nespusă și, de asemenea, primi- rea și adăpostirea în siguranță a fraților în țara Ierșonului. Și acum fie ca Domnul, Mântui torul tuturor oamenilor, să binecuvânteze sufletele lor în vecii vecilor.

9 Și aceasta este relatarea răz- boaielor și a conflictelor dintre nefiți, precum și a războaielor dintre nefiți și lamaniți; iar cel de al cincisprezecelea an al domni- ei judecătorilor a luat sfârșit.

10 Și din primul an până

28 1 *a* Alma 27:22.
3 *a* Alma 30:1.
6 *a* Alma 30:2.
8 *a* Alma 27:16–19.
11 *a* Alma 16:11.

mii [b]jelesc pierderea neamuri- lor lor căci ei au motiv să se teamă, în acord cu făgăduielile Domnului, de faptul că sunt consemnați la o stare de neno- rocire fără de sfârșit.

12 În timp ce alte multe mii jelesc cu adevărat pentru pier- derea neamurilor lor, ei totuși se bucură și se înflăcărează în speranță, și ei chiar știu, în acord cu [a]făgăduielile Domnului, că sunt înălțați ca să locuiască la dreapta lui Dumnezeu, într-o stare de fericire fără de sfârșit.

13 Și astfel, noi vedem cât de mare este [a]inegalitatea oameni- lor din cauza păcatului și a neascultării, precum și puterea diavolului, care vine prin [b]pla- nurile înșelătoare pe care le-a făcut pentru a seduce inimile oamenilor.

14 Și astfel, noi vedem marea chemare pentru silința oame- nilor ca să lucreze în [a]via Dom- nului; și astfel, vedem marele motiv de jale și, de asemenea, de bucurie — jale din cauza mor- ții și distrugerii printre

nului și de succesul lui Amon și al fraților lui. Circa 76 î.H.

O, cum aș dori să fiu un înger și să pot avea împlinită dorința inimi mele, ca să pot să merg ș să vorbesc cu trâmbița lui Dumnezeu, cu un glas care să cutremure pământul și să strig pocăință către fiecare popor!

2 Da, aș dori să declar către fiecare suflet, cu un glas ca de furtună pocăința și planul mântuirii, pentru ca el să se po- căiască și să [a]vină la Dumne- zeul nostru, pentru ca să nu mai fie jale pe fața pământului.

3 Dar iată, sunt un om s păcă- tuiesc în dorința mea; căci ar tre- bui să fiu mulțumit cu lucrurile pe care Domnul mi le-a dat mie.

4 Eu ar trebui să nu sfâșii în dorințele mel decretul ferm a unu Dumnezeu drept, căc știu că El le dă oamenilo după [a]dorința lor, fie c aceasta va fi pentru moarte, fie pentru viață da, eu știu că El le dă

11 *b* Alma 48:23; D&L 42:45–46.
12 *a* Alma 11:41.
13 *a* 1 Ne. 17:35.
b 2 Ne. 28:21.
b gs Lumină, lumina lui Hristos.
29 2 *a* Omni 1:26; 3 Ne. 21:20.
4 *a* Ps. 37:4.
a alege.
5 *a* 2 Ne. 2:18, 26; Moro. 7:15–19.
gs Discernământ, darul.

sau rău, viață sau moarte, bucu- rie sau remușcări de [b]conștiință.

6 Acum, văzând că eu cunosc aceste lucruri, de ce aș dori mai mult decât să fac lucrarea pen- tru care am fost chemat?

7 De ce aș dori să fiu un înger, pentru ca să pot glăsui până la marginile pământului?

8 Căci iată, Domnul le îngăduie [a]tuturor națiunilor ca unii din același neam și [b]limbă să predice cuvântul, da, în înțelepciune, tot ceea ce El [c]crede de cuviință că ei trebuie să aibă; de aceea, noi vedem că Domnul sfătuiește în înțelepciune, în acord cu ceea ce este drept și adevărat.

9 Eu cunosc ceea ce Domnul mi-a poruncit mie și mă [a]mân- dresc pentru aceasta. Eu nu mă mândresc cu mine însumi, ci eu mă mândresc cu ceea ce Dom- nul mi-a poruncit mie; da, și aceasta este slava mea, și anume ca, eu să fiu poate, un instru- ment în mâinile lui Dumnezeu ca să aduc un suflet la pocăință; și aceasta este bucuria mea.

10 Și iată, atunci când văd pe mulți dintre frații

11 Da, și, de asemenea, îmi aduc aminte de robia strămoși- lor mei; căci știu cu siguranță că [a]Domnul i-a eliberat pe ei din sclavie și prin aceasta a în- temeiat Biserica Lui; da Dom- nul Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac ș Dumnezeul lui Iacov i-a eli- berat pe ei din sclavie.

12 Da, eu mi-am adus aminte întotdeauna de robia strămoși- lor mei; și același Dumnezeu care i-a [a]eliberat pe ei din mâi- nile Egiptenilor i-a eliberat pe ei din sclavie.

13 Da, și același Dumnezeu a întemeiat Biserica Sa printre ei; da și același Dumnezeu m-a chemat pe mine cu o chemare sfântă ca să predic cuvântul către acest popor și mi-a dat mie mult succes, pentru care [a]bucuria mea este deplină.

14 Dar nu mă bucur numai pentru succesul meu, ci bucuria mea este și mai deplină datorită [a]succesului fraților mei care au fost sus în țara lui Nefi.

15 Iată, ei au muncit foarte mult și au adus roade multe; și cât de mare va fi răsplata lor!

5 *b* gs Conștiință.
8 *a* 2 Ne. 29:12
9 *a* Alma 26:12.
10 *a* Mosia 27:11–31.
11 *a* Mosia 24:16–21; Alma 5:3–
12 *a* Ex. 14:30–31.
13 *a* D&L 18:14–16.
14 *a* Alma 17:1–4.

rația lui Dumnezeu; da, și, de asemenea, toți cei care sunt rodul lucrărilor lor pentru ca ei să nu se mai rătăcească, ci să-L preamărească pe El în vecii vecilor. Și fie ca Dumnezeu să facă să se întâmple după cuvin- tele mele, chiar așa cum am vorbit. Amin.

CAPITOLUL 30

Corihor, antihristul, îl ridiculizează pe Hristos, Ispășirea și spiritul profeției — El propovăduiește că nu este nici un Dumnezeu, nici o căde- re a omului, nici o pedeapsă pentru păcat și nici un Hristos — Alma depune mărturie că Hristos va veni și că toate lucrurile dovedesc că este un Dumnezeu — Corihor cere să i se dea un semn și el a amuțit dintr-odată — Diavolul a apărut înaintea lui Corihor sub forma unui înger și l-a învățat ce să spună —Corihor este călcat în picioare și moare. Circa 76–74 î.H.

Iată, acum s-a întâmplat că după ce [a]poporul lui Amon s-a stabilit în țara Ierșonului, da, și, de asemenea, după ce lamaniții au fost [b]alungați după zilele de post și de jeluire și de rugăciune (și aceasta era în cel de al șaisprezecelea an al domniei judecătorilor peste po- porul lui Nefi), a început să fie pace neîntreruptă în toată țara.

3 Da, și poporul a avut grijă să țină poruncile Domnului; și oamenii erau stricți în păstrarea [a]rânduielilor lui Dumnezeu, potrivit legii lui Moise; căci au fost învățați să [b]țină legea lui Moise până când aceasta va fi împlinită.

4 Și astfel, poporul nu a avut nici o tulburare în tot cel de al șaisprezecelea an a domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

5 Și s-a întâmplat că la începu- tul celui de al șaptesprezecelea an al domniei judecătorilor, a fost pace neîntreruptă.

6 Dar s-a întâmplat că pe la sfârșitul celui de al șaptespre- zecelea an, un om a venit în țara lui Zarahemla, și el era [a]antihristul, căci el a început să predice către popor împotriva profețiilor care fuseseră spuse de către profeți despre venirea lui Hristos.

7 A[illegible]

30 1 *a* Alma 27:25–26. gs Anti-nefi-lehiți. *b* Alma 28:1–

b 2 Ne. 25:24–27; Alma 25:15.

6 *a* gs Antihrist.

8 *a* Ios. 24:15. gs Libertatea de a alege

9 Acum, dacă un om dorea să-L slujească pe Dumnezeu, acesta era privilegiul lui; sau, mai degrabă, dacă el credea în Dumnezeu, era privilegiul lui să-L slujească pe El; dar dacă nu credea în El, atunci nu era nici o lege care să-l pedepsească.

10 Dar dacă ucidea, atunci era pedepsit cu [a]moartea; și dacă jefuia era pedepsit, de asemenea, și dacă fura, atunci el, de aseme- nea, era pedepsit; și de adulter, era, de asemenea, pedepsit; da, pentru toate aceste ticăloșii, ei erau pedepsiți.

11 Căci era o lege care preve- dea că oamenii trebuie să fie judecați după crimele lor. Cu toate acestea, nu era nici o lege împotriva credinței cuiva; de aceea, un om era pedepsit nu- mai pentru crimele pe care le-a făcut; de aceea, toți oamenii erau la [a]același nivel.

12 Iar acest antihrist, al cărui nume era Corihor (iar legea nu putea avea nici o putere asupra lui), a început să predice către popor arătând că nu trebuia să fie nici un Hristos. Și în felul acesta a predicat el, zicând:

13 O, voi, care sunteți ele sunt tradiții nebunești de-ale strămoșilor voștri.

15 Cum de știți voi despre cer- titudinea lor? Iată, voi nu puteți să știți despre lucruri pe care nu le [a]vedeți; de aceea, nu puteți să știți că trebuie să fie un Hristos.

16 Voi vă îndreptați privirile către viitor și spuneți că vedeți o iertare a păcatelor voastre. Dar iată, acesta este efectul unei minți înfierbântate și acest deranjament a minților voastre vine din cauza tradiții- lor strămoșilor voștri, care vă conduc în rătăcire, într-o cre- dință despre lucrur care nu sunt adevărate.

17 Și mult mai multe lucruri de acest fel a spus el către ei, spunându-le că nu putea să fie nici un fel de ispășire a păcate- lor oamenilor, ci fiecare om a trecut prin viață după felul în care s-a condus; de aceea, fieca- re om a prosperat după geniul său și fiecare om a cucerit după puterea sa; și orice a făcut un om în viața lui nu este nici o crimă.

18 Și astfel a predicat către ei, conducând în rătăcire inimile multora făcându-i pe aceștia să-și înalțe capul în ticăloșiile lor, da, conducând în

10 *a* gs Pedeapsă

11 *a* Mosia 29:32.
15 *a* Eter 12:5–6.

poporului lui Amon, care fusese odată poporul lamaniților.

20 Dar iată, ei erau mai înțe- lepți decât mulți dintre nefiți; căci l-au prins și l-au legat și l-au dus înaintea lui Amon, care era mare preot peste acest popor.

21 Și s-a întâmplat că a făcut ca el să fie alungat din țară. Iar el a trecut în țara lui Ghedeon și a început, de asemenea, să le predice acestora; și aici nu a avut mare succes, căci a fost prins și legat și dus în fața ma- relui preot, precum și în fața judecătorului-șef peste țară.

22 Și s-a întâmplat că marele preot i-a spus: De ce strici căile Domnului? De ce predici acestui popor că nu va fi nici un Hristos ca să întrerupi bucuria lui? De ce vorbești tu împotriva tuturor profețiilor profeților sfinți?

23 Acum, numele preotului era Ghidona. Iar Corihor a spus către el: Pentru că nu propovă- duiesc tradițiile nebunești ale strămoșilor voștri și pentru că nu-i învăț pe acești oameni să se lege pe ei înșiși sub rânduieli nebunești și ritualuri care sunt plănuite de către preoți din ve- chime

adevărate. Iată, eu zic că voi nu știți că ele sunt adevărate.

25 Tu spui că acest popor este un popor vinovat și decăzut, din cauza încălcării făcute de un părinte. Iată, eu zic că un copil nu este vinovat din cauza părinților săi.

26 Și tu, de asemenea, spui că Hristos va veni. Dar iată, eu zic că tu nu știi că va fi un Hristos. Ș tu, de asemenea, zici că El va fi ucis pentru [a]păcatele lumii —

27 Și astfel, tu conduci în rătă- cire acest popor, după tradițiile nebunești ale strămoșilor voștri și după propriile voastre dorin- țe; și voi îi țineți pe ei subjugați, cu alte cuvinte, în sclavie, pen- tru ca voi să vă însușiți munca mâinilor lor, pentru ca ei să nu îndrăznească să privească în sus cu curaj și să nu se bucure de drepturile și privilegiile lor.

28 Da, ei nu îndrăznesc să fo- losească ceea ce este al lor, căci altfel îi ofensează pe preoții lor care îi subjugă pe ei după do- rințele lor și care i-au făcut pe ei să creadă în tradițiile și în visurile lor în capriciile și în viziunile lor și în misterele lor

26 *a* Isa. 53:4–7.

au văzut că el Îl insulta până și pe Dumnezeu, nu au putut să răspundă la cuvintele lui; dar au pus ca el să fie legat; și l-au dat pe el pe mâna ofițerilor și l-au trimis în țara lui Zarahemla pentru ca să fie adus înaintea lui Alma și a judecătorului-șef care era guvernator peste toată țara.

30 Și s-a întâmplat că atunci când a fost adus în fața lui Alma și a judecătorului-șef, el a con- tinuat în același fel, tot așa cum făcuse în țara lui Ghedeon; da, el a continuat să [a]hulească.

31 Și s-a ridicat cu multe cu-
vinte [a]umflate în fața lui Alma și i-a insultat pe preoți și pe în- vățători, acuzându-i pe aceștia că duceau poporul în rătăcire
potrivit tradițiilor prostești ale strămoșilor lor, în scopul de a-și însuși munca poporului.

32 Acum, Alma i-a spus: Tu știi că noi nu ne însușim munca acestui popor; căci iată, eu am lucrat încă de la începutul domniei judecătorilor până acum, cu propriile mele mâini, pentru întreținerea mea, în ciu- da numeroaselor mele călătorii de jur-
împrejurul țării ca să după lege, pentru măsura tim- pului nostru.

34 Și acum, dacă noi nu primim nimic pentru muncile noastre în biserică, ce am câștiga noi să muncim în biserică, dacă nu ar fi să declarăm adevărul, ca să putem să avem bucurii în [a]bu-
curia fraților
noștri?

35 Atunci, de ce spui tu că noi predicăm către acest popor pen- tru câștig, când tu singur știi că noi nu primim nici un câștig? Și acum, crezi că noi înșelăm acest popor și aceasta aduce atât de multă bucurie în inimile lor?

36 Iar Corihor i-a răspuns lui: Da.

37 Și atunci Alma i-a spus: Crezi tu că este un Dumne-
zeu
?

38 Iar el a răspuns: Nu.

39 Acum, Alma i-a spus: Tăgă- duiești tu iarăși că este un Dumnezeu și, de asemenea, Îl tăgăduiești tu pe Hristos? Căci iată îți spun ție, eu știu că este un Dumnezeu și, de asemenea, că Hristos va veni.

40 Și acum, ce dovadă ai tu că nu este nici un [a]Dumnezeu sau
că Hristos nu va veni? Fa-

30 *a* gs Blasfemie.
31 *a* Hel. 13:22.
33 *a* Alma 11:3.
34 *a* gs Bucurie.
40 *a* Ps. 14:1.
41 *a* gs Martor.

ești posedat de un spirit minci- nos; și ai alungat Spiritul lui Dumnezeu pentru ca Acesta să nu aibă nici un loc în tine; dar diavolul are putere asupra ta și el te duce pe tine de ici-colo, scornind lucrături ca să-i dis- trugă pe copiii lui Dumnezeu.

43 Și acum, Corihor a spus că- tre Alma: Dacă tu îmi vei arăta mie un [a]semn care să mă con- vingă că este un Dumnezeu, da, arată-mi tu mie că El are putere și atunci voi fi convins de adevărul cuvintelor tale.

44 Dar Alma i-a spus: Tu ai avut destule semne; ai de gând să-L ispitești pe Dumne- zeul tău? Ai tu de gând să spui: Arată-mi un semn, atunci când tu ai mărturia [a]tuturor acestor frați ai tăi, precum și aceea a profeților celor sfinți? Scrip- turile sunt așezate în fața ta, da, și [b]toate lucrurile arată că este un Dumnezeu; da, chiar și [c]pă- mântul și toate lucrurile care sunt pe fața lui, da, și [d]mișcarea lui, da, și, de asemenea, toate [e]planetele care se mișcă în felul lor regulat mărturisesc că este un Creator Suprem.

45 Și totuși tu mergi aici și Alma i-a spus: Iată, eu sunt supărat din cauza împietri- rii inimii tale, da, fiindcă tu încă te mai împotrivești spiritului adevărului și fiindcă sufletul poate să fie distrus.

47 Dar iată, este [a]mai bine ca sufletul tău să fie pierdut, decât să fii instrumentul aducerii mul- tor suflete la distrugere prin minciunile tale și prin cuvintele tale lingușitoare; de aceea, dacă vei tăgădui iarăși iată, Dumne- zeu te va lov pe tine, ca tu să devii mut pentru ca tu să nu-ți ma deschizi gura niciodată, pentru ca tu niciodată să nu-l mai înșeli pe acest popor.

48 Acum, Corihor i-a spus: Eu nu tăgăduiesc existența unui Dumnezeu, dar eu nu cred că este un Dumnezeu; și eu, de asemenea, zic că voi nu știți că este un Dumnezeu; și dacă voi nu îmi arătați un semn, eu nu voi crede.

49 Acum, Alma i - a spus: Aceasta îți voi da eu ție ca un semn, și anume ca tu să fii [a]făcut mut, potrivi cuvintelor mele; și eu

43 *a* Iacov 7:13–21; D&L 46:8–9. qs Semn.
b Ps. 19:1; D&L 88:47.
c Iov 12:7–10.
e Moise 6:63.
47 *a* 1 Ne. 4:13.
49 *a* 2 Cron. 13:20

întins mâna și a scris pentru Corihor, zicând: Ești tu convins de puterea lui Dumnezeu? Acela despre care tu ai vrut ca Alma să-ți arate semnul Său? Vrei tu ca El să-i lovească și pe alții pentru ca să-ți arate ție un semn? Iată, El ți-a arătat ție un semn; și acum, vei mai contra- zice tu încă mai mult?

52 Iar Corihor și-a întins mâna și a scris, zicând: Eu știu că sunt mut, căci nu pot vorbi; și știu că nimic nu putea să aducă aceasta asupra mea, decât pu- terea lui Dumnezeu; da, și eu am [a]știut întotdeauna că era un Dumneze u.

53 Dar iată, diavolul m-a [a]în- șelat pe mine; căci el a [b]apărut în fața mea sub forma unui înger și mi-a zis: Du-te și cucerește acest popor, căci toți oamenii s-au dus în rătăcire după un Dumnezeu necunoscut. Și el mi-a spus: Nu este [c] nici un Dumnezeu; da, și m-a învățat pe mine ceea ce trebuia să spun.

Și eu am propovăduit cuvintele lui; și le-am propovăduit pentru că ele erau plăcute pentru min-

55 Dar Alma i-a spus: Dacă acest blestem va fi luat de pe tine, atunci tu iarăși vei duce în rătăcire inimile acestui popor; de aceea, se va întâmpla așa cum Domnul va voi.

56 Și s-a întâmplat că blestemul nu a fost luat de pe Corihor; ci el a fost alungat și a mers din casă în casă cerșind pentru bucatele sale.

57 Acum, vestea despre ceea ce i s-a întâmplat lu Corihor a fost răspândită imediat prin toată țara da, vestea a fost trimisă de către judecătorul-șef către toți oamenii din țară, declarându-le acelora care cre- zuseră în cuvintele lui Corihor că e trebuia să se pocăiască cu repeziciune, căci altfe aceeași judecată va ven peste ei.

58 Și s-a întâmplat că au fost convinși cu toții de ticăloșia lui Corihor; de aceea, au fost cu toții convertiți din nou către Domnul; și aceasta a pus capăt nedreptății de felul lui Corihor. Iar Corihor a mers din casă în casă, cerșind bucate pentru traiul său.

59 Și s-a î ntâmplat că așa cum mergea el prin popor, da, printre oamenii care se separa seră de nefiți și care îș

52 *a* Alma 30:42.
53 *a* Iacov 7:14.
b 2 Cor. 11:14.
c Ps. 10:4.
d gs Carnal.

nului; și astfel, vedem că [a]dia- volul nu-i va [b]scăpa pe copiii săi în ultîma zi, ci îi va târî pe ei cu repeziciune jos în [c]iad.

CAPITOLUL 31

Alma conduce o misiune ca să-i aducă pe calea cea bună pe zoramiții cei apostați — Zoramiții Îl tăgădu- iesc pe Hristos, cred într-o idee neadevărată despre dreptul de a alege și preaslăvesc cu rugăciuni stabilite — Misionarii sunt plini de Spiritul Sfânt — Suferințele lor sunt înghițite în bucuria pentru Hristos. Circa 74 î.H.

Acum, s-a întâmplat că după sfârșitul lui Corihor, Alma, aflând vești că zoramiții stricau căile Domnului și că Zoram, care era conducătorul lor, con- ducea inimile poporului ca să-i [a]preaslăvească pe [b]idoli muți, inima lui iarăși a început să fie [c]bolnavă din cauza nedreptății poporului.

2 Căci acesta era motiv de mare [a]supărare pentru la răsărit de țara lui Zarahemla, care se întindea lângă țărmul mării, care era la miazăzi de ținutul lui Ierșon, care era, de asemenea, mărginit la miazăzi de pustiu, care pustiu era plin de lamaniți.

4 Acum, nefiții se temeau mult că zoramiți ar putea să intre într-o relație cu lamaniții și că acesta ar fi un mijloc de mare pierdere în partea nefiților.

5 Și acum, cum [a]predicarea [b]cuvântului avea o mare ten- dință să [c]conducă poporul să facă ceea ce era drept — da, aceasta avusese un efect cu mult mai puternic asupra min- ților poporului, decât sabia sau orice altceva care l se întâm- plase lor — de aceea, Alma a crezut de cuviință ca ei să pună la încercare virtutea cuvântului lu Dumnezeu.

6 De aceea, el i-a luat pe Amon și pe Aaron și pe Omner; și pe Himni l-a lăsat în Biserică în Zarahemla; dar pe primi trei el i-a luat cu el precum și pe Amu- leg, s

60 *a* gs Diavol.
b Alma 3:26–27; 5:41–42; D&L 29:45.
c gs

b 2 Ne. 9:37.
gs Idolatrie.
c Alma 35:15.
2 *a* Mosia

gs (a) Predica.
b Evr. 4:12; Iacov 2:8; Alma 36:26.
c Iarom 1:11–12; D&L 11:2.
7 *a* gs Helaman

s-au dus cu el printre [b]zoramiți ca să le predice lor cuvântul.

8 Acum, zoramiții erau [a]disi- denți printre nefiți; de aceea, ei avuseseră cuvântul lui Dum- nezeu predicat către ei.

9 Dar ei [a] căzuseră în mare greșeală, căci nu voiau să țină poruncile lui Dumnezeu și legile Lui conform cu legea lui Moise.

10 Și nici nu voiau să respecte rânduielile Bisericii ca să conti- nue în rugăciune și implorare adresate zilnic către Dumnezeu pentru ca ei să nu intre în ispită.

11 Da, în sfârșit, ei au stricat căile Domnului în foarte multe ocazii; de aceea, din această cauză, Alma și frații săi s-au dus în țară ca să predice cuvân- tul către ei.

12 Acum, când ei au ajuns în țară, iată, spre mirarea lor, au aflat că zoramiții zidiseră si- nagogi și că se adunau laolaltă o zi pe săptămână, zi pe care ei o numeau ziua Domnului; și preaslăveau într-un fel pe care Alma și frații lui nu - l mai văzuseră niciodată;

13 Căci aveau un loc zidit în mijlocul sinagogii lor, un loc pentru stat în

să-și întindă mâinile către cer și să strige cu o glas puternică, zicând:

15 Sfinte, Sfinte Dumnezeule; noi credem că Tu ești Dumne- zeu; și noi credem că Tu ești sfânt; și că Tu ai fost un Spirit; și că Tu ești un Spirit; și că Tu vei fi un Spirit în vecii vecilor.

16 Sfinte Dumnezeule noi credem că Tu ne-a despărțit pe noi de frați noștri; și noi nu credem în tradiția fraților noștr care le-a fost înmânată lor de naivitatea strămoșilor lor; dar noi credem că Tu ne-ai [a]ales pe noi să fim copiii Tăi [b] sfinți; și, de asemenea, Tu ne-ai făcut nouă cunoscut că nu va f nici un Hristos.

17 Dar Tu ești același, ș ieri, și astăzi, și în veci vecilor; și Tu ne-ai [a]ale pe noi pentru ca noi să fim salvați în timp ce toț în jurul nostru sunt aleș ca să fie alungați de mânia Ta jos în iad; pentru care sfințenie, o, Dum nezeule, noi Îți mulțumim și noi, de asemenea, Îț mulțumim fiie pentru că Tu ne-ai ales pe noi ca să nu fim conduși în rătăcire după tradițiile nebunești ale fra- ților noștri care î rețin de la credința în Hristos, care conduc inimile lor în rătăcire

7 *b* Alma 30:59.
8 *a* Alma 24:30.
9 *a* gs Apostazie.
14 *a* Mat. 6:1–7.
16 *a* Alma 38:13–14.
b Isa. 65:3.
17 *a* gs Deșertăciune, deșert.

fiii săi au auzit aceste rugăciuni, au fost uimiți peste măsură.

20 Căci iată, fiecare om înain- ta și spunea aceleași feluri de rugăciuni.

21 Acum, locul acela era nu- mit de ei Rameumptom, care, în tălmăcire, înseamnă sfântul piedestal.

22 Acum, de pe acest piedestal spuneau ei, fiecare om, aceeași rugăciune către Dumnezeu, mulțumindu-i Dumnezeului lor pentru că erau aleși de El și pentru că El nu i-a condus pe ei în rătăcire, după tradiția frați- lor lor și pentru că inimile lor nu au fost răpite ca să creadă în lucruri care vor veni, despre care nu știau nimic.

23 Acum, după ce toți oamenii au spus mulțumiri în felul acesta, ei s-au întors la casele lor, [a]fără să mai vorbească iarăși despre Dumnezeul lor, până când se adunau iarăși la piedes- talul cel sfânt pentru ca iarăși să spună mulțumiri după felul lor.

24 Acum, când Alma a văzut aceasta, inima lui a fost [a]întris- tată; căci a văzut că erau un popor păcătos și stricat; da, el a

Tu ca slujitorii Tăi să trăiască aici jos în trup pentru ca să vezi o ticăloșie atât de mare printre copiii oamenilor?

27 Iată, o, Dumnezeule, ei Te [a]imploră pe Tine și totuși inimile lor sunt [b]umflate în mândrie. Iată, o, Dumnezeule, e Te im- ploră pe Tine cu gurile lor în timp ce e sunt umflați până la mărire în lucrurile deșarte ale lumii.

28 Iată, o, Dumnezeul meu, veșmintele lor scumpe și inelele lor, [a]brățările lor și ornamentele lor de aur și toate lucrurile lor prețioase cu care ei sunt împo- dobiți; și iată, inimile lor sunt fixate pe acestea; și totuși ei Te imploră pe Tine și zic — Noi îți mulțumim fiie, o, Dumnezeule, căci noi suntem un popor ales de Tine, în timp ce alții vor pieri.

29 Da, și ei zic că Tu le-ai făcut cunoscut lor faptul că nu va fi un Hristos.

30 O, Doamne Dumnezeule, cât de mul vei permite Tu ca c asemenea ticăloșie ș necredință să fie în aces popor? O, Doam- ne, îm vei da Tu mie putere pentru ca eu să pot să-m suport infirmitățile? Căc

23 *a* Iac. 1:21–25.
24 *a* Gen. 6:5–6.
25 *a* Iacov 2:13; Alma 1:32.
26 *a* Moise 7:41, 58
b gs Mândrie.
28 *a* Isa. 3:16–

dureri care vor veni asupra mea din cauza nedreptății acestui popor?

32 O, Doamne, vrei Tu să-mi alini sufletul și să-mi aduci suc- ces mie, precum și camarazilor mei care sunt cu mine — da, Amon și Aaron și Omner și, de asemenea, Amulec și Zeezrom, precum și celor [a]doi fii ai mei — da, chiar și pe toți aceștia vei vrea Tu să-i alini, o, Doamne? Da, vrei Tu să alini sufletele lor în Hristos?

33 Vrei Tu să le acorzi lor putere ca să poată să-și suporte suferințele care vor veni peste ei din cauza nedreptăților aces- tui popor?

34 O, Doamne, vrei Tu să [a]ne acorzi nouă să aveni succes în efortul nostru de a-i aduce pe ei iarăși către Tine, pentru Hristos?

35 Iată, o, Doamne, [a]sufletele lor sunt prețioase și mulți dintre ei sunt frații noștri; de aceea, dă-ne nouă, o, Doamne, putere și înțelepciune ca să putem să-i aducem pe acești frați ai noștri iarăși către Tine.

36 Acum, s-a întâmplat că atunci când Alma a

la ceea ce vor mânca sau la ceea ce vor bea sau la ceea ce vor îmbrăca.

38 Iar Domnul le-a dat lor favoarea ca ei să nu flămân- zească și nici să nu le fie sete; da, și El, de asemenea, le-a dat putere ca să nu sufere nici un fel de [a]suferințe, ci doar să fie absorbiți în bucuria pentru Hristos Acum, aceasta a fost potrivit rugăciunii lu Alma; și aceasta pentru că el s-a rugat în [b]credință.

CAPITOLUL 32

Alma îi învață pe cei sărac pe care durerile i-au umilit — Credința este o speranță în ceea ce nu se vede, care este adevărat — Alma depune mărturie despre faptul că îngeri îi slujesc pe bărbați, pe femei și pe copi —Alma compară cuvântul cu o sămânță — Ea trebuie să fie plantată și îngrijită — Atunci ea crește și se face un pom din care este cules fructul vieții veșnice. Circa 74 î.H.

Și s-a întâmplat că ei au mers și au început să predice cuvântul lu

32 *a* Alma 31:7.
34 *a* 2 Ne. 26:33.
35 *a* gs Suflet—Valoarea sufletelo
b gs Mâini, așezarea lor.
37 *a* Mat. 6:25–34; 3 Ne. 13:25–34.
38 *a* Mat. 5:10–12; Mosia 24:13–15; Alma 33:23.
b gs Credință.
32 2 *a* gs Săraci.

ei au fost alungați din sinagogi din cauza veșmintelor lor grosolane —

3 De aceea, lor nu li s-a dat voie să intre în sinagogile lor ca să-l preaslăvească pe Dumnezeu, fiind considerați necurați; deci, ei erau săraci; da, erau considerați de către frații lor ca fiind zgură; de aceea, ei erau [a]săraci în ceea ce privește lu- crurile lumești; și ei, de aseme- nea, erau săraci în inimă.

4 Acum, în timp ce Alma pro- povăduia și vorbea către popor pe dealul Onida, o mare mulți- me a venit către el, aceștia fiind aceia despre care noi am vorbit, care erau [a]săraci în inimă din cauza sărăciei lor în ceea ce pri- vește lucrurile lumești.

5 Și ei au venit către Alma; iar cel care era în fruntea lor i-a spus: Iată, [a]ce să facă frații aceș- tia ai mei, căci sunt disprețuiți de toți oamenii din cauza sără- ciei lor, da, și mai ales de către preoții noștri; căci ei ne-au [b]alungat din sinagogile noastre pentru zidirea cărora noi am muncit din rinișele lor într - adevăr i au [b]umilit și că erau [c]pregătiți să audă cuvântul.

7 De aceea, el nu a mai spus nimic către mulțimea cealaltă; ci și-a întins mâna și a strigat către aceia pe care i-a văzut și a zis către ei:

8 Eu văd că voi sunteți cu ini- ma [a]smerită și, dacă este așa, atunci binecuvântați sunteți voi.

9 Iată, fratele tău a zis: Ce trebuie să facem noi? — căci suntem alungați din sinagogile noastre, așa încât nu ne putem închina la Dumnezeul nostru.

10 Iată, vă zic vouă, credeți voi că nu puteți să-l [a]preaslăviți pe Dumnezeul vostru decât numai în sinagogile voastre?

11 Și încă mai mult aș întreba eu, credeți voi că nu trebuie să-l preaslăviți pe Dumnezeul vostru decât o singură zi pe săptămână?

12 Eu vă zic vouă, este bine că sunteți alungați din sinagogile voastre pentru ca să puteți să vă umiliți și să învățați [a]înțelep- ciune; căci este necesar ca voi să învățați

3 *a* Alma 34:40.
4 *a* gs Săraci—Sărac în spirit.
c Fapte 2:37–38.
6 *a* gs Adversitate.
b gs Umil, umilință
8 *a* Mat. 5:3–5.
10 *a* gs Preaslăvire.
12 *a* Ecl. 4:13.
b Prov. 16:8.

binecuvântați sunteți voi; căci omul uneori, dacă este forțat să fie umil, atunci caută pocăință; și acum, cu siguranță, oricine care se pocăiește, acela va găsi milă; iar acela care va [a]răbda până la sfârșit, acela va fi salvat.

14 Și acum, așa cum v-am spus vouă, pentru că ați fost forțați să fiți umili, voi sunteți binecuvântați, dar nu credeți că mai binecuvântați sunt aceia care se umilesc cu adevărat din cauza cuvântului?

15 Da, cel care într-adevăr se umilește pe el însuși și se pocă- iește de păcatele sale și rabdă până la sfârșit, acela va fi bine- cuvântat — da, mult mai bine- cuvântat decât aceia care sunt forțați să fie umili din cauza sărăciei lor nespus de mari.

16 De aceea, binecuvântați sunt aceia care se [a]umilesc ei înșiși fără să fie forțați să fie umili; sau, mai degrabă, cu alte cuvin- te, binecuvântat este acela care crede în cuvântul lui Dumne- zeu și este botezat fără încăpă- tânarea inimii, da, fără să fie adus ca să cunoască

căci dacă un om cunoaște un lu- cru, atunci el nu are nici un mo- tiv să [a]creadă, căci îl cunoaște.

19 Și acum, cu cât mai mult este blestemat acela care [a]cu- noaște voința lui Dumnezeu și nu o face decât acela care crede numai sau are numai motiv să creadă și cade în păcat?

20 Acum, despre acest lucru voi trebuie să judecați. Iată, vă zic vouă că este de-o parte la fel cum este și de partea cealaltă; și fiecărui om îi va fi dat potrivit faptelor sale.

21 Și acum, așa cum eu am spus despre credință — [a]credința nu este o cunoaștere perfectă despre lucruri; de aceea, dacă voi aveți credință, voi aveți [b]speranță în lucruri care [c]nu se văd, care sunt adevărate.

22 Și acum, iată, vă spun eu vouă, și aș vrea ca voi să vă aduceți aminte că Dumnezeu este milos cu toți aceia care cred în numele Lui; de aceea, El dorește în primul rând ca voi să credeți, da, și anume, în cuvântul Lui.

23 Și acum, E răspândește cuvântu-

13 *a* Alma 38:2.
16 *a* gs Umil, umilință.
17 *a* gs Semn.
18 *a* Eter 12:12, 18.
19 *a* Ioan 15:22–24.
21 *a* Ioan 20:29; Evr. 11.
b gs Speranță.
c Eter 12:6.
b Mat. 11:25; Luca 10:21; 3 Ne. 26:14–

biți, pentru că voi ați vrut să cunoașteți de la mine ceea ce trebuie să faceți pentru că sun- teți loviți și alungați — acum, eu nu doresc ca voi să credeți că am intenția să vă judec numai după ceea ce este adevărat —

25 Căci nu vreau să spun că voi toți ați fost forțați să vă umiliți; căci eu cred cu adevă- rat că sunt unii printre voi care ar vrea să se umilească pe ei înșiși, în orice situație s-ar afla.

26 Acum, așa cum am spus despre credință — că aceasta nu este o cunoaștere perfectă — tot așa este și cu cuvintele mele. Voi nu puteți să știți cu certitu- dine de la început că ele sunt adevărate până la perfecțiune, mai mult decât este credința o cunoaștere perfectă.

27 Dar iată, dacă vă veți trezi și vă veți deștepta aptitudinile, chiar pentru a pune la încercare cuvintele mele și dacă dovediți un pic de credință, da, chiar dacă nu faceți nimic mai mult decât să [a]doriți să credeți, lăsați această dorință să lucreze în voi, chiar până când credeți într-un fel în care puteți face loc pentru o parte din cuvintele mele.

nu vă împotriviț Spiritului Domnului iată, ea va începe să crească înăuntru piepturilor voastre; ș atunci când voi sim- țiț aceste mișcări de creștere, voi veți începe să ziceți în sinea voastră — Aceasta trebuie să fie o sămânță bună sau cuvântul este bun, căci el începe să-mi lăr- gească sufletul; da, începe să-mi lumineze [e]înțelegerea, da, înce- pe să fie delicios pentru mine.

29 Acum iată, nu ar mări aceasta credința voastră? Eu vă zic vouă Da; cu toate acestea, ea nu a crescut până la o cu- noaștere perfectă.

30 Dar iată, în timp ce sămânța se umflă și încolțește și începe să crească, apoi voi va trebui să spuneți că sămânța este bună; căci iată, ea se umflă și încolțeș- te și începe să crească. Ș acum, iată, nu vă va întări aceasta cre- dința voastră? Da, aceasta vă va întări credința: căci voi veți spune — Eu știu că aceasta este o sămânță bună; căci iată, în- colțește și începe să crească.

31 Și acum, iată, sunteț voi siguri că aceasta este o sămânță bună? Eu vă zic vouă: Da; căci fiecare

27 *a* Marcu 11:24.
28 *a* Alma
c gs Inimă.
d Mat. 17:20.
e gs Înțelegere.
31 *a* Gen. 1:11–12.

umflă și încolțește și începe să crească, voi trebuie să știți că sămânța este bună.

34 Și acum, iată, este [a]cunoaș- terea voastră perfectă? Da, cunoașterea voastră este perfectă în acel lucru, iar [b]credința voas- tră este adormită; și aceasta este pentru că voi știți, căci voi știți că v-a umplut sufletele cuvân- tul; și voi, de asemenea, știți că a încolțit, că înțelegerea voastră a început să fie luminată, iar [c]mintea voastră a început să se dezvolte.

35 O, atunci, nu este acesta un lucru real? Eu vă zic vouă: Da, pentru că acesta este [a]lumină; și orice lucru care este lumină este bun, pentru că se vede; de aceea, voi trebuie să știți că este bun; și acum, iată, după ce ați gustat această lumi- nă, este cunoașterea voastră perfectă?

36 Iată, vă zic vouă: Nu; și nici nu trebuie să dați deoparte cre- dința voastră, căci voi v-ați dovedit credința voastră numai ca să plantați sămânța, pentru ca voi să încercați experiența, pentru ca să cunoașteți

atenție, el va face rădăcini și va crește și va face fructe.

38 Dar dacă noi [a]neglijăm po- mul și nu avem grijă de hrana lui, iată, el nu va face rădăcini; iar atunci când căldura soarelui va veni și îl va arde pentru că nu are rădăcini, se va veșteji, iar voi îl veți smulge și îl veți arunca.

39 Acum, aceasta nu este pen- tru că sămânța nu a fost bună și nici pentru că fructul ei nu ar fi de dorit; ci, aceasta este pentru că [a]pământul vostru este arid și pentru că voi nu veți îngriji po- mul, de aceea, voi nu puteți să aveți fructul lui.

40 Și astfel, dacă voi nu veți îngriji cuvântul, așteptând cu ochiu credinței fructul lui, atunci voi nu veți putea nicioda- tă să culegeți fructul [a]pomului vieții.

41 Dar dacă voi veți hrăni cu- vântul, da, hrăniți pomul atunci când el începe să crească, prin credința voastră, cu mare sâr- guință și cu [a]răbdare așteptând fructul lui atunci el va face rădă- cini

34 *a* gs Cunoaștere.
b Eter 3:19.
c gs Minte.

lui Hristos.
38 *a* gs Apostazie.
39 *a* Mat. 13:5.
40 *a* Gen. 3:9;

41 *a* gs Răbdare.
b Alma 33:23; D&L

este dulce; și care este alb, mai presus decât orice lucru care este alb, da, și pur, mai presus decât orice lucru care este pur; și voi vă veți ospăta din fructul lui chiar până când veți fi sătui pentru ca să nu mai flămânziți și nici să nu vă mai fie sete.

43 Atunci, fraților mei, voi veți culege răsplata pentru credința voastră, pentru răbdarea și sârguința voastră și pentru îndelungile voastre suferințe, așteptând pomul să facă fructe pentru voi.

CAPITOLUL 33

Zenos a propovăduit că oamenii trebuie să se roage și să se închine în toate locurile și că judecățile sunt date la o parte datorită Fiului — Zenoc a propovăduit că mila este oferită datorită Fiului — Moise a înălțat în pustiu un simbol al Fiului lui Dumnezeu. Circa 74 î.H.

Acum, după ce Alma a vorbit aceste cuvinte, ei au trimis la el, dorind să știe dacă ei trebuia să creadă într-un [a]singur Dumnezeu pentru ca să

2 Iar Alma le-a spus: Iată voi ați spus că [a]nu puteți să-l preaslăviți pe la Dumnezeul vostru pentru că voi sunteți alungați din sinagogile voastre. Dar iată, vă zic vouă, dacă voi credeți că nu puteți să vă închinați la Dumnezeu, greșiți foarte mult și trebuie să cercetați [b]scripturile dacă voi credeți că ele v au învățat pe voi aceasta, atunci nu le înțelegeți.

3 Vă aduceți voi aminte că ați citit ceea ce [a]Zenos, profetul din vechime, a zis despre rugăciune sau despre [b]preaslăvire?

4 Căci el a zis: Tu ești milos, o, Dumnezeule căci Tu ai auzit rugăciunea mea, chiar și atunci când am fost în pustiu; da, Tu ai fost milos atunci când eu m-am rugat în legătură cu aceia care erau [a]dușmanii mei și Tu i-ai întors pe aceștia de la mine.

5 Da, o, Dumnezeule, și Tu ai fost milos cu mine atunci când eu Te-am implorat pe Tine în [a]câmpia mea atunci când eu Te-am implorat pe Tine în rugăciunea mea; și Tu m-a auzit pe mine.

6 Și iarăși, o Dumnezeule, atunci

33 1 *a* 2 Ne. 31:21; Mosia 15:2–4.
b Alma 32:28–43.
3 *a* gs Scripturi—Scripturi pierdute; Zenos.
b gs Preaslăvire.
5 *a* Alma 34:20–25.
7 *a* Mat. 6:5–6; Alma 34:26.

Tăi atunci când ei Te imploră pentru a fi auziți de Tine și nu de oameni și Tu îi vei auzi.

9 Da, o, Dumnezeule, Tu ai fost milos cu mine și mi-ai auzit strigătele în mijlocul adunări- lor Tale.

10 Da, și Tu, de asemenea, m-ai auzit pe mine atunci când am fost [a]alungat și am fost disprețuit de către dușmanii mei; da, Tu ai auzit strigătele mele și ai fost mânios pe dușmanii mei și i-ai vizitat pe ei în mânia Ta cu mare distrugere.

11 Și Tu m-ai auzit pe mine din cauza suferințelor mele și a sincerității mele; și datorită Fiului Tău Tu ai fost atât de milos cu mine; de aceea, Te voi implora pe Tine în toate suferințele mele, căci în Tine este bucuria mea; căci Tu ți-ai întors judecățile Tale de la mine dato- rită Fiului Tău.

12 Și acum, Alma le-a spus: Credeți voi în acele [a]scripturi care au fost scrise de către cei din vechime?

13 Iată, dacă voi credeți în ele, atunci trebuie să credeți în ceea ce a zis [a]Zenos; căci iată, el a zis: singur a vorbit despre aceste lu- cruri și [b]Zenoc, de asemenea, a vorbit despre aceste lucruri —

16 Căci iată, el a zis: Tu ești mânios, o, Doamne pe acest popor, pentru că el nu vrea să înțeleagă îndurarea Tale pe care Tu i-ai arătat-o lui datorită Fiului Tău.

17 Și acum, frații mei, vo ve- deți că un al doilea profet din vechime a depus mărturie despre Fiul lui Dumnezeu; și pentru că oamenii nu voiau să înțeleagă cuvintele lui, l-au [a]bătut pe el cu pietre până când a murit.

18 Dar iată, aceasta nu este totul; aceștia nu sunt singurii care au vorbit despre Fiul lui Dumnezeu.

19 Iată, El a fost pomenit de [a]Moise; da, și iată, un [b]simbol a fost [c]înălțat în pustiu pentru ca oricine s-ar uita către el să poată trăi. Și mulți s-au uitat și au trăit.

20 Dar puțini au înțeles semni- ficația acelo lucruri; și aceasta di cauza împietririi inimilo lor. Dar mulți au fost atâ de împietriți, încât nu au vrut să se uite; de aceea au pierit. Acum, pricina

10 *a* Alma 32:5.
12 *a* gs Scripturi.
13 *a* Alma 34:7.
15 *a* Iacov 4:4.
b 1 Ne. 19:10; Alma 34:7.
17 *a* gs Martir, martiriu.
2 Ne. 25:20; Mosia 3:15.
c Ioan 3:14; 2 Ne. 25:20; Mosia 3:15.

decați, nu v-ați uita voi repede, sau v-ați împietri voi mai degra- bă inimile în necredință și ați fi voi leneși într-atât, încât să nu vă aruncați privirea și să pieriți?

22 Dacă așa este cazul, atunci nenorocire va veni peste voi; dar, dacă nu este așa, atunci aruncați-vă privirile și [a]începeți să credeți în Fiul lui Dumnezeu, în faptul că El va veni ca să mântuiască poporul Său și că El va suferi și va muri ca să [b]ispășească păcatele lor; și că El se va [c]ridica iarăși din morți, ceea ce va face să se înfăptuias-că [d]învierea pentru ca toți oamenii să stea în fața Lui ca să fie judecați în ultima zi de judecată, după [e]faptele lor.

23 Și acum, frații mei, doresc ca voi să [a]sădiți acest cuvânt în inima voastră, iar atunci când el va începe să se mărească, tot așa să-l îngrijiți prin credința voastră. Și iată, el va deveni un pom, [b]crescând în voi pentru viață veșnică. Și atunci, să dea Dumnezeu ca [c]greutățile voas- tre să fie ușoare prin bucuria Fiului Său. Și chiar toate acestea puteți să le faceți de vreți

Moise indică jertfa Fiului lui Dumnezeu — Planul ce veșnic al mântuirii se bazează pe credință și pe pocăință — Roagă-te pentru binecuvântări vremelnice ș spiri- tuale — Viața aceasta este timpul potrivit pentru oameni ca să se pregătească să-L întâlnească pe Dumnezeu — Lucrează pentru sal- varea ta cu frică în fața lui Dum- nezeu Circa 74 î.H.

Și acum s-a întâmplat că după ce Alma a vorbit aceste cuvinte către ei, s-a așezat jos, pe pă- mânt și [a]Amulec s-a ridicat și a început să-i învețe pe ei, zicând:

2 Frații mei, eu cred că este imposibil ca voi să fiți neștiutori despre lucrurile care au fost spuse despre venirea lui Hristos despre care noi predicăm că este Fiul lu Dumnezeu; da, eu știu că [a]aceste lucruri v-au fost pre- dicate vouă din belșug înainte de conflictu dintre noi.

3 Și așa cum voi ați ceru de la fratele meu preaiubit ca el să vă facă vouă cunoscut ceea ce trebuie să faceți, din cauza suferințelo voastre; iar el v-a vorbi

22 *a* Alma 32:27–28.
b Alma 22:14; 34:8–9
e gs Fapte.
23 *a* Alma 33:1; 34:4.
b Alma
c Alma 31:38.
34 1 *a* Alma 8:21.
2 *a* Alma 16:13–21

cea mare care este în mințile voastre este dacă în Fiul lui Dumnezeu este cuvântul sau dacă nici un Hristos nu va fi.

6 Și voi, de asemenea, ați văzut că fratele meu v-a dovedit, în multe împrejurări, cum [a]cuvântul este de la Hristos pentru salvare.

7 Fratele meu a citat cuvintele lui Zenos, și anume că mântui- rea vine prin Fiul lui Dumnezeu; și, de asemenea, cuvintele lui Zenoc; și, de asemenea, a făcut apel la Moise pentru a dovedi că aceste lucruri sunt adevărate.

8 Și acum iată, voi depune [a]mărturie eu însumi că aceste lucruri sunt adevărate. Iată, vă spun vouă că eu știu că Hristos va veni printre copiii oame- nilor ca să ia asupra Sa păcatele poporului Său și că El va [b]ispăși pentru păcatele lumii; căci Dom- nul Dumnezeu a vorbit aceasta.

9 Căci este potrivit ca o [a]ispă- șire să aibă loc; căci în acord cu marele [b]plan al Dumnezeului cel Veșnic jertfă mare și finală; da, nu [a]jert- fa unui om și nici a unui animal și nici a vreunui fel de pasăre; căci nu va trebui să fie o jertfă omenească; ci va trebui să fie o [b]jertfă [c]nesfârșită și veșnică.

11 Acum, nu este nici un om care poate jertfi sângele său, care va ispăși păcatele altuia. Acum, dacă un om ucide, iată, va lua legea noastră, care este [a]dreaptă, viața fratelui lui? Vă zic eu vouă: Nu.

12 Dar legea pretinde viața aceluia care a [a]ucis; de aceea, nimic mai puțin decât o ispășire infinită va fi suficientă pentru păcatele lumii.

13 De aceea, este necesar ca să fie o jertfă mare și finală, iar apoi va trebui să se pună capăt sau, mai degrabă, este potrivit să se [a]pună capăt la vărsarea de sânge; atunci [b]legea lui Moise va fi împlinită; da, ea toată va fi împlinită, fiecare iotă și fiecare frântură de slovă și nimic nu va fi lăsat deoparte.

14 Și iată, acesta este întregul

6 *a* Ioan 1:1, 14.
8 *a* gs (a) Mărturisi.
b gs Ispășire, (a) ispăși
Adam și a Evei.
10 *a* Moise 5:6–7.
b gs Sacrificiu.
c 2 Ne. 9:7.
11 *a* Deut. 24:16;
13 *a* 3 Ne. 9:17, 19–20.
b 3 Ne. 15:5.
14 *a* Alma 30:3.
b gs Legea lui Moise.
c D&L 138:35

să înfăptuiască o inimă plină de îndurare care este mai presus de dreptate și care le dă oamenilor mijloacele prin care ei să poată avea credință prin pocăință.

16 Și astfel, [a]îndurarea poate să satisfacă cerințele [b]dreptății și le înconjoară pe acestea cu brațele siguranței, în timp ce acela care nu practică nici o credință prin pocăință este expus la întreaga lege a cerințelor [c]dreptății; de aceea, marele și veșnicul [d]plan al mântuirii este realizat numai pentru acela care are credință prin pocăință.

17 De aceea, fie ca Dumnezeu să facă, frații mei, ca voi să începeți să aplicați [a]credința prin pocăință pentru ca voi să începeți să [b]chemați numele Lui cel sfânt, pentru ca El să aibă milă de voi;

18 Da, implorați-L pe El pentru milă; căci El are puterea să salvez
e.

19 Da, umiliți-vă pe voi înșivă și continuați în rugăciuni către El.

20 Implorați-L pe El

23 Da, [a]implorați-L pe El împotriva [b]diavolului, care este un dușman al tuturor lucrurilor care sunt [c]drepte.

24 Implorați-L pe El asupra recoltelor câmpurilor voastre pentru ca voi să puteți prospera prin acestea.

25 Implorați asupra turmelor din câmpurile voastre pentru ca ele să se înmulțească.

26 Dar aceasta nu este totul; voi trebuie să vă revărsați sufletele în [a]cămările voastre și în locurile voastre secrete și în pustiul vostru.

27 Da, iar atunci când voi nu-L implorați pe Domnul, lăsați-vă [a]inimile să fie [b]pline, îndreptate în rugăciune către El, fără întrerupere, pentru binele vostru și, de asemenea, pentru binele aceLora care sunt în jurul vostru.

28 Și acum iată, frați mei preaiubiți, vă zic vouă să nu credeți că aceasta este totul; căci, după ce ați făcut toate aceste lucruri, dacă voi îi alungați pe cei în [a]nevoie și p

16 *a* gs Milostiv, milostenie, milă.
b gs Dreptate.
c Alma 12:32.
d gs Planul

b gs Rugăciune.
21 *a* Ps. 5:1–3; 3 Ne. 18:21.
23 *a* 3 Ne. 18:15, 18.
b gs Diavol.
c gs Drept.

27 *a* gs Inimă.
b gs (a) Cugeta.
28 *a* gs Săraci.
b gs Milostenie.
c Mat. 15:7–8.
d Moro. 7:6–8.

29 De aceea, dacă voi nu vă aduceți aminte să fiți [a]milostivi, atunci voi sunteți ca deșeul pe care lucrătorii din rafinărie îl aruncă (acesta nefiind de nici o valoare) și care este călcat în picioare de oameni.

30 Și acum, frații mei, aș dori ca, după ce ați primit atât de multe mărturii, văzând că scripturile sfinte depun mărtu- rie pentru aceste lucruri, voi să mergeți înainte și să aduceți [a]roade în pocăință.

31 Da, aș dori ca voi să mer- geți înainte și să nu vă mai îm- pietriți inimile; căci, iată, acum este timpul și [a] ziua salvării voastre; și de aceea, dacă vă veți pocăi și nu vă veți împietri inimile, atunci imediat marele plan al mântuirii va fi împlinit pentru voi.

32 Căci, iată, această viață este pentru oameni timpul în care să se [a] pregătească să-L întâl- nească pe Dumnezeu; da, iată, ziua acestei vieți este ziua în care oamenii trebuie să-și facă muncile lor.

33 Și acum, așa cum v-am spus mai înainte, pentru suntem în această viață atunci va veni [c]noaptea [d]întunecimii, în care nici o muncă nu poate fi înfăptuită.

34 Voi nu puteți să spuneți, atunci când sunteți aduși la acea [a]criză îngrozitoare, că eu mă voi pocăi, că eu mă voi reîn- toarce la Dumnezeul meu. Nu, voi nu puteți spune aceasta; căci același spirit care stăpâ- nește trupurile voastre atunci când voi plecați din această viață tot același spirit va avea puterea să stăpânească trupul vostru în acea lume veșnică.

35 Căci iată, dacă voi ați amâ- nat ziua pocăințe voastre chiar până la moarte, iată, voi ați devenit [a]supuși spiritulu dia- volului, iar el vă [b]pecetluiește ca fiind de ai săi; de aceea, Spiritu Domnului s-a retras de la voi și nu are nici un loc în voi, iar diavolul are toată puterea asupra voastră; iar aceasta este starea ultimă a celu păcătos.

36 Și eu știu aceasta, căci Domnul a spus că nu va trăi în [a]necurățite, ci El va

29 *a* gs Caritate.
30 *a* Mat. 3:8; Alma 13:13.
31 *a* Rom. 13:11–12.
32 *a* 2 Ne. 2:21; Alma 12:24;
b gs Pocăință, (a) se pocăi.
c Ioan 9:4; D&L 45:17.
34 *a* Alma 40:13–14.
35 *a* 2 Ne. 28:19–23.
b 2 Ne. 9:9.
36 *a* Mosia 2:37; Alma 7:21; Hel. 4:24.

și să [a]munciți pentru salvarea voastră cu frică de Dumnezeu și să nu mai tăgăduiți venirea lui Hristos;

38 Să nu vă mai [a]luptați împotriva Duhului Sfânt, ci să-L primiți pe El și să luați asupra voastră [b] numele lui Hristos; să vă umiliți chiar până în țărână și să-L [c] preaslăviți pe Dumnezeu în orice loc v-ați afla, în spirit și în adevăr; și să trăiți în [d] recunoștință zilnic, pentru numeroasele îndurări și binecuvântări pe care El vi le-a dat vouă.

39 Da, și eu, de asemenea, vă îndemn pe voi, frații mei, ca să fiți [a] atenți să vă rugați fără răgaz pentru ca să nu fiți duși în [b] ispitele diavolului, pentru ca el să nu vă cucerească, pentru ca voi să nu deveniți supușii lui în ultima zi; căci iată, el nu vă răsplătește cu [c] nici un lucru bun.

40 Și acum, frații mei preaiubiți, aș vrea să vă îndemn să aveți [a] răbdare și să răbdați tot felul de suferințe; să nu [b] ocărâți pe cei care vă alungă din cauza sărăciei

CAPITOLUL 35

Predicarea cuvântului distruge vicleșugu zoramiților — Ei îi dau afară pe convertiți care apoi se unesc cu poporu lui Amon în Ier- șon — Alma se întristează din cauza ticăloșiei oamenilor
Circa 74 î.H.

Acum, s-a întâmplat că după ce Amulec a pus capăt acestor cuvinte, ei s-au retras din mulți- me și au mers în țara Ierșonului.

2 Da, și restul fraților, după ce au predicat cuvântul către zoramiți, de asemenea, au venit în țara Ierșonului.

3 Și s-a întâmplat că după ce partea cea mai populară a zora- miților s a sfătuit împreună despre cuvintele care le fuseseră predicate lor, e au fost mânioși din cauza cuvântului, căci acesta distrugea [a] vicleșugul lor; de aceea, ei nu voiau să asculte de cuvinte.

4 Și au trimis și i-au adunat laolaltă pe toți oamenii din toată țara și s au sfătuit cu ei despre

37 *a* Filip. 2:12.
38 *a* gs Dispută. *b* Mosia *d* Ps. 69:30; D&L 59:7. gs Recunoscător, recunoștință. *c* Alma 30:60.
39 *a* gs (a) Păzi, 40 *a* gs Răbdare. *b* D&L

cuvintelor care fuseseră spuse de către Alma și frații lui au fost alungați din țară; și aceștia erau numeroși; și ei, de asemenea, au venit în țara Ierșonului.

7 Și s-a întâmplat că Alma și frații lui le-au slujit acestora.

8 Acum, oamenii zoramiților erau mânioși pe oamenii lui Amon, care erau în Ierșon și conducătorul-șef al zoramiților, fiind un om foarte păcătos, a trimis la oamenii lui Amon do- rind ca ei să-i alunge din țara lor pe toți aceia care veniseră de la ei în țara lor.

9 Și el a rostit multe amenin- țări împotriva lor. Și acum, po- porul lui Amon nu s-a temut de cuvintele lor; de aceea, ei nu i-au alungat pe ei, ci i-au primit pe toți cei săraci dintre zoramiți care au venit la ei; și i-au [a]hrănit pe aceștia; și i-au îmbrăcat pe aceștia; și le-au dat pământuri să le moștenească; și le-au acor- dat lor potrivit lipsurilor lor.

10 Acum, aceasta i-a aţâţat pe zoramiți la mânie împotriva poporului lui Amon, iar ei au început să se amestece cu lama- niții și să-i aţâţe și pe aceștia la mânie împotriva lor.

11 Și astfel zoramiții și plecat din țara Ierșonului și a venit în țara lui Melec și a făcut loc în țara lui Ierșon pentru oștirile nefiților pentru ca acestea să se poată lupta cu oștirile lamaniților și cu oștirile zora- miților; și astfel a început un război între lamaniți și nefiți, în cel de al optsprezecelea an al domniei judecătorilor; iar o [a]relatare a războaielor dintre ei va fi dată în cele ce urmează.

14 Iar Alma, Amon și frați lor, precum și cei doi fii a lui Alma s-au întors în țara lui Zarahemla, după ce au fost instrumente în mâinile lui Dumnezeu ca să aducă pe [a]mulți dintre zoramiți la pocăință; și atât de mulți câți au fost aduș la pocăință, tot atâția au fost alungați din țara lor; dar ei au pământuri pentru moștenirea lor în țara lui Ierșon; și ei au pus mâna pe arme ca să se apere pe ei înșiși și pe ne- vestele lor și pe copiii lor; și să apere pământurile lor.

15 Acum Alma, a fos îndurerat din cauza nedreptății poporului său da, din cauza războaielo și a vărsărilor de sânge ș a con- flictelor care erau între ei; și el a vesti cuvântul sau a trimis ca

9 *a* Mosia 4:26.
gs Bunăstare.
13 *a* Alma 43:3.
14 *a* Alma 35:6.
15 *a* gs Apostazie.

ca să dea fiecăruia separat, [a]însărcinarea lui, în legătură cu lucrurile despre dreptate. Și noi avem o relatare a porunci- lor lui pe care le-a dat lor, după cronica lui însuși.

Poruncile lui Alma către fiul său Helaman.

Cuprinde capitolele 36 și 37.

CAPITOLUL 36

Alma depune mărturie lui Helaman despre convertirea lui după ce a văzut un înger — El a suferit durerile unui suflet condamnat; el a strigat numele lui Isus și atunci a fost născut pentru Dumnezeu — O bucurie dulce i-a umplut sufle- tul — El a văzut mulțimi de îngeri lăudându-L pe Domnul — Mulți convertiți au gustat și au văzut la fel cum a gustat și a văzut și el. Circa 74 î.H.

[a]Fiul meu, apleacă-ți urechea la cuvintele mele; căci îți jur ție că, în lui Avraam și de Dumnezeul lui Isaac și de Dumnezeul lui Iacov; iar El într-adevăr i-a eli- berat din suferințele lor.

3 Și acum, o, fiul meu Hela- man, iată, tu ești în tinerețea ta și, de aceea, te implor să-mi as- culți cuvintele și să înveți de la mine; căci eu știu că oricine își va pune nădejdea în Dumne- zeu va fi sprijinit în [a]încercările și în necazurile sale și în sufe- rințele sale; și va fi [b]înălțat în ultima zi.

4 Iar eu nu doresc ca tu să crezi că [a]știu aceasta prin mine însumi — nu prin ceea ce este vremelnic, ci prin ceea ce este spiritual; nu prin mintea [b]car- nală, ci prin Dumnezeu.

5 Acum, iată, îți zic eu ție, dacă nu aș fi fost [a] născut pentru Dumnezeu atunci [b] nu aș fi cunoscut aceste lucruri; dar Dumnezeu, prin gura îngeru- lui Său sfânt, mi-a făcut cunos- cute aceste lucruri nu prin vreun [c]merit de-al meu;

6 Căci eu am umblat împreună cu fiii lui Mosia, căutând să [a]distrug Biserica lu

16 *a* gs Administrator, administrație.

36 1 *a* Hel. 5:9–14.
2 *a* Mosia 23:23; 3 *a* Rom. 8:28.
b Mosia 23:21–22.
4 *a* 1 Cor. 2:11; Alma 5:45–46. gs născut din Dumnezeu.
b Alma 26:21–22.
c gs Demn, demnitate

căci [b]frica de Domnul a venit peste noi.

8 Dar iată, glasul a zis către mine: Scoală-te. Și eu m-am sculat și am stat în picioare și l-am văzut pe înger.

9 Și el a zis către mine: Dacă tu nu vrei să te distrugi singur, nu încerca să distrugi Biserica lui Dumnezeu.

10 Și s-a întâmplat că am căzut la pământ; și timp de [a]trei zile și trei nopți nu am putut să-mi deschid gura și nici nu am putut să-mi folosesc membrele.

11 Iar îngerul a vorbit mai multe lucruri către mine, care au fost auzite de către frații mei, dar eu nu le-am auzit; căci atunci când am auzit cuvintele — Dacă tu nu vrei să te distrugi singur, nu încerca să distrugi Biserica lui Dumnezeu — am fost izbit de o frică și o uimire așa de mare și, ca să nu fiu dis- trus, am căzut la pământ și nu am mai auzit nimic.

12 Ci am fost torturat de un chin [a]veșnic, căci sufletul meu a fost sfâșiat în cel mai înalt grad și torturat

14 Da, și am ucis pe mulți din- tre copiii Lui sau mai degrabă i-am mânat pentru distrugere; da, și în sfârșit, atât de mari au fost nedreptățile mele încât numai simplul gând al venirii în prezența Dumnezeului meu mi-a sfâșiat sufletul cu o groază de negrăit.

15 O, am gândit eu, cum aș [a]putea eu să fiu exilat și să dispar, atât în suflet, cât și în trup, că eu să nu fiu adus ca să stau în prezența Dumnezeului meu ca să fiu judecat pentru [b]faptele mele.

16 Și acum, timp de trei zile și trei nopți am fost sfâșiat, chiar cu durerile unui suflet [a]condamnat.

17 Și s-a întâmplat că așa cum eram eu sfâșiat de chin, în timp ce eram [a]chinuit de aducerea aminte a păcatelor mele cele multe iată, de asemenea, mi-am amintit că am auzit profeția tată- lui meu către popor în legătură cu venirea unui Isus Hristos un Fiu al lui Dumnezeu ca să is- păsească pentru

7 *b* gs Teamă — Teamă de Dumnezeu.
10 *a* Mosia 27:19–23.
12 *a* D&L 19:11–15.
13 *a* gs Vină.

Alma 12:14.
b Alma 41:3; D&L 1:9–10

extrem de mari.
b 2 Ne. 9:45; 28:22; Alma 12:11; Moise 7:26.

durerile mele; da, eu nu am mai fost [a]chinuit de amintirea păcatelor mele.

20 Și O, ce [a]bucurie și ce minunată lumină am văzut eu; da, sufletul meu s-a umplut de o bucurie tot atât de mare cât fusese durerea mea!

21 Da, îți spun eu ție, fiul meu, că nu ar putea să existe nimic la fel de violent și de amar ca durerile mele. Da, și iarăși îți spun ție, fiul meu, că, pe de altă parte, nu poate să existe nimic la fel de minunat și de dulce ca bucuria mea.

22 Da, eu am crezut că L-am văzut, tot așa cum tatăl nostru [a]Lehi L-a văzut pe Dumnezeu șezând pe tronul Său, înconjurat de nenumărate cete de îngeri care cântau și-L preamăreau pe Dumnezeul lor; da, iar sufletul meu într-adevăr dorea să fie acolo.

23 Dar iată, membrele mele și-au recăpătat [a]puterea din nou și eu am stat pe picioarele mele și am vestit poporului că fuse- sem [b]născut pentru Dumnezeu.

25 Da, și acum iată, o, fiul meu, Domnul îmi dă mie o bu- curie nespus de mare în rodul muncilor mele;

26 Căci datorită [a]cuvântului care mi-a fost împărtășit mie, iată, mulți au fost născuți pentru Dumnezeu și au gustat tot așa cum am gustat eu; și au văzut la fel, tot așa cum am văzut eu; de aceea, ei cunosc aceste lucruri despre care le-am spus, tot așa cum le cunosc eu; iar cunoștin- ța pe care eu o am este de la Dumnezeu.

27 Și eu am fost sprijinit în în- cercări și necazuri de tot felul, da, și în tot felul de suferințe; da Dumnezeu m-a eliberat din închisoare și din sclavie și din moarte; da și eu mi-am pus încrederea în El și El iar mă va [a]elibera.

28 Și eu știu că El mă va [a]înălța pe mine în ult ima z i c a s ă locuiesc cu El în [b]slavă; da, și eu Îl voi preamări pe El în veci vecilor, căci El i-a [c]scos pe stră- moșii noștri afară din Egipt; și El i-a înghițit pe [d]egipteni în Marea Roșie și El i-a condus pe ei, cu puterea Sa până în țara

19 *a* gs Vină.
20 *a* gs Bucurie.
22 *a* 1 Ne. 1:8.
23 *a* Moise 1:10.
b Alma 5:14.
născut din Dumnezeu.
24 *a* 1 Ne. 8:12; Mosia 4:11
26 *a* Alma 31:5.
27 *a* Ps. 34:17.
28 *a* 3 Ne. 15:1

veșnică, i-a eliberat pe ei din [a]sclavie și din robie, din când în când, chiar și până în ziua de astăzi; iar eu am păstrat întotdeauna în memorie robia lor; da, și tu, de asemenea, trebuie să păstrezi în memorie robia lor, tot așa cum eu am făcut-o.

30 Dar iată, fiul meu, aceasta nu este totul; căci tu trebuie să știi, la fel cum eu știu, că [a]în măsura în care vei ține poruncile lui Dumnezeu, tu vei prospera în țară; și tu trebuie, de asemenea, să știi că, în măsura în care tu nu vei ține poruncile lui Dumnezeu, tu vei fi alungat din prezența Lui. Acum, aceasta este potrivit cuvântului Lui.

CAPITOLUL 37

Plăcile de aramă și alte scripturi sunt păstrate ca să aducă suflete către Salvare — Iarediții au fost distruși din cauza ticăloșiei lor — Jurămintele lor secrete și legămin- tele lor trebuie să fie păstrate departe de popor — Sfătuiește-te cu Domnul în

a acestui popor pe plăcile lui Nefi, tot așa cum eu am făcut, și să păstrezi toate aceste lucruri sfinte pe care eu le-am păstrat, tot așa cum eu le-am păstrat; căci ele sunt păstrate pentru un scop [a]înțelept.

3 Și aceste [a]plăci de aramă ca- re conțin aceste inscripții, care conțin pe ele cronicile sfintelor scripturi, care au genealogia strămoșilor noștri, chiar de la început —

4 Iată, a fost profețit de către strămoșii noștri cum că ele tre- buie să fie păstrate și transmise de la o generație la alta și să fie păstrate și conservate de către mâna Domnului până când ele se vor răspândi în fiecare națiune, neam, limbă și popor, pentru ca acestea să afle [a]tainele cuprinse în ele.

5 Și acum, iată, dacă ele sunt păstrate, ele trebuie să-și men- țină strălucirea; da, și ele își vor menține strălucirea; da, și, de asemenea, toate plăcile care con- țin ceea ce este Sfânta Scriptură.

6 Acum, voi ați putea să cre- deți că aceasta este [a]nebunie din partea mea

29 *a* Mosia 24:17; 27:16; Alma 5:5–6.
30 *a* 2 Ne. 1:9–11; Alma 50:19–22.
2 *a* Enos 1:13–18; C. lui M. 1:6–11; Alma 37:9–12.
3 *a* 1 Ne. 5:10–19. gs Plăcile de aramă.
Dumnezeu.
6 *a* 1 Cor. 2:14.
b 1 Ne. 16:28–

mijloace foarte [b]mici îi face de rușine Domnul pe cei înțelepți și înfăptuiește salvarea multor suflete.

8 Și până acum, a fost înțelep- ciunea lui Dumnezeu ca aceste lucruri să fie păstrate; căci iată, ele au [a]lărgit memoria acestui popor, da, și i-au convins pe mulți de greșeala căilor lor și i-a adus pe ei la cunoașterea Dumnezeului lor, pentru sal- varea sufletelor lor.

9 Da, vă spun vouă, dacă nu [a]ar fi fost datorită acestor lucruri pe care aceste scrieri le conțin, care sunt pe aceste plăci, atunci Amon și frații lui nu ar fi putut să [b]convingă pe atât de multe mii de lamaniți despre tradiția greșită a strămoșilor lor; da, aceste cronici și [c]cuvin- tele lor i-au adus la pocăință; cu alte cuvinte, acestea i-au adus pe ei la cunoașterea Domnului Dumnezeul lor și la faptul de a se bucura în Isus Hristos, Mân- tuitorul lor.

10 Și cine știe dacă ele nu vor fi mijloacele prin care

12 Și ar putea fi destul dacă eu doar pomenesc că ele sunt păs- trate pentru un scop înțelept, care scop este cunoscut lui Dumnezeu; căci E [a]sfătuiește cu înțelepciune în toate lucrările Sale, iar cărările Lui sunt drepte și calea Lui este [b]un cerc veșnic.

13 O, adu-ți aminte, adu-ți aminte, fiul meu Helaman, cât de [a] stricte sunt poruncile lui Dumnezeu. Și El a zis: [b]Dacă veți ține poruncile Mele, atunci voi veți [c]prospera în țară — dar dacă voi nu veți ține poruncile Lui, atunci veți fi alungați din prezența Lui.

14 Și acum, adu-ți aminte, fiul meu, că Dumnezeu ți-a [a]încre- dințat ție aceste lucruri care sunt [b] sfinte, pe care El le-a păstrat sfinte și pe care El, de asemenea, le va păstra și le va conserva pentru un scop [c]înțe- lept pentru El, pentru ca El să-și arate puterea către gene- rațiile

7 *b* 2 Regi 5:1–14.
8 *a* 1 Tim. 3:15–17; Mosia 1:3–5.
9 *a* Mosia 1:5.
c gs Evanghelie.
12 *a* 2 Ne. 9:28; Iacov 4:10.
b 1 Ne. 10:19; Alma
b Alma 9:13; 3 Ne. 5:22.
c Mosia 1:7; Alma 50:20.
14 *a* D&L

pentru toate lucrurile, pentru orice vei face cu ele), iată, nici o putere de pe pământ sau din iad nu poate să le [a]ia de la tine, căci Dumnezeu este puternic în îndeplinirea tuturor cuvintelor Sale.

17 Căci El va înfăptui toate făgăduielile Sale pe care ți le va face, căci a împlinit făgăduielile Sale pe care El le-a făcut strămoșilor noștri.

18 Căci El le-a făgăduit lor că va [a]păstra aceste lucruri la El pentru un scop înțelept pentru ca El să-și poată arăta puterea către generațiile viitoare.

19 Și acum, iată, El a înfăp- tuit unul dintre scopuri, și anume reîntoarcerea [a] multor mii de lamaniți la cunoașterea ade- vărului; și El le-a arătat lor puterea Sa în ei și El, de aseme- nea, își va mai arăta puterea în ei către [b]generațiile viitoare; de aceea, ele trebuie să fie păstrate.

20 De aceea, îți poruncesc ție, fiul meu Helaman, să fii sârguincios în îndeplinirea tuturor cuvintelor mele și să fii sârguin- cios în [illegible] distruși să poată f făcute cunoscute acestu popor; da, toate crimele, furturile și jefuiri- le lor, precum și toate ticăloșiile și lucrurile lor abominabile să poată fi făcute cunoscute acestui popor; da, și ca tu să păstrezi aceste [c]tălmăcitoare.

22 Căci iată, Domnul a văzut că poporul Său a început să lucreze în întuneric, da, să făptuiască crime secrete și lucruri abominabile; de aceea, Domnul a zis, dacă nu se pocăiesc, atunci ei vor trebui să fie distruși de pe fața pământului.

23 Și Domnul a zis: Eu voi pregăti pentru slujitorul meu, Gazelem, o [a] piatră, care va străluci cu lumină în întuneric pentru ca Eu să pot să dezvălui către poporul Meu care Mă slujește pe Mine, pentru ca Eu să le pot dezvălui lor lucrările fraților lor, da lucrările lor secrete lucrările lor de întune cime, precum și ticăloșia și lu- crurile lor abominabile.

24 Și acum, fiul meu aceste tălmăcitoare au fost pregătite pentru ca și cuvântul lui Dum

16 *a* JS—I 1:59.
18 *a* D&L 5:9.
19 *a* Alma Morm. 7:8–10.
21 *a* Eter 1:1–5.
b gs
c gs Urim și Tumim.
23 *a* Mosia 8:13.
25 *a* D&L 88:108–

către toate națiunile care vor stăpâni pământul după aceea.

26 Și acum, fiul meu, noi vedem că ei nu s-au pocăit; de aceea, au fost distruși; și, până acum, cuvântul lui Dumnezeu a fost împlinit; da, lucrurile lor abominabile secrete au fost scoase afară din întuneric și ne-au fost făcute cunoscute nouă.

27 Și acum, fiul meu, îți po- runcesc ție ca tu să păstrezi toate jurămintele lor și toate legămintele lor și înțelegerile lor în lucrurile lor abominabile secrete; da, și toate [a]semnele și minunile lor trebuie tu să le reții de la acest popor pentru ca să nu le cunoască, în afară numai dacă ei din întâmplare ar cădea, de asemenea, în întu- neric și ar fi distruși.

28 Căci iată, este un [a]blestem peste toată această țară, că dis-trugerea va veni asupra tuturor acelor lucrători ai întunericu- lui, în acord cu puterea lui Dumnezeu, atunci când ei sunt copți pe deplin; de aceea, eu doresc ca acest popor să nu fie distrus.

29 De aceea, tu trebuie să păs- trezi aceste planuri secrete de- spre va trebui să-i înveți pe ei că acești oameni au fost distruși din cauza ticăloșiei, a lucrurilor lor abominabile și a crimelor lor.

30 Căci iată, ei i-au ucis pe toți profeții Domnului care au venit la ei ca să le vestească nedrep- tățile lor; iar sângele acelora pe care i-au ucis L-a implorat pe Domnul Dumnezeul lor pentru răzbunare asupra acelora care erau ucigașii lor; și astfel, jude- cățile lui Dumnezeu au venit asupra acestor lucrători ai întu- nericului și a combinațiilor secrete.

31 Da, și blestemată să fie în vecii vecilor țara acelor lucră- tori ai întunericului și ai combi-națiilor secrete, chiar până la distrugerea lor, dacă ei nu se pocăiesc înainte de a fi copți cu totul.

32 Și acum, fiul meu adu-ți aminte de cuvintele pe care le-am vorbit către tine; nu te încrede în acele planuri secrete ale poporului tău, ci învață-i pe ei o [a]ură veșnică împotriva păcatului și a nedreptății.

33 [a]Predică-le lor pocăință și credință în Domnul Isus Hristos; învață-i pe ei să s[c]

27 *a* Hel. 6:22.
28 *a* Alma 45:16; Eter 2:7–12.
29 *a* Hel. 6:25. *b* Alma 13:12.
32 *a* 2 Ne. 4:31.
33 *a* gs (a) Predica. *b* gs Blând, blândete.

inimile lor; căci aceștia vor găsi
[a]odihnă pentru sufletele lor.
35 O, adu-ți aminte, fiul meu, și învață [a]înțelepciune în tine- rețea ta; da, învață în tinerețea ta să ții poruncile lui Dumnezeu.
36 Da, și [a]imploră-L pe Dum- nezeu pentru tot sprijinul; da, ca toate faptele tale să fie în Domnul; și oriunde te duci, fă ca acestea să fie în Domnul; da, fă ca toate gândurile tale să fie îndreptate către Domnul; da, ca toate simțirile inimii tale să fie puse în Domnul, în vecii vecilor.
37 [a]Sfătuiește-te cu Domnul în toate faptele tale, iar El te va îndrepta pe tine către bine; da, atunci când te culci noaptea, culcă-te în Domnul pentru ca El să poată să vegheze asupra ta în somnul tău; iar atunci când te scoli dimineața, lasă-ți inima să fie plină de [b]mulțumiri către Dumnezeu; și dacă tu faci aces- te lucruri, atunci vei fi înălțat în ultima zi.

arate strămoșilor noștri drumul pe care ei trebuia să călătorească în pustiu.
40 Și ea a lucrat pentru ei conform [a]credinței lor în Dum- nezeu; de aceea dacă ei au avut credință ca să creadă că Dum nezeu putea să facă în așa fel ca acele indicatoare să arate drumul pe care ei trebuia să meargă, iată așa s-a întâmplat; de aceea, ei au avut acest mira- col, precum și alte miracole înfăptuite de către puterea lui Dumnezeu, zi de zi.
41 Cu toate acestea pentru că acele miracole au fost înfăptuite prin mijloace [a]mici, aceasta le-a arătat lor lucrări minunate. Când au fost leneși și au uitat să aplice credința și sârguința, atunci acele lucrări minunate au încetat, iar ei nu au progresat în călătoria lor;
42 De aceea, ei au rămas în pustiu sau nu au călătorit pe un drum drept și au suferit foame și sete din cauza păcatelor lor.
43 Și acum, fiul meu, aș dori ca tu să înțelegi că aceste lu- cruri nu sunt fără nici o umbră; căci

34 *a* Ps. 37:4–7; Mat. 11:28–30.
35 *a* gs Înțelepciune.
36 *a* gs Rugăciune.
37 *a* D&L 3:4.
b D&L 46:32.
41 *a* Alma 37:6–7.
44 *a* Ps. 119:105; 1 Ne. 11:25; Hel. 3:29–30.

lui Hristos, care îți va indica drumul drept către fericirea veșnică, pe cât a fost pentru strămoșii noștri să dea atenție acestei busole, care le indica lor calea dreaptă către țara făgăduită.

45 Și acum zic, nu este un semn în acest lucru? Căci tot atât de sigur cum această busolă i-a adus pe strămoșii noștri, urmând direcția ei, pâ- nă la țara făgăduită, tot așa cuvintele lui Hristos, dacă le urmezi direcția, ne duc pe noi dincolo de această vale a întris- tării într-o țară mai bună, a făgăduinței.

46 O, fiul meu, nu ne lăsa pe noi să fim [a]leneși datorită ușu- rinței [b]drumului; căci așa a fost cu strămoșii noștri; căci așa a fost pregătit pentru ei, că, dacă ei s-ar uita, atunci ar putea [c]trăi; tot așa este și cu noi. Calea este pregătită și, dacă noi ne uităm, atunci noi putem trăi în veșnicie.

47 Și acum, fiul meu, vezi să ai grijă de aceste lucruri sfin- te, da, vezi să te uiți către Dumnezeu și să trăiești. [illegible]

CAPITOLUL 38

Șiblon a fost persecutat în numele dreptății — Salvarea este în Hristos, care este viața și lumina lumii — Pune frâu la toate pasiunile tale. Circa 74 î.H.

Fiul meu, apleacă-ț urechea la cuvintele mele, căci îți zic ție, tot așa cum i-am zis și lui Hela- man, cum că în măsura în care tu vei ține poruncile lui Dum- nezeu, tu vei prospera în țară; și în măsura în care tu nu vei ține poruncile lui Dumnezeu, tu vei fi alungat din prezența Lui.

2 Și acum, fiul meu, am încre- dere că voi avea mare bucurie în tine datorită neclintirii tale și a credinței tale în Dumnezeu; căci așa cum tu ai început în tinerețea ta să privești către Domnul Dumnezeul tău, tot așa eu nădăjduiesc că vei [a]con- tinua în ținerea poruncilor Lui; căci binecuvântat este acela care [b]rabdă până la sfârșit.

46 *a* 1 Ne. 17:40–41.
b Ioan 14:5–6; 2 Ne. 9:41; 31:17–Hel. 8:15; 3 Ne. 15:9.
38 3 *a* Alma 27:6, 16–17.
3 *a* Alma 31:7.
4 *a* gs Răbdare

tine; și acum tu știi că Domnul te-a eliberat.

5 Și acum, fiul meu, Șiblon, aș dori ca tu să-ți aduci aminte că, în măsura în care îți vei pune [a] încrederea în Dumnezeu, tu vei fi [b]eliberat din încercările tale și din [c]necazurile tale și din suferințele tale; și vei fi înălțat în ultima zi.

6 Acum, fiul meu, nu aș dori ca tu să crezi că știu aceste lucruri prin mine însumi, ci este Spiritul lui Dumnezeu care este în mine, care îmi face cunoscute aceste lucruri; căci, dacă eu nu m-aș fi [a]născut din Dumnezeu, atunci eu nu aș fi cunoscut aceste lucruri.

7 Dar iată, Domnul, în marea Sa milă, l-a trimis pe [a]îngerul Său să-mi vestească mie că trebuie să pun capăt lucrării de [b] distrugere a poporului Său; da, și eu am văzut un înger față în față și el a vorbit cu mine, iar glasul lui era ca tunetul și acesta a cutremurat întregul pământ.

8 Și s-a întâmplat că timp de trei zile și trei nopți am fost în cea mai amară durere și frică a sufletului; și, niciodată, până când nu L - am înțelepciunea, pentru ca tu să poți învăța de la mine că [a]nu este nici o altă cale sau alte mij- loace prin care omul poate fi salvat, ci numai în și prin Hristos. Iată, El este viața și [b]lumina lumii. Iată, El este cuvântul adevărului și al dreptății.

10 Și acum, așa cum tu ai înce- put să predici cuvântul, tot așa aș dori ca tu să continui să predici; și eu aș dori să fii sârguincios și cumpătat în toate lucrurile.

11 Vezi să nu fii înălțat în mândrie; da, vezi să nu te [a]fă- lești cu propria-ț înțelepciune și nici cu puterea ta mare.

12 Folosește curajul, iar nu dominarea; și, de asemenea, vezi să-ți pu frâu tuturor pa- siunilor tale pentru ca să fii plin de dragoste; vezi să te abții de la lenevie.

13 Nu te ruga așa cum fac zoramiții, căci tu ai văzut că ei se roagă pentru ca să fie auziți de oameni și ca să fie lăudați pentru înțelepciunea lor.

14 Nu spune: O Dumnezeule, Îț mulțumesc fiie pentru că noi

5 *a* Alma 36:27.
gs (a) se Încrede.
b Mat. 11:28–30.
c D&L 3:8; 121:7–8.
6 *a* Alma gs Născut din nou, născut din Dumnezeu.
7 *a* Mosia 27:11–17.
b Alma 26:17–
8 *a* gs Iertarea păcatelor.
9 *a* Hel. 5:9.
b Mosia 16:9.
11 *a* gs Mândrie

ultima zi ca sæ stai în pace. Acum du-te, fiul meu, øi pre- dicæ tu cuvântul cætre acest popor. Fii cumpætat. Fiul meu, ræmas bun.

Poruncile lui Alma cætre fiul sæu, Corianton.

Cuprinde capitolele 39 pânæ la 42, inclusiv.

CAPITOLUL 39

Pæcatul sexual este un lucru abo- minabil — Pæcatele lui Corianton i-au împiedicat pe zoramifli de a primi cuvântul — Mântuirea lui Hristos este retroactivæ, salvându-i pe credincioøii care au precedat-o. Circa 74 î.H.

Şi acum, fiul meu, am sæ-fli spun flie ceva mai mult decât i-am spus fratelui tæu; cæci iatæ, nu ai observat tu neclintirea fratelui tæu, credinfla lui øi sârguinfla lui în ceea ce priveøte flinerea po- runcilor lui Dumnezeu? Iatæ, nu a dat el un exemplu bun pentru tine?

2 Cæci tu nu ai dat atât de mul- tæ atenflie dureros pentru mine cæci tu fli-ai præsi slujirea øi te-ai dus în flar lui Siron, între graniflele lamaniflilor, dupæ [a]curva Isabela.

4 Da, ea a [a]furat inimile multo- ra; dar aceasta nu a fost scuzæ pentru tine, fiu meu. Tu ar fi trebuit sæ ai grijæ de slujirea care fli- fost încredinflatæ.

5 Nu øtii tu, fiul meu, cæ [a]aceste lucruri sun de vârsarea de sânge abominabile în ochii Domnului; da, mai odioase decât orice alte pæcate, î afaræ

sau de tægæduire Duhului Sfânt?

6 Cæci iatæ, dacæ tu [a]tægæduieøti pe Duhu Sfânt odatæ ce a avut lo în tine øi tu øtii cæ Î tægædui, iatæ, acesta est un pæcat de [b] neiertat; da, øi oricin ucide împotriva luminii øi a cunoaøte- rii lu Dumnezeu nu este uøor pentru el sæ obflin [c]iertare; da, eu îfli zic flie fiul meu, cæ nu este uøor pentru el sæ capet iertare.

7 Şi acum, fiul meu, a dori de la Dumnezeu c tu sæ nu fi fost

39 2 *a* Alma 38:3.
3 *a* gs Senzual, senzualita
5 *a* gs Imoralitate sexualæ.
6 *a* D&L 76:35–36.
c D&L 64:10.
gs (a) Ierta

duci după [a]poftele ochilor tăi, ci [b]abține-te de la toate aceste lucruri; căci dacă nu faci așa, atunci tu, nici într-un caz, nu vei putea să moștenești împă- răția lui Dumnezeu. O, adu-ți aminte și ia asupra ta și abține- te de la aceste lucruri.

10 Și eu îți poruncesc să-ți iei asupra ta să te sfătuiești cu fra- ții tăi mai mari în acțiunile tale; căci, iată, tu ești în tinerețea ta și ai nevoie să fii îngrijit de frații tăi. Și ascultă de sfatul lor.

11 Nu îngădui să fii dus în ră- tăcire de nici un lucru zadarnic și nebunesc; nu îngădui ca dia- volul să-ți ducă iarăși în rătăcire inima după acele curve păcă- toase. Iată, o, fiul meu, ce mare nedreptate ai adus tu asupra [a]zoramiților; căci atunci când au văzut [b]purtarea ta, ei nu au vrut să creadă în cuvintele mele.

12 Și acum Spiritul Domnului îmi spune mie: [a]Poruncește co- piilor tăi să facă bine, ca să nu ducă în rătăcire inimile multor oameni la distrugere; de aceea îți poruncesc ție, fiul meu, în frica lui Dumnezeu, ca tu să te [illegible] cruri deșarte de-ale acestei lumi; căci iată, nu poți să le iei cu tine.

15 Și acum, fiul meu, aș dori să-ți spun ceva despre venirea lui Hristos. Iată, îți zic ție că El este Cel care cu siguranță va veni să ia păcatele lumii; da, El va veni ca să anunțe vești bune de salvare către poporul Său.

16 Și acum, fiul meu, aceasta a fost slujirea la care tu ai fost chemat, ca să anunți aceste veșt bune către acest popor, ca să le pregătești mințile; sau, mai degrabă pentru ca salvarea să poată veni către ei pentru ca
ei să pregătească mințile [a]copii- lor lor ca să audă cuvântul, la
timpul venirii
Lui.

17 Și acum, îți voi ușura întru- câtva mintea în legătură cu acest subiect Iată, tu te minu- nezi de ce aceste lucruri trebuie să fie cunoscute cu așa de mult timp înainte. Iată, îț zic ție, nu este un suflet în acest timp tot atât de prețios pentru Dumne- zeu ca și un suflet la timpul
[illegible]

9 *a* gs Carnal.
b 3 Ne. 12:30.
11 *a* Alma 35:2–14.
12 *a* gs Poruncile lui Dumnezeu; Învăța, învățător.
13 *a* Mosia 27:34–35.
14 *a* Mat. 6:25–34; Iacov 2:18–19; D&L 6:6–7; 68:31–32.
16 *a* gs Familie —

sau la fel ca și după timpul venirii Sale?

CAPITOLUL 40

Hristos înfăptuiește învierea tu- turor oamenilor — Morții cei drepți se duc în paradis, iar cei păcătoși se duc în întunericul de afară ca să aștepte ziua învierii lor — La învie- re, toate lucrurile vor fi restaurate la forma lor adevărată și perfectă. Circa 74 î.H.

Acum, fiul meu, iată încă ceva ce aș dori să-ți spun ție; căci simt că mintea ta este neliniștită în legătură cu învierea morților.

2 Iată, îți zic ție că nu este nici o înviere — sau, aș spune cu alte cuvinte, că acest muritor nu se înveșmântează cu [a] nemurire, această corupție nu se [b] înveș- mântează cu incorupție — [c] până după venirea lui Hristos.

3 Iată, El va aduce la înfăptuire [a] învierea morților. Dar iată, fiul meu, învierea încă nu este aici. Acum, eu îți dezvălui ție o taină; cu toate acestea, există multe să se [a] ridice din morți. Acum, când acest va veni timp, nimeni nu știe; dar Dumnezeu cunoaș- te timpul care este stabilit.

5 Acum, dacă va fi un timp sau un al [a] doilea timp, sau al treilea timp pentru ca oamenii să se ridice din morți, aceasta nu este important; căci Dumnezeu [b] cunoaște toate aceste lucruri; și este destul pentru mine să știu că aceasta este situația — că este un timp stabilit când toți se vor ridica din morți.

6 Acum, trebuie să fie un timp între momentul morții și cel al învierii.

7 Și acum, eu aș întreba ce se întâmplă cu [a] sufletele oamenilor de la timpul morții până la timpul stabilit pentru înviere?

8 Acum, dacă este ma mult decât un timp stabili pentru oameni să se ridice din morți, aceasta nu este important; căci nu toți mor deodată, ș aceasta nu este important; totul este ca o singură zi pentru Dumnezeu, iar timpul este măsurat numai pentru oameni

40 2 *a* Mosia 16:10–13. gs Nemuritor, nemurire. *b* 1 Cor. 15:53–54. *c* 1 Cor. 15:20. *b* gs Tainele lui Dumnezeu. *c* D&L 25:4; 124:41. 4 *a* Ioan 5:28– *b* gs Dumnezeu, divinitate. 7 *a* Alma 40:21; D&L

cunosc; și acesta este lucrul pe care eu îl cunosc.

10 Și atunci când vine timpul ca toți să se ridice, atunci ei vor afla că Dumnezeu cunoaște toate [a]timpurile care sunt stabi- lite pentru om.

11 Acum, în legătură cu starea sufletului dintre [a]moarte și în- viere — Iată, mi-a fost făcut mie cunoscut de către un înger cum că spiritele tuturor oamenilor, imediat ce părăsesc acest corp muritor da, spiritele tuturor oamenilor, fie că ei sunt buni sau răi, sunt luate [b]acasă la acel Dumnezeu care le-a dat lor viață.

12 Și apoi se va întâmpla că spiritele celor care sunt drepți sunt primite într-o stare de [a]fericire, care este numită [b]pa- radis, o stare de [c]odihnă, o stare de [d]pace în care se vor odihni de toate necazurile lor și de toate grijile și întristările.

13 Și apoi se va întâmpla că spiritele celor păcătoși, da, ale acelora care sunt răi — căci iată, ele nu au nici parte și nici părți- cică din Spiritul Domnului; căci iată, ei aleg lucruri rele lor, ei fiind înrobiți de către voința diavolului.

14 Acum, aceasta este starea sufletelor [a] păcătoșilor da, în întuneric; și o stare de groaznică și [b]înfricoșată așteptare a indig- nării arzătoare a mâniei lui Dumnezeu asupra lor; astfel, ei rămân în această [c]stare, tot așa cum cei drepți rămân în para- dis până la timpul învierii.

15 Acum, sunt unii care au în- țeles că această stare de fericire și această stare de nefericire a sufletului, înainte de înviere, a fost o primă înviere. Da, eu recunosc că aceasta ar putea să fie numită o înviere, înălțarea spiritului sau a sufletului și consemnarea lor la fericire sau la nefericire, potrivit cuvinte- lor care au fost spuse.

16 Și iată, iarăși a fost vorbit că este o [a] primă [b] înviere, o înviere a tuturor acelora care au fost sau care sunt, sau care vor fi, până la învierea lui Hris- tos din morți.

17 Acum, noi nu credem că această primă înviere despre care se vorbește

10 *a* Fapte 17:26.
11 *a* Luca 16:22–26; 1 Pet. 3:18–19; 4:6; D&L 76:71–74; 138.
b Ecl. 12:7; 2 Ne. 9:12–13; Alma 34:34; D&L 138:12–22.
12 *a* gs Fericire.
b Luca 23:43; 2 Ne. 9:13; Moise 7:1.
c gs Odihnă.
d D&L 45:46. gs Pace.
13 *a* gs Iad.
14 *a* Alma 34:34.
b Iacov 6:13; Moise 7:1.
c Alma 40:11.
16 *a* Iacov 4:11; Mosia 15:21–

zilele lui Adam până la [a] învierea lui Hristos.

19 Acum, dacă sufletele și tru- purile acelora despre care s-a vorbit vor fi toate reunite dintr-odată, cei păcătoși, precum și cei drepți, eu nu o spun; să fie destul că eu spun că ei toți vor veni; sau, cu alte cuvin- te, învierea lor se înfăptuiește [a] înainte de învierea celor care mor după învierea lui Hristos.

20 Acum, fiul meu, eu nu spun că învierea lor va veni la învierea lui Hristos; ci iată, eu numai îmi spun părerea că sufletele și trupurile celor drepți sunt reunite la învierea lui Hristos și la [a] înălțarea Lui la cer.

21 Dar dacă aceasta va fi la învierea Lui sau după aceea, eu nu o spun; dar atât spun, anume că este un [a] interval de timp între moartea și învierea trupului și starea de [b] fericire sau de [c] neferi- cire a sufletului până la timpul care este stabilit de Dumnezeu pentru ca morții să vină și să fie reuniți, suflet și trup, și să fie [d] aduși să stea în fața lui Dum- nezeu și să fie judecați potrivit da, nici un fir de păr de pe cap nu va fi pierdut; ci toate lucruri- le vor fi restaurate la forma lor proprie și perfectă.

24 Și acum, fiul meu aceasta este restaurarea despre care s-a [a] vorbit de către gura profe- ților —

25 Și atunci, cei drepți vor stră- luci în împărăția lui Dumnezeu.

26 Dar iată, o [a] moarte groazni- că vine asupra celor păcătoși; căci ei mor în ceea ce privește lucrurile legate de lucrurile dreptății; căci ei sunt necurați și nici un lucru [b] necurat nu poate să moștenească împără- ția lui Dumnezeu; ci ei sunt alungați și consemnați să se îm- părtășească din roadele faptelor lor sau ale lucrărilor lor, care au fost rele; și ei beau drojdia unei cupe amare.

CAPITOLUL 41

La înviere, oamenii se ridica la o stare de fericire fără de sfârșit sau de nefericire fără de sfârșit — Ti- căloșia nu a fost niciodată fericire — Oamenii carnali sunt fără de Dumnezeu în lume –

18 *a* Mat. 27:52–53.
19 *a* Mosia 15:26.
20 *a* gs Înălțare.
21 *a* Luca 23:39–43.
b gs
d Alma 42:23.
23 *a* i.e. Spiritul. D&L 88:15–17.
gs Suflet
c gs Trup.
24 *a* Isa. 26:19.
26 *a* 1 Ne. 15:33.

unii au [a]denaturat scripturile și s-au dus departe în [b] rătăcire din cauza acestui lucru. Și eu simt că mintea ta, de asemenea, a fost îngrijorată în legătură cu acest lucru. Dar iată, îți voi explica aceasta.

2 Eu îți zic, fiul meu, că planul restaurării este cerut de drep- tatea lui Dumnezeu; căci este necesar ca toate lucrurile să fie restaurate la ordinea lor potri- vită. Iată, este necesar și drept, potrivit cu puterea și cu învie- rea lui Hristos, ca sufletul omu- lui să fie restituit trupului său și ca fiecare [a]parte a trupului să fie restaurată pentru ea însăși.

3 Și este necesar, în [a]dreptatea lui Dumnezeu, ca oamenii să fie [b]judecați după [c]faptele lor; iar dacă faptele lor în această viață au fost bune și dorințele inimilor lor au fost bune, ca ei, de ase- menea, să fie [d]restaurați în ziua din urmă la ceea ce este bun.

4 Iar dacă faptele lor sunt moștenească împărăția diavolu- lui, unii într-o parte, iar ceilalți în partea cealaltă —

5 Cel înălțat pentru fericire, în acord cu dorințele sale de feri- cire, sau în bine, în acord cu dorințele sale de bine; iar celă- lalt pentru rău, în acord cu do- rințele sale de rău; căci tot așa cum el a dorit să facă rău cât e ziua de lungă, tot așa va avea el răsplata în rău atunci când vine noaptea.

6 Și așa este de partea cealaltă. Dacă el s-a pocăit de păcatele sale și a dorit dreptate până la sfârșitul zilelor sale, tot așa va fi el răsplătit pentru dreptate.

7 [a]Aceștia sunt cei care sunt mântuiți de către Domnul; da, aceștia sunt cei care sunt luați, care sunt eliberați de la acea noapte de întuneric fără de sfârșit; și astfel ei stau în pi- cioare sau cad; căci iată, ei sunt judecătorii lor [b]înșiși, fie că fac bine sau rău.

8 Acum, deciziile lui Dumne- zeu sunt de [a] neschimbat

41 1 *a* 2 Pet. 1:20; 3:16; Alma 13:20.
b gs Apostazie.
2 *a* Alma 40:23.
3 *a* gs Dreptate.
b gs Răspunzător, (a fi) răspunzător:
c gs Fapte.
d Hel. 14:31.
4 *a* Alma 42:28.
b 2 Ne. 9:12–13; D&L 138:17.
gs
7 *a* D&L 76:50–70.
b 2 Ne. 2:26; Alma 42:27; Hel. 14:30.
gs Libertatea de

10 Nu presupune că, pentru că s-a vorbit despre restaurare, asta înseamnă că tu vei fi restaurat de la păcat la fericire. Iată, îți spun ție, [a] ticăloșia niciodată nu a fost fericire.

11 Și acum, fiul meu, toți oame- nii care sunt într-o stare a [a]firii sau eu aș spune, într-o stare [b]carnală, sunt în fierea amără- ciunii și în legăturile nedreptății; ei sunt [c]fără Dumnezeu în lume și au mers împotriva naturii lui Dumnezeu; de aceea, ei sunt într-o stare contrară naturii fe- ricirii.

12 Și acum iată, înțelesul cuvântului restaurare este de a lua un lucru dintr-o stare natu- rală și a-l pune într-o stare ne- naturală sau a-l plasa pe acesta într-o stare opusă naturii lui?

13 O, fiul meu, nu este așa; ci înțelesul cuvântului restaurare este de a aduce iarăși înapoi rău pentru rău sau carnalul pentru carnal, sau diabolicul pentru diabolic — bun pentru ceea ce este bun; drept pentru ceea ce este drept; corect pentru ceea ce este corect; restaurată, iarăși, pentru tine; tu vei avea o judecată dreaptă restaurată iarăși pentru tine; și tu vei avea binele iarăși ca răsplată.

15 Căci ceea ce trimiți tu de la tine se va întoarce iarăși la tine și va fi restaurat; de aceea, cu- vântul restaurare îl condamnă mai pe deplin pe cel păcătos și nu îl justifică deloc pe acesta.

CAPITOLUL 42

Mortalitatea este un timp de în- cercare pentru a-i da omului prile- jul să se pocăiască și să-L slujească pe Dumnezeu — Căderea a adus moarte vremelnică ș spirituală asupra întregii omeniri — Mân- tuirea vine prin pocăință — Dum- nezeu Însuși ispășește păcatele lumii — Mila este pentru cei care se pocăiesc — Toț ceilalți vor fi supuș dreptății lui Dumnezeu — Mila vine datorită Ispășiri — Numai cei care se pocăiesc cu adevărat sunt salvați. Circa 74 î.H.

Și acum, fiul meu, eu îm dau seama că este ceva mai mult care îț

10 *a* Ps. 32:10; Isa. 57:20–21; Hel. 13:38.
11 *a* Mosia 3:19. gs Omul firesc.
b gs Carnal.
c Ef. 2:12.
14 *a* gs Cinstit, cinste.
b Ioan 7:24; D&L 11:12.
d gs Milostiv, milostenie, milă.
42 1*a* 2 Ne. 26:7; Mosia 15:26–

explica acest lucru. Căci iată, după ce Domnul Dumnezeu i-a [a]trimis pe primii noștri părinți afară din grădina [b]Edenului ca să cultive pământul din care ei au fost luați — da, El l-a alungat pe om și a așezat la capătul de răsărit al grădinii [c] Edenului heruvimi și o sabie învăpăiată care se învârtea în toate părțile, ca să apere [d]pomul vieții —

3 Acum, noi vedem că omul devenise la fel ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul; și de teamă ca el să nu-și întindă mâna și să ia, de asemenea, din pomul vieții și să mănânce și să trăiască pentru veșnicie, Dom- nul Dumnezeu a așezat heru- vimi și sabia învăpăiată pentru ca el să nu guste din fruct —

4 Și astfel noi vedem că a exis- tat un timp dat omului ca să se pocăiască, da, un timp de [a]în- cercare, un timp în care să se pocăiască și să-L slujească pe Dumnezeu.

5 Căci iată, dacă Adam și-ar fi întins mâna imediat și ar fi gus- tat din pomul vieții, el ar fi trăit pentru să [a]moară — de aceea, așa cum ei au fost alungați de la pomul vieții, ei trebuie să fie alungați de pe fața pământului — iar omul a decăzut pentru totdeau- na, da, el a devenit om [b]decăzut.

7 Și acum, tu vezi prin aceasta că primii noștri părinți au fost [a]alungați atât vremelnic, cât și spiritual din prezența Domnu- lui; și astfel noi vedem că ei au devenit oameni, care să urmeze propria lor [b]voință.

8 Acum iată, nu a fost potrivit ca omul să fie salvat de la aceas- tă moarte vremelnică, căc aceasta ar distruge marele [a]plan al fericirii.

9 De aceea, întrucât sufletul nu poate să moară niciodată, iar [a]căderea a adus asupra în- tregi omeniri atât o moarte spirituală, cât și una vremelni- că, ceea ce înseamnă că ei au fost alungați din prezența Domnului, a fost potrivit ca omenirea să fie salvată de la această moarte spirituală.

10 De aceea, cum ei deveniseră

2 *a* Gen. 3:23–24; Moise 4:28–31.
b gs Eden.
c gs Heruvim.
d Gen. 2:9.
4 *a* Alma 34:32–33.
gs Căderea lui Adam și a Evei.
7 *a* 2 Ne. 2:5; 9:6; Hel. 14:16.
gs Moarte spirituală.
b gs Libertatea
Moise 6:62.
9 *a* gs Căderea lui Adam și a Evei.
10 *a* gs Carnal.
b gs Omul

după ce ei ar muri, sufletele lor ar fi [a]nenorocite, fiind alungate din prezența Domnului.

12 Și acum, nu exista nici un mijloc pentru salvarea oameni- lor din această stare de decădere pe care omul a adus-o asupra sa însuși din cauza neascultării sale proprii;

13 De aceea, potrivit dreptății, [a]planul mântuirii nu putea să fie împlinit decât cu condiția ca omul să se [b]pocăiască în această stare de încercare, da, aceas- tă stare de pregătire; căci, dacă aceste condiții nu sunt împlini- te, atunci mila nu ar putea să se înfăptuiască decât dacă ar dis- truge lucrarea dreptății. Acum, lucrarea dreptății nu ar putea să fie distrusă; dacă ar fi așa, atunci Dumnezeu [c]nu ar mai fi Dumnezeu.

14 Și astfel, noi vedem că toată omenirea a fost [a]decăzută; și ei au fost [illegible] Dumnezeu să fie un Dumnezeu [d]perfect, drept și, de asemenea, milos.

16 Acum, pocăința nu poate veni la oameni decât dacă ar fi fost o pedeapsă care, de asemenea, era [a]veșnică, tot așa cum viața sufletului trebuia să fie, stabilită în opoziție cu planul fericirii, care a fost tot atât de veșnic ca și viața sufletului.

17 Acum, cum ar putea un om să se pocăiască dacă el nu [a]păcă- tuiește? Cum ar putea el păcătui dacă nu ar fi nici o [b]lege? Cum ar putea fi o lege dacă nu ar fi o pedeapsă?

18 Acum, a fost o pedeapsă stabilită și o lege dreaptă dată, care i-a adus omului remușcări de [a]conștiință.

19 Acum, dacă nu ar f fost nici o lege dată — dacă un om ar [a]ucide, el ar trebui să moară — i-ar fi lui teamă că ar muri dacă ar ucide?

20 Și, de asemenea, dacă nu ar fi fost nici o lege dată împotri- va păcatului, atunc oamenilor nu le-ar fi frică

11 *a* 2 Ne. 9:7–9.
13 *a* gs Planul mântuirii.
b gs Pocăință, (a) se pocăi.
c 2 Ne. 2:13–Mosia 16:7–8.
gs Ispășire, (a) ispăși.
b gs Milostiv, milostenie, milă
17 *a* gs Păcat.
b Rom. 4:15.
18 *a* gs Conștiință.
19 *a* gs (a) Omorî.
21 *a* 2 Ne. 9:25–

pocăință este cerută de milă; altfel, dreptatea își cere dreptu- rile asupra făpturii și execută legea, iar legea aplică pedeapsa; dacă nu ar fi așa, atunci lucrări- le dreptății ar fi distruse, iar Dumnezeu ar înceta să fie Dumnezeu.

23 Dar Dumnezeu nu încetea- ză să fie Dumnezeu, iar [a]mila își cere drepturile asupra celui pocăit, iar mila vine datorită [b]ispășirii; iar ispășirea înfăptu- iește [c]învierea morților; iar în- vierea morților îi aduce [d]înapoi pe oameni în prezența lui Dumnezeu; și astfel, ei sunt aduși înapoi în prezența Lui pentru ca să fie [e]judecați după faptele lor, în acord cu legea dreptății.

24 Căci iată, dreptatea își exercită toate cerințele sale și, de asemenea, mila își cere drepturile asupra a tot ceea ce este al său; și astfel, nimeni în afară de cel cu adevărat plin de pocăința, nu este salvat.

25 Ce? Presupuneți voi că mila poate să jefuiască [a]dreptatea? Eu vă zic astfel se înfăptuiește Salvarea și mântuirea oamenilor, precum și distrugerea și nenorocirea lor.

27 De aceea, o, fiul meu, [a]orici- ne va vrea să vină, poate să vină și să guste liber din apele vieții; și oricine nu va vrea să vină, acela nu este forțat să vină; dar în ultima zi, lui i se va [b]da potrivit [c]faptelor sale.

28 Dacă a dorit să facă [a]rău și nu s-a pocăit în zilele sale, iată, rău i se va face lui, în acord cu restaurarea lu Dumnezeu.

29 Și acum, fiul meu, doresc ca tu să nu mai lași aceste lucruri să te tulbure, ci să lași numai păcatele tale să te tulbure, cu acea tulburare care te va coborî pe tine către pocăință.

30 O, fiul meu, doresc ca tu să nu mai tăgăduiești dreptatea lu Dumnezeu. Nu te apuca să te scuzi pe tine însuț nici câtuși de puțin dir cauza păcatelor tale tăgăduind dreptatea lu Dumnezeu; ci lasă

23 *a* gs Milostiv, milostenie, milă.
b gs Ispășire, (a) ispăși.
c 2 Ne. 2:8; 9:4; Alma 7:12; 11:41–
d Alma 40:21–24.
e gs Judecată, ultima.
25 *a* gs Dreptate.
26 *a* 2 Ne. 2:14–30; Moise 1:39.
gs Libertatea de a alege.
b Alma 41:15.
c Isa. 59:18; Apoc. 20:12.
28 *a* Alma 41:2–5

cuvântul cu adevăr și sobrieta- te pentru ca tu să poți aduce suflete la pocăință, pentru ca marele plan al milei să poată să-și ceară drepturile asupra lor. Și fie ca Dumnezeu să-ți dea ție după cuvintele mele. Amin.

CAPITOLUL 43

Alma și fiii lui predică cuvântul — zoramiții și alți disidenți nefiți de- vin lamaniți — lamaniții se ridică într-un război împotriva nefiți- lor — Moroni îi înarmează pe nefiți cu armuri de apărare — Domnul îi dezvăluie lui Alma strategia la- maniților — Nefiții își apără casele, libertățile, familiile și religia — Armatele lui Moroni și Lehi îi în- conjoară pe lamaniți. Circa 74 î.H.

Și acum, s-a întâmplat că fiii lui Alma s-au dus printre oameni ca să le vestească cuvântul. Și Alma, de asemenea, el însuși nu s-a putut odihni și s-a dus și el.

2 Acum, noi nu trebuie să mai spunem nimic despre predicile lor, decât că ei au predicat cuvântul și adevărul, în acord cu spiritul profeției de aceea, la începutul celui de-al optsprezecelea an, poporul nefi- ților a văzut că lamaniții năvă- leau peste ei; de aceea, au făcut pregătiri de război; da, și-au adunat laolaltă oștirile în țara lui Ierșon.

5 Și s-a întâmplat că lamaniții au venit cu miile; și ei au venit în țara lui Antionum, care este țara zoramiților; și un om cu numele de Zerahemna era con- ducătorul lor.

6 Și acum, întrucât amaleciții erau într-o stare mai rea și mai criminală decât lamaniții, în ei și prin ei, de aceea Zerahemna a numit căpitani-șefi peste lama- niți, iar ei erau cu toții amaleciți și zoramiți.

7 Acum, el a făcut aceasta pen- tru ca să poată să păstreze ura lor împotriva nefiților pentru ca ei să poată să- aducă pe aceștia în subjugare pentru în deplinirea planurilor sale.

8 Căci iată, planurile lu erau ca să-i aţâţe pe lamaniți la mânie împotriva nefiților; el a făcut aceasta pentru ca să-și asume putere mare asupra lor, și pen- tru ca să câștige putere asupra nefiților, aducându-i pe e în sclavie.

43 2 *a* gs Preoția lui

4 *a* Alma 35:2–14; 52:33

b gs Liber, libertate

rească pe Dumnezeu după do- rințele lor.

10 Căci ei știau că dacă ar cădea în mâinile lamaniților, atunci pe oricine care ar [a]preaslăvi pe Dumnezeu în [b]spirit și în adevăr, pe Dumnezeul cel Adevărat și Viu, pe acela lama- niții îl-ar distruge.

11 Da, și ei, de asemenea, cunoșteau ura nemărginită a lamaniților împotriva [a]fraților lor, care erau poporul anti-nefi-lehiților, care erau numiți po- porul lui Amon — și ei nu voiau să pună mâna pe arme, da, ei făcuseră un legământ și nu vo- iau să-l încalce — de aceea, dacă ar fi căzut în mâinile lamaniți- lor, atunci ei ar fi fost distruși.

12 Iar nefiții nu sufereau ca ei să fie distruși; de aceea, le-au dat lor pământuri ca să le moș-tenească.

13 Iar poporul lui Amon le-a dat nefiților o mare parte din bunurile lor pentru ca ei să-și întrețină oștirile; și astfel, nefiții erau nevoiți să reziste singuri împotriva lamaniților, care erau un amestec între Laman și Le-muel și fiii lui Ismael, precum și toți aceia care au descins din nefiți care

oștirile lamaniților se adunaseră laolaltă în țara lui Antionum, iată, oștirile nefiților erau pregătite să-i întâlnească în țara lui Ierșon.

16 Acum, conducătorul nefiți- lor, sau omul care fusese numit să fie căpitan-șef peste nefiți — acum, căpitanul-șef a luat co- manda tuturor oștirilor nefiți- lor — iar numele lui era Moroni;

17 Și Moroni a luat întreaga comandă, precum și conducerea războaielor lor. Și el avea numai douăzeci și cinci de ani atunci când a fost numit căpitan-șef peste oștirile nefiților.

18 Și s-a întâmplat că el i-a în- tâlnit pe lamaniți la granițele Ierșonului și oamenii lui erau înarmați cu săbii și cu paloșe și cu tot felul de arme de război.

19 Și când oștirile lamaniților au văzut că oamenii lui Nefi sau ai acelui Moroni îi pregăti-seră pe oamenii lor cu platoșe și cu scuturi, da, și, de aseme- nea, cu coifuri care să le apere capul și, de asemenea, erau îm- brăcați cu haine groase —

20 Acum, oștirea lu Zerahem- na nu era pregătită cu nici un fe de lucruri din acestea; e

10 *a* gs Proaslăvire

11 *a* Alma 24:1–3, 5, 20.

13 *a* Alma 25:4.

20 *a* Enos 1:20.

de oștirile nefiților din cauza armurilor lor, fără a mai ține seama de faptul că numărul lor era cu mult mai mare decât al nefiților.

22 Iată, acum s-a întâmplat că ei nu au îndrăznit să vină împotriva nefiților la granițele Ierșonului; de aceea, au plecat din țara lui Antionum în pustiu și au călătorit ocolind prin pus- tiu, departe, pe lângă izvorul râului Sidon pentru ca să poată veni în țara lui Manti și să pună stăpânire pe țară; căci ei nu au presupus că oștirile lui Moroni ar putea să știe unde se duseseră.

23 Dar s-a întâmplat că scurt timp după ce plecaseră în pus- tiu, Moroni a trimis spioni în pustiu ca să observe taberele lor; iar Moroni, de asemenea, cunoscând profețiile lui Alma, a trimis pe anumiți oameni la el, dorind ca acesta să-L întrebe pe Domnul [a]dacă oștirile nefiți- lor trebuia să se ducă să se apere împotriva lamaniților.

24 Și s-a întâmplat că a venit asupra lui Alma cuvântul Domnului, iar Alma i-a infor- mat pe mesagerii lui Moroni că oștirile lamaniților mărșăluiau de-a lun- în acea țară și ar pune stăpânire pe oraș, a luat partea rămasă a oștirii sale și a trecut mărșăluind în țara lui Manti.

26 Și el a făcut ca toți oamenii din acea parte a țării să se adune laolaltă ca să se lupte împotriva lamaniților, ca să-și [a]apere pă- mânturile și țara lor, drepturile și libertățile lor; de aceea, ei au fost pregătiți pentru timpul când lamaniții trebuia să vină.

27 Și s-a întâmplat că Moroni a făcut ca oștirea sa să fie ascunsă în valea care era lângă malul râului Sidon, care era la apus de râul Sidon din pustiu.

28 Iar Moroni a așezat spioni de jur-împrejur pentru ca să poată afla când va veni tabăra lamaniților.

29 Și acum, cum Moron știa intenția lamaniților, că era in- tenția lor să - distrugă pe frații lor sau să-i supună pe ei și să-aducă în sclavie pentru ca ei să poată întemeia o împărăție pentru ei înșiș peste întreaga țară;

30 Și, de asemenea cunoscând că singura dorință a nefiților era să-ș apere pământurile lor ș [a]libertatea lor și Biserica lor, el a considerat că nu era nici un păcat ca el să

23 *a* Alma 48:16. 26 *a* D&L 134:11. 30 *a* Alma 46:12, 35.

32 Iar partea rămasă a ascuns-o la apusul văii, la apus de râul Sidon și în jos, până la granițele țării lui Manti.

33 Și astfel, așezându-și oștirea după dorința sa, a fost pregătit să-i întâlnească pe ei.

34 Și s-a întâmplat că lamaniții au venit din partea de miază- noapte a dealului unde o parte din oștirea lui Moroni era ascunsă.

35 Și când lamaniții au trecut dealul Ripla și au venit în vale și au început să treacă râul Sidon, oștirea care era ascunsă în partea de miazăzi a dealului, era condusă de un om al cărui nume era [a]Lehi; și el a condus oștirea sa și i-a încercuit pe lamaniți la răsărit, în spatele lor.

36 Și s-a întâmplat că lamaniții, când i-au văzut pe nefiți venind peste ei din spatele lor, s-au întors și au început să se lupte cu oștirea lui Lehi.

37 Și lucrarea morții a început în amândouă taberele, dar a fost mai grozavă în partea lamaniți- lor, căci [a]goliciunea lor era expusă la loviturile grele ale nefiților
cu săbiile lor și cu paloșele lor care aduceau moarte aproape la [a]platoșele lor și de scuturile lor și de coifurile lor; și astfel, nefiții au înfăptuit lucrarea morții printre lamaniți.

39 Și s-a întâmplat că lamaniții s-au înfricoșat din cauza marii distrugeri dintre ei chiar până când au început să fugă către râul Sidon.

40 Și au fost urmăriți de către Lehi și de oamenii lui; și au fost mânați de către Lehi în apele Sidonului și au trecut apele Sidonului. Iar Leh și-a păstrat oștirile pe malul râului Sidon, ca să nu-l treacă.

41 Și s-a întâmplat că Moroni și oștirea lui i-au întâlnit pe lamaniți în vale, de partea cea- laltă a râului Sidon și au început să năvălească asupra lor și să-i ucidă.

42 Iar lamaniții au fugit iarăși din fața lor, către țara lui Manti; și iarăși au fost întâlniți de oștirile lu Moroni.

43 Acum, de data aceasta la- maniții s-au luptat foarte mult; da, niciodată nu se văzuse ca lamaniții să se lupte cu atât de nespus de mare tărie și curaj, nu, nici măcar la început.

44 Și ei au fost inspirați de [a]zoramiți și amaleciți care erau căpitanii-șefi a lor și conducă- torii lor

35 *a* Alma 49:16.
37 *a* Alma 3:5.
38 *a* Alma 44:8–9.
44 *a* Alma 43:6.

străpuns multe dintre platoșele lor și au retezat multe dintre brațele lor; și astfel lamaniții s-au luptat cu o mânie sălbatică.

45 Cu toate acestea, nefiții erau inspirați de o cauză mai bună, căci ei nu se [a]luptau pentru monarhie sau pentru putere, ci se luptau pentru casele lor și [b]libertățile lor, nevestele lor și copiii lor și pentru toți ai lor, da, pentru riturile lor de închinăciune și pentru Biserica lor.

46 Și au făcut ceea ce credeau că era [a]datoria lor pe care ei o aveau față de Dumnezeul lor; căci Domnul le spusese lor și strămoșilor lor că: [b]În măsura în care voi nu sunteți vinovați de [c]prima ofensă și nici de a doua, voi nu veți suferi să fiți uciși de mâna dușmanilor voștri.

47 Și iarăși, Domnul a spus că:

Voi va trebui să vă [a]apărați fa- miliile chiar până la vărsare de sânge. De aceea, din această cauză se luptau nefiții cu lama- niții pentru ca să se apere pe ei înșiși și familiile lor și pămân-

49 Și s-a întâmplat că e s-au întors asupra lamaniților și L-au [a]implorat într-un singur glas pe Domnul Dumnezeul lor pentru libertatea și pentru eliberarea lor din sclavie.

50 Și ei au început să se ridice împotriva lamaniților cu putere; și în aceeași oră în care ei Îl im- ploraseră pe Domnul pentru eli- berarea lor, lamaniții au început să fugă din fața lor; și au fugit chiar până la apele Sidonului.

51 Acum, lamaniții erau mai numeroși, da, mai mult decât dublu față de numărul nefiți- lor; cu toate acestea, ei au fost goniți atât de mult, încât s-au adunat într-o singură ceată în vale, la malul râului Sidon.

52 De aceea, oștirile lui Moroni i-au încercuit pe ei, da, chiar de amândouă părțile râului, căci iată, la răsărit erau oamenii lui Lehi.

53 De aceea, atunci când Zera- hemna i-a văzut pe oamenii lui Lehi la răsărit de râul Sidon, și oștirile lui Moroni la apus de râul Sidon, și că ei erau în conjurați de către nefiți atunci au fost loviți de spaimă

45 *a* Alma 44:5.
b gs Liber, libertate.
46 *a* gs Datorie.
D&L 98:33–36.
c 3 Ne. 3:21; D&L 98:23–24
49 *a* Ex. 2:23–25; Mosia 29:20.

distruși — Zerahemna refuză oferta și lupta reîncepe — Armatele lui Moroni îi învinge pe lamaniți.
Circa 74–73 î.H.

Și s-a întâmplat că s-au oprit și s-au retras câțiva pași de ei. Iar Moroni a spus către Zerahemna: Iată, Zerahemna, că noi [a] nu dorim să fim oameni sângeroși. Voi știți că sunteți în mâinile noastre, dar totuși noi nu dorim să vă ucidem.

2 Iată, noi nu am ieșit la luptă împotriva voastră ca să vărsăm sângele vostru pentru putere; și nici nu dorim să aducem pe vreunul sub jugul sclaviei. Dar chiar acesta este motivul pentru care voi ați venit împo- triva noastră; da, și voi sunteți mânioși pe noi din cauza religiei noastre.

3 Dar acum, voi vedeți că Domnul este cu noi; și vedeți că El v-a dat pe voi în mâinile noastre. Și acum, aș dori ca voi să înțelegeți că aceasta ne-a fost făcută nouă datorită religiei noastre și a credinței noastre în Hristos. Și acum, vedeți că nu puteți distruge această credință a noastră.

4 Acum, voi vedeți că aceasta este adevărata cădea în păcat și ne-am tăgădui credința.

5 Și acum, Zerahemna, îți po- runcesc ție, în numele Acelui Dumnezeu Atotputernic care ne-a întărit brațele pentru ca noi să putem să câștigăm putere asupra voastră prin credința noastră, prin religia noastră și prin ritualuri noastre de preaslăvire și prin Biserica noastră și prin sprijinul cel sfânt pe care noi îl datorăm nevestelor noastre ș copiilor noștri, prin acea [b] libertate care ne leagă pe noi de pământurile noastre și de țara noastră; da, și, de asemenea, prin păstrarea cuvântului sfânt al lui Dumne- zeu căruia noi îi datorăm toată fericirea noastră; și prin tot ceea ce ne este nouă cel mai drag —

6 Da, și aceasta nu este totul; eu îți poruncesc ție prin toate dorințele pe care voi le aveți pentru viață, ca voi să depu- neți în mâinile noastre armele voastre de război, iar noi nu vom căuta sângele vostru, ci vă vom cruța viețile, dacă vă veți duce în drumu vostru și nu veți mai ven cu război împo- triva

44 1 *a* Alma 43:45. 5 *a* gs Rânduieli. *b* gs Liber.

popor; da, vom vedea cine va fi adus în sclavie.

8 Și acum s-a întâmplat că atunci când Zerahemna a auzit aceste spuse, el a înaintat și a depus sabia sa și paloșul său și arcul său în mâinile lui Moroni și i-a spus: Iată, aici sunt armele noastre de război; noi vi le vom da vouă, dar nu vom permite să facem un [a]jurământ către voi pe care noi știm că-l vom călca, la fel ca și copiii noștri; dar luați-ne armele de război și lăsați-ne să plecăm în pustiu; altfel, noi ne vom păstra săbiile și atunci noi vom pieri sau vom birui.

9 Iată, noi nu suntem din credința voastră; noi nu credem că Dumnezeu ne-a dat în mâinile voastre; ci credem că viclenia voastră este aceea care v-a scăpat de săbiile noastre. Iată, [a]platoșele voastre și scuturile voastre sunt acelea care v-au scăpat.

10 Și acum, când Zerahemna a terminat de vorbit aceste cuvinte, Moroni i-a dat înapoi sabia și armele de război, pe care le primise de la Zerahemna, zicând: Iată, noi vom termina conflictul.

11 Acum eu nu-mi sau voi vă veți supune condițiilor pe care le-am propus.

12 Și acum, când Moroni a spus aceste cuvinte, Zerahemna și-a păstrat sabia; și el a fost mânios pe Moroni; și s-a repezit înainte ca să-l poată ucide pe Moroni; dar cum și-a ridicat sabia, iată, unul dintre soldații lui Moroni a lovit-o și a dat-o de pământ, încât aceasta s-a rupt la mâner; și, de asemenea, l-a lovit pe Zerahemna încât i-a luat pielea de pe cap și aceasta a căzut la pământ. Iar Zerahemna s-a retras din fața lor în mijlocul soldaților săi.

13 Și s-a întâmplat că soldatul care stătea aproape, care îi luase lui Zerahemna pielea de pe cap, a apucat de păr pielea capului de pe jos și a pus-o în vârful sabiei sale și a întins-o către ei, zicându-le cu un glas puternic:

14 Așa cum această piele a capului a căzut la pământ, care este pielea capului șefului vostru, tot așa veți cădea voi la pământ dacă nu vă veți lepăda armele de război și nu veți pleca cu un legământ de pace.

15 Acum, au fost mulți care, atunci când au auzi

8 *a* gs Jurământ.
9 *a* Alma 43:38.
15 *a* 1 Ne. 4:37; Alma

Zerahemna a fost nemaipomenit de mânios și i-a aţâţat la mânie pe cei rămaşi dintre soldaţii săi ca să se lupte şi mai cu putere împotriva nefiţilor.

17 Şi acum, Moroni a fost mânios din cauza încăpăţânării lamaniţilor; de aceea, el le-a poruncit oamenilor săi să năvălească asupra lor şi să-i ucidă. Şi s-a întâmplat că ei au început să-i ucidă pe aceştia; da, iar lamaniţii s-au luptat cu săbiile lor şi cu puterea lor.

18 Dar iată, pielea lor goală şi capul lor neacoperit erau expuse săbiilor ascuţite ale nefiţilor; da, iată ei au fost străpunşi şi loviţi, da, şi au căzut nemaipo- menit de repede înaintea săbii- lor nefiţilor; şi au început să fie doborâţi aşa cum soldatul lui Moroni profeţise.

19 Acum Zerahemna, când a văzut că erau cu toţii cât pe ce să fie distruşi, l-a implorat cu putere pe Moroni, făgăduind că va face un legământ cu ei, la fel ca şi oamenii săi, dacă ei vor cruţa viaţile celor rămaşi şi că [a]niciodată nu vor mai veni iarăşi la război împotriva lor.

20 Şi s-a întâmplat că de mare, atât de partea nefiţilor cât şi de partea lamaniţilor.

22 Şi s-a întâmplat că e i-au aruncat pe morţii lor în apele Sidonului ş aceştia au fost duşi ş sunt îngropaţi în adân- curile mării.

23 Şi oştirile nefiţilor, sau ale lui Moroni, s-au reîntors şi au venit la casele lor şi la pământurile lor.

24 Şi astfel s-a terminat cel de al optsprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi. Şi astfel s-a încheiat croni- ca lui Alma, care a fost scrisă pe plăcile lui Nefi.

Relatarea poporului lu Nefi şi a războaielor ş conflictelor lui în zilele lui Helaman, potrivit scrierilor lui Helaman, pe care el a păstrat-o în zilele sale.

Cuprinde capitolele 45 până la 62, inclusiv.

CAPITOLUL 45

Helaman crede în cuvintele lui Alma — Alma profeţeşte despre distrugerea nefiţilor — E binecu- vântează ş blestemă ţara. Ş

19 *a* Alma 47:6.

20 *a* Alma 62:16–17.

Dumnezeului lor; da, și au [a]postit mult și s-au rugat mult și L-au preamărit pe Dumnezeu cu o bucurie nespus de mare.

2 Și s-a întâmplat în cel de al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, că Alma a venit la fiul său, Helaman, și i-a spus: Crezi tu în cuvintele pe care ți le-am vorbit despre acele [a]cronici care au fost păstrate?

3 Iar Helaman i-a spus: Da, cred.

4 Iar Alma a spus iarăși: Crezi tu în Isus Hristos care va veni?

5 Iar el a spus: Da, cred în toate cuvintele pe care le-ai grăit.

6 Iar Alma i-a spus iarăși: Vei [a]păstra tu poruncile mele?

7 Iar el a zis: Da, eu voi păstra poruncile tale cu toată inima.

8 Apoi Alma i-a spus: Binecuvântat ești tu; iar Domnul te va face pe tine să [a]prosperi în această țară.

9 Dar iată, am ceva să-ți [a]profețesc tie; dar acea Hristos Se va arăta pe Sine către ei, vor rătăci în [b]necredință.

11 Da, și apoi ei vor vedea răz- boaie și molime, da, foame și vărsare de sânge, chiar până când poporul lui Nefi va [a]dispărea —

12 Da, și aceasta pentru că ei vor rătăci în necredință și vor cădea în lucrările întunericului și ale [a]imoralității, precum și în tot felul de nedreptăți; da, îți zic ție că pentru că ei vor păcătui împotriva unei lumini și a unei cunoașteri atât de mari, da, îți zic ție că, din ziua aceea, a patra generație încă nu va muri cu totul înainte ca această mare nedreptate să vină.

13 Și atunci când ziua aceea mare va veni, iată, foarte curând va veni timpul când aceia care sunt acum sau semințiile acelora care sunt acum numărați printre poporul lui Nefi, [a]nu vor mai fi numărați printre poporul lui Nefi.

14 Dar oricine care va rămâne și nu va fi distrus în acea zi mare și înfricoșătoare va fi [a]numărat

45 1 *a* gs (a) Posti, post.
2 *a* Alma 37:1–5; 50:38.
6 *a* gs Poruncile lui Dumnezeu;
Alma 48:15–16, 25.
9 *a* gs Profeție, (a) profeți.
10 *a* 1 Ne. 12:10–15;
Necredință.
11 *a* Iarom 1:10; Morm. 8:2–3, 6–7.
12 *a* gs Poftă.
13 *a* Hel. 3:16.
14 *a* Moro. 9:24.
b Moro. 1:1–

după ce Alma a spus aceste lucruri către Helaman, l-a binecuvântat pe acesta, precum și pe ceilalți fii ai săi; și, de asemenea, a binecuvântat pământul de dragul celor [a]drepți.

16 Și a spus: Așa spune Domnul Dumnezeu — [a]Blestemată va fi țara, da, această țară, pentru fiecare națiune, neam, limbă și popor, pentru distrugere, care păcătuiesc, atunci când sunt copți cu totul; și așa cum am spus, așa va fi; căci acesta este blestemul și [b]binecuvântarea lui Dumnezeu asupra țării, căci Domnul nu poate privi păcatul nici cu [c]cea mai mică îngăduință.

17 Și acum, când Alma a spus aceste cuvinte, el a binecuvântat [a]Biserica, da, pe toți aceia care vor sta neclintiți în credință de la acel timp încolo.

18 Și atunci când Alma a făcut aceasta, a plecat din țara lui Zarahemla ca și cum s-ar fi dus în țara lui Melec. Și s-a întâmplat că nu s-a mai auzit nimic despre el; cât despre moartea sau îngroparea lui, noi nu știm nimic El; de aceea, din această cauză, noi nu știm nimic despre moartea sau îngroparea lui.

20 Și acum, s-a întâmplat la începutul celui de al nouăspre-zecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, că Helaman s-a dus prin popor ca să declare cuvântul către ei.

21 Căci iată, din cauza războaielor lor cu lamaniții și a numeroaselor conflicte și tulburări mici care au existat printre oameni a devenit potrivit să fie vestit [a]cuvântul lui Dumnezeu printre ei, da, și ca o regulă să fie stabilită în Biserică.

22 De aceea, Helaman și frații lui au pornit iarăși ca să întemeieze Biserica în toată țara, da, în fiecare oraș din toată țara care era stăpânită de către poporul lui Nefi. Și s-a întâmplat că ei au numit preoți și învățători în toată țara, peste toate bisericile.

23 Și acum s-a întâmplat că după ce Helaman și frații lui au numit preoți și învățători peste biserici, ur[a]conflict a început printre ei, iar ei nu au

15 *a* Alma 46:10; 62:40.
16 *a* 2 Ne. 1:7; Alma 37:31.
c D&L 1:31.
17 *a* gs Biserica lui Isus Hristos.
19 *a* gs Ființe
23 *a* 3 Ne. 11:28–29.
24 *a* gs Bogății.
b gs Mândrie.

lor, anume să păsească drepți în fața lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 46

Amalichia conspiră ca să fie rege — Moroni înalță un drapel al libertă- ții — El reunește poporul ca să-și apere religia lor — Credincioșii ade- vărați sunt numiți creștini — O rămășiță a lui Iosif va fi păstrată — Amalichia și disidenții fug în țara lui Nefi — Cei care nu vor sprijini cauza libertății sunt omorâți. Circa 73–72 î.H.

Și s-a întâmplat că toți care nu au vrut să asculte de cuvintele lui Helaman și ale fraților lui erau adunați laolaltă împotriva fraților lor.

2 Și acum iată, ei au fost nes- pus de mânioși într-atât, încât erau hotărâți să-i ucidă.

3 Acum, conducătorul acelora care erau mânioși împotriva fraților lor era un om mare și puternic; iar numele lui era Amalichia.

4 Și Amalichia era dornic să se facă rege; iar acei oameni care erau mânioși erau, de asemenea, dornici ca el să fie regele

6 Astfel erau duși în rătăcire de către Amalichia în conflicte, fără să țină seama de predicile lui Helaman și ale fraților lui, da, fără să țină seama de grija lor nespus de mare pentru Biserică, fiindcă erau mari preoți în Biserică.

7 Și erau mulți în Biserică care credeau în cuvintele lingu- șitoare ale lui Amalichia, de aceea, s-au despărțit până și de Biserică; și astfel treburile poporului lui Nefi erau deose- bit de nesigure și de periculoase, în ciuda [a]victoriei lor mari pe care o avuseseră asupra lamaniților și în ciuda bucuriilor mari pe care le avuseseră dato- rită eliberării lor de către mâna Domnului.

8 Astfel, vedem noi cât de [a]repede copiii oamenilor Îl uită pe Domnul, Dumnezeul lor, da, cât de repede fac nedreptăți și sunt conduși în pierzanie de către cel rău.

9 Da, și noi, de asemenea, ve- dem marea [a]ticăloșie pe care un om ticălos o poate face să se în- tâmple printre copiii oamenilor.

10 Da, noi vedem că

46 4 *a* Mosia 29:11, 28–29
8 *a* Hel. 12:2, 4–5.
9 *a* Mosia 29:17–18.
10 *a* 2 Ne. 1:7; Mosia

pământului de dragul celor
[b]drepți
i.

11 Și acum s-a întâmplat că atunci când Moroni, care era [a]comandantul-șef al oștirilor ne- fiților, a auzit de aceste conflicte, el a fost mânios pe Amalichia.

12 Și s-a întâmplat că și-a sfâ- șiat veșmântul său; și a luat o bucată din el și a scris pe ea — [a]În memoria Dumnezeului nos- tru, a religiei și libertății noastre și a păcii noastre, a nevestelor noastre și a copiilor noștri — și a prins-o la capătul unui par.

13 Și și-a pus pe cap coiful și platoșa și scuturile sale; și s-a încins cu armura sa în jurul coapselor; și a luat parul care avea la capăt veșmântul lui sfâșiat (și l-a numit pe acesta drapelul libertății) și s-a plecat până la pământ și s-a rugat cu putere la Dumnezeul său pen- tru ca binecuvântările libertății să fie asupra fraților săi atât timp cât un grup de creștini va rămâne să stăpânească țara —

14 Căci astfel erau numiți toți credincioșii adevărați

16 Și de aceea, la timpul acesta, Moroni s-a rugat ca să poată fi favorizate cauza creștinilor și libertatea țării.

17 Și s-a întâmplat că atunci când el și-a revărsat sufletul către Dumnezeu, el a numit tot ținutul care era la miazăzi de țara [a]Pustiu, da, și în sfârșit, tot ținutu atât la miazănoapte, cât și la miazăzi — O țară aleasă și țara libertății.

18 Și a zis: Cu siguranță Dum- nezeu nu va îngădui ca noi, care suntem disprețuiți pentru că ne luăm asupra noastră numele lui Hristos, să fim călcați în picioare și distruși, dacă nu ne atragem aceasta asupra noastră prin păcatele noastre.

19 Și atunci când Moroni a spus aceste cuvinte, a mers prin popor, fluturând în aer partea sfâșiată a [a]veșmântului său pentru ca toți să vadă in- scripția pe care o scrisese pe partea sfâșiată și strigând cu un glas puternic, zicând:

20 Iată, oricine va păstra acest drapel în țară să vină cu puterea Domnului și să intre într-un legământ care să arate că ei își vor păstra drepturile lor s

10 *b* 2 Ne. 1:7.
11 *a* Alma 43:16–17.
12 *a* Neemia 4:14; Alma 44:5.
15 *a* Mosia
1 Pet. 4:16.
17 *a* Alma 22:30–31

ca un legământ cum că nu-L vor părăsi pe Domnul, Dumnezeul lor; sau, cu alte cuvinte, dacă vor încălca poruncile lui Dumnezeu sau vor cădea în păcat și se vor [a]rușina să-și ia asupra lor numele lui Hristos, atunci Domnul trebuia să-i sfâșie pe ei tot așa cum ei își sfâșiau veșmintele.

22 Acum, acesta a fost legă- mântul pe care l-au făcut; și ei și-au aruncat veșmintele la picioarele lui Moroni, zicând: Facem un legământ cu Dumnezeul nostru, ca noi să fim dis- truși, la fel ca și frații noștri din țara de la miazănoapte, dacă vom cădea în păcat; da, El poate să ne arunce pe noi la picioarele dușmanilor noștri, tot așa cum noi neam aruncat veșmintele la picioarele tale, ca să fie călcate în picioare, dacă noi vom cădea în păcat.

23 Moroni le-a spus: Iată, noi suntem o rămășiță a seminției lui Iacov; da, suntem o rămăși- ță a [a]seminției lui [b]Iosif al cărui [c]veșmânt a fost sfâșiat în multe bucăți de către frații lui; da, și acum iată, să ne aducem aminte să ținem poruncile lui Dum- nezeu sau altfel, vesmintele noastre vor fi muri, căci iată, el a văzut cum o parte din rămășița veșmântu- lui lui Iosif a fost păstrată și nu s-a descompus. Și el a zis — Așa cum această [b]rămășiță din veșmântul fiului meu a fost păstrată, tot așa o rămășiță din semința fiului meu va fi păs- trată de mâna lui Dumnezeu și va fi luată pentru El, în timp ce rămășița seminției lui Iosif va pieri la fel ca rămășița acestui veșmânt.

25 Acum iată, aceasta îi dă su- fletului meu întristare; cu toate acestea, sufletul meu are bucu- rie în fiul meu, datorită acelei părți a seminției lui care va fi luată pentru Dumnezeu.

26 Acum iată, acesta a fost limbajul lui Iacov.

27 Și acum, cine știe dacă ră- mășița seminției lui Iosif, care va pieri la fel ca acest veșmânt, nu sunt aceia care s-au despăr- țit de noi? Da, și aceștia vom fi chiar noi înșine, dacă nu stăm neclintiți în credința în Hristos.

28 Și acum s-a întâmplat că, atunci când Moroni a spus aceste cuvinte, el a mers și, de asemenea, a trimis în toate păr- țile în țară unde erau conflicte și i-a adunat laolaltă pe toți cei care erau

21 *a* 1 Ne. 8:25–28; Morm. 8:38.

23 *a* Gen. 49:22–26; *b* gs Iosif, fiul lui Iacov. *c* Gen. 37:3, 31–36.

3 Ne. 5:21–24; 10:17.

b 2 Ne. 3:5–24; Eter

oamenii lui Moroni erau mai numeroși decât amalichiații — și, de asemenea, a văzut că oamenii lui aveau îndoieli despre justețea cauzei pe care și-o asumaseră — de aceea, temându-se că nu va câștiga în această situație, i-a luat pe aceia dintre oamenii săi care au vrut și a plecat în țara lui Nefi.

30 Acum, Moroni s-a gândit că nu era potrivit ca lamaniții să mai aibă vreo întărire; de aceea, s-a gândit să despartă poporul lui Amalichia sau să-i ia și să-i aducă înapoi și să-l omoare pe Amalichia; da, căci el știa că acesta i-ar fi aținat pe lamaniți la mânie împotriva lor și i-ar face pe aceștia să vină și să se lupte împotriva lor; și știa că Amalichia ar face în așa fel ca să-și îndeplinească scopurile.

31 De aceea, Moroni a crezut de cuviință să-și ia oștirile pe care le adunase laolaltă și să se înarmeze și să intre într-un legământ ca să păstreze pacea — și s-a întâmplat că și-a luat oștirea și a ieșit cu corturile sale în pustiu pentru ca să închidă drumul lui Amalichia prin pustiu.

32 Și s-a întâmplat că a

34 Acum, Moroni, fiind un om care fusese [a]numit de către judecătorii-șef și de către glasul poporului, avea puterea, în acord cu voința lui în ceea ce privește oștirile nefiților, să întemeieze și să exercite autoritate asupra lor.

35 Și s-a întâmplat că el a făcut să fie omorât oricare dintre amalichiați care nu a vrut să intre într-un legământ să sprijine cauza libertății pentru ca să mențină un guvern liber. Și numai puțini au fost aceia care au tăgăduit legământul libertății.

36 Și s-a întâmplat, de asemenea, că el a făcut ca drapelul libertății să fie ridicat pe fiecare turn care era în țara ce era stăpânită de nefiți; și astfel, Moroni a plantat drapelul libertății printre nefiți.

37 Și ei au început iarăși să aibă pace în țară; și astfel au menținut pacea în țară până aproape de sfârșitul celui de-al nouăsprezecelea an a domniei judecătorilor.

38 Iar Helaman și [a]marii preoți, de asemenea, au menținut ordine în Biserică; da, chiar timp de patru ani au avut multă pace și bucurie în

34 *a* Alma 43:16.
38 *a* Alma 46:6.
39 *a* Moro. 7:3, 41.

frecvente în țară — dar nu chiar atât de mulți cu febră, datorită calităților excelente ale multor [a] ierburi și rădăcini pe care Dumnezeu le pregătise ca să îndepărteze motivele de boală la care oamenii erau expuși din cauza naturii climatului —

41 Dar mulți au murit de vârstă înaintată; iar aceia care au mu- rit în credința lui Hristos sunt [a]fericiți în El, așa cum trebuie să presupunem.

CAPITOLUL 47

Amalichia folosește trădare, ucidere și intrigă pentru a deveni rege al lamaniților — Disidenții nefiți sunt mult mai ticăloși și mai fioroși decât lamaniții. Circa 72 î.H.

Acum ne vom reîntoarce în cro- nica noastră la Amalichia și la cei care [a]fugiseră cu el în pus- tiu; căci, iată, i-a luat pe cei care au mers cu el și s-a dus sus în [b]țara lui Nefi, printre lamaniți, și i-a ațâțat pe lamaniți la mânie împotriva poporului lui Nefi într-atât, încât regele lamaniților a trimis o veste prin toată țara, printre toți oamenii, că trebuia să se adune iarăși laolaltă

piardă viețile. Și s-a întâmplat că ei sau cea mai mare parte a lor nu au vrut să se supună poruncilor regelui.

3 Și acum s-a întâmplat că regele a fost mânios din cauza nesupunerii lor; de aceea, i-a dat lu Amalichia comanda acelei părți din oștirea sa care se supunea poruncilor sale și i-a poruncit să meargă și să- sileas- că pe ei să pună mâna pe arme.

4 Acum iată, aceasta era chiar dorința lu Amalichia; căci el fiind un om foarte subtil în a face rău, a făcut un plan în sinea lui ca să- detroneze pe regele lamaniților.

5 Și acum, el primise comanda acelor părți ale lamaniților care erau în favoarea regelui; și a căutat să câștige favoarea ace- lora care nu erau supuși; de aceea, s-a dus la locul care era numit [a]Onida, căci acolo fugi seră toți lamaniții; căci e au descoperit oștirea venind și, crezând că venea ca să-i distru- gă pe ei, au fugit la Onida, la locul armelor.

6 Și numiseră pe un om să fie rege și conducător peste ei, având fixată în mintea lor o ho- tărâre determinată ca să nu se

40 *a* D&L 89:10.
41 *a* Apoc. 14:13.

47 1 *a* Alma 46:33

Omni 1:12–13.
5 *a* Alma 32:4

ția lui era să câștige favoare de la oștirile lamaniților pentru ca să se așeze el însuși în fruntea lor și să-l detroneze pe rege și să pună stăpânire pe împărăție.

9 Și iată, s-a întâmplat că a fă- cut ca oștirea sa să-și instaleze corturile în valea care era lângă muntele Antipa.

10 Și s-a întâmplat că, atunci când a venit noaptea, a trimis o delegație secretă la muntele Antipa, dorind ca cel care-i conducea pe aceia care erau pe munte, al cărui nume era Le- honti, să vină jos la poalele mun- telui, căci voia să-i vorbească.

11 Și s-a întâmplat că atunci când Lehonti a primit mesajul, nu a îndrăznit să meargă jos la poalele muntelui. Și s-a întâm- plat că Amalichia a trimis iarăși, pentru a doua oară, dorind ca el să vină jos. Și s-a întâmplat că Lehonti nu a vrut; iar el a trimis iarăși, pentru a treia oară.

12 Și s-a întâmplat că atunci când Amalichia a aflat că nu-l putea face pe Lehonti să vină jos de pe munte, s-a dus el sus pe munte, aproape de tabăra lui Lehonti; și iarăși, pentru a patra

lor, asupra cărora regele îi dădu- se lui comanda, și că el i-ar da pe aceștia pe mâna lui Lehonti, dacă l-ar face pe el (pe Amali- chia) al doilea conducător peste întreaga oștire.

14 Și s-a întâmplat că Lehonti a venit jos cu oamenii săi și i-a înconjurat pe oamenii lui Ama- lichia așa încât, înainte ca aceștia să se fi sculat în zorii zilei, au fost înconjurați de oștirile lui Lehonti.

15 Și s-a întâmplat că atunci când au văzut că erau înconju- rați, s-au rugat de Amalichia ca să le dea voie să se predea fraților lor pentru ca să nu fie distruși. Acum acesta era exact lucrul pe care Amalichia îl dorea.

16 Și s-a întâmplat că i-a predat pe oamenii săi, [a]contrar po- runcilor regelui. Acum acesta era lucrul pe care și l-a dorit Amalichia ca să poată să-și înfăptuiască planurile sale ca să-l detroneze pe rege.

17 Acum, era un obicei printre lamaniți că, dacă era omorât con- ducătorul lor șef, să-l numească pe cel de-al doilea conducător ca să fie conducătorul lor șef.

18 Și s-a întâmplat că Amali- chia a făcut ca unul

16 *a* Alma 47:3.

chia a mărșăluit cu oștirile sale (căci a câștigat ceea ce dorise) până în țara lui Nefi, în orașul lui Nefi, care era orașul principal.

21 Iar regele a ieșit afară ca să-l întâmpine cu gărzile sale, căci a presupus că Amalichia a împlinit comenzile sale și că Amalichia a adunat laolaltă o oștire atât de mare ca să meargă să se lupte împotriva nefiților.

22 Dar iată, cum regele venea afară ca să-l întâlnească pe el, Amalichia a făcut ca slujitorii lui să înainteze și să-l întâlneas- că pe rege. Și ei au mers și s-au prosternat în fața regelui ca și cum ar fi vrut să-i arate respect datorită măreției lui.

23 Și s-a întâmplat că regele și-a întins mâna ca ei să se ridice, așa cum era obiceiul la- maniților, ca un semn de pace, obicei pe care ei îl luaseră de la nefiți.

24 Și s-a întâmplat că atunci când l-a ridicat pe primul de la pământ, iată, el l-a înjunghiat pe rege în inimă; și el a căzut la pământ.

25 Acum, slujitorii regelui au fugit; iar slujitorii lui Amalichia au înălțat un strigăt, zicând:

26 Iată, slujitorii regelui l- găsit pe rege zăcând în sângele său, Amalichia s a pretins a fi mânios și a zis: Oricine care l-a iubit pe rege, acela să vină înainte și să-i urmărească pe slujitori pentru ca aceștia să fie uciși.

28 Și s-a întâmplat că toți aceia care l-au iubit pe rege, când au auzit aceste cuvinte, au mers înainte și i-au urmărit pe slujitorii regelui.

29 Acum, când slujitori rege- lui au văzut o oștire venind în urma lor, s-au înfricoșat iarăși și au fugit în pustiu și au trecut în țara lui Zarahemla și s-au unit cu [a]poporul lu Amon.

30 Iar oștirea care i-a urmărit pe ei s-a întors, fiindcă îi urmă- rise pe ei în zadar; și astfel, Amalichia, prin înșelătoria sa, a câștigat inimile poporului.

31 Și s-a întâmplat că a doua zi el a intrat în orașul Nefi cu ar- matele sale și a pus stăpânire pe oraș.

32 Și acum s-a întâmplat că regina, atunci când a auzit că regele fusese ucis — căci Ama- lichia trimisese o delegație la regină, informând-o că regele fusese ucis de către slujitorii lui, că el i-a urmărit cu oștirile sale

29 *a* Alma 43:11–12. gs Anti-nefi-lehiți.

martori ca să depună mărturie în legătură cu moartea regelui.

34 Și s-a întâmplat că Amali- chia l-a luat pe același slujitor care-l ucisese pe rege, precum și pe toți aceia care erau cu el și s-a dus la regină, la locul unde ea ședea; și cu toții au depus mărturie către ea că re- gele fusese ucis de către proprii săi slujitori; și, de asemenea, au zis: Ei au fugit; nu este aceasta o mărturie împotriva lor? Și astfel, ei au satisfăcut- o p e regină în legătură cu moartea regelui.

35 Și s-a întâmplat că Amali- chia a căutat favoarea reginei și a luat-o de nevastă; și astfel, prin înșelăciunea sa și prin aju- torul slujitorilor săi vicleni, el a obținut împărăția; da, a fost re- cunoscut ca rege în toată țara, printre toți oamenii care erau de-ai lamaniților, care [a]constau din lamaniți și lemueliți și is-
maeliți și toți cei care descin- deau din nefiți, din timpul domniei lui Nefi și până la tim- pul prezent.

36 Acum, acești [a] disidenți, având aceeași educație și ace-
leași informații ca și nefiții, da, fiind educați în

și la tot felul de imoralități; da, uitând cu totul de Domnul, Dumnezeul lor.

CAPITOLUL 48

Amalichia îi provoacă pe lamaniți împotriva nefiților — Moroni își pregătește poporul ca să apere cauza creștinilor — El se bucură de îngăduință și libertate ș este un om puternic al lu Dumnezeu. Circa 72 î.H.

Și acum s-a întâmplat că imediat după ce Amalichia a căpătat împărăția, el a început să instige inimile lamaniților împotriva poporului lui Nefi; da, el a numit oameni să le vorbească lamaniților, din turnurile lor, împotriva nefiților.

2 Și astfel, el a instiga inimile lor împotriva nefiților într-atât de mult încât, către sfârșitul celu de al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor când el își înfăptuise planurile sale de până acum, da, fiind făcut rege peste lamaniți, a căutat de asemenea, să domnească peste toată țara, da, și peste toți oa menii care erau în țară nefiții, precum ș lamaniții.

35 *a* Iacov 1:13–14.
36 *a* gs Apostazie.
b Evr. 10:26–27; Alma
c Ier. 8:12.

săi, să-i cucerească pe nefiți și să-i aducă în sclavie.

5 Și astfel, el a numit [a]căpitani-șefi ai zoramiților, aceștia fiind cei mai buni cunoscători ai puterii nefiților și ai locurilor și ai ascunzișurilor lor, precum și a părților cele mai slabe ale orașelor lor; de aceea, i-a numit pe aceștia ca să fie căpitani-șefi peste oștirile sale.

6 Și s-a întâmplat că ei și-au luat tabăra și s-au dus către țara lui Zarahemla, în pustiu.

7 Acum s-a întâmplat că în timp ce Amalichia își obținuse astfel putere prin fraudă și înșelătorie, Moroni, pe de altă parte, se ocupase cu [a]pregătirea minții poporului său pentru ca acesta să fie credincios în Dom- nul, Dumnezeul lor.

8 Da, el se ocupase cu întărirea oștirilor nefiților și cu zidirea de forturi mici sau locuri de refugiu; ridicând maluri de pământ de jur-împrejur ca să înconjoare oștirile sale, precum și construind ziduri de piatră ca să-i înconjoare de jur-împre- jurul orașelor lor și a granițelor lor și pacea lor și ca să poată trăi în Domnul, Dumnezeul lor și pentru ca să poată menține ceea ce dușmanii lor numeau cauza creștinilor.

11 Iar Moroni era un om pu- ternic și tare; era un om cu [a]în- țelegerea perfectă; da, un om care nu se bucura de vărsare de sânge; un om al căru suflet se bucura pentru libertatea și independența țării sale și a fraților săi din subjugare și sclavie;

12 Da, un om a căru inimă creștea în recunoștință către Dumnezeul său pentru nume- roasele privilegii ș binecuvân- tări pe care El le-a acordat po porului său; un om care lucra nespus de mult pentru [a]bunăs- tarea și siguranța poporului său.

13 Da, și era un om care era neclintit în credința pentru Hristos și se legase cu [a]jurământ să apere poporul său, drepturile sale și țara sa și religia sa, chiar până la vărsarea sângelui său.

14 Acum, nefiții au fos in- struiți să se apere pe e înșiși împotriva dușmanilor lor, chia

48 5 *a* Alma 43:6.
7 *a* Alma 49:8.
10 *a* Alma 46:12–13.
11 *a* gs Înțelegere.
12 *a* gs Bunăstare.
13 *a* Alma 46:20–22.
14 *a* Alma 43:46–47; 3 Ne. 3:20–21; Morm. 3:10–11; D&L 98:16.

prospere în țară sau, cu alte cu- vinte, dacă erau credincioși în ținerea poruncilor lui Dumnezeu, atunci El îi va face pe ei să prospere în țară; da, îi va avertiza să fugă sau să se pre- gătească de război, după cum era pericolul lor;

16 Și, de asemenea, că Dum- nezeu le va face lor cunoscut dacă ei trebuia să se ducă și să se apere de dușmanii lor și făcând astfel, Domnul îi va elibera; și aceasta era credința lui Moroni și inima lui se bucura în aceasta; [a]nu în vărsarea de sânge, ci făcând bine, apărând poporul său, da, ținând porun- cile lui Dumnezeu, da, și rezistând nedreptății.

17 Da, adevărat, adevărat vă spun vouă, dacă toți oamenii ar fi fost și ar fi și vor fi în viitor la fel ca Moroni, iată, însăși puterile iadului ar fi zdruncinate pentru veșnicie; da, [a]diavolul nu ar avea putere niciodată asupra inimilor copiilor oamenilor.

18 Iată, el era un om asemănă- tor cu Amon, fiul lui Mosia, da, și chiar cu ceilalți fii ai lui Mosia, da, și, de asemenea, cu Alma și cu fiii lui, căci ei toți erau oameni ai lui

oamenii se [a] umileau datorită cuvintelor lor într-atât, încât au fost mult [b] favorizați de către Domnul; și astfel, nu au avut războaie și conflicte printre ei, da, și anume, timp de patru ani.

21 Dar, așa după cum am spus, către sfârșitul celu de al nouăsprezecelea an, da, în ciuda păcii dintre ei, au fost siliți cu forța să intre în conflict cu frați lor, lamaniții.

22 Da, și în sfârșit, războaiele lor cu lamaniții nu s-au terminat niciodată timp de mulți ani, în ciuda opoziției lor mari.

23 Acum, lor le părea [a]rău să ia armele împotriva lamaniților, pentru că nu se bucurau de văr- sarea de sânge; da, și aceasta nu a fost totul — lor le părea rău să fie mijlocul prin care mulți dintre frații lor să fie trimiși din această lume într-o lume veșnică, nepregătiți să-L întâl- nească pe Dumnezeul lor.

24 Cu toate acestea, nu au pu- tut îngădui să-și piardă viețile, ca [a]nevestele lor și copiii lor să fie măcelăriți de către cruzimea barbară a acelora care odată fu seseră frații lor, da, și care se [b]despărțiseră de Biserica lor și îi părăsiseră

16 *a* Alma 55:19.
17 *a* 1 Ne. 22:26; 3 Ne. 6:15.
20 *a* gs Umil, umilință.
b 1 Ne. 17:35.
23 *a* D&L 42:45.
24 *a* Alma 46:12.
b gs Apostazie.

ținea poruncile Lui, atunci ei vor prospera în țară.

CAPITOLUL 49

Lamaniții invadatori nu sunt capa- bili să cucerească orașele fortificate ale lui Amoniha și Noe — Amalichia Îl blestemă pe Dumnezeu și jură să bea sângele lui Moroni — Helaman și frații lui continuă să întărească Biserica. Circa 72 î.H.

Și acum s-a întâmplat că în cea de a unsprezecea lună al celui de-al nouăsprezecelea an, în cea de a zecea zi a lunii, oștirile lamaniților au fost văzute apro- piindu-se de țara lui Amoniha.

2 Și iată, orașul fusese recon- struit, iar Moroni își stabilise o oștire lângă granițele orașului ei au aruncat pământ de jur-împrejur ca să-l apere de să- gețile și de pietrele lamaniților; căci iată, ei se luptau cu pietre și cu săgeți.

3 Iată, eu am spus că orașul lui [a]Amoniha fusese reconstruit. Vă spun vouă, da, că a fost reconstruit în parte; și pentru că lamaniții îl distrugeseră odată, din nici nu puteau să năvălească asupra lor decât prin locul de intrare.

5 Acum, la timpu acesta, că- pitanii-șefi a lamaniților erau foarte mirați datorită înțelep ciunii nefiților în pregătirea locurilor de adăpost.

6 Acum, conducători lamani- ților au presupus, din cauza numărului lor mare, da au pre- supus că e trebuia să fie privi- legiați să năvălească asupra lor așa cum făcuseră până atunci; da, și, de asemenea, se pregăti seră cu scuturi și cu platoșe; și, de asemenea, se pregătiseră cu veșminte de piele, da, veșminte foarte groase ca să-ș acopere goliciunea.

7 Și fiind astfel pregătiți ei au presupus că puteau ușor să- cucerească și să-i supună pe frații lor la jugu sclaviei, să-i ucidă și să- măcelărească după plăcerea lor.

8 Dar iată, spre mirarea lor foarte mare, ei erau [a]pregătiți pentru ei într un fel care nu mai fusese cunoscut niciodată printre copiii lui Lehi Acum, ei erau pregătiți pentru lamaniți ca să se lupte după felul in structiunilor lui Moroni

49 3 *a* Alma 16:2–3, 9, 11
10 *a* 2 Ne. 5:8; Omni 1:12; Alma 47:1.

orașul lui Amoniha; căci iată, lui nu-i păsa de sângele poporului său.

11 Dar iată, Amalichia nu a venit jos el însuși ca să se lupte. Și iată, căpitanii-șefi ai lui nu au îndrăznit să-i atace pe nefiți la orașul lui Amoniha pentru că Moroni schimbase conduce- rea treburilor printre nefiți într-atât, încât lamaniții au fost dezamăgiți în locurile lor de refugiu și nu au putut să năvălească asupra lor.

12 De aceea, s-au retras în pus- tiu și și-au luat tabăra și au mărșăluit către țara lui Noe, presupunând că acesta era ur- mătorul loc, cel mai bun pentru ei ca să năvălească împotriva nefiților.

13 Căci ei nu știau că Moroni fortificase ori zidise [a]forturi de siguranță pentru fiecare oraș în toată țara de jur-împrejur; de aceea, au mărșăluit înainte către țara lui Noe, cu o mare hotărâre; da, căpitanii - șefi ai lor au înaintat și au depus jurământ cum că vor distruge poporul acelui oraș.

14 Dar iată, spre mirarea lor, orașul lui Noe, care până atunci fusese un loc [illegible] deveniseră acum din țară, de aceea, ei au vrut să mărșăluiască într-acolo ca să se lupte; și astfel, a fost în acord cu dorințele lui.

16 Și iată, Moroni î numise pe Lehi să fie căpitan-șef peste oamenii din acel oraș; și era [a]același Lehi care se luptase cu lamaniții în valea de la răsări- tu râului Sidon.

17 Și acum iată, s-a întâmplat că atunci când lamaniții au aflat că Leh comanda orașul, ei au fost iarăși dezamăgiți, căci se temeau nespus de mult de Lehi; cu toate acestea căpitanii-șefi ai lor juraseră cu jurământ să atace orașul; de aceea, e și-au adus oștirile.

18 Acum iată, lamaniții nu au putut să pătrundă în forturile lor de refugiu prin nici o altă cale decât pe la intrare, din cau- za înălțimii malului care fusese ridicat și a adâncimii șanțului care fusese săpat de jur-împre- jur în afara intrării.

19 Și astfel au fost nefiții pre- gătiți să-i distrugă pe cei care încercau să se cațere ca să intre în fort pe orice altă cale, arun- când pietre și săgeți către ei.

20 Astfel, ei au fos pregătiți, da, o ceată de oameni dintre cei ma

13 *a* Alma 48:8.

16 *a* Alma 43:35.

oștirile în fața locului de intrare și au început să se lupte cu nefi- ții ca să intre în locul lor de refugiu; dar iată, ei au fost goniți înapoi din când în când într-atât, încât au fost măcelăriți într-un măcel imens.

22 Acum, când au văzut că nu puteau obține putere asupra nefiților la trecătoare, au înce- put să sape sub malurile de pământ pentru ca să poată obține o trecere spre oștirile lor, pentru ca să poată avea o șansă egală ca să se lupte; dar iată, în aceste încercări au fost ciuruiți de pietrele și de săgețile care erau aruncate către ei; și în loc ca ei să umple șanțurile împin- gând în jos malurile de pământ, acestea s-au umplut cu trupurile lor ucise și rănite.

23 Astfel, nefiții au avut toată puterea asupra dușmanilor lor; și astfel, lamaniții au încercat să-i d istrugă pe nefiți până când toți căpitanii-șefi ai lor au fost uciși; da, și mai mult de o mie de lamaniți au fost uciși în timp ce, pe de altă parte, nu a fost nici un singur suflet dintre nefiți care să fi fost ucis.

24 Aproape cincizeci au fost răniți, care fuseseră ucișii, ei au fugit în pustiu. Și s-a întâmplat că s-au reîntors în țara lui Nefi ca să-l informeze despre marea lor pierdere pe regele lor, Amalichia, care era un nefit prin naștere.

26 Și s-a întâmplat că el a fost nespus de mânios pe poporul său pentru că nu-și împlinise dorința asupra nefiților; el nu îi subjugase pe ei la jugul sclaviei.

27 Da, a fost foarte mânios și L-a [a]blestemat pe Dumnezeu, precum și pe Moroni, jurând cu un [b] jurământ că îi va bea sângele; și aceasta pentru că Moroni ținuse poruncile lui Dumnezeu pregătindu-se pen- tru siguranța poporului său.

28 Și s-a întâmplat că, pe de altă parte, poporul lui Nefi i-a [a]mulțumit Domnului, Dumne- zeului lor datorită puterii Lui fără de egal, salvându-i pe ei din mâinile dușmanilor lor.

29 Și astfel s-a terminat cel de-a nouăsprezecelea an a domniei judecătorilor asupra poporului nefiților.

30 Da, și a fost o pace neîntre- ruptă printre ei precum și o mare prosperitate în Biserică datorită atenției și sârguinței pe care ei le-au arătat cuvântu- lui lu-

27 *a* gs Blasfemie

28 *a* gs Recunoscător,

30 *a* Alma 43:2.

CAPITOLUL 50

Moroni fortifică pământurile nefi- ților — Ei construiesc multe orașe noi — Războaie și distrugeri li s-au întâmplat nefiților în zilele ticăloși- ei și ale lucrurilor lor abominabile— Morianton și disidenții lui sunt învinși de către Teancum — Nefiha moare, iar fiul lui, Pahoran, ocupă scaunul de judecată. Circa 72–67 î.H.

Și acum, s-a întâmplat că Moroni nu a oprit pregătirile pentru război sau apărarea poporului său împotriva lamaniților; căci el a făcut ca oștirile sale, la începutul celui de-al douăzecilea an al domniei ju- decătorilor, să înceapă să sape movile de pământ de jur-împrejurul orașelor, prin toată țara care era stăpânită de nefiți.

2 Iar la vârful acestor maluri, el a pus să se pună bușteni din lemn, da, lucrări de lemn construite de înălțimea unui om, de jur-împrejurul orașelor.

3 Și el a făcut ca pe aceste lucrări de lemn să fie un cadru din țăruși construit acestora, după placul și puterea lor, și să-l ucidă pe acela care ar încerca să se apropie de zidurile orașului.

6 Astfel Moroni a pregătit fortificații împotriva venirii dușmanilor lor, de jur împrejurul fiecărui oraș din țară.

7 Și s-a întâmplat că Moroni a făcut ca oștirile sale să meargă în pustiul de la răsărit; da, și au mers înainte și i-au mânat pe toți lamaniții care erau la răsă- rit în pustiu în pământurile lor proprii, care erau la miazăzi de țara lui Zarahemla.

8 Iar țara lui Nefi mergea în linie dreaptă de la marea de la răsărit la cea de la apus.

9 Și s-a întâmplat că atunci când Moroni i-a alungat pe toți lamaniți din pustiul de la răsă- rit care era la miazănoapte de pământurile stăpânirilor lor, el a făcut ca locuitorii din țara lu Zarahemla și din țara de jur-împrejurul ei să se ducă în pustiul de la răsărit, chiar până la granițele de la țărmul mării, și să pună stăpânire pe țară.

10 Și el, de asemenea, a așezat oștiri la miazăzi, la granițele stăpânirilor lor și a făcut ca

50 10*a* Alma 49:18–

dintre țara lui Zarahemla și țara lui Nefi, de la marea de la răsă- rit, mergând pe la izvorul râului Sidon — nefiții stăpânind toată țara de la miazănoapte, da, chiar toată țara care era la miazănoapte de țara Abundenței, după plăcerea lor.

12 Astfel, Moroni cu oștirile sale, care creșteau în fiecare zi datorită asigurării protecției pe care le-o dădeau construcțiile lui, a căutat să reteze tăria și puterea lamaniților din afara pământurilor stăpânirilor lor pentru ca ei să nu aibă nici o putere asupra pământurilor stăpânirilor lor.

13 Și s-a întâmplat că nefiții au început să construiască teme- liile unui oraș, iar ei au dat numele acelui oraș Moroni; și acesta era lângă marea de la apus; și era la miazăzi de linia stăpânirilor lamaniților.

14 Și ei, de asemenea, au înce- put temeliile unui oraș între orașul lui Moroni și orașul lui Aaron, unind granițele lui Aaron și Moroni; și ei au dat numele acelui oraș, sau ținut, Nefiha.

15 Și ei, de asemenea, au înce- put în același an să zeci și unulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

18 Și ei au prosperat nespus de mult și au devenit nespus de bogați; da, și s-au înmulțit și au devenit puternici în țară.

19 Și astfel, vedem no cât de miloase și drepte sunt toate faptele Domnului pentru înde plinirea tuturor cuvintelor Lui față de copiii oamenilor; da, no putem să vedem că sunt adeverite chiar ș la timpul acesta cuvintele Lui pe care El le-a vorbit către Lehi zicând:

20 Binecuvântat ești tu și copiii tăi; și ei vor fi binecuvântați; în măsura în care vor ține porun- cile Mele, ei vor prospera în țară. Dar aduceți-vă aminte, în măsura în care ei nu vor ține poruncile Mele, vor f [a]alungați din prezența Domnului.

21 Și noi vedem că aceste făgă- duieli au fost adeverite pentru poporul lui Nefi; căci au fost printre ei certuri ș conflicte, da, crime ș jafuri, idolatrie, curvie ș lucruri abominabile, care au adus asupra lor războaiele și distrugerile

20 *a* D&L 1:14.

23 *a* Mosia 2:41.

decât în zilele lui Moroni, da, chiar la timpul acesta, în cel de-al douăzeci și unulea an al domniei judecătorilor.

24 Și s-a întâmplat că cel de-al douăzeci și doilea an al domniei judecătorilor, de asemenea, s-a terminat în pace; da, și, de asemenea, cel de-al douăzeci și treilea an.

25 Și s-a întâmplat că la înce- putul celui de-al douăzeci și patrulea an al domniei judecă- torilor, de asemenea, ar fi fost pace printre poporul lui Nefi, dacă nu ar fi fost un [a]conflict care a avut loc printre ei în legătură cu țara lui Lehi și țara lui Morianton, care se uneau la granițele lui Lehi; amândouă fiind la granițele de lângă ma- lul mării.

26 Căci iată, oamenii care stăpâneau țara lui Morianton au cerut o parte din țara lui Lehi; de aceea, a început să fie un conflict aprins între ei într-atât, încât oamenii din Morianton au pus mâna pe arme împotriva fraților lor și au fost hotărâți să-i ucidă pe ei cu sabia

lui Moroni va năvăl asupra lor și-i va distruge.

29 De aceea, Morianton le-a pus în inimă ideea ca ei să fugă în țara care era către miază- noapte, care era acoperită de mar întinderi de ape, și să pună stăpânire pe țara care era către miazănoapte.

30 Și iată, ei și-ar fi dus acest plan la îndeplinire (ceea ce ar fi fost motiv de multe regrete), dar iată, Morianton fiind un om cu multă pasiune, a fost mânios pe una dintre slujitoarele sale și s-a năpustit asupra ei și a bătut-o foarte tare.

31 Și s-a întâmplat că ea a fugit și a venit la tabăra lui Moroni și i-a spus lui Moroni toate lucru- rile în legătură cu acea proble- mă și în legătură cu intențiile lor de a fugi în țara de la miază- noapte.

32 Acum iată, oameni care erau în țara Abundenței, sau ma degrabă în Moroni, s-au temut că ei vor asculta de cuvin- tele lui Morianton și se vor uni cu poporu său și în felul acesta el va

25 *a* gs Dispută.

32 *a* gs Liber.

34 *a* Alma 46:17.

iar acolo, ei i-au înfruntat lângă trecătoarea îngustă care ducea pe mare până în țara de la miazănoapte, da, pe mare, la apus și la răsărit.

35 Și s-a întâmplat că oștirea care fusese trimisă de Moroni, care era condusă de un om al cărui nume era Teancum, s-a întâlnit cu oamenii lui Morian- ton; iar oamenii lui Morianton erau atât de încăpățânați (fiind inspirați de ticăloșia lui și de cuvintele lui măgulitoare), încât a început între ei o luptă, în care Teancum l-a ucis pe Morianton și i-a învins oștirea și i-a luat prizonieri pe ei, iar apoi s-a reîntors în tabăra lui Moroni. Și astfel, s-a terminat cel de-al douăzeci și patrulea an al dom- niei judecătorilor asupra po- porului lui Nefi.

36 Și astfel au fost oamenii lui Morianton aduși înapoi. Și pe baza legământului lor de a păstra pacea, au fost reintegrați în țara lui Morianton și o alianță s-a încheiat între ei și poporul lui Lehi; și ei, de asemenea, au fost reintegrați în ținuturile lor.

37 Și s-a întâmplat că în ace- lași an în care poporul lui Nefi reinstaurase pacea printre ei, Nefiha, cel de- al doilea judecă- tor-șef a murit, după ce a ocu- pat scaunul de judecată cu o dreptate deplină înaintea lui Dumnezeu.

38 Cu toate acestea, el a refuzat ca Alma să pună stăpânire pe scrierile acelea și pe acele lucruri care erau considerate de către Alma și de către strămoșii lui ca fiind sfinte; de aceea, Alma le

dăduse pe acestea fiului său, Helaman.

39 Iată, s-a întâmplat că fiul lui Nefiha a fost numit ca să ocupe scaunul de judecată în locul tatălui său; da, el a fost numit judecător-șef și guverna- tor peste popor, cu un jurământ și o rânduială sfântă ca să judece cu dreptate și să apere pacea și libertatea poporului și să le dea privilegiile lor sfinte de a se ruga la Domnul, Dumnezeul lor, da, ca să sprijine și să apere cauza lui Dumnezeu în toate zilele lui; și să-i aducă pe cei păcătoși înain- tea judecății, potrivit crimei lor.

40 Acum iată, numele lui a fost Pahoran. Și Pahoran a ocu- pat scaunul tatălui său și a început domnia sa la sfârșitul celui de-al douăzeci și patrulea an asupra poporului lui Nefi.

CAPITOLUL 51

Regaliștii caută să schimbe legea și să întroneze un rege — Pahoran și oamenii liberi sunt sprijiniți de glasul poporului — Moroni îi forțează pe regaliști să-și apere țara sau, dacă nu, atunci vor fi omorâți — Amalichia și lamaniții capturează multe orașe fortificate — Teancum respinge invazia lama- niților și îl ucide pe Amalichia în cortul lui. Circa 67 – 66 î.H.

Și acum, s-a întâmplat la înce- putul celui de-al douăzeci și cincilea an al domniei judecă- torilor asupra poporului lui Nefi, ei aveau pacea stabilită în- tre poporul lui Lehi și poporul lui Morianton în legătură cu

pământurile lor și au început cel de al douăzeci și cincilea an în pace;

2 Cu toate acestea, ei nu au menținut pace deplină în țară pentru mult timp, căci a început să fie un conflict între oameni în legătură cu judecătorul-șef Pahoran; căci iată, era o parte din popor care dorea ca anumite puncte ale legii să fie modificate.

3 Dar iată, Pahoran nu voia s-o modifice și nici nu a permis ca legea să fie modificată; de aceea, el nu a ascultat de aceia care prin glasurile lor și-au trimis petițiile în legătură cu modificarea legii.

4 De aceea, cei care doreau ca legea să fie modificată erau mânioși pe el și doreau ca el să nu mai fie judecător-șef peste țară; de aceea, s-a iscat o dispută aprinsă despre această proble- mă, dar nu până la vărsare de sânge.

5 Și s-a întâmplat că aceia care doreau ca Pahoran să fie detro- nat din scaunul de judecată erau numiți regaliști, pentru că ei doreau ca legea să fie modifi- cată în așa fel ca guvernul liber să fie înlăturat și să se stabi- lească un rege peste țară.

6 Iar cei care doreau ca Paho- ran să rămână judecător-șef peste țară și

7 Și s-a întâmplat că această problemă a conflictului lor a fost rezolvată prin glasu poporu- lui. Și s-a întâmplat că glasul poporului a venit în favoarea oamenilor liber și Pahoran și-a păstrat scaunul de judecată, ceea ce a adus mare bucurie printre frații lui Pahoran, pre- cum ș printre mulți dintre oamenii libertății, care, de ase- menea, i-au redus la tăcere pe regaliști, așa încât ei nu îndrăz- neau să se opună, ci erau obli- gați să mențină cauza libertății.

8 Acum, aceia care erau în fa- voarea regelui erau cei născuți într-o clasă [a]superioară și ei cău- tau să fie regi; și ei erau sprijiniți de către cei care căutau putere și autoritate asupra poporului.

9 Dar iată, acesta era un timp nepotrivit pentru ca asemenea conflicte să fie printre poporu nefiților; căci iată Amalichia iarăși aținase inimile poporulu lamaniților împotriva poporului nefiților; și e aduna laolaltă soldați din toate părțile țării sale înarmându-i ș pregătindu-i de război cu toată silința; căci el [a]ju- rase să bea sângele lui Moroni

51 8 *a* gs Mândrie. 9 *a* Alma 49:26–27.

lor pierderi, Amalichia adunase laolaltă o oștire extrem de mare într-atât, încât el nu s-a temut să vină jos în țara lui Zarahemla.

12 Da, chiar și însuși Amalichia a venit jos, în fruntea lamaniți- lor. Și a fost în cel de-al două- zeci și cincilea an al domniei judecătorilor; și a fost în același timp în care ei începuseră să rezolve problemele certurilor lor în legătură cu judecătorul-șef Pahoran.

13 Și s-a întâmplat că atunci când oamenii care erau numiți regaliști au auzit că lamaniții veneau jos ca să se lupte împotriva lor, au fost bucuroși în inimile lor; și au refuzat să pu- nă mâna pe arme, căci erau atât de mânioși pe judecătorul-șef, precum și pe [a]oamenii libertății, încât nu au vrut să pună mâna pe arme ca să-și apere patria.

14 Și s-a întâmplat că atunci când Moroni a văzut aceasta, și, de asemenea, a văzut că lamaniții veneau către granițele țării, el a fost nespus de mânios din cauza încăpățânării acelor oameni pentru care el muncise cu atâta silință ca să-i apere; da, el a fost nespus de mânios; [illegible]

să pună capăt unor asemenea conflicte ș neînțelegeri printre popor; căci iată, aceasta fusese până atunci o cauză a întregii lor distrugeri. Și s-a întâmplat că s-a petrecut după glasu poporului.

17 Și s-a întâmplat că Moroni a poruncit ca oștirea lui să mear- gă împotriva acelor regaliști să le doboare mândria și noblețea și să-i facă una cu pământul ori, ei trebuia să pună mâna pe arme și să sprijine cauza libertății.

18 Și s-a întâmplat că oștirile au mărșăluit împotriva lor; și au doborât mândria lor ș no- blețea lor într-atât, încât, în timp ce ei îș ridicau armele de război ca să se lupte împotriva oamenilor lui Moroni erau do- borâți și făcuți una cu pământul.

19 Și s-a întâmplat că erau pa- tru mii dintre [a]disidenții aceia care au fost doborâți de sabie; iar aceia dintre conducătorii lor care nu au fost uciși în luptă au fost luați și aruncați în închi- soare, căci nu era vreme pentru judecățile lor în acel moment.

20 Iar restul disidenților

13 *a* Alma 46:10–16. | 19 *a* Alma 60:16. | 20 *a* Alma 46:12–13.

a pus el capăt încăpățânării și mândriei acelor oameni care pretindeau să aibă sânge nobil; ci ei au fost coborâți ca să se umilească laolaltă cu frații lor și să lupte cu vitejie pentru eliberarea lor din sclavie.

22 Iată, s-a întâmplat că în timp ce [a]Moroni punea capăt războaielor și certurilor dintre oamenii săi și îi aducea la pace și civilizație și făcea reguli de pregătire pentru război împo- triva lamaniților, iată, lamaniții năvăliseră în țara lui Moroni, care era la granițele de lângă malul mării.

23 Și s-a întâmplat că nefiții nu erau destul de puternici în orașul lui Moroni; de aceea, Amalichia i-a alungat ucigând pe mulți dintre ei. Și s-a întâm- plat că Amalichia a pus stăpâ- nire pe oraș, da, a pus stăpânire pe toate fortificațiile lor.

24 Și cei care au fugit din orașul lui Moroni au venit în orașul lui Nefiha; și, de asemenea, oamenii din orașul lui Lehi s-au adunat laolaltă și au făcut pregătiri și au fost gata să-i pri- mească pe

și pe orașul lui Omner, pe orașul lui Ghid și pe orașul lui Mulec, toate aceste orașe fiind către granițele de la răsărit, lângă malul mării.

27 Și astfel, au obținut lamani- ții atât de multe orașe din cauza viclenie lui Amalichia și din cauza oștirilor lor fără număr toate aceste orașe fiind fortificate puternic după felul [a]fortificațiilor lui Moroni; toate acestea oferind bune fortificații lamaniților.

28 Și s - a întâmplat că au mărșăluit către granițele țării Abundenței, alungându i pe nefiți din fața lor ș ucigându-i pe mulț dintre ei.

29 Dar s-a întâmplat că înain- tea lor a ieșit Teancum, care-l [a]ucisese pe Morianton și con- dusese poporul său la fugă.

30 Și s-a întâmplat că el de asemenea, a luat-o înaintea lui Amalichia care mărșăluia cu oștirea sa numeroasă ca să pună stăpânire pe țara Abundenței, precum și pe țara de la miază- noapte.

31 Dar iată, el a fost dezamăgit să fie respins de către Teancum ș

22 *a* gs Moroni,

27 *a* Alma 48:8–9.
29 *a* Alma 50:35.

oamenii săi și-au instalat cortu- rile la granițele țării Abunden- ței; și Amalichia și-a instalat corturile sale la graniță, pe plaja de la țărmul mării și în felul acesta ei au fost alungați.

33 Și s-a întâmplat că atunci când noaptea a căzut, Teancum și slujitorul său s-au strecurat în ascuns în timpul nopții și s-au dus în tabăra lui Amalichia; și iată, somnul i-a doborât pe ei din cauza oboselii lor mari, din cauza muncilor și căldurii din timpul zilei.

34 Și s-a întâmplat că Teancum s-a strecurat în ascuns în cortul regelui și a înfipt o suliță în ini- ma lui; și a provocat moartea imediată a regelui, așa încât el nu a putut să-și scoale slujitorii.

35 Și iarăși s-a reîntors în as- cuns în propria tabără; și iată, oamenii lui erau adormiți, iar el i-a sculat și le-a spus despre toate lucrurile pe care le făcuse.

36 Și a făcut ca oștirile sale să stea gata pregătite, în caz că lamaniții s-ar scula și ar năvăli asupra lor.

37 Și astfel s-a terminat cel de al douăzeci și cincilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi; și astfel s-au terminat zilele lui Amalichia.

Și acum, s-a întâmplat că în cel de-al douăzeci și șaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului nefiților, iată, atunci când lamaniții s-au trezit în prima dimineață din prima lună, iată, au aflat că Amalichia era mort în propriul său cort; și, de asemenea, au văzut că Teancum era gata să se lupte cu ei în ziua aceea.

2 Și acum, când lamaniții au văzut aceasta, s-au înfricoșat; și și-au părăsit planul de a mărșă- lui în țara de la miazănoapte; și s-au retras cu toată oștirea lor în orașul lui Mulec; și au căutat

---

acele

CAPITOLUL 52

Amoron îl urmează pe Amalichia ca rege al lamaniților — Moroni, Teancum și Lehi îi conduc pe nefiți într-un război victorios împotriva lamaniților — Orașul lui Mulec este recapturat, iar Iacov zoramitul este ucis. Circa 66 – 64 î.H.

protecție în fortificațiile lor.

3 Și s-a întâmplat că fratele lui Amalichia a fost numit rege peste popor; iar numele lui era Amoron; și astfel, regele Amo- ron, fratele regelui Amalichia, a fost numit să domnească în locul lui.

4 Și s-a întâmplat că el a dat poruncă poporului său ca să păstreze acele orașe pe care le cuceriseră prin vărsare de sânge; căci ei nu luaseră nici un oraș decât prin vărsare de mult sânge.

5 Și acum, Teancum a văzut că lamaniții erau hotărâți să păstreze acele orașe pe care le cuceriseră, precum și

părți din țară pe care puseseră stăpânire; și, de asemenea, văzând numărul lor enorm de mare, Teancum s-a gândit că nu era potrivit să încerce să-i atace pe ei în forturile lor.

6 Ci și-a păstrat oamenii în preajma sa ca și cum ar face pregătiri de război; da, și

într-adevăr se pregătea să se apere împotriva lor, [a]ridicând ziduri de jur-împrejur și pregă- tind locuri de apărare.

7 Și s-a întâmplat că au conti- nuat astfel să se pregătească de război până când Moroni a trimis un număr mare de oameni
ca să întărească oștirea lui.

8 Iar Moroni, de asemenea, a trimis către el porunci să-i păs- treze pe toți prizonierii care căzeau în mâna lui; căci tot așa cum lamaniții luaseră mulți prizonieri, tot așa el trebuia să păstreze pe toți prizonierii la- maniți ca o răzbunare pentru aceia pe care lamaniții îi luaseră.

9 Și, de asemenea, a trimis po- runci către el ca să fortifice țara Abundenței și să apere trecă- toarea [a]îngustă care ducea către țara de la miazănoapte, pentru ca lamaniții să nu ocupe acel punct și astfel să obțina putere să-i hărțuiască pe ei din orice parte.

10 Și Moroni, de asemenea, a trimis după el, dorind ca el să fie credincios în a apăra acea parte din țară și să caute orice prilej să-i hărțuiască pe lamaniți în acel ținut, atât de mult cât era în lui, eu voi veni la tine, dar iată, lamaniții sunt asupra noastră între granițele țării de lângă marea de la apus; și iată, eu merg împotriva lor, de aceea, nu pot să vin la tine.

12 Acum, regele (Amoron) plecase din țara lui Zarahemla, și î anunțase reginei moartea fratelui său, și adunase laolaltă un număr mare de oameni, și pornise în marș împotriva nefi- ților la țărmurile de lângă marea dinspre apus.

13 Și astfel, el se străduia să-i hărțuiască pe nefiți și să mâne o parte din forțele lor către acea parte a țării în timp ce comanda pe aceia pe care îi lăsase ca să pună stăpânire asupra orașelor pe care le ocupase, ca ei, de ase-menea, să-i hărțuiască pe nefiți la granițele de lângă marea de la răsărit și să pună stăpânire pe pământurile lor, atât cât le era în putință, după puterea oș- tirilor lor.

14 Și astfel erau nefiți în acele împrejurări periculoase, la sfârșitu celui de-al douăzeci ș șaselea an al domnie jude- cătorilor asupra poporului lui Nefi.

15 Dar iată, s-a întâmplat în cel de-a douăzeci și șaptelea an a

52 6 *a* Alma 50:1–6; 53:3–5
9 *a* Alma 22:32;

săi să recucerească orașele pe care le pierduseră —

16 Și s-a întâmplat că Teancum primise porunci să atace orașul lui Mulec și să-l recaptureze, dacă aceasta era posibil.

17 Și s-a întâmplat că Teancum a făcut pregătiri ca să atace ora- șul lui Mulec și să înainteze cu oștirea sa împotriva lamaniților; dar a văzut că nu era posibil să-i învingă pe ei în timp ce erau în fortificațiile lor; de ace- ea, și-a părăsit planurile și s-a reîntors la orașul Abundenței ca să aștepte venirea lui Moroni pentru ca să capete întăriri la oștirile sale.

18 Și s-a întâmplat că Moroni a sosit cu oștirea sa în țara Abun- denței către sfârșitul celui de-al douăzeci și șaptelea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

19 Iar la începutul celui de-al douăzeci și optulea an, Moroni și Teancum și mulți dintre că- pitanii-șefi au ținut un consiliu de război — despre ceea ce tre- buia să facă pentru a-i face pe lamaniți să vină la luptă împo- triva lor; sau pentru ca ei să poată prin vreun mijloc să-i ademenească afară din pozițiile lor întărite, pentru ca ei să poată să obțină avantaj asupra lor și să recapteze orașul lui Mulec.

20 Și s-a întâmplat că au trimis soli către oștirea lamaniților care apăra orașul lui Mulec, la con- ducătorul lor al cărui nume era Iacov, dorind ca el să vină cu oștirile sale către câmpiile din- tre cele două orașe. Dar iată Iacov, care era un zoramit, nu a

vrut să vină cu oștirea sa și să-i întâlnească pe ei pe câmpiile acelea.

21 Și s-a întâmplat că Moroni, neavând nici o nădejde să-i în- tâlnească pe ei pe terenuri egale, a hotărât un plan ca să-i ademe- nească pe lamaniți afară din întăriturile lor.

22 De aceea, a făcut ca Tean- cum să ia un număr mic de oameni și să se ducă jos lângă malul mării; iar Moroni și oștirea sa, la vreme de noapte, s-au dus în pustiu, la apus de orașul lui Mulec; și astfel, în ziua următoare, atunci când gărzile lamaniților l-au desco- perit pe Teancum, au fugit și i-au dat de veste lui Iacov, conducătorul lor.

23 Și s-a întâmplat că oștirile lamaniților au mărșăluit împo- triva lui Teancum, crezând că prin numărul lor îl vor învinge pe Teancum din cauza micimii numărului lor. Și când Tean- cum a văzut oștirile lamaniților venind împotriva lui, a început să se retragă către malul mării, la miazănoapte.

24 Și s-a întâmplat că atunci când lamaniții au văzut că el a început să fugă, au prins curaj și i-au urmărit pe ei cu vigoare. Și în timp ce Teancum îi alunga astfel pe lamaniții care în zadar îi urmăreau pe ei, iată, Moroni a poruncit ca o parte din oștirea sa care era cu el să se ducă în oraș și să pună stăpânire pe acesta.

25 Și astfel au făcut ei și i-au ucis pe toți aceia care fuseseră lăsați să păzească orașul, da, pe

toți aceia care nu voiau să-și lepede armele de război.

26 Și astfel, Moroni a pus stăpânire pe orașul Mulec cu o parte din oștirea sa, în timp ce el mărșăluia cu cealaltă parte a oștirii sale ca să-i întâlnească pe lamaniți atunci când ei tre- buia să se reîntoarcă din urmărirea lui Teancum.

27 Și s-a întâmplat că lamaniții l-au urmărit pe Teancum până când au venit aproape de orașul Abundenței, iar apoi au fost întâlniți de către Lehi și de o oștire mică ce fusese lăsată ca să apere orașul Abundenței.

28 Și acum, iată, atunci când căpitanii-șefi ai lamaniților l-au văzut pe Lehi cu oștirea lui venind către ei, au fugit în mare dezordine, de teamă că nu vor căpăta orașul Mulec înainte ca Lehi să-i cucerească; căci erau obosiți din cauza marșului lor, pe când oamenii lui Lehi erau odihniți.

29 Acum, lamaniții nu știau că Moroni fusese în spatele lor cu oștirea sa; și lor le era frică numai de Lehi și de oamenii lui.

30 Acum, Lehi nu dorea să-i cucerească pe ei înainte ca ei să-l întâlnească pe Moroni și oștirea lui

obosiți din cauza marșului lor îndelungat.

32 Iar Moroni le-a poruncit oamenilor săi ca să năvălească asupra lor până când ei își vor abandona armele de război.

33 Și s-a întâmplat că Iacov, fiind conducătorul lor, el fiind, de asemenea, un [a] zoramit și având un spirit de necucerit, i-a condus pe lamaniți la bătălie cu o furie nespusă împotriva lui Moroni.

34 Moroni fiind în marș Iacov era hotărât să-ucidă și să-și taie drum prin orașul lui Mulec. Dar iată, Moroni și oamenii lui erau mai puternici; de aceea, nu au cedat drumul în fața lamaniților.

35 Și s-a întâmplat că s-au lup- tat de amândouă părțile cu furie nespusă; și mulți au fost uciși de amândouă părțile; da, iar Moroni a fost rănit, iar Iacov a fost ucis.

36 Iar Lehi i-a forțat din urmă cu atâta furie, cu oamenii lui cei puternici, încât lamaniții din spate și-au abandonat armele de război; iar cei rămaș dintre ei, fiind mult dezorientați, nu știau încotro să se ducă sau încotro să lovească.

37 Acum, Moron

33 *a* Alma 31:12.

toți aceia care nu fuseseră uciși, au înaintat și și-au abandonat armele lor de război la picioarele lui Moroni și, de asemenea, le-au poruncit oamenilor lor ca și ei să facă același lucru.

39 Dar iată, mulți au fost aceia care nu au vrut să facă lucrul acesta; iar cei care nu au vrut să-și abandoneze săbiile lor au fost luați și legați, iar armele lor de război au fost luate de la ei, iar ei au fost siliți să meargă în marș împreună cu frații lor în țara Abundenței.

40 Și acum, numărul prizonie- rilor care au fost luați era mai mare decât numărul acelora care fuseseră uciși, da, mai mare decât numărul celor care fuse- seră uciși de amândouă părțile.

CAPITOLUL 53

Prizonierii lamaniți sunt folosiți ca să fortifice orașul Abundența — Conflictele dintre nefiți dau naștere la victoriile lamaniților — Helaman ia comanda celor două mii de tineri fii ai poporului lui Amon. Circa 64–63 î.H.

Și s-a întâmplat că ei au pus gărzi de pază peste luat comanda orașului și l-a dat pe mâna lui Lehi. Acum iată, acest Lehi era un om care fusese [a] împreună cu Moroni în cea mai mare parte din toate bătă- liile lui; și era un om care se asemăna cu Moroni, iar fiecare dintre ei se bucura de siguranța celuilalt; da, ei se iubeau unul pe altul și, de asemenea, erau iubiți de toți oamenii lui Nefi.

3 Și s-a întâmplat că după ce lamaniții au terminat să-și îngroape morții lor, precum și morții nefiților, ei au mărșăluit înapoi în țara Abundența; iar Teancum, la poruncile lui Mo- roni a făcut ca ei să înceapă să muncească la construirea unui șanț de jur-împrejurul țării sau a orașului Abundența.

4 Și el i-a pus să construiască un [a] parapet de lemn pe malul dinăuntru al șanțului; și au aruncat pământ din șanț înspre parapetul de lemn; și astfel au făcut e ca lamaniții să mun cească până când au înconjurat orașu Abundența de jur-îm prejur cu un zid puternic de lemn și de pământ, de o înălțime nespus de mare.

5 Iar acest oraș a devenit

53 2 *a* Alma 48:16–17. 4 *a* Alma 50:2–3.

dorea să aibă toate forțele sale atunci când trebuia să-i atace pe lamaniți.

6 Și s-a întâmplat că Moroni a câștigat astfel o victorie asupra uneia dintre cele mai mari oștiri ale lamaniților și a obținut stăpânire asupra orașului lui Mulec, care era unul dintre cele mai puternice stăpâniri ale lamaniților în țara lui Nefi; și ast- fel, el, de asemenea, a construit o fortăreață ca să-i păstreze pe prizonierii săi.

7 Și s-a întâmplat că el nu a mai încercat să se lupte cu lamaniții în anul acela, ci i-a folosit pe oamenii săi ca să se pregătească de război, da, și să facă fortificații de pază împo- triva lamaniților, da, și, de asemenea, să apere pe femeile lor și pe copiii lor de la foamete și suferințe și să facă rost de mân- care pentru oștirile lor.

8 Și acum, s-a întâmplat că oștirile lamaniților de la marea de la apus la miazăzi, în lipsa lui Moroni, din cauza unor intrigi dintre nefiți care au cauzat neînțelegeri printre ei, câștiga- seră teren întrucâtva asupra nefiților, da, într-atât de mult, încât puseseră stăpânire pe un număr de

10 *a* Alma 27:24–26.
b Alma 23:8–

spus despre [a]oamenii lui Amon, care la început erau lamaniți; dar datorită lui Amon și a frați- lor lui sau, mai degrabă, datorită puterii și a cuvântului lui Dum- nezeu, ei fuseseră [b] convertiți către Domnul; și fuseseră aduși jos, în țara lui Zarahemla, și de atunci încolo fuseseră apărați de către nefiți.

11 Și datorită jurământului lor, nu puteau să pună mâna pe arme împotriva fraților lor; căci ei făcuseră un jurământ ca [a] niciodată să nu mai facă vărsare de sânge; și în acord cu jurământul lor, ei ar f pierit; da, ar fi suferit e înșiși să fi căzut în mâinile fraților lor dacă nu ar fi fost mila și dragostea nespus de mare pe care Amon și frații lui le aveau pentru ei.

12 Și din această cauză, au fost aduși jos, în țara lui Zarahemla; și de atunci încolo ei fuseseră [a]apărați de către nefiți.

13 Dar s-a întâmplat că atunci când ei au văzut pericolul și multele suferințe și necazuri pe care nefiții le-au suferit pentru ei, au fost emoționați de milă și au [a]dorit să pună mâna pe arme în apărarea țării lor.

14 Dar iată, pe când erau

12 *a* Alma 27:23.
13 *a* Alma 56:7.
14 *a* Num. 30:2.

b gs Jurământ.

cumva, făcând așa, să-și piardă sufletele; de aceea, toți acei care intraseră în acest legământ erau constrânși să-și privească frații trecând prin suferințele lor, în situațiile lor periculoase din acest timp.

16 Dar iată, s-a întâmplat că aveau mulți fii care nu intraseră în legământul de a nu-și lua armele de război ca să se apere de dușmanii lor; de aceea, ei s-au adunat laolaltă atunci, toți câți au putut să pună mâna pe arme; și și-au luat numele de nefiți.

17 Și ei au intrat într-un legământ ca să lupte pentru libertatea nefiților, da, ca să apere țara până la jertfirea vieților lor; da, și chiar au făcut un legământ solemn ca să nu jertfească niciodată [a]libertatea lor, ci să se lupte în toate împrejurările ca să-i apere pe nefiți și pe ei înșiși de sclavie.

18 Acum iată, acești tineri, care au intrat în acest legământ și care au luat armele de război ca să-și apere patria erau în număr de două mii.

19 Și acum, iată, cum ei niciodată până acum nu aceasta nu era totul — ei erau oameni [b]adevărați oricând, în orice lucru li se încredința lor.

21 Da, erau oameni ai adevărului și ai sobrietății, căci ei au fost învățați să țină poruncile lui Dumnezeu și să [a]păsească drepți înaintea Lui.

22 Și acum, s-a întâmplat că Helaman a mers înaintea celor [a]două mii de soldați tineri ai săi în ajutorul oamenilor de la granițele țării la sud, de lângă marea de la apus.

23 Și astfel s-a terminat cel de-al douăzeci și optulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

CAPITOLUL 54

Amoron și Moroni negociază pentru schimbul de prizonieri — Moroni cere ca lamaniții să se retragă și să înceteze atacurile lor ucigătoare — Amoron cere ca nefiții să-și lepede armele și să devină supuși ai lamaniților. Circa 63 î.H.

Și acum, s-a întâmplat la începutul celui de-al douăzeci și nouălea an al judecătorilor că [a]Amoron a trimis la Moroni doi rinc ca ei să facă un schimb de

17 *a* Alma 56:47. gs Liber, libertate.
b gs Integritate.
21 *a* gs (a) Merge Dumnezeu.
22 *a* Alma 56:3–5.
54 1 *a* Alma 52:3

meni; și, de asemenea, îi dorea pe oamenii săi pentru întărirea oștirii sale.

3 Acum, lamaniții luaseră multe femei și copii; iar printre toți prizonierii lui Moroni sau printre prizonierii pe care Mo- roni îi luase, nu era nici o feme- ie și nici un copil; de aceea, Moroni s-a hotărât la un șiretlic ca să capete pe cât era posibil cât mai mulți prizonieri nefiți de la lamaniți.

4 De aceea, el a scris o scrisoare și a trimis-o prin slujitorul lui Amoron, același care îi adusese o scrisoare lui Moroni. Acum, acestea sunt cuvintele pe care el le-a scris lui Amoron, zicându-i:

5 Iată, Amoron, eu ți-am scris ție ceva despre acest război pe care tu l-ai purtat împotriva oamenilor mei sau mai degrabă pe care [a]fratele tău l-a purtat împotriva lor și pe care voi încă mai sunteți hotărâți să-l conti- nuați după moartea lui.

6 Iată, aș vrea să - ți spun ție ceva despre [a]dreptatea lui Dumnezeu și despre sabia mâ- niei Sale atotputernice care atârnă asupra fratelui tău, dacă nu te pocă- iești și nu renunți la scopurile tale ucigașe și nu te reîntorci cu oștirile în propria ta țară.

8 Dar cum tu odată a refuzat aceste lucruri ș te-ai luptat împotriva poporului Domnu- lui, tot așa mă aștept să faci ș acum.

9 Și acum, iată, no suntem pregătiți să te primim; da, și dacă renunți la scopurile tale, iată, vei atrage asupra ta mânia lui Dumnezeu pe care tu L-ai respins, chiar pentru distruge- rea ta totală.

10 Dar așa cum Domnul tră- iește, tot așa oștirile noastre vor năvăli asupra ta, dacă nu te vei retrage, iar tu vei fi în curând vizitat de moarte, căci no ne vom păstra orașele ș pământu- rile noastre; da, și ne vom păstra religia noastră și cauza Dumnezeului nostru.

11 Dar iată, cred că vorbesc în zadar cu tine despre aceste lucruri; sau cred că tu ești un [a]copil al iadului; de aceea îmi închei scrisoarea spunându-ți că nu voi face schimb de prizo- nier decât cu condiția ca tu să eliberezi un bărbat ș nevasta sa și copiii să pentru fiecare prizonier dacă va fi ca tu să

5 *a* Alma 48:1.
6 *a* gs Dreptate.
7 *a* gs Iad.
b Alma 47:18, 22–
gs (a) Omorî.
11 *a* Ioan 8:42–44

care este țara primei [a]noastre moșteniri; da, și va fi sânge pentru sânge, da, viață pentru viață; și mă voi lupta cu tine chiar până când vei fi distrus de pe fața pământului.

13 Iată, sunt mânios și tot așa este și poporul meu; tu ai cău- tat să ne ucizi, iar noi am căutat numai să ne apărăm pe noi înșine. Dar iată, dacă tu încă mai cauți să ne distrugi pe noi, atunci noi vom căuta să te distrugem pe tine; da, și vom căuta să luăm pământul nostru, pământul primei noastre moș- teniri.

14 Acum eu închei scrisoarea mea. Eu sunt Moroni; eu sunt un conducător al poporului nefiților.

15 Acum, s-a întâmplat că Amoron, atunci când a primit scrisoarea, a fost mânios; și el a scris o altă scrisoare lui Mo- roni; și acestea sunt cuvintele pe care le-a scris, zicând:

16 Eu sunt Amoron, regele lamaniților; eu sunt fratele lui Amalichia, cel pe care voi l-ați [a]ucis. Iată, voi răzbuna sângele lui asupra voastră, da, voi veni cu oștirile mele asupra voastră, căci nu

și vă veți preda ca să fiț gu- vernați de către aceia cărora guvernul le aparține pe drept, atunc eu voi face ca oamenii me să-și abandoneze armele și să nu mai fie război.

19 Iată, voi ați pomenit multe amenințări împotriva mea și a oamenilor mei; dar iată, noi nu ne temem de amenințările voastre.

20 Cu toate acestea, voi fi de acord ca să facem schimb de prizonieri, în acord cu cererea ta, cu bucurie pentru ca eu să pot să păstrez mâncarea pentru oamenii mei de război; și noi vom purta un război care va fi fără de sfârșit, fie ca să-i supu- nem pe nefiți autorității noastre, fie ca să-i nimicim pe ei pentru veșnicie.

21 Iar despre acel Dumnezeu despre care tu spui că noi L-am respins, iată, nu cunoaștem nici o astfel de Ființă; și nici voi nu O cunoașteți; dar dacă ar fi ca o asemenea Ființă să fie, noi știm numai că El ne-a făcut pe noi, tot așa cum El v-a făcut și pe voi.

22 Și dacă va fi ca să fie un diavol și un iad, iată nu vă va trimite El pe vo acolo ca să lo- cuiț împreună cu fratele meu pe care voi l-ați ucis

12 *a* 2 Ne. 5:5–8.
16 *a* Alma 51:34.
17 *a* 2 Ne. 5:1–4; Mosia 10:12–
23 *a* 1 Ne. 4:31–35.

24 Și iată, acum eu sunt un lamanit viteaz; iată, acest război a fost purtat ca să răzbunăm nedreptățile care le-au fost făcute și ca să păstrăm și să căpătăm drepturile lor la guvernare; și eu îmi închei scrisoarea mea către Moroni.

CAPITOLUL 55

Moroni refuză să schimbe prizonieri — Gărzile lamaniților sunt ademenite să se îmbete, iar prizonierii nefiți sunt eliberați — Orașul Ghid este capturat fără curgere de sânge. Circa 63 – 62 î.H.

Acum s-a întâmplat că, atunci când Moroni a primit această scrisoare, el a fost și mai mânios, căci știa că Amoron avea o cunoaștere perfectă despre [a]înșelăciunea lui; da, știa că Amoron știa că aceasta nu era o cauză dreaptă care-l făcuse pe el să poarte război împotriva poporului lui Nefi.

2 Și el a zis: Iată, nu voi face schimb de prizonieri cu Amoron decât dacă el își va retrage planurile, așa cum am spus eu în scrisoarea mea; căci nu îi voi aproba lui să aibă mai multă putere decât căuta moartea printre ei până când vor cere pace.

4 Și acum s-a întâmplat că, atunci când Moroni a spus aceste cuvinte, a făcut ca o cercetare să fie făcută printre oamenii săi pentru ca el să poată găsi printre ei pe vreun om care era un urmaș al lui Laman.

5 Și s-a întâmplat că au găsit pe unul, al cărui nume era Laman; și era [a]unul dintre slujitorii regelui care fusese ucis de către Amalichia.

6 Acum, Moroni a făcut ca Laman și un număr mic dintre oamenii săi să meargă la gărzile care îi păzeau pe nefiți.

7 Acum, nefiții erau păziți în orașul lui Ghid; de aceea, Moroni l-a numit pe Laman și a pus ca un număr mic de oameni să meargă cu el.

8 Și atunci când s-a lăsat întunericul, Laman s-a dus la gărzile care îi păzeau pe nefiți și iată, ele l-au văzut venind și au strigat către el; dar el spune către ele: Nu vă temeți; iată, eu sunt un lamanit. Iată, noi am scăpat de la nefiți, iar ei sunt adormiți; și iată, noi am luat din vinul lor și l-am adus cu noi.

9 Acum, când lamaniți

55 1*a* Alma 47:12–35. 5 *a* Alma 47:29.

împotriva nefiților ca să ne lup- tăm. Dar aceste vorbe i-a făcut pe ei să dorească și mai mult să bea din vin;

11 Căci, au spus ei: Noi sun- tem obosiți, de aceea, lasă-ne pe noi să luăm din vin și să primim din când în când rația de vin care ne va întări pe noi ca să mergem împotriva nefiților.

12 Iar Laman le-a spus: Voi puteți să faceți după dorințele voastr e.

13 Și s-a întâmplat că ei au luat din vin fără măsură; și le-a făcut plăcere și, de aceea, au băut și mai mult; iar acesta era tare, fiind pregătit să fie tare.

14 Și s-a întâmplat că au băut și s-au veselit; și încetul cu încetul s-au îmbătat.

15 Și acum, când Laman și oamenii săi au văzut că toți erau beți și erau adormiți într-un somn adânc, s-au întors la Moroni și i-au povestit toate lucrurile care se întâmplaseră.

16 Și acum, aceasta s-a întâm- plat după planul lui Moroni. Iar Moroni îi pregătise pe oa- menii săi cu arme de război; și s-a dus la orașul Ghid în timp ce lamaniții erau într-un somn adânc și erau beți și

și toate acele lucruri au fost făcute într-o tăcere profundă.

18 Dar dacă i-ar fi trezit pe la- maniți, iată, aceștia erau beți, iar nefiții ar fi putut să-i ucidă pe ei.

19 Dar iată, aceasta nu era do- rința lui Moroni; el nu se bucura să ucidă sau să facă [a]vărsare de sânge, ci se bucura să elibereze poporul său de la distrugere; și pentru cauza aceasta el nu putea să aducă asupra lui nedreptate, el nu voia să năvălească asupra lamaniților și să-i distrugă pe ei în beția lor.

20 Dar își îndeplinise dorințele sale; căci î înarmase pe prizo- nieri aceia nefiți, care erau înăuntrul zidurilor orașului, și le dăduse lor puterea să câștige stăpânirea acelor părț care erau înăuntrul zidurilor.

21 Și apoi, a făcut ca oamenii care erau cu el să se retragă un pas de la ei și să înconjoare oști- rile lamaniților.

22 Acum iată, aceasta s-a în- tâmplat în timpu nopții, așa încât atunc când lamaniții s-au trezi dimineața, au văzut că erau înconjurați de către nefiții din afară și că

19 *a* Alma 48:16.

dorința lui Moroni. El i-a luat pe ei prizonieri de război și a pus stăpânire pe oraș; și a făcut ca toți prizonierii care erau nefiți să fie eliberați; iar aceștia s-au unit cu armata lui Moroni și a fost o mare întărire pentru armata lui.

25 Și s-a întâmplat că el a făcut ca lamaniții pe care îi luase prizonieri să înceapă să [a]munceas- că la întărirea fortificațiilor de jurîmprejurul orașului Ghid.

26 Și s-a întâmplat că atunci când a fortificat orașul Ghid după dorința sa, el a făcut ca prizonierii săi să fie luați în orașul Abundența; și el, de ase- menea, a păzit orașul acela cu o forță nespus de mare.

27 Și s-a întâmplat că în ciuda tuturor intrigilor lamaniților, ei i-au păstrat și i-au protejat pe toți prizonierii pe care îi luaseră; și, de asemenea, au păstrat toate terenurile și toate avantajele pe care le luaseră înapoi.

28 Și s-a întâmplat că nefiții au început iarăși să fie victorioși și să-și ceară din nou drepturile și privilegiile lor.

29 De multe ori au putut să fie prinși în capcană; da, ei nu au vrut să guste din vinul lor, decât dacă mai întâi dădeau din el unora dintre pri- zonierii lamaniți.

32 Și astfel ei au fost grijulii ca nici o otravă să nu le fie dată printre ei; căci dacă vinul lor ar otrăvi pe un lamanit, acesta ar otrăvi, de asemenea, și pe un nefit; și astfel au încercat ei toate băuturile lor.

33 Și acum, s-a întâmplat că era potrivit pentru Moroni să facă pregătiri ca să atace orașul Morianton; căci iată, lamaniții, prin muncile lor, fortificaseră orașul Morianton până când acesta devenise nespus de puternic.

34 Și ei aduceau mereu forțe noi în acel oraș precum și noi transporturi de provizii.

35 Și astfel s-a terminat cel de-al douăzeci și nouălea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

CAPITOLUL 56

Helaman îi trimite o scrisoare lui Moroni povestind despre starea de război cu lamaniții.

25 *a* Alma 53:3–5.

31 *a* Alma 62:49–51.

an al domniei judecătorilor, în cea de-a doua zi a primei luni, Moroni a primit o scrisoare de la Helaman, care spunea despre treburile poporului în acea parte a țării.

2 Și acestea sunt cuvintele pe care el le-a scris, zicând: Dragul și preaiubitul meu frate, Moroni, în Domnul, la fel ca și în sufe- rințele noastre din război; iată, fratele meu preaiubit, eu am ceva să-ți spun ție despre starea de război din această parte a țării.

3 Iată, [a] două mii dintre fiii acelor oameni pe care Amon i-a adus jos din țara lui Nefi — acum tu știai că aceștia erau ur- mașii lui Laman, care era fiul cel mai mare al tatălui nostru, Lehi;

4 Acum, nu trebuie să-ți repet despre tradițiile lor sau despre necredința lor, căci tu știi despre toate aceste lucruri —

5 De aceea, este destul pentru mine să-ți spun că două mii dintre acești oameni tineri au pus mâna pe armele lor de răz- boi; și ei au dorit ca eu să fiu conducătorul lor; și noi am mers ca să ne apărăm țara.

6 Și acum tu știi, de asemenea, despre [a] legământul pe care pe care îl făcuseră și să pună mâna pe arme în apărarea noastră.

8 Dar eu nu am îngăduit ca ei să-și încalce acest legământ pe care îl făcuseră, crezând că Dumnezeu ne va întări pe noi într-atât, încât noi nu vom mai suferi din cauza îndeplinirii ju- rământulu pe care îl făcuseră.

9 Dar iată, aici este un lucru în care noi am putea să avem bu- curie mare. Căci iată, în cel de al douăzeci și șaselea an eu, Helaman, am pornit în marș în fruntea acestor două mii de oa- meni tineri către orașu Iudeii ca să-l ajut pe Antipus, pe care tu l-a numit conducător peste oamenii din acea parte a țării.

10 Iar eu m-am unit cu cei două mii de fii ai mei (căci ei sunt vrednici să fie numiți fii) cu oș- tirea lui Antipus, iar Antipus s-a bucurat nespus de mult de această întărire; căc iată, oști- rea lui fusese împuținată de către lamaniți, pentru că forțele lor uciseseră un mare număr dintre oamenii noștri, din care cauză no avem de jelit.

11 Cu toate acestea, no ne putem consola cu

56 3 *a* Alma 53:22.
6 *a* Alma 24:17–18
7 *a* Alma 53:13–15.
11 *a* Alma 28:12.

lui Nefi; asta așa este, dacă ei nu au fost uciși.

13 Și acum, acestea sunt orașe- le pe care lamaniții au pus stăpânire prin vărsarea sânge- lui atât de multor oameni viteji de-ai noștri:

14 fiara lui Manti sau orașul lui Manti, precum și orașul lui Zeezrom, orașul lui Cumeni și orașul lui Antipara.

15 Și acestea sunt orașele pe care ei le stăpâneau atunci când noi am sosit în orașul Iudeii; iar eu l-am găsit pe Antipus și pe oamenii lui muncind din toate puterile lor ca să fortifice orașul.

16 Da, și erau slăbiți, atât în trup, cât și în spirit, căci se lup- taseră cu vitejie în timpul zilei și munciseră în timpul nopții ca să-și păstreze orașele; și astfel, ei îndураseră mari suferințe de tot felul.

17 Și acum, ei erau hotărâți să cucerească acest loc sau să moa- ră; de aceea, tu poți foarte bine să crezi că această forță mică pe care am adus-o cu mine, da, acei fii ai mei, le-au dat lor multe nădejdi și multă bucurie.

18 Și acum s-a întâmplat că, atunci când lamaniții au văzut că Antipus primise întărire pentru oștirea lui, ei au fost for- țați de poruncile lui Amoron să nu se ducă împotriva orașului Iudeii sau împotriva noastră ca să se lupte.

19 Și astfel am fost noi favori- zați de către Domnul; căci dacă ei ar fi venit asupra noastră în slăbiciunea aceasta a noastră, ei poate că ar fi distrus mica

noastră armată; dar așa, noi am fost cruțați.

20 Lor li se dăduse poruncă de către Amoron ca să păstreze acele orașe pe care ei le luaseră. Și astfel s-a terminat cel de-al douăzeci și șaselea an. Iar la în- ceputul celui de-al douăzeci și șaptelea an, noi ne pregătisem orașele noastre și pe noi înșine pentru apărare.

21 Acum, noi doream ca lama- niții să năvălească peste noi; căci nu doream să-i atacăm pe ei în locurile lor întărite.

22 Și s-a întâmplat că noi am ținut spioni de jur-împrejur ca să observe mișcările lamaniților, pentru ca aceștia să nu ne depă- șească în timpul nopții și nici să nu atace în timpul zilei celelalte orașe ale noastre care erau în partea de miazănoapte.

23 Căci noi știam că în acele orașe ei nu erau destul de pu- ternici ca să-i întâlnească pe ei; de aceea, noi doream ca, dacă ei ne-ar fi depășit, atunci noi să cădem în spatele lor și astfel să-i atacăm pe la spate în timp ce ei erau întâlniți în față. Noi credeam că îi vom putea învin- ge; dar iată, am fost dezamăgiți în dorința noastră.

24 Ei nu au îndrăznit să treacă înaintea noastră cu toată oști- rea și nici măcar cu o parte, de teamă că nu erau destul de puternici și de frică să nu cadă.

25 Și nici nu au îndrăznit ei să se ducă în marș împotriva ora- șului lui Zarahemla; nici n-au îndrăznit ei să treacă izvorul Sidonului, de partea cealaltă, în orașul lui Nefiha.

26 Și astfel, cu forțele lor, ei erau hotărâți să păstreze acele orașe pe care le luaseră.

27 Și acum s-a întâmplat în cea de-a doua lună a acestui an că multe provizii ne-au fost aduse nouă de la părinții celor două mii de fii ai mei.

28 Și, de asemenea, două mii de oameni au fost trimiși la noi din țara lui Zarahemla. Și astfel eram noi pregătiți cu zece mii de oameni și cu provizii pentru ei, precum și pentru nevestele lor și pentru copiii lor.

29 Iar lamaniții, văzând cum creșteau forțele noastre în fie- care zi și că provizii veneau în sprijinul nostru, au început să se teamă și au început să iasă din ascunzișurile lor pentru ca, dacă ar fi posibil, să oprească să primim noi provizii și întă-
riri.

30 Acum, când noi am văzut că lamaniții au început să se neliniștească în felul acesta, am dorit să facem un șiretlic împo- triva lor; de aceea, Antipus a dat ordin ca eu să înaintez în marș împreună cu fiii mei cei tineri până la un oraș vecin, ca și cum noi căram provizii la un oraș vecin.

31 Și trebuia să mergem în marș pe lângă orașul lui Anti- para, ca și cum ne duceam la orașul de dincolo de acesta, la granițele de lângă malul mării.

32 Și s-a întâmplat că noi am mărșăluit înainte, ca și cum ne duceam cu provizii la orașul acela.

33 Și s-a întâmplat că Antipus a înaintat mărșăluind cu o parte

din armata sa, lăsând cealaltă parte ca să apere orașul. Dar el nu a mers înainte până când eu nu am înaintat cu oștirea mea cea mică și până când eu nu am ajuns lângă orașul lui Antipara.

34 Și acum, în orașul lui Anti- para era staționată cea mai puternică oștire a lamaniților; da, cea mai numeroasă.

35 Și s-a întâmplat că atunci când ei au fost anunțați de către spionii lor, au înaintat cu oștirea lor și au venit în marș împotriva noastră.

36 Și s-a întâmplat că noi am fugit de ei către miazănoapte. Și astfel, noi am alungat în rătă- cire pe cea mai puternică oștire a lamaniților;

37 Da, și anume până la o dis- tanță destul de mare într-atât, încât atunci când ei au văzut oștirea lui Antipus urmărindu-i cu puterea sa, ei nu s-au întors nici la dreapta și nici la stânga, ci au continuat marșul lor în linie dreaptă după noi; și, după păre- rea noastră, intenția lor era să ne ucidă pe noi înainte ca Antipus să-i cucerească pe ei; și aceasta, pentru ca ei să nu poată fi înconjurați de oamenii noștri.

38 Și acum Antipus, văzând pericolul nostru, a întețit marșul oștirii sale. Dar iată, era noapte; de aceea, ei nu ne-au cucerit pe noi și nici Antipus nu i-a cucerit pe ei; de aceea, noi am făcut tabără pentru noapte.

39 Și s-a întâmplat că înainte de zorii dimineții, iată, lamaniții ne urmăreau pe noi. Acum, noi nu eram destul de puternici ca să ne luptăm cu ei; da, eu nu

am putut să rabd ca fiii mei cei tineri să cadă în mâinile lor; de aceea, noi am continuat marșul nostru și ne-am îndreptat mar- șul către pustiu.

40 Acum, ei nu au îndrăznit să se întoarcă nici la dreapta și nici la stânga, de frică să nu fie în- conjurați; și nici eu nu am vrut să mă întorc nici la dreapta și nici la stânga, de teamă ca ei să nu mă cucerească pe mine și ca noi să nu putem să rezistăm îm- potriva lor, ci să fim uciși, iar ei să scape; și astfel, noi am fugit toată ziua aceea în pustiu, chiar până când s-a făcut întuneric.

41 Și iarăși s-a întâmplat că atunci când a venit lumina di- mineții, i-am văzut pe lamaniți asupra noastră și noi am fugit din fața lor.

42 Dar s-a întâmplat că ei nu ne-au urmărit pe noi departe și s-au oprit; și aceasta a fost în dimineața celei de-a treia zi a celei de-a șaptea luni.

43 Și acum, dacă ei au fost cu- ceriți de către Antipus, noi nu știam; dar le-am spus oameni- lor mei: Iată, noi nu știm, dar ei s-au oprit cu scopul ca noi să năvălim împotriva lor, pentru ca ei să ne prindă în capcana lor;

44 De aceea, ce spuneți meam pe ei fiii mei (căci e toți erau foarte tineri), tot așa mi-au spus ei: Tată iată, Dumnezeul nostru este cu noi; și El nu va permite ca noi să cădem; atunci, să mergem înainte; noi nu-i vom ucide pe frații noștri dacă ei ne vor lăsa în pace; de aceea, să mergem pentru ca ei să nu învingă armata lu Antipus.

47 Acum, ei nu se luptaseră niciodată, dar nu se temeau de moarte; și s-au gândit mai mult la [a]libertatea părinților lor decât la viața lor; da fuseseră învățați de către [b]mamele lor că dacă ei nu se vor îndoi, atunci Dumnezeu îi va elibera.

48 Și ei mi-au repetat mie cu- vintele mamelor lor, zicând: Noi nu ne îndoim că mamele noastre au știut aceasta.

49 Și s-a întâmplat că eu m-am întors cu cei două mii ai mei împotriva acestor lamaniți care ne urmăriseră. Și acum iată, oști- rile lui Antipus îi ajunseseră pe ei și o luptă groaznică începuse.

50 Oștirea lui Antipus fiind obosită din cauza marșului atât de lung într-un timp atât de scurt, era cât pe ce să cadă în mâinile lamaniților; și dacă eu nu m-as fi întor

45 *a* Alma 53:20–21.
47 *a* Alma 53:16–18.
b Alma 57:21

din cauza căderii conducătorilor lor, începuseră să se predea în fața lamaniților.

52 Și s-a întâmplat că lamaniții și-au luat curajul și au început să-i urmărească; și astfel lama- niții i-au urmărit pe ei cu mare vigoare atunci când Helaman a venit din spatele lor cu cei două mii ai săi și a început să-i ucidă foarte mult într-atât, încât întreaga oștire a lamaniți- lor s-a oprit și s-a întors către Helaman.

53 Acum, când oamenii lui Antipus au văzut că lamaniții i-au întors pe ei, și-au adunat laolaltă pe oamenii lor și au venit iarăși pe la spatele lamaniților.

54 Și acum s-a întâmplat că noi, oamenii lui Nefi, oamenii lui Antipus și cu mine, împreu- nă cu cei două mii ai mei, i-am înconjurat pe lamaniți și i-am ucis; da, într-atât, încât ei au fost forțați să-și abandoneze armele lor de război, precum și pe ei înșiși, ca prizonieri de război.

55 Și acum s-a întâmplat că atunci când ei ni s-au predat nouă, iată, eu i-am numărat pe oamenii aceia tineri care se lup- taseră împreună cu mine, de teamă că mulți dintre ei fuseseră uciși

putere atât de miraculoasă; și cu o astfel de putere măreață au năvălit ei asupra lamaniților, încât i-au înfricoșat pe aceștia; și din cauza aceasta lamaniții s-au predat ei înșiși ca prizonieri de război.

57 Și cum noi nu aveam nici un loc pentru prizonierii noștri ca să-păzim, ca să-i ținem deo parte de oștirile lamaniților, de aceea, no i-am trimis pe ei în țara lu Zarahemla și cu parte dintre oamenii aceia care nu fuseseră uciși de către Antipus. Iar pe ce rămași i-am luat eu și i-am unit cu [a]Amoniții cei tineri și am pornit marșu nostru înapoi către orașu Iudeii.

CAPITOLUL 57

Helaman povestește cucerirea An- tiparei capitularea și apoi apărarea orașului Cumeni — Amoniții lui tineri se luptă vitejește; sunt răniți cu toții, dar nici unul dintre e nu este ucis — Ghid raportează uciderea ș evadarea prizonierilor lamaniți. Circa 63 î.H.

Și acum s-a întâmplat că eu am primit o epistolă

56 *a* Alma 57:25; 57 *a* Alma 27:26; 53:10–11, 16.

și că dacă noi i-am preda pe pri- zonieri pentru acel oraș, aceasta nu ar fi înțelept din partea noastră; și că noi am vrea să-i elibe- răm pe prizonierii noștri numai printr-un schimb de prizonieri.

3 Și Amoron a refuzat epistola mea, căci nu a vrut să facă schimb de prizonieri; de aceea, noi am început să facem pregă- tiri ca să mergem împotriva orașului lui Antipara.

4 Dar oamenii din Antipara au părăsit orașul și au fugit în celelalte orașe ale lor pe care le stăpâneau, ca să le fortifice; și astfel, orașul lui Antipara a că- zut în mâinile noastre.

5 Și astfel s-a terminat cel de-al douăzeci și optulea an al dom- niei judecătorilor.

6 Și s-a întâmplat că la începu- tul celui de - al douăzeci și nouălea an, noi am primit o încărcătură de provizii și un supliment la armata noastră, din țara lui Zarahemla și din ținutul dimprejur, în număr de șase mii de oameni, în afară de cei șaizeci dintre [a]fiii Amoniților care veniseră să se unească cu frații lor, ceata mea cea mică de două mii. Și acum iată, noi puternică, sau cu o parte din forța noastră puternică, noi am înconjurat în timp de noapte orașul Cumeni, puțin înainte de timpul când ei trebuia să primească o încărcătură cu provizii.

9 Și s-a întâmplat că no am făcut tabără de jur împrejurul orașului timp de mai multe nopți; dar noi am dormit pe să- biile noastre și am ținut gărzi pentru ca lamaniții să nu vină noaptea și să ne ucidă, ceea ce ei au încercat să facă de multe ori; dar de câte ori au încercat să facă aceasta sângele lor a fost vărsat.

10 În sfârșit, proviziile lor au sosit și ei erau gata să intre în oraș în timpul nopții. Iar noi, în loc să fim lamaniți, eram nefiți; de aceea, noi i-am luat atât pe ei, cât și proviziile lor.

11 Și în ciuda faptului că la- maniții erau lipsiți de sprijinul lor în felul acesta, ei încă mai erau hotărâți să păstreze orașul; de aceea, devenise potrivit ca noi să luăm acele provizii și să le trimitem în Iudea, iar pe prizonieri să-i trimitem în țara lui Zarahemla.

12 Și s-a întâmplat că n au tre- cut multe zile înainte ca lamani- ții să înceapă să-și piardă toate

57 6 *a* Alma 53:16–18.

numeroși încât, în ciuda numă- rului nostru enorm de mare, noi am fost forțați să ne folosim toată puterea ca să-i păstrăm sau să-i omorâm.

14 Căci iată, ei încercau să se revolte în număr mare și să se lupte cu pietre și cu bâte sau cu orice obiect pe care puteau pune mâna într-atât, încât noi am ucis mai mult de două mii din- tre ei după ce ei s-au predat ca prizonieri de război.

15 De aceea, a devenit potrivit pentru noi ca să punem capăt vieților lor sau să-i păzim cu sabia în mână, până în vale la țara lui Zarahemla; și, de aseme- nea, proviziile noastre nu mai erau suficiente pentru oamenii noștri, ca să nu mai pomenim pe acelea pe care le luasem de la lamaniți.

16 Și acum, în acele împrejurări critice, a devenit o problemă foarte serioasă să se ia o hotărâre în legătură cu acești prizonieri de război; cu toate acestea, noi am hotărât să-i trimitem pe ei la vale în țara lui Zarahemla; de aceea, noi am ales o parte dintre oamenii noștri și le-am dat lor răspunderea

iată, Amoron trimisese în spri- jinul lor un nou transport cu provizii, precum și o numeroasă oștire de oameni.

18 Și s-a întâmplat că acei oa- meni pe care noi îi trimisesem cu prizonierii sosiseră la timp ca să-i respingă pe aceștia, toc- mai când e erau gata să ne cucerească.

19 Dar iată, trupa mea cea mică de două mii ș șaizeci s-a luptat cu mare disperare; da, ei au fost curajoși în fața lamaniților și au răspândit moarte printre toți aceia care li s-au opus.

20 Și în timp ce oștirea noas- tră, ceea ce mai rămăsese din ea, era gata să se predea în fața lamaniților, iată, acei două mii și șaizeci au fost viteji și nedes- curajați.

21 Da, și ei s-au supus ș au avut grijă să execute fiecare cu- vânt al poruncii întocmai; da, și astfel lor li s-a întâmplat așa după cum era credința lor; și eu mi-am adus aminte de cuvinte- le despre care ei mi-au spus că

[a]mamele lor îi învățaseră pe ei.

22 Și acum iată, acestor fii ai mei, precum ș oamenilor acelo- ra care

21 *a* Alma 56:47–48.

24 Și s-a întâmplat că după ce lamaniții au fugit, eu am dat imediat porunci ca oamenii mei care fuseseră răniți să fie luați dintre cei morți și am pus ca rănile lor să fie îngrijite.

25 Și s-a întâmplat că erau două sute dintre cei două mii și șaizeci ai mei care leșinaseră din cauza pierderii de sânge; cu toate acestea, potrivit bună- tății lui Dumnezeu și spre marea noastră mirare, precum și spre bucuria întregii noastre oștiri, nu a fost [a]nici măcar un suflet dintre ei care să fi pierit; da, și, de asemenea, n-a fost nici un suflet dintre ei care să fi primit multe răni.

26 Și acum, supraviețuirea lor era de uimire pentru întreaga noastră oștire, da, faptul că ei fuseseră cruțați în timp ce o mie dintre frații noștri fuseseră uciși. Iar noi atribuim pe bună dreptate aceasta [a]puterii mira- culoase a lui Dumnezeu, dato- rită [b] credinței lor nespus de mari în ceea ce fuseseră ei învă- țați să creadă — și anume că era un Dumnezeu drept și că toți cei care nu se îndoiau de aceas- ta erau cruțați prin puterea Lui

morții, precum și pe morții la- maniților, care erau numeroși, iată, noi l- am întrebat pe Ghid despre prizonierii cu care ei începuseră să se ducă la vale către țara lu Zarahemla.

29 Acum, Ghid era căpita- nul-șef peste trupa care fusese numită să- păzească pe aceștia pe drumul la vale către acel ținut.

30 Și acum, acestea sunt cuvin- tele pe care Ghid le-a spus către mine: Iată noi am început să mergem la vale către țara lui Zarahemla împreună cu prizo- nierii noștri. Și s- a întâmplat că noi ne-am întâlnit cu spionii armatelor noastre care fuseseră trimiși ca să observe tabăra lamaniților.

31 Și ei au strigat către noi, zicând — Iată, oștirile lamaniți- lor mărșăluiesc către orașul lui Cumeni; și iată, ei vor năvăli asupra lor, da, și-i vor distruge pe oamenii noștri.

32 Și s-a întâmplat că prizo- nierii noștri au auzit strigătele lor, ceea ce i-a făcut pe ei să capete curaj; și s-au ridicat în răzvrătire împotriva noastră.

33 Și s-a întâmplat că dir cau- za răzvrătirii lor, no am făcut ca săbiile noastre

25 *a* Alma 56:56.

26 *a* gs Putere. *b* gs Credință.

noi am început să mărșăluim repede către orașul Cumeni; și iată, am ajuns la timp ca să-i ajutăm pe frații noștri în apărarea orașului.

35 Și iată, noi suntem iarăși eliberați din mâinile dușmani- lor noștri. Și binecuvântat este numele lui Dumnezeu; căci iată, El este Acela care ne-a salvat pe noi; da, care a făcut acest lucru mare pentru noi.

36 Acum s -a întâmplat că atunci când eu, Helaman, am auzit aceste cuvinte ale lui Ghid, eu am fost plin de o bucurie nespusă datorită bunătății lui Dumnezeu pentru apărarea noastră, pentru ca noi să nu pierim; da, și eu cred că suflete- le acelora care au fost uciși au [a] intrat în odihna Dumne-
zeului
lor.

CAPITOLUL 58

Helaman, Ghid și Teomner captu- rează orașul Manti printr-un vi- cleșug — Lamaniții se retrag — Fiii poporului lui Amon sunt salvați în timp ce ei rămân neclintiți în apărarea libertății și a credinței lor. Circa 63 – 62 î.H.

să-i [a] amăgim pe ei afară din fortărețele lor.

2 Și ei erau atât de numeroși față de oștirea noastră încât noi nu am îndrăznit să înain- tăm ș să-i atacăm pe ei în fortărețele lor.

3 Da, și a devenit potrivit ca noi să-i folosim pe oamenii noștri pentru ca să păstrăm acele părți din țară pe care noi le recăpăta- sem dintre stăpânirile noastre; de aceea, devenise potrivit ca noi să așteptăm pentru ca să primim mai multe întăriri din țara lu Zarahemla, precum și o nouă încărcătură cu provizii.

4 Și s-a întâmplat că eu am tri- mis astfel un ambasador către guvernatorul țări noastre ca să-l informez pe el despre tre- burile poporului nostru. Și s-a întâmplat că noi am așteptat ca să primim provizii și întăriri din țara lui Zarahemla.

5 Dar iată, aceasta ne-a fost nouă numai de puțin folos; căci lamaniții, de asemenea, primeau întăriri mari de la o zi la alta, precum și multe provizii; și acestea erau împrejurările în care ne aflam noi în această perioadă de timp.

6 Iar lamaniții, văzând

36 *a* Alma 12:34.

58 1 *a* Alma 52:21.

până când era cât pe ce să mu- rim de foame.

8 Dar s-a întâmplat că noi am primit alimente, care au fost păzite de o oștire de două mii de oameni trimiși în ajutorul nostru; și acesta era tot ajutorul pe care l-am primit, ca să ne apărăm pe noi înșine și patria noastră de la căderea în mâini- le dușmanilor noștri, da, ca să ne luptăm cu un dușman care era nenumărat de mare.

9 Și acum, pricina acestei în- curcături, sau pricina pentru care ei nu ne-au trimis mai mul- te întăriri, noi nu o cunoaștem; de aceea, noi eram supărați și plini de teamă ca nu cumva prin orice mijloace judecata lui Dum- nezeu să nu vină asupra țării noastre, pentru subjugarea și distrugerea noastră totală.

10 De aceea, noi ne-am revăr- sat sufletele noastre în rugăciu- ne către Dumnezeu, pentru ca El să ne întărească și să ne eli- bereze din mâinile dușmanilor noștri, da, și, de asemenea, să ne dea nouă putere ca să putem să ne apărăm orașele noastre și pământurile

12 Și noi am căpătat cura cu forțele noastre mici pe care le primisem; și am fost fermi hotărâți să- cucerim pe duș- mani noștri și să ne [a]păstrăm pământurile noastre și bunurile noastre ș nevestele noastre și copiii noștri și cauza [b]libertății noastre.

13 Și astfel, noi ne-am dus cu toată puterea noastră împotri- va lamaniților care erau în ora- șul lui Manti; și ne-am instalat corturile la marginea pustiului, care era lângă oraș.

14 Și s-a întâmplat că în ziua următoare, atunci când lamani- ții au văzut că noi eram la gra- nițele de lângă pustiul care era lângă oraș, ei și-au trimis spionii de jur-împrejurul nostru, pentru ca să descopere numărul nostru și puterea oștirii noastre.

15 Și s-a întâmplat că atunci când ei au văzut că noi nu eram puternici după numărul nostru, ș temându-se că noi le vom tăia lor drumul către ajutoarele lor, dacă nu vor năvăli să se bată împotriva noastră și să ne omoa- re și, de asemenea, crezând că e puteau să ne distrugă cu ușu- rință cu oștirile lor numeroase, ei au început să facă pregătir

12 *a* Alma 46:12–13; Morm. 2:23. *b* gs Liber.

împreună cu un număr mic de oameni să se strecoare în ascuns în pustiu.

17 Acum, Ghid și oamenii lui erau în partea dreaptă, iar cei- lalți erau în partea stângă; și atunci când ei s-au strecurat astfel în ascuns, iată, eu am ră- mas împreună cu restul oștirii mele în același loc în care noi ne instalasem corturile de la în- ceput, până când lamaniții ar fi ieșit la luptă.

18 Și s-a întâmplat că lamaniții au ieșit împreună cu oștirile lor numeroase împotriva noastră. Și atunci când ei au venit și erau cât pe ce să năvălească asupra noastră cu săbiile, eu am făcut ca oamenii mei, aceia care erau cu mine, să se retragă în pustiu.

19 Și s-a întâmplat că lamaniții ne-au urmărit cu mare repezi- ciune, căci ei doreau foarte mult să ne cucerească și să ne ucidă; de aceea, ei ne-au urmărit pe noi în pustiu; iar noi am trecut printre Ghid și Teomner, în așa fel încât ei nu au fost descope- riți de către lamaniți.

20 Și s-a întâmplat că atunci când lamaniții au trecut sau când oștirea a trecut, atunci Ghid și Teomner s-au ridicat din locurile lor secrete și le-au tăiat drumul spionilor lamani- ților pentru ca ei să nu poată să se reîntoarcă în oraș.

21 Și s-a întâmplat că atunci când ei le-au retezat lor drumul, ei au fugit către oraș și au căzut peste străjile care fuseseră lăsate ca să păzească, în așa fel încât ei i-au distrus pe aceștia și au pus stăpânire pe oraș.

22 Acum, aceasta s-a întâm- plat pentru că lamaniții au în- găduit ca întreaga lor oștire, în afară numai de câteva străji, să fie dusă în rătăcire în pustiu.

23 Și s-a întâmplat că Ghid și Teomner au căpătat în felul acesta stăpânire peste întăriturile lor. Și s-a întâmplat că noi ne-am dus în drumul nostru, după ce călătorisem mult prin pustiu către țara lui Zarahemla.

24 Iar atunci când lamaniții au văzut că ei mărșăluiau înspre țara lui Zarahemla, ei au fost nespus de înfricoșați ca nu cumva să fi fost un plan pentru ca ei să fie duși către distrugere; de aceea, au început iarăși să se retragă în pustiu, da, și anume înapoi pe același drum pe care veniseră.

25 Și iată, era noapte și ei și-au pus corturile, căci căpitanii-șefi ai lamaniților credeau că nefiții erau obosiți din cauza marșului lor; și crezând că ei alungaseră întreaga lor oștire, de aceea, nu s-au gândit de loc la orașul lui Manti.

26 Acum, s-a întâmplat că atunci când s-a lăsat noaptea, eu am făcut ca oamenii mei să nu doarmă, ci să înainteze în marș pe alt drum către țara lui Manti.

27 Și din cauza marșului aces- tuia al nostru în timp de noap- te, iată, în ziua următoare noi eram dincolo de lamaniți în așa fel încât noi am ajuns înaintea lor în orașul lui Manti.

28 Și astfel s-a întâmplat că prin acest șiretlic noi am pus stăpânire pe orașul lui Manti fără vărsare de sânge.

29 Și s-a întâmplat că atunci când oștirile lamaniților au ajuns lângă oraș și au văzut că noi eram pregătiți să-i întâlnim, au fost nespus de uimiți și loviți de o mare frică într-atât, încât au fugit în pustiu.

30 Da, și s-a întâmplat că oștiri- le lamaniților au fugit din toată această parte a țării. Dar iată, ei au luat cu ei pe multe femei și copii afară din țară.

31 Și [a]acele orașe care fusese- ră ocupate de lamaniți, toate sunt acum în stăpânirea noas- tră; iar părinții noștri și femeile noastre și copiii noștri se reîn- torc la casele lor, în afară de cei care au fost luați prizonieri și duși afară de către lamaniți.

32 Dar iată, oștirile noastre sunt mici pentru ca să apere un număr atât de mare de orașe și avuții atât de mari.

33 Dar iată, noi credem în Dumnezeul nostru care ne-a dat nouă victorii asupra acelor ținuturi într-atât, încât noi am căpătat acele orașe și acele pă- mânturi care erau ale noastre.

34 Acum, noi nu cunoaștem pricina pentru care guvernul nu ne dă nouă mai multă ajutor, nici acei

iată, noi ne temem că este o [a]dezbinare în guvern și de ace- ea nouă nu ni s-au trimis mai mulți oameni în ajutor; căci noi știm că ei sunt mai mulți decât aceia pe care ni i-au trimis.

37 Dar iată, aceasta nu are nici o importanță — noi avem încre- dere că Dumnezeu ne va [a]elibe- ra, în ciuda slăbiciunii oștirilor noastre, da, și ne va elibera din mâinile dușmanilor noștri.

38 Iată, acesta este cel de-al douăzeci și nouălea an, către sfârșitul lui, și noi suntem în posesia pământurilor noastre; iar lamaniții au fugit în țara lui Nefi.

39 Iar aceia dintre fii oameni- lor lui Amon despre care eu am vorbit cu atâta laudă sunt cu mine în orașul lui Manti; iar Domnul i-a sprijinit pe ei și i-a păzit ca să nu cadă sub sabie într-atât, încât nici măcar [a]un suflet nu a fost ucis.

40 Dar iată, ei au primit mul- te răni; cu toate acestea, au stat neclintiți în acea [a]libertate prin care Dumnezeu i-a făcut pe ei liberi; și ei sunt riguroși în a-și aminti de Domnul, Dumnezeul lor în fiecare zi; da, ei sunt atenți continuu la

31 *a* Alma 56:14.
36 *a* Alma 61:1–5.
37 *a* 2 Regi 17:38–39.
39 *a* Alma 56:56.
40 *a* gs Liber, libertate

întotdeauna în prezența Sa; da, și fie ca El să favorizeze acest popor, în așa fel încât voi să aveți succes în căpătarea tuturor avuțiilor pe care lamaniții le-au luat de la noi, care erau pentru sprijinul nostru. Și acum, iată, eu termin epistola mea. Eu sunt Helaman, fiul lui Alma.

CAPITOLUL 59

Moroni îi cere lui Pahoran să întă- rească forțele lui Helaman — la- maniții cuceresc orașul Nefiha — Moroni este furios pe guvern. Cir- ca 62 î.H.

Acum, s-a întâmplat în cel de al treizecilea an al domniei jude- cătorilor asupra poporului lui Nefi, după ce Moroni a primit și a citit [a]epistola lui Helaman, că el a fost nespus de bucuros datorită prosperității, da, a suc- cesului nespus de mare pe care Helaman îl avusese, căpătând acele pământuri care fuseseră pierdute.

2 Da, și el a făcut cunoscut către întregul său popor, în tot ținutul dimprejur, în partea ace- ea unde era el, că și ei trebuia să se bucure.

3 Și s-a întâmplat că el a el o cucerise cu succes într-un chip atât de miraculos.

4 Și s-a întâmplat că atunci când Moroni a trimis această epistolă către țara lui Zarahem- la, el a început iarăși să facă un plan ca să poată căpăta restul acelor posesiuni și orașe pe care lamaniții le luaseră de la ei.

5 Și s-a întâmplat că în timp ce Moroni făcea astfe pregătiri să meargă la bătălie împotriva lamaniților, iată, oamenii lui Nefiha, care erau adunați lao- laltă din orașul lui Moroni și din orașul lui Lehi și din orașul lui Morianton, au fost atacați de către lamaniți.

6 Da, chiar și aceia care fusese-ră forțați să fugă din țara lui Manti, precum și din ținutul dimprejur, veniseră și se unise- ră cu lamaniții în această parte a țării.

7 Și astfel, ei fiind nespus de numeroși, da, și primind întăriri în fiecare zi, la porunca lui Amo- ron, au mers înainte împotriva poporului lui Nefiha și au înce- put să-i măcelărească pe aceștia într-un măcel foarte mare.

8 Iar oștirile lor erau atâ

59 1 *a* Alma 56:1. 3 *a* Alma 60:1–3. *b* Alma 50:40.

mâinile lamaniților decât să-l recapteze de la ei, el a crezut că era mai ușor pentru ei să păstreze acel oraș.

10 De aceea, el și-a păstrat toa- tă forța ca să apere acele locuri pe care el le recucerise.

11 Și acum, când Moroni a vă- zut că orașul lui Nefiha a fost pierdut, el a fost foarte supărat și a început să se întrebe, din cauza ticăloșiei poporului, dacă nu cumva ei vor cădea în mâi- nile fraților lor.

12 Acum, acesta a fost cazul cu toți căpitanii-șefi ai lui. Ei s-au îndoit și, de asemenea, s-au minunat din cauza ticălo- șiei poporului; și aceasta din cauza succesului lamaniților asupra lor.

13 Și s-a întâmplat că Moroni a fost furios pe guvern din cauza [a]indiferenței sale în ceea ce pri- vea libertatea țării lor.

CAPITOLUL 60

Moroni se plânge lui Pahoran de- spre neglijarea armatelor de către guvern — Domnul îngăduie ca cei drepți să fie uciși — Nefiții

zicând: Iată, eu adresez epistola mea către Pahoran, în orașul lui Zarahemla, care este judecător [a] șef și guvernator peste țară, precum și către toți aceia care au fost aleși de acest popor ca să guverneze și să conducă tre- burile acestui război.

2 Căci iată, eu am să le spun ceva, într-un fel de condamnare; căci iată, vo înșivă știți că ați fost numiți pentru ca să adunați laolaltă oameni ș să-i înarmați cu săbii și cu paloșe și cu tot felul de arme de război de toate felurile și să-i trimiteț împotri- va lamaniților, în orice parte pe unde aceștia ar veni în țara noastră.

3 Și acum iată, îți spun ție că eu însumi, precum și oamenii mei și, de asemenea, Helaman și oamenii lui, am suferit nespus de multe suferințe; da, până și foame, sete și oboseală și tot fe- lul de suferințe de toate felurile.

4 Dar iată, dacă acestea ar fi singurele suferințe pe care le-am avut, atunci no nu am cârti și nici nu ne- am plânge.

5 Dar iată, mare a fos măcelul printre oameni noștri; da, mii au căzut sul

13 *a* Alma 58:34;

60 1 *a* Alma 50:39–40.

7 Puteți voi să vă gândiți să stați pe tronurile voastre într-o stare de încremenire nepăsătoa- re, în timp ce dușmanii voștri împrăștie lucrarea morții prin- tre voi? Da, în timp ce ei ucid pe mii dintre frații voștri —

8 Da, chiar și aceia care s-au uitat în sus către voi pentru protecție, da, v-au pus pe voi într-o poziție din care voi ați fi putut să-i ajutați pe ei, da, voi ați fi putut să le trimiteți lor oștiri, să-i întăriți pe ei și să sal- vați mii dintre ei de la căderea sub sabie.

9 Dar iată, aceasta nu este totul — voi ați refuzat să le dați lor din proviziile voastre într-atât, încât mulți dintre ei au luptat și și-au sângerat vieți- le din cauza dorințelor mari pe care ei le-au avut pentru bunăs- tarea acestui popor; da, și ei au făcut aceasta atunci când erau gata să [a] piară de foame din cauza neglijenței voastre nes- pus de mari față de ei.

10 Și acum, frații mei prea- iubiți — căci voi ar trebui să fiți iubiți; da, și voi ar trebui să munciți cu mai multă sârguință pentru bunăstarea și libertatea acestui popor; fără margini a lu Dumnezeu voi puteați să nu faceți nimic și totuși E v-ar fi eliberat pe voi? Iată, dacă voi ați crezut aceasta, atunci ați crezut în zadar.

12 [a]Credeți voi că, deoarece atât de mulți dintre frații voștri au fost uciși, aceasta este din cauza ticăloșiei lor? Vă zic eu vouă, dacă voi ați crezut aceas- ta, atunci voi ați crezut în zadar; căci, vă spun eu vouă, mulți sunt aceia care au căzut sub sa- bie; și iată, aceasta este con- damnarea voastră;

13 Căci Domnul a îngăduit ca cei [a]drepți să fie uciși, în așa fel încât dreptatea și judecata Lui să se abată asupra celor păcă- toși; de aceea, voi nu trebuie să credeți că cei drepți sunt pier- duți pentru că sunt uciși; dar iată, ei intră în odihna Domnu- lui, Dumnezeului lor.

14 Și acum iată, vă spur eu vouă, mă tem nespus de mult că judecățile lu Dumnezeu vor ven asupra acestui popor dir cauza indolenței lui, da, ș anu- me din cauza indolenței guver- nulu nostru și a neglijențe sale nespus de mari față de frații lor, da, față d

9 *a* Alma 58:7.
12 *a* Luca 13:1–5.
13 *a* Alma 14:10–11; 15 *a* Alma 51:9, 13.
16 *a* Alma 51:16–19.

pentru acești [b]regaliști, din cau- za cărora a fost atât de multă vărsare de sânge printre noi; da, la timpul acela noi aveam con- flicte între noi înșine; dacă noi ne-am fi unit puterile așa cum făcusem până atunci; da, dacă nu ar fi fost pentru dorința de putere și autoritate pe care acei regaliști doreau să o aibă asupra noastră; dacă ei ar fi fost credincioși cauzei libertății noastre și dacă s-ar fi unit cu noi și dacă ar fi mers înainte împotriva dușmanilor noștri, în loc să-și ia săbiile împotriva noastră, ce- ea ce a fost pricina unei vărsări de sânge atât de mari printre noi; da, dacă noi am fi mers înainte împotriva lor, cu puterea Domnului, noi am fi putut să-i împrăștiem pe dușmanii noștri, căci lucrul acesta ar fi fost fă- cut în acord cu îndeplinirea cuvântului Lui.

17 Dar iată, acum lamaniții vin asupra noastră, punând stăpâni- re pe pământurile noastre; și ei îi ucid pe oamenii noștri cu sabia, da, femeile noastre și copiii noștri; și, de asemenea, îi iau pe ei robi, făcându-i să sufere tot felul de suferințe; și aceasta din cauza tiăleciei mari a acelora

19 Ori, este adevărat că voi ne-ați neglijat pe noi pentru că voi sunteți în inima țării noastre ș sunteți înconjurați de sigu- ranță, că voi nu aț pus ca să ni se trimită nouă mâncare și, de asemenea, oameni ca să ne în- tărească oștirile noastre?

20 Ați uitat voi poruncile Dom- nului, Dumnezeului vostru? Da, ați uitat voi robia strămoșilor voștri? Ați uitat voi de cât de multe ori am fost eliberați din mâinile dușmanilor noștri?

21 Sau credeți voi că Domnul încă ne va mai elibera pe noi, atunci când noi ședem pe tro- nurile noastre și nu ne folosim de mijloacele pe care Domnul ni le-a dat nouă?

22 Da, veți ședea voi în lenevie, în timp ce sunteți înconjurați de mii, da, de zeci de mii, care, de asemenea, stau în lenevie, în timp ce mii în jurul vostru, la granițele țării, cad sub sabie, da, răniți și sângerând?

23 Credeți voi că Dumnezeu va privi la vo ca la niște oameni fără de păcat, în timp ce voi stați nemișcați și priviți la aceste lu- cruri? Iată, vă zic eu vouă: Nu. Acum, aș vrea ca voi să vă adu- ceț aminte să Dumnezeu

16 *b* Alma 51:5, 8.

23 *a* Mat. 23:25–26.

și către Helaman, pentru ca el să poată să sprijine acele părți ale țării pe care le-a recâștigat și pentru ca noi să putem, de asemenea, să recâștigăm ceea ce a mai rămas din posesiunile noastre în aceste regiuni, iată, atunci va fi potrivit ca noi să nu ne mai luptăm cu lamaniții până când nu vom curăța vasul nostru pe dinăuntru, da, chiar capul cel mare al guvernului nostru.

25 Și dacă voi nu îmi aprobați epistola și nu veniți și nu-mi arătați un adevărat [a]spirit de libertate și dacă nu vă străduiți să ne întăriți și să ne fortificați oștirile noastre și să le dați lor mâncare pentru sprijinul lor, atunci iată, eu voi lăsa o parte dintre oamenii mei cei liberi ca să apere această parte a țării noastre și voi lăsa puterea și binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lor, pentru ca nici o altă putere să nu poată acționa împotriva lor —

26 Și aceasta datorită credinței lor nespus de mari și a răbdării lor mari în mijlocul suferințelor lor —

27 Și voi veni la voi; și dacă va exista vreunul dintre voi care are dorință de libertate, da, Acela de care eu mă tem; și potrivit poruncilor Lui îmi iau eu sabia ca să apăr cauza patriei mele; și din cauza nedreptății voastre am suferit noi o pierdere atât de mare.

29 Iată, a venit timpul, da, timpul a venit când, dacă voi nu vă puneți în mișcare cu repeziciune pentru apărarea patriei voastre și a celor mici ai voștri, atunci [a]sabia dreptății va atârna deasupra voastră; da, și ea va cădea asupra voastră și se va abate chiar până la distrugerea voastră totală.

30 Iată, eu aștept ajutor de la voi; și dacă nu ne dați ajutor, iată, eu voi veni la voi, chiar în țara lui Zarahemla, și vă voi lovi cu sabia într-atât încât nu veți mai avea putere să frânați progresul acestui popor, în cauza noastră pentru libertate.

31 Căci iată, Domnul nu va îngădui ca voi să trăiți și să vă întăriți în nedreptatea voastră, pentru ca să distrugeți poporul Lui cel drept.

32 Iată, puteți voi să credeți că Domnul vă va cruța pe voi și va veni cu judecată împotriva lamaniților, atunci când tradiția strămoșilor lor

25 *a* Alma 51:6; 61:15. 28 *a* Fapte 5:26–29. 29 *a* Hel. 13:5; 3 Ne.

le călcați pe acestea în picioa- re. Iată, Domnul mi-a spus: Dacă aceia pe care voi i-ați numit guvernatorii voștri nu se pocăiesc de păcatele și de nedreptățile lor, atunci voi va trebui să vă duceți să vă luptați împotriva lor.

34 Și acum iată, eu, Moroni, sunt forțat, potrivit legământu- lui pe care l-am făcut ca să păstrez poruncile lui Dumnezeu; de aceea, eu doresc ca voi să respectați cuvântul lui Dum- nezeu și să trimiteți cu grabă către mine provizii și oameni, precum și către Helaman.

35 Și iată, dacă voi nu veți face aceasta, atunci eu voi veni către voi cu grabă; căci iată, Dumnezeu nu va îngădui ca noi să pie- rim de foame; de aceea, El ne va da nouă din mâncarea voastră, chiar dacă aceasta se va întâm- pla prin sabie. Acum vedeți să îndepliniți cuvântul lui Dum- nezeu.

36 Iată, eu sunt Moroni, căpi- tanul-șef al vostru. Eu nu [a]caut putere, ci caut ca s-o dobor pe aceasta. Eu nu caut onoarea lumii, ci slava Dumnezeului meu, precum și libertatea și bu- năstarea patriei mele. Și astfel îmi închei eu epistola.

nității — Pahoran cere ajutor militar împotriva rebelilor. Circa 62 î.H.

Iată, acum s-a întâmplat că scurt timp după ce Moroni tri- misese epistola sa către guver- natorul șef, el a primit o epistolă de la [a] Pahoran, guvernatorul șef. Și acestea sunt cuvintele pe care le-a primit:

2 Eu, Pahoran, care sunt guver- natorul șef al acestei țări trimit aceste cuvinte lui Moroni, căpi- tanul șef al armatei. Iată, îți spun ție Moroni, că nu mă bucur de [a] suferințele tale mari, da, și aceasta îmi întristează sufletul.

3 Dar iată, există uni care se bucură de suferințele voastre, da într-atât, încât s-au ridicat în rebeliune împotriva mea, pre- cum și a acelora dintre oamenii mei care sunt oameni [a]liberi, da, iar aceia care s-au ridicat sunt foarte numeroși.

4 Iar aceia care au căuta să-mi ia scaunul de judecată, aceia sun pricina acestei nedreptăț mari; căci ei au folosi multe lingușeli și au dus în rătăcire inimile multor oameni, ceea ce va f pricina unor mari suferințe printre noi; ei au

36 *a* D&L 121:39–42.
61 1 *a* Alma 50:39–40.
2 *a* Alma 60:3–9.
3 *a* Alma 51:6–7.

această parte a țării; și iată, ei se adună în cete mari pe lângă noi zilnic, cu armele lor, pentru apărarea patriei lor și a [a]liber- tății lor, precum și pentru ca să răzbune nedreptățile care ne-au fost făcute.

7 Și ei au venit la noi așa încât cei care s-au ridicat în răz- vrătire împotriva noastră sunt învinși, da, într-atât, încât ei se tem de noi și nu îndrăznesc să iasă afară împotriva noastră ca să se bată.

8 Ei au pus stăpânire pe țară sau pe orașul lui Zarahem- la; au numit un rege peste ei, iar acesta i-a trimis o scrisoare regelui lamaniților prin care a intrat într-o alianță cu el; în care alianță el a fost de acord ca să păstreze orașul lui Zarahem- la, ceea ce a crezut că-i va face pe lamaniți să cucerească restul țării, iar el să fie pus rege peste acest popor atunci când ei vor fi cuceriți de lamaniți.

9 Și acum, în epistola ta, m-ai criticat pe mine, dar aceasta nu are nici o importanță; eu nu sunt mânios, ci mă bucur de mărinimia inimii tale. Eu, Pa- horan, nu caut putere decât numai ca să-mi păstrez scaunul de la vărsare de sânge. Noi nu vom vărsa sângele lamaniților dacă ei vor rămâne în țara lor.

11 Nu vom vărsa sângele fra- ților noștri dacă ei nu se vor ridica în răzvrătire și dacă nu vor lua sabia împotriva noastră.

12 Noi ne vom supune jugului sclaviei, dacă lucrul acesta ar fi cerut de către dreptatea lui Dumnezeu sau dacă El ne-ar porunci s-o facem.

13 Dar iată, El nu ne va po- runci să ne supunem pe noi înșine dușmanilor noștri, ci să ne punem [a]nădejdea în El, iar El ne va elibera.

14 De aceea, fratele meu prea- iubit, Moroni, să ne [a]împotrivim răului, iar oricărui rău căruia noi nu putem să ne împotrivim prin cuvânt, cum ar fi răzvrătirile și neînțelegerile, să ne împotrivim lor cu săbiile noastre pentru ca să ne putem păstra libertatea, pentru ca să ne putem bucura de privilegiul cel mare al Bise- ricii noastre și în cauza Mântui- torului și Dumnezeului nostru.

15 De aceea, vino la mine cu grabă, împreună cu câțiva dintre oamenii tăi și lasă-i pe ceilalți în

6 *a* gs Liber, libertate.
9 a Ioan. 8:31–36;

13 *a* gs Credință; (a) se

15 *a* 2 Cor. 3:17. gs Duhul Sfânt.

multă forță poți în timpul dru- mului tău încoace, iar noi ne vom duce în grabă împotriva acelor disidenți, în puterea Dumnezeului nostru, în acord cu credința care este în noi.

18 Și vom pune noi stăpânire pe orașul lui Zarahemla pentru ca să putem obține mai multe ali- mente ca să le trimitem lui Lehi și lui Teancum; da, vom merge noi împotriva lor în puterea Domnului și vom pune capăt la această mare nedreptate.

19 Și acum, Moroni, eu mă bu- cur de primirea scrisorii tale, căci am fost întrucâtva îngrijorat în legătură cu ceea ce noi trebu- ia să facem, dacă ar fi drept din partea noastră să mergem îm- potriva fraților noștri.

20 Dar tu ai spus că dacă ei nu se pocăiesc, atunci Domnul ți-a poruncit ție să mergi îm- potriva lor.

21 Vezi să-i [a]întărești pe Lehi și pe Teancum în Domnul; spu- ne-le lor să nu se teamă, căci Dumnezeu îi va elibera pe ei, da, și, de asemenea, pe toți aceia care stau neclintiți în acea li- bertate prin care Dumnezeu i-a făcut pe ei liberi. Și acum, eu închei epistola mea către fratele meu

Moroni recapturează Nefiha — Mulți lamaniți se unesc cu po- porul lui Amon — Teancum îl uci- de pe Amoron și este la rândul său ucis — Lamaniții sunt alungați din țară și se stabilește pacea — Helaman se reîntoarce la slujire și întărește Biserica. Circa 62–57 î.H.

Și acum s-a întâmplat că atunci când Moroni a primit această epistolă, inima lui a prins curaj; și el a fost plin de mare bucurie datorită credinței lui Pahoran, pentru că el, de asemenea, nu era un [a]trădător al libertății și al cauzei patriei sale.

2 Dar el, de asemenea, a jelit nespus de mult din cauza ne- dreptății acelora care-l alunga- seră pe Pahoran din scaunul de judecată, da, în sfârșit, din cau- za acelora care se răzvrătiseră împotriva patriei lor și, de ase- menea, împotriva Dumnezeu- lui lor.

3 Și s-a întâmplat că Moroni a luat un număr mic de oameni, așa cum era dorința lui Paho- ran, și le-a dat lui Lehi și lui Teancum comanda peste restul armatei sale și apoi a plecat în marș către țara lui Ghedeon.

4 Și el a înălțat [a]drapelul [b]li- bertății în

21 *a* Zah. 10:12.
62 1 *a* Alma 60:18.
4 *a* Alma 46:12–13, 36
b gs Liber, libertate

6 Și astfel, când Moroni a adu- nat laolaltă pe toți oamenii pe care a putut să-i adune în tot drumul său, el a ajuns în țara lui Ghedeon; și unindu-și for- țele sale cu acelea ale lui Paho- ran, ei au devenit peste măsură de puternici, chiar mai puternici decât oamenii lui Pacus, care era [a]regele acelor disidenți, care îi alungaseră pe [b]oamenii liberi afară din țara lui Zarahemla și pusesera stăpânire pe țară.

7 Și s-a întâmplat că Moroni și Pahoran au năvălit cu oștirile lor în țara lui Zarahemla și au înaintat împotriva orașului și i-au întâlnit pe oamenii lui Pa- cus, așa încât ei s-au luptat cu ei.

8 Și iată, Pacus a fost ucis, iar oamenii lui au fost luați prizo- nieri, iar Pahoran a fost reinsta- lat în scaunul lui de judecată.

9 Iar oamenii lui Pacus și-au primit judecata lor în acord cu legea și, la fel, acei regaliști care fuseseră luați și aruncați în închisoare; și ei au fost [a]execu-
tați, în acord cu legea; da, acei
oameni ai lui Pacus și acei rega- liști, toți care nu voiau să pună mâna pe arme în apărarea pa- triei Nefi; Moroni și Pahoran resta- bilind pacea în țara lui Zara- hemla printre poporul lor și aducând moarte tuturor acelo- ra care nu au fost credincioși cauzei libertății.

12 Și s-a întâmplat că la începu- tul celui de-al treizeci și unulea an al domniei judecătorilor asu- pra poporului lui Nefi, Moroni, imediat, a făcut ca fie trimise provizii și să fie trimisă o oștire de șase mii de oameni lui Hela-
man ca să-l ajute pe el în apăra- rea acelei părți a țării.

13 Și el, de asemenea, a făcut ca
o oștire de șase mii de oameni, cu o cantitate destulă de alimen- te, să fie trimisă către oștirile lui Lehi și Teancum. Și s-a întâm- plat că aceasta s-a făcut pentru ca să întărească țara împotriva lamaniților.

14 Și s-a întâmplat că Moroni și Pahoran, lăsând o ceată mare de oameni în țara lu Zarahem- la, au pornit în marș cu o ceată mare de oameni către țara lui Nefiha, fiind hotărâți să-i învin- gă pe lamaniți în orașul acela.

15 Și s-a întâmplat că în timp ce ei mergeau în

6 *a* Alma 61:4–8

9 *a* gs Pedeapsă

acest legământ, ei i-au trimis pe ei să trăiască împreună cu poporul lui Amon; iar cei care nu fuseseră uciși erau în număr cam de patru mii.

18 Și s-a întâmplat că după ce i-au trimis pe ei, și-au continuat marșul lor către țara lui Nefiha. Și s-a întâmplat că atunci când au ajuns la orașul lui Nefiha și-au pus corturile lor în câm- piile lui Nefiha, care erau lângă orașul lui Nefiha.

19 Acum, Moroni dorea ca la- maniții să vină afară și să se lupte împotriva lor în acele câmpii; dar lamaniții, cunos- cându-le marele lor curaj și văzând numărul lor mare, nu au îndrăznit să iasă afară împo- triva lor; de aceea nu au venit ca să se bată în ziua aceea.

20 Iar atunci când a venit noaptea, Moroni s-a dus prin întunecimea nopții și a ajuns la vârful zidului ca să spioneze și să vadă în care parte a orașului își făcuseră lamaniții tabără împreună cu oștirea lor.

21 Și s-a întâmplat că ei erau către răsărit, către locul de in- trare; și erau adormiți. Și acum Moroni s-a reîntors la oștirea sa și a făcut ca ei să pregătească la repezeală frânghii puternice și da, și anume, în partea de la apus unde lamaniții nu-și făcu- seră tabără cu oștirile lor.

23 Și s-a întâmplat că ei cu toții, au fost coborâți în oraș în timpul nopții cu ajutorul frânghiilor lor puternice și al scărilor lor; și astfel, atunci când dimineața a venit, ei cu toții erau înăuntrul zidurilor orașului.

24 Și acum, când lamaniții s-au trezit și au văzut că oștirile lui Moroni erau înăuntrul zidurilor, ei s-au înspăimântat într-atât de mult, încât au fugit afară prin trecătoare.

25 Și acum, când Moroni a vă- zut că ei fugeau din fața lor, a făcut ca oamenii săi să meargă în marș împotriva lor; și i-au ucis pe mulți și pe mulți alții i-au înconjurat și i-au luat pri- zonieri; iar cei rămași dintre ei au fugit în țara lui Moroni, care era la granițele de lângă malul mării.

26 Astfel, Moroni și Pahoran au obținut stăpânirea orașului lui Nefiha fără pierderea nici unui suflet; și au fost mulți din- tre lamaniți care au fost uciși.

27 Acum, s-a întâmplat că mulți dintre lamaniți care erau prizonieri au vrut să se unească cu *a* poporul lui Amon o

27 *a* gs Anti-nefi-

pământul, crescând tot felul de grâne și turme și cirezi de tot felul; și astfel au fost nefiții ușurați de o mare greutate; da, într-atât, încât ei au fost ușurați de toți prizonierii lamaniți.

30 Acum s-a întâmplat că Moroni, după ce a pus stăpâni- re pe orașul lui Nefiha a luat mulți prizonieri, ceea ce a redus foarte mult oștirile lamaniților; și a recâștigat pe mulți dintre nefiții care fuseseră luați prizo- nieri, ceea ce a întărit foarte mult oștirea lui Moroni; de aceea, Moroni a plecat din țara lui Nefiha către țara lui Lehi.

31 Și s-a întâmplat că atunci când lamaniții au văzut că Moroni venea împotriva lor, au fost iarăși înfricoșați și au fugit din fața oștirii lui Moroni.

32 Și s-a întâmplat că Moroni și oștirea lui i-au urmărit pe ei din oraș în oraș până când au fost întâlniți de către Lehi și Teancum; iar lamaniții au fugit de Lehi și de Teancum, și anu- me, la vale către granițele de lângă malul mării până când au ajuns în țara lui Moroni.

33 Iar oștirile lamaniților erau toate adunate laolaltă așa încât ele erau toate întrun- cinguri

maniții erau încercuiți lângă granițele de lângă pustiul de la miazăzi și lângă granițele de lângă pustiul de la răsărit.

35 Și astfel, ei au făcut tabără pentru noapte Căci iată, și ne- fiții ș lamaniții erau obosiți din cauza marșului lor îndelungat; de aceea, nu au hotărât nici un vicleșug pe timpul nopții, în afară de Teancum; căci el era nespus de mânios pe Amoron într-atât, încât considera că Amoron precum și Amalichia, fratele lui, fuseseră [a] pricina acestui mare ș îndelungat răz- boi dintre ei și lamaniți, care fu- seseră pricina unui atât de mare război și a vărsării de sânge, da, și a unei foamete atât de mari.

36 Și s-a întâmplat că Teancum, în mânia lui, s-a dus în tabăra lamaniților și s-a coborât peste zidurile orașului. Și el s-a dus cu o frânghie din loc în loc până
când l-a găsit pe rege; și a [a]arun- cat către el o suliță care l-a stră- puns pe el lângă inimă. Dar iată, regele i-a trezit pe slujitorii săi înainte de a muri în așa fel încât aceștia l-au urmărit pe Teancum și l-au ucis.

37 Acum s-a întâmpla
că atunci când Lehi s

35 *a* Alma 48:1.

36 *a* Alma 51:33–34.

38 Acum s -a întâmplat că Moroni a pornit în marș în ziua următoare și s-a dus îm- potriva lamaniților, în așa fel încât i - au onorât pe ei într-un mare măcel; și i-au alungat pe ei afară din țară; și ei au fugit și chiar nu s-au mai întors în acel timp împotriva nefiților.

39 Și astfel s-a terminat cel de-al treizeci și unulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi; și astfel ei avuseseră războaie și vărsări de sânge, foamete și suferințe timp de mulți ani.

40 Și au fost crime și conflicte și neînțelegeri și tot felul de nedreptăți printre oamenii lui Nefi; cu toate acestea, de dragul celor [a]drepți, da, datorită rugăciunilor celor drepți ei au fost cruțați.

41 Dar iată, din cauza duratei nespus de mari a războiului dintre nefiți și lamaniți, mulți se împietriseră din cauza dura- tei foarte mari a războiului; și mulți erau îmblânziți din cauza [a]suferințelor lor într-atât, încât s-au umilit în fața lui Dumne- zeu chiar până în

pacea stabilită printre poporul lui Nefi.

43 Iar Moroni a predat coman- da oștirilor sale în mâinile fiului său, al căru nume era Moroni- ha; iar el s-a retras la casa lui pentru ca să-și poată petrece restul zilelor sale în pace.

44 Iar Pahoran s-a reîntors la scaunul său de judecată; iar Helaman a început, iarăși, să predice către popor cuvântul lui Dumnezeu; căci, din cauza atâtor războaie și certuri, deve- nise potrivit ca un regulament să fie făcut din nou în Biserică.

45 De aceea, Helaman și frații săi au mers și au vestit cuvântul lu Dumnezeu cu multă putere pentru [a] convingerea multor oameni despre ticăloșia lor, ceea ce i-a făcut pe ei să se pocăiască de păcatele lor și să fie botezați în Domnul, Dumnezeul lor.

46 Și s-a întâmplat că au înte- meiat iarăși Biserica lui Dum- nezeu peste toată țara.

47 Da, și regulamente au fost făcute în ceea ce privește legea. Iar judecătorii lor și [a]judecăto-

40 *a* Alma 45:15–16.
41 *a* gs Adversitate.
45 *a* D&L 18:44.
47 *a* Mosia 29:39.
48 *a* Alma 50:20.

lor; ci s-au umilit ei înșiși peste măsură de mult în fața Lui.

50 Da, și-au adus aminte ce lucruri mari făcuse Domnul pentru ei, că El i-a eliberat pe ei de la moarte, din sclavie și din închisori și de la tot felul de suferințe; și El i-a eliberat pe ei din mâinile dușmanilor lor.

51 Și ei s-au rugat Domnului, Dumnezeului lor tot timpul într-atât, încât Domnul i-a binecuvântat pe ei în acord cu cuvântul Său, așa încât ei au devenit puternici și prosperi în țară.

52 Și s-a întâmplat că toate aceste lucruri au avut loc. Iar Helaman a murit în cel de-al treizeci și cincilea an al domni- ei judecătorilor asupra poporu- lui lui Nefi.

CAPITOLUL 63

Șiblon și, mai târziu, Helaman pun stăpânire pe inscripțiile sfin- te — Mulți nefiți călătoresc către țara de la miazănoapte — Hagot construiește corăbii care călătoresc pe marea de la apus — Moroniha îi

călca drept în fața lui Dumne- zeu; și el avea grijă să facă bine tot timpul, să țină poruncile Domnului, Dumnezeului său; și tot așa făcea și fratele lui.

3 Și s-a întâmplat că și Moroni a murit. Și astfel s-a terminat cel de-al treizeci și șaselea an al domniei judecătorilor.

4 Și s-a întâmplat că în cel de-al treizeci ș șaptelea an al domnie judecătorilor, un grup mare de oameni, ș anume în număr de cinc mii și patru sute de bărbați, împreună cu nevestele și cu copii lor, a plecat din țara lu Zarahemla în țara care era către [a]miază- noapt e.

5 Și s-a întâmplat că Hagot, fiind un om peste măsură de curios, de aceea, el s-a dus și și-a construit o corabie peste măsură de mare la granițele țării Abundența lângă țara Pustiul, și a pornit cu ea pe ma- rea de la apus prin strâmtoarea [a]îngustă care ducea către țara de la miazănoapte.

6 Și iată, au fost mulț dintre nefiți care au intra în ea și au navigat to

63 1 *a* Alma 38:1–2

gs Sfânt

5 *a* Alma 22:32;

multe provizii și au plecat iarăși către țara de la miazănoapte.

8 Și s-a întâmplat că despre ei nu s-a mai auzit nimic nicioda- tă. Și noi credem că s-au înecat în adâncurile mării. Și s-a în- tâmplat că o altă corabie, de asemenea, a navigat tot înainte; și încotro s-a dus, noi nu știm.

9 Și s-a întâmplat că în acest an erau mulți oameni care s-au dus către țara de la [a]miazănoap- te. Și astfel s-a terminat cel de-al treizeci și optulea an.

10 Și s-a întâmplat că în cel de-al treizeci și nouălea an al domniei judecătorilor, Șiblon, de asemenea, a murit, iar Corianton a plecat către țara de la miazănoapte, într-o corabie, ca să ducă provizii acelor oa- meni care plecaseră către țara aceea.

11 De aceea, devenise potrivit ca Șiblon să confere acele lu- cruri sfinte înainte de a muri fiului lui [a]Helaman, acesta nu- mindu-se Helaman după nu- mele tatălui său.

12 Acum iată, toate acele [a]in- scripții care erau în posesia lui Helaman au fost scrise și trimise printre copiii oamenilor prin toată țara, în afară de acele părți în care Alma poruncise să [b]nu fie trimise.

13 Cu toate acestea, aceste lu- cruri trebuia să fie păstrate sfin- te și [a]transmise de la o generație la alta; de aceea, în acest an, ele au fost conferite lui Helaman, înainte de moartea lui Șiblon.

14 Și s-a întâmplat, de aseme- nea, că în acest an erau unii disidenți care plecaseră la lama- niți; și ei erau tulburați iarăși de mânie împotriva nefiților.

15 Și, de asemenea, tot în acest an, ei au năvălit cu o oștire nu- meroasă ca să facă război împo- triva poporului lui [a]Moroniha, sau împotriva oștirii lui Moroni- ha, în care ei au fost iarăși învinși și alungați înapoi către pământurile lor proprii, sufe- rind o mare pierdere.

16 Și astfel s-a terminat cel de-al treizeci și nouălea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

17 Și astfel s-a terminat relata- rea lui Alma și a lui Helaman, fiul lui, și, de asemenea, a lui Șiblon, care era fiul lui.

Cartea lui Helaman

O relatare a nefiților. Războaiele și neînțelegerile lor, precum și conflictele lor. Și, de asemenea, profețiile multor profeți sfinți înaintea venirii lui Hristos, potrivit cronicilor lui Helaman, care era fiul lui Helaman, și, de asemenea, potrivit inscripțiilor fiilor lui, chiar până la venirea lui Hristos. Și, de asemenea, mulți lamaniți

9 *a* Hel. 3:11–12.
11 *a* Vezi titlul cărții lui Helaman.
12 *a* Alma 18:36.
b Alma 37:27–32.
13 *a* Alma 37:4.
15 *a* Alma 62:43.

sunt convertiți. O relatare a convertirii lor. O relatare a dreptății lamaniților și a ticăloșiei și ale lucrurilor abominabile ale nefiților, potrivit cronicii lui Helaman și a fiilor lui, chiar până la venirea lui Hristos, care se numește cartea lui Helaman și așa mai departe.

CAPITOLUL 1

Pahoran al Doilea devine judecæ- tor-øef øi este ucis de cætre Chiøcu- men — Pacumeni ocupæ scaunul de judecatæ — Coriantumr condu- ce armatele lamaniflilor, ocupæ Zarahemla øi-l ucide pe Pacumeni — Moroniha îi învinge pe lama- nifli øi recaptureazæ Zarahemla, iar Coriantumr este ucis. Circa 52–50 î.H.

ŞI acum iatæ, s-a întâmplat cæ la începutul celui de-al patruzecilea an al domniei judecætorilor asupra poporului lui Nefi, a început sæ fie o mare neînflelegere în poporul nefiflilor.

2 Cæci iatæ, [a]Pahoran murise øi se dusese pe calea pe care merge toatæ lumea; de aceea, a început sæ fie o mare neînfle- legere în ceea ce de judecatæ; de aceea, ei au pri- cinuit trei împærfliri în popor.

5 Cu toate acestea, s-a întâm- plat cæ Pahoran a fost numit de cætre [a]glasul poporului ca sæ fie judecætor-øef ø guvernator peste poporul lui Nefi.

6 Şi s-a întâmplat cæ Pacumeni, atunci când a væzut cæ nu putea sæ capete scaunul de judecatæ, el s-a unit cu glasul poporului.

7 Dar iatæ, Paanchi, împreunæ cu acea parte din popor care do- rea ca el sæ fie guvernatorul lor, era foarte mânios; de aceea, era cât pe ce sæ- linguøeascæ pe acei oameni sæ se ridice în rævræti- re împotriva fraflilor lor.

8 Şi s-a întâmplat cæ atunci când el era gata sæ facæ aceasta, iatæ, a fost luat øi a fost judecat în acord cu glasul poporului øi a fost condamnat la moarte; cæci se ridicase în rævrætire øi cæutase sæ distrugæ [a]libertatea poporului.

9 Acum când aceøt

[helaman]
1 2 *a* Alma 50:40.

5 *a* Mosia 29:26–29.
8 *a* gs Liber.

slujitorii lui Pahoran; dar iată, fuga lui Chișcumen era așa de grăbită, încât nici un om nu a putut să-l prindă.

11 Și el s-a dus la aceia care l-au trimis pe el; și cu toții au încheiat un legământ, da, ju- rând pe Creatorul lor cel Veșnic că nu vor spune nici unui om că Chișcumen l-a ucis pe Pahoran.

12 De aceea, Chișcumen nu a fost cunoscut în poporul lui Nefi, căci era mascat atunci când l-a ucis pe Pahoran. Și Chișcumen și banda lui, care făcuseră legământ cu el, s-au amestecat cu poporul, așa încât ei cu toții nu puteau fi găsiți; dar toți cei care au fost găsiți au fost condamnați la [a]moarte.

13 Și acum iată, Pacumeni a fost numit în acord cu glasul poporului ca să fie judecător-șef și guvernator asupra poporului, ca să domnească în locul fratelui său, Pahoran; și a fost potrivit dreptului lui. Și toate acestea s-au întâmplat în cel de-al patru- zecilea an al domniei judecăto- rilor; și anul acela s-a sfârșit.

14 Și s-a întâmplat în cel de-al patruzeci și unulea an al dom- niei judecătorilor că lamaniții el era un urmaș al lui Zarahem- la; și era un disident între nefiți; și era un om mare și puternic.

16 De aceea, regele lamaniți- lor, al cărui nume era Tubalot, care era fiul lui [a]Amoron, cre- zând că, fiind un om puternic, Coriantumr, putea să se împo- trivească nefiților cu puterea lui, precum și cu înțelepciunea lui mare într-atât, încât trimițân- du-l pe el, ar putea să câștige putere asupra nefiților —

17 De aceea, el i-a ațâțat pe ei la mânie și și-a adunat laolaltă oștirile și l-a numit pe Corian- tumr ca să fie conducătorul lor și a făcut ca ei să se ducă în marș către țara lui Zarahemla ca să se lupte împotriva nefiților.

18 Și s-a întâmplat că, din cauza atâtor vrajbe ș atâtor conflicte în guvern, ei nu au pus gărzi destule în țara lui Zarahemla; căc crezuseră că lamaniții nu îndrăzneau să vină până în inima țării lor ca să atace acel mare oraș Zarahemla.

19 Dar s-a î n t âmpla că în fruntea oștirii sale numeroase Coriantum a înaintat în marș și a năvălit peste locuitori

12 *a* gs Pedeapsă capitală.

16 *a* Alma 52:3.

21 Și s-a întâmplat că Pacu- meni, care era judecătorul-șef, a fugit din fața lui Coriantumr chiar până la zidurile orașului. Și s-a întâmplat că el a fost izbit de zid de către Coriantumr, încât el a murit. Și astfel s-au terminat zilele lui Pacumeni.

22 Iar acum, când Coriantumr a văzut că el avea stăpânirea orașului lui Zarahemla și a vă- zut că nefiții fugiseră din fața lor, și au fost uciși, și au fost luați, și au fost aruncați în închisoare, și că el căpătase stăpânire pe cea mai puternică fortăreață din toată țara, inima lui a prins curaj într-atât, încât a fost cât pe ce să se ducă împo- triva întregii țări.

23 Și acum, el nu a zăbovit în țara lui Zarahemla, ci s-a dus înainte cu o oștire mare, chiar către orașul Abundența; căci era hotărârea lui ca să meargă înainte și să-și croiască drum cu sabia, pentru ca să poată să obțina părțile de la miazănoap- te ale țării.

24 Și, crezând că tăria lor cea mai mare era în mijlocul țării, de aceea, a înaintat în marș, fără să le dea timp ca să se adu- ne laolaltă, decât doar dacă

26 Căci iată, Moroniha a cre- zut că lamaniții nu îndrăzneau să vină până în mijlocul țării, ci că ei ar ataca orașele din jurul granițelor, așa cum făcuseră până atunci; de aceea, Moroniha a făcut ca oștirile lui puternice să apere acele părți ale țări care erau împrejur pe lângă graniță.

27 Dar iată, lamaniții nu erau înfricoșați de dorința lui, ci veniseră în mijlocul țării și ocu- paseră capitala țării, care era orașul lui Zarahemla și au mers în marș prin părțile cele mai importante ale țării, ucigând oa- meni într-un mare măcel, atât bărbați cât și femei și copii pu- nând stăpânire pe multe orașe și pe multe întărituri.

28 Dar când Moroniha a des- coperit aceasta, e imediat l-a trimis pe Leh cu o oștire ca să le taie calea înainte ca ei să ajungă în țara Abundența.

29 Și astfel a făcut el; și i- a în- trecut pe ei înainte ca ei să fi ajuns în țara Abundența și s-a luptat cu ei, într-atât, încât ei au început să se retragă înapoi către țara lui Zarahemla.

30 Și s-a întâmplat că Moroniha i-a întrecut pe ei în retragerea lor și s-a luptat cu ei într-atât

30 *a* Hel. 1:15.

apus, căci ei erau înconjurați din toate părțile de către nefiți.

32 Și astfel i-a aruncat Corian- tumr pe lamaniți în mijlocul nefiților, într-atât, încât ei erau în puterea nefiților, iar el însuși a fost ucis, iar lamaniții s-au predat în mâinile nefiților.

33 Și s-a întâmplat că Moroniha a pus iarăși stăpânire pe orașul lui Zarahemla și a făcut ca lama- niții care fuseseră luați prizo- nieri să plece din țară în pace.

34 Și astfel s-a terminat cel de-al patruzeci și unulea an al domniei judecătorilor.

CAPITOLUL 2

Helaman, fiul lui Helaman, devine judecător-șef — Gadianton conduce ceata lui Chișcumen — Slujitorul lui Helaman îl ucide pe Chișcumen, iar ceata lui Gadianton fuge în pustiu. Circa 50 – 49 î.H.

Și s-a întâmplat că în cel de-al patruzeci și doilea an al domni- ei judecătorilor, după ce Moroniha stabilise iarăși și pe Helaman; și el a fost susți- nut de către ceata lui, care intra- se într-un legământ ca nimeni să nu cunoască ticăloșia lui.

4 Căci era unul [a]Gadianton, care era peste măsură de price- put în cuvinte, precum și în măiestria lui, ca să înfăptuiască lucrarea secretă a crimei ș tâlhăriei; de aceea, el a deve- nit conducătorul bandei lui Chișcumen.

5 De aceea, el i-a lingușit pe ei, precum și pe Chișcumen, spu- nând că, dacă ei îl vor înscăuna pe el în scaunul de judecată, atunci el le va înlesni acelora care făceau parte din banda lui să fie aduși la putere și autori- tate printre oameni; de aceea, Chișcumen a căutat să- distru- gă pe Helaman.

6 Și s-a întâmplat că în timp ce el se ducea către scaunul de ju- decată ca să-l distrugă pe Hela- man, iată, unul dintre slujitorii lui Helaman, fiind afară în tim- pul nopții, a aflat prin deghi- zare despre planurile făcute de această bandă ca să-l distrugă pe Helaman —

7 Și s-a întâmplat că el l a în- tâlnit pe Chișcumer

2 3 *a* Hel. 1:9. 4 *a* gs Tâlharii lui Gadianton.

ceau parte din banda lui era să ucidă și să jefuiască și să câștige putere (și acesta era planul lor [a] secret și combinația lor), slujitorul lui Helaman a spus către Chișcumen: Să mergem la scaunul de judecată.

9 Acum, aceasta l-a bucurat pe Chișcumen peste măsură, căci el a crezut că-și va înfăptui planul; dar iată, slujitorul lui Helaman, cum mergeau ei către scaunul de judecată, l-a înjunghiat pe Chișcumen chiar în inimă, așa încât a căzut mort fără un geamăt. Iar el a fugit și i-a spus lui Helaman toate lucrurile pe care le văzuse, le auzise și le făcuse.

10 Și s-a întâmplat că Helaman a trimis ca această bandă secretă de tâlhari și criminali să fie prinși și să pentru ca ei să fie executați potrivit legii.

11 Dar iată, atunci când Gadianton a aflat de Chișcumen că nu s-a întors, el s-a temut să nu fie distrus; de aceea, a făcut ca banda lui să-l urmeze pe el. Iar ei au fugit din țară pe un drum secret, în pustiu; și astfel, atunci când Helaman a trimis ca să-i prindă pe ei, ei nu au putut fi găsiți

14 Iată, eu nu mă refer la sfârșitul cărții lui Helaman, ci mă refer la sfârșitul cărții lui Nefi, din care am luat toată relatarea pe care am scris-o.

CAPITOLUL 3

Mulți nefiți migrează către țara de la nord — E construiesc case din ciment și păstrează multe inscripții — Zeci de mii sunt convertiți și botezați — Cuvântul lui Dumnezeu îi conduce pe oameni către salvare — Nefi, fiul lui Helaman, ocupă scaunul de judecată. Circa 49–39 î.H.

Și acum, s-a întâmplat că în cel de-al patruzeci și treilea an al domniei judecătorilor, nu a fost nici un conflict printre oamenii lui Nefi, în afară de o oarecare trufie care a fost în Biserică, care a pricinuit o oarecare neînțelegere printre oameni, care probleme au fost rezolvate la sfârșitul celui de-al patruzeci și treilea an.

2 Și nu a fost nici un conflict printre oameni în cel de-al patruzeci și patrulea an; și nici în ce

8 *a* 2 Ne. 10:15.
gs Combinații secret e
4 Ne. 1:42.
3 3 *a* Alma 63:4

distanță nespus de mare, până când au ajuns la [a]mari întinderi de ape și de râuri.

5 Da, și ei chiar s-au împrăștiat în multe părți ale țării, oriunde țara nu ajunsese pustie și fără lemn de pădure din cauza mul- tor locuitori care mai înainte moșteniseră țara.

6 Și acum, nici o parte din țară nu era pustie, decât în ceea ce privește lemnul de pădure; dar din cauza [a]distrugerii mari făcute de poporul care mai înainte locuise țara, aceasta era numită [b]pustie.

7 Și acolo fiind numai puțin lemn de pădure pe toată întin- derea țării, oamenii care au ajuns acolo au devenit foarte pricepuți în lucrul cimentului; de aceea, ei au construit case din ciment, în care au locuit.

8 Și s-a întâmplat că ei s-au înmulțit și s-au împrăștiat și au înaintat de la țara de la miazăzi până la țara de la miazănoapte și s-au împrăștiat atât de mult, încât au început să acopere fața întregului pământ, de la marea de la miazăzi până la marea de la miazănoapte și de la marea

da, orașele lor și templele lor și sinagogile lor ș sanctuarele lor și tot felul de clădiri de-ale lor.

10 Și s-a întâmplat că lemnul de pădure fiind foarte rar în țara de la miazănoapte, ei au trimis mult pe calea [a]apelor.

11 Și astfel au făcut posibil pentru oamenii din țara de la miazănoapte ca și ei să poată să-și construiască multe orașe, atât din lemn, cât și din ciment.

12 Și s-a întâmplat că au fost mulți dintre [a]oamenii lui Amon, care erau lamaniți prin naștere, care, de asemenea, s-au dus în această țară.

13 Și acum, sunt multe cronici păstrate despre faptele acestor oameni de către mulți dintre acești oameni, care sunt impor- tante și foarte voluminose cu privire la ei.

14 Dar iată, a suta parte dintre faptele acestu popor, da, rela- tarea despre lamaniți și despre nefiți, și despre războaiele, și conflictele și neînțelegerile, și predicile lor, și profețiile lor, și transporturile lor pe calea apelor și construcțiile de corăbii, și construcțiile lor de [a]temple și de sinagogi ș de sanctuare și despre

4 *a* Mosia 8:8; Morm. 6:4.
6 *a* Mosia 21:25–27
8 *a* Alma 22:27, 32.
10 *a* Alma 63:5–8.
12 *a* Alma 27:21–26.
14 *a* 2 Ne. 5:16; Iacov

16 Și acestea au fost [a]trecute de la o generație la alta de către nefiți, chiar până când ei au căzut în păcat și au fost uciși și jefuiți și fugăriți și alungați și măcelăriți și împrăștiați pe fața pământului și amestecați cu lamaniții până când nici unul [b]nu a mai rămas să fie numit nefit, devenind păcătoși și sălba- tici și fioroși, da, chiar devenind lamaniți.

17 Și acum, eu mă reîntorc, ia- răși, la relatarea mea; de aceea, ceea ce am vorbit s-a întâmplat după ce au fost multe conflicte și tulburări și războaie și neîn- țelegeri printre oamenii lui Nefi.

18 Iar cel de-al patruzeci și șa- selea an al domniei judecătorilor s-a sfârșit;

19 Și s-a întâmplat că încă mai era un mare conflict în țară, da, chiar în cel de-al patruzeci și șaptelea și în cel de-al patruzeci și optulea an.

20 Cu toate acestea, Helaman a ocupat scaunul de judecată cu dreptate și echitate; da, el a avut grijă să păstreze statutele și judecățile și poruncile lui Dumnezeu; și el a făcut ceea ce era bun în ochii lui Dumnezeu, iele și conflictele au început să înceteze într-o mică măsură printre oamenii nefiților, către sfârșitul celui de-a patruzeci și optulea an a domniei judecă- torilor peste poporul lui Nefi.

23 Și s-a întâmplat, că în cel de-al patruzeci și nouălea an al domniei judecătorilor, a fost o pace continuă stabilită în țară, în afară de combinațiile secrete pe care [a]Gadianton, tâlharul, le întemeiase în părțile cele mai așezate ale țării, care la timpul acela nu erau cunoscute celor care erau la conducerea guvernului; de aceea, ei nu au fost nimiciți în afara țării.

24 Și s-a întâmplat că în același an a fost o nespus de mare pros- peritate în Biserică, într-atât, încât erau mii care s-au unit cu Biserica și au fost botezați în pocăință.

25 Și atât de mare a fost pros- peritatea Bisericii și atât de multe binecuvântări au venit peste popor, încât până și preo- ții cei mari și învățătorii erau ei înșiși uimiți peste măsură.

26 Și s-a întâmplat că lucrarea Domnului a prosperat pentru botezarea și unirea cu Biserica lui Dumnezeu a

16 *a* 1 Ne. 5:16–19; Alma 37:4.

21 *a* gs Nefi, fiul lui Helaman

nefit.

[b]tuturor, și anume acelora care vor crede în numele lui Isus Hristos, care este Fiul lui Dumnezeu.

29 Da, noi vedem că oricine vrea poate să pună stăpânire pe [a]cuvântul lui Dumnezeu, care este [b]iute și puternic, care va sfărâma orice înșelătorii și piedici și comploturi ale diavolului și îl va conduce pe omul lui Hristos pe un drum [c]strâmt și îngust peste acea [d]prăpastie nepieritoare de chin care este pregătită să-i înghită pe cei păcătoși —

30 Și va așeza sufletele lor, da, sufletele lor nemuritoare, de-a [a]dreapta lui Dumnezeu în Împărăția cerului, ca să stea împreună cu Avraam și cu Isaac și cu Iacov și cu toți strămoșii noștri cei sfinți, ca să nu mai plece de acolo.

31 Și în acest an a fost o bucurie continuă în țara lui Zarahemla și în toate regiunile de jur-împrejur, chiar în toată țara care era stăpânită de către nefiți.

32 Și s-a întâmplat că a fost pace și nespus de mare bucurie în tot restul Biserica lui Dumnezeu, ci în inimile oamenilor care pretindeau cum că aparțineau de Biserica lui Dumnezeu —

34 Și ei au fost înălțați în [a]trufie, chiar până la persecutarea multora dintre frații lor. Acum, acesta a fost un mare rău, care a făcut ca partea cea mai umilă a poporului să sufere mari persecuții și să treacă prin multe nenorociri.

35 Cu toate acestea, ei au [a]postit și s-au [b]rugat adeseori și au devenit din ce în ce mai puternici în [c]umilința lor și din ce în ce mai întăriți în credința în Hristos pentru umplerea sufletelor lor de bucurie și consolare, da, chiar până la [d]purificarea și [e]sfințirea inimilor lor, care sfințire vine datorită [f]supunerii inimilor lor în Dumnezeu.

36 Și s-a întâmplat că ce de-al cincizeci și doilea an, de asemenea, s-a încheiat în pace, în afară de trufia nespus de mare care intrase în inimile oamenilor; și aceasta a fost din cauza [a]bogăției lor nespus de mari și a prosperității lor în țară, și aceasta a crescut

28 *b* Fapte 10:28; Rom. 2:10–11.
29 *a* gs Cuvântul lui Dumnezeu
c 2 Ne. 9:41; 33:9.
d 1 Ne. 15:28–30.
30 *a* Mat. 25:33–34.
34 *a* gs Mândrie
c gs Umil, umilință.
d gs Pur, puritate.
e gs Sfințire.
f 2 Cron. 30:8; Mosia 3:19.

ținut poruncile lui Dumnezeu și a pășit pe urmele tatălui său.

CAPITOLUL 4

Disidenții nefiți și lamaniții își unesc forțele și ocupă țara lui Za- rahemla — Înfrângerile nefiților au loc din cauza ticăloșiei lor — Bise- rica decade, iar poporul ajunge să fie slab ca și lamaniții. Circa 38 – 30 î.H.

Și s-a întâmplat că în cel de-al cincizeci și patrulea an au fost multe certuri în Biserică; și, de asemenea, a fost o [a]neînțelege- re în popor într-atât, încât a fost multă vărsare de sânge.

2 Iar cei rebeli au fost uciși și alungați afară din țară, iar ei s-au dus la regele lamaniților.

3 Și s-a întâmplat că ei s-au apucat să-i ațâțe pe lamaniți la război împotriva nefiților; dar iată, lamaniții au fost foarte în- fricoșați, într-atât, încât nu au vrut să asculte de vorbele ace- lor disidenți.

4 Dar s-a întâmplat că, în cel de-al cincizeci și șaselea an al domniei judecătorilor, au fost unii [a]disidenți care s-au dus de da, într-atât de mult, încât în cel de-al cincizeci și optulea an al domniei judecătorilor, ei au reușit să obțină stăpânire peste țara lui Zarahemla; da, precum și peste toate ținuturile, chiar și peste ținutul care era în vecină- tatea ținutului Abundenței.

6 Iar nefiții și oștirile lui Moro- niha au fost goniți chiar până în țara Abundenței;

7 Iar acolo ei s-au fortificat îm- potriva lamaniților, de la ma- rea de la apus și chiar până la răsărit; aceasta fiind cam cât o călătorie de o z pentru un nefit pe linia pe care ei o fortificaseră ș pe care își opriseră oștirile pentru ca să-ș apere țara lor de la nord.

8 Și astfel, acei disident ai ne- fiților, cu ajutorul unei oștiri numeroase a lamaniților, au ob- ținut toată stăpânirea nefiților care era în ținutul de la miazăzi. Și toate acestea s au întâmplat în cel de-a cincizeci și optulea ș cincizeci și nouălea an al domniei judecătorilor.

9 Și s-a întâmplat că, în cel de-al șaizecilea an a domniei judecătorilor Moroniha a reușit ca împreună cu oștirile sale să obțină multe părți din

4 1*a* 3 Ne. 11:29.

4 *a* Hel. 5:17.

care a fost printre ei nu s-ar fi întâmplat dacă n-ar fi fost tică- loșia și lucrurile abominabile care erau printre ei; da, și aceas- ta a fost, de asemenea, și printre aceia care pretindeau că aparți- neau de Biserica lui Dumnezeu.

12 Și aceasta s-a întâmplat din cauza [a] mândriei inimilor lor, din cauza [b] bogățiilor lor mari, da, aceasta s-a întâmplat din cauza asupririi celor [c] săraci de către ei, care nu au dat bucate celor flămânzi, care nu au dat haine celor goi și care au lovit peste obraz pe frații lor cei umili, bătându-și joc de ceea ce era sfânt, tăgăduind spiritul profeției și al revelației, ucigând, jefuind, mințind, furând, co- mițând adulter, ridicându-se în mari rebeliuni și dezertând în țara lui Nefi printre lamaniți.

13 Și din cauza marii lor tică- loșii și a [a] lăudăroșeniei lor de- spre puterea lor, ei au fost pă- răsiți de puterea lor; de aceea, ei nu au prosperat, ci au fost [illegible] ei dacă nu se pocăiau de păca- tele lor.

15 Și s-a întâmplat că e s-au pocăit; și în măsura în care s-au pocăit, ei au început să prospere.

16 Căci atunci când Moroniha a văzut că ei s au pocăit, s-a aventurat ca să-i conducă pe ei tot înainte, dintr-un un loc în altul, și dintr-un un oraș în altul chiar până când e și-au recăpătat jumătate din avuția lor și jumătate din ținuturile lor.

17 Și astfel s-a terminat cel de-al șaizeci și unulea an al domniei judecătorilor.

18 Și s-a întâmplat că, în cel de-al șaizeci și doilea an al dom- niei judecătorilor, Moroniha nu a mai putut să capete alte pose- siuni asupra lamaniților.

19 De aceea, ei și-au abandonat planul de a obține restul ținutu- rilor lor, căci lamaniții erau atât de numeroși încât a fost peste putință pentru nefiți să obțină mai multă putere asupra lor; de aceea, Moroniha a folosit toate oștirile sale ca să păstreze acele părți pe care le luase.

20 Și s-a întâmplat că dir cauza numărului mare a [illegible]

12 *a* Obad. 1:3–4; D&L 101:42.
2 Ne. 9:42.
c D&L 42:30, 31
14 *a* Hel. 3:21.

că nu puseseră nici un preț pe poruncile lui Dumnezeu;

22 Și că ei schimbaseră și căl- caseră în picioare [a] legile lui Mosia sau pe aceea pe care Domnul le poruncise s-o dea poporului; și au văzut că legile lor deveniseră corupte și că ei deveniseră un popor ticălos, într-atât, încât deveniseră tot atât de ticăloși ca și lamaniții.

23 Și din cauza nedreptății lor,

Biserica începuse să [a]slăbească; și ei au început să-și piardă credința în spiritul profeției și în spiritul revelației; iar judecățile lui Dumnezeu i-au privit pe ei drept în față.

24 Și ei au văzut că deveniseră [a] slabi, la fel ca și frații lor lamaniții, și că Spiritul Domnu- lui nu-i mai apăra; da, Acesta s-a îndepărtat de ei pentru că [b]Spiritul Domnului nu trăiește în temple [c]nesfințite —

25 De aceea, Domnul a încetat să-i mai apere pe ei prin pute- rea Sa miraculoasă și fără de egal, căci ei căzuseră într-o sta- re de [a]necredință și de ticălosie îngrozitoare; și în acest mare păcat; da, astfel au devenit ei slabi, din cauza păcatului lor, în decursul [a]câtor- va ani.

CAPITOLUL 5

Nefi și Lehi se dedică propovădui- rii — Numele lor îi îndeamnă pe ei să-și croiască viețile după modelul înaintașilor lor — Hristos îi mân- tuiește pe cei care se pocăiesc — Nefi și Lehi îi convertesc pe mulți și sunt întemnițați, iar focul îi în- cercuiește — Un nor de întuneric umbrește trei sute de oameni — Pământul se cutremură, iar un glas le poruncește oamenilor să se po- căiască — Nefi și Lehi vorbesc cu îngeri, iar mulțimea este înconju- rată de foc. Circa 30 î.H.

Și s-a întâmplat că în același an, iată, [a]Nefi a cedat scaunul de judecată unui om al cărui nume era Cezoram.

2 Căci, după cum legile lor și guvernele lor erau întemeiate prin [a]glasul poporului, iar cei care aleseseră răul erau mai numeroși decât cei care alese- seră binele, ei erau în pragul distrugerii

22 *a* Alma 1:1.
23 *a* gs Apostazie.
24 *a* Mosia 1:13.
b gs Duhul Sfânt.
Alma 7:21; 34:36.
25 *a* gs Necredință.
b Iacov 6:5.
26 *a* Alma 46:8;
5 1 *a* Hel. 3:37.
2 *a* Mosia 29:25–27.
b Alma 10:19.

4 Și s-a întâmplat că Nefi obosi- se din cauza nedreptății lor; și el a [a]cedat scaunul de judecată și și-a luat asupra sa să predice cuvântul lui Dumnezeu pentru tot restul vieții sale; iar fratele lui, Lehi, de asemenea, pentru tot restul vieții lui;

5 Căci și - au adus aminte de cuvintele pe care tatăl lor, Helaman, le vorbise către ei. Și acestea sunt cuvintele pe care el le-a vorbit:

6 Iată, fiii mei, eu doresc ca voi să vă aduceți aminte să țineți poruncile lui Dumnezeu; și eu doresc ca voi să vestiți aceste cuvinte poporului. Iată, eu v-am dat două numele primilor [a]pă- rinți ai noștri care au venit din țara Ierusalimului; și am făcut aceasta pentru ca atunci când voi vă veți aduce aminte de nu- mele voastre, voi să vă aduceți aminte de ei; iar atunci când voi vă aduceți aminte de ei, voi
vă aduceți aminte de lucrările lor; și atunci când vă aduceți aminte de lucrările lor, atunci voi puteți să știți cum că a fost spus și, de asemenea, scris că acestea erau

dorință este ca voi să nu faceți aceste lucruri ca să vă făliți, ci să faceți astfe de lucruri ca să vă așterneți pentru voi o [a]comoară în ceruri; da care este veșnică și care nu se spul- beră niciodată da, pentru ca voi să puteți avea acel dar [b]prețios al vieții veșnice despre care noi avem motivul să credem că a fost dată strămoși- lor noștri.

9 O, aduceți-vă aminte, adu- ceți-vă aminte, fiii mei, de [a]cu-
vintele pe care regele Beniamin le-a spus către poporul său; da, aduceți-vă aminte că nu este nici o altă cale sau mijloc prin care omul să poată f salvat, ci numai prin sângele [b]ispășitor al lui Isus Hristos, Cel care va veni; da, aduceți-vă aminte că El va veni ca să [c]mântuiască [d]lumea.

10 Și, de asemenea aduceți-vă aminte de cuvintele pe care Amule le-a spus către Zeezrom în orașul lui Amoniha; căc i-a spus el că Domnul cu sigu- ranță va veni să-ș mântuiască poporul, da că El nu va veni ca să- mântuiască pe ei în păcate- le lor, ci să-

4 *a* Alma 4:15–20.
6 *a* 1 Ne. 1:1, 5.
b 2 Ne. 33.
8 *a* 3 Ne. 13:19–21.
b D&L 33.
b Mosia 3:17–18.
gs Ispășire, (a) ispăși.
c gs Mântuire.
care nu se supun poruncilor.
10 *a* Alma 11:34.
11 *a* Alma 13:24–25.

Mântuitorului pentru salvarea sufletelor lor.

12 Și acum, fiii mei, aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte că pe [a]stânca Mântuitorului nostru, care este Hristos, Fiul lui Dum- nezeu, trebuie să vă clădiți voi [b]temelia voastră ca, atunci când diavolul își va trimite vânturile lui puternice, da, săgețile lui în vârtejuri, da, atunci când ploa- ia lui cu pietre și [c]furtuna lui puternică vă va lovi, aceasta să nu aibă nici o putere asupra voastră ca să vă târască către adâncul nefericirii și al suferin- ței fără de sfârșit, datorită stâncii pe care voi sunteți zidiți, care este o temelie sigură, o temelie pe care dacă oamenii zidesc, ei nu pot să cadă.

13 Și s-a întâmplat că acestea au fost cuvintele pe care Hela- man le-a [a]propovăduit fiilor săi; da, el i-a învățat pe ei multe lu- cruri care nu sunt scrise, precum și, de asemenea, multe lucruri care sunt scrise.

14 Și ei și-au adus aminte de cuvintele lui; și de aceea, au mers mai departe ținând poruncile lui Dumnezeu pentru a printre întreg poporul lui Nefi, care era în ținutul de la miazăzi; și de acolo, până în ținutul lui Zarahemla, printre lamaniți.

17 Și s-a întâmplat că e au propovăduit cu mare putere într-atât, încât i au făcut de ru- șine pe mulți dintre ace [a]disi- denți care plecaseră de la nefiți; într-atât, încât aceștia au venit și și- au mărturisit păcatele lor și au fost botezați prin pocăință și s-au întors imediat la nefiți pentru ca să repare răul pe care-l făcuseră lor.

18 Și s-a întâmplat că Nefi și Lehi le-au predicat lamaniților cu atâta putere și autoritate, căci ei aveau putere și autoritate date lor pentru ca ei să poată [a]vorbi; și lor, de asemenea, li se dăduse mesajul pe care trebuia să-l glăsuiască —

19 De aceea, ei au vorbit spre marea uimire a lamaniților, [a]convingându-i pe ei într atât, încât opt mii dintre lamaniții care erau în țara lui Zarahemla și primprejur s- au botezat prin pocăință și au fost con- vinși de tăcălesia [illegible] tradițiile

12 *a* Mat. 7:24–27; D&L 6:34; Moise 7:53. gs Piatra din capul Iacov 4:16.
c 3 Ne. 14:25, 27.
13 *a* Mosia 1:4.
(a) profeți.
19 *a* gs Convertire, convertit; Munca misionară.
21 *a* Mosia 7:6–7;

fraţii lui fuseseră aruncaţi de către slujitorii lui Limhi.

22 Şi după ce ei au fost arun- caţi în închisoare pentru multe zile, fără mâncare, iată, ei s-au dus la ei la închisoare pentru ca să-i ia şi să-i poată ucide.

23 Şi s-a întâmplat că Nefi şi Lehi au fost înconjuraţi ca de [a]foc, într-atât, încât nu s-au încumetat să pună mâna pe ei de frică să nu se ardă. Cu toate acestea, Nefi şi Lehi nu au ars; şi ei au stat în mijlocul focului, dar nu au ars.

24 Şi atunci când au văzut că au fost înconjuraţi de o [a]coloa- nă de foc şi că aceasta nu i-a ars, atunci inimile lor au prins curaj.

25 Căci au văzut că lamaniţii nu s - au încumetat să pună mâna pe ei; şi nici nu s-au încumetat să se apropie de ei, ci au stat ca şi cum ar fi fost trăsniţi de uimire.

26 Şi s-a întâmplat că Nefi şi Lehi s-au ridicat şi au început a vorbi către ei, spunând: Nu vă temeţi căci, iată, Dumnezeu este Acela care v-a arătat vouă acest lucru uimitor prin care vi se arată vouă că voi nu puteţi să puneţi mâna pe noi ca să ne ucideţi

cei care erau în închisoare erau lamaniţi şi nefiţi care erau disi- denţi.

28 Şi s-a [a]întâmplat că ei erau umbriţi de un nor de întuneric; şi o frică mare a venit peste ei.

29 Şi s - a întâmplat că un [a]glas a venit ca şi cum ar fi fost deasupra norului de întuneric, zicând: Pocăiţi-vă, pocăiţi-vă, şi nu mai căutaţi să- distrugeţi pe slujitorii Me pe care Eu i-am trimis la voi ca să anunţe veşti bune.

30 Şi s-a întâmplat că atunci când ei au auzit acest glas şi au văzut că nu era glasul tunetului şi nici nu era acesta glasul unui zgomot tumultuos, ci iată, aces-
ta era un glas [a] liniştit, de o blândeţe deplină, ca şi cum ar fi fost o şoptire care pătrundea chiar până în suflet —

31 Şi neţinând seama de blân- deţea glasului, iată că pământul s-a cutremurat foarte tare iar pereţii închisorii s-au cutremu- rat, iarăşi, ca şi cum ar fi fost să se dărâme la pământ; şi iată, norul de întuneric care îi um- brea nu s-a destrămat —

32 Şi iată, glasul a veni iarăşi, zicând: Pocăiţi-vă pocăiţi-vă, căci Împărăţia

23 *a* Ex. 3:2.
24 *a* Ex. 14:24; 1 Ne. 1:6; D&L 29:12; JS —I 1:16.
29 *a* 3 Ne. 11:3–14.
30 *a* 1 Regi

minunate care nu pot fi spuse de către om; iar pereții s-au cutremurat iarăși, iar pământul s-a cutremurat ca și cum s-ar fi sfărâmat în bucăți.

34 Și s-a întâmplat că lamaniții nu au putut fugi din cauza norului de întuneric care îi umbrea; da, și, de asemenea, erau nemișcați din cauza spaimei care venise peste ei.

35 Acum, era unul printre ei care era nefit prin naștere, care aparținuse, odată, de Biserica lui Dumnezeu, dar se despărți- se de ei.

36 Și s-a întâmplat că el s-a în- tors și, iată, a văzut prin norul de întuneric fața lui Nefi și a lui Lehi; și iată, ei [a]străluceau foarte mult, chiar ca fețele îngerilor. Și a văzut că ei și-au ridicat pri- virile lor către cer; și arătau ca și cum vorbeau sau își ridicau glasurile către o ființă pe care ei o vedeau.

37 Și s-a întâmplat că acest om a strigat către mulțime că aceștia să se întoarcă și să pri- vească. Și iată, lor li s-a dat putere pentru ca ei să se întoarcă și să privească; și ei au văzut fața lui Nefi și

40 Și s-a întâmplat că lamaniții i-au spus: [a] Ce putem noi să facem pentru ca acest nor de întuneric să poată fi înlăturat ca să nu ne mai umbrească?

41 Iar Aminadab le-a spus: Voi trebuie să vă [a]pocăiți și să implorați glasul chiar până când veți avea [b] credință în Hristos, despre care voați fost învățați de către Alma și de Amulec și de Zeezrom; și atunci când veți face aceasta, norul de întuneric va fi înlăturat și nu vă va mai umbri.

42 Și s-a întâmplat că ei cu toții au început să implore glasul Aceluia care cutremurase pământul; da, ei au implorat chiar până când norul de întuneric s-a spulberat.

43 Și s-a întâmplat că atunci când ei și-au aruncat privirile împrejur și au văzut că norul de întuneric era spulberat și nu-i mai umbrea, iată, au văzut că erau [a]înconjurați, da, fieca- re suflet, de către o coloană de foc.

44 Iar Nefi și Lehi erau în mijlocul lor; da, ei erau încon- jurați; da, erau ca în mijlocul unui foc

36 *a* Ex. 34:29–35; Fapte 6:15.
40 *a* Fapte 2:37–39.
(a) se pocăi.
b gs Credință
45 *a* 3 Ne. 9:20; Eter 12:14.

ceruri și a pătruns în inimile lor și ei erau ca și umpluți de foc și puteau [b]glăsui cuvinte minunate.

46 Și s-a întâmplat că un glas a venit către ei, da, un glas plăcut, ca și cum ar fi fost o șoptire, zicând:

47 [a] Pace, pace fie între voi, datorită credinței voastre în Preaiubitul Meu, care a fost de la începutul lumii.

48 Și acum, când ei au auzit aceasta, și-au aruncat ochii ca și cum ar fi vrut să vadă din ce parte venea glasul; și iată, au văzut cum [a]cerul s-a deschis; și îngeri s-au pogorât din cer și le-au slujit.

49 Și erau cam trei sute de suflete care au văzut și au auzit aceste lucruri; și ei au fost în- demnați să meargă înainte și să nu se minuneze și nici să nu se îndoiască.

50 Și s-a întâmplat că au mers înainte și au slujit poporului, declarând în toate ținuturile dimprejur despre toate lucrurile pe care le auziseră și le văzuseră într-atât, încât cea mai mare parte a lamaniților a fost convin- să de acestea,

CAPITOLUL 6

Lamaniții cei drepți predică pentru nefiții cei ticăloși — Amândouă popoarele prosperă în timpul unei epoci de pace și de belșug — Lucifer, autorul păcatului, atâță inimile ti- căloșilor și tâlharilor lui Gadianton la crimă și la ticăloșie — Tâlharii acaparează guvernul nefiților. Circa 29 – 23 î.H.

Și s-a întâmplat că atunc când cel de-al șaizeci ș doilea an al domniei judecătorilor s-a termi- nat toate aceste lucruri s-au în- tâmplat, iar lamaniții cea mai mare parte dintre ei, au devenit un popor drept, într-atât, încât [a] dreptatea lor era mai mare decât aceea a nefiților, datorită credințe lor ferme și neclintite.

2 Căci iată, erau mulț dintre nefiți care deveniseră [a] duri și fără pocăință și foarte tică- loși într-atât, încât ei au res pins cuvântul lu Dumnezeu și toate predicile și profețiile care veniseră printre ei.

3 Cu toate acestea poporul Bisericii a avu mare bucurie datorită schimbării lamaniților, da

45 *b* gs Darurile spiritului.

51 *a* Alma 31:5.
6 1*a* Hel. 13:1.
2 *a* Rom. 1:28–32.
3 *a* gs Tovărășie.

4 *a* gs Convertire, convertit.

lor și i-au îndemnat pe aceștia la credință și la pocăință.

5 Da, și mulți dintre ei au predicat cu multă putere și autoritate până când au adus pe mulți dintre ei până în adâncurile umilinței pentru ca să fie urmași umili ai lui Dumnezeu și ai Mielului.

6 Și s-a întâmplat că mulți dintre lamaniți s-au dus în [a]țara de la miazănoapte; și, de asemenea, Nefi și Lehi s-au dus în țară de la miazănoapte ca să predice către popor. Și astfel s-a terminat cel de-al șaizeci și treilea an.

7 Și iată, a fost pace în întreaga țară, într-atât, încât nefiții s-au dus în oricare parte a țării au vrut, fie printre nefiți, fie printre lamaniți.

8 Și s-a întâmplat că și lamaniții s-au dus oriișiunde au vrut, fie că era printre lamaniți sau printre nefiți; și astfel ei au avut legături libere unul cu altul ca să cumpere și să vândă și să obțină câștig după dorința lor.

9 Și s-a întâmplat că au devenit foarte bogați, atât lamaniții, cât și nefiții; și au avut o mulțime în amândouă aceste țări, precum și argint și minereuri prețioase de tot felul; și, de asemenea, erau lucrători special care făceau tot felul de lucrări din minereuri și le rafinau; și astfel au devenit ei bogați.

12 Ei au cultivat grâne din abundență, atât la miazănoapte, cât și la miazăzi; și au prosperat foarte mult, atât la miazănoapte, cât și la miazăzi Și s-au înmulțit și au devenit foarte puternici în țară. Și au crescut multe turme și cirezi, da, multe animale îngrășate.

13 Iată, femeile lor au lucrat și au tors și au făcut tot felul de veșminte din bumbac fin și veșminte de tot felul pentru ca să-și acopere goliciunea. Și astfel, cel de-al șaizeci și patrulea an a trecut în pace.

14 Iar în cel de al șaizeci și cincilea an ei, de asemenea, au avut mare bucurie și pace, da, multe predici și multe profeții despre ceea ce era să vină. Și astfel a trecut cel de-al șaizeci și cincilea an.

15 Și s-a întâmplat că în cel de-al șaizeci și șaselea an al domniei judecătorilor, iată, [a]Cezoram a fost ucis de către o mână necunoscută în timp

6 *a* Alma 63:4–9;

10 *a* Mosia 25:2–4; Hel.

15 *a* Hel. 5:1.

șaizeci și șaptelea an, poporul a început iarăși să devină ticălos.

17 Căci iată, Domnul îi binecuvântase pe ei atât de mult cu bogățiile lumii, încât ei nu fuseseră tulburați de mânie, de războaie și nici de vărsări de sânge; de aceea, ei au început să se înmoaie în inimile lor către bogății; da, au început să caute să obțină câștiguri pentru ca să se ridice unul deasupra altuia; de aceea, ei au început să ucidă în [a]ascuns și să fure și să jefuiască pentru ca să obțină câștiguri.

18 Și acum, iată, acei criminali și tâlhari erau o bandă care fusese formată de către Chișcumen și [a]Gadianton. Și acum, s-a întâmplat că erau mulți din banda lui Gadianton printre nefiți. Dar iată, ei erau mai numeroși printre partea cea mai ticăloasă a lamaniților. Iar ei erau numiți tâlharii și ucigașii lui Gadianton.

19 Și aceștia erau cei care l-au ucis pe judecătorul-șef Cezoram și pe fiul lui în timp ce erau în scaunul de judecată; și iată, ei nu au fost găsiți.

20 Și acum s-a întâmplat că atunci când lamaniții au tâlhari și au făcut legăminte și jurăminte că ei se vor proteja și apăra unul pe altul în orișice împrejurări grele s-ar afla pentru ca ei să nu sufere pentru crimele lor și pentru tâlhăriile lor și pentru furturile lor.

22 Și s-a întâmplat că au avut semnele lor, da, semnele lor [a]secrete și cuvintele lor secrete; și aceasta pentru ca ei să poată să deosebească pe un frate care intrase în legământ, pentru ca orișice ticăloșie fratele lui ar fi comis, el să nu fie vătămat de fratele său, nici de cei care făceau parte din banda lui, care făcuseră acest legământ.

23 Și astfel, ei puteau să ucidă și să jefuiască și să fure și să preacurvească și să facă tot felul de ticăloșii împotriva legilor țării lor și a legilor lui Dumnezeu.

24 Și oricare dintre cei ce aparțineau de banda lor ar fi divulgat lumii [a]ticăloșia și lucrurile lor abominabile trebuia să fie judecat, nu potrivit legilor țării lor, ci potrivit legilor ticăloșiei lor, care fuseseră date de către Gadianton și Chișcumen.

25 Acum, iată, acestea erau jurămintele și legămintele [a]secrete

17 *a* 3 Ne. 9:9.
18 *a* Hel. 2:4, 12–13.
22 *a* gs Combinații secrete.
24 *a* gs Răutate, rău.
25 *a* Alma 37:27–32
26 *a* Moise 5:29, 49–52.

Helaman; dar iată, ele au fost sădite în inima lui Gadianton de către [b]aceeași ființă care i-a îndemnat pe părinții noștri din- tâi să ia din fructul oprit —

27 Da, aceeași ființă care com- plotase cu [a]Cain că dacă acesta îl va ucide pe fratele său Abel, aceasta să nu fie făcut cunoscu- tă lumii. Și el a complotat cu Cain și urmașii lui de la acel
timp
încolo.

28 Și, de asemenea, tot această ființă este aceea care a sădit în inimile oamenilor ideea să [a]zi- dească un turn destul de înalt pentru ca ei să poată ajunge la cer. Și tot această ființă a fost aceea care a condus pe cei care au venit de la acel turn în țara aceasta; care au răspândit lucră- rile întunericului și ale lucruri- lor abominabile pe toată fața pământului până când ea a târât poporul în jos într-o distrugere [b]totală și până la un iad veșnic.

29 Da, este aceeași ființă care a sădit în inima lui [a]Gadianton să continue lucrarea întuneri- cului și a uciderii secrete; și ea lor îngrozitor de ticăloase de la generație la generație, în măsu- ra în care ea poate să acapareze inimile copiilor oamenilor.

31 Și acum iată, ea a pus stăpâ- nire pe inimile nefiților; da, într-atât, încât ei deveniseră foarte păcătoși; da, cea mai mare parte a lor s-au îndepărtat din drumul dreptății și au [a]călcat în picioare poruncile lui Dumne- zeu și s-au întors către drumu- rile lor proprii și și-au zidit idoli din aurul și argintul lor.

32 Și s-a întâmplat că toate aceste nedreptăți l s-au întâm- plat lor în timp de numai [a]câțiva ani, într-atât, încât cea mai mare dintre ele li s-au întâmplat lor în cel de-al șaizeci și șaptelea an a domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

33 Și ei, de asemenea, au cres- cut în nedreptățile lor în cel de-al șaizeci și optulea an, spre marea supărare și tânguire a celor drepți.

34 Și astfel, noi vedem că nefi- ții au început să rătăcească în necredință și să crească în tică- loșie și în lucruri abominabile în timp ce lamaniții au început să se întărească

26 *b* 3 Ne. 6:28; Moise 4:6–12.
27 *a* Moise 5:18–33.
28 *a* Gen. *b* Eter 8:9, 15–25.
29 *a* Hel. 2:4–13.
30 *a* Alma 5:39–
31 *a* 1 Ne. 19:7.
32 *a* Alma 46:8.
35 *a* Mosia 2:36; D&L 121:37.

ticăloșiei și a împietririi inimi- lor lor.

36 Și astfel, noi vedem că Domnul a început să-Și verse Spiritul Său peste lamaniți, da- torită ușurinței lor și a dorinței lor de a crede în cuvintele Lui.

37 Și s-a întâmplat că lamaniții au fugărit banda de tâlhari ai lui Gadianton; și ei au predicat cuvântul lui Dumnezeu printre cei mai slabi dintre ei, într-atât, încât această bandă de tâlhari a fost distrusă cu totul dintre la- maniți.

38 Și s-a întâmplat, pe de altă parte, că nefiții i-au întărit și i-au sprijinit, începând cu cei mai ticăloși dintre ei, până când ei s-au răspândit peste toată țara nefiților și au cucerit cea mai mare parte dintre cei drepți, până când ei au ajuns să creadă în lucrările lor și să se împărtă- șească din jafurile lor și să se unească cu ei în crimele și com- binațiile lor secrete.

39 Și astfel, ei au obținut în- treaga conducere a guvernului, într-atât, încât au călcat în pi- cioare și au lovit și au sfâșiat și le-au întors spatele celor [a]săraci și urmașilor cei umili ai lui Dumnezeu.

40 Și astfel, noi vedem că

Profeția lui Nefi, Fiul lui He- laman — Dumnezeu amenință poporul lui Nefi că El îl va vizita în mânia Sa pentru distrugerea lor totală, dacă nu renunță la ticăloșia lor. Dumnezeu loveș- te poporul lui Nefi cu o ciumă; ei se pocăiesc și se întorc către El. Samuel, un lamanit, le pro- fețește nefiților.

Cuprinde capitolele 7 până la 16, inclusiv.

CAPITOLUL 7

Nefi este respins la miazănoapte și se reîntoarce la Zarahemla — El se roagă în turnul din grădina sa și cheamă poporul să se pocăiască sau să piară. Circa 23 – 21 î.H.

Iată, acum s-a întâmplat în cel de-al șaizeci și nouălea an al domnie judecătorilor peste poporul nefiților că Nefi fiul lui Helaman, s-a [a]reîntors în țara lu Zarahemla, din țara de la miazănoapte.

2 Căci el provenea din poporul care era din țara de la miază- noapte și a propovăduit cuvân- tul lu Dumnezeu și a profeți multe lucruri;

39 *a* Ps. 109:16; Alma 5:54–56; D&L 56:16

D&L 18:6.

7 1 *a* Hel. 6:6

Gadianton ocupând scaunele de judecată — după ce au uzurpat puterea și autoritatea din țară; dând deoparte poruncile lui Dumnezeu și nefiind drepți câtuși de puțin în fața Lui; nefăcând nici un fel de dreptate copiilor oamenilor;

5 Condamnând pe cei drepți datorită dreptății lor; lăsând pe cei vinovați și ticăloși să meargă nepedepsiți din cauza banilor lor; și mai ales fiind ținuți în posturi din fruntea guvernului, ca să domnească și să facă după dorința lor, pentru ca ei să poată
căpăta câștiguri și slava [a]lumii; și mai ales, pentru ca ei să poată și mai ușor să comită adulter, să fure și să ucidă și să facă după dorințele lor proprii —

6 Acum, această mare nedrep- tate li se întâmplase nefiților timp de nu prea mulți ani; și atunci când Nefi a văzut aceasta, inima i s-a umplut de supărare în piept și a exclamat în chinul sufletului său:

7 O, dacă aș fi putut să- mi tră- iesc zilele mele în zilele când tatăl meu, Nefi, a plecat, la în- ceput, din țara Ierusalimului, dacă aș fi putut să mă bucur în sufletul meu ar fi putut să aibă bucurie în dreptatea fraților mei.

9 Dar iată, mie mi-a fost dat să trăiesc în zilele acestea și ca su- fletul meu să fie plin de supărare din cauza ticăloșiei acesteia a fraților mei.

10 Și iată, acum s-a întâmplat că aceasta s-a petrecut sus, într-un turn care era în grădina lui Nefi, care era lângă drumul mare care ducea la piața princi- pală, care era în orașul lui Za rahemla; de aceea, Nefi s a în- chinat în turnul care era în gră- dina lui, care turn era, de ase- menea lângă poarta grădinii pe lângă care trecea drumul.

11 Și s-a întâmplat că erau unii oameni care treceau pe acolo și care l- au văzut pe Nefi cum își vărsa sufletul către Dumnezeu sus în turn; și ei au alergat și au spus poporului ceea ce văzuse- ră, iar poporul a venit laolaltă în mari mulțimi pentru ca să poată să afle cauza unei așa de mar jeluiri pentru ticăloșia po- porului.

12 Și acum, când Nefi s-a ridi- cat, el a văzut mulțimile de oa- meni care erau adunate laolaltă.

13 Și s-a întâmplat că e

5 *a* Mat. 13:22; 13 *a* Mat. 3:5–8.

15 Și din cauza jeluirii și a tân- guirii mele voi v-ați adunat laolaltă și vă minunați; da, voi aveți mare nevoie să vă minunați; da, voi ar trebui să vă mi- nunați, căci i-ați dat voie Satanei să acapareze într-o asemenea măsură inimile voastre.

16 Da, cum de ați putut voi să vă lăsați seduși de el, care caută să vă doboare sufletele în nefe- ricire veșnică și suferință fără de sfârșit?

17 O, pocăiți-vă, pocăiți-vă! [a]De ce să muriți? Întoarceți-vă, întoarceți-vă către Domnul Dumnezeul vostru. De ce v-a părăsit El pe voi?

18 Aceasta este pentru că voi v-ați împietrit inimile; da, voi nu ascultați de glasul Păstorului cel [a]bun; da, voi L-ați [b]provocat pe El ca să se mânie împotriva voastră.

19 Și iată, în loc să vă [a]adune, dacă nu vă pocăiți, iată, El vă va împrăștia pentru ca voi să ajungeți carne pentru câini și pentru animalele sălbatice.

20 O, cum de L-ați putut voi uita pe Dumnezeul vostru chiar în ziua când El v-a salvat?

21 Dar iată, aceasta este pentru ca să obțineți crime și tâlhării și furturi; și purtați mărturie [b]neadevărată împotriva vecinului vostru; și faceți tot felul de nedreptăți.

22 Și din cauza aceasta neno- rocire va veni peste voi, dacă nu vă veți pocăi Căci, dacă nu vă veți pocăi, iată, acest oraș mare, precum și toate acele orașe mari care se află de jur-împrejur, care sunt în țara stăpânirilor voastre, vor fi luate de la voi pentru ca voi să nu aveț nici un loc în ele; căci iată, Domnul nu vă va da vouă [a]putere, așa cum El a fă- cut-o până acum ca să rezistați împotriva dușmanilor voștri.

23 Căci iată, astfe spune Domnul: Eu nu- voi arăta pu- terea Mea celui ticălos, unuia ma mult decât altuia, decât numai acelora care se pocăesc de păcatele lor ș ascultă de Cuvintele Mele. Acum, de ace- ea eu aș vrea ca voi să vedeți, frații mei, că va fi [a]mai bine de lamaniți decât de voi, dacă nu vă pocăiți.

24 Căci iată, ei sunt ma drepți decât voi, căci ei nu au păcătuit împotriva acelei mari cunoașteri pe care voi ați obținut-o; de aceea, Domnul va avea

17 *a* Ezec. 18:23, 31–32.
18 *a* Ezec. 34:12; Ioan 10:14–16; Alma 5:38–41, 57–60
Alma 12:36–37.
19 *a* 3 Ne. 10:4–7.
21 *a* gs Deșertăciune lumească
22 *a* Mosia 7:29.
23 *a* Hel. 15:11–15.
24 *a* Alma 9:16; D&L 5:33.
b Alma

cruri abominabile care au venit printre voi; iar voi v-ați unit unul cu altul pentru aceasta, da, în banda aceea [a]secretă care a fost întemeiată de către Gadianton!

26 Da, [a] nenorocire va veni peste voi din cauza acelei mân- drii pe care ați lăsat-o să intre în inimile voastre, care v-a ridi- cat dincolo de ceea ce este bun, din cauza [b] bogățiilor voastre foarte mari!

27 Da, nenorocire va veni pes- te voi din cauza ticăloșiei și a lucrurilor voastre abominabile!

28 Și dacă nu vă veți pocăi, atunci veți pieri; da, chiar și pă- mânturile voastre vor fi luate de la voi, iar voi veți fi distruși de pe fața pământului.

29 Iată acum, eu nu spun de la mine că aceste lucruri se vor întâmpla, căci nu de la mine în- sumi [a]cunosc aceste lucruri; ci iată, eu știu că aceste lucruri sunt adevărate pentru că Dom- nul Dumnezeu mi le-a făcut mie cunoscute, de aceea, mărturisesc eu că acestea se vor întâmpla.

CAPITOLUL 8

*Judecători corupți caută să incite poporul împotriva lui Nefi — Aceștia îl acuză pe Nefi de crimă și de rostirea de blesteme — Nefi se roagă pentru ca foametea să vină asupra celor care îl acuză — Ei îl acuză pe Nefi că a provocat foametea — Ei îl amenință cu moartea dacă nu va face ploaie — Nefi se roagă și vine ploaia — Ei îl acuză pe Nefi că a provocat ploaia — Ei îl amenință cu moartea dacă nu va face să înceteze ploaia — Nefi se roagă și ploaia încetează — Ei îl acuză pe Nefi că a provocat tunetele și fulgerele — Ei îl amenință cu moartea dacă nu va face să înceteze tunetele și fulgerele — Nefi se roagă și tunetele și fulgerele încetează — Ei îl acuză pe Nefi că a provocat cutremurul — Ei îl amenință cu moartea dacă nu va face să înceteze cutremurul — Nefi se roagă și cutremurul încetează — Ei îl acuză pe Nefi că a provocat ca pământul să se crape — Ei îl amenință cu moartea dacă nu va face să se închidă crăpăturile — Nefi se roagă și crăpăturile se închid — Ei îl acuză pe Nefi că a provocat ca oamenii să fie înghițiți — Ei îl amenință cu moartea dacă nu va face să fie înviați — Nefi se roagă și cei înghițiți sunt înviați — Ei îl acuză pe Nefi că a provocat moartea celor

au aţâţat ei poporul la mânie împotriva lui Nefi şi au pricinuit conflicte printre ei; căci erau unii care au strigat: Lăsaţi-l pe acest om în pace, căci este un om bun, iar lucrurile pe care le-a spus cu siguranţă se vor întâmpla dacă noi nu ne pocăim.

8 Da, iată, toate judecăţile vor veni asupra noastră, despre care el ne-a depus mărturie; căci noi ştim că el ne-a depus mărturie dreaptă despre nedreptăţile noastre. Şi iată, acestea sunt multe; şi el, de asemenea, [a] cunoaşte toate lucrurile care
ni se vor întâmpla nouă, după cum el cunoaşte nedreptăţile noastre;

9 Da, şi iată, dacă el nu ar fi fost un profet, nu ar fi putut să depună mărturie despre acele lucruri.

10 Şi s-a întâmplat că acei oameni care au căutat să-l distrugă pe Nefi erau forţaţi, din cauza fricii lor, să nu pună mâna pe el; de aceea, el a început iarăşi să vorbească către ei, văzând că el dobândise trecere în ochii unora într-atât, încât cei rămaşi dintre ei erau înfricoşaţi.

trecut printre ape pe pământ uscat, iar apele s-au închis peste oştirile Egiptenilor şi le-au înghiţit?

12 Şi acum iată, dacă Dumnezeu i-a dat acestui om aseme- nea putere, atunci de ce trebuie să vă certaţi între voi şi să spuneţi că el nu mi-a dat mie nici o putere ca să ştiu despre judecăţile care vor veni peste voi, dacă voi nu vă pocăiţi?

13 Dar iată, voi nu numai că tăgăduiţi cuvintele mele, dar tăgăduiţi şi toate cuvintele care au fost spuse de către strămoşii noştri, precum şi cuvintele care au fost spuse de către acest om, Moise, care avea puteri atât de mari date lui, da cuvintele pe care el le-a spus despre venirea lui Mesia.

14 Da, nu a scris el că Fiul lui
Dumnezeu va veni? Şi tot aşa
cum el a [a] ridicat şarpele de aramă în pustiu, tot aşa va fi ridicat El, Cel care va veni.

15 Şi atâţia câţi vor privi la
acel şarpe vor [a] trăi, şi anume atâţia câţi vor privi la Fiul lui Dumnezeu cu

8 *a* Hel. 7:29.
11 *a* Ex. 14:16; 1 Ne. 17:26; Mosia 7:19; D&L 8:2–3; Moise 1:25.

14 *a* Num. 21:6–9; 2 Ne. 25:20; Alma 33:19–22.

15 *a* 1 Ne. 17:41; Alma 37:45–47; 3 Ne. 15:9.
b Ioan gs Isus Hristos — Semne sau

17 Da, și iată, [a]Avraam a văzut venirea Lui și s-a umplut de veselie și s-a bucurat.

18 Da, și iată, vă spun vouă că nu numai Avraam știa despre aceste lucruri, dar erau [a]mulți înaintea zilelor lui Avraam care au fost chemați la [b]ordinul lui Dumnezeu; da, chiar la ordinul Fiului Lui; și aceasta pentru ca să poată fi arătat poporului, multe mii de ani înainte de ve- nirea Lui, că va veni la ei chiar mântuirea.

19 Și acum, aș dori ca voi să știți că încă din zilele lui Avraam au fost mulți profeți care au depus mărturie despre aceste lucruri; da, iată, profetul [a]Zenos a depus mărturie cu cu- raj; pentru aceasta el a fost ucis.

20 Și iată, de asemenea, [a]Zenoc, și, de asemenea, Ezias și, de asemenea, [b] Isaia și [c] Ieremia (Ieremia fiind același profet care a depus mărturie despre distru- gerea [d]Ierusalimului) și acum, noi știm că Ierusalimul a fost distrus potrivit cuvintelor lui Ieremia. O nu vedeți voi că cei din semin- ția lui Zedechia sunt cu noi; și că ei au fost alungați afară din țara Ierusalimului? Dar iată, aceasta nu este totul —

22 Tatăl nostru, Lehi, a fost alungat din Ierusalim pentru că el a depus mărturie despre aceste lucruri. Nefi, de aseme- nea, a depus mărturie despre aceste lucruri, precum ș aproape toți strămoși noștri, chiar până în timpul acesta; da, ei au depus mărturie despre [a]venirea lui Hristos și au aștep- tat cu nerăbdare ș s-au bucurat de ziua Lu în care urmeaza să vină.

23 Și iată, El este Dumnezeu; și El este cu ei; și El li S-a arătat lor, cum că ei erau mântuiți de către El; și ei I-au dat Lui slavă, dato- rită a ceea ce va urma să fie.

24 Și acum, văzând că vo cunoașteți aceste lucrur și nu le puteți tăgădu decât dacă mințiți, în aceasta ați păcătuit voi căci ați respins toate aceste lucruri, neținând seama de multele dovez

17 *a* Gen. 22:8–14; Ioan 8:56.
18 *a* Alma 13:19; D&L 84:6–16; 136:37.
b gs Preoția lui Melhisedec.
gs Scripturi—Scripturi pierdute.
b Isa. 53.
c 1 Ne. 5:13; 7:14.
d Ier. 26:18; 1 Ne. 1:4.
21 *a* 2 Ne. 6:8:
c Ezec. 17:22–23; Hel. 6:10.
22 *a* gs Isus Hristos—Profețiile despre nașterea și moartea lui Isus Hristos.

Dumnezeului vostru cel Sfânt; și chiar și în timpul de acum, în loc să vă așterneți [b]comori în cer pentru voi înșivă, unde ni- mic nu putrezește și unde ni- mic care este necurat nu poate ajunge, voi adunați pentru voi înșivă mânie împotriva zilei de [c]judecată.

26 Da, chiar și la timpul de acum voi vă desăvârșiți în păcat din cauza crimelor voastre și a [a]imoralității și a ticăloșiei voas- tre pentru nimicire veșnică; da, dacă nu vă pocăiți, aceasta va veni peste voi în curând.

27 Da, iată, acum aceasta este chiar la ușa voastră; da, du- ceți-vă la scaunul de judecată și cercetați; și iată, judecătorul vostru este ucis; și el [a]zace în sângele său; și a fost ucis [b]de către fratele lui, care caută să se așeze în scaunul de judecată.

28 Și iată, ei amândoi aparțin de banda voastră secretă, al că- rui [a]autor este Gadianton și cel rău care caută să distrugă su- fletele oamenilor.

CAPITOLUL 9

Mesagerii îl găsesc pe judecăto- rul-șef mort la

cuvinte, unii oameni care erau printre ei au alergat la scaunul de judecată; da, și anume cinci erau cei care s-au dus; și în timp ce se duceau, ei au spus unu către altul:

2 Iată, acum noi vom afla cu siguranță dacă acest om este profet și dacă Dumnezeu i-a dat lu poruncă să ne profețească nouă asemenea lucruri minu- nate. Iată, noi nu credem că el a făcut aceasta; da, nu credem că este profet; cu toate acestea, dacă lucru acesta pe care l-a spus despre judecătorul-șef este adevărat, cum că el este mort, atunci noi vom crede că celelalte cuvinte pe care le-a vorbit sunt adevărate.

3 Și s-a întâmplat că au alergat din toate puterile lor și au ajuns la scaunul de judecată; și iată, judecătorul-șef era căzut la pă-
mânt și [a]zăcea în sângele său.

4 Și acum, iată, când ei au vă- zut aceasta, au fost uimiți peste măsură într-atât, încât au căzut la pământ; căci ei nu au crezut cuvintele pe care Nefi le spusese despre judecătorul-șef.

5 Dar acum când au

25 *b* Hel. 5:8; 3 Ne. 13:19–21.
121:23–25.
b Hel. 9:6, 26–38.
28 *a* Hel. 6:26–30.
9 3 *a* Hel. 8:27.

poporului, ridicând un strigăt de moarte printre ei;

7 Și iată, poporul s-a adunat laolaltă la locul scaunului de judecată — și iată, spre uimirea lor, ei i-au văzut pe acei cinci oameni care căzuseră la pământ.

8 Și acum iată, poporul nu știa nimic despre mulțimea care se adunase laolaltă în [a]grădina lui Nefi; de aceea, ei au spus unul către altul: Acești oameni sunt ei oare aceia care l-au ucis pe judecător, iar Dumnezeu i-a lovit pe ei ca să nu poată fugi de noi.

9 Și s-a întâmplat că ei i-au prins și i-au legat și i-au arun- cat în închisoare. Și s-a trimis o veste peste graniță spunând că judecătorul a fost ucis și că ucigașii au fost prinși și arun- cați în închisoare.

10 Și s-a întâmplat că în dimi- neața următoare poporul s-a adunat laolaltă ca să jelească și să [a]postească la înmormântarea marelui judecător-șef care fu- sese ucis.

11 Și astfel, de asemenea, acei judecători care erau în grădina lui Nefi și care au auzit aceste cuvinte erau, de asemenea, adu- nați

ucigașii, pe care noi i-am arun- cat în închisoare.

13 Și s-a întâmplat că judecă- torii au cerut ca e să fie aduși; și au fost aduși; și iată, erau cei cinci care fuseseră trimiși; și iată, judecătorii au cerut de la ei să afle despre aceasta, iar ei le-au spus despre tot ceea ce făcuseră, zicând:

14 Noi am fugit și am venit la locul scaunulu de judecată; iar atunc când am văzut toate lu crurile chiar așa cum Nefi depu- sese mărturie, noi am fost uimiți într-atât încât am căzut la pă- mânt; și atunci când ne am revenit din uimire, iată, ei ne-au aruncat în închisoare.

15 Acum, cât despre uciderea acestui om, noi nu știm cine a făcut-o; și știm numai atât; și am fugit și am venit așa cum voi ați dorit; și iată, el era mort, așa cum au fost cuvintele lui Nefi.

16 Și acum s-a întâmpla că ju- decătorii au prezentat această problemă în fața poporului și au striga împotriva lui Nefi zicând: Iată, noi știm că acest Nefi trebuie să se f înțeles cu cineva ca să- ucidă pe judecă- tor și apo să poată să ne anunțe nouă

8 *a* Hel. 7:10.

10 *a* gs (a) Posti, post.

18 Și s-a întâmplat că cei cinci au fost eliberați în ziua înmor- mântării. Cu toate acestea, ei i-au mustrat pe judecători cu cuvintele pe care ei le-au vorbit împotriva lui Nefi și s-au certat cu ei unul câte unul, într-atât, încât i-au amuțit.

19 Cu toate acestea, ei au făcut ca Nefi să fie luat și legat și adus în fața mulțimii, și ei au început să-l interogheze pe el în diferite feluri pentru ca să se contrazi- că, pentru ca ei să poată să-l condamne la moarte —

20 Zicând către el: Tu ești un complice; cine este acest om care a făcut crima aceasta? Spu- ne-ne nouă acum și recunoaș- te-ți greșeala, zicând: Iată, aici sunt bani; și, de asemenea, noi îți vom da ție viața dacă ne vei spune și vei recunoaște înțele- gerea pe care tu ai făcut-o cu el.

21 Dar Nefi le-a spus: O, voi [a]nebunilor, voi cei împietrită la inimă, voi orbilor și voi cei [b]în- căpățânați, știți voi cât timp vă va permite Domnul Dumnezeul vostru să continuați în felul acesta păcătos?

22 O, voi ar trebui să începeți să plângeți și să vă [a]tânguiți

lucru; da, și anume pentru mărturia către vo cum că eu am știut despre ticăloșia și lu- crurile abominabile care sunt printre voi.

24 Și pentru că eu am făcut aceasta, voi ziceți că m-am înțe- les cu un om ca el să facă acest lucru; da, pentru că v-am arătat vouă acest semn, vo sunteți mânioși pe mine și căutați să-mi distrugeț viața.

25 Și acum iată, vă voi arăta un alt semn și voi vedea dacă în acest caz veți căuta să mă dis- trugeți.

26 Iată, vă zic vouă: Duceți-vă la casa lui Seantum care este [a]fratele lui Seezoram și spuneți-i acestuia —

27 Nefi, care este profetul pre- tins, care profețește atât de mult rău despre acest popor; s-a în- țeles el cu tine ca tu să- ucizi pe Seezoram care este fratele tău?

28 Și iată, el vă va zice vouă: Nu.

29 Iar voi să-i spuneți: L-ai ucis tu pe fratele tău?

30 Iar el va sta cu frică ș nu va ști ce să zică. Și iată el va tăgă- dui în fața voastră; și se va pre- face că este mirat; cu toate

21 *a* Fapte 7:51.
b gs Răzvrătire.

22 *a* Mosia 7:24.

26 *a* Hel. 8:27.

va face livid, chiar ca și cum moartea ar veni asupra lui.

34 Și atunci voi să ziceți: Din cauza acestei frici și a acestei palori care au venit peste fața ta, iată, noi știm că ești vinovat.

35 Iar atunci o frică și mai mare va veni peste el; și atunci el vă va mărturisi și nu va mai tăgădui că a făcut această crimă.

36 Iar apoi el vă va spune că eu, Nefi, nu știu nimic despre această întâmplare decât dacă mi-a fost comunicată mie prin puterea lui Dumnezeu. Și atunci veți ști voi că eu sunt un om cinstit și că sunt trimis la voi de către Dumnezeu.

37 Și s-a întâmplat că ei s-au dus și au făcut chiar așa cum Nefi le-a spus să facă. Și iată, cuvintele pe care le-a spus au fost adevărate; căci în acord cu aceste cuvinte, el a tăgăduit; și în acord cu aceste cuvinte, el a mărturisit.

38 Și el a fost adus pentru a dovedi că el era adevăratul cri- minal într-atât, încât cei cinci au fost puși în libertate; și, de ase- menea, Nefi a fost lăsat liber.

39 Și au fost unii dintre nefiți care au crezut în cuvintele lui Nefi, și de dacă nu ar fi fost un dumnezeu el nu ar fi putut să știe despre toate lucrurile. Căci iată, el ne-a spus nouă gândurile din inimi- le noastre; și, de asemenea, ne-a spus nouă alte lucruri; și chiar a adus la cunoștința noastră pe ucigașul cel adevărat al judecă- torului nostru șef.

CAPITOLUL 10

Domnul îi dă lui Nef puterea de a pecetlui — E este împuternicit să lege ș să dezlege pe pământ și în cer — El poruncește poporului să se pocăiască sau să piară — Spiritul îl poartă pe el din mulțime în mul- țime. Circa 21 – 20 î.H.

Și s-a întâmplat că a fost o dez- binare în popor, într-atât, încât ei s-au împrăștiat încoace și în- colo și s-au dus în drumurile lor, lăsându-l pe Nefi singur, în timp ce el în mijlocul lor.

2 Și s-a întâmplat că Nefi și-a continuat drumul spre casă, [a]chibzuind asupra lucrurilor pe care i le arătase Domnul.

3 Și s-a întâmplat că în timp ce se gândea în felu acesta — fiind mult supăra

10 2 *a* gs (a) Cugeta.

cum ai declarat [a]fără oboseală cuvântul pe care Eu ți l-am dat ție pentru acest popor. Iar tu nu te-ai temut de ei și nu ți-ai cău- tat de viața ta [b]proprie, ci ai căutat [c]voința Mea și ai căutat să ții poruncile Mele.

5 Și acum, pentru că tu ai făcut aceasta cu asemenea neobosea- lă, iată, Eu te voi binecuvânta pe tine pentru veșnicie; și te voi face puternic în cuvânt și în fap- tă, în credință și în lucruri; da, și anume că [a]toate lucrurile îți vor fi ție date în acord cu [b]cuvântul tău, căci tu [c]nu vei cere ceea ce este împotriva voinței Mele.

6 Iată, tu ești Nefi, iar Eu sunt Dumnezeu. Iată, Eu îți declar ție în prezența îngerilor Mei că tu vei avea putere asupra aces- tui popor; și vei lovi pământul cu [a]foamete și cu boli și cu dis- trugere, așa după cum este ti- căloșia acestui popor.

7 Iată, Eu îți dau ție puterea ca orice tu vei pecetlui pe pământ să fie [a]pecetluit în ceruri; și orice tu vei dezlega pe pământ să fie dez- legat în ceruri; și astfel vei avea tu putere printre acest

11 Și acum iată, Eu îți dau ție poruncă să te duci și să vestești către acest popor că așa spune Domnul Dumnezeu, care este Atotputernic: Dacă nu vă po- căiți, veți fi loviți chiar până la [a]distrugere.

12 Și iată, acum s-a întâmplat că atunci când Domnul a spus aceste cuvinte către Nefi, el s-a oprit și nu s-a dus la casa lui, ci s-a reîntors la mulțimile care erau împrăștiate peste întinde- rea țării și a început să le ves- tească lor cuvântul Domnului care fusese vorbit către el, de- spre distrugerea lor dacă nu se vor pocăi.

13 Acum iată, în ciuda acelui mare miracol pe care Nefi l-a făcut spunându-le lor despre moartea judecătorului-șef, ei și-au împietrit inimile și nu au ascultat de Cuvintele Domnului.

14 De aceea, Nefi le-a vestit cuvântul Domnului, spunând: Dacă nu vă pocăiți, așa spune Domnul, atunci veți fi loviți chiar până la distrugere.

15 Și s-a întâmplat că atunci când Nefi le-a vestit cuvântul, iată, ei to[t] [și] au împietrit inimile și nu

4 *a* gs Sârguință. *b* gs Sacrificiu. *c* 3 Ne. 11:11.
5 *a* 3 Ne. 18:20. *c* 2 Ne. 4:35; D&L 46:30.
6 *a* Hel. 11:4–18.
9 *a* Mat. 17:20; Iacov 4:6; Morm. 8:24; Eter 12:30.

în temniță, căci el a fost luat de Spirit și dus departe din mijlo- cul lor.

17 Și s-a întâmplat că astfel s-a dus el însoțit de Spirit, din mulțime în mulțime, vestind cuvântul lui Dumnezeu, chiar până când l-a vestit către ei toți sau l-a trimis prin tot po- porul.

18 Și s-a întâmplat că ei nu au vrut să asculte de cuvintele lui; și a început să fie vrajbă, într-atât, încât ei au fost iarăși unul împotriva altuia și au în- ceput să se ucidă unul pe altul cu sabia.

19 Și astfel s-a terminat cel de-al șaptezeci și unulea an al domniei judecătorilor peste po- porul lui Nefi.

CAPITOLUL 11

Nefi L-a convins pe Domnul să în- locuiască războiul cu foamete — Mulți oameni au pierit — Ei s-au pocăit, iar Nefi Îl strigă pe Domnul pentru ploaie — Nefi și Lehi pri- mesc multe revelații — Tâlharii lui Gadianton au venit peste țară. Circa 20 – 6 î.H.

Și acum s-a întâmplat că în cel de-al șaptezeci și doilea an al domniei judecătorilor conflicte- le tot anul acela, precum și în cel de-al șaptezeci și treilea an.

3 Și s-a întâmplat că în acest an Nefi L-a implorat pe Domnul, zicând:

4 O, Doamne, nu îngădu ca acest popor să fie distrus de către sabie; ci o, Doamne, mai bine să fie [a]foamete în țară, ca să i ațâțe pe ei în amintirea Domnului, Dumnezeului lor și atunci poate că ei se vor pocăi și se vor întoarce către Tine.

5 Și așa s-a făcut, conform cu- vintelor lu Nefi. Și era foamete mare pe pământ și printre oa- menii lui Nefi. Și astfel, în cel de-al șaptezeci și patrulea an foametea a continuat și distru- gerea prin sabie a încetat, dar a devenit dureroasă prin foamete.

6 Iar această lucrare de distru- gere a continuat, de asemenea, în cel de-a șaptezeci și cincilea an Căci pământul a fost lovit cu secetă și nu a produs grâne în sezonul de grâne; și întregul pământ a fost lovit, și anume, printre lamaniți ca ș printre nefiți, așa, încât e au fost loviți și au pierit cu miile în părți- le cele mai păcătoase ale țării.

7 Și s-a întâmplat că oamenii au văzut că e

11 2 *a* Hel. 6:18–24; 4 *a* 1 Regi 17:1; Hel. 7 *a* Hel. 12:3.

că tu ești un om al lui Dumne- zeu; și de aceea, imploră-L pe Domnul Dumnezeul nostru ca El să îndepărteze de la noi foa- metea aceasta, căci altfel toate [a]cuvintele pe care tu le-ai vor- bit despre distrugerea noastră se vor adeveri.

9 Și s-a întâmplat că judecăto- rii i-au spus lui Nefi în acord cu cuvintele care au fost dorite. Și s-a întâmplat că atunci când Nefi a văzut că poporul s-a po- căit și s-a umilit îmbrăcându-se în pânză de sac, el L-a implorat iarăși pe Domnul, zicând:

10 O, Doamne, iată acești oa- meni s-au pocăit; și ei au alungat banda lui Gadianton dintre ei într-atât, încât aceștia au dispă- rut, iar planurile lor tainice au fost îngropate în pământ.

11 Acum, o, Doamne, din cau- za umilinței acesteia a lor, vrei Tu să-ți întorci mânia Ta și mânia Ta să fie potolită prin distrugerea acelor oameni tică- loși pe care Tu deja i-ai distrus.

12 O, Doamne, vrei Tu să-ți întorci mânia Ta, da, mânia Ta îngrozitoare; și fă ca această foa- mete să înceteze în țara aceasta.

13 O, Doamne, vrei Tu să mă asculți și să faci ca știu că Tu, chiar și în momentul acesta, vei asculta de cuvintele mele căci Tu ai zis că: Dacă acest popor se va pocăi, atunci Eu îl voi salva.

15 Da, o, Doamne, și Tu vezi că ei s-au pocăit din cauza foame- tei și a ciumei și a distrugerii care a venit peste ei.

16 Și acum, o, Doamne, vrei Tu să-fii întorci mânia Ta și să încerci, iarăși, să vezi dacă ei Te vor sluji pe Tine? Și dacă da, o, Doamne, atunci Tu poți să-i bi- necuvântezi în acord cu cuvin- tele pe care le-ai spus.

17 Și s-a întâmplat că în cel de-al șaptezeci ș șaselea an, Domnul și-a întors mânia Sa de la popor și a făcut ca [a]ploaia să cadă asupra pământului într-atât încât acesta a adus roade la vremea roadelor. Și s a întâmplat că acesta a adus grâne la vremea grânelor.

18 Și iată, poporul s-a bucurat și L-a slăvit pe Dumnezeu; și întreaga suprafață a țării a fost umplută de bucurie; și e nu au mai încercat să- distrugă pe Nefi, ci l-au respectat pe el ca pe un [a]mare profet și ca pe un om al lui Dumnezeu având

8 *a* Hel. 10:11–14.
13 *a* 1 Regi 18:1, 41–
14 *a* Hel. 11:4.
17 *a* Deut. 11:13–17.
18 *a* Hel. 10:5–11.
19 *a* Hel. 5:36–44.

înmulțească și să se împrăștie chiar până când a acoperit în- treaga față a țării, atât înspre miazănoapte, cât și înspre mia- zăzi, de la marea de la apus și până la marea de la răsărit.

21 Și s-a întâmplat că cel de-al șaptezeci și șaselea an s-a ter- minat în pace. Iar cel de-al șap- tezeci și șaptelea an a început în pace; iar [a]Biserica s-a răspân-
dit pe suprafața întregii țări; iar
cea mai mare parte a poporu- lui, atât nefiții, cât și lamaniții, a aparținut de Biserică; și ei au avut pace deplină în țară; și ast- fel s-a terminat cel de-al șapte- zeci și șaptelea an.

22 Și, de asemenea, ei au avut pace în cel de-al șaptezeci și optulea an, în afară de câteva neînțelegeri privind punctele doctrinei care fuseseră stabilite de către profeți.

23 Iar în cel de-al șaptezeci și nouălea an au început să fie multe dispute. Dar s-a întâmplat că Nefi și Lehi, precum și mulți dintre frații lor care știau despre punctele adevărate ale doctrinei, având multe [a]revela-

precum și un anumit număr dintre ei care erau urmași ade- vărați de- ai lamaniților, fiind atâțat la mânie de către ei, sau de către acei disidenți, de aceea, au început un război cu frații lor.

25 Și au făcut crime și jafuri; iar apoi s-au retras în munți și în pustiuri și în locuri tainice, ascunzându-se ca să nu fie descoperiți, mărindu-și în fie- care zi numărul lor întrucât erau uni disidenți care se du- ceau la ei.

26 Și astfel, în timp, da, și anu- me în timp de numai câțiva ani, ei au devenit o bandă foarte mare de tâlhari; și au căutat toate planurile secrete ale lui Gadianton; și astfel, ei au deve- nit tâlhari de-ai lu Gadianton.

27 Acum, iată, acești tâlhari au făcut mari ravagii, da, și anu- me mare distrugere în poporul lui Nefi, precum și în poporul lamaniților.

28 Și s-a întâmplat că a fost potrivit ca să se pună capăt la această lucrare de distrugere; de aceea, ei au trimis o oștire de oameni puternici în pustiu și în munți ca să caute această ban- dă de tâlhari și să-i distrugă.

29 Dar iată, s-a întâmplat că în același an

21 *a* gs Biserica lui Isus

23 *a* Alma 26:22;

an, s-au dus iarăși împotriva acestei bande de tâlhari și i-au distrus pe mulți; și, de asemenea, ei au fost pedepsiți cu multă distrugere.

31 Și ei au fost iarăși forțați să se întoarcă în pustiu și în munți, în ținuturile lor proprii, din cauza numărului foarte mare al acelor tâlhari care spur- caseră munții și pustiul.

32 Și s-a întâmplat că astfel s-a încheiat acest an. Iar tâlharii au crescut și mai mult și au deve- nit și mai puternici într-atât, în- cât au învins întregile oștiri ale nefiților, precum și pe acelea ale lamaniților; și au provocat ca o mare frică să vină peste popor, peste toată fața țării.

33 Da, căci ei au vizitat multe părți din țară și au adus multă distrugere acolo; da, au ucis pe mulți, iar pe alții i-au dus pri- zonieri în pustiu; da, mai ales pe femeile lor și pe copiii lor.

34 Acum, acest mare rău care a venit peste popor din cauza nedreptății lor i-a ațâțat iarăși pe aceștia în amintirea Domnu- lui, Dumnezeului lor.

35 Și astfel s-a încheiat cel de-al optzeci și unulea an al domniei judecătorilor.

36 Iar în cel de-al optzeci de-al optzeci și cincilea an ei s-au întărit din ce în ce mai mult în mândria lor și în ticăloșia lor; și astfel, iarăși se desăvârșeau pentru distrugere.

38 Și astfel s-a încheiat cel de-al optzeci și cincilea an.

CAPITOLUL 12

Oamenii sunt instabili și nesăbuiți și iuți în a face rău — Domnul îl dojenește pe poporul Său — Nimic- nicia oamenilor este asemuită cu puterea lui Dumnezeu — În ziua judecății, oamenii vor câștiga viață veșnică sau condamnare veșnică. Circa 6 î.H.

Și astfel, putem vedea noi cât de neadevărate și de nestatornice erau inimile copiilor oamenilor; da, noi putem vedea că Domnul, în marea Lui bunătate nemărgi- nită, îi binecuvântează și-i face să [a]prospere pe cei care își pun [b]nădejdea în El.

2 Da, și noi putem să vedem că exact în momentul în care El face ca poporul Său să prospe- re, da, în creșterea câmpurilor lor a turmelor și cirezilor lor și în aur, și în argint, și în tot felul de lucrur prețioase de orice fel ș

36 *a* Alma 46:8.
12 1*a* 2 Cron. 26:5; Ps. 1:2–3. *b* Ps. 36:7–8; 2 Ne. Mosia 4:6. gs (a) se Încrede

[a] întăresc inimile și Îl uită pe Domnul, Dumnezeul lor și-L [b]calcă în picioare pe Cel Sfânt — da, și aceasta din cauza ușurinței lor și a marii lor prosperități.

3 Și astfel vedem noi că, dacă Domnul nu-l [a]pedepsește pe poporul Său cu multe nenorociri, da, dacă El nu se abate asupra lor cu moarte și cu teroare și cu foamete și cu tot felul de boli, ei nu-și vor [b]aduce aminte de El.

4 O, cât de nesăbuiți și de deșerți și de răi și de diabolici, și cât de [a]iuți în a face nedreptăți; și cât de lenți în a face bine sunt copiii oamenilor; da, cât de grăbiți în a asculta de cuvintele celui rău și în a-și îndrepta [b]inimile în spre lucrurile deșarte ale lumii!

5 Da, cât de grăbiți în a fi înălțați în [a] mândrie; da, cât de grăbiți în a se înfumura și a face tot felul de lucruri nedrepte; și cât de lenți sunt ei în a-și aduce aminte de Domnul, Dumnezeul lor și în a-și îndrepta urechea la sfaturile Lui, da, cât de nesocotesc sfaturile Lui și nu vor ca El să fie călăuza lor.

7 O, cât de mare este [a]nimicnicia copiilor oamenilor; da, ei sunt mai nevrednici decât nisipul pământului.

8 Căci iată, nisipul pământului se mișcă încoace și încolo și se împrăștie la porunca Dumnezeului nostru cel Mare și Veșnic.

9 Da, iată, la glasul Lui dealurile și munții tremură și se [a]cutremură.

10 Și prin [a]puterea glasului Lui ei se sfărâmă și devin netezi, da, la fel ca o vale.

11 Da, prin [a]puterea glasului Lui, întregul pământ se cutremură;

12 Da, prin puterea glasului Lui, temeliile se mișcă, chiar până la centru.

13 Da, și dacă El spună către pământ — Mișcă-te — atunci pământul se mișcă.

14 Da, dacă El spună către [a] pământ — Întoarce-te înapoi pentru ca ziua să se [c]lungească cu mai multe ore — atunci așa se întâmplă;

2 *a* gs Apostazie.
b Alma 5:53; 3 Ne. 28:35.
3 *a* Mosia 23:21; D&L 98:21; 101:8
5 *a* Prov. 29:23. gs Mândrie.
b gs (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
6 *a* Isa. 45:9; D&L 58:30;
7 *a* Isa. 40:15, 17; Mosia 4:19; Moise 1:10.
9 *a* 3 Ne. 22:10.
10 *a* 1 Ne. 17:46.
11 *a* Morm. 5:23; Eter 4:9.
14 *a* Ios. 10:12–14.

16 Și iată, de asemenea, dacă El spună către [a]apele adâncu- rilor — [b]Uscați-vă — atunci așa se întâmplă.

17 Iată, dacă El spună către muntele acesta — Ridică-te și [a]vino deasupra orașului acesta pentru ca el să fie îngropat — atunci iată, așa se întâmplă.

18 Și iată, dacă un om ar [a]as- cunde o comoară în pământ, iar Domnul zice — [b] Blestemată să fie aceasta din cauza nedreptă-
ții aceluia care a ascuns-o — atunci iată, aceasta va fi bleste- mată.

19 Iar dacă Domnul va zice — Blestemată să fii tu, ca nici un om să nu te găsească de acum înainte și până în veșnicie — iată, nici un om nu o găsește, de acum înainte și până în veșnicie.

20 Și iată, dacă Domnul va zice către un om — Din cauza ne- dreptății tale vei fi blestemat pentru veșnicie — atunci așa va fi.

21 Iar dacă Domnul va zice — Din cauza nedreptății tale vei fi alungat din prezența Mea — atunci El va face ca să se întâm- ple așa.

22 Și vai de acela către care El va glăsui aceasta, căci aceasta se va vor asculta de glasul Domnului Dumnezeului lor; căci aceștia sunt cei care vor fi [a]salvați.

24 Și fie ca Dumnezeu, în marea Lui plenitudine, să facă așa ca oamenii să fie aduși la pocăință și la lucrări bune pen- tru ca lor să li se poată restitui [a]har pentru har potrivit faptelor lor.

25 Și eu aș vrea ca toți oamenii să poată fi salvați. Dar noi citim că în ziua cea mare și ultimă sunt unii care vor fi lăsați în afa- ră, da, care vor fi alungați, da, care vor fi alungați din prezen- ța Domnului;

26 Da, care vor fi osândiți la o stare de nefericire fără de sfârșit, îndeplinind cuvintele care zic: Aceia care au făcut
bine vor avea viață [a]veșnică; iar aceia care au făcut rău vor avea [b] condamnare veșnică. Și așa este. Amin.

Profeția lui Samuel Lamanitul către nefiți.

Cuprinde capitolele 13 până la 15, inclusiv.

CAPITOLUL 13

16 *a* Mat. 8:27.
b Isa. 44:27; 51:10.
17 *a* 3 Ne. 8:10.
18 *a* Morm. 1:18; Eter 14:1.
b Hel. 13:17.
26 *a* Mat. 25:46; Ioan 5:28–29; Rom. 6:13.

fericire făcând nedreptăți.
Circa 6
î.H
.

Și acum s-a întâmplat că, în cel de-al optzeci și șaselea an nefiții încă mai rămăseseră în ticăloșie, da, în mare ticăloșie, în timp ce [a]lamaniții păstrau cu strictețe
poruncile lui Dumnezeu în acord cu legea lui Moise.

2 Și s-a întâmplat că în acest an a fost unul, Samuel, un lamanit care a venit în țara lui Zarahemla și a început să predice către popor. Și s-a întâmplat că el a predicat timp de multe zile pocăință către popor, iar ei l-au alungat și el era cât pe ce să se întoarcă în țara lui proprie.

3 Dar iată, glasul Domnului a venit către el, spunând că tre- buia să se întoarcă iarăși și să propovăduiască poporului orice
lucruri ar fi venit în [a]inima sa.

4 Și s-a întâmplat că ei nu au permis ca el să intre în oraș; de aceea, el s-a dus și s-a urcat pe [illegible]

trece înainte ca sabia dreptății să cadă asupra acestui popor.

6 Da, o [a]distrugere grea îl aș- teaptă pe acest popor; și desigur aceasta va veni peste acest po por; și nimic nu-l poate salva pe acest popor decât numai pocăința ș credința în Domnul Isus Hristos, care cu siguranță va veni în lume și va suferi multe lucruri și va fi ucis pentru poporul Său.

7 Și iată, un [a]înger al Domnului mi-a vestit mie și el a adus vești de [b]bucurie în sufletul meu Și iată, eu am fost trimis pentru ca să vestesc acest lucru către voi, de asemenea, pentru ca și voi să aveți vești de bucurie; dar iată, voi nu vreți să mă primiți.

8 De aceea, astfel spune Dom- nul: Din cauza împietririi ini- milor poporului nefiților, dacă nu se pocăiesc, Eu vo lua cuvântul Meu de la ei; și voi
[a]retrage Spiritul Meu de la ei; și nu-i voi mai răbda pe ei; și voi întoarce inimile fraților lor împotriva lor.

9 Și nu vor trece [a]patru [illegible]

13 1 *a* Hel. 15:4–5.
3 *a* D&L 100:5.
5 *a* Alma 60:29; 3 Ne. 2:19.
Hel. 15:17.
7 *a* Alma 13:26.
b Isa.
10 *a* 1 Ne. 12:12; 2 Ne. 26:9; 3 Ne. 27:32.

din a patra generație vor vedea distrugerea voastră.

11 Dar dacă voi vă pocăiți și vă [a]întoarceți la Domnul, Dum- nezeul vostru, atunci Eu îmi voi îndepărta mânia Mea, spune Domnul; da, astfel spune Domnul, binecuvântați sunt cei care se pocăiesc și se întorc spre Mine; dar vai de cei care nu se pocăiesc.

12 Da, [a]vai de acest mare oraș al lui Zarahemla; căci, iată, da- torită celor drepți este el salvat; da, vai de acest mare oraș căci Eu văd, spune Domnul, că mulți sunt aceia, da, chiar cea mai mare parte a acestui oraș, care își vor împietri inimile îm- potriva Mea, spune Domnul.

13 Dar binecuvântați să fie aceia care se vor pocăi căci pe ei Eu îi voi cruța. Dar iată, dacă nu ar fi pentru cei drepți care sunt în acest mare oraș, iată, Eu aș face ca [a]focul să coboare din cer și să-i distrugă.

14 Dar iată, de dragul celor drepți este acesta cruțat. Dar iată, vine timpul, a spus Dom- nul, când, dacă voi îi veți alunga pe cei drepți dintre voi, atunci veți fi desăvârșiți pentru distru- care sunt stăpânite de nefiți, din cauza ticăloșiei și a lucrurilor abominabile care se află în ele.

17 Și iată, un [a]blestem va veni asupra țării, spune Domnul oștirilor, din cauza oamenilor care sunt în țară, da, din cauza ticăloșiei lor și a lucrurilor lor abominabile.

18 Și se va întâmpla, spune Domnul oștirilor, da, Dumne- zeul nostru cel Mare și Adevărat, că oricine va [a]ascunde comori în pământ nu le va mai găsi din cauza marelui blestem din țară, decât dacă el ar fi un om drept și le va ascunde pentru Domnul.

19 Căci Eu, spune Domnul, voi face ca ei să își ascundă co- morile la Mine; și blestemați să fie cei care nu-și ascund comori- le la Mine; căc nimeni nu-și as- cunde comorile la Mine decât dacă este drept; iar cel care nu-și ascunde comorile la Mine, bles- temat este el, la fel ca ș comoa- ra; și nimeni nu o va răscumpăra, din cauza blestemului țării.

20 Și va veni o zi când e își vor ascunde comorile căci ei și-au îndrepta inimile către bogății; s

11 *a* 3 Ne. 10:5–7.
12 *a* 3 Ne. 8:8, 24; 9:3.
13 *a* Gen. 19:24; 2 Regi 1:9–16; 3 Ne. 9:11.
17 *a* Hel. 12:18
18 *a* Morm. 1:18; Eter 14:1.

cuvintele pe care Domnul le spune; căci iată, El spune că voi veți fi blestemați din cauza bogățiilor voastre; și, de asemenea, bogățiile voastre sunt blestemate pentru că voi v-ați fixat inimile voastre pe ele și nu ați ascultat de cuvintele Lui, pe care vi le-a dat vouă.

22 Voi nu vă aduceți aminte de Domnul, Dumnezeul vostru în lucrurile cu care El v-a binecuvântat pe voi, ci voi întotdeauna vă aduceți aminte de [a]bogățiile voastre și nu-I mulțumiți Domnului, Dumnezeului vostru pentru ele; da, inimile voastre nu sunt atrase către Domnul, ci ele se măresc de [b] mândrie în înfumurare și în mare fălire, [c]invidie, conflicte, răutate, persecuții și crime și tot felul de nedreptăți.

23 Căci așa a făcut Domnul Dumnezeu să fie, ca un blestem să vină peste țară, precum și peste bogățiile voastre; și aceasta din cauza nedreptății voastre.

24 Da, vai de acest popor din cauza acestui timp care a sosit, ca voi să-i [a]alungați pe profeți și pe profeții noștri; noi nu i-am fi bătut cu pietre și nu i-am fi alungat.

26 Iată, voi sunteți mai răi decât ei; căci tot așa cum Domnul trăiește, dacă un [a]profet vine printre voi și vă declară vouă cuvântul Domnului, care aduce mărturie despre păcatele și nedreptățile voastre, atunci voi sunteți [b]mânioși pe el și îl alungați și căutați tot felul de mijloace ca să-l distrugeți; da, voi veți spune că el este un [c]profet neadevărat și că este un păcătos și că este al diavolului, pentru că el [d]depune mărturie că faptele voastre sunt rele.

27 Dar iată, dacă un om va veni printre voi și va zice: Faceți aceasta și aceasta nu este nici o nedreptate; faceți aceea și voi nu veți permite; da, el va zice: Umblați după mândria inimilor voastre; da, umblați după mândria ochilor voștri și faceți orice inima voastră dorește — și dacă un om va veni printre voi și va spune aceasta, voi îl veți primi și veți zice că el este un [a]profet.

28 Da, voi îl veți înălța pe

22 *a* Luca 12:34. gs Bogății; Deșertăciune lumească.

24 *a* 2 Cron. 36:15–16; 1 Ne. 1:20.

25 *a* Fapte 7:51.

26 *a* 2 Cron. 18:7; *c* Mat. 13:57. *d* Gal. 4:16.

27 *a* Mica 2:11. gs Viclesug

și stricată; voi cei împietriți și încăpățânați, cât de mult veți crede voi că Domnul vă va permite? Da, cât de mult va permite El ca voi să fiți conduși de conducători [a]nebuni și [b]orbi? Da, cât de mult veți [c]alege voi întunericul în loc de [d]lumină?

30 Da, iată, mânia Domnului este deja îndreptată asupra voastră; iată, El a blestemat țara din cauza nedreptății voastre.

31 Și iată, va veni timpul când El va blestema bogățiile voastre pentru ca ele să devină [a]alunecoase, pentru ca voi să nu puteți să le țineți; și în zilele sărăciei voastre, voi să nu puteți să le păstrați.

32 Iar în zilele sărăciei voastre, voi Îl veți implora pe Domnul; și veți implora în zadar, căci pustiirea voastră deja a venit peste voi și distrugerea voastră este sigură; și apoi, voi veți plân- ge și veți urla în acea zi, spune Domnul oștirilor. Și apoi vă veți tângui și veți zice:

33 O, [a]dacă m-aș fi pocăit și dacă nu i-aș fi [b]ucis pe profeți și nu i-aș fi lovit cu

34 Iată, noi punem o unealtă aici, iar mâine ea este dispărută; și iată săbiile noastre au fost luate de la noi în ziua când le-am căutat pentru luptă.

35 Da, noi am ascuns comorile noastre, iar ele au alunecat de la noi din cauza blestemului țării.

36 O, dacă ne-am fi pocăit în ziua când cuvântul Domnului a venit la noi; căci iată, țara este blestemată și toate lucrurile au devenit alunecoase și noi nu putem să le păstrăm.

37 Iată, noi suntem înconjurați de demoni, da, suntem încer- cuiți de îngerii lui care caută să ne distrugă sufletele. Iată, nedreptățile noastre sunt mari. O, Doamne, nu poț Tu să-ți întorci mânia Ta de la noi? Și aceasta va f vorbirea voastră în acele zile.

38 Dar iată, [a]zilele voastre de încercare au trecut; voi ați [b] amânat ziua salvării voastre până când este mult prea târ ziu și distrugerea voastră este sigură; căci în toate zilele voas- tre ați căuta ceea ce nu puteți obține și voi ați căutat [c]fericire făcând nedreptate, care

29 *a* 2 Ne. 28:9. *b* Mat. 15:14. *c*

31 *a* Morm. 1:17–18.

33 *a* Morm. 2:10–15. *b* Mat. 23:37.

b Alma 34:33–34. *c* Alma 41:10–11.

CAPITOLUL 14

Samuel prezice lumină în timpul nopții și o stea nouă la nașterea lui Hristos — Hristos îi mântuiește pe oameni de la moartea vremelnică și spirituală — Semnele morții Lui includ trei zile de întuneric, distrugerea stâncilor și mari calamități naturale. Circa 6 î.H.

Și acum, s-a întâmplat că [a]Samuel, lamanitul, a profețit o mulțime de lucruri care nu pot fi scrise.

2 Și iată, el le-a spus: Iată, vă dau vouă un semn; vor mai trece încă cinci ani; și iată, după aceea Fiul lui Dumnezeu va veni ca să-i mântuiască pe cei care vor crede în numele Lui.

3 Și iată, eu vă voi da vouă aceasta ca un [a]semn la venirea Lui; căci iată, lumini mari vor fi în cer, într-atât, încât în noaptea dinaintea venirii Lui nu va fi deloc întuneric, în așa măsură încât omului i se va părea că e zi.

4 De aceea, va fi o zi și o noapte și o zi, ca și cum una cum voi nu ați mai văzut niciodată; și aceasta, de asemenea, va fi un semn pentru voi.

6 Și iată, aceasta nu este totul, ci vor mai fi multe alte semne și minuni în cer.

7 Și se va întâmpla că voi toți veți fi uimiți și vă veți minuna într-atât, încât veți [a] cădea la pământ.

8 Și se va întâmpla că oricine care va [a]crede în Fiul lui Dumnezeu, acela va avea viață veșnică.

9 Și iată, așa mi-a poruncit Domnul mie prin îngerul Său, că trebuie să vin și să vă spun vouă acest lucru da, El mi-a poruncit mie ca să vă profețesc vouă aceste lucruri; da, El mi-a spus: Strigă către acest popor: Pocăiți-vă și pregătiți calea Domnului.

10 Și acum, pentru că eu sunt un lamanit și am vorbit către voi cuvintele pe care Domnul mi le-a poruncit, precum și pentru că lucrul acesta a fost dur împotriva voastră, de aceea voi sunteți mânioși pe mine și căutați să mă distrugeți și m-ați [a]alungat din mijlocul vostru.

11 Iar voi veți auz

14 1 *a* Hel. 13:2.
3 *a* 3 Ne. 1:15.
4 *a* gs Isus Hristos—Profeții și nașterea și moartea lui Isus Hristos.
5 *a* Mat. 2:1–
7 *a* 3 Ne. 1:16–17.
8 *a* Ioan 3:16.
10 *a* Hel. 13:2.

voi să puteți afla despre venirea lui Isus Hristos, Fiul lui Dum- nezeu, [a]Tatăl cerului și al pă- mântului, Creatorul tuturor lu- crurilor de la început; și pentru ca voi să puteți afla despre sem- nele venirii Lui, pentru ca voi să puteți crede în numele Lui.

13 Și dacă voi [a]credeți în nu- mele Lui, atunci vă veți pocăi de toate păcatele voastre pentru ca în felul acesta să obțineți iertarea lor prin [b]meritele Lui.

14 Și iată, iarăși, eu vă mai dau vouă încă un semn, da, un semn al morții Lui.

15 Căci iată, El cu siguranță va trebui să moară pentru ca [a] Salvarea să poată veni; da, aceasta are nevoie de El și tre- buie ca El să moară pentru ca [b]învierea morților să aibă loc, pentru ca în felul acesta oame- nii să poată fi aduși în prezența Domnului.

16 Da, iată, această moarte face ca învierea să aibă loc și [a]mântu- iește toată omenirea de prima moarte — acea moarte spirituală; căci toată

18 Da, și face ca să aibă loc con- diția pocăinței astfel că oricine se va pocăi nu va fi doborât și aruncat în foc; iar oricine nu se pocăiește va fi doborât și arun- cat în foc; și peste ei va veni iarăși o moarte spirituală, da, cea de-a doua moarte, căci ei sunt alungați iarăș de la lucru- rile drepte.

19 De aceea, pocăiți-vă po- căiți-vă, căci, dacă vo cunoaș- teți lucrurile acestea și nu le faceți, atunci veți admite singuri ca să fiți aduși la condamnare și să fiț doborâți în această a doua moarte.

20 Dar iată, așa cum vă spun eu vouă despre un alt [a]semn, un semn despre moartea Lui, iată, în ziua aceea în care El va suferi moartea, soarele se va [b]întuneca și va refuza să-ș trimită lumina către voi; și tot așa și luna și stelele; și nu va fi nici o lumină pe fața acestei țări, începând chiar din momentul când El va suferi moartea timp de [c]trei zile până în momentul când El se va înălța iarăși dintre morți.

21 Da, la timpul când E Își va da duhul [a]tunet

12 *a* Mosia 3:8; 3 Ne. 9:15; Eter 4:7.
gs Isus Hristos.
13 *a* Fapte 16:30–31.
b D&L 19:16–20.
b Alma 42:23.
gs Înviere.
16 *a* gs Planul mântuirii.
b gs Căderea lui Adam și a Evei.
17 *a* gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
20 *a* 3 Ne. 8:5–25.
b Luca

parte a lor este o singură masă solidă, se vor [b]sfărâma;

22 Da, ele se vor sfărâma, iar după aceea vor fi [a] găsite în crăpături și în prăpăstii și în sfărâmături pe fața întregului pământ, da, atât deasupra pământului, cât și sub el.

23 Și iată, vor fi furtuni mari; și mulți munți vor fi făcuți mici, la fel ca o vale; iar multe locuri care acum sunt numite văi, vor deveni munți, a căror înălțime este mare.

24 Și multe drumuri largi vor fi distruse și multe [a]orașe vor fi părăsite.

25 Și multe [a]morminte se vor deschide; și mulți morți vor ieși din ele; și mulți sfinți vor apărea în fața multora.

26 Și iată, astfel a vorbit [a]înge- rul către mine; căci el a spus către mine cum că vor fi tunete și fulgere timp de multe ore.

27 Și el mi-a spus spunand că în timpul tunetelor și a fulgere- lor și a furtunii aceste lucruri se vor întâmpla și că [a]întunericul va acoperi fața întregului pă- mânt timp de trei zile

29 Și aceasta, pentru ca oricine va crede să poată fi salvat, iar oricine nu va crede, o [a]judecată dreaptă să poată veni asupra lui; și, de asemenea, dacă ei sunt condamnați, ei singuri își aduc condamnarea asupra lor.

30 Și acum, aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte, frații mei, că oricine piere, piere din cauza lui însuși; iar oricine care face nedreptate, o face pentru el însuși căci iată, voi sunteți [a]liberi; vouă vi se dă voie să acționați pentru vo înșivă; căci iată Dumnezeu v-a dat vouă [b]cunoașterea; și El v-a făcut pe voi liberi.

31 El v-a dat vouă ca voi să puteți [a]deosebi binele de rău; și El v-a dat vouă ca voi să puteți [b] alege viața sau moartea; iar voi puteți să faceți bine ș să fiți [c]restaurați la ceea ce este bun sau să aveți ceea ce este bun res- taurat pentru voi; sau voi puteți să faceți rău și să aveți ceea ce este rău restaurat pentru voi.

CAPITOLUL

21 *b* 3 Ne. 10:9.
22 *a* 3 Ne. 8:18.
24 *a* 3 Ne. 9:3–12.
25 *a* Mat. 27:50–54; 3 Ne. 23:9–11.
26 *a* Alma 13:26.
27 *a* 1 Ne. 19:10; 3 Ne. 8:3.
28 *a* 1 Ne. 12:4–5.
29 *a* gs Judecată, ultima.
30 *a* 2 Ne. 2:26–29.
a alege.
b gs Cunoaștere.
31 *a* Moro. 7:16.
b 2 Ne. 2:28–

nu vă pocăiți, atunci casele voas- tre vor fi lăsate în [a]părăsire.

2 Da, dacă nu vă pocăiți, atunci femeile voastre vor avea mare motiv să se jeluiască în ziua când ele vor alăpta; căci voi veți încerca să fugiți și nu va fi nici un loc de refugiu; da, și vai de acelea care vor fi [a]însărcinate, căci ele vor fi grele și nu vor putea să fugă; de aceea, ele vor fi doborâte și lăsate să piară.

3 Da, vai de acest popor, care este numit poporul lui Nefi, dacă el nu se va pocăi atunci când va vedea toate aceste sem- ne și minuni care îi vor fi arătate; căci iată, el a fost un popor ales al Domnului; da El a iubit po- porul lui Nefi; și, de asemenea, El l-a pedepsit; da, în zilele ne- dreptăților lui, El l-a [a]dojenit pentru că El l-a iubit.

4 Dar iată, frații mei, El i-a urât pe lamaniți pentru că fap- tele lor erau rele tot timpul; și aceasta din cauza nedreptății [a] tradiției părinților lor. Dar iată, salvarea a venit pentru ei prin rugăciunile nefiților;

6 Da, vă spun vouă, cum că cea mai mare parte dintre ei fac aceasta; și e se străduiesc cu o hărnicie neobosită ca să poată aduce pe ceilalți frați ai lor la cunoașterea adevărului; de aceea sunt mulți cei care li se alătură lor în fiecare zi.

7 Și iată, știți voi singuri, căci ați fost martori la aceasta, că toți cei care sunt aduși la cunoaște rea adevărului și la cunoașterea tradițiilor ticăloase și odioase ale părinților lor; și care sunt făcuți să creadă în scripturile cele sfinte da, profețiile profeților celor sfinți care sunt scrise, care i-au condus pe ei la credința în Domnul și la pocăință, care credință ș pocăință aduc o [a]schimbare a inimii lor —

8 De aceea, toți cei care au venit la aceasta, voi știți singuri, sunt [a]fermi și nestrămutați în credință și în lucrul prin care ei au fost făcuți liberi.

9 Și voi știți, de asemenea, că ei și-au [a]îngropat armele de război și se tem să pună mâna pe ele de frică să nu păcătuiască; da, voi puteț vedea că ei se tem să nu păcătuiască căci iată, voi

15 1*a* Mat. 23:37–38.
2 *a* Mat. 24:19.
3 *a* Prov. 3:12; Evr. 12:5–11; D&L
4 *a* gs Tradiții.
b Alma 9:16.
5 *a* Hel. 13:1
8 *a* Alma 23:6; 27:27; 3 Ne. 6:14.
9 *a* Alma 24:17–

tăriei lor, o dată ce ei sunt lumi- naţi, iată, Domnul îi va binecu- vânta pe ei şi le va prelungi zilele, neţinând seama de ne- dreptăţile lor —

11 Da, chiar dacă ei ar rătăci în necredinţă, Domnul va [a]prelungi zilele lor până când va veni timpul despre care au vorbit părinţii noştri, precum şi pro- fetul [b]Zenos şi mulţi alţi profeţi despre [c]restaurarea din nou, a fraţilor noştri, lamaniţii, pen- tru cunoaşterea adevărului —

12 Da, adevărat vă spun vouă, că în timpul din urmă [a]făgă- duinţele Domnului nostru au fost date şi fraţilor noştri, lama- niţii; şi în ciuda multor suferin- ţe pe care le vor avea şi în ciuda faptului că ei vor fi [b]alungaţi de ici-colo pe faţa pământului şi vor fi urmăriţi şi loviţi şi îm- prăştiaţi în pretutindeni, nea- vând nici un loc de refugiu, Domnul totuşi va fi plin [c]îndu- rare faţă de ei.

13 Şi aceasta este în acord cu profeţia, şi anume că ei vor fi iarăşi [a]aduşi la adevărata cu- noaştere care este

vouă ar fi fost arătate lor, da, lor, acelora care au rătăcit în necredinţă din cauza tradiţiei părinţilor lor, voi puteţi vedea pentru voi înşivă că ei nicioda- tă nu ar fi rătăcit în necredinţă.

16 De aceea, spune Domnul: Eu nu îi voi distruge cu totul pe ei, ci voi face ca în ziua înţelep- ciunii Mele ei să se reîntoarcă iarăşi la Mine, a zis Domnul.

17 Şi acum iată, spune Dom- nul despre poporul nefiţilor: Dacă nu se vor pocăi şi nu vor asculta de voinţa Mea, atunci Eu îi voi [a]distruge pe ei cu totul, spune Domnul, din cauza necredinţei lor, neţinând seama de toate lucrările măreţe pe care Eu le-am făcut printre ei; şi tot aşa de sigur cum că Domnul trăieşte, tot aşa aceste lucruri se vor întâmpla, spune Domnul.

CAPITOLUL 16

Nefiţii care cred în Samuel sunt botezaţi de către Nefi — Samuel nu poate fi ucis cu săgeţile şi cu pietrele nefiţilor care nu se po- căiesc — Unii îşi

11 *a* Alma 9:16.
b Hel. 8:19.
c 2 Ne. 30:5–8.
12 *a* Enos 1:12–13.
c 1 Ne. 13:31; 2 Ne. 10:18–19; Iacov 3:5–6.
13 *a* 3 Ne.
14 *a* Hel. 7:23.
15 *a* Mat. 11:20–23.
17 *a* Hel. 13:6–10.

acesta le-a vorbit de pe zidurile orașului. Și toți care au crezut în cuvântul lui, aceia au mers înainte și l-au căutat pe Nefi; și atunci când au mers înainte și l-au găsit pe el, ei s-au spovedit de păcate în fața lui și nu le-au tăgăduit, dorind ca ei să poată să fie botezați în Domnul.

2 Dar toți cei care nu au crezut în cuvintele lui Samuel, erau mânioși pe el; și ei au aruncat cu pietre asupra lui pe zid; și, de asemenea, mulți au aruncat săgeți înspre el în timp ce el era pe zid; dar Spiritul Domnului a fost cu el într-atât, încât ei nu au putut să-l lovească cu pie- trele lor și nici cu săgețile lor.

3 Acum, când au văzut ei că nu puteau să-l atingă pe el, mai mulți au fost aceia care au crezut în cuvintele lui, într-atât, încât s-au dus la Nefi ca să fie botezați.

4 Căci iată, Nefi boteza și profetea și predica, strigând pocăință către popor, arătând semne și minuni, făcând [a]mira- cole în popor pentru ca oamenii să poată afla că Hristos va trebui să vină în [b]curând —

5 Spunându-le lor [illegible] căindu-se și mărturisindu-și păcatele.

6 Dar cea mai parte dintre ei nu au crezut în cuvintele lui Samuel; de aceea, atunci când au văzut că nu au putut să-l lovească pe el cu pietrele și cu săgețile lor, ei au strigat către căpitanii lor zicând: Prindeți-l pe acest om și legați-l, căci iată, el îl are un diavol; și din cauza puterii diavolului care este în el, noi nu putem să-l lovim cu pietrele și cu săgețile noastre; de aceea, luați-l și legați-l și duceți-l de aici.

7 Și în timp ce ei s-au dus ca să pună mâna pe el, iată, el s-a aruncat de pe zid și a fugit afară din țara lor, da, chiar în țara lui proprie și a început să predice și să profețească printre propriul său popor.

8 Și iată, nu s-a mai auzit de- spre el printre nefiți; și astfel erau fost treburile poporului.

9 Și astfel s-a încheiat cel de-al optzeci și șaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

10 Și astfel s-a încheiat de asemenea, cel de-a optzeci și șaptelea an a domniei judecăto- rilor cea mai mare parte a po [illegible]

16 4 *a* gs Minune. *b* Hel. 14:2.

schimbare în treburile poporu- lui, în afară de faptul că po- porul a început să se întărească și mai mult în nedreptate și să facă mai mult și mai mult lucrurile care erau împotriva poruncilor lui Dumnezeu în cel de-al optzeci și nouălea an al domniei judecătorilor.

13 Dar s-a întâmplat că în cel de-al optzeci și nouălea an al domniei judecătorilor, au fost semne [a]mari date poporului și minuni: și cuvintele profetului au [b]început să fie împlinite.

14 Și [a]îngeri au apărut în fața oamenilor, în fața oamenilor înțelepți și le-au anunțat lor vești bune de mare bucurie; astfel, în acest an, scripturile au început să se înfăptuiască.

15 Cu toate acestea, oamenii au început să-și împietrească inimile lor, toți în afară de cei mai credincioși dintre ei, atât dintre nefiți cât și, de asemenea, dintre lamaniți; și au început să se bazeze pe [a]propria tărie și înțelepciune, zicând:

16 Dintre atât de multe lu- cruri, unele poate le-au ghicit ei bine; dar iată, noi știm că aceste lucrări mari și minunate despre care s-a spus, de ce nu s-ar arăta El, de asemenea, în fața noastră, tot așa cum El se va arăta în fața lor, a acelora care vor fi la Ierusalim?

19 Da, de ce să nu se arate El în această țară, tot așa ca și în țara Ierusalimului?

20 Dar iată, noi știm că aceasta este o [a]tradiție ticăloasă care a fost transmisă până la noi de către părinții noștri ca să ne facă pe noi să credem într-un fel de lucru măreț și minunat care ar fi să se întâmple, dar nu printre noi, ci într-o țară înde-părtată, o țară pe care no nu o cunoaștem; de aceea, ei ne pot ține pe noi în ignoranță, căci nu putem să [b]vedem cu ochii noștri că acestea sunt adevărate.

21 Și ei, prin înșelăciunile și vicleșugurile misterioase ale celui rău vor face niște minun mari pe care noi nu le putem înțelege, care ne vor ține pe noi în jos ca să fim slujitori ai cu vintelor lor, precum ș slujitori la ei, căci no depindem de ei ca să ne învețe cuvântul; și astfe ne vor ține pe noi în ignoranță, dacă ne vom da pe mâna lor, în toate zilele vieții noastre.

13 *a* 3 Ne. 1:4.
b Hel. 14:3–7.
15 *a* Isa. 5:21.
18 *a* Alma 30:12–13.
20 *a* gs Tradiții.
b Eter 12:5–6, 19.
22 *a* gs

poată să împietrească inima poporului împotriva a ceea ce era bun și împotriva a ceea ce urma să vină.

23 Și în ciuda semnelor și a mi- nunilor care au fost făcute prin- tre poporul Domnului, precum și a miracolelor nenumărate pe care le-au făcut, Satana a pus stăpânire pe lui inimile poporu- lui de pe toată fața țării.

24 Și astfel s-a încheiat cel de-al nouăzecilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

25 Și astfel s-a încheiat cartea lui Helaman, în acord cu scrie- rile lui Helaman și ale fiilor lui.

Al Treilea Nefi
Cartea lui Nefi

FIUL LUI NEFI, CARE ERA FIUL LUI HELAMAN

CAPITOLUL 1

Nefi, fiul lui Helaman, pleacæ din flaræ, iar fiul lui, Nefi, pæstreazæ cronicile — Cu toate cæ semne øi minuni abundæ, cei ticæloøi plænu- iesc sæ-i ucidæ pe cei drepfli — Noaptea naøterii lui Hristos soseøte — Semnul este dat øi o stea nouæ ræsare — Minciunile øi înøelætoriile se înmulflesc, iar tâlharii lui Gadianton îi ucid pe mulfli. Circa 1–4 d.H.

Iar Helaman era fiul lui Helaman, care era fiul lui Alma, care era fiul lui Alma, fiind un descendent al lui Nefi, care era fiul lui Lehi, care a plecat de la Ierusalim în primul an al domniei lui Zedechia, regele Iudeii.

2 Iar Nefi, fiul lui Helaman, plecase din flara lui Zarahemla, dându-i în sarcinæ fiulu sæu, [a]Nefi, care era fiul lu cel mai mare, în legæturæ cu [b]plæcile de aramæ ø cu toate scrierile care fuseseræ pæstrate øi cu toate acele lucruri care fuseseræ pæs- trate sfinte de la plecarea lui Leh din Ierusalim.

3 Apoi el a plecat dir flaræ; øi [a]încotro s-a dus nimeni nu øtie; iar fiul lui Nefi, a pæstrat croni- cile

[3 nefi]
1 1 *a* 2 Ne. 25:19

2 *a* gs Nefi, fiul lui Nefi, fiul lui

b Alma 37:3–5.

3 *a* 3 Ne. 2:9.

de-al nouăzeci și unulea an

an, iată, profețiile profeților au început să se adeverească mai din plin; căci au început să fie semne mai mari și minuni mai mari s-au întâmplat printre oameni.

5 Dar erau unii care au înce- put să spună că trecuse timpul ca vorbele [a]spuse de Samuel Lamanitul să fie împlinite.

6 Și ei au început să jubileze asupra fraților lor, zicând: Iată, timpul a trecut și cuvintele lui Samuel nu s-au împlinit; de aceea, bucuria voastră și credin- ța voastră despre acest lucru au fost în zadar.

7 Și s-a întâmplat că ei au făcut o mare tulburare prin țară; iar oamenii care credeau au început să fie foarte supărați, de teamă că, printr-un mijloc san altul, acele lucruri care fuseseră spu- se să nu se îndeplinească.

8 Dar iată, ei au așteptat cu neclintire ziua aceea și noaptea aceea; și ziua aceea care trebuia să fie ca o zi, ca și cum nu ar fi nici o noapte pentru ca ei să poată ști că nu a fost deșartă credința lor.

9 Acum s-a întâmplat că văzut această ticăloșie a poporu- lui său, inima lui a fost foarte supărată.

11 Și s-a întâmplat că el s-a dus și s-a plecat până la pământ și L-a implorat cu putere pe Dum- nezeul său, în numele poporu- lui său, da, al acelora care erau să fie distruși datorită credinței lor în tradiția părinților lor.

12 Și s-a întâmplat că el L-a implorat cu putere pe Domnul [a]toată ziua aceea; și iată glasul Domnului a venit către el, zicând:

13 Ridică-ți capul și fii bucuros; căci iată, timpul este aproape; și în noaptea aceasta semnul va fi dat, iar [a]mâine Eu voi veni în lume pentru ca să arăt lumii că Eu voi împlini tot ceea ce Eu am făcut să fie [b]spus de către gura profeților Mei sfinți.

14 Iată, Eu [a]vin la ai Mei pen- tru ca să [b]îndeplinesc toate ace- le lucruri pe care Eu le-am făcut cunoscute copiilor oamenilor, de la [c]începutul lumii, și ca să îndeplinesc [d]atât voința Tatălui, cât și a Fiului — a Tatălui dato- rită Mie, iar a Fiului, datorită cărnii Mele. Și iată, timpul este

5 *a* Hel. 14:2–4.
9 *a* gs Martir, martiriu.
12 *a* Enos 1:4; Alma
b gs Isus Hristos — Profeții despre nașterea și moartea lui Isus Hristos.
b Mat. 5:17–18.
c Alma 42:26.
d D&L 93:3–4.
15 *a* Hel. 14:3.

nu era întuneric atunci când noaptea venise.

16 Și au fost mulți care nu crezuseră în cuvintele profeților care au [a]căzut la pământ și au fost ca și cum ar fi fost morți, căci au știut că marele [b]plan al distrugerii, pe care ei l-au aștern- nut pentru aceia care credeau în cuvintele profeților, fusese dejucat; căci semnul care fusese dat era deja înfăptuit.

17 Și ei au început să cunoască precum că Fiul lui Dumnezeu trebuia să apară în curând; da, în sfârșit, toți oamenii de pe fața întregului pământ, de la apus la răsărit, atât în țara de la mia- zănoapte, cât și în țara de la miazăzi, erau atât de uimiți, încât au căzut la pământ.

18 Căci ei știau că profeții de- puseseră mărturie despre aceste lucruri timp de mulți ani și că semnul care fusese dat era deja înfăptuit; și au început să se teamă din cauza nedreptății și a necredinței lor.

19 Și s-a întâmplat că nu a fost întuneric deloc în toată noap- tea aceea, ci a fost tot atâta lumină ca și cum ar fi fost mij- locul zilei. Și s-a întâmplat că soarele a răsărit iarăși diminea- ta în acord cu

21 Și, de asemenea, s-a întâm- plat că o nouă [a]stea a apărut, potrivit cuvântului.

22 Și s-a întâmplat că din acel moment, minciuni au început să fie trimise printre popor de către Satana ca să le împietreas- că inimile pentru ca ei să nu creadă în acele semne și minuni pe care le văzuseră; dar în ciuda acestor minciuni și înșe- lăciuni, cea ma mare parte a poporului a crezut și s-a con- vertit în Domnul.

23 Și s-a întâmplat că Nefi s-a dus printre popor, precum și printre mulți alții, botezând spre pocăință, prin care a fost o mare [a]iertare a păcatelor. Și astfel, poporul a început iarăși să aibă pace în țară.

24 Și nu a fost nici un conflict în afară de câțiva care au înce- put să predice, încercând să dovedească prin scripturi că nu mai era [a]potrivit ca legea lui Moise să fie respectată. Acum, în lucrul acesta au greșit pentru că ei nu au înțeles scripturile.

25 Dar s-a î n t âmpla că în curând s-au convertit și s-au convins de greșeala lor, căci lor l s-a făcut cunoscut că legea

16 *a* Hel. 14:7.
b 3 Ne. 1:9.

21 *a* Mat. 2:1–2; Hel. 14:5.

24 *a* Alma 34:13.
25 *a* Mat. 5:17–18.

la cunoștință greșelile lor și ei și-au [b]mărturisit greșelile.

26 Și astfel a trecut cel de-al nouăzeci și doilea an, aducând poporului vești de bucurie datorită semnelor care se întâm- plaseră în acord cu cuvintele profeției tuturor profeților celor sfinți.

27 Și s-a întâmplat că și cel de-al nouăzeci și treilea an a trecut în pace, în afară de tâlharii lui [a]Gadianton care trăiau în munți și împânziseră țara; căci stăpânirile și locurile lor tainice erau atât de puternice, încât poporul n-a putut să-i înfrângă; de aceea, ei au făcut multe crime și multe măceluri printre popor.

28 Și s-a întâmplat că în cel de-al nouăzeci și patrulea an, ei au început să crească în mare măsură pentru că erau mulți disidenți de-ai nefiților care au fugit la ei, ceea ce a cauzat multă supărare nefiților care au rămas în țară.

29 Și a mai fost o pricină de mare supărare și printre lama- niți; căci iată, ei aveau mulți co- pii care au crescut și au început să devină mai tari cu anii, încât au devenit din cauza ticăloșiei generației care creștea.

CAPITOLUL 2

Ticăloșia și lucrurile abominabile se înmulțesc printre popor — nefiții ș lamaniții se unesc ca să se apere împotriva tâlharilor lui Gadianton — Lamaniții convertiți devin albi și sunt numiți nefiți. Circa 5–16 d.H.

Și s-a întâmplat că astfel a trecut și cel de al nouăzeci și cincilea an, iar poporul a început să uite acele semne și minuni despre care auzise; și oamenii au înce- put să fie din ce în ce mai puțin uimiți de un semn sau de o minune din cer într-atât, încât au început să fie împietriți în inimile lor și orbi în mințile lor; și au început să nu mai creadă în toate cele pe care le auziseră și le văzuseră —

2 Închipuindu-și unele lucruri deșarte în inimile lor, zicându-și că acestea erau aduse de către oameni și de către puterea dia- volului pentru ca să rătăcească și să [a]înșele inimile poporului;

și astfel a pus Satana

25 *b* Mosia 26:29.
27 *a* gs Tâlharii lui Gadianton.
29 *a* Alma 30:59
2 2 *a* gs Înșelare, (a) înșela

minuni date; iar Satana [a]umbla primprejur, ducând în rătăcire inimile poporului, ademenindu-i și făcându-i să facă ticăloșii mari în țară.

4 Și astfel a trecut cel de-al nouăzeci și șaselea an; și, de asemenea, cel de-al nouăzeci și șaptelea an; și, de asemenea, cel de-al nouăzeci și optulea an; și, de asemenea, cel de-al nouă- zeci și nouălea an;

5 Și, de asemenea, o sută de ani trecuseră de la zilele lui [a]Mosia, care era rege peste po- porul nefiților.

6 Și șase sute nouă ani trecuse- ră de când Lehi plecase din Ierusalim.

7 Și nouă ani trecuseră din mo- mentul când a fost dat semnul, despre care au vorbit profeții cum că Hristos va veni în lume.

8 Acum, nefiții au început să-și măsoare timpul de la această perioadă când a fost dat semnul sau de la venirea lui Hristos; de aceea, nouă ani trecuseră.

9 Iar Nefi, care era tatăl lui Nefi, care avea răspunderea cronicilor, [a]nu s-a întors în țara lui Zarahemla și nu a putut să fie găsit nicăieri în toată țara.

10 Și s-a întâmplat că poporul încă mai era în ticăloșie, în ciuda multelor de-al treisprezecelea an au în- ceput să fie războaie și conflicte prin toată țara; căci tâlharii lu Gadianton deveniseră atât de numeroși ș uciseseră atât de mulți și devastaseră atât de multe orașe și răspândiseră atât de multă moarte ș măcel prin toată țara, încât devenise potrivit ca tot poporul, atât ne- fiții, cât și lamaniții, să pună mâna pe arme împotriva lor.

12 De aceea, toț lamaniții care se convertiseră în Domnul s au unit cu frații lor, nefiții și au fost forțați pentru siguranța vieților lor ș ale femeilor și copiilor lor să pună mâna pe arme împotriva acelor tâlhari ai lui Gadianton, da, și, de aseme- nea, să-și mențină drepturile lor ș privilegiile Bisericii lor, ș ale credinței lor, precum și [a]libertatea și [b]independența lor.

13 Și s-a întâmplat că înainte ca acest al treisprezecelea an să treacă, nefiții au fost amenințați cu distrugere totală din cauza acestui război care a devenit nespus de grav.

14 Și s-a întâmplat că acei lamaniți, care se uniseră cu nefiții, erau

3 *a* D&L 10:27.
5 *a* Mosia 29:46–47.
9 *a* 3 Ne. 1:2–3.

12 *a* gs Liber, libertate.
b gs Liber

b 2 Ne. 5:21; 30:6; Iacov 3:8.

nefiți. Și astfel s-a încheiat cel de-al treisprezecelea an.

17 Și s-a întâmplat că la înce- putul celui de-al paisprezece- lea an, războiul dintre tâlhari și poporul lui Nefi a continuat și a devenit nespus de dureros; cu toate acestea, poporul lui Nefi a câștigat unele avantaje asupra tâlharilor, într-atât, în- cât ei i-au alungat pe aceștia îna- poi afară din ținuturile lor, în munți și în locurile lor secrete.

18 Și astfel s-a încheiat cel de-al paisprezecelea an. Iar în cel de-al cincisprezecelea an, ei iarăși s-au dus împotriva po- porului lui Nefi; și din cauza ticăloșiei poporului lui Nefi și a numeroaselor lor conflicte și certuri, tâlharii lui Gadianton au câștigat multe avantaje asupra lor.

19 Și astfel s-a încheiat cel de-al cincisprezecelea an; și astfel au fost oamenii într-o stare de mare suferință; iar [a]sabia distrugerii atârna deasupra lor într-atât, încât ei erau cât pe ce să fie do- borâți de aceasta; și aceasta din cauza

Și acum s-a întâmplat că în cel de-a șaisprezecelea an de la venirea lui Hristos, Laconeus, guvernatorul țării, a primit o epistolă de la conducătorul și guvernatorul aceste bande de tâlhari. Ș acestea au fost cuvin- tele care erau scrise, zicând:

2 Laconeus, guvernator- șef și nobil al țării, iată eu scriu această epistolă către tine și îți aduc ție laude nespuse datorită tăriei tale, precum și a tăriei poporului tău, în păstrarea ceea ce credeț voi că este drep- tul ș libertatea voastră; da, voi sunteți neclintiți, ca și cum ați fi sprijiniți de mâna unui Dumnezeu în apărarea libertăți voastre și a avuției voastre și a țării voastre ori a ceea ce voi numiț astfel.

3 Și mie îmi este milă de voi, prea nobile Laconeus, pentru că vo sunteți atât de nesăbuiți ș de încuiați încât să credeț că ați putea sta împotriva multor oameni atât de viteji care sunt sub comanda mea care chiar în aces moment stau înarmați ș așteaptă cu mare nerăbdare cu- vântul – Duceți-vă jos la nefiți ș

19 *a* Alma 60:29.

epistolă, pecetluind-o cu pro- pria-mi mână, fiind simțitor pentru bunăstarea voastră da- torită neclintirii voastre în ceea ce voi credeți că este drept și a spiritului vostru nobil pe câm- pul de bătaie.

6 De aceea, îți scriu ție dorind ca voi mai degrabă să cedați poporului acestuia al meu ora- șele voastre, pământurile voas- tre și posesiunile voastre, decât ca ei să vă lovească pe voi cu sabia și ca o distrugere să vină asupra voastră.

7 Sau, cu alte cuvinte, supu- neți-vă nouă și uniți- vă cu noi și aflați despre lucrările noastre [a]tainice și deveniți frații noștri pentru ca să puteți să ajungeți la fel ca noi — nu sclavii noștri, ci frații și partenerii noștri în toate avuțiile noastre.

8 Și iată, îți [a]jur ție, dacă voi veți face aceasta, cu jurământ, atunci voi nu veți fi distruși; dar dacă voi nu veți face aceas- ta, îți jur ție cu jurământ că în luna următoare eu voi da po- runcă pentru ca oștirile mele să năvălească asupra voastră, iar ele nu își vor opri mâna și nu vă vor cruța, ci vă vor ucide și vor lăsa sabia lor să

acestea sunt [c]vechi și ne- au fost transmise nouă.

10 Și eu scriu această epistolă către tine Laconeus; și nădăj- duiesc că tu vei ceda pământu- rile voastre și avuțiile voastre fără vărsare de sânge pentru ca acest popor al meu să poată să și recapete drepturile ș gu- vernul, ei, cei care s au despăr- țit de voi din cauza ticăloșiei voastre pe care i-ați împiedicat să și exercite dreptul de guver- nare; și dacă vo nu faceți aceasta, atunc eu voi răzbuna nedreptățile care i-au fost făcu- te. Eu sunt Ghidiani.

11 Și acum s-a întâmplat că atunci când Laconeus a primit această epistolă, a fost înmăr- murit din cauza îndrăznelii lui Ghidiani de a cere posesiunile țării nefiților, precum și de ame- nințările lui împotriva poporu- lui ca să răzbune răul acelora împotriva cărora nu se făptuise nici un rău, în afară decât că ei înșiși [a]gresiseră prin dezertarea la acei ticăloși și odioși tâlhari.

12 Acum iată, aces Laconeus, guvernatorul era un om drept și nu s-a înfricoșat de cererile ș amenințările unui [a]tâlhar

3 7 *a* Hel. 6:22–26.
8 *a* Eter 8:13–14.
b Alma 30:53.
c Hel. 6:26–30; Moise 5:29, 49–52.
11 *a* Hel. 14:30.
12 *a* Alma 54:5–11; 3 Ne. 4:7–10.

toți oamenii, ca ei să-și adune laolaltă femeile și copiii lor, turmele și cirezile lor și toate avuțiile lor în afara pământurilor lor, într-un singur loc comun.

14 Și el a făcut ca fortificații să fie zidite de jur-împrejurul lor și tăria acestora trebuia să fie foarte mare. Și el a făcut ca oștirile, atât cele ale nefiților, cât și cele ale lamaniților sau ale tuturor acelora care erau numărați printre nefiți, să fie așezate ca gărzi de jur-împrejur ca să-i apere și să-i păzească pe ei de tâlhari zi și noapte.

15 Da, el le-a spus: Așa cum Domnul trăiește, dacă voi nu vă pocăiți de toate nedreptățile voastre și nu-L implorați pe Domnul, voi nu puteți în nici un caz să fiți salvați din mâinile acelor tâlhari ai lui Gadianton.

16 Iar cuvintele și profețiile lui Laconeus au fost atât de mari și minunate încât ele au făcut ca frica să vină asupra întregului popor; și oamenii au făcut toate eforturile ca să se poarte așa cum ceruseră cuvintele lui Laconeus.

17 Și s-a întâmplat că Laconeus a numit căpitani-șefi, peste toate

căpitan-șef (în afară de perioada ticăloșiei lor) pe unul care avea spiritul revelației și al [a]profeției; de aceea acest Ghidghidoni era un mare profet printre ei și, de asemenea, el era judecător-șef.

20 Acum, poporul a spus către Ghidghidoni: Roagă-te la Domnul și lasă-ne pe noi să ne ducem sus în munți și în pustiu, pentru ca să putem să năvălim peste tâlhari și să-i distrugem pe ei în propriile lor teritorii.

21 Dar Ghidghidoni le-a spus: Domnul nu [a]permite aceasta; căci dacă noi am merge împotriva lor, atunci Domnul ne-ar [b]da pe noi pe mâna lor; de aceea, ne vom pregăti în mijlocul teritoriilor noastre și ne vom aduna laolaltă toate oștirile; și nu ne vom duce împotriva lor, ci vom aștepta până când ei vor veni împotriva noastră; de aceea, așa cum Domnul trăiește, dacă noi facem aceasta, atunci El îi va da pe ei pe mâna noastră.

22 Și s-a întâmplat că în cel de-al șaptesprezecilea an, către sfârșitul anului vestea lui Laconeus ajunsese pe tot întinsul țării; iar ei și-au luat caii lor, și căruțele lor, și vacile lor și toate turmele s

18 *a* 3 Ne. 6:6.
19 *a* gs Profeție, (a) profeți.
21 *a* Alma 48:14
b 1 Sam. 14:12.

precum și ținutul care era între țara lui Zarahemla și țara Abun- dența, da, până la granița care era între țara Abundența și țara Pustiu.

24 Și au fost multe mii de oa- meni care erau numiți nefiți, care s-au adunat laolaltă în acest ținut. Acum, Laconeus a făcut ca ei să se adune laolaltă în ținutul de la miazăzi din cauza marelui blestem care era asupra ținutu- lui de la [a]miazănoapte.

25 Și ei s-au întărit împotriva dușmanilor lor; și ei au locuit într-un singur ținut, într-un singur grup; și s-au temut de cuvintele care fuseseră spuse de către Laconeus într-atât, în- cât s-au pocăit de toate păcatele lor; și și-au înălțat rugăciunile lor către Domnul Dumnezeul lor pentru ca El să-i [a]salveze atunci când dușmanii ar veni asupra lor ca să se bată.

26 Și au fost nespus de mâh- niți din cauza dușmanilor lor. Iar Ghidghidoni a făcut ca ei să-și facă [a]arme de război de tot felul și să fie puternici cu ar- muri, și cu scuturi, și cu apără- tori, după cum îi instruise el.

tul celui de-a optsprezecelea an oștirile acelea ale tâlharilor s-au pregătit de bătălie și au început să coboare și să năvă- lească de pe dealuri și din munți și pustiuri și din fortifi- cațiile și ascunzișurile lor și au început să pună stăpânire pe pământuri atât acelea care erau în ținutul de la miazăzi, cât și acelea din ținutul de la miazănoapte și au început să pună stăpânire pe toate pă- mânturile care fuseseră [a]pără- site de către nefiți și pe orașele care fuseseră lăsate în părăsire.

2 Dar iată, nu erau nici un fel de animale sau păsări sălbatice pe acele pământuri care fuseseră părăsite de către nefiți; și nu erau nici un fel de păsări pentru tâlhari, în afară de cele din pustiu.

3 Și tâlharii nu au putut să supraviețuiască decât în pustiu, din cauza lipsei de mâncare căci nefiții lăsaseră pământurile lor deșarte și își adunaseră turmele lor și cirezile lor și toate avuțiile lor, și toate erau într-un singur loc.

4 De aceea, nu a fost nici o șansă pentru tâlhari ca să jefuiască și să capete bucate decât

24 *a* Alma 22:31.
25 *a* gs (a) se
26 *a* 2 Ne. 5:14.
4 1 *a* 3 Ne. 3:13–14.

duiau să-i distrugă pe tâlharii de pe suprafața țării; și astfel a tre- cut cel de-al optsprezecelea an.

5 Și s-a întâmplat că în cel de-al nouăsprezecelea an, Ghi- diani a văzut că era potrivit ca să se ducă și să lupte împotriva nefiților, căci nu era nici o posi- bilitate pentru ca ei să supra- viețuiască decât dacă ar jefui și fura și ar ucide.

6 Și ei nu îndrăzneau să se împrăștie pe fața țării, într-atât, încât să poată cultiva grâu, de teamă ca nefiții să nu vină peste ei și să-i ucidă; de aceea, Ghidiani a dat poruncă oștiri- lor sale ca în anul acesta ele să se ducă și să lupte împotriva nefiților.

7 Și s-a întâmplat că au venit să se bată; și aceasta s-a întâm- plat în cea de-a șasea lună; și iată, mare și îngrozitoare a fost ziua când ei au venit ca să lupte; și erau încinși după obiceiul tâlharilor; și aveau piei de miel în jurul șalelor lor; și erau vop- siți cu sânge, iar capetele lor erau rase; și ei aveau coifuri pe cap; și măreață și îngrozitoare era înfățișarea oștirilor lui Ghi- diani, din cauza armurii lor și pentru că ei erau vopsiți cu sânge.

8 Și s-a întâmplat că oștirile nefiților atunci

9 Și s-a întâmplat că atunci când oștirile lui Ghidiani au văzut aceasta, au început să strige cu un glas puternic, da- torită bucuriei lor, căci ei au crezut că nefiții căzuseră de fri- că, din cauza terorii oștirilor lor.

10 Dar ei au fost dezamăgiți de aceasta, căci nefiții nu se temeau de ei; ci se [a]temeau de Dumne- zeul lor și L-au strigat pe El să-i apere; de aceea, atunci când oștirile lui Ghidiani au năvălit peste ei, erau pregătiți să-i în- tâlnească; da, în puterea Dom- nului i-au primit pe ei.

11 Și bătălia a început în cea de-a șasea lună; și mare și îngro- zitoare a fost acea bătălie; da, mare și îngrozitor a fost măcelul acela, într-atât, încât un aseme- nea măcel mare nu se mai co- noscuse printre poporul lui Lehi de când plecase el din Ierusalim.

12 Și în ciuda [a]amenințărilor și a jurămintelor pe care Ghidiani le făcuse, iată, nefiții i-au învins într-atât, încât ei s-au retras din fața lor.

13 Și s-a întâmplat că [a]Ghidghi- doni a porunci ca oștirile sale să-

10 *a* gs Teamă. 12 *a* 3 Ne. 3:1–10. 13 *a* 3 Ne. 3:18.

luptelor îndelungate, el a fost prins și ucis. Și astfel a fost sfâr- șitul lui Ghidiani, tâlharul.

15 Și s-a întâmplat că oștirile nefiților s-au întors iarăși la locul lor de siguranță. Și s-a întâmplat că acest al nouăspre- zecelea an a trecut, iar tâlharii nu au mai venit înapoi ca să se bată; și nu au venit nici în cel de-al douăzecilea an.

16 Iar în cel de-al douăzeci și unulea an, ei nu au venit ca să se bată, ci au venit din toate părțile ca să înconjoare de jur-împrejur poporul lui Nefi; căci au crezut că dacă ar alunga poporul nefiților de pe pământurile lor și i-ar înconjura din toate părțile și dacă i-ar separa pe ei de toate privilegiile lor di- nafară, atunci i-ar forța pe ei să se predea, așa cum erau dorin- țele lor.

17 Acum, ei numiseră un alt conducător, al cărui nume era Zemnariha; de aceea, Zemnari- ha a fost acela care a făcut ca asediul să aibă loc.

18 Dar iată, acesta era un avantaj pentru nefiți; căci nu era cu putință pentru tâlhari să organizeze un asediu destul de îndelungat care să aibă vreun efect [a] sălbatice deveniseră rare în pustiu într-atât, încât tâlharii erau cât pe ce să piară de foame.

21 Iar nefiții mărșăluiau tot timpul, atât ziua, cât și noaptea, atacând oștirile lor și distrugân- du-i pe ei cu miile și cu zecile de mii.

22 Și astfel devenise dorința poporului lui Zemnariha ca să se retragă de la planurile lor, din cauza marii distrugeri care venise peste ei, atât noaptea, cât și ziua.

23 Și s-a întâmplat că Zem- nariha i-a dat poruncă poporu- lui său ca să se retragă de la asediu și să se ducă până în părțile cele mai îndepărtate ale ținutului de la miazănoapte.

24 Și acum, Ghidghidoni, cu- noscând planurile lor și cunos- când slăbiciunile lor din cauza lipsei de mâncare, precum și marele măcel care fusese înfăp- tuit printre ei, de aceea, a trimis oștirile sale în timpul nopții și i-a alungat din drumul lor de retragere și și-a pus oștirile în drumul retragerii lor.

25 Și au făcut aceasta în tim- pul nopții și au mărșăluit în spatele tâlharilor, așa încât în dimineața următoare

20 *a* 1 Ne. 18:25.

27 Și au fost acolo multe mii care s-au predat ca prizonieri la nefiți, iar cei rămași dintre ei au fost uciși.

28 Iar conducătorul lor, Zem- nariha, a fost prins și spânzurat de un copac, da, chiar de vârful unui copac, până când a murit. Și după ce ei l-au spânzurat pe el, iar el era mort, atunci au do- borât copacul la pământ și au strigat cu glas puternic, zicând:

29 Fie ca Domnul să păstreze poporul Său în dreptate și în sfințenia inimii, pentru ca ei să poată să facă așa ca toți cei care caută să-i ucidă pe ei din cauza puterii și a combinațiilor secrete să fie doborâți la pământ, tot așa cum acest om a fost doborât la pământ.

30 Și ei s-au veselit și au strigat iarăși cu un singur glas, zicând:

Fie ca [a]Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dum- nezeul lui Iacov să protejeze acest popor în dreptate atât timp cât ei vor [b]chema numele Dum- nezeului lor pentru protecție.

31 Și s-a întâmplat că ei au izbucnit toți ca unul singur, cântând și [a]lăudând pe Dumne- zeul lor pentru lucrul cel

33 Și inimile lor erau pline de bucurie până la lacrimi datorită marii bunătăți a lu Dumnezeu în eliberarea lor din mâinile dușmanilor; și ei știau că aceasta s-a întâmplat datorită pocăinței lor și a umilinței lor, de aceea au fost ei eliberați de la distru- gerea veșnică.

CAPITOLUL 5

Nefiții se pocăiesc ș abandonează păcatele lor — Mormon scrie istoria poporului său și le propovăduiește cuvântul veșnic — Israel va f adunat la un loc după împrăștierea lui. Circa 22 – 26 d.H.

Și acum, iată, nu era nici un suflet viu printre toți oamenii nefiților care să se fi îndoit cât de puțin de cuvintele tuturor profeților sfinți care au vorbit; pentru că ei știau că toate vor trebui să fie împlinite.

2 Și ei știau că era necesar ca Hristos să f venit, din cauza multelo semne care fuseseră date în acord cu vorbele profe ților; și din cauza lucrurilor care se întâmplaseră deja, e

30 *a* Alma 29:11.
b Eter gs Recunoscător, recunostință.
b 1 Ne. 1:14.
gs Dumnezeu

nieri pe toți hoții, căci nici unul n-a scăpat dintre cei care nu fu- seseră omorâți, ei i-au aruncat pe prizonieri la închisoare și au pus să le fie predicat cuvântul lui Dumnezeu; și toți ei care s-au pocăit de păcatele lor și au făcut legământ că nu vor mai face crime au fost puși în [a]libertate.

5 Dar cei care nu au făcut nici un legământ și care încă au ținut secret în inima lor crimele făcute, da, aceia care au fost găsiți murmurând amenințări împotriva fraților lor, au fost condamnați și pedepsiți în acord cu legea.

6 Și astfel au pus ei capăt tutu- ror acelor păcătoase și secrete și ticăloase combinații în care era atâta ticăloșie și se făceau atâtea crime.

7 Și așa a trecut și cel de- al [a]douăzeci și doilea an, la fel și al douăzeci și treilea, al două- zeci și patrulea și al douăzeci și cincilea; și așa au trecut două- zeci și cinci de ani.

8 Și s-au întâmplat multe lu- cruri care, în ochii unora, ar fi fost mari și minunate; cu toate acestea ele nu pot fi scrise toate în această și adevărată a acestora a fost făcută de Nefi.

10 De aceea, eu am făcut cro- nica mea despre aceste lucruri după cronica lui Nefi, care era gravată pe plăcile care au fost numite plăcile lui Nefi.

11 Și iată, fac cronica pe plăcile pe care le-am modelat cu mâi- nile mele proprii.

12 Și iată, mă numesc [a]Mormon, fiind numit așa după [b]țara Mor- mon, țara în care Alma a înteme- iat Biserica printre oameni, da, prima Biserică a fost întemeiată între ei după ce au păcătuit.

13 Iată, eu sunt un ucenic al lui Isus Hristos, Fiul lui Dum- nezeu. Am fost chemat de către El să duc printre oameni cu- vântul Lui, ca să afle despre viața veșnică.

14 Și a devenit necesar ca în acord cu voința lu Dumnezeu, pentru ca rugăciunile celor care s-au dus de atunci, care au fost cei sfinți, să fie împlinite în acord cu credința lor eu să fac o [a]cronică a acestor lucruri care s-au întâmplat —

15 Da, o cronică scurtă a tot ceea ce s-a întâmplat din mo- mentul când Lehi a părăsit Ierusalimul, chiar până în

5 4 *a* gs Liber, libertate.

9 *a* Hel. 3:13–15.
12 *a* Morm. 1:1–5.
b Mosia 18:4; Alma

14 *a* Enos 1:13–18; D&L 3:19–

18 Și știu, cronica pe care o fac este o cronică dreaptă și adevă- rată; dar totuși mai sunt multe lucruri pe care, din cauza limbii noastre, nu le putem [a]scrie.

19 Iar acum pun sfârșit poves- tirii care este despre mine și încep să relatez despre lucrurile care s-au petrecut înaintea mea.

20 Eu sunt Mormon, un urmaș direct al lui Lehi. Am motiv să binecuvântez pe Dumnezeul meu și pe Salvatorul meu, Isus Hristos, pentru că i-a scos pe strămoșii noștri afară din Ierusa- lim (și [a]nimeni n-a știut aceasta în afară de El și cei pe care i-a scos din acea țară) și pentru fap- tul că ne-a dat mie și poporului meu o mare cunoaștere pentru salvarea sufletelor noastre.

21 Cu siguranță că El a binecu- vântat [a]casa lui [b]Iacov și a fost [c]milostiv cu semința lui Iosif.

22 Și [a]atât timp cât copiii lui Lehi au ținut poruncile Lui, El i-a binecuvântat și au prosperat în acord cu cuvântul Lui.

23 Da, și în mod sigur El tot așa legământul făcut cu casa lui Iacov va fi împlinit la timpul ales de El, pentru [a]restaurarea întregii case a lui Iacov pentru cunoașterea legământului pe care El l-a făcut cu ei.

26 Iar atunci ei Îl vor [a]cunoaște pe Mântuitorul lor, care este Isus Hristos, Fiul lui Dumne- zeu; iar atunci ei vor fi adunați împreună din cele patru colțuri ale lumii pe pământul lor, de unde au fost ei împrăștiați; da, așa cum Domnul trăiește, chiar așa va fi. Amin.

CAPITOLUL 6

Nefiții prosperă — Mândria, bogăția și diferențele de clasă cresc — Bise- rica este sfâșiată de neînțelegeri — Satana îi conduce pe oameni la răzvrătire deschisă — Mulți profeți strigă pocăință și sunt uciși — Ucigașii lor complotează ca să pună mâna pe guvern. Circa 26–30 d.H.

Și acum s-a întâmplat că oame- nii nefiților s-au reîntors cu toții la pământurile lor în cel de

18 *a* Eter 12:25.
20 *a* 1 Ne. 4:36.
21 *a* gs Israel.
b Gen. 32:28.
c Deut. 33:13–17.
22 *a* 2 Ne. 1:20.
23 *a* Alma 46:24.
b 2 Ne. 3:12.
25 *a* 3 Ne. 16:5.
26 *a* 2 Ne. 30:5–8; 3 Ne. 20:29–34.

și argintul lor și toate lucrurile lor prețioase și s-au întors la pământurile lor și la avuțiile lor, atât la nord, cât și la sud, atât la miazănoapte, cât și la miazăzi.

3 Și au dat acelor tâlhari, care intraseră într-un legământ ca să păstreze pace în țară, care doreau să rămână lamaniți, pământ, în acord cu numă- rul lor pentru ca ei să poată avea, prin munca lor, tot ce le trebuia ca să supraviețuiască; și astfel ei au stabilit pacea în toată țara.

4 Și au început iarăși să pros- pere și să crească; iar cel de-al douăzeci și șaselea și cel de al douăzeci și șaptelea an au tre- cut; și era mare ordine în țară; și ei și-au făcut legile în acord cu dreptatea și justiția.

5 Și acum, nu era nimic în țară care să împiedice poporul de la prosperitate continuă decât dacă ar cădea în păcat.

6 Și acum, cei care stabiliseră această mare pace în țară erau Ghidghidoni și judecătorul La- coneus, precum și aceia care fuseseră numiți conducători

douăzeci și optulea an, iar po- porul a avut pace continuă.

10 Dar s-a întâmplat că în cel de-al douăzeci și nouălea an au început să fie unele certuri prin- tre popor; iar unii s-au înălțat în [a]mândrie și înfumurare din cau- za bogățiilor lor foarte mari; da, chiar până la mari persecuții.

11 Căci erau mulți comer- cianți în țară precum și mulți avocați și mulți ofițeri.

12 Și oamenii au început să se deosebească prin rang, după [a]bogățiile lor și după șansele lor de a se educa; da, unii erau ignoranți din cauza sărăciei lor, iar alții primiseră multă educație datorită bogățiilor lor.

13 Unii fuseseră ridicați în mândrie, iar alții erau nespus de umili; uni plăteau nedrep- tatea cu nedreptate, în timp ce alții primeau nedreptatea și [a]persecuțiile și tot felul de sufe- rințe, dar nu se întorceau ca să se [b]răzbune, ci erau umili și su- puși în fața lui Dumnezeu.

14 Și astfel a apărut o mare inegalitate în țară într-atât, încât Biserica a început să se distrugă; da

6 10 *a* gs Mândrie.

13 *a* gs (a) Persecuta, persecuție.

4 Ne. 1:34; D&L 98:23–25.

14 *a* gs

tăți era aceasta — Satana avea mare putere ca să agite poporul să facă tot felul de nedreptăți, precum și ca să-i înfumureze pe ei cu mândrie, ademenindu-i să caute putere și autoritate și bo- gății, precum și lucrurile deșarte ale lumii.

16 Și astfel a condus Satana în rătăcire inimile poporului ca să facă tot felul de nedreptăți; de aceea, ei s-au bucurat de pace numai timp de câțiva ani.

17 Și astfel, la începutul celui de-al treizecilea an — când po- porul fusese eliberat pentru un timp îndelungat pentru ca să fie dus de [a]ispitele diavolului oriunde acesta dorea să-i ducă și să facă orice nedreptăți dorea el ca aceștia să facă — și astfel, la începutul celui de-al treizeci- lea an, erau ei într-o stare de ticăloșie îngrozitoare.

18 Acum, ei nu păcătuiau ca niște [a]neștiutori, căci cunoșteau voința lui Dumnezeu în legătură cu ei, căci fuseseră instruiți cu privire la aceasta; de aceea, s-au [b] răzvrătit împotriva lui Dumnezeu cu bună-știință.

19 Și acum, aceasta s-a

17 *a* gs Ispită, (a) ispiti.

18 *a* Mosia 3:11

20 *a* gs Inspirație, a inspira;

către ei despre mântuirea pe care Domnul o va aduce po- porului Său sau, cu alte cuvin- te, învierea lui Hristos; iar ei au depus mărturie cu curaj despre [b]moartea și suferințele Lui.

21 Acum, erau mulți dintre oa- menii care erau foarte mânioși din cauza acelora care depuse- seră mărturie despre aceste lu- cruri; și aceia care erau mânioși erau mai ales judecătorii-șefi, precum și aceia care [a]fuseseră înalți preoți și avocați; da, toți cei care erau avocați erau mâ- nioși pe aceia care depuseseră mărturie despre aceste lucruri.

22 Acum, nu era nici un învă- țător al legii sau judecător sau mare preot care putea să aibă puterea să condamne pe cineva la moarte, doar dacă condam- narea lor era iscălită de guver- natorul țării.

23 Acum, erau mulț dintre cei care depuseseră mărturie despre lucrurile în legătură cu Hristos, care depuseseră mărturie cu curaj, care au fost luați ș trimiși la moarte în taină de către jude- cători, a căror omorâre nu a ajuns

(a) ispăși; Răstignire.

condamnaseră la moarte pe profeții Domnului fără să țină seama de lege.

26 Acum s-a întâmplat că ei au fost luați și aduși în fața jude- cătorului ca să fie judecați pen- tru crima pe care o făcuseră, în acord cu [a]legea care fusese dată de către popor.

27 Acum s -a întâmplat că judecătorii aceia aveau mulți prieteni și neamuri; iar ceilalți, da, aproape toți învățătorii legii și marii preoți s-au adunat laolaltă și s-au unit cu neamu- rile acelor judecători care tre- buia să fie judecați în acord cu legea.

28 Și ei au intrat într - un [a] legământ unul cu altul, da, chiar acel legământ care le fu- sese dat lor din vechime, care legământ era dat și adminis- trat de către [b]diavol ca să com- ploteze împotriva a tot ceea ce era drept.

29 De aceea, ei au complotat împotriva poporului Domnului și au intrat într-un legământ ca să-l distrugă pe el și să-i elibe- reze pe cei care erau vinovați de crime din mâinile justiției care trebuia să fie administrată în acord cu

CAPITOLUL 7

Judecătorul-șef este ucis, guvernul este distrus, iar poporul se împarte în triburi — Iacov, un antihrist, de- vine regele unei combinații secrete — Nefi predică pocăire și credință în Hristos — Îngeri îi slujesc lui în fiecare zi, și el îl scoală pe fratele lui din moarte — Mulți se pocăiesc și sunt botezați. Circa 30 – 33 d.H.

Acum iată, îți voi arăta ție că ei nu au stabilit un rege peste ța- ră; dar în același an, da, în cel de-al treizecilea an, ei au distrus scaunul de judecată, da, l-au ucis pe judecătorul-șef al țării.

2 Iar oamenii erau împărțiți, unul împotriva altuia; și ei s-au despărțit unul de altul în tri- buri fiecare om după familia sa și neamurile sale ș prietenii săi; și astfel au distrus guvernul țării.

3 Și fiecare trib a numit un șef sau un conducător peste ei; și astfel au devenit triburi și con- ducători de triburi.

4 Acum iată, nu era nic un om printre ei care să nu aibă o fami- lie mare ș o mulțime de neamuri ș

26 *a* Mosia 29:25; Alma 1:14.

secret e.

b Hel. 6:26

Alma 51:5.

7:5 *a* Rom. 6:13

națiilor [a]secrete ale acelor nea- muri și prieteni ai acelora care îi uciseseră pe profeți.

7 Și ei au pricinuit un mare conflict în țară, într-atât, încât cei mai drepți din popor, aproa- pe cu toții, deveniseră păcătoși; da, erau doar puțini oameni drepți printre ei.

8 Și astfel n-au trecut șase ani de când cea mai mare parte a poporului s-a întors de la drep- tate, precum câinele la ce [a]vărsase ori ca scroafa care se întoarce la tăvălirea ei în mocirlă.

9 Acum, această combinație secretă, care adusese atât de multă nedreptate peste popor, i-a adunat pe ei laolaltă și a pus în fruntea lor un om pe care ei l-au numit Iacov.

10 Și l-au numit pe el regele lor; de aceea, el a devenit rege peste această bandă păcătoasă; și era unul dintre șefii care-și ridicase glasul împotriva pro- feților care depuseseră mărturie despre Isus.

11 Și s-a întâmplat că ei nu erau la fel de numeroși ca triburile de oameni care erau unite lao- laltă, în afară de bandei, de aceea el a poruncit poporului său ca ei să fugă în- spre partea de la miazănoapte a țării și acolo să-și construiască un [a]regat pentru ei înșiși până când lor li se vor alătura disidenți (căci el i-a lăudat pe ei cum că vor fi mulți disidenți) și ei vor deveni destul de puter- nici ca să se lupte cu triburile poporului; și chiar așa au făcut.

13 Iar marșul lor a fost atât de rapid, încât nu a putut să fie împiedicat până când s-au dus dincolo de granița unde poporul nu îi putea ajunge. Și astfel s-a terminat cel de-al treizecilea an; și astfel au fost treburile poporului lui Nefi.

14 Și s-a întâmplat că în cel de-al treizeci și unulea an, ei au fost despărțiți în triburi fiecare om după familia neamurile și prietenii lui cu toate acestea, ei ajunseseră la o înțelegere ca să nu pornească la război unul împotriva altuia; dar nu erau uniți după legile lor și după felul lor de guvernământ căci ei erau întemeiați după mințile celor care erau șefii lor și con ducătorii lor. Dar ei au stabilit legi foarte stricte ca un trib să nu invadeze

6 *a* 2 Ne. 9:9.
8 *a* Prov. 26:11; 2 Pet. 2:22.
12 *a* 3 Ne. 6:30
15 *a* 3 Ne. 1:2.

de aceea, fiindcă el văzuse în- geri și fiind un martor ocular și având putere dată lui pentru ca el să cunoască despre sluji- rea lui Hristos; și, de asemenea, fiind un martor ocular al întoarcerii lor rapide de la dreptate la ticăloșie și la lucruri abominabile;

16 De aceea, fiind întristat din cauza împietririi inimilor lor și de orbirea minților lor — s-a dus printre ei în același an și a înce- put să depună mărturie cu curaj despre pocăință și despre iertarea păcatelor prin credința în Domnul Isus Hristos.

17 Și a propovăduit multe lu- cruri către ei; și toate acestea nu pot fi scrise, iar o parte din- tre ele nu sunt suficiente, de aceea, acestea nu sunt scrise în această carte. Iar Nefi a slujit cu [a]putere și cu mare autoritate.

18 Și s-a întâmplat că ei erau mânioși pe el și anume pentru că el avea mai mare putere decât ei, căci nu era cu [a]putință ca ei să nu creadă în cuvintele lui, căci credința lui în Domnul Isus Hristos era atât de mare, încât îngerii îl slujeau în fiecare zi.

19 Și în numele lui Isus mai [a]multe minuni în văzul poporului, în numele lui Isus.

21 Și s-a întâmplat că ce de-al treizeci și unulea an a trecut; și puțini au fost aceia care au fost convertiți în Domnul; dar cei care s - au convertit au fost într-adevăr importanți pentru popor întrucât ei au fost vizi tați de către puterea ș Spiritul lui Dumnezeu care era în Isus Hristos în care ei credeau.

22 Și toți cei din care diavolul a fost alungat și care au fost vindecați de bolile lor și de in- firmitățile lor, ei într-adevăr au manifestat în fața poporului că asupra lor a lucrat Spiritul lui Dumnezeu și că au fost vinde- cați; și ei, de asemenea, au arătat semne și au făcut unele minuni în popor.

23 Astfel a trecut cel de al trei- zeci și doilea an. Și Nefi a strigat către popor la începutul celui de-al treizeci și treilea an; și el a predicat către ei pocăință și iertarea păcatelor.

24 Acum, aș dori ca voi să vă aduceți aminte, de asemenea, că nu era nici unul care a fost adus la pocăință care să nu fi fost [a]botezat cu apă.

25 De aceea, au fos

17 *a* gs Putere.
18 *a* 2 Ne. 33:1; Alma 4:19.
19 *a* gs Spirit— Spirite rele.
20 *a* 3 Ne. 8:1.
24 *a* gs Botez, (a) boteza.
25 a D&L 20:37

26 Și mulți au fost aceia care, la începutul acestui an, au fost botezați prin pocăință; și astfel a trecut cea mai mare parte a anului.

CAPITOLUL 8

Furtuni, cutremure de pământ, focuri, vârtejuri și calamități naturale dovedesc răstignirea lui Hristos — Mulți oameni sunt distruși — Întunericul acoperă pământul trei zile — Cei rămași își plâng soarta. Circa 33 – 34 d.H.

Și acum s-a întâmplat că, în acord cu cronica noastră, și noi știm, cronica noastră este adevărată, căci iată, un om drept a păstrat cronica — căci el într-adevăr a făcut multe [a]minuni în [b]numele lui Isus; și nu era nici un om care să poată face minuni în numele lui Isus fără să fi fost curățat cu totul de nedreptatea sa —

2 Și acum s-a întâmplat că, dacă omul acesta al nostru nu a făcut vreo greșeală în măsura- rea timpului, atunci cel de-al [a]treizeci și treilea an a

îndoieli și certuri printre po- por, în ciuda atâtor [a]semne care fuseseră date.

5 Și s-a întâmplat că în cel de-al treizeci ș patrulea an, în prima lună, în cea de a patra zi a lunii a început o furtună cum nu mai fusese alta cunoscută în toată țara.

6 Și, de asemenea, a fost o mare și îngrozitoare furtună; și a fost un [a]tunet îngrozitor într-atât, încât acesta a [b]cutremurat în- tregul pământ ca și cum ar fi fost să se sfărâme în bucăți.

7 Și au fost fulgere foarte pu- ternice, așa cum nu mai fusese- ră altele cunoscute în toată țara.

8 Iar [a]orașul lui Zarahemla a luat foc.

9 Iar orașul lui Moroni s-a scufundat în adâncurile mării și locuitorii lui s-au înecat.

10 Iar pământul a fost ridicat peste orașul lu Moroniha în așa fel încât în locul orașului s-a făcut un munte mare.

11 Și a fost o mare și îngrozi- toare distrugere în țara de la miazăzi.

12 Dar iată, o distrugere și mai mare a fost în țara de la miază- noapte; căc iată, întreaga față a țării s

8 1 *a* 3 Ne. 7:19–20; Morm. 9:18–19.
b Fapte 3:6;

3 *a* 1 Ne. 19:10; Hel. 14:20, 27; 3 Ne. 10:9. Hel. 14:21.
b Mat. 27:45, 50–51.

fost stricate, iar multe locuri plate au devenit abrupte.

14 Și multe orașe mari și importante s-au [a]scufundat; și multe au ars; și multe au fost cutremurate până când clădirile de acolo s-au prăbușit la pă- mânt și locuitorii de acolo au fost uciși, iar locurile au fost lăsate în părăsire.

15 Și au fost unele orașe care au rămas; dar distrugerea de acolo a fost nespus de mare; și mulți au fost acolo care au fost uciși.

16 Și au fost unii care au fost luați de vârtejuri; și unde au fost ei duși nimeni nu știe, ci se știe numai că aceștia au fost duși.

17 Și astfel, fața întregului pământ a fost schimbată din cauza furtunilor și a tunetelor și a fulgerelor și a cutremurelor de pământ.

18 Și iată, [a] stâncile au fost dărâmate și sfărâmate în bu- căți; ele au fost sfărâmate pe fața întregului pământ într-atât, în- cât ele au fost găsite sub formă de bucăți rupte și în crăpături și în prăpăstii pe toată fața pă- mântului.

19 Și s-a întâmplat că atunci când tunetele și

20 Și s-a întâmplat că a fost un întuneric gros pe fața întregii țări într-atât, încât locuitorii de acolo care nu căzuseră puteau să [a]simtă [b]aburii întunericului;

21 Și nu a putut să fie lumină deloc din cauza întunericului; și nici lumânări și nici torțe; și nici nu s-au putut face focuri cu lemnul lor bun și foarte uscat așa încât nu a putut să fie nici un fel de lumină, deloc;

22 Și nu a fost văzută nici un fel de lumină și nici foc și nici o zare; nici soarele, nici luna, nici stelele; căci atât era de mare ceața întunericului care era pe fața țării.

23 Și s-a întâmplat că aceasta a durat [a]trei zile că nu s-a văzut nici un pic de lumină; și a fost mare jeluire și plânsete și bocete în popor, fără întrerupere; da, mare a fost jeluirea poporului din cauza întunericului și a marii distrugeri care venise peste ei.

24 Și într-un loc, ei au fost auziți strigând, zicând: O, dacă noi ne-am fi pocăit înainte de această zi mare și îngrozitoare, atunci frații noștri ar f fost cru- țați; și ei nu ar fi fost arși în acel mare oraș al lui

14 *a* 1 Ne. 12:4.
18 *a* Hel. 14:21–22.
19 *a* Luca 23:44.
20 *a* Ex. 10:21–22.
b 1 Ne. 12:5; 19:11.
23 *a* 1 Ne. 19:10.
24 *a* Hel. 13:12.

noștri ar fi fost cruțați și nu ar fi fost îngropați în acel oraș mare al lui Moroniha. Așa de mari și de îngrozitoare au fost plânge- rile poporului.

CAPITOLUL 9

În întuneric, glasul lui Hristos proclamă distrugerea multor oa- meni și orașe din cauza ticăloșiei lor — El proclamă, de asemenea, divinitatea Sa, anunță că legea lui Moise este împlinită și îi invită pe oameni să vină la El și să fie mân- tuiți. Circa 34 d.H.

Și s-a întâmplat că un [a]glas a fost auzit printre toți locuitorii pământului, pe întreaga față a acestei țări, strigând:

2 Vai, vai, vai de acest popor; [a] vai de locuitorii întregului pământ, dacă ei nu se pocăiesc; căci diavolul [b]râde, iar îngerii lui se bucură din cauza uciderii fiilor cei buni și a fiicelor cele bune ale poporului Meu; și din cauza nedreptății și a lucrurilor lor abominabile au căzut ei.

3 Iată, Eu am ars cu foc orașul acela mare, Zarahemla, precum și pe locuitorii lui.

4 Și iată, Eu am făcut ca lor abominabile, pentru ca sân- gele profeților și al sfinților să nu mai vină asupră-Mi împo- triva lor.

6 Și iată, Eu am făcut ca orașul lui Ghilgal să se scufunde, iar locuitorii lui să fie îngropați în adâncimile pământului;

7 Da, și, de asemenea orașul lui Oniha ș locuitorii lui; și orașul lu Mocum și locuitorii lui; ș orașul Ierusalimului și locuitorii lui; și Eu am făcut ca

[a]ape să vină în locul lor ca să ascundă din fața Mea ticăloșia și lucrurile lor abominabile, pentru ca sângele profeților și a sfinților să nu mai vină asu- pră-Mi împotriva lor.

8 Și iată, orașul lu Gadiandi și orașul lu Gadiomna și orașul lu Iacov și orașul lui Ghim- ghimno, pe toate acestea le-am făcut Eu să fie scufundate; și am făcut [a]dealuri și văi în locul lor; iar pe locuitorii lor i-am îngropat Eu în adâncimile pă- mântului pentru ca să ascund din fața Mea ticăloșia și lucru- rile lor abominabile, pentru ca sângele profeților și al sfinților să nu mai vină asupră-Mi îm- potriva lor.

9 Și iată, acel mare oraș Iaco- vugat, care era locui

9 1 *a* 1 Ne. 19:11; 3 Ne. 11:10 — *b* Moise 7:26. 7 *a* Ezec. 9:1–9 — 9 *a* Hel. 6:17–18, 21.

aceia care au distrus pacea po- porului Meu și guvernul țării; de aceea, Eu am făcut ca ei să fie arși pentru ca să-i [b]distrug din fața Mea, pentru ca sângele profeților și al sfinților să nu mai vină asupră-Mi împotriva lor.

10 Și iată, Eu am făcut ca ora-
șul lui Laman și orașul lui Ioș și orașul lui Gad și orașul lui Chișcumen, precum și locuitorii lor să fie arși de foc din cauza ticăloșiei lor de a-i fi alungat pe profeți și de a-i fi bătut cu pietre pe aceia pe care Eu i-am trimis ca să le vestească lor despre ticăloșia și despre lucrurile lor abominabile.

11 Și pentru că ei i-au alungat pe toți încât nu a mai rămas nici un om drept printre ei, Eu am trimis la ei [a]foc ca să-i distrugă pentru ca ticăloșia și lucrurile lor abominabile să fie ascunse din fața Mea, pentru ca sângele profetilor si al sfintilor pe [a] cruțați fiindcă ați fost mai drepți decât ei, nu vă veți întoar- ce voi acum către Mine și nu vă veț pocăi voi de păcatele voas- tre și nu vă veți converti voi pentru ca Eu să vă pot [b]vindeca?

14 Da, adevărat vă spun Eu vouă că, dacă veți [a]veni la Mine, atunci veți avea viață [b]veșnică. Iată, [c]brațul milei Mele este în- tins către voi și oricine va veni, pe acela Eu îl voi primi; și bine- cuvântați sunt aceia care vin la Mine.

15 Iată, Eu sunt Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Eu am [a]făcut cerul și pământul și toate lucru- rile care sunt în ele. Eu am fost împreună cu Tatăl de la înce-
put. [b]Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl este în Mine; și în Mine a slăvit Tatăl numele Său.

16 Eu am venit la ai Mei, iar ai Mei nu m-au [a]primit. Iar scrip- turile despre venirea Mea sunt împlinite.

17 Și toți cei care M-au

9 *b* Mosia 12:8.
11 *a* 2 Regi 1:9–16; Hel. 13:13.
b Gen. 4:10.
12 *a* 3 Ne. 8:8–10, 14.
13 *a* 3 Ne. 10:12
15 *a* Ioan 1:1–3; Col. 1:16; Hel. 14:12; Eter 4:7; D&C 14:9.
b Ioan 17:20–22; 3 Ne. 11:27; 19:23, 29.
16 *a* Ioan 1:11;
de a deveni asemenători Tatălui Ceresc; Fii și fiice ale lui Dumnezeu.
b gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
c 3 Ne. 12:19, 46–47; 15:2–9.

lumii. Eu sunt [b]Alfa și [c]Omega, începutul și sfârșitul.

19 Și voi nu trebuie să [a]mai oferiți pentru Mine vărsare de sânge; da, jertfele și darurile voastre arse trebuie să înceteze, căci Eu nu voi mai primi nici un fel de jertfe și de daruri arse.

20 Și voi va trebui să-Mi oferiți
Mie ca [a]jertfă o inimă frântă și
un spirit smerit. Și oricine va veni către Mine cu inima frântă și cu spiritul smerit, pe acela îl voi [b]boteza Eu cu foc și cu Du- hul Sfânt, tot așa cum lamaniții,
datorită credinței lor în Mine la timpul convertirii lor, au fost botezați cu foc și cu Duhul Sfânt, iar ei nu au știut aceasta.

21 Iată, Eu am venit în lume ca să aduc mântuire în lume, pentru ca să salvez lumea de la păcat.

22 De aceea, oricine se va
[a]pocăi și va veni la Mine ca un
[b]copil mic, pe acela Eu îl voi primi, căci a lor este Împărăția lui Dumnezeu.

cum găina își adună puii — Cea mai dreaptă parte a poporului a fost cruțată Circa 34 – 35 d.H.

Și acum iată, s-a întâmplat că toți oamenii din țară au auzit acestea și au depus mărturie despre ele. Și după ce aceste cuvinte au fost spuse, a fost li- niște în țară timp de multe ore;

2 Căci atât de mare era uimi- rea poporului, încât a încetat să se mai plângă și să jeluiască pierderea neamurilor lui care fuseseră ucise; de aceea, a fost liniște în toată țara timp de multe ore.

3 Și s-a întâmplat că iarăși a venit un glas către popor și tot poporul L-a auzit și a depus mărturie despre aceasta, zicând:

4 O , voi, popor al acestor
[a]mari orașe care au căzut, care sunteți urmașii lui Iacov, da, care sunteți din casa lui Israel, cât de des v-am adunat Eu pe voi așa cum o găină își adună puii sub aripa sa și v-am [b]hrănit.

5 Și iarăși, [a]cât de des v am adunat Eu pe voi to așa cum o găină își adună puii sub aripă, da, o, tu

18 *b* Apoc. 1:8.
gs Alfa.
c gs Omega.

b 2 Ne. 31:13–14.
22 *a* gs Pocăință, (a) se pocăi.
b Marcu

c Ioan 10:15–18.
10 4 *a* 3 Ne. 8:14.
b 1 Ne. 17:3.
5 *a* Mat.

care Eu te-am [a]cruțat, cât de des te voi aduna Eu pe tine așa cum găina își adună puii sub aripele ei, dacă tu te vei pocăi și te vei [b]reîntoarce la mine cu toată do- rința [c]inimii.

7 Dar dacă nu, atunci, o, casă a lui Israel, locurile sălașurilor tale vor deveni pustii până la timpul împlinirii [a]legământului cu părinții voștri.

8 Și acum s-a întâmplat că după ce poporul a auzit aceste cuvinte, iată, ei au început iarăși să plângă și să bocească din cauza pierderii neamurilor și prietenilor lor.

9 Și s-a întâmplat că așa au trecut cele trei zile. Și a fost dimineață, și [a]întunericul s-a împrăștiat de pe fața țării, și pământul a încetat să se mai cutremure, și stâncile au încetat să se mai sfărâme, și mugetele îngrozitoare au încetat, și toa- te zgomotele tumultuoase s-au îndepărt at.

10 Iar pământul s-a lipit la loc din nou, așa că s-a întărit; și plânsul, jeluirile și bocetele ce- ale poporului

12 Și cei [a]mai drepți din popor au fost salvați; și ei au fost aceia care i-au primit pe profeți și care nu i-au bătut pe ei cu pietre; și ei au fost aceia care nu au vărsat sângele sfinților, care au fost cruțați —

13 Și ei au fost cruțați ș nu au fost scufundați ș îngropați în pământ; și nu au fost ei înecați în adâncurile mării; și nu au fost arși în foc și nic nu au fost doborâți ș striviți până la moarte; și nu au fost ei duși de vârtejuri; și nici nu au fos copleșiți de aburu fumului și al întuneri culei.

14 Și acum, oricine va citi, fie ca el să înțeleagă; cel care are scripturile, fie ca el să le [a]cerce- teze și să vadă și să observe dacă aceste morți și distrugeri prin foc și prin fum și prin furtuni și prin vârtejuri și prin [b] deschiderea pământului ca să- primească nu sunt pentru împlinirea profețiilor multora dintre profeți cei sfinți.

15 Iată, vă spun vouă Da, mulți au depus mărturie despre aceste

6 *a* 3 Ne. 9:13. *b* 1 Sam. 7:3; Hel. 13:11; 3 Ne. 24:7. *c* Ezec.

9 *a* 3 Ne. 8:19.
11 *a* Fapte 3:18–20.
12 *a* 2 Ne. 26:8; 3 Ne. 9:13.
14 *a* gs scripturilo r. *b* 1 Ne. 19:11; 2 Ne.

noi, care suntem cei rămași din semința lor.

17 Iată, tatăl nostru Iacov, de asemenea, a depus mărturie despre o [a]rămășiță a sământei lui Iosif. Și iată, nu suntem noi o rămășiță a sământei lui Iosif? Și aceste lucruri care depun mărturie despre noi, nu sunt ele scrise pe plăcile de aramă pe care tatăl nostru, Lehi, le-a scos din Ierusalim?

18 Și s-a întâmplat că la sfârși- tul celui de al treizeci și patrulea an, iată, vă voi arăta vouă că poporul lui Nefi, care fusese cruțat, precum și aceia care fuseseră numiți lamaniți, care fuseseră cruțați, au avut multe favoruri care le fuseseră arăta- te lor, precum și mari binecu-vântări vărsate peste capul lor într-atât, încât la scurt timp după [a] înălțarea la cer a lui Hristos, El într-adevăr li s-a arătat lor —

19 [a]Arătându-le lor trupul Său și propovăduindu-le lor; și o relatare a acestei slujiri va fi dată în cele ce urmează. De aceea, acum termin eu spusele mele.

CAPITOLUL 11

Tatăl depune mărturie despre Fiul Său Preaiubit — Hristos apare și proclamă ispășirea Sa — Oamenii simt semnele rănilor în mâinile Lui, în tălpile Lui și în coasta Lui — Ei strigă Osana — El stabilește felul în care să fie botezul — Spiritul de neînțelegere este de la diavol — Doctrina lui Hristos este ca oame- nii să creadă și să fie botezați și să primească Duhul Sfânt. Circa 34 d.H.

Și acum s-a întâmplat că era o mare mulțime adunată laolaltă, a oamenilor lui Nefi, de jur-îm- prejurul templului care era în țara Abundența; și ei se minu- nau și se uimeau unul și altul și arătau unul altuia schimbările cele [a]mari și minunate care se întâmplaseră.

2 Și ei, de asemenea vorbeau despre acest Isus Hristos, despre moartea căruia fusese dat [a]semnul.

3 Și s-a întâmplat că în timp ce ei vorbeau astfe unul cu altul, au auzit ur [a]glas, ca și cum ar fi veni din cer; și și-au aruncat ochii de jur-împrejur, căc

17 *a* 2 Ne. 3:4–5; Alma 46:24; Hel. 5:29–33.

19 *a* 3 Ne. 11:12–15.

11 1 *a* 3 Ne. 8:11–14.
2 *a* Hel. 14:20–27.
3 *a* Deut. 4:33–36; *b* 1 Regi 19:11–13; D&L 85:6.

care să nu se fi cutremurat; da, i-a pătruns pe ei până în suflet și a făcut ca inimile lor să ardă.

4 Și s-a întâmplat că iarăși ei au auzit un glas; și ei nu L-au înțeles.

5 Și iarăși, pentru a treia oară, ei au auzit glasul și și-au deschis urechile ca să-L audă; iar ochii lor erau îndreptați către sunetul acela; și ei s-au uitat neclintiți către cer, de unde venise glasul.

6 Și iată, a treia oară ei au înțeles glasul pe care L-au auzit; și El le-a spus:

7 Iată-L pe Fiul Meu [a]Preaiubit, [b]de Care Eu sunt foarte mulțumit, în Care Eu Mi-am slăvit numele — ascultați-L pe El.

8 Și s-a întâmplat că după cum au înțeles, ei și-au aruncat ochii în sus înspre cer; și iată, au [a]văzut un Om pogorându-se din cer; și El era îmbrăcat într-o mantie albă; și El a venit în jos și a stat în mijlocul lor; iar ochii întregii mulțimi erau întorși în spre El, iar ei n-au îndrăznit să-și deschidă gurile, nici măcar unul către altul; și nu au înțeles ce însemna aceasta, căci

mărturie că trebuia să vină pe pământ.

11 Și iată, Eu sunt [a]lumina și viața lumii; și Eu am băut din [b]cupa aceea amară pe care Tatăl Mi-a dat-o; și L-am slăvit pe Tatăl luând asupra [c]Mea păcatele lumii, prin care Eu am împlinit [d]voința Tatălui în toate lucrurile de la început.

12 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit aceste cuvinte, întreaga mulțime a căzut la pământ; căci ei și-au adus aminte că fusese [a]profețit printre ei că Hristos li Se va arăta lor după înălțarea Lui la cer.

13 Și s-a întâmplat că Domnul a vorbit către ei, spunând:

14 Ridicați-vă și veniți către Mine ca să puteți să [a]puneți mâna în coasta Mea și ca să puteți să [b]simțiți urmele cuielor în mâinile Mele și în picioarele Mele, pentru ca să știți că Eu sunt Dumnezeul lui Israel și [c]Dumnezeul întregului [d]pământ; și că Eu am fost ucis pentru păcatele lumii.

7 *a* Mat. 3:17; 17:5; JS—I 1:17.
b 3 Ne. 9:15.
8 *a* 1 Ne. 12:6; 2 Ne.

b Mat. 26:39, 42.
c Ioan 1:29; D&L 19:18–19.
d Marcu 14:36; Ioan

14 *a* Ioan 20:27.
b Luca 24:36–39; D&L 129:2.
c Isa. 45:3; 3 Ne.

[a]era Acela despre care s-a scris de către profeți că va veni.

16 Și atunci când ei toți s-au dus și au depus mărturie pentru ei înșiși, au strigat cu un singur glas, zicând:

17 Osana! Binecuvântat fie nu- mele Dumnezeului Celui Prea Înalt! Și ei au căzut la picioarele lui Isus și L-au [a]preamărit pe El.

18 Și s-a întâmplat că El a vorbit către [a]Nefi, căci Nefi era printre mulțime; și El i-a dat poruncă să înainteze.

19 Iar Nefi s-a ridicat și a înain- tat și s-a plecat în fața Domnu- lui și I-a sărutat picioarele.

20 Iar Domnul i-a poruncit să se ridice. Iar el s-a ridicat și a stat în fața Lui.

21 Iar Domnul i-a spus: Eu îți dau ție [a]putere ca să-i [b]botezi pe acești oameni atunci când Eu Mă voi întoarce iarăși în ceruri.

22 Și iarăși Domnul a [illegible] și va [b]dori să fie botezat în numele Meu, pe acela îl veți boteza voi în felu acesta —Iată, voi vă veț duce și veți [c]sta în apă și- veți boteza pe ei în numele Meu.

24 Și acum iată, acestea sunt cuvintele pe care voi le veți spune, chemându-le numele lor, zicând:

25 Având [a]autoritate dată mie de Isus Hristos, eu te botez în numele [b]Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Amin.

26 Și apoi îi veți [a]scufunda pe ei în apă și iarăși veți ieși voi din apă.

27 Și în felul acesta îi veți bote- za pe ei în numele Meu; căci iată, adevărat vă spun Eu vouă, că Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt sunt [a]una; iar Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine, iar Tatăl și Eu suntem una.

28 Și în acord cu ceea ce Eu v-am poruncit vouă așa veți boteza voi. Și nu vor fi nici un fel de [a]certuri printre voi, așa [illegible]

15 *a* gs Isus Hristos—Apariții ale lui Hristos după moarte.
17 *a* gs Preaslăvire.
18 *a* 3 Ne. 1:2, 10.
21 *a* gs Putere.
b gs Botez, (a) boteza.
22 *a* 1 Ne. 12:7; *b* gs Botez, (a) boteza—Condiții pentru botez.
c 3 Ne. 19:10–13.
25 *a* Mosia 18:13; D&L 20:73.
gs Botez, (a) boteza—Autoritate adecvată.
b gs scufundare.
27 *a* Ioan 17:20–22; 3 Ne. 28:10; Morm. 7:7; D&L 20:28.
28 *a* 1 Cor. 1:10; [illegible]

Meu, ci este de-al [b]diavolului, care este tatăl certurilor; și el agită inimile oamenilor ca să se certe cu mânie unul cu altul.

30 Iată, aceasta nu este doctrina Mea să aţâţe inimile oamenilor la mânie unul împotriva altuia; ci doctrina Mea este ca aseme- nea lucruri să se termine.

31 Iată, adevărat vă spun Eu vouă; Eu vă voi vesti [a]doctrina Mea.

32 Și aceasta este [a]doctrina Mea; și este doctrina pe care Tatăl Mi-a dat-o Mie; și Eu de- pun [b]mărturie despre Tatăl; și Tatăl depune mărturie despre Mine, iar Duhul [c]Sfânt depune mărturie despre Tatăl și despre Mine; și Eu depun mărturie cum că Tatăl poruncește tutu- ror oamenilor de oriunde să se pocăiască și să creadă în Mine.

33 Și acela care crede în Mine și care este [a]botezat, acela va fi [b]salvat; și ei sunt aceia Mine, căci El îl va vizita pe el [b]cu foc și cu Duhul [c]Sfânt.

36 Și astfel va depune Tatăl mărturie despre Mine, iar Du- hul Sfânt va depune mărturie despre Tatăl și despre Mine; căci Tatăl și Eu și Duhul Sfânt suntem una.

37 Și iarăși vă spun Eu vouă cum că trebuie să vă pocăiți și să [a]deveniți ca niște copii mici și să fiți botezați în numele Meu sau, dacă nu, atunci voi în nici un caz nu puteți să primiți aceste lucruri.

38 Și iarăși vă spun Eu vouă că trebuie să vă pocăiți și să fiți botezați în numele Meu și să de- veniți ca niște prunci sau, dacă nu, atunci voi nu puteți moșteni împărăția lui Dumnezeu.

39 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă că aceasta este doctrina Mea și oricine [a]zideș- te pe aceasta, zidește pe stânca Mea, iar [b]porțile iadului nu vor birui împotriva lor.

40 Și oricine va declara mai mult sau mai puțin

29 *b* jst, Ef. 4:26; Mosia 2:32–33.
31 *a* 2 Ne. 31:2–21.
32 *a* gs Doctrina lui Hristos.
gs Botez, (a) boteza— Esențial.
b gs Salvare.
c gs Gloria celestială.
35 *a* Eter 4:12.
b 3 Ne. 9:20; 12:2.
c gs Duhul Sfânt.
Luca 18:17; Mosia 3:19; 3 Ne. 9:22.
39 *a* Mat. 7:24–29;

popor și declarați cuvintele pe care Eu le-am spus, până la marginile pământului.

CAPITOLUL 12

Isus îi cheamă și îi împuternicește pe Cei Doisprezece — El le ține nefiților o cuvântare asemănătoare cu Predica de pe Munte — El spune Fericirile — Învățăturile Lui se ri- dică deasupra legii lui Moise și o înlocuiesc — Oamenilor li se dă porunca să fie perfecți, tot așa cum El și Tatăl Lui sunt perfecți — Compară cu Matei 5. Circa 34 d.H.

Și s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit aceste cuvinte către Nefi și către aceia care fuseseră chemați (acum, numărul celor care fuseseră chemați și care au primit putere și autoritate ca să boteze era [a]doisprezece) și iată, El și-a întins mâna către mulți- me și a strigat către ei, zicând: [b]Binecuvântați sunteți voi dacă veți da ascultare aceea, binecuvântați sunteți voi dacă veți crede în Mine și veți fi botezați după ce M-ați văzut pe Mine și știți că Eu sunt.

2 Și iarăși, ma binecuvântați sunt aceia care vor [a]crede în cuvintele voastre, fiindcă vo veți depune mărturie că M ați văzut pe Mine și că voi știți că Eu sunt. Da binecuvântați sunt aceia care vor crede în cuvintele voastre și care se [b]coboară până în adâncurile umilinței ca să fie botezați, căci ei vor f vizitați [c]cu foc și cu Duhu Sfânt și vor primi iertarea păcatelor lor.

3 Da, ferice de cei [a]săraci în spirit care [b]vin la Mine, căci a lor este împărăția cerului.

4 Și iarăși, ferice de toți aceia care plâng, căci ei vor fi mân- gâiați.

5 Și ferice de cei [a]blânzi, căci ei vor [b]moșteni pământul.

6 Și ferice de toți cei [a]flămânzi și [b]însetați după [c]dreptate, căci ei vor fi plini de Duhul Sfânt.

7 Și ferice de cei

12 1 *a* 3 Ne. 13:25.
b gs (a) Binecuvânta, binecuvânt at, binecuvântare.
c gs (a) Chema, chemat

3 *a* D&L 56:17–18.
gs Umil, umilință.
b Mat. 11:28–30.
5 *a* Rom. 12:16; Mosia 3:19.
gs Blând, blândețe.
b gs

7 *a* gs Milostiv, milostenie, milă.
8 *a* gs Pur, puritate.
b D&L 93:1.
9 *a* gs Făcător de pace.
b gs Fii și fiice ale lui Dumneze

de dragul numelui Meu, căci a lor este Împărăția cerului.

11 Și binecuvântați sunteți voi atunci când oamenii vă vor in- sulta și vă vor persecuta și când vor spune cu falsitate tot felul de răutăți împotriva voastră din pricina Mea;

12 Căci veți avea mare bucurie și veți fi nespus de încântați,
căci mare va fi [a]răsplata voastră în cer; căci așa au persecutat ei pe profeții care au fost înaintea voastră.

13 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, Eu fac ca voi să
fiți [a]sarea pământului; dar dacă sarea și-ar pierde gustul, cum ar putea pământul să fie sărat? Sarea nu ar mai fi atunci bună de nimica ci numai să fie arun- cată și călcată în picioare de către oameni.

14 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă; Eu vă dau vouă să fiți lumina acestui popor. Un oraș care este zidit pe un deal nu poate fi ascuns.

15 Iată, aprind oamenii o [a]can- delă și o pun sub o baniță? Nu, ci ei o pun pe un postament, iar ea dă lumină tuturor acelora

profeți. Eu nu am venit ca să distrug, ci ca să împlinesc.

18 Căci adevărat vă spun Eu vouă, nici o iotă și nici un dram din [a]lege nu s-a pierdut, ci prin Mine ea a fost împlinită.

19 Și iată, Eu v-am dat vouă legea și poruncile Tatălui Meu, cum că voi trebuie să credeți în Mine și că trebuie să vă pocăiți de păcate și să veniți la Mine
cu inima [a]frântă și cu spiritul smerit. Iată, voi aveți poruncile în fața voastră și [b] legea este împlinită.

20 De aceea, veniți la Mine și fiți salvați; căci adevărat vă spun Eu vouă cum că dacă nu veți ține poruncile Mele pe care Eu vi le-am poruncit acum, nu veți intra în nic un caz în îm- părăția cerului.

21 Voi ați auzit că a fost spus de către cei din vechime și, de asemenea, este scris în fața voastră cum că voi nu trebuie
să [a] omorâți, iar cel care va omorî va fi în pericolul judecă- ții lui Dumnezeu;

22 Dar vă spun Eu vouă că acela care este mânios pe fratele său, acela este în pericol [illegible]

12 *a* Eter 12:4.
13 *a* D&L 101:39–40.
gs Sare.
16 *a* 3 Ne. 18:24.
18 *a* gs Legea lui Moise.
19 *a* 3 Ne. 9:20.
b 3 Ne. 9:17.
21 *a* Ex. 20:13; Mosia 13:21; D&L 42:18.

că fratele tău are ceva împo- triva ta —
24 Fă-ți drum către fratele tău și mai întâi [a]împacă-te cu frate- le tău, și vino apoi la Mine cu inima deschisă, și Eu te voi primi.
25 Fii de acord cu dușmanul tău repede atunci când ești pe cale cu el, ca nu cumva să te prindă în orice moment și să te arunce în închisoare.
26 Adevărat, adevărat îți spun Eu ție că nu vei putea ieși de acolo până când nu vei plăti până la ultima [a]senină. Și în timp ce ești în închisoare, poți tu plăti măcar o senină? Ade- vărat, adevărat îți spun Eu ție: Nu.
27 Iată, este scris de către aceia din vechime că voi nu trebuie să comiteți [a]adulter;
28 Dar Eu vă spun vouă că acela care se va uita la o femeie pentru a [a]pofti după ea, acela deja a comis adulter în inima lui.
29 Iată, Eu vă dau vouă
32 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă că acela care-și va [a]alunga nevasta, dacă nu este din cauza [b]imoralității, va face ca ea să [c]comită adulter; iar acela care se va căsători cu cea care este divorțată, acela va comite adulter.
33 Și iarăși este scris cum că voi nu trebuie să jurați strâmb, ci să împliniți [a] jurămintele voastre către Domnul;
34 Dar adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, nu [a]jurați deloc; nici pe cer, căci el este tronul lui Dumnezeu;
35 Nici pe pământ, căci acesta este așternutul picioarelor Lui;
36 Nici să nu jurați voi pe ca- pul vostru, căci voi nu puteți să faceți nici un fir de păr să fie alb sau negru.
37 Ci faceți comunicarea voas- tră ca să fie: Da, da; Nu, nu; căci orice ar fi mai mult decât aceasta este rău.
38 Și iată, este scris, [a]ochi pen- tru ochi și dinte pentru dinte;
39 Dar vă spun Eu vouă cum că voi nu va trebui să [a]înfruntați răul, ci oricu vă va lovi peste

24 *a* gs (a) Ierta.
26 *a* Alma 11:3.
27 *a* 2 Ne. 9:36; D&L 59:6.
28 *a* D&L 42:23.
gs
30 *a* Mat. 10:38; 16:24; Luca 9:23.
31 *a* gs Divorț.
32 *a* Marcu 10:11–12.
b gs Imoralitate.
33 *a* gs Jurământ.
34 *a* gs Profanare.
38 *a* Lev. 24:20.
39 *a* 3 Ne. 6:13; 4 Ne. 1:34;
D&L 98:23–

42 [a]Dați-i celui ce vă cere și nu-l abandonați pe acela care împrumută de la voi.
43 Și iată, iarăși este scris cum că voi trebuie să vă iubiți aproa- pele și să vă urâți dușmanul;
44 Dar iată, vă spun Eu vouă, iubiți-vă [a]dușmanii, binecuvân- tați-i pe aceia care vă blestemă, faceți bine acelora care vă urăsc și [b]rugați-vă pentru aceia care se folosesc de voi cu dispreț și vă persecută;
45 Pentru ca voi să puteți să fiți copiii Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face ca soarele Său să răsară peste cei răi și peste cei buni.
46 De aceea, lucrurile acelea care au fost din vechime, care au fost sub lege, prin Mine sunt ele toate împlinite.
47 Lucrurile [a]vechi sunt ter- minate, iar toate lucrurile au devenit noi.
48 De aceea, aș dori să fiți [a]perfecți, tot așa cum sunt Eu sau așa cum Tatăl vostru care este în ceruri este perfect.

CAPITOLUL 13

Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă cum că Eu aș dori ca voi să faceți [a]daruri celor să- raci; dar aveți grijă să nu faceți daruri în fața oamenilor ca să fiți văzuți de ei; căci altfel voi nu veți primi nici o răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri.
2 De aceea, atunci când veți face daruri, nu sunați din trâmbiță înaintea voastră, așa cum fac ipocriții în sinagogi și pe străzi pentru ca ei să aibă [a]gloria oamenilor. Adevărat vă spun Eu vouă, ei își capătă răsplata.
3 Ci atunci când faceți daruri, nu lăsați mâna stângă să știe ce face mâna dreaptă;
4 Pentru ca darurile voastre să fie în ascuns; iar Tatăl vostru care vede în ascuns, El Însuși vă va răsplăti pe față.
5 Iar atunci când voi vă [a]rugați, nu faceți ca ipocriții, căci lor le place să se roage stând în picioa- re în sinagogile lor și în colțurile străzilor pentru ca ei să poată fi văzuți de către oameni. Adevă- rat vă spun Eu vouă, ei își

42 *a* Iacov 2:17–19; Mosia 4:22–26.
44 *a* Prov. 24:17:
47 *a* 3 Ne. 15:2, 7; D&L 22:1.
48 *a* Mat. 5:48; 3 Ne. 27:27.
13 1 *a* gs Milostenie.
2 *a* D&L 121:34–35.
5 *a* gs Rugăciune.

ei vor fi auziți din cauza vorbe- lor lor multe.

8 De aceea, voi să nu fiți la fel cu ei, căci Tatăl vostru [a]știe ce nevoi aveți voi, chiar mai înainte de a I le cere Lui.

9 De aceea, în [a]felul acesta să vă [b]rugați voi: [c]Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințit fie numele Tău;

10 Facă-se voia Ta, precum e în cer, așa și pe pământ.

11 Și iartă-ne nouă greșelile noastre, tot așa cum noi iertăm greșiților noștri.

12 Și nu ne [a]duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește pe noi de cel rău.

13 Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava, în vecii vecilor. Amin.

14 Căci dacă voi [a]iertați oame- nilor greșelile lor, atunci Tatăl vostru Ceresc, de asemenea, vă va ierta pe voi;

15 Dar dacă voi nu le iertați oamenilor greșelile lor, atunci nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.

16 Mai mult, atunci când voi [a]postiți, nu fiți ca ipocriții cu fețele încruntate, căci în fața oamenilor cum că voi postiți, ci numai în fața Tatălui vostru, care este în [a]ascuns; iar Tatăl vostru, care vede în ascuns, vă va răsplăti vouă pe față.

19 Nu vă așterneți comori pe pământ, unde moliile și rugina le distrug și hoții pătrund și le fură;

20 Ci așterneți-vă [a]comori în ceruri, unde nici moliile și nici rugina nu le distrug; și unde ho- ții nu pătrund și nici nu le fură.

21 Căci acolo unde sunt como- rile voastre, tot acolo sunt și inimile voastre.

22 [a] Lumina trupului este ochiul; de aceea dacă ochiul vostru va f sănătos, atunci tru- pu vostru întreg va fi plin de lumină .

23 Iar dacă ochiul vostru va fi rău, atunci trupul vostru întreg va fi plin de întuneric. De aceea, dacă lumina care este în trupul vostru va fi întuneric, cât de mare este acest întuneric!

24 Nici un om nu poate [a]sluji la doi stăpâni; căci e ori îl va iubi pe unul și-va urî pe celă- lalt ori dacă nu, atunci el se va

8 *a* D&L 84:83.
9 *a* Mat. 6:9–13.
b gs Rugăciune.
c gs Dumnezeu, Ființele divine.
12 *a* jst, Mat. 6:14.
14 *a* Mosia 26:30–31; D&L 64:9
18 *a* D&L 38:7.
20 *a* Hel. 5:8; 8:25.
22 *a* D&L 88:67.
24 *a* 1 Sam. 7:3.

spus. Căci iată, voi sunteți ace- ia pe care Eu i-am ales ca să [a] slujească acestui popor. De aceea, vă spun Eu vouă, nu vă [b]gândiți deloc la viața voastră, la ceea ce veți mânca sau veți bea; și nici la trupul vostru, la ce veți pune peste el. Nu este viața mai mult decât carnea, iar trupul mai mult decât veșmântul?

26 Priviți la păsările cerului, căci ele nu seamănă și nici nu culeg sau adună în grânare; și totuși, Tatăl vostru ceresc le hrănește pe ele. Nu sunteți voi mult mai buni decât ele?

27 Care dintre voi frământân- du-se poate adăuga un cot la înălțimea sa?

28 Și de ce să vă îngrijorați voi despre îmbrăcăminte? Gân- diți-vă cum cresc crinii de pe câmpie; ei nici nu torc și nici nu țes;

29 Și totuși, așa vă spun Eu vouă că până și Solomon în toa- tă slava lui nu a fost înveșmân- tat la fel ca unul dintre acești crini.

30 De aceea, dacă Dumnezeu înveșmântează în felul acesta iarba câmpiei, care astăzi este, iar mâine este aruncată în cup- tor, nu va face mult mai mult pentru voi, o, voi cei de puțină credință?

31 De aceea, nu vă gândiți spunând: Ce vom mânca? sau Ce vom bea? sau Cu ce ne vom îmbrăca?

32 Căci toate aceste lucruri le caută neamurile; căci Tatăl vostru ceresc știe că voi aveți nevoie de toate aceste lucruri.

33 Dar căutați mai întâi [a]împă- răția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate aceste lucruri vă vor fi date vouă.

34 De aceea, nu fiți îngrijorați pentru ziua de mâine, căci ziua de mâine va avea singură grijă de aceste lucruri. Îi ajunge zilei necazul ei.

CAPITOLUL 14

Isus poruncește: Nu judecați; între- bați-L pe Dumnezeu; feriți-vă de profeți neadevărați — El făgăduiește salvarea acelora care fac așa cum este voința Tatălui — Compară cu Mate 7. Circa 34 d.H.

Și acum, s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El s-a întors iarăși către mulți- me și și-a deschis din nou gura către ei, zicând Adevărat, ade- vărat vă spun Eu vouă, nu [a]judecați ca să nu fiți judecați.

2 [a]Căci cu judecata cu care voi judecați, tot cu aceea voi veți fi judecați; și cu măsura cu care voi măsurați, tot cu aceea vi se va măsura.

3 Și de ce vedeți voi paiul care este în ochiul fratelu

25 *a* gs (a) Sluji.
b Alma 31:37–38:

33 *a* Luca 12:31.

14 1 *a* jst, Mat. 7:1–2; Ioan

2 *a* Morm. 8:19.

5 Tu, ipocritule, aruncă-ți mai întâi [a]bârna din ochiul tău; și apoi vei vedea tu limpede cum să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

6 Nu dați la câini ceea ce este [a] sfânt; și nici nu vă aruncați mărgăritarele la porci ca ei să nu le calce în picioare și apoi să se întoarcă la voi și să vă sfâșie.

7 [a]Cere și ți se va da; caută și vei găsi; bate și ți se va deschide.

8 Căci oricine va cere va primi; iar acela care va căuta va găsi; iar aceluia care va bate i se va deschide.

9 Sau ce fel de om este acela care, atunci când fiul lui îi cere pâine, el îi dă o piatră?

10 Sau dacă el îi cere un pește, îi dă un șarpe?

11 Și atunci, dacă voi care sun- teți răi știți cum să dați daruri copiilor voștri, cu cât mai mult va da Tatăl vostru care este în ceruri lucruri bune acelora care Îi cer Lui?

12 De aceea, toate lucrurile pe care voi doriți ca oamenii să vi [b]îngustă este calea care duce la viață; și [c]puțini vor fi aceia care o găsesc.

15 Păziți-vă de profeții [a]neade- vărați care vin la voi în veșminte de oaie, dar care înăuntrul lor sunt lupi răpitori.

16 Voi îi veți cunoaște pe ei după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini?

17 Tot astfel fiecare pom bun face fructe bune, iar pomul cel rău face fructe rele.

18 Un pom bun nu poate face fructe rele, iar un pom rău nu poate face fructe bune.

19 Fiecare pom care nu [a]aduce fructe bune este doborât și aruncat în foc.

20 De aceea, după [a]roadele lor îi veți cunoaște voi pe ei.

21 Nu oricine care a Mi-a spus: Doamne, Doamne, va intra în Împărăția cerului; ci acela care face voia Tatălui Meu care este în ceruri.

22 Mulți vor [a]zice către Mine în ziua aceea Doamne, Doamne, nu am profețit noi în numele

5 *a* Ioan 8:3–11.
6 *a* gs Sfânt.
7 *a* 3 Ne. 27:29. gs Rugăciune.
12 *a* gs Compasiune (compătimire).
13 *a* Luca 13:24; 3 Ne. 27:33.
b D&L 132:25.
14 *a* 2 Ne. 9:41; 31:9, 17–18; D&L 22:1–4.
b 1 Ne. 8:20
19 *a* Mat. 3:10; Alma 5:36–41; D&L 97:7.
20 *a* Luca 6:43–45; Moro. 7:5.
22 *a* Alma 5:17.

asculta de aceste spuse ale Mele și le va înfăptui, pe acela îl voi asemăna Eu cu un om înțe- lept care și-a zidit casa pe o [a]stâncă —

25 Iar [a]ploaia a căzut și poto- purile au venit și vânturile au suflat și au lovit casa aceea; și ea nu s-a [b]dărâmat, căci a fost zidită pe o stâncă.

26 Și fiecare care va asculta de aceste spuse ale Mele și care nu le va înfăptui, va fi asemănat cu un om nechibzuit care și-a zidit casa pe [a]nisip —

27 Iar ploaia a căzut și poto- purile au venit și vânturile au suflat și au lovit casa aceea; și ea a căzut; și mare a fost căderea ei.

CAPITOLUL 15

Isus anunță că legea lui Moise este împlinită în El — Nefiții sunt cele- lalte oi despre care El a pomenit în Ierusalim — Din cauza nedreptății, poporul Domnului din Ierusalim nu cunoaște despre oile împrăștiate ale Israelului. Circa 34 d.H.

Și acum s-a întâmplat că atunci când Isus a terminat de spus care le va [a]înfăptui, pe acela îl voi [b]înălța Eu în ziua din urmă.

2 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a înțeles că erau unii printre e care s-au minunat și s-au în-
trebat ce voia El cu [a]legea lui Moise; căci ei nu au înțeles ceea ce El spusese că lucrurile vechi s-au terminat și că toate lucru- rile au devenit noi.

3 Și El a spus către ei: Nu vă minunați că Eu v-am spus vouă că lucrurile vechi au trecut și că toate lucrurile au devenit noi.

4 Iată, vă spun Eu vouă că [a]legea este împlinită, aceea care a fost dată lui Moise.

5 Iată, [a]Eu sunt Acela care a dat legea; și Eu sunt Acela care am făcut un legământ cu po- porul Meu Israel; de aceea, legea este împlinită în Mine, căci Eu am venit ca să [b]îndeplinesc legea; de aceea ea are un sfârșit.

6 Iată, Eu [a]nu îi distrug pe pro- feți, căci toate acelea care nu au fost împlinite pentru Mine adevărat vă spun Eu vouă că toate se vor împlini

24 *a* gs Stâncă.
25 *a* Alma 26:6; Hel. 5:12
b 1 Ne. 13:37; D&L 5:35.
2 *a* gs Legea lui Moise.
4 *a* Mosia 13:27–31; 3 Ne. 11:14.
5 *a* gs Iehova.
b Alma

9 Iată, Eu sunt [a]legea și [b]lumi- na. Priviți la Mine și îndurați până la capăt și atunci voi veți [c]trăi; căci aceluia care [d]îndură până la capăt îi voi da Eu viață veșnică.

10 Iată, Eu v-am dat vouă po- runcile; de aceea, țineți [a]porun- cile Mele. Și acestea sunt legea și profeții, căci ei într-adevăr dau [b]mărturie despre Mine.

11 Și acum s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a spus către cei doi- sprezece pe care El îi alesese:

12 Voi sunteți ucenicii Mei; și voi sunteți o lumină pentru acest popor, care sunt urmași ai casei lui [a]Iosif.

13 Și iată, aceasta este [a] țara moștenirii voastre; și Tatăl v-a dat-o vouă.

14 Și niciodată nu Mi-a dat Mie Tatăl poruncă pentru ca Eu să [a] spun aceasta către frații voștri de la Ierusalim.

15 Și niciodată nu Mi-a dat Mie Tatăl poruncă pentru ca Eu

glasul; și atunci va fi numai o stână și un [a]Păstor.

18 Și acum, din cauza încăpă- țânării și a necredinței, ei nu au [a] înțeles cuvântul Meu; de ace- ea, Mie Mi s-a poruncit de către Tatăl să nu le mai spun nimic despre acest lucru.

19 Dar adevărat vă spun Eu vouă cum că Tatăl Mi-a dat Mie poruncă și Eu vă spun vouă cum că ați fost despărțiți de ei din cauza nedreptății lor; de aceea din cauza nedreptății lor ei nu știu despre voi.

20 Și iarăși, adevărat vă spun Eu vouă cum că pe celelalte triburi le-a despărțit Tatăl de ei; ș din cauza nedreptății lor, ei nu știu despre ele.

21 Și adevărat vă spun Eu vouă cum că voi sunteț aceia despre care Eu am spus: [a]Alte oi am Eu care nu sunt din stâna aceasta; pe ele, de asemenea, trebuie Eu să le aduc, iar ele Îmi vor auzi glasul Meu; și atunci va fi numai o stână și un Păstor.

22 Iar ei nu M-au înțeles pe

9 *a* 2 Ne. 26:1.
b gs Lumină, lumina lui Hristos.
c Ioan 11:25.
12 *a* gs Iosif, fiul lui Iacov.
13 *a* 1 Ne. 18:22–23.
14 *a* 3 Ne. 5:20.
15 *a* 3 Ne. 16:1–4.
gs Israel—Cele zece triburi pierdute
17 *a* gs Păstorul cel bun.
18 *a* D&L 10:59.
21 *a* Ioan 10:14–16.
22 *a* gs Neamuri.
b Fapte 10:34–48.
23 *a* Mat. 15:24

că Eu nu Mă voi arăta lor, decât prin Duhul [b]Sfânt.

24 Dar iată, voi ați și auzit gla- sul [a]Meu și M-ați și văzut pe Mine; și voi sunteți oile Mele; și voi sunteți numărați printre cei pe care Tatăl Mi i-a [b]dat Mie.

CAPITOLUL 16

Isus va vizita celelalte oi pierdute ale lui Israel — În zilele din urmă Evanghelia va ajunge până la neamuri, iar apoi până la casa lui Israel — Poporul Domnului va vedea cu ochii săi când El va aduce înapoi Sionul. Circa 34 d.H.

Și adevărat, adevărat vă spun Eu vouă cum că Eu mai am și [a]alte oi care nu sunt din țara aceasta, și nici din țara Ierusalimului; și nici din altă parte a țării dimprejur unde Eu am fost ca să slujesc.

2 Căci aceia despre care Eu vă vorbesc sunt aceia care încă nu Mi-au auzit glasul; și nici nu M-am arătat Eu lor vreodată.

3 Dar Eu am primit scrieți cele [a]spuse după ce Eu voi fi plecat pentru că, dacă se va întâmpla că poporul Meu de la Ierusalim, aceia care M au văzut și care au fost cu Mine în slujirea Mea, nu-L vor întreba pe Tatăl în numele Meu pentru ca să poată primi o cunoaștere despre vo prin Duhul Sfânt, precum și despre celelalte tri buri pe care ei nu le cunosc, pentru ca aceste spuse pe care voi le veț scrie să fie păstrate și să fie arătate [b] neamurilor, pentru ca prin plenitudinea neamurilor, rămășița seminției lor, aceia care vor fi împrăștiați pe fața pământului din cauza necredinței lor să poată f con- vinși sau să poată f aduși la [c]cunoașterea Mea, a Mântuito- rulu lor.

5 Iar apoi îi voi [a]aduna Eu pe ei din cele patru colțuri ale lumii; iar apoi Eu voi împlini [b]legământul pe care Tatăl l-a făcut cu tot poporul [c]casei lui Israel.

6 Și binecuvântate sunt [a]neam- murile datorită

23 *b* 1 Ne. 10:11. gs Duhul Sfânt.
24 *a* Alma 5:38; 3 Ne. 16:1–5. *b* Ioan 6:37; D&L 27:14.
16 1 *a* 3 Ne. 15:15
3 *a* 3 Ne. 17:4.
4 *a* gs Scripturi. *b* 1 Ne. 10:14; 3 Ne. 21:6. *c* Ezec. 20:42–44; 1 Ne. 22:9; 3 Ne. 21:26–29.
6 *a* 1 Ne. 13:30–42; 2 Ne. 30:3. *b* 2 Ne. 32:5;

tru ca plenitudinea acestor lu- cruri să fie făcută cunoscută lor.

8 Dar vai, a zis Tatăl, de cei necredincioși dintre neamuri— căci în ciuda faptului că ei au venit pe fața acestei țări și au [a]împrăștiat poporul Meu, care este din casa lui Israel; iar po- porul Meu, care este din casa lui Israel, a fost [b]alungat dintre ei și a fost călcat în picioare de către ei;

9 Și datorită îndurării Tatălui față de neamuri și din cauza ju- decății Tatălui pentru poporul Meu, care este din casa lui Israel, adevărat, adevărat vă spun Eu vouă că, după toate acestea, și Eu am făcut ca poporul Meu, care este din casa lui Israel, să fie pedepsit și lovit și [a]ucis și alungat dintre ei și să fie urât de către ei și să devină o pricină de șușoteli și de batjocură prin- tre ei —

10 Și astfel a poruncit Tatăl ca Eu să vă spun vouă: Și în ziua aceea când neamurile vor păcătui împotriva Evangheliei Mele și vor respinge plenitudi- nea Evangheliei Mele și se vor secrete; și dacă ei vor face toate aceste lucruri și vor respinge plenitudinea Evangheliei Mele, iată, spune Tatăl, Eu voi lua plenitudinea Evangheliei Mele de la ei.

11 Iar apoi Îmi voi [a]aduce aminte de legământul pe care Eu l am făcut cu poporul Meu, o, casă a lui Israel și voi aduce Eu Evanghelia Mea la el.

12 Și Eu îți voi arăta ție, o, casă a lui Israel, că neamurile nu vor avea putere asupra ta; dar Eu Îmi voi aduce aminte de le- gământul pe care Eu l-am făcut cu tine, o, casă a lui Israel, și voi veți ajunge la [a]cunoașterea ple- nitudinii Evangheliei Mele.

13 Dar dacă neamurile se vor pocăi și se vor întoarce la Mine, spune Tatăl, iată, ele vor fi [a]nu- mărate printre oamenii Mei, o, casă a lui Israel.

14 Iar Eu nu voi suferi ca po- porul Meu, care este din casa lui Israel, să meargă printre ei și să- doboare, spune Tatăl.

15 Dar dacă ei nu se vor în- toarce la Mine și nu vor asculta de glasu Meu, atunci Eu voi suferi da Eu voi suferi ca po

8 *a* 1 Ne. 13:14; Morm. 5:9, 15.
b 3 Ne. 20:27–29.
9 *a* Amos 9:1–
11 *a* 3 Ne. 21:1–11; Morm. 5:20.
12 *a* Hel. 15:12–13.
13 *a* Gal. 3:7, 29; 1 Ne. 15:13–17; 3 Ne. 30:2; Avr. 2:9–11.
15 *a* Mica 5:8–15; 3 Ne. 20:16–19;

16 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, astfel Mi-a porun- cit Mie Tatăl — ca Eu să dau acestui popor această țară ca moștenire.

17 Iar apoi [a]cuvintele profetu- lui Isaia vor fi împlinite, care spun:

18 [a]Străjile [b]tale își vor ridica glasul; cu glasurile laolaltă vor cânta ei, căci ei vor vedea cu ochii lor când Domnul va aduce înapoi Sionul.

19 Izbucniți în bucurie, cântați împreună, voi, locuri părăsite ale Ierusalimului; căci Domnul a alinat poporul Său; El a mân- tuit Ierusalimul.

20 Domnul Și-a dezvăluit bra- țul Său sfânt în fața ochilor tuturor neamurilor; și toate marginile pământului vor vedea Salvarea lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 17

Isus îi îndrumă pe oameni să se gândească la cuvintele Lui și să se roage pentru înțelegere — El îi vindecă pe bolnavii lor — El se roagă pentru oameni, folosind o limbă care nu poate fi

în mulțime și le-a spus: Iată,

[a]timpul Meu este aproape.

2 Eu văd că voi sunteți slabi, că nu puteți [a]înțelege voi toate cuvintele Mele pe care Tatăl Mi-a poruncit să v le vorbi la timpul acesta.

3 De aceea, duceți-vă la casele voastre și [a]gândiți-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am spus; și în- trebați-L pe Tatăl, în numele Meu, pentru ca voi să puteți în- țelege și să vă [b]pregătiți mințile pentru ziua de [c]mâine; iar Eu voi veni iarăși la voi.

4 Dar acum Eu mă [a]duc la Tatăl, precum și ca să Mă [b]arăt triburilor cele pierdute ale Israelului căci ele nu sunt pier- dute pentru Tatăl, căci El știe încotro le-a îndreptat E pe ele.

5 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit astfel, El iarăși Și-a aruncat privirea în jur prin mulțime și a văzut că ei erau în lacrimi ș priveau fix către El ca ș cum ar fi vrut să-L roage pe El să stea puțin ma mult cu ei.

6 Iar El le-a spus: Iată

17 *a* 3 Ne. 20:11–12.
18 *a* Isa. 52:8–10.
b Ezec. 33:1–7.
gs (a) Păzi, păzitori.
17 1 *a* i.e. Timpul de a

2 *a* Ioan 16:12; D&L 78:17–18.
3 *a* gs (a) Cugeta.
b D&L 132:3.

c gs Israel—Cele zece triburi pierdute ale lui Israel.
6 *a* gs Compasiune (compătimire

voi vindeca pe ei, căci Eu Mă îndur de voi; adâncurile inimii Mele sunt pline de îndurare.

8 Căci Eu văd că vreți ca Eu să vă arăt ce le-am făcut fraților voștri la Ierusalim, căci Eu văd [a]credința voastră că este [b]destu- lă pentru ca Eu să vă vindec.

9 Și s-a întâmplat că atunci când El a vorbit astfel, toată mulțimea, în acord, s-a dus cu bolnavii săi și cu cei în suferință și cu cei infirmi și cu cei orbi și cu cei muți și cu toți cei care erau în suferință de orice fel; iar El i-a [a]vindecat pe aceștia, pe fiecare dintre ei, cum au fost aduși unul câte unul la El.

10 Iar ei cu toții, cei care au fost vindecați, precum și cei care erau sănătoși, s-au plecat la picioarele Lui și L-au preamărit; și atât de mulți câți au putut veni din mulțime I-au [a]sărutat picioarele, într-atât, încât ei I-au spălat picioarele Lui cu lacri- mile lor.

11 Și s-a întâmplat că El le-a poruncit să fie aduși [a]pruncii lor.

12 Iar ei și-au adus pruncii și i-au așezat jos pe pământ în ju- rul Lui și

14 Și s-a întâmplat că atunci când ei au îngenuncheat la pă- mânt, Isus a gemut în sinea Lui și a zis: Tată, Eu sunt [a]tulburat din cauza ticăloșiei poporului din casa lui Israel.

15 Și atunci când El a spus aceste cuvinte, El, de asemenea, a îngenuncheat la pământ; și iată, El S-a rugat către Tatăl, iar lucrurile despre care El S-a rugat nu pot fi scrise, iar mulțimea care L-a auzit a depus mărturie.

16 Și în felul acesta au depus ei mărturie: Niciodată mai înainte n-a văzut [a]ochiul și n-a auzit urechea lucruri atât de mari și minunate ca acelea pe care noi le-am văzut și le-am auzit spuse de Isus către Tatăl;

17 Și nici o [a]limbă nu poate vorbi; și nici nu poate fi scris de nici un om; și nici inimile oamenilor nu pot să conceapă lucruri atât de mari și minunate ca acelea pe care noi le-am văzut și le-am auzit spuse de Isus și nimeni nu poate concepe bucu- ria care ne a umplut sufletele noastre la timpul când L am auzit pe El rugându

8 *a* Luca 18:42.
b 2 Ne. 27:23; Eter

10 *a* Luca 7:38.
11 *a* Mat. 19:13–14; 3 Ne. 26:14, 16.
13 *a* Luca 22:41;

14 *a* Moise 7:41.
16 *a* Isa. 64:4; 1 Cor. 2:9; D&L 76:10, 114–119.

20 Și ei s-au ridicat de la pământ; iar El le-a spus: Bine- cuvântați sunteți voi datorită credinței voastre. Și acum iată, bucuria Mea este deplină.

21 Și atunci când El a spus aceste cuvinte, El a [a]plâns, iar mulțimea a depus mărturie de- spre aceasta, iar El i-a luat pe pruncii lor, unul câte unul, și i-a [b] binecuvântat și S-a rugat Tatălui pentru ei.

22 Și atunci când El a făcut aceasta, El iarăși a plâns;

23 Și a spus mulțimii, zicân- du-le: Iată-i pe cei mici ai voștri.

24 Și cum ei s-au uitat ca să vadă, ei și-au aruncat ochii către cer și au văzut cerul des- chizându-se și au văzut îngeri pogorându-se din cer ca și cum ar fi fost în mijlocul focului; și ei au coborât și i-au [a]înconjurat pe cei mici și erau înconjurați de foc; iar îngerii le-au slujit lor.

25 Iar mulțimea a văzut și a auzit și a depus mărturie; și ei știu că mărturia lor este adevărată, căci ei toți au văzut și au auzit, fiecare om pentru el în- sușsi; și ei erau în număr de

Lui — Cei care mănâncă din trupul Lui și beau din sângele Lui în chip nedemn sunt blestemați — Ucenicilor li se dă puterea să dea Duhul Sfânt. Circa 34 d.H.

Și s-a întâmplat că Isus a po- runcit ucenicilor Să să aducă la El niște [a]pâine și vin.

2 Și în timp ce ei s-au dus după pâine și vin, El a poruncit mul- țimii să se așeze jos pe pământ.

3 Iar atunci când ucenici au venit cu [a]pâine și cu vin, El a luat din pâine și a rupt-o și a binecuvântat-o; și le-a dat ucenicilor și le-a poruncit să mănânce.

4 Iar atunci când ei au mâncat și au fost sătui, E a poruncit ca să le-o dea mulțimii.

5 Iar atunci când mulțimea a mâncat și a fost sătulă, El a spus către ucenici: Iată, unul dintre voi va fi rânduit, iar lui îi voi da Eu puterea să [a]rupă pâi- nea și să o binecuvânteze și să o dea poporului Bisericii Mele, tuturor acelora care vor crede și care se vor boteza în numele Meu.

6 Și lucrul acesta trebuie să-l faceți vo întotdeauna așa pre cum am făcut Eu, așa cum

21 *a* Ioan 11:35.
b Marcu 10:14–16.

18 1 *a* Mat. 26:26–28.
3 *a* gs Împărtășanie.
5 *a* Moro. 4

7 *a* Moro. 4:3.

voi vă veți aduce aminte întot- deauna de Mine, atunci voi veți avea Spiritul Meu cu voi.

8 Și s-a întâmplat că atunci când El a spus aceste cuvinte, a poruncit ucenicilor Săi să ia din vinul din cupă și să bea din el și ca ei, de asemenea, să dea mulțimii să bea din el.

9 Și s-a întâmplat că ei au făcut astfel și au băut din el și s-au săturat; și au dat mulțimii, iar aceasta a băut și s-a săturat.

10 Iar atunci când ucenicii au făcut aceasta, Isus le-a spus: Binecuvântați sunteți voi pentru lucrul acesta pe care voi l-ați făcut, căci aceasta împlinește poruncile Mele; și aceasta de- pune mărturie către Tatăl cum că voi vreți să faceți ceea ce Eu v-am poruncit.

11 Și lucrul acesta va trebui să-l faceți voi întotdeauna ace- lora care se pocăiesc și care sunt botezați în numele Meu; și va trebui să faceți aceasta în amintirea sângelui Meu, pe care Eu L-am vărsat pentru voi, pentru ca voi să depuneți mărturie Tatălui că voi vă aduceți

sunteți voi, căci sunteți ziditi pe [a]stânca Mea.

13 Dar aceia dintre voi care vor face mai mult sau mai puțin decât acestea, ei nu sunt ziditi pe stânca Mea, ci sunt ziditi pe o temelie de nisip; iar atunci când ploaia cade și potopurile vin ș vânturile bat și-i lovesc pe ei, atunci ei vor [a]cădea, iar [b]porțile iadului sunt gata des- chise ca să-primească.

14 De aceea, binecuvântați sunteți voi dacă veți ține po- runcile Mele pe care Tatăl Mi le-a poruncit Mie ca Eu să vi le dau vouă.

15 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, voi trebuie să ve- gheați și să vă [a]rugați întot- deauna ca să nu fiți ispitiți de către diavol și să nu fiți înrobiți de către el.

16 Și tot așa cum Eu M-am rugat printre voi, tot așa voi trebuie să vă rugați în Biserica Mea, cu poporul Meu care se pocăiește și se botează în nu- mele Meu. Iată, Eu sunt [a]lumina; Eu am dat un [b]exemplu pentru voi.

17 Și s-a întâmplat că

12 *a* gs Stâncă.
13 *a* gs Apostazie.
b 3 Ne. 11:39.
15 *a* Alma 34:17–27.
16 *a* gs Lumină, lumina lui Hristos.
b gs Isus Hristos—
18 *a* Luca 22:31; 2 Ne. 2:17–18; D&L 10:22–27.

pe voi ca să vă cearnă ca pe făină.

19 De aceea, voi trebuie întot- deauna să vă rugați la Tatăl în numele Meu.

20 Și [a]orice veți cere voi de la Tatăl în numele Meu, care este drept, crezând că voi veți primi, iată, lucrul acesta vă va fi dat vouă.

21 [a]Rugați-vă în familiile voas- tre la Tatăl, întotdeauna în numele Meu, pentru ca nevestele și copiii voștri să poată fi binecuvântați.

22 Și iată, voi trebuie să vă adunați laolaltă adeseori; și nu trebuie să opriți pe nimeni de a veni la voi atunci când vă adunați laolaltă, ci să-i lăsați pe ei să vină la voi și să nu-i opriți.

23 Iar voi trebuie să vă [a]rugați pentru ei și să nu-i alungați; și dacă se va întâmpla ca ei să vină la voi deseori, voi trebuie să vă rugați pentru ei către Tatăl, în numele Meu.

24 De aceea, țineți sus [a]lumina, pentru ca aceasta să lumineze lumea. Iată, Eu sunt [b]lumina pe care voi o veți ține înălțată — ceea ce voi

să veniți la Mine pentru ca să puteți [b]simți și vedea; tot astfel trebuie să faceți voi în lume; și acela care va încălca această poruncă va suferi el însuși să fie dus în ispită.

26 Și acum s-a întâmplat că după ce Isus a vorbit aceste cuvinte, El iarăș Și-a întors privirea la ucenicii pe care El îi alesese și a spus către ei:

27 Iată, adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, Eu vă dau vouă o altă poruncă, iar după aceea Eu trebuie să Mă duc la [a]Tatăl pentru ca să împlinesc [b]alte po- runci pe care El Mi le-a dat Mie.

28 Și acum iată, aceasta este porunca pe care Eu v-o dau vouă, ca voi să nu lăsați pe ni- meni a se [a]împărtăși cu știință din trupul Meu și din sângele Meu fiind [b]nedemn, atunci când voi le veți sluji pe acestea;

29 Căci acela care [a]nevrednic va mânca și va bea din trupul și din [b]sângele Meu, acela va mânca și va bea osânda sufletului său; de aceea dacă știți că un om este nevrednic să mănânce ș

20 *a* Mat. 21:22; Hel. 10:5; Moro. 7:26; D&L 88:63–65.
21 *a* Alma 34:21.
23 *a* 3 Ne. 18:30.
b Mosia 16:9.
25 *a* Alma 5:33.
b 3 Ne. 11:14–17.
27 *a* gs Dumnezeu, divinitate
28 *a* 1 Cor. 11:27–30.
b Morm. 9:29.
29 *a* gs Sânge; Împărtășani e.
b D&L

voi să-l primiți și să-i slujiți lui din trupul și sângele Meu.

31 Dar dacă nu se pocăiește, atunci el să nu fie numărat prin- tre poporul Meu pentru ca el să nu distrugă poporul Meu, căci iată, Eu Îmi cunosc oile [a]Mele și ele sunt numărate.

32 Cu toate acestea, voi să nu-l alungați pe el afară din sina- gogi sau din locurile voastre de rugăciune, căci unuia ca el trebuie să continuați voi să-i slujiți; căci voi nu știți dacă ei nu se vor întoarce și se vor po- căi și vor veni la Mine cu toată inima, iar Eu îi voi [a]tămădui; iar voi să fiți mijlocul prin care Salvarea să le fie adusă lor.

33 De aceea, păstrați aceste cu- vinte pe care Eu vi le-am porun- cit pentru ca voi să nu ajungeți sub [a]condamnare; căci vai de acela pe care Tatăl îl condamnă.

34 Și Eu vă dau vouă aceste porunci din cauza certurilor care au fost între voi. Și binecu- vântați sunteți voi dacă nu aveți [a]nici o ceartă

vintele pe care El le-a spus, de aceea, nu a depus mărturie; dar Ucenicii au depus mărturie cum că El le-a dat lor [a]putere ca să dea Duhul [b]Sfânt. Iar eu vă voi arăta vouă mai încolo cum că această mărturie este adevărată.

38 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a atins pe toți, un [a]nor a venit și i-a acoperit mul- țimea încât ei nu au putut să-L vadă pe Isus.

39 Și în timp ce erau acoperiți, Isus a plecat de la ei și S-a ridicat la ceruri. Iar Ucenicii au văzut și au depus mărturie cum că El S-a ridicat iarăși la ceruri.

CAPITOLUL 19

Cei doisprezece ucenic slujesc po- porului și se roagă pentru Duhul Sfânt — Ucenicii sunt botezați și primesc Duhul Sfânt și slujirea îngerilor — Isus Se roagă folosind cuvinte care nu pot fi scrise — El atestă credința nespus de mare a acestor nefiți. Circa 34 d.H.

Și s-a întâmplat că

31 *a* Ioan 10:14; Alma 5:38; 3 Ne. 15:24.

condamnare.

34 *a* 3 Ne. 11:28–30.

35 *a* 1 Ioan 2:1; 2 Ne. 2:9; Moro. 7:27–28;

b 1 Ne. 12:7; 3 Ne. 19:4.

37 *a* gs Putere.

b gs Darul Duhului

iarăși mulțimii în ziua următoare.

3 Da, și chiar toată noaptea au umblat zvonuri despre Isus; și acestea au umblat în popor atât de mult încât mulți au fost aceia, da, un număr foarte mare, care au lucrat nespus de mult toată noaptea pentru ca să poată fi a doua zi în locul în care Isus trebuia să Se arate mulțimii.

4 Și s-a întâmplat că în ziua următoare, când mulțimea era adunată laolaltă, iată, Nefi, și fratele lui pe care El îl ridicase din morți, al cărui nume era Timotei, precum și, de asemenea, fiul lui, al cărui nume era Ionas, și, de asemenea, Matoni și Matoniha, fratele lui, și Cumen și Cumenonhi, și Ieremia și Șemnon și Ionas și Zedechia și Isaia — acum acestea erau numele ucenicilor pe care Isus îi alesese — și s-a întâmplat că ei au înaintat și au stat în mijlocul mulțimii.

5 Și iată, mulțimea era atât de mare încât ei au făcut ca aceasta să fie despărțită în douăsprezece grupuri.

6 Iar cei doisprezece au predi- cat mulțimii; și iată, ei au făcut ca spusese — nimic nefiind diferit de cuvintele pe care Isus le spu- sese — iată, ei iarăși au îngenuncheat și s-au rugat Tatălui în numele lui Isus.

9 Și ei s-au rugat pentru ceea ce doreau cel mai mult; și ei au dorit ca Duhul [a]Sfânt să le fie dat lor.

10 Și după ce s-au rugat astfel, ei s-au coborât la malul apei, iar mulțimea a mers după ei.

11 Și s-a întâmplat că Nefi s-a coborât [a]în apă și a fost botezat.

12 Și el a ieșit din apă și a înce- put să boteze. Și el i-a botezat pe toți aceia pe care Isus îi alesese.

13 Și s-a întâmplat că atunci când ei au fost [a]botezați cu toții și au ieșit afară din apă, Duhul Sfânt s-a pogorât peste ei, iar ei au fost umpluți cu Duh [b]Sfânt și cu foc.

14 Și iată, ei au fost [a]încercuiți de jur-împrejur ca și cum ar fi fost de foc; și acesta s-a pogorât din ceruri, iar mulțimea a fost martoră la aceasta și a depus mărturie; iar îngeri s-au pogorât din ceruri și le-au slujit lor.

15 Și s-a întâmplat că în timp ce îngerii le slujeau Ucenicilor, iată, Isus a venit și a stat în mijlocul lor și le-a slujit lor.

19 9*a* 3 Ne. 9:20.
11 *a* 3 Ne. 11:23.
13 *a* gs, Botez (a).
b 3 Ne. 12:2; Morm. Sfânt.
14 *a* Hel. 5:23–24, 43–45.

la pământ, El le-a poruncit uce- nicilor să se roage.

18 Și iată, ei au început să se roage; și s-au rugat lui Isus, numindu-L pe El Domnul lor și Dumnezeul lor.

19 Și s-a întâmplat că Isus a plecat din mijlocul lor și s-a dus ceva mai departe de ei și s-a aplecat la pământ și a spus:

20 Tată, Eu Îți mulțumesc fiie pentru că Tu ai dat Duhul Sfânt acestora pe care Eu i-am ales; și datorită credinței lor în Mine i-am ales Eu pe ei din lume.

21 Tată, Eu Te rog pe Tine ca Tu să dai Duhul Sfânt tuturor acelora care vor crede în cuvintele lor.

22 Tată, Tu le-ai dat lor Duhul Sfânt pentru că ei cred în Mine; și Tu vezi că ei cred în Mine pentru că Tu îi auzi pe ei, iar ei se roagă la Mine; și ei se roagă la Mine pentru că Eu sunt cu ei.

23 Și acum, Tată, Eu Mă rog fiie pentru ei, precum și pentru toți aceia care vor crede în cuvintele lor pentru ca ei să poată crede în Mine, pentru ca Eu să

te, căci lor le fusese dat ca să se [b] roage și ei au fost plini de dorință.

25 Și s-a întâmplat că Isus i-a binecuvântat pe ei în timp ce se rugau la El; și fața Lui le-a zâmbit lor și lumina [a] feței Lui i-a luminat pe ei; și iată, e au fost tot atât de [b] albi ca și fața și ca veșmintele lui Isus; și iată, albul de acolo a întrecut orice alb da, căci nu putea să existe nimic pe pământ atât de alb ca albul acela.

26 Și Isus le-a spus: Continuați să vă rugați; cu toate acestea, ei nu încetaseră să se roage.

27 Și El s-a întors iarăși de la ei și s-a dus ceva mai departe și s-a plecat la pământ; și El iarăși s-a rugat la Tatăl, zicând:

28 Tată, Îți mulțumesc fiie pentru că Tu i-a [a] purificat pe aceia pe care Eu i-am ales datorită credinței lor; și Eu Mă rog pentru ei, precum și pentru ace- ia care vor crede în cuvintele lor, pentru ca ei să fie purificați în Mine prin credință în cuvintele lor, tot așa cum ei sunt purificați în Mine.

29 Tată, Eu nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Tu Mi i-a

23 *a* 3 Ne. 9:15.
b Ioan 17:21–23.
gs Unitate.
24 *a* Mat. 6:7.
25 *a* Num. 6:23–27.
b gs Schimbarea la față—Ființe schimbate la față.
D&L 50:28–29; 88:74–75.
gs Pur, puritate.
29 *a* Ioan 17:6.

30 Iar atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a venit iarăși la ucenicii Săi; și iată, ei s-au rugat neclintiți, fără întrerupere, la El; iar El iarăși le-a zâm- bit; și iată, ei erau [a]albi la fel ca și Isus.

31 Și s-a întâmplat că El iarăși s-a dus ceva mai departe și s-a rugat la Tatăl;

32 Și limba nu poate să spună cuvintele pe care El le-a spus atunci când s-a rugat; și nici nu pot să fie [a]scrise de către om aceste cuvinte pe care El le-a spus atunci când s-a rugat.

33 Iar mulțimea a auzit și a depus mărturie; iar inimile lor erau deschise și ei au înțeles în inimile lor cuvintele pe care El le-a spus atunci când s-a rugat.

34 Cu toate acestea, atât de mari și minunate erau cuvintele acelea pe care El le-a spus atunci când s-a rugat, încât ele nu pot fi scrise și nici nu pot fi [a]rostite de către om.

35 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a terminat să se roage, El a venit iarăși la ucenici și a spus către ei: O atât de mare [a]credință n-am văzut Eu nicio- dată printre toți atât de mari ca acelea pe care voi le-ați auzit.

CAPITOLUL 20

Isus îi aprovizionează în chip mira- culos cu pâine și cu vin și dă iarăși oamenilor împărtășanie — Cei din rămășița lui Iacov vor ajunge la cunoașterea Domnului Dumnezeu- lor și vor moșteni Americile — Isus este profetu asemănător lui Moise, iar nefiții sunt copiii profe- ților — Ceilalți din poporu Dom- nului vor fi adunați în Ierusalim. Circa 34 d.H.

Și s-a întâmplat că El a porun- cit mulțimii să înceteze să se roage; și, de asemenea, Uceni- cilor Săi. Și El le-a poruncit lor să nu înceteze să se [a]roage în inimile lor.

2 Și El le-a poruncit să se ridice și să stea în picioare. Iar ei s-au ridicat și au stat în picioare.

3 Și s-a întâmplat că El a rupt iarăși pâinea și a binecuvântat-o și a dat-o Ucenicilor ca să mă- nânce.

4 Iar atunci când ei au mâncat, El le-a poruncit ca ei să rupă pâinea și să o dea mulțimii.

30 *a* Mat. 17:2.
32 *a* D&L 76:116.
34 *a* 2 Cor. 12:4; 3 Ne. 17:17.
35 *a* gs Credință.
b Mat. 13:58
Mosia 24:12.
6 *a* Mat. 14:19–21

lor pâine ca să mănânce și vin ca să bea.

8 Și El le-a spus: Cel care va [a]mânca din pâinea aceasta va mânca din trupul Meu pentru sufletul său; iar acela care va bea din vinul acesta va bea din sângele Meu pentru sufletul său; iar sufletul lui nu va flămânzi și nu va înseta niciodată, ci va fi sătul.

9 Acum, când mulțimea a mâncat și a băut, iată, ei au fost umpluți de Spirit; și au strigat într-un singur glas și au adus laude lui Isus, pe care ei L-au văzut și L-au auzit.

10 Și s-a întâmplat că, atunci când au adus cu toții laude lui Isus, El a spus către ei: Iată, Eu acum Îmi termin porunca pe care Tatăl Mi-a dat-o Mie în legătură cu acest popor care este o rămășiță a casei lui Israel.

11 Voi să vă aduceți aminte că Eu v-am vorbit vouă și că v-am spus că atunci când [a]cuvintele lui [b]Isaia se vor împlini — iată, ele sunt scrise, voi le aveți în fața voastră, de aceea cercetați-le —

12 Și adevărat, adevărat

care vor fi [b]împrăștiați pe toată fața pământului se vor [c]aduna de la răsărit și de la apus și de la miazăzi și de la miazănoapte; și e vor fi aduși la [d]cunoașterea Domnului Dumnezeului lor, Cel care i-a mântuit pe ei.

14 Iar Tatăl Mi-a poruncit Mie ca să vă dau vouă această [a]țară ca s-o aveți ca moștenire.

15 Și vă spun Eu vouă că dacă neamurile nu se vor [a] pocăi după binecuvântarea pe care o vor primi după ce ele vor îm- prăștia pe poporul Meu —

16 Atunci voi, care sunteți rămășița casei lui Iacov, vă veți duce printre ei, și voi veți fi în mijlocul lor, care vor fi mulți; și veți fi printre ei ca un [a]leu printre animalele pădurii și ca un leu tânăr printre turmele de oi, care dacă trece printre ele le [b]fugărește și le sfâșie în bucăți și nimeni nu le poate salva.

17 Mâna ta se va ridica asupra dușmanilor tăi și toți dușmanii tăi vor fi alungați.

18 Iar Eu voi [a]aduna p

8 *a* Ioan 6:50–58; 3 Ne. 18:7. gs Împărtășanie.
11 *a* 3 Ne. 16:17–20; 23:1–3.
b 2 Ne. 25:1–21:2–7.
b gs Israel — Împrăștierea Israelului i.
c gs Israel—Adunarea lui Israel
15 *a* 3 Ne. 16:10–14.
16 *a* Morm. 5:24; D&L 19:27.
b Mica 5:8–9; 3 Ne. 16:14–15; 21:12.
18 *a* Mica 4:12.

oameni; iar Eu voi sfinți câștigu- rile lor pentru Domnul și avuții- le lor pentru Domnul întregului pământ. Și iată, Eu sunt Acela care va face lucrul acesta.

20 Și se va întâmpla, spune Tatăl, că [a]sabia dreptății Mele va atârna asupra lor în ziua aceea; și dacă ei nu se vor pocăi, atunci ea va cădea asupra lor, a spus Tatăl, da, chiar și asupra tuturor popoarelor neamurilor.

21 Și se va întâmpla că Eu voi întemeia [a]poporul Meu, o, casă a lui Israel.

22 Și iată, Eu voi întemeia acest popor în țara aceasta, pentru împlinirea [a] legământului pe care Eu l-am făcut cu Tatăl vostru, Iacov; și acesta va fi un [b]Nou Ierusalim. Iar puterile cerului vor fi în mijlocul acestui popor; da, chiar și [c]Eu voi fi în mijlocul vostru.

23 Iată, Eu sunt Acela despre care Moise a vorbit, spunând: [a]Un profet vă va înălța vouă Domnul Dumnezeul vostru din- tre frații voștri

și aceia care au urmat după el, toți aceia care au vorbit au adus mărturie despre Mine.

25 Și iată, voi sunteți copiii profeților; și voi sunteți din casa lui Israel; și voi sunteți aceia pentru care Tatăl a făcut un [a]legământ cu părinții voștri, zicând către Avraam: Și [b]în se- mința ta vor fi toate neamurile pământului binecuvântate.

26 Tatăl înălțându - Mă pe Mine în primul rând pentru voi, și M-a trimis pe Mine ca să vă binecuvântez pe voi [a]adu- când înapoi pe fiecare dintre voi care a pornit pe drumul nedrep- tăților; și aceasta pentru că voi sunteți copii legământului —

27 Și după ce ați fost binecu- vântați, atunci Tatăl a împlinit legământul pe care El l-a făcut cu Avraam, zicând [a]În semința ta vor fi toate neamurile pămân- tului binecuvântate — prin vărsarea Duhului Sfânt prin Mine asupra neamurilor, care bine cuvântare asupra

20 *a* 3 Ne. 29:4.
21 *a* 3 Ne. 16:8–15.
22 *a* Gen. 49:22–26; D&L 57:2–3.
b Isa. 2:2–5; 3 Ne. 21:23–24; Eter 13:1–12;
c Isa. 59:20–21; Mal. 3:1; 3 Ne. 24:1.
23 *a* Deut. 18:15–19; Fapte 3:22–23; 1 Ne. 22:20–21.
24 *a* Fapte 3:24–
25 *a* gs Legământul avraamic.
b Gen. 12:1–3; 22:18.
26 *a* Prov. 16:6.
27 *a* Gal. 3:8; 2 Ne. 29:14;

împietri inimile împotriva Mea, Eu voi întoarce nedreptățile lor asupra capului lor, a spus Tatăl.

29 Și Eu Îmi voi [a]aduce amin- te de legământul pe care l-am făcut cu poporul Meu; și Eu M-am legat cu el cum că Eu îl voi [b]aduna pe el împreună la timpul ales de Mine; cum că Eu îi voi da iarăși [c]țara părinților lor ca moștenire, care este țara [d] Ierusalimului, care este țara făgăduinței lor în vecii vecilor, spune Tatăl.

30 Și se va întâmpla că acel timp va veni când plenitudinea Evangheliei Mele va fi predicată către ei;

31 Și ei vor [a]crede în Mine cum că Eu sunt Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și se vor ruga Tatălui în numele Meu.

32 Iar apoi, [a]paznicii lor își vor ridica glasurile și cu glasurile unite vor cânta; căci ei vor vedea cu ochii lor;

33 Iar apoi, Tatăl iarăși îi va aduna pe ei cu toții laolaltă și le va da lor Ierusalimul ca țara moștenirii lor.

34 Iar apoi ei vor izbucni ginile pământului vor vedea Salvarea Tatălui; iar Tatăl și cu Mine suntem Unul.

36 Iar apoi se va întâmpla ceea ce este scris: [a]Trezește-te, trezește-te din nou, îmbracă-ți tăria, o, Sion; înveșmântează-te cu hainele tale cele frumoase, o, Ieru- salim, oraș sfânt, căci de acum încolo nu vor mai veni la tine cei netăiați împrejur și cei necurați.

37 Scutură-te din praf ridi- că-te, așază-te, o Ierusalim; eliberează-te din legăturile de la gâtu tău, o, fiică roabă a Sionului.

38 Căci astfel spune Domnul: Voi v-ați vândut pe nimic și veți fi mântuiți fără plată în bani.

39 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă cum că poporul Meu va cunoaște numele Meu; da, în ziua aceea el va cunoaște că Eu sunt Acela care vorbesc.

40 Iar apoi va spune: [a]Cât de frumoase, sus pe munte, sunt picioarele Aceluia care le aduce lor vești bune, care [b]propovăduiește pace,

29 *a* Isa. 44:21; 3 Ne. 16:11–12.
b gs Israel—Adunarea lui Israel.
c Amos 9:14–15.
d gs
32 *a* Isa. 52:8; 3 Ne. 16:18–20.
gs (a) Păzi, păzitori.
34 *a* Isa. 52:9.
36 *a* Isa. 52:1–3; D&L 113:7–10.
gs Sion.
Mosia 15:13–18; D&L 128:19.
b Marcu 13:10; 1 Ne. 13:37.
41 *a* Isa. 52:11–15

42 Căci voi [a]nu veți pleca în grabă sau în fugă; căci Domnul va merge înaintea voastră, iar Dumnezeul Israelului va fi răs- plata voastră.

43 Iată, slujitorul Meu va ac- ționa cu prudență; el va fi înăl- țat și exaltat și va fi foarte înalt.

44 Cât de mulți au fost uimiți de Tine — fața Lui era atât de desfigurată, mai mult decât a oricărui alt om, iar forma Lui era desfigurată mai mult decât aceea a fiilor oamenilor —

45 În felul acesta va [a]stropi El multe neamuri; regii își vor în- chide gura în fața Lui, căci ceea ce nu fusese spus către ei vor vedea ei cu propriii lor ochi; iar ceea ce ei nu au auzit, vor înțelege.

46 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, toate aceste lucruri cu siguranță vor veni, tot așa cum Tatăl Mi-a poruncit Mie. Iar apoi, acest legământ pe care Tatăl l-a încheiat cu acest popor va fi împlinit; iar apoi, [a]Ierusalimul va fi iarăși locuit de către poporul Meu; și el va fi țara moștenirii lor.

CAPITOLUL 21

Israelul va zidi Noul Ierusalim, iar triburile pierdute se vor reîntoarce. Circa 34 d.H.

Și adevărat vă spun Eu vouă, Eu vă dau vouă un semn pentru ca voi să puteți cunoaște [a]timpul când aceste lucruri vor fi aproa- pe să se îndeplinească — când Eu voi aduna pe poporul Meu din rătăcirea lui îndelungată, o, casă a lui Israel, și voi întemeia iarăși Sionul Meu printre ei;

2 Și iată, acesta este lucrul pe care Eu vi-l vo da vouă ca semn — căc adevărat vă spun Eu vouă că atunci când aceste lucruri pe care Eu vi le vestesc vouă și care vor fi vestite de că- tre Mine Însumi și prin puterea Duhului Sfânt care vă va f dată vouă de către Tatăl, vor fi făcute cunoscute neamurilor pentru ca ele să cunoască despre acest popor care este o rămășiță a casei lui Iacov ș în legătură cu acest popor al Meu care va fi împrăștiat de către ele;

3 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, atunci când aceste lucruri vor f

42 *a* 3 Ne. 21:29.
45 *a* Isa. 52:15.
46 *a* Eter 13:5, 11.
21 1 *a* gs Ultimele zile, zilele din urmă.
3 *a* Eter 4:17; JS—I 1:34–36
D&L 101:77–80.
b Morm. 5:20.
gs Legământul

fi împlinit, acela pe care El l-a încheiat cu acest popor, o, casă a lui Israel;

5 De aceea, atunci când aceste lucrări, precum și lucrările care vor fi făcute printre voi de atunci încolo vor veni [a] de la neamuri la [b] semințiа voastră care va fi rătăcită în necredință din cauza nedreptății;

6 Căci astfel e voia Tatălui, ca aceasta să vină de la [a]neamuri pentru ca El să poată să-și arate puterea în fața neamurilor, căci aceasta face ca neamurile, dacă nu-și vor împietri inimile, să se poată pocăi și să vină la Mine și să fie botezate în numele Meu și să cunoască punctele adevăra- te ale doctrinei Mele, pentru ca ele să poată fi [b]numărate printre poporul Meu, o, casă a lui Israel;

7 Și atunci când aceste lucruri se vor întâmpla, că [a]semințiа voastră va începe să cunoască aceste lucruri — va fi un semn pentru ca ei să poată ști că lucra- rea Tatălui deja a început pentru împlinirea va face o lucrare pentru Mine, care va fi o lucrare mare și [a]minunată printre ei; și vor fi printre ei aceia care nu o vor crede, cu toate că un om le va vesti aceasta.

10 Dar iată, viața slujitorului Meu va fi în mâna Mea; de aceea, e nu-l vor lovi pe el, cu toate că el va f [a]desfigurat din cauza lor Cu toate acestea, Eu îl vo vindeca pe el, căci Eu le voi arăta lor că înțelepciunea [b]Mea este mai mare decât vicle- nia diavolului.

11 De aceea, se va întâmpla că oricine nu va crede în cuvintele Mele, care sunt Isus Hristos, pe care Tatăl [a]Îl va face să vină la neamuri și Îi va da putere ca El să le aducă printre neamuri (aceasta se va întâmpla așa cum a spus Moise), acela va fi [b]alun- gat din poporul Meu care este al legământului Meu.

12 Iar poporul Meu, care este o rămășiță a lui Iacov va fi prin- tre neamuri da, în mijlocul lor ca un [a]leu printre fiarele pădurii, la fel ca un leu

5 *a* 3 Ne. 26:8.
b 2 Ne. 30:4–5; Morm. 5:15; D&L 3:18–19.
6 *a* 1 Ne. 3 Ne. 16:13; Avr. 2:9–11.
7 *a* 3 Ne. 5:21–26.
9 *a* Isa. 29:13; Fapte 13:41; 1 Ne. 22:8.
10 *a* D&L 135:1–3.
b D&L 10:43.
11 *a* 2 Ne. 3:6–15; Morm. 8:16, 25.
b D&L

ele nu se [a]pocăiesc; căci se va întâmpla în ziua aceea, a spus Tatăl, că Eu voi alunga caii voștri de la voi și voi distruge carele voastre;

15 Și Eu voi îndepărta de la Mine orașele țării voastre și voi dărâma toate întăriturile voastre;

16 Și Eu voi alunga toate vrăjitoriile afară din țara voas- tră; și voi nu veți mai avea ghicitori în semne;

17 Chipurile voastre [a]cioplite Eu le voi alunga, de asemenea, din mijlocul vostru, iar voi nu vă veți mai închina la lucrările mâinilor voastre;

18 Și Eu voi smulge toate crân- gurile din mijlocul vostru; așa voi distruge Eu orașele voastre.

19 Și se va întâmpla că toate [a]minciunile și înșelătoriile, in- vidiile și conflictele, vicleșugurile preoțești și curvia vor fi lichidate.

20 Căci se va întâmpla, a spus Tatăl, că în ziua aceea oricine nu se va pocăi și nu va veni la Fiul Meu, Cel

atunci Eu voi [a]întemeia Biserica Mea printre ei iar ei vor veni în legământ și vor fi [b] numărați printre această rămășiță a lui Iacov, căreia Eu i-am dat această țară ca moștenire;

23 Și ei vor ajuta pe poporul Meu, rămășița lui Iacov, precum și pe toți cei din casa lui Israel care vor veni, pentru ca ei să poată zidi un oraș care va fi numit [a]Noul Ierusalim.

24 Iar apoi vor ajuta ei pe po- porul Meu pentru ca aceștia să se poată aduna acolo, aceia care sunt împrăștiați pe toată fața pământului, în Noul Ierusalim.

25 Iar apoi, [a]puterea cerului se va pogorî printre ei; și [b]Eu, de asemenea, voi fi în mijlocul lor.

26 Iar apoi, lucrarea Tatălui va începe în ziua aceea când Evan- ghelia va fi propovăduită rămășiței acestui popor. Adevă- rat vă spun Eu vouă, în ziua aceea va [a]începe lucrarea Tată- lui printre toți cei împrăștiați ai poporului Meu, da, chiar și printre

14 *a* 2 Ne. 10:18; 33:9.
17 *a* Ex. 20:3–4; Mosia 13:12–13; D&L 1:16. gs Idolatrie.
19 *a* 3 Ne. 30:2.
b 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:13.
23 *a* 3 Ne. 20:22; Eter 13:1–12. gs Noul Ierusalim
3 Ne. 24:1.
26 *a* 1 Ne. 14:17; 3 Ne. 21:6–7.
b gs Israel—Cele zece triburi pierdute

începe cu Tatăl printre toate națiunile, pregătind calea pentru ca poporul Său să poată să se [a]adune acasă în țara moștenirii lor.

29 Și ei se vor duce din toate națiunile; și ei nu se vor duce în [a]grabă și nici în fugă, căci Eu voi merge în fața lor, a spus Tatăl, și Eu voi fi, de asemenea, păzitorul lor dinapoi.

CAPITOLUL 22

În zilele din urmă, Sionul și țărușii lui vor fi întemeiați și Israelul va fi adunat în milă și simțire — Ei vor triumfa — Compară cu Isaia 54. Circa 34 d.H.

Și atunci se va întâmpla ceea ce este scris: Cântă, O tu cea stearpă, tu care nu poți să naști; izbucnește în [a]cântec și strigă cu glas puternic, tu, cea care nu ai suferit durerile nașterii; căci mai mulți sunt copiii celei părăsite decât copiii nevestei măritate, a spus Domnul.

2 Mărește locul cortului tău și lasă-i pe ei să întindă

28 *a* gs Israel—Adunarea lui Israel.
29 *a* Isa. 52:12; 3 Ne.

2 *a* gs fiăruș.
3 *a* gs Neamuri.
4 *a* 2 Ne. 6:7, 13.
8 *a* gs Milostiv, milostenie, milă.

9 *a* Isa. 54:9.
b gs Potopul din timpul lui Noe.
10 *a* Isa. 40:4.

rușinată; și nici nu vei fi dis- trusă căci tu nu vei fi făcută de [a]rușine; căci tu vei uita rușinea tinereții tale și nu-ți vei aduce aminte de reproșurile tinereții tale; și nu-ți vei mai aduce aminte de rușinea văduviei tale.

5 Căci Creatorul tău, Bărbatul tău, Domnul oștirilor este numele Lui; și Mântuitorul tău, Cel Sfânt al lui Israel — Dumnezeul întregului pământ va fi El numit.

6 Căci Domnul te-a chemat pe tine ca pe o femeie părăsită și îndurerată în spirit și ca pe o nevastă din tinerețe, atunci când tu ai fost alungată, a spus Dumnezeul tău.

7 Căci pentru un timp scurt te-am părăsit Eu pe tine, dar cu mare îndurare te voi aduce Eu înapoi.

8 Într-o mânie scurtă Mi-am ascuns Eu fața de la tine, dar cu bunătate veșnică Mă voi [a]îndura Eu de tine, a spus Domnul, Mântuitorul tău.

9 Și [a]aceasta pentru Mine este ca și [b]apele lui Noe; căci tot așa cum Eu am jurat că apele lui Noe

îndepărtat, a spus Domnul, care are milă de tine.

11 O, tu cea în suferință, lovită de furtună și nemângâiată! Iată, Eu voi așeza [a]pietrele cu culori minunate și voi pune temeliile tale cu safire.

12 Și voi face ferestrele tale din agate și porțile tale din pie- tre prețioase și toate granițele tale din pietre nestemate.

13 Și [a]toți copiii tăi vor fi învă- țați despre Domnul; și mare va fi pacea copiilor tăi.

14 În [a]dreptate tu vei fi înte- meiat; tu vei fi departe de opri- mare, căci tu nu trebuie să te temi; și departe de teroare, căci aceasta nu se va apropia de tine.

15 Iată, ei cu siguranță se vor aduna împotriva ta, nu de către Mine; oricine care se va aduna împotriva ta va cădea din cauza ta.

16 Iată, Eu l-am creat pe fiera- rul care suflă cărbunii în foc și care aduce o unealtă pentru lucrul său; și tot Eu l-am creat pe nimicitor, ca s-o distrugă.

17 Nici o armă care va fi construită împotriva ta nu va prospera; și orice limbă care va vorbi împotriva ta pentru

pe profeți — Cuvintele lui Samuel Lamanitul despre înviere sunt adăugate la cronicile lor. Circa 34 d.H.

Și acum iată, vă spun Eu vouă, cum că voi trebuie să [a]cercetați aceste lucruri. Da, Eu v-am dat vouă porunca să cercetați aceste lucruri cu sârguință; căci mari sunt cuvintele lui [b]Isaia.

2 Căci cu siguranță el a vorbit cu simțire despre toate lucrurile care sunt legate de poporul Meu, care este din casa lui Israel; de aceea trebuie ca el, de asemenea, să le vorbească și neamurilor.

3 Și toate lucrurile despre care el a vorbit s- au întâmplat și se [a]vor întâmpla, așa după cuvin- tele pe care el le-a vorbit.

4 De aceea, dați crezare cuvin- telor Mele; scrieț lucrurile pe care Eu vi le am spus; și în acord cu timpul și cu voința Tatălui, ele se vor răspândi printre neamuri.

5 Ș i oricine va asculta de cuvintele Mele și se va pocăi și va fi botezat acela va fi salvat. Căutați- pe [a]profeți, căci mulți vor f aceia care vor avea măr turie despre aceste lucruri

11 *a* Apoc. 21:18–21.
13 *a* Ier. 31:33–34.
14 *a* gs Drept.

23 1 *a* gs Scripturi.

gs Isaia.
3 *a* 3 Ne. 20:11–12.
5 *a* Luca 24:25–27.

către Nefi: Adu cronica pe care ai păstrat-o.

8 Iar atunci când Nefi a adus cronicile și le-a pus în fața Lui, El și-a aruncat ochii asupra lor și a zis:

9 Adevărat îți spun Eu ție, Eu i-am poruncit slujitorului Meu, [a]Samuel Lamanitul, ca el să mărturisească acestui popor că în ziua când Tatăl Își va slăvi numele Său prin Mine o să fie [b]mulți [c]sfinți care se vor [d]ridica dintre morți și se vor arăta mul- tora și le vor predica. Și El a spus către ei: Nu a fost așa?

10 Și ucenicii Lui I-au răs- puns, zicând: Da, Doamne, Samuel a profețit în acord cu cuvintele Tale; și acestea toate au fost împlinite.

11 Iar Isus a spus către ei: Cum de nu ați scris voi acest lucru, cum că mulți sfinți s-au ridicat și s-au arătat multora și le-au predicat lor?

12 Și s-a întâmplat că Nefi și-a amintit că acest lucru nu a fost scris.

13 Și s-a întâmplat că Isus a dat poruncă pentru ca acestea să fie scrise; de aceea, acestea au fost scrise așa cum El a poruncit.

14 Și acum s-a întâmplat

CAPITOLUL 24

Trimisul Domnului va pregăti calea pentru cea de a Doua Venire — Hristos va participa la judecată — Lui Israel i se poruncește să plătească zeciuieli și daruri — O carte de aduceri aminte este păstrată — Compară cu Maleahi 3. Circa 34 d.H.

Și s-a întâmplat că El le-a po- runcit să scrie cuvintele pe care Tatăl le dăduse lui Maleahi, pe care el trebuia să le spună lor. Și s-a întâmplat că, după ce acestea au fost scrise, El le-a explicat. Și acestea sunt cuvin- tele pe care El le-a spus către ei, zicând: Astfe a vorbit Tatăl către Maleahi — Iată, Eu îl voi trimite pe [a]solul Meu și e va pregăti calea înaintea Mea, iar Domnul pe care voi Îl căutați va ven dintr-odată în acest templu, chiar solu legământu- lui de care vo vă bucurați; iată, El va veni, spune Domnul oștirilo r.

2 Dar cine va putea să [a]sufere ziua venirii Lui; s

9 *a* Hel. 13:2.
b Hel. 14:25.
c gs Sfânt.
d Mat. 27:52–53

24 1 *a* D&L 45:9.
2 *a* 3 Ne. 25:1.
b Zah. 13:9

pământului; (a) Doua Venire a lui Isus Hristos.
3 *a* Deut. 10:8; D&L 84:31–34

poată [b]oferi Domnului un dar în dreptate.

4 Atunci darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, la fel ca în ziua din vechime și la fel ca în anii de odinioară.

5 Iar Eu voi veni lângă voi pentru judecată; și voi fi un martor neînduplecat împotriva vrăjitorilor și a curvarilor și împotriva acelora care jură strâmb și împotriva acelora care-i asupresc pe simbriași în plata lor și pe văduve și pe [a]orfani și care îi alungă pe străini și nu se tem de Mine, spune Domnul oștirilor.

6 Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea, voi, fii ai lui Iacov, nu sunteți nimiciți.

7 Chiar din zilele părinților voștri v-ați [a]îndepărtat de rânduielile Mele și nu le-ați ținut. [b]Întoarceți-vă la Mine și Eu Mă voi întoarce la voi, spune Dom- nul oștirilor. Dar voi ziceți: În ce trebuie să ne întoarcem?

8 Se cade ca un om să-L înșele pe Dumnezeu? Totuși voi M-ați înșelat pe Mine. Dar voi ziceți: În ce Te-am înșelat noi pe Tine?

la încercare, spune Domnul oștirilor, dacă nu vă voi des- chide Eu ferestrele cerului și dacă nu voi turna peste voi o [b]binecuvântare, încât nu va fi loc destul ca să o primiți.

11 Și Eu îl voi mustra pe mis- tuitor de dragu vostru; și el nu va distruge roadele pământului vostru; și nic via voastră nu-și va pierde rodul în câmpur înainte de vreme, spune Dom- nul oștirilor.

12 Și toate națiunile vă vor numi pe voi "cei binecuvântați", căci voi veți fi o țară plăcută, spune Domnul oștirilor.

13 Cuvintele voastre au fost puternice împotriva Mea, spune Domnul. Totuși voi ziceți: Ce am vorbit noi împotriva Ta?

14 Voi ați spus: Este zadarnic să-L slujești pe Dumnezeu; și la ce ne-a folosit nouă că am ținut rânduielile Lui și că am călcat cu tristețe înaintea Domnului oștirilor?

15 Și acum noi îi fericim pe cei trufași; da, cei care făptuiesc răutăți sunt ridicați; da, cei care Îl ispitesc pe Dumnezeu sunt chiar scăpați.

16 Atunci și aceia care s-

3 *b* D&L 13:1.
5 *a* Iac. 1:27.
7 *a* gs Apostazie.
b Hel. 13:11;
8 *a* gs Zeciuială.
b gs Ofrandă.
10 *a* D&L 64:23; 119:1–7.
b gs (a) Binecuvânta.
16 *a* Moro. 6:5. *b* D&L 85:9; Moise 6:5.
gs Carte de aducere

17 Și ei vor fi ai Mei, spune Domnul oștirilor, în ziua aceea în care Eu Îmi voi [a]aduna comorile; și Eu îi voi cruța așa cum un om îl cruță pe propriul său fiu care îl slujește.

18 Atunci vă veți întoarce și veți [a]deosebi între cel drept și cel rău, între cel care Îl slujește pe Dumnezeu și cel care nu-L slujește.

CAPITOLUL 25

La cea de-a D oua Venire, cei mândri și cei răi vor fi arși ca miriș- tea — Ilie se va reîntoarce înainte de acea zi mare și înfricoșătoare — Compară cu Maleahi 4. Circa 34 d.H.

Căci iată, ziua aceea vine, care va [a]arde ca un cuptor; și toți cei [b]mândri, da, și toți cei care fac ticăloșii vor fi ca miriștea; iar ziua care va veni îi va arde pe ei, a spus Domnul oștirilor, ca să nu mai rămână din ei nici rădăcina și nici ramura.

pe cei răi; căci ei vor fi cenușă sub tălpile picioarelor voastre în ziua când Eu voi face aceasta, spune Domnul oștirilor.

4 Aduceți-vă aminte de legea lui Moise, slujitorul Meu, căruia Eu i-am poruncit în [a]Horeb pentru întregul Israel, cu rânduieli
și
judecăți.

5 Iată, Eu îl voi trimite la voi pe profetul [a]Ilie înaintea venirii [b]zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului;

6 Iar el va [a]aîntoarce inima străbunilor înspre copii, iar inima copiilor înspre strămoșii lor, ca nu cumva Eu să vin și să lovesc pământul cu un blestem.

CAPITOLUL 26

Isus explică toate lucrurile de la început și până la sfârșit — Pruncii și copiii rostesc lucruri minunate care nu pot fi scrise — Ce din Biserica lui Hristos ar

17 *a* D&L 101:3.
18 *a* gs Discernământ, darul.
25 1 *a* Isa. 24:6; 1 Ne. 22:15; 3 Ne. 24:2; D&L 29:9; 64:23–24.
b 2 Ne. 20:33. gs Mândrie.
2 *a* Eter 9:22.
b D&L 45:58.
c Amos 6:4; 1 Ne. 22:24
gs Elias; Salvarea pentru morți; (a) Pecetlui, pecetluire.
b gs (a) Doua Venire a lui Isus Hristos.
6 *a* D&L 2:2.

Tatăl a poruncit ca Eu să vi le dau vouă; căci a fost înțelepciu- nea Lui ca ele să fie date gene- rațiilor viitoare.

3 Și El a explicat toate lucrurile, chiar de la început și până la timpul când El trebuia să vină în [a]slava Sa — da, și anume toate lucrurile care trebuie să vină pe fața pământului, chiar și până când [b]elementele se vor topi cu mare căldură, iar pământul va fi [c]înfășurat ca un sul, iar cerul și pământul se vor sfârși;

4 Și chiar până la ziua cea [a]mare din urmă când toate po- poarelor și toate neamurilor, și toate națiunile și toate limbile vor [b]sta în fața lui Dumnezeu pentru ca să fie judecate după faptele lor, după cum ele au fost bune sau rele —

5 Dacă ele au fost bune, la [a] învierea vieții fără de sfârșit; și dacă au fost rele, pentru în- vierea în osândă, fiind în șiruri, unii de o parte, iar ceilalți de partea cealaltă, după îndurarea și [b]dreptatea

7 Dar iată, [a] plăcile lui Nefi conțin cea mai mare parte a lucrurilor pe care El le-a propo- văduit poporului;

8 Și aceste lucruri eu le-am scris, care sunt o parte mai mică a acestor lucruri pe care El le-a propovăduit poporului; iar eu le-am scris cu intenția ca ele să fie iarăși aduse acestui popor [a]de la neamuri, în acord cu cu-
vintele pe care Isus le-a vorbit.

9 Și atunci când ei vor primi
aceasta, pe care este potrivit ca ei s-o aibă mai întâi, ca să-și pună la încercare credința lor; și dacă va fi ca ei să creadă aceste lucruri, atunci lucruri și [a]mai mari le vor fi dezvăluite lor.

10 Și dacă va fi ca ei să nu crea- dă aceste lucruri, atunci lucru- rile cele mai mari vor fi [a]ascunse de ei pentru osândirea lor.

11 Iată, eu eram gata să scriu acestea, toate cele care au fost înscrise pe plăcile lui Nefi, dar

3 *a* gs Isus Hristos—Slava lui Isus Hristos.
b Amos 9:13; 2 Pet. 3:10, 12; Morm. 9:2. gs Pământ—Curățirea pământului; Existența premuritoare a lui Hristos.
c Morm. 5:23.
4 *a* Hel. 12:25; 3 Ne. 28:31.
b Mosia 16:10–11. gs Judecată, ultima.
5 *a* Dan. 12:2; Ioan
6 *a* Ioan 21:25; 3 Ne. 5:8.
7 *a* gs Plăci.
8 *a* 3 Ne. 21:5–6.
9 *a* Eter 4:4–10.

13 De aceea, aș dori ca voi să vedeți că Domnul într-adevăr a propovăduit poporului timp de trei zile; iar după aceea, El s-a [a]arătat lor deseori; și a rupt [b]pâine deseori și a binecuvântat-o și le-a dat-o lor.

14 Și s-a întâmplat că El i-a învățat și le-a slujit [a]copiilor mulțimii despre care s-a vorbit; și El le-a [b]dezlegat limbile lor, iar ei au spus către tații lor lucruri mari și minunate, chiar mai mari decât cele pe care El le-a dezvăluit poporului; și El le-a dezlegat limbile lor pentru ca ei să poată să vorbească.

15 Și s-a întâmplat că după ce El s-a înălțat la ceruri — a doua oară când El li s-a arătat lor și apoi s-a dus la Tatăl; după ce i-a [a]vindecat pe toți bolnavii lor și pe infirmii lor; și după ce a deschis ochii orbilor lor și a des- fundat urechile surzilor; și după ce a făcut tot felul de vindecări printre ei și a ridicat pe un om din morți și le-a arătat lor pute- rea Sa si cii pe care Domnul î alesese au început de atunci încolo să [b]boteze ș să-i învețe pe toți ace- ia care au venit la ei; și toț cei care au fost botezați în numele lui Isus au fost umpluți de Duhul Sfânt.

18 Și mulți dintre ei au văzut și au auzit lucruri care nu pot fi spuse, care [a]nu sunt îngăduite să fie scrise.

19 Și ei au propovăduit și au slujit unul altuia; și ei au avut [a]toate lucrurile în [b]comun între ei, fiecare om fiind drept unul cu altul.

20 Și s-a întâmplat că ei au fă- cut toate lucrurile chiar așa cum Isus le poruncise.

21 Iar cei care au fost botezați în numele lui Isus au fost nu- miți [a]Biserica lui Hristos.

CAPITOLUL 27

Isus le poruncește să numească Biserica după numele Lui — Mi- siunea și jertfa Lui ispășitoare constituie Evanghelia Lui – Oame- nilor li se poruncește să se pocăiască și să fie botezați pentru ca ei să

13 *a* Ioan 21:14.
b 3 Ne. 20:3–9.
gs Împărtășanie.
14 *a* 3 Ne. 17:11–12.
b Alma
gs (a) Tămăduri, tămăduiri; Minune.
16 *a* Mat. 11:25.
17 *a* 3 Ne. 19:4–13.
b 4 Ne. 1:1.
b gs Consacra, legea consacrării.
21 *a* Mosia 18:17.
gs Biserica lui Isus

botezau în numele lui Isus, s-a întâmplat că ucenicii s-au adu- nat laolaltă și s-au [a]unit în rugă- ciune puternică și în [b]postire.

2 Și Isus iarăși li s-a [a]arătat lor, căci ei se rugau Tatălui în numele Lui; și Isus a venit și a stat în mijlocul lor și le-a spus: Ce vreți să vă dau Eu vouă?

3 Iar ei I-au spus: Doamne, noi vrem ca Tu să ne spui nouă cum să numim noi această Biserică; căci sunt certuri printre oameni despre acest lucru.

4 Iar Domnul le-a spus: Ade- vărat, adevărat vă spun Eu vouă, de ce să cârtească și să se certe poporul despre lucrul acesta?

5 N-au citit ei scripturile care spun că voi trebuie să luați asupra voastră [a]numele lui Hristos care este numele Meu? Căci pe numele acesta veți fi voi che- mați în ziua din urmă;

6 Iar cel care își va lua numele Meu și care va [a]îndura până la sfârșit, acela va fi salvat în ziua din urmă.

Căci dacă o Biserică ar fi numită după numele lui Moise, atunci aceasta ar fi Biserica lui Moise; sau dacă ar fi numită după nu- mele unui om, atunci aceasta ar fi Biserica unui om; dar dacă ar fi numită după numele Meu, atunci aceasta este Biserica Mea, cu condiția ca aceasta să fie zidită pe Evanghelia Mea.

9 Adevărat vă spun Eu vouă că voi sunteți ziditi pe Evanghe- lia Mea; de aceea, voi veți chema toate lucrurile, pe care voi le chemați, în numele Meu; de aceea, dacă voi Îl veți chema pe Tatăl pentru Biserică, dacă va fi în numele Meu, atunci Tatăl vă va auzi;

10 Și dacă va fi ca Biserica să fie zidită pe Evanghelia Mea, atunci Tatăl Își va arăta prin ea propriile Sale lucrări.

11 Dar dacă ea nu va fi zidită pe Evanghelia Mea ci va fi zidi- tă pe lucrările omului sau pe lucrările diavolului, atunci ade- vărat vă spun Eu vouă cum că ei vor avea bucurie în lucrările lor numai pentru un timp; și încetul cu încetul sfârșitu

27 1 *a* D&L 29:6.
b Alma 6:6.
gs (a) Posti, post.
Hristos după moarte.
5 *a* gs Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră
8 *a* gs Isus Hristos—Capul Bisericii.
b D&L 115:4.

13 Iată, Eu v-am dat vouă [a]Evanghelia Mea; și aceasta este Evanghelia pe care Eu v-am dat-o v o u ă — cum că Eu am venit pe lume pentru ca să îndeplinesc [b]voința Tatălui Meu, căci Tatăl Meu M-a trimis pe Mine.

14 Iar Tatăl Meu M-a trimis pe Mine pentru ca Eu să pot fi [a] înălțat pe cruce; iar după ce Eu am fost înălțat pe cruce pentru ca să pot să-i [b]aduc pe toți oa- menii la Mine, pentru ca tot așa cum Eu am fost înălțat de către oameni, tot astfel oamenii vor fi înălțați de către Tatăl, pentru ca să stea înaintea Mea ca să fie [c]judecați după faptele lor, fie că ele sunt bune sau rele —

15 Și din cauza aceasta am fost Eu [a] înălțat; de aceea, în acord cu puterea Tatălui, Eu îi voi aduce pe toți oamenii către Mine pentru ca ei să poată fi judecați după faptele lor.

16 Și se va întâmpla că acela care se [a]pocăiește și este [b]bote- zat în numele Meu, acela va fi împlinit fi doborât și aruncat în foc, de unde el nu se va mai putea întoarce din cauza [a] dreptății Tatălui.

18 Și acesta este cuvântul pe care El l-a dat copiilor oameni- lor. Ș din această cauză El a împlinit cuvintele pe care El le-a dat; și El nu minte, ci îndepli- nește toate cuvintele Sale.

19 Și [a]nici un lucru necurat nu poate intra în împărăția Lui; de aceea nimic nu va intra în [b]odihna Lui, în afară de aceia care și-au [c]spălat veșmintele în sângele Meu datorită credinței lor și a pocăirii de toate păcate- le lor și a fidelității lor până la sfârșit.

20 Acum, aceasta este porunca: [a]Pocăiți-vă, vo cei de la margi- nile pământului, și veniți la Mine și fiți [b]botezați în numele Meu pentru ca să puteți fi [c]sfin- țiți prin primirea Duhului Sfânt, pentru ca să puteți să stați [d]fără de pată în fața Mea în ziua din urmă.

21 Adevărat, adevărat vă

13 *a* D&L 76:40–42.
gs Evanghelie.
b Ioan 6:38–39.

14 *a* 1 Ne. 11:32–33; Moise 7:55.
b Ioan 6:44;

15 *a* gs Ispășire, (a) ispăși.

16 *a* gs Pocăință, (a) se pocăi.
b gs Botez, (a) boteza.

gs Odihnă.
c Apoc. 1:5; 7:14; Alma 5:21, 27; 13:11–13.

20 *a* Eter 4:18.

M-ați văzut pe Mine că fac, tot aceea trebuie și voi să faceți;

22 De aceea, dacă voi faceți aceste lucruri, binecuvântați veți fi voi, căci veți fi înălțați în ziua din urmă.

23 Scrieți lucrurile pe care le-ați văzut și auzit, în afara acelora care sunt [a]interzise.

24 Scrieți faptele acestui popor care va fi, așa după cum a fost scris, despre ceea ce a fost.

25 Căci iată, după cărțile care au fost scrise și care vor fi scrise va fi [a]judecat acest popor, căci prin ele vor fi [b] faptele lor cunoscute de către oameni.

26 Și iată, toate lucrurile sunt [a]scrise de către Tatăl; de aceea, după cărțile care vor fi scrise va fi judecată lumea.

27 Și să știți că [a] voi veți fi judecătorii acestui popor, în acord cu judecata pe care Eu o voi da vouă, care va fi dreaptă. De aceea, ce [b] fel de oameni trebui e să fiți voi? Adevărat vă spun Eu vouă, tot așa [c] cum sunt Eu

iar aceluia care bate i se va deschide.

30 Și acum iată, bucuria Mea este mare, chiar deplină, datori- tă vouă și, de asemenea, datorită acestei generații; da, și chiar și Tatăl se bucură precum și toți îngerii cei sfinți, datorită vouă și a acestei generații; căci [a]nici una dintre ele nu este pierdută.

31 Iată, Eu aș dori ca voi să înțelegeți; căci Eu am grijă de cei care trăiesc [a]acum în [b]această generație; și nici unul dintre ei nu este pierdut; și în ei Eu am [c]bucurie deplină.

32 Dar iată, Mă întristez din cauza oamenilor celei de-a [a]patra generații de la această generație, căci ei sunt înrobiți de el tot așa cum a fost fiul pierza- niei; căci ei Mă vor vinde pe Mine pentru aur și pentru argint și pentru ceea ce [b]molia distru- ge și pentru ceea ce hoțul sparge și fură. Și în ziua aceea Eu îi voi vizita pe ei, chiar întorcând fap- tele lor împotriva capului lor.

33 Și s-a întâmplat că

23 *a* 3 Ne. 26:16.
25 *a* 2 Ne. 33:10–15; C. lui M. 1:11.
b 1 Ne. 15:32–33.
26 *a* 3 Ne. 24:16.
gs Cartea vieții.
Exemplul lui Isus Hristos.
c Mat. 5:48; 3 Ne. 12:48.
28 *a* Ioan 20:17.
29 *a* Mat. 7:7;
b 3 Ne. 28:23.
c gs Bucurie.
32 *a* 2 Ne. 26:9–10; Alma 45:10, 12.
b Mat. 6:19–21;

duce la moarte; și mulți vor fi aceia care călătoresc pe ea până când noaptea va veni când nici un om nu poate lucra.

CAPITOLUL 28

Nouă dintre cei doisprezece doresc și li se făgăduiește o moștenire în împărăția lui Hristos atunci când vor muri — Cei trei nefiți doresc și li se dă putere asupra morții așa ca ei să rămână pe pământ până când Isus va veni din nou — Ei sunt strămutați și văd lucruri care nu sunt îngăduite să fie glăsuite și ei acum slujesc printre oameni. Circa 34-35 d.H.

Și s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a spus către ucenicii Săi, unul câte unul, zicându-le: Ce doriți voi de la Mine după ce Eu sunt dus la Tatăl?

2 Și ei toți au glăsuit, în afară de trei, zicând: Noi dorim ca, după ce am trăit până la vârsta omului, slujirea noastră la care Tu ne-ai chemat să se poată ter- mina pentru ca noi să putem veni în împărăția Mea; și în Mine veți găsi [a]odihna.

4 Și după ce El a vorbit către ei, El s-a întors către cei trei și a spus către ei: Ce vreți voi ca Eu să fac pentru voi atunci când Eu sunt dus la Tatăl?

5 Și ei s-au întristat în inimile lor, căci nu îndrăzneau să-I spună Lui ceea ce doreau.

6 Iar El a spus către ei: Iată, Eu [a]cunosc gândurile voastre, iar voi ați dorit lucrul pe care [b]Ioan, cel iubit al Meu, care a fost cu mine în slujirea Mea, l-a dorit de la Mine, înainte ca Eu să fi fost ridicat de către iudei.

7 De aceea, mai binecuvântați sunteți voi, căci nu veți gusta [a]niciodată [b]moartea; ci veți trăi ca să vedeți toate lucrările Tatălui către copiii oamenilor chiar până când toate lucrurile vor fi împlinite în acord cu voința Tatălui, atunci când Eu voi veni în slava Mea cu [c]puterile cerului.

8 Și voi nu veți sufer niciodată durerile morții ci atunci când Eu voi ven în slava Mea, voi veți f transformați într-o clipă din [a]mortalitate

28 3 *a* gs Odihnă.
6 *a* Amos 4:13; Alma 18:32.
b Ioan 21:21–
7 *a* 4 Ne. 1:14; Morm. 8:10–11; Eter 12:17.
b gs Ființe
8 *a* 3 Ne. 28:36–40. gs Muritor, viață muritoare.
b gs

dorit ca să puteți [a]aduce suflete- le oamenilor la Mine atât timp cât lumea va fi.

10 Și pentru aceasta voi veți avea bucurie [a] deplină; și voi veți fi așezați în împărăția Tatălui Meu; da, bucuria voas- tră va fi deplină, tot așa cum Tatăl Mi-a dat Mie bucurie deplină; și voi veți fi tot așa cum sunt Eu, iar Eu sunt așa cum este Tatăl; iar Tatăl și cu Mine suntem [b]una;

11 Iar Duhul [a] Sfânt depune mărturie despre Tatăl și despre Mine; iar Tatăl va da Duhul Sfânt copiilor oamenilor datorită Mie.

12 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a atins pe fiecare dintre ei cu degetul Său, în afară de cei trei care trebuia să rămână, iar apoi a plecat.

13 Și iată, cerurile s-au deschis și ei au fost [a]luați în cer și au văzut și auzit lucruri care nu pot fi spuse.

14 Și lor li s-a [a]interzis să vor- bească; și nici nu li s-a dat lor voie să spună lucrurile pe care le-au văzut și le-au auzit;

16 Dar s-a întâmplat că iarăși au slujit pe fața pământului; cu toate acestea, ei nu au slujit despre lucrurile pe care le auzi- seră și le văzuseră din cauza poruncii care le fusese dată lor în ceruri.

17 Și acum, eu nu știu dacă ei erau muritori sau nemuritori începând cu ziua schimbării lor la față;

18 Dar eu atât știu, că în acord cu scrierile care au fost date — ei au mers pe fața pământului și au predicat întregului popor, unind cu Biserica pe oricât de mulți voiau să creadă în predi- cile lor botezându-i, iar toți cei care au fost botezați au primit Duhul Sfânt.

19 Și ei au fost aruncați în în- chisoare de către aceia care nu aparțineau de Biserică. Și [a]în- chisorile nu puteau să-i țină, căci ele se crăpau în două.

20 Și ei au fost aruncați în pământ; dar ei au lovit pămân- tul cu cuvântul lui Dumnezeu într-atât încât prin [a]puterea Lui ei au fost eliberați din adâncu- rile pământului și de aceea, ei nu puteau săpa gropi destul de adânci ca să-i țină pe ei.

9 *a* Filip. 1:23–24; D&L 7:5–6.
10 *a* D&L 84:36–38.
b Ioan 17:20–23.
13 *a* 2 Cor. 12:2–4.
14 *a* D&L 76:114–116.
15 *a* Moise 1:11.
gs Schimbarea la față.
19 *a* Fapte 16:26;
20 *a* Morm. 8:24.
21 *a* Dan. 3:22–27; 4 Ne. 1:32

cu un miel nou-născut și nu au pățit nimic.

23 Și s-a întâmplat că în felul acesta s-au dus ei printre toți oamenii lui Nefi și au predicat [a]Evanghelia lui Hristos către toți oamenii de pe fața țării; și ei au fost convertiți către Domnul și s-au unit cu Biserica lui Hristos; și astfel, oamenii [b]acelei gene- rații au fost binecuvântați în acord cu cuvintul lui Isus.

24 Și acum eu, Mormon, termin de vorbit despre aceste lucruri un timp.

25 Iată, eu eram gata să scriu [a]numele acelora care nu trebuia niciodată să guste moartea, dar Domnul mi-a interzis să fac aceasta; de aceea, nu le scriu, căci ele sunt ascunse de lume.

26 Dar iată, eu i-am văzut, iar ei mi-au slujit mie.

27 Și iată, ei vor fi printre neamuri, iar neamurile nu-i vor cunoaște.

28 Ei, de asemenea, vor fi printre iudei, iar iudeii nu-i vor cunoaște.

29 Și se va întâmpla, [a]când puterii de convingere a lui Dumnezeu care este în ei.

30 Și ei sunt ca și [a]îngerii lui Dumnezeu; și dacă ei se vor ruga Tatălui în numele lui Isus, atunci ei vor putea să se arate oricărui om pe care ei îl vor socoti bun.

31 De aceea, mari și minunate lucruri vor fi făcute de către ei înainte de ziua cea [a]mare a venirii, când toți oamenii vor sta cu siguranță în fața scaunului de judecată al lui Hristos;

32 Da, chiar și printre neamuri va fi o [a]mare și minunată lucrare făcută de către ei înainte de acea zi de judecată.

33 Și dacă aveți scripturile care fac o relatare completă despre toate faptele minunate ale lui Hristos, atunci veți ști, în acord cu cuvintele lu Hristos, că aceste lucruri cu siguranță se vor întâmpla.

34 Și vai de acela care [a]nu va asculta de cuvintele lui Isus și ale [b]acelora pe care El i-a ales

23 *a* gs Evanghelie.
b 3 Ne. 27:30–31.
25 *a* 3 Ne. 19:4.
29 *a* gs Israel—Împrăștiere
Cele zece triburi pierdute ale lui Israel.
30 *a* gs Îngeri.
31 *a* Hel. 12:25;
32 *a* 2 Ne. 25:17.
34 *a* Eter 4:8–12.
b gs Profet

picioare de oameni pentru ca prin aceasta salvarea să poată veni?

36 Și acum iată, așa cum eu am spus despre aceia pe care Domnul i-a ales, da, și anume cei trei care au fost luați în ce- ruri, despre care eu nu știu dacă erau curățați din mortalitate în nemurire —

37 Dar iată, de când eu am scris, L-am întrebat pe Domnul, iar El mi-a făcut cunoscut mie cum că trebuie să fie o schimbare a trupurilor lor sau altfel spus, ei ar trebui să guste moartea;

38 De aceea, pentru ca ei să nu guste moartea, o [a]schimbare a fost făcută asupra trupurilor lor pentru ca ei să nu sufere nici durere și nici supărare, în afară de durerea și supărarea pentru păcatele lumii.

39 Acum, această schimbare nu era la fel de mare ca aceea care se va întâmpla în ziua din urmă; dar a fost o schimbare făcută asupra lor, în așa fel încât Satana să nu poată să aibă nici o putere asupra lor, pentru ca el să nu poată să-i [a]ispitească pe ei; iar ei au fost [b]sfințiți în carne pentru ca să fie [c]sfinți și să nu mai iasă, ci să locuiască cu Dumnezeu în ceruri în vecii vecilor.

CAPITOLUL 29

Apariția Cărții lui Mormon este un semn că Domnul a început să adune Israelul ș să îndeplinească legămintele Sale — Aceia care res- ping revelațiile și darurile Lui din zilele din urmă vor f blestemați. Circa 34 – 35 d.H.

Și acum iată, vă spun eu vouă că atunci când Domnul va găsi de cuviință, în înțelepciunea Sa, ca aceste spuse să [a]ajungă până la neamur în acord cu cuvântul Său atunci voi puteți să aflați că [b]legământul, pe care Tatăl l-a făcut cu copii lui Israel în legătură cu restaurarea lor în țara moștenirii lor, a înce- put deja să se înfăptuiască.

2 Și voi puteți afla despre cu- vintele Domnului, care au fost spuse de către profeții cei sfinți, că vor fi toate împlinite; și voi nu trebuie să spuneți că Domnul Își [a]întârzie venirea la copiii lui Israel.

3 Și voi nu trebuie să credeți în inima voastră

38 *a* gs Ființe schimbate.
39 *a* gs Ispită, (a)
b gs Sfințenie.
c gs Sfințenie.
29 1 *a* 2 Ne. 30:3–8.
2 *a* Luca 12:45–48.

mai trebui să disprețuiți faptele Domnului, căci [a]sabia [b]dreptății Lui este în mâna Lui dreaptă; și iată, în ziua aceea, dacă veți disprețui faptele Domnului, atunci El va face ca aceasta să vină asupra voastră.

5 [a]Vai de cel care [b]disprețuieș- te faptele Domnului; da, vai de cel care Îl va [c] tăgădui pe Hristos și faptele Lui!

6 Da, [a]vai de cel care va tăgă- dui revelațiile Domnului și care va spune că Domnul nu mai lu- crează prin revelații sau prin profeție, sau prin [b]daruri sau prin limbi, sau prin tămăduiri sau prin puterea Duhului Sfânt!

7 Da, și vai de cel care în ziua aceea va spune, pentru a primi [a]câștig, că nu poate să fie [b]nici o minune făcută de Isus Hristos; căci acela care face aceasta va ajunge ca [c]fiul pierzaniei, pen- tru care nu a fost nici o îndurare, în acord cu cuvântul lui Hristos!

8 Da, și voi nu va trebui să mai [a] insultați sau să [b] împlinirea legământului pe care El l-a făcut cu casa lui Israel.

CAPITOLUL 30

Neamurilor din zilele din urmă li se poruncește să se pocăiască, să vină la Hristos și să fie numărate împreună cu casa lui Israel. Circa 34–35 d.H.

Ascultați, o, voi neamuri, și auziți cuvintele lui Isus Hristos, Fiul Dumnezeului celui Viu, cuvinte pe care El mi-a poruncit să le spun despre voi, căci iată, El mi-a [a]poruncit să scriu, zicând:

2 Întoarceți - vă, voi toate [a]neamurile, de la căile voastre păcătoase; și [b]pocăiți-vă de fap- tele voastre rele, de minciunile voastre și de înșelăciunile voas- tre, de curviile voastre și de ororile voastre tăinuite, de idolatriile voastre și de crimele voastre, de viclesugurile voastre

4 *a* 3 Ne. 20:20.
b gs Dreptate.
5 *a* 2 Ne. 28:15–16.
b Morm. 8:17; Eter 4:8–
7 *a* gs Vicleșug preoțesc.
b 2 Ne. 28:4–6; Morm. 9:15–26.
c gs Fiii pierzaniei.
8 *a* 1 Ne. 19:14.
b 2 Ne. 29:4–5
2 *a* gs Neamuri.
b gs Pocăință, (a) se pocăi.
c Gal. 3:27–29; 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:10–13; 21:22–25;

Al Patrulea Nefi
Cartea lui Nefi

CARE ESTE FIUL LUI NEFI — UNUL DINTRE UCENICII LUI ISUS HRISTOS

O relatare a poporului lui Nefi, în acord cu cronica lui.

Nefiflii øi lamaniflii sunt cu toflii convertifli în Domnul — Ei cu toflii au lucruri în comun, fac minuni øi prosperæ în flaræ — Dupæ douæ se- cole, au loc dezbinæri, fapte rele, biserici neadeværate øi persecu- flii — Dupæ trei sute de ani, atât nefiflii, cât øi lamaniflii sunt pæcætoøi — Amaron ascunde cronicile sfinte. Circa 35 – 321 d.H.

Şi s-a întâmplat cæ cel treizeci şi patrulea an a trecut, precum øi cel de-al treizeci øi cincilea; øi iatæ cæ ucenicii lui Isus au format o Bisericæ a lui Hristos în toate flærile dim- prejur. Şi tofli aceia care au venit la ei øi s-au pocæit de pæcatele lor au fost botezafli în numele lui Isus; øi ei, de asemenea, au primit Duhul Sfânt.

2 Şi s-a întâmplat cæ în cel de-al treizeci øi øaselea an a trecut, precum øi cel de-al treizeci øi øaptelea an a trecut, de asemenea, iar în flaræ încæ mai continua sæ fie pace.

3 Şi s-a întâmplat cæ în cel de-al treizeci øi øaptelea an a trecut, de asemenea, iar în flaræ încæ mai continua sæ fie pace.

4 Şi s-a întâmplat cæ în cel de-al treizeci øi øaptelea an a trecut, de asemenea, iar în flaræ încæ mai continua sæ fie pace.

5 Şi erau multe fapte mari øi minunate fæcute de cætre uceni- cii lui Isus într-atât, încât ei au [a]vindecat pe bolnavi øi au înviat morfli øi i-au fæcut pe cei schilozi sæ umble iar pe cei orbi sæ-øi capete vederea, iar pe cei surzi sæ audæ; øi ei au fæcut tot felul de [b]minuni printre copiii oame- nilor Şi nu fæceau minunile decât în numele lui Isus.

6 Şi astfel a trecut cel de al treizeci øi optulea an precum øi cel de-a treizeci øi nouælea øi ce de-al patruzeci øi unulea øi cel de-al patruzeci ø doilea; da, chiar pânæ când au trecut patruzec øi nouæ de ani øi, de asemenea, al cincizeci ø unulea øi al cincizeci ø doilea; da, øi chiar pânæ

[4 nefi]
1 3 *a* Fapte 4:32; 3 Ne. 26:19
gs Consacra, legea consacrærii.
tæmædui ri. *b* Ioan 14:12. gs

8 Da, chiar și [a] orașul Zara- hemla l-au zidit din nou.

9 Dar au fost multe orașe care fuseseră [a]scufundate, iar apele veniseră peste ele; de aceea, aceste orașe nu au putut să fie renovate.

10 Și acum iată, s-a întâmplat că poporul lui Nefi a devenit puternic și s-a înmulțit nespus de repede; și a devenit un popor nespus de [a]frumos și plăcut la înfățișare.

11 Și ei au fost căsătoriți și au fost dați pentru căsătorie și au fost binecuvântați în acord cu mulțimea făgăduielilor pe care Domnul le făcuse lor.

12 Și ei nu au mai umblat după felul [a]ritualurilor și rânduielilor [b]legii lui Moise; ci au umblat după poruncile pe care le primi- seră de la Domnul Dumnezeul lor, continuând în [c]postire și rugăciuni și adunându-se lao- laltă deseori ca să se roage și să audă cuvântul Domnului.

13 Și [illegible] de ani au trecut, iar ucenicii lui Isus, pe care El îi alesese, se duseseră cu toții în [a]paradisul lui Dumnezeu, în afară de cei [b]trei care trebuia să rămână; și alți [c]ucenici au fost [d]rânduiți în locul lor; și, de asemenea, mulți din acea generație muriseră.

15 Și s-a întâmplat că nu era [a]nici un conflict în țară datorită dragostei lui Dumnezeu care trăiește în inimile oamenilor.

16 Și nu erau [a]nici invidie, nici certuri, nici tumulturi, nici cur- vii, nici minciuni, nici crime sau alte feluri de [b]necurățenii; și cu siguranță nu a putut să fie nici un popor mai [c]fericit printre toa- te popoarele care au fost făcute de către mâna lui Dumnezeu.

17 Nu era nici un tâlhar sau ucigaș; și, de asemenea, nu era nici un lamanit sau vreun fel de — iți; ci ei cu toții erau ca [a]unul singur, copiii lui Hristos și moștenitorii împărăției lui Dumnezeu.

18 Și cât erau ei de

8 *a* 3 Ne. 8:8.
9 *a* 3 Ne. 9:4, 7.
10 *a* Morm. 9:6.
12 *a* 2 Ne. 25:30.
14 *a* gs Paradis. *b* 3 Ne. 28:3–9. gs Ființe schimbate. *c* gs Ucenic
b gs Poftă. *c* Mosia 2:41; Alma 50:23. gs Bucurie.
17 *a* Ioan 17:21

cronică din urmă (și el le-a păs- trat pe [a]plăcile lui Nefi), a murit, iar fiul lui, Amos, le-a păstrat în locul lui; și el le-a păstrat, de asemenea, pe plăcile lui Nefi.

20 Și le-a păstrat timp de opt- zeci și patru de ani și încă mai era pace în țară, în afară de o parte mică din popor care s-a revoltat din Biserică și și-a luat numele de lamaniți; de aceea, au început iarăși să fie lamaniți în țară.

21 Și s-a întâmplat că și Amos a murit (și aceasta s-a întâmpla o sută nouăzeci și patru de ani de la venirea lui Hristos), iar fiul lui, Amos, a păstrat cronica în locul lui; și el, de asemenea, a păstrat-o pe plăcile lui Nefi; și aceasta, de asemenea, a fost scrisă în cartea lui Nefi, care es- te această carte.

22 Și s-a întâmplat că două sute de ani au trecut; iar din a doua generație au murit cu toții, în afară de câțiva.

23 Și acum eu, Mormon, aș dori ca voi să știți că poporul s-a înmulțit într- atât, încât s-au răspândit pe toată fața țării și că au devenit foarte bogați, da,

25 Și de la acel timp încolo, ei nu au mai avut bucatele și avu- țiile lor în [a]comun.

26 Și ei au început să fie împăr- țiți în clase; și au început să zi- dească [a]biserici pentru ei înșiși pentru ca să capete [b]câștig; și au început să tăgăduiască Biserica cea adevărată a lui Hristos.

27 Și s-a întâmplat că atunci când două sute zece ani au tre- cut, au fost multe biserici în țară; da, au fost multe biseric care pretindeau a-L cunoaște pe Hristos și totuș [a]tăgăduiau cea mai mare parte a Evangheliei într- atât, încât ei au căpătat tot felul de ticăloșii și au adminis- trat ceea ce era sfânt acelora cărora le era [b]interzis pentru că erau nevrednici.

28 Și această [a]Biserică s-a în- mulțit nespus de mult din cauza nedreptății și din cauza puterii lui Satana care pusese stăpânire pe inimile lor.

29 Și iarăși, mai era încă o altă Biserică care L-a tăgăduit pe Hristos; și e au [a]persecutat Biserica cea adevărată a lu Hristos din cauza umilintei și a credintei sale

19 *a* gs Plăci.
24 *a* gs Mândrie.
25 *a* 4 Ne. 1:3.
26 *a* 1 Ne. 22:23; 2 Ne. Morm. 8:32–38.
b D&L 10:56.
gs Vicleșug preoțesc.
27 *a* gs
28 *a* gs Diavol—Biserica diavolului.
29 *a* gs (a) Persecuta.

lui Dumnezeu care era într-înșii, închisorile s-au crăpat în două, iar ei au mers și au făcut multe minuni mari printre ei.

31 Cu toate acestea și în ciuda tuturor acestor minuni, oamenii și-au împietrit inimile și au căutat să-i ucidă pe ei, tot așa cum iudeii din Ierusalim au căutat să-L ucidă pe Isus, în acord cu cuvântul Lui.

32 Și ei i-au aruncat pe ei în [a] cuptoarele de [b] foc, iar ei au ieșit afară fără să fi fost atinși.

33 Și ei, de asemenea, i-au aruncat pe ei în [a] gropile fiarelor sălbatice, iar ei s-au jucat cu fiarele sălbatice tot așa cum se joacă un copil cu un miel; și ei au ieșit dintre fiare fără să fi fost atinși.

34 Cu toate acestea, oamenii și-au împietrit inimile, căci erau conduși de către mulți preoți și profeți neadevărați ca să zidească multe biserici și să facă multe feluri de nedreptăți. Și ei i-au [a] lovit pe oamenii lui Isus; dar poporul lui Isus nu a lovit înapoi. Și astfel ei au rătăcit în necredință și ticăloșie, de la an la an, chiar până când cel de-al două sute treizecilea an a trecut.

35 Și acum s-a întâmplat care fuseseră numiți de către lamaniți — iacoviții și iosefiții și zoramiții;

37 De aceea, credincioșii cei adevărați în Hristos, precum și cei care-L preamăreau cu ade- vărat pe Hristos (printre care erau cei [a] trei ucenici ai lu Isus care trebuia să rămână) au fost numiți nefiți și iacoviți și iose- fiți și zoramiți.

38 Și s-a întâmplat că aceia care au respins Evanghelia, au fost numiți lamaniți și lemueliți și ismaeliți; și ei nu au rătăcit în necredință, dar s-au [a] revoltat cu bună știre împotriva Evan- gheliei lui Hristos; și i-au învățat pe copiii lor cum că nu trebuie să creadă, tot așa cum strămoșii lor de la început se rătăciseră.

39 Și aceasta s-a întâmplat din cauza ticăloșiei și a lucrurilor abominabile ale taților lor, așa cum s-a întâmplat la început. Și ei au fost [a] învățați să-i urască pe copiii lui Dumnezeu, tot așa cum lamaniții au fost învățați să-i urască pe copiii nefiților de la început.

40 Și s-a întâmplat că două sute patruzeci și patru de ani au trecut și astfel au fost treburile poporului. Iar partea cea

32 *a* 3 Ne. 28:21.
b Dan. 3:26–27.
33 *a* 3 Ne. 28:22.
34 *a* 3 Ne. 12:39; D&L 98:23–27.
Morm. 8:10–11.
38 *a* gs Răzvrătire.
39 *a* Mosia 10:17

trecut două sute cincizeci de ani și, de asemenea, două sute șaizeci de ani.

42 Și s-a întâmplat că partea cea ticăloasă a poporului a în- ceput iarăși să organizeze jură- mintele și [a]combinațiile secrete ale lui Gadianton.

43 Și, de asemenea, oamenii care erau numiți poporul lui Nefi au început să fie trufași în inimile lor din cauza bogății- lor lor nespus de mari și să devină răi la fel ca și frații lor, lamaniții.

44 Și începând de la acest timp, Ucenicii au început să sufere pentru [a]păcatele lumii.

45 Și s-a întâmplat că atunci când trei sute de ani au trecut, atât poporul nefiților, cât și la- maniții deveniseră foarte tică- loși, unul la fel ca celălalt.

46 Și s-a întâmplat că tâlharii lui Gadianton s-au răspândit peste toată fața țării; și nimeni nu era drept, în afară de ucenicii lui Isus. Și ei au depozitat aur și argint din abundență și au făcut tot felul de negoțuri.

47 Și s-a întâmplat că, după ce trei sute cinci ani au trecut (iar poporul încă mai rămăsese în ticăloșie), Amos a murit; iar fratele său, Amaron, a păstrat cronica în locul lui.

48 Și s-a întâmplat că, atunci când trei sute douăzeci de ani au trecut, Amaron, fiind con- strâns de Duhul Sfânt, a ascuns [a]cronicile sfinte — da, și anume toate cronicile sfinte care fuse- seră transmise din generație în generație, care erau sfinte — chiar până în cel de-al trei sute douăzecilea an de la venirea lui Hristos.

49 Și el le-a ascuns la Domnul, pentru ca ele să [a]apară iarăși acelora care sunt urmașii casei lui Iacov, în acord cu profețiile și făgăduielile Domnului. Și astfel este sfârșitul cronicii lui Amaron.

Cartea lui Mormon

CAPITOLUL 1

Amaron îl instruiește pe Mormon despre cronicile sfinte — Un război începe între nefiți și lamaniți — Cei trei nefiți sunt luați — Ticălo- șia, necredința,

SI acum eu, [a]Mormon fac o [b]cronică a lucrurilor pe care eu le-am văzut și auzit și o numesc Cartea lui Mormon.

2 Și cam la timpul

42 *a* gs Combinații secrete.
44 *a* 3 Ne. 28:9.
49 *a* Enos 1:13.
[mormon] **1** 1 *a* gs
b 3 Ne. 5:11–18.
2 *a* 4 Ne. 1:47–49

ani, și eu am început să fiu [b]învățat întrucâtva după felul învățăturii poporului meu), iar Amaron a spus către mine: Eu văd că tu ești un copil serios și iute în a observa;

3 De aceea, atunci când vei fi cam de douăzeci și patru de ani, aș dori ca tu să-ți aduci aminte de lucrurile pe care le-ai obser- vat despre acest popor; și când vei fi la vârsta aceea, du-te în țara Antum, la dealul care va fi numit [a]Șim; și acolo am pus eu în Domnul toate inscripțiile sfinte despre acest popor.

4 Și iată, tu să iei [a]plăcile lui Nefi la tine, iar pe celelalte să le lași în locul în care sunt; și tu să înscrii pe plăcile lui Nefi toate lucrurile pe care le-ai observat despre acest popor.

5 Iar eu, Mormon, fiind un urmaș al lui [a]Nefi (și numele tatălui meu a fost Mormon), îmi aduc aminte de lucrurile pe care Amaron mi le-a poruncit.

6 Și s-a întâmplat că eu având unsprezece ani, am fost dus de către tatăl meu în țara de la miazăzi și anume în țara lui Zarahemla.

7 Toată fața țării fusese

9 Acum, lamaniții și lemueliții și ismaeliții erau numiți lama- niți, iar cele două tabere erau nefiții și lamaniții.

10 Și s-a întâmplat că războiul a început să fie între ei la grani- țele Zarahemlei, lângă apele lui Sidon.

11 Și s-a întâmplat că nefiții adunaseră laolaltă un mare nu- măr de oameni, chiar mai mulți de treizeci de mii. Și s-a întâm- plat că ei au avut în același an un număr de bătălii în care nefiții i-au bătut pe lamaniți și au ucis pe mulți dintre ei.

12 Și s-a întâmplat că lamaniții și-au abandonat planul; și pacea a fost instaurată în țară; iar pacea a durat timp de aproape patru ani, când nu a fost nici o vărsare de sânge.

13 Dar ticăloșia a predominat pe fața întregii țări, într-atât, încât Domnul i-a luat pe uceni- cii Săi [a] preaiubiți iar faptele de minuni ș vindecări au încetat din cauza nedreptății poporului.

14 Și nu au mai fost nic un fel de [a] daruri de la Domnul și Duhul [b]Sfân nu s-a mai pogorâ asupra nimănui din cauza tică- losiei si [c]necredinte

2 *b* Mosia 1:3–5.
3 *a* Eter 9:3.
4 *a* C. lui M. 1:1, 11.

gs Plăci.

14 *a* Moro. 10:8–18, 24.
b gs Duhul

predic lor; căci iată, ei s-au [a]răz- vrătit cu bunăvoie împotriva Dumnezeului lor; și Ucenicii cei iubiți au fost [b]luați de acolo din țară din cauza nedreptății lor.

17 Dar eu am rămas printre ei, însă mi s-a interzis să le predic lor din cauza împietririi inimilor lor; și din cauza împietririi ini- milor lor țara a fost [a]blestemată din cauza lor.

18 Și acești tâlhari de-ai lui Gadianton, care erau printre lamaniți, au împânzit țara într-atât, încât locuitorii ei au început să-și ascundă [a]comori- le în pământ; și ele au devenit alunecoase pentru că Domnul blestemase țara; iar ei n-au putut nici să le țină și nici să le ca- pete iară.

19 Și s-a întâmplat că au fost vrăjitorii și farmece și magii; și puterea celui rău a lucrat pe toată fața țării chiar până la în- deplinirea tuturor cuvintelor lui Abinadi, precum și ale lui Samuel Lamanitul.

CAPITOLUL 2

Mormon conduce oștirile nefiților

înalt la statură; de aceea, po- porul lui Nefi m-a ales pe mine ca să fiu conducătorul lor sau conducătorul oștirilor lor.

2 De aceea, s-a întâmplat că în cel de-a șaisprezecelea an al vieți mele, am pornit eu în fruntea unei oștiri a nefiților împotriva lamaniților; așadar, tre sute și douăzeci și șase de ani trecuseră.

3 Și s-a întâmplat că în cel de-al trei sute douăzeci și șapte- lea an, lamaniții au venit asupra noastră cu putere foarte mare, într-atât, încât ei au înspăimân- tat oștirile mele; de aceea, ei nu au vrut să se lupte și au început să se retragă către ținuturile de la miazănoapte.

4 Și s-a întâmplat că noi am mers în orașul Angola și am pus stăpânire pe oraș și am făcut pregătir să ne apărăm împotriva lamaniților. Și s-a întâmplat că noi am fortificat orașul cu toată puterea noastră; dar cu toate fortificațiile noas tre, lamaniții au tăbărât asupra noastră și ne-au alungat din oraș.

5 Și ei, de asemenea, ne-au alungat pe noi din țara lui David.

6 Și noi am mers și am ajuns în țara lui Jacob

16 *a* gs Răzvrătire

17 *a* 2 Ne. 1:7; Alma 45:10–14, 16.

18 *a* Hel. 13:18–20;

distrugerea care atârna peste poporul meu, ei nu s-au pocăit de faptele lor rele; de aceea, a fost sânge și măcel răspândit pe toată fața țării, atât în partea nefiților, cât și în partea lamaniților; și a fost o revoluție completă peste tot, pe toată fața țării.

9 Și acum, lamaniții aveau un rege, iar numele lui era Aaron; și el a venit împotriva noastră cu o oștire de patruzeci și patru de mii. Și iată, eu i-am stat împotrivă cu patruzeci și două de mii. Și s-a întâmplat că eu l-am bătut pe el cu oștirea mea încât el a fugit din fața mea. Și iată, toate acestea s-au întâmplat; și trei sute și treizeci de ani au trecut.

10 Și s-a întâmplat că nefiții au început să se pocăiască de nedreptatea lor și au început să strige chiar așa cum a fost profețit de către Samuel, profetul; căci iată, nici un om nu a putut să păstreze ceea ce era al său, din cauza hoților și a tâlharilor [illegible] lungate ale Domnului, crezând de aceea că El va fi îndurator cu ei pentru ca ei să devină iarăși un popor drept.

13 Dar iată, bucuria aceasta a mea a fost deșartă, căci [a]întristarea lor nu era pentru pocăință datorită bunătății lui Dumnezeu; ci era mai degrabă întristarea celui [b] osândit, pentru că Domnul nu permitea întotdeauna ca ei să ia [c]fericirea în păcat.

14 Și ei nu au venit la Isus cu [a] inimile frânte și cu spiritele smerite, ci L-au [b]blestemat pe Dumnezeu și au dorit să moară. Cu toate acestea, ei erau gata să se lupte cu săbiile pentru viețile lor.

15 Și s-a întâmplat că întristarea mea s-a întors iarăși către mine și eu am văzut că [a]ziua [b]harului [c]trecuse pentru ei, atât în ceea ce privește timpul, cât și spiritul; căci eu am văzut pe mii dintre ei doborâți la pământ în răzvrătire deschisă

2 13 *a* 2 Cor. 7:10; Alma 42:29.
b gs Condamnare.
14 *a* gs Inimă frântă.
b gs Blasfemie.
15 *a* Hel. 13:38.
b gs Har.
c Ier. 8:20; D&L 56:16.
17 *a* Morm. 1:1–4.

potrivit spuselor Domnul ui pentru ca ele să nu poată fi distruse. Și iată, eu m-am dus în acord cu cuvântul lui Amaron și am luat plăcile lui Nefi și am făcut o cronică în acord cu cuvintele lui Amaron.

18 Și am făcut o relatare com- pletă pe plăcile lui Nefi despre toate ticăloșiile și lucrurile abominabile; dar eu am interzis ca pe aceste [a]plăci să se facă o relatare completă despre ticăloșia și lucrurile lor abominabile căci iată, în fața ochilor mei era o scenă continuă de ticăloșie și de lucruri abominabile, chiar din timpul când eu am fost în- deajuns de matur ca să mă port ca un bărbat.

19 Și vai mie din cauza ticălo- șiei lor; căci inima mea a fost umplută de întristare din cauza ticăloșiei lor în toate zilele mele; cu toate acestea, eu știu că voi fi [a]înălțat în ziua din urmă.

20 Și s-a întâmplat că în acest an, poporul lui Nefi a fost iarăși fugărit și alungat. Și s-a întâm- plat că noi am fost alungați până când am ajuns în țara de la mia- zănoapte care se numea Sem

vorbit poporului meu și i- am îndemnat pe ei cu multă energie să stea cu curaj înaintea lamani- ților și să [a]lupte pentru nevestele lor și pentru copiii lor, pentru casele lor și pentru căminele lor.

24 Iar cuvintele mele i-au întă- rit pe ei întrucâtva în curaj, într-atât, încât nu au fugit din fața lamaniților, ci au stat cu curaj împotriva lor.

25 Și s-a întâmplat că noi ne-am luptat cu o oștire de treizeci de mii împotriva unei oștiri de cin- cizeci de mii. Și s-a întâmplat că noi am stat în fața lor cu o asemenea tărie încât ei au fugit din fața noastră.

26 Și s-a întâmplat că, atunci când ei au fugit, noi i-am urmă- rit cu oștirile noastre și i-am înfruntat iarăși și i-am bătut; cu toate acestea puterea Domnu- lui nu a fost cu noi; da, noi am fost lăsați singuri, căc Spiritul Domnului nu a trăit în noi; de aceea, noi am devenit slabi la fel ca și frații noștri.

27 Iar inima mea s-a întristat din cauza aceste mari calamități a poporului meu, din cauza ti- căloșiei și a lucrurilo lor abo- minabile. Da iată, noi am mers

18 *a* gs Plăci.
19 *a* Mosia 23:22; Eter 4:19
Alma 43:45.

pământurile moștenirii noastre au fost împărțite.

29 Și lamaniții ne-au dat nouă ținutul de la miazănoapte, da, și anume trecerea cea [a]îngustă care ducea la ținutul de la mia- ză̆zi. Iar noi le-am dat lamaniți- lor tot ținutul de la miazăzi.

CAPITOLUL 3

Mormon strigă pocăință către nefiți

—Ei câștigă o mare biruință și se mândresc cu puterea lor — Mormon refuză să-i conducă și rugăciunile lui pentru ei sunt fără credință — Cartea lui Mormon in- vită pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel să creadă în Evanghelie. Circa 360 – 362 d.H.

Și s-a întâmplat că lamaniții nu au mai venit să se lupte iarăși până când alți zece ani au trecut. Și iată, eu i-am folosit pe oame- nii mei, nefiții, ca să pregătească ținuturile lor și oștirile lor pen- tru timpul de bătălie.

2 Și s-a întâmplat că Domnul mi-a spus: Strigă acestui po- por — Pocăiți-vă și veniți la Mine și fiți botezați și ziditi iarăși

ce acest al zecelea an a trecut, făcând în total tre sute șaizeci de ani de la venirea lui Hristos, regele lamaniților mi-a trimis mie o epistolă care m-a anunțat cum că ei se pregăteau iarăși să se lupte împotriva noastră.

5 Și s-a întâmplat că eu am făcut ca poporul meu să se adu- ne laolaltă în țara Pustiu, într-un oraș care era la granițele de lângă trecătoarea cea îngustă care ducea către ținutul de la miazăzi.

6 Și acolo ne-am instalat noi oștirile noastre pentru ca să putem să oprim oștirile lama niților, pentru ca ei să nu poată să pună stăpânire pe nici unul dintre pământurile noastre; de aceea noi ne-am fortificat îm- potriva lor cu toată puterea.

7 Și s-a întâmplat că în cel de-al trei sute șaizec și unulea an, lamaniții au năvălit asupra orașulu Pustiu ca să se lupte împotriva noastră; și s-a întâm- plat că în anul acela noi i-am bătut pe ei, într-atât, încât ei s-au întors iarăși în ținuturile lor.

8 Și în cel de-al trei sute șaizeci și doilea an, ei au năvălit iarăși ca să se lupte Iar noi i-am învins iarăși ș am ucis un număr mare

29 *a* Alma 22:32.

3 9*a* 2 Ne. 4:34.

lor care fuseseră uciși de către dușmanii lor.

10 Și ei au jurat pe ceruri, pre- cum și pe tronul lui Dumnezeu că se [a]vor duce la luptă împo- triva dușmanilor lor și că îi vor distruge pe ei de pe fața pământului.

11 Și s-a întâmplat că eu, Mor- mon, am refuzat cu strășnicie de la acest timp încolo să mai fiu comandantul și conducăto- rul acestui popor din cauza ticăloșiei și a lucrurilor sale abominabile.

12 Iată, eu i-am condus pe ei; fără a ține seama de ticăloșia lor i-am condus eu pe ei de multe ori în lupte și i-am iubit în acord cu [a]iubirea lui Dumnezeu care era în mine, cu toată inima mea; iar sufletul meu fusese vărsat în rugăciune către Dum- nezeul meu pentru ei cât era ziua de lungă; și totuși, aceasta a fost [b]fără credință, din cauza împietririi inimilor lor.

13 Și de trei ori i-am eliberat eu pe ei din mâinile dușmanilor lor, iar ei nu s-au pocăit de pă- catele lor.

14 Și atunci când ei au

și Eu voi [b]răsplăti; ș pentru că acest popor nu s-a pocăit după ce Eu l-am eliberat, el va fi alungat de pe fața pământului.

16 Și s-a întâmplat că eu am refuzat cu strășnicie să mă ridic împotriva dușmanilor mei; și am făcut chiar așa cum îm po- runcise Domnul; și am stat ca un martor nemișcat ca să arăt lumii întregi lucrurile pe care eu le-am văzut și auzit, în acord cu manifestările Spiritului care dă- duse mărturie despre lucrurile care vor veni.

17 De aceea, eu vă scriu [a]vouă, neamurilor, precum și ție, casă a lui Israel, că atunci când lu- crarea va începe, voi va trebui să fiți gata să vă pregătiți să vă întoarceți în țara moștenirii voastre;

18 Da, iată, eu scriu către toate marginile pământului; da, către voi, cele douăsprezece triburi ale lui Israel, care veți fi [a]judeca- te după faptele voastre de către cei doisprezece pe care Isus i-a ales ca să fie Ucenicii Săi în țara Ierusalimului.

19 Și eu scriu, de asemenea, către rămășița acestui popor care d

10 *a* 3 Ne. 3:20–21; Morm. 4:4.
12 *a* gs Dragoste.
15 *a* gs Răzbunare.
b D&L 82:23.
17 *a* 2 Ne. Luca 22:29–30; D&L 29:12.
19 *a* 1 Ne. 12:9–10.

vă scriu eu vouă tuturor. Și din cauza aceasta vă scriu eu vouă pentru ca să știți că voi cu toții va trebui să stați în fața scaunu- lui de [a]judecată al lui Hristos, da, fiecare suflet care aparține întregii [b]familii omenești a lui Adam; și voi trebuie să stați și să fiți judecați după faptele voas- tre, fie că ele sunt bune sau rele;

21 Și, de asemenea, pentru ca voi să puteți [a]crede în Evanghe- lia lui Isus Hristos pe care-o veți avea printre voi; și, de aseme- nea, pentru ca [b]Iudeii, poporul legământului Domnului, să aibă altă [c]mărturie, în afară de Acela pe care ei L-au văzut și L-au auzit, cum că Isus pe care ei L-au ucis a fost [d]chiar Hristos și chiar Dumnezeu.

22 Și eu aș dori să pot să conving [a] toate marginile pă- mântului să se pocăiască și să se pregătească să stea în fața scau- nului de judecată al lui Hristos.

CAPITOLUL 4

Războiul și măcelul continuă — Ticăloșii îi pedepsesc pe cei tică- loși

lor ca să se lupte împotriva lamaniților în afara țării Pustiu.

2 Și s-a întâmplat că oștirile nefiților au fost mânate iarăși înapoi în țara Pustiu. Și în timp ce ei mai erau încă obosiți, o oștire proaspătă a lamaniților a venit peste ei; și au avut o bătă- lie aprinsă, într-atât, încât lama- niții au pus stăpânire pe orașul Pustiu și au ucis pe mulți dintre nefiți și au luat mulți prizonieri.

3 Și cei rămași au fugit și s-au unit cu locuitorii orașului Teancum. Acum orașul Tean- cum era la granițele de lângă malul mării; și era, de asemenea, aproape de orașu Pustiu.

4 Și aceasta a fost [a]pentru că oștirile nefiților s-au dus peste lamaniți încât ei au început să fie loviți; căci dacă nu ar fi fost pentru aceasta, lamaniții nu ar fi putut să aibă nici o putere asupra lor.

5 Dar iată, judecățile lui Dumnezeu îi vor copleși pe cei păcătoși iar cei păcătoși de către păcătoși sunt [a]pedepsiți; căci păcătoși sunt aceia care ațâță inimile

20 *a* gs Judecată, ultima.
b D&L 27:11.
21 *a* D&L 3:20
c 2 Ne. 25:18. *d* 2 Ne. 26:12; Mosia 7:27.
4 4 *a* Morm. 3:10.
5 *a* D&L 63:33.

8 Și s-a întâmplat că ei au fost respinși și goniți înapoi de că- tre nefiți. Iar atunci când nefiții au văzut că ei îi respinseseră pe lamaniți, iarăși s-au înfumurat din cauza puterii lor; și au mers în puterea lor și au pus iarăși stăpânire pe orașul Pustiu.

9 Și acum, toate aceste lucruri fuseseră împlinite; și mii din amândouă părțile au fost uciși, atât din partea nefiților, cât și din partea lamaniților.

10 Și s-a întâmplat că cel de-al trei sute șaizeci și șaselea an a trecut, iar lamaniții au venit iarăși peste nefiți ca să se lupte; și totuși nefiții nu s-au pocăit de răul pe care-l făcuseră, ci au persistat în continuare în ticăloșia lor.

11 Și nu este posibil ca limba să descrie sau ca omul să scrie o descriere perfectă a scenei oribile a sângelui și măcelului care a fost printre oameni, atât nefiți, cât și lamaniți; și fiecare inimă a fost împietrită așa încât ei s-au bucurat în continuare în vărsarea de sânge.

12 Și niciodată nu mai fusese o [a]ticăloșie atât de mare printre cum și i-au alungat pe locuitorii lui afară din el ș au luat mulți prizonieri, atât femei cât și copii, și i- au oferit pe ei ca jertfe [a]idolilor-zei ai lor.

15 Și s-a întâmplat că în cel de-al trei sute șaizeci și șaptelea an, nefiții fiind mânioși pentru că lamaniții au jertfit pe femeile și copiii lor, s-au dus împotriva lamaniților cu o furie foarte mare într-atât, încât ei iarăși i au bătut pe lamaniți și i- au alungat afară din ținuturile lor.

16 Iar lamaniții nu au mai venit iarăși peste nefiți până în cel de-al tre sute șaptezeci și cincilea an.

17 Și în acest an iarăși au năvă- lit ei asupra nefiților cu toate pu- terile lor; și nu au fost numărați din cauza numărului lor mare.

18 Și [a]de la acest timp înainte, nefiții nu au mai câștigat putere asupra lamaniților, ci au început să fie măturați de aceștia la fel ca roua înainte de răsăritul soarelui.

19 Și s-a întâmplat că lamaniții iarăși au năvăli asupra orașului Pustiu; ș a fost o bătălie foarte cumplită în țara Pustiu, în

12 *a* Gen. 6:5; 3 Ne. 9:9

14 *a* gs Idolatrie.
18 *a* Morm. 3:3.

într-un măcel foarte mare; fe- meile și copiii lor iarăși au fost jertfiți idolilor.

22 Și s-a întâmplat că nefiții iarăși au fugit din fața lor, luând cu ei pe toți locuitorii, atât pe cei din orașe, cât și pe cei de la sate.

23 Și acum eu, Mormon, vă- zând că lamaniții erau cât pe ce să răstoarne țara, de aceea, eu m-am dus la dealul [a] Șim și am luat toate scrierile pe care Amaron le ascunsese în Domnul.

CAPITOLUL 5

Mormon conduce iarăși oștirile nefiților în bătălii de sânge și măcel

— Cartea lui Mormon va fi dez- văluită pentru ca să convingă în- tregul Israel că Isus este Hristosul

— Din cauza necredinței lor, lamaniții vor fi împrăștiați, iar Spiritul va înceta să trăiască cu ei — Ei vor primi Evanghelia de la neamuri, în zilele din urmă.

Circa 375 – 384 d.H.

Și s-a întâmplat că eu am mers printre nefiți și m- am pocăit pentru [a] jurământul pe care-l făcusem că nu-i voi mai

să cheme numele Aceluia care i-a făcut pe ei.

3 Și s-a întâmplat că lamaniții au venit asupra noastră în timp ce no fugeam către orașul Iordanului; dar iată, ei au fost alungați înapoi încât ei nu au ocupat orașul la data aceea.

4 Și s-a întâmplat că e iarăși au venit asupra noastră, iar noi am păstrat orașul. Și au mai fost, de asemenea, și alte orașe care au fost păstrate de către nefiți, care rezistență i-a ținut pe ei în afară încât nu au putut să pătrundă în țara care se întindea în fața noastră ca să-i distrugă pe locuitorii țării noastre.

5 Dar s-a întâmplat că, prin toate ținuturile prin care am trecut, locuitorii de acolo nu erau adunați înăuntru; ei fuse- seră distruși de către lamaniți, iar orașele lor și satele lor și cetățile lor fuseseră arse de foc; și astfel au trecut trei sute șap- tezeci și nouă de ani.

6 Și s-a întâmplat că în cel de-al trei sute optzecilea an, la- maniți iarăși au venit peste noi ca să se lupte, iar noi am sta împotriva lor cu curaj dar totul a fost în zadar căci numărul lor era atâ de mare, încât ei au

23 *a* Morm. 1:3.

5 1 *a* Morm. 3:11.

2 *a* Morm. 3:12.

8 Și acum iată eu, Mormon, nu doresc să sfâșii sufletele oameni- lor aruncându-le în față o scenă atât de îngrozitoare de sânge și măcel ca aceea care a fost aș- ter- nută în fața ochilor mei; dar eu, știind că lucrurile acestea trebuie să fie făcute cunoscute și că toate lucrurile ascunse trebuie să fie [a] dezvăluite pe acoperișul caselor —

9 Și, de asemenea, că o cunoaș- tere a acestor lucruri trebuie să [a]vină la rămășița acestui popor, precum și către neamuri, de- spre care Domnul a spus că trebuia să [b]împrăștie acest po- por, iar acest popor trebuia să fie socotit ca nimica toată în fața lor — de aceea, eu scriu o [c]pres- curtare, neîndrăznind să fac o relatare completă a lucrurilor pe care le-am văzut din cauza poruncii pe care am primit-o, precum și pentru ca voi să nu aveți o supărare prea mare din cauza ticăloșiei acestui popor.

10 Și acum iată eu spun întrista pentru că acest popor nu s-a pocăit pentru ca să poată fi primit în brațele lui Isus.

12 Acum, [a]aceste lucruri sunt scrise către [b]rămășița casei lui Iacov; și ele sunt scrise în felul acesta pentru că este știut de Dumnezeu că ticăloșia nu poate să le aducă lor pe acestea; și ele trebuie să fie [c]ascunse în Dom- nul pentru ca să poată fi desco- perite la timpul ales de El.

13 Și aceasta este porunca pe care am primit-o eu; și iată, ele vor fi descoperite în acord cu porunca Domnului, atunci când El va găsi de cuviință în înțe- lepciunea Sa.

14 Și iată, ele vor ajunge până la ce necredincioși din- tre [a]iudei; și în scopu acesta vor ajunge ele – pentru ca ei să poată f [b]convinși că Isus este Hristos, Fiul Dumnezeulu celui Viu; că Tatăl va îndeplini prin Fiul Său Preaiubit scopul Său ce mare și veșnic restaurându-i pe iude sau întreaga casă a lu Israel în țara moșteniri

8 *a* Luca 12:2–3; 2 Ne. 27:11; D&L 1:3.
9 *a* 4 Ne. 1:49.
b 3 Ne. gs Cartea lui Mormon.
b D&L 3:16–20.
c Morm. 8:4, 13–14; Moro. 10:1–
b 2 Ne. 25:16–17.
c 3 Ne. 29:1–3.
15 *a* 3 Ne. 21:3–7, 24–26.
b 1 Ne. 13:20–29

și va [d]deveni un popor negru, murdar și scârbos, dincolo de orice descriere a ceea ce a fost vreodată printre noi, da, și chiar și a ceea ce a fost printre lamaniți; și aceasta din cauza necredinței și a idolatriei lor.

16 Căci iată, Spiritul Domnului a încetat deja să se mai [a]lupte cu strămoșii lor; și ei sunt fără de Hristos și fără de Dumnezeu în lume; și ei sunt mânați ca [b]pleava spulberată de vânt.

17 Ei au fost odată un popor plăcut și L-au avut pe Hristos ca [a]păstor; da, ei au fost conduși chiar de către Dumnezeu Tatăl.

18 Dar acum iată, ei sunt [a]con- duși de către Satana, tot așa cum pleava este dusă de vânt sau tot așa cum o corabie este mânată de valuri, fără pânză și ancoră sau fără nimic care s-o conducă; și așa cum este ea, tot așa sunt ei.

19 Și iată, Domnul a rezervat binecuvântările Lui pe care ei le-ar fi putut primi în țară pentru [a] neamurile care vor avea stăpânire peste țară, își va aduce aminte de [a]rugă- ciunile celor drepți, care au fost făcute către El pentru ei.

22 Iar apoi, o, voi neamurilor, cum de puteți voi să stați în fața puterii lui Dumnezeu dacă nu vă pocăiți și nu vă întoarceți de pe căile voastre păcătoase?

23 Nu știți voi că sunteți în mâinile lui Dumnezeu? Nu știți voi că El are toată puterea și că la [a]porunca Lui cea mare pă- mântul va fi [b]răsucit ca un sul?

24 De aceea, pocăiți-vă și umi- liți-vă în fața Lui, de teamă ca El să nu vină cu dreptate împotriva voastră — de teamă ca o rămă- șiță a seminției lui Iacov să nu umble printre voi ca un [a]leu și să vă sfâșie în bucăți și atunci nu va fi nimeni ca să vă elibereze.

CAPITOLUL 6

Nefiții se adună în țara Cumora pentru ultimele bătălii — Mormon ascunde cronicile sfinte în Dealul Cumora — Lamaniții sunt victorioși și neamul nefitilor

15 *d* 2 Ne. 26:33.
16 *a* Gen. 6:3; Eter 2:15.
b Ps. 1:4.
17 *a* gs Păstorul cel
20 *a* 3 Ne. 16:8–12.
b gs Legământul avraamic.
21 *a* Enos 1:12–18.
24 *a* Mica 5:8; 3 Ne. 20:15–16.
6 1 *a* 1 Ne. 12:19; Iarom 1:10; Alma 45:9–14; Hel. 13:5–11.

și i-am cerut să ne acorde drep- tul ca să ne adunăm poporul nostru în [a]țara Cumora, lângă un deal care era numit Cumora, iar acolo să ne batem.

3 Și s-a întâmplat că regele la- maniților mi-a acordat ceea ce am dorit.

4 Și s-a întâmplat că noi am înaintat în marș până în țara Cumora și ne-am instalat cor- turile de jur-împrejurul dealului Cumora; și acesta era un ținut cu multe ape și râuri și cascade; și aici am avut noi nădejdea să câștigăm avantaj asupra lamaniților.

5 Și când trei sute optzeci și patru de ani au trecut, noi adu- naserăm pe toți cei rămași din poporul nostru în țara Cumora.

6 Și s-a întâmplat că, atunci când noi adunaserăm tot po- porul nostru într-un singur grup în țara Cumora, iată eu, Mormon, am început să îmbă- trânesc; și știind că aceasta avea să fie ultima bătălie a poporului meu și având poruncă de la Domnul ca să nu las cronicile care fuseseră înmânate de stră- moșii noștri, și care erau sfinte, să cadă în mâna lamaniților (căci lamaniții le-ar fi distrus)

7 Și s-a întâmplat că poporul meu împreună cu nevestele lor și cu copii lor au văzut acum [a]oștirile lamaniților înaintând în marș către ei; și cu frica aceea îngrozitoare de moarte, care umple piepturile tuturor celor slabi, au așteptat ei ca să-i întâmpine.

8 Și s-a întâmplat că ei au venit ca să se lupte împotriva noastră, iar fiecare suflet era umplut de groază din cauza numărului lor mare.

9 Și s-a întâmplat că ei au tăbărât asupra poporului meu cu săbiile și cu arcurile, cu să- gețile și cu topoarele și cu tot felul de arme de război.

10 Și s-a întâmplat că oamenii mei au fost doborâți la pământ, da, și anume cei zece mii care erau cu mine și eu am căzut rănit în mijlocul lor; și ei au trecut pe lângă mine și nu au pus capăt vieții mele.

11 Și atunci când ei au trecut printre noi și au doborât pe [a]toți oamenii mei în afară de două- zeci și patru dintre noi (printre care era și fiul meu Moroni) și noi supraviețuisem celor morți din poporul nostru am văzut în ziua

2 *a* Eter 9:3.
6 *a* gs Plăci.
b Eter 15:11.
c C. lui M. 1:2.
d Morm.
11 *a* 1 Ne. 12:19–20; Hel. 15:17.

porul meu care fuseseră conduși de către fiul meu, Moroni.

13 Și iată, cei zece mii ai lui Ghidghidona căzuseră, iar el, de asemenea, căzuse în mijlocul lor.

14 Și Lama căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Ghilgal căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Limha căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Ieneum căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Cumeniha și Moroniha și Antionum și Șiblom și Sem și Ioș căzuseră împreună cu cei zece mii ai fie- căruia dintre ei.

15 Și s-a întâmplat că au mai fost încă zece care au căzut de sabie, împreună cu cei zece mii ai fiecăruia dintre ei; da, și anu- me [a]toți oamenii mei căzuseră în afară de cei douăzeci și patru care fuseseră împreună cu mine, precum și câțiva care scăpaseră în ținuturile de la miazăzi și câțiva care dezertaseră la lama- niți; iar carnea lor și oasele lor și sângele lor erau împrăștiate pe fața pământului, fiind părăsiți acolo de mâinile acelora care-i uciseseră ca să se facă țărână și să putrezească și să se întoarcă în pământul-mamă

18 Iată, dacă voi nu ați fi făcut aceasta, voi nu ați fi căzut. Dar iată, voi ați căzut, iar eu jelesc pierderea voastră.

19 O, voi fii și fiice cinstite, voi tați și mame voi bărbați și neveste, vo cei cinstiți, cum de s-a întâmplat ca voi să cădeți!

20 Dar iată, voi sunteți duși, iar întristarea mea nu poate să vă aducă înapoi.

21 Și în curând va veni ziua când mortalitatea voastră tre- buie să se schimbe în nemurire, iar aceste trupuri care acum putrezesc în corupție trebuie în curând să devină trupuri [a]incoruptibile; iar apoi voi va trebui să stați în fața scaunului de ju- decată al lui Hristos ca să fiți judecați după faptele voastre; și dacă va fi ca voi să fiț drepți, atunci voi sunteți binecuvân- tați împreună cu strămoșii voștri care s-au dus înaintea voastră.

22 O, dacă voi v-ați fi pocăit înainte ca această mare distru- gere să fi venit asupra voastră. Dar iată, voi v-ați dus, iar Tatăl, da, Tatăl cel Veșnic din ceruri cunoaște starea voastră; și El face cu voi așa după cum este [b]

15 *a* Alma 9:24.
21 *a* 1 Cor. 15:53–54.
22 *a* gs Dreptate
milostenie, milă.

Și acum iată, eu aș dori să vor- besc întrucâtva către cei [a]rămași din acest popor care sunt cruțați, dacă va fi ca Dumnezeu să le dea lor cuvintele mele pentru ca ei să poată cunoaște lucrurile strămoșilor lor; da, eu vă spun vouă, voi, rămășița casei lui Israel; și acestea sunt cuvintele pe care eu le spun:

2 Voi să știți că sunteți din [a]casa lui Israel.

3 Voi să știți că trebuie să veniți la pocăință, căci altfel nu puteți fi salvați.

4 Voi să știți că trebuie să vă puneți jos armele voastre de război și să nu vă mai desfătați în vărsarea de sânge și să nu mai puneți mâna pe ele, decât dacă Dumnezeu vă va porunci.

5 Voi să știți că trebuie să ajun- geți la [a]cunoașterea strămoșilor voștri și să vă pocăiți de toate păcatele și nedreptățile voastre și să [b]credeți în Isus Hristos, că El este Fiul lui Dumnezeu și că El a fost ucis de către Iudei și că prin puterea se ridice și să stea în fața [b]scau- nului Lui de judecată.

7 Și El a înfăptuit [a]mântuirea lumii prin care aceluia care este găsit [b]nevinovat în fața Lui în ziua judecății i se dă să [c]locuias- că în prezența lui Dumnezeu în împărăția Lui, să cânte neîncetat împreună cu [d]corurile de sus cântece de preamărire pentru Tatăl și pentru Fiul și pentru Duhul Sfânt, care sunt [e]un Dum- nezeu, într-o stare de [f]fericire fără de sfârșit.

8 De aceea, pocăiți-vă ș fiți botezați în numele lu Isus și țineți-vă strâns de [a]Evanghelia lui Hristos care va fi pusă în fața voastră, nu numai în această cronică, ci și în [b]cronica ce va veni la neamuri [c]de la Iudei, care cronică va veni de la neamuri [d]la voi.

9 Căci iată, [a]aceasta s-a scris cu scopul ca voi să [b]credeți în aceasta; și dacă voi credeți ace- ea, atunc voi veți crede aceasta, de asemenea; și dacă vo

7 1 *a* Hel. 15:11–13.
2 *a* Alma 10:3.
5 *a* 2 Ne. 3:12.
b gs (a) Crede; Credință.
c Isa. 25:8; Mosia 16:7–8.
6 *a* gs Înviere ultima.
7 *a* gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
b gs Neprihănire, neprihănit.
gs Dumnezeu, divinitate.
f gs Bucurie.
8 *a* gs Evanghelie.
b gs Biblie.
c 2 Ne. 29:4–13.
d 1 Ne.

sunteți numărați în poporul în- tâiului legământ; și dacă va fi ca voi să credeți în Hristos și să fiți botezați, mai întâi prin apă, iar apoi prin foc și prin Duhul Sfânt, urmând [a]exemplul Salvatorului nostru, în acord cu ceea ce El ne-a poruncit nouă, atunci va fi bine de voi în ziua judecății. Amin.

CAPITOLUL 8

Lamaniții îi caută și-i distrug pe nefiți — Cartea lui Mormon va fi dezvăluită prin puterea lui Dum- nezeu — Blesteme sunt aruncate asupra acelora care respiră mânie și se împotrivesc lucrărilor Dom- nului — Cronica nefiților se va dezvălui într-o zi de ticăloșie, degenerare și apostazie. Circa 400 – 421 d.H.

Iată eu, [a]Moroni, termin [b]croni- ca tatălui meu, Mormon. Iată, eu am numai puține lucruri de scris, care lucruri mi-au fost poruncite de către tatăl meu.

2 Și acum s-a întâmplat că eu îndeplinesc porunca tatălui meu. Și dacă ei mă vor ucide pe mine sau nu, eu nu știu.

4 De aceea, voi scrie și voi ascunde cronicile în pământ; și încotro mă duc, nu are nici o importanță.

5 Iată, tatăl meu a făcut [a]aceas- tă cronică și a scris scopul ei. Și iată, eu aș dori să scriu, de asemenea, dacă aș avea loc pe [b]plăci, dar nu am; și nici metal nu am, căci sunt singur. Tatăl meu a fost ucis în bătălie, pre- cum și toate neamurile mele, iar eu nu am nici prieteni și nici unde să mă duc; și cât timp va dori Domnul ca eu să mai trăiesc, eu nu știu.

6 Iată, patru [a]sute de ani au trecut de la venirea Domnului și Salvatorului nostru.

7 Și iată, lamaniții au fugărit poporul meu nefiții, din oraș în oraș și din loc în loc chiar până când nici unul dintre ei nu a mai rămas; și mare a fost [a]căderea lor; da, mare și uimi- toare este distrugerea poporului meu, nefiții.

8 Și iată, mâna Domnului este aceea care a făcut

10 *a* 2 Ne. 31:5–9.
8 1 *a* gs Moroni, fiul lui
2 *a* Morm. 6:2–15.
b D&L 3:18.
3 *a* Moro. 9:22.
b Morm. 6:6.
6 *a* Alma 45:10.
7 *a* 1 Ne.

este nimeni, decât lamaniții și
[a]tâlharii care sunt pe fața țării.

10 Și nu mai este nimeni care să-L cunoască pe adevăratul Dumnezeu, în afară de [a]Ucenicii lui Isus care rămăseseră în țară până când ticăloșia poporului a fost atât de mare, încât Domnul nu i-a suferit pe ei ca să [b]rămână cu poporul; și dacă ei încă mai sunt pe fața pământului, nimeni nu știe.

11 Dar iată, [a]tatăl meu și cu mine i-am văzut pe ei, iar ei ne-au slujit nouă.

12 Și oricine va primi această cronică și nu o va condamna din cauza imperfecțiunilor care sunt în ea, tot acela va cunoaște
lucruri încă și [a]mai mari decât acestea. Iată, eu sunt Moroni; și dacă ar fi cu putință, eu aș dori să vă fac vouă cunoscute toate lucrurile.

13 Iată, eu termin să vă spun despre acest popor. Eu sunt fiul lui Mormon, iar tatăl meu a fost
un [a]urmaș al lui
Nefi.

14 Și tot eu sunt acela
care
puterea de a o aduce la lumină, decât dacă lucrul acesta îi va fi dat lui de către Dumnezeu; căci Dumnezeu dorește ca aceasta să fie făcută cu [a]ochiul îndreptat numai către slava Lui sau la bunăstarea poporului de legă- mânt al Domnului din vechime și îndelung împrăștiat.

16 Și binecuvântat să fie [a]acela care va aduce acest lucru la lumină; căc acesta va fi [b]adus afară din întuneric la lumină, potrivit cuvântului lu Dum- nezeu; da, el va f adus afară din pământ și va străluci cu putere din întuneric și va fi adus la cunoștința poporului; ș lucrul acesta va fi făcut prin puterea lu Dumnezeu.

17 Și dacă vor fi [a]greșeli, aces- tea vor fi greșelile unui om. Dar iată, noi nu cunoaștem nici o greșeală; cu toate acestea, Dum- nezeu cunoaște toate lucrurile;
de aceea, acela care [b]osândește, el să știe că va fi în pericol să ajungă în focul iadului.

18 Iar acela car spune: Arată-mi sau vei f lovit — acela să știe să s păzească să nu po

9 *a* Morm. 2:8.
10 *a* 3 Ne. 28:7; Eter 12:17.
gs Trei ucenici nefiți.
b Morm.
13 *a* 3 Ne. 5:20.
14 *a* Moro. 10:1–2.
b JS—I 1:46.
15 *a* D&L 4:5.
16 *a* 2 Ne. 3:6–7. 11.
17 *a* Morm. 9:31, 33; Eter 12:23–28.
b 3 Ne. 29:5; Eter 4:8.
19 *a* ist, Mat.

omul nu trebuie să lovească și nici să judece; căci judecata este a Mea, spune Domnul, iar răzbunarea, de asemenea, este a Mea; și Eu voi plăti înapoi.

21 Iar acela care va sufla mânie și lupte împotriva lucrării Domnului, precum și împotriva poporului de legământ al Dom- nului, care este casa lui Israel, și care va zice: Noi vom distruge lucrarea Domnului, iar Domnul nu-Și va aduce aminte de legă- mântul Său pe care l-a făcut cu casa lui Israel — tot acela este în pericol să fie doborât la pământ și aruncat în foc;

22 Căci [a]scopuri veșnice al Domnului vor continua până când toate făgăduințele Lui vor fi împlinite.

23 Cercetați profețiile lui [a]Isaia. Iată, eu nu pot să le scriu. Da, iată, vă spun eu vouă, cum că acei sfinți care au plecat înaintea mea, care au avut stăpânire asupra acestei țări, vor [b]implora, da, chiar din țărână Îl vor im- plora ei pe

pământul să se cutremure; și prin puterea cuvântului Lu au făcut ei [c]închisori să se dărâme la pământ; da chiar și cele mai înspăimântătoare cuptoare nu au putut să le facă lor nici un rău precum nici animalele sălbatice sau șerpi veninoși, datorită puterii cuvântului Lui.

25 Și iată, [a]rugăciunile lor erau, de asemenea, din partea aceluia pe care Domnul îl va lăsa să aducă aceste lucruri la lumină.

26 Și nimeni nu trebuie să spună că acestea nu se vor întâmpla, căci cu siguranță ele se vor întâmpla, căci așa a spus Domnul; căci [a]din pământ vor veni ele, prin mâna Dom- nului; și nimeni nu va putea să oprească aceasta; și aceasta se va întâmpla într-o zi când se va spune că [b]miracole nu mai sunt; și se va întâmpla ca și cum cineva ar vorbi [c]din morți.

27 Și se va întâmpla într o zi când [a] sângele sfinților Îl va implora pe

22 *a* D&L 3:3.
23 *a* 3 Ne. 20:11; 23:1.
b Isa. 29:4; 2 Ne. 3:19–20; 26:16.
24 *a* Enos 1:12–18; Morm. 9:36;
c Alma 14:27–29.
25 *a* Morm. 5:21.
26 *a* Isa. 29:4; 2 Ne. 33:13.
b Morm. 9:15–26;
27 *a* Eter 8:22–24; D&L 87:6–7.
b gs Combinații secrete.
28 *a* 1 Tim.

lor chiar în invidia acelora care aparțin de bisericile lor.

29 Da, aceasta se va întâmpla într-o zi când [a]se va auzi despre focuri și furtuni și [b]nori de fum în țări străine.

30 Și, de asemenea, se va auzi despre [a]războaie, zvonuri de războaie și cutremure de pământ în diferite locuri.

31 Da, aceasta se va întâmpla într-o zi când va fi o mare spur- căciune pe fața pământului; vor fi crime și furturi, minciuni și înșelăciuni, curvie și tot felul de lucruri abominabile; când mulți vor fi aceia care vor spune fă asta sau fă cealaltă și nu va [a] avea nici o importanță, căci Domnul va [b]opri toate acestea în ziua din urmă. Dar vai de aceia, căci ei sunt în [c] fierea amărăciunii și prinși în legătu- rile nedreptății.

32 Da, aceasta se va întâmpla într-o zi când se vor zidi unele biserici, care vor spune: Vino la mine și pentru banii tăi vei fi iertat de păcatele tale.

33 O, voi oameni [illegible] și [illegible] și

când toate aceste lucruri vor trebui împlinite.

34 Iată, Domnul mi-a arătat mie lucruri mari ș minunate despre ceea ce va trebui să se întâmple în curând, în ziua aceea când aceste lucruri se vor întâmpla printre voi.

35 Iată, eu vorbesc către voi ca și cum voi ați fi prezenți; și totuși voi nu sunteți. Dar iată, Isus Hristos mi-a arătat mie, iar eu cunosc faptele voastre.

36 Și eu știu că voi [a]pășiț în trufia inimilor voastre; și nu este nimeni, în afară de câțiva, care nu se [b]înalță pe ei înșiși în trufia inimilor lor, purtând veșminte [c]foarte fine invidiind și luptându-se și dovedind rău- tate ș persecuții și tot felul de nedreptăți; iar bisericile voas- tre, da, chiar și fiecare dintre ele, au devenit spurcate din cauza trufiei din inimile voastre.

37 Căci iată, voi iubiț [a]banii și averea voastră ș veșmintele voastre fine și podoabele bise- ricilo voastre mai mult decâ voi îi iubiți pe cei săraci ș pe cei în nevoie, pe ce [illegible]

29 *a* Ioel 2:28–32; 2 Ne. 27:2–3.
b 1 Ne. 19:11; D&L 45:39–42.
30 *a* Mat. 24:6;
b 2 Ne. 28:8.
c Alma 41:11.
33 *a* gs Vicleșug preoțesc.
b 1 Ne. 13:26–29.
c gs Condamnare.
36 *a* gs (a)
Dumneze u.
b Iacov 2:13.
c Alma 5:53.

numele lui Hristos? De ce nu vă gândiți voi că mai mare este valoarea unei fericiri veșnice decât acea [b]nefericire care nu moare niciodată — din cauza [c]laudelor lumii?

39 De ce vă împodobiți pe voi înșivă cu ceea ce nu are nici o viață și totuși suferiți ca cei flămânzi și cei în nevoie și cei goi și cei bolnavi și cei în suferință să treacă pe lângă voi și voi să nu-i vedeți?

40 Da, de ce vă consolidați voi lucrurile voastre [a]abominabile secrete ca să căpătați câștig și să faceți ca văduve să jelească în fața Domnului, precum și orfani să jelească în fața Domnului, precum și sângele taților și al bărbaților lor să-L implore pe Domnul din pământ pentru răz- bunare asupra capului vostru?

41 Iată, sabia răzbunării atâr- nă asupra voastră; și în curând va veni timpul când El va [a]răz- buna sângele sfinților asupra voastră, căci El nu va mai suferi strigătele lor.

CAPITOLUL 9

sunt chemați să fie înțelepți și să țină poruncile. Circa 401–421 d.H.

Și acum eu vorbesc, de aseme- nea, despre aceia care nu cred în Hristos.

2 Iată, veți crede voi în ziua vizitării voastre — iată, când Domnul va veni, da, anume în ziua aceea [a]mare când [b]pământul va fi răsucit ca un sul și elementele se vor [c]topi cu mare căldură, da, în ziua aceea mare când voi veți fi aduși ca să stați înaintea Mielului lui Dumne- zeu — veți spune voi atunci că nu este Dumnezeu?

3 Atunci Îl veți mai tăgădui voi pe Hristos sau veț putea voi să-L priviți pe Mielul lui Dumnezeu? Credeți voi că veți locui cu El cu conștiința vino- văție voastre? Credeți voi că veț putea să fiți fericiți să locuiți cu acea Ființă Sfântă când sufletele voastre sunt chinuite de conștiința vinovă- ție că voi ați ponegrit legile Lui?

4 Iată, vă zic eu vouă că ați fi mai nenorociți să locuiți cu un Dumnezeu sfânt și drept, cu conștiința spurcăciuni

38 *b* Mosia 3:25.
c 1 Ne. 13:9.

9 2 *a* Mal. 4:5; 3 Ne. 28:31.
b Morm. 5:23; D&L 63:20–21.

c Amos 9:13; 3 Ne. 26:3.

cără de nestins se va aprinde peste voi.

6 O, atunci, voi cei [a]necredincioși, [b]întoarceți-vă către Domnul; implorați cu putere pe Tatăl în numele lui Isus pentru ca voi să puteți să fiți găsiți neprihăniți, [c]puri, frumoși și albi, fiind curățați de sângele [d]Mielului în ziua aceea mare din urmă.

7 Și iarăși vă spun eu vouă, aceia care [a]tăgăduiți revelațiile lui Dumnezeu și ziceți că ele au încetat să mai fie, că nu este nici o revelație sau profeție, sau dar sau vindecare, sau vorbire în limbi și în [b]tălmăciri de limbi;

8 Iată, vă spun eu vouă, cum că acela care tăgăduiește aceste lucruri nu cunoaște [a]Evanghelia lui Hristos; da, el nu a citit scripturile; iar dacă le-a citit, atunci el nu le [b]înțelege.

9 Căci nu citim noi că Dumne- zeu este [a]același ieri, astăzi și în vecii vecilor, iar în El nu este nici o schimbare sau o umbră de schimbare?

10 Și acum, dacă voi v-ați vouă un Dumnezeu al minuni- lor, și anume Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov; și acesta este același [a]Dumnezeu care a creat cerul și pământul și toate lucrurile care sunt în ele.

12 Iată, El l-a făcut pe Adam, iar prin [a]Adam a venit [b]căderea omului. Ș din cauza căderii omului a venit Isus Hristos, chiar Tatăl și Fiul; și datorită lui Isus Hristos a venit [c]mântuirea omului.

13 Și datorită mântuirii omului, care a venit prin Isus Hristos ei sunt aduși înapoi în prezența Domnului; da asta înseamnă că toț oamenii sunt mântuiț datorită faptului că moartea lui Hristos înfăptuiește [a] învierea, care înfăptuiește o mântuire de la un [b]somn veșnic, din care somn toț oamenii vor fi treziți de către puterea lu Dumnezeu atunci cânc trâmbița va suna; și ei vo veni, atât cei mici, cât ș

6 *a* gs Necredință.
b Ezec. 18:23, 32; D&L 98:47.
c gs Pur, puritate.
d gs Mielul lui Dumneze

b Mat. 22:29.
9 *a* Evr. 13:8; 1 Ne. 10:18–19; Alma 7:20; Moro. 8:18; D&L 20:12.
11 *a* Gen. 1:1; Mosia 4:2; D&L 76:20, 24

b gs Căderea lui Adam și a Evei.
c gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
13 *a* Hel. 14:15–18.
b D&L 43:18.

va fi încă întinat; iar acela care este drept va fi încă drept; acela care este fericit va fi încă fericit; iar acela care este nefericit va fi încă nefericit.

15 Și acum, o, voi toți aceia care v-ați închipuit pentru voi înșivă un Dumnezeu care nu poate face [a]nici o minune, aș dori să vă întreb pe voi, este adevărat că toate aceste lucruri despre care eu am vorbit s-au întâmplat? A venit deja sfârși- tul? Iată, vă spun eu vouă, nu; iar Dumnezeu nu a încetat să fie un Dumnezeu al miracolelor.

16 Iată, nu sunt lucrurile înfăp- tuite de Dumnezeu minunate în ochii voștri? Da, și cine poate înțelege [a]lucrările minunate ale lui Dumnezeu?

17 Cine va spune că nu a fost o minune că prin [a]cuvântul Lui cerul și pământul au apărut; și prin puterea cuvântului Lui omul a fost [b]făcut din [c]țărâna pământului; și prin puterea cuvântului Lui miracole au fost înfăptuite?

18 Și cine va spune că Iesu neschimbătoare? Și iată, vă spun eu vouă, El nu S-a schimbat; căci dacă ar fi așa, atunci El ar înceta să fie Dumnezeu; și El nu a încetat să fie Dumnezeu și este un Dumnezeu al minunilor.

20 Iar pricina pentru care El încetează să mai facă [a]minuni printre copiii omului este pentru că ei rătăcesc în necredință și se abat de la drumul drept și nu-L cunosc pe Dumnezeul în care ei trebuie să [b]creadă.

21 Iată, vă spun eu vouă că acela care crede în Hristos, neîndoindu-se de nimic, lui îi va fi dat [a]orice el Îi va cere Tatălui în numele lui Hristos; iar făgă- duiala aceasta este pentru toți, chiar și până la marginile pământului.

22 Căci iată, astfel a spus Isus Hristos, Fiul lu Dumnezeu, către ucenicii Săi care trebuia să rămână, da, precum ș către toți ucenicii Săi în auzul mulți- mii: [a]Duceți vă în toată lumea ș propovăduiți Evanghelia la orice făptură;

23 Și acela care crede ș care este botezat va f

15 *a* Moro. 7:35–37; D&L 35:8.
gs Minune.
16 *a* Ps. 40:5; D&L 76:114; Moise 1:3–5.
17 *a* Iacov 4:9.
c Gen. 2:7; Mosia 2:25.
18 *a* Ioan 6:14.
19 *a* D&L 63:7–10.
20 *a* Jud. 6:11–13; Eter 12:12–18;
21 *a* Mat. 21:22; 3 Ne. 18:20.
22 *a* Marcu 16:15–16.
gs Munca misionară.
23 *a* gs

va vătăma pe ei; ei își vor pune [c]mâinile pe bolnavi, iar aceștia se vor vindeca;

25 Și oricine va crede în numele Meu, neîndoindu-se de nimic, lui îi voi [a]confirma Eu toate cuvintele Mele, chiar și până la marginile pământului.

26 Și acum, iată, cine poate să se împotrivească lucrărilor Domnului? [a]Cine poate să tăgăduiască spusele Lui? Cine se va ridica împotriva puterii atot- puternice a Domnului? Cine va [b]disprețui lucrările Domnului? Cine-i va disprețui pe copiii lui Hristos? Iată, voi toți aceia care sunteți disprețuitori ai lucrări- lor Domnului vă veți minuna și veți pieri.

27 O, atunci, nu disprețuiți și nu vă minunați, ci ascultați de cuvintele Domnului și între- bați-L pe Tatăl, în numele lui Isus, pe ce lucruri să vă sprijiniți la nevoie. Nu vă îndoiți, ci fiți credincioși și începeți ca în tim- purile din vechime și [a]veniți la Domnul cu toată [b]inima voastră și [c]duceți la ispită, ci să-L slujiți pe Dumne- zeul cel Adevărat și [c]Viu.

29 Vedeți să nu fiți botezați în mod [a]nedemn; vedeți să nu luați împărtășania lui Hristos în mod [b]nedemn; ci vedeți să faceți toate lucrurile cu [c]demnitate și să le faceți în numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel Viu; și dacă voi veți face aceasta și veți răbda până la sfârșit, atunci în nici un caz voi nu veți fi alungați.

30 Iată, eu vă vorbesc vouă ca și cum aș [a]vorbi din morți; căci eu știu că voi veți avea cuvintele mele.

31 Nu mă osândiți pe mine din cauza [a]imperfecțiunii mele, și nici pe tatăl meu din cauza imperfecțiunii lui, precum și nici pe aceia care au scris înaintea lui; ci mai degrabă aduceți mul- țumiri lui Dumnezeu pentru că El a făcut ca voi să vedeți imper- fecțiunile noastre, pentru ca voi să învățați să fiți și mai înțelepți decât am fost noi.

32 Și acum, iată, noi am scris această cronică după

24 *c* gs Slujirea bolnavilor.
25 *a* gs Revelație; Mărturie.
26 *a* 3 Ne. 29:4–7
gs Inimă.
c Filip. 2:12.
28 *a* Iacov 6:12.
b gs Păcătos
b 1 Cor. 11:27–30; 3 Ne. 18:28–32.
c gs Demn, demnitate.
30 *a* Morm. 8:26; Moro. 10:27

fost, de asemenea, modificată de către noi; și dacă noi am fi putut scrie în ebraică, iată, voi nu ați fi avut nici o imperfecțiune în cronica noastră.

34 Dar Domnul cunoaște lu- crurile pe care noi le-am scris, precum și că nici un alt popor nu cunoaște limba noastră; și pentru că nici un alt popor nu cunoaște limba noastră, de ace- ea, El a pregătit [a]mijloace pentru interpretarea ei.

35 Și aceste lucruri sunt scrise pentru ca noi să ne putem cură- ța veșmintele de sângele frați- lor noștri care s-au rătăcit în [a]necredință.

36 Și iată, aceste lucruri pe care noi le-am [a]dorit în legătură cu frații noștri, da, și anume restaurarea lor pentru cunoaș- terea lui Hristos, sunt în acord cu rugăciunile tuturor sfinților care au trăit în țară.

37 Și fie ca Domnul Isus Hristos să facă în așa fel ca rugăciunile lor să fie răsplătite în acord cu credința lor; și fie ca Dumnezeu Tatăl să-și aducă aminte de legământul pe care El l-a făcut cu casa lui Israel; și fie ca El să-i binecuvânteze pe ei în vecii vecilor, prin cre- dință în numele lui Isus Hristos. Amin.

Cartea lui Eter

CAPITOLUL 1

Cronică iarediților, luată de pe cele douăzeci și patru de plăci găsite de către poporul lui Limhi în zilele regelui Mosia.

*Moroni prescurtează scrierile lui Eter — Genealogia lui Eter este stabilită — Limba iarediților nu este încurcată la Turnul lui Babel — Domnul fă*gă*duieș*te *să-i conducă într-o o flară aleasă și să-i facă un mare neam.*

Cronica [eter] **1** 1 *a* gs Moroni, fiul lui Mormon. *b* Morm. 9:34. să fac o relatare a acelor fuseseră distruși de către mâna Domnului de pe fața acestei lăți de la miazănoapte.

2 Și eu iau relatarea mea de pe cele [a]douăzeci și patru de plăci care au fost găsite de către poporul lui Limhi, care este cu- noscută ca fiind Cartea lui Eter.

3 Și cum eu cred că prima parte a acestei

34 *a* Mosia 8:13–18; Eter 3:23, 28; D&L 17:1.
35 *a* 2 Ne. 26:15.
Eter 15:33.
3 *a* Omni 1:22; Mosia 28:17;

acela mare și despre orice alte lucruri care s-au întâmplat prin- tre copiii oamenilor până în acel timp, se află printre Iudei —

4 De aceea, eu nu scriu acele lucruri care s-au întâmplat din zilele lui [a]Adam până în timpul acela; căci ele sunt pe plăci; și oricine care le va găsi, acela va avea puterea să facă o relatare completă.

5 Dar iată, eu nu redau o rela- tare completă, ci numai o parte a relatării mele, începând de la turn și până când ei au fost distruși.

6 Și în felul acesta redau eu relatarea mea. Acela care a scris această cronică a fost [a]Eter, iar el a fost un urmaș al lui Coriantor.

7 Coriantor a fost fiul lui Moron.

8 Iar Moron a fost fiul lui Etem.

9 Iar Etem a fost fiul lui Ahah.

10 Iar Ahah a fost fiul lui Set.

11 Iar Set a fost fiul lui Șiblon.

12 Iar Șiblon a fost fiul lui Com.

13 Iar Com a fost fiul lui Levi.

14 Iar Levi a fost fiul lui Chim.

15 Iar Chim a fost fiul lui Morianton.

16 Iar Morianton a fost un urmaș al lui Riplachiș.

17 Iar Riplachiș a fost fiul lui Șez.

18 Iar Șez a fost fiul lui Het.

19 Iar Het a fost fiul lui Com.

20 Iar Corom a fost fiul lui Levi.

21 Iar Levi a fost fiul lui Chim.

22 Iar Chim a fost fiul lui Morianton.

23 Iar Morianton a fost un urmaș al lui Riplachiș.

24 Iar Riplachiș a fost fiul lui Șez.

25 Iar Șez a fost fiul lui Het.

26 Iar Het a fost fiul lui Com.

27 Iar Com a fost fiul lui Coriantum.

28 Iar Coriantum a fost fiul lui Emer.

29 Iar Emer a fost fiul lui Omer.

30 Iar Omer a fost fiul lui Șul.

31 Iar Șul a fost fiul lui Chib.

32 Iar Chib a fost fiul lui Oriha, care a fost fiul lui Iared;

33 Care [a]Iared a venit împreu- nă cu fratele său și cu familiile lor și cu alte familii de la turnul cel mare în timpul când Domnul a [b]încurcat limbile oamenilor și a blestemat în mânia Lui cum că ei să fie împrăștiați pe toată [c]fața pământului; și în

4 *a* i.e. acoperă aceeași perioadă ca Genesa,

6 *a* Eter 12:2; 15:34.

33 *a* gs Iared.
b Gen. 11:6–
c Mosia 28:17.

34 *a* gs Iared, fratele lui.

limba lui Iared; iar Iared și fratele lui nu au fost încurcați.

36 Apoi Iared a spus către fratele său: Imploră-L iarăși pe Domnul și poate că El își va întoarce mânia Sa de la aceia care sunt prietenii noștri și nu le va încurca limbile.

37 Și s-a întâmplat că fratele lui Iared L-a implorat pe Dom- nul, iar Domnul a avut milă de prietenii lor și de familiile lor, iar ei nu au fost încurcați.

38 Și s-a întâmplat că Iared a spus iarăși către fratele său, zicând: Du-te și întreabă-L pe Domnul dacă ne va alunga pe noi afară din țară, și dacă ne va alunga, imploră-L pe El încotro trebuie să ne ducem. Și cine știe, poate că Domnul ne va conduce pe noi către o țară care este
[a]aleasă mai presus de tot pă- mântul? Și dacă așa va fi, atunci să fim credincioși în Domnul, ca să primim aceasta ca o moș- tenire a noastră.

39 Și s-a întâmplat că fratele lui Iared L-a implorat pe Dom- nul în acord cu ceea ce fusese spus de gura lui Iared.

40 Și s-a întâmplat că Domnul l-a auzit pe fratele lui Iared și a avut

pe [b]prietenii tăi și familiile lor și pe prietenii lui Iared și familiile lor.

42 Iar după ce tu ai făcut aceas- ta, să [a]mergi în fruntea lor până la o vale care este în partea de la miazănoapte. Iar acolo te voi întâlni Eu pe tine și vo merge în [b]fruntea ta până într-o țară care este [c]aleasă mai presus decât toate țările pământului.

43 Și acolo te vo binecuvânta Eu pe tine ș semința ta și voi crește pentru Mine din semința ta și din semința fratelu tău și a acelora care vor merge cu tine un mare neam. Și nici un altul nu va fi mai mare decât neamul pe care Eu îl vo ridica pentru Mine din semința ta pe toată fața pământului. Și astfel voi face Eu pentru tine datorită acestu îndelungat timp când tu M-ai implorat pe Mine.

CAPITOLUL 2

Iarediții se pregătesc pentru călă- toria lor către țara făgăduită — Aceasta este o țară aleasă în care oameni trebuie să-L slujească pe Hristos sau să fie distruși — Dom- nul îi vorbește fratelui lui Iared timp de trei ore — Iarediții con

38 *a* gs Pământul făgăduinței

b Eter 6:16.
42 *a* 1 Ne.

b D&L 84:88.
c 1 Ne. 13:30.

dus jos în valea care era la miazănoapte (iar numele văii era [a]Nimrod, fiind numită după vânătorul cel puternic) împreu- nă cu turmele lor de tot felul pe care ei le adunaseră laolaltă, atât de parte bărbătească, cât și de parte femeiască.

2 Și ei, de asemenea, au întins capcane și au prins păsările cerului; și ei, de asemenea, au pregătit un vas în care au luat cu ei peștii apelor.

3 Și ei, de asemenea, au luat cu ei deseret, care tălmăcit în- seamnă un fel de albină care face miere; și astfel ei au luat cu ei roiuri de albine și tot felul de lucruri care erau pe fața pământului adică, semințe de tot felul.

4 Și s-a întâmplat că atunci când ei au ajuns în valea lui Nimrod, Domnul S-a pogorât și a spus către fratele lui Iared;
și El era într-un [a]nor, iar fratele lui Iared nu L-a văzut pe El.

5 Și s-a întâmplat că Domnul le-a poruncit lor să se ducă în pustiu, da, în partea aceea în care nici un om nu mai fusese niciodată. Și s-a întâmplat că Domnul a mers în

7 Iar Domnul nu suferea ca ei să se oprească dincolo de mare, în pustiu, ci dorea ca ei să meargă înainte chiar până în [a] țara făgăduinței, care era mai aleasă decât toate celelalte țări pe care Domnul Dumnezeu o păstrase pentru un popor drept.

8 Și El a jurat, în mânia Sa, către fratele lui Iared că acela care va avea stăpânire peste această țară a făgăduinței de la acel timp încolo și până în vecii vecilor va trebui să-L [a]slujească pe El Dumnezeul cel adevărat și unic sau, dacă nu, atunci el va fi [b] distrus când întreaga Sa mânie va veni asu- pra lui.

9 Și acum, noi putem să vedem hotărârile lui Dumnezeu în legă- tură cu această țară, cum că este o țară a făgăduinței; și orice neam va avea stăpânire asupra ei va trebui să-L slujească pe Dumnezeu sau, dacă nu, atunci e vor fi distruși când întreaga mânie a lu Dumnezeu va veni asupra lor. Și întreaga Sa mânie vine, atunci când e vor fi copți în nedreptate.

10 Căci iată, aceasta est o țară care este aleasă ma

2 1 *a* Gen. 10:8.
4 *a* Num. 11:25; D&L 34:7–
5 *a* Ex. 13:21–22.
7 *a* 1 Ne. 4:14.
8 *a* Eter 13:2.
b Iarom 1:3, 10; Alma

copiii țării va fi [a]deplină ei vor fi [b]distruși.

11 Și astfel vă este vouă dat, o, voi [a] neamurilor, ca voi să puteți cunoaște hotărârile lui Dumnezeu — pentru ca voi să vă puteți pocăi și să nu continuați în nedreptățile voastre până când toată plenitudinea se va înfăptui, pentru ca voi să nu puteți să aduceți întreaga mâ- nie a lui Dumnezeu asupra voastră, așa cum locuitorii țării au făcut până acum.

12 Iată, aceasta este o țară aleasă și orice neam care va avea stăpânire asupra ei va fi [a]liber de sclavie și de robie și de orice alte neamuri de sub cer, dacă ei Îl vor [b]sluji pe Dumnezeul țării, care este Isus Hristos, care S-a manifestat prin lucrurile pe care noi le-am scris.

13 Și acum, eu îmi continui cronica; căci iată, s-a întâmplat că Domnul l-a adus pe Iared și pe frații lui chiar până la marea aceea mare care desparte pământurile. Iar când ei au ajuns la mare, ei și-au pus cor- turile; și ei au pus numele Domnul cu fratele lu Iared și l-a [a]dojenit pe e pentru că el nu și-a adus aminte să [b]cheme numele Domnului.

15 Iar fratele lui Iared s-a po- căit de răul pe care- făcuse și a chemat numele Domnului pentru frații lui care erau cu el. Iar Domnul i-a spus: Eu vă voi ierta pe tine și pe frații tăi de păcatele voastre; dar vo nu trebuie să ma păcătuiți, căci voi trebuie să vă aduceți amin- te că [a] Spiritul Meu nu se va [b]strădui întotdeauna cu omul; de aceea, dacă voi veți păcătui până când veți fi copți, atunci voi veți fi alungați din prezența Domnului. Ș acestea sunt gân- durile Mele despre țara pe care Eu vă voi da vouă ca moștenire;

căci va fi o țară [c] aleasă mai presus de toate celelalte țări.

16 Iar Domnul a spus Du- ceți-vă la lucru ș construiți după felu corăbiilor pe care voi le ați construit până acum Și s-a întâmplat că fratele lui Iared s-a dus la lucru precum și frații lui; și e au construit corăbii după felul în care e

10 *a* 2 Ne. 28:16.
b 1 Ne. 17:37–38.
11 *a* 2 Ne. 28:32.
12 *a* gs Liber, libertate.
14 *a* gs (a) Mustra, mustrare.
b gs Rugăciune.
15 *a* Eter 2 Ne. 26:11; Morm. 5:16.
c Eter 9:20.

erau ascuțite; iar marginea lor era etanșă ca a unei farfurii; iar lungimea lor era cât lungimea unui copac; iar ușa lor, atunci când era închisă, era etanșă la fel ca o farfurie.

18 Și s-a întâmplat că fratele lui Iared L-a implorat pe Domnul, zicând: O, Doamne, eu am făcut lucrarea pe care Tu mi-ai porun- cit-o și am construit corăbiile așa cum Tu mi-ai indicat.

19 Și iată, o, Doamne, în ele nu este nici o lumină; încotro trebuie noi să cârmim? Și, de asemenea, noi vom pieri, căci în ele noi nu putem să respirăm, în afară de aerul care este în ele; de aceea, vom pieri.

20 Iar Domnul a spus către fratele lui Iared: Iată, tu să faci o gaură în partea de sus, precum și una în partea de jos; iar atunci când voi veți suferi din cauza aerului, atunci tu să desfunzi gaura și voi veți primi aer. Și dacă va fi ca apa să vină peste voi, iată, tu să astupi gaura, pentru ca voi să nu pieriți din cauza inundației.

21 Și s-a întâmplat că fratele lui Iared a făcut așa după cum Domnul i-a poruncit lui.

22 Și s-a [illegible] Iared: Ce vrei tu să fac Eu pen- tru ca voi să aveți lumină în corăbiile voastre? Căci iată, voi nu puteți să aveți ferestre, căci ele ar fi sfărâmate în bucăți; și nici nu trebuie să luați foc cu voi, căci voi nu trebuie să călătoriț după lumina focului.

24 Căci iată, voi veți fi la fel ca o balenă în mijlocul mării; căci valuri ca muntele vor veni peste voi. Cu toate acestea, Eu vă voi aduce pe voi iarăși afară din adâncurile mării; căci [a]vânturile au fost suflate din gura Mea și, de asemenea, [b]ploile și inunda- țiile tot Eu le-am trimis.

25 Și iată, Eu vă pregătesc pe vo împotriva acestor lucruri; căci voi nu puteți să treceți peste aceste adâncuri mari dacă Eu nu vă pregătesc împotriva valurilor mării și a vânturilor care s-au întețit și a inundațiilor care vor veni. De aceea, ce vreți voi să pregătesc Eu pentru voi pentru ca vo să aveți lumină atunci când sunteți înghițiți în adân- curile mării?

CAPITOLUL 3

24 *a* Eter 6:5. *b* Ps. 148:8.

care fuseseră pregătite era opt) s-a dus la muntele pe care ei îl numeau muntele Șelem, din cauza înălțimii lui nespus de mari și a topit dintr-o stâncă șaisprezece pietre mici; și ele erau albe și clare, și anume la fel ca sticla transparentă; și el le-a dus în țara de pe vârful muntelui și iarăși L-a implorat pe Domnul, zicând:

2 O, Doamne, Tu ai spus că noi va trebui să fim înconjurați de inundații. Acum iată, o, Doam- ne, și nu fi mânios pe slujitorul Tău din cauza slăbiciunii lui în fața Ta; căci noi știm că Tu ești sfânt și că locuiești în ceruri și că noi suntem nevrednici în fața Ta; din cauza [a]căderii, [b]firile noastre au devenit rele fără întrerupere; cu toate acestea, o, Doamne, Tu ne-ai dat nouă o poruncă cum că noi trebuie să Te chemăm pe Tine pentru ca de la Tine să primim în acord cu dorințele noastre.

3 Iată, o, Doamne, Tu ne-ai lo- vit pe noi din cauza nedreptății noastre și ne-ai alungat și în toți acești ani mulți noi am fost în pustiu; cu toate acestea, toată [a]puterea și că poți să faci orice vrei pentru binele omului; de aceea, atinge aceste pietre, o, Doamne, cu degetul Tău și pregătește-le pentru ca ele să lumineze în întuneric; și ele ne vor lumina pe noi în corăbiile pe care noi le-am pregătit pentru ca noi să avem lumină în timp ce vom traversa marea.

5 Iată, o, Doamne, Tu poți să faci aceasta. Noi știm că Tu ești în stare să arăți putere mare, care [a]pare mică pentru înțele- gerea oamenilor.

6 Și s-a întâmplat că atunci când fratele lui Iared a grăit aceste cuvinte, iată, [a]Domnul Și-a întins mâna Sa și a atins pietrele, una câte una, cu dege- tul Său. Iar [b]vălul a fost ridicat de pe ochii fratelu lui Iared; iar el a văzut degetul Domnului; și acesta era asemănător cu dege- tul unui om, din carne și sânge; iar fratele lui Iared a căzut jos în fața Domnului, căci el a fost lovit de spaimă.

7 Iar Domnul a văzut că fratele lui Iared a căzut la pământ; iar Domnul i-a spus: Ridică-te, de ce a căzut?

8 Iar el a spus către

3 2 *a* gs Căderea lui Adam și a Evei. *b* Mesia

4 *a* gs Putere.
5 *a* Isa. 55:8–9; 1 Ne. 16:29.

b Eter 12:19, 21.
9 *a* gs Carne; Isus

un om în fața Mea cu o aseme- nea credință nespus de mare cum ai tu; căci dacă nu ar fi fost așa, atunci tu nu ai fi putut vedea degetul Meu. Ai văzut tu mai mult decât atât?

10 Iar el a răspuns: Nu; Doam- ne, arată-Te mie.

11 Iar Domnul i-a spus: Crezi tu cuvintele pe care Eu le voi spune?

12 Iar el a răspuns: Da, Doam- ne, eu știu că Tu spui adevă- rul, căci Tu ești un Dumnezeu al adevărului și [a]nu poți să minți.

13 Iar atunci când el a spus aceste cuvinte, iată, Domnul S-a [a]arătat lui și a zis: [b]Pentru că tu cunoști aceste lucruri, tu ești mântuit de la cădere; de aceea, tu ești adus înapoi în prezența Mea; de aceea, Eu Mă [c]arăt ție.

14 Iată, Eu sunt Acela care am fost pregătit de la crearea lumii să [a]mântuiesc poporul Meu. Iată, Eu sunt Isus Hristos. Eu sunt [b]Tatăl și Fiul. În Mine întreaga omenire va avea [c]viață și aceasta în vecii vecilor, și anume aceia care vor crede în

și toți oamenii au fost creați după asemănarea Mea.

16 Iată, acest trup, pe care tu acum Îl privești este trupul [a]Spiritului Meu; iar pe om l-am creat Eu după trupul Spiritului Meu; și tot așa după cum Eu îți apar ție în Spirit, tot așa voi apă- rea Eu poporului Meu în carne.

17 Și acum, după cum eu, Moroni, am spus că nu pot să dau o relatare completă a acestor lucruri care sunt scrise, de aceea este destul pentru mine să spun că Isus S-a arătat pe El Însuș acestui om în Spirit, chiar în felul și în asemănarea aceluiași trup în care El l S-a [a]arătat nefiților.

18 Și El i-a slujit lui la fel cum le slujise nefiților; și toate aces- tea pentru ca acest om să poată cunoaște că El era Dumnezeu datorită multor fapte mari pe care Domnul i le arătase lui.

19 Și datorită cunoștinței aces- tui om, el nu a putut fi ținut să nu vadă de după [a]văl; și e a văzut degetul lui Isus pe care, atunci când L-a

12 *a* Evr. 6:18.
13 *a* D&L 67:10–11.
b Enos 1:6–8.
c gs Isus Hristos—Existența
(a) mântui, mântuit; Mântuitor.
b Mosia 15:1–4.
c Mosia 16:9.
d gs Fii și fiice ale lui
Mosia 7:27; D&L 20:17–18.
16 *a* gs Spirit.
17 *a* 3 Ne. 11:8–10.
19 *a* gs Văl.
20 *a* Eter 12:19–21.

după văl; de aceea, el L-a văzut pe Isus; și El l-a slujit.

21 Și s-a întâmplat că Domnul a spus către fratele lui Iared: Iată, tu să nu lași ca aceste lu- cruri pe care tu le-ai văzut și auzit să se ducă în lume până când nu va veni [a]timpul ca Eu să-Mi slăvesc numele în carne; de aceea, tu să prețuiești lucru- rile pe care le-ai văzut și auzit și să nu le arăți la nici un om.

22 Și iată, atunci când tu vei veni la Mine, tu să le scrii și să le pecetluiești pentru ca nimeni să nu le poată tălmăci; ca tu să le scrii într-o limbă pe care ei nu o pot citi.

23 Și iată, aceste [a]două pietre ți le voi da Eu ție, iar tu să le pecetluiești, de asemenea, îm- preună cu lucrurile pe care le vei scrie.

24 Căci iată, limba în care tu vei scrie Eu am încurcat-o; de aceea, voi face ca la timpul ales de Mine aceste pietre să mărească în ochii oamenilor aceste lucruri pe care tu le vei scrie.

25 Iar atunci când Domnul a spus aceste cuvinte, El a arătat aceasta îi va fi arătată lui. De aceea, Domnul nu a putut să țină ascuns nimic de el, căci el a știut că Domnul putea să-i arate lui toate lucrurile.

27 Și Domnul i-a spus: Scrie aceste lucruri și [a]pecetluieș- te-le; iar Eu le voi dezvălui copiilor oamenilor la timpul ales de Mine.

28 Și s-a întâmplat că Domnul i-a poruncit să pecetluiască cele [a]două pietre pe care el le primise și să nu le arate până când Domnul le va arăta copiilor oamenilor.

CAPITOLUL 4

Lui Moroni i se poruncește să pecetluiască scrierile fratelui lui Iared — Ele nu vor fi dezvăluite până când oamenii nu vor avea credință tot atât cât ș fratele lui Iared — Hristos le poruncește oa- menilor să creadă în cuvintele Lui ș în acelea ale Ucenicilor Lu — Oamenilor li se poruncește să se pocăiască să creadă în Evanghelie și să fie salvați.

Și Domnul i-a poruncit fratelui lui Iared să

21 *a* Eter 4:1.
23 *a* gs Urim și Tumim.
25 *a* Moise 1:8.
b gs (a) Crede.
c Eter 4:4.
27 *a* 2 Ne.
4 1 *a* Eter 12:24.
gs Scripturi.

când Hristos se va înfățișa po- porului Său.

2 Iar după ce Hristos într-ade- văr s-a înfățișat poporului Său, El a poruncit ca acestea să fie făcute cunoscute.

3 Și acum, după aceasta, ei cu toții s-au rătăcit în necredință; și nimeni nu a mai rămas, în afară de lamaniți, iar ei au respins Evanghelia lui Hristos; de aceea, mie mi s-a poruncit ca eu iarăși să le [a]ascund în pământ.

4 Iată, eu am scris pe aceste plăci chiar acele lucruri pe care fratele lui Iared le-a văzut; și niciodată nu au fost făcute cunoscute lucruri mai mari decât acelea care au fost făcute cunoscute fratelui lui Iared.

5 De aceea, Domnul mi-a po- runcit mie să le scriu; iar eu le-am scris. Iar El mi-a poruncit să le [a]pecetluiesc; El, de aseme- nea, mi-a poruncit să pecetlu- iesc tălmăcirea lor; de aceea, eu am pecetluit [b] pietrele de tălmăcire, în acord cu porunca Domnului.

6 Căci Domnul mi-a spus: Ele să nu ajungă până la neamuri, până în Eu le voi dezvălu lucrurile pe care fratele lui Iared le-a văzut, chiar până la dezvăluirea către ei a tuturor revelațiilor Mele, a zis Isus Hristos, Fiul lui Dum- nezeu, [b]Tatăl cerului și al pă- mântului și al tuturor lucrurilor care sunt în ele.

8 Iar acela care se va [a]ridica împotriva cuvântului Domnu- lui să fie blestemat; iar acela care va [b]tăgădui aceste lucruri să fie blestemat; căci Eu [c] nu le voi arăta lor lucruri mari, a zis Isus Hristos; căci Eu sunt Acela care vorbește.

9 Și la porunca Mea cerurile se deschid și se[a] închid; și la cuvântul Meu [b]pământul se va cutremura; și la porunca Mea locuitorii de acolo vor muri, ca și cum ar fi prin foc.

10 Iar acela care nu crede în cuvintele Mele, acela nu crede în ucenici Mei; și dacă se va întâmpla ca Eu să nu vorbesc, judecați; căci voi veți ști că Eu sunt Acela care va vorbi în [a]ultima zi

3 *a* Morm. 8:14.
5 *a* Eter 5:1.
b D&L 17:1; JS—I 1:52
8 *a* 3 Ne. 29:5–6; Morm. 8:17.
b 2 Ne. 27:14; 28:29–30.
c Alma 12:10–11; *b* Hel. 12:8–18; Morm. 5:23.
10 *a* 2 Ne. 33:10–15.
11 *a* D&L 5:16.
b gs

12 Și orice lucru care îi con- vinge pe oameni să facă bine este de la Mine; căci [a]binele nu vine de la nimeni decât de la Mine. Eu sunt Același care îi va conduce pe oameni către tot ceea ce este bine; acela care [b]nu va crede în cuvintele Mele nu va crede în Mine — cum că Eu sunt; iar acela care nu Mă va crede pe Mine nu-L va crede pe Tatăl care M-a trimis pe Mine. Căci iată, Eu sunt [c] lumina și [d] viața și adevărul lumii.

13 [a]Veniți la Mine, o, voi nea- murilor, iar Eu vă voi arăta vouă lucrurile cele mai mari, cunoaș- terea cărora este ascunsă din cauza necredinței.

14 Veniți la Mine, o, voi casă a lui Israel și vouă vi se vor [a]dez- vălui cât de mari lucruri Tatăl a pregătit pentru voi de la facerea lumii; și acestea nu au ajuns la voi din cauza necredinței.

15 Iată, atunci când voi vă veți sfâșia vălul acela de necredință care vă face pe voi să rămâneți într-o stare îngrozitoare de tică- loșie și de împietrire a inimii și cu spiritul smerit, atunci veți cunoaște voi că Tatăl și-a adus aminte de legământul pe care El l-a făcut cu strămoșii voștri, o, casă a lui Israel.

16 Iar apoi, [a]revelațiile Mele, pe care Eu le-am făcut să fie scrise de către slujitorul Meu, Ioan, vor fi dezvăluite în fața ochilor tuturor oamenilor. Aduceți-vă aminte, atunc când voi vedeți aceste lucruri, voi veți ști că timpul este aproape când ele vor fi dezvăluite în întregime.

17 De aceea, atunci [a]când voi veți primi această cronică, voi veți ști că lucrarea Tatălui a început pe toată fața pământ- tului.

18 De aceea [a] pocăiți-vă, voi toți din toate marginile pământ- tului, și veniți la Mine și cre- deți în Evanghelie și fiți [b]botezați în numele Meu; căci acela care crede și este botezat va fi salvat; iar acela care nu crede va fi blestemat; și [c] semne îi vor urma pe cei care cred în numele Meu.

19 Și binecuvântat este acela care este găsit

12 *a* Alma 5:40; Moro. 7:16–17.
b 3 Ne. 28:34.
c gs Lumină, lumina lui Hristos.

15 *a* 2 Ne. 27:10.

16 *a* Apoc. 1:1; 1 Ne. 14:18–27.

17 *a* 3 Ne. 21:1–9, 28.

18 *a* 3 Ne. 27:20; Moro. 7:34.
b Ioan 3:3–5.
gs Botez, (a)
c gs Darurile spiritului.

19 *a* Mosia 2:41; D&L 6:13.
gs Isus Hristos—A lua numele lui

CAPITOLUL 5

Trei martori și lucrarea însăși vor fi o mărturie a adevărului Cărții lui Mormon.

Și acum eu, Moroni, am scris cu- vintele care mi-au fost poruncite mie, în acord cu memoria mea; și v-am spus vouă lucrurile pe care eu le-am [a]pecetluit; de aceea, nu le atingeți ca să le tăl- măciți; căci lucrul acela vă este interzis vouă până când încetul cu încetul va fi înțelepciune în Dumnezeu.

2 Și iată, voi veți fi privilegiați să arătați plăcile [a]acelora care vor da ajutor ca să se dezvăluie această lucrare;

3 Și [a]acestea vor fi dezvăluite la trei oameni prin puterea lui Dumnezeu; de aceea, ei vor [b]ști cu siguranță că aceste lucruri sunt [c]adevărate.

4 Și în gurile a trei [a]martori vor fi aceste lucruri întemeia- te; iar mărturia celor trei, pre- cum și această lucrare, prin care puterea lui vor fi primiți în împărăția lui Dumneze u.

6 Și acum, judecați dacă Eu am vreo autoritate în aceste lucruri; căci voi veț ști că Eu am autori- tate atunci când voi Mă veți vedea pe Mine și noi vom sta înaintea lui Dumnezeu în ulti- ma zi. Amin.

CAPITOLUL 6

Corăbiile iarediților sunt mânate de vânt înspre țara făgăduită — Poporul Îl laudă pe Domnul pentru bunătatea Lui — Oriha este numit rege peste ei — Iared și fratele lui mor.

Și acum eu, Moroni, încep să redau cronica lui Iared și a fratelui lui.

2 Căci s-a întâmplat că după ce Domnul a pregătit [a]pietrele pe care fratele lui Iared le-a dus sus pe munte, fratele lui Iared a venit jos de pe munte și a pus pietrele în vasele care fuseseră pregătite, una în fiecare dintre ele; și iată

5 1 *a* 2 Ne. 27:7–8, 21; Eter 4:4–7.
2 *a* 2 Ne. 27:12–14; D&L 5:9–15.
c Eter 4:11.
4 *a* Vezi D&L 17 în titlu și în versetele 1–3; vezi, de asemenea, de început ale Cărții lui Mormon.
5 *a* Morm. 9:27; Moro. 10:30–32.

bucate ca să poată să supravie- ţuiască pe apă, precum şi mân- care pentru turmele şi cirezile lor şi orice fel de animale şi păsări pe care ei trebuia să le ia cu ei — şi s-a întâmplat că atunci când au făcut toate aceste lu- cruri, ei s-au urcat în corăbiile sau bărcile lor şi au pornit-o pe mare, dedicându-se pe ei înşişi Domnului Dumnezeului lor.

5 Şi s-a întâmplat că Domnul Dumnezeu a făcut ca un vânt [a]furios să sufle pe faţa apelor înspre ţara făgăduită; şi astfel, ei au fost împinşi pe valurile mării înaintea vântului.

6 Şi s-a întâmplat că au fost de multe ori îngropaţi în adânci- mile mării, din cauza valurilor ca munţii care s-au spart peste ei, precum şi din cauza marilor şi îngrozitoarelor furtuni care erau stârnite de vântul cel în- spăimântător.

7 Şi s-a întâmplat că, atunci când ei au fost îngropaţi în adâncuri, nu era apă deloc ca să le facă vreun rău, vasele lor fiind [a]etanşe ca o farfurie; şi ele, de asemenea, erau etanşe la fel ca [b]arca lui Noe; de aceea, atunci Domnul; da, fratele lui Iared a cântat laude către Domnul şi el I-a [b]mulţumit şi L-a preamărit pe Domnul cât era ziua de lun- gă; iar când noaptea cădea, ei nu se opreau să L preamărească pe Domnul.

10 Şi astfel au fost ei mânaţi înainte; şi nici o lighioană a mării nu a putut să-i rupă pe ei şi nici o balenă nu le-a adus nici o stricăciune; şi ei au avut lu- mină tot timpul, fie că era pe apă sau sub apă.

11 Şi astfel au fost ei mânaţi înainte pe ape timp de trei sute patruzeci şi patru de zile.

12 Şi ei au debarcat la ţărmul ţării făgăduite. Iar atunci când ei au pus piciorul pe malul ţării făgăduite, ei au făcut plecăciuni la pământ şi s-au umilit înaintea Domnului şi au vărsat lacrimi de bucurie înaintea Domnului, datorită nenumăratelor milos- tiviri blânde ale Lui asupra lor.

13 Şi s-a întâmplat că ei s-au dus pe faţa ţării şi au început să cultive pământul.

14 Iar Iared avea patru fii; şi ei erau numiţi Iacom şi Ghilga, Maha şi Oriha.

15 Iar fratele lui Iared de

5 *a* Eter 2:24–25.
7 *a* Eter 2:17.
b Gen. 7:43.
Alma 37:37; D&L

umble cu [a] umilință înaintea Domnului; și ei, de asemenea, au fost [b] învățați de sus.

18 Și s-a întâmplat că ei au început să se împrăștie pe fața țării și să se înmulțească și să cultive pământul; și ei au deve- nit puternici în țară.

19 Iar fratele lui Iared a înce- put să îmbătrânească și a văzut că în curând trebuia să se ducă în mormânt; de aceea, el a spus către Iared: Să adunăm poporul nostru ca să putem să-i numă- răm, pentru ca să aflăm de la ei ce anume ar dori ei de la noi înainte ca noi să ne ducem în mormânt.

20 Și în acord cu aceasta, poporul a fost adunat laolaltă. Acum, numărul fiilor și fiicelor fratelui lui Iared era douăzeci și două de suflete și numărul fiilor și fiicelor lui Iared era doisprezece, el având patru fii.

21 Și s-a întâmplat că ei și-au numărat oamenii; și după ce i-au numărat, au vrut de la ei lucrurile pe care le doreau să le facă înainte de a se duce în mormânt.

22 Și s-a întâmplat că poporul a dorit de la ei ca să-l [a] ungă pe Alegeți voi ca rege pe unul dintre fiii noștri, chiar pe oricare voi vreți.

25 Și s-a întâmplat că ei l-au ales chiar pe primul născut al fratelui lui Iared; iar numele lui era Pagag. Și s-a întâmplat că el a refuzat și nu a vrut să fie regele lor. Iar poporul a cerut ca tatăl lui să-l constrângă pe el, dar tatăl lui nu a vrut; și el le-a poruncit lor să nu constrângă pe nimeni ca să fie regele lor.

26 Și s-a întâmplat că ei au ales pe toți frații lui Pagag, dar ei nu au vrut.

27 Și s-a întâmplat că nici fiii lui Iared nu au vrut, chiar toți în afară de unul; iar Oriha a fost uns să fie rege peste popor.

28 Și el a început să domneas- că, iar poporul a început să pros- pere; și ei au devenit nespus de bogați.

29 Și s-a întâmplat că Iared a murit și, de asemenea, fratele lui.

30 Și s-a întâmplat că Oriha a călcat cu umilință înaintea Domnului și și-a adus aminte ce lucruri mari făcuse Domnul pentru tatăl său; și el, de ase menea, a învățat pe poporul său ce lucruri mari făcuse Domnul pentru strămoșii lor.

17 *a* gs (a) Merge, (a) merge cu

b gs Revelație.

22 *a* gs (a) Unge

Mosia 29:16–23.

idolatria poporului, iar atunci acesta se pocăiește.

Și s-a întâmplat că Oriha a jude- cat cu dreptate în țară în toate zilele sale, care zile au fost nes- pus de numeroase.

2 Și el a zămislit fii și fiice; da, el a zămislit treizeci și unu, printre care erau douăzeci și trei de fii.

3 Și s-a întâmplat că el, de asemenea, l-a zămislit pe Chib în zilele bătrâneții lui. Și s-a întâmplat că Chib a domnit în locul lui; iar Chib l-a zămislit pe Corihor.

4 Iar atunci când Corihor a avut treizeci și doi de ani, el s-a răzvrătit împotriva tatălui său și a plecat și a locuit în țara lui Nehor; iar el a zămislit fii și fiice și aceștia au fost foarte frumoși; de aceea, Corihor a atras pe mulți oameni după el.

5 Și atunci când el a adunat laolaltă o oștire, el a năvălit pes- te țara lui Moron în care dom- nea regele și l-a luat prizonier pe acesta, ceea ce a adeverit [a]spuse- le fratelui lui Iared cum că ei vor fi aduși în robie.

6 Acum, țara lui Moron unde regele domnea, era lângă țara care era numită Pustiu de către nefiți.

8 Și s-a întâmplat că Șul a fost mânios pe fratele său; iar Șul s-a făcut puternic și a devenit tare, comparat cu puterea unui bărbat; și el, de asemenea, era puternic în judecată.

9 De aceea, el s-a dus la dea- lul Efraim și a topit din munte și a făcut săbii din oțel pentru aceia pe care el îi luase cu el; și după ce i-a înarmat pe e cu săbii, s-a întors la orașul lui Nehor și a avut o bătălie cu fratele său Corihor, după care el a căpătat regatul și l-a resti- tuit tatălui său Chib.

10 Și acum, din cauza lucrului pe care Șul îl făcuse, tatăl lui i-a dat lui regatul; de aceea el a început să domnească în locul tatălui lui.

11 Și s-a întâmplat că el a jude- cat în dreptate; și el și-a întins regatul pe toată fața țării, căci po- porul devenise foarte numeros.

12 Și s-a întâmplat că Șul, de asemenea, a zămislit mulți fii și fiice.

13 Iar Corihor s-a pocăit de multe rele pe care el le făcuse; de aceea, Șul i-a dat lui putere în regatul său.

14 Și s-a întâmplat că Corihor a avut mulți fii și fiice. Iar prin- tre fiii lu

7 5 *a* Eter 6:23.

16 Și el s-a bătut cu Șul, regele, prin care el a căpătat țara primei lor moșteniri; și el a devenit rege peste acea parte a țării.

17 Și s-a întâmplat că el iarăși s-a bătut cu Șul, regele; și el l-a luat pe Șul, regele, și l-a dus rob la Moron.

18 Și s-a întâmplat că în timp ce el era cât pe ce să-l omoare pe el, fiii lui Șul s-au strecurat în casa lui Noe în timpul nopții și l-au ucis pe el și au spart ușa închisorii și l-au luat pe tatăl lor și l-au pus pe tronul lui în propriul lui regat.

19 De aceea, fiul lui Noe a ridicat regatul lui în locul lui; cu toate acestea, ei nu au mai câștigat putere asupra lui Șul, regele, iar poporul care era sub domnia lui Șul, regele, a prospe- rat nespus de mult și a devenit puternic.

20 Iar țara era împărțită; și erau două regate, regatul lui Șul și regatul lui Cohor, fiul lui Noe.

21 Iar Cohor, fiul lui Noe, a făcut ca poporul lui să se bată cu Șul, în care bătălie Șul l-a învins și l-a ucis pe Cohor.

22 Și acum Cohor a avut un fiu care a fost numit Nimrod; iar Nimrod i-a redat lui Șul regatul lui

către Domnul, profețind că ti- căloșia și [a]idolatria poporului aducea un blestem asupra țării și că ei vor fi distruși dacă nu se pocăiau.

24 Și s-a întâmplat că oamenii i-au insultat pe profeți și și-au bătut joc de ei. Și s-a întâmplat că regele Șul i-a judecat pe toți aceia care î insultaseră pe profeți.

25 Și el a dat o lege peste toată țara care a dat putere profeților să se ducă oriunde ar fi vrut ei; și prin aceasta, poporul a fost adus la pocăință.

26 Și pentru că oamenii s-au pocăit de nedreptățile și de ido- latriile lor, Domnul i-a cruțat pe ei și ei au început iarăși să prospere în țară. Și s-a întâmplat că Șul a zămislit fii și fiice în zilele bătrâneții lui.

27 Și nu au mai fost războaie în zilele lui Șul; și el și - a adus aminte de lucrurile mari pe care Domnul le făcuse pen- tru strămoșii săi, aducându-i pe ei [a]peste adâncul cel mare, în țara făgăduită; de aceea, el a judecat cu dreptate în toate zilele sale.

CAPITOLUL 8

Lupte și neînțelegeri sun-

23 *a* gs Idolatrie.

27 *a* Eter 6:4, 12.

sunt avertizate împotriva combina- ției secrete care va căuta să distrugă libertatea tuturor pământurilor, popoarelor și țărilor.

Și s-a întâmplat că el l-a zămislit pe Omer, iar Omer a domnit în locul lui. Și Omer l-a zămislit pe Iared; iar Iared a zămislit fii și fiice.

2 Iar Iared s-a revoltat împotri- va tatălui său și a venit și a locuit în țara lui Het. Și s-a întâmplat că el a lingușit pe mulți, din cauza cuvintelor lui înșelătoare, până când a câștigat jumătate din regat.

3 Și atunci când el a câștigat o jumătate din regat, el a venit cu bătălie împotriva tatălui său și l-a luat pe tatăl său în robie și l-a pus să slujească în robie;

4 Și acum, în zilele domniei lui Omer, el a fost în robie timp de jumătate din zilele sale. Și s-a întâmplat că el a zămislit fii și fiice, printre care erau Esrom și Coriantumr;

5 Și ei au fost nespus de mânioși din cauza faptelor lui Iared, fratele lor, într-atât, încât ei au ridicat o oștire și s-au bătut cu Iared. Și s-a întâmplat că ei s-au bătut pus de supărat din cauza pier- derii regatului, căci el își pusese inima pe regat și pe slava lumii.

8 Acum, fiica lui Iared fiind foarte pricepută și văzând supă- rarea tatălui său, s-a gândit să facă un plan prin care să salveze regatul pentru tatăl ei.

9 Acum, fiica lui Iared era nespus de frumoasă Și s-a în- tâmplat că ea a vorbit cu tatăl ei și l-a spus: De ce este tatăl meu atât de supărat? Nu a citit el cronica pe care strămoșii noștri au adus-o peste marile adâncuri? Iată, nu este aceasta o relatare despre cei de demult, cum că ei prin planurile lor [a] secrete au căpătat regate și mare slavă?

10 Și acum, de aceea, tatăl meu să trimită după Achiș, fiul lui Chimnor, și iată, eu sunt fru- moasă și am să [a]dansez în fața lui și o să-i fac plăcere, încât el va dori să fiu nevasta lui; de aceea, dacă el va dori ca tu să mă dai lui de nevastă, atunci tu să zici: fii-o dau dacă tu îmi vei aduce capul tatălui meu, regele.

11 Și acum, Omer era ur prie- ten de-al lui Achiș de aceea, atunci când Iared a trimis după Achiș fiica lui Iared a dansat în fața lui și i-a făcut plăcere

8 9*a* 3 Ne. 6:28; Hel. Moise 5:51–52.
10 *a* Marcu 6:22–28

adunat în casa lui Iared toate neamurile lui și a vorbit către ei: Vreți voi să-mi jurați că îmi veți fi credincioși în legătură cu lucrul pe care eu îl doresc de la voi?

14 Și s-a întâmplat că ei toți au [a] jurat pe Dumnezeul din cer și pe ceruri și pe pământ și pe capul lor că cel care se va abate de la ajutorul pe care Achiș l-a cerut de la ei își va pierde capul; iar cel care va divulga orice secret pe care Achiș l-a încredințat, acela își va pierde viața.

15 Și s-a întâmplat că astfel ei s-au înțeles cu Achiș. Iar Achiș le-a arătat lor [a]jurămintele care le fuseseră transmise de la cei din vechime care, de asemenea, au căutat putere, jurăminte care fuseseră transmise încă din timpul lui [b]Cain, care de la înce- puturi era un ucigaș.

16 Și ei au fost ajutați de pute- rea diavolului ca să arate aceste jurăminte poporului, ca să-i păstreze pe aceștia în întuneric, ca să-i ajute pe cei care căutau putere să capete putere și să ucidă și să jefuiască și să mintă și să făptuiască tot felul de ticăloșii și preacurvie.

17 Iar fiica lui Iared a fost neadevărate ca să facă orice lucru a dorit.

18 Și s-a întâmplat că ei au format o [a]combinație secretă, la fel ca și cei din vechime; care combinație este odioasă și tică- loasă mai presus decât toate, în ochii lui Dumnezeu;

19 Căci Domnul nu lucrează prin combinații secrete și El nici nu dorește ca omul să verse sân- ge, ci în toate cele a interzis El aceasta, de la începutul omului.

20 Iar acum eu, Moroni nu scriu despre felul de combinații și de jurăminte căci mie mi-a fost făcut cunoscut cum că acestea sunt cunoscute printre toți oamenii și, de asemenea, și printre lamaniți.

21 Și ei au pricinuit [a]distruge- rea acestui popor, despre care eu acum vorbesc, precum și distrugerea poporului lui Nefi.

22 Și orice neam care va păstra aceste combinați secrete pentru ca să capete putere și câștig până când ele se vor răspândi peste neam, iată, acesta va f distrus; căci Domnul nu va lăsa ca [a]sângele sfinților Săi, care va f vărsat de către el să-

14 *a* gs Blasfemie.
15 *a* gs Moise 5:28–30.
18 *a* gs Combinații
21 *a* Hel. 6:28.
22 *a* Morm. 8:27, 40–41.

voastră, care sunt construite ca să aducă [a]putere și câștig — iar lucrarea, da, chiar lucrarea dis- trugerii să vină asupra voastră, da, și anume sabia dreptății Dumnezeului celui Veșnic va cădea asupra voastră pentru răs- turnarea și distrugerea voastră, dacă voi veți lăsa ca aceste lucruri să se întâmple.

24 De aceea, Domnul vă porun- cește ca atunci când voi veți vedea că aceste lucruri vin asupra voastră, voi să vă treziți la înțelegerea situației voastre îngrozitoare din cauza acestei combinații secrete care va fi printre voi; sau, vai de aceasta, din cauza sângelui acelora care au fost uciși; căci ei imploră din țărână pentru răzbunare împo- triva acesteia și a acelora care au înființat-o.

25 Căci se va întâmpla că acela care o va înființa va căuta să răstoarne [a]libertatea tuturor pământurilor, neamurilor și țărilor; și aceasta va aduce dis- trugerea tuturor oamenilor, căci aceasta este construită de către diavol, care este tatăl tuturor minciunilor; și

26 De aceea eu, Moroni, am dat poruncă ca să se scrie aceste lucruri, pentru ca răul să fie înlăturat și ca timpul să poată veni când Satana să nu mai aibă [a]nici o putere asupra ini- milor copiilor oamenilor, ci ca ei să poată să fie [b]convinși să facă bine tot timpul, pentru ca ei să vină la fântâna tuturor dreptăților și să fie salvați.

CAPITOLUL 9

Regatul trece de la unul la altul prin moștenire intrigă și omor — Emer L-a văzut pe Fiul Dreptății — Mulți profeți strigă pocăință — Foamete și șerpi veninoși chinuie poporul.

Și acum eu, Moroni, continui cronica mea. De aceea, iată, s-a întâmplat că din cauza combi- națiilor [a]secrete ale lui Achiș și ale prietenilor lui, iată, ei au răsturnat regatul lui Omer.

2 Cu toate acestea Domnul s-a îndurat de Omer, precum și de fiii lu și de fiicele lui care nu au căutat să-L distrugă.

3 Și Domnul l-a avertizat pe Omer într-un vis cum că el tre- buia să plece dir

23 *a* 1 Ne. 22:22–23; Moise 6:15.
25 *a* gs Liber.
2 Ne. 9:9; Mosia 16:3; Moise 4:5–19.
26 *a* 1 Ne.
Moro. 7:12–17.
9 1 *a* Eter 8:13–17.
3 *a* Morm. 1:3;

a ajuns la un loc care era numit Ablom, lângă malul mării, iar acolo și-a pus el cortul său, pre- cum și fiii săi și fiicele sale și întreaga lui familie, în afară de Iared și de familia lui.

4 Și s-a întâmplat că Iared a fost uns rege peste popor de către mâna ticăloșiei; și el i-a dat lui Achiș pe fiica sa de nevastă.

5 Și s-a întâmplat că Achiș a căutat viața socrului său; și el s-a adresat acelora cărora el le jurase după legământul stră- moșilor și ei au căpătat capul socrului lui în timp ce el stătea pe tronul său, dând ascultare poporului său.

6 Căci atât de mare era răspân- direa acestei societăți păcătoase și secrete, încât ea corupsese ini- mile tuturor oamenilor; de aceea Iared a fost ucis pe tronul său, iar Achiș a domnit în locul lui.

7 Și s-a întâmplat că Achiș a început să fie gelos pe fiul său, de aceea, el l-a închis pe el în închisoare și l-a ținut aco- lo cu puțină mâncare sau fără mâncare deloc până când a murit.

8 Iar acum, fratele celui care a murit (iar numele lui era Nimra) a fost mânios pe tatăl său din cauza a ceea ce tatăl lui îi făcuse fratelui lui.

9 Și s-a întâmplat că Nimra a adunat laolaltă o ceată mică de oameni și a fugit din țară și a venit de partea cealaltă și a locuit împreună cu Omer.

10 Și s-a întâmplat că Achiș a zămislit alți fii, iar ei au câștigat inima poporului, în ciuda faptu- lui că poporul îi jurase să facă

tot felul de nedreptăți în acord cu ceea ce el dorea.

11 Acum, poporul lui Achiș iarăși dorea câștig, tot așa cum Achiș dorea putere; de aceea, fiii lui Achiș le-au oferit lor bani prin care ei au atras după ei cea mai mare parte a poporului.

12 Și a început să fie un război între fiii lui Achiș și Achiș, care a durat mulți ani, da, pentru distrugerea aproape a întregului popor al regatului, da, și anume a tuturor, în afară de treizeci de suflete și de aceia care fugiseră împreună cu cei din casa lui Omer.

13 De aceea, Omer a fost iarăși așezat în țara moștenirii lui.

14 Și s-a întâmplat că Omer a început să îmbătrânească; cu toate acestea, în zilele bătrâneții sale, el l-a zămislit pe Emer; iar el l-a uns pe Emer să fie rege și să domnească în locul lui.

15 Și după ce el l-a uns pe Emer să fie rege, el a văzut pace în țară timp de doi ani, iar apoi a murit după ce văzuse nespus de multe zile care fuseseră pline de supărare. Și s-a întâmplat că Emer a domnit în locul lui și a călcat pe urmele tatălui său.

16 Și Domnul a început iarăși să ridice blestemul de pe țară și casa lui Emer a prosperat nespus de mult sub domnia lui Emer; și timp de șaizeci și doi de ani ei au devenit foarte puter- nici, într-atât, încât ei au devenit foarte bogați —

17 Având tot felul de roade și de grâne și de mătăsuri și de țesături fine și de aur și de argint și de lucruri prețioase;

18 Și, de asemenea, tot felul de vite și de boi și vaci și oi și porci și capre și, de asemenea, multe alte feluri de animale care erau folositoare pentru hrana omului.

19 Și ei, de asemenea, au avut [a] cai și măgari; și erau și elefanți și curelomi și cumomi, toți fiind folositori omului, în special elefanții și curelomii și cumomii.

20 Și astfel, Domnul a revărsat binecuvântările Sale asupra acestei țări, care era [a] aleasă mai presus decât toate celelalte țări; și El a poruncit ca oricine care va avea stăpânire asupra țării să o stăpânească în Domnul sau altfel ei să fie [b] distruși atunci când ei s-ar coace în nedreptate; căci astfel spune Domnul: Eu voi revărsa toată mânia Mea.

21 Iar Emer a judecat cu dreptate tot timpul zilelor sale; și el a zămislit mulți fii și fiice; și el l-a zămislit pe Coriantum și l-a uns pe Coriantum ca să domnească în locul său.

22 Iar după ce el l-a uns pe Coriantum ca să domnească în locul său, el a mai trăit patru ani și a văzut pace în țară; da, și el l-a văzut chiar și pe [a] Fiul un copil chiar până când el a fost nespus de bătrân.

24 Și s-a întâmplat că nevasta lui a murit, fiind bătrână de o sută și doi ani. Și s-a întâmplat că Coriantum a luat de nevastă în zilele bătrâneții lui pe o fată tânără și a zămislit fii și fiice; și el a trăit până când a ajuns de o sută și patruzeci și doi de ani.

25 Și s-a întâmplat că el l-a zămislit pe Com, iar Com a domnit în locul lui; și el a domnit timp de patruzeci și nouă de ani; și el l-a zămislit pe Het; și el a mai zămislit și alți fii și fiice.

26 Și poporul iarăși s-a răspândit pe toată fața țării; și iarăși a început să fie o mare ticăloșie pe fața țării, iar Het a început iarăși să îmbrățișeze planurile secrete din vechime ca să-l distrugă pe tatăl său.

27 Și s-a întâmplat că el l-a detronat pe tatăl său, căci el l-a ucis pe el cu propria sa sabie; și el a domnit în locul lui.

28 Și în țară iarăși au venit profeți strigând pocăință către ei — pentru că ei trebuia, să pregătească calea Domnului căci dacă nu, atunci un blestem va veni asupra feței țării; da, și anume va

19 *a* 1 Ne. 18:25.
20 *a* Eter 2:15.
b Eter 2:8–11.
22 *a* 3 Ne. 25:2.

30 Și s-a întâmplat că a început să fie o mare lipsă în țară, iar locuitorii au început să fie distruși nespus de repede din cau- za lipsurilor, căci nu era deloc ploaie pe toată fața pământului.

31 Și au venit șerpi veninoși, de asemenea, pe toată întinde- rea țării și au otrăvit pe mulți oameni. Și s-a întâmplat că tur- mele lor au început să fugă din fața șerpilor veninoși înspre țara de la miazăzi, care era numită de către nefiți [a]Zarahemla.

32 Și s-a întâmplat că multe dintre ele au pierit pe drum; cu toate acestea, unele dintre ele au fugit în țara de la miazăzi.

33 Și s-a întâmplat că Domnul a făcut ca [a]șerpii să nu le mai urmărească, ci să blocheze calea pentru ca oamenii să nu poată să treacă, pentru ca oricine care încerca să treacă să cadă din cauza șerpilor veninoși.

34 Și s-a întâmplat că oamenii au urmat calea animalelor și au devorat trupurile lor care căzuseră pe drum până când le-au devorat pe toate. Acum, când oamenii au văzut să trebuie să piară puterea Sa, cruțându-i pe ei de la foamete.

CAPITOLUL 10

Un rege îl urmează pe celălalt — Unii dintre regi sunt drepți, iar alții sunt ticăloși — Atunci când dreptatea predomină, poporul este binecuvântat și prosperă în Domnul.

Și s-a întâmplat că Șez care era un urmaș al lui Het — căci Het pierise de foame, la fel ca și toată casa lui, în afară de Șez — de aceea Șez a început să reconstru- iască iarăși un popor distrus.

2 Și s-a întâmplat că Șez și-a adus aminte de distrugerea strămoșilor săi; și el a construit un regat drept; căci el și-a adus aminte de ceea ce Domnul făcu- se aducându-l pe Iared și pe fratele lui [a]peste adâncuri; și el a călcat pe căile Domnului; și el a zămislit fii și fiice.

3 Și fiul lui cel mai mare, al cărui nume era Șez, s-a răzvrătit împotriva lui; cu toate acestea, Șez a fost lovit de mâna unui tâlhar din cauza bogățiilor lui foarte mari, ceea ce iarăși i-a adus pace tatălui lui.

4 Și s-a întâmplat că tată lui a zidit multe orașe pe

31 *a* Omni 1:13.
33 *a* Num. 21:6–9.
34 *a* Alma 34:34; 35 *a* D&L 5:24.
10 2 *a* Eter 6:1–12.

5 Și s-a întâmplat că Riplachiș nu a făcut ceea ce era drept în ochii Domnului, căci el a avut multe neveste și [a]concubine și a pus pe umerii oamenilor ceea ce era greu de dus; da, el a luat de la ei biruri grele; iar cu aceste biruri el a zidit multe clădiri spațioase.

6 Și și-a ridicat un tron foarte frumos; și a zidit multe temnițe și cel care refuza să plătească birurile era aruncat în temniță; și pe acela care nu era în stare să plătească birurile l-a aruncat el în temniță; și a făcut ca aceștia să muncească fără întrerupere pentru întreținerea lor; și pe aceia care refuzau să muncească el i-a trimis la moarte.

7 De aceea, el a înfăptuit toate lucrările lui frumoase, da, chiar și aurul lui fin el a făcut să fie purificat în temnițe; și tot felul de meșteșuguri fine a pus el să fie făcute în temnițe. Și s-a întâmplat că el a îndurerat po- porul cu curviile și cu lucrurile lui abominabile.

8 Iar după ce el a domnit timp de patruzeci și doi de ani, po- porul s-a ridicat în războaie împotriva lui peste multe orașe; și războiul a devenit foarte dureros și a durat mulți ani; și el a câștigat putere peste toată țara și s-a instaurat rege peste toată țara.

10 Și după ce el s-a instaurat rege, el a ușurat suferința po- porului, prin care el a câștigat favoruri în ochii poporului, iar ei l-au uns pe el ca să fie regele lor.

11 Și el a făcut dreptate po- porului, dar nu și lui însuși, din cauza multelor sale curvii; de aceea el a fost alungat din pre- zența Domnului.

12 Și s-a întâmplat că Morian- ton a zidit multe orașe, iar poporul a devenit nespus de bogat sub domnia lui, atât în ceea ce privește clădirile cât și aurul și argintul și cultivarea de grâne creșterea de turme și cirezi și astfel de lucruri care le-au fost date lor.

13 Iar Morianton a trăit până la o vârstă foarte înaintată și apoi el l-a zămislit pe Chim; iar Chim a domnit în locu tatălui său; și el a domnit timp de opt ani, iar tată lui a murit. Și s-a întâmplat că Chim nu a domnit în dreptate, din care cauză el nu a fost favorizat de către Domnul

5 *a* Jacov 3:5; Mosia

doi de ani. Și el a purtat război împotriva regelui țării, în urma căruia a căpătat regatul pentru el însuși.

16 Și după ce a căpătat regatul pentru el însuși, el a făcut ceea ce era drept în ochii Domnului; iar poporul a prosperat în țară; iar el a trăit până la o vârstă înaintată și a zămislit fii și fiice; și el, de asemenea, l-a zămislit pe Corom, pe care l-a uns rege în locul său.

17 Și s-a întâmplat că și Corom a făcut ceea ce era bun în ochii Domnului în toate zilele sale; și el a zămislit mulți fii și fiice; și după ce a văzut multe zile, el s-a dus, la fel ca restul pământului; iar Chiș a domnit în locul lui.

18 Și s-a întâmplat că și Chiș, de asemenea, a murit, iar Lib a domnit în locul lui.

19 Și s-a întâmplat că Lib, de asemenea, a făcut ceea ce era bun în ochii Domnului. Și în zilele lui Lib șerpii cei [a]veninoși au fost distruși. De aceea, ei s-au dus în țara de la miazăzi ca să vâneze mâncare pentru poporul țării, căci țara era aco- perită de animale de- ale pădurii. Și Lib însuși a devenit, de ase- menea, un mare vânător.

22 Și ei au fost nespus de har- nici; și ei au vândut și au cum- părat și au făcut negoț unul cu altul pentru ca să capete câștig.

23 Și ei au lucrat din tot felul de minereuri și au făcut aur și argint și [a]fier și aramă și tot felul de metale; și ei le- au săpat din pământ; de aceea, ei au făcut movile mari de pământ ca să capete minereuri de aur și de argint, de fier și de cupru. Și ei au făcut tot felul de lucrări frumoase.

24 Și ei au avut mătăsuri și te- sături fine; și ei au făcut tot felul de veșminte ca să-și acopere goliciunea.

25 Și ei au făcut tot felul de unelte ca să cultive pământul, atât ca să are, cât și ca să semene și să culeagă și să plivească, pre- cum și, de asemenea, să treiere.

26 Și ei au făcut tot felul de unelte cu care au făcut animalele lor să muncească.

27 Și ei au făcut tot felul de arme de război. Și ei au lucrat tot felul de lucruri de o lucrătură foarte neobișnuită.

28 Și niciodată nu a putut vreun popor să fie mai binecu- vântat decât erau ei și mai pros- peri prin mâna Domnului. Și e

19 *a* Eter 9:31.

23 *a* 2 Ne. 5:15.

după ce Hartom a domnit douăzeci și patru de ani, iată, regatul i-a fost luat. Și el a slujit mulți ani în robie, da, și anume tot restul zilelor sale.

31 Și el l-a zămislit pe Het, iar Het a trăit în robie toate zilele sale. Și Het l-a zămislit pe Aaron, iar Aaron a trăit în robie toate zilele sale; iar el l-a zămislit pe Amnigada, iar Amnigada, de asemenea, a trăit în robie toate zilele sale; și el l-a zămislit pe Coriantum și Coriantum a trăit în robie toate zilele sale; și el l-a zămislit pe Com.

32 Și s-a întâmplat că Com a alungat jumătate din regat; iar el a domnit peste jumătate din regat timp de patruzeci și doi de ani; și el s-a dus să se bată împotriva regelui Amghid; și ei s-au bătut timp de mulți ani, timp în care Com a căpătat putere asupra lui Amghid și a căpătat putere asupra restului regatului.

33 Iar în zilele lui Com au în- ceput să fie tâlhari prin țară; și ei au adoptat planurile vechi și
au făcut [a]jurăminte după felul celor din vechime și au căutat iarăși să distrugă regatul.

34 Acum Com a luptat

lor dacă ei nu se pocăiesc — Poporul respinge cuvintele profeților.

Și în zilele lui Com au venit, de asemenea, mulți profeți și ei au profețit despre distrugerea acelui popor mare, dacă ei nu se pocăiesc și nu se întorc la Domnul și nu se lasă de crimele și ticăloșia lor.

2 Și s-a întâmplat că profeții au fost respinși de către popor; și ei au fugit la Com pentru protecție, căci oamenii au căutat să-distrugă pe ei.

3 Și ei au profețit către Com despre multe lucruri; iar el a fost binecuvântat în tot restul zilelor sale.

4 Și el a trăit până la o vârstă înaintată și l-a zămislit pe Și- blom; iar Șiblom a domnit în locul lui. Iar fratele lui Șiblom s-a răzvrătit împotriva lui și a început să fie un mare război în toată țara.

5 Și s-a întâmplat că fratele lui Șiblom a făcut ca toți profeții care au profețit despre distru-gerea poporului să fie duși la moarte;

6 Și a fost o mare calamitate în toată țara căci ei au adus mărturie cum că un mare bles- tem urma să vină asupra țării

33 *a* gs Jurământ; Combinații

11 6 *a* Omni 1:22; Eter

7 Și ei nu au ascultat de glasul Domnului din cauza combina- țiilor lor ticăloase; de aceea, au început să fie războaie și conflicte în toată țara, precum și multă foamete și epidemii într-atât, încât a fost o mare distrugere, așa cum nu mai fusese nici una cunoscută pe fața pământului; și toate acestea s-au întâmplat în zilele lui Șiblom.

8 Și oamenii au început să se pocăiască de nedreptățile lor; și în măsura în care ei au făcut aceasta, Domnul s-a [a]îndurat.

9 Și s-a întâmplat că Șiblom a fost ucis, iar Set a fost adus în robie și a trăit în robie toate zilele sale.

10 Și s-a întâmplat că Aha, fiul lui, a căpătat regatul; și el a domnit peste popor toate zilele sale. Și el a făcut tot felul de nedreptăți în zilele sale, prin care el a pricinuit multă vărsare de sânge; iar zilele lui au fost puține.

11 Și Etem, fiind un urmaș al lui Aha, a căpătat regatul; și el, de asemenea, a făcut ticăloșii în zilele sale.

12 Și s-a întâmplat că în zilele lui Etem au venit și profeții au jelit și s-au retras din mijlocul poporului.

14 Și s-a întâmplat că Etem a judecat cu răutate în tot timpul zilelor sale; și el l-a zămislit pe Moron. Și s-a întâmplat că Moron a domnit în locul lui; iar Moron a făcut ceea ce era ticălos în fața Domnului.

15 Și s-a întâmplat că s-a ridicat o [a]răzvrătire din popor din cauza acelei combinații secrete care a fost făcută ca să capete putere și câștig; și un om puternic s-a ridicat dintre ei în nedreptate și s-a bătut cu Moron, în care bătălie el a răsturnat jumătate din regat; și el a păstrat jumătate din regat mulți ani.

16 Și s-a întâmplat că Moron l-a răsturnat pe el și a recăpătat regatul.

17 Și s-a întâmplat că un alt om puternic s-a ridicat; și el a fost un urmaș al fratelui lui Iared.

18 Și s-a întâmplat că el l-a răsturnat pe Moron și a căpătat regatul; de aceea Moron a trăit în robie tot restul zilelor sale; și el l-a zămislit pe Coriantor.

19 Și s-a întâmplat că și Coriantor a trăit în robie toate zilele sale.

20 Și în zilele lui Coriantor de asemenea

8 *a* gs Milostiv, milostenie,

13 *a* Mosia 16:2.
15 *a* gs Răzvrătire.

20 *a* gs (a) Judeca,

va trimite sau va aduce un [a]alt popor cu puterea Sa ca să stăpâ- nească țara, în felul în care El i-a adus pe strămoșii lor.

22 Și ei au respins toate cuvin- tele profeților din cauza socie- tății lor secrete și a lucrurilor lor abominabile și ticăloase.

23 Și s-a întâmplat că Coriantor l-a zămislit pe [a] Eter, iar el a murit după ce a trăit în robie toate zilele sale.

CAPITOLUL 12

Profetul Eter îndeamnă poporul să creadă în Dumnezeu — Moroni povestește miracolele și minunile făcute de credință — Credința l-a făcut pe fratele lui Iared să-L vadă pe Hristos — Domnul le dă oameni- lor slăbiciune pentru ca ei să fie umili — Fratele lui Iared a mutat muntele Zerin prin credință — Cre- dința, speranța și caritatea sunt esențiale pentru salvare — Moroni L-a văzut pe Isus față în față.

Și s-a întâmplat că zilele lui Eter au fost în zilele lui Coriantumr; iar [a]Coriantumr a fost rege

3 Căci el a [a]strigat de dimineață chiar până la apusul soarelui, îndemnând poporul să creadă în Dumnezeu pentru pocăință, căci altfe ei vor fi [b]distruși, zicân- du-le lor că prin [c]credință toate lucrurile sunt împlinite —

4 De aceea, acela care crede în Dumnezeu cu siguranță va putea să [a] nădăjduiască într-o lume mai bună, da, și anume un loc la dreapta lu Dumnezeu, care nădejde vine de la credință, [b]ancorează în sufletu oameni- lor, ceea ce-i face pe ei să fie siguri ș neclintiți, întotdeauna abundând în fapte [c]bune fiind conduși să - L [d] slăvească pe Dumnezeu.

5 Și s-a întâmplat că Eter a profețit lucruri mari și minuna- te poporului, lucruri pe care ei nu le-au crezut pentru că ei nu le-au văzut.

6 Și acum eu, Moroni, aș vrea să vorbesc întrucâtva despre aceste lucruri; eu aș vrea să arăt lumii că [a] credința înseamnă lucruri care sunt [b]nădăjduite, dar [c]nevăzute; de aceea nu vă

21 *a* Eter 13:20–21.
23 *a* Eter 1:6; 15:33–34.
12 1 *a* Eter 13:13–31.
2 *a* gs Eter.
b Ier. 20:9; Enos 1:22; Mosia 8:16–17.
3 *a* D&L 112:5.
b Eter 11:12, 20–22.
c gs Credință.
4 *a* gs Speranță.
d 3 Ne. 12:16.
6 *a* Evr. 11:1.
b Rom. 8:24–25.
c Alma 32:21.
d 3 Ne. 26:11; D&L 105:19;

trebuie că unii au avut credință în El, căci El nu S-a arătat lumii.

8 Dar, datorită credinței oa- menilor, El S-a arătat lumii și a slăvit numele Tatălui și a pre- gătit calea pentru ca alții să se împărtășească din darul ceresc pentru ca ei să poată nădăjdui pentru acele lucruri pe care ei nu le-au văzut.

9 De aceea, voi, de asemenea, puteți să aveți nădejde și să vă împărtășiți din dar, dacă voi veți avea credință.

10 Iată, prin credință au fost cei din vechime [a]chemați după or- dinul cel sfânt al lui Dumnezeu.

11 De aceea, prin credință a fost dată legea lui Moise. Iar prin darul Fiului Său a pregătit Dumnezeu o cale cu [a]mult mai bună; și prin credință a fost aceasta înfăptuită.

12 Căci dacă nu ar fi deloc [a]credință printre copiii oame- nilor, Dumnezeu nu poate face nici o [b]minune printre ei; de ace- ea El nu S-a arătat decât după credința lor.

15 Iată, credința lui [a]Amon și a fraților lui a [b]făcut un miracol atât de mare printre lamaniți.

16 Da, și chiar și toți aceia care au făcut [a]miracole le-au făcut prin [b]credință și anume aceia care au fost înainte de Hristos, precum și aceia care au fost după El.

17 Și prin credință cei trei ucenici au obținut făgăduiala că ei [a]nu vor gusta moartea; și ei nu au obținut făgăduiala decât după credința lor.

18 Și nimeni, niciodată, nu a făcut nici un miracol decât după credința lui; de aceea, ei mai întâi au crezut în Fiul lui Dumnezeu.

19 Și au fost mulți a căror cre- dință era nespus de puternică, chiar ma [a]înainte de a fi venit Hristos, cei care nu au putut să fie ținuți dincolo de [b]văl, ci într-adevăr au văzut cu ochii lor lucrurile pe care ei le văzu- seră cu ochiul credinței și ei au fost bucuroși.

20 Și iată, noi am văzu în această cronică despre

10 *a* Alma 13:3–4. gs (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare.
11 *a* 1 Cor. 12:31.
12 *a* 2 Ne. 27:23; Morm. 9:20.
13 *a* Alma 14:26–29.
14 *a* Hel. 5:50–52.
b Hel. 5:45; 3 Ne. 9:20.
b Evr. 11:7–40.
17 *a* 3 Ne. 28:7; Morm. 8:10–12.
19 *a* 2 Ne. 11:1–4; Iacov 4:4–5; Iarom 1:11; Alma 25:15–16.
b Eter

să-L ascundă de vederea fratelui lui Iared datorită cuvântului pe care El îl vorbise către el, care cuvânt el îl obținuse prin credință.

21 Iar după ce fratele lui Iared a văzut degetul Domnului, datorită [a]făgăduielii pe care fratele lui Iared o obținuse prin credință, Domnul nu a putut să ascundă nimic de vederea lui; de aceea, El i-a arătat lui toate lucrurile, căci el nu a mai putut să fie ținut fără de [b]văl.

22 Și prin credință strămoșii mei au obținut [a]făgăduiala că aceste lucruri urmau să vină la frații lor prin neamuri; de aceea Domnul mi-a dat mie poruncă, da, chiar Isus Hristos.

23 Iar eu am spus către El: Doamne, neamurile își vor bate joc de aceste lucruri din cauza [a]slăbiciunii noastre în a scrie; căci Tu Doamne ne-ai făcut pe noi [b]puternici în cuvânt prin credință, dar nu ne-ai făcut pe noi puternici în a scrie; căci Tu i-ai făcut pe toți acești oameni ca să poată să spună mult, datorită

pe care el le-a scris să fie puter- nice tot așa cum ești Tu, pentru copleșirea oamenilor ca să le citească.

25 Tu, de asemenea, ai făcut cuvintele noastre puternice și mari, chiar dacă noi nu putem să le scriem; de aceea, atunci când noi scriem, noi vedem micimea noastră și ne împiedicăm din cauza așezării cuvintelor; și eu mă tem că neamurile își vor [a]bate joc de cuvintele noastre.

26 Iar atunci când eu am spus acestea, Domnul mi-a spus, spunând: Nebunii își [a]bat joc, dar e se vor căi; iar harul Meu este destul pentru ce slabi pen- tru ca ei să nu aibă nici un avan- taj din slăbiciunea voastră;

27 Și dacă oamenii vin la Mine,

Eu le voi arăta [a]slăbiciunea lor. Eu le [b]dau oamenilor slăbiciune pentru ca ei să fie umili iar [c]harul Meu este destul pentru toți oamenii care se [d]umilesc în fața Mea; căci dacă ei se umilesc în fața Mea și au credință în Mine, atunc

Eu voi face ca

21 *a* Eter 3:25–26.
b Eter 3:20; D&L 67:10–13.
22 *a* Enos 1:13.
23 *a* Morm. 8:17; 9:33.
25 *a* 1 Cor. 2:14.
26 *a* Gal. 6:7.
27 *a* Iacov 4:7.
b Ex. 4:11; D&L 1:28.
gs Umil, umilință.
e Luca 9:46–48; 2 Cor. 12:9.
28 *a* 1 Cor. 13:1–13.

cea dreaptă, căci eu știu că Tu lucrezi pentru copiii oamenilor după credința lor;

30 Căci fratele lui Iared a zis către muntele Zerin: [a]Mută-te — și s-a mutat. Și dacă el nu ar fi avut credință, atunci acesta nu s-ar fi mutat; de aceea, Tu lucrezi după câtă credință au oamenii.

31 Căci astfel Te-ai arătat ucenicilor Tăi; după [a]credința pe care ei au avut-o și după cât au vorbit ei în numele Tău, Tu Te-ai arătat lor în mare putere.

32 Și eu, de asemenea, îmi aduc aminte că Tu ai spus că ai pregătit o casă pentru om, da, chiar printre [a]locașurile Tatălui Tău, în care omul poate să aibă o [b]speranță mai mare; de aceea, omul trebuie să spere sau el nu poate să primească o moștenire în locul pe care Tu l-ai pregătit.

33 Și iarăși, eu îmi aduc amin- te că Tu ai zis că ai [a]iubit lumea, într-atât, încât Tu fii-ai dat viața pentru lume, pentru ca să poți s- o iei din nou ca să pregătești un loc pentru

35 De aceea, eu știu după lucrul acesta pe care Tu l-ai spus, că, dacă neamurile nu au caritate din cauza slăbiciunii noastre, că Tu le vei pune pe ele la încercare și ve lua de la ele [a]talentul lor da, chiar pe acela pe care l-au primit, și-l vei da acelora care au mai din abun- dență.

36 Și s-a întâmplat că eu m-am rugat Domnului ca El să le dea neamurilor [a]har, pentru ca ei să poată avea caritate.

37 Și s-a întâmplat că Domnul mi-a spus: Dacă ei nu au carita- te, nu are importanță pentru tine tu ai fost credincios; de aceea, veșmintele tale vor fi [a]curățate. Și, deoarece tu ai văzut [b]slăbiciunile tale, tu vei fi întărit într-atât, încât tu vei sta jos în locul pe care l-am pregă- tit în locașurile Tatălui Meu.

38 Și acum, eu, Moroni, îmi iau rămas bun de la neamuri; da, și, de asemenea, de la frații mei pe care îi iubesc, până când ne vom întâlni înaintea

30 *a* Mat. 17:20; Iacov 4:6; Hel. 10:6, 9.
gs Putere.
31 *a* gs Credință.
32 *a* Ioan 14:2; Enos
34 *a* Moro. 7:47.
gs Caritate; Dragoste.
35 *a* Mat. 25:14–30.
gs Dar; Talant.
36 *a* gs Har.
37 *a* D&L 38:42; 88:74–75;
38 *a* gs Isus Hristos—Judecător.
b Iacov 1:19.
39 *a* gs Isus Hristos—Aparițiile ale lui Hristos după

cu altul, în limba mea proprie, în legătură cu aceste lucruri;

40 Și numai pe puține dintre ele le-am scris eu, din cauza slăbiciunii mele în a scrie.

41 Și acum, eu v-aș sfătui pe voi să-L [a]căutați pe acest Isus despre care profeții și Apostolii au scris, pentru ca harul lui Dumnezeu Tatăl, precum și Domnul Isus Hristos și Duhul Sfânt care depune [b] mărturie despre Ei, să poată să fie și să trăiască în voi în vecii vecilor. Amin.

CAPITOLUL 13

Eter vorbește despre un nou Ierusa- lim care va fi construit în America de către semințiа lui Iosif — El profețește, este alungat, scrie istoria iarediților și prezice distrugerea iarediților — Războiul face ravagii în toată țara.

Iar acum eu, Moroni, termin cronica mea despre distrugerea poporului despre care am scris.

2 Căci iată, ei au respins toate cuvintele

oamenii care trăiesc în ea să-L [b]slujească pe El;

3 Și că acesta era locul [a]Noului Ierusalim, care trebuia să se [b]pogoare din cer, sanctuarul cel sfânt al Domnului.

4 Iată, Eter a văzut zilele lui Hristos și el a vorbit despre un [a]nou Ierusalim în această țară.

5 Și el a vorbit, de asemenea, despre casa lui Israel și despre [a] Ierusalimul de unde [b] Lehi urma să vină — după ce acesta va fi distrus, e va trebui să fie rezidit, un oraș [c]sfânt pentru Domnul; de aceea, acesta nu putea să fie un nou Ierusalim, căci a fost în timpul din vechi- me; dar va trebui să fie rezidit ș să devină un oraș sfânt al Domnului; și va trebui să fie zidit pentru casa lu Israel —

6 Și că un [a]nou Ierusalim va fi zidit în țara aceasta pentru rămășița seminției lui [b] Iosif, pentru care lucrurile de acolo au fost un [c]model.

7 Căci după cum Iosif l-a scos pe tatăl său din țara [a]Egiptului și el a murit

41 *a* D&L 88:63; 101:38.
b 3 Ne. 11:32.
13 2 *a* Gen. 7:11–24; 8:3.
b Eter 2:8.
3 *a* 3 Ne. 20:22; 4 *a* gs Sion.
5 *a* gs Ierusalim.
b 1 Ne. 1:18–20.
c Apoc. 21:10; 3 Ne. 20:29–36.
A. de C. 1:10.
b gs Iosif, fiul lui Iacov.
c Alma 46:24.

Iosif va fi stabilită în această [a]țară; și aceasta va fi o țară a moștenirii lor; iar ei vor zidi un oraș sfânt pentru Domnul, la fel ca Ierusalimul din vechime; și ei [b]nu vor mai fi amestecați până când sfârșitul va veni când pământul va fi distrus.

9 Și va fi un nou cer și un [a]nou pământ; iar ei vor fi la fel ca cei din vechime, numai că cei din vechime s-au dus, iar toate lucrurile vechi au devenit noi.

10 Iar apoi va veni un nou Ierusalim; și binecuvântați sunt cei care locuiesc acolo, căci ei sunt aceia ale căror veșminte sunt [a]albe prin sângele Mielului; și ei sunt aceia care sunt numă- rați printre rămășița seminției lui Iosif, care erau din casa lui Israel.

11 Iar apoi, de asemenea, va veni Ierusalimul cel din vechi- me; iar locuitorii de acolo, bi- necuvântați să fie ei, căci ei au fost spălați în sângele Mielului; și ei sunt aceia care au fost îm- prăștiați și [a] adunați din cele patru colțuri ale pământului și de la țările

interzis aceasta; dar mar și mi- nunate au fost profețiile lui Eter; dar ei l au prețuit pe el ca pe un nimic și l-au alungat; iar el s-a ascuns în peștera unei stânci în timpul zilei, iar în timpul nopții el s-a dus și a văzut lucrurile care trebuia să vină asupra poporului.

14 Și în timp ce el a trăit în peștera unei stânci, el a făcut restul scrierii acesteia, văzând în timpul nopții distrugerile care au venit asupra poporului.

15 Și s-a întâmplat că în același an în care el a fost alungat dintre oameni, a început să fie un mare război în popor, căci erau mulți care s-au ridicat care erau oa- men puternici și au căutat să- distrugă pe Coriantumr prin planurile lor secrete de ticălo- șii, despre care s-a vorbit.

16 Și acum Coriantumr, fiind el însuși învățat în toate mește- șugurile războiului și în toate înșelătoriile lumii, de aceea el s-a bătut cu aceia care căutau să-l distrugă pe el.

17 Dar el nu s-a pocăit ș nici fiii și fiicele frumoase ale lui Cohor; și nici fiii ș fiicele frumoase ale lu

8 *a* gs Pământul făgăduinței.
b Moro. 10:31.
D&L 101:23–25.
10 *a* Apoc. 7:14; 1 Ne. 12:10–11; Alma 5:27.
11 *a* gs Israel—Adunarea
b D&L 133:26–35.
c gs Legământul avraamic.
12 *a* Marcu 10:31;

sabia acelor combinații [a]secrete,
luptându-se împotriva lui Coriantumr pentru ca să capete regatul.
19 Și s-a întâmplat că fiii lui Coriantumr s-au luptat mult și au sângerat mult.
20 Și în cel de al doilea an, cuvântul Domnului a venit către Eter, cum că el trebuia să se ducă și să-i profețească lui [a]Coriantumr că dacă el se va pocăi, precum și întreaga lui casă, atunci Domnul îi va da lui regatul și va cruța poporul —
21 Altfel ei vor fi distruși, precum și toată casa lui, în afară de el. Iar el va trebui să trăiască numai ca să vadă împlinirea profețiilor care fuseseră făcute despre un [a]alt popor care va primi țara ca moștenire; iar Coriantumr va fi îngropat de către ei; iar fiecare suflet va fi distrus, în afară de [b]Coriantumr.
22 Și s-a întâmplat că Coriantumr nu s-a pocăit, și nici casa lui, și nici poporul; iar războaiele nu au încetat; iar ei au căutat să-l omoare pe Eter, dar el a fugit din fața

războiului pe toată fața țării, fiecare om cu ceata lui luptându-se pentru ceea ce dorea el.
26 Și au fost tâlhari și, în sfârșit, tot felul de ticăloșii pe toată fața țării.
27 Și s-a întâmplat că Coriantumr a fost nespus de mânios pe Șared și s-a dus împotriva lui cu oștirile sale ca să se bată; și ei s-au întâlnit cu mare mânie; și ei s-au întâlnit în valea lui Ghilgal; iar bătălia a fost nespus de dureroasă.
28 Și s-a întâmplat că Șared s-a luptat împotriva lui timp de trei zile. Și s-a întâmplat că Coriantumr l-a învins pe el și l-a urmărit pe el până când a ajuns în câmpiile lui Heșlon.
29 Și s-a întâmplat că Șared iarăși s-a bătut cu el pe câmpie; și iată, el l-a învins pe Coriantumr și iarăși l-a respins pe el până în valea lui Ghilgal.
30 Iar Coriantumr iarăși s-a bătut cu Șared în valea lui Ghilgal, în care el l-a învins și l-a ucis pe Șared.
31 Iar Șared l-a rănit pe Coriantumr în șale, încât acesta nu s-a mai dus iarăși la bătălie timp de doi ani, în care timp toți oamenii de pe fața țării au vărsat sânge și nu era

18 *a* Eter 8:9–26.
20 *a* Eter 12:1–2.
21 *a* Omni 1:19–21; Eter
b Eter 15:29–32.

și apoi împotriva lui Șiz — Sânge și măcel acoperă țara.

Și acum a început să fie un mare [a] blestem peste toată țara din cauza nedreptății poporului, în care dacă un om își lăsa unealta sau sabia pe raftul său sau în locul unde el o păstra, iată, în ziua următoare el nu putea s-o găsească, atât de mare era blestemul peste țară.

2 De aceea, fiecare om se lipea de ceea ce avea și nu voia nici să împrumute și nici să dea cu împrumut; și fiecare om ținea mânerul sabiei sale în mâna dreaptă pentru apărarea pro- prietății sale și a vieții sale și a femeilor sale și a copiilor săi.

3 Și acum, după doi ani și după moartea lui Șared, iată, fratele lui Șared s-a ridicat și a dus bătălie cu Coriantumr, în care Coriantumr l-a învins și l-a ur- mărit până în pustiul lui Achiș.

4 Și s-a întâmplat că fratele lui Șared s-a bătut cu el în pustiul lui Achiș; și bătălia a fost nespus de dureroasă și multe mii au căzut de sabie.

5 Și s-a întâmplat că Corian- tumr i-a asediat în pustiu; iar fratele lui Șared a înaintat în marș afară din regatul în timpul oștirea sa în pustiu timp de doi ani, în care timp el a primit mari întăriri pentru oștirea sa.

8 Acum, fratele lui Șared, al cărui nume era Galaad, de ase- menea, a primit mari întăriri pentru oștirea sa, din cauza combinațiilor secrete.

9 Și s-a întâmplat că marele lui preot l-a ucis pe el în timp ce el stătea pe tronul său.

10 Și s-a întâmplat că unul dintre cei cu combinații secrete l-a ucis pe el într-o trecătoare secretă și a căpătat regatul pen- tru el însuși; iar numele lui a fost Lib; iar Lib a fost un om de mare statură, mai mare decât oricare alt om printre toți oamenii.

11 Și s-a întâmplat că în primul an al lui Lib, Coriantumr a venit în țara lui Moron și s-a bătut cu Lib.

12 Și s-a întâmplat că e s-a bătut cu Lib, în care bătălie Lib l-a lovit pe e în braț și el a fost rănit; cu toate acestea, oștirea lu Coriantumr l-a ata- cat pe Lib, încât acesta a fugit până la granițele de lângă malul mării.

13 Și s-a întâmplat că Corian- tumr l-a urmărit pe el; iar Lib s-a bătut cu el la malul mării.

14 1*a* Hel. 12:18; Morm. 1:17–18; 2:10–14

în colțul acela de țară unde el a fugit.

16 Și când el a ajuns la câmpiile lui Agoș, el s-a bătut cu Lib și l-a lovit pe acesta până când el a murit; cu toate acestea, fratele lui Lib a venit împotriva lui Coriantumr în locul lui, iar bă- tălia a fost foarte dureroasă, în care Coriantumr iarăși a fugit dinaintea oștirii fratelui lui Lib.

17 Acum, numele fratelui lui Lib a fost Șiz. Și s-a întâmplat că Șiz l-a urmărit pe Coriantumr și a doborât multe orașe și a ucis atât femei, cât și copii și a dat foc orașelor.

18 Și spaima de Șiz s-a întins în toată țara; da, un strigăt s-a auzit prin toată țara — Cine pu- tea să stea înaintea oștirii lui Șiz? Iată, el mătură pământul înaintea sa!

19 Și s-a întâmplat că poporul a început să se adune laolaltă în oștiri pe toată întinderea țării.

20 Și ei erau împărțiți; și o parte dintre ei a fugit la oștirea lui Șiz, iar o parte dintre ei a fugit la oștirea lui Coriantumr.

21 Și războiul a fost atât de îndelungat și de mare, iar locul vărsării de sânge și al măcelu- lui a fost atât de întins, încât întreaga întindere a țării a fost

bărbaților, femeilor și copiilor răspândite pe toată fața țării ca să devină pradă pentru [a]viermii cărnii.

23 Iar putoarea lor s-a răspân- dit pe fața țării chiar pe toată fața țării; de aceea poporul a devenit îngrijorat atât ziua, cât și noaptea din cauza putorii aceleia.

24 Cu toate acestea, Șiz nu a încetat să- urmărească pe Coriantumr; căci el jurase să se răzbune pe Coriantumr pentru sângele fratelui său, care fusese ucis, și pentru cuvântul Dom- nului care a ajuns până la Eter cum că Coriantumr nu va cădea de sabie.

25 Și astfel, noi vedem că Domnul i-a pedepsit pe ei plin de mânie și ticăloșia și lucru- rile lor abominabile au pregătit o cale pentru distrugerea lor veșnică.

26 Și s-a întâmplat că Șiz l-a urmărit pe Coriantumr către ră- sărit și anume până la granițele de lângă malul mării, iar acolo el s-a bătut în bătălie cu Șiz timp de trei zile.

27 Și atât de îngrozitoare a fost distrugerea armatelor lui Șiz încât oamenii au început să fie înfricoșați și au început să

21 *a* Eter 11:6.

22 *a* Isa. 14:9–11.

tumr și-a pus corturile în valea lui Șur. Acum, valea lui Șur era lângă dealul Comnor; de aceea, Coriantumr și-a adunat oștirile laolaltă pe dealul Comnor și a sunat din trâmbiță înspre oștirile lui Șiz ca să-i cheme pe ei la bătălie.

29 Și s-a întâmplat că ei au venit, dar au fost iarăși alungați; și ei au venit pentru a doua oară și iarăși au fost alungați pentru a doua oară. Și s-a în- tâmplat că ei au venit iarăși pentru a treia oară, iar bătălia a fost foarte dureroasă.

30 Și s-a întâmplat că Șiz l-a lovit pe Coriantumr încât i-a pricinuit lui multe răni adânci; și Coriantumr, pierzându-și sângele, a leșinat și a fost dus de acolo ca și cum ar fi fost mort.

31 Acum, pierderea de bărbați, femei și copii de amândouă părțile a fost atât de mare, încât Șiz a poruncit oamenilor săi ca să nu mai urmărească oștirile lui Coriantumr; de aceea ei s-au întors la tabăra lor.

CAPITOLUL 15

rănile sale, el a început să-și aducă aminte de [a]cuvintele pe care Eter le vorbise către el.

2 El a văzut că aproape două milioane de oameni fuseseră deja uciși de sabie și a început să jelească în inima sa; da, două milioane de oameni puternici fuseseră uciși, precum și neves- tele și copiii lor.

3 El a început să se pocăiască de răul pe care îl făcuse; el a început să și aducă aminte de cuvintele care fuseseră spuse de gurile tuturor profeților și le-a văzut pe acelea care se adeveri seră în toate punctele până atunci; iar sufletul lui a jelit și a refuzat să fie alinat.

4 Și s-a întâmplat că el a scris o epistolă către Șiz, cerându-i să-i cruțe pe oameni, iar el va re- nunța la regat de dragul vieților oamenilor.

5 Și s-a întâmplat că atunci când Șiz a primit această epis- tolă, el a scris o epistolă către Coriantumr cum că, dacă el se va preda singur pentru ca el să-l ucidă cu sabia lui, atunci el va cruța viețile oamenilor.

6 Și s-a întâmplat că oamenii nu s-au pocăit de nedreptatea lor; iar oamenii lui Coriantumr

15 1*a* Eter 13:20–21.

cadă, el a fugit iarăși dinaintea oamenilor lui Șiz.

8 Și s-a întâmplat că el a ajuns la apele lui Ripliancum care, prin interpretare, este mare sau mai mare decât toate; de aceea, atunci când ei au ajuns la aceste ape, ei și-au pus acolo corturile; iar Șiz, de asemenea, și-a pus corturile aproape de ei; și de aceea, în dimineața următoare, ei s-au dus la bătălie.

9 Și s-a întâmplat că ei s-au bătut într-o bătălie foarte dure- roasă în care Coriantumr a fost iarăși rănit și a leșinat din cauza pierderii de sânge.

10 Și s-a întâmplat că oștirile lui Coriantumr au împins oștiri- le lui Șiz ca să le bată, încât le-au făcut pe acestea să fugă dinaintea lor; și acestea au fugit către miazăzi și și-au pus corturile într-un loc care se numea Ogat.

11 Și s-a întâmplat că oștirea lui Coriantumr și-a pus corturile lângă dealul Rama; și acesta era același deal unde tatăl meu, Mormon, a [a] ascuns cronicile sfinte în Domnul.

12 Și s-a întâmplat că ei au adunat laolaltă pe toți oamenii de pe toată fața ei au tot adunat laolaltă oameni pentru ca să poată să-i adune pe toți care erau pe fața țării și ca să poată să capete toată întă- rirea care era posibi s-o capete.

15 Și s-a întâmplat că atunci când ei s-au adunat cu toții lao- laltă fiecare dintre ei la oștirea pe care a vrut-o împreună cu nevestele ș copiii lor — atât bărbații cât și femeile și copiii fiind înarmați cu arme de răz- boi, având scuturi ș [a] platoșe și coifuri și fiind îmbrăcați ca pentru război — ei au înaintat unul către altul ca să se bată; și ei s-au bătut toată ziua aceea și nu au învins.

16 Și s-a întâmplat că atunci când a căzut noaptea, ei au fost obosiți și s-au retras în taberele lor; iar după ce ei s-au retras în taberele lor, au început să bo- cească ș să se jeluiască pentru pierderea oamenilor lor care fuseseră uciși; și atât de mari erau strigătele ș bocetele și jeluirile lor încât ei au sfâșiat aeru nespus de mult.

17 Și s-a întâmplat că în dimi- neața următoare e iarăși s-au dus la bătălie și mare și în- grozitoare a fost ziua aceea; cu toate

11 *a* Morm. 6:6.

15 *a* Mosia 8:7–10.

să ia regatul și să cruțe viețile oamenilor.

19 Dar iată, Spiritul Domnului a încetat să se mai străduie cu ei, iar [a]Satana a avut întreaga putere asupra inimilor poporului;
căci ei au fost abandonați îm- pietririi inimilor lor și orbirii minților lor pentru ca să fie dis- truși; de aceea, ei s-au dus iarăși la bătălie.

20 Și s-a întâmplat că ei s-au bătut toată ziua aceea, iar atunci când noaptea a venit, ei au dor- mit pe săbiile lor.

21 Iar în dimineața următoare ei s-au bătut chiar până la căde- rea nopții.

22 Iar atunci când noaptea a căzut, ei erau [a] îmbătați de
mânie, la fel ca un om care este
îmbătat de vin; și ei iarăși au dormit pe săbiile lor.

23 Iar în dimineața următoare ei iarăși s-au bătut; iar atunci când noaptea a căzut, ei cu toții căzuseră sub sabie, în afară de cincizeci și doi din oștirea lui Coriantumr și șaizeci și nouă dintre oamenii lui Șiz.

24 Și s-a întâmplat că ei au dormit pe săbiile lor în noaptea aceea, iar în ziua următoare ei iarăși s-au mâncat și au dormit și s- au pregătit pentru moarte în ziua următoare. Și ei erau oameni mari și puternici în ceea ce pri- vește forța bărbătească.

27 Și s-a întâmplat că ei s-au bătut timp de trei ore și au leși- nat din cauza pierderii de sânge.

28 Și s-a întâmplat că atunci când oamenii lu Coriantumr au căpătat destulă putere ca să poată merge, ei erau gata să fugă ca să-și salveze viețile; dar iată, Șiz s-a ridicat, precum ș oamenii lui, și el a jurat în mânia sa că îl va ucide pe Coriantumr sau e însuși va pieri sub sabie.

29 De aceea, el i-a urmărit pe ei, iar în ziua următoare el i-a învins pe ei; și ei iarăși s-au bătut cu sabia. Și s-a întâmplat că atunci când ei cu [a]toții au
căzut sub sabie, în afară de
Coriantumr și de Șiz, iată că Șiz a leșinat din cauza pierderii de sânge.

30 Și s-a întâmplat că atunci când Coriantumr s-a plecat asupra sabie sale ca să se odih- nească pentru un moment, el a retezat capul lui Șiz.

31 Și s-a întâmplat că după ce el a retezat capu lui Șiz, Șiz s-a ridicat p

19 *a* gs Diavol.
22 *a* Moro. 9:23.
29 *a* Eter 13:20–21.
32 *a* Omni 1:20–22.

Domnului că fuseseră cu totul înfăptuite; și el a terminat [a]cro- nica lui; (și eu nu am scris nici cea de a suta parte) și el le-a ascuns în așa fel încât oamenii lui Limhi le-au găsit.

34 Acum, ultimele cuvinte pe care [a]Eter le-a scris sunt acestea: Dacă Domnul vrea ca eu să fiu înălțat sau să sufăr voința Domnului în carne, asta nu are nici o importanță, dacă va fi ca eu să fiu salvat în Împărăția lui Dumnezeu. Amin.

Cartea lui Moroni

CAPITOLUL 1

Moroni scrie în folosul lamaniți- lor — Nefiții care nu-L vor tăgădui pe Hristos vor fi omorâți. Circa 401 – 421 d.H.

ACUM eu, [a]Moroni, după ce am terminat de redat o prescurtare a relatării despre poporul lui Iared, am crezut că nu voi mai scrie, dar eu încă nu am pierit; și nu mă voi face cunoscut lamaniților pentru ca ei să nu mă distrugă.

2 Căci iată, [a]războaiele lor între ei sunt îngrozitor de feroce; și din cauza urii lor, ei [b]omoară pe orice nefit care nu-L tăgăduie pe Hristos.

3 Iar eu, Moroni, nu-L voi eu mai scriu câteva lucruri care poate vor f de vreo valoare pentru frații mei, lamaniții, într-o oarecare zi din viitor, po trivit voinței Domnului.

CAPITOLUL 2

Isus le-a dat celor doisprezece ucenici nefiț puterea să confere daru Duhului Sfânt. Circa 401 – 421 d.H.

Cuvintele lui Hristos, pe care El le-a spus către [a]ucenicii Săi, către cei doisprezece pe care El i-a ales, în timp ce El Și-a pus mâna pe ei —

2 Și El i-a chemat pe ei pe numele lor, zicând: Vo să-L chemați pe Tatăl în numele Meu în rugăciune aprinsă; și după ce aț făcut aceasta, voi

33 *a* Mosia 8:9; Alma 37:21–31; Eter 1:1–5.

34 *a* Eter 12:2

1 1*a* gs Moroni, fiul lui Mormon.

3 Ne. 29:5.

2 1*a* 3 Ne. 13:25.

3 Acum, Hristos a spus aceste cuvinte către ei în timpul primei Lui înfățișări; iar mulțimea nu a auzit, dar ucenicii au auzit; și pe toți aceia pe care ei și-au [a] pus mâinile Duhul Sfânt s-a pogorât.

CAPITOLUL 3

Vârstnicii rânduiesc preoți și învățători prin așezarea mâinilor. Circa 401 – 421 d.H.

Felul în care ucenicii, care au fost numiți [a]vârstnici de către Biserică, au [b]rânduit preoți și învățători —

2 După ce ei s-au rugat Tatălui în numele lui Hristos, și-au pus mâinile pe ei și au zis:

3 În numele lui Isus Hristos te rânduiesc pe tine să fii preot (sau pentru învățător, te rânduiesc pe tine să fii învățător) să predici pocăință și [a]iertarea păcatelor prin Isus Hristos, prin răbdarea credinței în

3 *a* Fapte 19:6.
3 1 *a* Alma 6:1.
gs Vârstnic.
b gs (a) Rândui, rânduire.
3 *a* gs Iertarea păcatelor
c 1 Ne. 13:37; Moro. 6:9.
4 1 *a* 3 Ne. 18:1–7.
b gs Vârstnic.
3 Ne. 18:7.
c gs Isus Hristos —A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
d gs Duhul Sfânt.

CAPITOLUL 4

Este explicat cum slujesc pâinea la împărtășanie vârstnicii și preoții. Circa 401 – 421 d.H.

[a] Felul în care [b] vârstnicii și preoții lor au slujit trupul și sângele lui Hristos în Bise- rică și ei au [c] slujit potrivit poruncilor lui Hristos; de ace- ea, noi știm că felu acesta este adevărat; ș vârstnicul și preotul erau aceia care slujeau acestea —

2 Și ei au îngenuncheat cu Biserica și s-au rugat Tatălui în numele lu Hristos, zicând:

3 O, Dumnezeule, Tată Veșnic, noi Te rugăm, în numele Fiului Tău, Isus Hristos, să binecu- vântezi și să sfințești această [a]pâine pentru sufletele tuturor acelora care se împărtășesc din ea pentru ca ei să mănânce în [b] amintirea trupulu Fiului Tău și să-fi mărturisească fiie, o

CAPITOLUL 5

Se stabilește modul de slujire a vinului la împărtășanie. Circa 401 – 421 d.H.

[a]Modul de slujire a vinului — Iată, ei au luat cana și au zis:

2 O, Dumnezeule, Tată Veșnic, noi Te rugăm, în numele Fiului Tău, Isus Hristos, să binecuvântezi și să sfințești acest [a]vin pentru sufletele tuturor acelora care beau din el, pentru ca ei să facă aceasta în [b]amintirea sângelui Fiului Tău, care a fost vărsat pentru ei; pentru ca ei să-fii mărturisească fiie, o, Dumnezeule, Tată Veșnic, că ei își amintesc totdeauna de El, pentru ca ei să poată avea Spiritul Său cu ei. Amin.

CAPITOLUL 6

Persoanele care se pocăiesc sunt botezate și devin membri — Membrii Bisericii care se pocăiesc

2 Și, de asemenea, ei nu erau botezați decât dacă veneau cu inima [a]frântă și cu spiritul smerit și depuneau mărturie în fața Bisericii cum că într-adevăr s-au pocăit de toate păcatele lor.

3 Și nimeni nu a fost primit pentru botez decât dacă [a]lua asupra lui numele lui Hristos, având hotărârea să-L slujească până la capăt.

4 Și după ce ei au fost primiți pentru botez și au fost influențați și [a]curățați prin puterea Duhului Sfânt, ei au fost numărați printre oamenii Bisericii lui Hristos; iar [b]numele lor au fost luate pentru ca e să poată fi ținuți minte ș hrăniți de cuvântul cel bun al lui Dumnezeu, pentru ca să-i păstreze pe ei pe calea cea bună, pentru ca să-i păstreze pe ei [c]atenți tot timpul în rugăciune, [d]sprijinindu-se numai pe meritele lui Hristos, care era [e]Căpetenia și Desăvârșirea credinței lor.

5 Iar [a]Biserica s-a

5 1 *a* 3 Ne. 18:8–11; D&L 20:78–79.
2 *a* D&L 27:2–4.
gs Împărtășanie.
b Luca 22:19–20; 1 Cor. 11:24–25; 3 Ne. 18:7.
3 *a* gs Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
4 *a* gs Pur, puritate.
b D&L 20:82.
c Alma 34:39; 3 Ne. 18:15–D&L 3:20.
e Evr. 12:2.
5 *a* gs Biserica lui Isus Hristos.

și cei ce erau găsiți că au comis vreo nedreptate, [b]trei martori de-ai Bisericii îi condamnau pe ei în fața [c]vârstnicilor și dacă ei nu se pocăiau și nu se [d]spove- deau, atunci numele lor erau [e]șterse și ei nu mai erau numărați printre oamenii lui Hristos.

8 Dar [a]ori de câte ori ei s-au pocăit și au căutat iertare cu intenții adevărate, au fost [b]iertați.

9 Iar adunările lor au fost [a]conduse de către Biserică după felul și lucrările Spiritului și prin puterea Duhului [b]Sfânt; căci după cum puterea Duhului Sfânt i-a condus pe ei cum să predice sau să sfătuiască, sau să se roage, sau să implore, sau să cânte, chiar așa s-a făcut.

CAPITOLUL 7

O invitație este dată pentru intrarea în odihna Domnului — Roagă-te cu intenții serioase — Spiritul lui Hristos le dă oamenilor posibilitatea să cunoască

Și acum eu, Moroni, scriu câteva dintre cuvintele tatălui meu, Mormon, pe care el le-a vorbit despre [a]credință, nădejde și caritate; căci în felul acesta a vorbit el către popor, învățându-i pe ei în sinagoga pe care ei o construi- seră ca un loc de rugăciune.

2 Și acum eu, Mormon, vă vor- besc vouă, frații mei preaiubiți; și prin harul lui Dumnezeu Tatăl și al Domnului nostru Isus Hristos și a voinței Lui sfinte, din cauza darului [a]chemării Lui către mine mi se dă mie voie să vă vorbesc eu vouă la timpul acesta.

3 De aceea, eu aș dori să vor- besc către voi, ce care faceți parte din Biserică, care-L ur- mați în pace pe Hristos și care ați căpătat destulă nădejde prin care voi veți putea intra în [a]odihna Domnului de la timpul acesta înainte, până când voi vă veți odihni împreună cu El în ceruri.

4 Și acum, frații mei, eu judec lucrurile voastre în felul acesta datorită [a]trăirii voastre în pace împreună cu copii

7 *b* D&L 42:80–81.
gs Martor.
c Alma 6:1.
gs Vârstnic.
d gs Mărturisire.
gs Excomunicare.
8 *a* Mosia 26:30–31.
b gs (a) Ierta.
9 *a* D&L 20:45; 46:2.
b gs Duhul Sfânt.
2 *a* gs (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare.
3 *a* gs Odihnă.
4 *a* 1 Ioan 2:6; D&L 19:23.

un om [a]rău nu poate să facă ceea ce este bun; căci dacă el oferă un dar sau se [b]roagă la Dumnezeu, el nu va profita de nimic dacă nu va face aceasta cu intenții adevărate.

7 Căci iată, acest lucru nu este socotit pentru el în dreptate.

8 Căci iată, dacă un om [a]rău oferă un dar, el face aceasta [b]împotriva inimii sale; de aceea, acest lucru este socotit pentru el ca și cum nu ar fi dat darul; de aceea, el este considerat rău în fața lui Dumnezeu.

9 Și tot așa, de asemenea, un astfel de lucru este socotit rău pentru un om dacă el se va ruga fără intenție [a]adevărată în inimă; da, și el nu va profita de nimic, căci Dumnezeu nu primește un asemenea lucru.

10 De aceea, un om rău nu poate face ceea ce este bun; și nici nu va oferi un dar bun.

11 Căci iată, o [a]fântână amară nu poate da apă bună; nici o fântână bună

nezeu; iar ceea ce este [b]rău vine de la diavol; căci diavolul este dușmanul lui Dumnezeu și se luptă împotriva Lui continuu și invită și îndeamnă la [c]păcat și la ceea ce este rău continuu.

13 Dar iată, ceea ce este de la Dumnezeu invită și [a]îndeamnă la lucru bun continuu; de aceea, fiecare lucru care invită și îndeamnă la a face bine și la a-L iubi pe Dumnezeu și a-L sluji pe El este [b]inspirat de către Dumnezeu.

14 De aceea, luați seama, frații me preaiubiți, să nu ju- decați ceea ce este [a]rău ca fiind de la Dumnezeu sau ceea ce este bun și de la Dumnezeu ca fiind de la diavol.

15 Căci iată, frații mei vă este dat să [a]judecați, pentru ca să deosebiți binele de rău; iar felul de judecată, pentru ca voi să cunoașteți cu o cunoaștere perfectă, este la fel de clar cum lumina zile este diferită de noaptea întunecoasă.

16 Căci iată, [a] Spiritul

6 *a* Mat. 7:15–18.
b Alma 34:28.
gs Rugăciune.
8 *a* Prov. 15:8.
b D&L 64:34.
9 *a* Iac. 1:6–7; 5:16; Moro
12 *a* Iac. 1:17; 1 Ioan 4:1–2; Eter 4:12.
b Alma 5:39–42.
c Hel. 6:30.
gs Păcat.
13 *a* 2 Ne. 33:4; Eter 8:26.
b gs Inspirație, a
2 Ne. 15:20.
15 *a* gs Discernământ, darul.
16 *a* gs Conștiință; Lumină, lumina lui Hristos.
b Gen. 3:5;

terea și darul lui Hristos; prin urmare, voi veți putea cunoaște cu o cunoaștere perfectă că aceasta este de la Dumnezeu.

17 Dar tot ceea ce îi convinge pe oameni să facă [a]rău și să nu creadă în Hristos și să-L tăgăduie și să nu-L slujească pe Dumnezeu, atunci voi veți putea cunoaște cu o cunoaștere perfectă că aceasta este de la dia- vol; căci în felul acesta lucrează diavolul, căci el nu convinge pe nici un om să facă bine, nu, pe nici unul; și nici îngerii lui nu fac aceasta și nici cei care se supun lui.

18 Și acum, frații mei, văzând că voi cunoașteți lumina prin care să judecați, care lumină este [a]lumina lui Hristos, vedeți să nu judecați greșit; căci cu aceeași [b] judecată cu care voi judecați, voi, de asemenea, veți fi judecați.

19 De aceea, eu vă rog fierbinte, fraților, să căutați cu hărnicie în [a] lumina lui Hristos ca să puteți deosebi binele de rău; și dacă veți pune mâna pe fiecare lucru bun vouă felul în care voi veți putea pune mâna pe fiecare lucru bun.

22 Căci iată, Dumnezeu [a]cu- noscând toate lucrurile, fiind de la veșnicie la veșnicie, iată, El a trimis [b]îngeri ca să le slujească copiilor oamenilor, ca să arate lucrurile despre venirea lui Hristos; și prin Hristos va veni fiecare lucru bun.

23 Și Dumnezeu, de asemenea, a declarat profeților cu gura Sa proprie cum că Hristos va veni.

24 Și iată, au fost diferite feluri în care El a manifestat lucruri către copiii oamenilor, care sunt bune; și toate lucrurile care sunt bune vin de la Hristos; altfel, oamenii sunt [a]căzuți și nici un lucru bun nu poate veni de la ei.

25 De aceea, prin slujirea [a]îngerilor și prin fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumne- zeu oamenii au început să aibă credință în Hristos; și astfel prin credință au pus ei mâna pe fiecare lucru bun; și astfel a fost până la venirea lui Hristos.

26 Și după ce El a venit

17 *a* gs Păcat.
18 *a* Mosia 16:9; D&L 50:24; 88:7–13.
gs Lumină, lumina lui Hristos.
b ist, Mat. Ioan 7:24.
19 *a* D&L 84:45–46.
b Mosia 15:10–12; 27:25.
gs Fii și fiice ale lui divinitate.
b Moise 5:58.
gs Îngeri.

crezând că voi veți primi, iată, acest lucru vă va fi dat vouă.

27 De aceea, frații mei prea- iubiți, au încetat [a] miracolele pentru că Hristos S-a înălțat la ceruri și s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu ca să-I [b] ceară Tatălui dreptul Lui la îndurare pe care El a arătat-o copiilor oamenilor?

28 Căci El a răspuns la cerințele legii și îi revendică pe toți aceia care au credință în El; și cei care au credință în El se vor [a] lipi de orice lucru bun; prin urmare, El [b] apără cauza copiilor oamenilor; și El trăiește în ceruri pentru veșnicie.

29 Și pentru că El a făcut aceasta, frații mei preaiubiți, au încetat miracolele? Iată, vă spun eu vouă: Nu; și nici îngerii nu au încetat să slujească copiilor oamenilor.

30 Căci iată, ei sunt slujitorii Lui ca să slujească conform cuvântului poruncii Lui, ară- tându-se acelora cu mare cre- dință și cu minte nestrămutată în fiecare fel de dumnezeire.

31 Și misiunea slujirii lor poată să depună mărturie de- spre El.

32 Și făcând astfel Domnul Dumnezeu pregătește calea pentru ca rămășița oamenilor să aibă [a] credință în Hristos, pentru ca Duhul Sfânt să aibă loc în inima lor în acord cu puterea Sa; și în felul acesta face Tatăl să se îndeplinească legămintele pe care El le-a făcut cu copiii oamenilor.

33 Iar Hristos a zis: [a] Dacă voi veți avea credință în Mine, atunci veți avea puterea să faceți orice lucru care este [b] potrivit cu Mine.

34 Și El a zis: [a] Pocăiți-vă, voi din toate marginile pământului, și veniți la Mine și fiți botezați în numele Meu și aveți credință în Mine pentru ca să puteți fi salvați.

35 Și acum, frații me preaiu- biți, dacă va f așa, că aceste lucrur sunt adevărate, despre care eu v-am vorbit vouă și Dumnezeu vă va arăta vouă, cu [a] putere și cu mare slavă în [b] ultima z că ele sunt adevăra- te; ș dacă ele sunt adevărate, a încetat ziua miracolelor?

36 Sau au încetat îngeri să apară în fața copiilo oamenilor? Sau a [a] retra

27 *a* gs Minune.
b Isa. 53:12; Mosia 14:12
b 1 Ioan 2:1; 2 Ne. 2:9.
gs Avocat.
32 *a* gs
34 *a* 3 Ne. 27:20; Eter 4:18.
35 *a* 2 Ne. 33:11.
b D&L

37 Iată, vă spun eu vouă: Nu, căci prin credință se fac [a]miracolele; și prin credință apar îngerii și le slujesc oamenilor; de aceea, dacă aceste lucruri au încetat, vai de copiii oamenilor, căci aceasta este din cauza [b]necredinței și totul este în zadar.

38 Căci nici un om nu poate fi salvat, potrivit cuvintelor lui Hristos, dacă ei nu vor avea credință în numele Lui; de ace- ea, dacă aceste lucruri au înce- tat, atunci a încetat și credința; și îngrozitoare este starea omu- lui, căci ei sunt ca și cum nici o mântuire nu s-ar fi înfăptuit.

39 Dar iată, frații mei prea- iubiți, eu cred lucruri mai bune despre voi, căci eu cred că voi aveți credință în Hristos dato- rită blândeții voastre; căci dacă voi nu aveți credință în El, atunci voi nu sunteți [a]demni de a fi numărați printre oamenii Bisericii Lui.

40 Și iarăși, frații mei credinței voastre în El în acord cu făgăduința.

42 De aceea, dacă un om are [a] credință, el [b] trebuie să aibă nădejde, căci fără credință nici o nădejde nu poate să fie.

43 Și iarăși, iată vă spun eu vouă că nimeni nu poate să aibă credință și nădejde dacă nu are [a]blândețe și inima smerită.

44 Dacă este așa, atunci [a]cre- dința și nădejdea lui sunt zadar- nice, nici unul nu este primit înaintea lui Dumnezeu în afară de cel blând și cu inima smerită; și dacă un om este blând și cu inima smerită și [b]mărturisește prin puterea Duhului Sfânt că Isus este Hristosul, atunci el trebuie să aibă caritate; căci dacă el nu are caritate, atunci el este un nimic; de aceea el trebuie să aibă caritate.

45 Iar [a]caritatea suferă înde- lung și este binevoitoare și nu [b]invidiază și nu este îngâmfată și nu caută nimic pentru sine, nu este provocată cu

37 *a* Mat. 13:58; Morm. 9:20; Eter 12:12–18.
b Moro. 10:19–24.
39 *a* gs Demn, Eter 12:28–34.
b Tit 1:2; Iacov 4:4; Alma 25:16; Moro. 9:25.
c gs Viață veșnică.
42 *a* gs Credință.
b Moro. 10:20.
43 *a* gs Blând, Mărturisire, (a) mărturisi; Mărturie.
45 *a* 1 Cor. 13:1–13

aceea, lipește-te de caritate care este cea mai mare dintre toate, căci toate lucrurile trebuie să piară —

47 Dar [a]caritatea este [b]dragos- tea pură a lui Hristos și ea rabdă în vecii vecilor; și acela care este găsit că o are în ziua din urmă bine va fi de el.

48 De aceea, frații mei preaiu- biți, [a]rugați-vă la Tatăl cu toată puterea inimii, pentru ca voi să fiți plini de dragostea Lui pe care El a dăruit-o tuturor acelo- ra care Îl [b]urmează cu adevărat pe Fiul Său, Isus Hristos; pen- tru ca voi să deveniți fiii lui Dumnezeu; pentru ca atunci când El va veni, noi să [c]fim la fel ca El, căci noi Îl vom vedea pe El așa cum El este; pentru ca noi să putem să avem această nădejde; pentru ca noi să fim [d]purificați tot așa cum El este pur. Amin.

CAPITOLUL 8

Botezarea pruncilor este un lucru rău și abominabil — Pruncii sunt în viață în Hristos datorită Ispășiri- rii —

și a fost scrisă către mine la scurt timp după chemarea mea la slujire. Și în felul acesta mi-a scris el mie, zicând:

2 Fiul meu preaiubit, Moroni, eu mă bucur nespus că Domnul nostru Isus Hristos s-a îndurat de tine și te-a chemat pe tine la slujirea Sa și la lucrarea Sa cea sfântă.

3 Eu mă gândesc la tine întot- deauna în rugăciunile mele, rugându-mă continuu către Dumnezeu Tatăl în numele Copilului Lui ce Sfânt, Isus, pentru ca El în [a]bunătatea și [b]haru Său infinit, să te păstreze pe tine îndurând credința în numele Său până la capăt.

4 Și acum, fiul meu, eu îți vorbesc ție despre ceea ce mă supără pe mine nespus de mult; căci mă supără pe mine faptul că sunt [a]certuri printre voi.

5 Căci, dacă eu am aflat ade- vărul, au fost certuri printre voi în legătură cu botezarea pruncilor voștri.

6 Și acum, fiul meu, eu doresc ca tu să lucrezi cu hărnicie pentru ca această greșeală gro

47 *a* 2 Ne. 26:30. gs Caritate.
b Ios. 22:5. gs Dragoste.
48 *a* gs Rugăciune.
b gs Isus Hristos—Hristos; Supunere, supus, (a) se supune.
c 1 Ioan 3:1–3; 3 Ne. 27:27.
3 *a* Mosia 4:11.
b gs Har.
4 *a* 3 Ne. 11:22, 28; 18:34.
7 *a* gs Cuvântul lui Dumnezeu.

mine prin puterea Duhului Sfânt, zicând:

8 Ascultați de cuvintele lui Hristos, Mântuitorul vostru, Domnul și Dumnezeul vostru. Iată, Eu am venit pe lume nu ca să-i chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, la pocăință; cei [a]întregi nu au nevoie de doctor, ci numai cei bolnavi; de aceea, [b]pruncii sunt [c]întregi, căci ei nu sunt în stare să [d]păcătuiască; de aceea blestemul lui [e]Adam este luat de pe ei prin Mine așa încât acesta nu are nici o putere asu- pra lor; iar legea [f]tăierii împrejur este înlăturată de Mine.

9 Și în felul acesta Duhul Sfânt a arătat cuvântul lui Dumnezeu către mine; de aceea, fiul meu preaiubit, eu știu că este bătaie de joc în fața lui Dumnezeu ca voi să botezați pruncii.

10 Iată, îți spun eu ție că voi trebuie să propovăduiți lucrul acesta — pocăință și botez pentru aceia care sunt [a]responsa- bili si capabili

8 *a* Marcu 2:17.
b Marcu 10:13–16.
c Mosia 3:16; D&L 74:7.
d gs Păcat.
e 2 Ne. 2:25–27. gs Căderea

gs Circumcizie.

10 *a* gs Răspunzător, (a fi) răspunzător.
b gs Copil, copii; Umil, umilință.

11 *a* gs Botez, (a) boteza— Condiții

botez. Iată, botezul este pentru pocăință, pentru înfăptuirea poruncilor, pentru [b]iertarea păcatelor.

12 Dar [a] pruncii sunt vii în Hristos, chiar de la crearea lu- mii; dacă nu ar fi așa, atunci Dumnezeu este un Dumnezeu părtinitor și, de asemenea, un Dumnezeu schimbător ș un [b]părtinitor al oamenilor; căci, cât de mulți prunci nu au murit fără să fi fost botezați!

13 De aceea, dacă pruncii nu pot fi salvați fără botez, atunci înseamnă că ei s-au dus la un iad fără de sfârșit.

14 Iată, îți spun eu ție că ace- la care crede că și pruncii au nevoie de botez este în fierea amărăciunii și în lanțurile ne- dreptății; căci el nu are nici [a] credință, nici nădejde nici caritate; de aceea dacă el ar trebui alungat când gândește lucrurile acestea, atunci el s-ar duce jos în iad.

15 Căci îngrozitoare este

12 *a* D&L 29:46–47; 93:38.
b Ef. 6:9; 2 Ne. 26:33; D&L 38:16.

14 *a* 1 Cor. 13:1–13; Eter 12:6; Moro. 7:25

având [a]autoritate de la Dumne- zeu; și eu nu mă tem de ceea ce omul poate să facă; căci [b]dragostea perfectă [c]alungă orice teamă.

17 Și eu sunt plin de [a]caritate, care este iubire veșnică; de aceea, toți copiii sunt la fel cu mine; de aceea eu îi iubesc pe [b]prunci cu o dragoste per- fectă; și ei sunt cu toții la fel unul cu altul și sunt părtași ai salvării.

18 Căci eu știu că Dumnezeu nu este un Dumnezeu părtinitor și nici o ființă schimbătoare; ci El este [a]neschimbător în [b]vecii vecilor.

19 [a]Pruncii nu se pot pocăi; de aceea este o ticăloșie îngrozitoa- re să li se refuze mila cea pură a lui Dumnezeu, căci ei sunt în viață în El datorită [b]îndurării Lui.

20 Iar acela care va zice că și pruncii au nevoie de botez tă- găduie îndurările lui Hristos și socotește ca pe nimic [a]Ispășirea Lui și băgați de seamă, de nu, ei se vor ridica împotriva voastră la scau- nul de [c]judecată al lui Hristos.

22 Căci iată că toți pruncii sunt [a]vii în Hristos, precum și toți aceia care sunt în neștiin- ța [b]legii. Căci puterea [c]mântuirii vine asupra tuturor acelora care nu au știință de lege; de aceea, acela care nu este osândit sau acela care nu este sub nici o osândire nu poate să se pocă- iască; și pentru unul ca acesta, botezul nu are nici o valoare —

23 Dar este o batjocură în fața lui Dumnezeu ca să tăgă- duiești îndurările lui Hristos și puterea Spiritului Sfânt și să pui valoare în lucrări [a]moarte.

24 Iată, fiul meu, lucru acesta nu trebuie să se întâmple; căci [a] pocăința este pentru aceia care sunt sub osândire și sub blestemul unei legi încălcate.

25 Și primele roade ale [a]pe [b]botezul

16 *a* gs Autoritate.
b gs Dragoste.
c 1 Ioan 4:18.
17 *a* gs Caritate.
b Mosia 3:16–19.
18 *a* Alma 7:20; Morm. 9:9.
gs Dumnezeu
20 *a* gs Ispășire, (a) ispăși; Planul mântuirii.
21 *a* gs Iad.
b Iacov 6:10; Mosia 28:3; D&L 19:10–12.
c gs Isus Hristos—Judecător.
22 *a* gs Salvare—
c gs Mântuire, (a) mântui, mântuit.
23 *a* D&L 22:2.
24 *a* gs Pocăință, (a) se pocăi.
25 *a* gs Botez, (a) boteza—Condiții pentru botez.
b Moise 6:58–60

către Duhul [b]Sfânt, care [c]Mân- gâietor umple cu [d]nădejde și cu [e]iubire perfectă, care dragoste rabdă prin [f] hărnicie în [g]rugă- ciune până când sfârșitul va veni, când toți [h]sfinții vor trăi alături de Dumnezeu.

27 Iată, fiul meu, eu îți voi scrie ție iarăși, dacă nu mă duc în curând împotriva lamaniților. Iată, [a]mândria acestui neam sau a poporului nefiților s-a dovedit să fie distrugerea lor, dacă ei nu se vor pocăi.

28 Roagă-te pentru ei, fiul meu, pentru ca pocăința să vină la ei. Dar iată, eu mă tem ca Spiritul să nu fi încetat să se mai [a] străduiască cu ei; și în partea aceasta a țării ei, de ase- menea, încearcă să doboare toată puterea și autoritatea care vin de la Dumnezeu; și ei [b]tăgăduiesc Duhul Sfânt.

29 Și după ce au tăgăduit o cunoaștere atât de măreață, fiul meu, ei trebuie să piară în curând pentru împlinirea pro- fețiilor care au fost spuse de către profeți, precum și a

CAPITOLUL 9

Atât nefiții, cât și lamaniții sunt depravați ș degenerați — Ei se chinuie și se ucid unii pe alții — Mormon se roagă ca harul și bună- tatea să fie asupra lu Moroni pen- tru totdeauna. Circa 401–421 d.H.

Fiul meu preaiubit, eu îț scriu ție iarăși pentru ca tu să știi că eu încă mai sunt în viață; dar eu scriu despre ceva care este întrucâtva supărător.

2 Căci iată, eu am avut o bătălie dureroasă cu lamaniții, în care noi nu am biruit; iar Arheantus a căzut sub sabie, precum și Luram și Emron; da, și noi am pierdut un număr mare dintre oamenii noștri aleși.

3 Și acum iată, fiul meu, eu mă tem că lamaniții vor distruge acest popor; căci ei nu se pocă- iesc, iar Satana îi ațâță pe ei fără oprire la mânie unul împotriva celuilalt.

4 Iată, eu lucrez cu ei fără oprire; și atunci când eu spun cuvântul lui Dumnezeu cu un

26 *b* gs Duhul Sfânt. *c* gs Mângâietor. *d* gs Speranță. *e* 1 Pet. 1:22; 1 Ne. 11:22–25. *f* gs Răbdare. *g* gs Rugăciune. *h* gs Sfânt.

27 *a* D&L 38:39. gs Păcat de neiertat.

9 4 *a* 2 Ne. 1:26–27; D&L 121:41–43. *b* D&L 1:33

nu se tem de moarte; și ei și-au pierdut iubirea unul față de al- tul; și ei sunt [a]însetați tot timpul de sânge și de răzbunare.

6 Și acum, fiul meu preaiubit, în ciuda împietririi lor, să lu- crăm cu [a] sârguință; căci dacă noi încetăm să [b]lucrăm, atunci noi suntem aduși la osândă; căci noi avem de făcut o lucrare în timp ce locuim în acest ta- bernacol de lut pentru ca să învingem dușmanul a tot ce-i drept și să ne odihnim sufletele în împărăția lui Dumnezeu.

7 Și acum, eu scriu câte ceva despre suferințele acestui po- por. Căci, potrivit cunoașterii pe care eu am primit-o de la Amoron, iată, lamaniții au mulți prizonieri pe care ei i-au luat din turnul de la Șeriza; și acolo erau bărbați, femei și copii.

8 Și ei i-au ucis pe bărbații și pe tații acelor femei și copii; și ei le-au hrănit pe femei cu car- nea bărbaților lor, iar pe copii cu carnea tatălor lor; și nu le-au dat lor apă decât foarte puțină.

9 Și în ciuda acestor mari lucruri abominabile ale lama- niților, aceasta nu este mai mare decât aceea a poporului nostru în Moriantum. Căci iată, felul cel mai crud, torturându-le trupurile lor chiar până la moarte; și după ce ei au făcut aceasta, ei au devorat carnea lor la fel ca fiarele sălbatice din cauza împietririi inimilor lor; și ei fac aceasta ca un semn de vitejie.

11 O, fiul meu preaiubit, cum poate un popor ca acesta care este fără civilizație —

12 (Și numai câțiva ani au trecut, iar ei au fost un popor civilizat și plăcut)

13 Dar, o, fiul meu, cum poate un popor ca acesta, a cărui plă- cere este într-un asemenea lucru abominabil —

14 Cum putem noi aștepta ca Dumnezeu să-și [a] oprească mâna Sa din judecata împotriva noastră?

15 Iată, inima mea strigă: Vai de acest popor. Vino pentru judecată, o, Dumnezeule, și as- cunde păcatele lor și ticăloșia lor și lucrurile lor abominabile dinaintea feței Tale.

16 Și iarăși, fiul meu sunt multe [a]văduve și fiicele lor care rămân în Șeriza; iar partea aceea a proviziilor pe care lamaniții nu au cărat-o cu ei, iată, oștirea lui Zenef a luat-o; și le-au lăsat ca să

5 *a* Morm. 4:11–12.
6 *a* gs Sârguință.
b Iacov 1:19; Enos
gs Datorie.
14 *a* Alma 10:23.
16 *a* gs Văduvă.

lui [a]Aaron au căzut victime ale brutalității lor îngrozitoare.

18 O, poporul meu decăzut! Ei sunt fără de ordine și fără de milă. Iată, eu sunt doar un om și nu am decât puterea unui om și nu pot să-mi mai impun poruncile mele.

19 Iar ei s-au întărit în stri- căciunea lor; și ei sunt, de asemenea, brutali, necruțând pe nimeni, nici bătrân și nici tânăr; și ei se bucură în orice în afară de ceea ce este bun; iar suferința femeilor noastre și a copiilor noștri pe fața acestei țări depășește orice; da, limba nu poate să spună și nici nu poate aceasta să fie scrisă.

20 Și acum, fiul meu, eu nu mai zăbovesc asupra acestei scene oribile. Iată, tu cunoști ticăloșia acestui popor; tu cunoști că ei sunt fără de principii și simțiri
trecute; iar ticăloșia lor o [a]întrece pe aceea a lamaniților.

21 Iată, fiul meu, eu nu pot să-i recomand pe ei lui Dumnezeu de teamă ca El să nu mă lovească pe mine
că ei trebuie să piară dacă nu se
[b]pocăiesc și nu se întorc la El.

23 Iar dacă ei pier, atunci aceas- ta va fi la fel ca și cu iarediții, din [a]cauza dorinței inimilor lor, căutând sânge și [b]răzbunare.

24 Și dacă va fi ca ei să piară, noi știm că mulți dintre frații noștri au [a]dezertat la lamaniți și încă și mai mulți, de aseme- nea, vor dezerta la ei; de aceea tu să scrii ceva, despre câteva lucruri, dacă tu vei fi cruțat și dacă eu voi pieri și nu te voi vedea pe tine; dar eu am încre- dere că voi putea să te văd în curând; căci eu am cronici sfinte
pe care vreau să ți le [b]dau.

25 Fiul meu, fi credincios în Hristos; ș fie ca lucrurile pe care eu le-am scris să nu te în tristeze și să nu te doboare în moarte; ci fie ca Hristos să te înalțe pe tine; și fie ca [a]sufe- rințele Lui și moartea Lui ș aparița trupului Lui în fața strămoșilor noștri ș îndurarea Lui și suferința Lui îndelungată ș

17 *a* Morm. 2:9.
20 *a* Hel. 6:34–35.
22 *a* Morm. 8:3
23 *a* Morm. 4:11–12.
b Eter 15:15–31.
24 *a* Alma 45:14.
b Morm
b gs Viață veșnică.
c gs Minte.
26 *a* Luca 22:69; Fapte 7:55–56; Mosia 5:9;

CAPITOLUL 10

O mărturie despre Cartea lui Mormon vine prin puterea Duhului Sfânt — Darurile Spiritului sunt dăruite celor credincioși — Darurile spirituale însoțesc întotdeauna credința — Cuvintele lui Moroni vorbesc din țărână — Veniți către Hristos, perfecționați-vă în El și sfințiți-vă sufletele. Circa 421 d.H.

Acum eu, Moroni, scriu ceva care mie mi se pare că este bun; și eu scriu către frații mei, [a]lamaniții; și eu aș dori ca ei să știe că mai mult de patru sute douăzeci de ani au trecut de când semnul a fost dat despre venirea lui Hristos.

2 Și eu [a]pecetluiesc aceste cronici după ce am spus câteva cuvinte de îndemn către voi.

3 Iată, eu doresc să vă îndemn pe voi ca atunci când veți citi aceste lucruri, eu vă îndemn pe voi să-L [a]întrebați pe Dumnezeu Tatăl Veșnic, în numele lui Hristos, dacă aceste lucruri [b]nu sunt adevărate; și dacă voi veți întreba cu inima [c]sinceră, cu intenție [d]adevărată având [e]credință în Hristos, El vă va [f]arăta [g]adevărul prin puterea Duhului Sfânt.

5 Și prin puterea Duhului Sfânt veți putea voi [a]cunoaște [b]adevărul tuturor lucrurilor.

6 Și orice lucru care este bun este drept și adevărat; de aceea, nimic care este bun nu Îl tăgăduiește pe Hristos, ci recunoaște că El este.

7 Și voi veți ști că El este prin puterea Duhului Sfânt; de aceea, eu aș dori să vă sfătuiesc să nu tăgăduiți puterea lui Dumnezeu; căci El lucrează prin puterea Sa, [a]potrivit cu credința copiilor oamenilor, la fel astăzi și mâine și în vecii vecilor.

8 Și iarăși vă sfătuiesc eu

10 1 *a* D&L 10:48.
2 *a* Morm. 8:4, 13–14. gs Scripturi—Scripturile au fost profețite că vor apare.
3 *a* Deut. 11:18–19. 4 *a* gs Rugăciune. *b* 1 Ne. 13:39; 14:30; Mosia 1:6; Eter 4:10–11; 5:3. *c* gs Cinstit, cinste. *d* Iac. *g* gs Adevăr.
5 *a* D&L 35:19. gs Discernământ, darul; Mărturie. *b* Ioan 8:32.
7 *a* 1 Ne. 10:17–19

Dumnezeu către oameni, spre binele lor;

9 Căci iată, [a]unora le este dat prin Spiritul lui Dumnezeu ca să [b]predice cuvântul de înțelepciune;

10 Iar altuia îi este dat să predice cuvântul cunoașterii prin același Spirit;

11 Iar altuia, nespus de mare [a]credință; iar altuia, darul [b]vin- decării prin același Spirit;

12 Și iarăși, altuia, ca el să poată să facă [a]minuni mărețe.

13 Și iarăși, altuia, ca el să pro- fețească despre toate lucrurile;

14 Și iarăși, altuia, ca să vadă îngerii și spiritele care îi slujesc;

15 Și iarăși, altuia, tot felul de limbi.

16 Și iarăși, altuia, tălmăcirea limbilor și a tot felul de [a]limbi.

17 Și toate aceste daruri vin prin Spiritul lui Hristos; și ele vin la fiecare om separat, în acord cu voința Lui.

18 Și eu aș vrea să vă sfătuiesc pe voi, frații mei preaiubiți, să vă aduceți aminte că [a]fiecare dar bun vine de la Hristos

va fi, decât în măsura [b]necre- dinței copiilor oamenilor.

20 De aceea, trebuie să fie [a]cre- dință; și dacă trebuie să fie cre- dință, trebuie să fie și nădejde; și dacă trebuie să fie nădejde, trebuie să fie și caritate.

21 Și dacă voi nu aveți [a]caritate, atunci în nici un caz nu puteți să fiți salvați în Împărăția lui Dumnezeu; și nici nu puteți să fiți salvați în Împărăția lui Dum- nezeu dacă nu aveți credință; și nici dacă nu aveți nădejde.

22 Și dacă voi nu aveți nici o nădejde, atunci voi trebuie să fiți disperați; și disperarea vine din cauza nedreptății.

23 Iar Hristos cu adevărat a spus către strămoșii noștri: [a]Dacă voi aveți credință, atunci voi puteți face toate lucrurile care sunt potrivite pentru Mine.

24 Și acum, eu vorbesc către toate marginile pământului — că dacă ziua aceea va veni când puterea și darurile lui Dumne- zeu se vor sfârși printre voi, aceasta va f

9 *a* 1 Cor. 12:8–11; D&L 46:8–29.
b D&L 88:77–79, 118.
11 *a* gs Caritate.
16 *a* gs Limbi, darul de a vorbi în alte limbi.
18 *a* Iac. 1:17.
19 *a* Evr. 13:8.
b Moro. 7:37.
Moro. 7:1, 42–48. gs Caritate.
23 *a* Moro. 7:33.
24 *a* Moro. 7:37.
b gs

26 Și vai de aceia care vor face ca aceste lucruri să piară și care vor muri, căci ei [a]mor în [b]păca- tele lor și nu pot fi salvați în Împărăția lui Dumnezeu; și eu vorbesc aceasta în acord cu cu- vintele lui Hristos; și eu nu mint.

27 Și eu vă sfătuiesc să vă adu- ceți aminte de aceste lucruri; căci timpul va veni cu repezi- ciune când voi veți ști că eu nu mint, căci voi mă veți vedea pe mine la scaunul de judecată al lui Dumnezeu; iar Domnul Dumnezeu va grăi către voi: Nu am vestit Eu [a]cuvintele Mele către voi, care au fost scrise de către acest om, la fel ca și unul [b]strigând dintre morți, da, chiar la fel ca și unul grăind din [c]țărână?

28 Eu declar aceste lucruri pentru împlinirea profețiilor. Și iată, acestea vor ieși din gura Dumnezeului Veșnic; iar cu- vântul Lui va [a]răsuna din gene- rație în generație.

29 Și Dumnezeu vă va arăta vouă că ceea ce eu

31 Și [a] trezește-te ș ridică-te din țărână, o, tu Ierusalime; da, și îmbracă-ți veșmintele tale cele frumoase, o, fiică a [b]Sionului; și [c]întărește-ți [d]țărușii și lărgește-ți granițele pentru totdeauna, pen- tru ca tu să [e]nu mai fii amestecat niciodată, pentru ca legăminte- le Tatălu Veșnic pe care El le-a făcut cu tine, o, casă a lu Israel, să poată f înfăptuite.

32 Da, [a] veniți la Hristos și [b] perfecționați-vă pentru El și lepădați-vă de orice necredin- ță; ș dacă voi vă veți lepăda de orice necredință și-L veț [c]iubi pe Dumnezeu cu toată puterea, mintea ș tăria voastră, atunci haru Lui este destul pentru voi pentru ca prin haru Lui voi să puteți să fiț perfecți în Hristos; și dacă prin [d]harul lui Dumne zeu voi sunteți perfecți în Hris- tos, atunci voi în nic un caz nu puteți să tăgăduiți puterea lui Dumnezeu.

33 Și iarăși, dacă voi prin

26 *a* Ezec. 18:26–27; 1 Ne. 15:32–33; Mosia 15:26.
b Ioan 8:21.
27 *a* 2 Ne. 33:10–11.
b 2 Ne. 3:19–20; 27:13; Morm. 9:27; Eter 5:5.
b Alma 5:57.
31 *a* Isa. 52:1–2.
b gs Sion.
c Isa. 54:2.
Omni 1:26.
b Mat. 5:48; 3 Ne. 12:48.
gs Perfect.
c D&L 4:2; 59:5–6.
d 2 Ne. 25:23.

34 Și acum eu vă zic vouă tu- turor rămas bun. Eu în curând mă duc să mă [a]odihnesc în [b]pa- radisul lui Dumnezeu până când [c]spiritul și trupul meu se

adus triumfător prin [e]ae ca să vă întâlnesc pe vo înaintea scaunului plăcut de judecată a marelui [g] Iehova, Judecătorul Veșnic a

34 *a* gs Odihnă. *b* gs

d gs Înviere. *e* 1 Tes. 4:17. *f* Iacov 6:13.

g gs Iehova. *h* gs Isus Hristos—

SFÂRȘIT

Ghid pentru Scripturi

INTRODUCERE

LISTA ALFABETICĂ A TEMELOR

INTRODUCERE

Lista alfabetică a temelor în Ghidul pentru scripturi definește o selecție de doctrine, principii, oameni și locuri care se găsesc în Sfânta Biblie, în Cartea lui Mormon, în Doctrină și Legăminte și în Perla de Mare Preț. De asemenea, ghidul prevede referințe la scripturi de bază pentru studiul fiecărei teme în parte. Acest ghid vă poate ajuta în studiul scripturilor, personal sau cu familia. El vă poate ajuta să răspundeți la întrebările privind Evanghelia, să studiați subiectele din scripturi, să pregătiți cuvântările și lecțiile și să vă îmbogățiți cunoștințele și mărturia despre Evanghelie.

Pentru a vă ajuta mai mult în studiul scripturilor, Ghidul conține alte câteva elemente ajutătoare. De exemplu, dacă veți căuta tema „Isus Hristos" veți găsi o listă cuprinzătoare a tuturor rubricilor din Ghid care oferă informații legate direct de Salvator și de slujirea Lui. Aceasta este singura temă din Ghid cu o listă atât de vastă, ceea ce subliniază importanța lui Hristos pentru întreaga omenire. În plus, la tema „Cronologie", sunt menționate unele dintre cele mai importante evenimente din timpurile la care se referă Biblia și Cartea lui Mormon împreună cu datele aproximative la care au avut loc. Tema „Evanghelii" prezintă o paralelă a Evangheliilor. Prin această paralelă sunt comparate învățăturile Salvatorului așa cum se găsesc ele în Matei, Marcu, Luca, Ioan și în revelațiile din zilele din urmă.

În ghid sunt folosite următoarele abrevieri pentru cărțile din scripturi:

Vechiul Testament

Genesa (Facerea)	Gen.
Exodul (Ieșirea)	Ex.
Leviticul	Lev.
Numeri	Num.
Deuteronomul	Deut.
Iosua	Ios.
Judecătorii	Jud.
Rut	Rut
1 Samuel	1 Sam.
2 Samuel	2 Sam.
1 Împărați (1 Regi)	1 Regi
2 Împărați (2 Regi)	2 Regi
1 Cronici	1 Cron.
2 Cronici	2 Cron.
Ezra	Ezra
Neemia	Nee.
Estera	Est.
Iov	Iov
Psalmii	Ps.
Proverbele (Pildele)	Prov.
Eclesiastul	Ecl.
Cântarea cântărilor	Cânt.
Isaia	Isa.
Ieremia	Ier.
Plângerile lui Ieremia	Plâng.
Ezechiel	Ezec.
Daniel	Dan.
Osea	Osea

Ioel	Ioel
Amos	
Amos Obadia	
Obad. Iona	Iona
Mica	Mica
Naum	
Naum Habacuc	Hab.
fiefania	fief.
Hagai	Hag.
Zaharia	Zah.
Maleahi	Mal.

Noul Testament

Matei	Mat.
Marcu	
Marcu Luca	Luca
Ioan	Ioan
Faptele Apostolilor	
Fapte Romani	Rom.
1 Corinteni	1 Cor.
2 Corinteni	2
Cor. Galateni	Gal.
Efeseni	Ef.
Filipeni	
Filip. Coloseni	Col.
1 Tesaloniceni	1 Tes.
2 Tesaloniceni	2 Tes.
1 Timotei	1 Tim.
2 Timotei	2 Tim.

Tit	Tit
Filimon	
Filim. Evrei	Evr.
Iac.	Iac.
1 Petru	1 Pet.
2 Petru	2 Pet.
1 Ioan	1 Ioan
2 Ioan	2 Ioan
3 Ioan	3
Ioan Iuda	Iuda
Apocalipsa	Apoc.

Cartea lui Mormon

1 Nefi	1 Ne.
2 Nefi	2 Ne.
Iac.	Iac.
Enos	Enos
Iarom	
Iarom Omni	Omni
Cuvintele lui Mormon	C. lui
M. Mosia	Mosia
Alma	Alma
Helaman	Hel.
3 Nefi	3 Ne.
4 Nefi	4 Ne.
Mormon	
Morm. Eter	Eter
Moroni	Moro.

Doctrină și Legăminte	D&L
Declarația oficială—1	DO—1
Declarația oficială—2	DO—2

Perla de Mare Preț

Moise	Moise
Avraam	Avr.
Joseph Smith—Matei	JS—M
Joseph Smith—Istorie	JS—I
Articolele de Credință	A. de C.

Traducerea lui Joseph Smith
TJS

LISTA ALFABETICĂ A TEMELOR

Modul de folosire. Ghidul scripturilor este o listă alfabetică a temelor și a termenilor din Evanghelie. Sunt date o scurtă definiție pentru fiecare temă și fiecare termen și cele mai semnificative referințe la scripturi despre acestea. Fiecare referință este precedată de un scurt citat sau de un rezumat al scripturii. Referirile la scripturi apar în următoarea ordine: Vechiul Testament, Noul Testa- ment, Cartea lui Mormon, Doctrină și Legăminte și Perla de Mare Preț. Următoa- rea diagramă explică modul de tratare al unei teme:

Termenii sunt scriși cu majuscule îngroșate.

Există o scurtă definiție a fiecărei teme sau a fiecărui termen.

Unele teme au subtitluri. Acestea sunt scrise cu caractere italice.

Între paranteze sunt date referiri la scripturi înrudite.

Uneori informația despre un subiect nu este inclusă la tema pe care ați căutat-o. Cuvântul în caractere italice *vezi* vă îndrumă la termenul unde se găsește informația.

PĂMÂNT. *Vezi, de asemenea,* (a) Crea, creație; Lume

Planeta pe care trăim, creată de Dum- nezeu, prin Isus Hristos, pentru a fi folosită de om în timpul încercării sale ca muritor. Destinul lui final este să devină slăvit și exaltat (D&L 77:1–2; 130:8–9). Pământul va deveni o moște- nire veșnică pentru acei care au trăit demni de slava celestială (D&L 88:14–26). Ei se vor bucura de prezența Tată- lui și a Fiului (D&L 76:62).

Creat pentru om: Dumnezeu i-a dat omu- lui stăpânire asupra pământului, **Gen.** 1:28 (Moise 2:28). Pământul este al Domnului, **Ex.** 9:29 (Ps. 24:1). Prin pu- terea cuvântului Lui, a venit omul pe pământ, **Iacov** 4:9. Cei săraci și umili ai pământului îl vor moșteni, **D&L** 88:17 (Mat. 5:5; 3 Ne. 12:5). Vom face un pă- mânt și îi vom încerca, **Avr.** 3:24–25.

PAȘTE. *Vezi* Isus Hristos; Înviere

SFÂRȘITUL LUMII. *Vezi* Lume—Sfârșitul lumii.

Uneori, alți termeni din Ghid conțin informații referitoare la tema pe care o studiați. Cuvintele în caractere italice *vezi, de asemenea* vă îndrumă la aceste teme înrudite.

Referințele la scripturi care vă ajută să înțelegeți definiția se află între paranteze.

Fiecare referință la scripturi este precedată de un scurt citat din scriptură sau de un rezumat al scripturii.

Cuvântul în caractere italice *vezi* (sau *vezi, de asemenea*) urmat de această liniuță vă arată că informația se află la un subtitlu („Sfârșitul lumii”) a unei teme principale

(„Lume”).

AARON, FIUL LUI MOSIA. *Vezi,*
de asemenea, Mosia, fiii lui; Mosia, fiul lui Beniamin

În Cartea lui Mormon, unul dintre fiii Regelui Mosia. Aaron a slujit ca misio- nar, eforturile lui sârguincioase ajutând la convertirea multor suflete la Hristos.

A fost un necredincios care a căutat să distrugă Biserica, **Mosia** 27:8–10, 34. Un înger le-a apărut, lui și însoțitorilor lui, **Mosia** 27:11. El s-a căit și a început să predice cuvântul lui Dumnezeu, **Mosia** 27:32–28:8. A refuzat să fie nu- mit rege, în schimb a mers în ținutul lamaniților să predice cuvântul lui Dumnezeu, **Alma** 17:6–9. A postit și s-a rugat pentru îndrumare, **Alma** 17:8–11. L-a învățat pe tatăl regelui Lamoni, **Alma** 22:1–26. A mers să predice zora- miților, **Alma** 31:6–7.

AARON, FRATELE LUI MOISE. *Vezi, de asemenea,* Moise; Preoția aaronică

Personaj din Vechiul Testament - un fiu al lui Amram și Iochebed, din tri- bul lui Levi (Ex. 6:16–20); fratele mai mare al lui Moise (Ex. 7:7).

A fost desemnat de Domnul să-l ajute pe Moise să-i scoată pe copiii lui Israel din Egipt și să fie purtătorul lui de cuvânt, **Ex.** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. Pe Muntele Sinai, Moise a primit in- strucțiuni privind numirea lui Aaron și a celor patru fii ai lui în Preoția lui Aaron, **Ex.** 28:1–4. A făcut un vițel de aur la cererea poporului, **Ex.** 32:1–6, 21, 24, 35. A murit pe Muntele Hor la vârsta de 123 ani, **Num.** 20:22–29 (Num. 33:38–39). Domnul a confirmat o preo- ție și asupra lui Aaron și seminției lui, **D&L** 84:18, 26–27, 30. Aceia care măresc chemările preoției devin fiii lui Moise și Aaron, **D&L** 84:33–34. Domnul va justifica faptele bune ale acelora care sunt chemați de Tatăl așa cum a fost Aaron, **D&L** 132:59.

ABED-NEGO. *Vezi, de asemenea,* Daniel

În Vechiul Testament, Șadrac, Meșac

și Abed-Nego erau trei tineri israeliți care, împreună cu Daniel, au fost aduși la palatul lui Nebucadnețar, re- gele Babilonului. Numele evreiesc al lui Abed-Nego era Azaria. Cei patru tineri au refuzat să se pângărească luând din carnea și vinul regelui (Dan. 1). Șadrac, Meșac și Abed-Nego au fost aruncați de către rege într-un cuptor aprins, dar au fost scăpați de Fiul lui Dumnezeu (Dan. 3).

ABEL. *Vezi, de asemenea,* Adam; Cain

Personaj din Vechiul Testament - un fiu al lui Adam și al Evei.

A oferit lui Dumnezeu o jertfă mai bu- nă decât fratele lui, Cain, **Gen.** 4:4–5 (Evrei 11:4; Moise 5:16–21). A fost ucis de către Cain, **Gen.** 4:8 (Moise 5:32). A primit preoția de la Adam, **D&L** 84:16. Satana a uneltit cu Cain să-l ucidă pe Abel, **Moise** 5:28–31 (Hel. 6:27).

ABINADI. *Vezi, de asemenea,* Martir, martiriu

Un profet nefit din Cartea lui Mormon. A profețit că Dumnezeu îi va pedepsi pe oamenii din poporul regelui Noe cel ticălos dacă nu se vor pocăi, **Mosia** 11:20–25. A fost întemnițat pentru că a profețit distrugerea regelui Noe și a poporului lui, **Mosia** 12:1–17. I-a învă- țat pe preoții ticăloși ai regelui Noe despre legea lui Moise și a lui Hristos, **Mosia** 12 – 16. Alma cel Vârstnic a crezut și a scris cuvintele lui, **Mosia** 17:2–4. A fost ars de viu de către regele Noe, **Mosia** 17:20.

ADAM. *Vezi, de asemenea,* Adam-ondi-Ahman; Arhanghel; Căderea lui Adam și a Evei; Eden; Eva; Mihail

Primul om creat pe pământ.

Adam este tatăl și patriarhul rasei umane pe pământ. Greșeala lui din Grădina Edenului (Gen. 3; D&L 29:40–42; Moise 4) l-a făcut să „cadă” și să devină muritor, un pas necesar pentru ca omenirea să progreseze pe acest pă- mânt (2 Ne. 2:14–29; Alma 12:21–26). De aceea, Adam și Eva trebuie slăviți

pentru rolul lor de a face posibilă creș- terea noastră veșnică. Adam este cel îmbătrânit de zile și mai este cunoscut sub numele de Mihail (Dan. 7; D&L 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). El este arhanghelul și va veni din nou pe pământ ca patriarhul familiei umane, pregătitorul celei de-a Doua Veniri a lui Isus Hristos (D&L 29:26).

Dumnezeu l-a creat pe om după înfăți- șarea Lui, **Gen.** 1:26–28 (Moise 2:26–28; Avr. 4:26–28). Dumnezeu i-a dat omului stăpânire asupra tuturor lucrurilor și i-a poruncit să se înmulțească și să umple pământul, **Gen.** 1:28–31 (Moise 2:28–31; Avr. 4:28–31). Dumnezeu i-a pus pe Adam și pe Eva în Grădina Edenului și le-a interzis să mănânce din copacul cunoașterii binelui și a răului, **Gen.** 2:7–9, 15–17 (Moise 3:7–9, 15–17; Avr. 5:7–13). Adam a dat nume tuturor viețuitoarelor, **Gen.** 2:19 – 20 (Moise 3:19–20; Avr. 5:20–21). Adam și Eva au fost căsătoriți de Dumnezeu, **Gen.** 2:18–25 (Moise 3:18–25; Avr. 5:14–21). Adam și Eva au fost ispitiți de Sa- tana, au luat din fructul oprit și au fost alungați din Grădina Edenului, **Gen.** 3 (Moise 4). Adam a avut 930 de ani când a murit, **Gen.** 5:5 (Moise 6:12). Adam a fost primul bărbat, **D&L** 84:16. Înainte de a muri Adam și-a chemat pe toți ur- mașii de drept la Adam-ondi-Ahman și i-a binecuvântat, **D&L** 107:53–57. Adam a adus ofrande, **Moise** 5:4–8. Adam a fost botezat, a primit Duhul Sfânt și a fost rânduit la preoție, **Moise** 6:51–68.

ADAM-ONDI-AHMAN.
Vezi, de asemenea, Adam

Locul în care Adam i-a binecuvântat pe urmașii lui drepți cu trei ani înainte de a muri (D&L 107:53–56) și locul un- de el va veni înainte de a Doua Venire (D&L 116).

ADEVĂR. *Vezi, de asemenea,* Cunoaștere; Inteligență, inteligențe; Lumină, lumina lui Hristos

Cunoașterea lucrurilor așa cum sunt ele, cum au fost și cum vor fi (D&L

93:24). Adevărul se referă, de aseme- nea, la lumina și la revelația din cer.

Adevărul va răsări din pământ, **Ps.** 85:11 (Moise 7:62). Veți cunoaște ade- vărul și adevărul vă va face liberi, **Ioan** 8:32. Eu sunt calea, adevărul și viața, **Ioan** 14:6. Dacă spunem că nu avem nici un păcat, adevărul nu este în noi, **1 Ioan** 1:8. Vinovaților li se pare adevărul greu de suportat, **1 Ne.** 16:2. Cei drepți iubesc adevărul, **2 Ne.** 9:40. Spiritul vorbește adevăr și nu minte, **Iacov** 4:13. Tu ești un Dumnezeu al adevărului și nu poți minți, **Eter** 3:12. Prin puterea Duhului Sfânt puteți cunoaște adevărul tuturor lucrurilor, **Moro.** 10:5. Adevărul rămâne în veci de veci, **D&L** 1:39. Ai fost luminat de Spiritul adevărului, **D&L** 6:15. Cartea lui Mormon conține adevărul și cu- vântul lui Dumnezeu, **D&L** 19:26. Mângâietorul a fost trimis să propovă- duiască adevărul, **D&L** 50:14. Acela care primește cuvântul prin Spiritul adevărului, îl primește așa cum este el propovăduit de către Spiritul adevă- rului, **D&L** 50:17–22. Vestiți adevărul potrivit cu revelațiile pe care vi le-am dat, **D&L** 75:3–4. Orice este adevăr, este lumină, **D&L** 84:45. Lumina lui Hristos este lumina adevărului, **D&L** 88:6–7, 40. Spiritul Meu este adevăr, **D&L** 88:66. Inteligența, sau lumina adevărului, nu a fost creată, **D&L** 93:29. Gloria lui Dumnezeu este inteli- gență sau lumină și adevăr, **D&L** 93:36. V-am poruncit să vă creșteți copiii în lumină și adevăr, **D&L** 93:40. Singurul Meu Născut este plin de har și de ade- văr, **Moise** 1:6.

ADMINISTRATOR, ADMINISTRAfiIE. *Vezi, de asemenea,* A chema, chemat de Dumnezeu, chemare

Persoană care se îngrijește de treburile sau de proprietatea altcuiva. Obiectul îngrijirii unui administrator se numește administrație. Toate lucrurile de pe pământ aparțin Domnului; noi sun- tem administratorii Lui. Noi suntem răspunzători față de Domnul, dar

putem raporta despre administrarea noastră reprezentanților autorizați ai lui Dumnezeu. Când primim o chema- re de slujire de la Domnul sau de la slujitorii Lui autorizați, acea adminis- trare poate include atât treburi spiri- tuale, cât și temporale (D&L 29:34).

Ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri, **Mat.** 25:14–23. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult, **Luca** 12:48 (D&L 82:3). Isus dă parabola administratorului nedrept, **Luca** 16:1–8. Cel ce este găsit adminis- trator credincios va intra în bucuria Domnului său, **D&L** 51:19. Fiece om trebuie să dea socoteală de adminis- trarea lui, **D&L** 72:3–5. Cel ce este ad- ministrator credincios și înțelept va moșteni toate lucrurile, **D&L** 78:22. Domnul va face pe fiece om răspunzător ca administrator peste binecuvân- tările lumești, **D&L** 104:11–17 (D&L 42:32). Fii sârguincios, pentru a putea fi administrator înțelept, **D&L** 136:27.

(A) ADUCE LA VIAfiĂ.
Vezi, de asemenea, Înviere

A face să trăiască, a învia sau a schim- ba o persoană, astfel încât aceasta să poată fi în prezența lui Dumnezeu.

Dumnezeu ne-a adus la viață împreună cu Hristos, **Ef.** 2:4–5 (Col. 2:6, 12–13). Hristos a suferit moartea în trup, dar a fost înviat de către Spirit, **1 Pet.** 3:18 (D&L 138:7). Nici un om nu L-a văzut pe Dumnezeu, decât însuflețit de către Spirit, **D&L** 67:11. Mântuirea este prin acela care însuflețește toate lucrurile, **D&L** 88:16–17. Sfinții vor fi însuflețiți și înălțați să-L întâlnească pe Hristos, **D&L** 88:96. Adam a fost însuflețit în omul dinăuntru, **Moise** 6:65.

ADULTER. *Vezi, de asemenea,* Castitate; Homosexualitate; Imoralitate; Imoralitate sexuală; Senzual, senzualitate

Relație sexuală nelegală dintre bărbați și femei. Deși adulterul se referă, în general, la relații sexuale între o per- soană căsătorită și altcineva în afară

de soț sau soție, în scripturi el poate să se refere și la cei necăsătoriți.

Uneori adulterul este folosit ca un simbol pentru apostazia unei națiuni sau a unui întreg popor în raport cu căile Domnului (Num. 25:1–3; Ezec. 16:15–59; Ier. 3:6–10; Osea 4).

Iosif nu avea să înfăptuiască această mare ticăloșie și să păcătuiască împo- triva lui Dumnezeu, **Gen.** 39:7–12. Să nu comiți adulter, **Ex.** 20:14. Oricine privește o femeie poftind-o, a comis adulter în inima lui, **Mat.** 5:28. Nici curvarii, nici adulterii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu, **1 Cor.** 6:9–10. Dumnezeu îi va judeca pe toți ticăloșii și adulterii, **Evr.** 13:4. Adulterul este cel mai urâcios dintre toate păcatele în afară de vărsarea de sânge nevinovat și lepădarea de Duhul Sfânt, **Alma** 39:3–5. Cel ce comite adulter și nu se pocăiește va fi alungat, **D&L** 42:23–26. Dacă cineva comite adulter în inima lui, atunci nu va avea Spiritul, **D&L** 63:14–16.

ADUNAREA LUI ISRAEL. *Vezi* Israel—Adunarea lui Israel

ADVERSAR. *Vezi* Diavol

ADVERSITATE. *Vezi, de asemenea,* (a) Ispiti, ispită; (a) Îndura; (a) Mustra, mustrare; (a) Persecuta, persecuție

Prin adversitate—încercări, necazuri și supărări—omul poate avea multe experiențe care duc spre creșterea spirituală și progresul veșnic, întorcân- du-se spre Domnul. Dumnezeu Însuși v-a salvat de toate relele și de toate suferințele voastre, **1 Sam.** 10:19. În necazul lor ei au stri- gat către Domnul, **Ps.** 107:6, 13, 19, 28. Deși Domnul vă va da pâinea în necaz, totuși învățătorii nu se vor mai ascunde, **Isa.** 30:20–21. Este nevoie să fie o opoziție în toate lucrurile, **2 Ne.** 2:11. Dacă n-ar avea niciodată ceea ce este amar, nu ar cunoaște ce este dulce, **D&L** 29:39. Adversitățile și suferințele tale vor fi pentru scurt timp, **D&L**

121:7 – 8. Toate aceste lucruri îți vor aduce experiență și vor fi spre binele tău, **D&L** 122:5–8. Ei gustă amarul ca să prețuiască binele, **Moise** 6:55.

AGAR. *Vezi, de asemenea,* Avraam; Ismael, fiul lui Avraam

Personaj din Vechiul Testament - sluj- nica egipteană a Sarei. Ea a devenit soția lui Avraam și mama lui Ismael (Gen. 16:1–16; 25:12; D&L 132:34, 65). Domnul i-a promis lui Agar că un neam mare se va trage din fiul ei (Gen. 21:9–21).

AGRIPA. *Vezi, de asemenea,* Pavel

Personaj din Noul Testament - fiul lui Irod Agripa Întâiul și frate cu Berenic și cu Drusila. El a fost rege în Calcis, localitate în Liban. El l-a ascultat pe Apostolul Pavel și a fost aproape con- vins să devină creștin (Fapte 25–26; JS—I 1:24).

AHAB. *Vezi, de asemenea,* Izabela

Personaj din Vechiul Testament - unul dintre cei mai răi și mai puternici regi ai Israelului de nord. El s-a căsătorit cu Izabela, o prințesă din Sidon, prin in- fluența căreia s-a instaurat în Israel preaslăvirea lui Baal și a Astarteei (1 Regi 16:29–33; 2 Regi 3:2) și s-a încer- cat îndepărtarea profeților și a preas- lăvirii lui Iehova (1 Regi 18:13).

A domnit douăzeci și doi de ani peste Israel în Samaria, **1 Regi** 16:29 (1 Regi 16–22). A făptuit rele în fața Domnului, cu mult mai multe decât cei dinaintea lui, **1 Regi** 16:30. A fost omorât în lup- tă, **1 Regi** 22:29–40.

ALCOOL. *Vezi* Cuvântul de Înțelepciune

(A) ALEGE, ALES (verb). *Vezi, de asemenea,* Chemat, chemat de Dumnezeu, chemare; Liber, libertate; Libertatea de a alege

Când Domnul selectează sau alege o persoană sau un grup, de obicei, El îi cheamă, de asemenea, să slujească.

Alege în astă zi pe cine vei sluji, **Ios.**

24:15 (Alma 30:8; Moise 6:33). Te-am ales în cuptorul urgiei, **Isa.** 48:10 (1 Ne. 20:10). Nu voi M-ați ales, ci Eu v-am ales pe voi, **Ioan** 15:16. Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte, **1 Cor.** 1:27. El ne-a ales înainte de întemeierea lumii, **Ef.** 1:4. Suntem liberi să alegem libertatea și viața veșnică sau robia și moartea, **2 Ne.** 2:27. Cei nobili și mă- reți au fost aleși de la începuturi, **D&L** 138:55–56. Israel a fost ales de Dumne- zeu, **Moise** 1:26. Avraam a fost ales înainte de a se naște, **Avr.** 3:23.

ALEGERE. *Vezi* (a) Alege, ales; Libertatea de a alege

ALEGERE. *Vezi, de asemenea,* Chemare și alegere

Pe baza meritelor din viața premuri- toare, Dumnezeu i-a ales pe aceia care să fie semința lui Avraam și casa lui Israel și care să devină poporul de le- gământ (Deut. 32:7 – 9; Avr. 2:9 – 11). Acestor oameni le sunt date binecu- vântări și îndatoriri deosebite pentru ca ei să poată binecuvânta toate po- poarele lumii (Rom. 11:5–7; 1 Pet. 1:2; Alma 13:1 – 5; D&L 84:99). Cu toate acestea, chiar și cei aleși trebuie să fie chemați și aleși în această viață pentru a obține salvarea.

ALES (adjectiv sau substantiv). *Vezi, de asemenea,* Chemat, chemat de Dumnezeu, chemare

Acei aleși de Dumnezeu pentru res- ponsabilități deosebite.

Am făcut legământul cu alesul Meu, **Ps.** 89:3. Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși, **Mat.** 22:14 (Mat. 20:16; D&L 95:5; 121:34, 40). Sfinții sunt o semințe aleasă, o preoție împărătească, **1 Pet.** 2:9. Hristos a fost Prea-Iubitul și Alesul lui Dumnezeu de la început, **Moise** 4:2.

(CEI) ALEȘI

Aleșii sunt aceia care Îl iubesc pe Dumnezeu din toată inima și care își trăiesc viața așa cum îi place Lui.

Aceia care trăiesc astfel de viață de ucenic vor fi într-o zi aleși de Domnul pentru a fi printre copiii Lui.

Dacă ar fi cu putință ei ar înșela chiar și pe cei aleși, **Mat.** 24:24. Ioan s-a bu- curat fiindcă acei copii ai alesei Doam- ne erau sinceri și credincioși, **2 Ioan** 1. Păcatele tale îți sunt iertate și tu ești o doamnă aleasă, **D&L** 25:3. Aleșii Mei aud glasul Meu și nu își împietresc inimile, **D&L** 29:7. Și la fel, Eu îi voi aduna pe aleșii Mei din cele patru colțuri ale lumii, **D&L** 33:6. Scripturile vor fi date pentru salvarea aleșilor Mei, **D&L** 35:20–21. Aceia care măresc chemările preoției devin aleșii lui Dumnezeu, **D&L** 84:33–34. De dragul celor aleși, zilele năpăstuirii vor fi scurtate, **JS—M** 1:20.

ALINĂTOR. *Vezi* Mângâietor

ALFA ȘI OMEGA. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Alfa este prima literă din alfabetul grecesc; omega este ultima. De aseme- nea, ele sunt nume date lui Isus Hristos și sunt folosite ca simboluri pentru a arăta că Isus este începutul și sfârșitul întregii creații (Apoc. 1:8; D&L 19:1).

ALMA CEL VÂRSTNIC

Un profet nefit din Cartea lui Mormon care a organizat Biserica în zilele Re- gelui Noe cel rău.

A fost un preot al Regelui Noe cel rău și un urmaș al lui Nefi, **Mosia** 17:1–2. După ce l-a ascultat și l-a crezut pe Abinadi, a fost alungat de către rege. El a fugit, s-a ascuns și a scris cuvintele lui Abinadi, **Mosia** 17:3–4. El s-a po- căit și a propovăduit cuvintele lui Abi- nadi, **Mosia** 18:1. A botezat în apele lui Mormon, **Mosia** 18:12–16. A orga- nizat Biserica, **Mosia** 18:17–29. A sosit cu oamenii lui în Zarahemla, **Mosia** 24:25. I s-a dat autoritate asupra Bise- ricii, **Mosia** 26:8. A judecat și a condus Biserica, **Mosia** 26:34–39. I-a conferit funcția de mare preot fiului lui, **Alma** 4:4 (Mosia 29:42; Alma 5:3).

ALMA, FIUL LUI ALMA.
Vezi, de asemenea, Alma cel Vârstnic; Amulec; Mosia, fiii lui

Personaj din Cartea lui Mormon - pri- mul judecător șef și profet al poporu- lui nefit. În tinerețe, el a încercat să distrugă Biserica (Mosia 27:8–10). Cu toate acestea, un înger i s-a înfățișat și el a fost convertit la Evanghelie (Mosia 27:8 – 24; Alma 36:6 – 27). Mai târziu el a renunțat la funcția lui de judecător șef pentru a-i învăța pe oa- meni (Alma 4:11–20).

Cartea lui Alma: O carte separată din Cartea lui Mormon, cuprinzând un sumar al relatărilor profeților Alma, fiul lui Alma, și a fiului său, Helaman. Evenimentele descrise în această carte s-au petrecut aproximativ între anii 91 și 52 î.H. Cartea cuprinde 63 de capito- le. Capitolele 1–4 descriu revolta ace- lora care îi urmau pe Nehor și Amlici împotriva nefiților. Războaiele care au rezultat au fost dintre cele mai distru- gătoare din istoria nefită de până atunci. Capitolele 5–16 conțin relatări despre primele călătorii misionare ale lui Alma, inclusiv predica lui despre Păstorul cel Bun (Alma 5) și predicile ținute împreună cu Amulec în orașul Amoniha. Capitolele 17 – 27 conțin relatările fiilor lui Mosia și a slujirii lor printre lamaniți. Capitolele 28–44 conțin câteva dintre cele mai impor- tante predici ale lui Alma. În capitolul 32, Alma compară cuvântul cu o sămânță; în capitolul 36, el relatează istoria convertirii sale, fiului său Hela- man. Capitolele 39 – 42 consemnează sfatul lui Alma către fiul său Corian- ton, care se implicase în păcate mora- le; această predică importantă explică ce este dreptatea, milostenia, învierea și ispășirea. Capitolele 45–63 descriu războaiele nefite din acea vreme și migrațiile sub conducerea lui Hagot. Marii conducători, cum au fost Căpi- tanul Moroni, Teancum și Lehi, au ajutat la salvarea nefiților prin faptele lor curajoase și oportune.

ALTAR. *Vezi, de asemenea,* Sacrificiu

Construcție folosită pentru jertfe, ofrande și preaslăvire.

Noe a zidit un altar pentru Domnul și a adus ofrande prin arderi de tot, **Gen.** 8:20. Avram a zidit un altar Domnului, **Gen.** 12:7–8. Avraam l-a legat pe fiul său, Isaac, și l-a pus pe altar, **Gen.** 22:9 (Gen. 22:1–13). Iacov a zidit acolo un altar și a numit locul „El-Betel”, **Gen.** 35:6–7. Ilie a zidit un altar și i-a pus la încercare pe preoții lui Baal, **1 Regi** 18:17–40. Dacă îți aduci darul la altar, mai întâi împacă-te cu fratele tău, **Mat.** 5:23–24. Am văzut sub altar sufletele celor care fuseseră înjunghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu, **Apoc.** 6:9 (D&L 135:7). Lehi a construit un altar din pietre și a mulțumit Domnului, **1 Ne.** 2:7. Avraam a fost salvat de la moarte pe altarul lui Elkenah, **Avr.** 1:8–20.

AMALECIfiI (Cartea lui Mormon)

Un grup de nefiți apostați care i-au condus pe lamaniți în lupta contra nefiților (Alma 21–24, 43).

AMALECIfiI (Vechiul Testament)

Un trib arab care trăia în deșertul Paran dintre Araba și Mediterană. Au fost în permanență în război cu evreii, de pe vremea lui Moise (Ex. 17:8) până în vremurile lui Saul și David (1 Sam. 15; 27:8; 30; 2 Sam. 8:11–12).

AMALICHIA

Personaj din Cartea lui Mormon - un trădător nefit care a obținut putere în rândul lamaniților și i-a condus împotriva nefiților (Alma 46–51).

AMIN. *Vezi, de asemenea,* Rugăciune

Înseamnă „așa să fie” sau „așa este”. Se spune *Amin* pentru a se arăta accep- tul și acordul din toată inima sau în mod solemn (Deut. 27:14–26) sau că un lucru este adevărat (1 Regi 1:36). Astăzi, la încheierea rugăciunilor, a mărturiilor și a discursurilor, aceia ca- re au auzit rugăciunea sau mesajul

rostesc cu glas tare *amin* pentru a-și arăta acordul și acceptul.

Personaj din Vechiul Testament - o persoană trebuia să spună *amin* atunci când făcea un jurământ (1 Cron. 16:7, 35–36; Nee. 5:13; 8:2–6). Hristos este numit „Amin, Martorul cel credincios și adevărat" (Apoc. 3:14). *Amin* a slujit de asemenea ca semn de legământ în școala profeților (D&L 88:133–135).

AMLICI, AMLICIfiI

Un bărbat din Cartea lui Mormon, care a condus un grup de nefiți ce doreau un rege în timpul stăpânirii judecătorilor. Acești nefiți, numiți am- liciți, s-au răsculat fățiș împotriva lui Dumnezeu, fapt pentru care au fost blestemați (Alma 2–3).

AMON, FIUL LUI MOSIA. *Vezi, de asemenea,* Anti-nefi-lehiți; Mosia, fiii lui; Mosia, fiul lui Beniamin

Personaj din Cartea lui Mormon - fiu al Regelui Mosia. Amon a slujit ca mi- sionar, iar eforturile lui pline de sârguință au ajutat la convertirea multor suflete la Hristos.

A fost un necredincios care a căutat să distrugă Biserica, **Mosia** 27:8–10, 34. Un înger le-a apărut lui și tovarășilor lui, **Mosia** 27:11. S-a pocăit și a început să predice cuvântul lui Dumnezeu, **Mosia** 27:32–28:8. A refuzat să fie nu- mit rege și a mers, în schimb, în ținutul lamaniților pentru a predica cuvântul lui Dumnezeu, **Alma** 17:6–9. A postit și s-a rugat pentru îndrumare, **Alma** 17:8–11. A fost prins de Regele Lamoni, **Alma** 17:20–21. A scăpat turmele lui Lamoni, **Alma** 17:26–39. I-a predicat lui Lamoni, **Alma** 18:1–19:13. I-a mul- țumit lui Dumnezeu și a fost cuprins de bucurie, **Alma** 19:14. Cei pe care el i-a convertit nu au mai decăzut nicioda- tă, **Alma** 23:6. S-a bucurat că este o unealtă în mâinile lui Dumnezeu pen- tru a aduce cu miile la adevăr, **Alma** 26:1–8 (Alma 26:1–37). A condus po- porul anti-nefi-lehiților în siguranță, **Alma** 27. A simțit o mare bucurie să se întâlnească cu frații lui, **Alma** 27:16–18.

AMON, URMAȘ AL LUI ZARAHEMLA. *Vezi, de asemenea* , Limhi

Personaj din Cartea lui Mormon - un bărbat mare și puternic care a condus o expediție din Zarahemla în țara lui Lehi-Nefi (Mosia 7:1–16). Lui i-au fost arătate cronicile din vechime și el a ex- plicat ce înseamnă un văzător (Mosia 8:5–18). Mai târziu, el a ajutat la elibe- rarea regelui Limhi și a poporului său de sub lamaniți și i-a adus înapoi în Zarahemla (Mosia 22).

AMOS

Un profet din Vechiul Testament care a profețit aproximativ între anii 792 și 740 î.H., în zilele lui Ozia, rege al Iudeii, și ale lui Ieroboam, rege al Israelului.

Cartea lui Amos. O carte din Vechiul Testament. Multe dintre profețiile lui Amos atenționau Israelul și popoarele învecinate să se întoarcă la dreptate.

Capitolele 1 – 5 cheamă Israelul și popoarele învecinate la pocăință. Capitolul 3 explică faptul că Domnul își dezvăluie tainele profeților și că, din cauza încălcării legii, Israelul va fi nimicit de un dușman. Capitolele 6–8 profetizează căderea Israelului cu mulți ani înainte de invazia asiriană. Capitolul 9 profetizează că Israelul va fi restaurat în propria sa țară.

AMULEC. *Vezi, de asemenea,* Alma, fiul lui Alma

Personaj din Cartea lui Mormon - un tovarăș misionar al lui Alma, fiul lui Alma.

I s-a arătat un înger, **Alma** 8:20; 10:7. L-a primit pe Alma în casa lui, **Alma** 8:21–27. A propovăduit cu tărie oamenilor din Amoniha, **Alma** 8:29–32; 10:1–11. A fost urmaș al lui Nefi, Lehi și Manase, **Alma** 10:2–3. A dat mărturie de adevăr, **Alma** 10:4–11. A chemat oamenii la pocăință, dar a fost respins, **Alma** 10:12–32. A avut o dispută cu Zeezrom, **Alma** 11:20–40. A propovăduit despre înviere, judecată și restaurare, **Alma** 11:41–45. A vrut să oprească martirizarea credin-

cioșilor, **Alma** 14:9–10. A fost întemnițat împreună cu Alma, **Alma** 14:14–23. A scăpat de lanțurile temniței prin credin- ță, **Alma** 14:24–29. A mărturisit despre ispășire, milostenie și dreptate, **Alma** 34:8–16. A propovăduit despre rugă- ciune, **Alma** 34:17–28. I-a încurajat pe oameni să nu amâne pocăința, **Alma** 34:30–41. Credința lui Alma și a lui Amulec a făcut ca temnița să se prăbu- șească la pământ, **Eter** 12:13.

ANA
(Profetesă)

Personaj din Noul Testament - profe- tesă a tribului Așer. La vremea nașterii lui Isus, ea era o văduvă vârstnică. Ea L-a văzut pe pruncul Isus la prezentarea Lui în templu și L-a recunoscut ca fiind Mântuitorul (Luca 2:36–38).

ANA (Preot)**.** *Vezi, de asemenea,* Caiafa

Personaj din Noul Testament - un băr- bat cu mare influență în sanhedrin. Isus, când a fost prins, a fost adus mai întâi la el (Ioan 18:13); de asemenea, el a avut un rol conducător în judecarea Apostolilor (Fapte 4:3–6).

ANA (Vechiul Testament)**.** *Vezi, de asemenea,* Samuel, profet în Vechiul Testament

Mama lui Samuel, profet din Vechiul Testament. Domnul i l-a dat Anei pe Samuel ca răspuns la rugăciunile ei (1 Sam. 1:11, 20–28). Ana l-a încredin- țat pe Samuel Domnului. Cântul ei de mulțumire poate fi comparat cu acela al Mariei, mama lui Isus (1 Sam. 2:1–10; Luca 1:46–55).

ANANIA DIN DAMASC. *Vezi, de asemenea,* Pavel

Un ucenic creștin din Damasc care l-a botezat pe Pavel (Fapte 9:10–18; 22:12).

ANANIA DIN IERUSALIM

Personaj din Noul Testament - el și soția lui Safira, L-au mințit pe Domnul reținând o parte din banii pe care îi destinaseră Domnului. Petru i-a con- fruntat, iar cei doi au căzut la pământ și au murit (Fapte 5:1–11).

ANDRE
I

Personaj din Noul Testament, frate cu Simon Petru și unul dintre cei doispre- zece Apostoli chemați de către Isus în timpul slujirii Lui pe pământ (Mat.
4:18–19; Marcu 1:16–
18, 29).

ANTIHRIST. *Vezi, de asemenea,*
Diavol

Oricine sau orice denaturează sau de- formează adevăratul plan de salvare al Evangheliei și care se opune lui Hristos, fățiș sau în secret. Ioan Revelatorul descrie antihristul ca pe un amăgitor (1 Ioan 2:18–22; 4:3–6; 2 Ioan
1:7). Marele antihrist este Lucifer, dar el are multe ajutoare, atât ființe spiri- tuale, cât și muritori.

Fiul pierzaniei se opune și se înalță pe el însuși deasupra a tot ceea ce este numit Dumnezeu, **2 Tes.** 2:1–12. El îi înșeală pe cei ce se află pe pământ prin mijlocirea minunilor, **Apoc.** 13:13–17. Șerem L-a negat pe Hristos și i-a înșelat pe mulți, **Iacov** 7:1–23. Nehor a propovăduit doc- trine false, a întemeiat o biserică și a introdus viclesugul preoțesc, **Alma** 1:2–
16. Corihor și-a râs de Hristos, de ispăși- re și de spiritul profeției, **Alma** 30:6–60.

ANTI-NEFI-LEHIfiI. *Vezi, de asemenea,* Amon, fiul lui Mosia; Helaman, fiii lui; Mosia, fiii lui

În Cartea lui Mormon, nume dat lama- niților care au fost convertiți de către fiii lui Mosia. După convertire, acești oameni, care se mai numeau poporul lui Amon, au rămas credincioși toată viața lor (Alma 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

Ei și-au luat numele de anti-nefi-lehiți, **Alma** 23:16–17; 24:1. Ei au refuzat să facă vărsare de sânge și și-au îngropat armele, Alma 24:6–19. Fiii lor s-au pregătit de război și l-au ales pe Helaman drept conducător, **Alma** 53:16–19; 56–58 (fiii aceștia mai erau cunoscuți sub numele de cei 2000 de tineri războinici).

APĂ VIE. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Simbol pentru Domnul Isus Hristos și

învățăturile Sale. Așa cum apa este esențială pentru întreținerea vieții fizice, Salvatorul și învățăturile Sale (apa vie) sunt esențiale pentru viața veșnică.

Veți scoate apă cu bucurie din izvoare- le salvării, **Isa.** 12:3. M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, **Ier.** 2:13. Ori- cine va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete, **Ioan** 4:6–15. Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea, **Ioan** 7:37. Bara de fier ducea la izvorul apelor vieții, **1 Ne.** 11:25. Ei pot să ia apa vieții fără plată, **D&L**
10:66. Poruncile mele vor fi un izvor de apă vie, **D&L** 63:23.

APOCALIPSA LUI IOAN.
Vezi, de asemenea, Ioan fiul lui Zebedei

Ultima carte din Noul Testament, con- stând din revelația dată Apostolului Ioan. Lui i s-a permis să vadă istoria lumii, îndeosebi ultimele zile (Apoc.
1:1–2; 1 Ne. 14:18–27; D&L 77).
Cuvântul apocalipsă poate însemna,
de asemenea, orice revelație deosebită;
de la cuvântul grecesc care înseamnă
„revelat” sau
„dezvăluit”.

Ioan a primit această revelație de ziua
Domnului pe insula Patmos (Apoc.
1:9–10), în largul litoralului Asiei, nu departe de Efes. Data exactă a Apoca- lipsei nu este cunoscută.
Cheile înțelegerii cărții sunt cuprin- se în 1 Nefi 14:18–27 și D&L 77 (Eter
4:15–
16).
Capitolele 1–3 cuprind o introduce- re a cărții și scrisori către șapte biserici din Asia. Ioan a scris scrisorile pentru a-i ajuta pe sfinți să rezolve anumite probleme. Capitolele 4–5 consemnea- ză viziuni pe care le-a primit Ioan, ară- tând puterea dreaptă și măreață a lui Dumnezeu și a lui Hristos. În capitolele
6–9, 11, Ioan consemnează că a văzut o carte pecetluită cu șapte peceți, fiecare pecete reprezentând o mie de ani din istoria temporală a pământului. Capi- tolele acestea se ocupă mai ales de evenimentele aflate în cea de a șaptea pecete (vezi Apoc. 8–9, 11:1–15). Capi- tolul 10 descrie o carte pe care Ioan a

mâncat-o. Cartea reprezintă o misiune viitoare pe care el o va împlini. Capito- lul 12 consemnează o viziune a răului care a început în ceruri, atunci când Satana s-a răzvrătit și a fost alungat. Războiul care a început, acolo, conti- nuă să fie purtat pe pământ. În capitolele 13, 17–19, Ioan descrie împărățiile pământești rele aflate sub controlul Satanei și consemnează soarta lor, inclu- siv distrugerea finală a răului. Capitole- le 14–16 descriu neprihănirea sfinților în mijlocul răului, chiar înainte de a Doua Venire a lui Hristos. Capitolele 20–22 descriu Mileniul, frumosul oraș al Noului Ierusalim și ultimele evenimente din istoria pământului.

APOCRIFĂ. *Vezi, de asemenea,* Biblie; Scripturi

Cărți sfinte ale poporului iudeu care nu au fost incluse în Biblia ebraică, dar care se găsesc în unele biblii ale unor biserici creștine. Aceste cărți sunt adesea valoroase pentru legătura dintre Vechiul și Noul Testament și sunt con- siderate de Biserică o lectură utilă.

Apocrifele sunt traduse, în cea mai mare parte, corect, dar conțin multe interpo- lări incorecte, **D&L** 91:1–3. Apocrifele pot aduce beneficii celor luminați de către Spirit, **D&L** 91:4–6.

APOSTAZIE. *Vezi, de asemenea,* Restaurarea Evangheliei; Răzvrătire

Abaterea de la adevăr a unor persoa- ne, a Bisericii sau a unor națiuni întregi.

Apostazia generală: Israel trebuia să-și ferească inimile pentru a nu se întoar- ce de la Domnul, **Deut.** 29:18. Când nu există viziuni, poporul piere, **Prov.** 29:18. Ei rupeau legământul nepieritor, **Isa.** 24:5. Vânturile s-au abătut asupra acelei case și ea s-a prăbușit, **Mat.** 7:27. Mă mir că treceți așa de repede la o altă Evanghelie, **Gal.** 1:6. Ei au pornit pe cărarea cea bună, dar s-au rătăcit în negură, **1 Ne.** 8:23 (1 Ne. 12:17). După ce au gustat din rod, au pornit pe căi nepermise, **1 Ne.** 8:28. Apostazia nefi- tă a constituit o piatră de încercare

pentru necredincioși, **Alma** 4:6 – 12. Mulți membri ai Bisericii au devenit mândri și i - au persecutat pe alți membri, **Hel.** 3:33 – 34 (Hel. 4:11 – 13;
5:2–3). Când Domnul aduce prosperi- tate oamenilor din poporul Lui, uneori ei își înăspresc inimile și Îl uită, **Hel.** 12:2; 13:38. Nefiții și-au înăsprit inimile și au căzut în puterea Satanei,
3 Ne. 2:1–3. Moroni a profețit despre apostazia zilelor din urmă, **Morm.** 8:28,
31–41. Apostazia va precede a Doua
Venire, **D&L** 1:13–
16.

Apostazia bisericii creștine timpurii: Acest popor se apropie de mine cu gura, **Isa.** 29:10, 13. Întunericul va acoperi pă- mântul, **Isa.** 60:2. Domnul va trimite o foamete de auzirea cuvintelor Domnu- lui, **Amos** 8:11. Se vor ridica Hristoși mincinoși și profeți mincinoși, **Mat.**
24:24. Lupi răpitori se vor vârî între voi, **Fapte** 20:29. Mă mir că treceți așa de repede de la El, **Gal.** 1:6. Va fi o cădere înainte de cea de a Doua Venire,
2 Tes. 2:3. Unii oameni păcătuiesc în privința adevărului, **2 Tim.** 2:18. Unii oameni posedă o formă de evlavie, dar îi neagă puterea, **2 Tim.** 3:5. Va veni vremea când nu vor suporta învățătura sănătoasă, **2 Tim.** 4:3–4. Vor fi profeți și învățători mincinoși printre oameni,
2 Pet. 2:1. Anumiți oameni s-au strecu-
rat negând pe singurul Domn Dumne-
zeu, **Iuda** 1:4. Unii oameni au spus că sunt Apostoli, și nu erau, **Apoc.** 2:2. Nefi a văzut formarea unei biserici mari și odioase, **1 Ne.** 13:26. Neamurile s-au poticnit și au zidit multe bise- rici, **2 Ne.** 26:20. Ei s-au abătut de la rânduielile Mele și au rupt legământul Meu nepieritor, **D&L** 1:15. Întunericul acoperă pământul și întuneric mare este în mintea oamenilor, **D&L** 112:23. Lui Joseph i s-a spus că bisericile erau toate greșite; inimile lor erau departe de Dumnezeu, **JS —I** 1:19.

APOSTOL. *Vezi, de asemenea,*
Ucenic;
Revelație

În limba greacă *apostol* înseamnă „unul trimis înainte”. A fost numele pe care Isus l-a dat celor Doisprezece pe care îi

alesese și îi rânduise să-I fie cei mai apropiați ucenici și ajutoare în timpul slujirii Sale pe pământ (Luca 6:13; Ioan 15:16). El i-a trimis înainte să-L repre- zinte și să slujească pentru El, după ce se va înălța în cer. Atât în vechime, cât și în Cvorumul celor Doisprezece Apostoli din Biserica restaurată de as- tăzi, Apostolul este un martor special al lui Isus Hristos în întreaga lume, care mărturisește despre divinitatea Sa și despre învierea Lui din morți (Fapte 1:22; D&L 107:23).

Biserica lui Hristos este zidită pe te- melia Apostolilor și a profeților, **Ef.** 2:20; 4:11. Lehi și Nefi i-au văzut pe cei doisprezece Apostoli urmându-L pe Isus, **1 Ne.** 1:10; 11:34. Apostolii ur- mează să judece casa lui Israel, **Morm.** 3:18. Aceia care nu urmează cuvintele profeților și Apostolilor vor fi alun- gați, **D&L** 1:14 (3 Ne. 12:1). Chemarea și misiunea celor Doisprezece au fost revelate, **D&L** 18:26–36. Joseph Smith a fost rânduit Apostol, **D&L** 20:2; 21:1. Apostolii sunt martori speciali ai nume- lui lui Hristos și dețin cheile slujirii, **D&L** 27:12 (D&L 112:30–32). Doispre- zece Apostoli formează un cvorum egal în autoritate cu Prima Președinție, **D&L** 107:23–24. Cei Doisprezece sunt Înaltul Consiliu Prezidențial care călătorește și prezidează, **D&L** 107:33. Apostolii dețin cheile muncii misionare, **D&L** 107:35. Sunt descrise câteva din îndato- ririle Apostolilor, **D&L** 107:58. Eu spun tuturor celor Doisprezece: urmați-Mă și hrăniți oile Mele, **D&L** 112:14–15. Noi credem în Apostoli, **A de C** 1:6.

Alegerea Apostolilor: Apostolii sunt aleși de Domnul, (Ioan 6:70; 15:16).

Dintre ucenici, Isus a ales doisprezece Apostoli, **Luca** 6:13–16. Matia a fost ales să fie Apostol, **Fapte** 1:21–26. Lui Oliver Cowdery și lui David Whitmer li s-a poruncit să-i afle pe cei Doispre- zece, **D&L** 18:37–39.

ARCĂ. *Vezi, de asemenea,* Curcubeu; Noe, patriarh biblic; Potopul din timpul lui Noe

În Vechiul Testament, corabia construi- tă de Noe pentru a salva viața în timpul marelui potop.

Fă-ți o corabie din lemn de gofer, **Gen.** 6:14. Corabia s-a oprit pe Munții Ararat, **Gen.** 8:4. Vasele iaredite erau etanșe, ca arca lui Noe, **Eter** 6:7.

ARHANGHEL. *Vezi, de asemenea,* Adam; Mihail

Mihail sau Adam este arhanghelul sau îngerul conducător.

Domnul va coborî din cer cu un stri- găt, cu glasul arhanghelului, **1 Tes.** 4:16. Mihail este arhanghelul, **Iuda** 1:9 (D&L 29:26; 88:112; 128:20–21).

ARMAGHEDON. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Gog; Magog

Numele *Armaghedon* provine din ebrai- cul *Har Meghidon* , însemnând „muntele lui Meghidon". Valea Meghidonului este în partea vestică a câmpiei Esdrae- lon, la optzeci de km nord de Ierusalim și este locul mai multor bătălii impor- tante din vremea Vechiului Testament. Un ultim mare conflict care va avea loc aproape de a Doua Venire a Domnului, este numit bătălia de la Armaghedon, pentru că va începe în acest loc. (Vezi Ezec. 39:11; Zah. 12–14, mai ales 12:11; Apoc. 16:14–21).

ARMUR Ă

Îmbrăcăminte purtată pentru a proteja trupul de loviturile și împunsăturile armelor. Cuvântul mai este folosit pentru a desemna însușiri spirituale care apără o persoană de ispită și de rău.

Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dum- nezeu, **Ef.** 6:10–18 (D&L 27:15–18).

ARTICOLELE DE CREDINȚĂ. *Vezi, de asemenea,* Perla de Mare Preț; Smith, Joseph, fiul.

Treisprezece puncte de credință de bază la care subscriu membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Joseph Smith le-a scris mai întâi într-o scrisoare către John Wentworth,

redactor la *Chicago Democrat,* ca răspuns la cererea acestuia de a cunoaște ce cred membrii Bisericii. Scrisoarea a ajuns să fie cunoscută ca scrisoarea lui Wen- tworth și a fost publicată pentru prima oară în *Times and Seasons* în martie 1842. La 10 octombrie 1880, Articolele de Cre- dință au fost acceptate oficial ca scrip- tură prin votul membrilor Bisericii și au fost incluse în Perla de Mare Preț.

ASA

Personaj din Vechiul Testament - al treilea rege al Iudeii. Scripturile con- semnează că „inima lui a fost în totul a Domnului" (1 Regi 15:14). În timpul domniei, el a ridicat armata la un nivel eficient, a aruncat jugul etiopian, a în- depărtat idolii falși și i-a îndemnat pe oameni să facă legământul de a-L cău- ta pe Iehova (1 Regi 15–16; 2 Cron. 14–16). Cu toate acestea, când s-a îmbolnă- vit de picioare, el nu a căutat ajutorul Domnului și a murit (1 Regi 15:23–24; 2 Cron. 16:12–13).

(A) ASCULTA. *Vezi, de asemenea,* Supunere, supus, (a) se supune; Ureche

A auzi și a se supune glasului sau în- vățăturilor Domnului.

Domnul va ridica un profet ca El și voi să-L ascultați, **Deut.** 18:15. Ascultarea face mai mult decât jertfele, **1 Sam.** 15:20–23. N-am ascultat pe slujitorii Domnului, profeții, **Dan.** 9:6. Cei drepți care ascultă cuvintele profeților nu vor pieri, **2 Ne.** 26:8. Dacă nu veți asculta glasul Păstorului cel Bun, nu veți fi oile Lui, **Alma** 5:38 (Hel. 7:18). Ia aminte, o, tu popor al Bisericii Mele, **D&L** 1:1. Cei care ascultă glasul Spiritului sunt luminați și vin la Tatăl, **D&L** 84:46–47. Ei nu s-au grăbit să asculte de Dom- nul; de aceea El nu se grăbește să le asculte rugăciunile, **D&L** 101:7–9. Cei care nu ascultă poruncile sunt pedep- siți, **D&L** 103:4 (Moise 4:4).

ASIRIA

Un imperiu străvechi care, împreună cu rivalul său Babilon, a dominat multe

dintre vechile state ale Siriei și Palestinei de-a lungul unei bune perioade de timp din Vechiul Testament. Deși asirienii au fost o mare putere încă de la jumătatea secolului 12 î.H. până spre sfârșitul se- colului 7 î.H., ei nu au reușit niciodată să-și construiască o structură politică stabilă. Ei au stăpânit prin teroare, zdrobindu-și dușmanii prin foc și sabie sau slăbindu-i prin deportări masive de populație spre alte părți ale imperiu- lui. Supușii lor nu au încetat niciodată să le fie dușmani și întreaga istorie a imperiului a fost marcată de neînceta- te revolte (vezi 2 Regi 18–19; 2 Cron. 32; Isa. 7:17–20; 10; 19; 37).

AȘER. *Vezi, de asemenea,* Iacov, Fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament - fiu al lui Iacov și al lui Zilpa, roaba Leii (Gen. 30:12–13).

Tribul lui Așer: Iacov l-a binecuvântat pe Așer (Gen. 49:20), iar Moise i-a bine- cuvântat pe urmașii lui Așer (Deut. 33:1, 24–29). Acești urmași au fost numiți „oameni aleși și viteji” (1 Cron. 7:40).

AȘEZAREA MÂINILOR. *Vezi* Mâini, așezarea lor

ATOTCUNOSCĂTOR. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

Caracteristica divină de a avea toată cunoașterea (Mat. 6:8; 2 Ne. 2:24).

ATOTPUTERNIC. *Vezi, de asemenea* , Dumnezeu, Dumnezeire

Caracteristica divină de a avea toată puterea (Gen. 18:14; Alma 26:35; D&L 19:1–3).

AUTORITATE. *Vezi, de asemenea,* Cheile preoției; (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare; Putere; Preoție; (a) Rândui, rânduire

Permisiune oferită oamenilor de pe pământ chemați sau rânduiți să acțione- ze pentru și în numele lui Dumnezeu Tatăl sau al lui Isus Hristos în realizarea lucrării lui Dumnezeu.

Eu te-am trimis, **Ex.** 3:12–15. Tu vei spune tot ce-ți voi porunci Eu, **Ex.** 7:2. El le-a dat putere celor doisprezece ucenici, **Mat.** 10:1. Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit, **Ioan** 15:16. Nefi și Lehi au predicat cu multă autoritate, **Hel.** 5:18. Nefi, fiul lui Helaman, era un om al lui Dumnezeu, având mare putere și au- toritate date lui de către Dumnezeu, **Hel.** 11:18 (3 Ne. 7:17). Isus a dat putere și autoritate unui număr de doisprezece nefiți, **3 Ne.** 12:1–2. Joseph Smith a fost chemat de Dumnezeu și rânduit, **D&L** 20:2. Nimeni nu va predica Evanghelia Mea și nu va zidi Biserica Mea dacă nu este cunoscut de către Biserică faptul că el are autoritate, **D&L** 42:11. Vârstni- cii vor predica Evanghelia, acționând cu autoritate, **D&L** 68:8. Preoția lui Melhisedec are autoritatea de a admi- nistra lucrurile spirituale, **D&L** 107:8, 18–19. Ceea ce este înfăptuit de autori- tatea divină devine lege, **D&L** 128:9. Oricine predică sau slujește pentru Dumnezeu, trebuie să fie chemat de Dumnezeu prin acei care dețin autori- tatea, **A de C** 1:5.

AUTORITĂȚILE GENERALE. *Vezi* Apostol; Episcop care prezidează; Prima Președinție; (cei) Șaptezeci

AVERE. *Vezi* Bogății

(A) AVERTIZA, AVERTIZARE.

Vezi, de asemenea, (a) Păzi, păzitori

A atrage atenția sau a preveni. Profe- ții, conducătorii și părinții îi previn și îi învață pe ceilalți să fie supuși Dom- nului și învățăturilor Sale.

Iacov a avertizat poporul lui Nefi de- spre tot felul de păcate, **Iacov** 3:12. Glasul de avertizare este îndreptat către toți oamenii, **D&L** 1:4. Predica voastră să fie glasul de avertizare, **D&L** 38:41. Aceasta este o zi de avertizare, **D&L** 63:58. Fiecare om care a fost averti- zat trebuie să-și prevină aproapele, **D&L** 88:81. V-am avertizat și vă previn, dându-vă acest Cuvânt de înțelepciune, **D&L** 89:4.

AVOCAT. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Isus Hristos este avocatul nostru pe lângă Tatăl (Moro. 7:28) și apără cauza noastră în fața Lui.

Avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, **1 Ioan** 2:1 (D&L 110:4). Isus va mijloci pentru toți, **2 Ne.** 2:9 (Evr. 7:25). Isus a câștigat victoria asupra morții, ceea ce I-a dat putere să mijlo- cească pentru copiii oamenilor, **Mosia** 15:8. Eu sunt avocatul vostru la Tatăl, **D&L** 29:5. Isus Hristos pledează cauza voastră, **D&L** 45:3–5.

AVRAAM. *Vezi, de asemenea,* Legământul lui Avraam

Un fiu al lui Terah, născut în Ur în Haldea (Gen. 11:26, 31; 17:5). Un profet al Domnului, cu care Domnul a făcut legăminte veșnice, prin care sunt bine-cuvântate toate națiunile pământului. Avraam s-a numit mai întâi Avram.

A migrat în Haran, unde a murit Te- rah, **Gen.** 11:31–32 (Avr. 2:1–5). A fost chemat de Dumnezeu să călătorească la Canaan și să primească un legământ divin, **Gen.** 12:1–8 (Avr. 2:4, 15–17). A călătorit în Egipt, **Gen.** 12:9–20 (Avr. 2:21–25). S-a stabilit la Hebron, **Gen.** 13:18. L-a salvat pe Lot, **Gen.** 14:1–16. S-a întâlnit cu Melhisedec, **Gen.** 14:18–20. Hagar l-a născut pe fiul lui, Ismael, **Gen.** 16:15–16. Numele i-a fost schim- bat în Avraam, **Gen.** 17:5. Domnul le-a spus lui Avraam și Sarei că vor avea un fiu, **Gen.** 17:15–22; 18:1–14. Sara l-a născut pe fiul lui, Isaac, **Gen.** 21:2–3. I s-a poruncit să îl jertfească pe Isaac, **Gen.** 22:1–18. Sara a murit și a fost înmormântată, **Gen.** 23:1–2, 19. Avraam a murit și a fost înmormântat, **Gen.** 25:8–10. Acceptarea lui Avraam de a-l oferi pe Isaac a fost asemenea lui Dumnezeu și a Singurului Său Fiu Născut, **Iacov** 4:5. A plătit zeciuielile lui Melhisedec, **Alma** 13:15. A prezis și a dat mărturie de venirea lui Hristos, **Hel.** 8:16–17. A primit preoția de la Melhisedec, **D&L** 84:14. Cei credincioși devin sămânța lui Avraam, **D&L** 84:33–

34 (Gal. 3:27–29). A primit toate lucruri- le prin revelație, **D&L** 132:29. A primit exaltarea lui, **D&L** 132:29. A căutat binecuvântările strămoșilor și numirea în preoție, **Avr.** 1:1–4. A fost prigonit de preoții falși din Haldea, **Avr.** 1:5–15. A fost salvat de Domnul, **Avr.** 1:16–20. A propovăduit despre soare, lună și stele, **Avr.** 3:1–14. A propovăduit de- spre viața prepământeană și despre Creare, **Avr.** 3:22–28.

Cartea lui Avraam: Cronici vechi, scrise de Avraam, care au ajuns în posesia Bisericii în 1835. Cronicile și unele mumii au fost descoperite în catacombele egiptene de către Antonio Lebolo, care le-a încredințat lui Michael Chan- dler. Chandler le-a expus în Statele Unite în 1835. Prieteni de-ai lui Joseph Smith le-au cumpărat de la Chandler și le-au dat profetului, care le-a tradus. Câteva dintre aceste înscrisuri se gă- sesc, acum, în Perla de Mare Preț.

Capitolul 1 consemnează experien- țele lui Avraam în Ur din Haldea, un- de preoți ticăloși au încercat să-l sacrifice. Capitolul 2 povestește călătoria lui în Canaan. Domnul i s-a înfățișat și a făcut legăminte cu el. Capitolul 3 re- latează că Avraam a văzut universul și a observat legăturile dintre corpurile cerești. Capitolele 4–5 sunt o altă rela- tare despre Creație.

Seminția lui Avraam: Oamenii care, prin supunere față de legile și rânduielile Evangheliei lui Isus Hristos, primesc promisiunile și legămintele făcute de Dumnezeu lui Avraam. Bărbați și femei pot primi aceste binecuvântări dacă sunt efectiv descendenți ai lui Avraam sau dacă sunt adoptați în familia lui, îmbrățișând Evanghelia și fiind bote- zați (Gal. 3:26–29; 4:1–7; D&L 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Avr. 2:9–11). Descen- denții legali ai lui Avraam își pot pierde binecuvântările prin nesupunere (Rom. 4:13; 9:6–8).

AVRAM. *Vezi* Avraam

BAAL. *Vezi, de asemenea,* Idolatrie

Zeitate de parte bărbătească a soarelui,

preaslăvită mai ales în Fenicia (1 Regi
16:31), însă preaslăvită și în diferite mo- duri în diverse locuri: de către moabiți ca Baal-Peor (Num. 25:1–3), la Sihem ca Baal-Berit (Jud. 8:33; 9:4), la Ecron ca Baal-Zebub (2 Regi 1:2). Baal poate fi același cu Bel al Babilonului sau Zeus al Greciei. Cuvântul *Baal* exprimă legătura dintre un stăpân și sclavul lui. Simbolul obișnuit pentru Baal era un taur. Astartea era zeița preaslăvită, în general, împreună cu Baal.

Baal era uneori combinat cu un alt nume sau cuvânt pentru a indica o le- gătura cu Baal, cum ar fi un loc unde el era preaslăvit sau o persoană cu însu- șiri asemănătoare lui Baal. Mai târziu, pentru că *Baal* a ajuns să aibă semnifi- cații foarte rele, cuvântul *Boset* l-a înlo- cuit în numele compuse. *Boset* înseam- nă „rușine".

BABEL, BABILON. *Vezi, de asemenea,* Nebucadneț ar; Lume

Capitala
Babiloniei.

Babel a fost întemeiat de către Nim- rod și a fost unul dintre cele mai vechi orașe din ținutul Mesopotamiei sau Sinar (Gen. 10:8–10). Domnul a încur- cat graiurile pe vremea când oamenii construiau Turnul din Babel (Gen.
11:1–9; Eter 1:3–5, 33–35). Babilon a devenit, mai târziu, capitala lui Nebu- cadneț ar. El a construit un oraș imens ale cărui ruine mai există și astăzi. Ba- bilon a devenit un oraș foarte rău și, de atunci, el simbolizează răutatea lumii.

Fugiți din Babilon, **Ier.** 51:6. Babilon va fi întemeiat și va cădea, **Apoc.** 17–
18. Babilonul va fi nimicit, **2 Ne.** 25:15. Babilonul va cădea, **D&L** 1:16. Nu voi ierta pe nimeni care rămâne în Babi- lon, **D&L** 64:24. Ieșiți din Babilon, **D&L** 133:5, 7, 14.

BALAAM

Un profet din Vechiul Testament care a vrut să blesteme Israelul pentru bani. Domnul i- a poruncit să nu bles- teme Israelul (Num. 22–24).

Măgarul lui Balaam a refuzat să înain-

teze pentru că un înger îi stătea în cale,
Num. 22:22–
35.

BANI. *Vezi, de asemenea,*
Bogății; Deșertăciune lumească; Milostenie, pomană; Zeciuială

Monede, bancnote, certificate sau ori- ce folosesc oamenii ca plată pentru bu- nuri și servicii. Uneori este un simbol al materialismului.

Veți fi mântuiți fără bani, **Isa.** 52:3. Ce- lor Doisprezece li s-a spus să nu ia ni- mic pentru călătorie, nici traistă, nici pâine, nici bani, **Marcu** 6:8. Petru i-a spus lui Simon vraciul că banii lui vor pieri odată cu el, **Fapte** 8:20. Dragostea de bani este rădăcina tuturor relelor,
1 Tim. 6:10. Nu cheltui bani pe ceea ce este fără de valoare, **2 Ne.** 9:50–51 (Isa.
55:1–2; 2 Ne. 26:25–27). Dacă ei trudesc pentru bani, vor pieri, **2 Ne.** 26:31. Înainte de a căuta bogății, căutați îm- părăția lui Dumnezeu, **Iacov** 2:18–19. Bisericile vă vor spune că pentru bani vi se vor ierta păcatele, **Morm.** 8:32, 37. Cel care își dă banii pentru cauza Sio- nului, în nici un fel nu își va pierde răsplata, **D&L** 84:89–90.

BARAB
A

Numele unui bărbat eliberat în locul lui Isus în momentul răstignirii. Bara- ba era un rebel, un criminal și un hoț (Mat. 27:16–26; Marcu 15:6–15; Luca 23:18–25; Ioan
18:40).

BARNAB
A

Nume dat lui Iosif, un levit din Cipru, care și-a vândut pământul și a dat câș- tigul Apostolilor (Fapte 4:36–37). Deși nu a fost unul dintre primii doispreze- ce Apostoli, el a devenit Apostol (Fap- te 14:4, 14) și a slujit în mai multe călă- torii misionare (Fapte 11:22–30; 12:25;
13–15; 1 Cor. 9:6; Gal. 2:1, 9; Col. 4:10).

BARTOLOMEU. *Vezi, de asemenea,*
Natana
el

Personaj din Noul Testament - unul dintre primii doisprezece Apostoli ai lui Isus Hristos (Mat. 10:2–4).

BAT-ŞEBA. *Vezi, de asemenea,* David

Soția lui Urie; mai târziu soția lui David și mama lui Solomon. Regele David a comis adulter cu ea. De ase- menea, el a pus la cale omorârea soțu- lui ei în luptă (2 Sam. 11), păcat care a avut urmări veșnice pentru David (D&L 132:39).

BÂRFĂ. *Vezi* A vorbi de rău

(A) BÂRFI. *Vezi, de asemenea,* (a) vorbi de rău; Zvon

A împărtăși fapte sau informații per- sonale despre altcineva fără a avea în- cuviințarea acelei persoane.

Oamenii vor da socoteală de orice cu- vânt nefolositor pe care-l vor fi rostit, **Mat.** 12:36. Sfinții sunt sfătuiți să nu fie limbuți și iscoditori, vorbind ceea ce nu trebuie, **1 Tim.** 5:11–14. Să nu vorbești de rău pe vecinul tău, **D&L** 42:27. Ferește-i pe frații tăi în toate dis- cuțiile, **D&L** 108:7.

(A) BEA, BEAT. *Vezi* Cuvânt de Înțelepciune

BELŞAfiAR. *Vezi, de asemenea,* Babel, Babilon

Personaj din Vechiul Testament - ulti- mul rege al Babilonului, care a domnit înainte ca Cir să cucerească Babilonul; fiul și urmașul lui Nebucadnețar (Dan. 5:1–2).

BENIAMIN, FIUL LUI IACOV. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament - al doilea fiu al lui Iacov și al Rașelei (Gen. 35:16–20).

Tribul lui Beniamin: Iacov l-a binecuvân- tat pe Beniamin (Gen. 49:27). Urmașii lui Beniamin au fost un neam războinic. Doi beniamiți importanți au fost Saul, primul rege israelit (1 Sam. 9:1–2), și Pavel, Apostolul din Noul Testament (Rom. 11:1).

BENIAMIN, TATĂL LUI MOSIA. *Vezi, de asemenea,* Mosia, fiul lui Beniamin

Profet și rege în Cartea lui Mormon (Mosia 1–6).

A avut probleme serioase în stabilirea păcii în ținut, **Omni** 1:23–25 (C. lui M. 1:12–18). I-a învățat pe fiii lui, **Mosia** 1:1–8. I-a dat împărăția fiului său Mosia, **Mosia** 1:9–18. Poporul lui s-a adunat să asculte ultimul lui discurs, **Mosia** 2:1–8. A vorbit poporului lui, **Mosia** 2:9–4:30. Poporul lui a făcut un legământ cu Domnul, **Mosia** 5–6.

BETANIA

Satul în care a stat Isus Hristos în timpul ultimei săptămâni a vieții Lui muritoare (Mat. 21:17; Marcu 11:11). Situat pe versantul de sud-est al Muntelui Măs- linilor, Betania era satul lui Lazăr, al Mariei și al Martei (Ioan 11:1–46; 12:1).

BETEL

În ebraică înseamnă „casa lui Dumne- zeu” și este unul dintre cele mai sfinte locuri în Israel. Este situat cam la 16 km nord de Ierusalim. Aici și-a con- struit Avraam altarul atunci când a sosit prima oară în Canaan (Gen. 12:8; 13:3). Aici a văzut Iacov, într-o viziune, o scară care ajungea până la cer (Gen. 28:10–19). A fost un loc sfânt și în zile- le lui Samuel (1 Sam. 7:16; 10:3).

BETLEEM

Un oraș mic situat cam la 8 km sud de Ierusalim. În ebraică, Betleem înseam- nă „casa pâinii”; i se mai spune Efrat, însemnând „roditor”. Isus Hristos s-a născut în Betleem (Mica 5:2; Mat. 2:1–8). Este locul de înmormântare al Rașelei (Gen. 35:19; 48:7).

Rut și Boaz au trăit acolo, **Rut** 1:22. Acolo Samuel l-a uns pe David, **1 Sam.** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28. Acolo Irod a pus să fie uciși copiii, **Mat.** 2:16.

BIBLIE. *Vezi, de asemenea,* Apocrifă; Canon; Efraim—Toiagul lui Efraim

sau al lui Iosif; Iuda—Toiagul lui Iuda; Noul Testament; Scripturi; Vechiul Testament

O culegere de scrieri evreiești și creș- ne care conțin revelații divine. Cuvân- tul *biblie* înseamnă „cărțile”. Biblia este opera mai multor profeți și scriitori inspirați care au acționat sub influența Spiritului Sfânt (2 Pet. 1:21).

Biblia creștină are două părți, de obicei cunoscute ca Vechiul și Noul Testament. Vechiul Testament conține cărțile de scripturi folosite printre iu- deii din Palestina în timpul slujirii muritoare a Domnului. Noul Testament conține scrieri ale epocii Apostolice și este privit ca fiind la fel de sfânt și având aceeași autoritate ca și scripturile iudeilor. Cărțile Vechiului Testament provin dintr-o literatură națională care se extinde pe mai multe secole și au fost scrise aproape în întregime în ebraică, în timp ce cărțile Noului Testament sunt opera unei singure generații și au fost scrise în principal în limba greacă. În Vechiul Testament, cuvântul *tes- tament* reprezintă un cuvânt ebraic care înseamnă „legământ”. Vechiul Legă- mânt este legea care a fost dată lui Moise atunci când Israelul a respins plenitudinea Evangheliei deținută de poporul lui Dumnezeu de la începutul vieții muritoare. Noul Legământ este Evanghelia așa cum a fost propovă- duită de Isus Hristos.

În Biblia iudaică (Vechiul Testament) cărțile au fost împărțite în trei grupe: Legea, Profeții și Scrierile. Biblia folo- sită de lumea creștină clasifică aceste cărți după subiectul tratat, cum ar fi: istoric, poetic sau profetic.

Cărțile Noului Testament sunt în general în această ordine: cele patru Evanghelii și Faptele Apostolilor; epistolele lui Pavel; epistolele genera- le ale lui Iacov, Petru, Ioan și Iuda; și Apocalipsa lui Ioan.

Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă cinstește și respectă Biblia și mai afirmă că Domnul continuă să ofere revelații în plus prin interme- diul profeților Săi în zilele din urmă,

care susțin și verifică relatarea biblică a relațiilor lui Dumnezeu cu omenirea.

Lemnul lui Iuda (Biblia) și lemnul lui Iosif (Cartea lui Mormon) vor deveni una în mâna Domnului, **Ezec.** 37:15–20. Adevărul Bibliei va fi stabilit prin scripturile zilelor din urmă, **1 Ne.** 13:38–40. Cartea lui Mormon va fi alăturată

Bibliei, pentru a doborî doctrina falsă,

2 Ne. 3:12. O Biblie! O Biblie! Avem o Biblie, **2 Ne.** 29:3–10. Toți cei care cred în Biblie vor crede și în Cartea lui Mormon, **Morm.** 7:8–10. Vârstnicii trebuie să propovăduiască principiile Evangheliei Mele, care se află în Biblie și în Cartea lui Mormon, **D&L** 42:12. Credem că Biblia este cuvântul lui Dumnezeu în măsura în care este tra- dusă corect, **A de C** 1:8.

BIBLIE, TRADUCEREA LUI JOSEPH SMITH (TJS). *Vezi* Traducerea lui Joseph Smith (TJS)

(A) BINECUVÂNTA, BINECU- VÂNTAT, BINECUVÂNTARE. *Vezi, de asemenea,* Binecuvântări patriarhale; Har; Lege; Recunos- cător, mulțumiri, recunoștință; Slujirea bolnavilor

A acorda o favoare divină cuiva. Orice contribuie la adevărata fericire, la bunăstare sau la prosperitate este o binecuvântare.

Toate binecuvântările se bazează pe legi veșnice (D&L 130:20–21). Dumne- zeu, dorind copiilor Lui ca aceștia să afle bucurie în viață (2 Ne. 2:25), le acor- dă binecuvântări ca urmare a supunerii lor față de poruncile Lui (D&L 82:10), ca răspuns la o rugăciune sau la o rân- duială a preoției (D&L 19:38; 107:65–67) sau prin harul Său (2 Ne. 25:23).

O binecunoscută listă de afirmații referitoare la binecuvântare o constituie Fericirile (Mat. 5:1–12; 3 Ne. 12:1–12).

Generalități: Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta, **Gen.** 12:2–3 (1 Ne. 15:18; Avr. 2:9–11). Pe capul celor neprihăniți sunt binecuvântări, **Prov.** 10:6. Un om credincios va fi nă- pădit de binecuvântări, **Prov.** 28:20.

Domnul va deschide zăgazurile ceru- lui și va revărsa peste voi o binecuvân- tare, **Mal.** 3:10 (3 Ne. 24:10). Fericirile promit binecuvântări, **Mat.** 5:1–12 (3 Ne. 12:1–12). Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului, **Apoc.** 19:9. Cel ce este drept are bunăvoința lui Dumnezeu, **1 Ne.** 17:35 (Mosia 10:13). De veți asculta, vă voi lăsa o binecu- vântare, **2 Ne.** 1:28. Vă las vouă aceeași binecuvântare, **2 Ne.** 4:9. El vă va bine- cuvânta imediat, **Mosia** 2:24. Domnul îi binecuvântează și îi face prosperi pe aceia care își pun nădejdea în El, **Hel.** 12:1. Ajutați la înfăptuirea lucrării Me- le și veți fi binecuvântați, **D&L** 6:9. Roagă-te întotdeauna, și mare va fi bi- necuvântarea ta, **D&L** 19:38. Botea- zăte și vei primi Spiritul Meu, și o binecuvântare așa de mare, cum n-ai cunoscut niciodată, **D&L** 39:10. După multă suferință vin binecuvântările, **D&L** 58:4. Oamenii nu se supun; Eu revoc și ei nu mai primesc binecuvân- tarea, **D&L** 58:32. Nu ați înțeles încă ce mari sunt binecuvântările pe care Ta- tăl le-a pregătit pentru voi, **D&L** 78:17. De la Înalta Preoție vin administrarea rânduielilor și binecuvântările asupra Bisericii, **D&L** 107:65–67. Este o lege pe care se bazează toate binecuvântă- rile, **D&L** 130:20. Toți aceia care vor avea o binecuvântare din mâinile Me- le trebuie să trăiască, **D&L** 132:5. Bine- cuvântările sunt ținute în rezervă pen- tru aceia care-L iubesc pe Domnul, **D&L** 138:52. Avraam a căutat binecu- vântările strămoșilor și dreptul pen- tru a le administra pe acestea, **Avr.** 1:2.

Binecuvântarea copiilor: El i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, **Marcu** 10:16. El i-a luat pe pruncii lor, unul câte unul, și i-a binecuvântat, **3 Ne.** 17:21. Vârst- nicii trebuie să binecuvânteze copiii în numele lui Isus Hristos, **D&L** 20:70.

BINECUVÂNTĂRI

PATRIARHA- LE. *Vezi, de asemenea,* Evanghelist; Patriarh, patriarhal; Tată muritor

Binecuvântări date membrilor demni ai Bisericii de către patriarhi rânduiți. O binecuvântare patriarhală conține

sfatul Domnului pentru persoana care primește binecuvântarea și declară descendența acelei persoane din casa lui Israel. Tații pot da binecuvântări speciale ca patriarhi ai familiilor lor, dar astfel de binecuvântări nu sunt în- registrate sau păstrate de Biserică.

Israel și-a întins mâna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, **Gen.** 48:14. Iacov i-a binecuvântat pe fiii lui și semințiа lor, **Gen.** 49. Lehi i-a binecuvântat pe urmașii lui, **2 Ne.** 4:3–11.

BISERICA LUI ISUS HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă; Biserică, numele ei; Biserică, semne ale aceleia adevărate; Împărăția lui Dumnezeu sau Împărăția Cerului; Restaurarea Evangheliei; Sfânt

Un grup organizat de credincioși care și-au luat asupra lor numele lui Isus Hristos prin botez și confirmare. Pen- tru a fi o biserică adevărată, trebuie să fie Biserica Domnului; trebuie să aibă autoritatea, învățăturile, legile, rân- duielile și numele Lui; și trebuie să fie condusă de El prin reprezentanții pe care El i-a numit.

Domnul adaugă bisericii în fiecare zi, **Fapte** 2:47. Noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos, **Rom.** 12:5. Noi toți am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un sin- gur trup, **1 Cor.** 12:13. Biserica este zidită pe temelia Apostolilor și profe- ților, **Ef.** 2:19–20. Apostolii și profeții sunt esențiali bisericii, **Ef.** 4:11 – 16. Hristos este capul Bisericii **Ef.** 5:23. Cu toate că erau multe biserici, ei erau toți o singură Biserică, **Mosia** 25:19 – 22. Biserica a fost curățită și pusă în ordi- ne, **Alma** 6:1 – 6. Biserica lui Hristos trebuie să fie numită după numele Lui,
3 Ne. 27:8. Biserica s-a adunat laolaltă,
deseori, ca să postească, să se roage și
să vorbească, **Moro.** 6:5. Aceasta este singura Biserica adevărată și vie, **D&L**
1:30. Biserica lui Hristos s-a înălțat în
aceste zile din urmă, **D&L** 20:1. Domnul

îi cheamă pe slujitorii Lui să-I zidească Biserica, **D&L** 39:13. Pentru că așa va fi chemată Biserica Mea în ultimele zile, **D&L** 115:4.

BISERICA LUI ISUS HRISTOS A SFINȚILOR DIN ZILELE DIN URMĂ. *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos; Biserică, numele ei; Biserică, semne ale aceleia adevărate; Restaurarea Evangheliei

Numele dat Bisericii lui Hristos în zilele din urmă pentru a o deosebi de Biserica din alte dispensații (D&L 115:3–4).

Domnul va revărsa cunoaștere asupra sfinților din zilele din urmă, **D&L** 121:33. Joseph Smith este profetul și văzătorul Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, **D&L** 127:12. Ziua măreață a Domnului este aproape pentru sfinții zilelor din urmă, **D&L** 128:21, 24. Joseph Smith a ajutat la adunarea sfinților din zilele din urmă, **D&L** 135:3. Companii de sfinți ai zilelor din urmă vor fi organi- zate pentru călătoria spre ținutul de vest al Statelor Unite, **D&L** 136:2. Sunt lămurite legile căsătoriei pentru sfinții zilelor din urmă, **D&L** DO—1. Preoția este dată tuturor membrilor de parte bărbătească demni ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, **D&L** DO—2. Relatarea Primei Viziuni pentru toți sfinții din zilele din urmă, **JS—I** 1:1.

BISERICĂ, NUMELE EI. *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos; Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă; Mormon(i)

În Cartea lui Mormon, când Isus Hristos i-a vizitat pe nefiții cei drepți la scurt timp după Învierea Sa, El a spus că Biserica Lui trebuie să poarte numele Său (3 Ne. 27:3–8). În vremurile mo- derne Domnul a revelat că numele Bisericii este „Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă” (D&L 115:4).

BISERICĂ ODIOASĂ. *Vezi* Diavol—Biserica Diavolului

BISERICA, SEMNE ALE ACELEIA ADEVĂRATE.

Vezi, de asemenea, Biserica lui Isus Hristos; Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă; Semn

Doctrinele și operele unei Biserici care dovedesc că ea este încuviințată de Dumnezeu și că este mijlocul, stabilit de Domnul, prin care copiii Lui să obțină plenitudinea binecuvântărilor Lui. Unele dintre semnele adevăratei Biserici sunt după cum urmează:

Înțelegerea corectă a Dumnezeirii: Dum- nezeu a creat omul după chipul și ase- mănarea Lui, **Gen.** 1:26–27. Domnul vorbea cu Moise față în față, **Ex.** 33:11. Viața veșnică înseamnă a cunoaște pe Dumnezeu Tatăl și pe Isus Hristos, **Ioan** 17:3. Tatăl și Fiul au trupuri din carne și oase, **D&L** 130:22–23. Tatăl și Fiul i-au apărut lui Joseph Smith, **JS—I** 1:15 – 20. Noi credem în Dumnezeu, Tatăl Etern, **A de C** 1:1.

Primele principii și rânduieli: Dacă un om nu se naște din apă și din Duh, **Ioan** 3:3–5. Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în numele lui Isus Hristos, **Fapte** 2:38. Apoi au pus mâi- nile peste ei și aceia au primit Duhul Sfânt, **Fapte** 8:14–17. Deveniți copii ai lui Dumnezeu prin credință în Isus Hristos, **Gal.** 3:26–27. Pocăiți-vă și fiți botezați în numele Fiului Meu Preaiu- bit, **2 Ne.** 31:11–21. Cei care au crezut au fost botezați și au primit pe Duhul Sfânt prin așezarea mâinilor, **D&L** 76:50–53. Este necesară o anume preo- ție pentru a boteza și a conferi darul Duhului Sfânt, **JS —I** 1:70 – 72. Sunt descrise primele principii și rânduieli ale Evangheliei, **A de C** 1:4.

Revelație: Unde nu există viziuni, po- porul piere, **Prov.** 29:18. Domnul dez- văluie tainele Lui profeților Lui, **Amos** 3:7. Biserica este zidită pe piatra revelației, **Mat.** 16:17–18 (D&L 33:13). Vai de cel care va spune că Domnul nu mai lucrează prin revelație, **3 Ne.** 29:6. Revelațiile și poruncile vin doar prin cel numit, **D&L** 43:2–7. Credem tot ce- ea ce revelează Dumnezeu, **A de C** 1:9.

Profeți: Biserica este zidită pe temelia Apostolilor și profeților, **Ef.** 2:19–20. Apostolii și profeții sunt esențiali Bisericii, **Ef.** 4:11–16. Joseph Smith a fost chemat să fie văzător, profet și Apostol, **D&L** 21:1–3. Credem în pro- feți, **A de C** 1:6.

Autoritate: Isus le-a dat ucenicilor putere și autoritate, **Luca** 9:1–2 (Ioan 15:16). Nefi, fiul lui Helaman, avea mare autoritate de la Dumnezeu, **Hel.** 11:18 (3 Ne. 7:17). Profetul va primi poruncile pentru Biserică, **D&L** 21:4–5. Nimeni nu poate predica Evanghelia sau zidi Biserica dacă nu este rânduit de către cineva care are autoritate, **D&L** 42:11. Vârstnicii vor predica Evanghelia, acționând cu autoritate, **D&L** 68:8. Oricine predică sau slujește pentru Dumnezeu trebuie să fie chemat de Dumnezeu prin cei care au autori- tatea, **A de C** 1:5.

Scripturi suplimentare care vor apare: Toiagul lui Iuda va fi alăturat toiagu- lui lui Iosif, **Ezec.** 37:15–20. Apariția scripturilor din zilele din urmă a fost prezisă, **1 Ne.** 13:38–41. Noi credem că Dumnezeu va mai revela încă multe lucruri mărețe și importante, **A de C** 1:9.

Organizarea Bisericii: Biserica este zidi- tă pe temelia Apostolilor și profeților, **Ef.** 2:19–20. Apostolii și profeții sunt esențiali Bisericii, **Ef.** 4:11–16. Hristos este capul Bisericii, **Ef.** 5:23. Biserica lui Hristos trebuie să fie numită după numele Lui, **3 Ne.** 27:8. Noi credem în aceeași organizare care exista în Biserica din vechime, **A de C** 1:6.

Munca misionară: Mergeți deci și învă- țați toate popoarele, **Mat.** 28:19 – 20. Șaptezeci au fost chemați să predice Evanghelia, **Luca** 10:1. Ei doreau ca salvarea să fie vestită fiecărei ființe, **Mosia** 28:3. Vârstnicii vor merge, pre- dicând Evanghelia Mea, doi câte doi, **D&L** 42:6. Evanghelia trebuie predi- cată fiecărei făpturi, **D&L** 58:64.

Daruri spirituale: Au început să vor- bească în alte limbi, **Fapte** 2:4. Vârstni- cii trebuie să-i tămăduiască pe cei

bolnavi, **Iac.** 5:14. Nu tăgăduiți daruri- le lui Dumnezeu, **Moro.** 10:8. Sunt înșirate darurile spirituale, **D&L** 46:13–26 (1 Cor. 12:1–11; Moro. 10:9–18).

Temple: Voi încheia un legământ și voi pune lăcașul Meu cel sfânt în mijlocul lor pentru totdeauna, **Ezec.** 37:26–27. Domnul va intra deodată în Templul Său, **Mal.** 3:1. Nefi a construit un tem- plu, **2 Ne.** 5:16. Sfinții au fost mustrați pentru că nu au reușit să construiască casa Domnului, **D&L** 95 (D&L 88:119). Poporul Domnului a construit întotdeauna temple pentru realizarea rânduielilor sfinte, **D&L** 124:37 – 44. Construirea templelor și realizarea rânduielilor fac parte din marea lucrare din zilele din urmă, **D&L** 138:53–54.

BLASFEMIE. *Vezi, de asemenea,*
Păcat de neiertat;
Profanare

Lipsă de respect și venerație față de
Dumnezeu sau de lucrurile sfinte.

Isus a fost acuzat de mai multe ori de către iudei că rostește blasfemii pentru că Își asuma dreptul de a ierta păcate (Mat. 9:2–3; Luca 5:20–21), pen- tru că El se numea Fiul lui Dumnezeu (Ioan 10:22 – 36; 19:7) și pentru că spunea că Îl vor vedea șezând de-a dreapta puterii și venind pe norii ce- rului (Mat. 26:64–65). Aceste acuzații ar fi fost adevărate, dacă El nu ar fi fost într-adevăr tot ceea ce spunea că este. Vina care I s-a adus prin mărturii false la judecata de dinaintea sine- driului (Mat. 26:59–61) era de blasfe- mie împotriva templului lui Dumne- zeu. Blasfemia împotriva Duhului Sfânt, care înseamnă negarea de bună voie a lui Hristos după ce s-a primit o cunoaștere deplină despre El, este păcatul de neiertat (Mat. 12:31 – 32; Marcu 3:28–29; D&L 132:27).

Acela care hulește numele Domnului va fi condamnat la moarte, **Lev.** 24:11–16. Dușmanii Domnului nu vor fi lă- sați să batjocorească numele Său, **D&L** 105:15. Răzbunarea va veni asupra acelora care hulesc numele Domnului, **D&L** 112:24–26.

BLÂND, BLÂNDEfiE.
Vezi, de asemenea, Inimă zdrobită; Răbdare; Umil, Umilință

Cu frică de Dumnezeu, drept, umil, ascultător și răbdător în suferință. Cei care sunt blânzi sunt dornici să urme- ze învățăturile Evangheliei.

Moise era foarte blând, **Num.** 12:3. Cei blânzi moștenesc pământul, **Ps.** 37:11 (Mat. 5:5; 3 Ne. 12:5; D&L 88:17). Cău- tați pe Domnul, toți cei smeriți; căutați dreptatea, căutați smerenia, **fief.** 2:3 (1 Tim. 6:11). Învățați de la Mine, pen- tru că Eu sunt blând și smerit cu inima, **Mat.** 11:29. Blândețea este rodul Spiri- tului, **Gal.** 5:22–23. Robul Domnului trebuie să fie blând, în stare să învețe, răbdător, să îndrepte cu blândețe pe potrivnici, **2 Tim.** 2:24–25. Un spirit blând și liniștit este de mare preț înain- tea lui Dumnezeu, **1 Pet.** 3:4. Înlătură omul firesc și devine blând, **Mosia** 3:19 (Alma 13:27–28). Dumnezeu i-a porun- cit lui Helaman să îi învețe pe oameni să fie blajini, **Alma** 37:33. Harul Domnu- lui este de ajuns pentru cei slabi, **Eter** 12:26. Aveți credință în Hristos datori- tă smereniei voastre, **Moro.** 7:39. Nici unul nu este primit înaintea lui Dum- nezeu în afară de cel blând și cu inima smerită, **Moro.** 7:44. Iertarea păcatelor aduce smerenie, iar datorită smereniei vine vizitarea de către Duhul Sfânt, **Moro.** 8:26. Umblă în umilința ce vine din Spiritul Meu, **D&L** 19:23. Guver- nează în casa ta cu blândețe, **D&L** 31:9. Puterea și influența preoției pot fi menținute prin blândețe și bunătate, **D&L** 121:41.

(A) BLESTEMA, BLESTEM.
Vezi, de asemenea , Condamnare; Profanare

În scripturi, un blestem reprezintă aplicarea unei legi divine care are drept urmare o condamnare, cu conse- cințe asupra unui lucru, unei persoane sau mai multor oameni, datorită, în special, nedreptății. Blestemele sunt o manifestare a dragostei lui Dumnezeu și a dreptății Sale divine. Ele pot fi invocate, direct, de Dumnezeu sau

pronunțate prin slujitorii Săi autori- zați. Uneori, motivele reale ale bleste- melor sunt cunoscute numai de Dum- nezeu. În plus, sunt blestemați aceia care, ei singuri, renunță la Spiritul Domnului.

Domnul poate îndepărta blestemul ca urmare a credinței unei persoane sau a oamenilor în Isus Hristos și a supunerii față de legile și rânduielile Evangheliei (Alma 23:16 – 18, 3 Ne. 2:14–16; A de C 1:3).

Dumnezeu l-a blestemat pe șarpe pen- tru că i-a amăgit pe Adam și pe Eva, **Gen**. 3:13–15 (Moise 4:19–21). Pămân- tul a fost blestemat din cauza lui Adam și a Evei, **Gen**. 3:17–19 (Moise 4:23–25). Domnul l-a blestemat pe Cain pentru că acesta îl omorâse pe Abel, **Gen**. 4:11–16 (Moise 5:22–41). Domnul l-a blestemat pe Canaan și pe urmașii acestuia, **Gen.** 9:25–27 (Moise 7:6–8; Abr. 1:21–27). Israelul va fi binecuvân- tat dacă va fi supus față de Dumnezeu și va fi blestemat dacă nu va fi supus, **Deut**. 28:1–68 (Deut. 29:18–28). Ghehazi și urmașii lui au fost blestemați cu lepra lui Naaman, **2 Regi**. 5:20–27. Domnul a blestemat națiunea străveche a lui Israel pentru că nu a plătit zeciuiala și nu a dat darurile de mâncare, **Mal.** 3:6–10. Isus a blestemat smochinul și acesta s-a uscat, **Marcu** 11:11–14, 20–21. Isus a blestemat cetățile Horazin, Bet- saida și Capernaum, **Luca** 10:10 – 15. Pentru că lamaniții nu L-au ascultat pe Domnul, ei au fost alungați din pre- zența Domnului și au fost blestemați, **2 Ne**. 5:20–24. Toți sunt chemați să vină la Dumnezeu, **2 Ne**. 26:33. Domnul îi va blestema pe aceia care comit ticălo- șii, **Iacov,** 2:31–33. Nefiții vor primi un blestem mai mare decât lamaniții, dacă nu se pocăiesc, **Iacov**, 3:3–5. Blestemul a căzut asupra oamenilor răzvrătiți, **Alma** 3:18–19 (Deut. 11:26–28). Corihor a fost blestemat pentru că i-a dus pe oameni departe de Dumnezeu, **Alma** 30:43–60. Domnul a blestemat țara și bogățiile nefiților din cauza ticăloșiei oameni- lor, **Hel**. 13:22 – 23 (2 Ne. 1:7; Alma 37:31). Domnul i-a blestemat pe iare-

diții ticăloși, **Eter** 9:28–35. Blestemul lui Adam a fost luat de pe copiii mici prin ispășirea lui Hristos, **Moro**. 8:8–12. Aceia care nu-L ascultă pe Domnul sunt blestemați, **D&L** 41:1. Pământul va fi lovit de un blestem, exceptând cazul în care există o legătură sudată între pă- rinți și copii, **D&L** 128:18 (Mal. 4:5–6).

Profanare : A blestema înseamnă, de asemenea, folosirea unui limbaj care profanează, care ilustrează lipsa de respect față de Dumnezeu sau care es- te disprețuitor.

Să nu blestemi pe tatăl tău sau pe ma- ma ta, **Ex**. 21; 17 (Matei 15:4). Să nu blestemi pe mai marele poporului tău, **Ex**. 22:28 (Ecl. 10:20). Nimeni să nu blesteme pe Dumnezeu, **Lev**. 24; 13–
16. Petru s-a blestemat când s-a lepă-
dat de Isus, **Matei**, 26:69–74. Nefiții răi
L-au blestemat pe Dumnezeu și au do- rit să moară, **Morm**. 2:14.

BOAZ. *Vezi, de asemenea,* Rut

Soțul lui Rut (Rut 4:9–10); străbunic al lui David, regele Israelului (Rut 4:13–
17) și strămoș al lui Hristos, Împăratul
Împăraților (Luca
3:32).

BOGĂfiII. *Vezi, de asemenea,* Bani; Mândrie

Avere sau abundență. Domnul îi sfă- tuiește pe sfinți să nu caute bogățiile lumești decât pentru a face bine. Sfinții nu trebuie să așeze obținerea bogății- lor lumești înaintea căutării împărăți- ei lui Dumnezeu, care deține bogățiile veșniciei (Iacov 2:18–19).

Când cresc bogățiile, nu vă lipiți inima de ele, **Ps.** 62:10. În ziua mâniei, bogă- ția nu slujește la nimic, **Prov.** 11:4. Cel ce se încrede în bogățiile lui va cădea, **Prov**. 11:28. Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare, **Prov.** 22:1. Cât de anevoie vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții, **Marcu**
10:23 (Luca 18:24–25). Iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor, **1 Tim.**
6:10. Vai de cei bogați care îi dispreţu- iesc pe săraci și a căror avere este Dumnezeul lor, **2 Ne.** 9:30. Cei drepți

nu și-au lipit inimile de bogății, ci le-au împărțit cu toți, **Alma** 1:30. Oa- menii au început să fie mândri din cauza bogățiilor, **Alma** 4:6–8. Oamenii se deosebeau prin ranguri, după bogă- țiile lor, **3 Ne.** 6:12. Nu căutați bogății, ci înțelepciune, **D&L** 6:7 (Alma 39:14; D&L 11:7). Bogățiile pământului sunt date de la Dumnezeu, dar păziți-vă de mândrie, **D&L** 38:39.

Bogățiile veșniciei: Adunați-vă comori în ceruri, **Mat.** 6:19 – 21. De câte ori v-am chemat Eu cu bogățiile vieții veș- nice, **D&L** 43:25. Bogățiile eternității Îmi aparțin și Eu sunt Acela care le dau, **D&L** 67:2 (D&L 78:18).

BOLNAV, BOALĂ

A avea o maladie sau indispoziție. În scripturi, boala fizică slujește uneori ca simbol pentru a defini lipsa unei bune stări spirituale (Isa. 1:4–7; 33:24).

fii-am auzit rugăciunea, ți-am văzut lacrimile; iată, te voi face sănătos, **2 Regi** 20:1–5 (2 Cron. 32:24; Isa. 38:1–5). Isus străbătea ținutul, tămăduind orice boală și orice neputință, **Mat.** 4:23–24 (1 Ne. 11:31; Mosia 3:5–6). Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei care sunt bol- navi, **Mat.** 9:10 – 13 (Marcu 2:14 – 17; Luca 5:27–32). Este vreunul dintre voi bolnav? Să cheme pe vârstnici, **Iac.** 5:14–15. Hristos va lua asupra Lui durerile și bolile poporului Său, **Alma** 7:10–12. Isus i-a tămăduit pe toți cei bolnavi dintre nefiți, **3 Ne.** 26:15. Hrăniți-i pe cei bolnavi cu blândețe, cu ierburi și cu hrană ușoară, **D&L** 42:43 (Alma 46:40). Amintiți-vă în toate lucrurile de cei bolnavi și năpăstuiți, **D&L** 52:40. Așe- zați-vă mâinile pe bolnavi și ei se vor vindeca, **D&L** 66:9.

BOTEZ, (A) BOTEZA. *Vezi, de asemenea,* Botezul pruncilor; Duhul Sfânt; Născut din nou, născut din Dumnezeu; Rânduieli

De la un cuvânt grecesc însemnând „a afunda” sau „a scufunda”. Botezul prin scufundare în apă de către cineva care are autoritate este prima rânduială a Evangheliei și este necesară pentru a

deveni membru al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. El este precedat de credința în Isus Hristos și de pocăință. Pentru a fi com- plet trebuie să fie urmat de primirea darului Duhului Sfânt (2 Ne. 31:13–14). Botezul prin apă și Spirit este necesar înainte ca o persoană să poată intra în împărăția celestială. Adam a fost pri- mul botezat (Moise 6:64–65). Și Isus a fost botezat pentru a împlini tot ceea ce este drept și pentru a arăta calea pentru întreaga omenire (Mat. 3:13–17;
2 Ne. 31:5–
12).

Pentru că nu toți de pe pământ au ocazia să accepte Evanghelia în timpul vieții muritoare, Domnul a autorizat botezurile realizate prin împuternici- re pentru morți. De aceea, aceia care acceptă Evanghelia în lumea spiritelor se pot califica pentru a intra în împără- ția lui Dumnezeu.

Esențial: Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împli- nit, **Mat.** 3:15. Isus a venit și a fost botezat de Ioan, **Marcu** 1:9. Fariseii și învățătorii legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu, neprimind botezul, **Luca**
7:30. Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu, **Ioan** 3:5. Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat, **Fapte**
2:38. El poruncește tuturor oamenilor să fie botezați în Numele Lui, **2 Ne.**
9:23–24. Oamenii trebuie să-L urmeze pe Hristos, să fie botezați, să-L primeas-
că pe Duhul Sfânt și să îndure până la
sfârșit pentru a fi salvați, **2 Ne.**
31. Doctrina lui Hristos este că oamenii trebuie să creadă și să fie botezați, **3 Ne.**
11:20–40. Aceia care nu cred în cuvin- tele voastre și nu sunt botezați în apă în numele Meu, vor fi blestemați, **D&L**
84:74. Dumnezeu i-a explicat lui Adam
de ce sunt necesare pocăința și bote-
zul, **Moise** 6:52–
60.

Botezul prin scufundare: De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă, **Mat.** 3:16 (Marcu 1:10). Ioan boteza pentru că acolo erau multe ape, **Ioan**
3:23. Filip și famenul au intrat în apă,

Fapte 8:38. Am fost îngropați împreună cu El prin botez, **Rom.** 6:4 (Col. 2:12). Urmați-L pe Domnul și Salvatorul vos- tru în apă, **2 Ne.** 31:13. Alma, Helam și alții au fost scufundați în apă, **Mosia**
18:12–16. Și apoi îi veți scufunda pe ei în apă, **3 Ne.** 11:25–26. Este explicată metoda adecvată de botez, **D&L** 20:72–
74. Ei au fost botezați după felul îngro- pării Sale, fiind îngropați în apă în numele Lui, **D&L** 76:50–51. Adam a fost scufundat în apă și scos afară din apă, **Moise** 6:64. Botezul prin scufundare pentru iertarea păcatelor, **A de C** 1:4.

Botezul pentru iertarea păcatelor: Înal- ță-te, primește botezul și fii spălat de păcatele tale, **Fapte** 22:16. După botez vine iertarea păcatelor voastre prin foc și prin Duhul Sfânt, **2 Ne.** 31:17. Veniți și vă botezați spre pocăință ca voi să fiți spălați de păcatele voastre, **Alma**
7:14. Binecuvântați sunt aceia care vor crede și vor fi botezați, pentru că ei vor primi iertarea păcatelor lor, **3 Ne.** 12:1–
2. Vei propovădui pocăința și credința în Salvator și iertarea păcatelor prin botez, **D&L** 19:31. Noi credem în bote- zul prin scufundare pentru iertarea păcatelor, **A de C** 1:4.

Autoritate adecvată: Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezân- du-i în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, **Mat.** 28:19 (D&L 68:8). Limhi și mulți dintre oamenii lui voiau să fie botezați, dar nu era nimeni în țară care să aibă autoritate de la Dumnezeu, **Mosia** 21:33. Eu îți dau ție putere ca să botezi, **3 Ne.** 11:19–21. Preoția lui Aaron deține cheile botezului prin scufundare pentru iertarea păcatelor, **D&L** 13:1. Ei sunt aceia care sunt rânduiți de Mine să boteze în numele Meu, **D&L** 18:29. Ioan Botezătorul le-a dat lui Joseph Smith și Oliver Cowdery autoritatea de a boteza, **JS—I** 1:68–69.

Condiții pentru botez: Pocăiți-vă și fiți botezați în numele Fiului Meu Iubit,
2 Ne. 31:11. Trebuie să vă pocăiți și să vă născ̦eți din nou, **Alma** 7:14. Vedeți să nu fiți botezați în mod nedemn, **Morm.** 9:29. Învățați-i pe părinți că ei

trebuie să se pocăiască, să fie botezați și să se umilească, **Moro.** 8:10. Sunt expuse condiții pe care trebuie să le îndeplinească cei care doresc botezul, **D&L** 20:37. Copiii vor fi botezați pen- tru iertarea păcatelor lor la vârsta de opt ani, **D&L** 68:25, 27.

Legăminte făcute prin botez: Ați intrat într-un legământ cu El că Îl veți sluji și veți ține poruncile Lui, **Mosia** 18:8–10,
13. Aceia care se pocăiesc iau asupra lor numele lui Hristos și voiesc să-L slujească vor fi primiți prin botez, **D&L** 20:37.

Botez pentru cei morți: Ce ar face cei care se botează pentru morți? **1 Cor.**
15:29. Botezurile pentru cei morți sunt înfăptuite pentru iertarea păcatelor, **D&L** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Botezul nu este pentru prunci: Este mare batjocură în fața lui Dumnezeu ca voi să botezați pruncii, **Moro.** 8:4–23. Copiii vor fi botezați la vârsta de opt ani, **D&L** 68:27. Toți copiii care au murit înainte de a ajunge la vârsta responsa- bilității sunt salvați în împărăția celes- tială, **D&L** 137:10.

BOTEZĂTOR. *Vezi* Ioan Botezătorul

BOTEZUL PRUNCILOR.
Vezi, de asemenea, Botez, a boteza— Botezul nu este pentru prunci; Copil, copii; Răspundere, răspunzător, responsabilitate; Salvare —salvarea copiilor

Practică inutilă de a boteza pruncii și copiii care nu au vârsta răspunderii, care este de opt ani. Domnul condamnă botezul pruncilor (Moro. 8:10–21). Copiii se nasc nevinovați și fără de pă- cat. Satana nu are putere să-i ispitească pe copii până ce ei nu devin răspunză- tori (D&L 29:46–47), astfel că ei nu au nevoie să se pocăiască sau să fie bote- zați. Copiii trebuie botezați la vârsta de opt ani (D&L 68:25–27).

BUCURIE. *Vezi, de asemenea* , Supunere, supus, (a) se supune

Stare de mare fericire provenind dintr-un trai drept. Scopul vieții muri-

toare este ca toți oamenii să aibă bucu- rie (2 Ne. 2:22–25). O bucurie deplină va veni numai prin Isus Hristos (Ioan 15:11; D&L 93:33–34; 101:36).

Cei nenorociți se vor bucura tot mai mult în Domnul, **Isa.** 29:19 (2 Ne. 27:30). Vă aduc o veste bună care va fi o mare bucurie, **Luca** 2:10. Nimeni nu vă va răpi bucuria voastră, **Ioan** 16:22. Rodul Spiritului este: dragoste, bucurie, pace, **Gal.** 5:22. Rodul acela îmi umplea su- fletul de o bucurie foarte mare, **1 Ne.** 8:12. Oamenii există ca să poată avea bucurie, **2 Ne.** 2:25. Bucuria celor drepți va fi deplină în vecii vecilor, **2 Ne.** 9:18. Ei pot sta cu Dumnezeu într-o stare de fericire fără de sfârșit, **Mosia** 2:41. Voi renunța la toate averile mele ca să pot primi această mare bucurie, **Alma** 22:15. Poate, eu voi fi o unealtă în mâi- nile lui Dumnezeu ca să aduc un suflet la pocăință și aceasta este bucuria mea, **Alma** 29:9. Ce bucurie și ce minu- nată lumină am văzut, **Alma** 36:20. Spiritul meu îți va umple sufletul tău cu bucurie, **D&L** 11:13. Ce mare va fi bucuria noastră cu el în împărăția Tatălui Meu, **D&L** 18:15–16. Bucuria voastră nu este deplină în această lume, dar în Mine bucuria voastră este depli- nă, **D&L** 101:36. În viața aceasta voi avea bucurie, **Moise** 5:10–11.

BUNĂSTARE. *Vezi, de asemenea,* Milostenie; Ofrandă; Pomană; Post, a posti; Sărac; Slujire

Procedeu și mijloacele de a se îngriji de nevoile spirituale și temporale ale oamenilor.

Să-ți deschizi mâna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta, **Deut.** 15:11. Cine dă săracului, nu duce lipsă, **Prov.** 28:27. Iată postul plăcut mie: împarte-ți pâinea cu cel flămând, adu-i în casa ta pe nenoroci- ții fără adăpost, **Isa.** 58:6–7. Am fost flămând și Mi-ați dat de mâncare; am fost străin și M-ați primit. Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut, **Mat.** 25:35–40. Veți

dărui din lucrurile voastre celor care sunt la nevoie, **Mosia** 4:16–26. Ei au împărțit unul cu altul atât lucruri ma- teriale, cât și spirituale, după nevoile lor, **Mosia** 4:16–29. Li s-a cerut să se unească în post și în rugăciune pentru binele acelora care nu Îl cunoșteau pe Dumnezeu, **Alma** 6:6. Rugați-vă pen- tru binele vostru și pentru binele ace- lora care sunt în jurul vostru, **Alma** 34:27–28. Ei aveau toate lucrurile în comun, **4 Ne.** 1:3. Amintiți-vă de cei săraci, **D&L** 42:30–31. Vizitați-i pe cei săraci și pe cei nevoiași, **D&L** 44:6. Amintiți-vă în toate lucrurile de săraci și de cei nevoiași, **D&L** 52:40. Vai de voi, bogaților, care nu dați din bunuri- le voastre celor săraci, și vai de voi, săracilor care nu sunteți mulțumiți, care sunteți lacomi și nu vreți să mun- ciți, **D&L** 56:16–17. În Sion nu existau săraci printre ei, **Moise** 7:18.

CAIAFA. *Vezi, de asemenea,* Ana; Saduchei

Personaj din Noul Testament - înalt preot și ginere al lui Ana. Caiafa a luat parte activă la împotrivirea față de Isus și ucenicii Lui (Mat. 26:3–4; Ioan 11:47–51; 18:13–14).

CAIN. *Vezi, de asemenea,* Abel; Adam; Combinații secrete; (a) omorî

Un fiu al lui Adam și al Evei care l-a ucis pe fratele lui mai mic, Abel (Gen. 4:1–16).

Jertfa lui a fost respinsă de Domnul, **Gen.** 4:3–7 (Moise 5:5–8, 18–26). L-a omorât pe fratele lui, Abel, **Gen.** 4:8–14 (Moise 5:32–37). Domnul a hotărât un blestem și un semn pentru el, **Gen.** 4:15 (Moise 5:37–41). Adam și Eva au avut mulți fii și fiice înainte de a se naște el, **Moise** 5:1–3, 16–17. L-a iubit mai mult pe Satana decât pe Dumnezeu, **Moise** 5:13, 18. A intrat într-un legă- mânt păcătos cu Satana, **Moise** 5:29–31.

CALE. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; (a) Merge, a merge cu Dumnezeu

Cărarea sau drumul pe care îl urmează

o persoană. Isus a spus că El este calea (Ioan 14:4–6).

Să păzești poruncile Domnului, ca să umbli pe căile Lui, **Deut.** 8:6. Învață-l pe copil calea pe care trebuie s-o urme- ze, **Prov.** 22:6 (2 Ne. 4:5). Domnul a spus: căile Sale sunt mai presus decât căile noastre, **Isa.** 55:8–9. Strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață, **Mat.** 7:13–14 (3 Ne. 14:13–14; 3 Ne. 27:33; D&L 132:22, 25). Dumne- zeu va face o cale ca voi să scăpați de ispită, **1 Cor.** 10:13. Domnul nu dă nici o poruncă fără să pregătească o cale prin care copiii Săi să o țină, **1 Ne.** 3:7 (1 Ne. 9:6; 17:3, 13). Nu există nici o altă cale decât prin poartă, **2 Ne.** 9:41. Sunteți liberi să acționați pentru voi înșivă, să alegeți calea morții nepieri- toare sau calea vieții veșnice, **2 Ne.** 10:23. Aceasta este calea, și nu există nici o altă cale și nici un alt nume, **2 Ne.** 31:21 (Mosia 3:17; Alma 38:9; Hel. 5:9). Prin darul Fiului Său, Dumnezeu a pregătit o cale cu mult mai bună, **Eter** 12:11 (1 Cor. 12:31). Fiecare merge pe drumul său, **D&L** 1:16. Trebuie făcut după cum doresc Eu, **D&L** 104:16.

CALE

B

Unul dintre cei trimiși de Moise să caute țara Canaanului în al doilea an de după exod. Doar el și Iosua s-au înapoiat cu o relatare adevărată despre acel ținut (Num. 13:6, 30; 14:6–38). Doar ei dintre toți care părăsiseră Egiptul au supravie- țuit celor 40 de ani în pustietate (Num. 26:65; 32:12; Deut. 1:36) și au intrat în Canaan (Ios. 14:6–14; 15:13–19). **CALOMNIE.** *Vezi* (a) Vorbi de rău **CALVAR.** *Vezi* Golgota

CANAAN, CANANIT

Personaj din Vechiul Testament - al pa- trulea fiu al lui Ham (Gen. 9:22; 10:1, 6) și nepot al lui Noe. Cananit se referă la o persoană din ținutul unde a trăit la început Canaan și la urmașii lui. Ca- nanit era, de asemenea, denumirea oamenilor care locuiau în ținutul situat de-a lungul coastei mediteraneene a

Palestinei. Această denumire era folo- sită uneori pentru a descrie pe toți locuitorii care nu erau evrei din ținu- tul situat în vestul Iordanului, pe care grecii îi numeau fenicieni.

CANON. *Vezi, de asemenea,* Biblie; Cartea lui Mormon; Doctrină și Legăminte; Perla de Mare Preț; Scripturi

O culegere recunoscută, autorizată, de cărți sfinte. În Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă lucrările canonice includ Vechiul și Noul Testa- ment, Cartea lui Mormon, Doctrină și Legăminte și Perla de Mare Preț.

CARNAL. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam și a Evei; Omul firesc; Senzual, senzualitate

Ceva ce nu este spiritual; cuvântul poate fi folosit anume pentru a arăta fie ceea ce este muritor și temporal (D&L 67:10), fie ceva lumesc, trupesc și senzual (Mosia 16:10–12).

A umbla după lucrurile pământești în- seamnă moarte, **2 Ne.** 9:39. Diavolul potolește omul în siguranța trupească, **2 Ne.** 28:21. S-au văzut pe ei înșiși în starea carnală, **Mosia** 4:2. Cel care per- sistă în starea lui carnală rămâne în starea lui decăzută, **Mosia** 16:5. Toți trebuie să se nască din Dumnezeu, să se schimbe din starea lor carnală și decăzută, **Mosia** 27:25. Omenirea a devenit carnală, senzuală și diabolică, **Alma** 42:10. Cel care urmează propria lui dorință și poftele lui trebuie să ca- dă, **D&L** 3:4. Omul nu Îl poate vedea pe Dumnezeu cu mintea firii pământ- tești, **D&L** 67:10–12. Oamenii au înce- put să fie carnali, senzuali și diabolici, **Moise** 5:13; 6:49.

CARNE. *Vezi, de asemenea,* Carnal; Muritor, viață muritoare; Omul firesc; Trup

Carne are mai multe înțelesuri: (1) țesutul moale care formează trupul oamenilor, animalelor, păsărilor sau peștilor; (2) viața muritoare; sau (3) natura fizică sau trupească a omului.

fiesutul trupului: Animalele vor fi hra- nă pentru tine, **Gen.** 9:3. Animalele nu trebuie ucise inutil, **TJS, Gen.** 9:10–11 (D&L 49:21). Animalele și păsările sunt rânduite pentru a fi folosite de om ca hrană și ca îmbrăcăminte, **D&L** 49:18–
19 (D&L 59:16–20). Trebuie să mâncăm carne cumpătat, **D&L** 89:12–15.

Viață muritoare: Isus este singurul năs- cut al Tatălui în viața muritoare, **Ioan**
1:14 (Mosia 15:1–3). Adam a devenit prima făptură în carne, **Moise** 3:7.

Firea pământească a omului: Blestemat fie omul care se sprijină pe un muritor, **Ier.** 17:5. Duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios, **Marcu** 14:38. Pofta firii pământești nu este de la Tatăl, **1 Ioan** 2:16. Nefi era întristat din pricina trupului lui și a nedreptăților,
2 Ne. 4:17–18, 34. Nu vă împăcați cu diavolul și cu trupul, **2 Ne.** 10:24.

CARITATE. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare; Compasiune (compătimire); Dragoste; Slujire

Dragostea curată a lui Hristos (Moro.
7:47); dragostea pe care Hristos o are pentru copiii oamenilor și pe care tre- buie să o aibă copiii oamenilor unul pentru celălalt (2 Ne. 26:30; 33:7 – 9; Eter 12:33–34); este cea mai înaltă, cea mai nobilă și cea mai puternică dra- goste, nu doar afecțiune.

Cunoașterea îngâmfă, dar milostenia zidește, **1 Cor.** 8:1. Milostenia, dragos- tea curată, depășește și întrece aproa- pe orice, **1 Cor.** 13. fiinta poruncii este dragostea unei inimi curate, **1 Tim.** 1:5. Adăugați bunătății frățești milostenia,
2 Pet. 1:7. Domnul le-a poruncit tutu-
ror oamenilor să aibă milostenie, **2 Ne.**
26:30 (Moro. 7:44–47). Îngrijiți-vă să aveți credință, speranță și milostenie, **Alma** 7:24. Dragostea pe care o are Domnul pentru oameni este milostenie, **Eter** 12:33–34. Fără milostenie oame- nii nu pot moșteni acel loc pregătit în locașurile Tatălui, **Eter** 12:34 (Moro.
10:20–21). Moroni a scris cuvintele lui Mormon despre credință, speranță și milostenie, **Moro.** 7. Milostenia îndrep-

tățește oamenii la lucrarea Domnului, **D&L** 4:5–6 (D&L 12:8). Îmbrăcați-vă precum cu o mantie, cu legătura cari- tății, **D&L** 88:125. Inima ta să fie plină de caritate, **D&L** 121:45.

CARTE DE ADUCERE AMINTE. *Vezi, de asemenea,* Cartea Vieții; Genealogie

O carte începută de Adam în care sunt înregistrate faptele urmașilor lui; de asemenea, orice consemnare asemănătoare ținută de profeți și membrii credincioși începând cu acea vreme. Adam și copiii lui au ținut o carte de aducere aminte, în care au scris prin spiritul inspirației, și o carte a generațiilor, care conține o genealogie (Moise 6:5, 8). Astfel de consemnări pot avea importanță în stabilirea judecății noastre finale.

O carte de aducere aminte a fost scrisă **Mal.** 3:16–18 (3 Ne. 24:13–26). Toți aceia care nu vor fi găsiți în cartea de aduce- re aminte nu vor găsi moșteniri în acea zi, **D&L** 85:9. Morții au fost judecați după acele fapte care erau înscrise în cărți, **D&L** 128:7. Să prezentăm o carte conținând înregistrările pentru morții noștri, **D&L** 128:24. O carte de aducere aminte a fost ținută, **Moise** 6:5–8. O car- te de aducere aminte s-a scris, **Moise** 6:46. Avraam s-a străduit să scrie o cronică pentru urmașii lui, **Avr.** 1:31.

CARTEA LUI MORMON. *Vezi, de asemenea,* Canon; Efraim— Toiagul lui Efraim sau al lui Iosif; Martori ai Cărții lui Mormon; Mormon, profet nefit; Plăci; Plăcile de aur; Scripturi; Smith, Joseph, fiul

Unul dintre cele patru volume ale scripturilor acceptate de Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Este un rezumat al scrierilor vechilor locuitori ai Americilor făcut de către un profet străvechi numit Mormon. A fost scrisă pentru a mărtu- risi că Isus este Hristosul. Referitor la aceste consemnări, profetul Joseph Smith, care le-a tradus prin darul și

puterea lui Dumnezeu, spunea: „Le-am spus fraților că această Carte a lui Mormon este cea mai corectă carte dintre cărțile de pe pământ și cheia de boltă a religiei noastre și că omul va ajunge mai aproape de Dumnezeu su- punându-se învățăturilor ei, decât ale oricărei alte cărți" (vezi introducerea de la începutul Cărții lui Mormon).

Cartea lui Mormon este istoria reli- gioasă a trei grupuri de oameni care au migrat din Lumea Veche către con- tinentele americane. Aceste grupuri au fost conduse de profeți care au con- semnat istoriile religioase și seculare pe plăci metalice. Cartea lui Mormon consemnează vizita lui Isus Hristos în rândul oamenilor din Americi după învierea Sa. O perioadă de două sute de ani de pace a urmat după această vizită a lui Hristos.

Moroni, ultimul profet-istoric nefit,
a pecetluit rezumatul consemnărilor acestor popoare și l-a ascuns în jurul
anului 421 d.H. În 1823, Moroni înviat l-a vizitat pe Joseph Smith, și, mai târ- ziu, i-a încredințat aceste consemnări străvechi și sfinte pentru a fi traduse și aduse la cunoștința lumii ca un nou testament al lui Isus Hristos.

Iosif este vlăstarul unui pom roditor ale cărui ramuri se înalță deasupra zi- dului, **Gen.** 49:22–26. Adevărul va ră- sări din pământ, **Ps.** 85:11 (Morm. 8:16; Moise 7:62). Domnul va ridica un steag popoarelor și le va fluiera, **Isa.** 5:26. Un glas va vorbi din țărână, **Isa.** 29:4 (2 Ne. 26:14–17). Toată descoperirea dumne- zeiască a ajuns ca vorbele unei cărți pecetluite, **Isa.** 29:11 (Isa. 29:9–18; 2 Ne. 27:6–26). Toiegele lui Iosif și al lui Iuda vor fi unul singur în mâna Domnului, **Ezec.** 37:15–20. Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta, **Ioan** 10:16 (3 Ne. 15:16–24). Cartea lui Mormon și Biblia vor crește împreună, **2 Ne.** 3:12–21. Cuvintele Domnului vor șuiera până la capătul pământului, **2 Ne.** 29:2. Dom- nul a făcut legământ cu Enos să le trans- mită lamaniților Cartea lui Mormon, **Enos** 1:15 – 16. Cartea lui Mormon a fost scrisă cu intenția ca noi să credem

Biblia, **Morm.** 7:9. Cartea lui Mormon va fi o mărturie în fața lumii, **Eter** 5:4. Întrebați-L pe Dumnezeu dacă aceste lucruri nu sunt adevărate, **Moro.** 10:4. Hristos a mărturisit despre Cartea lui Mormon că este adevărată, **D&L** 17:6. Cartea lui Mormon conține plenitudi- nea Evangheliei lui Isus Hristos, **D&L**
20:9 (D&L 20:8–12; 42:12). Noi credem despre Cartea lui Mormon că este cuvântul lui Dumnezeu, **A de C** 1:8.

CARTEA PORUNCILOR.
Vezi, de asemenea, Doctrină și Legăminte; Revelație

În 1833, un număr de revelații primite de profetul Joseph Smith au fost pre- gătite pentru a fi publicate sub titlul: O carte de porunci pentru conducerea Bisericii lui Hristos. Domnul a continuat să comunice cu slujitorii Lui și o culege- re lărgită de revelații a fost publicată doi ani mai târziu, sub titlul: Doctrină și Legăminte.

D&L 1 este prefața Domnului la cartea poruncilor Lui, **D&L** 1:6. Domnul l-a provocat pe cel mai înțelept să facă un alt exemplar din cele mai puțin impor- tante revelații ale Sale în Cartea Porun- cilor, **D&L** 67:4–9. Au fost numiți cei însărcinați să publice revelațiile, **D&L**
70:1–
5.

CARTEA VIEfiII. *Vezi, de asemenea,*
Carte de Aducere Aminte

Într-un sens Cartea Vieții este totalul gândurilor și faptelor unei persoane— înregistrarea vieții sale. Totuși, scrip- turile mai arată că există o înregistrare cerească a celor credincioși, incluzând numele lor și relatarea faptelor lor drepte.

Domnul îi va șterge pe cei păcătoși din cartea Sa, **Ex.** 32:33. Cel care va birui nu va fi șters din cartea vieții, **Apoc.** 3:5. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții, **Apoc.** 20:12 (D&L 128:6–7). Numele celor drepți vor fi scrise în cartea vieții, **Alma** 5:58. Rugăciunile voastre sunt înregistrate în cartea numelor celor sfinți, **D&L** 88:2.

CASA DOMNULUI. *Vezi* Templu, Casa Domnului

CASA LUI ISRAEL. *Vezi* Israel

CASTITATE. *Vezi, de asemenea,* Adulter; Imoralitate; Senzual, senzualitate; Virtute

Puritatea sexuală a bărbaților și femeilor.

Iosif a rezistat avansurilor soției lui Potifar, **Gen.** 39:7–21 (D&L 42:24; 59:6). Să nu comiți adulter, **Ex.** 20:14. O femeie cinstită este cununa bărbatului, **Prov.** 12:4 (Prov. 31:10). Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt? **1 Cor.** 6:18–19. Fii o pildă în curățenie, **1 Tim.** 4:12. Nici un lucru necurat nu poate sălășlui cu Dumnezeu, **1 Ne.** 10:21. Pentru că Eu, Domnul Dumne- zeu, Mă bucur de castitatea femeilor, **Iacov** 2:28. Păcatul sexual este o urâciu- ne, **Alma** 39:1–13. Castitatea și virtutea sunt cele mai îndrăgite și prețioase dintre toate lucrurile, **Moro** 9:9. Noi credem în a fi cast, **A de C** 1:13.

CĂDEREA LUI ADAM ȘI A EVEI. *Vezi, de asemenea,* Adam; Eva; Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Mântuire, a mântui, mântuit; Moarte fizică; Moarte spirituală; Muritor, viața muritoare; Omul firesc; Planul Mântuirii

Procesul prin care omenirea a devenit muritoare pe acest pământ. Când Adam și Eva au mâncat din fructul oprit, ei au devenit muritori, adică supuși păcatu- lui și morții. Adam a devenit „prima făptură în carne” pe pământ (Moise 3:7). Revelația zilelor din urmă arată clar cum Căderea este o binecuvântare și că Adam și Eva trebuie cinstiți ca primii părinți ai omenirii.

Căderea a fost un pas necesar în pro- gresul omului. Pentru că Dumnezeu a știut că va interveni căderea, El plănuise în viața premuritoare un Salvator. Isus Hristos a venit la jumătatea timpului pentru a ispăși pentru Căderea lui Adam și pentru păcatele personale ale omului cu condiția pocăinței omului.

În ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit, **Gen.** 2:17 (Moise 3:17). Ea a luat din rodul lui și a mâncat, **Gen.** 3:6 (Moise 4:12). Și după cum toți mor în Adam, tot așa toți vor învia în Hristos, **1 Cor.** 15:22. Toată omenirea era într-o stare de pierzanie, **1 Ne.** 10:6. Calea este pregătită de la căderea omului, **2 Ne.** 2:4. După ce Adam și Eva au luat din rodul oprit, ei au fost alungați din Grădina Edenului, **2 Ne.** 2:19. Adam a căzut ca oamenii să poa- tă exista, **2 Ne.** 2:15 – 26. Omul prin firea lui este un dușman al lui Dumne- zeu și așa a fost de la căderea lui Adam, **Mosia** 3:19. Aaron l-a învățat pe tatăl lui Lamoni despre cădere, **Alma** 22:12 – 14. O ispășire trebuie înfăptuită sau altfel omenirea va că- dea și va fi pierdută, **Alma** 34:9. Primii noștri părinți au fost îndepărtați tem- poral și spiritual din prezența Dom- nului, **Alma** 42:2–15 (Hel. 14:16). Din cauza căderii, firile noastre au devenit rele, **Eter** 3:2. Prin încălcarea acestor legi sfinte, omul a devenit un om decăzut, **D&L** 20:20 (D&L 29:34–44). Așa cum ai căzut vei putea fi mântuit, **Moise** 5:9–12. Din cauza în- călcării a venit căderea, **Moise** 6:59. Oamenii vor fi pedepsiți pentru pro- priile lor păcate, **A de C** 1:2.

CĂMIN. *Vezi, de asemenea,* Familie

Căminul trebuie să fie centrul Evan- gheliei și al activităților de familie.

Bărbatul trebuie să fie liber pentru a fi acasă să înveselească nevasta pe care și-a luat-o, **Deut.** 24:5. El l-a trimis aca- să, **Marcu** 8:26. Copiii să se deprindă să fie evlavioși întâi față de cei din casa lor, **1 Tim.** 5:4. Femeile să fie cum- pătate, cu viața curată, să- și vadă de treburile casei, **Tit.** 2:5. Duceți-vă la casele voastre și gândiți-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am grăit, **3 Ne.** 17:2–3. I-am îndemnat să lupte pentru neves- tele lor, pentru copiii lor, pentru case- le și pentru adăposturile lor, **Morm.** 2:23. Taților li se poruncește să fie har- nici și preocupați de căminele lor, **D&L** 93:43–44, 48–50.

CĂRTURA
R

Vechiul și Noul Testament folosesc termenul într-un fel puțin diferit:1. În Vechiul Testament prima răspundere a cărturarului era să copieze scripturi- le (Ier. 8:8). 2. Cărturarii sunt deseori menționați în Noul Testament și, uneori, sunt numiți avocați sau doctori ai legii. Ei au dezvoltat legea în detaliu și au aplicat-o la împrejurările timpu- rilor lor (Mat. 13:52; Marcu 2:16–17; 11:17–18; Luca 11:44–53; 20:46–47).

CĂSĂTORIA ÎN TEMPLU. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători

CĂSĂTORIE, (A) SE CĂSĂTORI.

Vezi, de asemenea, Divorț; Familie

Legământ sau contract juridic între un bărbat și o femeie prin care ei devin soț și soție. Dumnezeu a rânduit căsă- toria (D&L 49:15).

Nu este bine ca omul să fie singur, **Gen.** 2:18 (Moise 3:18). Omul se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup, **Gen.** 2:24 (Mat. 19:5; Avr. 5:18). Ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă, **Mat.** 19:6 (Marcu 10:9). În zilele din urmă unii se vor îndepărta de credință, oprind căsătoria, **1 Tim.** 4:1–3. Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, **Evr.** 13:4. Domnul le-a porun- cit fiilor lui Lehi să se căsătorească cu fiicele lui Ismael, **1 Ne.** 7:1, 5 (1 Ne. 16:7–8). Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva să fie bărbat și nevastă, **Moise** 3:7, 18, 21–25.

Noul și nepieritorul legământ al căsători- ei: Căsătoria înfăptuită în legea Evan- gheliei și a sfintei preoții este pentru viața muritoare și pentru veșnicie. Bărbații și femeile demni, astfel pecet- luiți în templu în căsătorie pot conti- nua să fie soț și soție toată veșnicia.

Isus a explicat legea căsătoriei, **Luca** 20:27–36. În Domnul, nici bărbatul nu este fără femeie, **1 Cor.** 11:11. Bărbatul și nevasta vor moșteni împreună harul vieții, **1 Pet.** 3:7. Orice vei pecetlui pe pământ să fie pecetluit în cer, **Hel.** 10:7 (Mat. 16:19). Pentru a obține cel mai

înalt grad al împărăției celeste, omul trebuie să intre în noul și nepieritorul legământ al căsătoriei, **D&L** 131:1–4. Dacă un om nu se căsătorește cu o femeie prin Mine, legământul și căsăto- ria lor nu au efect când ei sunt morți, **D&L** 132:15. Dacă un bărbat se căsăto- rește cu o femeie prin cuvântul Meu și prin noul și nepieritorul legământ și el este pecetluit prin Spiritul Sfânt al făgăduinței, ea va fi în întregime vala- bilă când ei nu vor mai fi în lume, **D&L** 132:19.

Căsătorie între confesiuni: Căsătorie în- tre un bărbat și o femeie de credințe și practici religioase diferite.

Să nu iei fiului meu o nevastă dintre fiicele cananiților, **Gen.** 24:3. Dacă Ia- cov va lua o nevastă dintre fetele lui Het, la ce-mi mai este bună viața? **Gen.** 27:46 (Gen. 28:1–2). Israel nu se va că- sători cu cananiți, **Deut.** 7:3–4. Israel s-a încuscrit cu cananiții, a preaslăvit dumnezei falși și a fost blestemat, **Jud.** 3:1–8. Soțiile lui Solomon i-au întors inima către preaslăvirea dumnezeilor falși, **1 Regi** 11:1–6. Nu le dăm pe fete- le noastre după popoarele țării și nu luăm pe fetele lor de neveste pentru fiii noștri, **Nee.** 10:30. Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși, **2 Cor.** 6:14. Domnul a pus un semn pe lamaniți astfel încât nefiții să nu se amestece și să nu creadă în tradiții in- corecte, **Alma** 3:6–10. Dacă un om nu se căsătorește cu o femeie prin Mine, legământul și căsătoria lor nu au efect când ei sunt morți, **D&L** 132:15. Fiii oamenilor și-au luat neveste după ale- gerea lor, **Moise** 8:13–15.

Căsătorie pluralistă: Căsătoria unui soț cu două sau mai multe soții în viață. Este drept ca un bărbat să aibă o singu- ră soție, numai dacă Domnul nu-i poruncește altfel prin revelație (Iacov 2:27–30). Prin revelație, poligamia s-a practicat în vremea Vechiului Testa- ment și în perioada timpurie a Bisericii restaurate, prin îndrumarea profetu- lui care deținea cheile preoției (D&L 132:34–40, 45). Nu se mai practică în

Biserică (D&L DO—1); astăzi, a avea mai mult de o soție este un fapt incom- patibil cu calitatea de membru în Bise- rica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Sara i-a dat-o pe Agar lui Avram de nevastă, **Gen.** 16:1–11. Iacov le-a pri- mit pe Lea și Rahela și pe slujnicele lor de soții, **Gen.** 29:21–28 (Gen. 30:4, 9, 26). Dacă un bărbat va lua o altă nevas- tă, el nu va scădea din avutul primei soții, **Ex.** 21:10. David și cele două neveste ale sale s-au suit la Hebron, **2 Sam.** 2:1–2. Avraam, Isaac și Iacov au făcut ceea ce li s-a poruncit în pri- mirea mai multor soții, **D&L** 132:37. David și Solomon nu au păcătuit cu nimic decât în acele lucruri pe care nu le-au primit de la Domnul, **D&L** 132:38–39.

CĂSĂTORIE PLURALISTĂ. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători— Căsătorie pluralistă

CÂMP. *Vezi, de asemenea,* Lume; Via Domnului

În scripturi, teren deschis folosit pen- tru culturi sau pășunat. Simbolizează adesea lumea și oamenii ei.

fiarina este lumea, **Mat.** 13:38. Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țară, **Mat.** 13:44. Am văzut o câmpie largă și întinsă, **1 Ne**. 8:9, 20. Câmpul a fost copt, **Alma** 26:5. Câmpul este alb, gata pentru seceriș, **D&L** 4:4 (D&L 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Câmpul era lumea, **D&L** 86:1–2. Voi compara aceste împărății cu un om care are un câmp, **D&L** 88:51.

(A) CÂNTA. *Vezi, de asemenea,* Imn; Muzică

A preaslăvi și a preamări pe Dumne- zeu prin cântec și versuri muzicale.

Cântați Domnului, **1 Cron.** 16:23–36 (Ps. 96). Cântați Domnului și dați mul- țumiri, **Ps.** 30:4. Strigați de bucurie către Domnul, **Ps.** 100:1. După ce au cântat cântarea, au ieșit în Muntele Măslini- lor, **Mat.** 26:30. Duhul Sfânt i-a condus să cânte, **Moro.** 6:9. Cântecul celor

drepți este o rugăciune pentru Mine, **D&L** 25:12. Dacă ești vesel, laudă-L pe Domnul cântând, **D&L** 136:28.

CÂNTAREA LUI SOLOMON

Carte în Vechiul Testament. Profetul Joseph Smith ne-a învățat că această Cântare a lui Solomon nu este o scriere inspirată.

CEARTĂ. *Vezi* Dispută

CELIBAT. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători

CER. *Vezi, de asemenea,* Glorie celestială; Împărăția lui Dumnezeu sau Împărăția Cerului; Paradis

Termenul *cer* are două înțelesuri de bază în scripturi. (1) Este locul unde trăiește Dumnezeu și este viitorul cămin al Sfinților (Gen. 28:12; Ps. 11:4; Mat. 6:9). (2) Întinderea din jurul pă- mântului (Gen. 1:1, 17; Ex. 24:10). În mod clar, cerul nu este *paradisul* care este locul vremelnic pentru spiritele credincioase ale acelora care au trăit și au murit pe acest pământ. Isus a vizitat paradisul după moartea lui pe cruce, dar, în a treia zi, El i-a spus Mariei că nu fusese încă la Tatăl (Luca 23:39–44; Ioan 20:17; D&L 138:11–37).

Privesc cerurile — lucrarea mâinilor Tale, **Ps.** 8:3. Cerurile au fost făcute prin cuvântul Domnului, **Ps.** 33:6. Cum ai căzut din cer, Luceafăr! **Isa.** 14:12 (2 Ne. 24:12). Cerurile sunt făcute sul ca o carte, **Isa.** 34:4. Eu fac ceruri noi și un pământ nou, **Isa.** 65:17. Dumnezeu va deschide zăgazurile cerului, **Mal**. 3:10. Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințeas- că-se Numele Tău, **Mat.** 6:9 (3 Ne. 13:9). Pavel a fost răpit până în al treilea cer, **2 Cor.** 12:2. S-a făcut în cer tăcere, **Apoc.** 8:1 (D&L 88:95–98). Dacă ei se țin cu credință până la sfârșit, atunci sunt primiți în cer, **Mosia** 2:41. Să puteți să fiți copiii Tatălui vostru care este în ceruri, **3 Ne.** 12:45. Voi veni în norii cerului, **D&L** 45:16. Ilie a fost înălțat în cer fără să guste moartea, **D&L** 110:13. Drepturile preoției sunt legate de pu- terile cerului, **D&L** 121:36. Există, în

cer, două feluri de personaje, **D&L**
129:1. Sionul a fost luat în cer, **Moise**
7:23
.

(A) CERE. *Vezi, de asemenea,*
Rugăciune

A solicita, a întreba sau a ruga pe
Dumnezeu pentru o favoare deosebită.

Cereți și vi se va da, **Mat.** 7:7. Dacă vreunuia dintre voi îi lipsește înțelep- ciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, **Iac.**
1:5 (JS—I 1:7–20). Cu credință Mă veți întreba, **1 Ne.** 15:11. Dacă nu puteți înțelege aceste cuvinte, înseamnă că nu întrebați, **2 Ne.** 32:4. Cere cu inima sinceră, **Mosia** 4:10. Dumnezeu vă dă tot ceea ce doriți care este drept și în credință, **Mosia** 4:21. Să-L întrebați pe Dumnezeu dacă aceste lucruri nu sunt adevărate, **Moro.** 10:4. Ei iubesc întu- nericul mai mult decât lumina, de ace- ea ei nu vor cere de la Mine, **D&L**
10:21. Vi s-a poruncit în toate lucrurile să-I cereți lui Dumnezeu, **D&L** 46:7.

CEZAR

În Noul Testament, titlul prin care erau recunoscuți unii împărați romani. Este folosit în scripturi ca simbol al guvernării sau puterii lumești.

Dați Cezarului ce este al Cezarului, **Mat.** 22:21 (Marcu 12:17; Luca 20:25; D&L 63:26).

CHEILE PREOȚIEI. *Vezi, de asemenea,* Dispensație; Preoție; Prima Președinție

Cheile sunt drepturile președinției sau puterea dată omului de către Dumne- zeu de a îndruma, controla și conduce preoția lui Dumnezeu pe pământ. De- ținătorii preoției chemați în funcțiile președinției primesc cheile de la aceia care au autoritate asupra lor. Deținătorii preoției folosesc preoția doar în limitele stabilite de aceia care dețin cheile. Președintele Bisericii deține toate cheile preoției (D&L 107:65–67, 91–92; 132:7).

Petru a primit cheile Împărăției, **Mat.**
16:19. Mihail (Adam) a primit cheile sal- vării sub îndrumarea lui Isus Hristos,

D&L 78:16. Cheile împărăției aparțin totdeauna Primei Președinții, **D&L** 81:2. Preoția lui Melhisedec deține cheile tainelor cunoașterii lui Dumnezeu, **D&L** 84:19. Joseph Smith și Oliver Cowdery au primit cheile pentru adu- narea Israelului, pentru Evanghelia lui Avraam și pentru puterile de pecetluire, **D&L** 110:11–16. Chei speciale sunt de- ținute de Cei Doisprezece Apostoli, **D&L** 112:16. Prima Președinție și Cei Doisprezece dețin cheile dispensației plenitudinii timpului, **D&L** 112:30–34. Oficianții din preoție dețin chei, **D&L**
124:123. Acela care are cheile poate obți- ne cunoașterea, **D&L** 128:11. Preoția lui Aaron deține cheile slujirii îngerilor, ale Evangheliei pocăinței și ale bote- zului, **JS—I** 1:69 (D&L 13).

(A) CHEMA, CHEMAT DE DUMNEZEU, CHEMARE.
Vezi, de asemenea, Administrator, administrație; Autoritate; (a) Alege, ales (verb); Ales (adj. sau subst.); (a) Rândui, rânduire

A fi chemat de Dumnezeu înseamnă a primi o numire sau o invitație de la El sau de la conducătorii Bisericii care au acest drept pentru a-L sluji într-un anume fel.

Și-a pus mâinile peste el și i-a dat po- runci, **Num.** 27:23. Te făcusem profet, **Ier.** 1:5. Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit, **Ioan** 15:16. Pavel a fost chemat să fie Apostol, **Rom.** 1:1. Nimeni nu-și ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu, **Evr**. 5:4. Isus a fost numit de Dumnezeu după rându- iala lui Melhisedec, **Evr.** 5:10. Am fost chemat să predic cuvântul lui Dumne- zeu în spiritul revelației și al profeției, **Alma** 8:24. Preoții au fost chemați și pregătiți încă de la facerea lumii, **Alma**
13:3. De aceea, dacă doriți să-L slujiți pe Dumnezeu, voi sunteți chemați, **D&L** 4:3. Rămâi neclintit în lucrarea în care te- am chemat, **D&L** 9:14. Nu tre- buie să crezi că ești chemat să predici până ce nu ești chemat, **D&L** 11:15. Vârstnicii sunt chemați să înfăptuiască adunarea aleșilor, **D&L** 29:7. Nimeni

nu va predica Evanghelia Mea și nu va zidi Biserica Mea, dacă nu este rân- duit, **D&L** 42:11. Sunt mulți chemați, dar puțini sunt aleși, **D&L** 121:34. Omul trebuie să fie numit de Dumne- zeu, **A de C** 1:5.

CHEMARE ȘI ALEGERE.
Vezi, de asemenea, Alegere

Cei drepți care Îl urmează pe Hristos pot fi numărați printre cei aleși care vor obține siguranța exaltării. Această chemare și alegere începe prin pocăin- ță și botez. Ea devine completă când ei
„înaintează ospătându-se din cuvân-
tul lui Hristos și îndură până la sfârșit”
(2 Ne. 31:19–20). Scripturile numesc acest proces întărirea chemării și alege- rii noastre (2 Pet. 1:4–11; D&L 131:5–6).

Îmi veți fi o împărăție de preoți, **Ex.**
19:5–6 (Apoc. 1:6). Dumnezeu i-a ales de la început pentru mântuire, **2 Tes.**
2:13. Căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea, **2 Pet.**
1:10. Domnul să vă poată pecetlui ca ai Lui, **Mosia** 5:15. Am făcut legământ cu tine ca tu să ai viață veșnică, **Mosia**
26:20. Deținătorii credincioși ai preoți- ei devin Biserica, și împărăția, și aleșii lui Dumnezeu, **D&L** 84:33–34. Cuvân- tul cel mai sigur al profeției îl repre- zintă faptul că un om cunoaște că este pecetluit pentru viața veșnică, **D&L**
131:5–6. Îți pecetluiesc exaltarea, **D&L**
132:4
9.

CHIȘCUMEN. *Vezi, de asemenea,*
Tâlharii lui Gadianton

Personaj din Cartea lui Mormon - con- ducătorul unui grup de oameni răi, cunoscuți mai târziu ca tâlharii lui Gadianton (Hel. 1:9–12; 2).

CHIVOTUL LEGĂMÂNTULUI.
Vezi, de asemenea,
Tabernacol

Cunoscut, de asemenea, sub numele de Chivotul lui Iehova și Chivotul Mărturiei, Chivotul Legământului era un cufăr dreptunghiular făcut din lemn și acoperit cu aur. Era cel mai vechi și cel mai sfânt dintre simboluri- le religioase ale israeliților. Capacul

ispășirii, care forma acoperișul chivotu- lui, era privit ca reședința pământeană a lui Iehova (Ex. 25:22). La terminarea tabernacolului, chivotul a fost pus în Sfânta Sfintelor, cel mai sfânt loc al construcției (1 Regi 8:1–8).

Moise a făcut chivotul la porunca lui Dumnezeu, **Ex.** 25. Copiii lui Levi au fost însărcinați să poarte de grijă chi- votului, **Num.** 3:15, 31. Chivotul legă- mântului a pornit înaintea lor, **Num.** 10:33. Luați această carte a legii și puneți-o în chivotul legământului, **Deut.** 31:24–26. Apele Iordanului s-au despărțit înaintea chivotului legămân- tului, **Ios.** 3:13–17; 4:1–7. Preoții au folo- sit chivotul legământului în cucerirea Ierihonului, **Ios.** 6:6–20. Filistenii au luat
chivotul lui Dumnezeu, **1 Sam.** 5. Dom- nul a binecuvântat casa lui Obed-Edom din pricina chivotului lui Dumnezeu,
2 Sam. 6:11 – 12. Uza a fost ucis de Domnul pentru că, nesupunându-se, a încercat să sprijine chivotul, **1 Cron.** 13:9–12 (D&L 85:8). Ziditi sfântul locaș al Domnului Dumnezeu, ca să aduceți chivotul legământului, **1 Cron.** 22:19. Este descris conținutul chivotului legământului, **Evr.** 9:4.

CINA CEA DE TAINĂ.
Vezi, de asemenea,
Împărtășanie; Paște

Potrivit Noului Testament, ultima dată când Isus a mâncat înainte de arestarea și răstignirea Sa (Luca 22:14–18). El și cei doisprezece Apostoli au luat aceas- tă cină în timpul Paștelui (Mat. 26:17–
30; Marcu 14:12–18; Luca 22:7–13).

Salvatorul a binecuvântat pâinea și vi- nul și le-a dat Apostolilor, **Mat.** 26:26–29 (Marcu 14:22–25; Luca 22:7–20). Isus a spălat picioarele Apostolilor, **Ioan** 13. Iuda a fost numit trădătorul lui Isus, **Ioan** 13:21–26 (Mat. 26:20–25).

CINA DOMNULUI.
Vezi
Împărtășanie

(ZIUA) CINCIZECIMII.
Vezi, de asemenea, Legea lui Moise

Ca parte a legii lui Moise, sărbătoarea
Cincizecimii sau a primelor roade se

ținea la cincizeci de zile după sărbă- toarea Paștelor (Lev. 23:16). Ziua Cin- cizecimii se ținea pentru a sărbători secerișul și, în Vechiul Testament, este denumită sărbătoarea secerișului sau sărbătoarea săptămânilor. Aceasta era sărbătoarea care se ținea când, în Ieru- salim, Apostolii au fost umpluți de Duhul Sfânt și au vorbit în alte limbi (Fapte 2; D&L 109:36–37).

(A) CINSTI. *Vezi, de asemenea,* (a) Prețui; Reverență

Folosit de obicei în scripturi pentru a arăta respect și reverență față de cine- va sau față de un lucru.

Cinstește pe tatăl și pe mama ta, **Ex.** 20:12 (1 Ne. 17:55; Mosia 13:20). Cin- stește pe Domnul cu averile tale, **Prov.** 3:9. Dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti, **Ioan** 12:26. Bărbații să dea cinste femeilor lor, **1 Pet.** 3:7. Ei Îl cinstesc pe Domnul doar cu buzele lor, **2 Ne.** 27:25 (Isa. 29:13). Eu nu caut onoarea lumii, **Alma** 60:36. Diavolul s-a răzvrătit împotriva Mea, spunând: Dă-mi onoarea Ta care este puterea Mea, **D&L** 29:36. Cei credincioși vor fi încoronați cu onoare, **D&L** 75:5 (D&L 124:55). Dom- nul se desfată să-i cinstească pe aceia care Îl slujesc, **D&L** 76:5. Ei nu sunt aleși pentru că aspiră la onorurile oamenilor, **D&L** 121:34–35. Noi credem în respec- tarea și susținerea legii, **A de C** 1:12 (D&L 134:6).

CINSTIT, CINSTE. *Vezi, de asemenea,* Integritate

A fi sincer, corect, fără înșelătorie.

Cei ce lucrează cu adevăr Îi sunt plăcuți Domnului, **Prov.** 12:22. Împlinește ceea ce ai jurat, **Ecl.** 5:4–5. Am lepădat meșteșugurile ascunse, **2 Cor**. 4:1–2. Să aveți o purtare bună, **1 Pet.** 2:12. Vai de cel mincinos, pentru că va fi aruncat în iad, **2 Ne.** 9:34. Spiritul grăiește și nu minte, **Iacov** 4:13. Oricine împrumută de la vecinul lui trebuie să dea înapoi ceea ce a împrumutat, **Mosia** 4:28 (D&L 136:25). Acționează just, judecă drept și fă bine, **Alma** 41:14. Fiecare om tre- buie să acționeze cinstit, **D&L** 51:9. Toți

aceia care știu că inima lor este cinstită sunt acceptați de Mine, **D&L** 97:8. Oa- menii cinstiți, înțelepți și buni trebuie căutați pentru funcții politice, **D&L** 98:4–10. Trebuie să cercetezi cu sârguin- ță până când poți restitui ce a pierdut aproapele tău, **D&L** 136:26. Noi credem în a fi cinstiți, **A de C** 1:13.

CIR

Personaj din Vechiul Testament - re- gele Persiei care a îndeplinit profeția lui Isaia (2 Cron. 36:22–23; Isa. 44:28; 45:1) permițându-le iudeilor să se în- toarcă în Ierusalim pentru a reconstrui templul, astfel încheind parțial înrobi- rea babiloniană. Profeția lui Isaia a fost făcută cu cca. 180 de ani înainte de fapta regelui.

CIRCUMCIZIE. *Vezi, de asemenea,* Legământul lui Avraam

Semn al legământului lui Avraam pentru iudeii de parte bărbătească în timpul dispensațiilor Vechiului Testa- ment (Gen. 17:10–11, 23–27; TJS, Gen. 17:11). Circumcizia era făcută prin tă- ierea „pielii prepuțului” la pruncii și adulții de parte bărbătească. Aceia care primeau aceasta se bucurau de privilegiile legământului și acceptau responsabilitățile acestuia. Circumci- zia, ca semn al legământului, a fost îndepărtată prin misiunea lui Hristos (Moro. 8:8; D&L 74:3–7).

COLOSENI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

O carte în Noul Testament. La origine a fost o scrisoare pe care a scris-o Apostolul Pavel către coloseni după ce a fost vizitat de Epafras, evanghe- listul Bisericii din Colose (Col. 1:7–8). Epafras i-a spus lui Pavel că cei din Colose căzeau în mare greșeală — ei credeau că sunt mai buni decât alți oa- meni pentru că îndeplineau cu grijă anumite rânduieli exterioare (Col. 2:16), își refuzau anumite dorințe fizice și îi preaslăveau pe îngeri (Col. 2:18). Aceste practici îi făceau pe coloseni să se creadă

sfinți. Ei mai credeau că înțeleg tainele universului mai bine decât oricare alți membri ai Bisericii. În scrisoarea lui, Pavel îi îndrumă învățându-i că mântuirea vine doar prin Hristos și că trebuie să fim înțelepți și să-L slujim.

Capitolul 1 conține salutul lui Pavel către coloseni. Capitolele 2–3 sunt doc- trinale și conțin declarații despre Isus ca Mântuitor, despre pericolul falsei preaslăviri și despre importanța învie- rii. Capitolul 4 propovăduiește că Sfinții trebuie să fie înțelepți în toate lucrurile.

COMBINAfiII. *Vezi*
Combinații secrete

COMBINAfiII SECRETE.
Vezi, de asemenea, Cain;
Tâlharii lui Gadianton

Organizație de oameni legați între ei prin jurăminte de a duce la îndeplinire scopurile rele ale grupului.

Tatăl minciunilor stârnește pe copiii oamenilor la combinații secrete, **2 Ne.**
9:9. Trebuie neapărat să distrug lucră- rile secrete ale întunericului, **2 Ne.**
10:15. Judecățile lui Dumnezeu au venit asupra acestor lucrători ai combinațiilor secrete, **Alma** 37:30. Gadian- ton a fost pricina distrugerii totale a poporului lui Nefi, **Hel.** 2:4–13. Satana a aținat inimile oamenilor să facă jură- minte și legăminte tainice, **Hel.** 6:21–
31. Domnul nu lucrează prin combinații secrete, **Eter** 8:19. Națiunile care sus- țin combinațiile secrete vor fi distruse, **Eter** 8:22–23. Ei au respins toate cuvin- tele profeților, din cauza societății lor secrete, **Eter** 11:22. Din zilele lui Cain a existat o combinație secretă, **Moise** 5:51.

COMPASIUNE (COMPĂTIMIRE). *Vezi, de asemenea,* Caritate; Dragoste; Milostiv, milă

În scripturi, compasiune (compătimi- re) înseamnă literal „a suferi împreu- nă cu”. Mai înseamnă a arăta milă și îndurare pentru celălalt.

Domnul Și-a chemat poporul să arate

compătimire, **Zah.** 7:8–10. Lui Isus I s-a făcut milă, a fost cuprins de compătimi- re, **Mat.** 9:36 (Mat. 20:34; Marcu 1:41; Luca 7:13). Unui samaritean i s-a făcut milă de el, **Luca** 10:33. Fiți miloși unul cu altul, **1 Pet.** 3:8. Hristos este plin de milă pentru copiii oamenilor, **Mosia** 15:9. Adâncurile inimii Mele sunt pline de milă pentru voi, **3 Ne.** 17:6. Joseph Smith s-a rugat pentru mila Domnului, **D&L** 121:3–5.

COMUNIUNE. *Vezi* Împărtășanie

(A) CONDAMNA, CONDAMNA- RE. *Vezi, de asemenea,* (a) Judeca, judecată; Judecată, ultima

A considera pe cineva vinovat sau a fi considerat vinovat de către Dumnezeu.

Dumnezeu va osândi pe omul plin de răutate, **Prov.** 12:2. Suntem mustrați de Domnul, pentru a nu fi osândiți cu lumea, **1 Cor.** 11:32. Cuvintele, faptele și gândurile noastre ne vor condamna, **Alma** 12:14. Cunoscând lucrurile și neînfăptuindu-le, oamenii cad sub condamnare, **Hel.** 14:19. Dacă vom în- ceta să trudim, vom cădea sub osândă, **Moro.** 9:6. Acela care nu iartă fratelui lui greșelile lui este condamnat înain- tea Domnului, **D&L** 64:9. Acela care păcătuiește împotriva luminii mai mari va primi o condamnare mai mare, **D&L** 82:3. Întreaga Biserică se află sub condamnare până ce se vor pocăi și își vor aminti de Cartea lui Mormon, **D&L** 84:54–57.

CONDAMNARE. *Vezi, de asemenea,* Diavol; Fiii pierzaniei; Iad; Moarte spirituală

Faptul de a opri pe cineva în progresul său propriu și de a-i nega accesul la prezența lui Dumnezeu și la slava Sa. Condamnarea există în diverse grade. Toți cei care nu obțin deplinătatea exal- tării celeste vor fi limitați într-un anume grad în progresul și privilegiile lor și ei vor fi condamnați în acea măsură.

Vai de voi fățarnicilor! Voi veți primi mai mare osândă, **Mat.** 23:14. Cel care va huli împotriva Duhului Sfânt este

vinovat de un păcat veșnic, **Marcu** 3:29. Cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată, **Ioan** 5:29 (3 Ne. 26:5). Cel ce mănâncă și bea nedemn, mănâncă și bea osânda lui, **1 Cor.** 11:29 (3 Ne. 18:28–29). Acela care nu se pocăiește, nu este botezat și nu rabdă până la sfârșit, ace- la trebuie blestemat, **2 Ne**. 9:24 (Marcu 16:16; Eter 4:18; D&L 68:9; 84:74). Cei ticăloși vor fi mai nenorociți în pre- zența lui Dumnezeu decât alături de sufletele osândite în iad, **Morm**. 9:4. Acela care nu face nimic până nu i se poruncește, acela este blestemat, **D&L** 58:29. Cel ce primește plenitudinea slavei Mele trebuie să trăiască legea sau va fi blestemat, **D&L** 132:6.

CONFIRMARE. *Vezi* Mâini, așezarea lor

(A) CONSACRA, LEGEA CONSA- CRĂRII. *Vezi, de asemenea,* Împărăția lui Dumnezeu sau Împărăția Cerului; Ordinul Unit

A dedica, a sfinți sau a deveni drept. Legea consacrării este un principiu di- vin prin care bărbați și femei își dedică în mod voluntar timpul, talentele și bunăstarea materială stabilirii și zidi- rii împărăției lui Dumnezeu.

Predați-vă azi în slujba Domnului, **Ex.** 32:29. Toți cei ce credeau aveau toate de obște, **Fapte** 2:44–45. Au avut toate lucrurile în comun, de aceea nu erau nici bogați și nici săraci, **4 Ne.** 1:3. Domnul a explicat principiile consa- crării, **D&L** 42:30 – 39 (D&L 51:2 – 19; 58:35–36). Nu este dat ca un om să aibă mai mult decât altul, **D&L** 49:20. Fie- cărei persoane i s-a dat parte egală du- pă familia sa, **D&L** 51:3. S-a stabilit o regulă ca sfinții să fie egali în legături- le lucrurilor pământești, **D&L** 78:4–5. Fiecare om trebuia să aibă drepturi egale după nevoile și necesitățile lui, **D&L** 82:17–19. Sionul nu poate fi clă- dit decât pe principiile legii celestiale, **D&L** 105:5. Poporul lui Enoh era într-o singură inimă și într-un singur gând și trăia în dreptate; și nu existau săraci printre ei, **Moise** 7:18.

CONSILIU ÎN CER. *Vezi, de asemenea* , Planul mântuirii; Război în cer; Viață premuritoare

Ocazie din viața premuritoare, în care Tatăl a prezentat planul Său copiilor Lui de spirit care urmau să vină pe acest pământ.

Fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de bucurie, **Iov**. 38:7. Îmi voi ridica scau- nul de domnie mai sus de stelele lui Dumnezeu, **Isa**. 14:12–13. A fost un răz- boi în cer, **Apoc**. 12:7–11. Înainte de a se naște, ei au primit primele lecții în lumea spiritelor, **D&L** 138:56. Satana s-a revoltat în viața premuritoare, **Moise** 4:1–4. Inteligențele au fost organizate înainte de a fi creată lumea, **Avr**. 3:22. Dumnezeii s-au sfătuit între Ei, **Avr**. 4:26. Dumnezeii au terminat lucrarea pe care S-au sfătuit să o facă, **Avr**. 5:2.

CONSILIUL CELOR DOISPREZECE. *Vezi* Apostol

CONSIMfiĂMÂNT COMUN. *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos; Susținerea conducători- lor Bisericii

Principiul în virtutea căruia membrii Bisericii îi susțin pe cei chemați să slu- jească în Biserică sau susțin alte hotărâri ale Bisericii care necesită susținerea lor; de obicei se manifestă prin ridicarea mâinii drepte.

Isus Hristos este capul Bisericii Sale. Prin inspirația Duhului Sfânt, El îi îndrumă pe conducătorii Bisericii în acțiunile și deciziile importante. To- tuși, toți membrii Bisericii au dreptul și privilegiul de a susține sau nu acțiu- nile și deciziile conducătorilor lor. Tot poporul a răspuns într-un glas, **Ex.** 24:3 (Num. 27:18 – 19). Apostolii și vârstnicii s-au adunat într-un gând, **Fapte** 15:25. Nici o persoană nu trebu- ie să fie rânduită fără votul Bisericii, **D&L** 20:65–66. Toate lucrurile trebuie făcute prin consimțământ comun, **D&L** 26:2 (D&L 28:13). Toate lucrurile să fie făcute potrivit consimțământu- lui unit, **D&L** 104:21.

CONSTITUȚIE. *Vezi, de asemenea,* Domnie; Lege

În Doctrină și Legăminte „Constitu- ția” se referă la Constituția Statelor Unite ale Americii, care a avut o inspirație divină pentru a pregăti calea res- taurării Evangheliei.

Legea constituțională trebuie sprijini- tă, **D&L** 98:5 – 6. Domnul a stabilit Constituția prin mâna oamenilor, **D&L** 101:77, 80.

(A) CONSTRÂNGE, CONSTRÂNS. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt

A fi puternic îndemnat de a face sau de a nu face ceva, îndeosebi prin influen- ța și puterea Duhului Sfânt.

Îmi dă ghes duhul înlăuntrul meu, **Iov** 32:18. Dragostea lui Hristos ne strân- ge, **2 Cor.** 5:14. Am fost silit de către Spirit ca să-L ucid pe Laban, **1 Ne.** 4:10. Spiritul mă forțează, **Alma** 14:11. Sunt forțat în acord cu legământul, **Alma** 60:34. Ammaron, fiind constrâns de Duhul Sfânt, a ascuns cronicile, **4 Ne.** 1:48. Ceea ce vine de sus trebuie spus cu aprobarea Spiritului, **D&L** 63:64.

CONȘTIINȚĂ. *Vezi, de asemenea,* Lumină, Lumina lui Hristos

Simțul interior al binelui și al răului, venind de la Lumina lui Hristos în toți oamenii (Moro. 7:16). Ne năștem cu însușirea naturală de a distinge între bine și rău datorită Luminii lui Hristos, care este dată fiecărei persoane (D&L 84:46). Această însușire se numește con- știință. Faptul că o avem face din noi ființe responsabile. Ca și alte însușiri, conștiința noastră poate fi distrusă prin păcat sau printr- o folosire greșită.

Scribii și fariseii s-au simțit mustrați de cugetul lor, **Ioan** 8:9. Despre aceasta mărturisește cugetul lor, **Rom.** 2:14–15. Cei în apostazie sunt însemnați cu fierul roșu în înșuși cugetul lor, **1 Tim.** 4:2. Oamenii sunt instruiți îndeajuns ca să cunoască binele de rău, **2 Ne.** 2:5. Regele Beniamin avea conștiința curată înaintea lui Dumnezeu, **Mosia** 2:15. Nefiții au fost umpluți de bucurie,

având pace în conștiință, **Mosia** 4:3. Zeezrom a fost tulburat sub conștiința propriei sale vinovății, **Alma** 14:6. După dorințele noastre avem bucurie sau remușcare în conștiință, **Alma** 29:5. Pedeapsa și legea dreaptă aduc remușcarea în conștiință, **Alma** 42:18. Spiritul lui Hristos este dat fiecărui om pentru ca el să poată deosebi bine- le de rău, **Moro.** 7:16. Fiecare persoană trebuie să își exercite liber conștiința, **D&L** 134:2. Am conștiința liberă de păcat, **D&L** 135:4. Noi afirmăm că avem dreptul de a preaslăvi pe Dumnezeu așa cum ne îndeamnă propria conștiință, **A de C** 1:11.

CONTROLUL NATALITĂfiII. *Vezi, de asemenea,* Căsătorie, Căsători; Familie

Controlul numărului de copii născuți dintr-un cuplu prin prevenirea con- cepției.

Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământ- tul, **Gen.** 1:28 (Moise 2:28). Fiii sunt o moștenire de la Domnul, **Ps.** 127:3–5. Familia lui Lehi urma să crească sămânța lor în Domnul, **1 Ne.** 7:1. Dumnezeu a dat căsătoria pentru om, **D&L** 49:15–17. Cei exaltați vor primi o plenitudine și o continuare a seminției în vecii veci- lor, **D&L** 132:19, 63.

CONVERTIRE, CONVERTIT. *Vezi, de asemenea,* Născut din nou, născut din Dumnezeu; Ucenic

Schimbarea credinței, a inimii și a vieții cuiva pentru a accepta și a se conforma voinței lui Dumnezeu (Fapte 3:19).

Convertirea implică decizia conștien- tă a cuiva de a renunța la obiceiurile anterioare și de a se schimba pentru a deveni un ucenic al lui Hristos. Pocăința, botezul pentru iertarea păcatelor și primirea Duhului Sfânt prin așezarea mâinilor și credința continuă în Domnul Isus Hristos completează convertirea. Omul firesc va fi schimbat într-o persoa- nă nouă, sfințită și purificată, născută din nou în Isus Hristos (2 Cor. 5:17; Mosia 3:19).

Oamenii se vor întoarce la Dumnezeu și se vor face ca niște copilași, **Mat.** 18:3 (Mosia 3:19). După ce te vei în- toarce la Dumnezeu, întărește-i pe fra- ții tăi, **Luca** 22:32. Cei care au primit propovăduirea lui au fost botezați, **Fapte** 2:37–41. Întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, **Iac.** 5:20. Enos a fost convertit, **Enos** 1:2–5. Cuvintele regelui Beniamin au lucrat o schimba- re mare în oameni, **Mosia** 5:2 (Alma 5:12–14). Toată omenirea trebuie să se nască din nou, da, să se nască din Dumnezeu, **Mosia** 27:25. Alma și fiii lui Mosia au fost convertiți, **Mosia** 27:33–35. Tatăl lui Lamoni a fost con- vertit, **Alma** 22:15–18. Datorită puterii și a cuvântului lui Dumnezeu, ei fuse- seră convertiți la Domnul, **Alma** 53:10. Pocăința aduce o schimbare a inimii, **Hel.** 15:7. Cei care s-au convertit au fost vizitați de către puterea și Spiritul lui Dumnezeu, **3 Ne.** 7:21. Datorită credinței lor în Hristos în timpul con- vertirii lor, ei au fost botezați cu foc și cu Duhul Sfânt, **3 Ne.** 9:20. Ei se vor duce înainte să predice pocăința, și mulți vor fi convertiți, **D&L** 44:3–4.

COPII AI LUI DUMNEZEU. *Vezi* Fii și fiice ale lui Dumnezeu; Om, oameni

COPIII LUI HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Fii și fiice ale lui Dumnezeu; Isus Hristos; Născut din nou, născut din Dumnezeu

Aceia care au primit Evanghelia lui
Isus
Hristos.

Oricine se va smeri ca un copil va fi cel mai mare, **Mat.** 18:1–4. Credeți în lu- mină ca să fiți copii ai luminii, **Ioan** 12:36. Să înlăture omul firesc și să devină ca un copil, **Mosia** 3:19; 27:25–26. Datorită legământului veți fi nu- miți copiii lui Hristos, **Mosia** 5:7. Dacă veți pune mâna pe fiecare lucru bun, atunci cu siguranță veți fi un copil al lui Hristos, **Moro.** 7:19. Tuturor celor care M-au primit le-am dat putere să devină fiii Mei, **D&L** 39:4. Nu vă temeți, copii mici, pentru că sunteți ai Mei,

D&L 50:40–41. Tu ești unul cu mine, un fiu al lui Dumnezeu, **Moise** 6:68.

COPIII LUI ISRAEL. *Vezi* Israel

COPIL, COPII. *Vezi, de asemenea,* (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare—Binecuvântarea Copiilor; Botezul pruncilor; Familie; Ispășire, (a) ispăși; Răspundere, răspunzător, responsabilitate; Salvare—Salvarea Copiilor

Persoană tânără, care nu a ajuns încă la pubertate. Tații și mamele trebuie să își învețe copiii să se supună voinței lui Dumnezeu. Copiii sunt fără păcat până ce ajung la vârsta răspunderii (Moro. 8:22; D&L 68:27).

Fiii sunt o moștenire de la Domnul, **Ps.** 127:3–5. Învață-l pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, **Prov.** 22:6. Lăsați copilașii să vină la Mine și nu îi opriți, **Mat.** 19:14. Ascultați de părinții voștri, **Ef.** 6:1–3 (Col. 3:20). Fără cădere, Adam și Eva nu ar fi putut avea copii, **2 Ne.** 2:22–23. Îi veți învăța pe copii să meargă pe căile adevărului și a sobrietății, **Mosia** 4:14–15. Pruncii au viață veșnică, **Mosia** 15:25. Isus i-a luat pe copilași și i-a binecuvântat, **3 Ne.** 17:21. Toți copiii tăi vor fi învățați despre Domnul, și mare va fi pacea copiilor tăi, **3 Ne.** 22:13 (Isa. 54:13). Copiii mici nu au nevoie de pocăință și de botez, **Moro.** 8:8 – 24. Copiii mici sunt mântuiți de la întemeierea lumii prin Singurul Meu Născut, **D&L** 29:46–47. Părinții trebuie să-i învețe pe copii principiile și practicile Evangheliei, **D&L** 68:25, 27–28. Copiii mici sunt sfinți prin Ispășirea lui Hristos, **D&L** 74:7. Părinților li se poruncește să-și crească copiii în lumină și adevăr, **D&L** 93:40. Copiii care au murit înainte de vârsta responsabilității sunt salvați în împărăția celestială, **D&L** 137:10.

CORIANTON. *Vezi, de asemenea,* Alma, fiul lui Alma

În Cartea lui Mormon, fiul lui Alma cel tânăr.

A mers la zoramiți, **Alma** 31:7. A părăsit slujirea pentru a urma o curvă, **Alma** 39:3. Alma l-a învățat despre starea de existență de după moarte, despre învie- re și ispășire, **Alma** 39–42. A fost din nou chemat să predice, **Alma** 42:31. A plecat către țara de la miazănoapte într-o corabie, **Alma** 63:10.

CORIANTUMR. *Vezi, de asemenea* , Iarediți

În Cartea lui Mormon, rege al iarediți- lor și ultimul supraviețuitor al po- porului iaredit.

A fost descoperit de către poporul lui din Zarahemla, **Omni** 1:21. A fost rege peste toată țara, **Eter** 12:1–2. A fost dus în robie de Șared și eliberat de către fiii lui, **Eter** 13:23–24. S-a luptat cu diverși dușmani, **Eter** 13:28–14:31. S-a pocăit, **Eter** 15:3. A dat ultima bătălie cu Șiz, **Eter** 15:15–32.

CORIHOR. *Vezi, de asemenea,* Antihrist

Un antihrist în Cartea lui Mormon, care a cerut un semn ca dovadă a puterii lui Dumnezeu; Domnul l-a făcut pe Corihor să devină mut (Alma 30:6–60).

CORINTENI, EPISTOLE CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

Două cărți în Noul Testament. Ele au fost la origine scrisori pe care Pavel le-a scris sfinților din Corint pentru a îndrepta neregulile dintre ei. Corinte- nii trăiau într-o societate degradată din punct de vedere moral.

1 Corinteni: Capitolul 1 conține salutul lui Pavel și un mesaj de mulțumire. Capitolele 2 – 6 cuprind corecțiile pe care Pavel le aduce greșelilor sfinților corinteni. Capitolele 7–12 conțin răs- punsurile lui Pavel la anumite întrebări. Capitolele 13–15 se ocupă de caritate, de daruri spirituale și de înviere. Capitolul 16 conține sfatul lui Pavel de a sta pu- ternici în credință.

2 Corinteni: Capitolul 1 conține salutul lui Pavel și un mesaj de mulțumire. Capitolul 2 conține sfaturi personale

pentru Tit. Capitolele 3–7 se ocupă de puterea Evangheliei în viețile sfinților și ale conducătorilor lor. În capitolele 8–9, sfinții sunt sfătuiți să dea cu bucu- rie săracilor. Capitolele 10–12 afirmă poziția lui Pavel ca Apostol. Capitolul 13 îndeamnă la perfecțiune.

CORNELIUS. *Vezi, de asemenea,* Neamuri; Petru; Sutaș (centurion)

Un sutaș (centurion) din Cesarea, bote- zat de Petru (Fapte 10). A fost probabil primul dintre gentili (neamuri) care s-a alăturat Bisericii fără a fi mai întâi convertit la iudaism. Botezul lui Corne- lius și al familiei lui a marcat deschi- derea drumului ca Evanghelia să fie predicată neamurilor. Petru, principalul Apostol, care deținea cheile împărăți- ei lui Dumnezeu pe pământ la acea vreme, a îndrumat această predicare.

COROANĂ. *Vezi, de asemenea,* Viață veșnică

Podoabă circulară purtată pe cap de conducători. Poate fi simbolul puterii, al stăpânirii și al slăvirii celeste. Aceia care îndură până la capăt ținând toate poruncile lui Dumnezeu vor primi o coroană a vieții veșnice. (Vezi D&L 20:14; Moise 7:56; JS—M 1:1).

Mă așteaptă cununa neprihănirii, **2 Tim.** 4:8. Veți căpăta cununa, care nu se poate vesteji, a slavei, **1 Pet.** 5:4. Morții care au murit în Domnul vor primi o cunu- nă a neprihănirii, **D&L** 29:13. Ei vor primi o coroană în locașurile Tatălui Meu, **D&L** 59:2. Domnul îi pregătește pe sfinți pentru a se ridica până la co- roana pregătită pentru ei, **D&L** 78:15. Domnul a promis sfinților Lui o coroa- nă de slavă la dreapta Lui, **D&L** 104:7.

COT

Măsură de lungime obișnuită la evrei—la origine distanța dintre cot și vârful degetelor.

COWDERY, OLIVER

Al doilea vârstnic în Biserica restaura- tă și unul dintre cei trei martori despre originea divină și despre veridicitatea

Cărții lui Mormon. El a funcționat în calitate de copist în timp ce Joseph Smith a tradus Cartea lui Mormon de pe plăcile de aur (JS—I 1:66–68).

A primit mărturie despre adevărul traducerii Cărții lui Mormon, **D&L** 6:17, 22–24. A fost rânduit de Ioan Botează- torul, **D&L** 13 (D&L 27:8; JS—I 1:68–73, vezi notă la versetul 71). După ce ați obținut credința și le-ați văzut cu ochii voștri, veți mărturisi că le-ați văzut, **D&L** 17:3, 5. fii-am dovedit ție, prin Spiritul Meu, că lucrurile pe care le-ai scris sunt adevărate, **D&L** 18:2. A fost numit și rânduit unul dintre adminis- tratori peste revelații, **D&L** 70:3. A pri- mit cheile preoției împreună cu Joseph Smith, **D&L** 110.

CRÂNG SFÂNT. *Vezi* Prima Viziune

(A) CREA, CREAfiIE. *Vezi, de asemenea,* Creație spirituală; Isus Hristos; Început; Pământ; Ziua de Sabat

A organiza. Dumnezeu, lucrând prin Fiul Lui, Isus Hristos, a organizat ele- mentele în natură pentru a forma pământul. Tatăl Ceresc și Isus au creat omul după asemănarea Lor (Moise 2:26–27).

La început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul, **Gen.** 1:1. Să facem om după chipul Nostru, **Gen.** 1:26 (Moise 2:26–27; Avr. 4:26). Toate lucrurile au fost făcute prin El, **Ioan** 1:3, 10. Prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri, **Col.** 1:16 (Mosia 3:8; Hel. 14:12). Dumnezeu a făcut lumile prin Fiul Lui, **Evr.** 1:2. Omul a fost făcut la început, **Mosia** 7:27. Eu am făcut cerul și pământul și toate lucrurile, **3 Ne.** 9:15 (Morm. 9:11, 17). Toți oamenii au fost făcuți la începuturi după asemănarea Mea, **Eter** 3:15. Isus Hristos a creat ce- rurile și pământul, **D&L** 14:9. El a făcut omul, parte bărbătească și parte feme- iască după chipul Său, **D&L** 20:18. Lumi fără număr am creat Eu, **Moise** 1:33. Prin Singurul Meu Fiu Născut Eu am creat cerul, **Moise** 2:1. Eu, Domnul Dumnezeu, am creat, spiritual, toate

lucrurile spirituale înainte ca ele să fie pe fața pământului, **Moise** 3:5. Milioane de pământuri ca acesta nu ar fi fost începutul numărului creațiilor Tale, **Moise** 7:30. Dumnezeii au organizat și au format cerurile, **Avr.** 4:1.

CREATOR. *Vezi* (a) Crea, creație; Isus Hristos

CREAfiIE SPIRITUALĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Crea, creație; Om, oameni

Domnul a creat spiritual toate lucruri- le, înainte de a le crea fizic (Moise 3:5).

Domnul a făcut fiece plantă, înainte să fie în pământ, **Gen.** 2:4–6 (Avr. 5:5). Prin puterea Spiritului Meu am creat Eu toate lucrurile - în primul rând spi- rituale, în al doilea rând temporale, **D&L** 29:31–32. Ceea ce este temporal având înfățișarea a ceea ce este spiritual, **D&L** 77:2. Eu am făcut lumea și oamenii înainte ca ei să fie în carne, **Moise** 6:51.

(A) CREDE. *Vezi, de asemenea,* Credință; Isus Hristos; Încredere; Necredință

A avea credință în cineva sau a accep- ta ceva ca fiind adevărat. O persoană trebuie să se pocăiască și să creadă în Isus Hristos pentru a fi salvată în îm- părăția lui Dumnezeu (D&L 20:29).

Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru; încredeți-vă în profeții Lui, **2 Cron.** 20:20. Daniel n-a fost rănit în cușca leilor pentru că avusese încrede- re în Dumnezeu, **Dan.** 6:23. Să ți se facă ție după cum ai crezut, **Mat.** 8:13. Tot ceea ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi, **Mat.** 21:22. Nu te teme, crede numai, **Marcu** 5:36. Toate lucrurile sunt cu putință celui care crede, **Marcu** 9:23–24. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, **Marcu** 16:16 (2 Ne. 2:9; 3 Ne. 11:33–35). Orici- ne crede în Fiul are viață veșnică, **Ioan** 3:16, 18, 36 (Ioan 5:24; D&L 10:50). Noi credem și suntem convinși că tu ești Hristosul, **Ioan** 6:69. Cine crede în Mi- ne, chiar dacă ar fi murit, va trăi, **Ioan**

11:25–26. Fiindcă am crezut intrăm în odihnă, **Evr.** 4:3. Să credem în Isus Hristos și să ne iubim unii pe alții,
1 Ioan 3:23. Mesia nu va distruge pe nici unul care va crede în El, **2 Ne.** 6:14. Evreii vor fi persecutați până când ei vor fi convinși să creadă în Hristos,
2 Ne. 25:16. Dacă voi credeți aceste lucruri, aveți grijă să le faceți, **Mosia**
4:10. Fiul va lua asupra Lui păcatele acelora care cred în Numele Său, **Alma** 11:40. Binecuvântat este acela care crede în cuvântul lui Dumnezeu fără să fie forțat, **Alma** 32:16. Dacă do- riți să credeți, lăsați această dorință să lucreze în voi, **Alma** 32:27. Dacă voi credeți în Numele lui Hristos, atunci vă veți pocăi, **Hel.** 14:13. Oricine crede în Hristos, crede și în Tatăl, **3 Ne.** 11:35. Niciodată nu a crezut vreun om în Dumnezeu asemeni fratelui lui Iared, **Eter** 3:15. Fiecare lucru care te convin- ge să crezi în Hristos este trimis de puterea lui Hristos, **Moro.** 7:16 – 17. Toți aceia care cred cuvintele Domnu- lui vor fi vizitați prin manifestările Spiritului Său, **D&L** 5:16. Aceia care cred în numele Domnului vor deveni fiii lui Dumnezeu, **D&L** 11:30 (Ioan
1:12). Altora le este dat să creadă în cuvintele celorlalți, **D&L** 46:14. Sem- nele vor însoți pe aceia care cred, **D&L**
58:64 (D&L 63:7–12). Aceia care cred, se pocăiesc și sunt botezați vor primi Duhul Sfânt, **Moise** 6:52.

CREDINȚĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Crede; Isus Hristos; Încredere; Speranță

Încredere în ceva sau cineva. În sensul folosit cel mai adesea în scripturi, cre- dința înseamnă încrederea în Isus Hristos care conduce o persoană la supunere față de El. Credința trebuie centrată asupra lui Isus Hristos pentru ca ea să ducă pe cineva la salvare. Sfinții din zilele din urmă au, de aseme- nea, credință în Dumnezeu Tatăl, în Duhul Sfânt, în puterea preoției și în alte aspecte importante ale Evangheli- ei restaurate.

Credința implică speranță pentru

lucruri care nu se văd dar care sunt adevărate (Evr. 11:1; Alma 32:21; Eter 12:6). Credința se aprinde ascultând Evanghelia predicată de slujitorii au- torizați trimiși de Dumnezeu (Rom. 10:14–17). Minunile nu duc la credin- ță, însă credința puternică se dezvoltă prin supunere față de Evanghelia lui Isus Hristos. Cu alte cuvinte, credința vine prin dreptate (Alma 32:40 – 43; Eter 12:4, 6, 12; D&L 63:9–12).

Adevărata credință aduce minuni, viziuni, vise, tămăduiri și toate daru- rile lui Dumnezeu pe care El le dă sfin- ților Săi. Prin credință cineva poate obține iertarea păcatelor și, mai târziu, poate să stea în prezența lui Dumne- zeu. Lipsa credinței duce la disperare, care vine datorită nedreptății (Moro. 10:22).

Cel neprihănit va trăi prin credință, **Hab.** 2:4. Credința ta te-a tămăduit, **Mat.** 9:22 (Marcu 5:34; Luca 7:50). Fa- că-vi-se după credința voastră, **Mat.** 9:29. Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, nimic nu v-ar fi cu neputință, **Mat.** 17:20 (Luca 17:6). M-am rugat pentru tine ca să nu piară credința ta, **Luca** 22:32. Credința în Numele lui Hristos l-a întărit pe omul acesta, **Fapte** 3:16. Credința vine în ur- ma auzirii cuvântului lui Dumnezeu, **Rom.** 10:17. Dacă Hristos n-a înviat, atunci zadarnică este credința voastră, **1 Cor.** 15:14. Credința lucrează prin dragoste, **Gal.** 5:6. Prin har ați fost mântuiți, prin credință, **Ef.** 2:8 (2 Ne. 25:23). Luați scutul credinței, **Ef.** 6:16 (D&L 27:17). Mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința, **2 Tim.** 4:7. Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, **Evr.** 11:1. Fără credință es- te cu neputință să fim plăcuți Lui, **Evr.** 11:6. Credința, dacă n-are fapte, este moartă, **Iac.** 2:17–18, 22. Mă voi duce să fac lucrurile pe care mi le-a poruncit Domnul, **1 Ne.** 3:7. Domnul este în putere să facă toate lucrurile pentru copiii oamenilor, de va fi ca ei să dove- dească credință în El, **1 Ne.** 7:12. Săge- țile din Liahona funcționau după credință, **1 Ne.** 16:28. Să se pocăiască

și să fie botezați în Numele Lui, având credință desăvârșită în Cel Sfânt, **2 Ne.** 9:23. Hristos face miracole minunate pentru copiii oamenilor după credința lor, **2 Ne.** 26:13 (Eter 12:12; Moro. 7:27–29, 34–38). Păcatele lui Enos au fost iertate datorită credinței lui în Hristos, **Enos** 1:3–8. Salvarea nu vine la nimeni decât prin credință în Domnul Isus Hristos, **Mosia** 32:12. Inimile sunt schimbate prin credință în Numele Lui, **Mosia** 5:7. Rugăciunile slujitori- lor lui Dumnezeu sunt satisfăcute după credința lor, **Mosia** 27:14. Dă-ne nouă putere după credința noastră în Hristos, **Alma** 14:26. Vei striga Nume- le lui Dumnezeu în credință, **Alma** 22:16. Credința nu înseamnă să ai o cunoaștere desăvârșită despre lucruri, **Alma** 32:21 (Eter 12:6). Când începe să se mărească, să-l îngrijiți prin credință, **Alma** 33:23 (Alma 32:28). Supraviețui- rea lor s-a datorat puterii miraculoase a lui Dumnezeu din cauza credinței lor nespus de mari, **Alma** 57:25 – 27. Atâția câți vor privi la Fiul lui Dumne- zeu cu credință vor putea să trăiască, **Hel.** 8:15. Eu văd că este suficientă credința voastră pentru ca Eu să vă vindec, **3 Ne.** 17:8. Credința înseamnă lucruri care sunt nădăjduite, dar nevă- zute, **Eter** 12:6. Toți aceia care au făcut miracole le-au făcut prin credință, **Eter** 12:12–18. Dacă ei au credință în Mine, atunci Eu voi face ca lucrurile slabe să devină puternice pentru ei, **Eter** 12:27–28, 37. Mormon a propovăduit despre credință, nădejde și milostenie, **Moro.** 7. Orice veți cere Tatălui în Numele Meu, care este bun, în credință, cre- zând că voi veți primi, iată acest lucru vă va fi dat vouă, **Moro.** 7:26. Cei care au credință în Hristos se vor lipi de orice lucru bun, **Moro.** 7:28. Dacă vei întreba, având credință în Hristos, El îți va arăta adevărul, **Moro.** 10:4. Fără credință nu poți să faci nimic; de aceea cere în credință, **D&L** 8:10. Le va fi acordat potrivit cu credința din rugăciu- nile lor, **D&L** 10:47, 52. Toți oamenii trebuie să rabde în credință, în numele Lui, până la sfârșit, **D&L** 20:25, 29.

Hotărârea de iertare prin harul lui Hristos este dreaptă și adevărată, **D&L** 20:30. Spiritul vă va fi dat vouă prin rugăciune făcută cu credință, **D&L** 42:14. Credința nu vine prin semne, ci semnele îi urmează pe aceia care cred, **D&L** 63:9–12. Părinții tre- buie să-i învețe pe copii credința în Hristos, **D&L** 68:25. Căutați să învă- țați, chiar prin studiu și prin credință, **D&L** 88:118. Credința în Domnul Isus Hristos este primul principiu al Evan- gheliei, **A de C** 1:4.

CREȘTINI. *Vezi, de asemenea,* Sfânt; Ucenic

Nume dat acelora care cred în Isus Hristos.

Deși acest termen este folosit în mod obișnuit în întreaga lume, Domnul i-a denumit pe cei ce Îl urmează cu adevă- rat pe Hristos, sfinți (Fapte 9:13, 32, 41; 1 Cor. 1:2; D&L 115:4).

Ucenicilor li s-a dat numele de creștini, **Fapte** 11:26. Oricine suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, **1 Pet.** 4:16. Datorită legământului veți fi numiți copiii lui Hristos, **Mosia** 5:7. Adevăra- ții credincioși au fost numiți creștini de către cei care nu erau membri ai Bisericii, **Alma** 46:13–16.

CRONICI

Două cărți din Vechiul Testament. Ele oferă istorisirea pe scurt a evenimen- telor de la Creație până la proclamația lui Cir care permitea evreilor să se în- toarcă în Ierusalim.

Cartea întâi a cronicilor: Capitolele 1–9 prezintă genealogiile de la Adam la Saul. Capitolul 10 înregistrează moar- tea lui Saul. Capitolele 11 – 22 arată evenimentele legate de domnia lui David. Capitolele 23–27 explică cum Solomon a fost făcut rege și leviții au primit slujbele lor. Capitolul 28 arată cum David i- a poruncit lui Solomon să construiască un templu. Capitolul 29 redă moartea lui David.

A doua carte a cronicilor: Capitolele 1–9 urmăresc evenimentele legate de

domnia lui Solomon. Capitolele 10–12 povestesc domnia fiului lui Solomon, Roboam, în timpul căreia Regatul Unit al Israelului a fost împărțit în Regatul de Nord și Regatul de Sud. Capitolele 13–36 descriu domniile diverșilor regi până la înrobirea regatului Iudeii de către Nebucadnețar. Cartea se încheie cu decretul lui Cir prin care copiii în- robiți ai lui Iuda se puteau întoarce în Ierusalim.

CRONOLOGIE

Următoarea cronologie sau listă a evenimentelor nu este atotcuprinzătoare și are ca scop să ofere cititorului o idee despre ordinea evenimentelor din timpurile Bibliei și ale Cărții lui Mormon.

Evenimente din zilele primilor patriarhi: (datorită dificultăților în datarea exactă a evenimentelor din această secțiune, nu se dau date).

î.H. (sau î. e. n.—Înaintea erei noastre)

4000 Căderea lui Adam.

Slujirea lui Enoh.

Slujirea lui Noe; potopul.

S-a construit Turnul din Babel; iarediții călătoresc spre pământul făgăduinței.

Slujirea lui Melhisedec.

Moartea lui Noe.

Nașterea lui Avram (Avraam). Nașterea lui Isaac.

Nașterea lui Iacov. Nașterea lui Iosif.

Iosif este vândut în Egipt.

Iosif apare înaintea Faraonului.

Iacov (Israel) și familia lui merg în Egipt. Moartea lui Iacov (Israel).

Moartea lui Iosif. Nașterea lui Moise.

Moise îi eliberează pe copiii lui Israel din Egipt (Exodul). Înălțarea lui Moise.

Moartea lui Iosua.

După moartea lui Iosua, începe perioada judecătorilor,

primul judecător fiind Otniel, iar ultimul Samuel; ordinea și datele celorlalți sunt foarte incerte.
Saul este uns rege.

Evenimente din Regatul Unit al Israelului:

1095 Începe domnia lui Saul.
1063 David este uns rege de către Samuel.
1055 David devine rege în Hebron.
1047 David devine rege în Ierusalim; Natan și Gad profetizează.
1015 Solomon devine rege al întregului Israel.
991 Templul este terminat.
975 Moare Solomon; cele zece triburi din nord se răscoală împotriva lui
Roboam, fiul lui Solomon, iar Israelul este împărțit.

Evenimente din Israel:

975 Ieroboam era rege al Israelului.

875 Ahab domnește în Samaria peste Israelul de Nord; Ilie profetizează.

851 Elisei făptuiește mari minuni.

792 Amos profetizează.

790 Iona și Osea profetizează.

721 Regatul de Nord este distrus; cele zece triburi sunt luate în robie; Mica profetizează.

Evenimente din Regatul lui Iuda:

949 Șișac, rege al Egiptului, pradă Ierusalimul.

740 Isaia începe să profetizeze. (Este întemeiată Roma; în 747, Nabonasar era rege în Babilon; Tiglat-Pileser III a fost rege în Asiria din 747 până în 734).

728 Ezechia a fost rege în regatul lui Iuda. (Salmaneser IV era rege în Asiria).

642 Naum profetizează.

628 Ieremia și fiefania profetizează.

609 Obadia profetizează; Daniel este luat în robie în Babilon. (Nineve a căzut în 606; Nebucadnețar a fost rege în Babilon din 604 în 561).

598 Ezechiel profetizează în Babilon; Habacuc profetizează; Zedechia a fost rege în regatul lui Iuda.

587 Nebucadnețar înrobește Ierusalimul.

Evenimente din istoria Cărții lui Mormon:

600 Lehi părăsește Ierusalimul.

588 Mulec pleacă din Ierusalim înspre țara făgăduită.

588 Nefiții se separă de lamaniți (între 588 și 570).

Evenimente din istoria iudeilor:

537 Cir decretează că iudeii se pot întoarce din Babilon.

520 Hagai și Zaharia profetizează.

486 A trăit Estera.

Evenimente din istoria Cărții lui Mormon:

Cronologie

Evenimente din istoria iudeilor:

458 Ezra a fost însărcinat să facă reforme.
444 Neemia a fost numit guvernator al Iudeii.
432 Maleahi profetizează.

332 Alexandru cel Mare a cucerit Siria și Egiptul.
323 Moare Alexandru.
277 S-a început Septuagintul, traducerea scripturilor evreiești în limba greacă.
167 Matatia Macabeul, se răscoală împotriva Siriei.
166 Iuda Macabeu devine conducător al iudeilor.
165 Templul este curățat și dedicat din nou; este inițiată Hanuca (sărbătoarea luminii).
161 Moare Iuda Macabeu.

63 Pompei cucerește Ierusalimul și încetează domnia Macabeilor în Israel.
51 A domnit Cleopatra.
41 Irod și Fasael au fost făcuți tetrarhi reuniți ai Iudeii.
37 Irod devine conducătorul Ierusalimul ui.
31 Se dă lupta de la Actium; Augustus a fost împărat al Romei din anul 31 î.H. până în anul 14 d.H.
30 Moare Cleopatra.
17 Irod restaurează templul.

Evenimente din istoria Cărții lui Mormon:

400 Iarom primește plăcile.
360 Omni primește plăcile.

148 Abinadi este martirizat; Alma restabilește Biserica printre nefiți.
124 Beniamin ține ultimul său discurs nefiților.
100 Alma cel Tânăr și fiii lui Mosia își încep lucrarea.
91 Domnia judecătorilor începe printre nefiți.

6 Samuel Lamanitul profetizează despre nașterea lui Hristos.

Evenimente din istoria creștinătății:	***Evenimente din istoria Cărții lui Mormon:***
d.H. (sau e. n.—Era Noastră) Nașterea lui Isus Hristos	d.H. sau e. n.
30 Începe slujirea lui Hristos.	
33 Hristos a fost răstignit.	
35 Pavel este convertit.	34 sau 35 Isus înviat apare în America.
45 Pavel face prima călătorie misionară.	
58 Pavel este trimis la Roma.	
61 Se încheie istoria Faptelor Apostolilor.	
62 Arde Roma; creștinii sunt persecutați sub Nero.	
70 Creștinii se retrag la Pella; Ierusalimul este atacat și capturat.	
95 Creștinii sunt persecutați de Domițian.	385 Națiunea nefită este nimicită. 421 Moroni ascunde plăcile.

CRUCE. *Vezi, de asemenea,* Golgota; Ispășire, (a) ispăși; Împărtășanie; Isus Hristos; Răstignire

Structura din lemn pe care a fost răs- tignit Isus Hristos (Marcu 15:20–26). Astăzi, în lume, mulți se gândesc la ea ca la un simbol al răstignirii lui Hristos și al sacrificiului ispășitor; cu toate acestea, Domnul a hotărât proprii- le lui simboluri pentru răstignirea și sacrificiul Său—pâinea și apa împăr- tășaniei (Mat. 26:26–28; D&L 20:40, 75–79). În scripturi, aceia care își poar- tă crucea sunt cei care Îl iubesc pe Isus Hristos atât de mult încât ei resping orice necinstire a lui Dumnezeu și orice poftă lumească și țin poruncile Lui (TJS, Mat. 16:25–26).

Ia-ți crucea și urmează-Mă, **Marcu** 10:21 (3 Ne. 12:30; D&L 23:6). Isus a suferit crucea și șade de-a dreapta scaunului de domnie a lui Dumnezeu, **Evr.** 12:2. El a fost răstignit pe cruce și ucis pentru păcatele lumii, **1 Ne.** 11:33. Cei care au îndurat crucile lumii vor moșteni Împă- răția lui Dumnezeu, **2 Ne.** 9:18. Tatăl

Meu M-a trimis pe Mine ca Eu să pot fi ridicat pe cruce, **3 Ne.** 27:14–15. Acela care nu își va lua crucea și nu Mă va urma și nu va ține poruncile Mele, nu va fi salvat, **D&L** 56:2. Privește pe Fiul Omului ridicat pe cruce, **Moise** 7:55.

(A) CUGETA. *Vezi, de asemenea,*
Revelație; Rugăciune

A medita și a gândi profund, deseori, asupra scripturilor sau asupra altor lucruri ale lui Dumnezeu. În asociere cu rugăciunea, cugetarea asupra lu- crurilor lui Dumnezeu poate aduce revelație și înțelegere.

Maria se gândea la aceste lucruri în inima ei, **Luca** 2:19. Cum stăteam cum- pănind în inima mea, am fost purtat, **1 Ne.** 11:1. Inima mea cântărește scrip- turile, **2 Ne.** 4:15. Nefi și-a continuat drumul spre casă chibzuind asupra lucrurilor pe care i le arătase Domnul, **Hel.** 10:2–3. Duceți-vă la casele voastre și gândiți-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am spus, **3 Ne.** 17:3. Să vă aduceți aminte cât de milostiv a fost Domnul

și să cântăriți în inimile voastre, **Moro.** 10:3. Să cugetați asupra lucrurilor pe care le-ai primit, **D&L** 30:3. În timp ce meditam la aceste lucruri, Domnul ne-a luminat ochii înțelegerii noastre, **D&L** 76:19. Stăteam în camera mea, meditând la scripturi, **D&L** 138:1–11. Am medi- tat iar și iar asupra lui, **JS—I** 1:12.

CUMORA, DEALUL. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Moroni, Fiul lui Mormon; Smith, Joseph, fiul.

Un mic deal aflat în vestul New York-ului, Statele Unite ale Americii. Aici, un profet străvechi, pe nume Moroni, a ascuns plăcile de aur conți- nând câteva dintre înregistrările popoa- relor nefit și iaredit. Joseph Smith a fost îndrumat la acest deal în 1827 prin Moroni cel înviat pentru a lua aceste plăci și pentru a traduce o parte din ele. Această traducere este Cartea lui Mormon.

Nefiții s-au adunat la Cumora, **Morm.** 6:2–4. Cumora era într-un ținut cu mul- te ape, **Morm.** 6:4. Mormon a ascuns cronicile în dealul Cumora, **Morm.** 6:6. Toți nefiții, în afară de douăzeci și patru, au fost uciși la Cumora, **Morm.** 6:11. Vești bune din Cumora, **D&L** 128:20. Joseph Smith a luat plăcile de pe Dealul Cumora, **JS—I** 1:42, 50–54, 59.

CUNOAȘTERE. *Vezi, de asemenea,* Adevăr; Înțelegere; Înțelepciune

Înțelegere, mai ales a adevărului, așa cum este el explicat sau confirmat de către Spirit.

Domnul este un Dumnezeu al cunoaș- terii, **1 Sam.** 2:3. Domnul este desăvâr- șit în cunoaștere, **Iov.** 37:16. Teama de Domnul este începutul cunoașterii, **Prov.** 1:7. Cine are cunoaștere își înfrâ- neză vorbele, **Prov**. 17:27. Pământul va fi plin de cunoașterea Domnului, **Isa.** 11:9 (2 Ne. 21:9; 30:15). Voi ați luat cheia cunoașterii, **Luca** 11:52. Dragostea de Hristos întrece cunoașterea, **Ef.** 3:19. Adăugați credinței virtute, iar virtuții cunoaștere, **2 Pet.** 1:5. Nefi a avut o mare

cunoaștere despre bunătatea lui Dum- nezeu, **1 Ne.** 1:1. Ei vor ajunge să-L cu- noască pe Mântuitorul lor, **2 Ne.** 6:11. Cei drepți vor avea o cunoaștere desă- vârșită despre dreptatea lor, **2 Ne.** 9:14. Spiritul dă cunoaștere, **Alma** 18:35. Cunoașterea voastră este perfectă în acel lucru, **Alma** 32:34. Lamaniții vor fi aduși la adevărata cunoaștere a Mântuitorului lor, **Hel.** 15:13. Veți pu- tea cunoaște cu o cunoaștere perfectă că aceasta este de la Dumnezeu, **Moro.** 7:15–17. Sfinții vor găsi mari comori de cunoștințe, **D&L** 89:19. Cunoașterea pură lărgește considerabil sufletul, **D&L** 121:42. Acela care are cheile sfin- tei preoții nu are nici o dificultate în obținerea cunoașterii faptelor, **D&L** 128:11. Dacă o persoană câștigă cu- noaștere în această viață, ea va fi avan- tajată în lumea care va veni, **D&L** 130:19. Este imposibil să fii salvat în ignoranță, **D&L** 131:6.

CUNUNĂ. *Vezi* Coroană

CURAJ, CURAJOS. *Vezi, de asemenea,* Credință; Teamă

A nu avea teamă, mai ales de a face ceea ce este drept.

Întăriți-vă și îmbărbătați-vă, **Deut.** 31:6 (Ios. 1:6–7). Fiți curajoși ca să țineți și să împliniți tot ceea ce este scris, **Ios.** 23:6. Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, **2 Tim.** 1:7. Când a auzit, inima lui a început să prindă curaj, **Alma** 15:4 (Alma 62:1). Fiii lui Helaman erau nes- pus de curajoși, **Alma** 53:20–21. Nicio- dată nu am văzut un curaj atât de mare, **Alma** 56:45. Curaj, fraților, și înainte, înainte spre victorie, **D&L** 128:22.

CURAT ȘI A NU FI CURAT. *Vezi, de asemenea,* Legea lui Moise; Murdărie; Pur, puritate

În Vechiul Testament, Domnul le-a re- velat lui Moise și vechilor israeliți că doar anumite mâncăruri sunt conside- rate curate sau, cu alte cuvinte, bune de mâncat. Deosebirea pe care au făcut-o israeliții între mâncărurile curate și cele care nu sunt curate a avut un mare efect

în viața lor religioasă și socială. Anumi- te soiuri de animale, păsări și pești erau considerate curate și acceptate ca hrană, în timp ce celelalte erau considerate că nu sunt curate și erau interzise (Lev. 11; Deut. 14:3–20). Și unele persoane bolna- ve erau considerate ca nefiind curate.

În sens spiritual, a fi curat înseamnă a fi liber de păcat și de dorințe păcătoa- se. În acest sens cuvântul este folosit pentru a descrie o persoană care este virtuoasă și are o inimă pură (Ps. 24:4). Poporul de legământ al lui Dumnezeu a avut întotdeauna îndrumări deose- bite pentru a fi curat (3 Ne. 20:41; D&L
38:42;
133:5).

Cel ce are mâinile curate și inima pură se va urca pe muntele Domnului, **Ps.** 24:3–5. Să nu numești pe nici un om spurcat sau necurat, **Fapte** 10:11–28. Să priviți în sus către Dumnezeu, în ziua aceea, cu o inimă pură și cu mâinile curate, **Alma** 5:19. Domnul va dojeni Sionul până când va fi curat, **D&L** 90:36. Fiți curați, voi care purtați vasele Domnului, **D&L** 133:4–5, 14 (Isa. 52:11).

CURCUBEU. *Vezi, de asemenea,* Arcă; Noe, patriarh biblic; Potopul din timpul lui Noe

Semn sau dovadă a legământului lui Dumnezeu cu Noe (Gen. 9:13–17). TJS Gen. 9:21–25 explică faptul că legămân- tul include promisiunile că pământul nu va mai fi niciodată inundat cu potop de apă, că Sionul lui Enoh se va întoar- ce și că Domnul va veni din nou să locuiască pe pământ.

CUVÂNT. *Vezi* Isus Hristos— Existența premuritoare a lui Hristos

CUVÂNT DE ÎNfiELEPCIUNE

Lege a sănătății dezvăluită de către Domnul, pentru folosul fizic și spiritual al sfinților (D&L 89). Despre aceasta se vorbește în mod obișnuit ca fiind Cuvântul de Înțelepciune. Domnul i-a învățat, totdeauna, pe ucenicii Săi prin- cipiile sănătății. Domnul i-a dezvăluit lui Joseph Smith ce fel de alimente să se

mănânce și care să fie evitate, împreună cu o promisiune de binecuvântări tem- porale și spirituale pentru supunerea față de Cuvântul de Înțelepciune.

Să nu beți vin, nici băuturi tari, **Lev.** 10:9. Vinul este batjocoritor, iar băutu- rile tari sunt gălăgioase, **Prov.** 20:1. Băuturile tari vor fi amare pentru cei ce le beau, **Isa.** 24:9. Daniel nu a vrut să se spurce cu bucatele și vinul împăra- tului, **Dan.** 1:8. Dacă un om pângăreș- te Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu, **1 Cor.** 3:16–17. Bețivii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu, **1 Cor.** 6:10 (Gal. 5:21). Ori- cine interzice întrebuințarea cărnii, pentru ca omul să nu o mănânce, nu este aprobat de Dumnezeu, **D&L** 49:18–
21. Toate lucrurile care vin din pământ să fie folosite cu judecată, nu din bel- șug, **D&L** 59:20. Domnul i-a sfătuit pe sfinți să nu folosească vin, băuturi tari, tutun și băuturi fierbinți, **D&L** 89:1–9. Ierburile, fructele, carnea și cerealele sunt rânduite pentru folosința omului și a animalelor, **D&L** 89:10–17. Supune- rea față de Cuvântul de Înțelepciune aduce binecuvântări temporale și spirituale, **D&L** 89:18–21.

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Poruncile lui Dumnezeu; Revelație; Scripturi

Instrucțiuni, porunci sau mesaj de la Dumnezeu. Copiii lui Dumnezeu pot primi cuvântul Lui direct prin revela- ție de la Spirit sau prin slujitorii Lui aleși (D&L 1:38).

Prin fiecare cuvânt care iese din gura Domnului trăiește omul, **Deut.** 8:3 (Mat. 4:4; D&L 84:43–44). Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele Mele și o lumină pe cărarea Mea, **Ps.** 119:105. Toți au fost plini de Duhul Sfânt și au vestit cuvântul lui Dumnezeu cu în- drăzneală, **Fapte** 4:31–33. Bara de fier era cuvântul lui Dumnezeu care ducea la pomul vieții, **1 Ne.** 11:25 (1 Ne.
15:23–25). Erați lipsiți de sentimente, așa încât nu ați putut să simțiți cuvin- tele Lui, **1 Ne.** 17:45–46. Vai de acela

care respinge cuvântul lui Dumnezeu!
2 Ne. 27:14 (2 Ne. 28:29; Eter 4:8). Înaintați, ospătându-vă din cuvântul lui Hristos, **2 Ne.** 31:20 (2 Ne. 32:3). Din cauza necredinței lor, ei nu puteau înțelege cuvântul lui Dumnezeu, **Mosia**
26:3 (Alma 12:10). Ei cercetaseră scrip- turile cu sârguință, pentru ca să poată cunoaște cuvântul lui Dumnezeu, **Alma**
17:2. Să fie pusă la încercare virtutea cuvântului lui Dumnezeu, **Alma** 31:5. Alma a asemuit cuvântul lui Dumnezeu cu o sămânță, **Alma** 32:28–43. Tot ceea ce vor spune atunci când sunt inspirați de Duhul Sfânt, va fi cuvân- tul Domnului, **D&L** 68:4. Veți trăi prin fiecare cuvânt ce iese din gura lui Dumnezeu, **D&L** 84:44 – 45. Cine va păstra ca pe o comoară cuvântul Meu nu va fi înșelat, **JS—M** 1:37.

CVORUM. *Vezi, de asemenea,* Preoție

Cuvântul *cvorum* poate fi folosit în două feluri: (1) Un anumit grup de bărbați care dețin același oficiu al preoției; (2) O majoritate sau numărul minim de membri dintr-un grup al preoției care trebuie să fie prezenți la o întrunire pentru a se ocupa de treburi- le Bisericii (D&L 107:28).

Cvorumurile Primei Președinții, al Celor Doisprezece și al Celor Șaptezeci și relațiile dintre ele, sunt descrise în **D&L** 107:22–26, 33–34 (D&L 124:126–
128). Fiecare decizie luată de aceste cvorumuri trebuie să fie prin unanimi- tate, **D&L** 107:27. Deciziile unui cvorum trebuie luate cu toată dreptatea, **D&L** 107:30 – 32. Sunt descrise îndatoririle președinților cvorumurilor preoțești, **D&L** 107:85–96. Cvorumul vârstnicilor este instituit pentru slujitorii perma- nenți, **D&L** 124:137.

DALILA. *Vezi, de asemenea,* Filisteni

O filistină din Vechiul Testament care l-a înșelat și l-a trădat pe Samson (Jud. 16).

DAMAS
C

Oraș străvechi din Siria.

Damascul se află pe o câmpie boga-

tă, la marginea deșertului și este scăl- dat bine de râul Barada. Este adesea menționat în scripturi (începând cu Gen. 15:2). Pavel era în drum spre Damasc când i s-a înfățișat Domnul înviat (Fapte 9:1–27; 22:5–16; 26:12–
20; 2 Cor. 11:32–
33).

DAN. *Vezi, de asemenea,*
Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament - fiu al lui Iacov și al Bilhei, slujnica Rahelei (Gen. 30:5–6).

Tribul lui Dan: Pentru binecuvântarea lui Iacov asupra lui Dan, vezi Gen.
49:16 – 18. Pentru binecuvântarea lui Moise asupra tribului lui Dan, vezi Deut. 33:22. După ce s-a stabilit în Ca- naan, tribul lui Dan a primit o bucată de pământ mică, dar foarte fertilă (Ios.
19:40–48). Ei au avut multe greutăți în apărarea ei împotriva amoriților (Jud.
1:34) și împotriva filistenilor (Jud. 13:2,
25; 18:1). Drept urmare, daniții s-au mutat la nord de Palestina (Jud. 18), în preajma Laisului și au schimbat numele acestui oraș, numindu-l Dan. Acest oraș este bine cunoscut ca fiind limita de nord a Palestinei, care se întindea „de la Dan chiar până în Beer-Șeba”.

DANIE
L

Principalul personaj din cartea lui Daniel din Vechiul Testament; un pro- fet al lui Dumnezeu și un om cu mare credință.

Nu se cunoaște nimic despre părin- ții lui, deși el părea să fi fost de obârșie regească (Dan. 1:3). El a fost luat în cap- tivitate în Babilon, unde a primit numele de Beltșațar (Dan. 1:6–7). Daniel și alți trei captivi au refuzat mâncarea regelui din motive religioase (Dan. 1:8–16).

Daniel a câștigat favorurile lui Ne- bucadnețar și ale lui Dariu prin pute- rea sa de a interpreta visele (Dan. 2; 4). De asemenea, el a citit și a interpretat scrierea de pe zid (Dan. 5). Dușmanii au complotat împotriva lui și el a fost aruncat într-o cușcă cu lei, dar Dom-
nul i-a salvat viața (Dan. 6).

Cartea lui Daniel: Cartea are două părți: capitolele 1 – 6 sunt povestiri despre Daniel și cei trei tovarăși ai lui; capito- lele 7–12 sunt viziuni profetice ale lui Daniel. Cartea ne învață importanța de a fi credincios lui Dumnezeu și ilus- trează cum îi binecuvântează Domnul pe cei credincioși.

O contribuție deosebită a cărții constă în interpretarea visului regelui Nebucadnețar. În vis, împărăția lui Dumnezeu din ultimile zile este des- crisă ca o piatră desprinsă din munte. Piatra se va rostogoli până ce va umple întreg pământul (Dan. 2; vezi, de asemenea, D&L 65:2).

DAR. *Vezi, de asemenea,* Darul Duhului Sfânt; Darurile Spiritului

Dumnezeu dă multe binecuvântări și daruri omului.

Există multe daruri spirituale, **1 Cor.** 12:4–10. Umblați după darurile cele mai bune, **1 Cor.** 12:31. Orice dar desă- vârșit este de la Dumnezeu, **Iac.** 1:17. Puterea Duhului Sfânt este darul lui Dumnezeu, **1 Ne.** 10:17. Aceia care spun că nu există daruri, nu cunosc Evanghe- lia lui Hristos, **Morm.** 9:7–8. Fiecare dar bun vine de la Hristos, **Moro**. 10:8–18. Viața veșnică este cel mai mare dintre toate darurile lui Dumnezeu, **D&L** 14:7 (1 Ne. 15:36). Darurile sunt date acelora care Îl iubesc pe Domnul, **D&L** 46:8–11. Nu tuturor le este dat fiecare dar, **D&L** 46:11–29.

DARIU. *Vezi, de asemenea,* Babel, Babilon

Personaj din Vechiul Testament - rege al mezilor, care a domnit în Babilon după moartea lui Belșațar (Dan. 5:31; 6:9, 25–28; 9:1; 11:1).

DARUL DUHULUI SFÂNT. *Vezi, de asemenea,* Dar; Darurile Spiritului; Duhul Sfânt; Dumnezeu, Dumnezeire

Este dreptul fiecărui membru botezat și demn al Bisericii de a avea influența permanentă a Duhului Sfânt. După botezul unei persoane în adevărata

Biserică a lui Isus Hristos, aceasta pri- mește Darul Duhului Sfânt prin așeza- rea mâinilor de către o persoană care are autoritatea cuvenită (Fapte 8:12–
25; Moro. 2:1–3; D&L 39:23). Despre primirea darului Duhului Sfânt se vorbește adesea ca fiind botezul prin foc (Mat. 3:11; D&L 19:31).

Oamenilor li se poruncește să se pocă- iască, să fie botezați și să primească darul Duhului Sfânt, **Fapte** 2:38. Petru și Ioan au acordat darul Duhului Sfânt prin așezarea mâinilor, **Fapte** 8:14–22. Duhul Sfânt se dă prin așezarea mâini- lor, **Fapte** 19:2 – 6. Iertarea păcatelor vine prin foc și prin Duhul Sfânt, **2 Ne.**
31:17. Noi credem în așezarea mâinilor pentru darul Duhului Sfânt, **A de C** 1:4.

DARURILE SPIRITULUI.
Vezi, de asemenea, Dar

Binecuvântări spirituale, speciale, acor- date de Domnul celor demni pentru folosul lor și pentru a le folosi spre binecuvântarea altora. Pentru descrie- rea darurilor Spiritului, studiați D&L
46:11–33; 1 Cor. 12:1–12; Moro.
10:8–18. Umblați după darurile cele mai bune,
1 Cor. 12:31 (1 Cor. 14:1). Nefiților li s-au
dat multe daruri ale Spiritului, **Alma**
9:21. Vai de cel care va spune că Dom- nul nu mai lucrează prin daruri sau prin puterea Duhului Sfânt, **3 Ne.** 29:6. Dumnezeu dă daruri celor credincioși, **Morm.** 9:7. Darurile vin prin Spiritul lui Hristos, **Moro.** 10:17. Există multe daruri și fiecărui om îi este dat un dar prin Spirit, **D&L** 46:11. Conducători- lor Bisericii li se dă capacitatea de a discerne toate darurile Spiritului, **D&L**
46:27. Președintele Bisericii are toate darurile lui Dumnezeu, **D&L** 107:92.

DATORIE. *Vezi, de asemenea,*
(a) Ierta

Potrivit sensului folosit în scripturi, banii sau bunurile datorate altuia fac ca datornicul să se afle într-o formă de robie. În alt sens, Isus ne-a învățat că trebuie să Îl rugăm pe Tatăl să ne ierte nouă datoriile sau să ne elibereze de plata prețului păcatelor noastre —prin ispășirea lui Isus Hristos —după ce noi

i-am iertat pe ceilalți pentru greșelile lor față de noi, (Mat. 6:12; 3 Ne. 13:11).

Cel rău împrumută și nu dă înapoi, **Ps.** 37:21. Datornicul este robul celui care i-a dat cu împrumut, **Prov.** 22:7. fii-am iertat ție întreaga datorie, nu trebuia să ai și tu milă de tovarășul tău? **Mat.** 18:23–35. Să nu datorați nimănui nimic, ci doar să vă iubiți unii pe alții, **Rom**. 13:8. Voi sunteți îndatorați pe vecie

Tatălui vostru Ceresc, **Mosia** 2:21–24,

34. Oricine împrumută de la vecinul lui, trebuie să dea înapoi ceea ce a îm- prumutat, **Mosia** 4:28. Plătește datoria și eliberează-te din robie, **D&L** 19:35. Este interzis să vă îndatorați la duș- manii voștri, **D&L** 64:27. Să plătiți toa- te datoriile voastre, **D&L** 104:78. Să nu intri în datorii pentru construcția casei Domnului, **D&L** 115:13.

DATORIE. *Vezi, de asemenea* , Supunere, supus, (a) se supune

În scripturi, sensul este de sarcină, nu- mire sau responsabilitate, dată adesea de Domnul sau de slujitorii Lui.

fiineți poruncile Lui, pentru că aceasta este datoria oricărui om, **Ecl.** 12:13. Ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, **Mica** 6:8. Trebuie să ne supunem mai mult lui Dumnezeu decât oamenilor, **Fapte** 5:29. Au fost loviți cu suferințe ca să-i ațâțe la amintirea datoriei lor, **Mosia** 1:17. Sunt descrise datoriile vârstnicilor, preoților, învă- țătorilor și diaconilor, **D&L** 20:38–67. Deținătorii preoției trebuie să partici- pe la toate îndatoririle din familie, **D&L** 20:47, 51. Sunt descrise îndatoririle membrilor după botez, **D&L** 20:68–69. Vârstnicii Mei trebuie să aștepte puțin ca oamenii Mei să-și cunoască mai bine îndatoririle, **D&L** 105:10. Fie ca orice om să-și învețe îndatorirea, **D&L** 107:99–100.

DAVID. *Vezi, de asemenea,* Bat-Șeba; Psalm

Rege al Israelului din Vechiul Testa- ment.

David era fiul lui Isai din tribul lui

Iuda. El era un tânăr curajos care a ucis un leu, un urs și pe uriașul filistean Goliat (1 Sam. 17). David a fost ales și uns să fie rege al Israelului. Ca și Saul, în perioada maturității el s-a făcut vino- vat de crime grave, dar, spre deosebire de Saul, el a fost capabil de pocăință adevărată. De aceea el a putut afla ier- tarea, cu excepția uciderii lui Urie (D&L 132:39). Viața lui poate fi împăr- țită în patru părți: (1) la Betleem, unde a fost păstor (1 Sam. 16–17); (2) la cur- tea Regelui Saul (1 Sam. 18–19:18); (3) ca fugar (1 Sam. 19:18–2 Sam. 1:27); (4) ca rege peste Iuda și Hebron (2 Sam. 2–4) și mai târziu ca rege peste întreg Israelul (2 Sam. 5–1 Regi 2:11).

Păcatul de adulter al lui David cu Bat-Șeba a fost urmat de o serie de nenorociri care i-au amărât ultimii douăzeci de ani din viață. Poporul în ansamblu a fost prosper în timpul domniei lui, dar David a suferit urmă- rile păcatelor lui. Erau permanente dispute între familii, care, în cazul lui Absalom și Adoniah, s-au încheiat prin revoltă deschisă. Aceste incidente îm- plinesc declarația profetului Natan împotriva lui David din cauza păcatu- lui său (2 Sam. 12:7–13).

În ciuda acestor dezastre, domnia lui David a fost cea mai strălucită din istoria israelită, pentru că: (1) el a unit triburile într-o singură națiune, (2) a asigurat integritatea țării, (3) și- a bazat guvernarea pe adevărata religie, astfel încât voința lui Dumnezeu era legea Israelului. Pentru aceste motive, dom- nia lui David a fost considerată mai târziu ca epoca de aur a națiunii și simbolul celei mai glorioase ere în care va veni Mesia (Isa. 16:5; Ier. 23:5; Ezec. 37:24–28).

Viața lui David ilustrează nevoia ca toți indivizii să îndure în dreptate până la sfârșit. Tânăr fiind, se spunea că el este un om după „inima” Domnu- lui (1 Sam. 13:14); ca bărbat, el a vorbit prin Spirit și a avut multe revelații. Dar a plătit un preț greu pentru nesupune- rea față de poruncile lui Dumnezeu (D&L 132:39).

DEBORA

Personaj din Vechiul Testament - profetesă care a judecat Israelul și l-a încurajat pe Barac împotriva cananiților (Jud. 4). Cântul lui Debora și Barac sărbătorește eliberarea Israelului din robie (Jud. 5).

DECLARAȚIA OFICIALĂ—1.

Vezi, de asemenea, Căsătorie, (a) se căsători—Căsătorie pluralistă; Manifest; Woodruff, Wilford

Tipărită în ultimele pagini din Doctrină și Legăminte, prima parte a Declarației Oficiale—1 este cunoscută și sub numele de Manifestul. Ea a fost dată de Președintele Wilford Woodruff și prezentată membrilor Bisericii la o conferință generală din 6 octombrie 1890. Începând cu 1862, diferite legi date pentru următorii 25 de ani au stipulat că, în Statele Unite, căsătoriile pluraliste sunt ilegale. Prin viziune și revelație Domnul i-a arătat lui Wilford Woodruff ce se va întâmpla dacă sfinții nu vor înceta practicarea căsătoriilor pluraliste. Manifestul anunța oficial că nu se mai înfăptuiau căsătorii pluraliste.

DECLARAȚIA OFICIALĂ—2. *Vezi, de asemenea,* Kimball, Spencer W.; Preoție

Declarație doctrinală cu privire la aceia care pot deține preoția lui Dumnezeu, acum tipărită în ultimele pagini din Doctrină și Legăminte. La începutul lunii iunie 1978, Domnul i-a revelat președintelui Spencer W. Kimball că preoția trebuie dată tuturor membrilor de parte bărbătească, demni, din Biserică. Aceasta a făcut ca preoția să fie posibilă pentru toți bărbații demni și binecuvântările templului să fie posibile pentru toți membrii demni, indiferent de rasă sau culoare. Pe 30 septembrie 1978, această declarație a fost prezentată la conferința generală a Bisericii și a fost acceptată în unanimitate.

DEMN, DEMNITATE.

Vezi, de asemenea, Drept, dreptate

A fi personal drept și a fi încuviințat în

fața lui Dumnezeu și a conducătorilor
Săi
numiți.

Cine nu-și ia crucea lui nu este vrednic de Mine, **Mat.** 10:38. Lucrătorul este vrednic de plata sa, **Luca** 10:7 (D&L
31:5). Vedeți de faceți toate lucrurile cu demnitate, **Morm.** 9:29. Ei n-au fost botezați decât dacă erau demni, **Moro.**
6:1. Leneșii nu vor fi numărați demni să stea, **D&L** 107:100. Acela care nu suportă pedeapsa, nu este demn de împărăția Mea, **D&L** 136:31. Preoția a fost extinsă la toți membrii demni de parte bărbătească, **D&L** DO—2.

DESĂVÂRȘIT. *Vezi* Perfect

DESERET. *Vezi, de asemenea,* Iarediți

În Cartea lui Mormon, cuvânt iaredit însemnând „albină” (Eter 2:3).

DEȘERTĂCIUNE, DEȘERT.
Vezi, de asemenea,
Deșertăciune lumească;
Mândrie

Falsitate sau înșelăciune; mândrie; vani- tate. *Deșertăciune* sau *deșert* mai poate însemna goliciune sau fără de valoare.

Cel ce nu și-a înălțat sufletul în deșertă- ciune va sta în locul sfânt al Domnului, **Ps.** 24:3–4. Când vă rugați, nu folosiți aceleași vorbe deșarte, **Mat.** 6:7. Clădi- rea mare și spațioasă înseamnă închi- puirea deșartă și mândria, **1 Ne.** 12:18. Veți stărui voi în obiceiul de a vă fixa inimile pe lucrurile deșarte ale lumii? **Alma** 5:53. Nu căutați lucrurile deșarte ale acestei lumi, pentru că nu le puteți lua cu voi, **Alma** 39:14. Vanitatea și necredința au adus Biserica sub con- damnare, **D&L** 84:54–55. Când încer- căm să ne satisfacem ambiția inutilă, cerurile se retrag, **D&L** 121:37.

DEȘERTĂCIUNE LUMEASCĂ. *Vezi, de asemenea,* Bani; Bogății; Deșert, deșertăciune; Mândrie

Dorințe și eforturi nedrepte pentru bogății lumești și bunuri materiale, abandonând lucrurile spirituale.

Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? **Mat.**
16:26. Ei și-au îndreptat inima către

lucrurile lumești, deșarte, **Alma** 4:8 (Alma 31:27). Trebuie să lași la o parte lucrurile acestei lumi, **D&L** 25:10. Inimile oamenilor sunt îndreptate așa de mult spre lucrurile acestei lumi, **D&L** 121:3
5.

DEUTERONOMUL.
Vezi, de asemenea,
Pentateuh

Înseamnă „repetarea legii” și este a cincea carte din Vechiul Testament.

Deuteronomul conține ultimele trei discursuri ale lui Moise, pe care le-a ținut pe câmpiile Moabului chiar înainte de a fi înălțat. Primul discurs (capitolele
1–4) este introductiv. Al doilea discurs (capitolele 5–26) constă din două părți: (1) capitolele 5–11 —Cele zece Porunci și o explicație practică a lor; și (2) capitole- le 12–26—un cod de legi, care formează nucleul întregii cărți. Al treilea discurs (capitolele 27–30) conține o reînnoire solemnă a legământului dintre Israel și Dumnezeu și anunțarea binecuvân- tărilor care urmează supunerii și a blestemelor care urmează nesupune- rii. Capitolele 31–34 descriu predarea legii leviților, cântul lui Moise, ultima binecuvântare și plecarea lui Moise.

DIACON. *Vezi, de asemenea,*
Preoția aaronică

Chemare în slujirea Bisericii pe vremea
Apostolului Pavel (Filip 1:1; 1 Tim. 3:8–
13) și funcție în Preoția lui Aaron (D&L
20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

DIAVOL. *Vezi, de asemenea,*
Antihrist; Fiii Pierzaniei; Iad; Lucifer; Nimicitor; Spirit—Spirite rele

Satana. Diavolul este dușmanul drep- tății și al acelora care caută să împli- nească voința lui Dumnezeu. El este literalmente un fiu spiritual al lui Dumnezeu și a fost, odată, un înger cu autoritate în prezența lui Dumnezeu (Isaia 14:12; 2 Ne. 2:17). Totuși, el s-a răzvrătit în viața premuritoare și a convins a treia parte a copiilor de spirit ai Tatălui să se răscoale împreună cu el (D&L 29:36; Moise 4:1–4; Avr. 3:27–28). Ei au fost alungați din cer, li s-a luat

șansa de a obține trupuri muritoare și de a trece prin viața muritoare și vor fi osândiți veșnic. De când a fost alungat din cer, diavolul a căutat permanent să-i înșele pe toți bărbații și pe toate femeile și să-i îndepărteze de la lucrarea lui Dumnezeu, pentru a face întreaga omenire la fel de nenorocită cum este el (Apoc. 12:9; 2 Ne. 2:27; 9:8–9).

Isus a certat dracul, **Mat.** 17:18. Focul veșnic este pregătit pentru diavol și îngerii lui, **Mat.** 25:41. Împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi, **Iac.**
4:7. Cei ticăloși vor fi duși în robia dia- volului, **1 Ne.** 14:7. Diavolul este tatăl tuturor minciunilor, **2 Ne.** 2:18 (Moise 4:4). Diavolul caută ca toți oamenii să fie nenorociți la fel ca el însuși, **2 Ne.**
2:27. Dacă trupul ar trebui să nu se mai ridice, atunci spiritele noastre ar tre- bui să se supună diavolului, **2 Ne.** 9:8–
9. Diavolul va ațâța în mânie, va potoli și va linguși, **2 Ne.** 28:20–23. Ceea ce este rău vine de la diavol, **Omni** 1:25 (Alma 5:40; Moro. 7:12, 17). Feriți-vă, ca nu cumva să apară vrajbă între voi și să vă supuneți spiritului rău, **Mosia**
2:32. Dacă nu sunteți oile Păstorului Bun, atunci diavolul este păstorul vos- tru, **Alma** 5:38–39. Diavolul nu-i va scăpa pe copiii lui, **Alma** 30:60. Rugați-vă fără răgaz ca să nu fiți duși în rătăcire de ispitele diavolului, **Alma**
34:39 (3 Ne. 18:15, 18). Să vă clădiți temelia pe Mântuitor, ca furtuna pu- ternică a diavolului să nu aibă putere asupra voastră, **Hel.** 5:12. Diavolul es- te autorul tuturor păcatelor, **Hel.**
6:26–31. Diavolul s-a gândit să întoc-
mească un plan viclean, **D&L** 10:12. Este de trebuință ca diavolul să-i ispi-
tească pe copiii oamenilor, altfel ei nu
vor putea avea libertatea de a alege, **D&L** 29:39. Adam a devenit subjugat voinței diavolului deoarece el a cedat ispitei, **D&L** 29:40. Fiii pierzaniei vor domni cu diavolul și cu îngerii lui în vecie, **D&L** 76:33, 44. Diavolul va fi legat timp de o mie de ani, **D&L** 88:110 (Apoc. 20:2). Cel rău ia lumina și adevărul, **D&L** 93:39. Satana nu și-a păstrat prima lui stare, **Avr.** 3:28.

Biserica diavolului: Orice organizație lu- meas ă și rea de pe pământ care perver- tește Evanghelia pură și perfectă și luptă împotriva Mielului lui Dumnezeu.

Diavolul și-a întemeiat această biserică mare și odioasă, **1 Ne.** 13:6 (1 Ne. 14:9). Există numai două biserici: una este a Mielului lui Dumnezeu, iar cealaltă a diavolului, **1 Ne.** 14:10 (Alma 5:39). Nu vă luptați împotriva nici unei biserici, cu excepția bisericii diavolului, **D&L** 18:20. Marea și odioasa biserică va fi alungată, **D&L** 29:21.

DISCERNĂMÂNT, DARUL. *Vezi, de asemenea,* Darurile Spiritului

A înțelege sau a cunoaște ceva prin puterea Spiritului. Darul discernămân- tului este unul dintre darurile Spiritului. Datorită lui se percepe adevăratul ca- racter al oamenilor și sursa și înțelesul manifestărilor spirituale.

Omul privește înfățișarea exterioară, dar Domnul privește în inimă, **1 Sam.** 16:7. Vai de cei care numesc răul bine, **Isa** 5:20 (2 Ne. 15:20). Lucrurile lui Dum- nezeu sunt judecate spiritual, **1 Cor.** 2:14. Unora le este dat darul să discer- nă spiritele, **1 Cor.** 12:10. Amon putea să ghicească gândurile, **Alma** 18:18, 32. Glasul slab i-a pătruns până în inimă pe cei care L-au auzit, **3 Ne.** 11:3. Ca să nu fiți înșelați, căutați darurile cele mai bune, **D&L** 46:8, 23. Conducătorilor Bisericii le este dată capacitatea de a discerne darurile Spiritului, **D&L** 46:27. Trupul care este plin de lumină înțele- ge toate lucrurile, **D&L** 88:67. Moise a văzut pământul, recunoscându-l prin Spiritul lui Dumnezeu, **Moise** 1:27.

DISCIPOLI NEFIfiI. *Vezi* Trei discipoli nefiți

DISPENSAfiIE. *Vezi, de asemenea,* Cheile preoției; Evanghelie; Preoție; Restaurarea Evangheliei

O dispensație a Evangheliei este o pe- rioadă de timp în care Domnul are cel puțin un slujitor autorizat pe pământ care deține cheile sfintei preoții.

Adam, Enoh, Noe, Avraam, Moise,

Isus Hristos, Joseph Smith și alții au început fiecare dintre ei o nouă dis- pensație a Evangheliei. Când Domnul organizează o dispensație, Evanghelia este din nou dezvăluită, astfel încât oamenii din acea dispensație să nu aibă nevoie să depindă de dispensațiile tre- cute pentru a cunoaște planul salvării. Dispensația începută de Joseph Smith este cunoscută ca „dispensația pleni- tudinii timpurilor".

Dumnezeul cerurilor va ridica o împă- răție, **Dan.** 2:44 (D&L 65). În zilele din urmă voi revărsa din Spiritul Meu asu- pra oricărei făpturi, **Fapte** 2:17 (Ioel 2:28). Cerul trebuie să-L primească pe Hristos până la vremea așezării din nou a tuturor lucrurilor, **Fapte** 3:21. La plinirea vremurilor, Dumnezeu va uni în Hristos toate lucrurile, **Ef.** 1:10. Voi întemeia Biserica Mea printre ei, **3 Ne.** 21:22. Domnul a încredințat cheile Îm- părăției Lui și o dispensație a Evan- gheliei pentru zilele din urmă, **D&L** 27:13. Cheile acestei dispensații sunt încredințate în mâinile voastre, **D&L** 110:12–16. Toate cheile dispensațiilor trecute au fost restabilite în dispensația plenitudinii timpurilor, **D&L** 128:18–21.

DISPERSARE. *Vezi* Israel— Împrăștierea Israelului

(A) DISPREfiUI. *Vezi* (a) Urî, ură

DISPUTA. *Vezi, de asemenea* , Răzvrătire

Neînțelegere, argumentație, dispută. Cearta, mai ales între membrii Bisericii Domnului sau între membrii familiei, este neplăcută Domnului.

Să nu fie ceartă între mine și tine, **Gen.** 13:8. Mândria duce la dispută, **Prov.** 13:10. Dacă cineva se ceartă cu altcineva, să ierte așa cum a iertat Hristos, **Col.** 3:13. Ferește-te de certuri și ciorovăieli, **Tit** 3:9. Domnul poruncește oamenilor să nu se certe unul cu altul, **2 Ne.** 26:32. Și nu veți îngădui copiilor voștri să se bată și să se certe unul cu altul, **Mosia** 4:14. Alma a poruncit să nu existe nici un conflict între membrii Bisericii,

Mosia 18:21. Satana împrăștie zvonuri și certuri, **Hel.** 16:22. Diavolul este tatăl certurilor și el îi agită pe oameni să se certe unul cu altul, **3 Ne.** 11:29 (Mosia 23:15). Stabiliți Evanghelia Mea, ca să nu mai fie așa multă ceartă, **D&L** 10:62–64. Încetați de a vă certa unul cu altul, **D&L** 136:23.

DIVINITATE. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire

DIVORȚ. *Vezi, de asemenea,* Căsătorie, (a) se căsători

Terminarea unei căsătorii prin puterea legii civile sau ecleziastice. Potrivit Noului Testament, Dumnezeu a permis divorțul în anumite condiții din cauza asprimii inimilor oamenilor; cu toate acestea, așa cum a explicat Isus, „la început nu a fost așa” (Mat. 19:3–12). Scripturile sfătuiesc, în general, împo- triva divorțului și îndeamnă soțul și soția să se iubească unul pe celălalt în dreptate (1 Cor. 7:10–12; D&L 42:22).

DOCTRINA LUI HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Evanghelie; Planul Mântuirii

Principiile și învățăturile Evangheliei lui Isus Hristos.

Învățăturile Mele să curgă ca ploaia, **Deut.** 32:2. Cei care au cârtit vor lua învățătură, **Isa.** 29:24. Oamenii au fost uimiți de învățătura Lui, **Mat.** 7:28. Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui care M-a trimis, **Ioan** 7:16. Toată scrip- tura este de folos ca să învețe, **2 Tim.** 3:16. Aceasta este doctrina lui Hristos, singura și adevărata doctrină a Tatălui, **2 Ne.** 31:21 (2 Ne. 32:6). Să nu fie nici un fel de certuri între voi despre punc- tele doctrinei Mele, **3 Ne.** 11:28, 32, 35, 39–40. Satana întărâtă inimile oameni- lor la ceartă cu privire la punctele doc- trinei Mele, **D&L** 10:62–63, 67. Învățați-i pe copii doctrina pocăinței, a credinței în Hristos, a botezului și a darului Duhului Sfânt, **D&L** 68:25. Învățați-vă unul pe altul doctrina împărăției, **D&L** 88:77–78. Doctrina preoției va picura deasupra sufletului tău, **D&L** 121:45.

DOCTRINĂ ŞI LEGĂMINTE.
Vezi, de asemenea, Canon; Cartea Poruncilor; Scripturi; Smith, Joseph, Jr.

O culegere de revelaţii divine şi de de- claraţii inspirate din zilele din urmă. Domnul i le-a dat lui Joseph Smith şi altor urmaşi ai lui pentru stabilirea şi reglementarea împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ în ultimele zile. Doctrină şi Legăminte este una dintre lucrările ca- nonice ale scripturii în Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă, în paralel cu Biblia, Cartea lui Mormon şi Perla de Mare Preţ. Cu toate acestea, Doctrină şi Legăminte este unică pentru că nu este tradusă din documente vechi; Domnul a dat aceste revelaţii profeţilor Lui aleşi, din zilele noastre, pentru a restaura împărăţia Lui. În revelaţii, se aude glasul încet, dar clar, al Domnu- lui Isus Hristos (D&L 18:35–36).

Profetul Joseph Smith a spus că Doctrină şi Legăminte a fost temelia Bisericii în aceste zile din urmă şi de mare folos lumii (D&L 70:titlu). Revela- ţiile din ea iniţiază lucrarea de pregă- tire a căii pentru cea de a Doua Venire a Domnului, în împlinirea tuturor cuvintelor spuse de profeţi de la înce- putul lumii.

DOISPREZECE, CVORUMUL CELOR.
Vezi Apostol

DOMNIE. *Vezi, de asemenea,* Constituţie

Când Isus Hristos se va întoarce, El va întemeia domnia dreptăţii.

Domnia va fi pe umerii Lui, **Isa.** 9:6 (2 Ne. 19:6). Daţi Cezarului ce este al Cezarului, **Mat.** 22:21 (D&L 63:26). Fiţi supuşi stăpânirilor celor mai înalte, **Rom**. 13:1. Rugaţi-vă pentru împăraţi şi pentru toţi aceia care sunt înălţaţi în dregătorii, **1 Tim.** 2:1–2. Fiţi supuşi stăpânirilor şi dregătorilor şi ascultaţi-i, **Tit.** 3:1. Fiţi supuşi oricărei stăpâniri omeneşti pentru Domnul, **1 Pet.** 2:13–14. Isus Hristos va fi ultimul stăpânitor al pământului, **Apoc.** 11:15. Să aveţi oameni drepţi să fie regii voştri, **Mosia**

23:8. Rezolvați problemele voastre după glasul poporului, **Mosia** 29:26. Când va veni, Hristos va fi conducătorul vostru, **D&L** 41:4. Acela care respectă legile lui Dumnezeu nu are nevoie să încalce legea țării, **D&L** 58:21. Când răul stăpânește, poporul geme, **D&L** 98:9 – 10. Guvernele au fost instituite de Dum- nezeu în folosul omului, **D&L** 134:1–5. Oamenii sunt obligați să susțină gu- vernele, **D&L** 134:5. Noi credem că trebuie să ne supunem regilor, președinților, conducătorilor și magistrați- lor, **A de C** 1:12.

DOMNUL. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire; Isus Hristos

Titlu de adânc respect și cinstire pen- tru Dumnezeu, Tatăl, și Salvatorul Isus Hristos. Titlul se referă la pozițiile Lor de stăpâni supremi și iubitori peste creațiile Lor.

Nimic nu este prea greu pentru Dom- nul, **Gen.** 18:14. Domnul vorbea cu Moise față în față, **Ex.** 33:11. Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, **Deut.** 6:5 (Mat. 22:37; Marcu 12:30). Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnu- lui, **Ios.** 24:15. Domnul este păstorul meu, **Ps.** 23:1. Domnul este tare și puter- nic, viteaz în luptă, **Ps.** 24:8. Domnul Iehova este tăria mea, **Isa.** 12:2 (2 Ne. 22:2). Eu, Domnul, sunt Salvatorul și Mântuitorul tău, **Isa.** 60:16. Să te închini Domnului Dumnezeului tău, **Mat.** 4:10 (Luca 4:8). Ce lucruri mărețe a făcut Domnul, **Marcu** 5:19. Există un singur Domn, Isus Hristos, **1 Cor.** 8:6. Există un singur Domn, o singură credință, un singur botez, **Ef.** 4:5. Domnul însuși se va pogorî din cer, **1 Tes.** 4:16. Mă voi duce și voi face lucrurile pe care mi le-a poruncit Domnul, **1 Ne.** 3:7. Cu dreptate va judeca Domnul pe cei săraci, **2 Ne.** 30:9. Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam a eliberat Israelul din robie, **Alma** 29:11. Nimic nu poate salva poporul decât numai pocăința și credin- ța în Domnul, **Hel.** 13:6 (Mosia 3:12). Ascultă cuvintele lui Isus Hristos, Domnul tău, **D&L** 15:1. Căutați întot-

deauna fața Domnului, **D&L** 101:38. Îmbrăcămintea Domnului va fi roșie la a Doua Venire, **D&L** 133:48 (Isa. 63:1–4). Avraam a vorbit cu Domnul față-n față, **Avr.** 3:11. Noi credem că primul prin- cipiu al Evangheliei este credința în Domnul Isus Hristos, **A de C** 1:4.

DOMNUL OȘTIRILOR. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Un alt nume pentru Isus Hristos. El domnește peste oștirile cerului și ale pământului și îi conduce pe cei drepți împotriva răului (D&L 29:9; 121:23).

Domnul oștirilor este Împăratul sla- vei, **Ps.** 24:10. Dumnezeul Israelului este Domnul oștirilor, **1 Ne.** 20:2. Spi- ritul Meu nu se va lupta întotdeauna cu omul, spune Domnul oștirilor, **D&L** 1:33.

(A) DOUA STARE. *Vezi* Muritor, viață muritoare

(A) DOUA VENIRE A LUI ISUS HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Armaghedon; Gog; Isus Hristos; Magog; Semnele vremurilor

La începutul erei milenare, Hristos se va întoarce pe pământ. Acest eveni- ment va marca sfârșitul încercărilor muritorilor pe acest pământ. Cei răi vor fi îndepărtați de pe pământ, iar cei drepți vor fi ridicați într-un nor în timp ce pământul va fi curățat. Cu toate că nici un om nu știe exact când va veni Hristos pentru a doua oară, El ne-a dat semne pe care să le urmărim, care in- dică faptul că momentul se apropie (Mat. 24; JS—M 1).

Știu că Mântuitorul meu va sta în ziua cea din urmă pe pământ, **Iov** 19:25. Orice genunchi se va pleca înaintea Mea, orice limbă va jura, **Isa.** 45:23 (D&L 88:104). Fiul Omului a venit pe norii cerului, **Dan.** 7:13 (Mat. 26:64; Luca 21:25–28). Își vor întoarce privi- rile spre Mine, pe care L-au străpuns, **Zah.** 12:10. Cineva va spune: Ce sunt aceste răni în mâinile Tale? **Zah.** 13:6 (D&L 45:51). Cine va putea să sufere ziua venirii Lui? Pentru că El este ca

focul topitorului, **Mal.** 3:2 (3 Ne. 24:2; D&L 128:24). Fiul Omului va veni în slava Tatălui Său, **Mat.** 16:27 (Mat. 25:31). Despre ziua aceea și despre cea- sul acela nu știe nici un om, ci numai Tatăl, **Mat.** 24:36 (D&L 49:7; JS — M 1:38–48). Același Isus va veni așa cum L-ați văzut mergând la cer, **Fapte** 1:11. Domnul însuși va coborî din cer, **1 Tes.** 4:16. Ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea, **2 Pet.** 3:10. Domnul vine cu zecile de mii de sfinți ai Săi, **Iuda** 1:14. El vine pe nori; și orice ochi Îl va ve- dea, **Apoc.** 1:7. Isus va sta să judece lumea, **3 Ne.** 27:14 – 18. Pregătiți-vă, pregătiți-vă, pentru că Domnul este aproape, **D&L** 1:12. Mă voi arăta din cer cu putere și voi locui pe pământ o mie de ani, **D&L** 29:9–12. Înălțați-vă vocile și strigați pocăință pregătind ca- lea Domnului pentru a Doua Venire a Lui, **D&L** 34:5–12. Eu sunt Isus Hristos, și voi veni pe neașteptate la templul Meu, **D&L** 36:8 (D&L 133:2). Curând va veni ziua în care Mă veți vedea și veți ști că sunt Eu, **D&L** 38:8. Cel ce se teme de Mine va căuta semnele venirii Fiului Omului, **D&L** 45:39. Fața Domnului va fi dezvăluită, **D&L** 88:95. Măreața și îngrozitoarea zi a Domnului este aproa- pe, **D&L** 110:16. Când Salvatorul va apărea, Îl vom vedea așa cum este, **D&L** 130:1. Salvatorul va sta în mijlo- cul poporului Său și va domni, **D&L** 133:25. Cine este acela care coboară de la Dumnezeu din cer cu veșminte vop- site, **D&L** 133:46 (Isa 63:1).

(CELE) DOUĂSPREZECE TRIBURI ALE LUI ISRAEL. *Vezi* Israel— Cele douăsprezece triburi ale lui Israel

DRAGOSTE. *Vezi, de asemenea,* Caritate; Compasiune (compătimire); Dușmănie

Devotament și afecțiune profundă. Dragostea față de Dumnezeu include devotament, adorație, respect, tandrețe, milostenie, iertare, compasiune, grație, slujire, recunoștință, bunătate. Cel mai mare exemplu al dragostei lui Dumne-

zeu pentru copiii Săi se găsește în ispășirea infinită a lui Isus Hristos.

Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți, **Lev.** 19:18 (Mat. 5:43–44; Mat. 22:37–40; Rom. 13:9; Gal. 5:14; Iac. 2:8; Mosia 23:15; D&L 59:6). Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, **Deut.** 6:5 (Moro. 10:32; D&L 59:5). Domnul, Dumnezeul vostru, vă pune la încercare ca să știe dacă Îl iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, **Deut.** 13:3. Domnul mustră pe cine iubește, **Prov.** 3:12. Prietenul iubește oricând, **Prov.** 17:17. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe Singurul Lui Fiu, **Ioan** 3:16 (D&L 138:3). Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu, **Ioan** 13:34 (Ioan 15:12, 17; Moise 7:33). Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele, **Ioan** 14:15 (D&L 42:29). Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi, **Ioan** 15:13. Petru, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? Paște mielușeii Mei, **Ioan** 21:15 – 17. Nimic nu ne va despărți de dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos, **Rom.** 8:35–39. Ochiul n-a văzut lucru- rile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc, **1 Cor.** 2:9. Slu- jiți-vă unii altora în dragoste, **Gal.** 5:13. Bărbați, iubiți-vă nevestele, **Ef.** 5:25 (Col. 3:19). Nu iubiți lumea, **1 Ioan** 2:15. Dumnezeu este dragoste, **1 Ioan** 4:8. Noi Îl iubim, pentru că El ne-a iubit întâi, **1 Ioan** 4:19. Hristos rabdă dato- rită bunătății Lui iubitoare față de oa- meni, **1 Ne.** 19:9. Să înaintați cu iubire de Dumnezeu și de toți oamenii, **2 Ne.** 31:20. Învățați-vă copiii să se iubească și să se slujească unul pe altul, **Mosia** 4:15. Dacă ați simțit dorința să cântați cântul iubirii mântuitoare, simțiți ast- fel acum? **Alma** 5:26. Fiți conduși de Spiritul Sfânt, devenind răbdători, plini de dragoste, **Alma** 13:28. Pune frâu tuturor pasiunilor tale pentru ca să fii plin de dragoste, **Alma** 38:12. Nu era nici un conflict datorită dragostei lui Dumnezeu care sălășluia în inimile oa- menilor, **4 Ne.** 1:15. Fiecare lucru care invită la a-L iubi pe Dumnezeu este in- spirat de către Dumnezeu, **Moro.** 7:13–

16. Milostenia este dragostea pură a lui Hristos, **Moro.** 7:47. Dragostea perfectă alungă orice teamă, **Moro.** 8:16 (1 Ioan 4:18). Dragostea îi califică pe oameni pentru lucrarea lui Dumnezeu, **D&L** 4:5 (D&L 12:8). Sfințirea vine la toți aceia care Îl iubesc și Îl slujesc pe Dum- nezeu, **D&L** 20:31. Dacă Mă iubești, Mă vei iubi și vei ține toate poruncile Mele, **D&L** 42:29 (Ioan 14:15). Arătați dragoste sporită aceluia pe care l-ați corectat sau l-ați mustrat, **D&L** 121:43. Oamenii l-au iubit mai mult pe Satana decât pe Dumnezeu, **Moise** 5:13, 18, 28.

DRAPELUL LIBERTĂȚII. *Vezi, de asemenea,* Moroni, Căpitanul

Drapel înălțat de către Moroni, coman- dant șef al armatelor nefite în Cartea lui Mormon. Moroni a făcut drapelul pentru a inspira poporul nefit în apă- rarea religiei lor, a libertății, a păcii și a familiilor lor.

Moroni a făcut un drapel al libertății din haina sa sfâșiată, **Alma** 46:12–13. Aceia care au vrut să păstreze drape- lul au intrat într-un legământ, **Alma** 46:20–22. Moroni a făcut ca drapelul să fie ridicat pe fiecare turn, **Alma** 46:36 (Alma 51:20).

DREPT, DREPTATE. *Vezi, de asemenea,* Integritate; (a) Merge, a merge cu Dumnezeu; Nedrept, nedreptate; Poruncile lui Dumnezeu; Vrednic, vrednicie

A fi drept, sfânt, virtuos, integru; a acționa cu supunere față de poruncile lui Dumnezeu; a evita păcatul.

Domnul îi va binecuvânta pe cei nepri- hăniți, **Ps.** 5:12. Ochii Domnului sunt asupra celor fără prihană, **Ps.** 34:15, 17 (1 Pet. 3:12). Când stăpânește cel bun, poporul se bucură, **Prov.** 29:2 (D&L 98:9–10). Ferice de cei flămânzi și înse- tați după neprihănire, **Mat.** 5:6 (3 Ne. 12:6). Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, **Mat.** 6:33. Cei neprihăniți vor merge în viața veșnică, **Mat.** 25:46. Rugăciunea fierbinte a celui neprihănit are mare putere, **Iac.** 5:16. Cel care este drept

are bunăvoința lui Dumnezeu, **1 Ne.** 17:35. El îi va apăra pe cei drepți; ei nu trebuie să se teamă, **1 Ne.** 22:17, 22. Datorită neprihănirii poporului Domnului, Satana nu va avea nici o putere, **1 Ne.** 22:26. Dacă nu există dreptate, nu există nici fericire, **2 Ne.** 2:13. Cei drepți vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu, **2 Ne.** 9:18. Cei drepți nu se tem de cuvintele adevărului, **2 Ne.** 9:40. Toți oamenii trebuie să se schimbe la o stare de dreptate, **Mosia** 27:25 – 26. Numele celor drepți vor fi scrise în cartea vieții, **Alma** 5:58. Ați căutat fe- ricirea făcând nedreptate, lucru care este împotriva naturii dreptății, **Hel.** 13:38. Cântecul drepților este o rugă- ciune pentru Mine, **D&L** 25:12. Stați gata, fiind îmbrăcați în platoșa nepri- hănirii, **D&L** 27:16 (Ef. 6:14). Moartea celor neprihăniți este dulce pentru ei, **D&L** 42:46. Cei drepți vor fi adunați dintre toate națiunile, **D&L** 45:71. Oa- menii trebuie să facă multă dreptate de bunăvoie, **D&L** 58:27. Acela care face lucrările dreptății va primi pace în această lume și viață veșnică în lumea care va veni, **D&L** 59:23. La a Doua Venire, se va produce o separare completă între cei drepți și cei răi, **D&L** 63:54. Puterile cerului pot fi con- trolate numai în acord cu principiile dreptății, **D&L** 121:36. Printre drepți era pace, **D&L** 138:22. Poporul Sionului trăia în dreptate, **Moise** 7:18. Avraam a fost un discipol al dreptății, **Avr.** 1:2.

DREPTATE. *Vezi, de asemenea,*

Ispășire, (a) ispăși; Milostiv, milă

Consecință sigură a binecuvântărilor primite pentru gândurile și faptele drepte, și a pedepsei pentru păcatul pentru care persoana nu s-a pocăit. Dreptatea este o lege veșnică prin care se cere o pedeapsă de fiecare dată când este încălcată o lege a lui Dumnezeu (Alma 42:13–24). Păcătosul trebuie să plătească pedeapsa, dacă nu se pocăiește (Mosia 2:38–39; D&L 19:17). Dacă se pocăiește, Salvatorul plătește pedeap- sa prin ispășire, invocând milostenia (Alma 34:16).

Sufletul care păcătuiește va muri, **Ezec.** 18:4. Ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate? **Mica** 6:8. Isus va fi drept și va ierta păcatele noastre, **1 Ioan** 1:9. Dreptatea lui Dumnezeu îi despărțea pe păcătoși de cei drepți, **1 Ne.** 15:30. Ispășirea satisface cerințe- le dreptății Lui, **2 Ne.** 9:26. Întreaga omenire a fost decăzută și prinsă în strânsoarea dreptății, **Alma** 42:14. Is- pășirea satisface cerințele dreptății, **Alma** 42:15. Presupuneți voi că mila poate să jefuiască dreptatea? **Alma** 42:25. Dreptatea lui Dumnezeu atârnă asupra voastră dacă voi nu vă pocăiți, **Alma** 54:6. Justiția și judecata sunt pe- deapsa care este atașată legii Mele, **D&L** 82:4. Justiția își continuă calea și reclamă ceea ce îi aparține, **D&L** 88:40. Nimeni nu va fi scutit de justiție și de legile lui Dumnezeu, **D&L** 107:84.

DREPTUL PRIMULUI NĂSCUT. *Vezi, de asemenea,* Legământ; Primul născut

Drept de moștenire aparținând pri- mului născut. În sens mai larg, dreptul prin naștere include oricare sau toate drepturile sau moștenirea transmisă într-o familie sau într-o cultură unei persoane atunci când se naște.

Vinde-mi astăzi dreptul tău de întâi născut, **Gen.** 25:29–34 (Gen. 27:36). În- tâiul născut s-a așezat după dreptul lui de întâi născut, **Gen.** 43:33. El l-a așezat pe Efraim înaintea lui Manase, **Gen.** 48:14–20 (Ier. 31:9). Dreptul de întâi născut este al lui Iosif, **1 Cron.** 5:2. Esau și-a vândut dreptul de întâi născut, **Evr.** 12:16. Sunteți moștenitori legitimi, **D&L** 86:9. Sionul are drept la preoție prin obârșie, **D&L** 113:8 (Avr. 2:9–11).

DUHUL SFÂNT. *Vezi, de asemenea,* Botez, a boteza; Darul Duhului Sfânt; Dumnezeu, Dumnezeire; Inspirație, a inspira; Mângâietor; Păcat de neiertat; Porumbel, semnul; Revelație; Spiritul Sfânt al făgăduinței

Cel de al treilea membru al Dumnezei- rii (1 Ioan 5:7; D&L 20:28). El este un

personaj de Spirit, care nu are un trup din carne și din oase (D&L 130:22). Duhul Sfânt este adesea denumit Spi- ritul, sau Spiritul lui Dumnezeu.

Duhul Sfânt îndeplinește mai multe roluri vitale în Planul Salvării. (1) El mărturisește despre Tatăl și despre Fiul (1 Cor. 12:3; 3 Ne. 28:11; Eter 12:41). (2) El dezvăluie adevărul tuturor lucruri- lor (Ioan 14:26; 16:13; Moro. 10:5; D&L 39:6). (3) El sfințește pe aceia care s-au pocăit și sunt botezați (Ioan 3:5; 3 Ne. 27:20; Moise 6:64–68). (4) El este Spiritul Sfânt al făgăduinței (D&L 76:50 – 53; 132:7, 18–19, 26).

Puterea Duhului Sfânt poate veni asupra unei persoane înaintea botezu- lui și poate mărturisi că Evanghelia este adevărată. Dar dreptul de a avea tovărășia continuă a Duhului Sfânt, atunci când cineva este demn, este un dar care poate fi primit numai prin așezarea mâinilor unui deținător al Preoției lui Melhisedec, după botezul autorizat în adevărata Biserică a lui Isus Hristos.

Isus ne-a învățat că toate păcatele pot fi iertate, cu excepția blasfemiei împo- triva Duhului Sfânt (Mat. 12:31 – 32; Marcu 3:28–29; Luca 12:10; Evr. 6:4–8; D&L 76:34–35).

Spiritul îi face pe oameni să meargă după poruncile lui Dumnezeu, **Ezec.** 36:27. Apostolii au fost însărcinați să boteze în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, **Mat.** 28:19. Duhul Sfânt vă va învăța toate lucrurile, **Ioan** 14:26. Oamenii sfinți vorbesc după cum sunt mânați de Duhul Sfânt, **2 Pet.** 1:21. Nefi a fost condus de Spirit, **1 Ne.** 4:6. Tainele lui Dumnezeu le vor fi dezvă- luite prin puterea Duhului Sfânt, **1 Ne.** 10:17–19. Duhul Sfânt vă arată toate lucrurile pe care trebuie să le faceți, **2 Ne.** 32:5. Prin puterea Duhului Sfânt puteți cunoaște adevărul tuturor lu- crurilor, **Moro.** 10:5. Duhul Sfânt vă va spune în mintea și în inima voastră, **D&L** 8:2. Spiritul te conduce să faci bine, **D&L** 11:12. Duhul Sfânt cunoaște toate lucrurile, **D&L** 35:19. Duhul Sfânt învață lucrurile pașnice ale împărăției,

D&L 36:2 (D&C 39:6). Dacă nu primiți
Spiritul, să nu învățați pe alții, **D&L**
42:14. Duhul Sfânt dă mărturie de Tatăl și de Fiul, **D&L** 42:17 (1 Cor. 12:3; 3 Ne.
11:32, 35–36). Unora le este dat de către Duhul Sfânt să știe că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, **D&L** 46:13. Orice vor rosti ei mânați de către Duhul Sfânt va fi scriptură, **D&L** 68:4. Duhul Sfânt va fi trimis să dea mărturie de toate lucrurile pe care le veți rosti, **D&L**
100:8. Duhul Sfânt îți va fi tovarăș per- manent, **D&L** 121:45–46.

DUMINICĂ. *Vezi* Ziua de Sabat

DUMNEZEIRE. *Vezi* Exaltare; Om, oameni—Omul, posibilitatea de a deveni asemănător Tatălui Ceresc; Viața veșnică

DUMNEZEU, DIVINITATE. *Vezi, de asemenea,* Domnul; Duhul Sfânt; Isus Hristos; Tatăl din Cer

Există trei persoane separate în Divi- nitate: Dumnezeu, Tatăl Veșnic, Fiul Său, Isus Hristos, și Duhul Sfânt. Noi credem în fiecare dintre Ei (A de C
1:1). Din revelația zilelor din urmă aflăm că Tatăl și Fiul au trupuri mate- riale din carne și oase, și că Duhul Sfânt este un personaj de spirit și nu are un trup din carne și oase (D&L
130:22–23). Aceste trei persoane sunt una în unitate și în armonie perfectă a scopului și a doctrinei (Ioan 17:21–23;
2 Ne. 31:21; 3 Ne.
11:27, 36).

Dumnezeu Tatăl: În general Tatălui sau lui Elohim I se dă titlul de Dumnezeu. El este numit Tatăl pentru că El este tatăl spiritelor noastre (Mal. 2:10; Num.
16:22; 27:16; Mat. 6:9; Ef. 4:6; Evr. 12:9). Dumnezeu, Tatăl, este conducătorul su- prem al universului. El este atotputernic (Gen. 18:14; Alma 26:35; D&L 19:1–3), atotcunoscător (Mat. 6:8; 2 Ne. 2:24) și prezent pretutindeni prin Spiritul Lui (Ps. 139:7–12; D&L 88:7–13, 41). Omeni- rea are o legătură specială cu Dumne- zeu care îl deosebește pe om de toate celelalte lucruri create; bărbații și femei- le sunt copiii spirituali ai lui Dumnezeu (Ps. 82:6; 1 Ioan 3:1–3; D&L 20:17–18).

Sunt consemnate câteva ocazii în care Dumnezeu Tatăl a apărut sau a vorbit omului. Scripturile spun că El le-a vorbit lui Adam și Evei (Moise 4:14–
31) și L-a prezentat pe Isus Hristos în mai multe rânduri (Mat. 3:17; 17:5; Ioan 12:28–29; 3 Ne. 11:3–7). El le-a apărut lui Ștefan (Fapte 7:55–56) și lui Joseph Smith (JS—I 1:17). Mai târziu El le-a apărut atât lui Joseph Smith, cât și lui Sidney Rigdon (D&L 76:20, 23). Acelora care Îl iubesc pe Dumnezeu și se purifică înaintea Lui, Dumnezeu le acordă uneori privilegiul de a-L vedea sau de a cunoaște personal că El este Dumnezeu (Mat. 5:8; 3 Ne. 12:8; D&L
76:116–118;
93:1).

Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit? **Marcu** 15:34. Aceștia sunt slujitorii Dumnezeului celui Preaînalt, **Fapte** 16:17. Noi sun- tem din neamul lui Dumnezeu, **Fapte**
17:28–29. Vei oferi sacramentele Celui Prea Înalt, **D&L** 59:10–12. Enoh a vă- zut spiritele pe care Dumnezeu le-a creat, **Moise** 6:36. Omul Sfințeniei este numele Lui, **Moise** 6:57.

Dumnezeu Fiul: Dumnezeu cunoscut ca Iehova este Fiul, Isus Hristos (Isa.
12:2; 43:11; 49:26; 1 Cor. 10:1–
4; 1 Tim.
1:1; Apoc. 1:8; 2 Ne. 22:2). Isus lucrea- ză sub îndrumarea Tatălui și este în armonie completă cu El. Toți oamenii sunt frații și surorile Lui, pentru că El este cel mai mare dintre copiii de spirit ai lui Elohim. Unele scripturi se referă la El cu cuvântul *Dumnezeu.* De exem- plu, scripturile spun că „Dumnezeu a creat cerul și pământul” (Gen. 1:1), dar, de fapt, Isus Hristos a fost creatorul sub îndrumarea lui Dumnezeu Tatăl (Ioan 1:1–3, 10, 14; Evr. 1:1–2).

Domnul s-a prezentat prin EU SUNT, **Ex.** 3:13–16. Eu sunt Domnul [Iehova] și în afară de Mine nu este nici un Mântuitor, **Isa.** 43:11 (Isa. 45:23). Eu sunt Lumina lumii, **Ioan** 8:12. Mai înain- te ca să se nască Avraam, sunt Eu, **Ioan**
8:58. Domnul va sluji printre oameni într-un tabernacol de lut, **Mosia** 3:5–10. Abinadi a explicat cum este Hristos

Tatăl și Fiul, **Mosia** 15:1–4 (Eter 3:14). Domnul i-a apărut fratelui lui Iared, **Eter** 3. Ascultați cuvintele lui Hristos, Domnul și Dumnezeul vostru, **Moro.** 8:8. Iehova este Judecătorul celor vii și celor morți, **Moro.** 10:34. Isus le-a apă- rut lui Joseph Smith și lui Sidney Rigdon, **D&L** 76:20, 23. Domnul Iehova a apărut în Templul din Kirtland, **D&L** 110:1–4. Iehova i-a vorbit lui Avraam, **Avr.** 1:16–19. Isus i-a apărut lui Joseph Smith, **JS—I** 1:17.

Dumnezeu Duhul Sfânt: Duhul Sfânt este și El un Dumnezeu este numit Spiritul Sfânt, Spiritul și Spiritul lui Dumnezeu printre alte nume și titluri. Cu ajutorul Duhului Sfânt, omul poate să cunoas- că voința lui Dumnezeu Tatăl și să știe că Isus este Hristosul (1 Cor. 12:3).

Duhul Sfânt vă va învăța ce să vorbiți, **Luca** 12:12. Duhul Sfânt este Mângâie- torul, **Ioan** 14:26 (Ioan 16:7–15). Isus a dat porunci Apostolilor prin Duhul Sfânt, **Fapte** 1:2. Duhul Sfânt mărturi- sește despre Dumnezeu și despre Hristos, **Fapte** 5:29–32 (1 Cor. 12:3). Duhul Sfânt ne adeverește lucruri, **Evr.** 10:10–17. Prin puterea Duhului Sfânt puteți cunoaște adevărul tuturor lucru- rilor, **Moro.** 10:5. Duhul Sfânt este spi- ritul revelației, **D&L** 8:2–3 (D&L 68:4).

DUȘMĂNIE. *Vezi, de asemenea* , Dragoste; Invidie; Răzbunare

În scripturi, antagonism, ostilitate și ură.

Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, **Gen.** 3:15 (Moise 4:21). A umbla după lucrurile firii pământești este vrăjmă- șie împotriva lui Dumnezeu, **Rom.** 8:7. Prietenia lumii înseamnă vrăjmășie cu Dumnezeu, **Iac.** 4:4. În acea zi dușmă- nia va înceta înaintea feții Mele, **D&L** 101:2 6.

EBRAICA. *Vezi, de asemenea,* Israel

Limbă semită vorbită de copiii lui Israe l.

Ebraica a fost vorbită de israeliți pâ- nă la întoarcerea lor din robia babilo- niană, când limba aramaică a devenit

limba de zi cu zi. Pe vremea lui Isus, ebraica era limba celor învățați, a legii și a literaturii religioase.

ECLESIASTUL

O carte în Vechiul Testament conți- nând reflecții asupra unora dintre cele mai profunde probleme ale vieții.

Predicatorul, autorul cărții, scrie mare parte a cărții din perspectiva acelora care nu au înțelegerea Evan- gheliei. El scrie potrivit sentimentelor popoarelor lumii—adică aceia care sunt „sub soare” (Ecl. 1:9). Cea mai mare parte din carte pare negativă și pesimis- tă (Ecl. 9:5, 10). Nu așa ar dori Domnul să privim viața, dar, mai degrabă, acesta este felul în care predicatorul a obser- vat că apar lucrurile pentru oamenii neluminați de pe pământ. Partea cea mai spirituală a cărții se află în capito- lele 11 și 12, în care autorul încheie prin concluzia că singurul lucru cu o valoare durabilă este supunerea față de poruncile lui Dumnezeu.

EDEN. *Vezi, de asemenea,* Adam; Eva

Casa primilor noștri părinți, Adam și Eva, (Gen. 2:8–3:24; 4:16; 2 Ne. 2:19–25; Moise 3, 4; Avr. 5) descrisă ca o grădină, în partea de est în Eden. Adam și Eva au fost alungați din Eden după ce au mâncat din fructul oprit și au devenit muritori (Moise 4:29). Revelațiile zile- lor din urmă confirmă relatarea biblică despre Grădina Edenului. Ele adaugă informația importantă că grădina era localizată pe ceea ce se numește acum continentul nord american (D&L 116; 117:8).

EFESENI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

O epistolă din Noul Testament, scrisă de Apostolul Pavel sfinților din Efes. Epistola are o mare importanță deoa- rece conține învățăturile lui Pavel despre Biserica lui Hristos.

Capitolul 1 conține obișnuitul salut. Capitolele 2–3 explică schimbarea care intervine în oameni atunci când devin

membri ai Bisericii—ei devin concetă- țeni cu sfinții, cu neamurile (păgânii) și evreii uniți într-o singură Biserică. Capitolele 4–6 explică rolurile Apostoli- lor și ale profeților, nevoia de unitate și nevoia de a îmbrăca întreaga armu- ră a lui Dumnezeu.

EFRAIM. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Iosif, fiul lui Iacov; Israel; Manase

Personaj din Vechiul Testament - al doilea fiu al lui Iosif și Asnat (Gen. 41:50 – 52; 46:20). Contrar obiceiului tradițional, Efraim a primit binecuvân- tarea de drept a primului născut în locul lui Manase, care era fiul mai mare (Gen. 48:17–20). Efraim a devenit tatăl tribului lui Efraim.

Tribul lui Efraim: Lui Efraim i s-a dat dreptul primului născut în Israel, (1 Cron. 5:1–2; Ier. 31:9). În ultimele zile privilegiul și răspunderea oameni- lor din tribul lui Efraim este de a deține preoția, de a duce lumii mesajul Evan- gheliei restaurate și de a înălța un steag pentru a aduna Israelul împrăștiat (Isa. 11:12–13; 2 Ne. 21:12–13). Copiii lui Efraim vor încununa cu glorie pe aceia din țările de nord care, în ultimele zile, se vor întoarce (D&L 133:26–34).

Toiagul lui Efraim sau al lui Iosif: Înre- gistrarea unui grup din tribul lui Efraim care a fost condus din Ierusa- lim în America în jurul anului 600 î.H. Înregistrarea acestui grup se numește toiagul lui Efraim sau al lui Iosif sau Cartea lui Mormon. Ea și toiagul lui Iuda (Biblia) formează mărturia unită despre Domnul Isus Hristos, despre învierea Lui și despre lucrarea Lui di- vină printre aceste două segmente ale casei lui Israel.

O ramură a lui Efraim va fi ruptă și va scrie o altă mărturie despre Hristos, **TJS, Gen.** 50:24–26, 30–31. Toiagul lui Iuda și toiagul lui Iosif vor deveni una, **Ezec**. 37:15–19. Scrierile lui Iuda și ale lui Iosif vor crește împreună, **2 Ne.** 3:12. Domnul vorbește multor națiuni, **2 Ne.** 29. Cheile cronicii lem-

nului lui Efraim au fost încredințate lui Moroni, **D&L** 27:5.

EFRON

Oraș străvechi în Iuda, la 32 km sud de Ierusalim. Locul de înmormântare al lui Avraam și al familiei lui (Gen. 49:29–32). A fost capitala lui David în timpul primei perioade a domniei lui (2 Sam. 5:3–5).

EGIPT

O țară în partea de nord-est a Africii. Mare parte din Egipt este arid și pus- tiu. Majoritatea locuitorilor trăiesc pe Valea Nilului, care se întinde pe vreo 890 kilometri.

Vechiul Egipt era bogat și prosper. S-au realizat mari lucrări publice, inclusiv canale de irigație, puternice cetăți de apărare și monumente rega- le, în special piramidele—morminte și temple—care se numără încă printre minunile lumii. Un timp, conducerea Egiptului a fost o imitație a ordinului patriarhal al preoției (Avr. 1:21–27).

Avraam și Iosif au fost conduși în Egipt pentru a-și salva familiile de la foamete, **Gen**. 12:10 (Gen. 37:28). Iosif a fost vândut în Egipt, **Gen**. 45:4 – 5 (1 Ne. 5:14–15). Iacov a fost condus în Egipt, **Gen**. 46:1–7. Moise i-a scos pe copiii lui Israel din Egipt, **Ex**. 3:7–10; 13:14 (Evr. 11:27; 1 Ne. 17:40; Moise 1:25–26). Egiptul simboliza răul, **Ezec**. 29:14–15 (Osea 9:3–7; Avr. 1:6, 8, 11–12, 23). Un înger i-a spus lui Iosif să fugă cu Maria și Isus în Egipt, **Mat**. 2:13 (Osea 11:1).

EGIPTUS

Numele soției și al fiicei lui Ham, fiul lui Noe. În caldee numele înseamnă Egipt sau ceea ce este interzis (Avr. 1:23–25).

ELI. *Vezi, de asemenea,* Samuel, profet din Vechiul Testament

Un înalt preot și judecător din Vechiul Testament în perioada în care Domnul l-a chemat pe Samuel să fie profet (1 Sam. 3). Domnul l-a mustrat pentru

că a îngăduit răutatea fiilor lui (1 Sam.
2:22–36;
3:13).

ELIAS. *Vezi, de asemenea,* Ilie

Sunt mai multe utilizări ale numelui sau titlului *Elias* în scripturi.

Elias : Elias este în Noul Testament (grec) omonimul lui Ilie (evreu) ca în Mat. 17:3–4, Luca 4:25–26 și Iac. 5–17. În aceste situații Elias era vechiul pro- fet Ilie a cărui slujire este înregistrată în Regi 1 și 2.

Vestitor: Elias este, de asemenea, apelati- vul cuiva care este vestitor. De exemplu, Ioan Botezătorul a fost un Elias pentru că el a fost trimis pentru a pregăti calea pentru Isus (Mat. 17:12–13).

Restaurator: Apelativul Elias a mai fost folosit și pentru alții care au avut anu- mite misiuni de îndeplinit, cum ar fi Ioan Botezătorul (D&L 77:14) și Gavril (Luca 1:11–20; D&L 27:6–7; 110:12).

Un bărbat în dispensația lui Avraam: Un profet numit Esaia sau Elias care se pare că a trăit în zilele lui Avraam (D&L 84:11–13; 110:12).

ELIBERATOR. *Vezi, de asemenea,*
Isus Hristos

Isus Hristos este Eliberatorul omenirii pentru că El îi scapă pe toți din robia morții, iar pe cei ce se căiesc, de pe- deapsa păcatului.

Domnul este stânca mea și Izbăvitorul meu, **2 Sam.** 22:2 (Ps. 18:2; 144:2). Tu ești ajutorul și Izbăvitorul meu, **Ps.** 40:17 (Ps. 70:5). Izbăvitorul va veni din Sion, **Rom.** 11:26. Sfinții L-au recunoscut pe Fiul lui Dumnezeu ca fiind Mântuitorul și Eliberatorul lor, **D&L** 138:23.

ELISABETA. *Vezi, de asemenea,* Ioan
Botezător
ul

Personaj din Noul Testament - soția lui Zaharia, mama lui Ioan Botezăto- rul și rudă cu Maria (Luca 1:5–60).

ELISE
I

Personaj din Vechiul Testament - pro- fet din Regatul de Nord al Israelului și

sfătuitor de încredere al mai multor regi din ținut.

Elisei avea o fire blândă și afectuoasă, fără a avea zelul înfocat care îl caracte- riza pe învățătorul lui, Ilie. Minunile lui deosebite (2 Regi 2–5; 8) mărturisesc că el a primit cu adevărat puterea lui Ilie, când l-a urmat ca profet (2 Regi 2:9 – 12). De exemplu, el a tămăduit apele unui izvor amar, a despărțit ape- le râului Iordan, a înmulțit uleiul văduvei, a înviat un băiat din morți, a tămăduit un om de lepră, a făcut să plutească un topor din fier și i-a lovit pe sirieni cu orbirea (2 Regi 2–6). Sluji- rea lui a durat mai mult de 50 de ani în timpul domniilor regilor Ioram, Iehu, Ioahaz și Ioas.

A primit mantia lui Ilie, **2 Regi** 2:13. A înmulțit uleiul văduvei, **2 Regi** 4:1–7. L-a înviat din morți pe fiul femeii su- namite, **2 Regi** 4:18–37. L-a tămăduit pe Naaman sirianul, **2 Regi** 5:1–14. I-a orbit pe soldații sirieni, iar ochii sluji- torului său s-au deschis, **2 Regi** 6:8–23.

ELOHIM. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire; Tatăl din Cer

EMANUEL. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Unul dintre numele lui Isus Hristos. Provine din cuvinte din ebraică în- semnând „Dumnezeu cu noi”.

Emanuel este un nume- generic dat ca semn al izbăvirii lui Dumnezeu (Isa. 7:14). Referirea lui Isaia la Emanuel este identificată în mod deosebit de Matei ca fiind profeția nașterii lui Isus în viața muritoare (Mat. 1:18–25). Numele mai apare și în scripturile din zilele din urmă (2 Ne. 17:14; 2 Ne. 18:8; D&L 128:22).

ENOH. *Vezi, de asemenea,* Sion

Profet care a condus poporul cetății Sionului. Despre slujirea lui se vorbeș- te atât în Vechiul Testament, cât și în Perla de Mare Preț. El a fost al șaptelea patriarh după Adam. El a fost fiul lui Iared și tatăl lui Metusala (Gen. 5:18–24; Luca 3:37).

Enoh a fost un mare om și a avut o slujire mai importantă decât o arată scurta descriere din Biblie. Biblia arată că el a fost înălțat (Evr. 11:5), dar nu se dă nici un amănunt despre slujirea lui. Iuda 1:14 conține un citat dintr-o pro- feție făcută de el. Revelația zilelor din urmă explică mult mai multe despre Enoh, în special despre propovăduirea lui, despre orașul lui numit Sion, despre viziunile și profețiile lui (D&L 107:48–57; Moise 6–7). Sionul a fost luat în cer datorită dreptății acelora care trăiau în el (Moise 7:69).

Însuși Dumnezeu i-a apărut lui Enoh, **Moise** 6:26 – 37. Enoh a propovăduit Evanghelia, **Moise** 6:37–68. Enoh i-a învățat pe oameni și a întemeiat Sionul, **Moise** 7:1–21. Enoh a văzut viitorul până la a Doua Venire a lui Hristos, **Moise** 7:23–68.

ENOS, FIUL LUI IACOV

Profet și păstrător de însemnări nefit din Cartea lui Mormon, care s-a rugat și a primit iertarea păcatelor lui prin credința lui în Hristos (Enos 1:1–8). Domnul a făcut legământ cu Enos să dezvăluie Cartea lui Mormon lamani-ților (Enos 1:15–17).

Cartea lui Enos: O carte din Cartea lui Mormon care povestește despre rugă- ciunea prin care Enos Îi cere iertare Domnului și se roagă pentru poporul lui și pentru alții. Cu privire la Cartea lui Mormon, Domnul îi promite că ea va fi păstrată și va fi pusă la dispoziția lamaniților în viitor. Deși cartea cuprin- de un singur capitol, ea consemnează puternica istorie a unui om care L-a căutat pe Dumnezeul lui în rugăciune, care a trăit în supunere față de porun- cile lui Dumnezeu și care, înainte de a muri, s-a bucurat să aibă cunoștință despre Mântuitor.

EPISCOP. *Vezi, de asemenea,* Preoția aaronică

Înseamnă „supraveghetor”, un oficiu sau o funcție de răspundere. Episcopul este un oficiu rânduit în Preoția aaro- nică (D&L 20:67; 107:87 – 88), iar un

episcop este un judecător general în Israel (D&L 107:72, 74).

Duhul Sfânt v-a făcut episcopi, **Fapte** 20:28. Sunt arătate cerințele pentru episcopi, **1 Tim.** 3:1–7 (Tit 1:7). Episcopul trebuie rânduit, **D&L** 20:67. Edward Partridge avea să slujească ca episcop în Biserică, **D&L** 41:9. Episcopul trebuie să discernă darurile spirituale, **D&L** 46:27, 29. Un înalt preot poate oficia în oficiul de episcop, **D&L** 68:14, 19 (D&L 107:17). Episcopul este numit de Dom- nul, **D&L** 72:1–26. Episcopul trebuie să se îngrijească de cei săraci, **D&L** 84:112. Episcopul trebuie să adminis- treze toate lucrurile temporale, **D&L** 107:68. Episcopul este președintele Preoției lui Aaron, **D&L** 107:87–88.

EPISCOP CARE PREZIDEAZĂ

O Autoritate Generală în cadrul Bise- ricii. El are răspunderea generală asu- pra bunăstării temporale a Bisericii (D&L 107:68). Episcopul care prezidea- ză și consilierii lui, care sunt de aseme- nea Autorități Generale, prezidează peste Preoția aaronică a Bisericii (D&L 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edward Partridge să fie rânduit epis- cop, **D&L** 41:9. Episcopii să fie chemați și puși deoparte de către Prima Președinție, **D&L** 68:14 – 15. Descendenții adevărați ai lui Aaron, care sunt primii născuți, au dreptul să prezideze dacă sunt chemați, puși deoparte și rânduiți de către Prima Președinție, **D&L** 68:16, 18 – 20. Pot fi judecați doar înaintea Primei Președinții, **D&L** 68:22–24 (D&L 107:82).

EPISTOLELE LUI PAVEL.
Vezi, de asemenea, Pavel; titlurile epistolelor individuale

Patrusprezece cărți din Noul Testament care au fost la origine scrisori scrise de Apostolul Pavel către membrii Bisericii. Ele pot fi împărțite în grupe după cum urmează:

1 și 2 Tesaloniceni (d.H. *50–51)*

Pavel a scris epistolele către Tesaloni- cenii din Corint în timpul celei de a

doua călătorii misionare. Lucrarea lui în Tesalonic este descrisă în Fapte 17. A vrut să se întoarcă în Tesalonic, dar nu a putut (1 Tes. 2:18). De aceea, l-a trimis pe Timotei să-i îmbărbăteze pe convertiți și să-i aducă vești despre ceea ce fac ei. Prima epistolă este rezultatul recunoștinței sale la întoarcerea lui Timotei. A doua epistolă a fost scri- să puțin mai târziu.

1 și 2 Corinteni, Galateni, Romani (d.H. *55–57)*

Pavel a scris epistolele către Corinteni în timpul celei de a treia călătorii mi- sionare pentru a răspunde la întrebări și a îndrepta tulburările dintre sfinții din Corint.

Epistola către galateni a fost poate scrisă către *multe* unități ale Bisericii din Galatia întreagă. Unii membrii ai Bisericii abandonau Evanghelia în favoarea legii iudaice. În această scrisoare Pavel explică scopul legii lui Moise și valoarea unei religii spirituale.

Pavel a scris epistola către romanii din Corint, în parte, pentru a-i pregăti pe sfinții romani pentru o vizită pe care spera să le-o facă. Această scrisoa- re reafirmă, de asemenea, doctrinele care fuseseră combătute de anumiți iudei care se convertiseră la creștinism.

*Filipeni, Coloseni, Efeseni, Filimon, Evrei (*d.H. *60–62)*

Pavel a scris aceste epistole în timp ce se afla pentru prima dată în temniță la Roma.

Pavel a scris epistola către filipeni în principal pentru a-și exprima recunoș- tința și afecțiunea față de sfinții filipeni și pentru a-i îmbărbăta în dezamăgirea cauzată de îndelungata lui întemnițare.

Pavel a scris epistola către coloseni după ce a aflat că sfinții coloseni căzeau într-o greșeală gravă. Ei credeau că desăvârșirea vine prin respectarea cu grijă a rânduielilor exterioare mai de grabă decât prin dezvoltarea unui caracter creștin.

Epistola către efeseni este de mare im-

portanță, deoarece conține învățături- le lui Pavel despre Biserica lui Hristos.

Epistola către Filimon este o scrisoare particulară despre Onisim, un rob care își jefuise stăpânul, pe Filimon, și fugise la Roma. Pavel l-a trimis pe Onisim înapoi la stăpânul lui cu scrisoarea în care cerea ca Onisim să fie iertat.

Pavel a scris epistola către evrei, mem- brilor iudei ai Bisericii pentru a-i con- vinge că legea lui Moise fusese împlinită în Hristos și că ea fusese înlocuită de legea Evangheliei lui Hristos.

1 și 2 Timotei, Tit (d.H. *64–65)*

Pavel a scris aceste epistole după ce a fost eliberat prima dată din temnița din Roma.

Pavel a călătorit la Efes, unde l- a lăsat pe Timotei ca să oprească creșterea unor forme de speculație, intenționând ca după aceea să se întoarcă. A scris prima epistolă către Timotei, probabil din Macedonia, ca să-l sfătuiască și să-l încurajeze în împlinirea datoriei lui.

Pavel a scris epistola către Tit într-o pe- rioadă în care era în libertate. Probabil că a vizitat Creta, unde slujea Tit. În scrisoare vorbește mai ales despre traiul drept și disciplina din cadrul Bisericii.

Pavel a scris cea de a doua epistolă către Timotei aflându-se pentru a doua oară în temniță, cu puțin timp înainte de martiriul lui. Epistola conține ultimele cuvinte ale lui Pavel și arată curajul deosebit și încrederea cu care el a în- fruntat moartea.

ESAI
A

Forma din Noul Testament (în greacă) a numelui Isaia (Luca 4:17). Esaia a fost, de asemenea, un profet care a trăit în zilele lui Avraam (D&L 76:100; 84:11).

ESAU. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Isaac

Personaj din Vechiul Testament - fiul lui Isaac și al Rebecăi și frate geamăn cu Iacov. Cei doi frați au fost rivali de la naștere (Gen. 25:19–26). Urmașii lui Esau, edomiții, și urmașii lui Iacov,

israeliții, au devenit națiuni rivale (Gen. 25:23).

Esau și-a vândut dreptul de întâi năs- cut lui Iacov, **Gen.** 25:33 (Evr. 12:16–17). Esau și-a luat soții hitite, spre regretul părinților lui, **Gen.** 26:34–35. Iacov și Esau s-au împăcat, **Gen.** 33.

ESTER

A

O femeie de mare credință și persona- jul principal din cartea Esterei.

Cartea Esterei: O carte în Vechiul Testa- ment care conține povestea marelui curaj al Reginei Estera de a-și salva poporul de la nimicire.

Capitolele 1–2 povestesc cum Estera, o evreică și fiica adoptivă a unui evreu numit Mordecai, a fost aleasă regină a Persiei datorită frumuseții ei. Capitolul 3 explică cum Haman, dregător la cur- tea regelui, îl ura pe Mordecai și a obținut un decret prin care toți evreii erau osândiți la moarte. Capitolele 4–10 povestesc cum Estera, riscând foar- te mult, și-a dezvăluit naționalitatea regelui și a obținut revenirea asupra decretului.

ETER. *Vezi, de asemenea,* Iarediți

Ultimul profet iaredit din Cartea lui Mormon (Eter 12:1–2).

Cartea lui Eter: O carte în Cartea lui Mormon care conține părți din înre- gistrările iarediților. Iarediții erau un grup de oameni care au trăit în emisfera de vest cu multe secole înaintea poporului lui Lehi. Cartea lui Eter a fost luată de pe două zeci și patru de plăci găsite de către oamenii lui Limhi (Mosia 8:8–9).

Capitolele 1 – 2 povestesc cum și-au părăsit iarediții căminele, pe vremea Turnului din Babel, și și-au început călătoria spre ceea ce este cunoscut acum ca fiind continentul american. Capitolele 3–6 explică cum L-a văzut fratele lui Iared pe Salvator în stare premuritoare și cum au călătorit iare- dții în opt butoaie. Capitolele 7–11 conțin istoria răutății care a dominat o mare parte a istoriei iaredite. Moroni,

care a scris mai târziu însemnările lui Eter, a scris în capitolele 12–13 despre minunile înfăptuite prin credință, de- spre Hristos și despre Noul Ierusalim ce avea să vină. Capitolele 14–15 povestesc cum iarediții au devenit un popor puternic, dar care a fost nimicit prin război civil datorită răutății.

EU SUNT. *Vezi, de asemenea,* Iehova; Isus Hristos

Unul dintre numele Domnului Isus Hristos.

Dumnezeu i-a spus lui Moise: EU SUNT CEL CE SUNT, **Ex.** 3:14–15. Eu sunt Domnul, **Ex.** 6:2–3. Mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu, **Ioan** 8:56–59. Ascultați glasul lui Isus Hristos, Mare- le Eu Sunt, **D&L** 29:1 (D&L 38:1; 39:1).

EVA. *Vezi, de asemenea,* Adam; Căderea lui Adam și a Evei; Eden

Prima femeie care a trăit pe acest pământ (Gen. 2:21–25; 3:20). Ea a fost soția lui Adam. În ebraică numele în- seamnă „viață” și arată că Eva a fost prima mamă de pe pământ (Moise 4:26). Ea și Adam, primul bărbat, vor avea glorie veșnică pentru rolul lor care a făcut posibil progresul veșnic al întregii omeniri.

Eva a fost ispitită și a luat din fructul oprit, **Gen.** 3 (2 Ne. 15–20; Moise 4). Eva a recunoscut necesitatea Căderii și bucuriile Mântuirii, **Moise** 5:11–12. Președintele Joseph F. Smith a văzut-o pe Eva în viziunea lui despre lumea spiritelor, **D&L** 138:39.

EVANGHELIE. *Vezi, de asemenea,* Dispensație; Doctrina lui Hristos; Planul mântuirii

Planul salvării al lui Dumnezeu, posi- bil de realizat prin Ispășirea lui Isus Hristos. Evanghelia cuprinde adevărurile sau legile veșnice și rânduielile necesare pentru ca omenirea să se întoarcă în prezența lui Dumnezeu. Dumnezeu a restaurat plenitudinea Evangheliei pe pământ în secolul al nouăsprezecelea prin profetul Joseph Smith.

Evanghelii

Duceți-vă în toată lumea și propovă- duiți Evanghelia, **Marcu** 16:15. Părțile clare și prețioase ale Evangheliei Mielului au fost ascunse, **1 Ne.** 13:32. Aceasta este Evanghelia Mea, **3 Ne.** 27:13–21 (D&L 39:6). Cartea lui Mor- mon conține plenitudinea Evangheli- ei, **D&L** 20:8–9 (D&L 42:12). Aceasta este Evanghelia, **D&L** 76:40–43. Preoția lui Melhisedec administrează Evan- ghelia, **D&L** 84:19. Fiecare om va auzi plenitudinea Evangheliei în propria lui limbă, **D&L** 90:11. Fiul a predicat Evanghelia spiritelor celor morți, **D&L** 138:18 – 21, 28 – 37. Evanghelia a fost predicată de la început, **Moise** 5:58. Sunt descrise primele principii și rân- duieli ale Evangheliei, **A de C** 1:4.

EVANGHELIE, RESTAURARE.
Vezi Restaurarea Evangheliei

EVANGHELII. *Vezi, de asemenea,* Ioan, fiul lui Zebedei; Luca; Marcu; Matei

Patru însemnări sau mărturii despre viața muritoare a lui Isus și despre evenimentele referitoare la slujirea Lui, cuprinse în primele patru cărți ale Nou- lui Testament. Scrise de Matei, Marcu, Luca și Ioan, ele sunt mărturii scrise de- spre viața lui Hristos. Cartea 3 Nefi din Cartea lui Mormon este asemănătoare din multe puncte de vedere cu aceste patru Evanghelii din Noul Testament. Cărțile Noului Testament au fost scrise la origine în greacă. Cuvântul grecesc *Evanghelie* înseamnă „veste bună”. Vestea bună este că Isus Hristos a împlinit o ispășire care va mântui în- treaga omenire de moarte și va răs- plăti pe fiecare individ după faptele lui (Ioan 3:16; Rom. 5:10–11; 2 Ne. 9:26; Alma 34:9; D&L 76:69).

Paralelă între Evanghelii: Învățăturile Mântuitorului din Matei, Marcu, Luca și Ioan pot fi comparate între ele și cu revelațiile zilelor din urmă în felul următor:

PARALELĂ ÎNTRE EVANGHELII

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelațiile zilelor din urmă
Genealogia lui Isus			1:2–17	3:23–38	
Nașterea lui Ioan Botezătorul			1:5–25, 57–58		
Nașterea lui Isus	1:1–25		2:1–20;	2:6–7	1 Ne. 11:18–

			2 Ne. 17:14; Mosia 3:5–8; Alma 7:10; Hel. 14:5–12; 3 Ne. 1:4–22
Profețiile lui Simion și ale Anei	2:25–39		
Vizita la templu	2:41–50 (Paște)		
Începutul slujirii lui Ioan	3:1, 5–6 1:4–14	3:1–3	1:6–

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelații le zilelor din
Botezul lui	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:32–34	1 Ne. 10:7–2 Ne. 31:4–21
Ispitirea lui Isus	4:1–11		4:1–13		
Mărturia lui Botezătorul				1:15–36	D&L 93:6–26
Nunta din (prima lui Isus)				2:1–11	
Prima curățire templului				2:14–17	
Întâlnirea cu Nicodim				3:1–10	
Femeia samariteană la fântână				4:1–42	
Isus părăsește Nazaretul	4:13–16		4:16–30		
Pescari să fie pescari oameni	4:18–22	1:16–20			
Umplerea miraculoasă a năvoadelor			5:1–11		
Învierea fiicei lui Iair	9:18–19, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
Tămăduirea femeii care scurgere de sânge	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
Chemarea Doisprezece	10:1–42	3:13–19; 6:7–13	6:12–16; 9:1–2; 12:2–12, 49–53		1 Ne. 13:24–39–41; D&L 95:4
Învierea fiului văduvei			7:11–15		

Evanghelii

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelațiile	zilelor din urmă
Ungerea picioarelor lui Hristos			7:36–50	12:2–8		
Potolirea furtunii		4:36–41	8:22–25			
Chemarea celor Șaptezeci			10:1			D&L 107:25, 34, 93–97
Alungarea legiunii de diavoli în porci		5:1–20				
Predica de pe Munte	5–7		6:17–49			3 Ne. 12–14

Pildele lui Isus sunt scurte povestiri care compară un obiect sau o împrejurare obișnuită cu un adevăr. Isus se folosea adesea de ele pentru a propovădui adevăruri spirituale.

Semănătorul:	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15			
Neghina:	13:24–30, 36–43					D&L 86:1–7
Sămânța de muștar:	13:31–32	4:30–32	13:18–19			
Aluatul:	13:33		13:20–21			
Comoara de						
13:44 pe câmp:						
Perla de mare	13:45–46					
prețul:						
Năvodul	13:47–50					
pescarului:						
Gospodarul:		13:51–52				

Oaia pierdută: 18:12–14	15:1–7
Moneda 10 pierdută:	15:8–
Fiul rătăcitor:	15:11–32

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelațiile zilelor din
Sluga nerecunoscătoare:	18:23–35				
Bunul samaritean:			10:25–37		
Ispravnicul necredinci			16:1–8		
Lazăr și bogatu			16:14–15,		
Judecătorul nedrept:			18:1–8		
Păstorul cel bun:				10:1–21	3 Ne. 15:17–24
Lucrătorii la vie:	20:1–16	10:31			
Polii:			19:11–27		
Cei doi fii:	21:28–32				
Vierii:	21:33–46	12:1–12	20:9–20		
Nunta fiului de împărat:	22:1–14		14:7–24		
Cele zece fecioare	25:1–13		12:35–36		D&L 45:56–59
Talanții:	25:14–30				
Oile, caprele	25:31–46				
Hrănirea celor cinci mii	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Isus umblă pe mare	14:22–33	6:45–52		6:16–21	
Mărturia lui Petru despre Hristos:	16:13–16	8:27–29	9:18–20		

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelații le zilelor din urmă
Cheile împărăției 16:19 promise lui Petru					
Predica despre Pâinea vieții				6:22–71	
Tămăduirea orbului în ziua de Sabat				9:1–41	
Schimbarea la față; încredințarea cheilor preoției	17:1–13	9:2–13	9:28–36		D&L 63:20–110:11–13
Binecuvântare copiilor	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Rugăciunea Domnului	6:5–15		11:1–4		
Învierea lui Lazăr				11:1–45	
Intrarea triumfală	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–	
Schimbătorii de bani din templu	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Banul văduvei		12:41–44	21:1–4		
Cuvântare despre cea de a Doua Venire	24:1–51	13:1–37	12:37–17:20–21:5–38		D&L 45:16–JS—M 1:1–55
Tămăduirea a zece leproși			17:12–14		
Ultimul Paște lui Isus; rea Îndrumări cei spălarea lor ucenicilor	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelaţii le zilelor din
Suferinţele lui Isus în Ghetsimani	26:36–46	14:32–42	22:40–46		2 Ne. 9:21–22; Mosia 3:5–12; D&L 19:1–
Isus este via				15:1–8	
Trădarea lui Iuda	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Înfăţişare a înaintea lui Caiafa	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Înfăţişarea înaintea lui Pilat	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Înfăţişarea înaintea lui Irod			23:7–10		
Isus biciuit şi batjocorit	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Răstignirea	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Hel. 14:20–27; 3 Ne. 8:5–
Învierea	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Apariţia lui Isus în faţa ucenicilor		16:14	24:13–32,	20:19–23	
Apariţia lui Isus în faţa lui Toma				20:24–29	
Înălţarea		16:19–20	24:50–53		

EVANGHELIST. *Vezi, de asemenea,* Binecuvântări patriarhale; Patriarh, patriarhal

Acela care deţine sau proclamă vestea cea bună a Evangheliei lui Isus Hristos. Joseph Smith ne-a învăţat că evanghe- listul era un patriarh. Patriarhii sunt chemaţi şi rânduiţi sub îndrumarea Celor Doisprezece Apostoli pentru a da binecuvântări speciale numite binecu- vântări patriarhale.

Domnul îi cheamă pe unii să fie Apos- toli, pe alții, profeți și pe alții, evan- gheliști, **Ef.** 4:11. Faceți lucrarea unui evanghelist, **2 Tim.** 4:5. Noi credem în Apostoli, profeți, preoți, învățători, evangheliști, **A de C** 1:6.

EVREI, EPISTOLA CĂTRE.
Vezi, de asemenea, Epistolele lui Pavel; Pavel

O carte în Noul Testament. Pavel a scris această scrisoare membrilor evrei

ai Bisericii pentru a-i convinge că aspectele semnificative ale legii lui Moise fuseseră împlinite în Hristos şi că aceasta fusese înlocuită de legea mai înaltă a Evangheliei lui Hristos. Când Pavel s-a întors în Ierusalim la sfârşitul celei de a treia misiuni a lui (cca. 60 d.H.), el a aflat că mulţi membri evrei ai Bisericii erau încă supuşi legii lui Moise (Fapte 21:20). Aceasta se întâmpla la cel puţin zece ani de la o întrunire a Bisericii la Ierusalim care stabilise că anumite rânduieli ale legii lui Moise nu erau necesare pentru sal- varea creştinilor păgâni. În mod vădit, curând după aceasta, Pavel a scris evreilor pentru a le demonstra prin propria lor scriptură şi prin judecată logică de ce nu trebuie să mai practice legea lui Moise.

Capitolele 1 şi 2 explică cum Isus este mai mare decât îngerii. Capitolele 3–7 compară pe Isus cu Moise şi cu legea lui Moise şi mărturisesc că El este mai mare decât amândoi. De ase- menea, ele ne învaţă că Preoţia lui Melhisedec este mai mare decât cea a lui Aaron. Capitolele 8–9 descriu cum i-au pregătit pe oameni rânduielile mozaice pentru slujirea lui Hristos şi cum este Hristos mijlocitorul noului legământ (Alma 37:38–45; D&L 84:21–24). Capitolul 10 este un îndemn la sârguinţă şi credinţă. Capitolul 11 este un discurs despre credinţă. Capitolul 12 conţine sfaturi şi salutări. Capitolul 13 face legătura între natura cinstită a căsătoriei şi importanţa supunerii.

EXALTARE. *Vezi, de asemenea,* Coroană; Gloria Celestială; Ispăşire, (a) ispăşi; Om, oameni— Omul, posibilitatea de a deveni asemănător Tatălui Ceresc; Viaţă veşnică

Starea cea mai înaltă de fericire şi de slavă în Împărăţia Celestială.

Înaintea Feţei Tale sunt bucurii nespu- se, **Ps.** 16:11. Ei sunt dumnezei, chiar fiii lui Dumnezeu—de aceea toate lucrurile sunt ale lor, **D&L** 76:58–59. Sfinţii vor primi moştenirea lor şi vor fi făcuţi egali

cu El, **D&L** 88:107. Acești îngeri nu au trăit conform legii Mele; de aceea ei vor rămâne separați și singuri, fără exaltare, **D&L** 132:17. Bărbații și femeile trebuie să se căsătorească potrivit legii lui Dumnezeu pentru a obține exaltarea, **D&L** 132:19–20. Strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la exal- tare, **D&L** 132:22–23. Avraam, Isaac și Iacov au intrat în exaltarea lor, **D&L**
132:29, 37. Eu îți pecetluiesc exaltarea ta, **D&L** 132:49.

EXCOMUNICARE. *Vezi, de asemenea,* Apostazie; Răzvrătire

Procesul de excludere a unei persoa- ne din Biserică și de îndepărtare a tuturor drepturilor și a privilegiilor calității de membru. Autoritățile Bise- ricii excomunică o persoană numai atunci când aceasta a ales să trăiască opunându-se poruncilor lui Dumne- zeu, nemaifiind astfel calificată să fie membră a Bisericii.

Inimile multora erau împietrite, iar nu- mele lor erau șterse, **Alma** 1:24 (Alma
6:3). Dacă nu se pocăiește, el nu va fi numărat printre poporul Meu, **3 Ne.**
18:31 (Mosia 26). Acela care comite adulter și nu se pocăiește va fi alungat, **D&L** 42:24. Acela care păcătuiește și nu se pocăiește va fi alungat, **D&L**
42:28. Se arată procedurile de rezolvare a unor dificultăți importante în Biserică, **D&L** 102 (D&L 42:80–93). Episcopul este numit pentru a fi judecător în Israel, **D&L** 107:72. Societățile religioase au dreptul de a se ocupa de conduita necorespunzătoare a membrilor, **D&L**
134:1
0.

EXODUL. *Vezi, de asemenea,* Pentateuh

O carte scrisă de Moise în Vechiul Tes- tament care descrie ieșirea israeliților din Egipt. Istoria timpurie a Israelului, așa cum este ea consemnată în Exodul, poate fi împărțită în trei părți: (1) sclavia poporului în Egipt, (2) plecarea lui din Egipt sub conducerea lui Moise și (3) dedicarea lui pentru slujirea lui Dum- nezeu în viața religioasă și politică.

Prima parte, capitolele 1–15, explică asuprirea Israelului în Egipt; istoria tim- purie și chemarea lui Moise; Exodul și instituirea Paștelui; marșul către Marea Roșie, distrugerea armatei Faraonului și cântul de victorie al lui Moise.

A doua parte, capitolele 15–18, po- vestește despre mântuirea Israelului și evenimentele de pe parcursul călă- toriei de la Marea Roșie la Sinai; apele amare ale Marahului, oferirea prepeli- țelor și a manei, păstrarea Sabatului, darul miraculos de apă la Refidim și lupta de acolo cu amalechiții; sosirea lui Ietro în tabără și sfatul lui privind guvernarea civilă a poporului.

A treia parte, capitolele 19 – 40, se ocupă de dedicarea Israelului slujirii lui Dumnezeu în timpul evenimentelor solemne din Sinai. Domnul pune deo- parte poporul, ca o împărăție de preoți și o națiune sfântă; el a dat Cele Zece Porunci și dat îndrumări privind taber- nacolul, utilarea lui și preaslăvirea în cadrul lui. După aceea, urmează rela- tarea despre păcatul oamenilor de a preaslăvi un vițel de aur și, în final, relatarea despre construirea templului și dispoziții pentru serviciile ținute în el.

EZECHI
A

Un rege drept al lui Iuda în Vechiul Testament. El a domnit 29 de ani, timp în care Isaia a fost profet în Iuda (2 Regi 18–20; 2 Cron. 29–32; Isa. 36–39). Isaia l-a ajutat atât în reformarea Bisericii, cât și a statului. El a suprimat idolatria și a reinstaurat slujirea în templu. Viața lui Ezechia a fost prelungită cu 15 ani prin rugăciune și credință (2 Regi 20:1–7). Prima parte a domniei lui a fost pros- peră, dar revolta lui împotriva regelui Asiriei (2 Regi 18:7) a avut ca urmare două invazii asiriene: prima este des- crisă în Isa. 10:24–32, a doua în 2 Regi 18:13 – 19:7. În cursul celei de doua invazii, Ierusalimul a fost salvat de un înger al Domnului (2 Regi 19:35).

EZECHIE
L

Profetul care a scris cartea lui Ezechiel din Vechiul Testament. El era un preot

din familia lui Zadoc și unul dintre robii iudei luați de Nebucadnețar. El s-a stabilit împreună cu iudeii exilați în Babilon și a profețit timp de 22 de ani, de la 592 până în 570 î.H.

Cartea lui Ezechiel: Cartea lui Ezechiel poate fi împărțită în patru părți. Capi- tolele 1–3 vorbesc despre o viziune de la Dumnezeu și despre chemarea lui Ezechiel de a sluji; capitolele 4–24 vor- besc despre judecățile asupra Ierusali- mului și de ce au fost ele date; capito- lele 25–32 proclamă judecățile asupra popoarelor și capitolele 33–48 consem- nează viziuni despre Israelul zilelor din urmă.

EZR
A

Preot și cărturar în Vechiul Testament care i-a adus pe câțiva iudei înapoi în Ierusalim din înrobirea babiloniană (Ezra 7–10; Nee. 8, 12). În anul 458 î.H. el a obținut permisiunea de la Ar- taxerxes, regele Persiei, să-i ducă în Ierusalim pe toți iudeii exilați care doreau să meargă (Ezra 7:12–26).

Înainte de perioada lui Ezra, preoții aveau control, aproape, total asupra citirii culegerii de scripturi scrise, nu- mite „legea”. Ezra a ajutat ca scripturi- le să fie la îndemâna oricărui iudeu. Libertatea citirii „cărții legii” a deve- nit mai târziu centrul vieții naționale evreiești. Poate că cea mai importantă învățătură a lui Ezra provine din exemplul personal de a-și pregăti ini- ma pentru a căuta legea Domnului, pentru a i se supune și a-i învăța și pe ceilalți (Ezra 7:10).

Cartea lui Ezra: Capitolele 1–6 descriu evenimente care s-au petrecut cu 60 - 80 de ani înainte ca Ezra să sosească în Ierusalim—decretul lui Cir din 537 î.H. și întoarcerea iudeilor sub Zeru- babel. Capitolele 7 – 10 arată cum a mers Ezra în Ierusalim. El și tovarășii lui au postit și s- au rugat pentru pro- tecție. La Ierusalim ei au găsit mulți iudei care veniseră în Ierusalim mai devreme, sub Zerubabel, și se căsăto- riseră cu femei în afara legământului,

astfel pângărindu-se. Ezra s-a rugat pentru ei și i-a pus sub legământul de a divorța de acele soții. Povestea de mai târziu a lui Ezra se află în cartea lui Neemia.

(A) FACE. *Vezi,* Supunere, supus, (a) se supune

FACERE. *Vezi* (a) Crea, creație

FAMILIE. *Vezi, de asemenea,* Căsătorie, (a) se căsători; Copil, copii; Mamă; Tată Muritor

Așa cum se folosește în scripturi, familia este compusă din soț și soție, copii și uneori alte rude în viață care locuiesc în aceeași casă sau au același cap de fami- lie. Familia poate fi și un părinte singur cu copii, soț și soție fără copii sau chiar o persoană care trăiește singură.

În general: Toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine, **Gen.** 12:3 (Gen. 28:14; Avr. 2:11). Eu voi fi Dum- nezeul tuturor semințiilor lui Israel, **Ier.** 31:1. Toate familiile din cer și de pe pământ își trag numele din Tatăl, **Ef.** 3:14 – 15. Adam și Eva au adus familia pe întreg pământul, **2 Ne.** 2:20. Slava ta va fi o continuare a seminției pentru totdeauna, **D&L** 132:19. Lui îi voi da coroane de vieți veșnice în lumi eterne, **D&L** 132:55. Pecetluirea copii- lor cu părinții face parte din marea lucrare a plenitudinii timpului, **D&L** 138:48. Bărbat și femeie i-am creat și le-am spus: Creșteți și înmulțiți-vă, **Moise** 2:27–28. Nu este bine ca omul să fie singur, **Moise** 3:18. Adam și Eva au trudit împreună, **Moise** 5:1.

Răspunderile părinților: Avraam le va porunci copiilor lui să țină calea Dom- nului, **Gen.** 18:17 – 19. Să-i înveți cu sârguință aceste cuvinte pe copiii tăi, **Deut.** 6:7 (Deut. 11:19). Acela care își iubește fiul îl pedepsește, **Prov.** 13:24 (Prov. 23:13). Învață-l pe copil calea pe care trebuie să o urmeze, **Prov.** 22:6. Trăiește în bucurie cu nevasta pe care o iubești, **Ecl.** 9:9. Toți copiii tăi vor învăța despre Domnul, **Isa.** 54:13 (3 Ne. 22:13). Crește-i în învățătura Domnului,

Ef. 6:1–4 (Enos 1:1). Dacă cineva nu se îngrijește de ai lui, atunci el s-a lepădat de credință, **1 Tim.** 5:8. El i-a îndemnat cu toată simțirea unui părinte iubitor, **1 Ne.** 8:37. Vorbim de Hristos pentru ca să știe copiii noștri încotro să se uite, **2 Ne.** 25:26. Bărbații și nevestele lor își iubesc copiii, **Iacov** 3:7. Învață-i să se iubească unul pe altul și să se slujească unul pe altul, **Mosia** 4:14–15. Să vă apărați familiile chiar și până la vărsare de sânge, **Alma** 43:47. Rugați-vă în familie pentru ca nevestele și copiii voștri să fie binecuvântați, **3 Ne.** 18:21. Părinții trebuie să-i învețe pe copiii lor Evanghelia, **D&L** 68:25. Fiecare om este obligat să aibă grijă de familia lui, **D&L** 75:28. Toți copiii au dreptul la sprijin din partea părinților, **D&L** 83:4. Creșteți-vă copiii în lumină și adevăr, **D&L** 93:40. Pune-ți în ordine casa ta, **D&L** 93:43–44, 50. Deținătorii preoției trebuie să-i influențeze pe ceilalți prin dragoste neștirbită, **D&L** 121:41. Adam și Eva le-au făcut cunoscute copiilor lor toate lucrurile, **Moise** 5:12.

Răspunderile copilului: Cinstește pe ta- tăl și pe mama ta, **Ex**. 20:12. Fiul meu, ascultă îndrumarea tatălui tău, **Prov**. 1:8 (Prov. 13:1; 23:22). Isus s-a supus părin- ților Lui, **Luca** 2:51. Isus a îndeplinit voia Tatălui Lui, **Ioan** 6:38 (3 Ne. 27:13). Supune-te părinților tăi în Domnul, **Ef**. 6:1 (Col. 3:20). Dacă copiii se pocă- iesc, indignarea voastră va înceta, **D&L** 98:45–48. Fiicele credincioase ale Evei au preaslăvit pe Dumnezeu Cel adevărat și viu, **D&L** 138:38–39.

Familia veșnică: Doctrină și Legăminte arată natura veșnică a legăturii căsăto- riei și a familiei. Căsătoria celestială și continuarea unității familiei fac ca soții și soțiile să devină dumnezei (D&L 132:15–20).

FAPT
E

Acțiunile cuiva, fie ele bune sau rele. Fiecare persoană va fi judecată pentru propriile fapte.

Domnul va răsplăti fiecăruia după faptele lui, **Prov.** 24:12. Fie ca lumina

voastră să lumineze înaintea oameni- lor, ca ei să vadă faptele voastre bune, **Mat.** 5:16 (3 Ne. 12:16). Cel ce face voia Tatălui Meu va intra în împărăția cerului, **Mat.** 7:21. Credința fără fapte este moartă, **Iac.** 2:14–26. Ei trebuie judecați pentru faptele lor, **1 Ne.** 15:32 (Mosia 3:24). Noi știm că, după ce am făcut tot posibilul, numai prin har suntem salvați, **2 Ne.** 25:23. Învață-i să nu obosească niciodată în fapte bune, **Alma** 37:34. Este necesar ca oamenii să fie judecați după faptele lor, **Alma**
41:3. Prin faptele lor îi veți cunoaște, **Moro.** 7:5 (D&L 18:38). Eu, Domnul, voi judeca toți oamenii după faptele lor, **D&L** 137:9.

FAPTELE APOSTOLILOR.
Vezi, de asemenea, Luca

Această carte este a doua dintr-o lu- crare în două părți scrisă de Luca către Teofil. Prima parte este cunoscută ca Evanghelia după Luca. Capitolele 1–12 consemnează câteva dintre activitățile misionare cele mai importante ale celor doisprezece Apostoli sub îndrumarea lui Petru, imediat după moartea și în- vierea Salvatorului. Capitolele 13–28 evidențiază câteva dintre călătoriile și munca misionară ale Apostolului Pavel.

FARAON. *Vezi, de asemenea,* Egipt; Egiptus

Cel mai mare fiu al lui Egiptus, fiica lui Ham (Avr. 1:25). De asemenea, tit- lu dat împăraților egipteni (Avr. 1:27).

FARISEI. *Vezi, de asemenea,* Evrei

În Noul Testament, un grup religios printre evrei, al cărui nume sugerează a fi separat sau aparte. Fariseii se mândreau cu faptul că ei se supuneau cu strictețe legii lui Moise, evitând orice asociere cu neamurile. Ei credeau în viața de după moarte, în înviere și în existența îngerilor și a spiritelor. Ei credeau că legea orală și tradiția erau la fel de importante ca și legile scrise. Învățăturile lor reduceau religia la res- pectarea regulilor și încurajau mândria spirituală. Ei au făcut ca mulți evrei să

se îndoiască de Hristos și de Evanghe- lia Lui. Domnul i-a denunțat pe farisei și faptele lor în Mat. 23; Marcu 7:1–23; și Luca 11:37–44.

FAYETTE, NEW YORK (SUA)

Locul unde se afla ferma lui Peter Whitmer, tatăl, și unde i-au fost date multe revelații profetului Joseph Smith, fiul. Aici a fost organizată Biserica la
6 aprilie 1830 și s-a auzit glasul Dom- nului (D&L 128:20).

FĂCĂTOR DE PACE. *Vezi, de asemenea,* Pace

O persoană care aduce sau promovea- ză pacea (Mat. 5:9; 3 Ne. 12:9). Făcător de pace mai poate fi și cineva care ves- tește Evanghelia, (Mosia 15:11–18).

FĂRĂ DE SFÂRȘIT. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

Unul dintre numele lui Dumnezeu, arătând natura lui veșnică (D&L 19:10–
12; Moise 1:3;
7:35).

FECIOARA MARIA. *Vezi* Maria, mama lui Isus

FECIOR-FECIOARĂ. *Vezi, de asemenea,* Maria, mama lui Isus

Bărbat sau femeie de vârsta căsătoriei, care nu au avut niciodată relații sexuale. În scripturi, o fecioară poate reprezenta pe cineva care este curat din punct de vedere moral (Apoc. 14:4).

Fecioara va rămâne însărcinată și va naște un fiu, **Isa.** 7:14 (Mat. 1:23; 2 Ne.
17:14). Împărăția cerului este asemă- nată cu zece fecioare, **Mat.** 25:1–13. În orașul Nazaret, am văzut o fecioară, care era mama Fiului lui Dumnezeu,
1 Ne. 11:13–18. Maria era o fecioară, un vas ales și de preț, **Alma** 7:10.

FEMEIE, FEMEI. *Vezi, de asemenea,*
Om,
oameni

O persoană adultă de parte femeiască, o fiică a lui Dumnezeu. Termenul fe- meie este folosit, uneori, în scripturi pentru a indica respectul (Ioan 19:26; Alma 19:10).

Dumnezeu a făcut parte bărbătească și parte femeiască, **Gen.** 1:27 (Moise 2:27; 6:9; Avr. 4:27). O femeie cinstită este mai de preț decât mărgăritarele, **Prov.** 31:10–31. Femeia este gloria băr- batului, 1 **Cor**. 11:7. Nici bărbatul nu este fără de femeie, nici femeia fără de bărbat, în Domnul, **1 Cor.** 11:11. Femeile să se împodobească în chip cuviincios, **1 Tim.** 2:9–10. Eu, Domnul Dumnezeu, Mă bucur de castitatea femeilor, **Iacov** 2:28. Păcatele îți sunt iertate, iar tu ești o femeie aleasă, **D&L** 25. Femeile sunt în drept să aibă de la bărbații lor între- ținere, **D&L** 83:2.

FERICIRI. *Vezi, de asemenea,* Predica de pe munte

O serie de învățături pe care le-a dat Isus în predica de pe munte, care des- criu un caracter spiritual și purificat (Mat. 5:3–12; Luca 6:20–23). Fericirile sunt astfel întocmite încât fiecare afir- mație este construită pe cea preceden- tă. O relatare mai clară și mai exactă a Fericirilor se găsește în 3 Ne. 12.

FERICIT, FERICIRE. *Vezi* Bucurie

FII ȘI FIICE ALE LUI DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Copiii lui Hristos; Ispășire, (a) ispăși; Născut din nou, născut din Dumnezeu; (a) Naște; Om, oameni

Scripturile folosesc acești termeni în două feluri. Într-un sens, cu toții suntem efectiv copiii de spirit ai Tatălui nos- tru Ceresc. În alt sens, fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt aceia care s-au născut din nou prin Ispășirea lui Hristos.

Copii de spirit ai Tatălui: Sunteți dum- nezei, copii ai Celui Prea Înalt, **Ps.** 82:6. Suntem de neam din Dumnezeu, **Fapte** 17:29. Să ne supunem Tatălui spiritelor, **Evr.** 12:9. Eu sunt un fiu al lui Dumnezeu, **Moise** 1:13.

Copii născuți din nou prin Ispășire: Tutu- ror celor ce L-au primit le-a dat puterea să devină copii ai lui Dumnezeu, **Ioan** 1:12 (Rom. 8:14; 3 Ne. 9:17; D&L 11:30). Acum suntem noi fiii lui Dumnezeu, **1 Ioan** 3:1–2. Vă veți numi copiii lui

Hristos, fiii și fiicele Lui, **Mosia** 5:7. Toți oamenii trebuie să se nască din nou devenind fiii și fiicele Lui, **Mosia**
27:25. Ei vor deveni fiii Mei și fiicele Mele **Eter** 3:14. Cu siguranță veți fi un copil al lui Hristos, **Moro.** 7:19. Toți acei care primesc Evanghelia Mea sunt fii și fiice, **D&L** 25:1. Ei sunt dum- nezei, chiar fiii lui Dumnezeu, **D&L**
76:58. Astfel toți pot deveni fiii Mei, **Moise** 6:68. Mulți au crezut și au deve- nit fiii lui Dumnezeu, **Moise** 7:1.

FIII LUI HELAMAN.
Vezi
Helaman, fiii lui

FIII LUI MOSIA. *Vezi* Mosia, fiii lui

FIII PIERZANIEI. *Vezi, de asemenea,* Blestem; Diavol; Iad; Moarte Spirituală; Păcat de neiertat

Cei care îl urmează pe Satana și care vor suferi cu el în veșnicie. Fiii pierza- niei îi includ: (1) pe aceia care l-au ur- mat pe Satana și au fost alungați din cer pentru răzvrătire în timpul vieții premuritoare și (2) pe aceia cărora li s-a permis să se nască pe această lume cu trupuri fizice și care apoi l-au slujit pe Satana și s-au întors cu totul împo- triva lui Dumnezeu. Cei din cel de al doilea grup vor învia din morți, dar nu vor fi mântuiți de la a doua moarte (spirituală) și nu pot sta în împărăția de glorie (D&L 88:32, 35).

Nici unul din ei nu este pierdut, afară de fiul pierzaniei, **Ioan** 17:12. Este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, **Evr.** 6:4–6 (Evr. 10:26–29). Mila nu îl ajunge pa acel om și osânda lui de pe urmă este să rabde un chin fără de sfârșit, **Mosia** 2:36–39. El este ca și cum nu ar fi nici o mântuire, **Mosia**
16:5. Aceia care neagă minunile lui Hristos pentru a obține câștig sunt ase- meni fiului pierzaniei, **3 Ne.** 29:7. Ei nu vor primi iertare în această lume sau în cea viitoare, **D&L** 76:30–34 (D&L
84:41; 132:27). Ei sunt singurii care nu vor fi mântuiți de la a doua moarte, **D&L** 76:34–48. Fiii pierzaniei Îl neagă pe Spiritul Sfânt după ce L-au primit, **D&L** 76:35. Fiii pierzaniei Îl neagă

pe Fiul după ce Tatăl L-a revelat, **D&L** 76:43. Cain se va numi Pierzanie, **Moise** 5:22–26.

FIINȚE SCHIMBATE

Persoane care sunt schimbate astfel încât să nu aibă experiența durerii sau a morții, până la învierea lor în viața nemuritoare.

Enoh a mers cu Dumnezeu și nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumne- zeu, **Gen.** 5:24 (Evr. 11:5; D&L 107:48–49). Nici un om nu a cunoscut mor- mântul lui Moise până în ziua de azi, **Deut.** 34:5–6 (Alma 45:19). Ilie s-a înăl- țat la cer într-un vârtej de vânt, **2 Regi** 2:11. Dacă Eu vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? **Ioan** 21:22–23 (D&L 7:1–3). Nu vei gusta niciodată moartea, **3 Ne.** 28:7. A fost o schimbare lucrată asupra trupurilor lor, ca ei să nu guste moartea, **3 Ne.** 28:38 (4 Ne. 1:14; Morm. 8:10–11). Ioan cel Preaiubit va trăi până ce va veni Domnul, **D&L** 7. Am luat Sionul lui Enoh la pieptul meu, **D&L** 38:4 (Moise 7:21, 31, 69). Enoh și frații lui sunt un oraș păstrat până într-o zi a dreptății, **D&L** 45:12. Ilie a fost luat la cer, fără să guste moartea, **D&L** 110:13. Duhul Sfânt s-a lăsat asupra multora și ei au fost ridicați în Sion, **Moise** 7:27.

FILIMON. *Vezi, de asemenea,* Pavel

Un creștin din Noul Testament care îl avea ca rob pe Onisim, care a fugit și s-a alăturat lui Pavel. Pavel l-a trimis pe Onisim înapoi la Filimon cu o scri- soare în care îl ruga pe Filimon să-l ierte pe rob.

FILIMON, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

Carte în Noul Testament, luată dintr-o scrisoare scrisă de Pavel. Scrisoarea lui Pavel către Filimon este o scrisoare particulară despre Onisim, un rob care își jefuise stăpânul, pe Filimon, și fugise la Roma. Pavel l-a trimis înapoi la stăpânul lui, la Colose, în compania

lui Tihic, purtătorul scrisorii lui Pavel către Coloseni. Pavel a cerut ca Oni- sim să fie iertat și primit înapoi ca un frate creștin. Pavel a scris această scri- soare în timp ce era pentru prima dată în temniță, la Roma.

FILIP

Personaj din Noul Testament - Filip din Betsaida a fost unul dintre primii doisprezece Apostoli ai Salvatorului (Mat. 10:2–4; Ioan 1:43–45).

Alt Filip a fost unul dintre cei șapte aleși să-i ajute pe cei doisprezece Apostoli (Fapte 6:2–6). El a propovă- duit în Samaria și unui famen etiopian (Fapte 8).

FILIPENI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

Scrisoare pe care Pavel a scris-o sfinți- lor din Filipe, în timp ce era pentru prima dată în temniță, la Roma. Acum, ea este Cartea Filipenilor din Noul Testament.

Capitolul 1 conține salutul lui Pavel și îndrumările lui despre unitate, umi- lință și perseverență. Capitolul 2 su- bliniază că toți se vor pleca înaintea lui Hristos și că fiecare trebuie să lucreze pentru propria salvare. În capitolul 3 Pavel explică faptul că el a sacrificat totul pentru Hristos. În capitolul 4 Pavel mulțumește sfinților filipeni pentru ajutor.

FILISTENI

În Vechiul Testament, un trib originar din Caftor (Amos 9:7), care a ocupat bogatul ținut de jos de pe coasta medi- teraneană de la Iopa până la deșertul egiptean, înainte de zilele lui Avraam (Gen. 21:32). Timp de mulți ani au existat lupte armate militare între fi- listeni și israeliți. Mai târziu, Palesti- na, numele teritoriului filistean, a devenit o denumire obișnuită pentru toți cei din Pământul Sfânt.

Israelul a fost în robia filistenilor timp de 40 de ani, **Jud.** 13:1. Samson a luptat cu filistenii, **Jud.** 13–16. Goliat era un

filistean din Gat, **1 Sam.** 17. David i-a înfrânt pe filisteni, **1 Sam.** 19:8.

FIUL LUI DUMNEZEU. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire; Isus Hristos

FIUL OMULUI. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire; Isus Hristos

Denumire pe care Isus Hristos a folo- sit-o vorbind despre Sine (Luca 9:22; 21:36). Însemna Fiul Omului Sfinţeni- ei. Omul Sfinţeniei este unul dintre numele lui Dumnezeu Tatăl. Când Isus Hristos s-a numit pe Sine Fiul Omului, aceasta a fost o declarare făţişă a legă- turii Sale divine cu Tatăl. Acest titlu se găseşte frecvent în Evanghelii. Reve- laţiile zilelor din urmă confirmă sen- sul special şi sfinţenia acestui nume al Salvatorului (D&L 45:39; 49:6, 22; 58:65; Moise 6:57).

FOC. *Vezi, de asemenea,* Botez, (a) boteza; Iad; Duhul Sfânt; Pământ— Curăţarea pământului

Simbol pentru curăţire, purificare şi sfinţire. Focul mai slujeşte ca simbol al prezenţei lui Dumnezeu.

Dumnezeul tău este un foc mistuitor, **Deut.** 4:24. Domnul îi face pe slujitorii Lui din flăcări de foc, **Ps.** 104:4. Domnul Oştirilor va veni la ei cu flacăra unui foc mistuitor, **Isa.** 29:6 (2 Ne. 27:2). Domnul va veni cu foc, **Isa.** 66:15. El este ca focul topitorului, **Mal.** 3:2 (3 Ne. 24:2; D&L 128:24). El te va boteza cu Duhul Sfânt şi cu foc, **Mat.** 3:11 (Luca 3:16). Cei drepţi vor fi cruţaţi prin foc, **1 Ne.** 22:17. Cei ticăloşi vor fi nimiciţi prin foc, **2 Ne.** 30:10. Nefi a explicat cum primim bo- tezul focului şi pe Duhul Sfânt, **2 Ne.** 31:13–14 (3 Ne. 9:20; 12:1; 19:13; Eter 12:14; D&L 33:11). Vei vesti iertarea păcatelor prin botez şi prin foc, **D&L** 19:31. Biserica cea mare şi odioasă va fi alungată prin foc nimicitor, **D&L** 29:21. Pământul se va trece ca prin foc, **D&L** 43:32. Prezenţa Domnului va fi ca focul ce topeşte, **D&L** 133:41. Adam

a fost botezat cu foc și cu Duhul Sfânt,
Moise
6:66.

FRATE, FRAfiI. *Vezi, de asemenea,*
Om, oameni; Soră

Fiind copii ai Tatălui nostru Ceresc, toți bărbații și toate femeile sunt în mod spiritual frați și surori. În Biserică, membrii și prietenii Bisericii de parte bărbătească sunt numiți, deseori, frați.

După ce te vei întoarce la Dumnezeu să întărești pe frații tăi, **Luca** 22:32. Cine nu iubește pe fratele său, rămâne în moarte, **1 Ioan** 3:10–17. Gândiți-vă la confrații voștri la fel ca la voi înșivă, **Iacov** 2:17. Fie ca fiecare om să-și res- pecte fratele ca pe sine însuși, **D&L** 38:24–25. Întărește pe frații tăi în toate discuțiile, **D&L** 108:7.

FRICĂ. *Vezi*
Teamă

FRUCTUL OPRIT. *Vezi*
Căderea lui
Adam și a Evei; Eden

(A) FURA, FURT

A lua ceva de la cineva în mod necinstit sau ilegal. Domnul a poruncit totdeau- na copiilor Lui să nu fure (Ex. 20:15; Mat. 19:18; 2 Ne. 26:32; Mosia 13:22; D&L 59:6).

Adunați-vă comori în cer unde hoții nu pătrund și nici nu fură, **Mat.** 6:19–
21. Înfrângerile nefiților au venit din cauza mândriei, bogățiilor, jafului, hoției, **Hel.** 4:12. Acela care fură și nu se pocăiește, va fi alungat, **D&L** 42:20. Aceia care fură vor fi predați potrivit legii țării, **D&L** 42:8–85.

FURIE. *Vezi*
Mânie

GAD, FIUL LUI IACOV. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament - fiul lui Iacov și al Zilpei (Gen. 30:10–11). Urmașii lui au devenit un trib al Israelului.

Tribul lui Gad: Pentru binecuvântarea lui Iacov pentru fiul lui Gad, vezi Genesa. 49:19. Pentru binecuvântarea lui Moise asupra tribului lui Gad, vezi Deuteronom 33:20–21. Potrivit acestor

binecuvântări, urmașii lui Gad aveau să fie un neam războinic. Pământurile date lor în ținutul Canaanului se aflau la est de râul Iordan și aveau pășuni bune, cu apă din abundență.

GAD, VĂZĂTORUL. *Vezi, de asemenea,* Scripturi—Scripturi pierdute

Profet, prieten credincios și sfătuitor al lui David în Vechiul Testament (1 Sam. 22:5; 2 Sam. 24:11–19). El a scris o carte cu faptele lui David, care a devenit scriptură pierdută (1 Cron. 29:29).

GALATENI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

O carte în Noul Testament. A fost la origine o scrisoare a Apostolului Pavel către sfinții care trăiau în Galatia. Tema acestei scrisori este că adevărata liber- tate poate fi aflată numai trăind Evan- ghelia lui Isus Hristos. Dacă sfinții adoptau învățăturile creștinilor evrei care insistau asupra respectării legii lui Moise, ei aveau să limiteze sau să distrugă libertatea pe care o aflaseră în Hristos. În epistolă, Pavel a lămurit poziția lui de Apostol, a explicat doc- trina dreptății prin credință și a afir- mat valoarea unei religii spirituale.

În capitolele 1 și 2 Pavel își exprimă regretul la aflarea veștii despre apos- tazia galatenilor și lămurește poziția lui printre Apostoli. Capitolele 3 și 4 pun în discuție doctrinele credinței și faptele. Capitolele 5 și 6 conțin o pre- dică asupra rezultatelor practice ale doctrinei credinței.

GALILEA

În vremurile străvechi și moderne, zona cea mai de nord a Israelului, la vest de Râul Iordan și de Marea Galile- ii. Galilea are o lungime de 97 km și o lățime de 48 km. În vechime, aici se găseau cel mai bun pământ și cele mai aglomerate orașe din Israel. Drumuri importante care duceau la Damasc, Egipt și în estul Israelului treceau prin Galilea. Climatul excelent și solul fer-

til produceau mari recolte de măsline, grâu, orz și struguri. Pescăriile de la Marea Galileii asigurau un bogat export, fiind o mare sursă de bunăstare. Salvatorul a petrecut în Galilea o mare parte din timpul Său.

O mare lumină se va înălța în Galilea, **Isa**. 9:1–3 (2 Ne. 19:1–3). Isus a mers în toată Galilea, propovăduind, învățând și tămăduind, **Mat.** 4:23. După ce a înviat, Isus a apărut în Galilea, **Marcu** 14:28 (Ioan 21:1–14). Faima lui Isus s-a răspândit în toată Galilea, **Luca** 4:14. Isus și-a început minunile la Cana în Galilea, **Ioan** 2:11.

Marea Galileii: Marea Galileii se află în nordul Israelului. Ea se mai numea Marea Chineretului în Vechiul Testa- ment și Lacul Ghenezaretului sau Tiberia în Noul Testament. Isus a ținut aici câteva predici (Mat. 13:2). Marea este în formă de pară, având 20 km lungime și 12 km lățimea cea mai mare. Se află la 207 m sub nivelul mării, ceea ce face ca de multe ori aerul înconjură- tor să fie foarte cald. Aerul rece care coboară de pe dealuri întâlnind aerul fierbinte de la suprafața apei provoa- că, deseori, furtuni neașteptate (Luca 8:22–24).

GAMALIEL. *Vezi, de asemenea,* Farisei

Un renumit fariseu din Noul Testament care cunoștea și preda legea evreiască. Apostolul Pavel a fost instruit de el (Fapte 22:3). El avea mare influență în Sinedriu (Fapte 5:34–40).

GAVRIL. *Vezi, de asemenea,* Îngeri; Maria, mama lui Isus; Noe, patriarh biblic

Îngerul trimis lui Daniel (Dan. 8:16; 9:21), lui Zaharia (Luca 1:11–19; D&L 27:7), Mariei (Luca 1:26–38) și altora (D&L 128:21). Profetul Joseph Smith a arătat că Gavril este profetul Noe din Vechiul Testament.

GÂNDURI. *Vezi, de asemenea,* (a) Cugeta; Libertatea de a alege

Idei, concepții și imagini din mintea unei persoane. Puterea de a gândi este

un dar de la Dumnezeu, iar noi suntem liberi să alegem cum să ne folosim pute- rea de a gândi. Felul în care gândim ne afectează în mare măsură atitudinile și comportamentul, precum și poziția noastră de după această viață. Gânduri- le drepte conduc spre salvare; gândurile rele conduc spre condamnare.

Domnul înțelege toate închipuirile gân- durilor, **1 Cron.** 28:9. Așa cum gândește în inima lui, așa este el, **Prov.** 23:7. Gân- durile Mele nu sunt gândurile voastre, **Isa.** 55:7–9. Isus a cunoscut gândurile lor, **Mat.** 12:25 (Luca 5:22; 6:8). Dinlăun- tru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, **Marcu** 7:20–23. Orice gând îl facem rob ascultării de Hristos, **2 Cor.** 10:5. Orice lucruri care sunt adevărate, cinsti- te, curate sau încântătoare, gândiți-vă la ele, **Filip.** 4:8. Amintiți-vă, a umbla după lucrurile pământești înseamnă moarte, dar a umbla după lucrurile spirituale înseamnă viață veșnică, **2 Ne.** 9:39. Dacă nu vă păziți pe voi și gându- rile voastre, trebuie să pieriți, **Mosia** 4:30. Gândurile noastre ne vor con- damna, **Alma** 12:14. Numai Dumnezeu cunoaște gândurile și intențiile inimii tale, **D&L** 6:16 (D&L 33:1). Întoarce-te către Mine în fiecare gând, **D&L** 6:36. Păstrați continuu în inima voastră, ca pe o comoară, cuvintele vieții, **D&L** 84:85. Alungați gândurile voastre cele nefolositoare, **D&L** 88:69. Gândurile inimilor oamenilor vor fi dezvăluite, **D&L** 88:109. Virtutea să-ți împodobeas- că gândurile neîncetat, **D&L** 121:45. Gândurile fiecărui om erau mereu rele, **Moise** 8:22.

GELOS, GELOZIE.
Vezi, de asemenea,
Invidie

Așa cum este folosit în scripturi, cu- vântul *gelos* are două înțelesuri: (1) a fi înflăcărat și a avea sentimente puternice și profunde pentru cineva sau pentru ceva, și (2) a fi invidios pe cineva sau temător de faptul că un altul va avea unele avantaje.

A avea simțăminte înflăcărate: Eu, Dom- nul, sunt un Dumnezeu gelos, **Ex.** 20:5

(Deut. 5:9; 6:15; Mosia 11:22). Voi fi gelos de Numele Meu cel sfânt, **Ezec.**
39:25. Sunt gelos pentru Ierusalim și pentru Sion, **Zah.** 1:14.

A fi invidios sau bănuitor: Gelozia înfu- rie pe un bărbat, **Prov.** 6:32–35. Achiș a început să fie gelos pe fiul lui, **Eter** 9:7. Eliberați-vă de invidie și de teamă, **D&L** 67:10.

GENEALOGIE. *Vezi, de asemenea,* Botez, (a) boteza —Botez pentru morți; Cartea de aducere aminte; Familie; Rânduieli— rânduieli în numele cuiva; Salvare; Salvarea pentru morți

Înregistrare care arată linia descenden- ței într-o familie. Atunci când oficiile preoției sau anumite binecuvântări se refereau strict la o anume familie, genealogiile din scripturi erau foarte importante (Gen. 5; 10; 25; 46; 1 Cron.
1–9; Ezra 2:61–62; Nee. 7:63–64; Mat.
1:1–17; Luca 3:23–38; 1 Ne. 3:1–4; 5:14–
19; Iarom 1:1–2). În Biserica restaurată de astăzi, membrii Bisericii continuă să urmărească linia descendenței fami- liilor lor, printre altele pentru a-i identifica corect pe strămoșii decedați, astfel încât să poată îndeplini rânduielile salvării în numele lor. Aceste rându- ieli sunt valabile pentru decedații care acceptă Evanghelia lui Isus Hristos în lumea spiritelor (D&L 127, 128).

GENESA. *Vezi* Pentateuh

Cuvânt grecesc însemnând „origine” sau „început”. Cartea Genesei este pri- ma carte din Vechiul Testament și a fost scrisă de profetul Moise. Ea rela- tează despre multe începuturi, cum ar fi crearea pământului, așezarea animalelor și a omului pe pământ, Căderea lui Adam și a Evei, revelația Evanghe- liei către Adam, începutul triburilor și a neamurilor, originea diferitelor limbi în Babel și începutul familiei lui Avraam care duce la întemeierea casei lui Israel. În Genesă este subliniat rolul lui Iosif ca protectorul Israelului.

Revelația zilelor din urmă verifică și

clarifică textul Genezei (1 Ne. 5; Eter 1; Moise 1–8; Avr. 1–5).

În cartea Genesei, capitolele 1–4 re- latează despre crearea lumii și despre dezvoltarea familiei lui Adam. Capito- lele 5–10 consemnează istoria lui Noe. Capitolele 11 – 20 povestesc despre Avraam și familia lui până în vremea lui Isaac. Capitolele 21–35 urmăresc familia lui Isaac. Capitolul 36 povestește despre Esau și despre familia sa. Capitolele 37–50 povestesc despre familia lui Iacov și relatează vânzarea lui Iosif în Egipt și rolul lui în salvarea casei lui Israel.

GHEDEON (Cartea lui Mormon) Un conducător nefit credincios.

A fost un bărbat puternic și un dușman al Regelui Noe, **Mosia** 19:4–8. S-a sfă- tuit cu Regele Limhi, **Mosia** 20:17–22. A propus un plan pentru eliberarea din robia lamanită, **Mosia** 22:3–9. A fost ucis de Nehor, **Alma** 1:8–10.

GHEDEON (Vechiul testament)

Un conducător care a scăpat Israelul de madianiți (Jud. 6:11–40; 7–8).

GHETSIMANI. *Vezi, de asemenea,* Ispășire, (a) ispăși; Muntele Măslinilor

Grădină menționată în Noul Testament ca aflându-se în apropiere de Muntele Măslinilor. În aramaică, cuvântul *ghetsi- mani* înseamnă „teasc de măsline”. Isus a mers în grădină în noaptea în care l-a trădat Iuda. În Ghetsimani, El s-a rugat și a suferit pentru păcatele omenirii (Mat. 26:36, 39; Marcu 14:32; Ioan 18:1; Alma 21:9; D&L 19:15–19).

GLAS. *Vezi, de asemenea,* Revelație

Așa cum este folosit în scripturi, este uneori un mesaj care se poate auzi, rostit de către Dumnezeu sau de către mesagerii Săi. Glasul Spiritului poate, de asemenea, să fie neauzit și îndrep- tat către inimă sau minte.

Adam și Eva au auzit glasul Domnului Dumnezeu, **Gen.** 3:8 (Moise 4:14). Dom- nul i-a vorbit lui Ilie, cu un glas blând și ușor, **1 Regi** 19:11 – 13. Cei drepți

urmează glasul Păstorului cel Bun, **Ioan** 10:1–16. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu, **Ioan** 18:37. Eu m-am supus vocii Spiritului, **1 Ne.** 4:6–18. Un glas a venit la mine, zicând: Enos, păcatele tale sunt iertate, **Enos** 1:5. Era un glas ușor de o blândețe desăvârșită și el pătrundea chiar până în suflet, **Hel.** 5:29–33 (3 Ne. 11:3–7). Fie prin propriul Meu glas, fie prin glasul sluji- torilor Mei, la fel este, **D&L** 1:38. Tot ceea ce vor spune atunci când sunt in- spirați de Duhul Sfânt va fi glasul Domnului, **D&L** 68:2–4. Fiecare suflet care se supune glasului Meu va vedea fața Mea și va ști că Eu sunt, **D&L** 93:1.

GLORIA CELESTIALĂ. *Vezi, de asemenea,* Exaltare; Gradele de glorie; Viață Veșnică

Cel mai înalt dintre cele trei grade de glorie la care poate ajunge o persoană după această viață. Aici, cei drepți se vor afla în prezența lui Dumnezeu Tatăl și a Fiului Său, Isus Hristos.

Gloria celestială este una, **1 Cor.** 15:40 (D&L 76:96). Pavel a fost înălțat până la al treilea cer, **2 Cor.** 12:2. Gloria ce- lestială a fost arătată într-o viziune, **D&L** 76:50–70. Dacă sfinții doresc un loc în lumea celestială, trebuie să se pregătească, **D&L** 78:7. Cel care nu este în stare să se conformeze legii ce- leste nu poate îndura gloria celestială, **D&L** 88:15–22. În gloria celestială există trei grade; sunt arătate condițiile pentru a atinge pe cel mai înalt, **D&L** 131:1–2. Copiii care mor înainte de vârsta res- ponsabilității sunt salvați în împărăția celestială, **D&L** 137:10.

GLORIA TELESTIALĂ. *Vezi, de asemenea,* Gradele de glorie

Cel mai mic dintre cele trei grade de glorie în care vor locui oamenii după judecata finală.

Pavel a văzut o glorie a stelelor, **1 Cor.** 15:40 – 41. Joseph Smith și Sidney Rigdon au văzut gloria telestială, **D&L** 76:81–90. Locuitorii lumii teles- tiale erau la fel de numeroși ca stelele, **D&L** 76:109 – 112. Cel care nu poate

îndura legea unei împărății telestiale, nu poate îndura o glorie telestială, **D&L** 88:24, 31, 38.

GLORIA TERESTRIALĂ. *Vezi, de asemenea,* Gradele de glorie

Al doilea dintre cele trei grade de glorie în care vor locui oamenii după judecata finală.

Pavel a văzut gloria terestrială, asemă- nătoare cu gloria lunii, **1 Cor.** 15:40–41. Joseph Smith și Sidney Rigdon au vă- zut gloria terestrială, **D&L** 76:71–80. Gloria terestrială o întrece pe cea te- lestială, **D&L** 76:91. Aceia care nu pot îndura legea unei împărății terestre nu pot îndura o glorie terestrială, **D&L** 88:23, 30, 38.

GLORIE. *Vezi* Slavă

GOG. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Magog

Rege în Magog. Ezechiel a profețit că Gog va cotropi Israelul la vremea celei de a Doua Veniri a Domnului (Ezec. 38–39). O altă bătălie, numită bătălia lui Gog și a lui Magog, va avea loc la sfârșitul Mileniului (Apoc. 20:7–9; D&L 88:111–116).

GOLGOTA. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; Răstignire

Golgota înseamnă în aramaică „țeastă". Este numele locului unde a fost răstig- nit Isus Hristos (Mat. 27:33; Marcu 15:22; Ioan 19:17). Numele latin al locu- lui este *Calvar* (Căpățână) (Luca 23:33).

GOLIAT. *Vezi, de asemenea,* David

Personaj din Vechiul Testament - un uriaș filistean care a înfruntat armate- le israelite. David a acceptat înfrunta- rea și l-a ucis cu ajutorul Domnului (1 Sam. 17).

GOMORA. *Vezi, de asemenea,* Sodoma

În Vechiul Testament, un oraș rău care a fost nimicit de Domnul (Gen. 19:12–29).

GRADELE DE GLORIE. *Vezi, de asemenea,* Gloria celestială; Gloria telestială; Gloria terestrială

Diferitele împărății în cer. La judecata finală, fiecare persoană va fi desemna- tă unui lăcaș veșnic într-o anume împărăție de glorie, cu excepția acelora care sunt fiii pierzaniei.

Isus a spus, în casa Tatălui Meu sunt mai multe locașuri, **Ioan** 14:2 (Eter 12:32). Există o glorie a soarelui, și o alta a lunii, și o alta a stelelor, **1 Cor.** 15:40–41. Pavel a fost dus în al treilea cer, **2 Cor.** 12:2. Există un loc fără de glorie și cu osândă nepieritoare, **D&L** 76:30–38, 43–45. Există trei grade de glorie, **D&L** 76:50–113; 88:20–32.

GRATITUDINE.
Vezi
Recunoscător, recunoștință

GRĂDINA EDENULUI. *Vezi* Eden

GRĂDINA GHETSIMANI.
Vezi
Ghetsimani

HABACU
C

Personaj din Vechiul Testament - profet în Iudea care a vorbit despre păcătoșe- nia oamenilor, probabil în perioada domniei lui Iaochin (600 î.H.).

Cartea lui Habacuc: Capitolul 1 este o discuție dintre Domnul și profetul Lui, asemănătoare acelora din Ieremia 12 și D&L 121. Habacuc era neliniștit pentru că cei răi păreau să prospere. În capitolul 2 Domnul îl sfătuiește pe Habacuc să fie răbdător — cei drepți trebuie să învețe să trăiască prin credin- ță. Capitolul 3 consemnează rugăciunea lui Habacuc în care el recunoaște drep- tatea lui Dumnezeu.

HAGA
I

Profet din Vechiul Testament care a profețit în Ierusalim în jurul anului 520 î.H., curând după ce poporul iu- deu s-a reîntors din exilul în Babilonia (Ezra 5:1; 6:14). El a vorbit despre reclă- direa templului Domnului în Ierusalim și i-a mustrat pe oameni pentru că nu l-au isprăvit. El a scris, de asemenea, despre templul milenar și despre domnia Salvatorului.

Cartea lui Hagai: În capitolul 1 Domnul îi mustră pe oameni pentru că trăiesc

în casele lor terminate, în timp ce tem- plul a rămas neclădit. Capitolul 2 consemnează profeția lui Hagai, și anume, că Domnul va aduce pace în templul Lui.

HAGO T

Un constructor de corăbii nefit din Cartea lui Mormon (Alma 63:5–7).

HAM. *Vezi, de asemenea,* Noe, patriarh biblic

Personaj din Vechiul Testament - al treilea fiu al lui Noe (Gen. 5:32; 6:10; Moise 8:12, 27).

Noe, fiii lui și familiile lor au intrat în arcă, **Gen.** 7:13. Canaan, fiul lui Ham, a fost blestemat, **Gen.** 9:18–25. Cârmuirea lui Ham a fost patriarhală și a fost binecuvântată în ce privește lucruri- le pământești și înțelepciunea, dar nu în ce privește preoția, **Avr.** 1:21–27. Soția lui Ham, Egyptus, era o urmașă a lui Cain; fiii fiicei lor, Egyptus, s-au stabi- lit în Egipt, **Avr.** 1:23, 25 (Ps. 105:23; 106:21–22).

HAR. *Vezi, de asemenea,* Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Milostiv, milă; Salvare

Putere dată de Dumnezeu care permite bărbaților și femeilor să obțină bine- cuvântări în această viață și să dobân- dească viața veșnică și exaltarea după ce au fost credincioși, s-au pocăit și s-au străduit din răsputeri să țină poruncile. Astfel de ajutor sau tărie divină este dată prin milostenia și dragostea lui Dumnezeu. Fiecare muritor are nevoie de harul divin din cauza Căderii lui Adam și din cauza slăbiciunilor omului.

Harul și adevărul au venit prin Isus Hristos, **Ioan** 1:17. Prin harul lui Hristos, noi vom fi salvați, **Fapte** 15:11 (Rom. 3:23–24; D&L 138:14). Putem ajunge prin credință la harul Lui, **Rom.** 5:2. Prin har sunteți salvați prin credință, **Ef.** 2:8. Harul lui Dumnezeu aduce salvarea, **Tit** 2:11. Apropiați-vă încreză- tori de scaunul harului, **Evr.** 4:16. Dumnezeu dă har celor umili, **1 Pet.** 5:5. Nimeni nu poate sta în prezența

lui Dumnezeu decât prin meritele, mi- la și harul lui Mesia cel Sfânt, **2 Ne.** 2:8. Doar în și prin harul lui Dumnezeu sunt salvați oamenii, **2 Ne.** 10:24. Sun- tem salvați prin har, după toate câte le putem face noi, **2 Ne.** 25:23. Prin har avem puterea să facem aceste lucruri, **Iacov** 4:7. Oamenii pot fi întorși la har prin har, potrivit cu faptele lor, **Hel.** 12:24. Harul Meu este îndeajuns pen- tru cei umili și pentru toți acei care se smeresc, **Eter** 12:26–27. Moroni s-a rugat ca neamurilor să le fie dat har ca să poată avea milostenie, **Eter** 12:36, 41. Prin harul lui Dumnezeu sunteți voi perfecți în Hristos, **Moro.** 10:32–33. Isus a primit har pentru har, **D&L** 93:12–13, 20.

HARRIS, MARTIN. *Vezi, de asemenea,* Martori ai Cărții lui Mormon

Unul dintre cei Trei Martori ai originii divine și ai veridicității Cărții lui Mor- mon. El a ajutat financiar Biserica și pe Joseph Smith. Domnul i-a cerut lui Martin Harris să-și vândă proprietatea și să dea fondurile sale pentru a plăti publicarea Cărții lui Mormon (D&L 19:26–27, 34–35); să fie un exemplu în Biserică (D&L 58:35); și să contribuie la plata costurilor slujirii (D&L 104:26).

Martin Harris a fost excomunicat din Biserică, dar a revenit mai târziu ca membru deplin. Până la sfârșitul vieții el a mărturisit că l-a văzut pe îngerul Moroni și plăcile de aur de pe care Joseph Smith a tradus Cartea lui Mormon.

HELAMAN, FIII LUI. *Vezi, de asemenea,* Anti-nefi-lehiți; Helaman, fiul lui Alma

În Cartea lui Mormon, fiii lamaniților convertiți, cunoscuți ca amoniți, care au devenit războinici sub conducerea lui Helaman (Alma 53:16–22).

Helaman i-a considerat demni de a fi numiți fiii lui, **Alma** 56:10. Mamele lor îi învățaseră să nu se îndoiască de putința Domnului de a-i scăpa, **Alma** 56:47. Ei i-au învins pe lamaniți și au

fost scăpați prin credința lor, într-atât încât nici unul nu a fost ucis, **Alma** 56:52–54, 56; 57:26.

HELAMAN, FIUL LUI ALMA. *Vezi, de asemenea,* Alma, fiul lui Alma; Anti-nefi-lehiți; Helaman, fiii lui

Personaj din Cartea lui Mormon - fiul cel mai mare al lui Alma, fiul lui Alma (Alma 31:7). Helaman a fost un profet și un conducător militar.

Alma i-a încredințat fiului lui, Hela- man, cronicile poporului lui și plăcile iarediților, **Alma** 37:1–2, 21. Alma i-a poruncit lui Helaman să continue scrierea istoriei poporului lui, **Alma** 45–62. Helaman a restabilit Biserica, **Alma** 45:22–23. Două mii de tineri răz- boinici amoniți au dorit ca Helaman să le fie conducător, **Alma** 53:19, 22. Helaman și tinerii amoniți s-au luptat cu lamaniții și au fost scăpați prin cre- dință, **Alma** 57:19–27.

HELAMAN, FIUL LUI HELAMAN

Profet și istoric din Cartea lui Mor- mon, care l-a instruit pe poporul nefit. El a fost nepotul lui Alma cel Tânăr și tatăl lui Nefi căruia i s-a dat putere asupra tuturor elementelor (Hel. 5–10). Împreună cu fiul lui, Nefi, Helaman a scris cartea lui Helaman.

Cartea lui Helaman: Capitolele 1–2 des- criu o perioadă de mari tulburări poli- tice. Capitolele 3–4 consemnează cum Helaman și Moroniha, căpitanul șef al armatelor nefite, au putut, în sfârșit, să aducă pacea pentru o vreme. Totuși, în ciuda conducerii acestor oameni buni, oamenii deveneau tot mai răi. În capitolele 5–6 Nefi renunță la scaunul judecătoresc, așa cum făcuse și bunicul lui, Alma, pentru a-i învăța pe oameni. Pentru o vreme oamenii s-au pocăit. Totuși, în capitolele 6 – 12 poporul nefit devine rău. Capitolele finale, 13–16, conțin relatarea extraordinară de- spre un profet numit Samuel Lamanitul care a prezis nașterea și răstignirea Salvatorului și semnele care vor marca aceste evenimente.

HELAMAN, FIUL REGELUI BENIAMIN.
Vezi, de asemenea, Beniamin, tatăl lui Mosia

Personaj din Cartea lui Mormon - unul dintre cei trei fii ai Regelui Beniamin (Mosia 1:2–8).

HERUVI
M

Figuri reprezentând creaturi cerești, forma exactă nefiind cunoscută. Heru- vimii au fost chemați să păzească locu- rile sacre.

Domnul a pus heruvimi pentru a păzi drumul spre pomul vieții, **Gen.** 3:24 (Alma 12:21–29; 42:2–3; Moise 4:31). Reprezentanți simbolici ai heruvimi- lor au fost puși pe capacul ispășirii, **Ex.** 25:18, 22 (1 Regi 6:23–28; Evr. 9:5). Heruvimii sunt menționați în viziuni- le lui Ezechiel, **Ezec.** 10; 11:22.

HIMNI. *Vezi, de asemenea,* Mosia, fiii lui; Mosia, fiul lui Beniamin

Un fiu al Regelui Mosia din Cartea lui Mormon. Himni a mers cu frații lui să predice lamaniților (Mosia 27:8 – 11, 34–37; 28:1–
9).

HOMOSEXUALITATE.
Vezi, de asemenea, Adulter; Senzual, senzualitate

Asociere sexuală a indivizilor de ace- lași gen. Dumnezeu interzice activita- tea sexuală de acest fel.

Scoate-i afară la noi, ca să ne împreu- năm cu ei, **Gen.** 19:1–11 (Moise 5:51–
53). Să nu te culci cu un bărbat cum se culcă cineva cu o femeie. Este o urâ- ciune, **Lev.** 18:22 (Lev. 20:13). Să nu fie nici un sodomit din fiii lui Israel, **Deut.** 23:17. Își dau pe față nelegiuirea de sodomiți, fără să o ascundă, **Isa.** 3:9 (2 Ne. 13:9). Bărbații s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, **Rom.** 1:27. Cei ce abuzează de ei înșiși cu bărbații nu vor moșteni împărăția lui Dumne- zeu, **1 Cor.** 6:9–10. Legea nu este făcută pentru cel neprihănit, ci pentru cei care se pângăresc cu bărbații, **1 Tim.** 1:9–10. Cei care au poftit după trupul altuia ne

stau înainte ca o pildă, suferind pedeap- sa unui foc veșnic, **Iuda** 1:7.

HRISTOS. *Vezi* Isus Hristos

HYDE, ORSON

Membru al primului Cvorum al Celor Doisprezece Apostoli numit în această dispensație (D&L 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). El a îndeplinit multe mi- siuni pentru Biserică, inclusiv aceea de dedicare a Pământului Sfânt în 1841 pentru întoarcerea poporului evreu.

IACOV, FIUL LUI ALFEU

Unul dintre cei Doisprezece Apostoli aleși de Isus în timpul slujirii Lui mu- ritoare (Mat. 10:3; Marcu 3:18; Luca 6:15; Fapte 1:13).

IACOV, FIUL LUI ISAAC.
Vezi, de asemenea, Esau; Isaac; Israel

Patriarh și profet în Vechiul Testament; cel mai mic dintre cei doi fii gemeni ai lui Isaac și ai Rebecăi (Gen. 25:19–26). Iacov a obținut dreptul primului năs- cut în locul fratelui său Esau. Aceasta s-a datorat meritelor și căsătoriei în legământ ale lui Iacov, în timp ce Esau și-a disprețuit dreptul primului năs- cut și s-a căsătorit în afara legământu- lui (Gen. 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Evr. 12:16).

Rebeca a aflat de la Domnul că Esau îl va sluji pe Iacov, **Gen.** 25:23. A obținut dreptul primului născut de la Esau, **Gen.** 25:29–34. A visat o scară la cer, **Gen.** 28. S-a căsătorit cu Lea și Rahela, **Gen.** 29:1–30. A avut doisprezece fii și o fiică, **Gen.** 29:31–30:24; 35:16–20. S-a căsătorit cu Bilha și Zilpa, **Gen.** 30:3–4, 9. Numele i-a fost schimbat în Israel, **Gen.** 32:28. L-a văzut pe Dumnezeu la față, **Gen.** 32:30. L-a favorizat pe Iosif, **Gen.** 37:3. A plecat în Egipt cu familia lui, **Gen.** 46:1–7. I-a binecuvântat pe fiii lui și pe urmașii lor, **Gen.** 49. A murit, **Gen.** 49:33. A ținut poruncile și este astăzi exaltat pe un tron în cer, alături de Avraam și Isaac, **D&L** 132:37.

IACOV, FIUL LUI LEHI.
Vezi, de asemenea, Lehi, Tatăl lui Nefi

Profet în Cartea lui Mormon și autorul mai multor predici din cărțile 2 Nefi și Iacov (2 Ne. 6–11; Iacov 1–7).

Cartea lui Iacov: A treia carte din Car- tea lui Mormon. Capitolul 1 relatează că Nefi i-a dat însemnările lui Iacov și, după aceea, i-a sfințit pe Iacov și pe fratele lui, Iosif, să fie preoți și învățăto- ri ai oamenilor. Capitolele 2–4 sunt predici care îi avertizează pe oameni să fie curați moral. De asemenea, Iacov îi învață despre venirea unui Mesia mântuitor și dă motivele pentru care unii din Israel nu-L vor accepta la veni- rea Sa. Capitolele 5–6 conțin mărturia lui Iacov și o alegorie profetică despre istoria și misiunea poporului lui Israel. Capitolul 7 conține o relatare despre un rebel învățat, pe nume Șerem, care a fost copleșit de mărturia divină a lui Iacov.

IACOV, FIUL LUI ZEBEDEU

Unul dintre cei Doisprezece Apostoli aleși de Isus în timpul slujirii lui muri- toare. El era fratele lui Ioan. El a fost unul dintre cei trei Apostoli aleși să fie cu Isus la anumite ocazii deosebite: la învierea fiicei lui Iair (Marcu 5:37), la Schimbarea la Față (Mat. 17:1; Marcu
9:2; Luca 9:28) și la Ghetsimani (Mat.
26:37; Marcu 14:33). Împreună cu Petru și Ioan, el a restaurat Preoția lui Melhi- sedec pe pământ rânduindu-l pe Joseph Smith (D&L 27:12; 128:20; JS—I 1:72).

IACOV, FRATELE DOMNULUI

Personaj din Noul Testament - un frate al Domnului (Gal. 1:19) și al lui Iosis, Simion, Iuda și al câtorva surori (Mat. 13:55–56; Marcu 6:3; Iuda 1:1). El mai era cunoscut ca Iacov cel Drept și a deținut o poziție importantă în Bise- rica din Ierusalim (Fapte 12:17; 15:13;
1 Cor. 15:7; Gal. 2:9–12). A scris proba- bil epistola lui Iacov.

Epistola lui Iacov: O carte din Noul Tes- tament. La origine a fost o scrisoare adresată celor douăsprezece triburi ale Israelului împrăștiate în alte țări și a fost scrisă probabil în Ierusalim. Epistola conține câteva idei clar enun- țate privind religia practică, incluzând

sfatul important din capitolul 1 și anu- me că dacă cuiva îi lipsește înțelepciu- ne, să-i ceară ajutorul lui Dumnezeu (Iac. 1:5–6; JS—I 1:9–20). Capitolul 2 se referă la credință și fapte. Capitolele 3–4 vorbesc despre nevoia de a controla limbajul și îi sfătuiește pe sfinți să nu vorbească de rău unul despre celălalt. Capitolul 5 îi încurajează pe sfinți să aibă răbdare și să îi cheme pe vârstnici pentru binecuvântare când sunt bol- navi; de asemenea, îi învață despre binecuvântările de ajutor pentru con- vertirea altora.

IAD. *Vezi, de asemenea,* Condamnare; Moarte Spirituală; Diavol; Fiii pierzaniei

Revelațiile zilelor din urmă vorbesc de iad în cel puțin două sensuri. Mai întâi, este lăcașul vremelnic al lumii spirituale pentru cei care au fost nesu- puși în viața muritoare. În acest sens, iadul are un sfârșit. Acolo spiritele vor fi învățate Evanghelia și, la un moment dat, după pocăința lor, ele vor fi învia- te la un grad de slavă de care sunt demne. Aceia care nu se vor pocăi, dar care nu sunt totuși fii ai pierzaniei, vor rămâne în iad de-a lungul Mileniului. După această mie de ani de chin, ei vor fi înviați într-o glorie telestială (D&L 76:81–86; 88:100–101).

În al doilea rând, este locul perma- nent pentru acei care nu sunt mântuiți prin Ispășirea lui Hristos. În acest sens, iadul este permanent. El este pentru aceia care sunt găsiți „întinați” (D&L 88:35, 102). Acesta este locul în care Satana, îngerii lui și fiii pierzaniei— aceia care L-au negat pe Fiul după ce Tatăl L-a dezvăluit—vor rămâne veș- nic (D&L 76:43–46).

Uneori scripturile se referă la iad ca la întunericul de afară.

Sufletul lui David nu va fi lăsat în iad, **Ps.** 16:10 (Ps. 86:13). Mergi în iad, în focul care nu se stinge, **Marcu** 9:43 (Mosia 2:38). Bogatul în iad își ridică ochii, fiind în chinuri, **Luca** 16:22–23 (D&L 104:18). Moartea și iadul i-au

slobozit pe cei morți, **Apoc.** 20:13. Există un loc pregătit, da, chiar iadul cel înfri- coșător, **1 Ne.** 15:35. Voința cărnii dă spiritului diavolului putere să ne ducă în iad, **2 Ne.** 2:29. Hristos a pregătit ca- lea pentru scăparea noastră din moarte și iad, **2 Ne.** 9:10–12. Aceia care rămân necurați vor merge în chinurile veșnice,
2 Ne. 9:16. Diavolul le înșeală sufletele și îi conduce cu grijă jos în iad, **2 Ne.**
28:21. Isus mi-a mântuit sufletul din iad,
2 Ne. 33:6. Depărtați-vă de chinurile
iadului, **Iacov** 3:11. A fi înrobit de diavol
și condus de voința lui spre nimicire înseamnă lanțurile iadului, **Alma** 12:11. Cei ticăloși sunt aruncați în întunericul din afară până la vremea învierii lor, **Alma** 40:13–14. Cei necurați vor fi mai nenorociți să stea alături de Dumnezeu decât să stea în iad, **Morm.** 9:4. Osânda dată din mâna Mea este osândă veșnică, **D&L** 19:10–12. Iadul este un loc pregătit pentru diavol și pentru îngerii lui, **D&L**
29:37 – 38. Aceia care Îl recunosc pe Dumnezeu scapă de moarte și de lan- țurile iadului, **D&L** 138:23.

IAFET. *Vezi, de asemenea,*
Noe, Patriarh biblic

Fiul cel mai mare al lui Noe, profet din
Vechiul Testament (Moise 8:12).

Noe l-a avut pe Iafet, **Gen.** 5:32 (Gen.
6:10; Moise 8:12). Iafet și soția lui au
intrat în arca lui Noe, **Gen.** 7:13. Iafet a ieșit din arcă, **Gen.** 9:18. Dumnezeu să lărgească locurile stăpânite de Iafet, **Gen.** 9:27.

IARED. *Vezi, de asemenea,*
Iared, fratele lui;
Iarediți

Conducător în Cartea lui Mormon care, împreună cu fratele lui, a condus o colonie de oameni din Turnul lui Babel spre pământul făgăduinței în emisfera de vest (Eter 1:33–2:1).

Iared i-a cerut fratelui lui să se roage ca Domnul să nu încurce graiul fami- liilor și prietenilor lor, **Eter** 1:34–37. A călătorit spre mare și a stat acolo patru ani, **Eter** 2:13. A navigat spre pămân- tul făgăduinței, **Eter** 6:4–12.

IARED, FRATELE LUI.
Vezi, de asemenea, Iared; Iarediți

Profet din Cartea lui Mormon. El și fratele lui au întemeiat neamul iaredit când au condus o colonie de oameni din Turnul lui Babel spre un pământ făgăduit în emisfera vestică (Eter 1–6). Credința lui era atât de mare încât a vorbit cu Domnul față în față (D&L 17:1). Povestirea lui este consemnată în cartea lui Eter.

Fratele lui Iared era un om mare și puternic și mult favorizat de către Domnul, **Eter** 1:34. Datorită credinței lui, fratele lui Iared a văzut degetul Domnului, **Eter** 3:6 – 9 (Eter 12:20). Hristos și-a arătat trupul spiritual fra- telui lui Iared, **Eter** 3:13–20. Nicicând nu au fost dezvăluite lucruri mai mă- rețe decât cele dezvăluite fratelui lui Iared, **Eter** 4:4. Fratele lui Iared a pre- venit poporul lui împotriva monarhi- ei, **Eter** 6:22–23. Domnul a arătat toate lucrurile fratelui lui Iared, **Eter** 12:21. Fratele lui Iared era puternic la scris, **Eter** 12:24. Prin credință, fratele lui Ia- red a mutat muntele Zerin, **Eter** 12:30.

IAREDIfiI. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Iared; Iared, fratele lui

Popor din Cartea lui Mormon care era format din urmașii lui Iared, ai fratelui său și ai prietenilor lor (Eter 1:33–41). Ei au fost conduși de Dumnezeu din Turnul lui Babel în America, pământul făgăduinței, (Eter 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Deși neamul lor avea la un moment dat milioane de oameni, ei au fost cu toții nimiciți de războiul civil cauzat de răutate (Eter 14–15).

IARO M

Personaj din Cartea lui Mormon - un fiu al lui Enos și strănepot al lui Lehi. El a ținut însemnările nefiților timp de 60 de ani, 420–361 î.H. (Enos 1:25; Ia- rom 1:13). El a fost un bărbat credin- cios care a crezut de cuviință să nu scrie prea mult în însemnarea istorică (Iarom 1:2).

Cartea lui Iarom: Sunt doar 15 versete

în această carte din Cartea lui Mormon. Iarom a consemnat că nefiții au conti- nuat să trăiască legea lui Moise și să aștepte venirea lui Hristos. Ei au fost conduși de regi care erau bărbați cu mare credință. Ei au prosperat ascul- tând de profeții, preoții și învățătorii lor.

IDOLATRIE

Preaslăvirea idolilor ori atașamentul sau devotamentul excesiv față de orice.

Să nu ai alți dumnezei afară de Mine, **Ex.** 20:3 (Mosia 12:35; 13:12–13). Dacă veți merge după alți dumnezei, cu sigu- ranță că veți pieri, **Deut.** 8:19. Împotrivirea este ca neascultarea și idolatria, **1 Sam.** 15:23. Te-ai descoperit altuia decât Mie, **Isa.** 57:8. Ai lăudat pe dumnezeii de argint și aur, **Dan.** 5:23. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamo- na, **Mat.** 6:24. Pofta rea este închinare la idoli, **Col.** 3:5. Copilașilor, păziți-vă de idoli, **1 Ioan** 5:21. Vai de acei care preaslăvesc idoli, **2 Ne.** 9:37. Închinarea la idoli a poporului lui Nefi i-a adus asupra-i războaie și distrugere, **Alma** 50:21. Fiece om merge după imaginea propriului lui dumnezeu, **D&L** 1:16. Fie ca ei să trudească cu mâinile lor ca să nu fie nici o închinare la idoli, **D&L** 52:39. Tatăl lui Avraam a fost ispitit prin închinarea la idoli, **Avr.** 1:27.

IEHOVA. *Vezi, de asemenea,* Eu Sunt; Isus Hristos

Numele propriu sau de legământ al Dumnezeului lui Israel. El denumește „veșnicul EU SUNT” (Ex. 3:14; Ioan 8:58). Iehova este Isus Hristos din via- ța premuritoare și a venit pe pământ ca fiul Mariei (Mosia 3:8; 15:1; 3 Ne. 15:1–5). De obicei, când apare cuvân- tul *Domnul* în Vechiul Testament, el înseamnă Iehova.

Iehova este Hristos: Iehova era cunoscut profeților străvechi (Ex. 6:3; Avr. 1:16). Apostolul Pavel ne-a învățat că Hristos este Iehova din Vechiul Testament (Ex. 17:6; 1 Cor. 10:1–4). Fratele lui Iared din Cartea lui Mormon L-a văzut pe Hristos Cel din viața premuritoare și L-a preas- lăvit (Eter 3:13–15). Și Moroni L-a numit

pe Hristos Iehova (Moro. 10:34). La Templul din Kirtland, Joseph Smith și Oliver Cowdery L-au văzut pe Iehova cel Înviat (D&L 110:3–4).

IEREMIA. *Vezi, de asemenea* , Plângerile

Profet în Vechiul Testament care s-a născut într-o familie de preoți și a pro- fețit în Iuda între 626–586 î.H. El a trăit aproape de vremea altor mari profeți: Lehi, Ezechiel, Osea și Daniel.

Ieremia a fost rânduit să fie profet în viața premuritoare (Ier. 1:4 – 5). Ca profet, În timpul celor aproximativ patruzeci de ani, el a propovăduit po- porului evreu împotriva idolatriei și a imoralității (Ier. 3:1 – 5; 7:8 – 10). El a trebuit să facă față insultelor și opozi- ției continue (Ier. 20:2; 36:18–19; 38:4). După căderea Ierusalimului, iudeii care au scăpat în Egipt l-au luat pe Ieremia cu ei (Ier. 43:5–6) și acolo, con- form legendei, l-au omorât cu pietre.

Cartea lui Ieremia: Capitolele 1–6 con- țin profețiile făcute în timpul domniei lui Iosia. Capitolele 7–20 sunt profețiile din timpul domniei lui Ioiachim. Ca- pitolele 21–38 se ocupă de domnia lui Zedechia. Capitolele 39–44 conțin pro- fețiile și descriu evenimentele istorice de după căderea Ierusalimului. Capitolul 45 conține o promisiune pentru Baruc, scribul lui, și anume că viața lui Baruc va fi păstrată. În final, capitolele 46–51 sunt profețiile împotriva neamurilor străine. Capitolul 52 este o concluzie istorică. Unele dintre profețiile lui Ieremia erau cuprinse în plăcile de aramă ale lui Laban, salvate de Nefi (1 Ne. 5:10–13). Ieremia mai este men- ționat de două ori în Cartea lui Mormon (1 Ne. 7:14; Hel. 8:20).

Cartea lui Ieremia mai include o confirmare a existenței premuritoare a omului și a predestinării lui Ieremia (Ier. 1:4–5), o profeție despre întoarce- rea lui Israel din starea sa de împrăș- tiere, adunând unul dintr-un oraș și doi dintr-o familie, în Sion, un loc plăcut unde Israel și Iuda pot sta în siguranță și în pace (Ier. 3:12–19) și o profeție

despre adunarea de către Domnul a Israelului din țările de nord prin tri- miterea multor „pescari” și „vânători” pentru a-i găsi (Ier. 16:14–21). Acest eveniment din zilele din urmă va fi mai amplu ca proporții chiar decât scoaterea Israelului din Egipt de către Moise (Ier. 16:13–15; 23:8).

IERIHO N

Oraș cetate în valea Iordanului, la 245 m sub nivelul mării. Ierihon se află aproape de locul unde israeliții au tra- versat râul când au intrat prima dată pe pământul făgăduinței (Ios. 2:1–3; 3:16; 6).

Israeliții au dat o bătălie la Ierihon, **Ios.** 6:1 – 20. Iosua a dat un blestem asupra Ierihonului, **Ios.** 6:26 (1 Regi 16:34). Ierihon se află în teritoriul atri- buit lui Beniamin, **Ios.** 18:11–12, 21. Domnul a vizitat Ierihonul în ultima lui călătorie la Ierusalim, **Marcu** 10:46 (Luca 18:35; 19:1).

IEROBOA M

Personaj din Vechiul Testament - Iero- boam a fost primul rege al părții de nord a Israelului împărțit. El era mem- bru al tribului lui Efraim. Ieroboam cel ticălos a condus o revoltă împotriva casei lui Iuda și a familiei lui David.

Ieroboam a înălțat idoli pe care poporul să-i preaslăvească, în Dan și Betel, **1 Regi** 12:28–29. Ahia îl dojeneș- te pe Ieroboam, **1 Regi** 14:6 – 16. De Ieroboam se amintește pentru că el a adus un păcat cumplit Israelului, **1 Regi** 15:34 (1 Regi 12:30).

(A) IERTA. *Vezi, de asemenea,* Iertarea Păcatelor; Ispășire, (a) ispăși; Mărturisire, (a) mărturisi; Pocăință, (a) se pocăi

Așa cum este folosit în scripturi, a ierta înseamnă în general unul dintre următoarele două lucruri: (1) Când Dumnezeu îi iartă pe oameni, El anu- lează sau îndepărtează pedeapsa ce- rută pentru păcat. Prin ispășirea lui Hristos, iertarea păcatelor este posibi- lă pentru toți aceia care se pocăiesc, în

afara acelora vinovați de crimă sau de păcatul de neiertat împotriva Duhului Sfânt. (2) Dacă oamenii se iartă unul pe celălalt, ei se poartă cu dragoste creștinească unul față de celălalt și nu au sentimente rele față de aceia care i-au ofensat (Mat. 5:43 – 45; 6:12 – 15; Luca 17:3–4; 1 Ne. 7:19–21).

Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrăti- rea, **Num.** 14:18. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada, **Isa.** 1:18. Iartă-ne nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, **Mat.** 6:12 (Luca 11:4; 3 Ne. 13:11). Fiul Omului are putere să ierte păcatele, **Mat.** 9:6 (Mat. 18:35; Marcu 2:10; Luca 5:20–24). De câte ori va mai greși fratele meu față de mine, iar eu îl voi ierta? **Mat.** 18:21–22 (D&L 98:40). Cel care hulește împotriva Duhu- lui Sfânt, nu va afla iertare niciodată, **Marcu** 3:29 (Alma 39:6). Dacă fratele tău te nedreptățește și se pocăiește, iartă-l, **Luca** 17:3. Iartă-i Tată, pentru că nu știu ce fac, **Luca** 23:34. Rugați-vă pentru iertare, **1 Ne.** 7:21. Folosiți sân- gele ispășitor al lui Hristos ca să pri- mim iertarea păcatelor noastre, **Mosia** 4:2. Acela care mărturisește păcatele lui înaintea ta și a Mea, și se pocăiește, acela va fi iertat, **Mosia** 26:29–31. Ace- la care se pocăiește și îndeplinește poruncile va fi iertat, **D&L** 1:32. Îm- plântă secera ta, iar păcatele îți sunt iertate, **D&L** 31:5 (D&L 84:61). Acela care s-a pocăit de păcatele lui este ier- tat și Eu, Domnul, nu-Mi mai amintesc de ele, **D&L** 58:42. Eu, Domnul, voi iertа pe cine vreau Eu să iert, dar vouă vi se cere să iertați toții oamenii, **D&L** 64:10. În măsura în care ați iertat unul altuia greșelile voastre, tot așa, Eu, Domnul, vă iert pe voi, **D&L** 82:1. Ace- ia pe care îi iubesc, îi dojenesc pentru ca păcatele lor să le fie iertate, **D&L** 95:1. fii-am iertat încălcarea ta, **Moise** 6:53.

IERTAREA PĂCATELOR.
Vezi, de asemenea, (a) Ierta; Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Pocăință, (a) se pocăi

Iertarea unei fapte rele cu condiția pocăinței. Iertarea păcatelor a fost fă- cută posibilă prin Ispășirea lui Isus Hristos. O persoană obține iertarea păcatelor ei dacă are credință în Hristos, dacă se pocăiește de păcate, dacă pri- mește rânduielile botezului și așezării mâinilor pentru darul Duhului Sfânt și se supune poruncilor lui Dumnezeu (A de C 1:3–4).

De vor fi păcatele voastre cum e cât- mâzul, se vor face albe ca zăpada, **Isa.** 1:16–18. Acesta este sângele Meu care se varsă pentru mulți, spre iertarea pă- catelor, **Mat.** 26:28 (Evr. 9:22–28; D&L 27:2). Pocăiți-vă și fiți botezați pentru iertarea păcatelor, **Fapte** 2:38 (Luca 3:3; D&L 107:20). Aceia care cred în Isus vor primi iertarea păcatelor, **Fapte** 10:43 (Mosia 3:13). Hristos este izvorul la care pot privi pentru iertarea păca- telor, **2 Ne.** 25:26. Pentru a menține iertarea păcatelor noastre, trebuie să ne îngrijim de cei săraci și nevoiași, **Mosia** 4:11–12, 26. Oricine se pocăieș- te va avea drept la milă pentru iertarea păcatelor lui, **Alma** 12:34. Împlinirea poruncilor aduce iertarea păcatelor, **Moro.** 8:25. Preoția lui Aaron deține cheile botezului prin scufundare pen- tru iertarea păcatelor, **D&L** 13:1 (D&L 84:64, 74; A de C 1:4). Eu, Domnul, nu îmi mai amintesc păcatele lor, **D&L** 58:42–43 (Ezec. 18:21–22). Aceștia au fost învățați despre botezul indirect pentru iertarea păcatelor, **D&L** 138:33.

IERUBAAL. *Vezi, de asemenea,* Ghedeon (Vechiul Testament)

Nume dat lui Ghedeon în Vechiul Testament, după ce a distrus altarul lui Baal (Jud. 6:32; 7:1; 9; 1 Sam. 12:11).

IERUSALIM

Oraș aflat în Israelul modern. Este cel mai important oraș din istoria biblică. Câteva dintre cele mai sacre locuri pentru creștini, evrei și musulmani se află în acest oraș și sunt vizitate în mod regulat de mulți credincioși. Se face de multe ori referință la el ca fiind orașul sfânt.

Cunoscut odinioară ca Salem (Gen. 14:18; Ps. 76:2), Ierusalimul a fost o cetate iebusită până când a fost cucerit de David (Ios. 10:1; 15:8; 2 Sam. 5:6–7), care l-a făcut capitala lui. Până atunci slujise mai ales drept fortăreață mon- tană, la cca. 800 m peste nivelul mării. Este împrejmuit de văi adânci în toate părțile, cu excepția nordului.

În timpul domniei regelui David în Ierusalim, el a ocupat un palat de lemn. Totuși, în timpul domniei lui Solomon, oamenii au construit multe lucruri frumoase în oraș, inclusiv palatul regelui și templul.

După ce s-au despărțit regatul lui Iuda și al lui Israel, Ierusalimul a rămas capitala Iudei. Era adesea atacat de oștiri invadatoare (1 Regi 14:25; 2 Regi 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Sub Ezechia, Ierusalimul a devenit centrul preaslăvirii religioase, dar a fost distrus parțial în 320 î.H., 168 î.H. și 65 î.H. Irod a reconstruit zidurile și templul, dar în anul 70 d.H. romanii l-au distrus în întregime.

Melhisedec era rege în Salem, **Gen.** 14:18 (Evr. 7:2). Isaia a chemat Ierusa- limul să-și pună straie frumoase, **Isa.** 52:1. Cuvântul Domnului avea să vină de la Ierusalim, **Mica** 4:2. Hristos a deplâns soarta Ierusalimului, **Mat.** 23:37 – 39 (Luca 13:34). Ierusalimul este cetatea Dumnezeului cel viu, **Evr.** 12:22. Ierusalimul avea să fie distrus, dacă nu se pocăia, **1 Ne.** 1:4, 13, 18 (2 Ne. 1:4; Hel. 8:20). Ierusalimul va fi locuit din nou după distrugere, **3 Ne.** 20:46. Ierusalimul va fi clădit din nou, **Eter** 13:5. Hristos i-a prevenit pe Sfin- ții Zilelor din Urmă așa cum a prevenit și poporul Ierusalimului, **D&L** 5:20. Cei ai lui Iuda să fugă la Ierusalim, **D&L** 133:13. Domnul va vorbi de la Ierusalim, **D&L** 133:21.

IETRO. *Vezi, de asemenea,* Moise

Personaj din Vechiul Testament - prinț și preot al Madianului care i-a dat lui Moise o casă după ce Moise a fugit din Egipt.

El se mai numea Reuel (Ex. 2:18). Mai târziu, Moise s-a căsătorit cu fiica lui Ietro, Sefora (Ex. 3:1; 4:18; 18:1–12). Ietro l-a învățat pe Moise să con- ducă (Ex. 18:13 – 27). Moise a primit Preoția lui Melhisedec de la Ietro (D&L 84:6–7).

ILIE. *Vezi, de asemenea* , Elias; Pecetluire, (a) pecetlui; Salvare

Un profet din Vechiul Testament care s-a întors în zilele din urmă pentru a conferi cheile puterii de pecetluire lui Joseph Smith și lui Oliver Cowdery. În zilele lui, Ilie, a slujit în Regatul de Nord al Israelului (1 Regi 17–2 Regi 2). El avea mare credință în Domnul și este cunoscut pentru multe minuni. El a împiedicat să cadă ploaia trei ani și jumătate. El a înviat un băiat din morți și a chemat focul din cer (1 Regi 17–18). Evreii încă îl mai așteaptă pe Ilie să se întoarcă așa cum a profețit Maleahi (Mal. 4:5). El rămâne un oaspete invi- tat la sărbătoarea paștelui evreiesc, unde îl așteaptă mereu ușa deschisă și un loc liber.

Profetul Joseph Smith a spus că Ilie deținea puterea de pecetluire a Preoți- ei lui Melhisedec și că a fost ultimul profet care a deținut-o înainte de vre- mea lui Isus Hristos. El a apărut pe Muntele Schimbării la Față, împreună cu Moise, și a conferit cheile preoției lui Petru, Iacov și Ioan (Mat. 17:3). El a apărut din nou împreună cu Moise și cu alții, la 3 Aprilie 1836, în Templul din Kirtland, Ohio și a conferit aceleași chei lui Joseph Smith și lui Oliver Cowdery (D&L 110:13–16). Toate acestea au fost în vederea pregătirii celei de a Doua Veniri a Domnului, așa cum se spune în Maleahi 4:5–6.

Puterea lui Ilie este puterea de pe- cetluire a preoției prin care lucrurile sunt legate sau dezlegate pe pământ și legate sau dezlegate în cer (D&L 128:8–18). Astăzi, slujitorii aleși ai Domnului pe pământ au această putere de pecet- luire și îndeplinesc rânduielile sfinte ale Evangheliei pentru cei vii și cei morți (D&L 128:8).

A pecetluit cerurile și a fost hrănit de corbi, **1 Regi** 17:1–7. El a poruncit ca făina și untdelemnul văduvei să nu se împuțineze, **1 Regi** 17:8–16. L-a înviat pe fiul văduvei dintre morți, **1 Regi** 17:17 – 24. I-a învins pe profeții lui Baal, **1 Regi** 18:21–39. Glasul blând i-a vorbit, **1 Regi** 19:11–12. S-a înălțat la cer într-o caleașcă de foc, **2 Regi** 2:11. Maleahi a profețit întoarcerea lui în zilele din urmă, **Mal.** 4:5–6 (3 Ne. 25:5). A apărut în Templul din Kirtland, Ohio în 1836, **D&L** 110:13–16.

IMN. *Vezi, de asemenea,* (a) Cânta; Muzică

Cântec de preaslăvire a lui Dumnezeu.

Înainte ca Domnul să se retragă la Ghetsimani, cei Doisprezece Apostoli au cântat un imn, **Mat.** 26:30. Domnul a chemat-o pe Emma Smith să facă o culegere de imnuri sacre, **D&L** 25:11. Cântecul celor drepți este o rugăciune pentru Mine, și i se va răspunde cu o binecuvântare asupra capetelor lor, **D&L** 25:12. Laudă-L pe Domnul prin cântec și muzică, **D&L** 136:28.

IMORALITATE. *Vezi, de asemenea,* Adulter; Castitate; Imoralitate sexuală; Răutate, rău; Senzual, senzualitate

Relație sexuală între doi oameni necă- sătoriți unul cu celălalt. În scripturi este folosit ocazional ca simbol pentru apostazie.

Nu mă necinsti, pentru că nu se face așa,
2 Sam. 13:12. Ferește-te de imoralitate, **Fapte** 15:20. Trupul nu este pentru imoralitate, el este pentru Domnul, **1 Cor.**
6:13–18. Pentru a împiedica imoralita- tea, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui, **1 Cor.** 7:2–3. Voia lui Dumnezeu: să vă feriți de imoralitate, **1 Tes.** 4:3. Iacov a avertizat poporul lui Nefi îm- potriva imoralității, **Iacov** 3:12. Sunteți gata pentru nimicire, din cauza crimelor voastre și a imoralității, **Hel.** 8:26. Cel care este vinovat de imoralitate trebu- ie să se pocăiască pentru a se alătura Bisericii, **D&L** 42:74–78.

IMORALITATE SEXUALĂ.
Vezi, de asemenea, Adulter; Imoralitate; Senzual, senzualitate

Participare de bunăvoie la adulter, imo- ralitate, homosexualitate, lesbianism, incest sau orice altă activitate sexuală nesfântă, nenaturală sau impură.

Să-l facem pe tatăl nostru să bea vin şi ne vom culca cu el, **Gen.** 19:30–36. Ru- ben s-a dus şi s-a culcat cu Bilha, con- cubina tatălui său, **Gen.** 35:22 (Gen. 49:4; 1 Cron. 5:1). Homosexualitatea şi alte perversiuni sexuale sunt o urâciu- ne, **Lev.** 18:22–23. Dacă un bărbat for- ţează o femeie să se culce cu el, numai bărbatul este vinovat de păcat, **Deut.** 22:25–27. Oricine priveşte o femeie, ca s-o poftească a şi săvârşit adulter cu ea în inima lui, **Mat.** 5:28 (3 Ne. 12:28). Curvia, necurăţia, patima sunt idolatrie, **Col.** 3:5. În zilele din urmă, oamenii vor fi fără dragoste firească, **2 Tim.** 3:1–3. Păcatul sexual este o urâciune, **Alma** 39:3–5.

IMPERIUL ROMAN.
Vezi, de asemenea, Roma

Imperiul vechii Rome. În epoca Apos- tolică, Imperiul Roman era cea mai mare putere a lumii. El includea tot ce era cuprins între Eufrat, Dunăre, Rin, Atlantic şi deşertul Saharei. Pa- lestina i-a devenit satelit în anul 63 î.H. când Pompei a cucerit Ierusali- mul. Deşi romanii au acordat evreilor multe privilegii, evreii urau conduce- rea romană şi erau în permanentă revoltă.

Pavel, cetăţean roman, a folosit greaca, limba cea mai folosită a impe- riului, pentru a răspândi Evanghelia pe cuprinsul imperiului.

Daţi Cezarului ce este al Cezarului, **Mat.** 22:17–22. Pavel şi-a cerut dreptu- rile de cetăţean roman, **Fapte** 16:37–39 (Fapte 22:25–29).

INDIRECT. *Vezi* Rânduieli— Rânduială indirect; Salvarea pentru morţi

INIMĂ. *Vezi, de asemenea,* Inimă frântă; Născut din nou, născut din Dumnezeu

Simbol al minţii şi voinţei omului şi sursa figurativă a tuturor emoţiilor şi a tuturor sentimentelor.

Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, **Deut.** 6:5 (Deut. 6:3–7; Mat. 22:37; Luca 10:27; D&L 59:5). Dom- nul cercetează omul după inima lui, **1 Sam.** 13:14. Omul se uită la înfăţişarea din afară, dar Domnul se uită la inimă, **1 Sam.** 16:7. Cel ce are mâinile curate şi inima neprihănită va urca pe dealul Domnului şi va fi binecuvântat, **Ps.** 24:3 – 5 (2 Ne. 25:16). Omul este aşa cum gândeşte în inima lui, **Prov.** 23:7. Ilie, va întoarce inimile părinţilor către copii, şi inimile copiilor către părinţi, **Mal.** 4:5–6 (Luca 1:17; D&L 2:2; 110:14–15; 138:47; JS—I 1:39). Binecuvântaţi cei cu inima neprihănită, **Mat.** 5:8 (3 Ne. 12:8). Omul vorbeşte după binele sau răul din inima lui, **Luca** 6:45. Urmaţi-L pe Fiu din toată inima, **2 Ne.** 31:13. V-aţi născut voi spiritual din Dumnezeu şi aţi primit voi imaginea Lui în înfăţişarea voastră? **Alma** 5:14. Oferiţi ca jertfă Domnului o inimă frântă şi un spirit smerit, **3 Ne.** 9:20 (3 Ne. 12:19; Eter 4:15; Moro. 6:2). Eu îţi voi spune în inima şi în mintea ta prin Duhul Sfânt, **D&L** 8:2.

INIMĂ FRÂNTĂ. *Vezi, de asemenea,* Inimă; Pocăinţă, (a) se pocăi; Sacrificiu; Supus, supunere; Umil, umilinţă

Avea o inimă frântă înseamnă a fi umil, plin de remuşcare şi de pocăinţă şi milostiv, adică receptiv la voinţa lui Dumnezeu.

Sunt alături de omul zdrobit şi smerit, **Isa.** 57:15. Hristos s-a oferit pentru acei care au o inimă frântă şi spiritul sme- rit, **2 Ne.** 2:7. Oferiţi ca jertfă Domnu- lui o inimă frântă şi spiritul umil, **3 Ne.** 9:20 (D&L 59:8). Doar acei cu inimi frânte şi spiritul smerit sunt primiţi la botez, **Moro.** 6:2. Isus a fost răstignit pentru iertarea păcatelor inimii smerite, **D&L** 21:9. Cel al cărui spirit este

smerit este acceptat, **D&L** 52:15. Spiri- tul Sfânt este promis acelora care sunt smeriți, **D&L** 55:3. Spiritul Meu este trimis înainte în lume pentru a-i lumi- na pe cei umili și smeriți, **D&L** 136:33.

INIMĂ SMERITĂ. *Vezi* Inimă frântă

INSPIRAfiIE, (A) INSPIRA. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt; Revelație

Îndrumare divină dată omului de că- tre Dumnezeu. Adesea, inspirația vine prin Spirit în diferite feluri către min- tea sau inima cuiva.

După foc, a venit un susur blând,
1 Regi 19:12. Duhul Sfânt vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot, **Ioan** 14:26. Spiritul Adevărului are să vă călăuzească în tot adevărul, **Ioan** 16:13. Am fost condus de Spirit, fără să știu dinainte lucrurile pe care trebuia să le fac, **1 Ne.** 4:6. Glasul Domnului a venit în mintea mea, **Enos**
1:10. Orice te cheamă și te îndeamnă să faci bine este inspirație de la Dumne- zeu, **Moro.** 7:13–16. Nu ți-am transmis Eu pace în mintea ta? **D&L** 6:23. Îți voi spune în inima și în mintea ta, **D&L**
8:2. Spiritul Meu îți va lumina mintea, care îți va umple sufletul de bucurie, **D&L** 11:13. Îți va fi dat chiar în ceasul acela ceea ce vei avea de spus și de scris, **D&L** 24:6 (D&L 84:85). Glasul slab și liniștit care șoptește și pătrunde toate lucrurile, **D&L** 85:6.

INTEGRITATE. *Vezi, de asemenea,* Cinstit, cinste; Drept, dreptate

Drept, cinstit și sincer.
Până la cea din urmă suflare îmi voi apăra nevinovăția, **Iov** 27:5. Omul drept merge în neprihănirea lui, **Prov.** 20:7. Ei erau oameni adevărați oricând, în orice lucru li se încredința, **Alma** 53:20. Domnul l-a iubit pe Hyrum Smith pen- tru integritatea inimii lui, **D&L** 124:15.

INTELIGENfiA, INTELIGENfiE. *Vezi, de asemenea,* Adevăr; Lumină, Lumina lui Hristos; Spirit

Inteligența are mai multe semnificații,

trei dintre ele fiind: (1) Este lumina adevărului care dă viață și lumină tuturor lucrurilor din univers. Ea a existat dintotdeauna. (2) Cuvântul *in- teligențe* se poate referi, de asemenea, la copiii de spirit ai lui Dumnezeu. (3) Scripturile mai vorbesc de inteligență când se referă la elementul spiritual care a existat înainte de a fi fost noi plăsmuiți copii spirituali.

Inteligența este atrasă de inteligență, **D&L** 88:40. Inteligența nu a fost creată sau făcută, **D&L** 93:29. Tot adevărul este independent în sfera în care Dumnezeu l-a plasat, **D&L** 93:30. Slava lui Dum- nezeu este inteligența, **D&L** 93:36–37. Înțelegerea acumulată în această viață se înalță cu noi în înviere, **D&L** 130:18–
19. Domnul domnește peste toate inteli- gențele, **Avr.** 3:21. Domnul i-a arătat lui Avraam inteligențele care au fost organizate înainte să existe lumea, **Avr.** 3:22.

INVIDIE. *Vezi, de asemenea,* Gelos, gelozie; (a) Râvni

Potrivit scripturilor, este greșit a dori ceva ce aparține altuia.

Patriarhii, cuprinși de invidie, l-au vândut pe Iosif în Egipt, **Fapte** 7:9. Dragostea nu invidiază, **1 Cor.** 13:4 (Moro. 7:45). Invidia vine din mândrie, **1 Tim.** 6:4. Acolo unde există invidie, există tulburare și tot felul de fapte rele, **Iac.** 3:16. Domnul a poruncit oamenilor să nu invidieze, **2 Ne.** 26:32. Nu există invidie printre oamenii lui Nefi, **4 Ne.**
1:15–18. Invidia și mânia omului au fost condițiile mele obișnuite în toate zilele vieții mele, **D&L** 127:2.

IOAN BOTEZĂTORUL. *Vezi, de asemenea,* Eli; Preoția aaronică

Fiul lui Zaharia și al Elisabetei din Noul Testament. Ioan a fost trimis să pregătească oamenii pentru a-L primi pe Mesia (Ioan 1:19–27). El a deținut cheile Preoției aaronice și L-a botezat pe Isus Hristos.

Isaia și alții au profețit despre misiu- nea lui Ioan, **Isa.** 40:3 (Mal. 3:1; 1 Ne.
10:7–10; 2 Ne. 31:4). A fost întemnițat

și decapitat, **Mat.** 14:3–12 (Marcu 6:17–
29). Gavril i-a anunțat lui Zaharia naș- terea și rostul lui Ioan, **Luca** 1:5–25. Isus ne-a învățat că Ioan Botezătorul a fost un mare profet, **Luca** 7:24–28. L-a recunoscut pe Isus ca fiind Fiul lui Dumnezeu, **Ioan** 1:29–34. Discipolii lui Ioan au devenit discipolii lui Isus, **Ioan**
1:25 – 29, 35 – 42 (Fapte 1:21 – 22). N-a făcut nici o minune, **Ioan** 10:41. Ca ființă înviată, a fost trimis să-i rânduiască în Preoția lui Aaron pe Joseph Smith și Oliver Cowdery, **D&L** 13 (D&L 27:7–8; JS—I 1:68–72). A fost rânduit de un înger pe când avea opt zile, **D&L** 84:28.

IOAN, FIUL LUI ZEBEDEI.
Vezi, de asemenea, Apostol; Evanghelii; Ființe schimbate; Preoția lui Melhisedec; Revelația lui Ioan

Unul dintre cei Doisprezece Apostoli din Noul Testament, fiu al lui Zebedei și frate cu Iacov. În tinerețe a fost pes- car (Marcu 1:17–20). Este probabil uce- nicul nenumit al lui Ioan Botezătorul menționat în Ioan 1:40. Mai târziu el a primit chemarea de a fi ucenic al lui Isus Hristos (Mat. 4:21–22; Luca 5:1–11). El a scris Evanghelia lui Ioan, trei epis- tole, și Cartea Apocalipsei. El a fost unul dintre cei trei care L-au însoțit pe Domnul la învierea fiicei lui Iair (Mar- cu 5:35–42), la Muntele Schimbării la Față (Mat. 17:1–9) și la Ghetsimani (Mat.
26:36–46). În scrierile lui el se referă la persoana sa ca la ucenicul pe care Îl iubea Isus (Ioan 13:23; 21:20) și ca la
„alt ucenic” (Ioan 20:2–8). Isus i-a mai
numit pe el și pe fratele lui, Boanerghes,
„fiii tunetului” (Marcu 3:17). Există dese referiri la el în relatările despre răstig- nire și înviere (Luca 22:8; Ioan 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Ioan a fost mai târziu exilat la Patmos, unde a scris cartea Apocalipsei (Apoc. 1:9).

Ioan este menționat adesea în reve- lațiile zilelor din urmă (1 Ne. 14:18–27;
3 Ne. 28:6; Eter 4:16; D&L 7; 27:12;
61:14; 77; 88:141). Aceste pasaje confir- mă relatarea biblică a lui Ioan și, de asemenea, oferă o aprofundare a mă- reției și importanței lucrării pe care

Domnul i-a dat-o să o îndeplinească pe pământ în vremurile Noului Testament și în ultimele zile. Scripturile zilelor din urmă arată clar că Ioan nu a murit, lui fiindu-i permis să rămână pe pământ ca slujitor până la vremea celei de a Doua Veniri a Domnului (Ioan 21:20–
23; 3 Ne. 28:6–7;
D&L 7).

Epistolele lui Ioan: Deși autorul acestor trei epistole nu face mențiunea nume- lui lui, limbajul se aseamănă atât de mult cu cel al Apostolului Ioan încât se presupune că el le-a scris pe toate trei.

1 Ioan 1 îi îndeamnă pe sfinți să se alăture lui Dumnezeu. Capitolul 2 su- bliniază că sfinții Îl cunosc pe Dumne- zeu prin supunere și îi îndeamnă să nu iubească lucrurile lumești. Capitolul 3 îi cheamă pe toți să devină copiii lui Dumnezeu și să se iubească unul pe celălalt. În capitolul 4 se explică cum Dumnezeu înseamnă dragoste și locu- iește în aceia care Îl iubesc. Capitolul 5 arată cum se nasc sfinții din Dumne- zeu prin credință în Hristos.

2 Ioan se aseamănă cu 1 Ioan. Ioan se bucură pentru credința copiilor „doamnei alese”.

3 Ioan laudă pe cineva pe nume Gaiu pentru credința lui și ajutorul dat acelora care iubesc adevărul.

Evanghelia lui Ioan: În această carte din Noul Testament, Apostolul Ioan dă mărturie că: (1) Isus este Hristosul sau Mesia și (2) că Isus este Fiul lui Dum- nezeu (Ioan 20:31). Scenele din viața lui Isus pe care le descrie el sunt alese cu grijă și aranjate având în vedere acest scop. Cartea începe cu o declarație despre situația lui Hristos în existența premuritoare: El era cu Dumnezeu, El era Dumnezeu și a fost Creatorul tutu- ror lucrurilor. El s-a născut în trup ca Singurul Fiu Născut al Tatălui. Ioan tra- sează cursul slujirii lui Isus subliniind în special divinitatea Lui și învierea Lui din morți. El afirmă clar că Isus este Fiul Lui Dumnezeu, atestat prin minuni, prin mărturii, prin profeți și prin chiar glasul lui Hristos. Ioan predică punând în contrast lumina și întunericul, ade-

vărul și greșeala, binele și răul și pe Dumnezeu cu diavolul. Poate că în nici o altă însemnare nu sunt arătate atât de clar sfințenia lui Isus și lipsa de credință a conducătorilor iudei.

Ioan a scris, mai ales, despre slujirea lui Hristos în Iudea, îndeosebi despre ultima săptămână a slujirii Lui muritoare, în vreme ce Matei, Marcu și Luca au scris mai ales despre slujirea Lui în Galilea. Mai multe aspecte din această Evanghelie au fost lămurite prin revelațiile zilelor din urmă (D&L 7 și D&L 88:138–141).

Pentru sumarul capitolelor, vezi „Evangheli i".

Cartea Apocalipsei: *Vezi* Apocalipsa lui Ioa n

IOEL

Profet din ținutul Iudei în Vechiul Testament. Perioada vieții lui este ne- sigură, se pare că a trăit cam între domnia lui Ioas, înainte de 850 î.H., și întoarcerea tribului lui Iuda din robia Babilonului.

Cartea lui Ioel: Cartea este centrată pe profeția pe care Ioel a făcut-o după ce ținutul Iudei a fost lovit de o mare secetă și de lăcuste (Ioel 1:4–20). Ioel a asigurat oamenii că prin pocăință vor primi din nou binecuvântările lui Dumnezeu (Ioel 2:12–14).

Capitolul 1 este o chemare pentru o adunare solemnă în casa Domnului. Capitolul 2 vorbește de războiul și pustiirea care vor precede Mileniul. Capitolul 3 vorbește despre zilele din urmă și afirmă că toate națiunile se vor afla în război, dar că, în final, Domnul va locui în Sion.

Petru a citat profeția lui Ioel despre revărsarea Spiritului în ziua Cincize- cimii (Ioel 2:28 – 32; Fapte 2:16 – 21). Îngerul Moroni de asemenea i-a citat acest pasaj lui Joseph Smith (JS — I 1:41).

IONA. *Vezi, de asemenea,* Ninive

Profet în Vechiul Testament, care a fost chemat de Domnul să predice po- căința în orașul Ninive (Iona 1:1–2).

Cartea lui Iona: O carte din Vechiul Testament care povestește o experien- ță din viața lui Iona. Probabil că Iona nu a scris el însuși cartea. Ideea princi- pală a cărții lui Iona este că Iehova domnește pretutindeni și nu își res- trânge dragostea la un singur neam sau popor.

În capitolul 1, Domnul îl cheamă pe Iona să predice în Ninive. În loc să facă așa cum i-a poruncit Domnul, Iona a fugit cu barca și a fost înghițit de un pește mare. În capitolul 2, Iona se roa- gă Domnului, iar peștele îl varsă pe uscat. Capitolul 3 consemnează cum Iona a mers în Ninive și a profețit că- derea sa. Însă oamenii s-au pocăit. În capitolul 4 Domnul îl mustră pe Iona pentru că s-a supărat pentru că Dom- nul i-a salvat pe oameni.

Isus ne-a învățat că faptul că Iona a
fost înghițit de un pește slujește drept
prevestire a morții și a învierii lui Isus
(Mat. 12:39–40; 16:4; Luca 11:29–30).

IONATAN. *Vezi, de asemenea,* David; Saul, rege al Israelului

Personaj din Vechiul Testament - fiu al lui Saul, rege al Israelului. Ionatan i-a fost prieten apropiat lui David (1 Sam. 13–23, 31).

IOSAFAT

Personaj din Vechiul Testament - un rege credincios care a domnit peste Iuda (1 Regi 15:24; 22).

IOSIA

Rege drept al Iudei între anii 641–610 î.H. (2 Regi 22–24; 2 Cron. 34–35). În timpul domniei lui s-a găsit cartea legii în casa Domnului (2 Regi 22:8–13).

IOSIF DIN ARIMATEA

Iosif din Arimatea era membru al Si- nedriului, ucenic al lui Hristos și un israelit bogat și credincios care nu a luat parte la condamnarea Domnului nostru. După răstignire, Iosif a pus să se învelească trupul Salvatorului în pânză curată și l-a depus în propriul său mormânt (Mat. 27:57–60; Marcu 15:43–46; Luca 23:50–53; Ioan 19:38–42).

IOSIF, FIUL LUI IACOV.

Vezi, de asemenea, Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament - pri- mul născut al lui Iacov și al Rahelei (Gen. 30:22–24; 37:3).

Iosif a obținut dreptul întâiului născut în Israel pentru că Ruben, în- tâiul născut al lui Iacov cu prima soție, pierduse acest privilegiu prin păcat (1 Cron. 5:1–2). Fiind demn, Iosif, ca primul născut al lui Iacov cu cea de a doua soție, era următorul în linie pen- tru această binecuvântare. Iosif a mai primit o binecuvântare de la tatăl lui, puțin timp înainte ca Iacov să moară (Gen. 49:22–26).

Iosif era un bărbat de mare caracter, un om „priceput și înțelept" (Gen. 41:39). Faptul că el a respins-o pe soția lui Potifar este un exemplu de credin- ță, castitate și integritate personală (Gen. 39:7–12). În Egipt, când Iosif și-a dezvăluit adevărata identitate fraților lui, el le-a mulțumit în loc să-i învinu- iască pentru felul cum l-au tratat. El credea că faptele lor au ajutat la împli- nirea voinței divine a lui Dumnezeu (Gen. 45:4–15).

Revelațiile zilelor din urmă dezvă- luie misiunea mai amplă a familiei lui Iosif în ultimele zile (2 Ne. 3:3 – 24; 3 Ne. 20:25–27; TJS Gen. 50).

Iacov îl iubea pe Iosif foarte mult și i-a dat o haină în multe culori, **Gen.** 37:3. Din cauza geloziei, frații lui Iosif au început să-l urască și au complotat să-l omoare, dar, în cele din urmă, l-au vândut unor negustori, care se aflau în drum spre Egipt, **Gen.** 37:5–36. În Egipt, Domnul a făcut ca Iosif să prospere și el a devenit conducătorul casei lui Potifar, **Gen.** 39:1–4. Soția lui Potifar a mințit spunând că Iosif a încercat să o seducă; Iosif a fost condamnat și întem- nițat pe nedrept, **Gen.** 39:7–20. Iosif a tălmăcit visurile paharnicului și ale pitarului lui Faraon, **Gen.** 40. Faraon a început să-l favorizeze pe Iosif pentru că Iosif tălmăcise unul din visurile Faraonului; el l-a făcut pe Iosif condu- cător peste Egipt, **Gen.** 41:14–45. Se

nasc Efraim și Manase, **Gen.** 41:50–52. Iosif se regăsește cu tatăl și frații lui, **Gen.** 45 – 46. Iosif moare în Egipt la vârsta de 110 ani, **Gen.** 50:22–26.

IOSIF, SOfiUL MARIEI.
Vezi, de asemenea, Isus Hristos; Maria, mama lui Isus

Soțul Mariei, mama lui Isus. Iosif era urmaș al lui David (Mat. 1:1–16; Luca 3:23–38) și a trăit în Nazaret. El s-a căsătorit cu Maria. Chiar înaintea căsătoriei lor, Maria a primit vizita înge- rului Gavril, care a anunțat că ea a fost aleasă să fie mama Salvatorului (Luca 1:26–35). Iosif a primit, de asemenea, revelația acestei nașteri divine (Mat. 1:20–25).

Maria a fost singurul părinte pământ- tesc al lui Isus pentru că Dumnezeu Tatăl era tatăl lui Isus. Dar iudeii l-au crezut pe Iosif tatăl lui Isus și Isus se purta cu el ca fiind astfel (Luca 2:48, 51). Prevenit prin visuri cerești, Iosif a scăpat viața pruncului Isus fugind în Egipt (Mat. 2:13 – 14). După moartea lui Irod, un înger l-a îndrumat pe Iosif să-L ducă pe copilul Hristos înapoi în Israel (Mat. 2:19–23).

IOSIF, TOIAGUL LUI. *Vezi* Cartea lui Mormon; Efraim —Toiagul lui Efraim sau al lui Iosif

IOSUA. *Vezi, de asemenea,* Ierihon

Profet și conducător din Vechiul Testa- ment, urmașul lui Moise. El s-a născut în Egipt înainte de plecarea copiilor lui Israel (Num. 14:26–31). El și Caleb au fost printre cei 12 spioni trimiși în Canaan. Numai ei au dat un raport bun despre ținut (Num. 13:8; 17–14:10). El a murit la vârsta de 110 ani (Ios. 24:29). Iosua a fost un mare exemplu de pro- fet-războinic devotat.

Cartea lui Iosua: Această carte poartă numele lui Iosua pentru că el este principalul personaj din ea, și nu pen- tru că el este autorul. Potrivit tradiției evreiești, Ieremia a scris Cartea lui Iosua, care are la bază cronicile din vechime. Capitolele 1–12 descriu cu-

cerirea Canaanului; capitolele 13–24 vorbesc despre cum au împărțit ținu- tul triburile Israelului și despre ulti- mile sfaturi ale lui Iosua.

Două versete notabile din cartea lui Iosua sunt porunca Domnului către el de a medita asupra scripturilor (Ios. 1:8) și chemarea lui Iosua către popor pentru a fi credincios Domnului (Ios. 24:15).

IOV

Personaj din Vechiul Testament - un om drept care a îndurat nenorociri cumplite, dar a rămas totuși fidel cre- dinței lui în Dumnezeu. Povestirea lui se află în cartea lui Iov.

Cartea lui Iov: Deși cartea vorbește despre suferințele lui Iov, ea nu răs- punde pe de-a-întregul întrebării de ce Iov (sau oricine altcineva) suferă dure- rea și pierderea familiei și a bunurilor lui. Cartea clarifică că a avea nenorociri nu înseamnă neapărat că acea persoa- nă a păcătuit. Domnul se poate folosi de nenorociri pentru experiență, disci- plină și instruire la fel de bine ca și pentru a pedepsi (D&L 122).

Cartea poate fi împărțită în patru părți. Capitolele 1–2 sunt un prolog la povestire. Capitolele 3–31 relatează o serie de discuții între Iov și trei prieteni. Capitolele 32 – 37 conțin discursurile lui Elihu, un al patrulea prieten, care îl condamnă pe Iov pentru alte motive decât acelea ale primilor trei prieteni. Capitolele 38 – 42 încheie cartea asi- gurându-l pe Iov că drumul lui în viață a fost bun de la început.

Cartea lui Iov ne învață că, dacă ci- neva are o cunoaștere corectă a lui Dumnezeu și trăiește o viață pe placul lui Dumnezeu, el va fi în stare să îndure mai bine încercările la care este supus. Credința de nezdruncinat a lui Iov este caracterizată prin exclamații cum ar fi: „Domnul a dat, și Domnul a luat, bine- cuvântat fie numele Domnului” (Iov 1:21). Iov mai este menționat în Ezechiel 14:14; Iac. 5:11; Doctrină și Legăminte 121:10.

IRO
D

Familie de conducători în Iudea aproape de vremea lui Isus Hristos. Ei au fost personaje importante în multe dintre evenimentele din Noul Testa- ment. Vezi schema de alături.

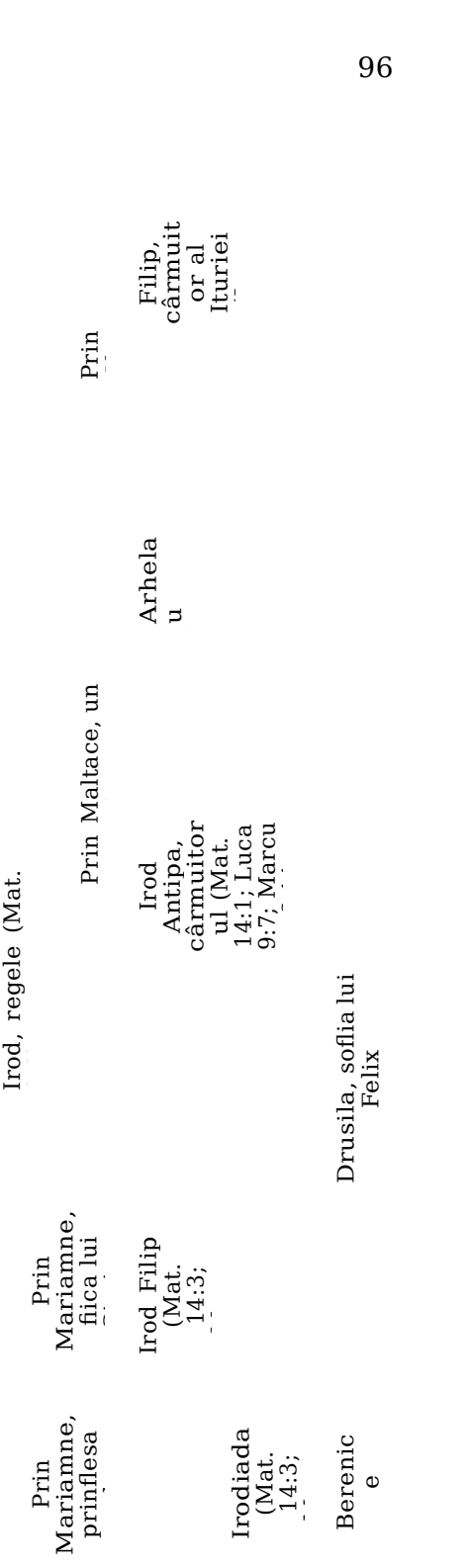

IRODIAD
A

Sora lui Irod Agrippa din Noul Testa- ment. Ea s-a căsătorit cu unchiul ei, Irod Filip, de la care a avut o fiică, pe Salomeea. Ea și Salomeea au conspirat pentru decapitarea lui Ioan Botezăto- rul (Mat. 14:3–11).

ISAAC. *Vezi, de asemenea,* Avraam

Patriarh din Vechiul Testament. Naș- terea lui, când Avraam și Sara erau bătrâni, a fost o minune (Gen. 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Consimțirea lui Avraam de a-l oferi pe Isaac a fost o asemănare cu Dumnezeu și Singurul Lui Fiu Născut (Iacov 4:5). Isaac a fost moștenitorul promisiunilor legămân- tului lui Avraam (Gen. 21:9–12; 1 Ne. 17:40; D&L 27:10).

Se naște Isaac, **Gen.** 21:1–7. Trebuia să fie jertfit pe Muntele Moria, **Gen.** 22:1–19 (D&L 101:4). S-a căsătorit, **Gen.** 24. S-a ocupat de fiii lui, **Gen.** 27:1–28:9. A primit exaltarea împreună cu Avraam si Iacov, **D&L** 132:37 (Mat. 8:11).

ISAHAR. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Un fiu al lui Iacov și al Leii în Vechiul Testament (Gen. 30:17–18; 35:23; 46:13). Urmașii lui au devenit unul dintre cele

douăsprezece triburi ale Israelului.

Tribul lui Isahar: Binecuvântarea lui Iacov către Isahar se află în Genesa 49:14–15. După așezarea în Canaan, tribul a primit parte din pământurile cele mai bogate din Palestina, inclusiv câmpia Esraelonului. Între hotarele Isa- harului se aflau mai multe locuri impor- tante din istoria iudaică, de exemplu: Carmel, Meghidou, Dotan, Ghilboa, Izreel, Tabor și Nazaret (Ios. 19:17–23).

ISAI. *Vezi, de asemenea,* David

Personaj din Vechiul Testament - tatăl

Aristob

Irod Agrippa I

Irod Agrippa II

lui David și strămoș al lui Hristos și al tuturor regilor Iudei.

Fiul lui Rut, Obed, a fost tatăl lui Isai, **Rut** 4:17, 22. Strămoșii lui Isai se nu- mără până la Iuda, **1 Cron.** 2:5 – 12 (Mat. 1:5–6).

ISAIA

Profet din Vechiul Testament care a profețit între anii 740–701 î.H. Ca principal sfătuitor al Regelui Ezechia, Isaia a avut o mare influență religioasă și politică.

Isus l-a citat pe Isaia mai des decât pe oricare alt profet. Isaia mai este ci- tat frecvent de Petru, Ioan și Pavel în Noul Testament. Cartea lui Mormon și Doctrină și Legăminte conțin mai mul- te citate din Isaia decât din orice alt profet și oferă mare ajutor în interpre- tarea lui Isaia. Nefi a propovăduit poporului său din scrierile lui Isaia (2 Ne. 12–24; Isa. 2–14). Domnul le-a spus nefiților: „mari sunt cuvintele lui Isaia” și a adăugat că toate lucrurile pe care le-a profețit Isaia se vor îndeplini (3 Ne. 23:1–3).

Cartea lui Isaia: Carte în Vechiul Testa- ment. Multe din profețiile lui Isaia se ocupă de venirea Mântuitorului, atât în slujirea lui pământească (Isa. 9:6), cât și ca Marele Împărat din ultima zi (Isa. 63). De asemenea, el a profețit mult despre viitorul Israelului.

Capitolul 1 este prolog la restul căr- ții. Isaia 7:14; 9:6–7; 11:1–5; 53:1–12; și 61:1–3 vestesc misiunea Salvatorului. Capitolele 2, 11, 12 și 35 se ocupă de evenimentele din zilele din urmă, când Evanghelia va fi restaurată, Israelul va fi adunat, iar pământul însetat va în- flori ca trandafirul. Capitolul 29 conți- ne o profeție despre apariția Cărții lui Mormon (2 Ne. 27). Capitolele 40–46 anunță superioritatea lui Iehova ca ade- văratul Dumnezeu peste dumnezeii idoli ai credincioșilor păgâni. Restul capitolelor, 47–66, se ocupă de eveni- mentele restaurării finale a Israelului și a întemeierii Sionului, când Domnul va locui printre oamenii Săi.

ISMAEL, FIUL LUI AVRAAM.

Vezi, de asemenea, Agar; Avraam

Personaj din Vechiul Testament - fiu al lui Avraam și al lui Agar, slujnica egipteancă a Sarei (Gen. 16:11 – 16). Domnul le-a promis lui Avraam și lui Agar că Ismael va deveni părintele unei mari națiuni (Gen. 21:8–21).

Legământul a venit mai degrabă prin Isaac decât prin Ismael, **Gen.** 17:19–21 (Gal. 4:22–5:1). Dumnezeu l-a binecu- vântat pe Ismael ca să se înmulțească, **Gen.** 17:20. Ismael a ajutat la înmormân- tarea lui Avraam, **Gen.** 25:8–9. Sunt numiți cei doisprezece fii ai lui Ismael, **Gen.** 25:12 – 16. Moare Ismael, **Gen.** 25:17 – 18. Esau a luat-o pe fiica lui Ismael, Mahalat, de nevastă, **Gen.** 28:9.

ISMAEL, SOCRUL LUI NEFI.

Vezi, de asemenea , Lehi, tatăl lui Nefi

Personaj din Cartea lui Mormon, care, cu familia lui, s-a alăturat familiei lui Lehi în călătoria acesteia spre pămân- tul făgăduinței.

Nefi și frații lui s-au întors la Ierusa- lim și i-au convins pe Ismael și pe fa- milia lui să-i însoțească pe Lehi și pe familia acestuia spre pământul făgă- duinței, **1 Ne**. 7:2–5. Cele două familii s-au căsătorit între ele, **1 Ne**. 16:7. Ismael a murit în pustietate, **1 Ne**. 16:34.

ISPĂȘIRE, (A) ISPĂȘI.

Vezi, de asemenea, Căderea lui Adam și a Evei; Copiii lui Hristos; Cruce; Fii și fiice ale lui Dumnezeu; Ghetsimani; Har; (a) Ierta; Iertarea păcatelor; Împărtășanie; Înviere; Îndreptățire, (a) îndreptăți; Isus Hristos; Mântuire, (a)mântui, mântuit; Milostiv, Milă; Nemuritor, nemurire; Planul mântuirii; Pocăință, (a) se pocăi; Răstignire; Sacrificiu; Salvare; Sânge; Sfințire

Împăcarea omului cu Dumnezeu.

Așa cum este folosit în scripturi, cuvântul „a ispăși” înseamnă a suferi pedeapsa pentru un act de vinovăție, îndepărtând, astfel, efectele păcatului

de la păcătosul care se pocăiește, per- mițându-i să se reîmpace cu Dumnezeu. Isus Hristos a fost singurul în stare să îndeplinească ispășirea desăvârșită pen- tru întreaga omenire. El a putut să facă aceasta datorită alegerii și a predesti- nării Sale în Marele Consiliu înainte de crearea lumii (Eter 3:14; Moise 4:1–2; Avr. 3:27), datorită obârșiei Lui divine și a vieții Lui fără păcat. Ispășirea Lui a inclus suferințele Lui pentru păcate- le omenirii din Grădina Ghetsimani, vărsarea sângelui Său și moartea Sa urmată de învierea Lui din mormânt (Isa. 53:3–12; Mosia 3:5–11; Alma 7:10–13). Datorită Ispășirii, toți oamenii se vor înălța din moarte cu trupuri nemu- ritoare (1 Cor. 15:22). Ispășirea ne asigu- ră, de asemenea, calea de a ni se ierta păcatele și de a trăi pentru totdeauna împreună cu Dumnezeu. Dar acela care a ajuns la vârsta responsabilității și a primit legea, poate primi aceste binecuvântări, doar dacă are credință în Isus Hristos, se pocăiește de păcate- le lui, primește rânduielile salvării și se supune poruncilor lui Dumnezeu. Aceia care nu ajung la vârsta responsa- bilității și aceia care nu cunosc legea, sunt mântuiți prin Ispășire (Mosia 15:24–25; Moro. 8:22). Scripturile ne învață clar că, dacă Hristos nu ar fi ispășit pentru păcatele noastre, nici o lege, nici o rânduială, nici o jertfă nu ar fi putut satisface cerințele de drep- tate, iar omul nu ar fi putut să se afle niciodată din nou în prezența lui Dumnezeu (2 Ne. 2:9).

Acesta este sângele Meu, care se varsă pentru cei mulți pentru iertarea păca- telor, **Mat.** 26:28. Sudoarea Lui era ca mari picături de sânge, **Luca** 22:39–44. Eu îmi voi da trupul pentru viața lumii, **Ioan** 6:51. Eu sunt învierea și viața, **Ioan** 11:25. Hristos este autorul salvării veș- nice pentru toți acei care se supun, **Evr.** 5:9. Suntem sfințiți prin vărsarea sân- gelui lui Hristos, **Evr.** 9; 10:1–10. Și Hristos a suferit o dată pentru păcate, **1 Pet.** 3:18. Sângele lui Isus Hristos ne curăță de orice păcat, **1 Ioan** 1:7. El a fost răstignit pe cruce și a fost ucis pentru

păcatele lumii, Mântuirea vine acelora care au o inimă frântă și un spirit sme- rit, **2 Ne.** 2:3–10; 25–27. El s-a oferit ca jertfă pentru păcat, **2 Ne.** 2:7. Ispășirea îi răscumpără pe oameni din Cădere și îi salvează de moarte și iad, **2 Ne.** 9:5–24. Trebuie să existe o ispășire nesfâr- șită, **2 Ne.** 9:7. Împăcați-vă întru Dum- nezeu prin ispășirea lui Hristos, **Iacov** 4:11. Sângele Lui ispășește pentru pă- catele acelora care au păcătuit fără știință, **Mosia** 3:11–18. Omul a primit salvarea prin Ispășire, **Mosia** 4:6–8. De nu ar fi Ispășirea, ei ar trebui neîndo- ielnic să piară, **Mosia** 13:27–32. El va ispăși pentru păcatele lumii, **Alma** 34:8–16. Dumnezeu însuși ispășește pentru păcatele lumii, pentru a îndeplini pla- nul milosteniei, **Alma** 42:11–30. Eu sunt Dumnezeul întregului pământ, ucis pentru păcatele lumii, **3 Ne.** 11:14. Eu, Dumnezeu, am suferit aceste lucruri pentru toți, **D&L** 19:16. Copiii mici sunt mântuiți prin Singurul Meu Născut, **D&L** 29:46–47. Iată suferințele și moar- tea Celui care nu a păcătuit, **D&L** 45:3–5. Acest lucru este asemenea jertfei Singurului Născut, **Moise** 5:7. Prin Ispășirea lui Hristos, toți oamenii pot fi salvați, **A de C** 1:3.

ISPITĂ, (A) ISPITI. *Vezi, de asemenea,* Diavol; (a) Îndura; Libertatea de a Alege

Încercare a capacității unei persoane de a alege binele în locul răului; ade- menire pentru a păcătui și pentru a-l urma pe Satana în loc de a-L urma pe Dumnezeu.

Nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbă- vește de cel rău, **Mat.** 6:13 (3 Ne. 13:12). Dumnezeu nu va îndura ca voi să fiți ispitiți mai mult decât puteți suporta, **1 Cor.** 10:13. Hristos a fost ispitit așa cum suntem și noi, **Evr.** 4:14–15. Binecu- vântat este omul care rabdă ispita, **Iac.** 1:12–14. Ispitele potrivnicului nu pot izbândi asupra acelora care ascultă de cuvântul lui Dumnezeu, **1 Ne.** 15:24 (Hel. 5:12). Omul nu putea acționa pentru el însuși, decât îndemnat de unul sau de celălalt, **2 Ne.** 2:11 – 16.

Israel

Păziți-vă și rugați-vă continuu, ca să nu fiți ispitiți mai mult decât puteți îndura, **Alma** 13:28. Învățați-i să reziste oricărei ispite a diavolului, cu credința lor în Domnul Isus Hristos, **Alma** 37:33. Rugați-vă întotdeauna ca să nu cădeți în ispită, **3 Ne.** 18:15, 18 (D&L 20:33; 31:12; 61:39). Feriți-vă de mân- drie, ca să nu cădeți în ispită, **D&L** 23:1. Adam a devenit supus voinței diavolului, pentru că a cedat ispitei, **D&L** 29:39 – 40. Am fost lăsat la tot felul de ispite, **JS—I** 1:28.

ISRAEL. *Vezi, de asemenea,* Avraam— Semința lui Avraam; Iacov, fiul lui Isaac; Înfiere

Domnul i-a dat numele de Israel lui Iacov, fiul lui Isaac și nepotul lui Avraam din Vechiul Testament (Gen. 32:28; 35:10). Numele Israel se poate referi la Iacov însuși, la urmașii lui sau la împărăția pe care acei urmași au avut-o în vremea Vechiului Testament (2 Sam. 1:24; 23:3). După ce Moise i-a condus pe copiii lui Israel afară din robia egipteană (Ex. 3–14), ei au fost conduși de judecători mai bine de trei sute de ani. Începând cu Regele Saul, regii au domnit peste Israelul unit pâ- nă la moartea lui Solomon, când zece triburi s-au răsculat împotriva lui Ro- boam pentru a forma un neam separat. După ce s-a împărțit împărăția lui Israel, triburile de nord, fiind cele mai numeroase, au păstrat numele de Israel, în timp ce regatul de sud s-a numit Iuda. fiinutul Canaanului este numit, astăzi, Israel. În alt sens, Israel desem- nează pe cineva care crede cu adevărat în Hristos (Rom. 10:1; 11:7; Gal. 6:16; Ef. 2:12).

Cele douăsprezece triburi ale lui Israel: Nepotul lui Avraam, Iacov, al cărui nume a fost schimbat în Israel, a avut doisprezece fii. Urmașii lor au fost cu- noscuți ca cele douăsprezece triburi ale lui Israel sau copiii lui Israel. Cele douăsprezece triburi sunt următoare- le: Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Isahar și Zabulon (fiii lui Iacov și ai Leii); Dan și Neftali (fii lui Iacov și ai Bilhei); Gad

și Așer (fiii lui Iacov și ai Zilpei); Iosif și Beniamin (fiii lui Iacov și ai Rahelei) (Gen. 29:32–30:24; 35:16–18).

Înaintea morții lui, Iacov a dat fiecă- rui conducător de trib o binecuvântare (Gen. 49:1–28). Pentru informații su- plimentare, vezi numele fiecărui fiu al lui Iacov.

Ruben, primul născut cu prima soție a lui Iacov, Lea, și-a pierdut binecu- vântarea de drept a primului născut și o parte dublă din moștenire datorită imoralității (Gen. 49:3–4). Dreptul pri- mului născut i s-a dat lui Iosif, care era primul născut cu cea de a doua soție a lui Iacov, Rahela (1 Cron. 5:1–2). Levi, al cărui trib Domnul l-a ales pentru a-I sluji drept slujitori preoțești, nu a pri- mit moștenire datorită chemării spe- ciale de a sluji pentru toate triburile. Aceasta a permis ca partea dublă a lui Iosif să fie împărțită de fiii lui Iosif, Efraim și Manase (1 Cron. 5:1; Ier. 31:9), care au fost numărați ca triburi sepa- rate ale lui Israel (TJS, Gen. 48:5–6).

Membrii tribului lui Iuda urmau să fie conducători până la venirea lui Mesia (Gen. 49:10; TJS, Gen. 50:24). În ultimele zile, tribul lui Efraim are pri- vilegiul de a purta mesajul restaurării Evangheliei în lume și de a aduna Israelul împrăștiat (Deut. 33:13 – 17). Va veni vremea când, prin Evanghelia lui Isus Hristos, Efraim va avea rolul conducător în unirea tuturor triburi- lor Israelului (Isa. 11:12 – 13; D&L 133:26–34).

Împrăștierea Israelului: Domnul a împrăș- tiat și a lovit cele douăsprezece triburi ale Israelului datorită nedreptății și a revoltei lor. Totuși, Domnul s-a folo- sit, de asemenea, de împrăștierea poporului Său ales printre neamurile lumii pentru a binecuvânta aceste neamuri.

Vă voi împrăștia printre neamuri, **Lev.** 26:33. Domnul te va împrăștia printre toate neamurile, **Deut.** 28:25, 37, 64. Îi voi izgoni printre toate neamurile pă- mântului, **Ier.** 29:18–19. Voi vântura casa lui Israel între toate neamurile,

Amos 9:9 (Zah. 10:9). Isus a fost trimis la oile pierdute ale casei lui Israel, **Mat.** 15:24. Mai am și alte oi care nu sunt din staulul acesta, **Ioan** 10:16. Israel va fi împrăștiat pe toată fața pă- mântului, **1 Ne.** 22:3 – 8. Iacov arată alegoria lui Zenos despre măslinul sălbatic și cel de cultură, **Iacov** 5–6. Lucrarea Tatălui va începe printre tri- burile pierdute, **3 Ne.** 21:26.

Adunarea lui Israel: Casa lui Israel va fi adunată în ultimele zile înainte de venirea lui Hristos (A de C 1:10). Dom- nul adună poporul lui Israel, când el Îl acceptă și ține poruncile Lui.

El va ridica un steag și ele vor veni, **Isa.**
5:26. Cu mare dragoste te voi primi îna- poi, **Isa.** 54:7. Israel și Iuda vor fi aduși înapoi, în țara lor, **Ier.** 30:3. Domnul va strânge casa lui Israel din mijlocul popoarelor la care este risipită, **Ezec.**
28:25. La vremea împlinirii vremilor El va uni într-unul toate lucrurile în Hristos, **Ef.** 1:10. După ce va fi împrăș- tiat, Israelul va fi adunat, **1 Ne.** 15:12–17. Domnul va aduna toate neamurile casei lui Israel, **1 Ne.** 19:16 (3 Ne. 16:5). Ei vor fi scoși din întuneric și vor cunoaște că Domnul este Salvatorul lor, **1 Ne.** 22:12. Dumnezeu Își adună și Își numără co- piii, **1 Ne.** 22:25. Popoarele neamurilor păgâne vor duce Israelul în țările moș- tenirii lor, **2 Ne.** 10:8 (3 Ne. 16:4). Po- porul și cuvântul Meu vor fi adunate într-unul, **2 Ne.** 29:13 – 14. Vârstnicii
sunt chemați să-i adune pe cei aleși,
D&L 29:7 (D&L 39:11). Îi voi aduna pe aleșii Mei, **D&L** 33:6. Adunați-vă ca să
vă dau legea Mea și ca să fiți înzestrați,
D&L 38:31–33. Îmi voi aduce înapoi po- porul, cei care sunt din casa lui Israel, **D&L** 39:11. Sfinții vor veni, **D&L** 45:46. Moise a predat cheile adunării, **D&L**
110:11. Dreptatea și adevărul vor mă- tura pământul și vor aduna pe aleșii Domnului, **Moise** 7:62. Adunarea este comparată cu adunarea vulturilor în jurul unui stârv, **JS—M** 1:27.

Cele zece triburi pierdute ale lui Israel: Cele zece triburi ale Israelului au for- mat regatul de nord al Israelului și au

fost duse în robie în Asiria în anul 721 î.H. Atunci ele au mers în „țările de nord” și s-au pierdut de celelalte. În ultimele zile ele se vor întoarce.

Voi zice miază-noaptei, dă încoace, **Isa.** 43:6. Iată-i că vin de la miază-noap- te, **Isa.** 49:12 (1 Ne. 21:12). Iuda și Israel vor veni împreună de la miază-noapte, **Ier.** 3:18. Viu este Domnul care a scos pe copiii lui Israel din țara de la mia- zănoapte, **Ier.** 16:14–16. Îi aduc înapoi din țara de la miază-noapte, **Ier.** 31:8. Nefiții și evreii vor avea cuvintele triburilor pierdute ale Israelului, **2 Ne.** 29:12–13. Merg să mă arăt triburilor pierdute ale Israelului, **3 Ne.** 17:4. Când Evanghelia va fi propovăduită rămășiței casei lui Israel, triburile ră- tăcite vor fi aduse înapoi acasă pe pă- mântul moștenirii lor, **3 Ne.** 21:26–29. Moise a încredințat cheile adunării Is- raelului lui Joseph Smith și Oliver Cowdery, **D&L** 110:11. Cei care sunt în țările de nord vor veni în amintire înaintea Domnului, **D&L** 133:26 – 32. Credem în adunarea adevărată a lui Israel, **A de C** 1:10.

ISTORIA FAMILIEI.
Vezi
Genealogie; Salvarea pentru morți

ISUS HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Alfa; Apa vie; Avocat; Cale; Căderea lui Adam și a Evei; Conștiință; (a) Crea, creație; Credință; Cruce; Dumnezeu, Dumnezeire; Domnul; (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Emanuel; Eu Sunt; Evanghelii; Fără de Sfârșit; Fiul Omului; Golgota; Har; Iehova; Iertarea păcatelor; Ispășire, (a) ispăși; Izbăvitor; Împărtășanie; Înălțare; Început; Înviere; Lumină, Lumina lui Hristos; Maria, mama lui Isus; Mângâietorul; Mântuire, (a) mântui; mântuit; Mântuitor; Mielul lui Dumnezeu; Mijlocitorul; Mire; Mesia; (a) Naște; Omega; Păstorul cel Bun; Pâinea vieții; Piatra din capul unghiului; Planul mântuirii; Pocăință, (a) se pocăi; Primul Născut; Răstignire;

Salvator; Sacrificiu; Sânge; Schimbarea la față—Schimbarea la fața a lui Hristos; Slujba de pe Munte; Stâncă; Șarpe de aramă; Unsul

Hristos (cuvânt grecesc) și *Mesia* (cuvânt ebraic) înseamnă „cel uns”. Isus Hristos este Primul Născut al Tatălui în spirit (Evr. 1:6; D&L 93:21). El este Singurul Fiu Născut al Tatălui în carne (Ioan 1:14; 3:16). El este Iehova și a fost pre- destinat pentru măreața Lui chemare înainte de întemeierea lumii (D&L 110:3–4). Sub îndrumarea Tatălui, Isus a creat pământul și tot ceea ce se află pe el (Ioan 1:3, 14; Moise 1:31–33). El s-a născut la Betleem din Maria, a trăit o viață fără păcat și a împlinit o ispășire desăvârșită pentru păcatele întregii omeniri, vărsându-Și sângele și dân- du-Și viața pe cruce (Mat. 2:1; 1 Ne. 11:13–33; 3 Ne. 27:13–16; D&L 76:40–42). El s-a înălțat din morți, asigurând astfel învierea finală a întregii ome- niri. Prin Ispășirea și Învierea lui Isus Hristos, aceia care se pocăiesc de pă- catele lor și se supun poruncilor lui Dumnezeu pot locui veșnic în prezen- ța lui Isus și a Tatălui (2 Ne. 9:10–12; 21–22; D&L 76:50–53, 62).

Isus Hristos este cea mai măreață ființă născută pe acest pământ. Viața Lui este un exemplu desăvârșit de cum trebuie să trăiască întreaga ome- nire. Toate rugăciunile, binecuvântă- rile și rânduielile preoțești trebuie făcute în numele Lui. El este Domnul domnilor, Împăratul împăraților, Creatorul, Salvatorul și Dumnezeul întregului pământ.

Isus Hristos va veni din nou în pute- re și slavă pentru a domni pe pământ în timpul Mileniului. În ultima zi, El va judeca întreaga omenire (Alma 11:40–41; JS—M 1).

Rezumat cronologic al vieții Sale : Nașterea și misiunea lui Hristos au fost prezise, **Luca** 1:26–38 (Isa. 7:14; 9:6–7; 1 Ne. 11). S-a născut, **Luca** 2:1–7 (Mat. 1:18–25). A fost circumcis, **Luca** 2:21. A fost dus la templu, **Luca** 2:22–38. A fost văzut

de magi, **Mat.** 2:1–12. Iosif și Maria au fugit cu El în Egipt, **Mat.** 2:13–18. A fost adus la Nazaret, **Mat.** 2:19–23. A mers la templu la doisprezece ani, **Luca** 2:41–
50. A avut frați și surori, **Mat.** 13:55–56 (Marcu 6:3). A fost botezat, **Mat.** 3:13–
17 (Marcu 1:9–11; Luca 3:21–22). A fost ispitit de diavol, **Mat.** 4:1–11 (Marcu
1:12–13; Luca 4:1–13). Și-a chemat dis-
cipolii, **Mat.** 4:18–22 (Mat. 9:9; Marcu
1:16–20; 2:13–14; Luca 5:1–11, 27–28;
6:12–16; Ioan 1:35–51). I-a numit pe cei doisprezece, **Mat.** 10:1–4 (Marcu 3:13–
19; Luca 6:12–16). A rostit cuvântarea de pe munte, **Mat.** 5– 7. Și-a prezis moartea și învierea, **Mat.** 16:21 (Mat.
17:22–23; 20:17–19; Marcu 8:31; 9:30–
32; 10:32–34; Luca 9:22; 18:31–34). S-a schimbat la față, **Mat.** 17:1–9 (Marcu
9:2–8; Luca 9:28–36). I-a trimis pe cei șaptezeci, **Luca** 10:1–20. Și-a făcut in- trarea triumfală în Ierusalim, **Mat.**
21:1–11 (Marcu 11:1–11; Luca 19:29–40; Ioan 12:12–15). A introdus împărtășa- nia, **Mat.** 26:26–29 (Marcu 14:22–25; Luca 22:19–20). A suferit și s-a rugat în Ghetsimani, **Mat.** 26:36–46 (Marcu
14:32–42; Luca 22:39–46). A fost tră- dat, prins și abandonat, **Mat.** 26:47–56 (Marcu 14:43–53; Luca 22:47–54; Ioan
18:2–13). A fost răstignit, **Mat.** 27:31–
54 (Marcu 15:20 – 41; Luca 23:26 – 28,
32–49; Ioan 19:16–30). A înviat, **Mat.**
28:1–8 (Marcu 16:1–8; Luca 24:1–12; Ioan 20:1–10). A apărut după înviere, **Mat.** 28:9 – 20 (Marcu 16:9 – 18; Luca
24:13–48; Ioan 20:11–31; Fapte 1:3–8;
1 Cor. 15:5–8). S-a înălțat la cer, **Marcu**
16:19–20 (Luca 24:51–53; Fapte 1:9–12). Le-a apărut nefiților, **3 Ne.** 11:1 – 17 (3 Ne. 11 – 26). I-a apărut lui Joseph Smith, **JS—I** 1:15–20.

Autoritate: Domnia va fi pe umărul Lui, **Isa.** 9:6 (2 Ne. 19:6). Isus îi învăța ca unul ce avea putere, **Mat.** 7:28–29 (Marcu 1:22). Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, **Mat.** 9:6. Isus a poruncit spiritelor necurate cu autoritate și ele I s-au supus, **Marcu** 1:27 (Luca 4:33–36). Isus a rânduit doispre- zece care să aibă putere, **Marcu** 3:14–15. Cuvântul lui Isus era cu putere, **Luca**

4:32. Tatăl a dat toată judecata Fiului, **Ioan** 5:22, 27. Dumnezeu L-a uns pe Isus cu Duhul Sfânt și cu putere, **Fapte** 10:38. Hristos a fost predestinat dinainte de întemeierea lumii, **1 Pet.** 1:20 (Eter 3:14). Isus are cheile iadului și ale mor- ții, **Apoc.** 1:18. Toți oamenii devin su- puși lui Hristos, **2 Ne.** 9:5. Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este Tatăl cerului și al pământului de la început, **Hel.** 14:12. Hristos a venit din voința Tată- lui pentru a înfăptui voința Lui, **D&L** 19:24. Isus a primit din plenitudinea slavei Tatălui și a primit toată puterea, **D&L** 93:3–4, 16–17 (Ioan 3:35–36).

Exemplul lui Isus Hristos: V-am dat o pildă, **Ioan** 13:15. Eu sunt calea, ade- vărul și viața, **Ioan** 14:6. Și Hristos a suferit pentru noi și ne-a lăsat o pildă, ca să călcăm pe urmele Lui, **1 Pet.** 2:21. Dacă un om nu urmează exemplul Fiului Dumnezeului cel Viu, el nu poate fi salvat, **2 Ne.** 31:16. Vreau să fiți perfecți, așa cum sunt Eu, **3 Ne.** 12:48. Să aveți grijă, să faceți mereu, așa cum am făcut Eu, **3 Ne.** 18:6. Eu v-am dat un exemplu, **3 Ne.** 18:16. Fap- tele pe care M-ați văzut că le fac Eu, acelea să le faceți și voi, **3 Ne.** 27:21, 27. Cei care Îl urmează cu adevărat pe Isus Hristos vor fi ca El, **Moro.** 7:48.

Slava lui Isus Hristos: Slava Domnului a umplut tabernacolul, **Ex.** 40:34–38. Pământul întreg este plin de slava Lui, **Isa.** 6:3 (2 Ne. 16:3). Slava Domnului s-a înălțat asupra ta, **Isa.** 60:1–2. Fiul omului va veni în slava Tatălui Său, **Mat.** 16:27. Proslăvește-Mă la Tine în- suți cu slava, pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea, **Ioan** 17:5. Cel Sfânt al Israelului trebuie să domnească în mare slavă, **1 Ne.** 22:24. Am avut speranță în slava Lui, **Iacov** 4:4. Fiul lui Dumnezeu vine în slava Lui, **Alma** 5:50. El a explicat toate lucrurile, de la început și până când avea să vină El în slavă, **3 Ne.** 26:3. Apostolii Mei vor sta învești- mântați în slavă ca și Mine, **D&L** 29:12 (D&L 45:44). Am văzut slava Fiului de-a dreapta Tatălui, **D&L** 76:19–23. Ioan a văzut și a dat mărturie de

deplinătatea slavei Mele, **D&L** 93:6 (Ioan 1:14). Înfățișarea Lui strălucea mai presus de strălucirea soarelui, **D&L** 110:3. Slava Lui era asupra mea și I-am văzut fața, **Moise** 1:1–11. Aceasta este lucrarea și slava Mea, **Moise** 1:39.

Capul Bisericii: Hristos este capul Bise- ricii, **Ef.** 5:23 (Ef. 1:22; 4:15). El este capul trupului, al Bisericii, **Col.** 1:18. Aceasta este Biserica Mea, **Mosia** 26:22 (Mosia 27:13). Hristos a fost Căpetenia și De- săvârșirea credinței lor, **Moro.** 6:1–4. Această Biserică am întemeiat-o Eu, **D&L** 33:5 (3 Ne. 27:3–8).

Judecător: El judecă lumea cu dreptate, **Ps.** 9:8 (3 Ne. 27:16). El vine să judece pământul, **Ps.** 96:13. Dumnezeu va jude- ca și pe cel bun și pe cel rău, **Ecl.** 3:17. El va fi judecătorul neamurilor, **Isa.** 2:4 (Mica 4:3; 2 Ne. 12:4). Cu dreptate va judeca El pe cei săraci, **Isa.** 11:2–4. Tatăl a dat toată judecata Fiului, **Ioan** 5:22. Dacă judec Eu, judecata Mea este ade- vărată, **Ioan** 8:16. El a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și al celor morți, **Fapte** 10:42 (2 Tim. 4:1). Dumnezeu va judeca tainele oamenilor prin Isus Hristos, **Rom.** 2:16. Cu toții vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, **Rom.** 14:10 (2 Cor. 5:10; Alma 12:12; Morm. 3:20; 7:6; Eter 12:38; D&L 135:5). Toți oamenii vin la Dumne- zeu să fie judecați de El potrivit adevă- rului și sfințeniei care se află în El, **2 Ne.** 2:10. Stați înaintea lui Dumnezeu ca să fiți judecați potrivit faptelor, **Alma** 5:15 (Alma 12:15; 33:22; 3 Ne. 27:14). Dumne- zeu și Hristos sunt judecătorii tuturor, **D&L** 76:68.

Domnia milenară a lui Hristos: Domnia va fi pe umărul Lui, **Isa.** 9:6 (2 Ne. 19:6). Voi fi în mijlocul vostru, spune Domnul, **Zah.** 2:10–12 (Zah. 14:9). Dumnezeu Îi va da lui Isus tronul tatălui Său, David, **Luca** 1:30–33. Hristos va împărăți în vecii vecilor, **Apoc.** 11:15. Sfinții vor domni împreună cu Hristos o mie de ani, **Apoc.** 20:4 (D&L 76:63). Datorită neprihănirii poporului Său, Satana nu va avea nici o putere, **1 Ne.** 22:26 (Apoc. 20:1–3). Voi trăi în neprihănire

cu oamenii pe pământ o mie de ani, **D&L** 29:11 (D&L 43:29–30). Fiți supuși puterilor care există până când domneș- te Cel care are dreptul să domnească, **D&L** 58:22 (1 Cor. 15:25). Hristos va domni în persoană pe pământ, **A de C** 1:10 (Isa. 32:1).

Aparițiile ale lui Hristos după moarte: După ce s-a înălțat, Isus i-a apărut mai întâi Mariei, **Marcu** 16:9 (Ioan 20:11 – 18). Isus a mers și a vorbit cu doi dintre discipoli pe drumul spre Emaus, **Luca** 24:13–34. Isus le-a apărut Apostolilor care i-au pipăit mâinile și picioarele, **Luca** 24:36–43 (Ioan 20:19–20). Isus i-a apărut lui Toma, **Ioan** 20:24–29. Isus le-a apărut ucenicilor la marea Tiberia- dei, **Ioan** 21:1–14. Isus a slujit patruzeci de zile după înviere, **Fapte** 1:2–3. Ștefan L-a văzut pe Isus stând de-a dreapta lui Dumnezeu, **Fapte** 7:55 – 56. Isus i-a apărut lui Saul, **Fapte** 9:1–8 (TJS, Fapte 9:7; Fapte 26:9–17). Isus a fost văzut de mai bine de 500 de oameni, **1 Cor.** 15:3–8. Isus Hristos s-a arătat poporului lui Nefi, **3 Ne.** 17:1–17. 2.500 de oameni L-au văzut și L-au auzit pe Isus, **3 Ne.** 17:16 – 25. Mormon a fost vizitat de Domnul, **Morm.** 1:15. Joseph Smith și Sidney Rigdon L-au văzut pe Isus de-a dreapta lui Dumnezeu, **D&L** 76:22–23. Joseph Smith și Oliver Cowdery L-au văzut pe Domnul la Templul din Kirt- land, **D&L** 110:1–4. Joseph Smith L-a văzut pe Isus, **JS—I** 1:15–17.

Existența premuritoare a lui Hristos: Domnul i-a apărut lui Avram, **Gen.** 12:7 (Gen. 17:1; 18:1; Avr. 2:6–8). Dom- nul i-a vorbit lui Moise față în față, **Ex.** 33:11 (Deut. 34:10; Moise 1:1–2). L-am văzut pe Domnul stând pe altar, **Amos** 9:1. La început Cuvântul a fost cu Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi, **Ioan** 1:1, 14 (1 Ioan 1:1–3). Înainte să fie Avraam, am fost Eu, **Ioan** 8:58. Proslăvește-Mă la Tine înșuți cu slava, pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea, **Ioan** 17:5. Isaia L-a văzut cu adevărat pe Mântui- torul meu, tot așa cum L-am văzut eu și fratele meu Iacov, **2 Ne.** 11:2–3. Mâine

Eu voi veni în lume, **3 Ne.** 1:12–14. Hristos a fost înainte să înceapă lumea,
3 Ne. 26:5 (Ioan 6:62). Așa cum Mă arăt ție, tot așa Mă voi arăta poporului Meu în carne, **Eter** 3:14–17. Enoh L-a văzut pe Domnul și a mers cu El, **D&L** 107:48–
49. Fiul Meu iubit care a fost de la înce- put Preaiubitul și Alesul, **Moise** 4:2. Domnul a spus: Pe cine să trimit? Și unul a răspuns la fel ca Fiul Omului: Aici sunt, trimite-mă, **Avr.** 3:27.

Profeții despre nașterea și moartea lui Isus Hristos: O fecioară va rămânea însărcinată și va naște un fiu, **Isa.** 7:14 (1 Ne. 11:13–20). Din Betleem va ieși un conducător în Israel, **Mica** 5:2. Samuel Lamanitul a profețit o zi, o noapte și o zi de lumină; o nouă stea; și alte semne, **Hel.** 14:2–6. Samuel Lamanitul a profețit întuneric, tunete și fulgere și cutremur de pământ, **Hel.** 14:20 – 27. Semnele nașterii lui Isus s-au împlinit,
3 Ne. 1:15–21. Semnele morții lui Isus s-au împlinit, **3 Ne.** 8:5–23.

A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră: Nu există alt nume prin care trebuie să fim salvați, **Fapte** 4:12 (2 Ne.
31:21). Apostolii s-au bucurat că ei au
fost numărați demni să îndure rușinea
pentru Numele Lui, **Fapte** 5:38 – 42. Aceasta este porunca, să credeți în nu- mele Fiului Lui, Isus Hristos, **1 Ioan**
3:23. Dați mărturie că sunteți dornici să luați asupra voastră numele lui Hristos prin botez, **2 Ne.** 31:13. Vreau să luați asupra voastră numele lui Hristos, **Mosia** 5:6–12 (Mosia 1:11). Ace- ia care voiau să ia asupra lor numele lui Hristos s-au unit cu bisericile lui Dumnezeu, **Mosia** 25:23. Toți aceia care erau credincioși adevărați în Hristos au luat asupra lor numele lui Hristos, **Alma** 46:15. Poarta cerului este deschisă acelora care vor crede în numele lui Isus Hristos, **Hel.** 3:28. Binecuvântat este acela care este găsit credincios numelui Meu în ziua din urmă, **Eter** 4:19. Ei doresc să ia asupra lor numele Fiului, **Moro.** 4:3 (D&L 20:77). Luați asupra voastră numele lui Hristos, **D&L**
18:21–
25.

Mărturii date despre Isus Hristos: Pavel a dat mărturie că Isus este Hristosul, **Fapte** 18:5. Chiar și spiritele rele dau mărturie că Îl cunosc pe Isus, **Fapte**
19:15. Nimeni nu poate spune că Isus este Domnul decât prin Duhul Sfânt,
1 Cor. 12:3. Fiece genunchi se va îndoi și fiecare limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domnul, **Filip.** 2:10–11. Vorbim despre Hristos, ne bucurăm în Hristos, predicăm despre Hristos, profețim despre Hristos, **2 Ne.** 25:26. Cartea lui Mormon există pentru a-i convinge pe evrei și pe neamuri că Isus este Hristos, **2 Ne.** 26:12 (Titlu în Cartea lui Mormon). Profeții și scripturile mărturisesc despre Hris- tos, **Iacov** 7:11, 19. Căutați pe acest Isus despre care au scris profeții și Apostolii, **Eter** 12:41. L-am văzut și
i-am auzit glasul depunând mărturie
că El este Singurul Fiu Născut, **D&L**
76:20–24. Aceasta înseamnă vieți veș- nice: a cunoaște pe Dumnezeu și pe Isus Hristos, **D&L** 132:24. Noi credem în Dumnezeu, Tatăl Etern, și în Fiul Său, Isus Hristos, **A de C** 1:1. Noi credem că Hristos va domni în persoa- nă pe pământ, **A de C** 1:10.

Semne sau simboluri ale lui Hristos: Abel a oferit primii născuți ai turmei lui, **Gen.** 4:4 (Moise 5:20). Ia-l pe singurul tău fiu, Isaac, și oferă-Mi-l ca jertfă, **Gen.**
22:1–13 (Iacov 4:5). Domnul a poruncit copiilor lui Israel să jertfească miei fără de pată, **Ex.** 12:5, 21, 46 (Num. 9:12; Ioan
1:29; 19:33; 1 Pet. 1:19; Apoc. 5:6). Aceas- ta este pâinea pe care Domnul ți-a dat-o s-o mănânci, **Ex.** 16:2–15 (Ioan 6:51). Lovește piatra, și din ea va ieși apă ca poporul să poată bea, **Ex.** 17:6 (Ioan
4:6–14; 1 Cor. 10:1–4). fiapul va duce asupra lui toate fărădelegile lor, **Lev.**
16:20–22 (Isa. 53:11; Mosia 14:11; 15:6–
9). Moise a ridicat șarpele de aramă ca să-i salveze pe acei care îl priveau, **Num.** 21:8–9 (Ioan 3:14–15; Alma 33:19; Hel. 8:14–15). Iona a stat în pântecul peștelui trei zile, **Iona** 1:17 (Mat. 12:40). Acest lucru este o reprezentare a sacri- ficiului Singurului Născut al Tatălui, **Moise** 5:4–8.

IUD
A

Personaj din Noul Testament - unul din- tre frații lui Isus și probabil autor al epistolei lui Iuda (Mat. 13:55; Iuda 1:1).

Epistola lui Iuda: Această carte constă într-o scrisoare a lui Iuda către anu- miți sfinți care slăbiseră în credință. Ei erau slăbiți de aceia dintre ei care pre- tindeau că sunt creștini, dar care prac- ticau o preaslăvire păgână, imorală și susțineau că sunt scutiți de supunere față de legile morale. Iuda dorea să-i trezească pe sfinți pentru a simți peri- colul spiritual în care se găseau și să-i încurajeze să rămână credincioși.

Câteva pasaje notabile din Iuda sunt versetul 6, care povestește despre răz- boiul din cer și alungarea lui Lucifer și a îngerilor lui din acea stare premuri- toare (Avr. 3:26–28) și versetele 14–15 care citează o profeție făcută de Enoh.

IUDA. *Vezi, de asemenea,* Biblie; Israel; Iudei

Personaj din Vechiul Testament - al patrulea fiu al lui Iacov și al Leii (Gen. 29:35; 37:26 – 27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Iacov l-a binecuvântat pe Iuda să fie conducător natural printre fiii lui Iacov și ca Șilo (Isus Hristos) să îi fie urmaș (Gen. 49:10).

Tribul lui Iuda: Tribul lui Iuda a luat conducerea după stabilirea în Canaan. Principalul rival era tribul lui Efraim. Moise a binecuvântat tribul lui Iuda (Deut. 33:7). După domnia lui Solo- mon, tribul lui Iuda a devenit regatul lui Iuda.

Regatul lui Iuda: Sub domnia lui Ro- boam, stăpânirile lui Solomon s-au împărțit în două regate separate, în principal datorită geloziei dintre tri- burile lui Efraim și Iuda. Regatul de Sud, sau Regatul lui Iuda, includea tri- bul lui Iuda și cea mai mare parte a lui Beniamin. Capitala lui era Ierusalimul. În ansamblu, el a rămas mai credincios preaslăvirii lui Iehova decât a făcut-o Regatul de Nord. Iuda a fost mai puțin expus atacurilor din nord și din est, iar puterea supremă a rămas în mâinile

familiei lui David până la înrobirea babiloniană. Regatul lui Iuda a reușit să existe timp de 135 de ani după căde- rea celui mai populat și puternic regat al Israelului.

Toiagul lui Iuda: Se referă la Biblie ca fiind însemnările casei lui Iuda (Ezec. 37:15–19). În ultimele zile, când diferi- tele ramuri ale casei lui Israel vor fi adunate, însemnările lor sacre vor fi, de asemenea, adunate. Aceste însem- nări scripturale se completează una pe cealaltă și formează o mărturie unită că Isus este Hristosul, Dumnezeul Israe- lului și Dumnezeul întregului pământ (2 Ne. 3; 29; TJS Gen. 50:24–36).

IUDA, FRATELE LUI IACOV

Personaj din Noul Testament - unul dintre primii Doisprezece Apostoli ai lui Isus Hristos (Luca 6:13–16). El a mai fost, probabil, cunoscut ca Levi Tadeu (Mat. 10:2–4).

IUDA ISCARIOTEANUL

Unul dintre cei Doisprezece Apostoli ai lui Isus în Noul Testament (Mat. 10:4; Marcu 14:10; Ioan 6:71; 12:4). Po- recla lui însemna „omul din Cariot". El era din tribul lui Iuda și era singurul Apostol care nu era galilean. Iuda L-a trădat pe Domnul.

A primit treizeci de bani de argint ca să-L dea pe Hristos unuia dintre preo- ții conducători, **Mat.** 26:14 – 16 (Zah. 11:12–13). L-a trădat pe Domnul cu un sărut, **Mat.** 26:47–50 (Marcu 14:43–45; Luca 22:47–48; Ioan 18:2–5). S-a spânzu- rat, **Mat.** 27:5. Satana a intrat în Iuda, **Luca** 22:3 (Ioan 13:2, 26–30). David a vorbit de trădarea lui Isus de către Iuda, **Fapte** 1:16 (Ps. 41:9).

IUDEI. *Vezi, de asemenea,* Israel; Iuda; Iudei pot fi, fie: (1) urmașii lui Iuda, unul dintre cei doisprezece fii ai lui Iacov, fie: (2) popor din vechiul regat de sud al Iudeii, sau: (3) poporul care practică religia, felul de viață și tradițiile iudaismului, fiind sau nu iudei prin naștere. A devenit o obișnuință folosi- rea cuvântului *iudeu* pentru a indica

toți urmașii lui Iacov, dar este o greșea- lă. El trebuie limitat la aceia din regatul Iudeii, sau, mai ales astăzi, la aceia din tribul lui Iuda și al tovarășilor lui.

Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda până va veni Șilo, **Gen.** 49:10. Evanghelia lui Hristos este puterea lui Dumnezeu de mântuire, mai întâi a iudeului, **Rom.** 1:16. Domnul va înălța un profet printre iudei — pe Însuși Mesia, **1 Ne.** 10:4. Când cartea ieșea din gura iudeilor, lucrurile erau clare și pure, **1 Ne.** 14:23. Iudeii vor fi împrăș- tiați printre toate neamurile, **2 Ne.** 25:15. Iudeii sunt vechiul Meu popor de legă- mânt, **2 Ne.** 29:4. Iudeii care sunt îm- prăștiați vor începe să creadă în Hristos, **2 Ne.** 30:7. Iudeii vor respinge piatra pe care să zidească, **Iacov** 4:14–16. Iudeii vor avea altă mărturie că Isus a fost chiar Hristosul, **Morm.** 3:20–21. Doi profeți vor fi înălțați în ultimele zile pentru națiunea iudaică, **D&L** 77:15. Chemați toate națiunile, întâi neamu- rile și după aceea pe iudei, **D&L** 133:8. În acele zile, va fi mare necaz asupra iudeilor, **JS—M** 1:18.

IZABELA. *Vezi, de asemenea,* Ahab

Personaj din Vechiul Testament - o fe- meie rea din ținutul Feniciei. Ea a fost soția lui Ahab (1 Regi 16:30–31), rege al Israelului care a domnit pe vremea profetului Ilie.

Mai mult decât oricare alt eveniment, căsătoria lui Ahab cu Izabela a cauzat căderea Regatului de Nord al Israelu- lui; Izabela a introdus în Israel cele mai rele forme de preaslăvire a idoli- lor din ținutul ei, în locul preaslăvirii lui Iehova (1 Regi 18:13, 19).

Izabela a omorât pe mulți dintre pro- feții lui Dumnezeu, **1 Regi** 18:4. Izabe- la l-a condamnat la moarte pe Ilie, **1 Regi** 19:1 – 3. Ticăloșia Izabelei s-a sfârșit odată cu moartea ei groaznică, **2 Regi** 9:30–37.

IZBĂVITOR. *Vezi* Eliberator

ÎMBĂTRÂNIT DE ZILE. *Vezi* Adam

ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU SAU ÎMPĂRĂȚIA CERULUI. *Vezi, de asemenea,* Gloria Celestială; Biserica lui Isus Hristos

Împărăția lui Dumnezeu pe pământ este Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă (D&L 65). Scopul Bisericii este să-i pregătească pe membrii ei să trăiască veșnic în împărăția celestială sau în împărăția cerului. Cu toate acestea, scripturile numesc uneori Biserica împărăția cerului, în- semnând că Biserica este împărăția cerului pe pământ.

Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este împărăția lui Dumnezeu pe pământ, dar este în prezent limitată la o împărăție ecleziastică. În timpul Mileniului, împără- ția lui Dumnezeu va fi și politică și ecleziastică.

Domnul este Împărat în veci de veci, **Ps.** 10:16 (Ps. 11:4). Dumnezeul ceruri- lor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată, **Dan.** 2:44 (D&L 138:44). Pocăiți-vă, pentru că împără- ția cerurilor este aproape, **Mat.** 3:2 (Mat. 4:17). Vie împărăția Ta, facă-se voia Ta pe pământ, **Mat.** 6:10. Căutați mai în- tâi împărăția lui Dumnezeu, **Mat.** 6:33 (3 Ne. 13:33). Îți voi da cheile împărăți- ei, **Mat.** 16:19. Veniți de moșteniți împărăția care v-a fost pregătită, **Mat.** 25:34. Când voi lua din împărtășanie cu voi în împărăția Tatălui meu, **Mat.** 26:26–29. Veți vedea pe toți profeții în împărăția lui Dumnezeu, **Luca** 13:28. Cei nedrepți nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu, **1 Cor.** 6:9. Carnea și sângele nu pot moșteni împărăția lui Dumnezeu, **1 Cor.** 15:50. Înainte de a căuta bogății, căutați împărăția lui Dumnezeu, **Iacov** 2:18. Nici un lucru necurat nu poate moșteni împărăția cerului, **Alma** 11:37. Veți putea odihni cu ei în împărăția Tatălui meu, **D&L** 15:6. Vouă vi s-a dat împărăția sau cheile Bisericii, **D&L** 42:69 (D&L 65:2). Fie ca împărăția lui Dumnezeu să meargă înainte, ca să vină împărăția cerurilor, **D&L** 65:5–6. Cheile acestei

împărății nu-ți vor fi luate niciodată, **D&L** 90:3. Oricine te primește ca pe un copilaș, primește împărăția mea, **D&L** 99:3. Așa va fi chemată Biserica Mea în ultimele zile, chiar Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, **D&L** 115:4. Cerurile s-au deschis și eu am văzut împărăția celestială a lui Dumnezeu, **D&L** 137:1–4.

ÎMPĂRTĂȘANIE. *Vezi, de asemenea,* Apa vie; Botez, (a) boteza; Cina cea de taină; Cruce; Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Pâinea vieții; Sacrificiu

Pentru Sfinții din Zilele din Urmă, *împărtășania* se referă la rânduiala de a lua din pâine și apă în amintirea sacri- ficiului ispășitor al lui Hristos. Pâinea frântă reprezintă trupul Lui frânt; apa reprezintă sângele pe care El l-a vărsat ca să ispășească pentru păcatele noas- tre (1 Cor. 11:23–25; D&L 27:2). Când membrii demni ai Bisericii iau împăr- tășania, ei promit să ia asupra lor numele lui Hristos, să-și amintească întotdeauna de El și să țină poruncile Lui. Prin această rânduială, membrii Bisericii reînnoiesc legămintele făcute la botez.

La Cina cea de taină, Isus a explicat rânduiala împărtășaniei când a mân- cat cu cei Doisprezece Apostoli (Mat. 26:17–28; Luca 22:1–20).

Isus a luat o pâine și a binecuvântat-o; și a luat un pahar și a dat mulțumiri, **Mat.** 26:26–28 (Marcu 14:22–24; Luca 22:19–20). Oricine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică, **Ioan** 6:54. Acela care mănâncă și bea, nedemn, mănâncă și bea condamnarea sufletului său, **1 Cor.** 11:29 (3 Ne. 18:29). Isus i-a învățat pe cei doisprezece Apostoli nefiți despre împărtășanie, **3 Ne.** 18:1–11. Isus i-a învățat pe uceni- cii Lui să interzică oamenilor nedemni să ia din împărtășanie, **3 Ne.** 18:28–29 (Morm. 9:29). Sunt date rugăciunile de împărtășanie, **Moro.** 4–5 (D&L 20:75–79). Împărtășania trebuie administra- tă de către un preot sau de către un vârstnic, **D&L** 20:46, 76. Învățătorii și

diaconii nu au autoritate să binecuvân- teze împărtășania, **D&L** 20:58. Lichide altele decât vinul pot fi folosite pentru împărtășanie, **D&L** 27:1–4.

ÎMPRĂȘTIEREA ISRAELULUI. *Vezi*
Israel—Împrăștierea Israelului

ÎNALT PREOT. *Vezi, de asemenea,* Preoția aaronică; Preoția lui Melhisedec

Oficiu al preoției. Scripturile vorbesc de „înalt preot" în două înțelesuri: (1) un oficiu în preoția lui Melhisedec și (2) sub legea lui Moise, oficiant al Preoției aaronice care prezidează.

Primul înțeles se aplică lui Isus Hristos ca marele Înalt Preot. Adam și toți patriarhii au fost de asemenea înalți preoți. Astăzi, trei înalți preoți conducători alcătuiesc Președinția Bisericii și conduc peste toți ceilalți deținători ai preoției și membri ai Bisericii. În plus, bărbații demni sunt rânduiți înalți preoți, așa cum se cuvine, în întreaga Biserică astăzi. Înalții preoți pot fi chemați, puși deoparte și rânduiți ca episcopi (D&L 68:19; 107:69–71).

În al doilea înțeles, sub legea lui Moise, oficiantul în Preoția aaronică care prezida se numea înalt preot. Ofi- ciul era ereditar și se transmitea primului născut din familia lui Aaron, Aaron însuși fiind primul înalt preot din ordinul aaronic (Ex. 28; 29; Lev. 8; D&L 84:18).

Melhisedec a fost un preot al lui Dum- nezeu Cel Prea Înalt, **Gen.** 14:18 (Alma 13:14). Înalții preoți au fost chemați și pregătiți de la facerea lumii, **Alma** 13:1–10. Înalții preoți au slujit în lucrurile spirituale, **D&L** 107:10, 12, 17.

ÎNALTA PREOȚIE. *Vezi* Preoția lui Melhisedec

ÎNALTUL CONSILIU

Un consiliu format din doisprezece înalți preoți.

În zilele timpurii ale Bisericii restau- rate termenul de *înalt consiliu* se referea la două organisme diferite de guvernare: (1) Cvorumul celor Doisprezece

Apostoli ai Bisericii (D&L 107:33, 38); și (2) înaltul consiliu ce slujește în fie- care stâlp (D&L 102; 107:36).

ÎNALfiARE. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Isus Hristos

Plecarea formală a Salvatorului de pe pământ la patruzeci de zile după în- vierea Sa. Înălțarea a avut loc pe Mun- tele Măslinilor în prezența ucenicilor (Marcu 16:19; Luca 24:51). La acea vre- me doi îngeri din cer au mărturisit că în viitor Domnul se va întoarce „în același fel" (Fapte 1:9–12).

ÎNCEPUT. *Vezi, de asemenea,* (a) Crea, creație; Isus Hristos; Viață premuritoare

Se referă în general la timpul de di- naintea acestei vieți muritoare—adică viața premuritoare. Uneori se vorbeș- te de Isus Hristos ca de început.

La început Dumnezeu a făcut cerul și pământul, **Gen.** 1:1 (Moise 2:1). La în- ceput a fost Cuvântul, **Ioan** 1:1. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfâr- șitul, **3 Ne.** 9:18. Hristos este începutul și sfârșitul, **D&L** 19:1. Noul și nepieri- torul legământ de la începuturi, **D&L** 22:1. Omul a fost la început cu Dumne- zeu, **D&L** 93:23, 29. Spirite măreț e și nobile au fost alese la început să fie conducători, **D&L** 138:55. Singurul Meu Născut care a fost cu mine de la înce- put, **Moise** 2:26.

ÎNCHISOAREA CARTHAGE (SUA). *Vezi, de asemenea,* Smith, Hyrum; Smith, Joseph, Jr.

Joseph și Hyrum Smith au fost uciși de către răufăcători la 27 Iunie 1844 în închisoarea din Carthage, Illinois, Sta- tele Unite ale Americii (D&L 135).

ÎNCHISOAREA LIBERTY, MISSOURI (SUA). *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, Jr.

Mică închisoare în care profetul Joseph Smith și alții au fost închiși, pe nedrept, din noiembrie 1833 până în aprilie 1839.

În timp ce se afla în aceste condiții grele, Joseph a primit anumite revelații, a făcut profeții și a fost inspirat să scrie o scrisoare importantă sfinților; din acestea, unele extrase se află în D&L 121–123.

ÎNCHISOAREA SPIRITELOR.
Vezi Iad

(A SE) ÎNCREDE. *Vezi, de asemenea,* Credință; Încredere

A se bizui sau a pune bază pe cineva sau pe ceva. În probleme spirituale, încrederea implică a se bizui pe Dum- nezeu și pe Spiritul Său.

De mă va ucide, eu tot mă voi încrede în El, **Iov.** 13:15. Încrede-te în Domnul cu toată inima ta, **Prov.** 3:5. Dumnezeu a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încre- zut în El, **Dan.** 3:19–28. Mă voi încrede în Tine întotdeauna, **2 Ne.** 4:34. Bucu- rați-vă și încredeți-vă în Dumnezeu, **Mosia** 7:19. Cine se încrede în Dumne- zeu va fi înălțat în ziua cea din urmă, **Mosia** 23:22. Cine se va încrede în Dumnezeu va fi sprijinit în încercările sale, **Alma** 36:3, 27. Nu vă încredeți în brațul din carne, **D&L** 1:19. Încrede-te în acel Spirit care conduce spre a face bine, **D&L** 11:12. El să se încreadă în mine și nu va fi distrus, **D&L** 84:116.

ÎNCREDERE. *Vezi, de asemenea,* (a) Crede; Credință; (a) se Încrede

A avea siguranță, încredere sau cre- dință în ceva, în special în Dumnezeu și în Isus Hristos.

Este mai bine să te încrezi în Domnul decât să te încrezi în om, **Ps.** 118:8. Domnul să fie speranța ta, **Prov.** 3:26. Când se va arăta Hristos, putem avea încredere, **1 Ioan** 2:28. Nefiții cei tică- loși și-au pierdut încrederea copiilor lor, **Iacov** 2:35. Atunci încrederea ta va crește puternic în prezența lui Dum- nezeu, **D&L** 121:45.

(A) ÎNDURA. *Vezi, de asemenea,* Adversitate; (a) Ispiti, ispită; Răbdare

A rămâne ferm în promisiunea de a fi

credincios poruncilor lui Dumnezeu, în ciuda ispitei, opoziției și potrivniciei.

Acela care îndură până la sfârșit va fi salvat, **Mat.** 10:22 (Marcu 13:13). Ei nu au rădăcini, de aceea îndură doar pen- tru un timp, **Marcu** 4:17. Dragostea în- dură toate lucrurile, **1 Cor.** 13:7. După ce a îndurat cu răbdare, Avraam a obți- nut promisiunea, **Evr.** 6:15. Dacă vor îndura până la sfârșit, ei vor fi înălțați în ziua din urmă, **1 Ne.** 13:37. Dacă veți fi supuși poruncilor și veți îndura pâ- nă la sfârșit, veți fi salvați, **1 Ne.** 22:31 (Alma 5:13). Dacă înaintați, ospătân- du-vă din cuvântul lui Hristos, și răb- dați până la sfârșit, veți avea viață veș- nică, **2 Ne.** 31:20 (3 Ne. 15:9; D&L 14:7). Acela care își ia asupra lui numele Meu și care îndură până la sfârșit, ace- la va fi salvat, **3 Ne.** 27:6. Acela care îndură în Biserica Mea până la sfârșit, pe acela îl voi stabili pe stânca Mea, **D&L** 10:69. Acela care îndură în cre- dință va birui lumea, **D&L** 63:20, 47. Toate tronurile și stăpânirile vor fi re- velate acelora care au îndurat cu curaj pentru Evanghelia lui Isus Hristos, **D&L** 121:29.

ÎNFĂfiIȘAR
E

Aspectul feței cuiva, care reflectă ade- sea atitudinea sau starea de spirit.

Înfățișarea feței lor mărturisea împo- triva lor, **Isa.** 3:9. Înfățișarea regelui era schimbată, iar gândurile îl nelinișteau, **Dan.** 5:6. Înfățișarea lui era ca fulgerul, **Mat.** 28:3. Fața lui era ca soarele, **Apoc.**
1:16. Ați primit voi imaginea lui Dum- nezeu în înfățișarea voastră? **Alma**
5:14, 19. Amon a văzut că fața regelui era schimbată, **Alma** 18:12. Postiți și rugați-vă cu inima bucuroasă și cu fața veselă, **D&L** 59:14–15. Înfățișarea Sa era mai strălucitoare decât soarele, **D&L** 110:3.

ÎNFIERE. *Vezi, de asemenea,* Avraam—Seminția lui Avraam; Copiii lui Hristos; Fii și fiice ale lui Dumnezeu; Israel

Scripturile vorbesc de două feluri de înfiere.

(1) O persoană care nu este din obâr- șia israelită devine membră a familiei lui Avraam și a casei lui Israel având credință în Isus Hristos, pocăindu-se, fiind botezată prin scufundare și pri- mindu-l pe Duhul Sfânt (2 Ne. 31:17–18; D&L 84:73–74; Avr. 2:6, 11).

(2) Toți cei care au primit rânduieli- le salvării din Evanghelie devin fii și fiice ale lui Isus Hristos prin supunere continuă față de poruncile Lui (Rom. 8:15 – 17; Gal. 3:24 – 29; 4:5 – 7; Mosia 5:7–8).

ÎNFRĂfiIRE. *Vezi* Tovărășie

ÎNGER

I

Există două feluri de ființe în ceruri care se numesc îngeri: cei care sunt spirite și cei care au trupuri din carne și din oase. Îngerii care sunt spirite nu și-au dobândit încă un trup de car- ne și oase sau sunt spirite care au avut odinioară un trup muritor și așteaptă învierea. Îngerii care au trupuri de carne și oase au fost fie înviați din morți, fie înălțați.

În scriptură există multe referințe la faptele îngerilor. Uneori îngerii vor- besc cu un glas ca de tunet atunci când aduc mesajele lui Dumnezeu (Mosia 27:11–16). Oamenii muritori drepți, de asemenea, pot fi numiți îngeri (TJS, Gen. 19:15). Unii îngeri slujesc în preajma tro- nului lui Dumnezeu în cer (Alma 36:22). Scripturile vorbesc, de asemenea, de îngerii diavolului. Aceștia sunt acele spirite care l-au urmat pe Lucifer și au fost alungați din prezența lui Dumne- zeu în viața premuritoare, și trimiși pe pământ (Apoc. 12:1–9; 2 Ne. 9:9, 16; D&L 29:36–37).

Iacov a văzut îngerii lui Dumnezeu coborând și înălțându-se, **Gen.** 28:12. Îngeri ai lui Dumnezeu s-au întâlnit cu Iacov, **Gen.** 32:1–2. Ghedeon a stat față în față cu un înger al Domnului, **Jud.** 6:22. Un înger și-a întins mâna asupra Ierusalimului ca să-l nimiceas- că, **2 Sam.** 24:16. Un înger l-a atins pe Ilie, și i-a spus: Ridică-te și mănâncă, **1 Regi** 19:5–7. Daniel l-a văzut pe înge-

rul Gavril într-o viziune, **Dan.** 8:15–16. Îngerul Mihail l-a ajutat pe Daniel, **Dan.** 10:13. Îngerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu, **Luca** 1:19, 26–27. Îngerii diavolului vor fi puși în lanțuri pentru judecată, **Iuda** 1:6 (2 Pet. 2:4). Oamenii au văzut îngeri coborând din cer, **3 Ne.** 17:24. Moroni a scris despre slujirea îngerilor, **Moroni** 7:25–32. Preoția lui Aaron deține cheile slujirii îngerilor, **D&L** 13. Moroni, Ioan Botezătorul, Petru, Iacov, Ioan, Moise, Ilie și Ilie, cu toții i-au slujit lui Joseph Smith ca în- geri, **D&L** 27:5–12. Voi nu puteți să suportați slujirea îngerilor, **D&L** 67:13. Mihail, arhanghelul, este Adam, **D&L** 107:54. Îngerii sunt persoane înviate, având trupuri de carne și oase, **D&L** 129. Nu sunt îngeri care slujesc pe acest pământ în afară de aceia care îi aparțin, **D&L** 130:5. Bărbații care nu se supun legii lui Dumnezeu privind căsătoria veșnică, nici nu se căsătoresc, nici nu sunt căsătoriți; dar ei sunt desemnați ca îngeri în cer, **D&L** 132:16–17.

ÎNGERI SLUJITORI. *Vezi* Îngeri

ÎNȘELARE, (A) ÎNȘELA, ÎNȘELĂCIUNE. *Vezi, de asemenea,* Minciună; Viclenie

În scripturi, a înșela înseamnă a face pe cineva să creadă ceva ce nu este adevărat.

Cel ce nu a jurat strâmb va urca la muntele Domnului, **Ps.** 24:4. Scapă-mă de înșelăciune, **Ps.** 43:1. Vai de cei ce numesc răul bine, și binele rău, **Isa.** 5:20 (2 Ne. 15:20). Nici un om să nu se înșele pe el însuși, **1 Cor.** 3:18. Nici un om să nu vă înșele cu vorbe deșarte, **Ef.** 5:6. Oamenii cei răi vor înșela și vor fi înșe- lați, **2 Tim.** 3:13. Satana, care a înșelat întreaga lume, a fost alungat, **Apoc.** 12:9. Satana a fost legat ca să nu mai înșele popoarele, **Apoc.** 20:1–3. Dom- nul nu poate fi înșelat, **2 Ne.** 9:41. Dacă Îl urmați pe Fiul, fără să făptuiți vreo înșelăciune înaintea lui Dumnezeu, veți primi Spiritul Sfânt, **2 Ne.** 31:13. Șerem a mărturisit că a fost înșelat de puterea diavolului, **Iacov** 7:18. Poporul

Regelui Noe a fost înșelat de cuvinte lingușitoare, **Mosia** 11:7. Cei înțelepți au primit îndrumare de la Spirit Sânt, și nu au fost înșelați, **D&L** 45:57. Vai de cei înșelători, **D&L** 50:6. El a devenit Satana, tatăl tuturor minciunilor, pentru a înșela și a minți oamenii, **Moise** 4:4.

ÎNTUNECIME SPIRITUALĂ. *Vezi, de asemenea,* Răutate, rău

Răutate sau ignoranță asupra lucruri- lor spirituale.

Vai de cei care spun că întunericul este lumină, **Isa.** 5:20 (2 Ne. 15:20). Întune- ricul va acoperi pământul și negura mare popoarele, **Isa.** 60:2. Isus va da lumină acelora care stau în întuneric, **Luca** 1:79. Lumina strălucește în întu- neric, iar întunericul n-a biruit-o, **Ioan** 1:5 (D&L 45:7). Să ne dezbrăcăm de faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii, **Rom.** 13:12. Nu te întovărăși cu lucrările neroditoare ale întunericului, **Ef.** 5:8–11. Pentru că nu cereți, nu sunteți aduși la lumină, ci trebuie să pieriți în întuneric, **2 Ne.** 32:4. Satana răspândește lucrările întuneri- cului, **Hel.** 6:28–31. Puterea întunericu- lui predomină pe pământ, **D&L** 38:8, 11–12. Lumea întreagă suspină sub în- tuneric și păcat, **D&L** 84:49–54. Dacă aveți ochiul îndreptat numai către slava Mea, nu va fi întuneric în voi, **D&L** 88:67. Lucrările întunericului au început să triumfe printre copiii oa- menilor, **Moise** 5:55.

ÎNTUNECIMEA DIN AFARĂ. *Vezi* Diavol; Iad; Fiii pierzaniei; Moarte spirituală

ÎNfiELEGERE. *Vezi, de asemenea,* Adevăr; Cunoaștere; Înțelepciune

A obține cunoaștere sau a percepe în- țelesul unui adevăr, inclusiv aplicarea lui în viață.

Nu te bizui pe înțelepciunea ta, **Prov.** 3:5. Cu tot ce ai, dobândește pricepe- rea, **Prov.** 4:7. Isus a vorbit în parabole și unii nu au înțeles, **Mat.** 13:12–17. Domnul le-a deschis înțelegerea, **Luca** 24:45. Dacă nu puteți înțelege aceste

cuvinte, este pentru că nu întrebați,
2 Ne. 32:4 (3 Ne. 17:3). Însemnările au fost păstrate, ca noi să citim și să înțele- gem, **Mosia** 1:2–5. Din pricina necredin- ței lor, ei nu puteau înțelege cuvântul lui Dumnezeu, **Mosia** 26:3. Ei erau oa- meni cu bună înțelegere, **Alma** 17:2–3. Cuvântul începe să-mi lumineze înțele- gerea, **Alma** 32:28. Să judecăm împreu- nă, ca să puteți înțelege, **D&L** 50:10–
12, 19–23. Părinții trebuie să-și învețe copiii, ca ei să înțeleagă, **D&L** 68:25. Lucrările și tainele Domnului nu pot fi înțelese decât prin Spiritul Sfânt, **D&L** 76:114–116. Satana caută să întoarcă inimile oamenilor de la adevăr, **D&L**
78:10. Lumina lui Hristos însuflețește înțelegerea voastră, **D&L** 88:11.

ÎNfiELEPCIUNE. *Vezi, de asemenea,*
Adevăr; Cunoaștere; Înțelegere

Capacitatea sau darul de la Dumnezeu de a judeca corect. O persoană dobân- dește înțelepciune prin experiență, prin studiu și urmând sfatul lui Dumnezeu. Fără ajutorul lui Dumnezeu, omul nu are înțelepciune adevărată (2 Ne. 9:28;
27:26
).

Dumnezeu i-a dat înțelepciune lui Solomon, **1 Regi** 4:29–30. Înțelepciunea este lucrul principal, dobândiți dar înțelepciune, **Prov.** 4:7. Acela care dobândește înțelepciune își iubește sufletul, **Prov.** 19:8. Isus creștea în înțelepciune, **Luca** 2:40, 52. Dacă vreu- nuia dintre voi îi lipsește înțelepciu- nea, s-o ceară de la Dumnezeu, **Iac.** 1:5 (D&L 42:68; JS—I 1:11). Vă spun aceste lucruri ca să puteți învăța înțelepciu- ne, **Mosia** 2:17. Învață înțelepciune în tinerețe, **Alma** 37:35. Sfinții vor găsi înțelepciune și mari comori de cunoș- tințe, **D&L** 89:19. Cel ignorant să înve- țe înțelepciunea dând dovadă de umi- lință și chemându-L pe Domnul, **D&L**
136:3
2.

(A) ÎNVĂfiA, ÎNVĂfiĂTOR.
Vezi, de asemenea, Duhul Sfânt

A oferi cunoștințe altora, mai ales de- spre adevărurile Evangheliei și a-i în- druma către dreptate. Aceia care predau

Înviere

Evanghelia trebuie să fie îndrumați de către Spirit. Toți părinții sunt învățători în cadrul familiilor lor. Sfinții trebuie să caute și să accepte de bunăvoie in- strucțiunile de la Domnul și de la con- ducătorii Lui.

Fă-le cunoscute copiilor tăi, **Deut.** 4:8–9. Cu sârguință îi vei învăța de acestea pe copiii tăi, **Deut.** 6:7 (Deut. 11:18–19). Învață-l pe copil calea pe care trebuie să meargă, **Prov.** 22:6. Toți copiii tăi să fie învățați despre Domnul, **Isa.** 54:13 (3 Ne. 22:13). Știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu, **Ioan** 3:2. Tu care-i înveți pe alții, pe tine însuți nu te înveți? **Rom.** 2:21. Am fost instruit în- trucâtva în toate învățăturile tatălui meu, **1 Ne.** 1:1 (Enos 1:1). Preoții și învă- țătorii trebuie să predea cu sârguință, sau vor răspunde cu capetele lor de păcatele oamenilor, **Iacov** 1:18–19. Ascultați-mă și deschideți-vă urechile, **Mosia** 2:9. Îi veți învăța pe copiii voștri să se iubească și să se slujească unul pe celălalt, **Mosia** 4:15. Să nu aveți încre- dere în nimeni să fie învățătorul vostru, decât dacă este un om al lui Dumnezeu, **Mosia** 23:14. Domnul Și-a revărsat Spiritul asupra întregului ținut, ca să le pregătească inimile pentru a primi cuvântul, **Alma** 16:16. Ei propovăduiau cu puterea și autoritatea lui Dumnezeu, **Alma** 17:2–3. Ei fuseseră învățați de către mamele lor, **Alma** 56:47 (Alma 57:21). În măsura în care ei au căutat înțelepciune, să poată fi instruiți, **D&L** 1:26. Învățați-vă unii pe alții potrivit oficiului în care Eu v- am numit, **D&L** 38:23. Propovăduiți principiile Evan- gheliei Mele, care sunt în Biblie și în Cartea lui Mormon, **D&L** 42:12. Trebuie să fiți învățați de sus, **D&L** 43:15–16. Părinții să-și învețe copiii, **D&L** 68:25–28. Învățați-vă unul pe altul doctrina împărăției, **D&L** 88:77–78, 118. Numiți dintre voi un învățător, **D&L** 88:122. Nu i-ai învățat pe copiii tăi lumina și adevă- rul și aceasta este cauza suferinței tale, **D&L** 93:39–42. Învață-i aceste lucruri din plin pe copiii tăi, **Moise** 6:57–61.

A preda cu Spiritul: Nu voi vorbiți, ci

Spiritul vorbește în voi, **Mat.** 10:19–20. Nu ne ardea inima în noi, când El ne deschidea scripturile? **Luca** 24:32. Evanghelia este propovăduită prin puterea Spiritului, **1 Cor.** 2:1–14. El a vorbit cu putere și autoritate de la Dumnezeu, **Mosia** 13:5–9 (Alma 17:3; Hel. 5:17). Vei avea Spiritul Meu pentru a convinge oamenii, **D&L** 11:21. Vei fi ascultat în toate lucrurile pe care tu îi vei învăța prin Mângâietor, **D&L** 28:1 (D&L 52:9). Dacă nu primiți Spiri- tul, nu veți propovădui, **D&L** 42:14 (D&L 42:6). Învățați-i pe copiii oame- nilor lucrurile prin puterea Spiritului Meu, **D&L** 43:15. Vârstnicii vor propo- vădui Evanghelia prin Spirit, **D&L** 50:13–22. Vă va fi dat chiar în ceasul acela ceea ce va trebui să spuneți, **D&L** 84:85 (D&L 100:5–8).

ÎNVĂțĂTOR, PREOțIA AARONICĂ. *Vezi, de asemenea,* Preoția aaronică

Oficiu în Preoția aaronică.

Datoria învățătorului este de a veghea asupra Bisericii, **D&L** 20:53–60. Oficiul de învățător este o anexă aparținând preoției celei mai mici, **D&L** 84:30, 111. Președintele unui cvorum al învățători- lor prezidează peste douăzeci și patru de învățători, **D&L** 107:86.

ÎNVIERE. *Vezi, de asemenea,* Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Moarte fizică; Nemuritor, nemurire; Spirit; Trup

Reunirea trupului spiritual cu trupul fizic din carne și oase, după moarte. După înviere, spiritul și trupul nu vor mai fi niciodată despărțite și persoana va deveni nemuritoare. Fiecare per- soană născută pe pământ va fi înviată, pentru că Isus Hristos a învins moar- tea (1 Cor. 15:20–22).

Isus Hristos a fost prima persoană înviată pe acest pământ (Fapte 26:23; Col. 1:18; Apoc. 1:5). Noul Testament dă dovezi ample privind înălțarea lui Isus cu trupul Lui fizic: mormântul Lui era gol, El a mâncat pește și miere, El avea un trup în carne și oase, oame-

nii L-au atins și îngerii au spus că El
S-a înălțat (Marcu 16:1–6; Luca 24:1–12,
36–43; Ioan 20:1–18). Revelațiile zilelor
din urmă confirmă realitatea învierii lui Hristos și a întregii omeniri (Alma
11:40–45, 40; 3 Ne. 11:1–17; D&L 76; Moise 7:62).

Nu toți oamenii vor fi înviați în aceeași glorie (1 Cor. 15:39–42; D&L
76:89–98), și nici nu vor fi toți înviați în același timp (1 Cor. 15:22–23; Alma 40:8; D&L 76:64–65, 85). Mulți sfinți au fost înviați după învierea lui Hristos (Mat.
27:52). Cei drepți vor fi înviați înaintea celor păcătoși și vor veni înainte în prima înviere (1 Tes. 4:16); păcătoșii care nu s-au pocăit vor veni în ultima înviere (Apoc. 20:5–13; D&L 76:85).

Chiar dacă acest trup va fi distrus, totuși, în carne, Îl voi vedea pe Dum- nezeu, **Iov.** 19:26 (Moise 5:10). Voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate din morminte, **Ezec.** 37:12. Mormintele s-au deschis și multe tru- puri au înviat, **Mat.** 27:52–53 (3 Ne.
33:9). Domnul a înviat, **Luca** 24:34. Spiritul nu are nici carne, nici oase, cum am Eu, **Luca** 24:39. Eu sunt învierea și viața, **Ioan** 11:25. Cei doisprezece Apostoli au învățat că Isus S-a înălțat, **Fapte** 1:21–22 (Fapte 2:32; 3:15; 4:33). Toți vor fi făcuți vii în Hristos, **1 Cor.**
15:1–22. Întâi vor învia cei morți în Hristos, **1 Tes.** 4:16. Fericiți și sfinți sunt acei care au parte de întâia înviere, **Apoc.** 20:6. Hristos Își dă viața și o recapătă ca să aducă învierea celor morți, **2 Ne.** 2:8 (Mosia 13:35; 15:20; Alma 33:22; 40:3; Hel. 14:15). Fără în- viere am deveni supuși Satanei, **2 Ne.**
9:6–9. Învierea va veni tuturor oame- nilor, **2 Ne.** 9:22. Abinadi a învățat de- spre prima înviere, **Mosia** 15:21–26. Cei ticăloși rămân ca și când nu s-ar fi făcut Mântuirea, cu excepția dezlegă- rii legăturilor morții, **Alma** 11:41–45. Alma a explicat starea sufletelor între moarte și înviere, **Alma** 40:6, 11–24. La venirea Domnului, cei morți care au murit în Hristos vor ieși afară, **D&L**
29:13 (D&L 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Plângeți mai ales pentru acei care nu

au speranța unei învieri glorioase, **D&L** 42:45. Cei ce nu au cunoscut legea vor lua parte la prima înviere, **D&L** 45:54. Ei vor învia dintre morți și nu vor muri după aceea, **D&L** 63:49. Învierea dintre cei morți este mântuirea sufle- tului, **D&L** 88:14–16. Spiritul și elementele, inseparabil legate, primesc o plenitudine de bucurie, **D&L** 93:33. Îngerii care sunt personaje înviate au trupuri din carne și oase, **D&L** 129:1. Oricare ar fi gradul de inteligență pe care îl atingem în această viață acesta va rămâne cu noi la înviere, **D&L** 130:18–19.

ÎNZESTRARE. *Vezi, de asemenea,* Templu, Casa Domnului

În sens general, un dar de putere de la Dumnezeu. Membrii demni ai Bisericii pot primi un dar de putere prin rându- ielile din templu, care le dau îndruma- rea și legămintele Sfintei Preoții de care au nevoie pentru a ajunge la exal- tare. Înzestrarea include îndrumarea privind planul salvării.

Acolo vei fi înzestrat cu putere de sus, **D&L** 38:32, 38 (Luca 24:49; D&L 43:16). Ziditi o casă, în care casă Eu plănuiesc să-i înzestrez pe aceia pe care i-am ales, **D&L** 95:8. Am pregătit o mare înzestra- re și binecuvântare, **D&L** 105:12, 18, 33. Mulți se vor bucura datorită înzestrării cu care slujitorii Mei au fost înzestrați, **D&L** 110:9. Gloria, cinstirea și înzes- trarea sunt rânduite prin rânduiala sfintei Mele case, **D&L** 124:39. Aceia chemați de Tatăl, așa cum a fost Aa- ron, sunt înzestrați cu cheile preoției, **D&L** 132:59.

JERTFĂ. *Vezi* Sacrificiu **(A)**

JIGNI. *Vezi* (a) Ofensa

JOSEPH SMITH, JR. *Vezi* Smith, Joseph, Jr.

(A) JUDECA, JUDECATĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Condamna, condamnare; Isus Hristos—Judecător; Judecată, ultima

A evalua comportamentul în funcție

de principiile Evangheliei; a decide; a deosebi binele de rău. Moise s-a așezat să judece poporul, **Ex.** 18:13. În dreptate să-ți judeci aproapele, **Lev.** 19:15. Nu judecați, ca să nu fiți judecați, **Mat.** 7:1 (TJS Mat. 7:1–2; Luca 6:37; 3 Ne. 14:1). Toți aceia care au pă- cătuit având lege, vor fi judecați după lege, **Rom.** 2:12. Sfinții vor judeca lumea, **1 Cor.** 6:2–3. Fiul Dumnezeului cel nepieritor era judecat de către lume, **1 Ne.** 11:32. Cei doisprezece Apostoli ai Mielului vor judeca cele douăspre- zece triburi ale lui Israel, **1 Ne.** 12:9 (D&L 29:12). Moartea, iadul, diavolul și toți cei cuprinși acolo trebuie jude- cați, **2 Ne.** 28:23 (1 Ne. 15:33). Dacă judecați pe omul care vă cere din ave- rea voastră, cu atât mai dreaptă va fi condamnarea voastră pentru că nu împărțiți din averea voastră, **Mosia** 4:22. Oamenii vor fi judecați potrivit cu faptele lor, **Alma** 41:3. Judecă drept și vei avea dreptatea restaurată iarăși pentru tine, **Alma** 41:14. Din cărțile care se vor scrie va fi judecată lumea, **3 Ne.** 27:23–26 (Apoc. 20:12). Rămășița acestui popor va fi judecată de către cei doisprezece pe care Isus i-a ales în această țară, **Morm.** 3:18–20. Mormon a explicat calea de a judeca binele de rău, **Moro.** 7:14–18. Încrede-te în acel Spirit care te conduce să judeci drept, **D&L** 11:12. Trebuie să vă spuneți în inima voastră: Dumnezeu să judece între mine și tine, **D&L** 64:11. Biserica Domnului va judeca națiunile, **D&L** 64:37 – 38. Fiul a vizitat spiritele din temniță ca ele să poată fi judecate după cum sunt oamenii în trup, **D&L** 76:73 (1 Pet. 4:6). Un episcop va fi ju- decătorul obișnuit, **D&L** 107:72 – 74. Domnul va judeca pe toți oamenii după lucrările lor, potrivit dorinței inimilor lor, **D&L** 137:9.

JUDECATĂ, ULTIMA.
Vezi, de asemenea, (a) Condamna, condamnare; Isus Hristos— Judecător; Judecată

Ultima judecată care va avea loc după înviere. Dumnezeu, prin Isus Hristos,

va judeca pe fiecare persoană pentru a stabili gloria veșnică pe care o va primi. Această judecată se va baza pe supunerea fiecăruia față de poruncile lui Dumnezeu, inclusiv acceptarea sacrificiului ispășitor al lui Isus Hristos.

Tatăl a dat toată judecata Fiului, **Ioan** 5:22. Cu toții vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, **Rom.** 14:10. Cei morți au fost judecați după cele care erau scrise, **Apoc.** 20:12 (D&L 128:6–7). Pentru toate faptele tale vei fi adus la judecată, **1 Ne.** 10:20. Cei doisprezece Apostoli și cei doisprezece ucenici nefiți vor judeca Israelul, **1 Ne.** 12:9 (D&L 29:12). Cu toții trebuie să apară în fața scaunului de judecată al Celui Sfânt, **2 Ne.** 9:15. Pregătiți-vă sufletele pentru acea zi glorioasă, **2 Ne.** 9:46. Puteți voi să vă imaginați înaintea judecății lui Dumnezeu? **Alma** 5:17–25. Isus Hristos va sta să judece lumea, **3 Ne.** 27:16. Domnul se va coborî cu blestem să judece pe cei nelegiuți, **D&L** 133:2.

JUDECĂTORI, CARTEA LOR

Carte în Vechiul Testament. Cartea Judecătorilor se ocupă de israeliți de la moartea lui Iosua și până la nașterea lui Samuel.

Capitolele 1–3 sunt o prefață la întreaga carte a Judecătorilor. Ele arată că deoarece israeliții nu și-au alungat dușmanii (Jud. 1:16–35), ei trebuie să sufere urmările: pierderea credinței, căsătorii cu necredincioși și idolatrie. Capitolele 4–5 se referă la experiențele Deborei și ale lui Barac, care au scăpat Israelul de cananiți. Capitolele 6 – 8 sunt experiențele promotoare de credință ale lui Ghedeon, pe care Domnul l-a binecuvântat să elibereze Israelul de madianiți. În capitolele 9–12 diferiți bărbați slujesc ca judecători în Israel, în mare parte în apostazie și în oprimare. Capitolele 13–16 vorbesc de ascensiunea și decăderea ultimului judecător, Samson. Ultimele capitole, 17–21, pot fi descrise ca un adaos care dezvăluie profunzimile păcatelor Israelului.

JUG. *Vezi, de asemenea,* Ucenic

Dispozitiv pus în jurul gâtului animale- lor sau al oamenilor pentru a-i înhăma laolaltă. Jugul lui Hristos este simbol pentru calitatea de ucenic, în timp ce jugul robiei este simbol pentru asuprire.

Jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară, **Mat.** 11:29–30. Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși, **2 Cor.** 6:14. Nu vă plecați sub jugul robiei, **Gal.** 5:1. Nici nu dorim să adu- cem pe vreunul sub jugul sclaviei, **Alma** 44:2. Suferințele sfinților sunt un jug de fier, o legătură puternică și lanțuri- le iadului, **D&L** 123:1–3, 7–8.

(A) JURA. *Vezi* Blasfemie; Jurământ; Profanare

JURĂMÂNT. *Vezi, de asemenea,* Jurământul și legământul preoției; Legământ

Așa cum este folosit în scripturi, de obi- cei un legământ sau promisiune sacră. Cu toate acestea, persoanele rele, inclusiv Satana și îngerii lui, fac de asemenea jurăminte pentru a-și atinge scopurile rele. În Vechiul Testament, jurăminte- le erau acceptabile; cu toate acestea, Isus ne-a învățat că oamenii nu trebuie să jure în numele lui Dumnezeu sau al creațiilor Sale. (Mat. 5:33–37).

Voi ține jurământul pe care l-am făcut lui Avraam, **Gen.** 26:3. Când un om va face un jurământ prin care își va lega sufletul, să nu îl încalce, **Num.** 30:2. Ei au intrat într-un legământ să meargă în legea lui Dumnezeu, **Nee.** 10:29. Să împlinești față de Domnul jurămintele tale, **Mat.** 5:33 (Ecl. 5:1–2; 3 Ne. 12:33). Dumnezeu jură cu jurământ că cei cre- dincioși vor fi salvați, **Evr.** 6:13 – 18. Când Zoram s-a legat cu jurământ, te- merile noastre au încetat, **1 Ne.** 4:37. Poporul lui Amon a făcut jurământ să nu facă niciodată vărsare de sânge, **Alma** 53:11. Nefiții cei ticăloși au făcut jurăminte și legăminte tainice cu Sata- na, **Hel.** 6:21–30. Bărbații obțin viața veșnică prin jurământul și legământul preoției, **D&L** 84:33–42. Toate legămin- tele, contractele, legăturile, obligațiile,

jurămintele, promisiunile, faptele, uniu- nile, care nu sunt pecetluite de Spiritul Sfânt al făgăduinței, se sfârșesc atunci când oamenii mor, **D&L** 132:7.

JURĂMÂNTUL ȘI LEGĂMÂNTUL PREOfiIEI.

Vezi, de asemenea,
Legământ; Jurământ; Preoție

Un jurământ este o afirmație solemnă de a fi loial și credincios promisiunilor făcute. Un legământ este o promisiune solemnă între două părți. Preoția lui Aaron este primită doar prin legământ. Deținătorii Preoției lui Melhisedec pri- mesc preoția prin jurământ nerostit, ca și prin legământ. În măsura în care de- ținătorii preoției sunt credincioși și își măresc chemările așa cum îi îndrumă Dumnezeu, El îi binecuvântează. Ace- ia care sunt credincioși până la sfârșit și fac tot ceea ce le cere El, vor primi tot ceea ce are Tatăl (D&L 84:33–39).

Domnul a făcut un legământ cu
Avraam, iar Avraam s-a supus, **Gen.**
15:18; 17:1; 22:16–18. Preoții din vremea
lui Ezechiel nu hrăneau turma, **Ezec.**
34:2–3. Preoții din vremea lui Maleahi au corupt legământul, **Mal.** 1–2.

KIMBALL, SPENCER W.

Vezi, de asemenea,
Declarația Oficială—2

Cel de al doisprezecelea președinte al Bisericii de la întemeierea ei în 1830. Spencer W. Kimball a slujit ca președin- te din decembrie 1973 până în noiem- brie 1985. El s-a născut în 1895 și a murit în 1985 la vârsta de 90 de ani.

În iunie 1978, Prima Președinție a anunțat că președintele Kimball a pri- mit o revelație privind extinderea bi- necuvântărilor preoției și ale templu- lui către toți membrii bărbați, demni. **D&L** DO—2.

KOLO
B

Steaua cea mai apropiată de tronul lui
Dumnezeu (Avr. 3:2–
3, 9).

Avraam a văzut steaua Kolob și stele- le, **Avr.** 3:2–18. Timpul Domnului este socotit după timpul lui Kolob, **Avr.**
3:4, 9 (Avr.
5:13).

LABAN, FRATELE REBECĂI. *Vezi, de asemenea,* Rebeca

Personaj din Vechiul Testament, frate al Rebecăi și tatăl Leii și al Rahelei, soțiile lui Iacov (Gen. 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31:1–55).

LABAN, PĂSTRĂTORUL PLĂCILOR DE ARAMĂ. *Vezi, de asemenea,* Plăcile de aramă

În Cartea lui Mormon, bărbatul care ținea plăcile de aramă în Ierusalim pe vremea familiei lui Lehi. Laban i-a jefuit și a încercat să-i omoare pe Nefi și pe frații lui (1 Ne. 3:1–27). Spiritul l-a condus pe Nefi să-l omoare pe Laban pentru a obține plăcile (1 Ne. 4:1–26).

LAMAN. *Vezi, de asemenea,* Lamaniți; Lehi, tatăl lui Nefi

În Cartea lui Mormon, cel mai mare fiu al lui Lehi și al Sariei și fratele mai mare al lui Nefi (1 Ne. 2:5). În general, Laman prefera să facă rău, în loc de bine.

Laman a protestat împotriva tatălui lui, **1 Ne.** 2:11–12. S-a răsculat împotriva fratelui lui drept, Nefi, **1 Ne.** 7:6 (1 Ne. 3:28–29). Nu au luat din rodul copacului vieții din viziunea lui Lehi, **1 Ne.** 8:35–36. Blestem a căzut asupra lui Laman și a tovarășilor lui, **2 Ne.** 5:21 (Alma 3:7).

LAMANIfiI. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Laman; Nefiți

Un grup de oameni din Cartea lui Mormon, mulți dintre ei fiind urmași ai lui Laman, cel mai mare fiu al lui Lehi. Ei se simțeau nedreptățiți de Nefi și de urmașii lui (Mosia 10:11–17). Ca urmare, ei s-au răsculat împotriva nefiților și au respins, adesea, învățăturile Evangheliei. Cu toate acestea, cu puțin timp înainte de nașterea lui Isus Hristos, lamaniții au acceptat Evanghelia și au fost mai drepți decât nefiții (Hel. 6:34–36). La două sute de ani după ce Hristos a vizitat America, atât lamaniții cât și nefiții s-au înrăit și au început să poarte război unii împotriva celorlalți. În jurul anului 400

d.H. lamaniții au nimicit complet nea- mul nefit.

Lamaniții au învins sămânța lui Nefi,
1 Ne. 12:19–20. Lamaniții îi urau pe ne- fiți, **2 Ne.** 5:14. Lamaniții vor fi osânda pentru nefiți, **2 Ne.** 5:25. Cartea lui Mormon va restabili lamaniților cu- noașterea strămoșilor lor și a Evangheli- ei lui Isus Hristos, **2 Ne.** 30:3–6 (pagina de titlu a Cărții lui Mormon). Lamaniții sunt o rămășiță a iudeilor, **D&L** 19:27. Lamaniții vor înflori ca trandafirul înaintea venirii Domnului, **D&L** 49:24.

LAMONI. *Vezi, de asemenea,* Amon, fiul lui Mosia

În Cartea lui Mormon, rege lamanit care a fost convertit de către Spiritul Domnului și de către munca și învățătu- rile inspirate ale lui Amon (Alma 17–
19).

LAUDĂ. *Vezi* ; Recunoscător, mulțumiri, recunoștință; Slavă

LAUDĂROȘENIE. *Vezi* Mândrie

LAZĂR. *Vezi, de asemenea,* Maria din Betania; Marta

Personaj din Noul Testament - fratele Martei și al Mariei. Isus l-a înviat din morți (Ioan 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Aces- ta nu este același Lazăr cu cerșetorul din parabola spusă de Isus (Luca 16:19–31).

LEA. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Laban, fratele Rebecăi

Personaj din Vechiul Testament, cea mai mare fiică a lui Laban și una dintre soțiile lui Iacov (Gen. 29). Lea a deve- nit mamă a șase fii și a unei fiice (Gen. 29:31–35; 30:17–
21).

LEACUL DIN GALAAD

O rășină aromată sau o mirodenie fo- losită pentru vindecarea rănilor (Gen. 43:11; Ier. 8:22; 46:11; 51:8). O tufă care produce rășina din care se făcea leacul era atât de mult cultivată în Galaad în vremea Vechiului Testament, încât leacul a ajuns să fie cunoscut ca „leacul din Galaad” (Gen. 37:25; Ezec. 27:17).

LEGĂMÂNT. *Vezi, de asemenea,* Jurământ; Jurământul și legământul preoției; Legământul avraamic; Noul și nepieritorul legământ

O înțelegere între Dumnezeu și om, ei neacționând de la egal la egal în acest legământ. Dumnezeu dă condițiile pen- tru un legământ, iar oamenii sunt de acord să facă ceea ce le cere El. Dum- nezeu le promite oamenilor anumite binecuvântări pentru supunerea lor.

Principiile și rânduielile sunt primi- te prin legământ. Membrii Bisericii care fac astfel de legăminte promit să le cinstească. De exemplu, membrii fac legământ cu Domnul la botez și reîn- noiesc aceste legăminte luând parte la împărtășanie. Ei fac, în continuare, le- găminte la templu. Poporul Domnului este un popor de legământ și este bine- cuvântat, dacă își ține legămintele făcute cu Domnul.

Cu tine fac un legământ, **Gen.** 6:18. fiineți legământul Meu; atunci veți fi o prețioasă comoară, **Ex.** 19:5. Să nu fa- ceți legământ cu ei, nici cu dumnezeii lor, **Ex.** 23:32. Păziți Sabatul ca legământ continuu, **Ex.** 31:16. Niciodată nu voi încălca legământul Meu cu voi, **Jud.** 2:1. Sfinții Mei au făcut un legământ cu Mine prin jertfă, **Ps.** 50:5 (D&L 97:8). El își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt, **Luca** 1:72 (D&L 90:24). Puterea lui Dumnezeu coboară asupra poporu- lui prin legământ al Domnului, **1 Ne.** 14:14. Legământul făcut lui Avraam va fi împlinit în zilele din urmă, **1 Ne.** 15:18 (3 Ne. 16:5, 11–12; 21:7; Morm. 9:37). Poporul lui Beniamin era dornic să intre în legământ cu Dumnezeu pentru a face după voia Lui, **Mosia** 5:5. Botezul este o mărturie că omul a intrat într-un legământ cu Dumnezeu pentru a face după voia Lui, **Mosia** 18:13. Voi sunteți copiii legământului, **3 Ne.** 20:25–26. Îngerii îndeplinesc și fac lucrarea legămintelor Tatălui, **Moro.** 7:31. Vărsarea sângelui lui Hristos este legământul, **Moro.** 10:33. Fiecare persoană care aparține acestei Biserici

a lui Hristos trebuie să împlinească toate legămintele, **D&L** 42:78. Binecu- vântați sunt aceia care au ținut legă- mântul, **D&L** 54:6. Cel care încalcă acest legământ își va pierde oficiul și poziția în Biserică, **D&L** 78:11–12. Toți acei care primesc preoția primesc acest jurământ și legământ, **D&L** 84:39–40. Ei sunt dornici să respecte legămintele prin sacrificiu, **D&L** 97:8. Legământul căsătoriei poate fi veșnic, **D&L** 132. Acesta va fi legământul nostru, că vom merge în toate rânduielile, **D&L** 136:4.

LEGĂMÂNTUL AVRAAMIC.
Vezi, de asemenea, Avraam; Circumcizie; Legământ

Avraam a primit Evanghelia, a fost rânduit în preoția cea mai mare (D&L 84:14; Avr. 2:11) și a intrat în căsătoria celestială, care este legământul de exal- tare (D&L 131:1–4; 132:19, 29). Avraam a primit o promisiune că toate binecu- vântările acestor legăminte vor fi oferite posterității muritoare (D&L 132:29–31; Avr. 2:11). Împreună, aceste legămin- te și promisiuni, sunt denumite legă- mântul Avraamic. Restaurarea acestui legământ a însemnat restaurarea Evangheliei în ultimele zile, pentru că prin el toate națiunile pământului sunt binecuvântate (Gal. 3:8 – 9, 29; D&L 110:12; 124:58; Avr. 2:10–11).

LEGĂMÂNTUL NEPIERITOR. *Vezi* Legământ; Noul și nepieritorul legământ

LEGE. *Vezi, de asemenea,* (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare; Legea lui Moise; Poruncile lui Dumnezeu; Supunere, supus, (a) se supune

Poruncile sau regulile lui Dumnezeu pe care se bazează toate binecuvântă- rile și pedepsele, atât în cer cât și pe pământ. Aceia care se supun legilor lui Dumnezeu primesc binecuvântări- le promise. Profetul Joseph Smith ne-a învățat, de asemenea, că oamenii tre- buie să se supună, să cinstească și să susțină legea țării (A de C 1:12).

Legea lui Moise a fost o lege pregăti- toare pentru a-i aduce pe bărbați și pe femei la Hristos. Era o lege de restricții, prescripții și rânduieli. Astăzi, legea lui Hristos, care împlinește legea lui Moise, este plenitudinea Evangheliei sau „le- gea desăvârșită a libertății" (Iac. 1:25).

Dumnezeu i-a dat porunci lui Adam, **Gen.** 1:28; 2:16–17. Dumnezeu i-a dat legi lui Noe, **Gen.** 9:1. Legea Domnu- lui este desăvârșită și înviorează sufle- tul, **Ps.** 19:7. Domnul este judecătorul nostru, **Isa.** 33:22. Există un singur ju- decător, **Iac.** 4:12. Unde nu există lege, nu există nici pedeapsă, **2 Ne.** 9:2. Există o lege dată, **Alma** 42:17–22. Oa- menii vor fi judecați potrivit legii, **Alma** 42:23. Hristos este legea, **3 Ne.** 15:9. Toate legile sunt spirituale, **D&L** 29:34. Joseph Smith a primit legea Bi- sericii prin revelație, **D&L** 42. Acela care respectă legile lui Dumnezeu nu are nevoie să încalce legea țării, **D&L** 58:21. Lumina lui Hristos este legea prin care sunt conduse toate lucrurile, **D&L** 88:7–13. El a dat o lege pentru toate lucrurile, **D&L** 88:42–43. Oame- nii trebuie să se supună legii țării, **D&L** 98:4–5. Când obținem o binecu- vântare de la Dumnezeu, aceasta este rezultatul supunerii față de acea lege, **D&L** 130:20–21. Biserica își declară con- vingerile privind legile civile, **D&L** 134. Omenirea este salvată prin supunere față de legile și rânduielile Evangheli- ei, **A de C** 1:3.

LEGEA LUI MOISE. *Vezi, de asemenea,* Curat și a nu fi curat; Lege; Moise; Preoția lui Aaron

Dumnezeu a dat legi casei lui Israel, prin Moise, pentru a înlocui legea mai înaltă la care nu se supuseseră (Ex. 34; TJS Ex. 34:1–2; TJS Deut. 10:2). Legea lui Moise consta din multe principii, reguli, ceremonii, ritualuri și simboluri care să amintească oamenilor de dato- riile și răspunderile lor. Ea includea o lege de porunci și acțiuni morale, etice, religioase și fizice, inclusiv sacrificiile (Lev. 1–7)—care erau menite să le amin- tească de Dumnezeu și de datoria lor

față de El (Mosia 13:30). Credința, po- căința, botezul în apă și iertarea păca- telor făceau parte din lege, așa cum făceau și cele Zece Porunci și multe alte porunci de înaltă valoare etică și morală. Mare parte din legea ceremo- nială a fost împlinită la moartea și în- vierea lui Isus Hristos, care a încheiat jertfele prin vărsare de sânge (Alma 34:13–14). Legea a fost administrată sub Preoția lui Aaron și a fost o Evan- ghelie pregătitoare pentru a-i aduce pe adepții ei la Hristos.

Le voi da lor o lege ca la început, dar va fi după legea poruncii trupești, **TJS, Ex.** 34:1–2. Legea ne-a fost învățător să ne aducă la Hristos, **Gal.** 3:19–24. Noi ținem legea lui Moise și-L aștep- tăm neclintiți pe Hristos, **2 Ne.** 25:24–30. Salvarea nu vine doar prin legea lui Moise, **Mosia** 12:27–13:32. În Mine s-a împlinit legea lui Moise, **3 Ne.** 9:17. Legea care i-a fost dată lui Moise se sfârșește în Mine, **3 Ne.** 15:1–10. Din cauza nesupunerii, Domnul l-a luat pe Moise și Sfânta Preoție din mijlocul copiilor lui Israel, lăsând legea porun- cilor pământești, **D&L** 84:23–27.

LEHI, COMANDANT MILITAR NEFIT

În Cartea lui Mormon, comandant mi- litar nefit (Alma 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

LEHI, MISIONAR NEFIT.
Vezi, de asemenea, Helaman, fiul lui Helaman

În Cartea lui Mormon, un fiu al lui Helaman, care era fiul lui Helaman. Lehi a fost un mare misionar (Hel. 3:21; 4:14).

I s-a dat numele Lehi ca să-i aminteas- că de strămoșul lui, **Hel.** 5:4–6. Împreu- nă cu Nefi i-a convertit pe mulți, a fost întemnițat, a fost încercuit de foc și a vorbit cu îngerii, **Hel.** 5:14–48. A primit zilnic multe revelații, **Hel.** 11:23.

LEHI, TATĂL LUI NEFI

În Cartea lui Mormon, profet evreu care și-a condus familia și pe cei care

l-au urmat din Ierusalim spre un pă- mânt făgăduit în emisfera de vest prin anul 600 î.H. Lehi a fost primul profet din rândul poporului său în Cartea lui Mormon.

Lehi a fugit din Ierusalim împreună cu familia lui la porunca Domnului (1 Ne. 2:1–4). El era urmaș al lui Iosif care a fost vândut în Egipt (1 Ne. 5:14). Domnul i-a dat viziunea copacului vieții (1 Ne. 8:2–35). Lehi și fiii lui au construit o corabie și au navigat spre emisfera de vest (1 Ne. 17–18). El și urmașii lui s-au stabilit într-o țară nouă (1 Ne. 18:23–25). Înainte de a muri, Lehi i-a binecuvântat pe fiii lui și i-a învățat despre Hristos și despre apariția Cărții lui Mormon în zilele din urmă (2 Ne. 1–3, 4:1–12).

Cartea lui Lehi: Când a tradus Cartea lui Mormon, Joseph Smith a început cu Cartea lui Lehi. Era o înregistrare pe care Mormon o prescurtase de pe plăcile lui Lehi. După ce a avut 116 pagini de manuscris, pe care le tradu- sese din această carte, Joseph i-a dat manuscrisul lui Martin Harris, care îi slujise pentru scurt timp drept copist în traducerea Cărții lui Mormon. Atunci, paginile s-au pierdut. Joseph nu a retradus cartea lui Lehi pentru a înlocui manuscrisul pierdut, dar, în schimb, a tradus alte relatări de pe plăcile de aur cu referire la aceasta (vezi introducerea la D&L 3, 10). Aces- te alte relatări sunt acum primele șase cărți din Cartea lui Mormon.

LEMUEL. *Vezi, de asemenea,* Laman; Lamaniți; Lehi, tatăl lui Nefi

În Cartea lui Mormon, al doilea fiu al lui Lehi și unul dintre frații mai mari ai lui Nefi. El s-a alăturat lui Laman împotriva lui Nefi.

Lehi îl dojenește pe Lemuel să fie ne- clintit ca o vale, **1 Ne**. 2:10. S-a supărat pe Nefi și l-a ascultat pe Laman, **1 Ne**. 3:28. Lemueliții au fost incluși printre lamaniți, **Iacov** 1:13–14 (Alma 47:35).

LENEȘ, LENEVIE

Inactiv și neimplicat în fapte drepte.

Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mă- nânce, **2 Tes.** 3:10. Ei au devenit un popor leneș, plin de răutate, **2 Ne.** 5:24. Abține-te de la lenevie, **Alma** 38:12. Acela care este leneș nu va mânca pâinea lucrătorului care trudește, **D&L** 42:42. Vai de voi cei care nu veți lucra cu propriile mâini, **D&L** 56:17. Impli- că-te de bunăvoie într-o cauză bună, **D&L** 58:27. Încetați să mai fiți leneși, **D&L** 88:124.

LEPRĂ

Boală contagioasă despre care se vor- bește adesea în Vechiul și Noul Testa- ment. Mulți oameni de seamă din Biblie au fost afectați de ea la un moment dat, inclusiv Moise (Ex. 4:6 – 7), sora lui, Miriam (Num. 12:10), Naaman (2 Regi 5) și Regele Ozia (2 Cron. 26:19–21). Isus a vindecat de lepră pe mai mulți oameni, **Mat.** 8:2 – 4 (Marcu 1:40 – 45; Luca 5:12–15; 3 Ne. 17:7–9). Isus a vin- decat zece leproși, **Luca** 17:11–19.

LEVI. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament, al treilea fiu al lui Iacov și al Leii (Gen. 29:34; 35:23). Levi a devenit tatăl unu- ia dintre triburile lui Israel.

Tribul lui Levi : Iacov l-a binecuvântat pe Levi și pe urmașii lui (Gen. 49:5–7). Urmași ai lui Levi au slujit în sanctua- rele lui Israel (Num. 1:47–54). Aaron a fost un levit, iar urmașii lui au fost preoți (Ex. 6:16–20; 28:1–4; 29). Leviții îi asistau pe preoți, fiii lui Aaron (Num. 3:5–10; 1 Regi 8:4). Uneori ei erau cân- tăreți (1 Cron. 15:16; Nee. 11:22); aju- tau la uciderea jertfelor (2 Cron. 29:34; Ezra 6:20) și ajutau, în general, la tem- plu (Nee. 11:16). Leviții erau dedicați slujirii Domnului pentru a executa rânduielile pentru copiii lui Israel. Le- viții erau ei înșiși oferiți spre folosul copiilor lui Israel (Num. 8:11–22); ei au devenit astfel proprietatea exclusi- vă a lui Dumnezeu, dăruiți Lui în locul primului născut (Num. 8:16). Ei nu erau sfinți, erau însă curățați pentru oficiul lor (Num. 8:7–16). Ei nu aveau

pământ ca moștenire în Canaan (Num.
18:23–24), dar primeau zeciuiala (Num.
18:21), 48 de orașe (Num. 35:6) și drep- tul de a primi milosteniile oamenilor în timpul postului (Deut. 12:18 – 19;
14:27–
29).

LEVITICUL. *Vezi, de asemenea,* Pentateuh

O carte din Vechiul Testament care descrie îndatoririle preoțești în Israel. Ea subliniază sfințenia lui Dumnezeu și codul potrivit căruia poporul Său putea trăi pentru a deveni sfânt. Scopul ei este de a propovădui preceptele mo- rale și adevărurile religioase ale legii lui Moise prin intermediul ritualului. Car- tea Leviticului a fost scrisă de Moise.

Capitolele 1 – 7 explică rânduielile de sacrificiu. Capitolele 8–10 descriu ritualul necesar în sfințirea preoților. Capitolul 11 explică ce se poate și ce nu se poate mânca și ce este curat și ce nu este curat. Capitolul 12 vorbește de femei după naștere. Capitolele 13–15 sunt legi referitoare la necurățirea ce- remonială. Capitolul 16 conține ritua- lul pentru Ziua Ispășirii. Capitolele
17–26 conțin un cod de legi referitoare la ceremoniile religioase și sociale. Ca- pitolul 27 explică faptul că Domnul a poruncit lui Israel să-și închine recol- tele, turmele și cirezile Domnului.

LIAHONA

În Cartea lui Mormon, o sferă de ara- mă cu două ace care dădea direcția, asemenea unei busole, precum și în- drumare spirituală lui Lehi și acelora care îl urmau atunci când erau drepți. Domnul a dat Liahona și îndrumări prin intermediul ei.

Lehi a găsit un glob rotund de aramă cu două săgeți care arătau calea pe care să meargă Lehi și familia lui, **1 Ne.**
16:10. Globul funcționa potrivit credin- ței și sârguinței, **1 Ne.** 16:28–29 (Alma
37:40). Beniamin i-a dat globul lui
Mosia, **Mosia** 1:16. Sfera sau îndrumă- torul s-a numit Liahona, **Alma** 37:38. Liahona s-a asemănat cu cuvântul lui Hristos, **Alma** 37:43–45. Cei trei mar-

tori ai Cărții lui Mormon trebuie să vadă dispozitivele de direcție date lui Lehi, **D&L** 17:1.

LIBER, LIBERTATE. *Vezi, de asemenea,* Libertatea de a alege; Robie

Puterea sau capacitatea de a alege personal, fără constrângere. În sens spiritual, cineva care se pocăiește și se supune voinței lui Dumnezeu este liber de robia păcatului prin Ispășirea lui Isus Hristos (Mosia 5:8). De asemenea, starea sau condiția de a fi în stare de a acționa și de a gândi liber. Supunerea față de principiile Evangheliei eliberează o persoană de robia spirituală a păcatu- lui (Ioan 8:31–36).

Voi umbla în loc larg, căci caut porun- cile Tale, **Ps.** 119:45. Adevărul vă va face liberi, **Ioan** 8:32. Aceia care se eli- berează de păcat primesc viață veșni- că, **Rom.** 6:19–23. Unde este Spiritul Domnului, acolo este libertate, **2 Cor.** 3:17. Stați tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi, **Gal.** 5:1 (D&L 88:86). Oamenii sunt liberi să aleagă libertatea și viața veșnică, **2 Ne.** 2:27. Această țară va fi o țară a libertății, **2 Ne.** 10:11. O ramură dreaptă a casei lui Israel va fi scoasă din robie pentru libertate, **2 Ne.** 3:5. Ei L-au implorat pe Domnul pentru libertate, **Alma** 43:48–50. Moroni a ridicat drapelul libertății printre nefiți, **Alma** 46:36. Moroni s-a bucurat de libertatea țării lui, **Alma** 48:11. Spiritul lui Dumnezeu este spi- ritul libertății, **Alma** 61:15. Veniți du- pă Mine și veți fi un popor liber, **D&L** 38:22. Domnul și slujitorii Lui anunță libertatea spiritelor captive, **D&L** 138:18, 31, 42.

LIBERTATEA DE A ALEGE. *Vezi, de asemenea,* Liber, libertate; Răspunzător, (a fi) răspunzător, responsabilitate

Abilitatea și privilegiul pe care Dum- nezeu îl dă oamenilor de a alege să acționeze pentru ei înșiși.

Din orice pom poți mânca după plăcere, **Gen.** 2:16. Omul nu poate acționa pen-

tru el însuși dacă este ademenit, **2 Ne.** 2:15–16. Oamenii sunt liberi să aleagă libertatea și viața veșnică, sau robia și moartea, **2 Ne.** 2:27. Sunteți liberi, puteți acționa pentru voi înșivă, **Hel.** 14:30. El a abătut a treia parte din oștirile cerului din cauza liberei lor alegeri, **D&L** 29:36. Trebuie ca diavolul să-i ispitească pe copiii oamenilor, altfel ei nu vor putea avea libertatea de a alege, **D&L** 29:39. Fiecare om să aleagă pentru el însuși, **D&L** 37:4. Fiecare om poate acționa potrivit libertății morale de a alege pe care i-am dat-o, **D&L** 101:78. Satana a căutat să distrugă libera alegere a omului, **Moise** 4:3. Domnul i-a dat omului libertatea de a alege, **Moise** 7:32.

LIMBA

J

Cuvinte, scrise sau vorbite, grupate într-un mod care să permită comuni- carea de informații, de gânduri sau de idei. Felul în care folosim limbajul ara- tă ceea ce simțim față de Dumnezeu și de alți oameni. La a Doua Venire a lui Isus Hristos, Domnul va da întregii omeniri o limbă curată (Zah. 3:8–9).

Tot pământul avea o singură limbă, **Gen.** 11:1. Domnul a încurcat graiul tuturor de pe pământ, **Gen.** 11:4 – 9. Fiece om i-a auzit vorbind în limba lui, **Fapte** 2:1–6. Domnul vorbește oame- nilor după limba lor, **2 Ne.** 31:3 (D&L 1:24). Beniamin i-a învățat pe fiii lui, limba părinților lui, ca ei să poată de- veni oameni cu înțelegere, **Mosia** 1:2–5. Cel a cărui vorbire este smerită și zidește este de la Dumnezeu, dacă se supune rânduielilor Mele, **D&L** 52:16. Familiarizați-vă cu graiuri, limbi și oa- meni, **D&L** 90:15. Adam și copiii lui aveau o limbă care era curată și nepân- gărită, **Moise** 6:5–6, 46. Dumnezeu i-a dat lui Enoh mare putere a graiului, **Moise** 7:13.

LIMBĂ. *Vezi, de asemenea,* Limbi, darul de a vorbi în alte limbi

Simbol pentru vorbire. Sfinții trebuie să-și controleze limba, aceasta însem- nând că ei trebuie să-și controleze felul de a vorbi. De asemenea, limba se referă

la limbaje și popoare. În cele din urmă, orice genunchi se va pleca și orice lim- bă va mărturisi lui Dumnezeu (Isa. 45:23; Rom. 14:11).

Ferește-ți limba de rău, **Ps.** 34:13 (1 Pet. 3:10). Cine își păzește gura și limba, își scutește sufletul de necazuri, **Prov.** 21:23. Dacă vreun om nu-și înfrânează limba, religia acestui om este zadarni- că, **Iac.** 1:26. Dacă un om nu ofensează prin cuvânt, acela este un om desăvâr- șit, **Iac.** 3:1–13. Evanghelia va fi vestită oricărui neam, oricărei seminții, orică- rei limbi și oricărui norod, **Apoc.** 14:6–7 (2 Ne. 26:13; Mosia 3:13, 20; D&L 88:103; 112:1). Domnul îngăduie tutu- ror neamurilor, după neamul și limba lor, să învețe cuvântul Lui, **Alma** 29:8. Aceste plăci se vor răspândi în fiecare neam, seminție, limbă și norod, **Alma** 37:4. Obține cuvântul Meu și atunci limba ta va fi dezlegată, **D&L** 11:21. Fiecare om să audă plenitudinea Evangheliei în propria lui limbă, **D&L** 90:1 1.

LIMBI, DARUL DE A VORBI ÎN ALTE LIMBI. *Vezi, de asemenea,* Darurile Spiritului; Limbă

Un dar de la Duhul Sfânt, care permite persoanelor inspirate să vorbească, să înțeleagă sau să interpreteze limbi ne- cunoscute. Noi credem în darul de a vorbi în alte limbi (A de C 1:7).

Toți s-au umplut de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, **Fapte** 2:4. Acela care vorbește într-o limbă necunoscută, nu vorbește către oameni, ci către Dumnezeu, **1 Cor.** 14:1–5, 27–28. Limbile sunt un semn pentru aceia care nu cred, **1 Cor.** 14:22–28. Apoi vine botezul focului și al Spiritu- lui Sfânt; și apoi puteți să vorbiți pe limba îngerilor, **2 Ne.** 31:13–14. Ama- lechi i-a îndemnat pe toți oamenii să creadă în darul vorbirii limbilor, **Omni** 1:25. Unora le este dat să vorbească în alte limbi; iar altora să interpreteze limbile, **D&L** 46:24–25 (1 Cor. 12:10; Moro. 10:8, 15–16). Darul de a vorbi în alte limbi să fie revărsat, **D&L** 109:36.

LIMHI. *Vezi, de asemenea,* Noe, Fiul lui Zenif

În Cartea lui Mormon, rege drept al nefiților din ținutul lui Nefi; el era fiul Regelui Noe (Mosia 7:7 – 9). Regele Limhi a intrat într-un legământ să-L slujească pe Dumnezeu (Mosia 21:32). El și-a condus poporul afară din robia lamanită și s-a întors în Zarahemla (Mosia 22).

LOT. *Vezi, de asemenea,* Avraam

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui Haran și nepot al lui Avraam (Gen. 11:27, 31; Avr. 2:4). Haran a murit din cauza foametei din Ur (Avr. 2:1). Lot a plecat din Ur cu Avraam și Sara și a călătorit cu ei la Canaan (Gen. 12:4–5). Lot a ales să trăiască în Sodoma. Dom- nul a trimis mesageri să-l prevină pe Lot să fugă din Sodoma, înainte ca Domnul să-l nimicească datorită tică- loșiei oamenilor (Gen. 13:8–13; 19:1, 13, 15); cu toate acestea, soția lui Lot a privit înapoi la distrugere și s-a prefă- cut într-un stâlp de sare (Gen. 19:26). Noul Testament conține referiri la Lot (Luca 17:29; 2 Pet. 2:6 – 7). Viața lui după despărțirea de Avraam este des- crisă în Gen. 13, 14 si 19.

LUCA. *Vezi, de asemenea,* Faptele Apostolilor; Evanghelii

Autorul Evangheliei lui Luca și al cărții Faptele Apostolilor din Noul Testament și misionar care l-a însoțit pe Pavel. El s-a născut din părinți greci și a practi- cat medicina (Col. 4:14). Luca era un om cultivat. Luca s-a identificat ca în- soțitorul Apostolului Pavel când i s-a alăturat lui Pavel la Troa (Fapte 16:10–11). De asemenea, Luca era împreună cu Pavel la Filipi, în ultima călătorie a lui Pavel la Ierusalim (Fapte 20:6), iar cei doi au fost împreună până la sosirea lor în Roma. Luca a mai fost cu Pavel în timpul celei de a doua întemnițări romane (2 Tim. 4:11). Tradiția spune că el a murit ca martir.

Evanghelia lui Luca: Relatare pe care a scris-o Luca despre Isus Hristos și slu- jirea Lui muritoare. Cartea Faptelor

Apostolilor este o continuare a Evan- gheliei lui Luca. Luca a lăsat o relatare bine scrisă despre slujirea lui Isus, prezentându-L pe Isus ca Salvator al evreilor și al neamurilor. El a scris multe despre învățăturile și faptele lui Isus. În Luca avem singurele istorisiri despre aparițiile lui Gavril în fața lui Zaharia și a Mariei (Luca 1); vizita păstorilor la pruncul Isus (Luca 2:8–
18); Isus la templu la vârsta de 12 ani (Luca 2:41–52); trimiterea celor șapte- zeci cu însărcinări (Luca 10:1–24); Isus transpirând sânge (Luca 22:44); discuția lui Isus cu tâlharul de pe cruce (Luca
23:39 – 43); și Isus mâncând pește și miere după înviere (Luca 24:42–43).

Pentru sumarul capitolelor, vezi „Evangheli i”.

LUCIFER. *Vezi, de asemenea,* Anticrist; Diavol; Fiii pierzaniei; Iad; Nimicitor

Numele înseamnă cel ce strălucește sau strălucitorul. Mai este cunoscut ca fiul zorilor. Lucifer a fost un fiu spiritual al Tatălui Ceresc și a condus revolta din viața premuritoare. Numele de Lucifer apare doar o singură dată în Biblie (Isa.
14:12). Revelațiile zilelor din urmă oferă mai multe detalii despre căderea lui Lucifer (D&L 76:25–29).

Lucifer a căzut în existența premuritoa- re, **Isa.** 14:12 (Luca 10:18; 2 Ne. 24:12). După cădere el a devenit Satana și dia- volul, **D&L** 76:25–29 (Moise 4:1–4).

LUCRĂRI STANDARD. *Vezi* Canon

LUCRURI ABOMINABILE. *Vezi, de asemenea,* Păcat

În scripturi, ceva ce cauzează dezgust și ură celor drepți și curați.

Buzele mincinoase sunt urâte Domnu- lui, **Prov.** 12:22. Mândria este o urâciune în fața Domnului, **Iacov** 2:13–22. Cei ticăloși sunt supuși să-și vadă proprii- le urâciuni, **Mosia** 3:25. Lipsa castității este cel mai urât dintre toate păcatele, în afara omorului și a lepădării de Duhul Sfânt, **Alma** 39:3 – 5. Mânia

Domnului se aprinde împotriva fapte- lor abominabile, **D&L** 97:24.

LUME. *Vezi, de asemenea,* Babel, Babilon; Muritor, viață muritoare; Pământ

Pământul; loc de încercare pentru oamenii muritori. La figurat, acei oa- meni care nu se supun poruncilor lui Dumnezeu.

Existența muritoare: În lume veți avea necazuri, **Ioan** 16:33. Nu vă temeți de moarte, căci în această lume bucuria voastră nu este deplină, **D&L** 101:36.

Oameni care nu se supun poruncilor: voi pedepsi lumea pentru răutatea ei, **Isa.** 13:11 (2 Ne. 23:11). Dacă lumea vă urăș- te, voi știți că pe Mine m-a urât înainte, **Ioan** 15:18 – 19. Clădirea cea mare și spațioasă era mândria lumii, **1 Ne.** 11:36. Lumea devine plină de nedrep- tate, **D&L** 18:6. Păstrează-te mai neîn- tinat de lume, **D&L** 59:9. Acela care este credincios și îndură, va birui lumea, **D&L** 63:47. Să nu trăiți după felul lumii, **D&L** 95:13.

Sfârșitul lumii: Eu fac un pământ nou, iar de cel vechi nimeni nu-și va mai aduce aminte, **Isa.** 65:17 (Apoc. 21:1; A de C 1:10). La sfârșitul acestei lumi, neghina va fi adunată și arsă în foc, **Mat.** 13:40, 49 (Mal. 4:1; Iacov 6:3). Voi face ca via mea să ardă cu foc, **Iacov** 5:77 (D&L 64:23–24). Domnul îl va dis- truge pe Satana și lucrările lui la sfâr- șitul lumii, **D&L** 19:3. Pământul va muri, dar va fi însuflețit din nou, **D&L** 88:25–26. Domnul i-a arătat lui Enoh sfârșitul lumii, **Moise** 7:67.

LUMEA SPIRITELOR. *Vezi* Iad; Paradis; Viață premuritoare

LUMINĂ, LUMINA LUI HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Adevăr; Conștiință; Duhul Sfânt; Inteligență, inteligențe; Isus Hristos

Energie, putere sau influență divină care emană de la Dumnezeu prin Hristos și dă viață și lumină tuturor lucrurilor. Este legea prin care sunt guvernate toate lucrurile în cer și pe

pământ (D&L 88:6–13). De asemenea, ea îi ajută pe oameni să înțeleagă adevărurile Evangheliei și îi ajută să meargă pe cărarea Evangheliei care duce spre salvare (Ioan 3:19–21; 12:46; Alma 26:15; 32:35; D&L 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Lumina lui Hristos nu trebuie con- fundată cu Duhul Sfânt. Lumina lui Hristos nu este o persoană. Este o influență care vine de la Dumnezeu și pregătește pe cineva să-l primească pe Duhul Sfânt. Este o influență benefică în viețile oamenilor (Ioan 1:9; D&L 84:46–47).

O manifestare a luminii lui Hristos este conștiința, care ajută pe cineva să aleagă între bine și rău (Moro. 7:16). Pe măsură ce oamenii află mai multe de- spre Evanghelie, conștiințele lor devin mai sensibile (Moro. 7:12–19). Oamenii care ascultă de lumina lui Hristos sunt conduși către Evanghelia lui Isus Hristos (D&L 84:46–48).

Domnul este lumina mea, **Ps.** 27:1. Să umblăm în lumina Domnului, **Isa.** 2:5 (2 Ne. 12:5). Domnul va fi o lumină nepieritoare, **Isa.** 60:19. Adevărata Lumină luminează pe fiecare om care vine pe lume, **Ioan** 1:4–9 (Ioan 3:19; D&L 6:21; 34:1 – 3). Eu sunt Lumina lumii, **Ioan** 8:12 (Ioan 9:5; D&L 11:28). Orice este lumină este bun, **Alma** 32:35. Hristos este viața și lumina lumii, **Alma** 38:9 (3 Ne. 9:18; 11:11; Eter 4:12). Spiritul lui Hristos este dat fiecărui om ca el să poată deosebi binele de rău, **Moro.** 7:15–19. Ceea ce este de la Dumnezeu este lumină și devine din ce în ce mai strălucitoare, crescând mereu până în miezul zilei, **D&L** 50:24. Spiritul dă lumină fiecărui om, **D&L** 84:45 – 48 (D&L 93:1–2). Acela care ține porunci- le Lui primește lumină și adevăr, **D&L** 93:27–28. Lumina și adevărul îl aban- donează pe cel rău, **D&L** 93:37.

MAGAZIE. *Vezi, de asemenea* , Bunăstare

Locul în care episcopul primește, ține în păstrare și distribuie săracilor ofran- dele consacrate de către sfinții zilelor

din urmă. Mărimea fiecărui depozit poate fi în funcție de împrejurări. Sfinții credincioși oferă talent, îndemânare, materiale și mijloace financiare epis- copului pentru a se îngriji de cei săraci atunci când au nevoie. De aceea, ma- gazia poate include o listă de servicii disponibile, bani, alimente și alte faci- lități. Episcopul este reprezentantul depozitului și el distribuie bunurile și serviciile în funcție de nevoi și așa cum este îndrumat de către Spiritul Domnului (D&L 42:29–36; 82:14–19).

Să strângă bucate care vor fi provizii pentru cei șapte ani de foamete, **Gen.** 41:34–36, 46–57. Aduceți toate zeciuie- lile la casa vistieriei, **Mal.** 3:10 (3 Ne. 24:10). Episcopul va stabili o magazie pentru această biserică, **D&L** 51:13. Bunurile suplimentare se vor da în magazia Mea, **D&L** 70:7–8. Sfinții tre- buie să organizeze și să înființeze o magazie, **D&L** 78:1–4. Copiii au drep- tul la magazia Domnului, dacă părinții lor nu au, **D&L** 83:5.

MAGOG. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Gog

În Biblie, țară și popor în apropierea Mării Negre. Regele lor, Gog, va con- duce oștile lui Magog în ultima mare bătălie înainte de a Doua Venire a lui Hristos (Ezec. 38:2; 39:6). Scripturile vorbesc de o altă mare bătălie a lui Gog și a lui Magog la sfârșitul Mileniului între forțele lui Dumnezeu și forțele răului (Apoc. 29:7–9; D&L 88:111–116).

MALEAHI

Profet în Vechiul Testament, care a scris și a profețit în jurul anului 430 î.H.

Cartea lui Maleahi : Cartea sau profeția lui Maleahi este ultima carte din Vechiul Testament. Ea pare să urmeze patru teme majore: (1) păcatele Israe- lului—Maleahi 1:6–2:17; 3:8–9; (2) jude- cățile care vor veni asupra Israelului din cauza nesupunerii lui — Maleahi 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; (3) promisiunile pen- tru supunere —Maleahi 3:10–12, 16–18; 4:2–3 și (4) profeții privind Israelul—

Maleahi 3:1–5; 4:1, 5–6 (D&L 2; 128:17; JS—I 1:37–39).

În prorocirile lui, Maleahi a scris despre Ioan Botezătorul (Mal. 3:1; Mat. 11:10), legea zeciuielii (Mal. 3:7–12), a Doua Venire a Domnului (Mal. 4:5) și întoarcerea lui Ilie (Mal. 4:5–6; D&L 2; 128:17; JS—I 1:37–39). Salvatorul a citat în în- tregime capitolele 3 și 4 din Maleahi nefiților (3 Ne. 24–25).

MAMĂ. *Vezi, de asemenea,* Eva; Familie; Părinți

Denumire sacră privind o femeie care naște sau adoptă copii. Mamele ajută planul lui Dumnezeu oferind trupuri muritoare pentru copiii spirituali ai lui Dumnezeu.

Adam a numit-o pe soția lui Eva, pentru că ea a fost mama tuturor celor vii, **Gen.** 3:20 (Moise 4:26). Cinstește pe tatăl și pe mama ta, **Ex.** 20:12 (Ef. 6:1–3; Mosia 13:20). Nu lepăda îndrumările mamei tale, **Prov.** 1:8. Un om nesocotit dispre- țuiește pe mama lui, **Prov.** 15:20 (Prov. 10:1). Nu o nesocoti pe mamă când este bătrână, **Prov.** 23:22. Fiii și soțul ei se ridică și o numesc fericită și bărbatul ei se ridică și-i aduce laude, **Prov.** 31:28. Mama lui Isus a stat lângă cruce, **Ioan** 19:25–27. Două mii de războinici la- maniți au fost învățați de mamele lor, **Alma** 56:47 (Alma 57:21). Slăvita noas- tră mamă, Eva, a fost printre cei mari și puternici pe care Domnul i-a instruit în lumea spiritelor, **D&L** 138:38–39.

MAMONA. *Vezi, de asemenea* , Bani

Cuvânt aramaic însemnând „bogății” (Mat. 6:24; Luca 16:9; D&L 82:22).

MANĂ. *Vezi, de asemenea,* Exodul; Pâinea vieții

Substanță alimentară măruntă, ca grăunțele, având gustul unei prăjituri cu miere (Ex. 16:14–31) sau a unei turte cu ulei (Num. 11:8). Domnul a oferit-o pentru a-i hrăni pe copiii lui Israel în timpul celor patruzeci de ani în pustiu (Ex. 16:4–5, 14–30, 35; Ios. 5:12; 1 Ne. 17:28).

Copiii lui Israel au numit-o mană (sau man-hu în ebraică)—ceea ce însemnă „Ce este?”—pentru că nu știau ce era (Ex. 16:15). Mai era numită „mâncarea îngerilor” și „pâinea din cer” (Ps. 78:24–25; Ioan 6:31). Era un simbol pentru Hristos, care avea să fie Pâinea Vieții (Ioan 6:31–35).

MANASE. *Vezi, de asemenea,* Efraim; Iosif, fiul lui Iacov; Israel

Personaj din Vechiul Testament, cel mai mare fiu al Asnatei și al lui Iosif care a fost vândut în Egipt (Gen. 41:50–51). El și fratele lui, Efraim, au fost nepoții lui Iacov (Israel), dar au fost adoptați și binecuvântați de el ca și când ar fi fost proprii lui fii (Gen. 48:1–20).

Tribul lui Manase: Urmașii lui Manase au fost numărați printre triburile Is- raelului (Num. 1:34–35; Ios. 13:29–31). Binecuvântarea lui Moise asupra tri- bului lui Iosif, care a fost dată și lui Efraim și Manase, este consemnată în Deut. 33:13–17. Pământul acordat lor era parțial la vest de Iordan și vecin cu cel al lui Efraim. Ei mai aveau colonii și la est de Iordan în pășunile bogate ale Bașanului și ale Galaadului. În ul- timele zile, tribul lui Manase va ajuta tribul lui Efraim în adunarea Israelu- lui împrăștiat (Deut. 33:13–17). Profe- tul Lehi din Cartea lui Mormon a fost un urmaș al lui Manase (Alma 10:3).

MANIFEST. *Vezi, de asemenea,* Căsătorie, (a) se căsători—căsătorie pluralistă; Woodruff, Wilford

Declarație oficială a președintelui Wilford Woodruff făcută în 1890, care anunța limpede că Biserica și membrii ei s-au supus legii țării și nu au mai încheiat căsătorii pluraliste (D&L DO—1). Președintele Woodruff a enun- țat Manifestul ca urmare a unei viziuni și a unei revelații de la Dumnezeu.

MARCU. *Vezi, de asemenea,* Evanghelii

Personaj din Noul Testament - Ioan Marcu era fiul Mariei care trăia în Ierusalim (Fapte 12:12); s-ar fi putut să

fie și vărul (sau nepotul) lui Barnaba (Col. 4:10). El a plecat cu Pavel și Bar- naba de la Ierusalim în prima lor călă- torie misionară și i-a părăsit la Perga (Fapte 12:25; 13:5, 13). Mai târziu, el l-a însoțit pe Barnaba în Cipru (Fapte 15:37–39). El a mers cu Pavel la Roma (Col. 4:10; Filimon 1:24); și a fost cu Petru la Babilon (probabil la Roma) (1 Pet. 5:13). În final, el a mers cu Ti- motei la Efes (2 Tim. 4:11).

Evanghelia lui Marcu: A doua carte din Noul Testament. Evanghelia lui Marcu a fost scrisă, probabil, sub în- drumarea lui Petru. Scopul lui a fost să descrie pe Domnul ca Fiul lui Dumne- zeu cel viu acționând printre oameni. Marcu descrie, energic și cu umilință, impresia pe care Isus o făcea celor care Îl ascultau. Tradiția afirmă că după moartea lui Petru, Marcu a vizitat Egiptul, a organizat Biserica în Ale- xandria și a murit martirizat.

Pentru sumarul capitolelor, vezi „Evangheli i”.

MAREA MOARTĂ

Marea sărată de la extremitatea de sud a Văii Iordanului. Era cunoscută, de asemenea, ca Marea Sărată. Suprafața ei este cu cca 915 metri sub nivelul Mării Mediterane. Orașele Sodoma, Gomora și fioar sau Bela se aflau în apropierea țărmurilor ei (Gen. 14:2–3).

În împlinirea profeției și ca unul dintre semnele celei de a Doua Veniri a Salvatorului, apele Mării Moarte se vor face sănătoase, iar viața va înflori acolo (Ezec. 47:8–9).

MAREA ROȘIE. *Vezi, de asemenea,* Moise

Întinderea de apă dintre Egipt și Arabia. Cele două golfuri din nordul ei formea- ză coasta Peninsulei Sinai. Domnul a despărțit prin minune Marea Roșie pentru ca israeliții, sub conducerea lui Moise, să poată trece pe uscat (Ex. 14:13–31; Evr. 11:29). Despărțirea mă- rii de către Moise este confirmată și în revelațiile zilelor din urmă (1 Ne. 4:2; Hel. 8:11; D&L 8:3; Moise 1:25).

MARIA DIN BETANIA.
Vezi, de asemenea, Lazăr; Marta

Personaj din Noul Testament - sora lui Lazăr și a Martei.

Maria a stat și a ascultat la picioarele lui Isus, **Luca** 10:39, 42. Maria și sora ei Marta au trimis după Isus, **Ioan** 11:1–45. Ea a uns cu ulei picioarele lui Isus, **Ioan** 12:3–8.

MARIA MAGDALENA

O femeie din Noul Testament care a de- venit discipol devotat al lui Isus Hristos. Magdalena se referă la Magdala, locul de unde venea această Marie. Este situat pe coasta de vest a Mării Galileii.

Ea se afla în apropierea crucii, **Mat.** 27:56 (Marcu 15:40; Ioan 19:25). Ea a fost la înmormântarea lui Hristos, **Mat.** 27:61 (Marcu 15:47). Ea a fost la mor- mânt în dimineața învierii, **Mat.** 28:1 (Marcu 16:1; Luca 24:10; Ioan 20:1, 11). Isus i-a apărut mai întâi ei după învie- re, **Marcu** 16:9 (Ioan 20:14–18). Șapte draci au ieșit din ea, **Luca** 8:2.

MARIA, MAMA LUI ISUS.
Vezi, de asemenea, Iosif, soțul Mariei; Isus Hristos

Personaj din Noul Testament - fecioa- ra aleasă de Dumnezeu Tatăl pentru a fi mama Fiului Lui în trup. După naș- terea lui Isus, Maria a avut și alți copii (Marcu 6:3).

Ea a fost logodită cu Iosif, **Mat.** 1:18 (Luca 1:27). Lui Iosif i s-a spus să nu se despartă de Maria și să nu renunțe la logodnă, **Mat.** 1:18–25. Magii au venit la Maria, **Mat.** 2:11. Maria și Iosif au fugit cu pruncul Isus în Egipt, **Mat.** 2:13–14. După moartea lui Irod, familia s-a întors la Nazaret, **Mat.** 2:19–23. Înge- rul Gavril a venit la ea, **Luca** 1:26–38. Ea a venit la Elisaveta, verișoara ei, **Luca** 1:36, 40–45. Maria L-a mărit pe Domnul, **Luca** 1:46–55. Maria a mers la Betleem cu Iosif, **Luca** 2:4–5. Maria L-a născut pe Isus și L-a culcat într-o iesle, **Luca** 2:7. Păstorii au mers la Betleem să vadă pe pruncul Hristos, **Luca** 2:16–20. Maria și Iosif L-au dus pe Isus la templu în

Ierusalim, **Luca** 2:21–38. Maria și Iosif L-au dus pe Isus la sărbătoarea Paște- lor, **Luca** 2:41–52. Maria a fost la nunta din Cana, **Ioan** 2:2–5. Salvatorul, pe când se afla pe cruce, i-a cerut lui Ioan să aibă grijă de mama Lui, **Ioan** 19:25–27. Maria era împreună cu Apostolii când Hristos S-a înălțat la cer, **Fapte** 1:14. Maria a fost o fecioară foarte fru- moasă și pură, mai presus de toate ce- lelalte fecioare, **1 Ne.** 11:13–20. Mama lui Hristos avea să se cheme Maria, **Mosia** 3:8. Maria va fi o fecioară aleasă și prețioasă, **Alma** 7:10.

MARIA, MAMA LUI MARCU.

Vezi, de asemenea, Marcu

Personaj din Noul Testament - mama lui Ioan Marcu, cel care a scris Evan- ghelia lui Marcu (Fapte 12:12).

MARIA, SORA LUI MOISE.

Vezi, de asemenea, Moise

Personaj din Vechiul Testament, sora lui Moise (Num. 26:59).

A pândit sicriașul din papură, **Ex.** 2:1–8. A condus femeile cu timpane, **Ex.** 15:20–21. A vorbit împotriva lui Moise și a fost lovită de lepră, apoi a fost tămăduită, **Num.** 12:1–15 (Deut. 24:9).

MARSH, THOMAS B.

Primul președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli după res- taurarea Bisericii în 1830. El a deținut cheile împărăției cu privire la Cei Doi- sprezece (D&L 112:16) și, în 1838, a primit poruncă prin revelație de a pu- blica cuvântul Domnului (D&L 118:2). Capitolul 31 din Doctrină și Legămin- te îi este adresat lui. Marsh a fost exco- municat din Biserică în 1839, însă a fost rebotezat în iulie 1857.

MARTA. *Vezi, de asemenea,* Lazăr; Maria din Betania

Sora lui Lazăr și a Mariei din Noul Testament (Luca 10:38–42; Ioan 11:1–46; 12:2).

MARTIR, MARTIRIU

O persoană care mai degrabă își dă

viața decât să se lepede de Hristos, de Evanghelie sau de credința și princi- piile Lui drepte.

Tot sângele neprihănit de la Abel la Zaharia va da mărturie împotriva celor ticăloși, **Mat.** 23:35 (Luca 11:50). Oricine își va da viața de dragul lui Hristos și al Evangheliei, o va găsi din nou, **Marcu** 8:35 (D&L 98:13). Și ei au aruncat cu pietre în Ștefan, **Fapte** 7:59 (Fapte 22:20). Acolo unde este un testament, trebuie să aibă loc moartea celui ce l-a făcut, **Evr.** 9:16–17. Abinadi a căzut, murind prin foc, **Mosia** 17:20. Amoniahiții convertiți au fost aruncați în foc, **Alma** 14:8–11. Mulți au fost uciși pentru că au dat mărturie de aceste lucruri, **3 Ne.** 10:15. Oricine își dă viața din cauza Mea va afla viață veșnică, **D&L** 98:13 – 14. Joseph Smith și Hyrum Smith au fost martiri pentru restaurarea Evangheliei, **D&L** 135. Joseph Smith și-a pecetluit mărturia cu sângele lui, **D&L** 136:39.

MARTOR. *Vezi, de asemenea,* Mărturie

Persoană care face o declarație sau dovedește printr-o probă că un lucru este adevărat; persoană care depune mărturie bazându-se pe cunoaștere personală.

Să nu mărturisești strâmb, **Ex.** 20:16. Evanghelia va fi propovăduită în în- treaga lume, ca martoră pentru toate neamurile, **Mat.** 24:14 (JS — M 1:31). Voi Îmi veți fi martori, **Fapte** 1:8. Spiri- tul însuși dă mărturie împreună cu spiritul nostru, **Rom.** 8:16 (1 Ioan 5:6). Sunteți dornici să stați ca martori ai lui Dumnezeu în toate timpurile, **Mosia** 18:8 – 9. Noi luăm din împărtășanie pentru a mărturisi Tatălui că vom ține poruncile și ne vom aminti întotdeau- na de Isus, **3 Ne.** 18:10–11 (Moro. 4, 5; D&L 20:77–79). Nu veți primi nici o mărturie, decât după încercarea cre- dinței voastre, **Eter** 12:6. Legea marto- rilor: din gura a doi sau a trei martori se va stabili fiece cuvânt, **D&L** 6:28 (Deut. 17:6; Mat. 18:16; 2 Cor. 13:1; Eter 5:4; D&L 128:3). V-am confirmat

să fiți Apostoli și martori speciali ai numelui Meu, **D&L** 27:12 (D&L 107:23). Cei Șaptezeci sunt chemați să fie mar- tori speciali pentru neamuri și în toată lumea, **D&L** 107:25. Să fie unul care să înregistreze, iar el să fie martor ocular al botezurilor voastre, **D&L** 127:6 (D&L 128:2–4).

MARTORI AI CĂRfiII LUI MORMON. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Martor

Domnul a poruncit și altora în afară de profetul Joseph Smith să mărturiseas- că despre originea divină a Cărții lui Mormon (D&L 17; 128:20). Vezi mărtu- riile acestor martori în „Introducerea" de la începutul Cărții lui Mormon.

Prin cuvintele a trei oameni voi înteme- ia cuvântul Meu, **2 Ne.** 11:3. Martorii să dea mărturie de cuvântul Lui copii- lor oamenilor, **2 Ne.** 27:12–13. Din gura a trei martori vor fi aceste lucruri înte- meiate, **Eter** 5:4. Prin credință cei trei martori vor vedea plăcile, **D&L** 17.

MATEI. *Vezi, de asemenea,* Evanghelii

Apostol al lui Isus Hristos și autor al primei cărți din Noul Testament. Matei, un iudeu care era vameș pentru romani la Capernaum, era probabil în slujba lui Irod Antipa. Înainte de convertirea lui era cunoscut ca Levi, fiul lui Alfeu (Marcu 2:14). Curând după chemarea de a deveni ucenicul lui Isus, el a dat o masă la care a fost prezent și Domnul (Mat. 9:9–13; Marcu 2:14–17; Luca 5:27–
32). Matei a avut probabil o amplă cunoaștere a scripturilor Vechiului Testament și a putut vedea împlinirea detaliată a profețiilor în viața Domnu- lui. Despre viața de mai târziu a Apos- tolului se cunoaște foarte puțin. O tra- diție afirmă că el a murit ca un martir.

Evanghelia după Matei: Prima carte din Noul Testament. Evanghelia după Matei a fost probabil scrisă inițial pen- tru folosul iudeilor din Palestina. Ea folosește multe citate din Vechiul Tes- tament. Principalul scop al lui Matei a fost să arate că Isus a fost Mesia despre

care vorbeau profeții din Vechiul Tes- tament. De asemenea, el a subliniat că Isus este Împăratul și Judecătorul oamenilor.

Pentru sumarul capitolelor, vezi „Evangheli i”.

MATIA. *Vezi, de asemenea,* Apostol—alegerea Apostolilor

Persoană aleasă să-l înlocuiască pe Iuda Iscarioteanul ca membru al Cvo- rumului celor Doisprezece Apostoli (Fapte 1:15–26). El a fost ucenic în tot timpul slujirii muritoare a lui Isus (Fapte 1:21–22).

MĂRTURIE. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt; (a) Mărturisi; Martor; Mărturisire

Cunoaștere și dovadă spirituală dată de către Duhul Sfânt. De asemenea, mărturia poate fi o declarație oficială sau legală despre ceea ce o persoană percepe ca fiind adevărat (D&L 102:26).

Eu știu că Mântuitorul meu trăiește. **Iov.** 19:25–26. Să nu-ți fie rușine de mărturia Domnului nostru, **2 Tim.** 1:8. Mărturia despre Isus este spiritul pro- feției, **Apoc.** 19:10. Stați ca martori ai lui Dumnezeu în toate timpurile, **Mosia** 18:9. Nu era altă cale de a salva oamenii decât depunând mărturie pură împo- triva lor, **Alma** 4:19–20. Am toate lu- crurile ca mărturie că aceste lucruri sunt adevărate, **Alma** 30:41 – 44. Nu veți primi nici o mărturie decât după încercarea credinței voastre, **Eter** 12:6. Nu ți-am transmis Eu pace în sufletul tău? Ce mărturie mai mare decât aceea de la Dumnezeu? **D&L** 6:22–23. Și acum, după numeroasele mărturii care au fost date despre El, aceasta este mărturia pe care o dăm noi despre El, **D&L** 76:22–24. V-a trimis să mărturisiți și să aver- tizați oamenii, **D&L** 88:81–82. Testato- rii sunt acum morți și testamentul lor este în putere, **D&L** 135:4–5. Enoh a văzut îngeri depunând mărturie despre Tată și Fiu, **Moise** 7:27. Cu toate că eram urât și persecutat pentru că spu- neam că am avut o viziune, totuși aceasta era adevărată, **JS—I** 1:24–25.

(A) MĂRTURISI. *Vezi, de asemenea,* Mărturie

A depune o mărturie prin puterea Du- hului Sfânt; a face o declarație solem- nă bazată pe cunoaștere sau credință personală că ceva este adevărat.

Mângâietorul va mărturisi despre Mine, **Ioan** 15:26. El ne- a poruncit să propovăduim și să mărturisim, **Fapte** 10:42. Trei martori vor mărturisi de adevăr, **2 Ne.** 27:12. Puterea Duhului Sfânt o poartă spre inimile copiilor oamenilor, **2 Ne.** 33:1. Scripturile măr- turisesc despre Hristos, **Iacob** 7:10–11 (Ioan 5:39). Vă mărturisesc vouă că lucrurile despre care v-am vorbit sunt adevărate, **Alma** 5:45 (Alma 38:8). Le veți mărturisi prin puterea lui Dum- nezeu, **D&L** 17:3–5. Ceea ce vă mărtu- risește Spiritul, aceea să faceți, **D&L** 46:7. V-am trimis să mărturisiți și să avertizați, **D&L** 88:81.

MĂRTURISIRE, (A) **MĂRTURISI.** *Vezi, de asemenea,* (a) Ierta; Pocăință, (a) se pocăi

Scripturile folosesc *mărturisire* în cel puțin două feluri. Într-un sens, a măr- turisi înseamnă a-și declara credința în ceva, cum ar fi a mărturisi că Isus este Hristosul (Mat. 10:32; Rom. 10:9; 1 Ioan 4:1–3; D&L 88:104).

În alt sens, a mărturisi înseamnă a a-și recunoaște vina ca în mărturisirea păcatelor. Este datoria tuturor de a-și mărturisi Domnului toate păcatele și de a obține iertarea Lui (D&L 58:42–43). Când este cazul, păcatele trebuie mărturisite persoanei sau persoanelor împotriva cărora s-a păcătuit. Păcatele grave trebuie mărturisite oficialități- lor Bisericii (în cele mai multe cazuri episcopului).

Să mărturisească că a păcătuit, **Lev.** 5:5. Să-și mărturisească nedreptatea, **Lev.** 26:40–42. Adu slavă Domnului, Dumnezeului lui Israel, și mărturiseș- te, **Ios.** 7:19. Oamenii au fost botezați de el în Iordan, mărturisindu-și păca- tele, **Mat.** 3:5 – 6. Păcătosul care își mărturisește păcatele va fi iertat,

Mosia 26:29. Mărturisiți-vă păcatele, ca să nu îndurați pedepsele, **D&L**
19:20. Cei ce se pocăiesc vor mărturisi și se vor lepăda de păcatele lor, **D&L**
58:43. Domnul este milostiv cu aceia care își mărturisesc păcatele cu inimile umile, **D&L**
61:2. Domnul iartă păca- tele acelora care mărturisesc și cer iertare, **D&L** 64:7.

MĂSLIN. *Vezi, de asemenea,* Israel; Ulei

Arbore obișnuit în Israel și importantă resursă agrară în ținuturile biblice. Es- te cultivat pentru lemnul său, fructele sale și uleiul lui. Măslinul este folosit cel mai adesea în scripturi pentru a simboliza casa lui Israel.

Casa lui Israel este comparată cu un măslin ale cărui ramuri sunt rupte și împrăștiate, **1 Ne.** 10:12 (1 Ne. 15:12). Domnul a comparat casa lui Israel cu un măslin cultivat, **Iacov** 5–6. Joseph Smith a numit revelația din capitolul
88 frunza de măslin, **D&L** 88:titlu. Un nobil le-a spus slujitorilor lui să meargă în vie și să planteze doisprezece măs- lini, **D&L** 101:43–62.

MĂSLINILOR, MUNTELE. *Vezi, de asemenea,* Ghetsimani

Deal la estul văii Chedronului, la est de Ierusalim. Pe versantul dinspre vest, în partea de jos, se află grădina Ghetsimani. Betfaghe și Betania sunt localizate în vârf și pe versantul estic. Acest munte a fost locul multor eveni- mente biblice (Mat. 24:3) și va fi mereu un loc important în evenimentele zilelor din urmă (Zah. 14:3–5; D&L 45:48–54; 133:20
).

MÂINI, AȘEZAREA LOR. *Vezi, de asemenea,* Darul Duhului Sfânt; (a) Rândui, rânduire; Punere deoparte; Slujirea bolnavilor

Acțiunea de a pune mâinile pe capul unei persoane ca parte a unei rându- ieli a preoției. Multe rânduieli ale preoției sunt îndeplinite prin așezarea mâinilor, cum ar fi: rânduirile, binecu- vântările, slujirea celor bolnavi, con-

firmarea ca membru al Bisericii și con- ferirea Duhului Sfânt.

Moise și-a așezat mâinile pe creștetul lui Iosua, așa cum a poruncit Domnul, **Num.** 27:18, 22–23 (Deut. 34:9). Isus și-a așezat mâinile asupra câtorva bol- navi și i-a tămăduit, **Marcu** 6:5 (Morm.
9:24). Apostolii și-au așezat mâinile pe cei șapte care aveau să-i ajute, **Fapte**
6:5–6. Duhul Sfânt a fost dat prin așe- zarea mâinilor, **Fapte** 8:14–17. Anania și-a așezat mâinile pe Saul și i-a redat vederea, **Fapte** 9:12, 17–18. Pavel și-a așezat mâinile pe el și l-a tămăduit, **Fapte** 28:8. Pavel a învățat doctrina botezului și a așezării mâinilor, **Evr.**
6:2. Alma a rânduit preoți și vârstnici prin așezarea mâinilor, **Alma** 6:1. Isus a dat Apostolilor lui puterea de a-l conferi pe Duhul Sfânt prin așezarea mâinilor, **3 Ne.** 18:36–37. Aceluia asu- pra căruia vă veți așeza mâinile, îi veți da pe Duhul Sfânt, **Moro.** 2:2. Vârstnicii trebuie să-și așeze mâinile asupra copii- lor pentru binecuvântare, **D&L** 20:70. Ei îl vor primi pe Duhul Sfânt prin așeza- rea mâinilor, **D&L** 35:6 (A de C 1:4). Vârstnicii își vor așeza mâinile asupra celor bolnavi, **D&L** 42:44 (D&L 66:9). Copiii vor primi așezarea mâinilor după botez, **D&L** 68:27. Preoția se primește prin așezarea mâinilor, **D&L** 84:6–16.

MÂNDRIE. *Vezi, de asemenea,* Bani; Bogății; Deșertăciune, deșert; Deșertăciune lumească; Umil, Umilință;

Lipsa sau absența umilinței sau a doci- lității. Mândria îi pune pe oameni în opoziție unul față de celălalt și față de Dumnezeu. O persoană mândră se situează deasupra celor din jurul ei și urmează mai degrabă propria voință, decât voința lui Dumnezeu. Trufia, in- vidia, înăsprirea inimii și aroganța sunt, de asemenea, tipice pentru o per- soană mândră.

Păziți-vă să nu uitați de Domnul ca să nu vi se umple inimile, **Deut.** 8:11–14. Trufia și mândria le urăsc eu, **Prov.**
8:13 (Prov. 6:16–17). Mândria merge

înaintea distrugerii, **Prov.** 16:18. Ziua Domnului va fi asupra celor mândri, **Isa.** 2:11–12 (2 Ne. 12:11–12). Mândria inimii tale te-a înșelat, **Obad.** 1:3. Toți cei mândri vor fi ca miriștea, **Mal.** 4:1 (1 Ne. 22:15; 3 Ne. 25:1; D&L 29:9). Oricine se va înălța, va fi smerit, **Mat.**
23:12 (D&L 101:42). Dumnezeu se îm- potrivește celor mândri, **1 Pet.** 5:5. Clădirea cea măreață și spațioasă era mândria lumii, **1 Ne.** 11:36 (1 Ne. 12:18). Dacă sunt învățați, ei se cred înțelepți, **2 Ne.** 9:28–29. Ați crescut în mândria inimilor voastre, **Iacov** 2:13, 16 (Alma
4:8 – 12). V-ați lepădat de mândrie?
Alma 5:28. Nemaiîntâlnit de multă
mândrie intrase în inimile oamenilor, **Hel.** 3:33–36. Cu câtă iuțeală se înalță copiii oamenilor în mândrie, **Hel.** 12:4–
5. Mândria acestui neam s-a dovedit să fie distrugerea lor, **Moro.** 8:27. Păziți-vă
de mândrie, ca să nu deveniți asemeni
nefiților, **D&L** 38:39. Încetați cu mân- dria și frivolitățile voastre, **D&L** 88:121.

MÂNGÂIETOR. *Vezi, de asemenea,*
Duhul Sfânt; Isus Hristos

Scripturile vorbesc de doi Mângâietori. Primul este Duhul Sfânt (Ioan 14:26–27; Moro. 8:26; D&L 21:9; 42:17; 90:11). Al Doilea Mângâietor este Domnul Isus Hristos (Ioan 14:18, 21, 23). Când cineva Îl dobândește pe cel de-al Doilea Mân- gâietor, Isus Hristos îi va apare din când în când, Îl va dezvălui pe Tatăl și îl va învăța El însuși (D&L 130:3).

(AL DOILEA) MÂNGÂIETOR.
Vezi Mângâietor

MÂNIE. *Vezi, de asemenea,*
Iubire; A Urî, ură

Mânia este o manifestare a supărării. Domnul i-a avertizat pe sfinții Săi să-și controleze mânia (Mat. 5:22). Nici părintele și nici copilul nu trebuie să abuzeze de ceilalți din familie. În scripturi, mânia este adesea figurativ reprezentată prin imaginea focului (2 Ne. 15:25; D&L 1:13).

Și Cain s-a mâniat tare, și i s-a poso- morât fața, **Gen.** 4:5. Domnul este în-

delung răbdător și plin de bunătate, **Ps.** 145:8. Un răspuns blând potolește mânia, **Prov.** 15:1. Un om iute la mânie stârnește certuri, dar cine este încet la mânie potolește neînțelegerile, **Prov.**
15:18 (Prov. 14:29). Din pricina Nume- lui Meu, sunt îndelung răbdător, **Isa.**
48:9. Mi-am întins mâinile spre un
popor care nu contenește să Mă mâ-
nie, **Isa.** 65:2–3. Oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt, **Mat.** 5:39. Voi părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, **Ef.** 6:4. Pen- tru că v-am grăit adevărul, voi sunteți mânioși pe mine, **Mosia** 13:4. Am să vă arăt mânia Mea, **Alma** 8:29. Împotriva nimănui nu este aprinsă mânia Sa, decât împotriva acelora care nu mărturisesc mâna Lui în toate lucruri- le, **D&L** 59:21. Eu, Domnul, sunt mâ- niat împotriva celor răi, **D&L** 63:32.

MÂNTUIRE, (A) MÂNTUI, MÂNTUIT. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam și a Evei; Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Moarte fizică; Moarte spirituală; Salvare

A elibera, a cumpăra sau a răscumpăra, ca de exemplu a elibera pe cineva din robie prin plată. *Mântuirea* se referă la Ispășirea lui Isus Hristos și la eliberarea de păcat. Ispășirea lui Isus mântuiește întreaga omenire de moartea fizică. Prin Ispășirea Lui, aceia care au cre- dință în El și se pocăiesc sunt mântuiți și de moartea spirituală.

Te-am mântuit, **Isa.** 44:22. Îi voi mân- tui din moarte, **Os.** 13:14 (Ps. 49:15). Avem mântuire prin sângele lui Hristos, **Ef.** 1:7, 14 (Evr. 9:11–15; 1 Pet. 1:18–19; Alma 5:21; Hel. 5:9–12). Domnul mi-a mântuit sufletul din iad, **2 Ne.** 1:15. Mântuirea vine în și prin Mesia cel Sfânt, **2 Ne.** 2:6–7, 26 (Mosia 15:26–27;
26:26). Ei au cântat iubirea mântuitoa- re, **Alma** 5:9 (Alma 5:26; 26:13). Cei ticăloși rămân ca și când n-ar fi fost făcută nici o mântuire, **Alma** 11:40–41 (Alma 34:16, 42:13; Hel. 14:16–18). Isus Hristos a adus la împlinire mântuirea lumii, **Morm.** 7:5–7. Puterea mântuirii

vine pentru toți cei ce nu au știință de lege, **Moro.** 8:22 (D&L 45:54). Cei care nu cred nu pot fi mântuiți din căderea lor spirituală, **D&L** 29:44. Copiii mici sunt mântuiți de la întemeierea lumii, **D&L** 29:46. Domnul și-a mântuit poporul, **D&L** 84:99. Joseph F. Smith a văzut în viziune mântuirea celor morți, **D&L** 138. Adam și Eva s-au bucurat în mântuirea lor, **Moise** 5:9–11.

MÂNTUIRE, PLANUL EI. *Vezi*
Planul Mântuirii

MÂNTUITOR. *Vezi, de asemenea,*
Isus Hristos; Salvator

Isus Hristos este marele Mântuitor al omenirii deoarece El, prin ispășirea Lui, a plătit prețul pentru păcatele omenirii și a făcut posibilă învierea tuturor oamenilor.

Eu știu că Mântuitorul meu trăiește, **Iov.** 19:25. Te voi ajuta, spune Mântuitorul tău, Cel Sfânt al Israelului, **Isa.** 41:14 (Isa. 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Eu Dom- nul sunt Salvatorul și Mântuitorul tău, **Isa.** 49:26 (Isa. 60:16). Pune-I numele Isus, căci El va salva poporul Lui de păcatele lor, **Mat.** 1:21. Fiul omului a venit să-Și dea viața ca răscumpărare pentru cei mulți, **Mat.** 20:28 (1 Tim. 2:5–6). Domnul, Dumnezeul lui Israel, a cer- cetat printre ei și a mântuit poporul Lui, **Luca** 1:68. Ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, **Rom.** 5:10. Isus Hristos s-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne poată mân- tui de toate nedreptățile, **Tit** 2:13–14. Isus Hristos ne-a spălat de păcate cu sângele Lui, **Apoc.** 1:5. Mântuirea vine în și prin Sfântul Mesia, **2 Ne.** 2:6–7, 26. Fiul a luat asupra Sa nedreptatea și greșelile oamenilor, i-a mântuit și a împlinit cerințele dreptății, **Mosia** 15:6–9, 18–27. Hristos a venit să-i mân- tuiască pe toți acei care vor fi botezați pentru pocăință, **Alma** 9:26–27. El va veni pe lume să-i mântuiască pe po- porul Lui, **Alma** 11:40–41. Mântuirea vine prin pocăință, **Alma** 42:13 – 26. Isus Hristos va veni să mântuie lumea, **Hel.** 5:9–12. Hristos a mântuit omeni-

rea de moartea fizică și spirituală, **Hel.** 14:12–17. Mântuirea vine prin Hristos, **3 Ne.** 9:17. Eu sunt acela care a fost pregătit de la întemeierea lumii pen- tru a mântui pe poporul Meu, **Eter** 3:14. Domnul, Mântuitorul vostru, a suferit moartea fizică, **D&L** 18:11. Hristos a suferit pentru toți, dacă ei se pocăiesc, **D&L** 19:1, 16–20. Copiii mici sunt mântuiți prin Singurul Născut, **D&L** 29:46. L-am trimis pe Singurul Meu Fiu Născut în lume, pentru mân- tuirea oamenilor, **D&L** 49:5. Hristos este lumina și Mântuitorul lumii, **D&L** 93:8–9. Joseph F. Smith a avut o viziune despre mântuirea celor morți, **D&L** 138. Noi credem că, prin Ispășu- rea lui Hristos, toți oamenii pot fi sal- vați, **A de C** 1:3.

MEDITA. *Vezi* (a) Cugeta

MELHISEDEC. *Vezi, de asemenea,* Preoția lui Melhisedec; Salem

Personaj din Vechiul Testament, un mare înalt preot, profet și conducător care a trăit după potop și pe vremea lui Avraam. El se numea regele Sale- mului (Ierusalim), rege al păcii, rege al dreptății (care este înțelesul ebraic pentru Melhisedec) și preot al lui Dumnezeu cel prea înalt.

Avraam îi plătea zeciuiala lui Melhi- sedec, **Gen.** 14:18–20. Poporul lui Mel- hisedec a trudit în dreptate și a dobân- dit cerul, **TJS Gen.** 14:25–40. Hristos era înalt preot în ordinul lui Melhise- dec, **Evr.** 5:6. Melhisedec era regele Salemului, preot al lui Dumnezeu Prea Înalt, **Evr.** 7:1–3. Nimeni nu era mai mare decât Melhisedec, **Alma** 13:14–19. Avraam a primit preoția de la Melhi- sedec, **D&L** 84:14. Din respect pentru numele Domnului, Biserica din timpuri- le străvechi a numit preoția mai înaltă Preoția lui Melhisedec, **D&L** 107:1–4.

(A) MERGE, (A) MERGE CU DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Cale; Drept, dreptate; Supunere, supus, (a) se supune

A fi în armonie cu învățăturile lui

Dumnezeu și a trăi așa cum ar dori Dumnezeu ca să trăiască poporul său; a fi receptiv și supus față de îndemnu- rile Duhului Sfânt.

Să îl pun la încercare dacă va umbla sau nu după legea Mea, **Ex.** 16:4. Nici un lucru bun nu le va lipsi celor ce merg în cinste, **Ps.** 84:11. Aceia care merg în legile Mele și țin rânduielile Mele, vor fi poporul Meu, **Ezec.** 11:20–
21 (Deut. 8:6). Ce alta cere Domnul de la tine, decât să umbli smerit cu Dumne- zeu? **Mica** 6:8 (D&L 11:12). Mergeți în lumină, după cum Dumnezeu este în lumină, **1 Ioan** 1:7 (2 Ioan 1:6; 4 Ne. 1:12;
3 Ioan 1:4). Mergeți pe cărarea dreaptă care duce la viață, **2 Ne.** 33:9. Regele Beniamin a mers cu o conștiință curată înaintea lui Dumnezeu, **Mosia** 2:27. Datoria voastră este să mergeți fără greșeală după sfânta ordine a lui Dumnezeu, **Alma** 7:22. Membrii Bise- ricii să arate evlavie în umblet și con- versație, **D&L** 20:69. Luați în seamă profetul și mergeți cu toată sfințenia înaintea Domnului, **D&L** 21:4. Învățați copiii să se roage și să meargă în cinste înaintea Domnului, **D&L** 68:28. Rămâi în Mine și Eu în tine, de aceea mergi cu Mine, **Moise** 6:34.

MESIA. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; Unsul

Formă a unui cuvânt aramaic și ebraic însemnând „unsul”. În Noul Testament, Isus este numit Hristosul, care este echivalentul în greacă al lui *Mesia.* În- seamnă Profetul, Preotul, Regele și Eliberatorul uns a cărui venire iudeii o așteptau cu nerăbdare.

Mulți iudei așteptau doar pe cineva care să-i elibereze de puterea romană și să le aducă o mai mare prosperitate națională; astfel, când a venit Mesia, conducătorii și mulți alții L-au respins. Doar cei umili și credincioși au putut să vadă în Isus din Nazaret pe adevă- ratul Hristos (Isa. 53; Mat. 16:16; Ioan
4:25–
26).

Mesia va avea Spiritul, va propovădui
Evanghelia și va proclama izbăvirea,

Isa. 61:1–3 (Luca 4:18–21). Noi am găsit pe Mesia, care tălmăcit înseamnă Hristos, **Ioan** 1:41 (Ioan 4:25–26). Dumnezeu va înălța printre evrei un Mesia sau, cu alte cuvinte, un Salvator, **1 Ne.** 10:4. Fiul lui Dumnezeu era Mesia care trebuia să vină, **1 Ne.** 10:17. Mântuirea vine în și prin sfântul Mesia, **2 Ne.** 2:6. Mesia vine la timpul potrivit, **2 Ne.** 2:26. Mesia se va ridica din morți, **2 Ne.** 25:14. În numele lui Mesia eu vă confer Preoția lui Aaron, **D&L** 13:1. Domnul a spus, Eu sunt Mesia, Regele Sionu- lui, **Moise** 7:53.

MEȘAC. *Vezi, de asemenea,* Daniel

Personaj din Vechiul Testament, Șadrac, Meșac și Abed-Nego erau trei tineri israeliți care, împreună cu Daniel, au fost aduși în palatul lui Nebucadnețar, regele Babilonului. În limba ebraică, numele lui Meșac era Mișael. Cei pa- tru tineri au refuzat să se spurce luând din carnea și vinul regelui (Dan. 1). Șadrac, Meșac și Abed-Nego au fost aruncați într-un cuptor încins de către rege și au fost apărați de Fiul lui Dum- nezeu (Daniel 3).

METUSALA. *Vezi, de asemenea,* Enoh

Personaj din Vechiul Testament; fiul lui Enoh. Metusala a trăit 969 de ani (Gen. 5:21–27; Luca 3:37; Moise 8:7). El a fost un profet drept care a fost lăsat pe pământ când a fost luat la cer ora- șul lui Enoh. El a rămas pe pământ pentru a asigura posteritatea prin care va veni Noe (Moise 8:3–4).

MIC
A

Profet în Vechiul Testament. El era de baștină din Moreșet Gat, în câmpia țării lui Iuda, și a profețit pe când Ezechia era rege (Mica 1:1–2).

Cartea lui Mica: Mica este singura carte din Vechiul Testament care numește Betleemul ca locul unde se va naște Mesia (Mica 5:2). În carte, Domnul s-a sfătuit cu poporul Lui și le amintește bunătatea Lui din trecut față de ei; El a pretins de la ei dreptate, milă și umi- lință (Mica 6:8).

MIELUL LUI DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Paște

Nume al Salvatorului care se referă la Isus ca ofrandă de sacrificiu făcută pentru binele nostru.

El e adus ca mielul la tăiere, **Isa.** 53:7 (Mosia 14:7). Iată Mielul lui Dumne- zeu, care ridică păcatul lumii, **Ioan** 1:29 (Alma 7:14). Sunteți mântuiți prin sângele de preț al lui Hristos, ca al unui miel fără de pată, **1 Pet.** 1:18–20. Vrednic este Mielul care a fost junghiat, **Apoc.** 5:12. Noi biruim Satana prin sângele Mielului, **Apoc.** 12:11. Acestea sunt albite de sângele Mielului, dato- rită credinței lor în El, **1 Ne.** 12:11. Mielul lui Dumnezeu este Fiul Tatălui cel Veșnic și Salvatorul lumii, **1 Ne.** 13:40 (1 Ne. 11:21). Implorați cu putere pe Tatăl în numele lui Isus Hristos, că poate veți fi curățați de sângele Mielu- lui, **Morm.** 9:6 (Apoc. 7:14; Alma 34:36). Fiul Omului este Mielul ucis de la crearea lumii, **Moise** 7:47.

MIHAIL. *Vezi, de asemenea,* Adam; Arhanghel

Numele prin care era cunoscut Adam în viața premuritoare. El este numit Arhanghelul. În ebraică numele în- seamnă „Cel care este asemănător cu Dumnezeu”.

Mihail, unul dintre prinții cei mai de seamă, a venit să-l ajute pe Daniel, **Dan.** 10:13, 21 (D&L 78:16). În ultimele zile se va ridica Mihail, marele prinț, **Dan.** 12:1. Mihail Arhanghelul s-a certat cu diavolul, **Iuda** 1:9. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul, **Apoc.** 12:7 (Dan. 7). Mihail este Adam, **D&L** 27:11 (D&L 107:53–57; 128:21). Mihail, arhanghelul Domnului, va suna din trâmbița lui, **D&L** 29:26. Mihail își va aduna oștirile și va lupta cu Satana, **D&L** 88:112–115. Glasul lui Mihail s-a auzit descope- rind diavolul, **D&L** 128:20.

MIJLOCITOR. *Vezi, de asemenea,* Avocat; Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos

Mediator sau intermediar. Isus Hristos este mijlocitorul dintre Dumnezeu și om. Ispășirea lui a făcut posibilă o cale ca oamenii să se pocăiască de păcatele lor și să se împace cu Dumnezeu.

Nici un om nu vine la Tatăl decât prin Isus Hristos, **Ioan** 14:6. Există un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, **1 Tim.** 2:5. Hristos este mijlo- citorul unui legământ mai bun, **Evr.**
8:6 (Evr. 9:15; 12:24; D&L 107:19). Sfântul Mesia va face intermedierea pentru toți copiii oamenilor, **2 Ne.** 2:9 (Isa. 53:12; Mosia 14:12). Priviți către marele Mijlocitor, **2 Ne.** 2:27 – 28. Suntem făcuți desăvârșiți prin Isus, Mijlocitorul noului legământ, **D&L**
76:6
9.

MILENIU. *Vezi, de asemenea,*
(a) Doua
Venire a lui Isus Hristos; Iad

Perioada de pace de o mie de ani care va începe când Hristos se va întoarce să domnească personal pe pământ (A de C 1:10).

Nici un popor nu va mai ridica sabia și nu va mai învăța războiul, **Isa.** 2:4 (2 Ne. 12:4; Mica 4:3). fiara aceasta pustiită a ajuns ca o grădină a Edenu- lui, **Ezec.** 36:35. Ei au înviat și au dom- nit cu Hristos o mie de ani, **Apoc.** 20:4. Din cauza neprihănirii, Satana nu are nici o putere, **1 Ne.** 22:26. Voi trăi în neprihănire cu oamenii o mie de ani, **D&L** 29:11. Când se vor împlini cei o mie de ani, voi cruța pământul pentru o vreme, **D&L** 29:22. Marele Mileniu va veni, **D&L** 43:30. Copiii ce- lor drepți vor crește fără de păcat, **D&L** 45:58. Copiii vor crește până ce vor îmbătrâni; oamenii se vor schimba cât ai clipi din ochi, **D&L** 63:51. La începutul celui de-al șaptelea mileniu, Domnul va sfinți pământul, **D&L**
77:12. Ei nu vor trăi din nou până la încheierea celor o mie de ani, **D&L**
88:101. Satana va fi legat pentru o mie de ani, **D&L**
88:110. Este descris mileniul, **D&L** 101:23–34. Timp de o mie de ani, pământul se va odihni, **Moise** 7:64.

MILOSTENIE. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare; Caritate; Milostiv, milostenie, milă; Ofrandă; (a) Posti, post; Sărac

Ofrande pentru a-i ajuta pe cei săraci. Să nu faceți pomană în fața oamenilor, **Mat.** 6:1–4 (3 Ne. 13:1–4). Această văduvă săracă a oferit mai mult decât toți ceilalți, **Marcu** 12:41 – 44. Este o mai mare binecuvântare să dai decât să primești, **Fapte** 20:33–35. Aș dori să oferiți din averea voastră săracilor, **Mosia** 4:26. Oamenii Bisericii trebuie să ofere din avutul lor, fiecare potrivit cu ceea ce are, **Mosia** 18:27.

MILOSTIV, MILOSTENIE, MILĂ. *Vezi, de asemenea,* Dreptate; Har; (a) Ierta; Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos

Spiritul de compasiune, blândețe și iertare. Milostenia este una dintre însușirile lui Dumnezeu. Isus Hristos ne oferă milostenie prin sacrificiul Lui ispășitor.

Domnul este milostiv și plin de îndu- rare, **Ex.** 34:6 (Deut. 4:31). Îndurarea Lui ține în veac, **1 Cron.** 16:34. Ferici- rea și îndurarea mă vor însoți, **Ps.** 23:6. Cel ce are milă de cei săraci este fericit, **Prov.** 14:21. Bunătatea voiesc, nu jert- fe, **Osea** 6:6. Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă, **Mat.** 5:7 (3 Ne. 12:7). Vai de cei fățarnici care dau zeciuiala și lasă nefăcute cele mai însemnate lucruri din lege: dreptatea, mila și credința, **Mat.** 23:23. Fiți dar milostivi, cum și Tatăl vostru este mi- lostiv, **Luca** 6:36. Nu pentru faptele fă- cute în dreptate, ci potrivit milostivirii Lui ne-a salvat El, **Tit.** 3:5. Mila blândă a Domnului este asupra tuturor, **1 Ne.** 1:20. Mila nu îl va ajunge pe acel om care nu se pocăiește, **Mosia** 2:38–39. Dumnezeu este milos cu toți aceia care cred în numele Lui, **Alma** 32:22. Mila poate satisface cerințele dreptății, **Alma** 34:16. Presupuneți voi că mila poate să jefuiască dreptatea? **Alma** 42:25 (Alma 42:13–25). Pruncii sunt în viață în Hristos datorită milei Lui,

Moro. 8:19–20 (D&L 29:46). Brațul mi- lostiv al lui Isus Hristos a ispășit pen- tru păcatele voastre, **D&L** 29:1. Prin virtutea sângelui pe care l-am vărsat am pledat Eu înaintea Tatălui pentru aceia care cred în numele Meu, **D&L** 38:4. Aceia care au ținut legământul vor afla milă, **D&L** 54:6. Eu, Domnul, iert păcatele și sunt milostiv cu aceia care își mărturisesc păcatele cu inimile umile, **D&L** 61:2. Eu, Domnul, arăt mi- lostenie față de toți aceia care sunt umili, **D&L** 97:2. Și cine te primește ca un copilaș, primește împărăția Mea, căci acela va obține milostenie, **D&L** 99:3. Milostenia va merge înaintea fe- ței Tale, **Moise** 7:31.

MINCIUNĂ. *Vezi, de asemenea,* Cinstit, cinste; Înșelare, a înșela, înșelăciune; (a) Vorbi de rău

Orice comunicare falsă sau neadevă- rată în scopul înșelării.

Să nu furați și să nu mințiți, nici să nu vă înșelați unii pe alții, **Lev.** 19:11. Urăsc și nu pot suferi minciuna, **Ps.** 119:163. Buzele mincinoase sunt urâte Domnu- lui, **Prov.** 12:22. Ei sunt poporul Meu care nu va minți, **Isa.** 63:8. Diavolul este un mincinos și tatăl minciunilor, **Ioan** 8:44 (2 Ne. 2:18; Eter 8:25; Moise 4:4). N-ai mințit pe oameni, ci pe Dum- nezeu, **Fapte** 5:4 (Alma 12:3). Dacă zice cineva: Eu iubesc pe Dumnezeu, și urăște pe fratele său, este un minci- nos, **1 Ioan** 4:20. Toți mincinoșii au partea lor în a doua moarte, **Apoc.** 21:8 (D&L 63:17). Vai de cel mincinos, căci el va fi aruncat în iad, **2 Ne.** 9:34. Mulți vor învăța doctrină falsă spunând: mințiți puțin și nu este nici un rău în aceasta, **2 Ne.** 28:8–9 (D&L 10:25). Vă imaginați voi că ați putea minți în fața Domnului? **Alma** 5:17. Tu ești un Dumnezeu al adevărului și nu poți să minți, **Eter** 3:12 (Num. 23:19; 1 Sam. 15:29; Tit. 1:2; Evr. 6:18; Enos 1:6). Ace- la care minte și nu se va pocăi va fi alungat, **D&L** 42:21. Mincinoșii moș- tenesc gloria telestială, **D&L** 76:81, 103–106. Noi credem că trebuie să fim cinstiți, **A de C** 1:13.

MINTE

Facultățile mentale; puterea conștien- tă a gândului.

Slujește-I cu toată inima și cu un suflet binevoitor, **1 Cron.** 28:9. Iubește pe Domnul Dumnezeul tău cu tot cugetul tău, **Mat.** 22:37. A umbla după lucruri- le pământești înseamnă moarte; dar a umbla după lucrurile spirituale înseam- nă viață veșnică, **2 Ne.** 9:39. Glasul Domnului a venit în mintea mea, **Enos** 1:10. Cuvântul a avut un efect mai pu- ternic asupra minții poporului decât sabia, **Alma** 31:5. Îți voi spune în mintea ta, **D&L** 8:2. Studiază profund în min- tea ta, **D&L** 9:8. Fie ca ceremonialele veșniciei să poposească în mintea voastră, **D&L** 43:34. În timpurile tre- cute, mintea voastră a fost întunecată, **D&L** 84:54. Mergeți în paturile voas- tre devreme, treziți-vă devreme, ca trupurile și mintea voastră să poată fi fortificate, **D&L** 88:124. Satana n-a cu- noscut ce era în mintea lui Dumnezeu, **Moise** 4:6. Domnul l-a numit pe po- porul Său Sion, pentru că era într-o singură inimă și într-un singur gând, **Moise** 7:18.

MINUNE. *Vezi, de asemenea,* Credință; Semne

Eveniment extraordinar determinat de puterea lui Dumnezeu. Minunile sunt un element important în lucrarea lui Isus Hristos. Ele includ: tămăduiri, aducerea celor morți la viață și învie- rea. Minunile sunt parte a Evangheliei lui Isus Hristos. Credința este necesa- ră pentru ca minunile să se manifeste (Marcu 6:5 – 6; Morm. 9:10 – 20; Eter 12:12).

Când Faraon va vorbi, faceți o minu- ne, **Ex.** 7:9. Nu este nici un om care să facă minuni în Numele Meu și să Mă vorbească de rău cu ușurință, **Marcu** 9:39. Cana a fost locul unde Isus a în- făptuit prima Lui minune, **Ioan** 2:11. Eu sunt un Dumnezeu al miracolelor, **2 Ne.** 27:23. Puterea lui Dumnezeu face miracole, **Alma** 23:6. Hristos a putut arăta minuni mai mari celor de

pe continentul american pentru că ei aveau mare credință, **3 Ne.** 19:35. Dumnezeu n-a încetat să fie un Dum- nezeu al miracolelor, **Morm.** 9:15. Nu cereți miracole decât dacă vă porun- cește Domnul, **D&L** 24:13–14. Unora le este dată posibilitatea de a face mi- racole, **D&L** 46:21 (Moro. 10:12).

MIRACOL. *Vezi* Minune

MIRE. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Isus Hristos este prezentat simbolic în scripturi ca Mire. Simbolic, Biserica este mireasa Lui.

Zece fecioare au mers înainte să-l în- tâmpine pe mire, **Mat.** 25:1–13. Cel ce are mireasa este mirele, **Ioan** 3:27–30. Binecuvântați sunt acei care sunt che- mați la cina de căsătorie a Mielului, **Apoc.** 19:5–10. Fiți pregătiți la venirea Mirelui, **D&L** 33:17. Pregătiți-vă pen- tru Mire, **D&L** 65:3.

MISSOURI. *Vezi* Noul Ierusalim

MOAB. *Vezi, de asemenea,* Lot

fiară în vremurile Vechiului Testament, la est de Marea Moartă. Moabiții erau urmași ai lui Lot și erau înrudiți cu israeliții. Ei vorbeau o limbă asemănă- toare cu ebraica. Între moabiți și israe- liți era mereu război (Jud. 3:12 – 30; 11:17; 2 Sam. 8:2; 2 Regi 3:6–27; 2 Cron. 20:1–25; Isa. 15).

MOARTE, A DOUA. *Vezi* Moarte spirituală

MOARTE FIZICĂ. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam și a Evei; Înviere; Muritor, viață muritoare; Salvare.

Separarea trupului și spiritului. Căde- rea a adus viața muritoare și moartea pe pământ (2 Ne. 2:22; Moise 6:48). Ispășirea lui Isus Hristos a învins moartea, astfel încât toți pot fi înviați (1 Cor. 15:21–23). Învierea este un dar liber pentru toți oamenii indiferent dacă au făcut bine sau rău în această viață (Alma 11:42–44). Fiecare individ îndură o singură dată moartea fizică,

deoarece după ce înviem o dată, tru- purile noastre nu mai pot muri (Alma 11:45).

Tot ce este carne ar pieri și omul s-ar întoarce în țărână, **Iov** 34:15. Prețioasă este în fața Domnului moartea celor iubiți de El, **Ps.** 116:15. fiărâna se va întoarce pământului și spiritul se va întoarce la Dumnezeu, **Ecl.** 12:7. Prin om a venit moartea, **1 Cor.** 15:21. Salvatorul deține cheile iadului și ale morții, **Apoc.** 1:18. Nu va mai fi moar- te, nici tristețe, **Apoc.** 21:4. Moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, **2 Ne.** 9:6, 11 (Alma 12:24). Ei nu au privit niciodată moartea cu groază, **Alma** 27:28. Alma a explicat starea sufletu- lui între moarte și înviere, **Alma** 40:11. Aceia care mor pentru Mine, nu vor gusta moartea, **D&L** 42:46. Acela care nu este osândit la moarte va fi vinde- cat, **D&L** 42:48. Vă voi încerca în toate lucrurile chiar până la moarte, **D&L** 98:14. În țărână te vei întoarce, **Moise** 4:25. Adam a căzut și prin căderea lui a venit moartea, **Moise** 6:48.

MOARTE SPIRITUALĂ. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam și a Evei; Condamnare; Diavol; Fiii pierzaniei; Iad; Salvare

Separarea de Dumnezeu și de influen- țele Lui; a muri în ceea ce privește lu- crurile ținând de dreptate. Lucifer și o a treia parte din oștirile cerului au îndurat moartea spirituală când au fost alungați din ceruri (D&L 29:36–37).

Moartea spirituală a fost introdusă în lume prin căderea lui Adam (Moise 6:48). Muritorii cu gânduri, cuvinte și fapte rele sunt morți spiritual în timp ce sunt încă vii pe pământ (1 Tim. 5:6). Prin ispășirea lui Isus Hristos și prin supunere față de principiile și rându- ielile Evangheliei, bărbații și femeile se pot curăța de păcat și pot depăși moartea spirituală.

Moartea spirituală intervine, de ase- menea, în urma morții trupului muri- tor. Atât ființele înviate cât și diavolul și îngerii lui vor fi judecați. Aceia care s-au răsculat de bună voie împotriva

luminii și a adevărului Evangheliei vor îndura moartea spirituală. Aceas- tă moarte este adesea numită o a doua moarte (Alma 12:16; Hel. 14:16 – 19; D&L 76:36–38).

Cei răi vor fi nimiciți, **Ps.** 37:9. A um- bla după lucrurile firii pământești este moarte, **Rom.** 8:6 (2 Ne. 9:39). Poftele cufundă oamenii în prăpăd și în pier- zanie, **1 Tim.** 6:9. Păcatul aduce moar- tea, **Iac.** 1:15. Acela care va birui nu va îndura a doua moarte, **Apoc.** 2:11. Asupra acestora a doua moarte nu are putere, **Apoc.** 20:6, 12–14. Cei ticăloși vor avea locul lor în apa care arde cu foc și pucioasă: care este a doua moarte, **Apoc.** 21:8 (D&L 63:17–18). Oamenii sunt slobozi să aleagă libertatea și via- ța veșnică sau robia și moartea, **2 Ne.** 2:27 (2 Ne. 10:23; Alma 29:5; Hel. 14:30–31). Dumnezeu a pregătit o cale pentru ca noi să scăpăm de moarte și de iad, **2 Ne.** 9:10. Îndepărtați-vă de durerile iadului ca să nu îndurați a doua moar- te, **Iacov** 3:11. Omul firii este dușman lui Dumnezeu, **Mosia** 3:19. Fie ca Domnul să vă acorde pocăința ca să nu îndurați a doua moarte, **Alma** 13:30. Alma a fost înlănțuit de nepieritoarele lanțuri ale morții, **Alma** 36:18. Ticălo- șii mor pentru cele ce țin de dreptate, **Alma** 40:26 (Alma 12:16). Căderea a adus asupra omenirii o moarte spiri- tuală, **Alma** 42:9 (Hel. 14:16–18). Când Adam a căzut, el a devenit mort spiri- tual, **D&L** 29:40–41, 44.

MODEL

Program pe care îl poate urma cineva pentru a obține anumite rezultate. În scripturi, *model* înseamnă de obicei un exemplu fie pentru un anumit mod de viață, fie pentru a construi ceva.

Domnul a poruncit Israelului să con- struiască un tabernacol după modelul arătat lui Moise, **Ex.** 25. David i-a dat lui Solomon modelul de construire a templului, **1 Cron.** 28:11–13. În mine Isus Hristos poate arăta un model pentru acei care ar crede în El, **1 Tim.** 1:16. Vă voi da un model în toate lu-

crurile pentru ca să nu fiți înșelați,
D&L
52:14.

MODESTIE. *Vezi, de asemenea,*
Umil, umilință

Comportament sau înfățișare umilă, potrivită și decentă. O persoană mo- destă evită excesele și pretențiile.

Dumnezeu a făcut haine de piele și i-a îmbrăcat pe Adam și Eva, **Gen.** 3:21 (Moise 4:27). Femeile se împodobesc în chip cuviincios, **1 Tim.** 2:9. Fiți cumpătate, cu viața curată, îngrijitivă de casă, **Tit** 2:5. Mulți se înalță cu mândrie din cauza înfățișării lor scumpe, **Iacov**
2:13. Toate veșmintele tale să fie simple, **D&L** 42:40. Credem în a fi fideli și vir- tuoși, **A de C** 1:13.

MOISE. *Vezi, de asemenea,*
Aaron, fratele lui Moise;
Legea lui Moise; Pentateuh;
Porunci, cele zece;
Schimbarea la Față—
Schimbarea la față a lui Hristos

Profet din Vechiul Testament care i-a scos pe israeliți din robia egipteană și le-a dat un ansamblu de legi religioase, sociale și de regim alimentar, așa cum i-au fost revelate de către Dumnezeu.

Slujirea lui Moise s-a extins dincolo de limitele propriei sale vieți muritoare. Joseph Smith ne-a învățat că, împreună cu Ilie, el a venit la Muntele Schimbării la Față și a conferit cheile preoției lui Petru, Iacov și Ioan (Mat. 17:3–4; Marcu
9:4–9; Luca 9:30; D&L
63:21).

Moise le-a apărut lui Joseph Smith și Oliver Cowdery pe 3 aprilie 1836 în Templul din Kirtland, Ohio, și le-a conferit cheile adunării Israelului (D&L 110:11).

Revelațiile zilelor din urmă spun multe referitor la Moise. El este deseori menționat în Cartea lui Mormon, iar în Doctrină și Legăminte aflăm despre slujirea lui (D&L 84:20–26) și despre faptul că el a primit preoția de la Ietro, socrul lui (D&L 84:6).

Revelațiile zilelor din urmă confir- mă de asemenea relatarea biblică a slujirii lui printre copiii lui Israel și reafirmă că el a fost autorul celor cinci

cărți cu care începe Vechiul Testament (1 Ne. 5:11; Moise 1:40–41).

A fost salvat de fiica lui Faraon, **Ex.** 2:1–10. A fugit la Midian, **Ex.** 2:11–22. Îngerul Domnului i-a apărut într-un rug aprins, **Ex.** 3:1–15. A anunțat urgiile care vor veni asupra egiptenilor, **Ex.** 7–11. Domnul stabilește Paștele, **Ex.** 12:1–30. I-a condus pe copiii lui Israel peste Marea Roșie, **Ex.** 14:5–31. Domnul a trimis mana în deșert, **Ex.** 16. A lovit stânca la Horeb și din ea a țâșnit apă, **Ex.** 17:1 – 7. Aaron și Hur au ridicat mâinile lui Iosua ca să-l înfrângă pe Amulec, **Ex.** 17:8–16. Ietro l-a sfătuit, **Ex.** 18:13–26. I-a pregătit pe oameni pentru apariția Domnului pe Muntele Sinai, **Ex.** 19. Domnul i-a revelat Cele Zece Porunci, **Ex.** 20:1–17. El și șaptezeci de vârstnici L-au văzut pe Dumnezeu, **Ex.** 24:9–11. A spart tablele de mărturie și a distrus vițelul de aur, **Ex.** 32:19–20. A vorbit cu Dumnezeu față în față, **Ex.** 33:9–11. A apărut când Isus s-a schimbat la față, **Mat.** 17:1–13 (Marcu 9:2–13; Luca 9:28–36). Să fim puternici ca și Moise, **1 Ne.** 4:2. Hristos este profetul asemeni lui Moise pe care Domnul Îl va ridica, **1 Ne.** 22:20–21 (3 Ne. 20:23; Deut. 18:15). A condus Israelul prin revelație, **D&L** 8:3. A fost văzut printre spiritele nobile, **D&L** 138:41. L-a văzut pe Dumnezeu față în față, **Moise** 1:2, 31. A fost asemenea Singurului Născut, **Moise** 1:6, 13. Avea să scrie lucrurile revelate lui privind crearea, **Moise** 2:1.

Cartea lui Moise: Carte în Perla de Mare Preț care conține traducerea inspirată a lui Joseph Smith a primelor șapte capitole din Geneză.

Capitolul 1 consemnează o viziune în care Moise L-a văzut pe Dumnezeu, care i-a dezvăluit întregul plan al salvă- rii. Capitolele 2–5 sunt o descriere a creării și căderii omului. Capitolele 6–7 conțin o viziune despre Enoh și sluji- rea lui pe pământ. Capitolul 8 conține o viziune despre Noe și marele potop.

Cele cinci cărți ale lui Moise: Vezi Geneza; Exodul; Leviticul; Numeri; Deuteronom Primele cinci cărți din Vechiul

Testament sunt cunoscute ca fiind căr- țile lui Moise. Plăcile de aramă pe care le-a luat Nefi de la Laban conțineau cărțile lui Moise (1 Ne. 5:11).

Nefi a citit multe lucruri scrise în cărți- le lui Moise, **1 Ne.** 19:23

MORALITATE. *Vezi* Adulter; Castitate; Imoralitate; Imoralitate sexuală

MORMÂNT. *Vezi, de asemenea,* Înviere

Loc de înmormântare a trupului muri- tor. Datorită Ispășirii, toată lumea va învia din mormânt.

După învierea lui Hristos, mormintele s-au deschis și multe trupuri au înviat, **Mat.** 27:52–53 (3 Ne. 23:9–13). Unde îți este biruința, moarte? **1 Cor.** 15:55. Mormintele trebuie să-și elibereze morții, **2 Ne.** 9:11–13. Aceia care au dormit în morminte vor ieși înainte, **D&L** 88:97–98. Bazinul pentru botez este un simbol al mormântului, **D&L** 128:12–13.

MORMON, CARTEA LUI. *Vezi* Cartea lui Mormon

MORMON, PROFET NEFIT. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon

Un profet nefit, general militar și păs- trător de cronici din Cartea lui Mormon. Mormon a trăit cam între 311–385 d.H. (Morm. 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Începând de la vârsta de 15 ani, el a fost un con- ducător militar cea mai mare parte a vieții lui (Morm. 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Amaron l-a instruit pe Mormon să se pregătească pentru a lua în sarcina sa cronicile și păstrarea acestora (Morm. 1:2–5; 2:17–18). După înregistrarea is- toriei propriei sale vieți, Mormon a rezumat plăcile mari ale lui Nefi pe plăcile lui Mormon. Mai târziu, el a predat această cronică sfântă fiului său Moroni. Aceste plăci au făcut par- te din înregistrările de pe care Joseph Smith a tradus Cartea lui Mormon.

Cuvintele lui Mormon: O scurtă carte

din Cartea lui Mormon, inserată de Mormon, editorul tuturor cronicilor, între ultimele cuvinte ale lui Amalechi din Cartea lui Omni și primele cuvinte din Cartea lui Mosia (vezi „O scurtă explicație despre Cartea lui Mormon” de la începutul Cărții lui Mormon).

Cartea lui Mormon: O carte separată din volumul de scripturi cunoscut sub numele de Cartea lui Mormon. Capitolele 1–2 povestesc cum Amaron, un profet al nefiților, l-a instruit pe Mor- mon când și de unde să obțină plăcile. De asemenea, se prezintă începutul marilor războaie, precum și îndepăr- tarea celor trei nefiți din cauza răutății poporului. Capitolele 3 – 4 povestesc cum a chemat Mormon oamenii la po- căință; dar ei pierduseră orice sentimente și răutatea era mai mare decât fusese vreodată în Israel. Capitolele 5–
6 consemnează ultimele bătălii dintre nefiți și lamaniți. Mormon a fost ucis împreună cu majoritatea poporului nefit. În Capitolul 7, înainte de moar- tea lui, Mormon i-a chemat pe oameni să se pocăiască, atunci și în viitor. Capitolele 8–9 consemnează că la sfâr- șit a rămas numai fiul lui Mormon, Moroni. El a consemnat ultimele scene de moarte și măcel, inclusiv sfârșitul poporului nefit, și a scris un mesaj pentru generațiile viitoare și pentru cititorii acestor consemnări.

MORMON(I). *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos; Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Porecla de *Mormon* a fost creată de oa- menii care nu erau membri ai Bisericii pentru a-i numi pe membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Numele provine din sfânta carte de scriptură alcătuită de străve- chiul profet Mormon și intitulată Cartea lui Mormon. Numele dat de Domnul după care sunt cunoscuți membrii Bi- sericii este: „sfinți”. Numele corect al Bisericii este Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

MORONI, CĂPITANUL.
Vezi, de asemenea, Drapelul libertății

În Cartea lui Mormon, un comandant militar nefit, drept, care a trăit în jurul anului 100 î.H.

Moroni a fost numit căpitan șef al tu- turor oștirilor nefite, **Alma** 43:16–17. I-a inspirat pe soldații nefiți să lupte pentru libertatea lor, **Alma** 43:48–50. A făcut Drapelul libertății dintr-o buca- tă din veșmântul lui, **Alma** 46:12–13. A fost un om al lui Dumnezeu, **Alma** 48:11–18. S-a supărat pe guvern din cauza indiferenței sale față de liberta- tea țării, **Alma** 59:13.

MORONI, FIUL LUI MORMON. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Mormon, profet nefit

Ultimul profet nefit din Cartea lui Mormon (d.H. 421). Chiar înainte de moartea lui, Mormon a predat însem- nările istorice numite plăcile lui Mormon, fiului său Moroni (C lui M 1:1). Moroni a încheiat compilarea plăcilor lui Mormon. El a adăugat capitolele 8 și 9 la cartea lui Mormon (Morm. 8:1). El a scurtat și inclus cartea lui Eter (Eter 1:1–2) și a adăugat propria lui carte, numită Cartea lui Moroni (Moro. 1:1–4). Moroni a pecetluit plăcile și le-a ascuns în dealul Cumora (Morm. 8:14; Moro. 10:2). În 1823, Moroni a fost trimis ca ființă înviată să reveleze Cartea lui Mormon lui Joseph Smith (JS—I 1:30–42, 45; D&L 27:5). El l-a instruit pe tânărul profet în fiecare an, din 1823 până în 1827 (JS—I 1:54) și, în final, i-a predat plăcile în 1827 (JS—I 1:59). După încheierea traducerii, Joseph Smith i-a înapoiat plăcile lui Moroni.

Cartea lui Moroni: Ultima carte din Car- tea lui Mormon. A fost scrisă de Moroni, ultimul profet nefit. Capitolele 1 – 3 povestesc de distrugerea finală a nefi- ților, dând îndrumări privind conferi- rea Duhului Sfânt și a preoției. Capito- lele 4 – 5 explică în amănunt modul exact de administrare a împărtășaniei. Capitolul 6 face rezumatul lucrării Bisericii. Capitolele 7–8 sunt predici

asupra primelor principii ale Evangheli- ei, inclusiv învățăturile lui Mormon despre credință, speranță și caritate și despre modul de a discerne binele și răul (Moro. 7), precum și explicația lui Mormon legată de copiii mici care sunt vii în Hristos și nu au nevoie de botez (Moro. 8). Capitolul 9 descrie decăderea poporului nefit. Capitolul 10 este mesajul final al lui Moroni și arată cum se poate cunoaște adevărul despre Cartea lui Mormon (Moro. 10:3–5).

MORONIHA, FIUL CĂPITANULUI MORONI

Un comandant nefit, drept, din Cartea lui Mormon (cca. 60 î.H.).

Moroni a încredințat oștirile fiului său Moroniha, **Alma** 62:43. A recucerit ce- tatea Zarahemla, **Hel.** 1:33. I-a adus pe lamaniți la pocăință și a recâștigat con- trolul asupra ținutului, **Hel.** 4:14–20.

MORfiI, SALVAREA PENTRU.

Vezi Salvarea pentru morți

MOSIA, FIII LUI. *Vezi, de asemenea,* Aaron, fiul lui Mosia; Amon, fiul lui Mosia; Himni; Mosia, fiul lui Beniamin; Omner

În Cartea lui Mormon, patru fii ai Regelui Mosia care au fost convertiți după ce le-a apărut un înger care i-a chemat la pocăință. Numele lor sunt: Amon, Aaron, Omner și Himni (Mosia 27:34). Ei au petrecut 14 ani propovă- duind, cu succes, lamaniților Evan- ghelia. O consemnare a slujirii lor printre lamaniți este dată în Cartea lui Alma capitolele 17–26.

Mai înainte ei au fost necredincioși care au încercat să distrugă Biserica, **Mosia** 27:8–10 (Alma 36:6). Ei au fost mustrați de un înger și s-au pocăit, **Mosia** 27:11–12, 18–20. Ei au obținut permisiunea de a propovădui lamani- ților, **Mosia** 28:1–7.

MOSIA, FIUL LUI BENIAMIN. *Vezi, de asemenea,* Beniamin, tatăl lui Mosia; Mosia, fiii lui

Un rege și profet nefit, drept, din Cartea

lui Mormon. Mosia a urmat exemplul drept al tatălui lui, (Mosia 6:4–7). El a tradus cele douăzeci și patru plăci de aur conținând consemnările iarediților (Mosia 28:17).

Cartea lui Mosia : O carte din Cartea lui Mormon. Capitolele 1–6 conțin puterni- ca predică rostită de regele Beniamin pentru poporul lui. Spiritul Domnului le-a atins inimile, iar oamenii au fost convertiți și nu au mai simțit dorința de a face rău. Capitolele 7–8 povestesc despre un grup de nefiți care a plecat să trăiască printre lamaniți. A fost trimisă o trupă de cercetași pentru a-i găsi. Amon, conducătorul trupei de cercetași, i-a găsit și a aflat povestea încercărilor lor sub prigoana lamanită. Capitolele 9–24 descriu această prigoană și felul în care conducătorii lor, Zenif, Noe și Limhi, au trăit sub lamaniți. Este, de asemenea, consemnat martiriul unui profet pe nume Abinadi. Alma a fost convertit în timpul judecării lui Abi- nadi. Capitolele 25–28 cuprind poves- tiri despre cum s-au convertit fiii lui Alma și patru fii ai regelui Mosia. În capitolul 29 regele Mosia recomandă ca un sistem de judecători să-i înlocu- iască pe regi. Alma, fiul lui Alma, a fost ales primul judecător șef.

MOSIA, TATĂL LUI BENIAMIN. *Vezi, de asemenea,* Beniamin, tatăl lui Mosia; Zarahemla

Un profet nefit din Cartea lui Mor- mon, care a fost făcut rege peste popor în Zarahemla.

Mosia a fost prevenit să fugă din ținu- tul lui Nefi, **Omni** 1:12. El a descoperit poporul lui Zarahemla, **Omni** 1:14–15. El a făcut ca oamenii din Zarahemla să fie învățați în limba lui, **Omni** 1:18. A fost numit rege peste popoarele unite, **Omni** 1:19. Beniamin, fiul lui, a dom- nit după moartea lui, **Omni** 1:23.

MOȘTENITOR

O persoană îndreptățită să moștenească daruri fizice sau spirituale. În scripturi, celor drepți li se promite că vor deveni moștenitori a tot ceea ce are Dumnezeu.

Avraam și-a dorit un moștenitor, **Gen.** 15:2–5. Avraam a devenit moștenitorul lumii prin dreptatea credinței, **Rom.** 4:13. Noi suntem copii ai lui Dumnezeu și, dacă suntem copii, suntem și moș- tenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și, împreună, moștenitori cu Hristos, **Rom.** 8:16–17 (D&L 84:38). Tu ești fiul și moștenitorul lui Dumnezeu, prin Hristos, **Gal.** 4:7. Dumnezeu Și-a numit Fiul moștenitor al tuturor lucrurilor, **Evr.** 1:2. Aceia care privesc înainte spre iertarea păcatelor lor sunt moștenitori ai împărăției lui Dumnezeu, **Mosia** 15:11. Oamenii au devenit copii ai lui Hristos și moștenitori ai împărăției lui Dumnezeu, **4 Ne.** 1:17. Aceia care au murit fără o cunoaștere a Evangheliei pot deveni moștenitori ai împărăției celeste, **D&L** 137:7–8. Cei morți care se pocăiesc sunt moștenitori ai salvării, **D&L** 138:59. Avraam a devenit moșteni- tor legitim prin dreptatea lui, **Avr.** 1:2.

MULEC. *Vezi, de asemenea,* Zedechia

Fiu al regelui Zedechia din Vechiul Testament (cca. 589 î.H.). Biblia con- semnează că toți fiii lui Zedechia au fost uciși (2 Regi 25:7), dar Cartea lui Mormon lămurește că Mulec a supra- viețuit (Hel. 8:21).

Zarahemla a fost un urmaș al lui Mulec, **Mosia** 25:2. Poporul lui Mulec s-a alăturat Nefiților, **Mosia** 25:13. Domnul l-a adus pe Mulec în țara de la miazănoapte, **Hel.** 6:10. Toți fiii lui Zedechia au fost uciși cu excepția lui Mulec, **Hel.** 8:21.

MULfiUMIRI. *Vezi* Recunoscător, recunoștință

MUNCA MISIONARĂ. *Vezi, de asemenea,* Evanghelie; (a) Propovădui

A împărtăși Evanghelia lui Isus Hristos prin cuvânt și exemplu.

Ce frumoase sunt pe munți picioarele celui ce aduce vestea salvării, **Isa.** 52:7. Mă voi îngriji de oile Mele și le voi cerceta, **Ezec.** 34:11. Propovăduiți Evanghelia la orice făptură, **Marcu**

16:15 (Morm. 9:22). Holdele sunt albe, gata pentru seceriș, **Ioan** 4:35. Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși, **Rom.** 10:15. Învățați-i cuvântul lui Dumnezeu cu toată sârguința, **Iacov** 1:19. Domnul îngăduie tuturor nea- murilor să predice cuvântul Lui, **Alma** 29:8. Evanghelia poate fi propovădui- tă de cei slabi și simpli, **D&L** 1:23. O minunată lucrare va veni foarte curând, **D&L** 4:1. Dacă lucrați în toate zilele voastre și aduceți măcar un suflet la Mine, ce mare va fi bucuria voastră, **D&L** 18:15. Alesii Mei aud glasul Meu și nu își împietresc inimile, **D&L** 29:7. Mergeți înainte predicând Evanghelia Mea, doi câte doi, **D&L** 42:6. Sunetul trebuie să se răspândească din acest loc, **D&L** 58:64. Deschideți gura pentru a proclama Evanghelia Mea, **D&L** 71:1. Proclamați adevărul potrivit revelațiilor și poruncilor, **D&L** 75:4. Fiecare om care a fost prevenit trebuie să avertizeze pe aproapele său, **D&L** 88:81 (D&L 38:40–41). Domnul se va îngriji de familiile acelora care propovăduiesc Evanghelia, **D&L** 118:3. Slujitorii lui Dumnezeu vor merge înainte, **D&L** 133:38. Vârstnicii credincioși, când părăsesc viața muri- toare, continuă munca lor, **D&L** 138:57.

MUNTELE MĂSLINILOR. *Vezi* Măslini, Muntele

MURDĂRIE, NECURĂȚENIE. *Vezi, de asemenea,* Curat și a nu fi curat; Necuvios; Nedrept, nedreptate; Păcat; Rău, răutate

Necurățenie spirituală datorită nesu- punerii voite față de Dumnezeu.

Domnul va spăla toată murdăria fiicelor Sionului, **Isa.** 4:4 (2 Ne. 14:4). Împărăția lui Dumnezeu nu este murdară, **1 Ne.** 15:34 (Alma 7:21). Cei murdari vor continua să fie murdari, **2 Ne.** 9:16 (Morm. 9:14). Cum s-ar simți oricare dintre voi stând înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu, având veș- mintele pătate de murdărie? **Alma** 5:22. Ei trebuie să rămână întinați, **D&L** 88:35. Când mă voi odihni și voi fi curățată de murdărie? **Moise** 7:48.

MURITOR, VIAfiĂ

MURITOARE. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam și a Evei; Lume; Moarte fizică; Trup

Timpul de la naștere până la moartea fizică. Este uneori denumită ca a doua stare.

În ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit, **Gen.** 2:16 – 17 (Moise 3:16–17). La moarte, spiritul se va în- toarce la Dumnezeu și trupul la țărâna pământului, **Ecl.** 12:7 (Gen. 3:19; Moise 4:25). Nu lăsați păcatul să domnească în trupul vostru muritor, **Rom.** 6:12. Trupul acesta muritor trebuie să se îm- brace în nemurire, **1 Cor.** 15:53 (Enos 1:27; Mosia 16:10; Morm. 6:21). Starea omului a devenit o stare de încercare, **2 Ne.** 2:21 (Alma 12:24; 42:10). Adam a căzut pentru ca oamenii să poată fi, **2 Ne.** 2:25. Vă uitați voi și vedeți acest trup înălțat în nemurire? **Alma** 5:15. Această viață este timpul de pregătire pentru a-L întâlni pe Dumnezeu, **Alma** 34:32. Nu vă temeți chiar dacă muriți, căci bucuria voastră nu este deplină în această lume, **D&L** 101:36. Aceia care își păstrează cea de a doua lor stare vor avea glorie, **Avr.** 3:26.

(A) MURMURA. *Vezi, de asemenea,* Răzvrătire

A bodogăni sau a se plânge împotriva scopurilor, planurilor sau slujitorilor lui Dumnezeu.

Adunarea copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise, **Ex.** 15:23 – 16:3. Iudeii cârteau împotriva lui Isus, **Ioan** 6:41. Laman și Lemuel au cârtit pentru multe lucruri, **1 Ne.** 2:11 – 12 (1 Ne. 3:31; 17:17). Nu murmura din cauza lucrurilor pe care tu nu le-ai văzut, **D&L** 25:4.

(A) MUSTRA, MUSTRARE. *Vezi, de asemenea* , Adversitate

Corecție sau disciplinare dată persoa- nelor sau grupurilor pentru a le ajuta să devină mai bune sau mai puternice.

Nu disprețui mustrarea Celui Atotpu- ternic, **Iov** 5:17 (Prov. 3:11). Ferice de

omul pe care îl pedepsești Tu, Doam- ne, **Ps.** 94:12. Toată scriptura este dată ca să mustre, să îndrepte, **2 Tim.** 3:16. Domnul îi mustră pe acei pe care îi iubește, **Evr.** 12:5–11. Domnul găsește potrivit să pedepsească poporul Său, **Mosia** 23:21–22. Dacă Domnul nu Își mustră poporul, el nu își va aminti de El, **Hel.** 12:3. Domnul a vorbit cu frate- le lui Iared și l-a mustrat, **Eter** 2:14. Ei au fost mustrați pentru a se putea pocăi, **D&L** 1:27. Pe cei pe care îi iubesc îi și dojenesc pentru ca păcatele lor să fie iertate, **D&L** 95:1. Toți cei care nu vor suporta mustrarea nu pot fi sfințiți, **D&L** 101:2 – 5. Poporul Meu trebuie neapărat mustrat până ce va învăța supunerea, **D&L** 105:6. Cel ce nu îndură mustrarea nu este demn de împărăția Mea, **D&L** 136:31.

MUZICĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Cânta; Imnuri

Melodii și ritmuri cântate și interpre- tate încă de la începutul vremurilor biblice pentru a exprima bucurie, pre- țuire și slăvire (2 Sam. 6:5). Poate fi o formă de rugăciune. Psalmii au fost probabil cântați pe melodii simple și acompaniați la instrumente.

Maria, sora lui Aaron și a lui Moise, a luat o timpană și ea și femeile au dansat, **Ex.** 15:20. Leviții, care erau cântăreți, aveau chimvale și harfe, și o sută două zeci de preoți au sunat din trâmbițe,
2 Cron. 5:12. Isus și cei Doisprezece au cântat un imn după Cina cea de Taină, **Mat.** 26:30. Învățați-vă și sfătuiți-vă unul pe celălalt în psalmi și imnuri și cântece spirituale, **Col.** 3:16. Ați simțit dorință să cântați cântecul iubirii mântuitoare? **Alma** 5:26. Sufletul lui Dumnezeu se bucură în cântecul ini- mii; da, cântecul celor drepți este o rugăciune, **D&L** 25:12. Lăuda-L pe Domnul cântând, cu muzică și cu dans, **D&L** 136:28.

NAAMAN. *Vezi, de asemenea,* Elisei

Personaj din Vechiul Testament, căpi- tanul armatei unui rege sirian. El a fost și lepros. Prin credința unei slujnice

israelite, el a mers în țara lui Israel să-l vadă pe profetul Elisei. El a fost vinde- cat de lepră umilindu-se și scăldându-se de șapte ori în râul Iordan, după cum l-a îndrumat profetul Elisei (2 Regi 5:1–19; Luca 4:27).

NAOMI. *Vezi, de asemenea,* Rut

Personaj din Vechiul Testament, o fe- meie dreaptă și soția lui Elimelec (Rut 1– 4). Elimelec și Naomi și-au dus familia la Moab pentru a scăpa de foamete. După ce Elimelec și cei doi fii ai săi au murit, Naomi s-a întors la Betleem împreună cu nora ei, Rut.

(A) NAȘTE. *Vezi, de asemenea,* Copii ai lui Hristos; Fii și fiice ale lui Dumnezeu; Născut din nou, născut din Dumnezeu; Singurul Născut

A fi născut. Înseamnă a da naștere, a procrea sau a da viață. În scripturi aceste cuvinte sunt adesea folosite cu înțelesul de a se naște din Dumnezeu. Deși Isus Hristos este Singurul Fiu născut al Tatălui în viața muritoare, toți oamenii pot fi spiritual născuți din Hristos acceptându-L, supunându-se poruncilor Lui și devenind persoane noi prin puterea Duhului Sfânt.

Astăzi te-am născut, **Ps.** 2:7 (Fapte 13:33; Evr. 1:5–6; 5:5). Slava Lui a fost ca slava singurului născut din Tatăl, **Ioan** 1:14 (2 Ne. 25:12; Alma 12:33–34; D&L 76:23). Dumnezeu a iubit atât de mult lumea încât, L-a dat pe singurul Lui Fiu, **Ioan** 3:16 (D&L 20:21). Hristos i-a născut spiritual pe oamenii Lui, **Mosia** 5:7. Cei care se nasc prin Domnul sunt Biserica Primului Născut, **D&L** 93:22.

NATAN. *Vezi, de asemenea,* David

Profet în Vechiul Testament, pe vremea regelui David. Când David s-a oferit să construiască un templu pentru Domnul, Domnul l-a instruit pe Natan să-i spu- nă lui David că nu trebuie să-l constru- iască. De asemenea, Natan l-a mustrat pe David pentru că a pricinuit moartea lui Urie, unul dintre războinicii lui, și pentru că a luat-o pe Bat-Șeba, soția lui Urie (2 Sam. 12:1–15; D&L 132:38–39).

Zadoc, împreună cu Natan, l-a uns rege pe Solomon, fiul lui David (1 Regi 1:38–39, 45).

NATANAEL. *Vezi, de asemenea,* Bartolomeu

Un Apostol al lui Hristos și prieten cu Filip din Noul Testament (Ioan 1:45–51). El venea din Cana Galileii (Ioan 21:2). Hristos a spus că Natanael era un israelit fără vicleșug (Ioan 1:47). El și Bartolomeu sunt, în general, considerați una și aceeași persoană (Mat. 10:3; Marcu 3:18; Luca 6:14; Ioan 1:43–45).

NAUM

Profet al Galileii din Vechiul Testament, care și-a consemnat profețiile aproximativ între anii 642 și 606 î.H.

Cartea lui Naum: Capitolul 1 vorbește despre arderea pământului la a Doua Venire și despre mila și puterea Domnului. Capitolul 2 vorbește despre distrugerea Ninivei, ceea ce este o prevestire a celor ce vor veni în zilele din urmă. Capitolul 3 continuă prevestirea distrugerii mizerabile a Ninivei.

NAUVOO, ILLINOIS (SUA)

Oraș întemeiat, în 1839, de sfinții zilelor din urmă în statul Illinois. Este localizat pe râul Mississippi la aproape 322 de kilometri în amonte de St. Louis.

Din cauza persecuțiilor din statul Missouri, sfinții s-au mutat cam 322 de kilometri spre nord, peste Râul Mississippi, în Illinois, unde au găsit condiții mai favorabile. Mai târziu, sfinții au cumpărat pământ lângă orașul nedezvoltat Commerce. Acest pământ era de fapt mlăștinos și sălbatic, cu doar câteva clădiri simple. Sfinții au drenat pământul și au întemeiat cămine. Joseph Smith și-a mutat familia într-o casă mică din bârne. Numele Commerce al orașului a fost schimbat în Nauvoo, după cuvântul ebraic însemnând „frumos”.

Câteva secțiuni din Doctrină și Legăminte au fost înregistrate în Nauvoo (D&L 124–129, 132, 135). Sfinților li s-a

spus să construiască un templu în Nauvoo (D&L 124:26–27). Ei au con- struit templul și au organizat stâlpi ai Sionului înainte de a fi alungați din căminele lor în 1846. Ca urmare a aces- tei persecuții, sfinții au părăsit zona și s-au îndreptat către vest.

NAZARET. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Un sat între dealuri, la vest de Marea Galileii. În Nazaret, a fost la început, căminul lui Isus (Mat. 2:23). Isus a pre- dat în sinagoga din Nazaret și a decla- rat că El a împlinit profeția din Isaia 61:1–2 (Mat. 13 54–58; Marcu 6:1–6; Luca 4:16–30).

NĂSCUT DIN NOU, NĂSCUT DIN DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Botez, a boteza; Convertire, convertit; Copiii lui Hristos; Fii și fiice ale lui Dumnezeu; (a) Naște; Omul firesc

Faptul de a avea Spiritul Domnului determină o mare schimbare în inima unei persoane, astfel încât acea per- soană nu mai are nici o dorință de a face rău, ci mai degrabă dorește să caute lucrurile lui Dumnezeu.

Voi pune un nou spirit în voi, **Ezec.** 11:19. (Ezec. 18:31; 36:26). Aceia care cred în numele lui Hristos s-au născut nu din sânge, ci din Dumnezeu, **Ioan** 1:12–13. Dacă un om nu se naște din apă și din Spirit, el nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu, **Ioan** 3:3–7. Ne putem naște din nou prin cuvântul lui Dumnezeu, **1 Pet.** 1:3–23. Oricine se naște din Dumnezeu nu continuă în păcat, **TJS, 1 Ioan** 3:9. Căci oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea, **1 Ioan** 5:4. Aceia care sunt năs- cuți din legământul lui Hristos cu Dumnezeu, **Mosia** 3:19; 5:2 – 7. Toți oamenii trebuie să se nască din nou; da, să se nască din Dumnezeu, **Mosia** 27:25–26 (Alma 5:49). V-ați născut spi- ritual din Dumnezeu? **Alma** 5:12–19.

Dacă nu ne naștem din nou, nu putem moșteni împărăția cerului, **Alma** 7:14. Oricine crede cuvintele Mele se va

naște din Mine, chiar din apă și din Spirit, **D&L** 5:16. Trebuie să vă născțeți din nou în împărăția cerului, **Moise** 6:59

.

NEAMU RI

Așa cum este folosit în scripturi, cuvân- tul *neamuri* are mai multe înțelesuri. Uneori denumește oameni de obârșie neisraelită, alteori persoane care nu sunt de obârșie evreiască și, uneori, popoare care sunt fără Evanghelie, chiar dacă ar putea exista sânge israelit printre ei. Acest înțeles din urmă este îndeosebi caracteristic pentru cuvânt, așa cum este folosit în Cartea lui Mormon și în Doctrină și Legăminte.

Israeliții nu trebuiau să se căsătoreas- că cu cei care nu erau israeliți (neamuri), **Deut.** 7:1–3. Domnul va veni ca lumină pentru neamuri, **Isa.** 42:6. Lui Petru i s-a poruncit să ducă Evanghelia neamuri- lor, **Fapte** 10:9–48. Dumnezeu a acordat pocăință și neamurilor, **Fapte** 11:18. Suntem botezați în singura biserică, fie că suntem iudei sau neamuri, **1 Cor.** 12:13. Neamurile trebuie să îi urmeze lui Hristos prin Evanghelie, **Ef.** 3:6. Cartea lui Mormon a fost scrisă pentru nea- muri, **pagina de titlu din Cartea lui Mormon** (Morm. 3:17). Un om dintre neamuri a mers pe ape, **1 Ne.** 13:12. Alte cărți au venit de la neamuri, **1 Ne.** 13:39. Plenitudinea Evangheliei va ajunge la neamuri, **1 Ne.** 15:13 (3 Ne. 16:7; D&L 20:9). Această țară va fi o țară a libertății pentru neamuri, **2 Ne.** 10:11. Neamurile sunt asemenea unui măslin sălbatic, **Iacov** 5. Evanghelia va apare în vremu- rile neamurilor, **D&L** 45:28 (D&L 19:27). Cuvântul va înainta până la marginile pământului, mai întâi la neamuri și, apoi, la evrei, **D&L** 90:8–10. Cei Șapte- zeci vor fi martori speciali pentru nea- muri, **D&L** 107:25. Trimiteți vârstnicii Bisericii Mele către toate națiunile, întâi la neamuri și, apoi, la evrei, **D&L** 133:8.

NEBUCADNEfiAR. *Vezi, de asemenea,* Babel, Babilon; Daniel

Personaj din Vechiul Testament, rege al Babilonului (604 – 561 î.H.) care a

supus Iuda (2 Regi 24:1–4) și a asediat Ierusalimul (2 Regi 24:10–11). Profetu- lui Lehi i s-a poruncit să părăsească Ierusalimul aproximativ în anul 600 î.H. pentru a evita să fie luat rob în Babilon (1 Ne. 1:4–13), când Nebucadnețar i-a luat pe Zedechia și poporul său (2 Regi 25:1, 8–16, 20–22). Daniel a interpretat visurile lui Nebucadnețar (Dan. 2; 4).

NECHIBZUINfiĂ. *Vezi, de asemenea* , (a) Vorbi de rău

A trata cu ușurință lucrurile sfinte (D&L 84:54).

Sfinții nu trebuie să aibă gânduri fără rost, nici râs excesiv, **D&L** 88:69. Înce- tați cu mândria și frivolitățile voastre, **D&L** 88:121.

NECREDINfiĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Crede

Lipsa credinței în Dumnezeu și în Evanghelia Sa.

El nu a făcut multe minuni acolo, din pricina necredinței lor, **Mat.** 13:58. Din pricina necredinței lor, ucenicii lui Isus nu au putut alunga un diavol, **Mat.** 17:14–21. Ajută necredinței mele, **Marcu** 9:23–24. Isus i-a mustrat pe Apostolii Lui pentru necredința și împietrirea inimii lor, **Marcu** 16:14. Necredința lor va nimici ea credincioșia lui Dumne- zeu? **Rom.** 3:3. Este mai bine să piară un om, decât să se piardă și să piară în necredință un neam, **1 Ne.** 4:13. Când va veni vremea ca ei să se piardă în necredință, El îi va împrăștia și îi va nimici, **2 Ne.** 1:10–11 (D&L 3:18). Din pricina necredinței lor, ei nu puteau în- țelege cuvântul lui Dumnezeu, **Mosia** 26:1–5. N-am putut arăta iudeilor mi- nuni atât de mari din cauza necredinței lor, **3 Ne.** 19:35. În timpurile trecute, mințile voastre au fost întunecate datorită necredinței, **D&L** 84:54–58.

NECURAT. *Vezi* Curat și a nu fi curat

NECUVIOS. *Vezi, de asemenea,* Murdărie, necurățenie; Nedrept, nedreptate; Păcat; Rău, răutate

Cineva sau ceva ce nu este în concor-

danță cu voința sau poruncile lui Dumnezeu; rău sau nesfânt.

Calea păcătoșilor duce la pieire, **Ps.** 1:6. Dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va face cel păcătos? **1 Pet.** 4:18. Lepă- dați-vă de orice necredință, **Moro.** 10:32. Răzbunarea vine repede asupra celor necuvioși, **D&L** 97:22. Printre cei necu- vioși, glasul Salvatorului nu s-a înălțat, **D&L** 138:20.

NEDREPT, NEDREPTATE.
Vezi, de asemenea, Murdărie, necurățenie; Drept, dreptate; Păcat; Necuvios; Rău, răutate

Rău, necredincios; oameni care nu Îl iubesc pe Dumnezeu sau lucrurile lui Dumnezeu și care nu susțin cauza Sa.

Cei nedrepți nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu, **1 Cor.** 6:9–10. Aceia ca- re își află plăcerea în nedreptate sunt condamnați, **2 Tes.** 2:12. Isus Hristos ne poate curăți de orice nedreptate, **1 Ioan** 1:9. Un rege nedrept strâmbă căile tutu- ror celor drepți, **Mosia** 29:23. Temelia distrugerii este pusă de către nedrepta- tea învățătorilor legii și a judecătorilor, **Alma** 10:27. Vă trimit să mustrați lumea pentru faptele nedrepte, **D&L** 84:87. Sufletul trebuie să fie sfințit de toate nedreptățile, **D&L** 88:17–18. Începerea exercitării unei autorități nedrepte este în predispoziția oamenilor, **D&L** 121:39.

NEEMI
A

Personaj din Vechiul Testament, nobil israelit din Babilon (fie levit, fie din tribul lui Iuda) care a deținut funcția de paharnic la curtea lui Artaxerxes, de la care a obținut împuternicirea regală care îl autoriza să reclădească zidurile Ierusalimului.

Cartea lui Neemia: Această carte este o continuare a cărții lui Ezra. Ea conține descrierea progresului și greutăților lucrărilor de la Ierusalim ca urmare a întoarcerii iudeilor din robia babilo- niană. Capitolele 1–7 vorbesc despre prima vizită a lui Neemia la Ierusalim și reclădirea zidurilor orașului, în ciu- da marii împotriviri. Capitolele 8–10

descriu reformele religioase și sociale pe care a încercat să le introducă Nee- mia. Capitolele 11–13 dau o listă a nu- melor celor demni și oferă o descriere a dedicării zidului. Versetele 4–31 din capitolul 13 consemnează o a doua vi- zită a lui Neemia la Ierusalim după ce fusese plecat timp de 12 ani.

NEFI, FIUL LUI HELAMAN.
Vezi, de asemenea, Helaman, fiul lui Helaman; Lehi, misionar nefit

În Cartea lui Mormon, un mare profet și misionar nefit.

Era fiul mai mare al lui Helaman, **Hel.** 3:21. A fost numit judecător șef, **Hel.** 3:37. El și fratele său Lehi au convertit mulți lamaniți la Evanghelie, **Hel.** 5:18–19. A fost încercuit cu foc și eliberat din temniță, **Hel.** 5:20–52. S-a rugat în tur- nul grădinii lui, **Hel.** 7:6–10. A dezvăluit crima judecătorului șef, **Hel.** 8:25–28; 9:1–38. I s-a dat mare putere de la Dom- nul, **Hel.** 10:3–11. A cerut Domnului o foamete și apoi încheierea foametei, **Hel.** 11:3–18.

NEFI, FIUL LUI LEHI. *Vezi, de asemenea,* Lehi, tatăl lui Nefi; Nefiți

În Cartea lui Mormon, un fiu drept al lui Lehi și al Sariei (1 Ne. 1:1–4; 2:5). Nefi a avut credință puternică în cuvân- tul lui Dumnezeu (1 Ne. 3:7) și a devenit un mare profet, păstrător de consemnări și conducător al poporului său.

A fost ascultător și s-a rugat în credin- ță, **1 Ne.** 2:16. S-a întors la Ierusalim să ia plăcile de aramă, **1 Ne.** 3–4. S-a întors la Ierusalim să aducă familia lui Ismael în pustietate, **1 Ne.** 7. A primit aceeași viziune pe care a primit-o Lehi, **1 Ne.** 10:17–22; 11. A văzut în viziune viitorul poporului lui și restaurarea Evangheli- ei, **1 Ne.** 12–13. A interpretat viziunea copacului vieții, **1 Ne.** 15:21–36. Și-a rupt arcul, dar prin credință a putut obține hrană, **1 Ne.** 16:18–32. A con- struit o corabie și a călătorit către pământul făgăduit, **1 Ne.** 17–18. Nefi- ții și lamaniții s-au despărțit, **2 Ne.** 5. A dat ultima mărturie, **2 Ne.** 33.

Cartea 1 Nefi: Capitolele 1 până la 18:8 se ocupă mai ales de profetul Lehi și de familia sa care pleacă din Ierusalim. Ei au călătorit prin deșerturi pustii până ce au ajuns la mare. 1 Nefi 18:9–23 vor- bește despre călătoria lor către pămân- tul făgăduinței, îndrumați de către Domnul, în ciuda răzvrătirii lui Laman și a lui Lemuel. Capitolele 19–22 vor- besc despre scopul lui Nefi de a păstra înregistrările (1 Ne. 6:1–6; 19:18)—pen- tru a-i convinge pe toți să-și amintească de Domnul, Mântuitorul lor. El l-a citat pe Isaia (1 Ne. 20–21) și a interpretat mesajele lui Isaia, cu speranța că toți vor ajunge să-L cunoască pe Isus Hristos ca Salvatorul și Mântuitorul lor (1 Ne. 22:12).

Cartea 2 Nefi: Capitolele 1 – 4 conțin câteva dintre ultimele învățături și profeții ale lui Lehi înainte de a muri, inclusiv binecuvântările asupra fiilor lui și asupra urmașilor lor. Capitolul 5 explică de ce s-au despărțit nefiții de lamaniți. Nefiții au construit un templu, au învățat legea lui Moise și au ținut înregistrări. Capitolele 6–10 conțin cu- vintele lui Iacov, fratele mai mic al lui Nefi. Iacov a revăzut istoria lui Iuda și a prorocit despre Mesia, parte din acestea fiind luate din scrierile profe- tului Isaia. În capitolele 11–33, Nefi consemnează mărturia lui despre zilele din urmă și câteva capitole din cartea lui Isaia din Vechiul Testament.

Plăcile lui Nefi: Vezi Plăci

NEFI, FIUL LUI NEFI, FIUL LUI HELAMAN. *Vez* i, *de asemenea,* Nefi, fiul lui Helaman; Ucenic;

Personaj din Cartea lui Mormon, unul dintre cei doisprezece ucenici nefiți aleși de către Isus Hristos înviat (3 Ne. 1:2–3; 19:4). Acest profet s-a rugat cu tărie Domnului în favoarea poporului său. Nefi a auzit glasul Domnului (3 Ne. 1:11–14). De asemenea, Nefi a fost vi- zitat de îngeri, a alungat diavoli, l-a ridicat pe fratele lui din morți și a depus o mărturie care nu putea să nu fie crezută (3 Ne. 7:15–19; 19:4). Nefi a

ținut înregistrările scripturale (3 Ne.
1:2–
3).

Cartea 3 Nefi: O carte, din Cartea lui Mormon, scrisă de către Nefi, fiul lui Nefi. Capitolele 1–10 arată împlinirea profețiilor despre venirea Domnului. A fost dat semnul nașterii lui Hristos; oamenii s-au pocăit, dar apoi s-au întors la răutate. În final, furtuni, cutremure, uragane puternice și mare distrugere au semnalat moartea lui Hristos. Capi- tolele 11–28 consemnează venirea lui Hristos în America. Aceasta este partea centrală a cărții 3 Nefi. Multe dintre cuvintele lui Hristos sunt asemănătoare predicilor consemnate în Biblie (de exemplu Mat. 5–7 si 3 Ne. 12–14). Capi- tolele 29–30 sunt cuvintele lui Mormon către neamurile din zilele din urmă.

Cartea 4 Nefi: Această carte are doar 49 versete, toate într-un singur capitol, cu toate acestea acoperă o perioadă de aproape 300 de ani din istoria nefită (34–321 d.H.). La această consemnare au contribuit mai multe generații de scriitori, inclusiv Nefi. Versetele 1–19 povestesc cum, după vizita lui Hristos înviat, toți nefiții și lamaniții au fost convertiți la Evanghelie. Pacea, dragos- tea și armonia domneau. Cei trei disci- poli nefiți, cărora Hristos le-a permis să rămână pe pământ până la a Doua Lui Venire (3 Ne. 28:4–9) au slujit oame- nilor. Nefi a lăsat înregistrarea fiului său Amos. Versetele 19–47 sunt consemnarea slujirii lui Amos (84 de ani) și a fiului său Amos (112 ani). În anul 201 d.H., mândria a început să pricinuiască neca- zuri printre oameni, care s-au despărțit în clase și au creat biserici false pentru a obține câștiguri (4 Ne. 1:24–34).

Versetele finale din 4 Nefi arată cum oamenii s-au întors din nou în răutate (4 Ne. 1:35–49). În anul 305 d.H., a murit Amos, fiul lui Amos, iar fratele său, Amaron, a ascuns înregistrările sfinte pentru a le păstra în siguranță. Mai târziu, Amaron a încredințat înregis- trările lui Mormon, care a consemnat multe evenimente din propria lui viață, iar apoi le-a rezumat (Morm. 1:2–4).

NEFIfiI. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Lamaniți; Nefi, fiul lui Lehi

Un grup de oameni din Cartea lui Mormon, dintre care mulți erau urmași ai profetului Nefi, fiul lui Lehi. Ei s-au despărțit de lamaniți și au fost, în gene- ral, mai drepți decât lamaniții. Cu toate acestea, mai târziu ei au fost nimiciți de lamaniți din cauza răutății.

Nefiții s-au despărțit de lamaniți, **2 Ne.** 5:5–17. Toți aceia care nu erau lamaniți, erau nefiți, **Iacov** 1:13. Nefiții au fost inspirați de o cauză mai bună, **Al- ma** 43:6–9, 45. Nefiții n-au fost nici- când mai fericiți decât în zilele lui Moroni, **Alma** 50:23. Nefiții au fost salvați datorită rugăciunilor celor drepți, **Alma** 62:40. Nefiții au început să se rătăcească în necredință, **Hel.** 6:34–35. Isus a predicat și a slujit prin- tre nefiți, **3 Ne.** 11:1–28:12. Toți au fost convertiți la Domnul și au avut toate lucrurile în comun, **4 Ne.** 1:2–3. Nu exista nici o nemulțumire, dragostea lui Dumnezeu sălășluia în inimile lor, iar ei erau cei mai fericiți dintre oa- meni, **4 Ne.** 1:15–16. Nefiții au început să fie mândri și răi, **4 Ne.** 1:43. Sângele și măcelul s-au răspândit pe toată fața țării, **Morm.** 2:8. Nefiții au crescut în ticăloșie, iar Mormon a refuzat să-i conducă, **Morm.** 3:9–11. Toți nefiții, în afară de douăzeci și patru, au fost uciși, **Morm.** 6:7–15. Fiece nefit care nu a vrut să-L nege pe Hristos a fost omorât, **Moro.** 1:2. Nefiții au fost nimiciți din cauza nedreptăților și ticăloșiilor lor, **D&L** 3:18. Păziți-vă de mândrie, de teamă să nu deveniți asemeni nefiți- lor, **D&L** 38:39.

NEFTALI. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Al cincilea dintre cei doisprezece fii ai lui Iacov și al doilea copil al Bilhei, slujnica Rahelei (Gen. 30:7–8). Neftali a avut patru fii (1 Cron. 7:13).

Tribul lui Neftali: Binecuvântarea lui Iacov către Neftali este consemnată în Genesa 49:21. Binecuvântarea lui

Moise asupra tribului este consemna- tă în Deuteronom 33:23.

NEGHINĂ

Iarbă sau buruiană otrăvitoare, care se aseamănă ca aspect cu grâul. Nu poate fi deosebită de grâu decât ajunsă la ma- turitate (Mat. 13:24–30; D&L 86:1–7).

NEHOR. *Vezi, de asemenea,* Antihrist; Vicleșug preoțesc

Un om rău din Cartea lui Mormon. Nehor a fost unul dintre primii care au practicat vicleșuguri preoțești printre nefiți. După ce a predat doctrină falsă și l-a omorât pe Ghedeon, Nehor a fost executat pentru crimele sale (Alma 1). Tovarășii lui Nehor au continuat prac- ticile și învățăturile lui rele mult timp după ce Nehor a murit.

Alma și Amulec au fost întemnițați de un judecător după ordinul lui Nehor, **Alma** 14:14–18. Cei ce au fost uciși au fost din credința lui Nehor, **Alma** 16:11. Mulți erau după ordinul nehori- lor, **Alma** 21:4. Cel mai mare număr dintre acei care își ucideau frații erau din ordinul nehorilor **Alma** 24:28.

NEMURITOR, NEMURIRE. *Vezi, de asemenea,* Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Înviere; Muritor, viață muritoare; Salvare

Condiția de a trăi pentru totdeauna în starea de înviere, nesupus morții fizice.

A înviat, **Marcu** 16:6. Tot așa, toți vor învia în Hristos, **1 Cor.** 15:22. Moartea este înghițită atunci când trupul muri- tor se va îmbrăca în nemurire, **1 Cor.** 15:53–54. Hristos a nimicit moartea și a adus nemurirea, **2 Tim.** 1:10. Nemu- rirea este reîntregirea spiritului și a trupului, **2 Ne.** 9:13. Spiritele unite cu trupurile lor devin nemuritoare și nu vor mai muri niciodată, **Alma** 11:45. Cei credincioși vor fi încoronați cu nemu- rire și viață veșnică, **D&L** 75:5. Pă- mântul va fi sfințit și nemuritor, **D&L** 77:1 (D&L 130:9). Lucrarea și slava lui Dumnezeu este să aducă nemurirea și viața veșnică omului, **Moise** 1:39.

NEPRIHĂNIRE, NEPRIHĂNIT. *Vezi, de asemenea,* Ispășire, (a) ispăși; Sfințire

A fi iertat de pedeapsa pentru păcat și declarat fără de vină. O persoană este făcută neprihănită prin harul Salvato- rului, prin credință în El. Această cre- dință este demonstrată prin pocăință și supunere față de legile și rânduielile Evangheliei. Ispășirea lui Isus Hristos face posibil ca omenirea să se pocăias- că și să fie făcută neprihănită sau să fie iertată de pedeapsa pe care altfel ar fi primit-o.

În Domnul va fi făcut neprihănit întreg Israelul, **Isa.** 45:25. Nu cei ce aud, ci cei ce împlinesc legea sunt neprihăniți, **Rom.** 2:13. Omul este făcut neprihănit prin sângele lui Hristos, **Rom.** 5:1–2, 9. Sunteți socotiți neprihăniți în numele lui Isus Hristos, **1 Cor.** 6:11. Socotiți neprihăniți prin harul Lui, vom fi făcuți moștenitori, **Tit.** 3:7. N-a fost Avraam, tatăl nostru, socotit neprihănit prin fapte? **Iac.** 2:21. Prin fapte este omul socotit neprihănit și nu doar prin cre- dință, **Iac.** 2:14–26. Prin lege nici un trup nu este nevinovat, **2 Ne.** 2:5. Sluji- torul Meu cel drept pe mulți îi va face neprihăniți, căci El va purta fărădele- gile lor, **Mosia** 14:11 (Isa. 53:11). Puteți spune voi că veșmintele v-au fost curățate prin Hristos? **Alma** 5:27. Ne- prihănirea prin harul lui Isus Hristos este adevărată, **D&L** 20:30–31 (D&L 88:39). Prin Spirit sunteți socotiți ne- prihăniți, **Moise** 6:60.

NESFÂNT. *Vezi* Necuvios

NEVINOVĂȚIE, NEVINOVAT

Fără vină sau fără păcat.

Înainte de cădere, Adam și Eva se aflau într-o stare de nevinovăție, **2 Ne.** 2:23. Sângele celor nevinovați va sta ca mar- tor, **Alma** 14:11. Fiecare spirit al omului era inocent la început, **D&L** 93:38. Cei nevinovați nu vor fi condamnați cu cei nedrepți, **D&L** 104:7. Joseph și Hyrum Smith erau nevinovați de orice crimă, **D&L** 135:6–7. Copiii sunt puri de la

crearea lumii, de la întemeierea lumii,
Moise
6:54.

NICODIM. *Vezi, de asemenea,* Farisei

Personaj din Noul Testament - un con- ducător drept al iudeilor (probabil din Sinedriu) și un fariseu (Ioan 3:1).

El a vorbit cu Isus noaptea, **Ioan** 3:1–21. El L-a apărat pe Hristos în fața farisei- lor, **Ioan** 7:50–53. El a adus miresme la înmormântarea lui Isus, **Ioan** 19:39–40.

NIMICITOR. *Vezi, de asemenea,* Diavol

Satana este nimicitorul.

Domnul nu va lăsa ca nimicitorul să vină în casele voastre, **Ex.** 12:23. Nimi- citorul călărește pe suprafața apelor, **D&L** 61:19. Santinela ar fi putut salva via mea din mâinile nimicitorului, **D&L** 101:51–54.

NINIVE. *Vezi, de asemenea,* Asiria; Iona

În Vechiul Testament, capitala Asiriei, și, vreme de mai bine de 200 de ani, un mare centru comercial pe țărmul de est al râului Tigru. A căzut odată cu impe- riul asirian, în anul 606 î.H.

Sanherib, împăratul Asiriei, a locuit la Ninive, **2 Regi** 19:36. Iona a fost trimis să cheme orașul la pocăință, **Iona** 1:1–2 (Iona 3:1 – 4). Oamenii din Ninive s-au pocăit, **Iona** 3:5–10. Hristos a fo- losit Ninive ca exemplu de pocăință pentru Evrei, **Mat.** 12:41.

NOE, FIUL LUI ZENIF

Un rege rău din Cartea lui Mormon. El a domnit peste un grup de nefiți în țara lui Nefi.

Noe a comis multe păcate, **Mosia** 11:1–15. El a poruncit să fie ucis profetul Abinadi, **Mosia** 13:1 (Mosia 17:1, 5–20). Noe a murit prin foc, **Mosia** 19:20.

NOE, PATRIARH BIBLIC. *Vezi, de asemenea,* Arca; Curcubeu; Gavril; Potopul lui Noe

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui Lameh și cel de al zecelea patriarh de

la Adam (Gen. 5:29–32). El a mărturisit despre Hristos și a propovăduit pocăin- ța către o generație ticăloasă. Când oa- menii au respins mesajul lui, Dumne- zeu i-a poruncit să construiască o arcă pentru a-și adăposti familia și toate animalele, când pământul avea să fie distrus de potop pentru a-i nimici pe cei răi (Gen. 6:13–22; Moise 8:16–30). Profetul Joseph Smith ne-a învățat că Noe este îngerul Gavril și stă alături de Adam în deținerea cheilor salvării.

El și fiii lui, Iafet, Șem și Ham, și soțiile lor au fost salvați, când au construit o arcă la porunca lui Dumnezeu, **Gen.** 6–8 (Evr. 11:7; 1 Pet. 3:20). Domnul a reîn- noit cu Noe legământul pe care îl făcu- se cu Enoh, **Gen.** 9:1–17 (Moise 7:49–52; TJS, Gen. 9:15, 21–25). Noe a fost rân- duit în preoție când avea zece ani de către Matusala, **D&L** 107:52. Oamenii au încercat să-i ia viața, dar l-a salvat puterea lui Dumnezeu, **Moise** 8:18. El a devenit predicator al dreptății și a predicat Evanghelia lui Isus Hristos, **Moise** 8:19, 23–24 (2 Pet. 2:5).

NOUL IERUSALIM.

Un loc în care se vor aduna sfinții și Hristos va domni personal cu ei în tim- pul Mileniului. Sionul (Noul Ierusalim) va fi construit pe continentul american și pământul va fi reînnoit și va primi gloria paradisului (A de C 1:10). Se mai referă la un oraș sfânt care va coborî din cer la începutul Mileniului.

Legea va înainta din Sion, **Mica** 4:2. Numele cetății Dumnezeului meu este Noul Ierusalim, **Apoc.** 3:12. Ioan a văzut orașul sfânt, Noul Ierusalim, **Apoc.** 21:1–5. Eu voi întemeia acest popor în țara aceasta și el va fi un Nou Ierusalim, **3 Ne.** 20:22. Un Nou Ierusa- lim va fi clădit în America, **Eter** 13:3–6,
10. Orașul Noului Ierusalim va fi pre- gătit, **D&L** 42:9, 35, 62–69. Sfinții să se adune și să construiască Noul Ierusa- lim, **D&L** 45:63 – 75. Noul Ierusalim are să fie construit în Missouri, **D&L**
84:1–5 (D&L 57:1–3). Mielul va sta pe
Muntele Sion și deasupra sfintei cetăți,

Noul Ierusalim, **D&L** 133:56. Taberna- colul Meu va fi numit Sion, un Nou Ierusalim, **Moise** 7:62.

NOUL ȘI NEPIERITORUL LEGĂMÂNT. *Vezi, de asemenea,* Legământ

Reprezintă plenitudinea Evangheliei lui Isus Hristos (D&L 66:2). Este nou de fiecare dată când este iarăși dezvă- luit după o perioadă de apostazie. Este nepieritor în sensul că este legământul lui Dumnezeu și el a adus bucurie în timpul fiecărei dispensații a Evanghe- liei în care oamenii au fost dornici să-l primească. Noul și nepieritorul legă- mânt a fost din nou revelat oamenilor pe pământ de către Isus Hristos prin profetul Joseph Smith. El conține rându- ieli sacre administrate prin autoritatea preoției—cum ar fi botezul și căsătoria în templu—care asigură salvarea, ne- murirea și viața veșnică pentru om. Când oamenii acceptă Evanghelia și promit să țină poruncile lui Dumnezeu, Dumnezeu face legământ pentru a le da binecuvântările noului și nepieri- torului Său legământ.

Voi stabili legământul Meu între Mine și tine, **Gen.** 17:7. El va avea legămân- tul unei preoții nepieritoare, **Num.** 25:13. Oamenii au schimbat rânduieli- le și au încălcat legământul nepieritor, **Isa.** 24:5 (D&L 1:15). Voi face un legă- mânt nepieritor cu tine, **Isa.** 55:3 (Ier. 32:40). Va fi un legământ nepieritor, **Ezec.** 37:26. Domnul a făcut un legă- mânt nou, iar cel vechi a trecut, **Evr.** 8:13. Isus este mijlocitorul noului legă- mânt, **Evr.** 12:24 (D&L 76:69). Acesta este noul și nepieritorul legământ, **D&L** 22:1. Am trimis în lume nepieritorul Meu legământ, **D&L** 45:9 (D&L 49:9). Domnul a trimis deplinătatea Evanghe- liei Lui, legământul Lui nepieritor, **D&L** 66:2 (D&L 133:57). Pentru a obține cel mai înalt grad în împărăția celestială, un bărbat trebuie să intre în noul și nepie- ritorul legământ al căsătoriei, **D&L** 131:1–2. Noul și nepieritorul legământ a fost instituit pentru plenitudinea slavei Domnului, **D&L** 132:6, 19.

NOUL TESTAMENT. *Vezi, de asemenea,* Biblie; Scripturi

O culegere de scrieri inspirate (originale în limba greacă) despre viața și slujirea lui Isus Hristos, a Apostolilor și a altor discipoli ai lui Isus Hristos. În mod obiș- nuit, Noul Testament este împărțit în: Evanghelii, Fapte, epistolele lui Pavel, epistolele generale și cartea Apocalipsei. Cele patru Evanghelii — cărțile lui Mat., Marcu, Luca și Ioan—sunt relatări despre viața lui Hristos. Cartea Faptelor Apostolilor consemnează istoria Bise- ricii și a Apostolilor, mai ales călătoriile misionare ale lui Pavel, după moartea lui Hristos. Scrisorile lui Pavel dau in- strucțiuni conducătorilor și membrilor Bisericii. Celelalte scrisori au fost scrise de alți Apostoli și ele dau sfaturi supli- mentare sfinților din vechime. Cartea Apocalipsei, care a fost scrisă de către Apostolul Ioan, conține mai ales profeții referitoare la ultimele zile.

NUMELE BISERICII. *Vezi* Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă; Biserica, Numele ei

NUMERI. *Vezi, de asemenea,* Pentateuh

A patra carte din Vechiul Testament. Moise a scris cartea Numeri. Cartea Numeri relatează istoria călătoriei lui Israel de la Muntele Sinai la câmpiile Moabului, pe marginea Canaanului. Una dintre cele mai importante lecții pe care le dă este aceea în care se arată că poporul lui Dumnezeu trebuie să meargă în credință, încrezându-se în promisiunile Lui pentru a continua cu succes. Ea relatează despre pedeapsa lui Dumnezeu asupra Israelului pentru nesupunere și oferă informații despre legile israelite. Numele cărții vine de la numărătoarea pe care o implică un recensământ (Num. 1–2, 26).

Capitolele 1–10 povestesc pregăti- rea israeliților de a pleca din Sinai. Ca- pitolele 11–14 descriu marșul în sine, trimiterea iscoadelor în Canaan și re- fuzul Israelului de a intra în pământul

făgăduinței. Capitolele 15–19 menționează diferite legi și evenimente istorice. Capitolele 20–36 sunt istoria ultimului an al poporului în pustietate.

OAMENI. *Vezi* Om, oameni

OBADIA

Profet în Vechiul Testament care a prezis osândirea Edomului. El a profețit, probabil, în timpul domniei lui Iehoram (848–844 î.H.) sau în timpul invaziei babiloniene din 586 î.H.

Cartea lui Obadia: Carte în Vechiul Testament. Are doar un singur capitol. În acesta, Obadia a scris despre căderea Edomului și a profețit că pe Muntele Sion vor sta salvatori.

OBED. *Vezi, de asemenea,* Boaz; Rut

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui Boaz și Rut și tatăl lui Isai, care a devenit tatăl regelui David (Rut 4:13–17, 21–22).

OCHIUL, OCHI

În scripturi, ochiul este adesea folosit ca simbol al abilității unei persoane de a primi lumina lui Dumnezeu. Simbolic, ochiul unei persoane arată condiția spirituală și o înțelegere a lucrurilor lui Dumnezeu.

Porunca Domnului este curată, lumi- nând ochiul, **Ps.** 19:8. Cel fără minte are ochi și nu vede, **Ier.** 5:21 (Marcu 8:18). Lumina trupului este ochiul, **Mat.** 6:22 (Luca 11:34; 3 Ne. 13:22; D&L 88:67). Binecuvântați sunt ochii voștri, căci ei văd, **Mat.** 13:16. Ochii înțelegerii voastre vor fi luminați, **Ef.** 1:17–18. Vai de cei înțelepți în proprii lor ochi, **2 Ne.** 15:21 (Isa. 5:21). Ei au început să pos- tească și să se roage ca să se deschidă ochii poporului, **Mosia** 27:22. Satana le-a orbit ochii, **3 Ne.** 2:2. Nimeni nu are putere să dezvăluie Cartea lui Mormon, decât dacă are ochiul îndreptat numai către slava lui Dumnezeu, **Morm** 8:15. Prin puterea Spiritului ochii ne-au fost deschiși și înțelegerea noastră lumina- tă, **D&L** 76:12. Lumina vine prin inter- mediul Aceluia care vă luminează ochii, **D&L** 88:11. Dacă ochiul vă este

îndreptat către slava Mea, trupurile voastre se vor umple în întregime cu lumină, **D&L** 88:67.

ODIHNĂ. *Vezi, de asemenea,* Pace; Ziua de Sabat

Mulțumirea dată de pace și de elibera- rea de griji și necazuri. Domnul a pro- mis o astfel de odihnă în această viață celor ce Îl urmează cu credință. De asemenea, El a pregătit un loc de odih- nă pentru ei în viața viitoare.

Voi merge cu tine și îți voi da odihnă, **Ex.** 33:14. Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă, **Mat.** 11:28–29. Am trudit ca ei să poată intra în odihna Lui, **Iacov** 1:7 (Evr. 4:1–11). Oricine se va pocăi va intra în odihna Mea, **Alma** 12:34. Au fost nespus de mulți cei care au fost făcuți puri și au intrat în odihna Domnului, **Alma** 13:12–16. Paradisul este o stare de odihnă, **Alma** 40:12 (Alma 60:13). Nimic nu va intra în odihna Lui, în afară de aceia care și-au spălat veșmintele în sângele Meu, **3 Ne.** 27:19. Predicați pocăința acestor oameni, ca să vă puteți odihni cu ei în împărăția Tatălui Meu, **D&L** 15:6 (D&L 16:6). Aceia care mor se vor odihni după toate muncile lor, **D&L** 59:2 (Apoc. 14:13). Odihna Domnului este plenitudinea gloriei Lui, **D&L** 84:2 4.

(A)
OFENSA

A încălca o lege divină, a păcătui sau a pricinui neplăcere sau injurie; de ase- menea, a nu face pe plac sau a supăra. Frații nedreptățiți sunt mai greu de câștigat decât o cetate înstărită, **Prov.** 18:19. Dacă ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l, **Mat.** 5:29. Oricine va face să păcătuiască pe oricare dintre acești micuți care cred în Mine, era mai bine să se fi înecat în mare, **Mat.** 18:6 (D&L 121:19–22). Dacă frate- le sau sora ta te ofensează și recunoaș- te, te vei împăca, **D&L** 42:88. Cu nimic nu îl supără omul pe Dumnezeu sau împotriva nimănui nu este aprinsă mânia Sa decât împotriva acelora care

nu recunosc mâna Lui și nu se supun poruncilor Lui, **D&L** 59:21.

OFICIU, OFICIANT. *Vezi, de asemenea,* Preoție; (a) Rândui, rânduire

Poziție de autoritate sau de răspunde- re într-o organizație, folosită adesea în scripturi pentru a desemna o funcție de autoritate preoțească; poate de- semna, de asemenea, îndatoririle în- credințate poziției sau persoanei care deține poziția.

Nu toate mădularele au aceeași slujbă, **Rom.** 12:4. Ne-am mărit slujba noastră față de Domnul, **Iacov** 1:19. Melhisedec a primit oficiul marii preoții, **Alma** 13:18. Oficiul slujirii îngerilor este să cheme oamenii la pocăință, **Moro.** 7:31. Nici o persoană nu trebuie să fie rân- duită într-un oficiu în această Biserică fără votul Bisericii, **D&L** 20:65. Fiecare să-și îndeplinească oficiul lui, **D&L** 84:109. Există președinți sau oficianți care prezidează numiți dintre aceia care au fost rânduiți în oficii în aceste două preoții, **D&L** 107:21. Sunt descri- se îndatoririle acelora care prezidează peste oficiile cvorumurilor preoției, **D&L** 107:85–98. Fiecare om să-și înve- țe îndatorirea sa în oficiul în care este numit, **D&L** 107:99–100. Vă dau vouă oficianții aparținând preoției Mele, **D&L** 124:123.

OFRANDĂ. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare; Jertfă; Milostenie, pomană; (a) Posti, post; Zeciuială

Dar pentru Domnul. Vechiul Testament a folosit adesea cuvântul referindu-se la jertfe sau arderi. Astăzi, Biserica fo- losește ofrandele de post și alte daruri făcute de bunăvoie (inclusiv timp, ta- lente, bunuri) pentru a-i ajuta pe cei săraci și pentru alte cauze demne.

M-ați înșelat de zeciuielile și darurile de mâncare, **Mal.** 3:8–10. Du-te mai întâi de împacă-te cu fratele tău si apoi adu-ți darul, **Mat.** 5:23–24. Oferiți-i su- fletele voastre în întregime ca o jertfă lui Hristos, **Omni** 1:26. Dacă un om oferă un dar fără adevărată intenție,

atunci nu va profita de nimic, **Moro.**
7:6. Cheile preoției nu vor mai fi luate niciodată, până ce fiii lui Levi nu vor oferi din nou ofrandă Domnului în ne- prihănire, **D&L** 13:1. În acea zi, în ziua Domnului, vei oferi Celui Prea Înalt ofrandele și sacramentele, **D&L** 59:12. Să-i aducem Domnului, ca Biserică și ca oameni o ofrandă în dreptate, **D&L**
128:2
4.

OM, OAMENI. *Vezi, de asemenea,* Crearea spirituală; Dumnezeu, Dumnezeire; Fii și fiice ale lui Dumnezeu; Spirit

Se referă la întreaga omenire, atât la bărbați, cât și la femei. Toți bărbații și femeile sunt adevăratele odrasle spiri- tuale ale Tatălui Ceresc. Când se nasc în viața muritoare, ei primesc trupuri fizice, muritoare. Aceste trupuri au fost create după chipul și asemănarea lui Dumnezeu (Gen. 1:26–27). Bărbații și femeile care sunt credincioși în primi- rea rânduielilor necesare, care țin legă- mintele lor și se supun poruncilor lui Dumnezeu vor intra în exaltarea lor și vor deveni asemănători lui Dumnezeu.

Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul și asemănarea Lui, **Gen.** 1:27 (Mosia
7:27; D&L 20:17–18). Ce este omul ca să Te gândești la el? **Ps.** 8:4–5. Blestemat să fie omul care se încrede în om și se sprijină pe un muritor, **Ier.** 17:5 (2 Ne. 4:34; 28:26, 31). Când m-am făcut om
mare, am lepădat ce era copilăresc,
1 Cor. 13:11. Oamenii sunt ca să poată avea bucurie, **2 Ne.** 2:25. Omul prin firea lui este dușman al lui Dumnezeu, **Mosia** 3:19. Ce fel de oameni ar trebui să fiți voi? **3 Ne.** 27:27. Nu lucrarea lui Dumnezeu este împiedicată de a fi îm- plinită, ci lucrarea oamenilor, **D&L**
3:3. Nu trebuia să-ți fie frică mai mult
de om decât de Dumnezeu, **D&L** 3:7
(D&L 30:11; 122:9). Toate lucrurile sunt făcute pentru beneficiul omului, **D&L**
59:18. Eu știu că omul nu este nimic, **Moise** 1:10. Aceasta este lucrarea și slava lui Dumnezeu —să realizeze ne- murirea și viața veșnică a omului, **Moise** 1:39.

Omul, copil de spirit al Tatălui Ceresc: Ei au căzut cu fețele la pământ și au zis: Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor oricărui trup, **Num.** 16:22 (Num. 27:16). Voi sunteți copiii Domnului Dumne- zeului vostru, **Deut.** 14:1. Sunteți dumnezei, toți sunteți fii ai Celui Prea Înalt, **Ps.** 82:6. Copiii Dumnezeului Celui viu, **Osea** 1:10. Nu avem noi toți un singur Tată? Nu ne-a făcut un sin- gur Dumnezeu? **Mal.** 2:10. Suntem de neam din Dumnezeu, **Fapte** 17:29. Însuși Spiritul adevereşte că noi suntem copii ai lui Dumnezeu, **Rom.** 8:16. Să ne supunem Tatălui spiritelor, **Evr.** 12:9. Spiritele tuturor oamenilor sunt luate acasă la acel Dumnezeu care le-a dat lor viață, **Alma** 40:11. Locuitorii lumilor sunt născuți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, **D&L** 76:24. Omul era la început cu Tatăl, **D&L** 93:23, 29. Dumnezeu a creat toți oamenii spiri- tual, înainte ca ei să se afle pe fața pă- mântului, **Moise** 3:5–7. Eu sunt Dumnezeu; Eu am făcut lumea și oamenii înainte ca ei să fie în carne, **Moise** 6:51.

Omul, posibilitatea de a deveni asemănă- tori Tatălui Ceresc: Fiți dar desăvârșiți ca Tatăl vostru, **Mat.** 5:48 (3 Ne. 12:48). Nu este scris în legea voastră că sunteți dumnezei? **Ioan** 10:34 (D&L 76:58). Putem deveni moștenitori ai lui Dum- nezeu și împreună moștenitori cu Hristos, **Rom.** 8:17. Tu ești fiu și, dacă ești fiu, ești și moștenitor al lui Dum- nezeu prin Hristos, **Gal.** 4:7. Când Se va arăta El, vom fi ca El, **1 Ioan** 3:2. Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, **Apoc.** 3:21. I-am făcut să devină fiii lui Dumnezeu, **3 Ne.** 9:17. Aceia care moștenesc împărăția celestială sunt dumnezei, chiar fiii lui Dumnezeu, **D&L** 76:50, 58. Atunci vor fi ei dumnezei, deoare- ce au toată puterea, **D&L** 132:20.

OMEGA. *Vezi* Alfa și Omega; Isus Hristos

OMNER. *Vezi, de asemenea,* Mosia, Fiii lui; Mosia, fiul lui Beniamin;

În Cartea lui Mormon, un fiu al Regelui

Mosia. Omner a mers împreună cu fra- ții lui pentru a predica lamaniților (Mosia 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

OMNI

Păstrător de însemnări, nefit, din Cartea lui Mormon, care a scris aproximativ în 361 î.H. (Iarom 1:15; Omni 1:1–3).

Cartea lui Omni: O carte tradusă de pe plăcile mici ale lui Nefi în Cartea lui Mormon. Cartea are doar un singur capitol care conține o relatare despre războaiele dintre nefiți și lamaniți. Omni a scris doar primele trei versete din carte. Plăcile au fost apoi trecute, pe rând, lui Amaron, Semis, Abinadom și, în final, lui Amalechi. Amalechi a predat plăcile regelui Beniamin, rege în Zarahemla.

OMNIPOTENT. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

Caracteristică divină de a avea toată puterea (Gen. 18:14; Alma 26:35; D&L 19:1–3).

OMNIPREZENT. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

Capacitatea lui Dumnezeu de a fi prezent peste tot prin Spiritul Său (Ps. 139:7–12; D&L 88:7–13, 41).

(A) OMORÎ. *Vezi, de asemenea,* Cain; Pedeapsă capitală

A omorî o persoană în mod nelegiuit și intenționat. Omorul este un păcat condamnat din cele mai vechi timpuri (Gen. 4:1–12; Moise 5:18–41).

Dacă varsă cineva sângele omului, și sângele lui să fie vărsat de om, **Gen.** 9:6 (TJS, Gen. 9:12–13; Ex. 21:12; Alma 34:12). Să nu ucizi, **Ex.** 20:13 (Deut. 5:17; Mat. 5:21–22; Mosia 13:21; D&L 59:6). Isus a spus: să nu ucizi, **Mat.** 19:18. Ucigașii vor avea partea lor la a doua moarte, **Apoc.** 21:8. Sunteți ucigași în inimile voastre, **1 Ne.** 17:44. Vai de cel criminal care ucide cu bună-știință, **2 Ne.** 9:35. Dumnezeu a poruncit ca oamenii să nu ucidă, **2 Ne.** 26:32. Omo- rul este o urâciune pentru Domnul, **Alma** 39:5–6. Cel care ucide nu va avea

iertare, **D&L** 42:18. Orice persoană care ucide va fi predată legilor ținutu- lui, **D&L** 42:79.

OMUL FIRESC. *Vezi, de asemenea,* Carnal; Căderea lui Adam și a Evei; Născut din nou, născut din Dumnezeu

O persoană care alege să fie influențată de pasiuni, dorințe, pofte și simțurile cărnii mai mult decât de îndemnurile Spiritului Sfânt. O astfel de persoană poate înțelege lucrurile fizice, dar nu lucrurile spirituale. Toți oamenii sunt carnali, sau muritori, datorită căderii lui Adam și a Evei. Fiecare persoană trebuie să se nască din nou prin Ispăși- rea lui Isus Hristos pentru a înceta să fie om firesc.

Omul firesc nu primește lucrurile Du- hului, **1 Cor.** 2:14. Omul firesc este potrivnic lui Dumnezeu și trebuie dat deoparte, **Mosia** 3:19. Acela care per- sistă în starea lui carnală rămâne în starea decăzută, **Mosia** 16:5 (Alma 42:7–24; D&L 20:20). Ce om prin firea lui cunoaște aceste lucruri? **Alma** 26:19–22. Oamenii care sunt într-o stare a firii sau într-o stare carnală sunt fără Dumnezeu în lume, **Alma** 41:11. Din cauza păcatului său, omul a devenit mort din punct de vedere spiritual, **D&L** 29:41. Nici un om prin firea lui nu poate suporta prezența lui Dumnezeu, **D&L** 67:12. Și omul a început să fie carnal, senzual și diabolic, **Moise** 5:13 (Moise 6:49)

.

OMUL SFINȚENIEI. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire; Fiul Omului; Tatăl din Cer

Alt nume dat lui Dumnezeu Tatăl (Moise 6:57).

(A) ONORA. *Vezi* (a) Cinsti

OPOZIȚIE. *Vezi* Adversitate

ORDINUL UNIT. *Vezi, de asemenea,* (a) Consacra, legea consacrării

Organizație prin care sfinții din zilele timpurii ale Bisericii restaurate căutau să trăiască legea consacrării. Oamenii

împărțeau între ei proprietatea, bunu- rile și profiturile, primind aceste lucruri potrivit cu nevoile și necesitățile lor (D&L 51:3; 78:1–15; 104).

În lucrurile temporale voi trebuie să fiți egali, **D&L** 70:14. Sfinții aveau să fie or- ganizați ca să fie egali în toate lucrurile, **D&L** 78:3–11 (D&L 82:17–20). Domnul a dat ordinului unit o revelație și o po- runcă, **D&L** 92:1. John Johnson trebuie să devină membru al ordinului unit, **D&L** 96:6–9. Domnul a dat instrucțiuni generale pentru funcționarea ordinului unit, **D&L** 104. Poporul Meu nu este unit potrivit unirii cerute de împărăția celestială, **D&L** 105:1–13.

OSAN
A

Cuvânt din ebraică având înțelesul de „te rugăm, salvează-ne”; este folosit în preamărire și în rugăciune.

La Sărbătoarea Tabernacolelor, care celebra mântuirea Israelului de către Domnul spre pământul făgăduit, oame- nii intonau cuvintele Psalmului 118 și fluturau ramuri de palmier.

La intrarea triumfătoare a Domnului în Ierusalim, mulțimile au strigat „Osana” și au aruncat ramuri de pal- mier pentru ca Isus să pășească pe ele, demonstrând astfel că înțelegeau că Isus era același Domn care mântuise Israelul în vechime (Ps. 118:25–26; Mat. 21:9, 15; Marcu 11:9–10; Ioan 12:13). Acești oameni au recunoscut în Hristos pe mult așteptatul Mesia. Cuvântul *osana* a devenit o sărbătorire a lui Mesia în toate timpurile (1 Ne. 11:6; 3 Ne. 11:14–17). Strigătul osana a fost inclus în dedicarea Templului de la Kirtland (D&L 109:79) și, acum, face parte din dedicarea templelor moderne.

OSÂNDĂ. *Vezi* Condamnare

OSE
A

Profet din Vechiul Testament care a profețit în regatul de nord al Israelului în timpul ultimei părți a domniei lui Ieroboam II. El a trăit într-o perioadă de declin și ruină națională ca urmare a păcatelor lui Israel.

Cartea lui Osea: Tema de bază a cărții este dragostea lui Dumnezeu pentru poporul Lui. Toate pedepsele Lui erau date din dragoste, iar restaurarea Is- raelului se va datora dragostei Lui (Osea 2:19; 14:4). Prin contrast, Osea arată trădarea și necredința lui Israel. Cu toate acestea Dumnezeu poate aș- tepta mântuirea finală a lui Israel (Osea 11:12–14:9).

PACE. *Vezi, de asemenea,* Făcător de pace; Mileniu; Odihnă

În scripturi, pace poate însemna fie eliberarea de orice conflict sau tulbu- rare, fie calmul interior și alinarea năs- cute din Spirit, pe care Dumnezeu le dă Sfinților Săi credincioși.

Eliberarea de orice conflict sau tulburare: El face să înceteze războaiele **Ps.** 46:9. Nici nu vor mai învăța ce e războiul, **Isa.** 2:4. Trăiți în pace cu toți oamenii; nu vă răzbunați, **Rom.** 12:18–21. Mai era încă pace în țară, **4 Ne.** 1:4, 15–20. Renunțați la război și proclamați pace, **D&L** 98:16. Înălțați un steag de pace, **D&L** 105:39.

Pace de la Dumnezeu pentru cei supuși: Salvatorul va fi numit Prințul Păcii, **Isa.** 9:6. Nu există pace pentru cei tică- loși, **Isa.** 48:22. Era o oaste cerească lăudând pe Dumnezeu și zicând: Glo- rie lui Dumnezeu din înalturi și pace pe pământ, **Luca** 2:13–14. Vă las pacea, **Ioan** 14:27. Pacea lui Dumnezeu între- ce orice înțelegere, **Filip.** 4:7. Poporul regelui Beniamin a primit pacea conș- tiinței, **Mosia** 4:3. Cât de frumoase sunt în munți picioarele acelora care vestesc pace, **Mosia** 15:14–18 (Isa. 52:7). Alma L-a implorat pe Domnul și a aflat pacea, **Alma** 38:8. Spiritele celor drepți sunt primite într-o stare de pace, **Alma** 40:12. Nu ți-am transmis Eu pace în sufletul tău cu privire la acest subiect? **D&L** 6:23. Umblă în umilința ce vine din Spiritul Meu, și vei avea pacea în Mine, **D&L** 19:23. Cel ce face faptele dreptății va primi pace, **D&L** 59:23. Îmbrăcați-vă cu legătura carității, care este legătura perfecțiunii și a păcii,

D&L 88:125. Fiul Meu, pacea să fie în sufletul tău, **D&L** 121:7. Găsind mai multă pace, am căutat binecuvântările strămoșilor, **Avr.** 1:2.

PAHORAN

Al treilea șef judecător nefit din Cartea lui Mormon (Alma 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

PARABOLĂ. *Vezi, de asemenea,* Evanghelii—Paralela Evangheliilor

O povestire simplă folosită pentru a ilustra sau a preda un principiu sau un adevăr spiritual. Parabola se bazează pe compararea unui obiect sau eveni- ment obișnuit cu un adevăr, iar înțelesul sau mesajul anume al unei parabole este deseori ascuns ascultătorilor care nu sunt pregătiți spiritual să-l pri- mească (Mat. 13:10–17).

Isus predica adesea prin parabole. Pentru lista parabolelor cheie ale lui Isus, vezi „Evanghelii”.

PARADIS. *Vezi, de asemenea* , Cer

Acea parte din lumea spiritelor în care spiritele drepte care au plecat din această viață așteaptă învierea trupu- lui. Este o stare de fericire și de pace.

Paradisul mai este folosit în scripturi cu semnificația de lume a spiritelor (Luca 23:43), împărăția celestială (2 Cor. 12:4) sau starea glorioasă a pământului în timpul Mileniului (A de C 1:10).

Celui care va birui îi voi da să mănân- ce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu, **Apoc.** 2:7. Paradisul lui Dumnezeu trebuie să elibereze spiri- tele celor drepți, **2 Ne.** 9:13. Spiritele celor drepți sunt primite într-o stare de fericire, care este numită paradis, **Alma** 40:11–12. Toți ucenicii lui Isus se duseseră în paradisul lui Dumnezeu, în afară de trei, **4 Ne.** 1:14. Curând voi merge să mă odihnesc în paradisul lui Dumnezeu, **Moro.** 10:34. Hristos a slujit spiritelor drepte în paradis, **D&L** 138.

PARTRIDGE, EDWARD

Membru și conducător din vremurile timpurii ale Bisericii după restaurarea

ei în epoca modernă. Edward Partrid- ge a slujit ca primul episcop al Bisericii (D&L 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19
).

PAȘTE. *Vezi, de asemenea,* Cina cea de taină; Mielul lui Dumnezeu

Sărbătoarea Paștelui a fost instituită pentru a-i ajuta pe copiii lui Israel să-și amintească de vremea când îngerul distrugător a trecut peste casele lor și i-a scăpat de egipteni (Ex. 12:21–28;
13:14–15). Mieii fără de pată, al căror sânge era folosit ca semn de salvare a Israelului în vechime, îl simbolizea- ză pe Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, a cărui jertfă a mântuit întreaga omenire.

Aceasta este rânduiala Paștelui, **Ex.**
12:43. Isus și Apostolii Lui au ținut
Paștele la Cina cea de taină, **Mat.** 26:17–
29 (Marcu 14:12–25). Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii, **Ioan** 1:29, 36. Hristos, Paștele nostru, este jertfit pentru noi, **1 Cor.** 5:7. Sun- tem mântuiți prin sângele lui Hristos, ca de al unui miel fără de pată, **1 Pet.**
1:18–19. Aveți credință în Mielul lui
Dumnezeu care ia păcatele lumii, **Alma**
7:14. Sfinții care trăiesc după Cuvântul de Înțelepciune să fie păstrați, așa cum au fost copiii Israelului, **D&L** 89:21. Mielul este ucis de la întemeierea lumii, **Moise** 7:47.

PAȘTE. *Vezi* Isus Hristos; Înviere

PATRIARH, PATRIARHAL. *Vezi, de asemenea,* Binecuvântări patriarhale; Evanghelist; Preoția lui Melhisedec; Tată Muritor

Scripturile vorbesc de două feluri de patriarhi: (1) un oficiu rânduit în Preoția lui Melhisedec, uneori numit evanghe- list; (2) tați de familie. Patriarhii rânduiți dau binecuvântări speciale membrilor demni ai Bisericii.

Patriarhi rânduiți: El a dat pe unii profeți, pe alții evangheliști, **Ef.** 4:11 (A de C
1:6). Este de datoria celor Doisprezece să rânduiască Slujirile Evangheliei,

D&L 107:39. Hyrum poate prelua ofi- ciul preoției și al patriarhului, **D&L** 124:91–92, 124; 135:1.

Tați: Iacov i-a binecuvântat pe fiii lui și pe urmașii lor, **Gen.** 49:11–28. Să vă vorbesc fără sfială despre patriarhul David, **Fapte** 2:29. Lehi și-a sfătuit și binecuvântat urmașii, **2 Ne.** 4:3 – 11. Am devenit moștenitor legitim, deți- nând dreptul care aparține strămoși- lor, **Avr.** 1:2–4.

PATTEN, DAVID W.

Membru în primul Cvorum al celor Doisprezece Apostoli aleși în zilele din urmă. David Patten a fost primul martir al Bisericii restaurate, fiind ucis în lupta de la Crooked River din Missouri, în 1838.

Chemat să-și pună treburile în ordine și să îndeplinească o misiune, **D&L** 114:1. A fost luat la Domnul, **D&L** 124:19, 130.

PAVEL. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel

Apostol din Noul Testament. Numele ebraic al lui Pavel a fost Saul, și el a fost cunoscut sub acest nume până la începutul misiunii lui printre nea- muri. El persecutase, înainte, Biserica, dar a fost convertit la adevărul ei după ce a avut o viziune cu Isus Hristos. Pavel a mers în trei călătorii misionare importante și a scris multe scrisori către sfinți. Patrusprezece dintre aces- te scrisori formează o parte din Noul Testament de astăzi. În final, el a fost luat prizonier la Roma și a fost ucis, probabil, în primăvara anului 65 d.H.

A consimțit la uciderea cu pietre a lui Ștefan, **Fapte** 7:57–8:1. I-a persecutat pe sfinți, **Fapte** 8:3. Călătorea la Damasc când i-a apărut Isus, **Fapte** 9:1–9. A fost botezat de Anania, **Fapte** 9:10–18. După ce s-a retras în Arabia, s-a întors să propovăduiască la Damasc, **Fapte** 9:19–25 (Gal. 1:17). La trei ani după convertire s-a întors în Ierusalim, **Fapte** 9:26–30 (Gal. 1:18–19). A

mers în trei călătorii misionare, pro- povăduind Evanghelia și organizând ramuri ale bisericii în diferite părți ale Imperiului Roman, **Fapte** 13:1–14:26; 15:36 – 18:22; 18:23 – 21:15. Când s-a întors în Ierusalim, după cea de a treia misiune, a fost arestat și trimis la Cezarea, **Fapte** 21:7 – 23:35. A rămas prizonier în Cezarea timp de doi ani, **Fapte** 24:1 – 26:32. A fost trimis la Roma pentru judecată și a îndurat un naufragiu pe drum, **Fapte** 27:1–28:11.

PĂCAT. *Vezi, de asemenea,* Lucruri abominabile; Murdărie, necurățenie; Necuvios; Nedrept, nedreptate; (a) Ofensa; Rău, răutate; Răzvrătire- Nesupunere voită față de poruncile lui Dumnezeu.

Cel ce își ascunde păcatele, nu va pros- pera, **Prov.** 28:13. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada, **Isa.** 1:18. Păcătoșii vor muri, iar cei drepți vor fi salvați, **Ezec.** 18. Mielul lui Dumnezeu îndepărtează păcatele lumii, **Ioan** 1:29. Primește botezul și fii spălat de păcate, **Fapte** 22:16. Plata păcatului este moartea, **Rom.** 6:23. Cine știe să facă bine și nu face, săvârșește un păcat, **Iac.** 4:17. Fă-mă să mă cutremur în fața păcatu- lui, **2 Ne.** 4:31. Vai de toți acei care mor în păcatele lor, **2 Ne.** 9:38. Ei nu puteau privi păcatul decât cu silă, **Alma** 13:12. Să nu credeți că veți fi restaurați de la păcat la fericire, **Alma** 41:9–10. Dom- nul nu poate privi păcatul nici cu cea mai mică îngăduință, **Alma** 45:16 (D&L 1:31). Copiii mici nu sunt în stare să comită păcate, **Moro.** 8:8. Pentru a se pocăi, oamenii trebuie să mărturiseas- că și să se lepede de păcatele lor, **D&L** 58:42–43. Mai mare păcat rămâne la acel care nu iartă, **D&L** 64:9. Acela ca- re păcătuiește împotriva luminii mai mari, va primi condamnare mai mare, **D&L** 82:3. La acel suflet care păcătu- iește se vor întoarce păcatele de mai înainte, **D&L** 82:7. Când încercăm să ne acoperim păcatele, cerurile se re- trag, **D&L** 121:37.

PĂCAT DE NEIERTAT. *Vezi, de asemenea,* Blasfemie; Duhul Sfânt; Fiii pierzaniei; (a) Omorî

Păcatul de a-L nega pe Duhul Sfânt, un păcat care nu poate fi iertat.

Blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertată oamenilor, **Mat.** 12:31–32 (Marcu 3:29; Luca 12:10). Este cu nepu- tință pentru aceia care s-au făcut părtași Duhului Sfânt și totuși au căzut să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, **Evr.** 6:4 – 6. Dacă păcătuim de bunăvoie, după ce am primit cunoașterea adevă- rului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, **Evr.** 10:26. Dacă Îl tăgădui pe Duhul Sfânt și știi că Îl tăgădui, acesta este un păcat care este de neiertat, **Alma** 39:5–6 (Iacov 7:19). Ei nu au nici o ierta- re, pentru că L-au negat pe Singurul Fiu Născut, pentru că L-au răstignit pen- tru ei înșiși, **D&L** 76:30–35. Blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu va fi ierta- tă, ceea ce înseamnă vărsare de sânge nevinovat după ce ați primit noul și nepieritorul Meu legământ, **D&L** 132:26–27.

PĂMÂNT. *Vezi, de asemenea,* (a) Crea, creație; Lume

Planeta pe care trăim, creată de Dum- nezeu prin Isus Hristos pentru a fi folosită de om în timpul încercării lui muritoare. Destinul lui final este să devină slăvit și exaltat (D&L 77:1–2; 130:8–9). Pământul va deveni o moște- nire veșnică pentru acei care au trăit demni de gloria celestială (D&L 88:14–26). Ei se vor bucura de prezența Tată- lui și a Fiului (D&L 76:62).

Creat pentru om: Dumnezeu i-a dat omului stăpânire asupra pământului, **Gen.** 1:28 (Moise 2:28). Pământul este al Domnului, **Ex.** 9:29 (Ps. 24:1). Dom- nul a dat pământul copiilor oameni- lor, **Ps.** 115:16. Eu am făcut pământul și l-am făcut pe om pe el **Isa.** 45:12. Prin puterea cuvântului Lui a venit omul pe pământ, **Iacov** 4:9. Pământul va fi dat acelora care și-au luat ca în- drumător pe Spiritul Sfânt, **D&L** 45:56–58 (D&L 103:7). Aceia care s-au

supus Evangheliei sunt răsplătiți cu lucrurile bune ale pământului, **D&L** 59:3. Cei săraci și umili ai pământului îl vor moșteni, **D&L** 88:17 (Mat. 5:5; 3 Ne. 12:5). Vom face un pământ și îi vom pune la probă, **Avr.** 3:24–25.

O entitate vie: Pământul rămâne veșnic, **Ecl.** 1:4. Marea de sticlă este pământul în starea lui sfințită, nemuritoare și veșnică, **D&L** 77:1. Pământul trebuie sfințit și pregătit pentru gloria celes- tială, **D&L** 88:18–19. Pământul a jelit cu putere, **Moise** 7:48.

Despărțirea pământului: Apele să fie adunate împreună într-un singur loc, **Gen.** 1:9. În zilele lui Peleg s-a împărțit pământul, **Gen.** 10:25. După ce apele s-au retras, a devenit un pământ ales, **Et.** 13:2. Pământul va fi așa cum era înainte de a fi divizat, **D&L** 133:24.

Curățirea pământului: Ploaia a căzut pe pământ timp de patruzeci de zile, **Gen.** 7:4. Pământul este păstrat pentru focul din ziua judecății, **2 Pet.** 3:7. După ziua de azi vine arderea, **D&L** 64:24. Pămân- tul dorește să fie curățat de murdărie, **Moise** 7:48.

Starea finală a pământului: Pământul va fi înfășurat la un loc ca un sul și va trece, **3 Ne.** 26:3 (D&L 29:23). Vor fi un nou cer și un nou pământ, **Eter** 13:9 (D&L 29:23). Marea de sticlă este pământul în starea lui sfințită, nemu- ritoare și veșnică, **D&L** 77:1. Pământul trebuie sfințit și pregătit pentru gloria celestială, **D&L** 88:18 – 19. Acest pă- mânt va fi făcut precum cristalul și va fi un Urim și Tumim, **D&L** 130:8–9. Pentru o mie de ani se va odihni pământul, **Moise** 7:64. Pământul va fi înnoit, **A de C** 1:10.

PĂMÂNTUL FĂGĂDUINȚEI

Pământuri pe care Domnul le-a făgă- duit ca moștenire acelora care Îl urmea- ză cu credință și, adesea, de asemenea, urmașilor lor. Există mai multe pă- mânturi făgăduite. Deseori, în Cartea lui Mormon, pământul făgăduit despre care se vorbește sunt Americile.

Seminției tale voi da această țară, **Gen.** 12:7 (Avr. 2:19). Îți voi da ție și seminției tale pământul Canaanului, **Gen.** 17:8 (Gen. 28:13). Moise a specificat granițele pământului pentru Israel în Canaan, **Num.** 34:1 – 12 (Num. 27:12). Veți fi conduși către un pământ al făgăduinței **1 Ne.** 2:20 (1 Ne. 5:5). Domnul îi condu- ce pe cei drepți spre ținuturi bogate, **1 Ne.** 17:38. Dacă urmașii lui Lehi vor ține poruncile lui Dumnezeu, ei vor prospera pe pământul făgăduinței, **2 Ne.** 1:5–9. Israel se va întoarce la pământurile lor făgăduite, **2 Ne.** 24:1–2 (Isa. 14:1–2). Orice neam va poseda acest pământ făgăduit, să-L slujească pe Dumnezeu, altfel va fi nimicit, **Eter** 2:9 – 12. Acesta este pământul făgă- duinței și locul pentru cetatea Sionu- lui, **D&L** 57:2. Iuda poate începe să se întoarcă pe pământurile lui Avraam, **D&L** 109:64. Noul Ierusalim va fi con- struit pe continentul american, **A de C** 1:10
.

PĂRINȚI. *Vezi, de asemenea,* Mamă; Tată muritor

Tați și mame. Soții și soțiile demni, care au fost pecetluiți în căsătorie așa cum se cuvine, într-un templu al lui Dumnezeu, își pot îndeplini rolul de părinți în toată veșnicia.

Copii, ascultați-i pe părinții voștri, **Ef.** 6:1–3 (Colo. 3:20). Adam și Eva au fost primii noștri părinți, **1 Ne.** 5:11. Bles- temul poate fi asupra capetelor părin- ților voștri, **2 Ne.** 4:6. Învățați-i pe părinți că trebuie să se pocăiască și să fie botezați, **Moro.** 8:10. Părinților li se poruncește să-i învețe pe copiii lor Evanghelia, **D&L** 68:25. Toți copiii au dreptul la sprijin din partea pă- rinților lor, **D&L** 83:4. De păcatele părinților nu pot da socoteală copiii, **Moise** 6:54.

PĂSTOR. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; Păstorul cel Bun

Simbolic, o persoană care se îngrijește de copiii Domnului.

Domnul este păstorul meu, **Ps.** 23:1.

Păstorii trebuie să hrănească turma,
Ezec.
34:2–3.

PĂSTORUL CEL BUN. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Isus Hristos este Păstorul cel Bun. În mod simbolic, urmașii Lui sunt asemănători oilor asupra cărora ve- ghează Isus.

Domnul este păstorul meu, **Ps.** 23:1. El
Își va hrăni turma ca un păstor, **Isa.**
40:11. Așa voi cerceta Eu oile Mele, **Ezec.** 34:12. Eu sunt Păstorul cel bun, **Ioan** 10:14–15, Isus este marele Păstor al oilor, **Evr.** 13:20. El Își numără oile și ele Îl cunosc, **1 Ne.** 22:25. Păstorul cel bun vă cheamă în numele Lui, care este Hristos. **Alma** 5:38, 60. Va fi o sin- gură turmă și un singur Păstor, **3 Ne.**
15:21 (Ioan
10:16).

(A) PĂZI, PĂZITORI. *Vezi, de asemenea,* (a) Preveni, prevenire

A fi vigilent, a apăra. O persoană care păzește și se supune, este gata și pregă- tită. Păzitorii sunt conducători chemați de către reprezentanții Domnului pentru a avea anumite răspunderi pentru bunăstarea celorlalți. Aceia chemați să fie conducători au o răspundere deosebită de a fi, de asemenea, păzi- tori pentru restul lumii.

Te-am făcut păzitor, **Ezec.** 3:17–21. Pă- zitorii care ridică glasul prevenitor își salvează propriile suflete, **Ezec.** 33:7–9. Vegheați dar, pentru că nu știți ceasul când va veni Domnul, **Mat.** 24:42–43 (Mat. 25:13; Marcu 13:35 – 37; D&L
133:10–11). Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită, **Mat.** 26:41 (3 Ne.
18:15, 18). Dacă nu vă păziți pe voi, gândurile voastre, cuvintele voastre, faptele voastre, trebuie să pieriți, **Mosia** 4:30. Alma a rânduit preoți și vârstnici care să conducă și să vegheze peste Biserică, **Alma** 6:1. Acela care nu veghează pentru Salvator va fi alun- gat, **D&L** 45:44. Episcopul și alții sunt chemați și rânduiți de Dumnezeu să vegheze asupra Bisericii, **D&L** 46:27. Domnul a pus păzitori peste vie, **D&L**
101:44–
58.

PÂINEA VIEfiII. *Vezi, de asemenea,*
Isus Hristos; Împărtășanie

Isus Hristos este Pâinea Vieții. Pâinea împărtășaniei reprezintă simbolic tru- pul lui Hristos.

Eu sunt pâinea vieții, **Ioan** 6:33 – 58. Mâncați și beți din pâinea și apa vieții, **Alma** 5:34. Pâinea este în amintirea trupului lui Hristos, **3 Ne.** 18:5–7. Pâi- nea este simbol al cărnii lui Hristos, **D&L** 20:40, 77 (Moro. 4:1–3).

(A) PECETLUI, PECETLUIRE.
Vezi, de asemenea, Ilie; Preoție; Rânduieli

A face să fie acceptate în ceruri rându- ielile înfăptuite prin autoritatea preoției pe pământ. Rânduielile sunt pecetlui- te atunci când primesc încuviințarea Spiritului Sfânt al Promisiunii, care este Duhul Sfânt.

Orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri, **Mat.** 16:19 (Mat. 18:18; D&L 124:93; 132:46). Ați fost pecetluiți cu acel Spirit Sfânt care fusese făgăduit, **Ef.** 1:13. Vă dau putere ca orice veți pecetlui pe pământ, să fie pecetluit în cer, **Hel.** 10:7. Lor le este dată putere să pecetluiască atât pe pământ, cât și în cer, **D&L** 1:8. Aceia din gloria celestia- lă sunt pecetluiți de Spiritul Sfânt al făgăduinței, **D&L** 76:50–70. Ilie încre- dințează cheile puterii de pecetluire în mâinile lui Joseph Smith, **D&L** 110:13–16. Aceasta este puterea pecetluirii și unirii **D&L** 128:14. Cel mai sigur cuvânt de profeție înseamnă a cunoaște că cine- va este pecetluit pentru viața veșnică, **D&L** 131:5. Toate legămintele care nu sunt pecetluite de Spiritul Sfânt al făgăduinței încetează când oamenii mor, **D&L** 132:7. Măreața lucrare ce este de făcut în temple include pecet- luirea copiilor cu părinții lor, **D&L** 136:47–48.

PEDEAPSĂ CAPITALĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Omorî

Pedeapsa cu moartea pentru comite- rea unei nelegiuri, mai ales asociată cu pedeapsa pentru omor.

Dacă varsă cineva sângele omului și

sângele lui să fie vărsat de om, **Gen.**
9:6 (TJS, Gen. 9:12–13). Ucigașul va fi sigur pedepsit cu moartea, **Num.** 35:16. Ucigașii care omoară intenționat vor muri, **2 Ne.** 9:35. Ești osândit să mori potrivit legii, **Alma** 1:13–14. Cel care a ucis a fost pedepsit cu moartea, **Alma**
1:18. Legea cere viața aceluia care a ucis, **Alma** 34:12. Cel care ucide va muri, **D&L** 42:19.

PELEG

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui Eber și stră-strănepot al lui Sem. Pe vremea lui s-a despărțit pământul (Gen. 10:22–25).

PENTATEUH. *Vezi, de asemenea* , Deuteronom; Exodul; Genesa; Leviticul; Moise; Numeri; Vechiul Testament

Nume dat primelor cinci cărți din Vechiul Testament: Geneza, Exodul, Leviticul, Numeri și Deuteronomul. Evreii se referă la aceste cărți ca fiind Torah-ul sau legea lui Israel. Ele au fost scrise de Moise (1 Ne. 5:10–11).

PERFECT

Complet, deplin și pe de-a întregul dezvoltat; drept în totalitate. Perfect mai poate însemna fără de păcat sau fără răutate. Numai Hristos a fost per- fect în totalitate. Cei care Îl urmează cu adevărat pe Hristos pot deveni per- fecți prin harul și ispășirea Lui.

Inima voastră să fie cu desăvârșire a Domnului, **1 Regi** 8:61. Fiți, dar, desă- vârșiți, așa cum este Tatăl vostru Ce- resc, **Mat.** 5:48 (3 Ne. 12:48). Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit, **Iac.** 3:2. Credința nu în- seamnă să ai o cunoaștere perfectă despre lucruri, **Alma** 32:21, 26. Ispășirea s-a făcut pentru ca Dumnezeu să fie un Dumnezeu perfect, **Alma** 42:15. Moroni era un om cu o înțelegere per- fectă, **Alma** 48:11–13, 17–18. Spiritul lui Hristos este dat fiecărui om pentru a judeca și a cunoaște cu o cunoaștere perfectă că aceasta este de la Dumnezeu

sau de la diavol, **Moro.** 7:15–17. Veniți la Hristos și fiți perfecți în El, **Moro.**
10:32. Continuați cu răbdare până când veți deveni perfecți, **D&L** 67:13. Aceștia sunt aceia care sunt oameni drepți făcuți desăvârșiți prin Hristos, **D&L** 76:69. Oficiile din Biserică sunt pentru perfecționarea sfinților, **D&L**
124:143 (Ef. 4:11–13). Cei vii nu sunt perfecți fără morții lor, **D&L** 128:15,
18. Noe a fost un om drept și perfect în generația sa, **Moise** 8:27.

PERLA DE MARE PREfi. *Vezi, de asemenea,* Canon; Scripturi; Smith, Joseph, Jr.

Împărăția lui Dumnezeu pe pământ este asemuită cu „o perlă de mare preț" (Mat. 13:45–46).

Perla de Mare Preț este și numele dat unuia din cele patru volume de scrip- turi denumite „lucrări canonice" ale Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Prima ediție a Perlei de Mare Preț a fost publicată în 1851 și conținea câteva materiale care se află acum în Doctrină și Legăminte. Edițiile publicate începând cu 1902 conțin: (1) extrase din traducerea lui Joseph Smith a Genesei, numită Cartea lui Moise, și a lui Mat. 24, numită Joseph Smith— Matei; (2) traducerea lui Joseph Smith a unor papirusuri egiptene pe care el le-a obținut în 1835, denumită Cartea lui Avraam; (3) extras din istoria Bise- ricii scrisă de Joseph Smith în 1838, denumită Joseph Smith —Istorie și (4) Articolele de Credință, treisprezece declarații de credință și de doctrină.

(A) PERSECUTA, PERSECUfiIE.

Vezi, de asemenea, Adversitate

A cauza suferință și durere altora din cauza credinței sau statutului lor social; a oprima sau a prigoni.

Binecuvântați cei ce sunt prigoniți din cauza dreptății, **Mat.** 5:10 (3 Ne. 12:10). Rugați-vă pentru cei ce vă folosesc cu dispreț și vă asupresc, **Mat.** 5:44 (3 Ne.
12:44). Pentru că sunt bogați, ei îi per- secută pe cei umili, **2 Ne.** 9:30 (2 Ne.
28:12 – 13). Cei drepți care privesc

înainte spre Hristos, în pofida tuturor persecuțiilor, nu vor pieri, **2 Ne.** 26:8. Toate aceste lucruri vă vor da expe- rienţă, **D&L** 122:7.

PETR
U

Personaj din Noul Testament - Petru a fost inițial cunoscut ca Simeon sau Simon (2 Pet. 1:1), un pescar din Bet- saida, care trăia la Capernaum îm- preună cu soția sa. Isus a vindecat-o pe mama soției lui Petru (Marcu 1:29–31). Petru a fost chemat împreună cu frate- le lui, Andrei, să fie ucenicul lui Isus Hristos (Mat. 4:18–22; Marcu 1:16–18; Luca 5:1 – 11). Numele lui aramaic, Chifa, însemnând văzător sau „piatră”, i-a fost dat de Domnul (Ioan 1:40–42; TJS, Ioan 1:42). Menționând unele din slăbiciunile muritoare ale lui Petru, Noul Testament ilustrează, de aseme- nea, faptul că el le-a biruit și s-a întărit prin credința lui în Isus Hristos.

Petru a mărturisit că Isus este Hristo- sul și Fiul lui Dumnezeu (Ioan 6:68–
69), iar Domnul l-a ales pe el să țină
cheile împărăției pe pământ (Mat.
16:13 – 18). Pe Muntele Schimbării la față, Petru L-a văzut pe Salvator schimbat la față, ca și pe Moise și pe Ilie (Mat. 17:1–9).

Petru era conducătorul Apostolilor din vremea lui. După moartea, învierea și înălțarea Salvatorului, el a chemat Biserica laolaltă și a îndrumat numi- rea unui Apostol care să-l înlocuiască pe Iuda Iscariotul (Fapte 1:15 – 26). Petru și Ioan au vindecat un om care era schilod din naștere (Fapte 3:1–16) și au fost eliberați în mod miraculos din temniță (Fapte 5:11–29; 12:1–19). Prin slujirea lui Petru, a fost deschisă Evanghelia către neamuri (Fapte 10–
11). În zilele din urmă, Petru, împreu- nă cu Iacov și Ioan, au venit din cer și au conferit Preoția lui Melhisedec și cheile acesteia lui Joseph Smith și lui Oliver Cowdery (D&L 27:12 – 13;
128:20
).

Prima epistolă a lui Petru: Prima episto- lă a fost scrisă din „Babilon” (probabil Roma) și a fost trimisă sfinților din

zona care se numește acum Asia Mică, curând după ce Nero a început perse- cutarea creștinilor.

Capitolul 1 vorbește de rolul predesti- nat al lui Hristos ca Mântuitor. Capitole- le 2–3 explică faptul că Hristos este piatra din capul unghiului al Bisericii, că sfinții dețin o preoție împărătească și că Hristos a predicat spiritelor din temniță. Capitolele 4–5 explică de ce este propovăduită Evanghelia celor morți și de ce trebuie ca vârstnicii să hrănească turma.

A doua epistolă a lui Petru: Capitolul 1 îi îndeamnă pe sfinți să-și asigure che- marea și alegerea. Capitolul 2 îi averti- zează împotriva învățătorilor falși. Ca- pitolul 3 vorbește despre zilele din urmă și despre a Doua Venire a lui Hristos.

PHELPS, WILLIAM W.

Membru și conducător în Biserică, după ce aceasta a fost restaurată în 1830. Domnul l-a chemat pe William Phelps să fie tipograf pentru Biserică (D&L 57:11; 58:40; 70:1).

PIATRA DIN CAPUL UNGHIULUI. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Principala piatră care formează un- ghiul la temelia unei clădiri. Isus Hris- tos este denumit piatra din capul un- ghiului (Ef. 2:20).

Piatra pe care au refuzat-o zidarii a devenit piatra din capul unghiului, **Ps.** 118:22 (Mat. 21:42–44; Marcu 12:10; Luca 10:17; Fapte 4:10–12). Evreii au respins piatra din capul unghiului, **Iacov** 4:15–17.

PIERZANIE. *Vezi* Fiii pierzaniei

PILAT DIN PONT

Conducător roman din Iudeea, anii 26–36 d.H. (Luca 3:1). El îi ura pe evrei și religia lor și a condamnat la moarte cel puțin câțiva galileeni (Luca 13:1). Isus a fost acuzat și a fost condamnat la răstignire înaintea lui Pilat (Mat. 27:2, 11–26, 58–66; Marcu 15; Luca 23; Ioan 18:28–19:38).

PLANUL MÂNTUIRII. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam și a Evei; Evanghelie; Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Salvare

Plenitudinea Evangheliei lui Isus Hristos, menită să aducă omului ne- murirea și viața veșnică. El include Crearea, Căderea și Ispășirea, împreu- nă cu toate legile, rânduielile și doctri- nele care au fost date de Dumnezeu. Acest plan face posibil ca toți oamenii să fie exaltați și să trăiască pentru tot- deauna lângă Dumnezeu (2 Ne. 2, 9). Scripturile se referă, de asemenea, la acest plan ca la planul salvării, planul fericirii și planul milosteniei.

El a fost zdrobit pentru greșelile noas- tre, **Isa.** 53:5 (Mosia 14:5). Nu există nici un alt nume sub cer prin care omul să poată fi salvat, **Fapte** 4:12. Așa cum toți mor în Adam, tot astfel vor fi toți făcuți vii în Hristos, **1 Cor.** 15:22. Prin har suntem salvați, prin credință, **Ef.** 2:8 (2 Ne. 26:23). Dumnezeu a pro- mis viață veșnică înainte să înceapă lumea, **Tit** 1:2. Isus este autorul salvă- rii veșnice, **Evr.** 5:8–9. Planul mântui- rii a fost acordat și celor morți, **1 Pet.** 3:18–20; 4:6 (D&L 138). Moartea împli- nește planul milostiv al marelui Crea- tor, **2 Ne.** 9:6. Cât de măreț este planul Dumnezeului nostru! **2 Ne.** 9:13. Pla- nul mântuirii aduce în faptă învierea și iertarea păcatelor, **Alma** 12:25–34. Aaron l-a învățat planul mântuirii pe tatăl lui Lamoni, **Alma** 22:12 – 14. Amulec a explicat planul salvării, **Alma** 34:8–16. Alma a explicat planul salvării, **Alma** 42:5–26, 31. Doctrinele creației, căderii, ispășirii și botezului sunt afirmate în revelațiile moderne, **D&L** 20:17–29. Planul a fost rânduit înaintea lumii, **D&L** 128:22. Lucrarea și gloria Mea este să aduc nemurirea și viața veșnică omului, **Moise** 1:39. Aces- ta este planul salvării tuturor oameni- lor, **Moise** 6:52–62. Îi vom încerca prin aceasta, **Avr.** 3:22–26.

PLANUL SALVĂRII. *Vezi* Planul mântuirii

PLATOȘĂ. *Vezi, de asemenea,* Urim și Tumim

Scripturile menționează două feluri de platoșe: (1) Partea din față a îmbră- căminții protectoare a soldatului sau armura. În sens simbolic, sfinții trebu- ie să poarte platoșele dreptății pentru a se apăra de rău (Isa. 59:17; Ef. 6:14); (2) articol de îmbrăcăminte purtat de înaltul preot în legea lui Moise (Ex. 28:13–30; 39:8–21). Era făcută din pân- ză și purta 12 pietre prețioase. Uneori se face referință la ea în legătură cu Urimul și Tumimul (D&L 17:1; JS—I 1:35, 42, 52).

PLĂCI. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Plăcile de Aur

În vechime, în unele culturi, istoria și consemnările lor se scriau pe plăci metalice, cum a fost cazul Cărții lui Mormon. Pentru mai multe informații, vezi „O scurtă explicație despre Cartea lui Mormon” în paginile introductive ale Cărții lui Mormon.

PLĂCI DE AUR. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Plăci

Înregistrare scrisă pe plăci de aur. Po- vestește istoria a două mari civilizații de pe continentele americane. Joseph Smith a tradus și a publicat o parte din aceste plăci. Această traducere este numita Cartea lui Mormon. (Pentru mai multe informații, vezi „Introducere” și „Mărturia profetului Joseph Smith” de la începutul Cărții lui Mormon).

PLĂCILE DE ARAMĂ. *Vezi, de asemenea,* Plăci

Înregistrare a iudeilor de la începuturi până în anul 600 î.H. conținând multe scrieri ale profeților (1 Ne. 5:10–16). Această înregistrare era păstrată de Laban, unul dintre vârstnicii iudei din Ierusalim. Pe când Lehi și familia lui erau în pustietate, Lehi i-a trimis pe fiii lui înapoi în Ierusalim ca să obțină această înregistrare (1 Ne. 3–4). (Pentru mai multe informații, vezi „O scurtă explicație despre Cartea lui Mormon” care se află în Cartea lui Mormon).

PLÂNGERI, CARTEA LOR

Carte în Vechiul Testament scrisă de Ieremia. Este o culegere de poeme sau de cântece de durere din cauza căderii Ierusalimului și a neamului israelit. Cartea a fost scrisă după căderea ora- șului, aproximativ anul 586 î.H.

POCĂINȚĂ, (A) SE POCĂI.

Vezi, de asemenea, (a) Ierta; Iertarea păcatelor; Inimă frântă; Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Mărturisire, (a) mărturisi

Transformare în minte și în inimă care aduce o nouă atitudine față de Dum- nezeu, față de sine însuși și față de viață în general. Pocăința implică în- depărtarea unei persoane de la rău și întoarcerea inimii și a voinței către Dumnezeu, prin supunere față de po- runcile și dorințele lui Dumnezeu și prin lepădarea de păcate. Adevărata pocăință vine din dragostea pentru Dumnezeu și din dorința sinceră de a se supune poruncilor Lui. Toate per- soanele responsabile au păcătuit și trebuie să se pocăiască pentru a pro- gresa spre salvare. Numai prin Ispăși- rea lui Isus Hristos pocăința noastră poate deveni efectivă și acceptată de către Dumnezeu.

Mărturisește-te Domnului, **Ezra** 10:11. Îndepărtează răul din faptele tale; în- cetează să faci rău, **Isa.** 1:16. Pocăiți-vă și întoarceți-vă de la toate greșelile voastre, **Ezec.** 18:30–31. Pocăiți-vă, căci împărăția cerului este aproape, **Mat.** 3:2. E bucurie în cer și pentru un singur păcătos care se pocăiește, **Luca** 15:7. Dumnezeu poruncește tuturor oame- nilor de pretutindeni să se pocăiască, **Fapte** 17:30 (2 Ne. 9:23; 3 Ne. 11:31–40; D&L 133:16). Întristarea evlavioasă aduce pocăință pentru salvare, **2 Cor.** 7:10. Spiritul Domnului Atotputernic a lucrat o mare schimbare în inimile noastre, încât nu mai avem înclinare să facem rău, **Mosia** 5:2. Dacă își măr- turisește păcatele și se pocăiește, să îl ierți, **Mosia** 26:29. După ce le-a propo- văduit Alma, mulți oameni au început

să se pocăiască, **Alma** 14:1. Nu amâ- nați ziua pocăinței voastre, **Alma** 34:33. Alma l-a învățat pe Helaman despre pocăință și convertire, **Alma** 36 (Mosia 27:8–32). Pocăința nu putea veni oa- menilor decât dacă exista o pedeapsă, **Alma** 42:16. Păcatele voastre să vă tul- bure, cu acea tulburare care vă va trage înspre pocăință, **Alma** 42:29. Să-Mi oferiți ca jertfă o inimă zdrobită și un spirit smerit, **3 Ne.** 9:20. Acela care se pocăiește și vine la Mine ca un copilaș, pe acela îl voi primi, **3 Ne.** 9:22. Po- căiți-vă, voi toți din toate colțurile lu- mii, **3 Ne.** 27:20. Ori de câte ori s-au pocăit, ei au fost iertați, **Moro.** 6:8. Nu spuneți altceva decât pocăință acestei generații, **D&L** 6:9 (D&L 11:9). Cât de mare este bucuria Lui pentru sufletul care se pocăiește! **D&L** 18:13. Fiecare om trebuie să se pocăiască, sau să su- fere, **D&L** 19:4. Acela care păcătuiește și nu se pocăiește va fi alungat, **D&L** 42:28. Acela care mărturisește și aban- donează păcatele lui este iertat, **D&L** 58:42–43. Cei morți care se pocăiesc vor fi mântuiți, **D&L** 138:58. Noi cre- dem în pocăință, **A de C** 1:4.

POFTĂ. *Vezi, de asemenea,* Senzual, senzualitate

A avea o dorință puternică și nepotri- vită pentru ceva.

Nu pofti după frumusețea ei în inima ta, **Prov.** 6:25. Oricine se uită la o feme- ie ca s-o poftească a și comis adulter cu ea în inima lui, **Mat.** 5:28 (3 Ne. 12:28). Bărbații s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, **Rom.** 1:27. Își vor da învă- tători după poftele lor, **2 Tim.** 4:3–4. Laban a văzut avuțiile noastre și le-a dorit, **1 Ne.** 3:25. Nu vă mai luați după poftele ochilor voștri, **Alma** 39:3–4, 9. Cel ce privește o femeie poftind-o va nega credința, **D&L** 42:23. Opriți-vă de la dorințele voastre pofticioase, **D&L** 88:121.

POLIGAMIE. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători—Căsătorie pluralistă

POMANĂ. *Vezi* Milostenie

POMUL VIEfiII. *Vezi, de asemenea,*
Eden

Pom din Grădina Edenului și din pa- radisul lui Dumnezeu (Gen. 2:9; Apoc.
2:7). În visul lui Lehi, pomul vieții re- prezintă dragostea lui Dumnezeu și despre el se vorbește ca fiind cel mai mare dintre toate darurile lui Dumne- zeu (1 Ne. 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Heruvim și o sabie învăpăiată păzesc drumul care duce la pomul vieții, **Gen.** 3:24 (Alma 12:21 – 23; 42:2 – 6). Ioan a văzut pomul vieții, iar frunzele aveau putere tămăduitoare pentru na- țiuni, **Apoc.** 22:2. Lehi a văzut pomul vieții, **1 Ne.** 8:10–35. Nefi a văzut pomul pe care l-a văzut tatăl său, **1 Ne.** 11:8–9. Bara de fier conduce la pomul vieții,
1 Ne. 11:25 (1 Ne. 15:22–24). O prăpas- tie îngrozitoare desparte pe cei ticăloși de pomul vieții, **1 Ne.** 15:28, 36. Trebu- ia neapărat să existe un fruct oprit în opoziție cu pomul vieții, **2 Ne.** 2:15. Veniți la Domnul și luați din fructul pomului vieții, **Alma** 5:34, 62. Dacă primii noștri părinți ar fi luat din pomul vieții, ei ar fi fost nenorociți pentru tot- deauna, **Alma** 12:26. Dacă nu veți hrăni cuvântul, nu veți putea niciodată culege din fructul pomului vieții, **Alma** 32:40. Domnul a sădit pomul vieții în mijlocul grădinii, **Moise** 3:9 (Avr. 5:9). Dumne- zeu l-a alungat pe Adam din Eden, ca să nu ia din pomul vieții și să trăiască în vecie, **Moise** 4:28–31.

PORNOGRAFIE. *Vezi*
Adulter; Castitate; Imoralitate

PORUMBEL, SEMNUL.
Vezi, de asemenea, Duhul Sfânt

Un semn dinainte stabilit prin care Ioan Botezătorul Îl va recunoaște pe Mesia (Ioan 1:32 – 34). Joseph Smith ne-a învățat că semnul porumbelului a fost stabilit înainte de facerea lumii ca mărturie pentru Duhul Sfânt; de aceea diavolul nu poate veni sub semnul unui porumbel.

Spiritul lui Dumnezeu s-a coborât ca un porumbel, **Mat.** 3:16. După ce Isus

a fost botezat, Duhul Sfânt s-a pogorât sub forma unui porumbel, **1 Ne.** 11:27. Eu, Ioan, dau mărturie și, iată, cerurile s-au deschis și Duhul Sfânt s-a pogorât asupra lui sub forma unui porumbel, **D&L** 93:15.

PORUNCI, CELE ZECE. *Vezi, de asemenea,* Moise; Poruncile lui Dumnezeu

Legile date de Dumnezeu prin profe- tul Moise pentru a guverna comporta- mentul moral.

Numele ebraic pentru acestea este „Zece cuvinte”. Mai sunt numite Legă- mântul (Deut. 9:9) sau Mărturia (Ex. 25:21; 32:15). Faptul că Dumnezeu a dat Cele Zece Porunci lui Moise, și prin el lui Israel, este descris în Ex. 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Poruncile au fost gra- vate pe două plăci de piatră, care au fost puse în Chivot; de aceea Chivotul este denumit Chivotul Legământului (Num. 10:33). Domnul, citând din Deut. 6:4–5 și din Lev. 19:18, a făcut un su- mar al Celor Zece Porunci în „două mari porunci” (Mat. 22:37–39).

Cele Zece Porunci au fost repetate în revelația zilelor din urmă (Mosia 12:32 – 37; 13:12 – 24; D&L 42:18 – 28; 59:5–13; TJS Ex. 34:1–2).

PORUNCILE LUI DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Cuvântul lui Dumnezeu; Lege; Păcat; Porunci, cele zece; Supunere, supus, (a) se supune

Legile și cerințele pe care Dumnezeu le dă omenirii, fie personal, fie în co- lectiv. fiinerea poruncilor va aduce bi- necuvântări ale Domnului pentru cei supuși (D&L 130:21).

Noe a făcut întocmai cu tot ce i-a po- runcit Dumnezeu, **Gen.** 6:22. Urmați calea Mea și țineți poruncile Mele, **Lev.** 26:3. Țineți poruncile Mele și trăiți, **Prov.** 4:4 (Prov. 7:2). Dacă Mă iubiți, țineți poruncile Mele, **Ioan** 14:15 (D&L 42:29). Orice vom cere vom primi de la El, pentru că ținem poruncile Lui, **1 Ioan** 3:22. Poruncile Lui nu sunt grele, **1 Ioan** 5:3. Fiți ne-

clintiți în ținerea poruncilor, **1 Ne.**
2:10. Domnul nu dă vreo poruncă fără să pregătească o cale, **1 Ne.** 3:7. Trebu- ie să fac după poruncile stricte ale lui Dumnezeu, **Iacov** 2:10. În măsura în care veți ține poruncile Mele vă va merge bine în ținut, **Iarom** 1:9 (Alma 9:13; 50:20). Învățați din tinerețe să ți- neți poruncile lui Dumnezeu, **Alma**
37:35. Aceste porunci sunt de la Mine, **D&L** 1:24. Cercetați aceste porunci, **D&L** 1:37. Cei ce nu țin poruncile nu pot fi salvați, **D&L** 18:46 (D&L 25:15; 56:2). Poruncile Mele sunt spirituale; ele nu sunt naturale sau temporale, **D&L** 29:35. Poruncile sunt date ca să înțelegem voința Domnului, **D&L**
82:8. Eu nu știu decât că Domnul mi-a
poruncit, **Moise** 5:6. Domnul îi va în-
cerca pe oameni să vadă dacă ei vor face ceea ce le poruncește El, **Avr.** 3:25.

(A) POSTI, POST. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare; Milostenie; Ofrandă; Săraci

Reținere voită de la mâncare și băutură cu scopul de a se apropia de Domnul și de a-I cere binecuvântările. Când per-soane sau grupuri postesc, ele trebuie, de asemenea, să se roage pentru a înțe- lege voința lui Dumnezeu și pentru a dezvolta o putere spirituală mai mare. Postul a fost întotdeauna practicat de adevărații credincioși.

Astăzi, în Biserică, o zi de Sabat din fiecare lună este rezervată pentru post. În timpul postului, membrii Bi-sericii nu mănâncă și nu beau apă timp de 24 de ore. Apoi, contribuie la fon- durile Bisericii cu banii pe care i-ar fi cheltuit cu acele mese. Acești bani se numesc dar de post. Biserica folosește darurile de post pentru a-i ajuta pe cei săraci și nevoiași.

Am postit și L-am chemat pe Dumne- zeul nostru, **Ezra** 8:21 – 23, 31. Am postit și m-am rugat înaintea Dumne- zeului din cer, **Neh.** 1:4. Postiți pentru Mine și nici nu mâncați, nici nu beți timp de trei zile, **Estera** 4:16. Mi-am umilit sufletul prin post, **Ps.** 35:13. Nu este acesta postul pe care l-am ales?

Isa 58:3 – 12. Mi-am întors fața către Domnul Dumnezeu, să caut prin rugă- ciune și post, **Dan.** 9:3. Întoarceți-vă la Mine cu toată inima, postind, **Ioel** 2:12. Ninive a crezut în Dumnezeu și a vestit un post, **Iona** 3:5. Isus a postit timp de patruzeci de zile, **Mat.** 4:2 (Ex. 34:28; 1 Regi 19:8; Luca 4:1–2). Nu vă arătați oamenilor că postiți, **Mat.** 6:18 (3 Ne. 13:16). Acest soi nu iese afară decât cu rugăciune și post, **Mat.** 17:21. Continuați postul și rugăciunea, **Omni** 1:26 (4 Ne. 1:12). Ei au început să postească și să se roage Domnului Dumnezeului lor, **Mosia** 27:22. Am postit și m-am rugat multe zile ca să cunosc aceste lucruri, **Alma** 5:46. Copiii lui Dumnezeu s-au unit în post și rugăciuni puternice, **Alma** 6:6. Fiii lui Mosia se dăruiseră rugăciunii și postului, **Alma** 17:3, 9. După moartea multor nefiți a urmat un timp de post și de rugăciune, **Alma** 28:5–6. Ei au postit și s-au rugat mult, **Alma** 45:1 (Hel. 3:35). Fie ca hrana ta să fie pregă- tită cu inima sinceră pentru ca postul tău să fie desăvârșit, **D&L** 59:13–14. Voi veți continua în post și rugăciune, **D&L** 88:76.

POTOPUL DIN TIMPUL LUI NOE. *Vezi, de asemenea,* Arcă; Curcubeu; Noe, patriarh biblic

În timpul lui Noe pământul a fost complet acoperit de ape. Acesta a fost botezul pământului și a simbolizat o curățire (1 Pet. 3:20–21).

Dumnezeu va aduce potop de ape pe pământ pentru a nimici toată carnea, **Gen**. 6:17 (Moise 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Pământul era acoperit de apele potopului, **Gen**. 7:10. Dumnezeu a așezat un curcubeu în nor ca dovadă a legământului, **Gen**. 9:9 – 17. După ce apele s-au retras, pământul Americii a devenit un pământ ales, **Eter** 13:2. Cei răi vor pieri în potop, **Moise** 7:38; 8:24.

PRATT, ORSON

Unul dintre primii Doisprezece Apos- toli, chemați după restaurarea Bisericii în epoca modernă (D&L 124:128–129).

El era membru al Bisericii de numai șase săptămâni, când Domnul i-a dat o revelație prin Joseph Smith (D&L 34). De asemenea, Orson Pratt a fost misio- nar pentru Biserică (D&L 52:26; 75:14) și a slujit ca istoric al Bisericii timp de câțiva ani.

PRATT, PARLEY PARKER

Fratele mai mare al lui Orson Pratt și unul dintre primii Doisprezece Apos- toli, chemați după restaurarea Bisericii în epoca modernă (D&L 124:128–129). Parley Pratt a fost chemat să participe la prima dintr-o serie de activități mi- sionare care au urmat, când Domnul i-a dat o revelație prin Joseph Smith în octombrie 1830 (D&L 32; 50:37).

PREASLĂVIRE. *Vezi, de asemenea,*

Dumnezeu, Dumnezeire

Dragoste, reverență, slujire și devota- ment față de Dumnezeu (D&L 20:19). Preaslăvirea include rugăciune, post, slujire în Biserică, participarea la rân- duielile Evangheliei și alte practici care demonstrează devotamentul și dragostea față de Dumnezeu.

Să nu ai alți dumnezei înaintea Mea, **Ex.** 20:3 (Ex. 32:1–8, 19–35; Ps. 81:9). Preaslăvește pe Tatăl în spirit și în adevăr, **Ioan** 4:23. Preaslăvește pe Acela care a făcut cerul și pământul, **Apoc.** 14:7 (D&L 133:38–39). Preaslă- vește-L cu toată puterea, mintea și tăria ta, **2 Ne.** 25:29. Ei au crezut în Hristos și L-au preaslăvit pe Tatăl în numele Lui, **Iacov** 4:5. Zenos a predi- cat că oamenii trebuie să se roage și să preaslăvească în toate locurile, **Alma** 33:3–11. Preaslăviți pe Dumnezeu în orice loc v-ați afla, în spirit și în ade- văr, **Alma** 34:38. Oamenii au căzut la picioarele lui Isus și L-au preaslăvit, **3 Ne.** 11:17. Toți oamenii trebuie să se pocăiască, să creadă în Isus Hristos și să-L preaslăvească pe Tatăl în nu- mele Lui, **D&L** 20:29. Vă dau aceste spuse, ca să înțelegeți și să știți cum să preaslăviți, și ce să preaslăviți, **D&L** 93:19. Numai pe acest Dumne- zeu Îl voi preaslăvi, **Moise** 1:12–20.

Noi pretindem privilegiul de a preas- lăvi pe Dumnezeu Atotputernicul, **A de C** 1:11.

PREDESTINARE. *Vezi* Prerânduire

(A) PREDICA. *Vezi, de asemenea,* Evanghelie; Muncă misionară

A da un mesaj care asigură o mai bună înțelegere a unui principiu sau a unei doctrine din Evanghelie.

Domnul m-a uns să propovăduiesc vești bune celor năpăstuiți, **Isa.** 61:1 (Luca 4:16 – 21). Ridică-te, mergi la Ninive și propovăduiește acolo, **Iona** 3:2–10. De atunci a început Isus să pro- povăduiască, **Mat.** 4:17. Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghe- lia fiecărei făpturi, **Marcu** 16:15. Noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, **1 Cor.** 1:22–24. El a mers și a propovă- duit spiritelor în temniță, **1 Pet.** 3:19. Nimic nu era, decât predică și îndemn care să-i țină permanent în teamă de Domnul, **Enos** 1:23. El le-a poruncit să nu predice altceva decât pocăință și credință în Domnul, **Mosia** 18:20. Predicarea cuvântului a avut mare aple- care să conducă oamenii să facă ceea ce este drept, **Alma** 31:5. Să nu credeți că sunteți chemați să predicați până ce nu veți fi chemați, **D&L** 11:15. Nu îi va fi dat oricui să meargă înainte să pre- dice, decât dacă este rânduit, **D&L** 42:11. Această Evanghelie va fi predi- cată tuturor neamurilor, **D&L** 133:37. Evanghelia a început să fie predicată de la începuturi, **Moise** 5:58.

PREDICA DE PE MUNTE. *Vezi, de asemenea,* Fericiri; Isus Hristos

Discurs al Domnului Isus Hristos către ucenicii Lui care urmau să fie trimiși în misiuni (Mat. 5–7; Luca 6:20–49). Domnul a ținut predica la puțin timp după chemarea celor Doisprezece.

Predica este lămurită prin traduce- rea Bibliei de către Joseph Smith și printr-o predică asemănătoare con- semnată în 3 Ne. 12–14, care arată că părți importante ale predicii s-au pier- dut din relatarea lui Mat.

PREOT, PREOfiIA AARONICĂ. *Vezi, de asemenea,* Aaron, fratele lui Moise; Înalt preot; Preoția aaronică

Oficiu în Preoția lui Aaron. În vechime, cel mai înalt oficiu în Preoția levitică era deținut numai de Aaron și urmașii lui. Când Hristos a împlinit legea lui Moise, a fost îndepărtată această restricție.

Îndatoririle unui preot în Biserica res- taurată sunt descrise, **D&L** 20:46–52.

PREOT, PREOfiIA LUI MELHISEDEC. *Vezi, de asemenea,* Înalt Preot; Preoția lui Melhisedec

Persoană care realizează ritualuri reli- gioase pentru ceilalți, adresate lui Dumnezeu. Deseori, în scripturi, preoții sunt de fapt înalți preoți după ordinul lui Melhisedec (Alma 13:2). Aceia care primesc plenitudinea sla- vei lui Dumnezeu după înviere, devin preoți și regi în lumea celestială.

Melhisedec a fost un preot al Dumne- zeului Celui Prea Înalt, **Gen**. 14:18. Tu ești preot pentru totdeauna după ordi- nul lui Melhisedec, **Ps**. 110:4 (Evr. 5:6; 7:17, 21). Hristos ne-a făcut regi și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său, **Apoc**. 1:6 (Apoc. 5:10; 20:6). Amintiți-vă că Domnul Dumnezeu a rânduit preoți după sfântul Său ordin, **Alma** 13:1–20. Aceia care vor ieși afară în învierea drepților sunt preoți și regi, **D&L** 76:50, 55–60.

PREOfiIA AARONICĂ. *Vezi, de asemenea,* Aaron, fratele lui Moise; Legea lui Moise; Preoție

Preoția mică (Evr. 7:11–12; D&L 107:13–14). Oficiile ei sunt: episcop, preot, în- vățător și diacon (D&L 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). În vechime, sub legea lui Moise, erau: înalți preoți, preoți și leviți. Preoția aaronică i-a fost reve- lată lui Moise pentru că vechii israeliți se răsculaseră împotriva lui Dumne- zeu. Ei au refuzat să fie sfințiți și să primească preoția lui Melhisedec și rânduielile ei (D&L 84:23–25). Preoția aaronică se ocupă de rânduielile

vremelnice și vizibile ale legii și ale
Evangheliei (1 Cron. 23:27 – 32; D&L
84:26 – 27; 107:20). Ea deține cheile slujirii îngerilor, ale Evangheliei po- căinței și ale botezului (D&L 13). Preo- ția aaronică a fost restaurată pe pă-mânt în această dispensație la 15 mai
1829. Ioan Botezătorul le-a conferit-o
lui Joseph Smith și Oliver Cowdery
pe malurile Râului Susquehanna, lân- gă Harmony, Pennsylvania (D&L 13; JS—I 1:68–73).

Și el va avea legământul unei preoții nepieritoare, **Num.** 25:13. Domnul îi va curăți pe fiii lui Levi și îi va purifi- ca, **Mal.** 3:3 (3 Ne. 24:3). Nici un om nu își ia singur această cinste asupra lui, **Evr.** 5:4. Desăvârșirea nu vine prin Preoția levitică, **Evr.** 7:11. Această preoție nu va fi niciodată luată de pe pământ, până ce fiii lui Levi nu vor oferi o ofrandă, **D&L** 13:1. Joseph Smith și Oliver Cowdery au fost rân- duiți în Preoția lui Aaron, **D&L** 27:8. Preoția inferioară deține cheile slujirii îngerilor, **D&L** 84:26 (D&L 13:1). Exis- tă două preoții, și anume a lui Melhi- sedec și a lui Aaron, **D&L** 107:1. A doua preoție se numește Preoția lui Aaron, **D&L** 107:13.

PREOfiIA LEVITICĂ. *Vezi* Preoția aaronică

PREOfiIA LUI MELHISEDEC. *Vezi, de asemenea,* Melhisedec; Preoție; Vârstnic

Preoția lui Melhisedec este preoția mai înaltă sau mai mare; Preoția aaro- nică este preoția mai mică. Preoția lui Melhisedec include cheile binecuvân- tărilor spirituale ale Bisericii. Prin rân- duielile preoției mai înalte, puterea dumnezeiască este arătată omului (D&L 84:18–25; 107:18–21).

Mai întâi, Dumnezeu a dezvăluit această preoție mai înaltă lui Adam. Patriarhii și profeții din fiecare dis- pensație au avut această autoritate (D&L 84:6–17). Ea s-a numit mai întâi Sfânta Preoție, după Ordinul Fiului lui Dumnezeu. Mai târziu, a devenit

cunoscută ca Preoția lui Melhisedec (D&L 107:2–4).

Când copiii lui Israel nu au mai trăit la înălțimea privilegiilor și legăminte- lor Preoției lui Melhisedec, Domnul le-a luat legea mai înaltă și le-a dat o preoție mai mică și o lege mai mică (D&L 84:23–26). Acestea s-au numit Preoția aaronică și legea lui Moise. Când a venit pe pământ, Isus a restau- rat Preoția lui Melhisedec pentru evrei și a început să zidească Biserica prin- tre ei. Cu toate acestea, preoția și Bise- rica s-au pierdut din nou prin aposta- zie. Mai târziu, ele au fost restaurate prin Joseph Smith, Jr. (D&L 27:12–13; 128:20; JS—I 1:73).

În cadrul Preoției lui Melhisedec există oficiile de vârstnic, înalt preot, patriarh, oficiul celor șaptezeci și ofi- ciul de Apostol (D&L 107). Preoția lui Melhisedec va face întotdeauna parte din împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Președintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este președintele înaltei preoții sau al Preoției lui Melhisedec și deține toate cheile destinate împărăției lui Dum- nezeu pe pământ. Chemarea de preșe- dinte este deținută într-o perioadă de un singur bărbat și el este singura per- soană de pe pământ autorizată să folo- sească toate cheile preoției (D&L 107:64–67; D&L 132:7).

Hristos va fi pentru totdeauna preot după ordinul lui Melhisedec, **Ps.** 110:4 (Evr. 5:6, 10; 7:11). Preoția lui Melhise- dec administrează Evanghelia, **Evr.** 7 (D&L 84:18–25). Melhisedec a arătat mare credință și a primit oficiul înaltei preoții, **Alma** 13:18. Preoția lui Melhi- sedec le-a fost acordată lui Joseph Smith și Oliver Cowdery, **D&L** 27:12–13 (JS — I 1:72). Preoția aceasta primită prin jurământ și legământ, **D&L** 84:33–42. Există două împărțiri sau ca- pete mari, Preoția lui Melhisedec și a lui Aaron, **D&L** 107:6. Preoția lui Mel- hisedec deține drepturile de a admi- nistra toate binecuvântările spirituale, **D&L** 107:8–18. Moise, Ilie și Ilie, au dat cheile preoției lui Joseph Smith

și Oliver Cowdery, **D&L** 110:11–16. Și acum vă dau vouă, oficianți aparținând Preoției Mele, ca voi să dețineți cheile ei, **D&L** 124:123.

PREOfiIE. *Vezi, de asemenea,* Autoritate; Cheile Preoției; Jurământul și legământul Preoției; Preoția lui Aaron; Preoția lui Melhisedec; (a) Rândui, rânduire; Putere

Autoritatea și puterea pe care Dumne- zeu le dă omului pentru a acționa în toate lucrurile pentru salvarea omului (D&L 50:26 – 27). Membrii de parte bărbătească ai Bisericii care dețin preoția, sunt organizați în cvorumuri și sunt autorizați să îndeplinească rân- duieli și anumite funcții administrati- ve în Biserică.

Unșii lor vor fi cu siguranță o preoție nemuritoare, **Ex.** 40:15 (Num. 25:13). Eu v-am rânduit, **Ioan** 15:16. Sunteți zidiți să fiți o casă spirituală, o preoție sfântă, **1 Pet.** 2:5. Sunteți o generație aleasă, o preoție împărătească, **1 Pet.** 2:9 (Ex. 19:6). Bărbații sunt chemați ca mari preoți datorită credinței lor deosebite și a faptelor lor bune, **Alma** 13:1–12. Vă dau vouă putere să bote- zați, **3 Ne.** 11:21. Veți avea putere să dați Duhul Sfânt, **Moro.** 2:2. Îți voi dezvălui ție preoția prin mâna lui Ilie, **D&L** 2:1 (JS—I 1:38). Domnul a confir- mat o preoție și asupra lui Aaron și a seminției lui, **D&L** 84:18. Preoția mai mare administrează Evanghelia, **D&L** 84:19. L-a luat pe Moise din mijlocul lor, și Sfânta Preoție, **D&L** 84:25. Sunt descrise jurământul și legământul preoției, **D&L** 84:33–42. Preoția a con- tinuat prin obârșia strămoșilor voștri, **D&L** 86:8. Există în Biserică două preoții, **D&L** 107:1. Prima preoție este Sfânta Preoție, după ordinul Fiului lui Dumnezeu, **D&L** 107:2–4. Drepturile preoției sunt inseparabil legate de puterile cerului, **D&L** 121:36. Nici o putere sau influență nu poate sau nu trebuie menținută decât prin virtutea preoției, **D&L** 121:41. Fiecare membru al Bisericii de parte bărbătească, cre-

dincios şi demn, poate primi preoţia, **D&L** DO — 2. Credem că bărbatul trebuie să fie chemat de Dumnezeu, **A de C** 1:5.

PREOfiIE, CHEILE EI. *Vezi* Cheile

Preoţiei

PRERÂNDUIRE. *Vezi, de asemenea,*

Viaţă premuritoare

Rânduirea în viaţa premuritoare de către Dumnezeu a copiilor de spirit vrednici de a înfăptui anumite misiuni pe parcursul vieţilor lor muritoare.

Dumnezeu a pus hotarele popoarelor, **Deut.** 32:8. Înainte de a te zămisli în pântece, te-am rânduit profet, **Ier.** 1:5. Dumnezeu a rânduit vremile dinainte, **Fapte** 17:26. Pe acei pe care i-a cunoscut dinainte i-a şi hotărât dinainte, **Rom.** 8:28–30. El ne-a ales înainte de înteme- ierea lumii, **Ef.** 1:3–4. Isus Hristos a fost ales dinainte să fie Mântuitorul, **1 Pet.** 1:19–20 (Apoc. 13:8). Ei au fost chemaţi şi pregătiţi de la întemeierea lumii, **Alma** 13:1–9. I-am observat pe cei no- bili şi măreţi care au fost aleşi de la început, **D&L** 138:55–56. Fiul Meu Prea- iubit a fost ales de la început, **Moise** 4:2. Avraam a fost ales înainte de a se naşte, **Avr.** 3:23.

PREŞEDINTE. *Vezi, de asemenea,*

Prima Preşedinţie; Profet

Titlu pentru cel ce se află în funcţia prezidenţială a unei organizaţii. Pre- şedintele Bisericii este profet, văzător şi revelator (D&L 21:1; 107:91–92), iar membrii Bisericii trebuie să-l numeas- că pe profetul Bisericii cu titlul de „preşedinte” (D&L 107:65). El este sin- gura persoană de pe pământ autoriza- tă să folosească toate cheile preoţiei.

Conducătorii cvorumurilor preoţiei şi ale altor organizaţii ale Bisericii pot avea de asemenea titlul de preşedinte.

Domnul a dat cheile împărăţiei, lui Joseph Smith, **D&L** 81:1–2. Trei preşe- dinţi formează un cvorum al Preşedin- ţiei Bisericii, **D&L** 107:21–24. Preşedinţii au fost rânduiţi după ordinul lui Mel- hisedec, **D&L** 107:29. Sunt descrise

îndatoririle președinților peste dia- coni, învățători, preoți și vârstnici, **D&L** 107:85 – 89 (D&L 124:136 – 38, 142). Sunt șapte președinți peste toți ceilalți Șaptezeci, **D&L** 107:93–95. Au fost numiți președinții de stâlpi, **D&L** 124:133–135.

PREȘEDINȚIE. *Vezi* Prima Președinție

(A) PREȚUI. *Vezi, de asemenea,* (a) Onora; Reverență

A privi pe cineva sau ceva ca fiind vrednic și de valoare, mai ales în îm- prejurări evanghelice.

El era disprețuit, și noi nu L-am luat în seamă, **Isa** 53:3–4. Ceea ce este la mare preț printre oameni este o urâciune în ochii lui Dumnezeu, **Luca** 16:15. Fieca- re să-i prețuiască pe ceilalți mai mult decât pe sine însuși, **Filip** 2:3. Domnul prețuiește tot ce este trupesc în între- gime, **1 Ne**. 17:35. Fiecare om trebuie să-și prețuiască aproapele ca pe sine însuși, **Mosia** 27:4 (D&L 38:24–25). În ziua păcii lor ei au luat cu ușurință sfatul Meu, **D&L** 101:8.

(A) PREVENI, PREVENIRE *Vezi* (a) Avertiza, avertizare

PRIMA PREȘEDINȚIE. *Vezi, de asemenea,* Cheile preoției; Președinte; Revelație

Președintele Bisericii și consilierii lui. Ei formează un cvorum din trei înalți preoți și conduc întreaga Biserică. Prima Președinție deține toate cheile preoției. Cheile împărăției vor aparține întot- deauna Președinției Înaltei Preoții, **D&L** 81:2. Președinția Înaltei Preoții are dreptul de a oficia în toate oficiile, **D&L** 107:9, 22. Oricine Mă primește pe Mine, primește și Prima Președinție, **D&L** 112:20, 30. Prima Președinție va primi oracolele, (revelațiile) pentru întreaga Biserică, **D&L** 124:126.

PRIMA VIZIUNE. *Vezi, de asemenea,* Restaurarea Evangheliei; Smith, Joseph Jr.

Apariția lui Dumnezeu Tatăl și a Fiului Său, Isus Hristos, Profetului Joseph Smith într-o dumbravă.

În primăvara anului 1820, Joseph Smith Jr. avea cincisprezece ani. El lo- cuia împreună cu familia lui în orașul Palmyra, New York. La mică distanță, la vest de căminul familiei era o pădu- re cu copaci mari. Joseph a mers în acest loc pentru a se ruga lui Dumne- zeu ca să afle care biserică era dreaptă. El fusese impresionat, în timp ce citea Biblia, de faptul că trebuia să caute răspuns la Dumnezeu (Iac. 1:5–6). Ca răspuns la rugăciunea lui, i-au apărut Tatăl și Fiul care i-au spus să nu se alăture nici unei biserici existente, atunci, pe pământ, căci toate erau gre- șite (JS—I 1:15–20). Această experien- ță sfântă a fost începutul unei serii de evenimente care aveau să ducă la res- taurarea Evangheliei și a adevăratei Biserici a lui Hristos.

PRIMELE PRINCIPII ALE EVANGHELIEI. *Vezi* Botez, a boteza; Credință; Duhul Sfânt; Pocăință, (a) se pocăi

PRIMELE ROADE

Primele recolte ale anului. Pe vremea Vechiului Testament, ele erau oferite Domnului (Lev. 23:9–20). Aceia care primesc Evanghelia și îndură până la sfârșit în credință sunt într-un mod simbolic primele roade, pentru că ei aparțin lui Dumnezeu.

Aceia care Îl urmează pe Miel oriunde va merge, sunt primul rod pentru Dumnezeu, **Apoc.** 14:4. Primul rod sunt aceia care vor coborî mai întâi cu Hristos, **D&L** 88:98.

PRIMUL NĂSCUT. *Vezi, de asemenea,* Dreptul primului născut; Isus Hristos

Pe vremea vechilor patriarhi, primul născut primea dreptul primului născut (Gen. 43:33) moștenind astfel conduce- rea familiei la moartea tatălui. Primul născut trebuia să fie vrednic de a-și asuma această răspundere (1 Cron.

5:1–2) și își putea pierde dreptul pri- mului născut prin nedreptate.

Sub legea lui Moise, primul fiu năs- cut era considerat ca aparținând lui Dumnezeu. Primul născut primea o parte dublă din averea tatălui (Deut. 21:17). După moartea tatălui lui, el era răspunzător de îngrijirea mamei și surorilor lui.

Primul mascul născut al animalelor aparținea de asemenea lui Dumnezeu. Animalele neîntinate erau folosite pentru jertfe, în timp ce animalele înti- nate puteau fi mântuite sau vândute sau omorâte (Ex. 13:2, 11–13; 34:19–20; Lev. 27:11–13, 26–27).

Primul născut simboliza pe Isus Hristos și slujirea lui pământească, amintind oamenilor că marele Mesia va veni (Moise 5:4–8; 6:63).

Isus a fost primul născut dintre co- piii spirituali ai Tatălui nostru Ceresc, Singurul Născut din Tatăl în carne și primul care s-a înălțat din morți prin înviere (Col. 1:13–18). Sfinții credin- cioși devin membri ai Bisericii Primu- lui Născut pentru veșnicie (D&L 93:21–22).

Întâiul născut dintre fiii tăi Mi-l vei da Mie, **Ex**. 22:29. Mi-am închinat pentru Mine pe toți întâii născuți din Israel, **Num**. 3:13. El să fie întâiul născut dintre mai mulți frați, **Rom**. 8:29. El aduce pe lume pe întâiul născut, **Evr**. 1:6. Ei sunt aceia care sunt Biserica Primului Născut, **D&L** 76:54, 94. Mi-a fost rân- duit de la părinți chiar dreptul primu- lui născut, **Avr**. 1:3.

PRINCIPIU. *Vezi, de asemenea,* Evanghelie

Doctrină, adevăr sau lege de bază. Pri- mele principii ale Evangheliei sunt credința în Domnul Isus Hristos și pocăința (A de C 1:4).

Fără a părăsi principiile doctrinei lui Hristos, să continuăm întru desăvârșire, **Evr.** 6:1–3. Vârstnicii, preoții și învățătorii vor predica principiile Evanghe- liei Mele, care se află în scripturi, **D&L** 42:12. Instruiți-vă și mai bine în princi-

pii, în doctrină și în toate lucrurile, **D&L** 88:78 (D&L 97:14). Fiecare om poate acționa în doctrină și principii, potrivit cu libertatea morală de a alege pe care i-am dat-o, **D&L** 101:78. Orice grad de inteligență pe care îl obținem în această viață, se va înălța cu noi în înviere, **D&L** 130:18–19.

PROFANARE. *Vezi, de asemenea,* Blasfemie

Lipsă de respect sau dispreț față de lucrurile sacre, mai ales necuviință față de numele lui Dumnezeu.

Să nu iei numele Domnului Dumne- zeului tău în deșert, **Ex.** 20:7 (2 Ne. 26:32; Mosia 13:15; D&L 136:21). De ce pângărim legământul părinților noștri? **Mal.** 2:10. Pentru orice cuvânt nelalo- cul lui rostit, oamenii vor da socoteală la judecată, **Mat.** 12:34–37. Din aceeași gură pornesc binecuvântarea și bleste- mul, care nu ar trebui să fie, **Iac.** 3:10. Cuvintele noastre ne vor condamna, **Alma** 12:14 (Mosia 4:30). Toți oamenii să ia seama cum iau numele Meu pe buzele lor, **D&L** 63:61–62.

PROFET. *Vezi, de asemenea,* Președinte; Profeție, (a) profeți; Revelație; Văzător

Persoană care a fost chemată și care vorbește în numele lui Dumnezeu. Ca mesager al lui Dumnezeu, profetul primește porunci, profeții și revelații de la Dumnezeu. Responsabilitatea lui este de a face cunoscute omenirii voin- ța lui Dumnezeu și adevărata Sa natu- ră și de a arăta semnificația relațiilor lui cu El. Un profet denunță păcatul și prevede consecințele lui. El este un propovăduitor al dreptății. Ocazional, profeții pot fi inspirați să prevadă vii- torul, spre binele omenirii. Cu toate acestea, prima lui responsabilitate este să mărturisească despre Hristos. Astăzi, președintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este profetul lui Dumnezeu pe pământ. Membrii Primei Prezidențiii și cei Doi- sprezece Apostoli sunt susținuți ca profeți, văzători și revelatori.

Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din profeți, **Num.** 11:29. Când va fi printre voi un profet, Eu, Domnul, Mă voi face cu- noscut lui într-o viziune, **Num.** 12:6. Domnul mărturisește împotriva Israe-lului prin toți profeții Lui, **2 Regi** 17:13 (2 Cron. 36:15 – 16; Ier. 7:25). Te-am rânduit pe tine profet al neamurilor, **Ier.** 1:5, 7. El Își dezvăluie taina slujito-rilor Lui, profeții, **Amos** 3:7. El a vorbit prin gura sfinților Lui profeți, **Luca** 1:70 (Fapte 3:21). Toți profeții dau mărturie despre Hristos, **Fapte** 10:43. Dumnezeu a dat profeți în biserică, **1 Cor.** 12:28 (Ef. 4:11). Biserica este zidită pe temelia Apostolilor și a profeților, **Ef.** 2:19–20. Oamenii au respins cuvintele profeți- lor, **1 Ne.** 3:17–18 (2 Ne. 26:3). Prin Spirit toate lucrurile sunt făcute cunos-cute profeților, **1 Ne.** 22:1–2. Hristos a venit la nefiți pentru a împlini tot ceea ce spusese prin gurile sfinților Lui profeți, **3 Ne.** 1:13 (D&L 42:39). Cei ce nu vor da ascultare cuvintelor profeți- lor, vor fi nimiciți, **D&L** 1:14. Cei care cred cuvintele profeților vor avea viață veșnică, **D&L** 20:26. Veți primi cuvântul profetului, ca și când ar veni din gura Mea, **D&L** 21:4–6. Revelațiile și porun- cile pentru Biserică vin doar prin cel numit, **D&L** 43:1–7. Datoria Președin-telui este să prezideze asupra întregii Biserici și să fie asemeni lui Moise, să fie profet, **D&L** 107:91–92. Noi credem în profeți, **A de C** 1:6.

PROFETESĂ. *Vezi, de asemenea,*

Profeție, a profeți

O femeie care a primit mărturie despre Isus Hristos și care se bucură de spiritul revelației. Profetesa nu deține preoția sau cheile ei. Deși în scripturi doar câ- teva femei sunt numite profetese, multe au profețit, așa cum au făcut: Rebeca, Hanah, Elisabeta și Maria.

Miriam a fost chemată ca profetesă, **Ex.** 15:20. Debora a fost chemată ca profetesă, **Jud.** 4:4. Hulda a fost chemată ca profetesă, **2 Regi** 22:14 (2 Cron.
34:22). Ana a fost chemată ca profete- să, **Luca** 2:36.

PROFEfiIE, (A) PROFEfiI.
Vezi, de asemenea, Profet; Profetesă; Revelație; Văzător

Profeția constă în cuvinte sau scrieri de inspirație divină, pe care le primeș- te cineva prin revelație de la Duhul Sfânt. Mărturia lui Isus este spiritul profeției (Apoc. 19:10). O profeție se poate referi la trecut, la prezent sau la viitor. Când profetizează cineva, aces- ta vorbește sau scrie ceea ce dorește Dumnezeu ca el să cunoască, pentru binele său sau pentru binele celorlalți. Oamenii pot primi profeții sau revela- ții privind propriile lor vieți.

Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din profeți, **Num.** 11:29. Fiii și fiicele voastre vor profeți, **Ioel** 2:28 (Fapte 2:17–18). El Își dezvăluie taina slujitorilor Lui, profeții, **Amos** 3:7. Nici o profeție din scripturi nu este după interpretare proprie, **2 Pet.** 1:20. Nefiții au avut multe revelații și spiritul profeției, **Iacov** 4:6, 13. Alma și Amulec au cunos- cut intențiile inimii lui Zeezrom prin spiritul profeției, **Alma** 12:7. Vai de cel care spune că Domnul nu mai lucrează prin profeție, **3 Ne.** 29:6. Căutați pro- fețiile lui Isaia, **Morm.** 8:23. Profețiile vor fi toate împlinite, **D&L** 1:37–38. Omul trebuie să fie numit de Dumne- zeu prin profeție, **A de C** 1:5.

(A) PROPOVĂDUI. Vezi (a) Predica

PROVERB

Zicală sau scurt sfat moral.

Cartea Proverbelor: Carte în Vechiul Testament care conține multe parabole, zicale și poeme, unele dintre ele fiind scrise de Solomon. Cartea Proverbelor este deseori citată în Noul Testament. Capitolele 1–9 conțin o explicație a adevăratei înțelepciuni. Capitolele 10–24 conțin o culegere de zicale despre lucrurile bune și rele ale vieții. Capito- lele 25–29 conțin proverbele lui Solo- mon pe care le-au consemnat oamenii lui Ezechia, regele Iudei. Capitolele 30–31 includ o descriere a unei femei virtuoase.

PSALM. *Vezi, de asemenea,* David; Muzică

Poem sau imn inspirat.

Cartea Psalmilor : Carte în Vechiul Tes- tament care conține o culegere de psalmi, dintre care mulți sunt despre Hristos. Cartea Psalmilor este adesea citată în Noul Testament.

David a scris mulți dintre psalmi. Psalmii au fost scriși ca laudă lui Dum- nezeu. Mulți au fost puși pe muzică.

(A) PUNE DEOPARTE. *Vezi, de asemenea,* Chemat, chemat de Dumnezeu, chemare; Mâini, așezarea lor

A fi ales și sfințit pentru scopuri sfinte. Această numire este pentru o slujire anume în cadrul organizării Bisericii, prin așezarea mâinilor de către cineva care are autoritatea cerută. Numai aceia care prezidează asupra cvorumurilor preoției primesc cheile când sunt puși deoparte. Oamenii puși deo- parte pentru alte funcții decât cele de președinți ai cvorumurilor preoției pot primi o binecuvântare a preoției, dar cu acea binecuvântare nu se dau nici un fel de chei.

Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrare, **Fapte** 13:2–3. Alți episcopi să fie puși deoparte, **D&L** 68:14. Episcopul, un judecător general, va fi pus deoparte pentru această sluji- re, **D&L** 107:17, 74. Un om trebuie să fie chemat de Dumnezeu prin profeție și prin așezarea mâinilor, **A de C** 1:5.

PUR, PURITATE. *Vezi, de asemenea,* Curat și a nu fi curat; Sfințire

Liber de păcat sau de vină; fără de pată. O persoană devine pură atunci când gândurile și faptele ei sunt cura- te din toate punctele de vedere. O per- soană care a păcătuit poate deveni pură prin credință în Isus Hristos, prin pocăință și prin primirea rânduielilor Evangheliei.

Acela care are mâinile curate și o ini- mă pură va primi binecuvântările

Domnului, **Ps.** 24:3–5. Fiți curați, voi cei ce purtați vasele Domnului, **Isa.** 52:11 (D&L 133:4–5). Binecuvântați cei cu inima curată, **Mat.** 5:8 (3 Ne. 12:8). Orice lucruri sunt curate, gândiți-vă la aceste lucruri, **Filip.** 4:8 (A de C 1:13). Voi toți care sunteți cu inima curată, ridicați-vă capetele și primiți cuvântul cel plăcut lui Dumnezeu, **Iacov** 3:2–3. Vă puteți voi înălța privirea la Dum- nezeu în acea zi, cu inima pură și cu mâinile curate? **Alma** 5:19. Fiind puri și nepătați înaintea lui Dumnezeu, ei nu puteau privi păcatul decât cu groa- ză, **Alma** 13:12. Purificați-vă așa cum și Hristos este pur, **Moro.** 7:48 (Morm. 9:6). Hristos Își va păstra un popor pur, **D&L** 43:14. Domnul a poruncit să se construiască în Sion o casă în care cei puri Îl vor vedea pe Dumnezeu, **D&L** 97:10–17. Asta înseamnă Sion– cei care au inima pură, **D&L** 97:21.

PUTERE. *Vezi, de asemenea,* Autoritate; Preoție

Capacitatea de a face ceva. A avea putere asupra cuiva sau asupra unui lucru înseamnă a avea capacitatea de a controla sau de a porunci persoanei sau lucrului respectiv. În scripturi, puterea este deseori în legătură cu puterea lui Dumnezeu sau cu puterea cerului. Este adesea strâns legată de autoritatea preo- ției, care înseamnă permisiunea sau dreptul de a acționa pentru Dumnezeu.

Te-am lăsat să rămâi în picioare ca să vezi puterea Mea, **Ex.** 9:16. Dumnezeu este cetățuia mea cea tare, **2 Sam.** 22:33. Nu refuza binele, când stă în puterea mâinii tale să îl faci, **Prov.** 3:27. Cu adevărat sunt plin de putere, plin de Spiritul Domnului, **Mica** 3:8. Mie Îmi este dată toată puterea, în cer și pe pământ, **Mat.** 28:18. Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că vorbea cu putere, **Luca** 4:32. Rămâneți în cetate până ce veți fi înzestrați cu putere de sus, **Luca** 24:49. Tuturor celor ce L-au primit, El le-a dat putere să devină fiii lui Dumnezeu, **Ioan** 1:12 (D&L 11:30). Veți primi o putere când se va pogorî Duhul Sfânt asupra voastră, **Fapte** 1:8.

Nu este altă putere decât de la Dum- nezeu, **Rom.** 13:1. Sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credința întru salvare, **1 Pet.** 1:3–5. Sunt plin de puterea lui Dumnezeu, **1 Ne.** 17:48. Mi s-a arătat prin puterea Duhului Sfânt, **Iacov** 7:12. Omul poate avea mare putere dată lui de la Dumnezeu, **Mosia**
8:16. Ei au propovăduit cu putere și autoritate de la Dumnezeu, **Alma** 17:2–
3. Nefi a slujit cu putere și mare autori- tate, **3 Ne.** 7:15–20 (3 Ne. 11:19–22). Cu toate că un om poate avea putere să facă fapte mari, dacă se laudă în tăria lui, el trebuie să cadă, **D&L** 3:4. Pute- rea de a face bine există în fiecare om, **D&L** 58:27–28. În rânduielile Preoției lui Melhisedec se arată puterea dum- nezeirii, **D&L** 84:19 – 22. Drepturile preoției sunt inseparabil legate de puterile cerului, **D&L** 121:34–46. Am să te conduc cu mâna Mea, iar puterea Mea va fi asupra ta, **Avr.** 1:18.

RAFAEL. *Vezi, de asemenea,* Îngeri

Un înger al Domnului care a luat parte la restaurarea tuturor lucrurilor (D&L
128:21
).

RAHELA. *Vezi, de asemenea,* Iacov, Fiul lui Isaac

Personaj din Vechiul Testament, soție a lui Iacov (Gen. 29–31, 35). De aseme- nea, ea a fost mama lui Iosif și a lui Beniamin.

RAMEUMPTOM

În Cartea lui Mormon, un loc înalt pentru stat în picioare, zidit în mijlocul sinagogii, unde zoramiții, nefiți apos- tazici, se rugau (Alma 31:8–14).

RĂBDARE. *Vezi, de asemenea,* Blând, blândețe; (a) Îndura

A îndura cu calm; capacitatea de a în- dura necazuri, insulte, răniri, fără a se plânge sau a se răzbuna.

Odihnește-te în Domnul și așteaptă-L cu răbdare, **Ps.** 37:7–8. Cine este încet la mânie are multă pricepere, **Prov.**
14:29. Prin răbdarea voastră vă veți câștiga sufletele voastre, **Luca** 21:19.

Avem speranță prin răbdare și mân- gâierea pe care o dau scripturile, **Rom.** 15:4. Urmați-i pe acei care prin credin- ță și răbdare moștenesc promisiunile, **Evr.** 6:12–15. Lăsați răbdarea să-și facă desăvârșit lucrarea pentru ca să fiți desăvârșiți și întregi, **Iacov** 1:2–4. Ați auzit despre răbdarea lui Iov, **Iacov** 5:11. Ei s-au supus cu voioșie și cu răb- dare la tot ce a fost voia Domnului, **Mosia** 24:15. Ai suportat toate aceste lucruri cu răbdare, pentru că Domnul a fost cu tine, **Alma** 38:4–5. Continuați în răbdare până ce sunteți desăvârșiți, **D&L** 67:13.

RĂSPUNZĂTOR, (A FI)

RĂSPUNZĂTOR. *Vezi, de asemenea,* Libertatea de a alege

Domnul a spus că toți oamenii sunt răspunzători de propriile lor motive, atitudini, dorințe și fapte.

Vârsta responsabilității este vârsta la care copiii sunt considerați respon- sabili de faptele lor și sunt în stare să păcătuiască și să se pocăiască.

Voi judeca pe fiecare după căile lui, **Ezec.** 18:30. Ei vor da socoteală de ori- ce cuvânt nefolositor, **Mat.** 12:36. Să dai socoteală de felul cum ai condus, **Luca** 16:2. Fiecare dintre noi va da socoteală de sine însuși față de Dum- nezeu, **Rom.** 14:12. Cei morți vor fi judecați potrivit cu faptele lor, **Apoc.** 20:12. Cuvintele noastre, faptele și gândurile ne vor condamna, **Alma** 12:14. Suntem proprii noștri judecători, dacă făptuim bine sau rău, **Alma** 41:7. Vă este îngăduit să acționați pentru voi înșivă, **Hel.** 14:29–31. Acest lucru să-l propovăduiți voi—pocăința și bo- tezul pentru aceia care sunt responsa- bili, **Moro.** 8:10. Toți cei care au ajuns la vârsta responsabilității trebuie să se pocăiască și să fie botezați, **D&L** 18:42. Satana nu îi poate ispiti pe copiii mici, până când ei nu vor fi responsabili în fața Mea, **D&L** 29:46–47. Copiii vor fi botezați la vârsta de opt ani, **D&L** 68:27. Fiecare om va fi răspunzător de pro- priile lui păcate în ziua judecății, **D&L** 101:78. Le este dat oamenilor să

discernă binele de rău; de aceea ei pot acționa pentru ei înșiși, **Moise** 6:56. Oamenii vor fi pedepsiți pentru propriile lor păcate, **A de C** 1:2.

RĂSPUNDERE, VÂRSTA RĂSPUNDERII. *Vezi* Botez, a boteza—botezul nu se face pentru prunci; Botezul pruncilor; Copil, copii; Răspunzător, a fi răspunzător

RĂSTIGNIRE. *Vezi, de asemenea,* Cruce; Golgota; Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos

Procedeu roman de execuție, obișnuit în timpul Noului Testament, prin care o persoană era omorâtă legându-i-se sau bătându-i-se în cuie mâinile și pi- cioarele pe cruce. Se practica de obicei doar pentru sclavi și pentru cei mai de rând răufăcători. Răstignirea era adesea precedată de biciuire sau bătaie (Marcu 15:15). Persoana care era răstignită era pusă de obicei să-și poarte crucea către locul execuției (Ioan 19:16–17). Îmbrăcămintea îi era luată de obicei de către soldații care executau sentința (Mat. 27:35). Crucea era înfiptă în pământ astfel că picioarele persoanei în cauză erau la numai câțiva centimetri deasupra pământului. Crucea era suprave- gheată de soldați până ce murea persoana de pe cruce, fapt care uneori dura trei zile (Ioan 19:31–37).

Isus Hristos a fost răstignit pentru că un grup de necredincioși L-au acu- zat pe nedrept de răzvrătire împotriva lui Cezar și de blasfemie pentru că spunea că este Fiul lui Dumnezeu. O mantie purpurie (Ioan 19:2), o coroană de spini și alte insulte I-au fost aduse lui Isus (Mat. 26:67; Marcu 14:65).

Cei nelegiuți vor străpunge mâinile și picioarele lui Mesia, **Ps.** 22:11–18. Hristos va merge ca un miel la tăiere, **Isa.** 53:7. Isus a prevăzut răstignirea Sa, **Mat.** 20:18–19. Este descrisă răstignirea lui Hristos, **Mat.** 27:22 – 50 (Marcu 15:22–37; Luca 23:26–46; Ioan 19:17–30). Nefi a văzut într-o viziune răstignirea Mielului lui Dumnezeu, **1 Ne.** 11:33.

Nefi a vorbit despre suferințele și răstig- nirea lui Hristos, **1 Ne.** 19:9–14. Iacov a vorbit despre slujirea și răstignirea Celui Sfânt al Israelului, **2 Ne.** 6:9. Fur- tuni, cutremure, incendii și uragane au dovedit în America răstignirea lui Hristos în Ierusalim, **3 Ne.** 8. Eu sunt Isus care a fost răstignit, **D&L** 45:51–52. Slujirea lui Hristos printre spiritele din captivitate s-a limitat la perioada din- tre moartea și învierea Sa, **D&L** 138:27.

RĂUTATE, RĂU. *Vezi, de asemenea,* Întunecime spirituală; Murdărie, necurăție nie; Necuvios; Nedrept, nedreptate; Păcat

Nedrept, ticălos; a fi nesupus față de poruncile lui Dumnezeu.

Cum aș putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu? **Gen.** 39:7–9. Domnul este departe de cei răi, dar ascultă rugăciu- nea celor drepți, **Prov.** 15:29. Când domnesc cei ticăloși, poporul jelește, **Prov.** 29:2 (D&L 98:9). Dați afară din mijlocul vostru pe ticălosul acela,
1 Cor. 5:13. Noi avem de luptat împo- triva răutății spirituale din locurile înalte, **Ef.** 6:12. Plecați dintre cei tică- loși și nu vă atingeți de lucrurile lor necurate, **Alma** 5:56–57 (D&L 38:42). Aceasta este ultima stare a celor ticăloși, **Alma** 34:35 (Alma 40:13–14). Ticălo șia nu a însemnat niciodată fericire, **Alma**
41:10. Cei ticăloși sunt pedepsiți chiar prin cei ticăloși, **Morm.** 4:5 (D&L
63:33). În acel ceas vine o separare întreagă între cei drepți și cei ticăloși, **D&L** 63:54. Astfel vine sfârșitul ticălo- sului **JS—M** 1:55.

RĂZBOI. *Vezi, de asemenea,* Pace

Bătălie sau conflict armat; luptă cu arme. Domnul încuviințează războiul numai ca ultim mijloc pentru ca sfinții Lui să-și apere familiile, proprietatea, drepturile, privilegiile și libertățile (Alma 43:9, 45–47).

Moroni a căutat să-și apere poporul, drepturile, țara și religia, **Alma** 48:10–
17. Joseph Smith a primit o revelație și o p rofeție despre război, **D&L** 87.

Renunțați la război și vestiți pacea, **D&L** 98:16, 34–46. Noi credem că oa- menii sunt îndreptățiți să se apere pe ei înșiși, pe prietenii lor, proprietatea lor și guvernul, **D&L** 134:11. Noi cre- dem în supunerea, onorarea și susți- nerea legii, **A de C** 1:12.

RĂZBOI ÎN CER. *Vezi, de asemenea,*

Consiliu în Cer; Viață premuritoare

Conflictul care a avut loc în viața pre- muritoare între copiii de spirit ai lui Dumnezeu.

Satana a fost alungat din cer pe pământ, **Apoc.** 12:4, 7–9. Diavolul și o treime din cer au fost alungați, **D&L** 29:36 – 37. Lucifer s-a răzvrătit împotriva Singu- rului Fiu Născut, **D&L** 76:25–26. Sata- na a căutat gloria Tatălui și să distrugă libertatea de a alege a omului, **Moise** 4:1–4 (Isa. 14:12–15; Avr. 3:27–28). Aceia care L-au urmat pe Dumnezeu și-au păstrat prima stare, au venit pe pământ și au primit trupuri, **Avr.** 3:26.

RĂZBUNARE. *Vezi, de asemenea,*

Dușmănie

Revanșă sau represalii pentru o inju- rie sau o ofensă.

Dumnezeul vostru va veni cu răzbu- nare, **Isa.** 35:4. Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti, **Rom.** 12:19 (Morm. 3:15; 8:20). Sabia răzbunării stă deasu- pra voastră, **Morm**. 8:40–41. Mă voi răzbuna pe cei ticăloși, căci ei nu vor să se pocăiască, **D&L** 29:17. Salvatorul a venit în zilele de ticăloșie și răzbuna- re, **Moise** 7:45–46.

RĂZVRĂTIRE. *Vezi, de asemenea,*

Apostazie; Cârti; Diavol; Păcat

A se opune sau a se împotrivi Domnu- lui, inclusiv refuzul de a-i urma pe conducătorii Lui aleși și de a se supu- ne de bunăvoie poruncilor Lui.

Nu vă răzvrătiți împotriva Domnului, **Num.** 14:9. Un om rău caută doar răz- vrătire, **Prov.** 17:11. Vai de copiii ce se răzvrătesc, **Isa.** 30:1. Domnul nu mântu- ie pe nici unul din acei care se răzvrătesc împotriva Lui și mor în păcatele lor,

Mosia 15:26. Amaliciții au venit pe față în răzvrătire împotriva lui Dumnezeu, **Alma** 3:18–19. Cei care se răzvrătesc vor fi pătrunși de multă supărare, **D&L** 1:3. Furia Domnului este îndrep- tată împotriva răzvrătiților, **D&L** 56:1 (D&L 63:1–6). Satana s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, **Moise** 4:3.

(A) RÂNDUI, RÂNDUIRE.

Vezi, de asemenea, Autoritate; Mâini, așezarea lor; Oficiu, oficiant; Preoție

A numi sau a conferi autoritate sau un oficiu. Pentru a folosi autoritatea în Biserica Domnului, o persoană trebuie să fie chemată de Dumnezeu, prin profeție și prin așezarea mâinilor ace- lora care au autoritate (A de C 1:5). Deși o persoană poate primi autoritate prin rânduire, ea o folosește sub în- drumarea acelora care dețin cheile specifice pentru acea autoritate.

Te-am rânduit profet al neamurilor, **Ier.** 1:5. Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit, **Ioan** 15:16. Având autoritate de la Dumnezeu, Alma a rânduit preoți, **Mosia** 18:18. Bărbații sunt rânduiți la înalta preoție cu o rânduială sfântă, **Alma** 13:1–9. Isus a chemat și a rân- duit doisprezece ucenici, **3 Ne.** 12:1. Vârstnicii rânduiesc preoți și învățători prin așezarea mâinilor, **Moro.** 3:1–4. Mai așteaptă încă puțin, căci nu ești încă rânduit, **D&L** 5:17. Joseph Smith a fost rânduit Apostol al lui Isus Hristos, **D&L** 20:2 (D&L 27:12). Nimeni nu va fi rânduit fără votul Bisericii, **D&L** 20:65. Nimănui nu îi va fi dat să propovădu- iască Evanghelia Mea, decât dacă este rânduit de cineva care are autoritate, **D&L** 42:11. Vârstnicii sunt rânduiți să propovăduiască Evanghelia Mea, **D&L** 50:13–18. Este datoria celor Doispre- zece să rânduiască și să pună în ordine celelalte oficii ale Bisericii, **D&L** 107:58. Am căutat binecuvântările părinților și dreptul prin care să fiu rânduit, **Avr.** 1:2. Joseph Smith și Oliver Cowdery s-au rânduit unul pe celălalt în Preoția lui Aaron, **JS—I** 1:68–72.

RÂNDUIELI. *Vezi, de asemenea,* Genealogie; Salvare; Pecetluire, a pecetlui; Salvarea pentru morți; Templu, Casa Domnului

Ritualuri și ceremonii sacre. Rânduie- lile sunt acțiuni cu semnificații spiri- tuale. Rânduielile mai pot însemna legile și statutele lui Dumnezeu.

Rânduielile din Biserică includ slu- jirea bolnavilor (Iac. 5:14–15), binecu- vântarea împărtășaniei (D&L 20:77, 79), botezul prin scufundare (Mat. 3:16; D&L 20:72–74), binecuvântarea copii- lor (D&L 20:70), conferirea Duhului Sfânt (D&L 20:68; 33:15), conferirea preoției (D&L 84:6 – 16; 107:41 – 52), rânduielile templului (D&L 124:39) și căsătoria în noul și nepieritorul legă- mânt (D&L 132:19–20).

Învață-i poruncile și legile, **Ex.** 18:20. Ca să urmeze poruncile Mele și să păzească legile Mele, **Ezec.** 11:20. Oa- menii urmăreau cu strictețe rânduieli- le lui Dumnezeu, **Alma** 30:3. Ce folos că am ținut rânduielile Lui? **3 Ne.** 24:13–14. Cel care se roagă și este sme- rit este primit de Mine dacă se supune rânduielilor Mele, **D&L** 52:14–19. Toți oamenii pot fi salvați prin supunere față de legile și rânduielile Evangheli- ei, **A de C** 1:3.

Rânduială indirectă: O rânduială religioa- să înfăptuită de o persoană în viață pentru o persoană moartă. Aceste rân- duieli au efect numai dacă aceia pen- tru care sunt înfăptuite rânduielile le acceptă, țin legămintele ce le însoțesc și devin pecetluiți de către Spiritul Sfânt al făgăduinței. Astfel de rându- ieli se înfăptuiesc astăzi în temple.

Ce ar face cei ce se botează pentru cei morți, dacă nu înviază morții nicide- cum? **1 Cor.** 15:29. Botezurile pentru cei morți se vor înfăptui în temple, **D&L** 124:29 – 36. Spiritele din lumea spiritelor au fost învățate botezul în numele altora pentru iertarea păcate- lor, **D&L** 138:29–34.

RÂNDUIRE LA PREOfiIE. *Vezi* (a) Rândui, rânduire

RÂUL IORDAN

Râul Iordan curge de la Marea Galileii la Marea Moartă. Râul are o lungime de 160 de km și este format din unirea a mai multor izvoare care vin de pe Muntele Hermon. Este cel mai impor- tant râu din Israel.

Două evenimente importante legate de acest râu sunt: despărțirea râului de către Domnul pentru trecerea Israelu- lui (Ios. 3:14 – 17) și botezul lui Isus Hristos (Mat. 3:13–17; 1 Ne. 10:9).

RÂVNI. *Vezi, de asemenea,* Invidie

Așa cum este folosit în scripturi, a râvni înseamnă a invidia pe cineva sau a dori foarte mult ceva.

Să nu râvnești, **Ex.** 20:17 (Deut. 5:21; Mosia 13:24; D&L 19:25). Cel ce urăște pofta își va înmulți zilele, **Prov.** 28:16. Ei au râvnit lanuri și le-au luat, **Mica** 2:2. Păzește-te de poftă, **Luca** 12:15. Legea spune: să nu râvnești, **Rom.** 7:7. În ul- timele zile oameni vor râvni, **2 Tim.** 3:1 – 2. Când Laban a văzut avuțiile noastre, el le-a dorit, **1 Ne.** 3:25. Să nu poftești propria ta proprietate, **D&L** 19:26. Încetați de a mai fi lacomi, **D&L** 88:123. Nu poftiți la ceea ce aparține fratelui vostru, **D&L** 136:20.

REBECA. *Vezi, de asemenea,* Isaac

Soția lui Isaac, patriarh din Vechiul Testament (Gen. 24–27). Rebeca a fost mama lui Esau și a lui Iacov (Gen. 25:23–26).

RECUNOSCĂTOR, RECUNOȘ- TINȚĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare; Preaslăvire

Recunoștință pentru binecuvântările primite de la Dumnezeu. Când se exprimă recunoștința Dumnezeu este mulțumit; adevărata preaslăvire inclu- de mulțumiri față de El. Trebuie să-I aducem mulțumiri Domnului pentru toate lucrurile.

Este frumos să lăudăm pe Domnul, **Ps.** 92:1. Veniți înaintea Lui cu laude, **Ps.** 95:1 – 2. Fiți recunoscători Lui și

binecuvântați Numele Său, **Ps.** 100:1–
5. Nu încetați să aduceți mulțumiri,
Ef. 1:15 – 16. Fiți recunoscători, **Col.**
3:15. A Dumnezeului nostru să fie bi- necuvântarea și gloria și recunoștința și cinstirea, **Apoc.** 7:12. O, cum trebuie să-I mulțumiți Regelui vostru ceresc, **Mosia** 2:19–21. Trăiți în recunoștință zilnic, **Alma** 34:38. Când te scoli dimi- neața, inima ta să fie plină de mulțumiri către Dumnezeu, **Alma** 37:37. Toate lucrurile să le faceți cu rugăciune și recunoștință, **D&L** 46:7. Trebuie să aduceți mulțumiri lui Dumnezeu, **D&L** 46:32. Faceți aceste lucruri cu recunoș- tință, **D&L** 59:15–21. Primește această binecuvântare din mâna Domnului cu o inimă recunoscătoare, **D&L** 62:7. Acela care primește toate lucrurile cu recunoștință va fi făcut glorios, **D&L** 78:19. În orice lucru aduceți mulțu- miri, **D&L** 98:1 (1 Tes. 5:18). Lăudați pe Domnul cu o rugăciune de laudă și recunoștință, **D&L** 136:28.

REGALIȘT
I

În Cartea lui Mormon, un grup care a vrut să răstoarne conducerea nefiților (Alma 51:1–8).

REGI (ÎMPĂRAfiI).
Vezi, de asemenea, Cronologie

Două cărți în Vechiul Testament. Aceste cărți povestesc istoria lui Israel de la răscoala lui Adonia, al patrulea fiu al regelui David (cca. 1015 î.H.) până la înrobirea finală a lui Iuda (cca. 586 î.H.) Ele includ întreaga istorie a regatului de nord (cele zece triburi ale Israelului) de la despărțire până când asirienii i-au dus robi în țările de nord.

1 Regi: Capitolul 1 descrie ultimele zile din viața regelui David. Capitolele 2–11 consemnează viața lui Solomon. Capi- tolele 12–16 povestesc despre urmașii imediați ai lui Solomon, Reoboam și Ieroboam. Ieroboam a pricinuit despăr- țirea regatului lui Israel. Mai sunt menționați și alți regi. Capitolele 17–21 relatează părți din slujirea lui Ilie când l-a dojenit pe Ahab, regele lui Israel. Capitolul 22 relatează războiul împo-

triva Siriei pentru care Ahab și Ieosofat, regele Iudei, și-au unit forțele. Profetul Mica profetizează împotriva regilor.

2 Regi: Capitolul 1–2:11 continuă viața lui Ilie, inclusiv înălțarea lui Ilie la cer într-o căruță de foc. Capitolele 2–9 relatează slujirea în credință și cu mare putere a lui Elisei. Capitolul 10 povestește de Iehu, regele, și cum i-a nimicit el casa lui Ahab și pe preoții lui Baal. Capitolele 11 – 13 relatează domnia dreaptă a lui Ioas și moartea lui Elisei. Capitolele 14–17 povestesc despre diferiți regi care au domnit în Israel și în Iuda, adesea în răutate. Capitolul 15 consemnează robia asiriană asupra celor zece triburi ale lui Israel. Capitolele 18 – 20 consemnează viața dreaptă a lui Ezechia, regele lui Iuda și a lui Isaia. Capitolele 21–23 vorbesc despre regii Manase și Iosia. Potrivit tradiției, Manase a fost responsabil de martiriul lui Isaia. Iosia a fost un rege drept care a restabilit legea printre evrei. Capitolele 24–25 consemnează robia babiloniană.

RESPONSABILITATE.
Vezi
Răspunzător, (a fi) răspunzător.

RESTAURAREA EVANGHELIEI. *Vezi, de asemenea,* Apostazie; Dispensație; Evanghelie; Smith, Joseph, Jr.

Restabilirea prin Dumnezeu a adevărurilor și rânduielilor Evangheliei Lui printre oameni pe pământ. Evanghelia lui Isus Hristos s-a pierdut pe pământ prin apostazia care a urmat slujirii pământești a Apostolilor lui Hristos. Acea apostazie a făcut necesară restaurarea Evangheliei. Prin viziuni, prin slujirea îngerilor și prin revelații date oamenilor pe pământ, Dumnezeu a restaurat Evanghelia. Restaurarea a început cu Profetul Joseph Smith (JS— I 1:1–75; D&L 128:20–21) și a continuat până în prezent prin lucrarea profeți- lor în viață ai Domnului.

Casa Domnului va fi întemeiată pe vârful munților, **Isa.** 2:2 (Mica 4:2;
2 Ne. 12:2). Dumnezeu va face o lucrare

minunată și un miracol, **Isa.** 29:14 (2 Ne. 25:17–18; D&L 4:1). Dumnezeu va ridica o împărăție care nu va fi distrusă nicio- dată, **Dan.** 2:44. Ilie va veni și va restau- ra toate lucrurile, **Mat.** 17:11 (Marcu 9:12; D&L 77:14). Vor veni vremurile de restaurare a tuturor lucrurilor, **Fapte** 3:21 (D&L 27:6). În dispensația depli- nătății timpurilor, Dumnezeu va aduna laolaltă într-unul toate lucrurile, **Ef.** 1:10. Am văzut un alt înger având Evan- ghelia nepieritoare pentru a o vesti, **Apoc.** 14:6. Plenitudinea Evangheliei va veni la neamuri, **1 Ne.** 15:13–18. Iu- deii se vor întoarce la adevăra Biserică, **2 Ne.** 9:2. În zilele din urmă va veni adevărul, **3 Ne.** 16:7. fiie îți confer Preo- ția lui Aaron, **D&L** 13:1 (JS—I 1:69). Am încredințat cheile împărăției pentru ultimele vremi, **D&L** 27:6, 13–14 (D&L 128:19–21). Adunați laolaltă triburile lui Israel și restaurați toate lucrurile, **D&L** 77:9. Sunt încredințate cheile acestei dispensații, **D&L** 110:16 (D&L 65:2). Preoția este dată în dispensația deplinătății timpurilor, **D&L** 112:30. Am văzut două Personaje, **JS—I** 1:17. fiie îți voi dezvălui preoția prin mâna lui Ilie, **JS—I** 1:38 (Mal. 4:5–6).

RESTITUIRE, RESTAURARE. *Vezi, de asemenea,* Restaurarea Evangheliei

Întoarcerea unui lucru sau a unei stări care a fost luată sau a fost pierdută.

Spiritul și trupul vor fi reunite în forma lor desăvârșită, **Alma** 11:43–44. Restau- rarea înseamnă a aduce înapoi rău pen- tru rău, drept pentru ceea ce este drept, **Alma** 41:10–15. Noi credem în restaura- rea celor zece triburi și că pământul va fi înnoit și va primi gloria paradisului, **A de C** 1:10 (D&L 133:23–24).

REUEL. *Vezi* Ietro

REVELAfiIE. *Vezi, de asemenea,* Cuvântul lui Dumnezeu; Duhul Sfânt; Inspirație, a inspira; Lumină, Lumina lui Hristos; (a) Profeți, profeție; Vis; Viziune; Glas

Comunicare de la Dumnezeu către co-

piii Lui de pe pământ. Revelația poate veni prin Lumina lui Hristos și prin Duhul Sfânt, prin intermediul inspirați- ei, a viziunilor, a viselor sau a vizitelor îngerilor. Revelația oferă îndrumarea care îi poate conduce pe cei credin- cioși spre salvarea veșnică, în împără- ția celestială.

Domnul Își dezvăluie lucrarea pro- feților Lui și confirmă acelor care cred că revelațiile profeților sunt adevărate (Amos 3:7). Prin revelație, Domnul asigură îndrumarea personală pentru fiecare persoană care o caută, care are credință, care se pocăiește și se supune Evangheliei lui Isus Hristos. „Duhul Sfânt este un revelator", a spus Joseph Smith, și „nici un om nu-l poate primi pe Duhul Sfânt fără a primi revelații". În Biserica Domnului, în Prima Preșe- dinție și în Cvorumul celor Doisprezece Apostoli sunt profeți, văzători și reve- latori pentru Biserică și pentru lume. Președintele Bisericii este singurul pe care l-a autorizat Domnul să primească revelații pentru Biserică (D&L 28:2–7). Fiecare persoană poate primi revelații personale pentru folosul propriu.

Cu orice lucru care iese din gura Dom- nului trăiește omul, **Deut.** 8:3 (Mat. 4:4; D&L 98:11). Domnul vorbește cu glas ușor, **1 Regi** 19:12. Unde nu există vi- ziune, oamenii pier, **Prov.** 29:18. Cu siguranță Domnul Dumnezeu nu va face nimic fără să dezvăluie taina Lui slujitorilor Săi, profeții, **Amos** 3:7. Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, **Mat.** 16:15–19. Spiritul adevărului vă va îndruma către tot adevărul și vă va arăta lucru- rile ce vor veni, **Ioan** 16:13. Dacă unuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, să o ceară de la Dumnezeu, **Iac.** 1:5. Toate lucrurile vor fi dezvăluite, **2 Ne.** 27:11. Voi da copiilor oamenilor rând după rând, **2 Ne.** 28:30. Nu este nici o taină care nu va fi dezvăluită, **2 Ne.** 30:17. Duhul Sfânt vă va arăta toate lucruri- le, **2 Ne.** 32:5. Nici un om nu cunoaște căile lui Dumnezeu, decât dacă îi sunt dezvăluite, **Iacov** 4:8. Alma a postit și

s-a rugat pentru revelație, **Alma** 5:46. Lucruri niciodată dezvăluite, vor fi dez- văluite celor credincioși, **Alma** 26:22. Aceia care neagă revelația nu cunosc Evanghelia lui Isus Hristos și nu înțe- leg scripturile, **Morm.** 9:7–8. Nu vei primi mărturie, decât după încercarea credinței tale, **Eter** 12:6. Cuvântul Meu va fi îndeplinit în întregime, **D&L** 1:38. Nu ți-am transmis Eu pace în sufletul tău cu privire la acest subiect? **D&L** 6:22–23. Îți voi spune în mintea și în inima ta, **D&L** 8:2–3. Dacă este drept voi face ca pieptul tău să ardă, **D&L** 9:8. Nu negați spiritul revelației, **D&L** 11:25. Aceia care cer, vor primi revela- ție după revelație, **D&L** 42:61. Tot ceea ce vor spune atunci când sunt inspirați de voința Duhului Sfânt va fi voința Domnului, **D&L** 68:4. Dumnezeu vă va da cunoaștere, **D&L** 121:26. Joseph Smith I-a văzut pe Tatăl și pe Fiul, **JS—I** 1:17. Noi credem tot ceea ce a revelat și va revela încă Dumnezeu, **A de C** 1:7, 9.

REVERENȚĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Onora; Teamă

Respect profund (preaslăvire) pentru lucrurile sfinte.

Domnul i-a poruncit lui Moise să își scoată încălțările pentru că stătea pe pământ sfânt, **Ex.** 3:4 – 5. Dumnezeu este de temut și de respectat, **Ps.** 89:7. Slujiți-L bine pe Dumnezeu, cu evlavie și cu frică, **Evr.** 12:28. Moroni s-a plecat până la pământ și s-a rugat cu pute- re, **Alma** 46:13. Mulțimea a căzut la pământ și L-a preamărit pe Hristos, **3 Ne.** 11:12–19. Pleacă-te înaintea Mea, **D&L** 5:24. Toate lucrurile se apleacă cu respect umil înaintea tronului lui Dumnezeu, **D&L** 76:93. Mințile voas- tre au fost întunecate pentru că ați tratat ușor lucrurile pe care le-ați pri- mit, **D&L** 84:54 – 57. Fiece genunchi trebuie să se plece și orice limbă să mărturisească, **D&L** 88:104. Din res- pect sau venerație față de Numele Ființei Supreme, Biserica a numit acea preoție după Melhisedec, **D&L** 107:4. Binecuvântările se vor revărsa asupra

acelora care vor preaslăvi pe Domnul în casa Lui, **D&L** 109:21.

RIGDON, SIDNEY

Unul dintre primii convertiți și condu- cător în Biserica restaurată în anii 1830 și începutul anilor 1840. Sidney Rigdon a slujit o vreme ca primul consilier al lui Joseph Smith în Prima Președinție a Bisericii (D&L 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Mai târziu, el a decăzut și a fost excomunicat, în septembrie 1844.

ROBIE. *Vezi, de asemenea,* Liber, libertate

A fi în robie fizică sau spirituală.

Casa lui Israel a mers în robie din cauza nedreptății lor, **Ezec.** 39:23. Cel care ia în robie, va merge și el în robie, **Apoc.** 13:10. Cei ticăloși vor fi aduși în robia diavolului, **1 Ne.** 14:4, 7. Oamenii sunt liberi să aleagă libertatea și viața veș- nică sau robia și moartea, **2 Ne.** 2:27. Voința trupului dă spiritului diavolu- lui putere să înrobească, **2 Ne.** 2:29. Ați păstrat îndeajuns în amintire robia pă- rinților voștri? **Alma** 5:5–6. Cei care își împietresc inimile sunt luați în robie de diavol, **Alma** 12:11. Vegheați și vă rugați ca să nu fiți ademeniți de diavol și să nu fiți înrobiți de el, **3 Ne.** 18:15.

ROBOAM. *Vezi, de asemenea,* Solomon

Personaj din Vechiul Testament, fiul Regelui Solomon. El i-a urmat tatălui său și a domnit timp de 17 ani în Ieru- salim (1 Regi 11:43; 14:21, 31). În timpul domniei lui Roboam, regatul a fost împărțit în Regatul lui Israel, în nord, și în Regatul lui Iuda, în sud (1 Regi 11:31–36; 12:19–20). Roboam a domnit peste regatul lui Iuda.

ROMA. *Vezi, de asemenea,* Imperiul Roman

În Noul Testament, capitala Imperiului Roman, situată pe râul Tibru în Italia (Fapte 18:2; 19:21; 23:11). Pavel a pre- dicat Evanghelia în Roma pe când era

prizonier al guvernului roman (Rom. 1:7, 15–16; Fapte 28:14–31).

ROMANI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

În Noul Testament, scrisoare pe care a scris-o Pavel către sfinții din Roma. El plănuia o vizită în Ierusalim, care cu siguranță avea să fie periculoasă. Dacă scăpa cu viață, spera ca după aceea să viziteze Roma. Scrisoarea a fost menită în parte să pregătească Biserica de acolo să-l primească atunci când avea să vină. De asemenea, se poate considera că ea conține afirmarea anumitor doctrine care fuseseră disputate și pe care Pa- vel le privea acum ca fiind în sfârșit stabilite.

Capitolul 1 conține salutul lui Pavel către romani. Capitolele 2–11 includ câteva declarații despre doctrina credin- ței, despre fapte și despre har. Capito- lele 12–16 conțin învățături practice despre dragoste, datorie și sfințenie.

RUBEN. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament, fiul mai mare al lui Iacov și al Leii (Gen. 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Deși Ru- ben a fost primul născut, el și-a pierdut dreptul primului născut din cauza păcatului (Gen. 35:22; 49:3–4).

Tribul lui Ruben: Binecuvântarea lui Iacov către Ruben se află în Genesa 49:3 și Deuteronom 33:6. Numărul oa- menilor din trib a scăzut treptat și, cu toate că tribul a continuat să existe, el a devenit mai puțin important din punct de vedere politic. Dreptul de primul născut al lui Ruben a revenit lui Iosif și fiilor lui, pentru că Iosif a fost primul născut al celei de a doua soții a lui Iacov, Rahela (1 Cron. 5:1–2).

RUGĂCIUNE. *Vezi, de asemenea,* Amin; (a) Cere; (a) Cugeta; Preaslăvire

Comunicare plină de pioșenie cu Dum- nezeu, în timpul căreia se oferă mulțu-

miri și se cer binecuvântări. Rugăciunile sunt adresate Tatălui nostru Ceresc în numele lui Isus Hristos. Rugăciunile pot fi rostite cu glas tare sau făcute în tăce- re. Și gândurile cuiva pot fi o rugăciu- ne, dacă ele sunt îndreptate către Dumnezeu. Cântecul celor drepți poa- te fi o rugăciune pentru Dumnezeu (D&L 25:12).

Scopul rugăciunii nu este de a schimba voința lui Dumnezeu, ci de a ne asigura nouă și celorlalți binecu- vântările pe care Dumnezeu este deja dornic să ni le ofere, doar că trebuie să le cerem pentru a le obține.

Ne rugăm Tatălui în numele lui Hristos (Ioan 14:13–14; 16:23–24). Sun- tem cu adevărat în stare să ne rugăm în numele lui Hristos, atunci când dorințe- le noastre sunt dorințele lui Hristos (Ioan 15:7; D&L 46:30). Atunci cerem lucruri care sunt drepte, astfel încât Dumnezeu poate să ni le ofere (3 Ne. 18:20). Unele rugăciuni rămân fără răs- puns, pentru că ele nu reprezintă, în nici un fel, dorința lui Hristos, ci izvo- răsc din egoismul omului (Iac. 4:3; D&L 46:9). Într-adevăr, dacă Îi cerem lui Dumnezeu lucruri nedrepte, aceas- ta se va întoarce împotriva noastră (D&L 88:65).

Atunci au început oamenii să cheme numele Domnului, **Gen.** 4:26. Pe locul altarului, Avraam a chemat numele Domnului, **Gen.** 13:4. Slujitorul lui Avraam s-a rugat pentru ajutor, să gă- sească soție pentru Isaac, **Gen.** 24:10–19. Departe de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi, **1 Sam.** 12:23. Domnul aude rugăciunile celor drepți, **Prov.** 15:29. Mă vei afla, când Mă vei căuta cu toată inima, **Ier.** 29:12–13. Rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigo- nesc cu dispreț, **Mat.** 5:44 (Luca 6:28; 3 Ne. 12:44). Roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns, **Mat.** 6:5–8 (3 Ne. 13:5–8). Iată, dar, cum să vă rugați, **Mat.** 6:9–13 (Luca 11:2; 3 Ne. 13:9). Cere și ți se va da, **Mat.** 7:7 (3 Ne. 14:7; D&L 4:7; 6:5; 66:9). Isus s-a urcat pe un munte la o parte să se roage, **Mat.** 14:23. Vegheați

și rugați-vă ca să nu cădeți în ispită, **Mat.** 26:41 (Marcu 14:38; 3 Ne. 18:15–18; D&L 31:12). Să ceară cu credință, fără să se îndoiască, **Iac.** 1:5–6 (D&L 42:68;
46:7). Rugăciunea fierbinte a unui om drept e de mare folos, **Iac.** 5:16. Ascul- tați de Spirit, care învață omul să se roage, **2 Ne.** 32:8–9. Mi-am înălțat glasul către El în rugăciune fierbinte, **Enos**
1:4. Am postit și m-am rugat multe zile, **Alma** 5:45–46 (Alma 26:22). S-au dedicat la multă rugăciune și post, **Alma** 17:3. Vă amintiți ce a spus Zenos privind rugăciunea sau preaslăvirea? **Alma** 33:3. Umiliți-vă și continuați în rugăciune, **Alma** 34:18 – 27. Sfătuieș- te-te cu Domnul în toate faptele tale, **Alma** 37:37. Trebuie să vă rugați întot- deauna la Tatăl, în numele Meu, **3 Ne.**
18:19–20. Rugați-vă în familiile voas- tre, **3 Ne.** 18:21. Isus S-a rugat la Tatăl,
3 Ne. 19:31–34 (Ioan 17; 3 Ne. 18:16). El le-a poruncit să nu înceteze să se roage în inimile lor, **3 Ne.** 20:1. Dacă se va ruga fără adevărată intenție a inimii, nu va avea nici un folos, **Moro.** 7:6–9. Nu cereți ceea ce nu ar trebui, **D&L**
8:10. Rugați-vă întotdeauna, ca să iz- bândiți, **D&L** 10:5. Îți poruncesc ție să te rogi, și cu glas tare, și în inima ta, **D&L** 19:28. Spiritul vă va fi dat prin rugăciune în credință, **D&L** 42:14. Mergeți în casa de rugăciune și ofe- riți-vă sacramentele, **D&L** 59:9 (Mat. 21:13). Părinții să-și învețe copiii să se roage, **D&L** 68:28. Domnul Dumnezeul lor nu se grăbește să asculte rugăciunile lor, **D&L** 101:7–8 (Mosia 21:15). Fiți umili, și Domnul Dumnezeul vostru vă va da răspuns la rugăciunile voastre, **D&L** 112:10. Lui Adam i s-a poruncit să cheme pe Dumnezeu în numele Fiu- lui, **Moise** 5:8. Tatăl și Fiul i-au apărut lui Joseph Smith ca răspuns la rugă- ciunea lui **JS—I** 1:11–20.

RUGĂCIUNEA DOMNULUI.
Vezi, de asemenea,
Rugăciune

Rugăciune spusă de către Salvator pentru ucenicii Lui, care slujește drept model pentru toate rugăciunile (Mat. 6:9–13; 3 Ne. 13:9–
13).

RUT. *Vezi, de asemenea,* Boaz

Personaj din Vechiul Testament, nora moabită a lui Naomi și a lui Elimelec, care erau israeliți. După moartea soțului ei, Rut s-a căsătorit cu ruda Naomiei, Boaz. Fiul lor, Obed, a fost strămoșul lui David și al lui Hristos. Povestirea lui Rut ilustrează în mod minunat convertirea unei persoane care nu era israelită la turma lui Israel. Rut a re- nunțat la dumnezeul și la viața ei de dinainte pentru a se uni cu casa cre- dinței în slujirea Dumnezeului lui Israelului (Rut 1:16).

Cartea lui Rut: Capitolul 1 descrie viața lui Elimelec și a familiei lui în Moab. După moartea soților lor, Naomi și Rut au plecat la Betleem. Capitolul 2 expli- că cum Rut a adunat spice în lanurile lui Boaz. Capitolul 3 povestește cum Naomi a instruit-o pe Rut să meargă la arie și să se culce la picioarele lui Boaz. Capitolul 4 este relatarea căsătoriei lui Boaz cu Rut. Ei au avut un fiu, Obed, din a cărui descendență provin David și Hristos.

SACRAMENT. *Vezi, de asemenea,* Împărtășanie

O acțiune cum ar fi o ceremonie sau o ofrandă care sunt sfinte; o expresie a unei relații sfinte sau a unui legământ cu Dumnezeu.

Du-te la casa de rugăciuni și oferă sacramentele tale în ziua Mea sfântă, **D&L** 59:9. Vei oferi Celui Prea Înalt ofrandele și sacramentele, **D&L** 59:12. Oferiți un sacrament Celui Prea Înalt, **D&L** 62:4

SACRIFICIU. *Vezi, de asemenea,* Împărtășanie; Inimă frântă; Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Sânge

În zilele străvechi, *sacrificiu* însemna a face ceva sau pe cineva sfânt. Acum înseamnă a renunța la ceva sau a suferi o pierdere de lucruri lumești pentru Domnul și împărăția Lui. Membrii Bi- sericii Domnului trebuie să dorească să jertfească toate lucrurile pentru

Salvare

Domnul. Joseph Smith ne-a învățat că:
„o religie care nu cere sacrificarea tu-
turor lucrurilor, nu are niciodată putere suficientă de a produce credința necesa- ră pentru viață și salvare". În perspecti- va veșniciei, binecuvântările obținute prin sacrificiu sunt mai mari decât ori- ce lucru la care se renunță.

După ce Adam și Eva au fost alun- gați din Grădina Edenului, Domnul le-a dat legea sacrificiului. Această lege includea ofranda primilor născuți ai turmelor lor. Acest sacrificiu simbo- liza jertfa care avea să fie făcută de Singurul Fiu Născut al lui Dumnezeu (Moise 5:4–8). Această practică a con- tinuat până la moartea lui Isus Hristos, care a încheiat sacrificarea animală ca rânduială a Evangheliei (Alma 34:13–
14). În Biserică, astăzi, membrii iau din împărtășania pâinii și a apei în aminti- rea sacrificiului lui Isus Hristos. Astăzi, membrilor Bisericii lui Hristos li se cere de asemenea să ofere sacrificiul unei inimi frânte și a unui spirit smerit (3 Ne.
9:19–22). Aceasta înseamnă că ei sunt umili, pocăiți și dornici să se supună poruncilor lui Dumnezeu.

Avraam l-a legat pe fiul său Isaac și l-a așezat pe altar, **Gen.** 22:1–18 (Iacov
4:5). Să aduci jertfire arderi de tot, **Ex.**
20:24. Animalele care vor fi jertfite tre- buie să fie fără de pată, **Deut.** 15:19–
21. A te supune este mai bine decât a te jertfi, **1 Sam.** 15:22. A iubi este mai mult decât toate arderile de tot și toate jertfele, **Marcu** 12:32–33. Suntem sfin- țiți prin jertfa lui Hristos, **Evr.** 10:10–
14. Hristos s-a oferit pe Sine ca jertfă
pentru păcat, **2 Ne.** 2:6–7. Acea mare și
ultimă jertfă va fi Fiul lui Dumnezeu, da, nesfârșită și veșnică, **Alma** 34:8–
14. Nu mai aduceți arderi de tot; jert- fiți lui Dumnezeu o inimă frântă și un spirit smerit, **3 Ne.** 9:19–20 (Ps. 51:16–
17; D&L 59:8). Astăzi este o zi de sacri- ficiu, **D&L** 64:23 (D&L 97:12). Toți cei care sunt dornici să-și țină legămintele prin sacrificiu, sunt acceptați de Dom- nul, **D&L** 97:8. Joseph F. Smith a văzut spiritele celor drepți, care aduseseră jertfe asemeni jertfei Salvatorului, **D&L**

138:13. Mântuirea a venit prin sacrifi- ciul Fiului lui Dumnezeu pe cruce, **D&L** 138:35.

SACRU. *Vezi* Sfânt; Sfințenie

SADUCHEII. *Vezi, de asemenea,* Evrei

Un partid sau o castă printre evrei, mică, dar puternică din punct de vedere politic. Ei erau probabil mai bine cu- noscuți pentru credința lor rigidă, de supunere strictă față de legea mozaică și pentru respingerea realității spirite- lor și a îngerilor și, de asemenea, a doctrinelor învierii și a vieții veșnice (Marcu 12:18–27; Fapte 4:1–3; 23:7–8).

SALEM. *Vezi, de asemenea,* Ierusalim; Melhisedec

Oraș în Vechiul Testament, în care a domnit Melhisedec. Se poate să se fi aflat pe locul de astăzi al Ierusalimului. Numele „Salem" este foarte asemănător unui cuvânt ebraic însemnând „pace".

Melhisedec, regele Salemului, a adus pâine și vin, **Gen.** 14:18. Melhisedec, regele Salemului, era un preot al lui Dumnezeu cel Prea Înalt, **Evr.** 7:1–2. Melhisedec era rege peste ținutul Sale- mului, **Alma** 13:17–18.

SALVARE. *Vezi, de asemenea,* Exaltare; Har; Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Mântuire, a mântui, mântuire; Moarte fizică; Moarte spirituală; Planul mântuirii

A fi salvat atât de la moartea fizică, cât și de la cea spirituală. Toți oamenii vor fi salvați de la moartea fizică de harul lui Dumnezeu, prin moartea și învierea lui Isus Hristos. De aseme- nea, fiecare om poate fi salvat și de moartea spirituală de către harul lui Dumnezeu, prin credință în Isus Hristos. Această credință se manifestă printr-o viață de supunere față de legi- le și rânduielile Evangheliei și de sluji- re pentru Hristos.

Domnul este lumina și salvarea mea,
Ps. 27:1. Numai El este stânca și ajutorul

meu, **Ps.** 62:2. Evanghelia este puterea lui Dumnezeu întru salvare, **Rom.** 1:16 (D&L 68:4). Duceți până la capăt sal- varea voastră, cu teamă, **Filip.** 2:12. Dumnezeu v-a ales pe voi pentru sal- vare prin sfințire, **2 Tes.** 2:13. Salvarea este fără plată, **2 Ne.** 2:4. Nu există dar mai mare decât darul salvării, **D&L**
6:13. Isus Hristos este singurul Nume prin care va veni salvarea, **Moise** 6:52 (Fapte 4:10–12). Noi credem că, prin Ispășirea lui Hristos, toți oamenii pot fi salvați, **A de C** 1:3.

Salvarea copiilor: Dacă nu deveniți ca niște copilași, nu veți intra în Împără- ția cerurilor, **Mat.** 18:3. Iar pruncii, de asemenea, au viață veșnică, **Mosia**
15:25. Botezul pruncilor este o urâciu- ne, iar copiii mici sunt vii în Hristos datorită Ispășirii, **Moro.** 8:8–24. Copiii mici sunt mântuiți prin Singurul Născut; Satana nu îi poate ispiti, **D&L** 29:46–47. Copiii trebuie învățați Evanghelia și botezați când au opt ani, **D&L** 68:25–28. Copiii mici sunt sfințiți prin Isus Hristos, **D&L** 74:7. Oamenii au revenit din nou la prima copilărie, inocenți, **D&L** 93:38. Toți copiii care au murit înainte de a ajun- ge la vârsta responsabilității sunt salvați în împărăția celestială, **D&L**
137:10. Copiii sunt puri de la crearea lumii, **Moise** 6:54.

SALVARE, PLANUL LUI. *Vezi*
Planul mântuirii

SALVAREA COPIILOR. *Vezi*
Copil, Copii; Salvare—Salvarea copiilor

SALVAREA PENTRU MORfiI. *Vezi, de asemenea,* Cartea de aducere aminte; Genealogie; Planul mântuirii; Salvare

Ocazie pentru cei care au murit fără a primi rânduielile salvatoare ale Evan- gheliei de a avea îndeplinite aceste rânduieli pentru ei în temple, de către membrii în viață, demni, ai Bisericii. Cei morți sunt învățați Evanghelia în lumea spiritelor și pot accepta rânduielile în- deplinite pentru ei în viața muritoare.

Membrii credincioși ai Bisericii cer- cetează și pregătesc istorii ale familiei, pentru a afla numele și datele de naș- tere ale strămoșilor, astfel încât să poată fi îndeplinite pentru ei rânduie- lile salvatoare.

Să spui prizonierilor: Ieșiți, **Isa.** 49:9 (Isa. 24:22; 1 Ne. 21:9). Vestiți libertate robilor, **Isa.** 61:1 (Luca 4:18). El va în- toarce inimile părinților către copii, **Mal.** 4:5–6 (3 Ne. 25:5–6; D&L 110:13–16). Cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, **Ioan** 5:25. De ce se mai bo- tează ei pentru cei morți? **1 Cor.** 15:29. Hristos a propovăduit spiritelor din închisoare, **1 Pet.** 3:18–20. Tocmai în ve- derea aceasta Evanghelia a fost vestită și celor morți, **1 Pet.** 4:6. Fiul a vizitat spiritele din închisoare, **D&L** 76:73. Apoi vine mântuirea acelora care și- au primit partea în închisoarea aceea, **D&L** 88:99. Nu există pe pământ un bazin de botez pentru ca sfinții Mei să poată fi botezați pentru toți aceia care au murit, **D&L** 124:29. Toți aceia care au murit și care ar fi acceptat Evanghelia, vor fi moștenitori ai împărăției celeste, **D&L** 137:7–10. Fiul lui Dumnezeu a apărut declarând libertate celor cap- tivi care au fost credincioși, **D&L** 138:18. Toate spiritele care erau în închisoare au ieșit, **Moise** 7:57.

SALVATOR. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Cel care salvează. Isus Hristos, prin ispășirea Lui, a oferit mântuirea și sal- varea întregii omeniri. „Salvatorul” este un nume și titlu al lui Isus Hristos. Domnul este lumina și salvarea mea, **Ps.** 27:1 (Ex. 15:1–2; 2 Sam. 22:2–3). Eu sunt Domnul; și în afară de Mine nu este nici un Mântuitor, **Isa.** 43:11 (D&L 76:1). Îi vei pune numele Isus, pentru că El va mântui poporul Lui de păcate- le sale, **Mat.** 1:21. Vi s-a născut în această zi un Mântuitor, care este Hristos, Domnul, **Luca** 2:11. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât Singurul Lui Fiu Născut a venit să-i salveze pe oameni, **Ioan** 3:16–17. Nu

există nici un alt nume în afară de al lui Hristos prin care omul să poată fi salvat, **Fapte** 4:10–12 (2 Ne. 25:20; Mo- sia 3:17; 5:8; D&L 18:23; Moise 6:52). Din cer îl așteptăm pe Mântuitor, Domnul Isus Hristos, **Filip.** 3:20. Tatăl L-a trimis pe Fiul să fie Salvatorul lu- mii, **1 Ioan** 4:14. Domnul a înălțat un Mesia, un Salvator al lumii, **1 Ne.** 10:4. Mielul lui Dumnezeu este Salvatorul lumii, **1 Ne.** 13:40. Vestea despre un Salvator se va răspândi la fiecare neam, seminție, limbă și norod, **Mosia** 3:20. Hristos a trebuit să moară ca să poată veni salvarea, **Hel.** 14:15 – 16. Hotărârea de iertare și sfințirea prin Salvator sunt drepte și adevărate, **D&L** 20:30–31. Eu sunt Isus Hristos, Salvatorul lumii, **D&L** 43:34. Singurul Meu Născut este Salvatorul, **Moise** 1:6. Toți cei care cred în Fiul și se pocă- iesc de păcatele lor vor fi salvați, **Moise** 5:15.

SAM. *Vezi, de asemenea,* Lehi, tatăl lui Nefi

În Cartea lui Mormon, al treilea fiu al lui Lehi (1 Ne. 2:5). El a fost un bărbat drept și sfânt care a ales să-L urmeze pe Domnul (1 Ne. 2:17; 2 Ne. 5:5–6; Alma 3:6).

SAMARIA. *Vezi, de asemenea,* Samariteni

În timpul Vechiului Testament, orașul capitală al regatului de nord al Israe- lului (1 Regi 16:23–24). Din cauza po- ziției ei militare puternice, pe un deal, asirienii nu au putut-o captura decât după un asediu de trei ani (2 Regi 17:5–6). Irod a reconstruit orașul și l-a denumit Sebast. În vremea Noului Testament, Samaria era denumirea pentru întregul district central al Pa- lestinei, la vest de Iordan.

SAMARITENI. *Vezi, de asemenea,* Samaria

Poporul biblic care a locuit în Samaria după ce Regatul de Nord al lui Israel a fost cucerit de asirieni. Samaritenii erau parțial israeliți și parțial nea-

muri. Religia lor era un amestec de credințe și practici evreiești și păgâne. Parabola bunului samaritean din Luca 10:25–37 arată ura pe care evreii și-o formaseră față de samariteni, din cauză că samaritenii erau în apostazie față de religia israelită. Domnul i-a îndrumat pe Apostoli să predice Evanghelia samaritenilor (Fapte 1:6 – 8). Filip a propovăduit cu succes Evanghelia lui Hristos oamenilor din Samaria și a înfăptuit multe minuni printre ei (Fapte 8:5–39).

SAMSON

Personaj din Vechiul Testament, cel de al doisprezecelea dintre „judecători" Israelului. Era cunoscut pentru marea lui putere fizică, dar nu a fost înțelept în anumite alegeri și acțiuni morale (Jud. 13:24–16:31).

SAMUEL LAMANITUL

Profet lamanit din Cartea lui Mormon, trimis de Domnul să predice și să-i avertizeze pe nefiți, chiar înainte de nașterea Salvatorului. Samuel a profețit despre semnele referitoare la nașterea și moartea lui Isus Hristos și despre nimicirea nefiților (Hel. 13–16).

SAMUEL, PROFET ÎN VECHIUL TESTAMENT

Fiu al lui Elcana și al Anei, Samuel s-a născut ca răspuns la rugăciunile mamei lui (1 Sam. 1). Copil fiind, a fost dat în grija lui Eli, înalt preot la tabernacolul din Șilo (1 Sam. 2:11; 3:1). Domnul l-a chemat pe Samuel, la o vârstă fragedă, să devină profet (1 Sam. 3). După moartea lui Eli, Samuel a devenit mare profet și judecător în Israel și a restaurat legea, ordinea și preaslăvirea religioasă în mod regulat în ținut (1 Sam. 4:15–18; 7:3–17).

1 Sam. 28:5 – 20 conține o relatare despre cum a fost adus Samuel înapoi, dintre morți, de către vrăjitoarea din Endor, la cererea regelui Saul. Aceasta nu putea fi o viziune de la Dumnezeu, deoarece o vrăjitoare sau orice alt medium spiritual nu poate influența ca

un profet să apară la cererea ei sau a lui (1 Sam. 28:20; 31:1–4).

Cărțile 1 și 2 Samuel: În unele Biblii, cărțile 1 și 2 Samuel formează o singu- ră carte. În altele, ele sunt două cărți. Cărțile acoperă o perioadă de aproxi- mativ 130 de ani, de la nașterea lui Samuel până chiar înainte de moartea regelui David.

Cartea 1 Samuel: Capitolele 1–4 descriu cum a blestemat și pedepsit Dumne- zeu pe familia lui Eli și cum l-a chemat pe Samuel ca înalt preot și judecător. Capitolele 4–6 povestesc cum a căzut chivotul legământului în mâinile filis- tenilor. Capitolele 7 – 8 consemnează avertismentele lui Samuel despre dumnezeii falși și despre un rege tică- los. Capitolele 9–15 descriu încoronarea lui Saul și domnia lui ca rege. Capito- lele 16–31 povestesc istoria lui David și dobândirea puterii—Samuel l-a uns pe David, care îl ucisese pe Goliat. Saul îl ura pe David, dar David a refu- zat să-l omoare pe Saul, deși a avut ocazia să o facă.

Cartea 2 Samuel: Cartea conține detalii- le domniei lui David ca rege al lui Iuda și în final al întregului Israel. Capito- lele 1–4 arată o îndelungată luptă între adepții lui David, după ce a fost înco- ronat de Iuda, și adepții lui Saul. Capi- tolele 5–10 îl arată pe David devenind puternic pe cuprinsul multor ținuturi. Capitolele 11–21 arată declinul puterii spirituale a lui David din cauza păca- telor lui și a revoltei din propria sa familie. Capitolele 22–24 descriu în- cercările lui David de a se reîmpăca cu Domnul.

SARA. *Vezi, de asemenea,* Avraam

Personaj din Vechiul Testament, pri- ma soție a lui Avraam. La bătrânețe, ea a devenit mama lui Isaac (Gen. 18:9–
15;
21:2).

SAR
E

Folosită ca important conservant al mâncării în lumea veche; era conside- rată ca esențială pentru viață.

Nevasta lui Lot s-a prefăcut într-un stâlp de sare, **Gen.** 19:26. Voi sunteți sarea pământului, **Mat.** 5:13 (Luca 14:34; 3 Ne. 12:13). Poporul de legă- mânt al Domnului este socotit ca sarea pământului, **D&L** 101:39 – 40. Dacă sfinții nu sunt salvatorii oamenilor, ei sunt ca sarea care și-a pierdut gustul, **D&L** 103:9–10.

SARIA. *Vezi, de asemenea,* Lehi, tatăl lui Nefi

În Cartea lui Mormon, soția lui Lehi (1 Ne. 5:1–8; 8:14–16; 18:19) și mama lui Laman, Lemuel, Sam, Nefi, Iacov, Iosif și a multor fiice (1 Ne. 2:5; 2 Ne. 5:6)

.

SATANA. *Vezi* Diavol

SAUL DIN TARS. *Vezi* Pavel

SAUL, REGE AL LUI ISRAEL

Personaj din Vechiul Testament, pri- mul rege al lui Israel înainte de a fi împărțit. Deși a fost drept la începutul domniei, mai târziu el a devenit plin de mândrie și a fost nesupus față de Dumnezeu (1 Sam. 9–31).

SĂMÂNfiA DE MUȘTAR

Semințele plantei de mușt ar. Deși sămânța este foarte mică, înălțimea plantei care crește din ea este foarte mare. Isus a comparat împărăția ceru- lui cu un grăunte de mușt ar (Mat. 13:31
).

Dacă aveți credință cât un grăunte de mușt ar, puteți muta munții, **Mat.** 17:20.

SĂNĂTATE. *Vezi* Cuvânt de Înțelepciune

SĂRACI. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare; Milostenie; Ofrandă; (a) Posti, post; Umil, umilință

În scripturi, cuvântul *săraci* se poate referi la: (1) oameni care nu au bunuri materiale necesare, cum ar fi hrană, îmbrăcăminte, adăpost, sau (2) oameni care sunt umili și fără mândrie.

Sărac în bunuri materiale: Să nu-ți închizi mâna înaintea fratelui tău cel sărac, **Deut.** 15:7. Cel rău în mândria lui, îl asuprește pe sărac, **Ps.** 10:2. Cine dă săracului nu duce lipsă, **Prov.** 28:27. Adu pe săraci în casa ta, **Isa.** 58:6–7. Dacă vrei să fii desăvârșit, dă la săraci, **Mat.** 19:21 (Marcu 10:21; Luca 18:22). N-a ales Dumnezeu pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia? **Iac.** 2:5. Pentru că sunt bogați, ei îi disprețu- iesc pe săraci, **2 Ne.** 9:30. Pentru ca să păstrați iertarea păcatelor voastre, împărțiți din averea voastră celor să- raci, **Mosia** 4:26. Ei dădeau din averea lor săracilor, **Alma** 1:27. Dacă îi alun- gați pe cei în nevoie, rugăciunea vă e deșartă, **Alma** 34:28. Nefiții aveau toate lucrurile în comun, nu existau bogați și săraci, **4 Ne.** 1:3. Să-ți amin- testi de cei săraci, **D&L** 42:30 (D&L
52:40). Vai de săracii care nu au inima frântă, **D&L** 56:17–18. Cei săraci vor veni la nunta Mielului, **D&L** 58:6–11. Episcopul să-i caute pe cei săraci, **D&L**
84:112. Legile Evangheliei guvernea- ză grija față de săraci, **D&L** 104:17–
18. Nu era nici un sărac printre ei,
Moise
7:18.

Sărac în spirit: Mai binecuvântați sunt aceia care se umilesc fără să fie nevoiți să o facă din cauza sărăciei, **Alma** 32:4–
6, 12–16. Binecuvântați sunt cei săraci în spirit care vin la Mine, **3 Ne.** 12:3 (Mat. 5:3). Cei săraci și umili vor avea Evanghelia predicată, **D&L** 35:15.

SÂNGE. *Vezi, de asemenea,*
Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Jertfă

Privit de către vechii evrei și multe civilizații de astăzi ca sălașul vieții sau energia vitală a trupului. În vremea Vechiului Testament Domnul a inter- zis Israelului să consume sânge ca hra- nă (Lev. 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Puterea ispășitoare a unei jertfe stă- tea în sânge, pentru că sângele era considerat ca esențial vieții. Jertfirea animalelor în Vechiul Testament era un simbol al marii jertfe înfăptuite mai târziu de Isus Hristos (Lev. 17:11; Moi- se 5:5–7). Sângele ispășitor al lui Isus

Hristos îi curăță pe cei ce se căiesc de păcat (1 Ioan 1:7).

Sudoarea Lui se făcuse ca niște picătu- ri mari de sânge, **Luca** 22:44. Suntem sfințiți prin vărsarea sângelui lui Hris- tos, **Evr.** 10:1–22. Sângera din fiecare por, **Mosia** 3:7 (D&L 19:18). Sângele Domnului a fost vărsat pentru iertarea păcatelor, **D&L** 27:2. Isus a înfăptuit ispășirea desăvârșită, vărsându-Și sângele, **D&L** 76:69. Prin sânge sunteți sfințiți, **Moise** 6:60.

SÂRGUINfi Ă

Efort adevărat, consecvent, mai ales în ceea ce privește slujirea Domnului și supunerea față de cuvântul Lui.

Ascultați-Mă, **Isa.** 55:2. Dumnezeu îi răsplătește pe aceia care Îl caută cu sârguință, **Evr.** 11:6. Dați-vă toată silința ca să uniți credinței voastre fapta, **2 Pet.** 1:5. Propovăduiți cuvântul lui Dum- nezeu cu toată sârguința, **Iacov** 1:19. Ei au cercetat scripturile cu sârguință, **Alma** 17:2. Ei erau dornici cu toată sâr- guința să țină poruncile, **3 Ne.** 6:14. Să trudim cu sârguință, **Moro.** 9:6. Anga- jați-vă cu sârguință într-o cauză bună, **D&L** 58:27. Să nu fiți leneși, ci să lu- crați cu toată puterea voastră, **D&L** 75:3. Dați atenție, cu grijă, cuvintelor vieții veșnice, **D&L** 84:43. Fiecare om să-și învețe îndatorirea și să acționeze cu toată sârguința, **D&L** 107:99.

SCHIMBAREA LA FAfiĂ.

Vezi, de asemenea, Cheile Preoției; Isus Hristos

Stare a persoanelor care temporar își schimbă înfățișarea și natura—și anu- me, se înalță la un nivel spiritual mai ridicat—astfel încât ei pot îndura pre- zența și slava ființelor cerești.

Schimbarea la față a lui Hristos: Petru, Iacov și Ioan L-au văzut pe Domnul slăvit și schimbat la față înaintea lor. Salvatorul promisese mai înainte că Petru va primi cheile împărăției cerului (Mat. 16:13–19; 17:1–9; Marcu 9:2–10; Luca 9:28–36; 2 Pet. 1:16–18). La acest eveniment important, Salvatorul, Moise

și Ilie au dat cheile preoției promise lui Petru, Iacov și Ioan. Cu aceste chei ale preoției, Apostolii au avut puterea de a continua lucrarea împărăției, după înălțarea lui Isus.

Joseph Smith ne-a învățat că pe muntele schimbării la față, Petru, Iacov și Ioan au fost de asemenea transfigu- rați. Ei au văzut o viziune a pământului așa cum va apare el în viitoarea lui stare slăvită (D&L 63:20–21). Ei i-au văzut pe Moise și pe Ilie, două ființe schimbate, și au auzit glasul Tatălui. Tatăl a spus: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea; ascultați-L" (Mat. 17:5).

Ființe schimbate la față: Ei L-au văzut pe Dumnezeul lui Israel, **Ex.** 24:9–11. Pielea feței lui strălucea pentru că vor- bise cu Dumnezeu, **Ex.** 34:29 (Marcu 9:2–3). Fața lui Isus a strălucit, **Mat.** 17:2 (Marcu 9:2–3). Israel nu putea să-și pi- ronească ochii asupra feței lui Moise, din pricina strălucirii feței lui, **2 Cor.** 3:7. Fața lui Abinadi strălucea cu un luciu minunat, **Mosia** 13:5–9. Ei au fost în- conjurați ca de foc, **Hel.** 5:23, 36, 43–45 (3 Ne. 17:24; 19:14). Ei erau la fel de albi ca și înfățișarea lui Isus, **3 Ne.** 19:25. Li se părea că erau transfigurați, **3 Ne.** 28:15. Nimeni nu L-a văzut pe Dumne- zeu cu un trup, decât dacă a fost însu- flețit de către Spirit, **D&L** 67:10–12. Prin puterea Spiritului, ochii noștri s-au deschis, **D&L** 76:12. Gloria lui Dum- nezeu era asupra lui Moise, **Moise** 1:2. Gloria Lui era asupra mea, iar eu am văzut fața Lui, pentru că am fost tran- sfigurat, **Moise** 1:11. Am văzut cerurile deschise și eu eram îmbrăcat cu slavă, **Moise** 7:3–4.

SCRIPTURI. *Vezi, de asemenea,* Biblie; Cartea lui Mormon; Canon; Cronologie; Cuvântul lui Dumnezeu; Doctrină și Legăminte; Perla de Mare Preț

Cuvinte atât scrise, cât și rostite de către oameni sfinți ai lui Dumnezeu, îndemnați de către Duhul Sfânt. Scrip- turile oficiale, canonice, ale Bisericii astăzi sunt: Biblia, Cartea lui Mormon,

Doctrină și Legăminte și Perla de Mare Preț. Isus și cei care au scris Noul Tes- tament considerau cărțile Vechiului Testament ca fiind scriptură (Mat. 22:29; Ioan 5:39; 2 Tim. 3:15; 2 Pet. 1:20–21).

Nu ne ardea inima în noi, când El ne deschidea scripturile?, **Luca** 24:32. Cercetați scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, și ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine, **Ioan** 5:39. Cuvintele lui Hristos vă vor spune toate lucrurile pe care le aveți de făcut, **2 Ne.** 32:3. Toți aceia care sunt conduși să creadă sfintele scrip- turi sunt fermi și nestrămutați în credință, **Hel.** 15:7–8. Oamenii greșesc în interpretarea scripturilor și nu le înțe- leg, **D&L** 10:63. Aceste cuvinte nu sunt de la oameni, nici de la om, ci de la Mine, **D&L** 18:34–36. Apariția Căr- ții lui Mormon dovedește lumii că scripturile sunt adevărate, **D&L** 20:2, 8–12. Fie ca timpul vostru să fie consa- crat studierii scripturilor, **D&L** 26:1. Scripturile sunt date pentru instruirea sfinților, **D&L** 33:16. Scripturile sunt date spre salvarea celor aleși, **D&L** 35:20. Predicați principiile Evangheli- ei Mele, care se află în Biblie și în Cartea lui Mormon, **D&L** 42:12. Legile Mele privind aceste lucruri sunt date în scripturile Mele, **D&L** 42:28. Orice se spune sub influența Duhului Sfânt este scriptură, **D&L** 68:4.

Scripturi pierdute: În scripturi sunt menționate multe scrieri sfinte pe care nu le avem astăzi, printre care se află următoarele cărți și autori: cartea legă- mântului (Ex. 24:7), războaiele Domnu- lui (Num. 21:14), Iașer (Ios. 10:13; 2 Sam. 1:18), faptele lui Solomon (1 Regi 11:41), cartea lui Samuel văzătorul (1 Cron. 29:29), cartea profetului Natani (2 Cron. 9:29), cartea profetului Șemaia (2 Cron. 12:15), cartea profetului Ido (2 Cron. 13:22), istoria lui Iehu (2 Cron. 20:34), spusele văzătorilor (2 Cron. 33:19), Enoh (Iuda 1:14); cuvintele lui Zenoc, Neum și Zenos (1 Ne. 19:10), Zenos (Iacov 5:1), Zenoc și Ezias (Hel. 8:20) și o carte de aducere aminte (Moise 6:5);

epistolele către Corinteni (1 Cor. 5:9), către Efeseni (Ef. 3:3) și de la Laodicea (Col. 4:16).

Scripturile vor fi păstrate: Trebuie să ob- ținem aceste consemnări ca să putem păstra cuvintele rostite de profeți, **1 Ne.** 3:19–20. Trebuie să păstrez aceste plăci, **Iacov** 1:3. Aceste lucruri au fost ținute și păstrate de mâna lui Dumnezeu, **Mosia** 1:5. Aveți grijă de aceste lucruri sacre, **Alma** 37:47. Scripturile vor fi păstrate în siguranță, **D&L** 42:56. Fo- losiți toate străduaniile pentru a le păs- tra, **JS—I** 1:59.

Valoarea scripturilor: Să citești această lege înaintea întregului Israel, **Deut.** 31:10–13. Această carte a legii să nu se depărteze de gura ta, **Ios.** 1:8. Legea Domnului este desăvârșită și învio- rează sufletul, **Ps.** 19:7. Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, **Ps.** 119:105. Scripturile mărturisesc despre Mine, **Ioan** 5:39. Toate scriptu- rile sunt date prin inspirație de la Dumnezeu și sunt de folos pentru învățare și înțelepciune, **2 Tim.** 3:15–16. Am asemuit toate scripturile pentru noi, ca să fie pentru folosul și învățătura noastră, **1 Ne.** 19:23. Sufle- tul meu se desfată în scripturi, **2 Ne.** 4:15–16. Noi lucrăm cu sârguință să scriem, ca să convingem pe copiii noștri, precum și pe frații noștri, să creadă în Hristos, **2 Ne.** 25:23. Ei au cercetat scripturile și nu au mai ascul- tat de cuvintele acestui om ticălos, **Iacov** 7:23 (Alma 14:1). Dacă nu erau aceste plăci, ar fi trebuit să suferim în neștiință, **Mosia** 1:2–7. Ei cercetaseră scripturile cu sârguință, ca să cunoas- că cuvântul lui Dumnezeu, **Alma** 17:2–3. Scripturile sunt păstrate pen- tru a aduce sufletele la salvare, **Alma** 37:1 – 19 (2 Ne. 3:15). Cuvântul lui Dumnezeu va conduce pe omul lui Hristos, **Hel.** 3:29. Orice vor spune ei atunci când sunt inspirați de Duhul Sfânt va fi scriptură și puterea lui Dumnezeu pentru salvare, **D&L** 68:4. Tipărește plenitudinea scripturilor Mele în scopul clădirii Bisericii Mele și

pentru a pregăti poporul Meu, **D&L** 104:58 – 59. Oricine păstrează ca pe o comoară cuvântul Meu, nu va fi înșelat, **JS—M** 1:37.

Scripturile au fost profețite că vor apare: Isaia a prezis apariția Cărții lui Mor- mon, **Isa.** 29:11–14. Ia acest toiag și scrie pe el pentru Iuda, **Ezec.** 37:15–20. Vor apare și alte cărți, 1 **Ne.** 13:39. Nu aveți de ce crede că Biblia conține toate cuvintele Mele, **2 Ne.** 29:10–14. Apucați-vă de Evanghelia lui Hristos, care vi se va înfățișa în consemnările ce vor apare, **Morm.** 7:8–9. Fie binecuvântat cel care va aduce acest lucru la lumină, **Morm.** 8:16. Scrie aceste lucruri și Eu le voi dezvălui la timpul stabilit de Mine, **Eter** 3:27 (Eter 4:7). Noi credem că El va revela încă multe lucruri, **A de C** 1:9.

SCRIPTURI PIERDUTE. *Vezi* Scripturi—Scripturi pierdute

SCUFUNDARE. *Vezi* Botez, a boteza—Botezul prin scufundare

SECERIȘ

Scripturile folosesc, uneori, cuvântul *seceriș* figurativ, referindu-se la aduce- rea oamenilor în Biserică, care este îm- părăția lui Dumnezeu pe pământ, sau la o vreme a judecății, cum este cea de a Doua Venire a lui Isus Hristos.

Secerișul s-a terminat, vara a trecut și noi nu suntem salvați, **Ier**. 8:20 (D&L 56:16). Recolta este mare, dar lucrăto- rii sunt puțini, **Mat.** 9:37. Secerișul este sfârșitul veacului, **Mat.** 13:39. Ce seamănă un om, aceea va secera, **Gal.** 6:7–9 (D&L 6:33). Lanul este alb, bun de secerat, **D&L** 4:4. Secerișul s-a încheiat și sufletele voastre nu sunt salvate, **D&L** 45:2. A sosit vremea secerișului, iar cuvântul Meu trebuie împlinit, **D&L** 101:64.

SEFORA. *Vezi, de asemenea,* Moise

Personaj din Vechiul Testament, soția lui Moise și fiica lui Ietro (Ex. 2:21; 18:2).

SEM. *Vezi, de asemenea,* Noe, patriarh Biblic

Personaj din Vechiul Testament, un fiu drept al lui Noe și potrivit tradiției, strămoșul popoarelor semite, incluzând arabi, evrei, babilonieni, sirieni, feni- cieni și asirieni (Gen. 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Moise 8:12). Revelațiile zilelor din urmă se referă la Sem ca fiind „marele înalt preot” (D&L 138:41).

SEMINfiIA LUI AVRAAM. *Vezi* Avraam—Seminția lui Avraam

SEMN. *Vezi, de asemenea,* Biserica, semne ale adevăratei Biserici; Minune; Semnele vremurilor

Eveniment sau experiență pe care oamenii le înțeleg ca dovadă sau măr- turie a unui lucru. Un semn este de obicei o manifestare miraculoasă de la Dumnezeu. Și Satana are putere să arate semne în anumite condiții. Sfin- ții trebuie să caute darurile Spiritului și să nu caute semne pentru a-și satis- face curiozitatea sau a-și întări credin- ța. Mai degrabă, Domnul va da semne după cum crede El de cuviință acelora care cred (D&L 58:64).

Însuși Domnul vă va da un semn, **Isa.** 7:14 (2 Ne. 17:14). Dumnezeu lucrează prin semne și minuni în cer și pe pă- mânt, **Dan.** 6:27. O generație rea și adulteră caută un semn, **Mat.** 12:39 (Mat. 16:4; Luca 11:29). Aceste semne îi vor urma pe cei care cred, **Marcu** 16:17 (Morm. 9:24; Eter 4:18; D&L 84:65). Șerem a cerut un semn, **Iacov** 7:13–20. Corihor a cerut un semn, **Alma** 30:48–60. Arată-ne un semn și atunci vom crede, **Alma** 32:17. Cea mai mare parte a oamenilor a crezut semnele și minuni- le, **3 Ne.** 1:22. Oamenii au uitat semnele și minunile, **3 Ne.** 2:1. Nu veți primi nici o mărturie, decât după încercarea cre- dinței voastre, **Eter** 12:6. Nu cereți minuni, decât dacă poruncesc Eu, **D&L** 24:13. Credința nu vine prin semne, ci semnele urmează pe acei care cred, **D&L** 63:7–11. În acele zile se vor ridica Hristoși falși și profeți falși, și vor ară- ta mari semne și minuni, **JS—M** 1:22.

SEMNE ALE BISERICII ADEVĂRATE. *Vezi* Biserica, semne ale adevăratei Biserici

SEMNELE NAȘTERII ȘI ALE MORfiII LUI ISUS HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Evenimente care au însoțit nașterea și moartea lui Isus Hristos.

Nașterea: O fecioară va zămisli și va naște un fiu, **Isa.** 7:14. Din Betleem va ieși un conducător în Israel, **Mica** 5:2. Samuel Lamanitul a profețit o zi, o noapte și o zi de lumină; o nouă stea, și alte semne, **Hel**. 14:2–6. Semnele s-au împlinit, **3 Ne**. 1:15–21.

Moartea : Samuel Lamanitul a profețit întuneric, tunete și fulgere și cutremu- rarea pământului, **Hel.** 14:20–27. Sem- nele s-au împlinit, **3 Ne.** 8:5–23.

SEMNELE VREMURILOR.
Vezi, de asemenea, (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Semn; Ultimele zile, zilele din urmă

Evenimente sau experiențe pe care Dumnezeu le dă oamenilor pentru a arăta că, în lucrarea Sa, ceva important s-a întâmplat sau se va întâmpla în curând. În zilele din urmă, au fost pro- fețite multe semne ale celei de a Doua Veniri a Salvatorului. Aceste semne permit oamenilor credincioși să recu- noască planul lui Dumnezeu, să fie avertizați și să se pregătească.

Muntele Casei Domnului va fi înteme- iat ca cel mai înalt munte, **Isa**. 2:2–3. Domnul va ridica un steag și va aduna Israelul, **Isa**. 5:26 (2 Ne. 15:26 – 30). Soarele se va întuneca și luna nu va mai lumina, **Isa.** 13:10 (Ioel 3:15; D&L 29:14). Oamenii vor încălca legea și nu vor respecta legământul nepieritor, **Isa.** 24:5. Nefiții vor vorbi cu un glas ca din pământ, **Isa.** 29:4 (2 Ne. 27). Israe- lul va fi adunat cu putere, **Isa.** 49:22–23 (1 Ne. 21:22–23; 3 Ne. 20–21). Dumne- zeu va întemeia o împărăție care nu va fi distrusă, **Dan.** 2:44 (D&L 65:2). Răz- boaie, vise și viziuni vor preceda a Doua Venire, **Ioel** 2. Toate națiunile se

vor aduna la război împotriva Ierusa- limului pentru a se lupta, **Zaharia** 14:2 (Ezec. 38–39). Vine ziua care va arde ca un cuptor, **Mal.** 4:1 (3 Ne. 25:1; D&L
133:64; JS—I 1:37). Mari calamități vor preceda a Doua Venire, **Mat.** 24 (JS— M 1). Pavel a descris apostazia și vremurile grele din ultimele zile, **2 Tim**.
3–4. Doi profeți vor fi omorâți și vor fi înviați în Ierusalim, **Apoc.** 11 (D&L
77:15). Evanghelia va fi restaurată în ultimele zile prin slujirea îngerilor, **Apoc**. 14:6–7 (D&L 13; 27; 110:11–16;
128:8–24). Babilonul va fi întemeiat și va cădea, **Apoc**. 17–18. Israelul va fi adunat cu putere, **1 Ne**. 21:13–26 (Isa.
49:13–26; 3 Ne. 20–21). Acesta este un semn, pentru ca voi să puteți cunoaște timpul, **3 Ne.** 21:1. Cartea lui Mormon va fi dezvăluită prin puterea lui Dum- nezeu, **Morm.** 8. Lamaniții vor înflori, **D&L** 49:24–25. Cei răi îi vor omorî pe cei răi, **D&L** 63:32–35 (Apoc. 9). Răz- boiul va fi revărsat asupra națiunilor, **D&L** 87:2. Semne, răsturnarea elemen- telor și îngerii pregătesc calea pentru venirea Domnului, **D&L** 88:86 – 94. Întunericul acoperă pământul, **D&L**
112:23–24. Domnul poruncește sfinților să se pregătească pentru a Doua Venire, **D&L** 133.

SENZUAL, SENZUALITATE.
Vezi, de asemenea, Adulter; Castitate; Imoralitate; Imoralitate sexuală; Poftă

Dragoste sau gust pentru plăcerile fizice incorecte, în special imoralitate sexuală. Nevasta stăpânului a pus ochii pe Iosif, **Gen**. 39:7. Oricine se uită la o femeie ca s-o poftească a comis adul- ter, **Mat.** 5:28 (3 Ne. 12:18). Feriți-vă de poftele firii pământești, care se războiesc cu sufletul, **1 Petru** 2:11. Pofta firii pământești și pofta ochilor nu sunt de la Tatăl, **1 Ioan** 2:16. Nu te mai du după poftele ochilor tăi, **Alma** 39:9. Prin încălcarea legilor sfinte, omul a devenit senzual, **D&L** 20:20. Dacă ci- neva comite adulter în inima lui, nu va avea Spiritul, **D&L** 63:16. Încetați cu toate dorințele pentru plăceri fizice,

D&L 88:121. Oamenii au început să devină carnali, senzuali și diabolici, **Moise** 5:13 (Mosia 16:3, Moise 6:49).

SET. *Vezi, de asemenea* , Adam.

Personaj din Vechiul Testament, fiu drept al lui Noe și al Evei.

Set a fost un om perfect și semăna la înfățișare cu tatăl său, **D&L** 107:42–43 (Gen. 5:3). Set a fost unul dintre cei puternici din lumea spiritelor, **D&L** 138:40. Dumnezeu i S-a revelat El Însuși lui Set, **Moise** 6:1–3, 8–14.

SFAT. *Vezi* , *de asemenea* , Profet.

Îndemnuri, preveniri, îndrumări și instrucțiuni de la Domnul și conducă- torii Săi rânduiți.

Am să-ți dau un sfat, **Ex**. 18:19. Dumne- zeu mă va călăuzi cu sfatul Lui, **Ps.** 73:24. Când nu este chibzuință, poporul piere, **Prov**. 11:14. Fariseii și judecăto- rii au respins sfatul lui Dumnezeu, **Luca** 7:30. Este bine să fie învățați, dacă ascultă de sfatul lui Dumnezeu, **2 Ne**. 9:29. Ascultă sfatul aceluia care te-a rânduit, **D&L** 78:2. Primește sfat de la acela pe care l-am numit, **D&L** 108:1. El dorește să stabilească sfatul său în loc de sfatul pe care Eu l-am rânduit, **D&L** 124:84. Ascultați sfatul slujitorului Meu Joseph, **D&L** 124:89. Dacă un om caută să-și sporească singur faima și nu caută sfatul Meu, nu va avea putere, **D&L** 136:19.

(A)
SFĂTUI

A sfătui, așa cum este folosit în scriptu- ri, înseamnă a da povețe sau a îndruma.

Te sfătuiesc să cumperi de la mine aur curățit prin foc, **Apoc.** 3:18. Nu căutați să-L sfătuiți pe Domnul, **Iacov** 4:10. El sfătuiește în înțelepciune peste toate lucrările Lui, **Alma** 37:12. Păcatele voastre au ajuns la Mine pentru că voi căutați să vă sfătuiți după felul vostru, **D&L** 56:14.

SFÂNT (adjectiv). *Vezi, de asemenea,*
Pur, puritate; Sfințenie; Sfințire

Sacru, având un caracter dumnezeiesc sau curat din punct de vedere spiri-

tual și moral. Antonimul lui sfânt este obișnuit sau profan.

Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt, **Ex.** 19:5–6 (1 Pet. 2:9). Dom- nul a poruncit Israelului: Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, **Lev.** 11:44–45. Aceia care au mâinile nevinovate și inima curată vor sta în locul Lui cel Sfânt, **Ps.**
24:3–4. Vor învăța pe poporul Meu să deosebească între sfânt și profan, **Ezec.**
44:23. Dumnezeu ne-a dat o chemare
sfântă, **2 Tim.** 1:8–9. Din pruncie cunoști
sfintele scripturi, **2 Tim.** 3:15. Oamenii sfinți au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt, **2 Pet.** 1:21. Toți oamenii vor fi judecați potrivit adevărului și sfințeniei care este în Dumnezeu, **2 Ne.**
2:10. Omul firesc devine sfânt prin Ispă- șirea lui Hristos, **Mosia** 3:19. Mergeți după ordinea sfântă a lui Dumnezeu, **Alma** 7:22 (Alma 13:11–12). Trei ucenici au fost sfințiți în carne și au fost făcuți sfinți, **3 Ne.** 28:1–9, 36–39. Nu luați în glumă lucrurile sacre, **D&L** 6:12. Nu poți scrie ceea ce este sacru decât dacă îți este dat de la Mine, **D&L** 9:9. Vă veți lega să acționați cu toată sfințenia, **D&L** 43:9. Ucenicii Mei vor sta în lo- curi sfinte, **D&L** 45:32. Ceea ce vine de sus este sacru, **D&L** 63:64. Copiii mici sunt sfinți, **D&L** 74:7. Consacrați acel loc, și el va fi făcut sfânt, **D&L** 124:44. Domnul îi va aduna pe aleșii Lui într-un oraș sfânt, **Moise** 7:62.

SFÂNT (substantiv). *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos; Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă; Creștini

Un membru credincios al Bisericii lui
Isus
Hristos.

Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, **Ps.**
50:5. Saul a făcut mult rău sfinților la
Ierusalim, **Fapte** 9:1–21. Petru s-a po- gorât și la sfinții care locuiau în Lida, **Fapte** 9:32. Har și pace tuturor care sunteți în Roma, chemați să fiți sfinți, **Rom.**
1:7. Sunteți concetățeni cu sfinții, **Ef.** 2:19–21. Am zărit Biserica Mielu- lui, cei care sunt sfinții lui Dumnezeu,
1 Ne. 14:12. Omul firesc este dușman

lui Dumnezeu, dacă nu devine sfânt prin Ispășirea lui Hristos, **Mosia** 3:19. Eu, Domnul, am binecuvântat pământul pentru folosul sfinților Mei, **D&L** 61:17. Satana face război cu sfinții lui Dumne- zeu, **D&L** 76:28–29. Lucrați cu sârguință ca să-i pregătiți pe sfinți pentru judecata care va veni, **D&L** 88:84–85. Sfinții tre- buie să împartă din avutul lor celor săraci și necăjiți, **D&L** 105:3. Oficiile de mai sus le-am dat pentru lucrarea slujirii și perfecționării sfinților Mei, **D&L** 124:143 (Ef. 4:12).

(CEL) SFÂNT AL ISRAELULUI.
Vezi Isus Hristos

SFÂNTA SFINTELOR. *Vezi, de asemenea,* Tabernacol; Templu, Casa Domnului

Cea mai sacră încăpere din tabernaco- lul lui Moise și, mai târziu, din tem- plu. Sfânta Sfintelor se mai numește și „Locul prea sfânt” (Ex. 26:33–34).

SFÂRȘITUL LUMII. *Vezi* Lume— Sfârșitul lumii

SFINfiENIE. *Vezi, de asemenea,* Pur, puritate; Sfânt; Sfințire

Desăvârșire spirituală și morală. Sfin- țenia arată puritatea inimii și a inten- țiilor unei persoane.

Membrii trebuie să dovedească că sunt demni de Biserică mergând în sfințenie înaintea Domnului, **D&L** 20:69. Casa Domnului este un loc de sfințenie, **D&L** 109:13. Omul Sfințeniei este numele lui Dumnezeu, **Moise** 6:57 (Moise 7:35).

SFINfiIRE. *Vezi, de asemenea,* Ispășire, (a) ispăși; Isus Hristos; Neprihănire, neprihănit

Procesul de a deveni liber de păcat, pur, curat și sfânt prin ispășirea lui Isus Hristos (Moise 6:59–60).

Dumnezeu v-a ales pentru salvare, prin sfințirea Spiritului, **2 Tes.** 2:13
Suntem sfințiți prin jertfirea trupului lui Isus, **Evr.** 10:10. Isus a suferit, ca să-Și poată sfinți poporul prin propriul Lui

sânge, **Evr.** 13:12. Înalții preoți au fost sfințiți, iar veșmintele lor au fost albite prin sângele Mielului, **Alma** 13:10–12. Sfințirea vine acelora care își încredin- țează inimile lui Dumnezeu, **Hel.** 3:33–
35. Pocăiți-vă, ca să puteți fi sfințiți prin
primirea Duhului Sfânt, **3 Ne.** 27:20.
Sfințirea prin harul lui Isus Hristos este dreaptă și adevărată, **D&L** 20:31. Isus a venit să sfințească lumea, **D&L**
76:41. Sfințiți-vă, pentru ca mințile
voastre să devină una cu Dumnezeu,
D&L
88:68.

SIMBOLISM

A folosi un lucru ca asemănare sau ca imagine pentru alt lucru. Simbolismul în scripturi folosește un obiect, un eveniment sau o împrejurare familiară pentru a ilustra un principiu sau o în- vățătură a Evangheliei. De exemplu, profetul Alma din Cartea lui Mormon a folosit o sămânță pentru a ilustra cuvântul lui Dumnezeu (Alma 32).

Pe tot parcursul scripturilor, profeții s-au folosit de simbolism pentru a pre- dica despre Isus Hristos. Unele din aceste simboluri includ ceremonii și rânduieli (Moise 6:63), jertfe (Evr. 9:11–
15; Moise 5:7–8), împărtășania (Luca
22:13–20; TJS, Marcu 14:20–24) și bote- zul (Rom. 6:1–6; D&L 128:12–13). Multe nume biblice sunt simbolice. În Vechiul Testament, ceremonia tabernacolului și legea lui Moise reprezentau adevă- ruri veșnice (Evr. 8–10; Mosia 13:29–32; Alma 25:15; Hel. 8:14–15). Pentru alte exemple, vezi Mat. 5:13–16; Ioan 3:14–
15; Iacov 4:5; Alma
37:38–45.

SIMEON. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament, al doi- lea fiu al lui Iacov și al soției sale Lea (Gen. 29:33; 35:23; Ex. 1:2). El s-a alătu- rat lui Levi în masacrarea sihemiților (Gen 34:25–31). Profeția lui Iacov refe- ritoare la Simeon se află în Genesa
49:5–
7.

Tribul lui Simeon: Urmașii lui Simeon au locuit adesea cu tribul lui Iuda, înăuntrul granițelor împărăției lui

Iuda (Ios. 19:1–9; 1 Cron. 4:24–33). Tri- bul lui Simeon s-a alăturat lui Iuda în bătălia împotriva cananiților (Jud. 1:3, 17). De asemenea, mai târziu, ei s-au alăturat armatelor lui David (1 Cron. 12:25).

SIMON CANANITUL

Personaj din Noul Testament - unul dintre primii Doisprezece Apostoli ai lui Isus Hristos (Mat. 10:2–4).

SIMON PETRU. *Vezi* Petru

(A) SIMfiI. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt

A percepe îndemnurile Spiritului. Erați lipsiți de sentimente, **1 Ne.** 17:45. Când veți simți aceste mișcări de um- flare, veți începe să spuneți că aceasta este o sămânță bună, **Alma** 32:28. Veți simți că este drept, **D&L** 9:8. Toți oa- menii care vor intra în casa Domnului vor putea simți puterea Ta, **D&L** 109:13.

SINAGOGĂ. *Vezi, de asemenea,* Evrei

Loc de întâlnire folosit în scopuri reli- gioase. În vremea Noului Testament, mobilierul era în general simplu, con- stând dintr-un chivot care conținea suluri ale legii și alte scrieri sfinte, un pupitru pentru citit și scaune pentru cei care preaslăveau.

Un consiliu local al vârstnicilor con- ducea fiecare sinagogă. Ei hotărau cine să fie primit și cine să fie exclus (Ioan 9:22; 12:42). Cea mai importantă persoană oficială era conducătorul si- nagogii (Luca 13:14; Marcu 5:22). În general acesta era un cărturar (copist) care se îngrijea de clădire și suprave- ghea slujbele. Un îngrijitor îndeplinea îndatoririle clericale (Luca 4:20).

Exista câte o sinagogă în fiecare oraș în care trăiau evrei, atât în Palestina, cât și în alte părți. Acesta a fost un mare ajutor în răspândirea Evangheli- ei lui Isus Hristos, pentru că primii misionari ai Bisericii puteau vorbi în sinagogi (Fapte 13:5, 14; 41:1; 17:1, 10; 18:4). Aceeași practică a existat printre

misionarii din Cartea lui Mormon (Alma 16:13; 21:4–5; 32:1), ca și printre primii misionari ai acestei dispensații (D&L 66:7; 68:1).

SINAI, MUNTELE. *Vezi, de asemenea,* Legea lui Moise; Moise

Munte în Peninsula Sinai, în apropie- rea căruia Moise și israeliții au făcut tabără la trei luni după exodul lor din Egipt; mai este denumit Muntele Horeb (Ex. 3:1). Aici, Dumnezeu a dat legea Sa lui Moise pentru casa Israelului; aici, de asemenea, a fost construit taberna- colul (Ex. 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

SINEDRIU. *Vezi, de asemenea,* Evrei

Senatul evreiesc și cea mai înaltă curte evreiască atât în chestiuni civile, cât și ecleziastice. Sinedriul era constituit din șaptezeci și unu de membri din rândul preoților importanți, al cărtu- rarilor și al vârstnicilor. În scripturi este numit adesea consiliu (Mat. 26:59; Marcu 14:55; Fapte 5:34).

SINGURUL NĂSCUT. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; (a) Naște

Alt nume pentru Isus Hristos. El este Singurul Fiu Născut al Tatălui (Luca 1:26–35; Ioan 1:14; 3:16; 1 Ne. 11:18–20; 2 Ne. 25:12; Alma 7:10; 12:33; Moise 7:62).

SION. *Vezi, de asemenea,* Enoh; Noul Ierusalim

Cei cu inima pură (D&L 97:21). Sion mai înseamnă un loc unde trăiesc cei cu inima pură. Orașul construit de către Enoh și poporul lui, care a fost, ulterior, luat la cer, s-a numit Sion datorită dreptății (D&L 38:4; Moise 7:18–21, 69). În zilele din urmă, un oraș numit Sion va fi construit lângă ținu- tul Jackson, Missouri (Statele Unite ale Americii), în care se vor aduna triburi- le lui Israel (D&L 103:11–12; 133:18). Sfinții sunt sfătuiți să construiască Sionul oriunde locuiesc ei în lume.

Orașul lui David s-a numit Sion, **1 Regi** 8:1. Din Sion va ieși legea, **Isa.** 2:2–3 (Mica 4:2; 2 Ne. 12:2–3). Mântuitorul

va veni în Sion, **Isa.** 59:20. Vă voi lua pe unul dintr-o cetate, doi dintr-o familie, și vă voi aduce în Sion, **Ier.** 3:14. Pe muntele Sion și în Ierusalim va fi izbăvirea, **Ioel** 2:32 (Obad. 1:17). Binecu- vântați sunt aceia care vor căuta să scoată la iveală Sionul Meu, **1 Ne.** 13:37. Fiicele Sionului sunt îngâmfate, **2 Ne.** 13:16 (Isa. 3:16). Vai de acel care tratează cu ușurință Sionul! **2 Ne.** 28:19 – 25. Căutați să aduceți la iveală și să întemeiați cauza Sionului, **D&L** 6:6 (D&L
11:6). Lui i-am dat Eu inspirație să miște
cauza Sionului cu mare putere de bine,
D&L 21:7. Noul Ierusalim se va numi Sion, **D&L** 45:66 – 67. Independence, Missouri, este locul pentru orașul Sion, **D&L** 57:1–3. Năpasta rămâne asupra copiilor Sionului, până când se vor pocăi, **D&L** 84:58. Domnul a numit poporul Său Sion, pentru că ei erau de-o singură inimă și de o singură minte, **Moise** 7:18–19. Sion (Noul Ierusalim) va fi construit pe continentul american, **A de C** 1:10.

SLAVĂ. *Vezi, de asemenea* ,
Adevăr; Lumină, lumina lui Hristos

În scripturi, glorie se referă adesea la lumina și adevărul lui Dumnezeu. Se mai poate, de asemenea, să însemne lau- da sau cinstirea și oarecare stare a vie- ții veșnice, sau gloria lui Dumnezeu.

Sfânt este Domnul oștirilor; pământul întreg este plin de mărirea Sa, **Isa.** 6:3 (2 Ne. 16:3). Noi suntem schimbați în aceeași înfățișare din slavă în slavă,
2 Cor. 3:18. El mă va înălța să fiu cu El în slavă, **Alma** 36:28. Gloriile primite la Înviere se vor deosebi după drepta- te, **D&L** 76:50–119. Slava lui Dumnezeu este inteligența, **D&L** 93:36. Slava lui Dumnezeu înseamnă a aduce nemu- rirea și viața veșnică omului, **Moise** 1:39. Am văzut două persoane, a căror strălucire și slavă depășesc orice des- criere, **JS—I** 1:17.

SLĂBICIUNE. *Vezi, de asemenea,*
Umil, umilință

Faptul de a fi muritor și de a-ți lipsi capacitatea, tăria sau priceperea.

Slăbiciunea este o stare de existență. Toți oamenii sunt slabi și numai prin harul lui Dumnezeu ei primesc putere să facă fapte drepte (Iacov 4:6–7). Aceas- tă slăbiciune se manifestă în parte în slă- biciunile personale pe care le are fiecare.

Întăriți mâinile slabe, **Isa.** 35:3–4. Spi- ritul, în adevăr, este dornic, dar carnea este neputincioasă, **Mat.** 26:41 (Marcu 14:38). Din pricina slăbiciunii care este în mine, potrivit cărnii, îmi voi cere iertare, **1 Ne**. 19:6. Mi s-a poruncit să scriu aceste lucruri, neluând în seamă slăbiciunea mea, **2 Ne.** 33:11. Nu te înfuria pe slujitorul Tău din cauza slă- biciunii lui, **Eter** 3:2. Neamurile își vor bate joc de aceste lucruri din cauza neputinței slăbiciunii noastre la scris, **Eter** 12:23–25, 40. Le voi arăta slăbi- ciunile lor, **Eter** 12:27–28. Pentru că ți-ai văzut slăbiciunea, te vei întări, **Eter** 12:37. Cel ce este slab dintre voi, de aici înainte va fi întărit, **D&L** 50:16. Isus Hristos cunoaște slăbiciunea omului, **D&L** 62:1.

(A) SLUJI. *Vezi, de asemenea,*

Preoție; Slujire

A face lucrarea Domnului pe pământ. Slujitorii aleși ai lui Dumnezeu trebuie să fie chemați de Dumnezeu pentru a sluji în lucrarea Lui. Când slujitorii ade- vărați înfăptuiesc voința Domnului, ei Îl reprezintă pe Domnul în îndatoriri- le lor oficiale și acționează ca împuter- nicitii Lui (D&L 64:29), conducând astfel lucrarea necesară salvării ome- nirii. Domnul a dat Apostoli, profeți, evangheliști, înalți preoți, cei șaptezeci, vârstnici, episcopi, preoți, învățători, diaconi, ajutoare și conduceri pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea slujirii (Ef. 4:11–16; 1 Cor. 12:12–28; D&L 20;107).

Domnul l-a ales pe el ca să facă slujba în Numele Domnului, **Deut.** 18:5. Oa- menii vă vor numi slujitori ai Dumne- zeului nostru, **Isa.** 61:6. Fiul omului nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească, **Mat.** 20:26–28. M-am arătat ție ca să te pun slujitor și martor, **Fapte** 26:16–18.

Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră și dragostea cu care ați slujit sfinților, **Evr.** 6:10. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu, **1 Pet.** 4:10–11. Ei s-au învățat și au slujit unul altuia,
3 Ne. 26:19. Este datoria celor Doispre- zece să rânduiască slujitorii evanghelici, **D&L** 107:39–40. Un înalt preot poate fi îndrituit întru slujirea lucrurilor vremel- nice, **D&L** 107:71–72. Acești șaptezeci vor fi slujitori călători, **D&L** 107:93–97. Vârstnicii sunt rânduiți să stea sluji- tori ai Bisericii Mele, **D&L** 124:137.

SLUJIRE. *Vezi, de asemenea,*
Bunăstare;
Dragoste

Îngrijire sau muncă oferită spre folosul lui Dumnezeu și al celorlalți. Slujindu-i pe ceilalți, Îl slujim și pe Dumnezeu.

Alegeți astăzi cui vreți să slujiți, **Ios.**
24:15. Ori de câte ori ați făcut aceasta unuia dintre cei mai neînsemnați, Mie Mi-ați făcut, **Mat.** 25:35–45. Aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, care este slujirea voastră chibzuită, **Rom.**
12:1. Prin iubire slujiți-vă unul pe celă- lalt, **Gal.** 5:13. Zilele tale se vor petrece în slujirea Dumnezeului tău, **2 Ne.** 2:3. Când vă aflați în slujba semenilor voștri, vă aflați doar în slujba Dumne- zeului vostru, **Mosia** 2:17. Aceia care posedă pământul făgăduinței trebuie să-L slujească pe Dumnezeu, sau vor fi distruși, **Eter** 2:8–12. Aceia care se îm- barcă să-l slujească pe Dumnezeu tre- buie să slujească cu toată inima, **D&L**
4:2. Domnul a dat porunci ca omenirea să-L iubească și să-L slujească, **D&L**
20:18–19. Tu Îl vei sluji pe Dumnezeu în numele lui Isus Hristos, **D&L** 59:5. Eu, Domnul, Mă încânt să îi cinstesc pe aceia care Mă slujesc, **D&L** 76:5. Preaslăviți-L pe Dumnezeu, căci numai pe El Îl veți sluji, **Moise** 1:15.

SLUJIREA BOLNAVILOR.
Vezi, de asemenea, Mâini, așezarea lor; Preoție; (a) Tămăduiri, tămăduiri; Ulei; Ungere

O binecuvântare dată bolnavilor de către bărbații care dețin Preoția lui

Melhisedec, implicând folosirea ule- iului sfințit.

Așează-ți mâinile asupra ei, **Mat.** 9:18. Isus Și-a pus mâinile peste câțiva bol- navi din popor și i-a tămăduit, **Marcu** 6:5. Apostolii lui Hristos ungeau cu ulei pe mulți dintre cei bolnavi și îi tămăduiau, **Marcu** 6:13. Vârstnicii tre- buie să-i ungă și să-i tămăduiască pe cei bolnavi, **Iac.** 5:14–15. Să nu îi tămă- duiți pe cei bolnavi, decât dacă vi se cere de cei care o doresc, **D&L** 24:13–14. Vârstnicii își vor așeza mâinile asupra celor bolnavi, **D&L** 42:44. Așează-ți mâinile asupra celor bolnavi și ei se vor reface, **D&L** 66:9.

SMERENIE. *Vezi* Umil, umilință

SMITH, EMMA HALE. *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, Jr.

Soția profetului Joseph Smith. Domnul i-a poruncit Emmei să facă o culegere de imnuri pentru Biserică. De asemenea, ea a slujit ca prima președintă a Societății de Alinare.

Este dată revelația privind voința Domnului către Emma Smith, **D&L** 25. Domnul a sfătuit-o pe Emma Smith în privința căsătoriei, **D&L** 132:51–56.

SMITH, HYRUM. *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, Jr.

Frate mai mare și asociat credincios al lui Joseph Smith. Hyrum s-a născut la 9 februarie 1800. El a slujit ca asistent al lui Joseph în președinția Bisericii, cât și ca al doilea patriarh al Bisericii. La 27 iunie 1844, el a devenit martir alături de Joseph, în Închisoarea Carthage.

Dumnezeu a revelat instrucțiuni pentru Hyrum, prin fratele său Joseph, **D&L** 11; 23:3. Binecuvântat este slujitorul Meu Hyrum Smith, datorită integrită- ții inimii lui, **D&L** 124:15. Lui Hyrum i s-a poruncit să ia oficiul de patriarh al Bisericii, **D&L** 124:91–96, 124. Joseph și Hyrum au fost martirizați în închi- soarea Carthage, **D&L** 135. Hyrum și alte spirite alese au fost ținute în rezer- vă ca să vină în plenitudinea timpuri- lor, **D&L** 138:53.

SMITH, JOSEPH F.

Cel de-al șaselea președinte al Biseri- cii; singurul fiu al lui Hyrum și Mary Fielding Smith. El s-a născut la 13 noiembrie 1838 și a murit la 19 noiembrie 1918.

Joseph F. Smith a primit o viziune de- spre mântuirea celor morți, **D&L** 138.

SMITH, JOSEPH, FIUL. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Doctrină și Legăminte; Prima viziune; Perla de Mare Preț; Restaurarea Evangheliei; Traducerea lui Joseph Smith (TJS)

Profetul ales să restaureze adevărata Biserică a lui Isus Hristos pe pământ. Joseph Smith s-a născut în statul Vermont din Statele Unite ale Americii și a trăit între anii 1805 și 1844.

În 1820 Dumnezeu Tatăl și Isus Hristos i-au apărut lui Joseph, și el a aflat că nici una dintre bisericile de pe pământ nu era adevărată (JS—I 1:1–20). Mai târziu i s-a înfățișat îngerul Moroni care i-a dezvăluit locul ascuns al plăcilor de aur, care conțineau con- semnările vechilor popoare de pe con- tinentul american (JS—I 1:29–54).

Joseph a tradus plăcile de aur și în 1830 le-a publicat sub titlul Cartea lui Mormon (JS—I 1:66–67, 75). În 1829 el a primit autoritatea preoției de la Ioan Botezătorul și de la Petru, Iacov și Ioan (D&L 13; 27:12; 128:20; JS—I 1:68–70). Sub îndrumarea lui Dumnezeu, la 6 aprilie 1830, Joseph și alți câțiva au organizat Biserica restaurată a lui Isus Hristos (D&L 20:1–4). Sub conducerea lui Joseph, Biserica a crescut în Canada, Anglia și partea de răsărit a Statelor Unite, mai ales în Ohio, Missouri și Illinois. Grave persecuții îi urmăreau pe Joseph și pe sfinți oriunde se așezau. La 27 iunie 1844, Joseph și fratele său, Hyrum, au fost martirizați în Carthage, Illinois, din Statele Unite ale Americii.

Iosif, fiul lui Iacov, a profetizat despre Joseph Smith, 2 Ne. 3:6–15. Pentru că El cunoștea calamitatea ce avea să vină, Domnul l-a chemat pe slujitorul

Său Joseph Smith, **D&L** 1:17 (D&L 19:13). Joseph Smith a fost rânduit Apostol al lui Isus Hristos și primul vârstnic al acestei Biserici, **D&L** 20:2. Joseph a fost rânduit în Apostolat de către Petru, Iacov și Ioan, **D&L** 27:12. Joseph și Sidney Rigdon au dat mărtu- rie că ei L-au văzut pe Singurul Născut al Tatălui, **D&L** 76:23. Împreună cu Oliver Cowdery, Joseph Smith L-a vă- zut pe Domnul într-o viziune, **D&L** 110:1–4. Domnul l-a chemat pe Joseph să fie vârstnic care prezidează, tradu- cător, revelator, văzător și profet, **D&L** 124:125. Joseph Smith a înfăptuit mai mult pentru salvarea oamenilor decât orice alt om, în afară doar de Isus, **D&L** 135:3.

Scripturile aduse la lumină de către Pro- fetul Joseph Smith: Joseph a tradus părți din plăcile de aur care i-au fost date de către îngerul Moroni, traducere care a fost tipărită în 1830 sub titlul Cartea lui Mormon. De asemenea, el a primit de la Domnul multe revelații care descriau în linii generale doctrinele de bază ale Bisericii și organizarea acesteia. Multe dintre aceste revelații au fost compilate și constituie ceea ce este cunoscut, acum, sub denumirea de Doctrină și Legăminte. Tot el este ace- la care a făcut să apară Perla de Mare Preț, ce conține traduceri inspirate ale unor scrieri ale lui Moise, Avraam și Mat., extrase din istoria și mărturia sa și treisprezece declarații de doctrină și credință susținute de Biserică.

SMITH, JOSEPH, TATĂL.
Vezi, de asemenea, Smith, Joseph, fiul; Smith, Lucy Mack

Tatăl Profetului Joseph Smith. El s-a născut la 12 iulie 1771. S-a căsătorit cu Lucy Mack și au avut nouă copii (JS—I 1:4). Joseph a devenit un credincios loial în restaurarea din zilele din urmă și primul patriarh al Bisericii. El a murit la 14 septembrie 1840.

Dumnezeu i-a dezvăluit instrucțiuni prin fiul său Joseph, **D&L** 4; 23:5. Fie ca slujitorul Meu cel vârstnic să conti-

nue alături de familia lui, **D&L** 90:20. Slujitorul Meu vârstnic Joseph stă cu Avraam la dreapta sa, **D&L** 124:19. Joseph Smith, fiul, l-a văzut pe tatăl său într-o viziune despre împărăția celestială, **D&L** 137:5. Un înger i-a po- runcit lui Joseph Smith, fiul, să-i spună tatălui său despre viziunea pe care o primise, **JS—I** 1:49–50.

SMITH, LUCY MACK. *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, fiul; Smith, Joseph, tatăl.

Mama profetului Joseph Smith și soția lui Joseph Smith, tatăl (JS—I 1:4, 7, 20). Ea s-a născut la 8 iulie 1776 și a murit la 5 mai 1856.

Joseph a văzut-o pe mama sa într-o viziune despre împărăția celestială, **D&L** 137:5.

SMITH, SAMUEL H. *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, fiul

Frate mai mic al profetului Joseph Smith (JS—I 1:4). Samuel s-a născut în 1808 și a murit în 1844. El a fost unul dintre cei opt martori ai Cărții lui Mormon și a slujit ca unul dintre primii misionari pentru Biserica restaurată (D&L 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

SODOMA. *Vezi, de asemenea,* Gomora

În Vechiul Testament, un oraș rău care a fost nimicit de către Domnul (Gen. 19:12–29).

SOLOMON. *Vezi, de asemenea,* Bat-Șeba; David

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui David și al Bat-Șebei (2 Sam. 12:24). Solomon a fost pentru o vreme rege al Israelului.

David l-a numit pe Solomon rege, **1 Regi** 1:11–53. David l-a însărcinat pe Solomon să meargă pe căile Domnu- lui, **1 Regi** 2:1–9. Domnul i-a promis o inimă înțelegătoare, **1 Regi** 3:5–15.

A stat ca judecător între două mame și a stabilit adevărata mamă a copilului, **1 Regi** 3:16–28. A rostit proverbe și cântări, **1 Regi** 4:32.

A construit templul, **1 Regi** 6; 7:13–51. A dedicat templul,

1 Regi 8. A fost vizitat de regina din Șeba, **1 Regi** 10:1–13. Solomon s-a căsă- torit în afara Israelului, iar soțiile lui i-au îndreptat inima către preaslăvirea dum- nezeilor falși, **1 Regi** 11:1–8. Domnul s-a mâniat pe Solomon, **1 Regi** 11:9–13. A murit, **1 Regi** 11:43. David a profețit despre gloria domniei lui Solomon, **Ps**. 72. Solomon a primit multe soții și concubine, dar unele nu erau primite de la Domnul, **D&L** 132:38 (Iacov 2:24).

SOMN

Stare de odihnă în care o persoană este inactivă și inconștientă. Domnul i-a sfătuit pe sfinții Săi să nu doarmă mai mult decât este necesar (D&L 88:124). De asemenea, somnul mai poate fi sim- bol pentru moartea spirituală (1 Cor. 11:30; 2 Ne. 1:13) sau pentru moartea fizică (Morm. 9:13).

SORĂ. *Vezi, de asemenea,* Frați, frate; Om, oameni

Fiind copii ai Tatălui nostru Ceresc, toți bărbații și femeile sunt în mod spiri- tual frați și surori. În Biserică, membrele și prietenele Bisericii sunt denumite adesea surori.

Cei care fac voința Tatălui Meu, aceia sunt frații și surorile Mele, **Mat.** 12:50 (Marcu 3:35). Sunt enunțate legile care guvernează mărturisirea păcatelor între frați și surori, în Biserică **D&L** 42:88–93.

SORTI

Modalitate de alegere sau de elimina- re a mai multor opțiuni, făcută adesea prin alegerea unei bucăți de hârtie sau de lemn dintre mai multe. Aceasta se numește a trage la sorți.

Și-au împărțit veșmintele Lui, trăgând la sorți, **Mat.** 27:35 (Ps. 22:18; Marcu 15:24; Luca 23:34; Ioan 19:24). Au tras la sorți și sorțul a căzut pe Matia, **Fap- te** 1:23–26. Tragem la sorți—care din- tre noi să meargă la casa lui Laban, **1 Ne.** 3:11.

SOfi. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători; Familie

SOfiIE. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători; Familie

SPĂLA, SPĂLAT, SPĂLĂRI. *Vezi, de asemenea,* Botez, Boteza; Ispăși, Ispășire

A curăța fizic sau spiritual. În mod sim- bolic, o persoană care s-a pocăit poate fi curățată de o viață împovărată de păcat și de urmările lui, prin jertfa ispășitoare a lui Isus Hristos. Anumite spălări, în- făptuite sub autoritatea corespunzătoa- re a preoției, slujesc ca rânduieli sacre.

Preotul să-și spele hainele și să se scal- de în apă, **Num.** 19:7. Spală-mă cu de- săvârșire de nelegiurea mea, **Ps**. 51:2, 7. Spălați-vă, curățiți-vă, încetați să mai faceți rău, **Isa.** 1:16–18. Isus a spălat picioarele Apostolilor Lui, **Ioan** 13:4–15 (D&L 88:138–139). Fiți botezați și spălați-vă de păcate, **Fapte** 22:16 (Alma 7:14; D&L 39:10). Nici un om nu poate fi salvat, decât dacă veșmintele lui sunt albite, **Alma** 5:21 (3 Ne. 27:19). Veșmintele lor au fost albite prin sân- gele lui Hristos, **Alma** 13:11 (Eter 13:10). fiind poruncile, ei pot fi spă- lați și curățați de toate păcatele lor, **D&L** 76:52. Ungerile și spălările voas- tre sunt rânduite de rânduiala sfintei Mele case, **D&L** 124:39–41.

SPERANfiĂ. *Vezi, de asemenea,* Credință

Așteptarea încrezătoare și dorința vie pentru binecuvântările promise celor drepți. Scripturile vorbesc adesea de speranță ca despre anticiparea vieții veșnice prin credință în Isus Hristos.

Binecuvântat să fie omul a cărui spe- ranță este Domnul, **Ier.** 17:7. Domnul este speranța poporului Său, **Ioel** 3:16. Avem speranță prin răbdare și scripturi, **Rom.** 15:4. Dumnezeu ne-a născut din nou cu o speranță vie prin învierea lui Hristos, **1 Pet.** 1:3. Oricine are spe- ranța aceasta în El, se curățește, **1 Ioan** 3:2–3. Trebuie să mergeți înainte cu o strălucire desăvârșită a speranței, **2 Ne.** 31:20. Vedeți să aveți credință, speranță și milostenie, **Alma** 7:24 (1 Cor. 13:13; Moro. 10:20). Doresc să

ascultați cuvintele mele, având speranța că veți primi viață veșnică, **Alma** 13:27–29. Dacă aveți credință, atunci sperați pentru lucruri care nu se văd, care sunt adevărate, **Alma** 32:21 (Evr. 11:1). Speranța vine din credință și se face ancoră sufletului, **Eter** 12:4 (Evr. 6:17–19). Omul trebuie să spere, altfel nu poate primi o moștenire, **Eter** 12:32. Mormon a vorbit referitor la credință, speranță și milostenie, **Moro.** 7:1. Să sperați prin ispășirea lui Isus Hristos să fiți înălțați la viața veșnică, **Moro.** 7:40–43. Duhul Sfânt vă umple de speranță, **Moro.** 8:26 (Rom. 15:13). Ei au părăsit viața muritoare neclintiți în speranța unei învieri slăvite, **D&L** 138:14.

SPIRIT. *Vezi, de asemenea,* Înviere; Moarte fizică; Om, oameni; Suflet

Acea parte a unei ființe vii care există înainte de a veni pe lume, care locuiește în trupul fizic pe timpul vieții muritoare și care există după moarte, ca ființă separată până la înviere. Toate lucrurile vii — omenire, animale și plante—au fost spirite înainte să existe vreo formă de viață pe pământ (Gen. 2:4–5; Moise 3:4–7). Trupul spiritual arată ca trupul fizic (1 Ne. 11:11; Eter 3:15–16; D&L 77:2; D&L 129). Spiritul este materie, dar este mult mai fin sau pur decât orice element sau materie muritoare (D&L 131:7).

Fiecare persoană este efectiv un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, fiind născută ca spirit din Părinți Cerești înainte de a se naște din părinți muritori pe pământ (Evr. 12:9). Fiecare persoană pe pământ are un trup spiritual, nemuritor, în plus față de trupul din carne și din oase. Așa cum se definește, uneori, în scripturi, spiritul și trupul fizic alcătuiesc împreună sufletul (Gen. 2:7; D&L 88:15; Moise 3:7, 9, 19; Avr. 5:7). Spiritul poate trăi fără un trup fizic, însă trupul fizic nu poate trăi fără spirit (Iac. 2:26). Moartea fizică înseamnă despărțirea spiritului de trup. La înviere, spiritul este reunit cu același trup fizic din carne și oase pe care l-a avut în viața muritoare, cu două mari diferențe:

ele nu vor mai fi despărțite niciodată, iar trupul fizic va fi nemuritor și desă- vârșit (Alma 11:45; D&L 138:16–17).

Spiritul nu are carne și oase, cum vedeți că am Eu, **Luca** 24:39. Spiritul Însuși mărturisește spiritului nostru că noi suntem copiii lui Dumnezeu, **Rom.** 8:16. Slăviți pe Dumnezeu în trup și în spirit, **1 Cor.** 6:20. Acest trup este trupul Spiritului Meu, **Eter** 3:16. Omul este spirit, **D&L** 93:33. Hristos a slujit spiritelor drepte în paradis, **D&L** 138:28–30 (1 Pet. 3:18–19). Te-ai născut în lume din apă, sânge și spirit, **Moise** 6:59. El a stat printre aceia care erau spirite, **Avr.** 3:23.

Spirite rele: Isus a alungat mulți dia- voli, **Marcu** 1:27, 34, 39. Ieși din om, spirit necurat, **Marcu** 5:2–13. Spiritul rău îl învață pe om că nu trebuie să se roage, **2 Ne.** 32:8. În numele lui Isus, el a alungat diavoli și spirite necurate, **3 Ne.** 7:19. Multe spirite false au mers înainte înșelând lumea, **D&L** 50:2, 31–32. Joseph Smith a explicat trei chei pen- tru a determina dacă un spirit este de la Dumnezeu sau de la diavol, **D&L** 129.

SPIRITE RELE. *Vezi* Spirit—Spirite rele

SPIRITUL SFÂNT. *Vezi* Duhul Sfânt

SPIRITUL SFÂNT AL FĂGĂDUINȚEI. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt

Duhul Sfânt este Spiritul Sfânt al făgă- duinței (Fapte 2:33). El confirmă ca fiind acceptate de Dumnezeu faptele drepte, rânduielile și legămintele oamenilor. Spiritul Sfânt al făgăduinței mărturiseș- te Tatălui că rânduielile salvării au fost îndeplinite cum se cuvine și că au fost ținute legămintele care le însoțesc.

Aceia care sunt pecetluiți de către Spiritul Sfânt al făgăduinței primesc tot ceea ce are Tatăl, **D&L** 76:51–60 (Ef. 1:13–14). Pentru a avea forță după această viață, toate legămintele și fap- tele trebuie pecetluite de către Spiritul Sfânt al făgăduinței, **D&L** 132:7, 18–19, 26.

STÂNCĂ. *Vezi, de asemenea,* Evanghelie; Isus Hristos; Revelație

În sens figurat, Isus Hristos și Evan- ghelia Lui care sunt temelie și sprijin puternice (D&L 11:24; 33:12–13). *Stânca* se mai referă și la revelație, prin care Dumnezeu își face cunoscută Evan- ghelia omului (Mat. 16:15–18).

El este Stânca, lucrarea Lui este desăvâr- șită, **Deut.** 32:4. Domnul este stânca mea; în El mă voi încrede, **2 Sam.** 22:2–3. O stâncă s-a desprins fără ajutorul mâinilor, **Dan.** 2:34–35. A fost zidită pe o stâncă, **Mat.** 7:25 (3 Ne. 14:25). Isus Hristos este piatra care a fost lepădată, **Fapte** 4:10–11. Stânca era Hristos, **1 Cor.** 10:1–4 (Ex. 17:6). Cel ce este zidit pe stâncă primește adevărul, **2 Ne.** 28:28. Evreii vor respinge stânca (Hristos) pe care să poată zidi, **Iacov** 4:15–17. Pe stânca Mântuitorului nostru trebuie să ne zidim temelia, **Hel.** 5:12. Cine zidește pe doctrinele lui Hristos, zidește pe stânca Lui și nu va cădea când vor veni puhoaiele, **3 Ne.** 11:39–40 (Mat. 7:24–27; 3 Ne. 18:12–13). Omul înțelept și-a zidit casa pe stâncă, **3 Ne.** 14:24. Dacă sunteți ziditi pe stânca Mea, pământul și iadul nu pot izbândi, **D&L** 6:34. Cel ce zidește pe această stâncă nu va cădea nicioda- tă, **D&L** 50:44. Eu sunt Mesia, Regele Sionului, Stânca Raiului, **Moise** 7:53.

STEAG

În scripturi, drapel sau stindard în jurul căruia oamenii se adună într-o unitate de scop sau de identitate. În vremurile vechi, steagul slujea ca punct de grupare a soldaților în luptă. Cartea lui Mormon și Biserica lui Isus Hristos sunt steaguri simbolice pentru toate popoarele pământului.

El va înălța un steag popoarelor, **Isa.** 5:26 (2 Ne. 15:26). Vlăstarul lui Isai va fi ca un steag, **Isa.** 11:10 (2 Ne. 21:10; D&L 113:6). Înălțați un steag de pace, **D&L** 105:39.

SUFLET. *Vezi, de asemenea,* Spirit; Trup

Scripturile vorbesc despre suflete în

trei feluri: (1) ființe spirituale, atât în viața premuritoare, cât și postmuri- toare (Alma 40:11–14; Avr. 3:23); (2) un spirit și un trup, unite în viața muritoare (Avr. 5:7) și (3) o persoană nemuritoare, înviată, al cărei spirit și trup au devenit inseparabil legate (Alma 40:23; D&L 88:15–16).

Sângele face o ispășire pentru suflet, **Lev.** 17:11. El îmi înviorează sufletul; **Ps.** 23:3. Să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu tot sufletul tău, **Mat.**
22:37 (Marcu 12:30). Diavolul le înșală sufletele, **2 Ne.** 28:21. Oferiți-vă sufle- tele întregi ca ofrandă pentru El, **Omni** 1:26. Cuvântul începe să-mi lărgească sufletul, **Alma** 32:28. Sufletul lui nu va înfometa și nici nu va înseta vreodată, **3 Ne.** 20:8. Pâinea și apa împărtășaniei sunt sfințite pentru sufle- tele acelora care se împărtășesc din ele, **Moro.** 4–5 (D&L 20:77–79). Cei ce trudesc în împărăție aduc salvarea sufletelor lor, prin slujirea lor, **D&L**
4:2, 4. Valoarea sufletelor este mare, **D&L** 18:10. Te-ai născut în lume din apă, sânge și spirit, și astfel ai devenit un suflet viu, **Moise** 6:59.

Valoarea sufletelor: Toate persoanele sunt copii de spirit ai lui Dumnezeu. El ține la fiecare dintre copiii Lui și îl consideră pe fiecare dintre ei impor- tant. Pentru că sunt copiii Lui, ei au putința de a deveni asemeni Lui. De aceea, ei au o mare valoare.

Este bucurie pentru un singur păcătos care se pocăiește, **Luca** 15:10. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe Singurul Lui Fiu Născut, **Ioan** 3:16. Ei nu puteau îndura ca vreun suflet omenesc să piară, **Mosia** 28:3. Nu este un suflet la această vreme la fel de valoros pentru Dumnezeu, ca un suflet la vremea venirii Lui? **Alma** 39:17. Lucrul cel mai de preț pentru voi este să aduceți suflete la Mine, **D&L** 15:6. Amintiți-vă că valoarea sufletelor este mare în fața lui Dumnezeu, **D&L** 18:10–
15. Aceasta este lucrarea și gloria Mea, să aduc nemurirea și viața veșnică omului, **Moise** 1:39.

SUPĂRARE. *Vezi* Mânie

SUPUNERE, SUPUS, (A) SE SUPUNE. *Vezi, de asemenea,* (a) Asculta; (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare; Bucurie; Lege; (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu; Poruncile lui Dumnezeu

În sens spiritual, supunerea înseamnă a îndeplini voința lui Dumnezeu.

Noe a făcut tot ce îi poruncise Dumne- zeu, **Gen.** 6:22. Avraam s-a supus Domnului, **Gen.** 22:15–18. Vom face tot ceea ce a spus Domnul, **Ex.** 24:7. Ascultă, dar, Israele, și caută să împli- nești, **Deut.** 6:1–3. Iubește-L pe Dom- nul și ascultă de glasul Lui, **Deut.** 30:20. Ascultarea face mai mult decât jertfele, **1 Sam.** 15:22. Temeți-vă de Dumnezeu și țineți poruncile Lui, **Ecl.** 12:13–14. Nu oricine va intra în împă- răția cerurilor, ci acel ce face voia Ta- tălui, **Mat.** 7:21 (3 Ne. 14:21). Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu, **Ioan** 7:17. Trebuie să as- cultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni, **Fapte** 5:29. Copii, ascul- tați-i pe părinții voștri, **Ef.** 6:1 (Col. 3:20). Voi merge și voi face lucrurile pe care mi le-a poruncit Domnul, **1 Ne.** 3:7. Eu m-am supus glasului Spiritu- lui, **1 Ne.** 4:6–18. Dacă copiii oameni- lor țin poruncile lui Dumnezeu, El îi hrănește, **1 Ne.** 17:3. Păziți-vă să nu vă supuneți spiritului rău, **Mosia** 2:32–33, 37 (D&L 29:45). Oamenii își pri- mesc răsplata potrivit spiritului căru- ia s-au supus, **Alma** 3:26–27. Oamenii trebuie să facă multe lucruri de bună voie, **D&L** 58:26 – 29. Cu nimic nu ofensează omul pe Dumnezeu, decât acei care nu recunosc mâna Lui și nu se supun poruncilor Lui, **D&L** 59:21. Eu, Domnul, sunt legat când faceți ce- ea ce spun Eu, **D&L** 82:10. Orice suflet care se supune glasului Meu Îmi va vedea fața și va cunoaște că Eu sunt, **D&L** 93:1. Oamenii trebuie pedepsiți până ce vor învăța supunerea, **D&L** 105:6. Când obținem vreo binecuvân-

tare de la Dumnezeu, aceasta este prin supunere față de acea lege care o afir- mă, **D&L** 130:21. Adam a fost supus, **Moise** 5:5. Îi vom încerca să vedem dacă vor face toate lucrurile pe care le va porunci Domnul, **Avr.** 3:25.

SUSfiINEREA CONDUCĂTORI- LOR BISERICII. *Vezi, de asemenea,* Consimțământ comun

A promite sprijin acelora care slujesc în Biserică în funcții de conducere ge- nerală sau locală.

Așază pe Iosua înaintea adunării și dă-i însărcinare în fața lor, **Num.** 27:18–19. Toți oamenii au strigat și au spus: „Dumnezeu să-l țină pe rege”, **1 Sam.** 10:24. Încredeți-vă în profeții Lui, astfel veți prospera, **2 Cron.** 20:20. Supuneți-vă acelora care au stăpânire asupra voastră, **Evr.** 13:17. Veți fi favo- rizați de Domnul pentru că nu ați crâc- nit, **1 Ne.** 3:6. Aceia care i-au primit pe profeți au fost cruțați, **3 Ne.** 10:12–13. Da-ți crezare cuvintelor acestor doi- sprezece, **3 Ne.** 12:1. Prin propriul Meu glas sau prin glasul slujitorilor Mei, la fel este, **D&L** 1:38. Cuvântul lui îl veți primi ca și când ar fi din propria Mea gură, **D&L** 21:5. Acela care îi primește pe slujitorii Mei, pe Mine Mă primește, **D&L** 84:35 – 38. Cine Mă primește pe Mine, primește pe aceia pe care i-am trimis Eu, **D&L** 112:20. Dacă poporul Meu nu va asculta gla- sul acestor oameni pe care i-am numit Eu, ei nu vor fi binecuvântați, **D&L** 124:45–46.

SUTAȘ

Ofițer în armata romană având în subordine o companie de 50 până la 100 de oameni. O astfel de companie forma a șaizecea parte a legiunii roma- ne. (Vezi Mat. 8:5; Luca 23:47; Fapte 10:1–8).

ȘADRAC. *Vezi, de asemenea,* Daniel

Personaj din Vechiul Testament, Șadrac, Meșac și Abed-Nego erau trei tineri israeliți care, împreună cu Daniel, au

fost aduși în palatul lui Nebucadnețar, regele Babilonului. Numele ebraic al lui Șadrac era Hanania. Cei patru tineri au refuzat să se pângărească luând din carnea și vinul regelui (Dan. 1). Șadrac, Meșac și Abed-Nego au fost aruncați într-un cuptor încins de către rege, și păstrați în viață de către Fiul lui Dum- nezeu (Dan. 3).

(CEI) ȘAPTEZECI. *Vezi, de asemenea,* Apostol; Preoția lui Melhisedec

Oficiu la care sunt rânduiți bărbații din Preoția lui Melhisedec. Astăzi, Cvo- rumul celor Șaptezeci constituie Autori- tățile Generale ale Bisericii, cărora li se dă autoritatea Apostolică, dar care nu sunt rânduiți Apostoli. Ei își dedică tot timpul lor slujirii.

Domnul a numit alți șaptezeci, **Luca** 10:1. Cei Șaptezeci sunt chemați să propovăduiască Evanghelia și să fie martori speciali ai lui Isus Hristos, **D&L** 107:25–26. Cei Șaptezeci acționează în numele Domnului, sub îndrumarea celor Doisprezece, zidind Biserica și ordonând toate treburile de acest fel, în toate națiile, **D&L** 107:34. Alegeți alți șaptezeci, chiar de șapte ori șaptezeci, dacă munca o cere, **D&L** 107:93–97. Cvorumul celor Șaptezeci este instituit pentru ca vârstnicii călători să depună mărturie despre numele Meu în toată lumea, **D&L** 124:138–139.

ȘARPE DE ARAMĂ. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos, Moise

Un șarpe de aramă făcut de Moise, la porunca lui Dumnezeu, pentru a-i vin- deca pe israeliții care fuseseră mușcați de șerpi fioroși (șerpi veninoși) în pus- tietate (Num. 21:8–9). Acest șarpe de aramă a fost atașat unui par și „înălțat, ca oricine îl va privi să trăiască” (Alma 33:19–22). Domnul se referea la înălța- rea șarpelui în pustietate, ca la un sim- bol al Lui Însuși înălțat pe cruce (Ioan 3:14–15). Revelațiile zilelor din urmă confirmă relatarea despre șerpii fioroși și despre cum au fost vindecați oamenii (1 Ne. 17:41; 2 Ne. 25:20; Hel. 8:14–15).

ȘCOALA PROFEfiILOR.
Vezi, de asemenea, Smith, Joseph, fiul.

În Kirtland, Ohio (Statele Unite ale Americii), în cursul iernii 1832–1833, Domnul i-a poruncit lui Joseph Smith să organizeze o școală cu scopul de a-i instrui pe frați în toate lucrurile care țin de Evanghelie și de împărăția lui Dumnezeu. Din această școală au ieșit mulți dintre primii conducători ai Bi- sericii. O altă școală a profeților sau a vârstnicilor a fost condusă de Parley P. Pratt în Jackson County, Missouri (D&L 97:1–6). Școli similare s-au ținut la scurt timp după ce sfinții au migrat spre vest; cu toate acestea, ele au fost curând întrerupte. Astăzi, predarea Evangheliei se face în cămin, în cvorumurile preoției și în diferitele organiza- ții auxiliare, ca și prin școlile, seminarul și institutul din cadrul Bisericii.

Sfințiți-vă și învățați-vă unul pe altul doctrinele împărăției, **D&L** 88:74–80. Cercetați cu sârguință și învățați-vă unul pe altul, **D&L** 88:118–122. A fost stabilit ordinul pentru școala profeților, **D&L** 88:127 – 141. Prima Președinție deține cheile pentru școala profeților, **D&L** 90:6–7.

ȘEREM. *Vezi, de asemenea,* Antihrist

Un bărbat din Cartea lui Mormon care L-a negat pe Hristos și a cerut un semn (Iacov 7:1–20).

ȘIBLON. *Vezi, de asemenea,* Alma, fiul lui Alma

În Cartea lui Mormon, un fiu al lui Alma cel Tânăr. Șiblon i-a învățat Evanghelia pe zoramiți și a fost perse- cutat pentru dreptatea lui. Domnul l-a eliberat din persecuție datorită credinței și răbdării lui (Alma 38). De asemenea, Șiblon s-a îngrijit o vreme de înregistrările nefite (Alma 63:1–2,
11–
13).

ȘIZ. *Vezi, de asemenea,* Iarediți

Un conducător militar, iaredit, din
Cartea lui Mormon. El a murit la sfâr-

știtul unei mari bătălii care a distrus întreaga națiune iaredită (Eter 14:17–15:31
).

ȘTEFAN

Ștefan a fost un martir pentru Salvator și pentru Biserica Sa în vremea Noului Testament. Predicile lui au prevestit și este posibil să fi influențat măreața operă a lui Pavel, care a fost prezent atunci când Ștefan s-a apărat în fața Sinedriului (Fapte 8:1; 22:20).

Ștefan a fost unul dintre cei șapte bărbați numiți să-i ajute pe cei doispre- zece Apostoli, **Fapte** 6:1 – 8. Ștefan a făcut mari minuni și lucruri uimitoa- re, **Fapte** 6:8. Ștefan s-a implicat în dispute cu evreii, **Fapte** 6:9–10. I s-au adus învinuiri și a fost judecat înain- tea Sinedriului, **Fapte** 6:11–15. Ștefan și-a prezentat apărarea, **Fapte** 7:2–53. Fiind plin de Duhul Sfânt, el I-a văzut pe Tatăl și pe Fiul într-o viziune, **Fapte** 7:55–56. Ștefan a fost martirizat pen- tru mărturia lui, **Fapte** 7:54–60.

TABERNACOL. *Vezi, de asemenea,* Chivotul legământului; Sfânta Sfintelor; Templu, Casa Domnului

Casă a Domnului, centrul preaslăvirii Israelului în timpul exodului din Egipt. Tabernacolul era de fapt un templu portabil și putea fi desfăcut și reasam- blat. Copiii lui Israel au folosit un taber- nacol până când au construit templul lui Solomon (D&L 124:38).

Dumnezeu i-a dezvăluit modelul ta- bernacolului lui Moise (Ex. 26–27), iar copiii lui Israel l-au construit potrivit acestui model (Ex. 35–40). Când taber- nacolul a fost terminat, un nor a acope- rit cortul, iar slava Domnului a umplut tabernacolul (Ex. 40:33–34). Norul a fost un semn al prezenței lui Dumnezeu. Noaptea, el avea înfățișarea unui foc. Când norul stătea deasupra cortului, copiii Israelului făceau tabăra. Când se mișca, se mișcau și ei cu el (Ex. 40:36–38; Num. 9:17 – 18). Copiii Israelului au purtat tabernacolul cu ei în timpul pe- regrinărilor lor în pustiu și în timpul cuceririi ținutului Canaanului. După

acea cucerire, tabernacolul a fost loca- lizat la Silo, locul pe care îl alesese Domnul (Ios. 18:1). După ce copiii lui Israel au construit templul lui Solo- mon, tabernacolul a dispărut complet din istorie.

Domnul și Isaia au folosit taberna- colul ca simbol al orașelor Sion și Ieru- salim pentru cea de-a Doua Venire a Domnului (Isa. 33:20; Moise 7:62).

TAINELE LUI DUMNEZEU

Tainele lui Dumnezeu sunt adevăruri spirituale cunoscute numai prin reve- lație. Dumnezeu dezvăluie tainele Lui acelora care sunt supuși Evangheliei. Unele dintre tainele lui Dumnezeu mai sunt încă de revelat.

fiie îți este dat să cunoști tainele împă- rației cerurilor, **Mat.** 13:11. Chiar dacă înțeleg toate tainele și nu am miloste- nie, nu sunt nimic, **1 Cor.** 13:2. Nefi a avut o mare cunoaștere a tainelor lui Dumnezeu, **1 Ne.** 1:1. Multora le este dat să cunoască tainele lui Dumnezeu, **Alma** 12:9. Acestora le este dat să cunoască tainele lui Dumnezeu, **Alma**
26:22. Aceste taine nu mi-au fost făcu-
te încă pe deplin cunoscute, **Alma**
37:11. Există multe taine pe care nici un om în afara lui Dumnezeu nu le cunoaște, **Alma** 40:3. Măreață este tai- na divinității, **D&L** 19:10. Dacă veți întreba, veți primi revelație și veți cu- noaște tainele împărației, **D&L** 42:61,
65 (1 Cor. 2:7, 11–14). Aceluia care ține poruncile îi vor fi date tainele împără- ției, **D&L** 63:23. Lor le voi dezvălui Eu toate tainele, **D&L** 76:7. Preoția mai mare deține cheile tainelor, **D&L**
84:19. La această venire, Domnul va dezvălui lucruri ascunse pe care nu le cunoaște nici un om, **D&L** 101:32–33. Preoția lui Melhisedec are să aibă pri- vilegiul de a primi tainele împărației, **D&L** 107:19.

TALAN
T

Veche măsură de greutate sau unitate de bani care avea mare valoare. De asemenea, a slujit ca simbol pentru ceva de mare valoare, cum ar fi Evanghelia

lui Isus Hristos (Mat. 25:14–29; Eter
12:35; D&L 60:2,
13).

TATĂ MURITOR. *Vezi, de asemenea,* Binecuvântări patriarhale; Familie; Părinți; Patriarh, patriarhal

Titlu sfânt care privește pe un bărbat care a zămislit sau a adoptat legal un copil.

Cinstește pe tatăl și pe mama ta, **Ex.**
20:12 (Deut. 5:16; Mat. 19:19, Mosia
13:20). Tatăl va îndrepta pe fiul în care își află plăcerea, **Prov.** 3:12. Tați, nu-i întărâtați pe copiii voștri la mânie, **Ef.**
6:1–4. Am învățat întrucâtva din învă- ţătura tatălui meu, **1 Ne.** 1:1. Tatăl meu a fost un om drept, căci el m-a învățat, **Enos** 1:1. Alma s-a rugat pentru fiul lui, **Mosia** 27:14. Alma a dat porunci fiilor lui, **Alma** 36–42. Helaman și-a numit fiii după străbunii lor, **Hel.** 5:5–
12. Mormon și-a amintit întotdeauna de fiul lui în rugăciuni, **Moro.** 8:2–3. Este la îndemâna taților să ceară multe lucruri, **D&L** 29:48. Fiecare bărbat are obligația să se îngrijească de familia lui, **D&L** 75:28. El mi-a poruncit să merg la tatăl meu, **JS—I** 1:49.

TATĂL CERESC. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire; Tatăl din Cer

TATĂL DIN CER. *Vezi, de asemenea,*
Dumnezeu, Dumnezeire

Tatăl spiritelor întregii omeniri (Ps. 82:6; Mat. 5:48; Ioan 10:34; Rom. 8:16–17; Gal.
4:7; 1 Ioan 3:2). Isus este Singurul Său Fiu Născut în carne. Omului i s-a porun- cit să se supună, să se închine Tatălui și să se roage Lui în numele lui Isus.

Dacă ierți oamenilor, și Tatăl Ceresc te va ierta pe tine, **Mat.** 6:14 (Mat. 18:35;
3 Ne. 13:14). Tatăl Ceresc știe că aveți nevoie de toate aceste lucruri, **Mat.**
6:26–33 (3 Ne. 13:26–33). Cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din cer va da Duhul Sfânt acelora care I-L cer? **Luca**
11:11–13. Binecuvântat fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, **Ef.** 1:3. Sunteți veșnic îndatorați Tatălui vostru Ceresc, **Mosia** 2:34. Hristos a

slăvit numele Tatălui, **Eter** 12:8. Sfinții trebuie să dea mărturie de suferințele lor înainte ca Tatăl să iasă din locul Lui ascuns, **D&L** 123:1–3, 6. Am trăit mari și slăvite binecuvântări de la Tatăl nostru Ceresc, **JS—I** 1:73.

TATĂL VEȘNIC. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire; Tatăl din Cer

TAYLOR, JOHN

Al treilea președinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

A fost chemat în Consiliul celor Doi- sprezece, **D&L** 118:6 (D&L 124:128–129). A scris despre martiriul lui Joseph și Hyrum Smith, **D&L** 135. A fost rănit la martiriu, **D&L** 135:2. A fost printre cei puternici văzuți de către Joseph F. Smith în lumea spiritelor, **D&L** 138:53–56.

(A) TĂMĂDUI, TĂMĂDUIRI. *Vezi, de asemenea,* Slujirea bolnavilor; (a) Unge

A se face din nou bine sau sănătos atât din punct de vedere fizic, cât și spiri- tual. Scripturile conțin multe exemple de tămăduiri miraculoase făcute de către Domnul și de către slujitorii Lui.

Eu sunt Domnul care te vindecă, **Ex.** 15:26. Naaman s-a scufundat de șapte ori în râul Iordan și s-a vindecat, **2 Regi** 5:1–14. Prin rănile Lui suntem tămă- duiți, **Isa.** 53:5 (Mosia 14:3). Soarele dreptății va răsări și tămăduirea va fi sub aripile Lui, **Mal.** 4:2. Isus a tămă- duit tot felul de slăbiciuni, **Mat.** 4:23 (Mat. 9:35). El le-a dat putere să tămă- duiască tot felul de boli, **Mat.** 10:1. El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, **Luca** 4:18. Ei au fost tămă- duiți prin puterea Mielului lui Dumnezeu, **1 Ne.** 11:31. Dacă ai crede în mântuirea lui Hristos ai putea fi vin- decat, **Alma** 15:8. El i-a vindecat pe fiecare dintre ei, **3 Ne.** 17:9. Cel care are credință în Mine pentru a fi tămă- duit, va fi tămăduit, **D&L** 42:48. În nu- mele Meu ei vor tămădui pe cei bol- navi, **D&L** 84:68. Noi credem în darul tămăduirii, **A de C** 1:7.

TÂLHARII LUI GADIANTON. *Vezi, de asemenea,* Combinații secrete

În Cartea lui Mormon, o bandă de tâl- hari formată de un nefit rău, pe nume Gadianton. Organizația lor se baza pe tăinuire și jurăminte satanice.

Gadianton a pricinuit nimicirea poporu- lui nefit, **Hel.** 2:12–13. Diavolul i-a dat lui Gadianton jurăminte și legăminte tainice, **Hel.** 6:16–32. Cârdășiile tainice au pricinuit nimicirea poporului iaredit, **Eter** 8:15–26.

TEAMĂ. *Vezi, de asemenea,* Credință; Curaj, curajos; Evlavie

Cuvântul *teamă* poate avea două înțe- lesuri: (1) a se teme de Dumnezeu în- seamnă a simți reverență și venerație față de El și a se supune poruncilor Lui; (2) a se teme de om, de pericole de moarte, de durere și de rău înseamnă a avea frică de astfel de lucruri și a fi înspăimântat de ele.

Teamă de Dumnezeu: Cu siguranță nu există teamă de Dumnezeu în țara aceasta, **Gen.** 20:11. Să te temi de Domnul Dumnezeul tău, **Deut.** 6:13 (Ios. 24:14; 1 Sam. 12:24). Slujește-L pe Domnul cu teamă, **Ps.** 2:11. Frica de Domnul înseamnă începutul înțelep- ciunii, **Ps.** 111:10. Teme-te de Domnul și depărtează-te de rău, **Prov.** 3:7. Bine va fi de cei care se tem de Dumnezeu, **Ecl.** 8:12. Lucrați pentru salvarea voas- tră cu teamă și cu tremur, **Filip.** 2:12. Temeți-vă de Dumnezeu și slăviți-L, **Apoc.** 14:7 (D&L 88:104). Profeții i-au îndemnat mereu pe oameni pentru a-i ține în teamă de Dumnezeu, **Enos** 1:23. Alma și fiii lui Mosia au căzut la pă- mânt, căci frica de Domnul s-a lăsat asupra lor, **Alma** 36:7. Lucrează pen- tru salvarea ta cu frică și cutremurare, **Morm.** 9:27. Pe cei care nu se tem de Mine îi voi tulbura și îi voi face să se cutremure, **D&L** 10:56. Cel ce se teme de Mine va căuta semnele venirii Fiu- lui Omului, **D&L** 45:39.

Teamă de om: Nu te teme, căci Eu sunt cu tine, **Gen.** 26:24 (Isa. 41:10). Dom- nul este cu noi, nu vă temeți de ei,

Num. 14:9. Nu vă temeți, căci cei aflați de partea noastră sunt mai mulți,
2 Regi 6:16. Nu mă tem de puterea cărnii, **Ps.** 56:4. Nu vă temeți de ocara oamenilor, **Isa.** 51:7 (2 Ne. 8:7). Dum- nezeu nu ne-a dat un duh de frică,
2 Tim. 1:7. Dragostea desăvârșită
alungă teama, **1 Ioan** 4:18 (Moro. 8:16). Fiii lui Helaman nu s-au temut de moarte, **Alma** 56:46 – 48. Frica de moarte umple piepturile celor slabi, **Morm.** 6:7. Nu vă temeți de ce poate omul, **Moro.** 8:16. N-ar trebui să vă temeți de om mai mult decât de Dum- nezeu, **D&L** 3:7 (D&L 30:1, 11; 122:9). Nu vă temeți să faceți bine, **D&L** 6:33. Oricine ține de Biserica Mea nu trebu- ie să se teamă, **D&L** 10:55. Dacă sun- teți pregătiți, să nu vă temeți, **D&L** 38:30. Dezbărați-vă de teamă, **D&L**
67:10. Fiți veseli și nu vă temeți, căci
Eu Domnul sunt cu voi, **D&L** 68:6. Nu te teme de dușmanii tăi, **D&L** 136:17.

TEANCUM

Mare conducător militar nefit din
Cartea lui Mormon (Alma 50:35; 51–
52; 61–
62).

TEMPLU, CASA DOMNULUI. *Vezi, de asemenea,* Înzestrare; Sfânta Sfintelor; Tabernacol

Casa Domnului în mod literal. Domnul a poruncit întotdeauna poporului Său să construiască temple, clădiri sfinte în care sfinții demni îndeplinesc ceremonii și rânduieli sacre ale Evangheliei pentru ei înșiși și pentru cei morți. Domnul vizitează templele Sale, iar acestea sunt cele mai sfinte dintre toate locuri- le de preaslăvire.

Tabernacolul înălțat de către Moise și copiii Israelului era un templu por- tabil. Israeliții l-au folosit pe timpul exodului lor din Egipt.

Cel mai cunoscut templu menționat în Biblie este cel construit de Solomon în Ierusalim (2 Cron. 2–5). Acesta a fost distrus în anul 600 î.H. de către babilo- nieni și a fost refăcut de către Zoroba- bel cu aproape o sută de ani mai târziu (Ezra 1–6). Parte din acest templu a ars

în anul 37 î.H., iar mai târziu, Irod cel Mare l-a reconstruit. Romanii au distrus templul în anul 70 d.H.

În Cartea lui Mormon, discipolii drepți ai lui Dumnezeu au fost îndru- mați să construiască și să preaslăvească în temple (2 Ne. 5:16; Mosia 1:18;
3 Ne. 11:1). Construirea și folosirea corectă a unui templu sunt semne ale adevăratei Biserici în orice dispensa- ție, inclusiv ale Bisericii restaurate din zilele noastre. Templul din Kirtland a fost primul templu construit și dedicat Domnului în această dispensație. De atunci, s-au dedicat temple în multe țări din lume.

Cine va sta în locul Lui cel Sfânt? **Ps.**
24:3–5. Să mergem la casa Dumnezeu- lui lui Iacov, **Isa.** 2:2–3 (Mica 4:1–2;
2 Ne. 12:2–3). Domnul va veni pe neaș- teptate în templul Său, **Mal.** 3:1 (3 Ne.
24:1; D&L 36:8; 42:36). Isus a curățat templul, **Mat.** 21:12–16 (Marcu 11:15–
18; Luca 19:45 – 48). Sfinților li s-a
poruncit să construiască un templu în
Missouri, **D&L** 57:3 (D&L 84:3–5). În- temeiați o casă a lui Dumnezeu, **D&L**
88:119 (D&L 109:8). Domnul i-a mus-
trat pe sfinți, pentru că nu au reușit să
construiască un templu, **D&L** 95:1–12. Nu voi veni în temple care nu sunt sfin- te, **D&L** 97:15–17. Am acceptat această casă, iar numele Meu va fi aici, **D&L** 110:7–8. Poporului Domnului i se po- runcește întotdeauna să construiască o casă în numele Său, **D&L** 124:39. Măreața lucrare care se face în temple include pecetluirea copiilor cu părinții lor, **D&L** 138:47–48. Măreața lucrare a zilelor din urmă include construirea templelor, **D&L** 138:53–54.

TEMPLUL DIN KIRTLAND

Primul templu construit de Biserică în vremurile moderne. Sfinții l-au con- struit în Kirtland, Ohio, (Statele Unite ale Americii), potrivit poruncii Dom- nului (D&L 94:3 – 9). Un scop a fost acela de a oferi un loc în care membrii drepți ai Bisericii să poată primi pute- re spirituală, autoritate și lumină (D&L 109:110). El a fost dedicat pe 27

martie 1836; rugăciunea de dedicare a fost spusă de profetul Joseph Smith prin revelație (D&L 109). Domnul a dat mai multe revelații importante și a restaurat cheile necesare preoției în acest templu (D&L 110; 137). Nu a fost folosit pentru toate rânduielile care se îndeplinesc astăzi în temple.

TESALONICENI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Pavel, epistolele lui Pavel

Două cărți din Noul Testament. La ori- gine au fost scrisori pe care le-a scris Pavel către tesaloniceni, pe când se afla în Corint, în timpul celei de-a doua vizite în Europa, în jurul anului
50 d.H. Lucrarea sa în Tesalonic este descrisă în Fapte 17. Pavel a vrut să se întoarcă la Tesalonic, dar nu a putut (1 Tes. 2:18). De aceea l-a trimis pe Timotei să-i îmbărbăteze pe convertiți și să-i aducă vești despre cum le mergea acestora. Pavel a scris prima epistolă ca urmare a recunoștinței lui, la întoarce- rea lui Timotei.

1 Tesaloniceni: Capitolele 1 – 2 conțin salutul lui Pavel și rugăciunea lui pen- tru sfinți; capitolele 3–5 prezintă in- strucțiuni despre creșterea spirituală, dragoste, castitate, sârguință și a Doua Venire a lui Isus Hristos.

2 Tesaloniceni: Capitolul 1 conține o rugăciune pentru sfinți. Capitolul 2 vorbește despre apostazia care urma să vină. Capitolul 3 conține rugăciu- nea lui Pavel pentru triumful cauzei Evangheliei.

TESTAMENT. *Vezi* Noul Testament; Vechiul Testament

TIMOTEI. *Vezi, de asemenea,* Pavel

Personaj din Noul Testament - un tânăr misionar, tovarăș al lui Pavel din timpul slujirii lui (Fapte 16:1–3; 2 Tim. 1:1–5); fiul unui tată grec și al unei mame evrei- ce; el și părinții lui au trăit în Listra.

Pavel a vorbit despre Timotei ca despre „propriul său fiu în credință” (1 Tim. 1:2, 18; 2 Tim. 1:2). Timotei a fost

poate ajutorul cel mai de încredere și mai capabil al lui Pavel (Filip. 2:19–23).

TIMOTEI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel; Timotei

Două cărți din Noul Testament. Amândouă au fost la origine scrisori pe care Pavel le-a scris către Timotei.

1 Timotei: Pavel a scris prima epistolă după prima sa întemnițare. El îl lăsase pe Timotei la Efes, intenționând să se întoarcă (1 Tim. 3:14). Totuși, Pavel a simțit că s-ar putea să întârzie, așa că i-a scris lui Timotei, probabil din Macedonia (1 Tim. 1:3), pentru a-l sfătui și a-l încuraja în îndeplinirea datoriei sale.

Capitolul 1 conține salutul lui Pavel, ca și instrucțiunile sale despre specu- lațiile prostești care își făceau drum în Biserică. Capitolele 2–3 dau îndrumări despre preaslăvirea publică și despre caracterul și conduita slujitorilor. Ca- pitolele 4–5 conțin o descriere a apos- taziei din zilele din urmă și un sfat către Timotei privind slujirea față de aceia pe care îi conducea. Capitolul 6 este un îndemn pentru dovedirea cre- dinței și evitarea bogățiilor lumești.

2 Timotei: Pavel a scris a doua scrisoare în timpul celei de-a doua întemnițări, cu puțin timp înainte de martiriul său. Ea conține ultimele cuvinte ale Apos- tolului și arată curajul minunat și cre- dința prin care el a făcut față morții.

Capitolul 1 conține salutul lui Pavel și însărcinarea către Timotei. Capitolele 2–3 dau diverse avertismente și îndru- mări, împreună cu un îndemn de a face față pericolelor ce aveau să vină. Capito- lul 4 este un mesaj către prietenii lui Pavel, conținând sfaturi despre cum să procedeze cu cei căzuți în apostazie.

TIT. *Vezi, de asemenea,* Epistola către Tit; Epistolele lui Pavel; Pavel

Personaj din Noul Testament - un con- vertit grec de încredere care a călătorit la Ierusalim împreună cu Pavel, și care, mai târziu, a devenit misionar (Gal.

2:1–4; 2 Tim. 4:10). Tit a dus prima epis- tolă a lui Pavel către sfinții din Corint (2 Cor. 7:5–8, 13–15).

TIT, EPISTOLA CĂTRE.
Vezi, de asemenea,
Epistolele lui Pavel;
Pavel; Tit

În timp ce Pavel a fost eliberat tempo- rar din temnița romană, el a scris o epistolă către Tit, care se afla în Creta. În principal, scrisoarea adresează întrebări referitoare la disciplină și organizarea internă a Bisericii.

Capitolul 1 conține salutul lui Pavel, ca și instrucțiuni și calitățile generale pentru episcopi. Capitolele 2–3 conțin învățături generale și mesaje persona- le către Tit cu privire la tratarea diver- selor grupuri din Biserica cretană. Pa- vel i-a încurajat pe sfinți să înfrângă perversiunea, să fie serioși și credin- cioși și să continue în fapte bune.

TOIAGUL LUI EFRAIM.
Vezi Efraim—Toiagul lui Efraim sau Iosif

TOIAGUL LUI IOSIF. *Vezi* Efraim— Toiagul lui Efraim sau al lui Iosif

TOIAGUL LUI IUDA. *Vezi* Iuda— Toiagul lui Iuda

TOM
A

Personaj din Noul Testament - unul dintre primii doisprezece Apostoli aleși de către Salvator în timpul slujirii Lui muritoare. În greacă, numele este Didimus (Mat. 10:2 – 3; Ioan 14:5; 20:24–29; 21:2). Deși Toma s-a îndoit de învierea lui Isus până când nu L-a văzut personal pe Salvator, tăria lui de caracter l-a determinat să facă față de bunăvoie persecuției și morții cu Domnul Său (Ioan 11:16; 20:19–25).

TOVĂRĂȘIE. *Vezi, de asemenea,*
Dragoste; Unitate

Pentru Sfinții Zilelor din Urmă, tovă- rășia include oferirea prieteniei, sluji- rea, înălțarea și întărirea celorlalți.

Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți, **Lev.** 19:18 (Mat. 19:19; D&L 59:6). Când te-ai convertit, întărește-ți frații, **Luca** 22:32. Voi sunteți discipolii Mei, dacă vă iubiți unul pe celălalt, **Ioan** 13:35. Hrăniți oile Mele, **Ioan** 21:15–17. Ei s-au rugat pentru părtășia la această strângere de ajutoare pentru sfinți, **2 Cor.** 8:1–5. Părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, **1 Ioan** 1:3. Nefiții și lamaniții s-au întovărășit unii cu ceilalți, **Hel.** 6:3. Fiecare om să-și prețuiască fratele ca pe el însuși, **D&L** 38:24–25. Dacă nu sunteți una, nu sunteți ai Mei, **D&L** 38:27. Vă pri- mesc pentru a ne înfrăți, pentru a fi prietenul și fratele vostru, **D&L** 88:133.

TRADIfiI
I

Credințe și practici care sunt trecute de la o generație la alta (2 Tes. 2:15). În scripturi, Domnul atenționează în mod insistent pe cei drepți să evite tradițiile rele ale oamenilor (Lev. 18:30; Marcu 7:6–8; Mosia 1:5; D&L 93:39–40).

(A)
TRADUCE

A exprima înțelesul unei idei date într-o limbă, în termeni egali dintr-o altă limbă (Mosia 8:8–13; A de C 1:8). În scripturi se fac referințe la aceasta, ca fiind un dar de la Dumnezeu (Alma 9:21; D&L 8; 9:7 – 9). Uneori poate însemna a îmbunătăți sau a corecta o traducere existentă sau a restaura un text pierdut (D&L 45:60–61). Lui Joseph Smith i s-a poruncit să realizeze o traducere inspirată a Bibliei Regelui Iacov (D&L 42:56; 76:15).

Joseph Smith a avut puterea de a tra- duce prin îngăduința lui Dumnezeu, prin puterea lui Dumnezeu, **D&L** 1:29. Tu ai un dar de a traduce, **D&L** 5:4. Îți ofer ție un dar, dacă dorești aceasta de la Mine, de a traduce, **D&L** 6:25. Dum- nezeu i-a dat lui Joseph Smith putere de sus, pentru a traduce Cartea lui Mormon, **D&L** 20:8. Cu ajutorul Uri- mului și Tumimului am tradus câteva dintre litere, **JS—I** 1:62 (Mosia 8:13; 28:13).

TRADUCEREA LUI JOSEPH SMITH (TJS). *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, Jr.

O revizuire sau traducere a Bibliei în engleză, versiunea Regelui Iacov, pe care profetul Joseph Smith a început-o în iunie 1830. Dumnezeu i-a poruncit să facă traducerea și să privească aceas- ta ca parte a chemării lui de profet.

Deși Joseph a încheiat cea mai mare parte a traducerii până în iulie 1833, el a continuat până la moartea lui în 1844 să facă modificări în timp ce pregătea manuscrisul pentru publicare. Deși a publicat câteva părți din traducere în timpul vieții, ar mai fi făcut poate și alte schimbări dacă ar fi trăit să publi- ce întreaga lucrare. Biserica Reorgani- zată a lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă a publicat prima edi- ție a traducerii inspirate a lui Joseph Smith în 1867. De atunci s-au publicat mai multe ediții.

Profetul a aflat multe lucruri de-a lungul procesului traducerii. Mai multe capitole din Doctrină și Legăminte au fost primite datorită muncii sale de traducere (cum ar fi D&L 76, 77, 91 și 132). De asemenea, Domnul i-a dat lui Joseph instrucțiuni speciale pentru traducere, care au fost consemnate în Doctrină și Legăminte (D&L 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Cartea lui Moise și Joseph Smith—Matei, incluse acum în Perla de Mare Preț, au fost luate direct din Traducerea lui Joseph Smith.

Traducerea lui Joseph Smith a resta- bilit câteva lucruri clare și prețioase care se pierduseră din Biblie (1 Ne. 13). Deși nu este biblia oficială a Bise- ricii, această traducere oferă multe aprofundări interesante și este foarte valoroasă pentru înțelegerea Bibliei. De asemenea, este o mărturie pentru chemarea și slujirea divină a profetu- lui Joseph Smith.

TREI UCENICI NEFIIi. *Vezi, de asemenea,* Nefiți; Ființe schimbate; Ucenic

Trei dintre ucenicii nefiți aleși de

Hristos despre care se vorbește în Cartea lui Mormon.

Domnul le-a acordat acestor ucenici aceeași binecuvântare ca și lui Ioan Preaiubitul și anume: să poată rămâne pe pământ pentru a aduce suflete la Hristos până ce Domnul va veni din nou. Ei au fost înălțați ca să nu simtă nici o durere și să nu moară (3 Ne. 28).

Hristos a încuviințat celor trei discipoli dorința de a continua până la venirea Lui, **3 Ne.** 28:1–9. Ei nu vor îndura nicio- dată durerile morții și nici supărare, **3 Ne.** 28:7–9. Ei vor avea deplinătatea bucuriei, **3 Ne.** 28:10. Ei au fost vremel- nic ridicați la cer, **3 Ne.** 28:13–17. Ei au slujit oamenilor și au îndurat persecuții, **3 Ne.** 28:18–23. Ei i-au slujit lui Mormon, **3 Ne.** 28:24–26 (Morm. 8:10–11). Ei vor sluji neamurilor, iudeilor, tribu- rilor împrăștiate și tuturor națiunilor, **3 Ne.** 28:27–29. Satana nu are nici o putere asupra lor, **3 Ne.** 28:39.

TRIBURI RĂTĂCITE. *Vezi* Israel— Cele zece triburi rătăcite ale lui Israel

TRUP. *Vezi, de asemenea,* Înviere; Moarte fizică; Muritor, Suflet; Viață muritoare

Structura fizică, muritoare, de carne și oase creată după asemănarea lui Dum- nezeu și care este combinată cu un spirit pentru a rezulta o persoană vie. Trupu- rile fizice ale tuturor bărbaților și ale femeilor vor fi reunite pentru veșnicie cu spiritele lor prin înviere. Scripturile se referă uneori la unirea dintre trup și spirit ca un singur suflet (Gen. 2:7; D&L 88:15; Moise 3:7, 9, 19; Avr. 5:7).

Domnul Dumnezeu l-a făcut pe om din țărâna pământului, **Gen.** 2:7 (Moise 3:7). Pipăiți-Mă și vedeți, căci un spirit nu este din carne și oase, **Luca** 24:39. Eu îmi stăpânesc trupul și îl aduc la supunere, **1 Cor.** 9:27. Există un trup natural, și există un trup spiritual, **1 Cor.** 15:44. Trupul fără spirit este mort, **Iac.** 2:26. Trupul muritor va fi înălțat ca trup nemuritor, **Alma** 11:43–45. Fiecare parte a trupului va fi restau-

rată, **Alma** 41:2. Isus și-a arătat trupul înviat nefiților, **3 Ne.** 10:18–19; 11:13–15. Tatăl are un trup din carne și oase, tangibil ca și cel al omului; Fiul de asemenea, **D&L** 130:22. Dumnezeu a creat bărbatul și femeia asemenea propriu- lui Său trup, **Moise** 6:9 (Gen. 9:6).

TUTUN. *Vezi* Cuvânt de Înțelepciune

fiĂRUȘ

Una dintre unitățile organizatorice și administrative ale Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. fiărușul este format dintr-un număr de episcopii și de ramuri. În general are oarecare limite geografice și se confor- mează imaginii de cort descrisă în Isaia 54:2: „Lungește-ți funiile și întă- rește-ți țărușii”. Fiecare țăruș al Sionu- lui sprijină și ajută la susținerea Biseri- cii, așa cum este susținut un cort sau un tabernacol de către tărușii. Un țăruș este locul de adunare al rămășițelor Israelului împrăștiat (D&L 82:13–14; 101:17–21).

Întărește-ți țărușii și lungește-ți funii- le, **Moro.** 10:31 (D&L 82:14). Numește în Sion și alți țărușii în afară de acesta, **D&L** 109:59. Adunarea laolaltă în Sion și în țărușii săi poate fi pentru apărare, **D&L** 115:6 (D&L 101:21). Și alte locuri trebuie stabilite pentru țărușii, **D&L** 115:18. Președintele cvorumului înal- ților preoți este autorizat să califice pe aceia care vor fi numiți președinți de țăruș, **D&L** 124:133–134. Mergeți înain- te pe pământul Sionului, ca țărușii lui să fie întăriți, **D&L** 133:9.

fiEFANI

A

Profet în Vechiul Testament care a trăit în timpul domniei lui Iosua (639–608 î.H.)

Cartea lui fiefania: Capitolul 1 vorbește despre o zi viitoare, care va fi plină de nenorociri și urgie. Capitolul 2 îndeam- nă poporul Israelului să caute dreptate și blândețe. Capitolul 3 vorbește despre a Doua Venire, când toate națiunile se vor aduna în luptă. Totuși, Domnul va domni în mijlocul lor.

fiINUTUL JACKSON, MISSOURI (SUA). *Vezi, de asemenea,* Noul Ierusalim

Locul de adunare al sfinților din ulti- mele zile, și anume locul central unde vor întemeia Noul Ierusalim (D&L 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

UCENIC. *Vezi, de asemenea,* Apostol; Convertire, convertit; Creștini; Jug

Cel care Îl urmează pe Isus Hristos și care trăiește după învățăturile lui Hristos (D&L 41:5). *Ucenic* se folosește pentru a descrie pe cei doisprezece Apostoli pe care i-a numit Isus în tim- pul slujirii Lui muritoare (Mat. 10:1–4). *Ucenic* mai este folosit pentru a descrie pe cei doisprezece bărbați pe care i-a ales Isus să conducă Biserica Lui prin- tre nefiți și lamaniți (3 Ne. 19:4).

Pecetluiește legea printre ucenicii Mei, **Isa.** 8:16. Dacă rămâneți în cuvântul Meu, atunci sunteți în adevăr ucenicii Mei, **Ioan** 8:31. Mormon a fost un ucenic al lui Isus Hristos, **3 Ne.** 5:12–13. Voi sunteți ucenicii Mei, **3 Ne.** 15:12. Trei ucenici nu vor gusta moartea, **3 Ne.** 28:4 – 10. Glasul de avertizare se va îndrepta prin gurile ucenicilor Mei, **D&L** 1:4. Ucenicii Mei vor sta în locuri sfinte, **D&L** 45:32. Acela ce nu-și amin- tește de săraci, de nevoiași, de bolnavi și de chinuiți nu este ucenicul Meu, **D&L** 52:40. Oricine nu dorește să-și dea viața nu este ucenicul Meu, **D&L** 103:27–28.

UCIDE. *Vezi* Pedeapsă capitală; Crimă

ULTIMELE ZILE, ZILELE DIN URMĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Semne ale vremilor

Vremea în care trăim acum. Zilele (sau dispensația timpurilor) de dinainte de a Doua Venire a Domnului.

Vă voi vesti ce vi se va întâmpla în vremile care vor veni, **Gen.** 49:1. Mân- tuitorul va sta în ultima zi pe pământ, **Iov.** 19:25. În scurgerea vremurilor va fi întemeiată casa Domnului, **Isa.** 2:2.

În ultimele zile vor veni vremuri grele, **2 Tim.** 3:1–7. Batjocoritorii zilelor din urmă vor tăgădui a Doua Venire, **2 Pet.** 3:3–7. Vă profețesc cu privire la ultimele zile, **2 Ne.** 26:14–30. Astfel se va numi Biserica Mea în ultimele zile, chiar Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, **D&L** 115:4. Hristos va veni în ultimele zile, **Moise** 7:60.

UMIL, UMILINȚĂ. *Vezi, de asemenea,* Blând, blândețe; Inimă frântă; Mândru; Sărac; Slăbiciune

Condiția de a fi blând și ascultător. Umilința include recunoașterea depen- dența noastră de Dumnezeu și dorința de a ne supune voinței Lui.

Dumnezeu te-a lăsat patruzeci de ani în pustie ca să te smerească, **Deut.** 8:2. Îmi smeream sufletul cu post, **Ps.** 35:13. Mai bine un copil sărac și înțelept, decât un împărat bătrân și fără minte, **Ecl.** 4:13. Domnul este cu acela care este smerit, **Isa.** 57:15. Oricine se va smeri ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor, **Mat.** 18:4. Cel ce va fi smerit se va înălța, **Mat.** 23:12 (Luca 14:11; 18:14). Isus S-a smerit și a devenit supus până la moarte, **Filip.** 2:8 (Luca 22:42; 23:46). Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor sme- riți le dă har, **1 Pet.** 5:5–6 (2 Ne. 9:42). Umiliți-vă în adâncurile umilinței, **Mosia** 4:11 (2 Ne. 9:42; 3 Ne. 12:2). Ați fost îndeajuns de umili? **Alma** 5:27–28. Cea mai umilă parte a oamenilor s-a întărit în umilința lor, **Hel.** 3:33–35. Eu dau oamenilor slăbiciune ca să fie umili, **Eter** 12:27. Umilința este o condiție pentru botez, **D&L** 20:37. Umiliți-vă înaintea Mea și Mă veți vedea și veți cunoaște că Eu Sunt, **D&L** 67:10. Fii umil și Domnul îți va da răspuns la rugăciunile tale, **D&L** 112:10. Fie ca acela care este neștiutor să învețe înțe- lepciune umilindu-se, **D&L** 136:32. Spiritul este trimis să lumineze pe cei umili, **D&L** 136:33.

(A) UNGE. *Vezi, de asemenea,* Slujirea bolnavilor; Ulei

În vremurile străvechi, profeții Dom-

nului îi ungeau cu ulei pe aceia care realizau îndatoriri deosebite, cum a fost Aaron, sau preoții ori regii care conduceau Israelul. Astăzi, în Biserică, a unge înseamnă a pune una-doua pică- turi de ulei sfințit pe creștetul cuiva pentru o binecuvântare specială. Aceas- ta se poate face doar sub autoritatea și puterea Preoției lui Melhisedec. După ungere, o persoană care acționează sub autoritatea aceleiași preoții poate pecetlui ungerea și poate da o binecu- vântare specială celui uns.

Unge-i și sfințește-i ca să-Mi poată sluji Mie, **Ex.** 28:41 (Lev. 8:6–12, 30). Unge-l să fie căpetenie poporului Meu, Israel, **1 Sam.** 9:16; 10:1. Vârstnicii tre- buie să-i ungă și să-i binecuvânteze pe cei bolnavi, **Iac.** 5:14–15 (D&L 42:44).

UNITATE. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

A deveni una în gând, în dorință și în scop, mai întâi cu Tatăl nostru din Cer și cu Isus Hristos și, apoi cu ceilalți sfinți.

Este bine ca frații să stea împreună în unitate, **Ps.** 133:1. Eu și Tatăl Meu sun- tem una, **Ioan** 10:30 (D&L 50:43). Isus S- a rugat ca toți să fie una, așa cum El și Tatăl Său sunt una, **Ioan** 17:11–23 (3 Ne. 19:23). Vă îndemn să nu fie dez- binări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit, **1 Cor.** 1:10. Fiți hotărâți într-o singură minte și o singură inimă, uniți în toate lucrurile, **2 Ne.** 1:21. Sfinții trebuie să-și aibă inimile împletite îm- preună în unitate, **Mosia** 18:21. Isus s-a rugat pentru unitate între ucenicii Săi nefiți, **3 Ne.** 19:23. Ucenicii s- au unit în rugăciune puternică și post, **3 Ne.** 27:1. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt una, **D&L** 20:27–28 (D&L 35:2; 50:43). Este datoria voastră să vă uniți cu Bise- rica cea adevărată, **D&L** 23:7. Orice veți cere în credință, fiind uniți în rugăciune, veți primi, **D&L** 29:6. Dacă nu sunteți una, nu sunteți ai Mei, **D&L** 38:27. Domnul a numit poporul Său Sion, pentru că ei erau de-o singură inimă și de-o singură minte, **Moise** 7:18.

(CEL) UNS. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; Mesia

Isus este numit Hristosul (un cuvânt grecesc) sau Mesia (un cuvânt aramaic). Ambele cuvinte înseamnă „cel uns". El este Cel *uns* de Tatăl pentru a fi repre- zentantul personal al Tatălui în toate lucrurile care privesc salvarea omenirii.

Domnul M-a uns pe Mine, **Isa.** 61:1–3. El l-a uns pe acesta să propovăduiască Evanghelia, **Luca** 4:16–22. Isus a fost uns de Dumnezeu, Tatăl, **Fapte** 4:27. Dumnezeu L-a uns pe Isus din Naza- ret, **Fapte** 10:38.

UNTDELEMN (ULEI). *Vezi, de asemenea,* Măslin; Slujirea bolnavilor; (a) Unge

În general, când este menționat uleiul în scripturi, se înțelege ulei de măsli- ne. Din vremea Vechiului Testament, uleiul de măsline a fost folosit pentru ritualuri în templu și în tabernacol, pentru ungeri, pentru ardere în lămpi și pentru hrană. Uleiul de măsline este uneori simbol al purității, al Spiritul Sfânt și al influenței Sale (1 Sam. 10:1, 6; 16:13; Isa. 61:1–3).

Preotul va pune untdelemn pe vârful urechii drepte, **Lev.** 14:28–29. Domnul m-a trimis să te ung rege peste po- porul Său, **1 Sam.** 15:1. Untdelemnul din ulciorul văduvei nu s-a împuținat, **1 Regi** 17:10 – 16. Domnul îmi unge capul cu untdelemn, **Ps.** 23:5. Ei au uns cu untdelemn pe mulți care erau bol- navi, **Marcu** 6:13. Vârstnicii să se roage asupra lui, ungându-l cu untdelemn, **Iac.** 5:13–15. fiineți lămpile pregătite și aprinse și untdelemnul cu voi, **D&L** 33:17 (Mat. 25:1–13).

UNUL. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire; Unitate

UR

În Vechiul Testament, Ur din Haldea a fost locul de origine al lui Avraam (Gen. 11:27–28, 31; 15:7; Neemia 9:7; Avr. 2:1, 4).

URECHE. *Vezi, de asemenea,* (a) Asculta

În scripturi, urechea este adesea folosită ca simbol al capacității cuiva de a auzi și de a înțelege lucrurile lui Dumnezeu.

Ei au urechi, dar nu aud, **Ps.** 115:6. Domnul trezește urechea mea ca să aud, **Isa.** 50:4–5 (2 Ne. 7:4–5). Acela care are urechi de auzit, să audă, **Mat.** 11:15. Urechile lor aud slab, **Mat.** 13:15 (Moise 6:27). Ochiul n-a văzut și nici urechea n-a auzit lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru aceia care Îl iubesc, **1 Cor.** 2:9 (D&L 76:10). Diavolul șopteș- te în urechile lor, **2 Ne.** 28:22. Deschi- deți-vă urechile ca să auziți, **Mosia** 2:9 (3 Ne. 11:5). Am fost chemat de multe ori și nu am auzit, **Alma** 10:6. Ascultă cuvintele mele, **Alma** 36:1 (Alma 38:1; D&L 58:1). Nu există ureche care nu va auzi, **D&L** 1:2. Urechile se deschid prin umilință și rugăciune, **D&L** 136:32.

URIM ȘI TUMIM. *Vezi, de asemenea,* Platoșă; Văzător

Instrumente pregătite de către Dumne- zeu pentru a-l ajuta pe om în obținerea revelațiilor și în traducerea limbilor. În limba ebraică cuvintele înseamnă „lumini și perfecțiuni". Urimul și Tu- mimul constau din două pietre așeza- te în arcuri de argint și folosite uneori cu o platoșă (D&L 17:1; JS—I 1:35, 42, 52). Pământul va deveni un mare Urim și Tumim în starea lui sfințită și nemu- ritoare (D&L 130:6–9).

Să pui în pieptarul judecății Urim și Tumim, **Ex.** 28:30. Celui ce va izbândi, îi voi da o piatră albă, **Apoc.** 2:17. Are unde să privească și să traducă, **Mosia** 8:13. Aceste două pietre ți le voi da ție, **Eter** 3:23–24, 28 (Eter 4:5). Joseph Smith a primit revelații prin Urim și Tumim, **D&L** titlurile secțiunilor 6, 11, 14–16. fii-a fost dată putere să traduci cu aju- torul Urimului și Tumimului, **D&L** 10:1. Cei trei martori aveau să vadă Urimul și Tumimul, care au fost date fratelui lui Iared, pe munte, **D&L** 17:1. Locul unde sălășluiește Dumnezeu este un mare Urim și Tumim. Piatra cea albă

va deveni un Urim și Tumim pentru fiecare persoană care primește una, **D&L** 130:6–11. Eu, Avraam, am avut Urimul și Tumimul, **Avr.** 3:1, 4.

(A) URÎ, URĂ. *Vezi, de asemenea,*
Dușmănie; Iubire; Răzbunare

Ura este o aversiune puternică față de cineva sau față de ceva.

Eu, Dumnezeu, pedepsesc nelegiui- rea părinților în copiii celor ce Mă urăsc, **Ex.** 20:5. Șase lucruri urăște Domnul, **Prov.** 6:16. Un om nesocotit disprețuiește pe mama sa, **Prov.** 15:20. El este disprețuit și părăsit de oameni, **Isa.** 53:3. Faceți bine celor ce vă urăsc, **Mat.** 5:44. Sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt, **Mat.** 6:24. Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu, **Mat.** 10:22. Oricine face rău, urăște lumina, **Ioan** 3:20. Nimeni să nu-ți dis- prețuiască tinerețea, **1 Tim.** 4:12. Pen- tru că sunt bogați, ei îi disprețuiesc pe cei săraci, **2 Ne**. 9:30. Nu disprețuiți revelațiile lui Dumnezeu, **Iacov** 4:8. Ei aveau o ură veșnică împotriva noas- tră, **Iacov** 7:24. Oamenii disprețuiesc sfaturile lui Dumnezeu și desconside- ră vorbele Sale, **D&L** 3:7. Eram urât si persecutat pentru că spuneam că avu- sesem o viziune, **JS—I** 1:25.

VAMEȘI. *Vezi, de asemenea,*
Imperiul Roman

În Roma antică, colector de taxe pentru guvern. Vameșii erau de regulă urâți de către evrei. Unii vameși au primit, cu dragă inimă, Evanghelia (Mat. 9:9–10; Luca 19:2–8).

VANITATE. *Vezi*
Deșertăciune, deșert

VĂDUVĂ. *Vezi, de asemenea,*
Bunăstare

Femeie al cărei soț a murit și care nu s-a recăsătorit.

Orfanul și văduva să vină și să mănân- ce, **Deut.** 14:29. Această văduvă săracă a aruncat tot ce avea, **Marcu** 12:41–44. Vizitați-i pe orfani și pe văduve în

nenorocirea lor, **Iac.** 1:27. Domnul va fi un martor neînduplecat împotriva acelora care asupresc văduvele, **3 Ne.** 24:5 (Zah. 7:10). Văduvele și orfanii să fie ajutați, **D&L** 83:6 (D&L 136:8).

VĂL

Cuvânt folosit în scripturi pentru a ilustra (1) un despărțitor care separă zonele tabernacolului sau ale templului, (2) un simbol al separării între Dumne- zeu și om, (3) o țesătură subțire purtată de oameni pentru a-și acoperi fața sau capul sau (4) o uitare dată de Dumne- zeu, care oprește amintirile oamenilor despre existența premuritoare.

Vălul desparte sfânta sfintelor de locul sfânt, **Ex.** 26:33. Vălul templului s-a rupt în două, la răstignirea lui Hristos, **Mat.** 27:51 (Marcu 15:38; Luca 23:45). Acum vedem printr-o oglindă, în chip întunecos, dar atunci vom vedea față în față, **1 Cor.** 13:12. Vălul întunecat al necredinței a fost îndepărtat din min- tea lui, **Alma** 19:6. Fratele lui Iared n-a putut fi oprit să vadă prin văl, **Eter** 3:19 (Eter 12:19). Vălul va fi desfăcut și Mă vei vedea, **D&L** 67:10 (D&L 38:8). Vălul acoperământului templu- lui Meu va fi îndepărtat, **D&L** 101:23. Vălul a fost îndepărtat de pe mințile noastre, **D&L** 110:1. O perdea de întu- necime va acoperi pământul, **Moise** 7:61

.

VĂZĂTOR. *Vezi, de asemenea,* Profet; Urim și Tumim

Persoană autorizată de Dumnezeu să vadă cu ochi spirituali lucrurile pe care Dumnezeu le-a ascuns lumii (Moise 6:35 – 38). El este revelator și profet (Mosia 8:13–16). În Cartea lui Mormon, Amon a propovăduit că nu- mai un văzător poate folosi interpreți speciali sau un Urim și Tumim (Mosia 8:13; 28:16). Un văzător cunoaște tre- cutul, prezentul și viitorul. În vechime, profetul era, deseori, numit văzător (1 Sam. 9:9; 2 Sam. 24:11).

Joseph Smith este marele văzător al zilelor din urmă (D&L 21:1; 135:3). În

plus, Prima Președinție și Consiliul celor Doisprezece sunt susținuți ca profeți, văzători și revelatori.

Acesta este un popor răzvrătit care zice văzătorilor: „Să nu vedeți!” și pro- feților: „Să nu profetizați”, **Isa.** 30:9–10. Un vizionar ales voi ridica Eu din rodul șalelor tale, **2 Ne.** 3:6–15. Aici este în- țelepciunea; da, de a fi văzător, revela- tor, traducător și profet, **D&L** 107:92. Domnul l - a desemnat pe Hyrum Smith să fie profet, văzător și revelator pentru Biserică, **D&L** 124:91–94.

VÂRSTNIC. *Vezi, de asemenea,* Preoția lui Melhisedec; Preoție

Termenul *vârstnic* este folosit în diver- se feluri în Biblie. În Vechiul Testament se referă adesea la bărbații vârstnici dintr-un trib, care erau de obicei însăr- cinați cu treburile guvernării (Gen. 50:7; Ios. 20:4; Rut 4:2; Mat. 15:2). Vârsta și experiența făceau sfaturile lor prețioa- se. Poziția lor nu era neapărat o chemare a preoției.

De asemenea, pe vremea Vechiului Testament, erau rânduiți vârstnici în Preoția lui Melhisedec (Ex. 24:9–11). În Noul Testament vârstnicii sunt menționați ca un oficiu al preoției în Biserică (Iac. 5:14–15). Și printre nefiți au fost rânduiți vârstnici în preoție (Alma 4:7, 16; Moro. 3:1). În această dispensație, Joseph Smith și Oliver Cowdery au fost primii vârstnici rân- duiți (D&L 20:2–3).

Acum, vârstnic este denumirea dată tuturor deținătorilor Preoției lui Mel- hisedec. De exemplu, misionarii de parte bărbătească sunt numiți vârst- nici. De asemenea un Apostol este un vârstnic și se cuvine să se vorbească despre membrii Cvorumului celor Doisprezece sau despre membrii Cvo- rumurilor Celor Șaptezeci folosin- du-se acest titlu (D&L 20:38; 1 Pet. 5:1). Îndatoririle vârstnicilor rânduiți, as- tăzi, în Biserică, au fost date prin revela- ția din zilele din urmă (D&L 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Moise le-a scris vârstnicilor Israelului,

Deut. 31:9. Barnaba a trimes ajutor vârstnicilor Bisericii, **Fapte** 11:30. Vârst- nicii erau rânduiți în fiecare Biserică, **Fapte** 14:23 (Tit 1:5). Chemați-i pe vârstnici să se roage asupra bolnavilor, **Iac.** 5:14. Vârstnicii au fost rânduiți prin așezarea mâinilor, **Alma** 6:1. Vârstni- cii trebuie să-i binecuvânteze pe copii, **D&L** 20:70. Vârstnicii trebuie să con- ducă întâlnirile prin Duhul Sfânt, **D&L** 46:2. Vârstnicii trebuie să dea seama de administrarea lor, **D&L** 72:5. Vârstnicii trebuie să propovăduiască Evanghelia popoarelor, **D&L** 133:8.

VECHIUL TESTAMENT.
Vezi, de asemenea, Biblie; Pentateuh; Scripturi

Scrieri ale profeților străvechi care au acționat sub influența Spiritului Sfânt și, care de-a lungul multor secole, au mărturisit despre Hristos și despre slujirea lui viitoare. De asemenea, conține o consemnare a istoriei lui Avraam și a urmașilor lui, începând cu Avraam și cu legământul, sau *testa- mentul* , pe care Domnul l-a făcut cu Avraam și cu urmașii lui.

Primele cinci cărți din Vechiul Tes- tament au fost scrise de Moise. Ele sunt: Genesa, Exodul, Leviticul, Numeri și Deuteronom. Genesa se referă la origi- nea pământului, a omenirii, a limbilor și a raselor și la începutul Casei lui Israel.

Cărțile istorice povestesc evenimen- te din Israel. Aceste cărți sunt: Iosua, Judecători, Rut, 1 și 2 Samuel, 1 și 2 Regi, 1 și 2 Cronici, Ezra, Neemia și Ester
a.

Cărțile poetice consemnează parte din înțelepciunea și scrierile profeți- lor. Ele sunt: Iov, Psalmii, Proverbele, Eclesiastul, Cântarea lui Solomon și Plângerile.

Profeții au prevenit pe Israel de pă- catele lui și au mărturisit despre bine- cuvântările care vin prin supunere. Ei au profețit venirea lui Hristos, care avea să ispășească pentru păcatele acelora care se pocăiesc, care primesc rându- ielile și trăiesc Evanghelia. Cărțile

profeților sunt: Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniel, Osea, Ioel, Amos, Obadia, Iona, Mica, Naum, Habacuc, fiefania, Hagai, Zaharia și Maleahi.

Majoritatea cărților din Vechiul Testament au fost scrise în ebraică. Câteva scrieri conțin aramaica, o lim- bă înrudită.

(A) VEGHEA. *Vezi* (a) Păzi, păzitori

(A) VENI. *Vezi, de asemenea,* Supunere, supus, (a) se supune; Ucenic

În scripturi a se apropia de cineva urmându-l sau supunându-i-se, ca în fraza „veniți la Hristos și perfecționați-vă în El" (Moro. 10:32).

Ascultați și veniți la Mine, **Isa.** 55:3. Veniți la Mine, voi toți care trudiți, **Mat.** 11:28. Lăsați copiii să vină la Mine, **Mat.** 19:14. Dacă un om vine după Mine, să se lepede de el însuși, **Luca** 9:23. Cel ce vine la Mine nu va fi niciodată înfometat, **Ioan** 6:35. Hristos îi cheamă pe toți să vină la El, **2 Ne.** 26:33. Veniți la Mine și fiți salvați, **3 Ne.** 12:20. Veniți la Hristos, **Moro**. 10:32. Chemați-i pe toți să vină întru Hristos, **D&L** 20:59. Veniți la Mine, și sufletele voastre vor trăi, **D&L** 45:46.

VIA DOMNULUI. *Vezi, de asemenea,* Câmp; Israel

Simbol pentru un câmp al muncii spi- rituale. În scripturi, via Domnului se referă, de obicei, la casa lui Israel sau la împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Uneori se referă la popoarele lumii în general.

Via Domnului oștirilor este casa lui Israel, **Isa.** 5:7 (2 Ne. 15:7). Isus a dat parabola lucrătorilor în vie, **Mat.** 20:1–16. Israel este asemenea unui măslin domesticit, îngrijit în via Domnului, **Iacov** 5. Slujitorii Domnului îi vor tăia via pentru ultima oară, **Iacov** 6. Dom- nul îi va binecuvânta pe toți aceia care lucrează în via Sa, **D&L** 21:9 (Alma 28:14). Lucrați în via Mea pentru ultima oară, **D&L** 43:28.

VIAfiĂ. *Vezi, de asemenea,* Lumină, lumina lui Hristos; Viață veșnică

Existență vremelnică și spirituală po- sibilă prin puterea lui Dumnezeu.

Îți pun azi înainte viața și binele, **Deut.** 30:15–20. Îmi vei arăta cărarea vieții, **Ps.** 16:11. Cine urmărește dreptatea găsește viață, **Prov.** 21:21. Cine își va păstra viața o va pierde; și cine își va pierde viața pentru Mine, o va câștiga, **Mat.** 10:39 (Mat. 16:25; Marcu 8:35; Luca 9:24; 17:33). Fiul omului a venit nu ca să piardă viețile oamenilor, ci să le salveze, **Luca** 9:56. În El era viața, și viața era lumina oamenilor, **Ioan** 1:4. Cine crede în Cel ce M-a trimis a trecut din moarte la viață, **Ioan** 5:24. Eu sunt calea, adevărul și viața, **Ioan** 14:6. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, suntem cei mai nenorociți, **1 Cor.** 15:19 – 22. Evlavia are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare, **1 Tim.** 4:8. Copiii noștri pot privi înainte la viața care este în Hristos, **2 Ne.** 25:23–27. Această viață este vre- mea ca oamenii să se pregătească să-L întâlnească pe Dumnezeu, **Alma** 34:32 (Alma 12:24). Eu sunt lumina și viața lumii, **3 Ne.** 9:18 (Mosia 16:9; 3 Ne. 11:11; Eter 4:12). Binecuvântați sunt cei credincioși, fie în viață, fie în moarte, **D&L** 50:5. Aceasta înseamnă vieți veșni- ce—a cunoaște pe Dumnezeu și pe Isus Hristos, **D&L** 132:24. Aceasta este lucra- rea și slava Mea—să aduc nemurirea și viața veșnică omului, **Moise** 1:39.

VIAfiA NEPIERITOARE. *Vezi* Viață veșnică

VIAfiĂ PREMURITOARE. *Vezi, de asemenea,* Început; Om, oameni; Război în cer; Sfat în cer

Viața de dinainte de viața pământească. Toți bărbații și femeile au trăit lângă Dumnezeu ca fiind copiii Lui spirituali, înainte de a veni pe pământ ca ființe muritoare. Aceasta mai este denumită uneori prima stare (Avr. 3:26).

Când Dumnezeu a pus temeliile pă- mântului, toți fiii lui Dumnezeu au strigat de bucurie, **Iov.** 38:4–7. Spiritul

se va întoarce la Dumnezeu care l-a dat, **Ecl.** 12:7. Înainte să te fac din pân- tece, te cunoșteam, **Ier.** 1:4–5. Noi toți suntem vlăstarele lui, **Fapte** 17:28. Dumnezeu ne-a ales încă înainte de întemeierea lumii, **Ef.** 1:3–4. Să ne supunem Tatălui spiritelor, **Evr.** 12:9. Pe îngerii care nu și-au păstrat prima lor stare, El i-a ținut în lanțuri veșnice, **Iuda** 1:6 (Avr. 3:26). Diavolul și îngerii lui au fost alungați, **Apoc.** 12:9. Ei au fost chemați și pregătiți de la înteme- ierea lumii, **Alma** 13:3. Hristos a privit la întinderea veșniciei și la oștirile ce- rului înainte să fie făcută lumea, **D&L** 38:1. Omul era, de asemenea, la început cu Dumnezeu, **D&L** 93:29 (Hel. 14:17; D&L 49:17). Spirite nobile au fost alese de la începuturi să fie conducători în Biserică, **D&L** 138:53–55. Mulți și-au primit primele lecții în lumea spirite- lor, **D&L** 138:56. Toate lucrurile au fost create spiritual înainte de a fi pe pământ, **Moise** 3:5. Eu am făcut lumea și oamenii înainte ca ei să fie în trup, **Moise** 6:51. Avraam a văzut inteligen- țele care erau organizate înainte să fie lumea, **Avr.** 3:21–24.

VIAfiĂ VEȘNICĂ. *Vezi, de asemenea,* Coroană; Exaltare; Glorie celestială; Ispășire, (a) ispăși; Viață

A trăi pentru totdeauna ca familii în prezența lui Dumnezeu (D&L 132:19–20, 24, 55). Viața veșnică este cel mai mare dar al lui Dumnezeu pentru om.

Tu ai cuvintele vieții veșnice, **Ioan** 6:68. Aceasta este viața veșnică, ca ei să te poată cunoaște pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, **Ioan** 17:3 (D&L 132:24). Dați lupta cea dreaptă a credinței, apucați viața veș- nică, **1 Tim.** 6:12. Oamenii sunt liberi să aleagă libertatea și viața veșnică,
2 Ne. 2:27 (Hel. 14:31). A se îndrepta spre cele spirituale înseamnă viață veșnică, **2 Ne.** 9:39. Atunci vă veți afla voi pe cărarea îngustă care duce către viața veșnică, **2 Ne.** 31:17–20. A crede în Hristos și a îndura până la sfârșit înseamnă viață veșnică, **2 Ne.** 33:4 (3 Ne. 15:9). Acela care are viață veșni-

că este bogat, **D&L** 6:7 (D&L 11:7). Viața veșnică este cel mai mare dintre toate darurile lui Dumnezeu, **D&L** 14:7 (Rom. 6:23). Cei drepți vor primi pace în această lume, și viață veșnică în lumea ce va veni, **D&L** 59:23. Aceia care îndură până la sfârșit vor avea coroana vieții veșnice, **D&L** 66:12 (D&L 75:5). Toți acei care mor fără Evanghe- lie, care ar fi primit-o dacă ar fi trăit, sunt moștenitori ai împărăției celeste, **D&L** 137:7 – 9. Lucrarea și gloria lui Dumnezeu este de a aduce nemurirea și viața veșnică omului, **Moise** 1:39. Dumnezeu dă viață veșnică celor su- puși, **Moise** 5:11.

VICLENIE. *Vezi, de asemenea,*
Înșelare, (a) înșela, înșelăciune

În scripturi, viclenie înseamnă iscu- sință înșelătoare.

Binecuvântat este omul în spiritul căruia nu există viclenie, **Ps.** 32:2 (Ps. 34:13; 1 Pet. 2:1). Nataniel era un israe- lit fără pic de viclenie, **Ioan** 1:47 (D&L 41:9 – 11). Cunoașterea pură lărgește sufletul fără viclenie, **D&L** 121:42.

VICLEȘUG PREOȚIESC

Oameni care predică și se prezintă pe ei înșiși ca fiindlumina lumii, pentru ca să primească câștiguri și preamărire de la lume; dar ei nu caută bunăstarea Sionului (2 Ne. 26:29).

Păstoriți turma lui Dumnezeu, nu de silă, **1 Petru**. 5:2. Bisericile care sunt construite pentru câștig trebuie doborâ- te, **1 Ne**. 22:23 (Moro. 8:32–41). Din cauza vicleșugurilor preoțești, Isus va fi răstignit, **2 Ne**. 10:5. Dacă vicleșugul preoțesc s-ar impune în acest popor, atunci acesta ar dovedi distrugerea sa totală, **Alma** 1:12. Neamurile vor fi pline de tot felul de vicleșuguri preoțești, **3 Ne.** 16:10.

VINĂ. *Vezi, de asemenea,* Pocăință, (a) se pocăi

Împrejurarea de a fi făcut rău sau sen- timentele de regret și tristețe care trebuie să însoțească păcatul.

El a păcătuit și este vinovat, **Lev.** 6:1–6. Oricine va lua din împărtășanie fiind nevrednic este vinovat de trupul și sângele lui Hristos, **1 Cor.** 11:27. Vinovăția face adevărul greu de suportat, **1 Ne.**
16:2. Vom avea o cunoaștere desăvâr- șită a vinovăției noastre, **2 Ne.** 9:14. Vina mi-a fost ștearsă, **Enos** 1:6. A existat o pedeapsă adăugată, care a adus remuș- carea conștiinței, **Alma** 42:18. Păcatele voastre să vă tulbure, cu acea tulbura- re care vă va aduce la pocăință, **Alma**
42:29. Unii dintre voi sunt vinovați înaintea Mea, dar voi fi milostiv, **D&L**
38:14. Fiul lui Dumnezeu a ispășit pentru vina originară, **Moise** 6:54.

VIRTUTE. *Vezi, de asemenea,*
Castitate; Integritate; Putere

Integritate și puritate morală, putere și tărie (Luca 8:46) sau puritate sexua- lă (Moro. 9:9).

Tu ești o femeie cinstită, **Rut** 3:11. Cel ce are mâinile nepătate și o inimă curată va sta în locul sfânt al Domnului, **Ps.**
24:3–4. O femeie cinstită este o cunună pentru soțul ei, **Prov.** 12:4. Prețul unei femei cinstite este mult mai mare decât mărgăritarele, **Prov.** 31:10–31. Adaugă credinței tale virtute, **2 Pet.** 1:5 (D&L
4:6). Încearcă virtutea cuvântului lui Dumnezeu, **Alma** 31:5. Fie ca virtutea să-ți împodobească gândurile neîncetat, **D&L** 121:45. Noi credem că trebuie să fim virtuoși, **A de C** 1:13 (Filip. 4:8).

VIS. *Vezi, de asemenea,* Revelație

O modalitate prin care Dumnezeu Își dezvăluie voința bărbaților și femeilor pe pământ. Totuși, nu toate visele sunt revelații. Visele inspirate sunt fructul credinței.

El a visat, și iată o scară ajungea până la cer. **Gen.** 28:12. Iosif a avut un vis, **Gen.** 37:5. Domnul îi va vorbi lui într-un vis, **Num**. 12:6. Nebucadnețar a avut vise, **Dan.** 2:1–3. Bătrânii vor avea vise, **Ioel** 2:28 (Fapte 2:17). Înge- rul Domnului i-a apărut lui într-un vis, **Mat.** 1:20 (Mat. 2:19). Lehi a scris mul- te lucruri pe care le-a văzut în vise,
1 Ne. 1:16. Lehi a avut un vis,
1 Ne. 8.

VIZIUNE. *Vezi, de asemenea,* Prima Viziune; Revelație; Vis

Revelație vizuală a unui eveniment, persoană, sau lucru, prin puterea Du- hului Sfânt.

Exemplele de viziuni importante le includ pe următoarele: viziunea lui Ezechiel despre ultimele zile (Ezec. 37–39), viziunea lui Ștefan despre Isus, la dreapta lui Dumnezeu (Fapte 7:55–56), revelația lui Ioan privind ultimele zile (Apoc. 4–21), viziunea lui Lehi și a lui Nefi despre pomul vieții (1 Ne. 8, 10–14), viziunea lui Alma cel Tânăr despre un înger al Domnului (Mosia 27), vi- ziunea fratelui lui Iared despre toți locuitorii pământului (Eter 3:25), viziunea gloriilor (D&L 76), viziunile date lui Joseph Smith și lui Oliver Cowdery în Templul din Kirtland (D&L 110), viziunea lui Joseph F. Smith despre mântuirea celor morți (D&L 138), viziu- nea lui Moise despre Dumnezeu și crea- țiile Lui (Moise 1), viziunea lui Enoh despre Dumnezeu (Moise 6–7), prima viziune a lui Joseph Smith (JS—I 1).

Când nu există nici o descoperire dumnezeiască, poporul este fără frâu, **Prov.** 29:18. Tinerii vor avea viziuni, **Ioel** 2:28 (Fapte 2:17). El mi-a dat cu- noaștere prin viziuni, **2 Ne.** 4:23. El era un mesager trimis din prezența lui Dumnezeu, **JS—I** 1:33. Noi credem în profeție, revelație, viziuni, **A de C** 1:7.

VOCE. *Vezi* Glas

(A) VORBI DE RĂU. *Vezi, de asemenea,* (a) Bârfi; Ceartă; Minciună; Zvon

A spune lucruri neadevărate, jignitoa- re și răutăcioase. Deseori, în scripturi, o astfel de vorbire este îndreptată către o persoană cu scopul anume de a pricinui suferință.

Ferește-ți limba de rău, **Ps.** 34:13 (1 Pet. 3:10). Omul stricat pregătește nenoro- cirea, **Prov.** 16:27. Binecuvântați sunteți voi când oamenii vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotri- va voastră, **Mat.** 5:11 (3 Ne. 12:11). Din

inimă ies gândurile rele, **Mat.** 15:19 (Marcu 7:21). Să nu vorbești de rău pe conducător, **Fapte** 23:5. Îndepărtează de la tine orice vorbă de rău, **Ef.** 4:31. Nu vă vorbiți de rău unul pe celălalt, **Iac.** 4:11. Vedeți de nu vă calomniați și nu vă vorbiți de rău, **D&L** 20:54.

VOT. *Vezi* Consimțământ

comun **VREDNIC**. *Vezi*

Demn, demnitate

VRĂJMĂȘIE. *Vezi* Dușmănie

WHITMER, DAVID

Unul dintre primii conducători în Bi-
serica restaurată și unul dintre cei trei martori ai originii divine și ai adevăru- lui Cărții lui Mormon (D&L 14, 17–18). Domnul i-a dat instrucțiuni personale în Doctrină și Legăminte 14 și 30:1–4.

WHITMER, JOHN

Unul dintre primii conducători în Bi- serica restaurată și unul dintre cei opt martori ai Cărții lui Mormon. Vezi „Mărturia celor opt martori" din pagini- le introductive ale Cărții lui Mormon. De asemenea, el a fost chemat să pre- dice Evanghelia (D&L 30:9–11).

WHITMER, PETER, JR.

Unul dintre primii conducători în Bi- serica restaurată și unul dintre cei opt martori ai Cărții lui Mormon. Vezi „Mărturia celor opt martori" din pagini- le introductive la Cartea lui Mormon. Domnul i-a dat instrucțiuni personale în Doctrină și Legăminte 16 și 30:5–8.

WHITNEY, NEWEL K.

Unul dintre primii conducători în Bi- serica restaurată. Newel K. Whitney a fost episcop în Kirtland, Ohio (Statele Unite ale Americii), iar mai târziu a slujit ca episcop prezidențial al Biseri- cii (D&L 72:1–8; 104; 117).

WILLIAMS, FREDERICK G.

Unul dintre primii conducători în Bi- serica restaurată, care a slujit o vreme drept consilier în Președinția Înaltei Preoții (D&L 81; 90:6, 19; 102:3).

WOODRUFF, WILFORD.
Vezi, de asemenea,
Declarația Oficială—1;
Manifest

Cel de al patrulea președinte al Biseri- cii de după restaurarea Evangheliei prin profetul Joseph Smith. El s-a năs- cut în 1807 și a murit în 1898.

A fost chemat să ocupe o funcție în
Consiliul celor Doisprezece, **D&L**
118:6. A fost printre spiritele alese să vină în deplinătatea vremilor, **D&L**
138:53. A primit o revelație pentru a opri căsătoriile pluraliste în Biserică, **D&L** DO —1.

YOUNG, BRIGHAM

Unul dintre primii Apostoli din aceas- tă dispensație și cel de al doilea preșe- dinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfin- ților din Zilele din Urmă. El i-a condus pe sfinți din Nauvoo, Illinois, spre vest, spre Valea Salt Lake și a fost un mare colonizator în vestul Statelor Unite.

Brigham Young a fost chemat să fie președinte peste cei Doisprezece Apostoli, **D&L** 124:127. Lui Brigham Young i s-a poruncit ce să lucreze și a fost eliberat de a face viitoare călătorii în străinătate, **D&L** 126. Domnul l-a instruit pe Brigham Young cum să-i organizeze pe sfinți pentru drumul spre vest, **D&L** 136. Brigham Young a fost printre cei aleși în lumea spirite- lor, **D&L** 138:53.

ZABULON. *Vezi, de asemenea,*
Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui Iacov și al Leii (Gen. 30:19–20).

Tribul lui Zabulon: Iacov a binecuvân- tat tribul lui Zabulon (Gen. 49:13). Tri- bul lui Zabulon s-a alăturat lui Debora și lui Barac în lupta împotriva dușma- nilor Israelului (Jud. 4:4 – 6, 10). De asemenea, ei s-au alăturat lui Ghedeon în lupta cu madianiții (Jud. 6:33–35).

ZAHARIA

Profet din Vechiul Testament care a profețit în jurul anului 520 î.H. El a

trăit în aceeași perioadă cu profetul Hagai (Ezra 5:1; 6:14).

Cartea lui Zaharia : Cartea se remarcă prin profețiile despre slujirea muri- toare a lui Hristos și despre a Doua Sa Venire (Zah. 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). Capitolele 1–8 conțin o serie de viziuni despre viitorul poporului lui Dumnezeu. Capitolele 9–14 conțin viziuni de- spre Mesia, despre ultimele zile, despre adunarea lui Israel, despre marele război final și despre a Doua Venire.

ZAHARIA. *Vezi, de asemenea,* Elisaveta; Ioan Botezătorul

Personaj din Noul Testament - tatăl lui Ioan Botezătorul. Zaharia a deținut oficiul de preot și a oficiat în templu.

Zaharia a fost ucis între templu și altar, **Mat.** 23:35 (Luca 11:51). Îngerul Gavril le-a promis lui Zaharia și soției sale Elisaveta un fiu, **Luca** 1:5 – 25 (D&L 27:7). I s-a dezlegat limba, **Luca** 1:59–79.

ZARAHEMLA. *Vezi, de asemenea,* Amon, urmaș al lui Zarahemla; Mulec

În Cartea lui Mormon, Zarahemla se referă la: (1) un bărbat care a condus colonia lui Mulec, (2) un oraș denumit după acesta sau (3) țara lui Zarahemla sau (4) poporul care l-au urmat.

Zarahemla s-a bucurat că Domnul îi trimisese pe nefiți, **Omni** 1:14. Zara- hemla a dat o genealogie a părinților, **Omni** 1:18. Amon a fost un urmaș al lui Zarahemla, **Mosia** 7:3, 13. Biserica a fost stabilită în orașul Zarahemla, **Alma** 5:2. Datorită celor drepți, cei ticăloși au fost salvați în Zarahemla, **Hel.** 13:12. Orașul Zarahemla a ars la moartea lui Hristos, **3 Ne.** 8:8, 24.

(CELE) ZECE PORUNCI. *Vezi* Porunci, cele zece

(CELE) ZECE TRIBURI. *Vezi* Israel

ZECIUIALĂ. *Vezi, de asemenea,* Bani; Ofrandă‘

A zecea parte din venitul anual al unei persoane, dată Domnului prin Biserică.

Fondurile din zeciuială sunt folosite pentru a construi biserici și temple, pentru sprijinirea muncii misionare și pentru zidirea împărăției lui Dumne- zeu pe pământ.

Avraam a dat a zecea parte din tot ceea ce avea lui Melhisedec, **Gen.** 14:18–20 (Evr. 7:1–2; Alma 13:15). Fiecare a ze- cea parte este a Domnului: este sfântă pentru Domnul, **Lev.** 27:30 – 34. Să scoți zeciuiala adevărată din tot veni- tul tău, **Deut.** 14:22, 28. Ei au adus din belșug zeciuială din toate, **2 Cron.** 31:5. Să înșele un om pe Dumnezeu? Cu ce te-am înșelat? În zeciuieli și ofrande, **Mal.** 3:8–11 (3 Ne. 24:8–11). Acela care plătește zeciuiala nu va fi ars la veni- rea Sa, **D&L** 64:23 (D&L 85:3). Casa Domnului va fi construită prin zeciu- iala poporului Său, **D&L** 97:11 – 12. Domnul a revelat legea zeciuielii, **D&L** 119. De zeciuială va dispune un consiliu, **D&L** 120.

ZEDECHIA. *Vezi, de asemenea,*

Mule
c

Personaj din Vechiul Testament, ultimul rege al lui Iuda (2 Regi 24:17–20; 25:2–
7). Zedechia l-a întemnițat pe profetul
Ieremia (Ier. 32:1–5), iar Ieremia a pro-
fețit despre robia lui Zedechia (Ier.
34:2–8, 21). Lehi și familia lui au trăit în Ierusalim în timpul primului an de domnie a lui Zedechia (1 Ne. 1:4). Toți, în afară de unul dintre fiii lui Zede- chia, au fost uciși; fiul său Mulec a fugit spre emisfera vestică (Ier. 52:10; Omni 1:15; Hel. 8:21).

ZEEZRO
M

În Cartea lui Mormon, un judecător din orașul Amoniha. Alma și Amulec au simțit prin spirit că Zeezrom minte. După aceea, el a fost convertit la Evan- ghelia lui Hristos (Alma 11:21 – 46;
15:1–
12).

ZENI
F

În Cartea lui Mormon, un bărbat care a condus grupul ce s-a întors în țara lui Nefi; el a devenit rege și a condus cu dreptate (Mosia 9–10).

ZENO
C

Profet al lui Israel, în vremea Vechiului Testament, care este menționat numai în Cartea lui Mormon.

A profețit despre moartea lui Hristos, **1 Ne.** 19:10. A vorbit despre Fiul lui Dumnezeu, **Alma** 33:15 (Alma 34:7). A fost martir pentru adevăr, **Alma** 33:17. A profețit referitor la venirea lui Mesia, **Hel.** 8:20.

ZENO
S

Profet al lui Israel în vremea Vechiului Testament, ale cărui profeții despre misiunea lui Hristos sunt menționate numai în Cartea lui Mormon.

A profețit despre înmormântarea lui Hristos și despre trei zile de întuneci- me, **1 Ne.** 19:10, 12. A prezis adunarea lui Israel, **1 Ne.** 19:16. Iacov a citat parabola lui Zenos despre măslinul domestic și cel sălbatic, **Iacov** 5. Iacob a dezvoltat alegoria lui Zenos, **Iacob** 6:1–10. A predicat despre rugăciune și preaslăvire, **Alma** 33:3–11. A predi- cat că mântuirea vine prin Fiul, **Alma** 34:7. A fost ucis din cauza mărturiei lui îndrăzneț e, **Hel.** 8:19. A vorbit despre restaurarea lamaniților, **Hel.** 15:11. A mărturisit despre distruge- rea de la moartea lui Hristos, **3 Ne.** 10:15–16.

ZIUA DE SABAT. *Vezi, de asemenea,*
(a) Crea, creație; Odihnă

Ziua sfântă rezervată în fiecare săptă- mână pentru odihnă și preaslăvire. După ce a creat toate lucrurile, Dum- nezeu s-a odihnit în cea de a șaptea zi și a poruncit ca o zi în fiecare săptămâ- nă să fie zi de odihnă pentru a-i ajuta pe oameni să-și amintească de El (Ex. 20:8–11).

Înainte de învierea lui Hristos, membrii Bisericii țineau ultima zi din săptămână ca Sabat, așa cum făceau evreii. După înviere, membrii Bisericii, fie ei evrei sau neamuri, au ținut prima zi a săptămânii (ziua Domnu- lui) pentru a-și aminti de învierea Domnului. Astăzi, Biserica continuă

să țină o zi din fiecare săptămână ca sfântă zi de sabat, în care să preaslă- vească pe Dumnezeu și să se odih- nească de munca lumească.

Sabatul reamintește oamenilor de nevoia lor pentru hrană spirituală și de datoria lor de a se supune lui Dum- nezeu. Când o națiune devine neglijentă în ținerea Sabatului, toate aspectele vie- ții sunt afectate, iar viața ei religioasă decade (Nee. 13:15–18; Ier. 17:21–27).

Dumnezeu s-a odihnit în cea de a șap- tea zi, **Gen.** 2:1–3. Copiii lui Israel nu au adunat mană de Sabat, **Ex.** 16:22–30. Amintiți-vă de ziua de Sabat, ca să o păstrați sfântă, **Ex.** 20:8–11 (Mosia 13:16–19). Sabatul a fost dat ca semn între Dumnezeu și om, **Ex.** 31:12–17 (Ezec. 20:12, 20). Să nu cumpărăm, nici să nu vindem de Sabat, **Nee.** 10:31. Numește Sabatul o desfătare, cinstin- du-L pe Domnul și necăutând propria ta plăcere, **Isa.** 58:13–14. Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat, **Marcu** 2:23–28. Fiul omului este Domnul Sabatului, **Luca** 6:1–10. Isus a predicat într-o sinagogă și a tămăduit de Sabat, **Luca** 13:10–14. Nefiții au ținut ziua de Sabat sfântă, **Iarom** 1:5. Tineți ziua de Sabat ca să o păstrați sfântă, **Mosia** 18:23. Oferiți-vă împărtășaniile în ziua Mea sfântă, **D&L** 59:9–13. Lo- cuitorii Sionului trebuie să țină ziua de Sabat, **D&L** 68:29. Eu, Dumnezeu, M-am odihnit în cea de a șaptea zi din toată lucrarea Mea, **Moise** 3:1–3 (Gen. 2:1–3; Avr. 5:1–3).

ZIUA DOMNULUI. *Vezi* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Judecată, Ultima; Ziua de Sabat

ZORAM, ZORAMIfII

În Cartea lui Mormon, slujitor al lui Laban care s-a alăturat lui Nefi și lui Lehi pentru a veni pe pământul făgă- duinței (1 Ne. 4:31–38). Datorită loiali- tății lui Zoram, Lehi l-a binecuvântat alături de proprii săi fii (2 Ne. 1:30–32). Urmașii lui au fost cunoscuți ca zora- miți (Iacov 1:13).

ZOROBABEL

În Vechiul Testament, când Cir a permis iudeilor să se întoarcă în Palestina, Zorobabel a fost numit guvernator sau reprezentant al casei regale evreiești. Numele lui persan era Șeșbațar (Ezra 1:8). El a fost implicat în reconstruirea templului din Ierusalim (Ezra 3:2, 8; 5:2).

ZVON. *Vezi, de asemenea,* (a) Bârfi; (a) Vorbi de rău

Satana răspândește zvonuri și dispu- te—uneori bazate, parțial, pe adevăr pentru a-i întoarce pe oameni împotri- va lui Dumnezeu și a tot ceea ce este bun (Hel. 16:22; JS—I 1:1). Unul din semnele celei de a Doua Veniri a lui Isus Hristos este acela că oamenii vor auzi de războaie și zvonuri de războa- ie (Mat. 24:6; D&L 45:26; JS—M 1:23).